PATROLOGIÆ
CURSUS COMPLETUS,

SEU BIBLIOTHECA UNIVERSALIS, INTEGRA, UNIFORMIS, COMMODA, OECONOMICA,

OMNIUM SS. PATRUM, DOCTORUM SCRIPTORUMQUE ECCLESIASTICORUM,

SIVE LATINORUM, SIVE GRÆCORUM,

QUI AB ÆVO APOSTOLICO AD TEMPORA CONCILII TRIDENTINI (ANNO 1545) PRO LATINIS, ET CONCILII FLORENTINI (ANN. 1439) PRO GRÆCIS FLORUERUNT:

RECUSIO CHRONOLOGICA

OMNIUM QUÆ EXSTITERE MONUMENTORUM CATHOLICÆ TRADITIONIS PER QUINDECIM PRIMA ECCLESIÆ SÆCULA ET AMPLIUS,

JUXTA EDITIONES ACCURATISSIMAS, INTER SE CUMQUE NONNULLIS CODICIBUS MANUSCRIPTIS COLLATAS, PERQUAM DILIGENTER CASTIGATA; DISSERTATIONIBUS, COMMENTARIIS, VARIISQUE LECTIONIBUS CONTINENTER ILLUSTRATA; OMNIBUS OPERIBUS POST AMPLISSIMAS EDITIONES QUÆ TRIBUS NOVISSIMIS SÆCULIS DEBENTUR ABSOLUTAS DETECTIS, AUCTA; INDICIBUS PARTICULARIBUS ANALYTICIS, SINGULOS SIVE TOMOS SIVE AUCTORES ALICUJUS MOMENTI SUBSEQUENTIBUS, DONATA; CAPITULIS INTRA IPSUM TEXTUM RITE DISPOSITIS, NECNON ET TITULIS SINGULARUM PAGINARUM MARGINEM SUPERIOREM DISTINGUENTIBUS SUBJECTAMQUE MATERIAM SIGNIFICANTIBUS, ADORNATA; OPERIBUS CUM DUBIIS, TUM APOCRYPHIS, ALIQUA VERO AUCTORITATE IN ORDINE AD TRADITIONEM ECCLESIASTICAM POLLENTIBUS, AMPLIFICATA;

DUCENTIS ET AMPLIUS LOCUPLETATA INDICIBUS AUCTORUM SICUT ET OPERUM, ALPHABETICIS, CHRONOLOGICIS, STATISTICIS, SYNTHETICIS, ANALYTICIS, ANALOGICIS, IN QUODQUE RELIGIONIS PUNCTUM, DOGMATICUM, MORALE, LITURGICUM, CANONICUM, DISCIPLINARE, HISTORICUM, ET CUNCTA ALIA SINE ULLA EXCEPTIONE; SED PRÆSERTIM DUOBUS INDICIBUS IMMENSIS ET GENERALIBUS, ALTERO SCILICET RERUM, QUO CONSULTO, QUIDQUID NON SOLUM TALIS TALISVE PATER, VERUM ETIAM UNUSQUISQUE PATRUM, NE UNO QUIDEM OMISSO, IN QUODLIBET THEMA SCRIPSERIT, UNO INTUITU CONSPICIATUR; ALTERO SCRIPTURÆ SACRÆ, EX QUO LECTORI COMPERIRE SIT OBVIUM QUINAM PATRES ET IN QUIBUS OPERUM SUORUM LOCIS SINGULOS SINGULORUM LIBRORUM S. SCRIPTURÆ VERSUS, A PRIMO GENESEOS USQUE AD NOVISSIMUM APOCALYPSIS, COMMENTATI SINT:

EDITIO ACCURATISSIMA, CÆTERISQUE OMNIBUS FACILE ANTEPONENDA, SI PERPENDANTUR CHARACTERUM NITIDITAS, CHARTÆ QUALITAS, INTEGRITAS TEXTUS, PERFECTIO CORRECTIONIS, OPERUM RECUSORUM TUM VARIETAS, TUM NUMERUS, FORMA VOLUMINUM PERQUAM COMMODA SIBIQUE IN TOTO PATROLOGIÆ DECURSU CONSTANTER SIMILIS, PRETII EXIGUITAS, PRÆSERTIMQUE ISTA COLLECTIO, UNA, METHODICA ET CHRONOLOGICA, SEXCENTORUM FRAGMENTORUM OPUSCULORUMQUE HACTENUS HIC ILLIC SPARSORUM, PRIMUM AUTEM IN NOSTRA BIBLIOTHECA, EX OPERIBUS ET MSS. AD OMNES ÆTATES, LOCOS, LINGUAS FORMASQUE PERTINENTIBUS, COADUNATORUM.

SERIES LATINA PRIOR,

IN QUA PRODEUNT PATRES, DOCTORES SCRIPTORESQUE ECCLESIÆ LATINÆ A TERTULLIANO AD INNOCENTIUM III:

ACCURANTE J.-P. MIGNE,

Bibliothecæ Cleri universæ,

SIVE CURSUUM COMPLETORUM IN SINGULOS SCIENTIÆ ECCLESIASTICÆ RAMOS EDITORE.

PATROLOGIA, AD INSTAR IPSIUS ECCLESIÆ, IN DUAS PARTES DIVIDITUR, ALIA NEMPE LATINA, ALIA GRÆCO-LATINA. LATINA, JAM PENITUS EXARATA, QUOAD PRIMAM SERIEM, VIGINTI-QUINQUE ET DUCENTIS VOLUMINIBUS MOLE SUA STAT, MOXVE POST PERACTOS INDICES STABIT, AC QUINQUE-VIGINTI-CENTUM ET MILLE FRANCIS VENIT. GRÆCA DUPLICI EDITIONE TYPIS MANDATA EST. PRIOR GRÆCUM TEXTUM UNA CUM VERSIONE LATINA LATERALIS AMPLECTITUR, ET AD NOVEM ET CENTUM VOLUMINA PERVENIT, SED SINE INDICIBUS; POSTERIOR AUTEM HANC VERSIONEM TANTUM EXHIBET, IDEOQUE INTRA QUINQUE ET QUINQUAGINTA VOLUMINA RETINETUR; UTRAQUE VIGESIMA QUARTA DIE DECEMBRIS 1860 OMNINO APPARUERAT. UNUMQUODQUE VOLUMEN GRÆCO-LATINUM OCTO, UNUMQUODQUE MERE LATINUM QUINQUE FRANCIS SOLUMMODO EMITUR: UTROBIQUE VERO, UT PRETII HUJUS BENEFICIO FRUATUR EMPTOR, COLLECTIONEM INTEGRAM SIVE GRÆCAM SIVE LATINAM, 326 VOLUMINIBUS PRO AMPLIORI EDITIONE ET 272 PRO MINORI ABSQUE INDICIBUS CONSTANTEM, COMPARET NECESSE ERIT, SECUS ENIM CUJUSQUE VOLUMINIS AMPLITUDINEM NECNON ET DIFFICULTATES VARIA PRETIA ÆQUABUNT. ATTAMEN, SI QUIS EMAT INTEGRE ET SEORSIM COLLECTIONEM GRÆCO-LATINAM, VEL EAMDEM EX GRÆCO LATINE VERSAM, TUM QUODQUE VOLUMEN PRO NOVEM VEL PRO SEX FRANCIS OBTINEBIT. ISTÆ CONDITIONES SERIEBUS PATROLOGIÆ NONDUM EXCUSIS APPLICANTUR.

PATROLOGIÆ LATINÆ TOMUS LXXXVI.

LITURGIA MOZARABICA.

EXCUDEBATUR ET VENIT APUD J.-P. MIGNE EDITOREM,
IN VIA DICTA *D'AMBOISE*, OLIM PROPE PORTAM LUTETIÆ PARISIORUM VULGO *D'ENFER* NOMINATAM, SEU *PETIT-MONTROUGE*, NUNC VERO INTRA MŒNIA PARISINA.

1862

AVIS IMPORTANT.

D'après une des lois providentielles qui régissent le monde, rarement les œuvres au-dessus de l'ordinaire se font sans contradictions plus ou moins fortes et nombreuses. Les *Ateliers Catholiques* ne pouvaient guère échapper à ce cachet divin de leur utilité. Tantôt on a nié leur existence ou leur importance; tantôt on a dit qu'ils étaient fermés ou qu'ils allaient l'être. Cependant ils poursuivent leur carrière depuis 2[illegible] ans, et les productions qui en sortent deviennent de plus en plus graves et soignées : aussi paraît-il certain qu'à moins d'événements qu'aucune prudence humaine ne saurait prévoir ni empêcher, ces Ateliers ne se fermeront que quand la *Bibliothèque du Clergé* sera terminée en ses 2,000 volumes in-4°. Le passé paraît un sûr garant de l'avenir, pour ce qu'il y a à espérer ou à craindre. Cependant, parmi les calomnies auxquelles ils se sont trouvés en butte, il en est deux qui ont été continuellement répétées, parce qu'étant plus capitales, leur effet entraînait plus de conséquences. De petits et ignares concurrents se sont donc acharnés, par leur correspondance ou leurs voyageurs, à répéter partout que nos Editions étaient mal corrigées et mal imprimées. Ne pouvant attaquer le fond des Ouvrages, qui, pour la plupart, ne sont que les chefs-d'œuvre du Catholicisme reconnus pour tels dans tous les temps et dans tous les pays, il fallait bien se rejeter sur la forme dans ce qu'elle a de plus sérieux, la correction et l'impression; en effet, les chefs-d'œuvre même n'auraient qu'une demi-valeur, si le texte en était inexact ou illisible.

Il est très-vrai que, dans le principe, un succès inouï dans les fastes de la Typographie ayant forcé l'Editeur de recourir aux mécaniques, afin de marcher plus rapidement et de donner les ouvrages à moindre prix, quatre volumes du double *Cours d'Ecriture sainte et de Théologie* furent tirés avec la correction insuffisante donnée dans les imprimeries à presque tout ce qui s'édite; il est vrai aussi qu'un certain nombre d'autres volumes, appartenant à diverses Publications, furent imprimés ou trop noir ou trop blanc. Mais, depuis ces temps éloignés, les mécaniques ont cédé le travail aux presses à bras, et l'impression qui en sort, sans être du luxe, attendu que le luxe jurerait dans des ouvrages d'une telle nature, est parfaitement convenable sous tous les rapports. Quant à la correction, il est de fait qu'elle n'a jamais été portée si loin dans aucune édition ancienne ou contemporaine. Et comment en serait-il autrement, après toutes les peines et toutes les dépenses que nous subissons pour arriver à purger nos épreuves de toutes fautes? L'habitude, en typographie, même dans les meilleures maisons, est de ne corriger que deux épreuves et d'en conférer une troisième avec la seconde, sans avoir préparé en rien le manuscrit de l'auteur.

Dans les *Ateliers Catholiques* la différence est presque incommensurable. Au moyen de correcteurs blanchis sous le harnais et dont le coup d'œil typographique est sans pitié pour les fautes, on commence par préparer la copie d'un bout à l'autre sans en excepter un seul mot. On lit ensuite en première épreuve avec la copie ainsi préparée. On lit en seconde de la même manière, mais en collationnant avec la première. On fait la même chose en tierce, en collationnant avec la seconde. On agit de même en quarte, en collationnant avec la tierce. On renouvelle la même opération en quinte, en collationnant avec la quarte. Ces collationnements ont pour but de voir si aucune des fautes signalées au bureau par MM. les correcteurs, sur la marge des épreuves, n'a échappé à MM. les corrigeurs sur le marbre et le métal. Après ces cinq lectures entières contrôlées l'une par l'autre, et en dehors de la préparation ci-dessus mentionnée, vient une révision, et souvent il en vient deux ou trois; puis l'on cliche. Le clichage opéré, par conséquent la pureté du texte se trouvant immobilisée, on fait, avec la copie, une nouvelle lecture d'un bout de l'épreuve à l'autre, on se livre à une nouvelle révision, et le tirage n'arrive qu'après ces innombrables précautions.

Aussi y a-t-il à Montrouge des correcteurs de toutes les nations et en plus grand nombre que dans vingt-cinq imprimeries de Paris réunies ! Aussi encore, la correction y coûte-t-elle autant que la composition, tandis qu'ailleurs elle ne coûte que le dixième ! Aussi enfin, bien que l'assertion puisse paraître téméraire, l'exactitude obtenue par tant de frais et de soins, fait-elle que la plupart des Editions des *Ateliers Catholiques* laissent bien loin derrière elles celles même des célèbres Bénédictins Mabillon et Montfaucon et des célèbres Jésuites Petau et Sirmond. Que l'on compare, en effet, n'importe quelles feuilles de leurs éditions avec celles des nôtres qui leur correspondent, en grec comme en latin, on se convaincra que l'invraisemblable est une réalité.

D'ailleurs, ces savants éminents, plus préoccupés du sens des textes que de la partie typographique et n'étant point correcteurs de profession, lisaient, non ce que portaient les épreuves, mais ce qui devait s'y trouver, leur haute intelligence suppléant aux fautes de l'édition. De plus les Bénédictins, comme les Jésuites, opéraient presque toujours sur des manuscrits, cause perpétuelle de la multiplicité des fautes, pendant que les *Ateliers Catholiques*, dont le propre est surtout de ressusciter la Tradition, n'opèrent le plus souvent que sur des imprimés.

Le R. P. De Buch, Jésuite Bollandiste de Bruxelles, nous écrivait, il y a quelque temps, n'avoir pu trouver en dix-huit mois d'étude, *une seule faute* dans notre *Patrologie latine*. M. Denzinger, professeur de Théologie à l'Université de Wurzbourg, et M. Reissmann, Vicaire Général de la même ville, nous mandaient, à la date du 19 juillet, n'avoir pu également surprendre *une seule faute*, soit dans le latin soit dans le grec de notre double *Patrologie*. Enfin, le savant P. Pitra, Bénédictin de Solesme, et M. Bonetty, directeur des *Annales de philosophie chrétienne*, mis au défi de nous convaincre d'une seule erreur typographique, ont été forcés d'avouer que nous n'avions pas trop présumé de notre parfaite correction. Dans le Clergé se trouvent de bons latinistes et de bons hellénistes, et, ce qui est plus rare, des hommes très-positifs et très-pratiques, eh bien ! nous leur promettons une prime de 25 centimes par chaque faute qu'ils découvriront dans n'importe lequel de nos volumes, surtout dans les grecs.

Malgré ce qui précède, l'Editeur des *Cours complets*, sentant de plus en plus l'importance et même la nécessité d'une correction parfaite pour qu'un ouvrage soit véritablement utile et estimable, se livre depuis plus d'un an, et est résolu de se livrer jusqu'à la fin à une opération longue, pénible et coûteuse, savoir, la révision entière et universelle de ses innombrables clichés. Ainsi chacun de ses volumes, au fur et à mesure qu'il les remet sous presse, est corrigé mot pour mot d'un bout à l'autre. Quarante hommes y sont ou y seront occupés pendant 10 ans, et une somme qui ne saurait être moindre d'un demi million de francs est consacrée à cet important contrôle. De cette manière, les Publications des *Ateliers Catholiques*, qui déjà se distinguaient entre toutes par la supériorité de leur correction, n'auront de rivales, sous ce rapport, dans aucun temps ni dans aucun pays; car quel est l'éditeur qui pourrait et voudrait se livrer APRES COUP à des travaux si gigantesques et d'un prix si exorbitant? Il faut certes être bien pénétré d'une vocation divine à cet effet, pour ne reculer ni devant la peine ni devant la dépense, surtout lorsque l'Europe savante proclame que jamais volumes n'ont été édités avec tant d'exactitude que ceux de la *Bibliothèque universelle du Clergé*. Le présent volume est du nombre de ceux révisés, et tous ceux qui le seront à l'avenir porteront cette note. En conséquence, pour juger les productions des *Ateliers Catholiques* sous le rapport de la correction, il ne faudra prendre que ceux qui porteront en tête l'avis ici tracé. Nous ne reconnaissons que cette édition et celles qui suivront sur nos planches de métal ainsi corrigées. On croyait autrefois que la stéréotypie immobilisait les fautes, attendu qu'un cliché de métal n'est point élastique; pas du tout, il introduit la perfection, car on a trouvé le moyen de le corriger jusqu'à extinction de fautes. L'Hébreu a été revu par M. Drach, le Grec par des Grecs, le Latin et le Français par les premiers correcteurs de la capitale en ces langues.

Nous avons la consolation de pouvoir finir cet *avis* par les réflexions suivantes : Enfin, notre exemple a fini par ébranler les grandes publications en Italie, en Allemagne, en Belgique et en France, par les *Canons grecs* de Rome, le *Gerdil* de Naples, le *Saint Thomas* de Parme, l'*Encyclopédie religieuse* de Munich, le recueil des *déclarations des rites* de Bruxelles, les *Bollandistes*, le *Suarez* et le *Spicilége* de Paris. Jusqu'ici, on n'avait su réimprimer que des ouvrages de courte haleine. Les in-4°, où s'engloutissent les in-folio, faisaient peur, et on n'osait y toucher, par crainte de se noyer dans ces abîmes sans fond et sans rives; mais on a fini par se risquer à nous imiter. Bien plus, sous notre impulsion, d'autres Editeurs se préparent au *Bullaire* universel, aux *Décisions* de toutes les Congrégations, à une *Biographie* et à une *Histoire* générale, etc., etc. Malheureusement, la plupart des éditions déjà faites ou qui se font, sont sans autorité, parce qu'elles sont sans exactitude; la correction semble en avoir été faite par des aveugles, soit qu'on n'en ait pas senti la gravité, soit qu'on ait reculé devant les frais; mais patience! une reproduction correcte surgira bientôt, ne fût-ce qu'à la lumière des écoles qui se sont faites ou qui se feront encore.

SÆCULUM VII.

LITURGIA MOZARABICA

SECUNDUM REGULAM BEATI ISIDORI,

IN DUOS TOMOS DIVISA,

QUORUM PRIOR CONTINET

MISSALE MIXTUM

PRÆFATIONE, NOTIS ET APPENDICIBUS

AB ALEXANDRO LESLEO, S. J. SACERDOTE, ORNATUM;

POSTERIOR:

BREVIARIUM GOTHICUM

OPERA

FR. ANT. LORENZANA,

TOLETANÆ ECCLESIÆ ARCHIEPISCOPI,

RECOGNITUM.

NOVA NUNC ET ACCURATIORI EDITIONE UTRUMQUE MONUMENTUM REVIVISCIT

ACCURANTE J.-P. MIGNE,

BIBLIOTHECÆ CLERI UNIVERSÆ,

SIVE

CURSUUM COMPLETORUM IN SINGULOS SCIENTIÆ ECCLESIASTICÆ RAMOS, EDITORE.

TOMUS POSTERIOR.

VENEUNT DUO VOLUMINA 14 FRANCIS GALLICIS.

EXCUDEBATUR ET VENIT APUD J.-P. MIGNE, EDITOREM,
IN VIA DICTA *D'AMBOISE*, OLIM PROPE PORTAM LUTETIÆ PARISIORUM VULGO *D'ENFER*
NOMINATAM, SEU *PETIT-MONTROUGE*, NUNC VERO INTRA MŒNIA PARISINA.

1862

ELENCHUS

RERUM QUÆ IN HOC TOMO LXXXVI CONTINENTUR.

Parisiis. — Ex Typis J.-P. MIGNE.

FRANCISCUS ANTONIUS LORENZANA,

ARCHIEPISCOPUS TOLETANUS, HISPANIARUM PRIMAS,

LECTORI SALUTEM.

Ab hujus nostri pastoralis muneris exordio nihil altius fuit animo insitum, quam majorum sequi vestigia, præcipue clarissimi cardinalis Francisci Ximenii de Cisneros, qui pene oblitteratum Gothicum, seu Mozarabicum ritum typis mandavit, ut posteris Gothorum Patrum memoria rediret, et quasi reviviscerel honos debitus Osio, Leandro, Fulgentio, Isidoro, Braulioni, Eugenio, Helladio, Juliano, Ildephonso, et aliis Patribus de nostra Hesperia optime meritis, strenuis fidei athletis, Ecclesiarum Hispaniæ columnis, Gothicæ gentis decori, et præsidibus conciliorum.

Huic operi obnixe incumbentes, præ oculis habuimus propriisque manibus pervolvimus pervetustos Gothicos Codices veterem liturgiam redolentes, octingentis abhinc ferme annis manu exaratos, quingentis ad minus ante triste natale Lutheri, Calvini, sectariorum, et novatorum adversus sacramenta, queis sancta Mater Ecclesia mirabiliter fovetur, et nutritur, ut fidei hostes ad meliorem frugem convertantur, vel saltem sacra mysteria in tam perantiquis autographis perlegentes, obmutescant.

Ecclesia Romana, omnium mater et magistra, summopere insudavit ut sacra liturgia per universum orbem eodem ritu celebraretur, et sic una esset omnium fidelium oratio; verumtamen Missalia et Breviaria antiqua non abolevit; imo tanquam in Sacrario Psalterium secundum veterem versionem Italam ab Augustino et aliis Patribus prælaudatam retinet; in Vaticana capella præcinit, ejusque Codices in bibliotheca tanquam in scrinio pectoris recondit.

Ipsummet sacrum concil. Trid., maximam inde utilitatem provenire agnoscens, statuit: religiosos ordines ducentis ante ipsum annis peculiari Ritu utentes, eum retinere posse tam in sacrificio missæ quam in divino officio persolvendo. Ob id longissima temporis præscriptione, et immemorabili consuetudine suffulti Cistercienses, Carthusiani, eremitæ Calceati montis Carmeli, et prædicatores ordinis sancti Dominici, proprios ritus et cæremonias observant, ut insimul hoc modo in Ecclesia Dei unitas sacrificii resplendeat; et veteri ritu Romano cum politiori collato, Sponsa Christi mirabili circumdetur varietate.

Zelo fidei accensus eximius ille cardinalis Ximenius, Christianus et politicus heros, sparsos undique Gothicos, Isidorianos, seu Mozarabicos Codices in unum collegit; viros doctissimos undequaque accivit; peritiores in Mozarabico ritu sacerdotes selegit; iisque divitiis onustus, Breviarium secundum regulam sancti Isidori tandem anno 1502 prelo commisit.

Verum ne metas recti ordinis transgrediamur, pri-
A mo de Etymologia hujus sancti officii, postea de rebus ad ejus antiquitatem spectantibus agemus.

Etymon igitur Mozarabici officii usurpatur secundum denominationes nationum inter quas Hispani victitabant. Revera namque ordine chronologico ritus, licet sit secundum temporum vicissitudines et prælatorum ordinationes variatus, primo denominari debet *Romanus* et *Hispanicus*, traditione descendens a sanctorum Petri et Pauli discipulis primis Ecclesiæ Hispaniæ fundatoribus et præsulibus, scilicet Torquato, Ctesiphonte, Indaletio, Hesychio, Euphrasio, Secundo, et Cæcilio, qui ad Hesperiæ nostræ oras pervenientes, eam fidei lumine illustrarunt; deinde *Gothicus*, post Reccaredi Gothorum regis ad catholicam fidem conversionem, publicamque in concil. III
B Tolet. Arianæ hæreseos abjurationem.

Cum Leander et ejus frater Isidorus multa in sacra liturgia et officio depravata, corrupta, et Arianorum perfidia inversa, comperissent (incredibile namque est, a tempore Athaulfi usque ad Reccaredum, vigentibus Arianis erroribus, exsulibus episcopis catholicis, plurima in sacra autographa non irrepsisse vitia), ea a mendis expurgare, puriora reddere, et in meliorem ordinem redigere cogitarunt; cujus causa Leander et Isidorus de divinis officiis scripserunt, et totus fere scopus concil. IV Tolet., præside sancto Isidoro, fuit, ordinem in sacrificio missæ et in divinis officiis stabilire, per universam Hispaniam et Galliam extendere, deturpatamque faciem ad pristinum statum restituere.

C Ob tantos exantlatos labores et diuturnas elucubrationes sancti Isidori cœpit merito ritus nuncupari *Isidorianus*, *Breviarium et officium secundum regulam beatissimi Isidori*, hoc est, secundum canones concil. IV Tolet. ab ipso præcipue elaboratos, ut pote præside concilii, et sedis apostolicæ vicario, ritus et disciplinæ ecclesiasticæ moderatione, et totius orbis fulgentissimo sidere.

Postquam misere a Mauris Hispania nostra fuit occupata, Christianique Arabibus victu, vestitu, et pluries connubio misti, inito pacis fœdere, a Maurorum regibus quasdam obtinuerunt ecclesias, suis catholicis ritibus retentis, Missale et officium *Mozarabica* fuere appellata.

D Quis vel lippis oculis non videt per quadringentos ferme annos Arabici dominii in Toletana civitate occulte sacra a Christianis multoties sine præsule et sine episcopo fieri? Quis non miratur hunc ritum hac tempestate penitus non deperiisse, regii sacerdotii deficiente virtute? et si aliquoties furtim, secreto,

aut magno pretio Saracenis a Christicolis persoluto, episcopus hujus sedis Toletanæ eligebatur; nec scholis clausis, peritiorem, nec sanctiorem, amissa libertate invenire licebat, interdicto prædicandi et docendi munere, et barbarie cunctos obnubilante.

Affulsit tandem optata dies qua inclytus Alphonsus sextus Toletum expugnavit, suamque in potestatem redegit, a sacris exorsus: Mezquita olim, sacra basilica effecta est; e Gallia doctissimos et religiosissimos viros evocavit, ut ad episcopales cathedras eveheret; Cluniacenses monachos, tum maxime florentes, ad canonicatus et dignitates Ecclesiæ Toletanæ adduxit; Bernardum Toleti præsulem constituit; sanctum Petrum Oxomæ; alium Bernardum Segontiæ; et sanctum Geraldum Bracaræ. Hoc ex tempore Mozarabicum officium nominatum fuit *Toletanum*, quia Toleti commorari Castellæ et Legionis reges, magnificareque urbem et ecclesiam cœperunt, ob loci securitatem, munitiorem et faciliorem accessum ad cætera expugnanda oppida a Mauris occupata; et exinde urbs parva munita loco regia civitas nuncupabatur.

A tempore Alphonsi sexti usque ad catholicos reges Ferdinandum et Elisabetham, cum frui quiete ac pace Castellæ reges non potuerint, hinc inde discurrebant; bello assueti, de expellendis Mauris ab universa Hispania sedulo cogitabant. Tenebras ignorantiæ fas non erat penitus discutere, quousque Granatensi civitate expugnata, catholici reges in melius res ordinare suis egregiis consiliariis magnis cardinalibus Petro Gonzalez de Mendoza (eoque vita functo), Francisco Ximenio de Cisneros, commendarunt. Ista clarissima Ecclesiæ lumina, universitates, collegia, xenodochia, orphanotrofia, cathedrales, et collegiatas ecclesias erigi in Hispania et in Indiis curarunt; et quædam pia egregia monumenta suis sumptibus posteris imitanda reliquere.

Cardinalis Ximenius, quasi apis argumentosa, cito selegit Biblia sacra, Missale et officium Isidoriana, ut quantocius prelo, nuper in Hispania introducto, committerentur; nihil enim utilius, gratius et religioni commodius judicavit, quam sacros libros vegetiores et puriores omnibus fenerari.

In Editione Missalis et Breviarii Isidoriani nullatenus intendit præclarissimus hic vir aliquid detrahere auctoritati veteris Romani, quin potius extollere. Collata etenim hujus correctione cum antiquo Gothico, evidenter demonstratur Ecclesiam sponsam Christi semper et ubique unam fuisse, eodemque Spiritu coadunatam, inconsutilem, non ab hæreticis dilaceratam, divisam in partes, sortitam, et a summo usque deorsum ab illis scissam. Licet non idem modus, ordo, et Latini sermonis facundia in omnibus precibus appareat, in Gothicis tamen exemplaribus ingenuus sermo resplendet, non arte politus, sed vetustatem redolens, ob idque grammatices regulis non tam arcte astrictus, ut in uno vel altero loco hujus nostræ editionis videre licet; cæterum, propter Cod. venerabilem canitiem ea illæsa reli- A quimus; et ob levamen legentium, maxime recitantium, unamquamque dictionum suo proprio accentu insignivimus. In Missali autem et Breviario Romano cuncta recte satis disposita, perpolita, a pluribus mendis purgata, et vigiliis clarissimorum cardinalium Baronii, Bellarmini, et aliorum, in melius redacta; hymni etenim sancti Ambrosii, et aliorum Patrum, ad meliorem concentum et mensuram versus fuerunt reducti, suis quique locis aptati; ita ut et sensum retinerent, et ab oratoribus et poetis Latinis non deviarent. Hucusque de nomenclaturis hujus sancti officii.

Inter res ad antiquitatem liturgiæ Gothico-Hispanicæ spectantes, versio primum locum vindicat sibi. Tanti enim habita fuit apud veteres et neotericos B versio vetus Itala, ut de ea sanctus Augustinus asserere non dubitaverit, in interpretationibus cæteris præferendam, *nam est verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ*, hacque præcipue utuntur Mozarabici sacerdotes.

Hic scitu dignum est quod, ne antiqui ritus Gothico-Hispani deperiret memoria, Editionem Breviarii commisit prælaudatus Ximenius doctori Alphonso Ortizio, canonico Toletano, qui in dedicatione operis fatetur: *Officia nocturna pariterque diurna* in lucem edita *dignitate* quidem egregia, *cognitione et castigatione fuisse difficilia, diu multumque operoso studio recognita: antea namque pene omnia in libris veteribus confusa, atque incognita penes eruditos jacuisse; impensis vero et cardinalis opera suis locis* C *quæque reposita, characteribus atque periodis distincta, verbis et sententiis dilucidata; ac diu senio periclitata officia Isidoriana, annositate deleta, futuris sæculis sine difficultate jam perlegenda.*

Hanc provinciam edendi sacros Codices postea aggressi sunt Flaminius Nobilius, Morinus, Joannes Martianæus, Thomas Hetarneus, Faber Stapulensis, Josephus Maria Caro, cardinalis Thomasius, et Petrus Sabatier alios recensens, et merito Blanchinium extollens: ex his duobus postremis clarissimis auctoribus quidquid reperuimus ad nostram Breviarii Gothici Editionem perutile, delibavimus, non vultu ritus immutato, sed tantum correcto, collatis lectionibus cum Vaticanis Cod. Veronensibus, D Corbeiensibus, Parisiensibus, sancti Germani, et aliis.

In tantum deserviit Editio versionis veteris Italæ a Petro Sabatier magno labore facta, ut ea duce non cæcutiremus, nec cæspitaremus; nam nec verbum fere in nostro Psalterio invenimus exaratum, quod in alio ex Mss. præcipue in Bibliis Gothicis Toletanis, et in divo Augustino non legatur: hoc modo tota nobis patuit via ad nostri Breviarii correctionem quando vel mendum typographi apparebat apertum, vel si etiam hæsitare de sensu alicujus vocis contingebat, aliis veteribus lectionibus concordantibus firmabamur.

Mirabilis multiformis gratia Dei! Mirabilis Spiritus Paracletus septiformis munere, et multiformis dono linguarum, qui dignatus est ex visceribus sacri tex-

tus absque substantiali sententiæ mutatione tot versiones ab Ecclesia non rejectas, totque generibus linguarum depositum fidei in Mss. Gothicis Vaticani, Hispaniæ et Galliarum, nobis in hunc diem sartum tectum servare!

Ne vero vagandi licentia fidelibus indiscriminatim tribueretur, et simul hæreticorum libertas coerceretur, sacrum concilium Tridentinum privatis arbitrium judicii in sacris discernendis ademit; et ex omnibus versionibus et Editionibus sacrorum Bibliorum Vulgatam selegit, cæteris prætulit, et authenticam declaravit; ne in re tam gravi laici et feminæ judices constituerentur. Non vero alias quasdam versiones parvipendit, Italicam præcipue; imo ut hujus innotesceret antiquitas et veritas, in officio Romano ad matutinum psalmus, seu invitatorium, *Venite, exsultemus Domino*, juxta veterem versionem Italam ferme adamussim recitatur, retenta solum in die Epiphaniæ Domini Vulgata; et Gregorius Magnus utraque translatione nunc nova, nunc vetere, utebatur.

In introitu missarum videsis gradualia, et tractus ipsiusmet Missalis Romani. Passim inveniuntur versiculi secundum veterem Italam versionem, qua utitur Psalterium Gothico-Hispanum: exempli causa, in introitu Dominicæ Septuagesimæ recitantur illa verba: *Circumdederunt me gemitus mortis*, et non *doloris*, juxta Vulgatam, in communi martyrum tempore paschali, psalm. CXXXIV: *In servis suis consolabitur;* juxta Vulgatam, *deprecabitur.*

Ne videamur Psalterii Isidoriani versionem nimium extollere, et pro nostro arbitrio asserere veteri Italicæ, quam summopere, ut dictum est, Augustinus commendat, eam esse simillimam, quædam loca proferemus. In psalmo XLVII, legitur in Vulgata *odientes*, et in Psalterio Isidoriano *odio habentes*, eodem modo quo sanctus Augustinus legit. Psalmo XVIII, 3, tam in Vulgata quam aliis versionibus *eructat*, in versione vero veteri Itala legitur *eructuat*, ut etiam in Augustino; insuper, vers. 14 ejusdem psalmi, Vulgata: *Si mei non fuerint dominati;* Psalterium Isidorianum, *dominata*, sicuti Augustinus. Psalmo XX, 3, *desiderium cordis* legitur in Vulgata, et aliis quibusdam versionibus, in Psalterio vero Mozarabico *animæ*, ut in Augustino; et Ecclesia Romana in communi unius martyris pluries repetit *animæ*.

Juxta Vulgatam centum quinquaginta psalmi Davidis, seu ejus discipulorum enumerantur; tamen in nostro Psalterio Isidoriano, et in versione veteri Italica superadditur psalmus CLI, cujus initium: *Pusillus eram inter fratres meos, et adolescentior in domo patris mei*, etc., cum hac epigraphe: *Hic psalmus proprie scriptus in David extra numerum, cum pugnator esset adversus Goliam solus;* et si conferas non epigraphem, sed psalmi verba, abs dubio in versione veteri Italica (nusquam in Editione Vulgata, et aliis) eadem reperies.

Præterea sedulo scrutare psalmum CXVIII, *Beati im-* A *maculati in via*, et tot antiquitatis notas, tot annotationis numeros hebraicis, Romanis et antiquis Hispanicis litteris descriptos reperies, ut nulla remaneat dubitatio. Incipit a littera hebraica *Aleph*, sequitur numerus Romanus I, alius Hispanicus adjicitur, omnesque idem significant, scilicet numerum primum; postea indigitatur initium mysticæ significationis, et sic deinceps totus psalmus per octo versiculos successive in capita distribuitur. In versione Vulgata tantum litteræ Hebraicæ apponuntur, et illa alia in nostro Psalterio addita antiquitatem redolent. Psalmo XCV, 8, hæc verba in nostro Codice leguntur: *Dicite in nationibus: Dominus regnavit a ligno*, a Justino, Tertulliano, atque aliis Patribus tantopere commendata, et a Fortunato, in hymno B *Vexilla Regis prodeunt*, hoc modo intexta:

Impleta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicens in nationibus:
Regnavit a ligno Deus;

et tamen in Vulgata non reperiuntur, ut in veteri Itala et Psalterio nostro.

Scire hic cupiet eruditus lector, a quo et quo sæculo hoc Psalterium ms. sit exaratum; et, ut ob elucidationem rei utriusque fines recti judicii non prætergrediamur, asserimus Codicem tria continere, scilicet Psalterium, cantica, et hymnos; cæterum in prælocutione acrostica hymnorum leguntur initio cujusque hexametri litteræ, ex quibus prodeunt hæc verba: *Mauricus oblante Veraniano edidyt;* ex quibus C conspicuum apparet exscriptorem fuisse quemdam Mauricum, Veraniani votis, aut jussu; tamque jubentis quam exsequentis nos latet notitia; nec conjecturis locus est, cum nulla in conciliis Toletanis episcopi Veraniani mentio fiat; nam licet Mauritius, Oretanus episcopus, et Vera Tarraconensis Toletanis conciliis subscripserint, tamen nullum ex hoc fundamentum elici potest, et tantummodo ad scripturæ signa recurrere licet.

In canticis superscriptio prophetarum inversa tibi videbitur; nam Jeremias pro Nehemia, Zacharias pro Azaria, Jeremias pro Michæa, Isaias pro Jeremia, et Osea: hoc partim exscriptoris culpa, partim aliis de causis contingere potuit; et ne supercilium extollas, illico tibi exemplum simile in nostra Vulgata D occurrit; nam cap. XXVII Matth., vers. 9, hæc verba: *Acceperunt triginta argenteos pretium appretiati*, etc., relata sunt tanquam dicta a Jeremia propheta, illis verbis: *Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam;* quando certo constat non a Jeremia, sed a Zacharia esse prolata. Ulterius, cap. I Marci, vers. 2, apponuntur illa verba: *Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam; juxta Isaiam prophetam*, et revera sunt Malachiæ. Ad has et alias difficultates enodandas in varias expositores abeunt sententias; sed ad nostrum institutum magis arridet sanctus Hieronymus, lib. II in Amos cap. V, hisce verbis: *In omnibus Scripturis sanctis observandum est apostolos, et apostolicos viros in ponendis testi-*

moniis de Veteri Testamento non verba considerare, sed sensum.

Ex his colligitur Hispanicam Ecclesiam in sacrorum Bibliorum versione in plurimis adhærere veteri Italicæ, cujus mentionem sanctus Augustinus facit; et in Missali et Breviario Romanô juxta eamdem, et non alias tunc temporis vigentes, plures appositos fuisse versiculos Clemens VIII, in bulla Romano Missali præfixa, sequentibus verbis, testatur : *Qui* (Pius V) *etsi multis propositis pœnis severissime caverit, ne illi vel adderetur, vel ulla ratione demeretur, tamen progressu temporis, sive typographorum, sive aliorum, temeritas et audacia effecit ut multi in ea quæ his proximis annis excusa sunt Missalia errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum versio, quæ etiam ante sancti Hieronymi tempora celebris habita est in Ecclesia, et ex qua omnes fere missarum introitus, et quæ dicuntur gradualia et offertoria accepta sunt, omnino sublata est..... cujus rei prætextus fuisse videtur ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum Vulgatæ Editionis revocarentur.*

Licet enim Hieronymus in sacris Scripturis exponendis doctor maximus censeri debeat, tamen in Ecclesia Latina magni ponderis semper habita est auctoritas Augustini. Nec eruditos latet Hispanicam Ecclesiam ejus opera præ oculis habuisse, cum ob propinquitatem regionum, tum ob epistolarum frequentiam, et episcoporum Africanorum cum Hispanicis communicationem.

Canticum XXIII in nostro Psalterio canticum *Tobi* inscribitur, non *Tobiæ*; et eodem modo sanctus Augustinus, qui semper seniorem *Tobim*, juniorem *Tobiam* appellat.

Sanctus Leander apprime charus fuit, et amicitia conjunctissimus sancto Gregorio Magno, necnon sanctus Isidorus; ejus rei evidens argumentum est quod commentaria in Job papa Gregorius Leandro dicavit, eum alloquens verbis amore et reverentia plenis. Quis igitur sanæ mentis hos sanctos doctores ejusdem instituti mutuo inter se non contulisse consilia, versiones sacras, et libros, quibus fides catholica fulciretur, et Gothorum gens nuper ad fidem conversa in ea stabiliretur, opinabitur? Adducat alius simile dedicationis exemplum summi pontificis, magnique Ecclesiæ doctoris; in medium afferat alia verba tantæ benevolentiæ plena sicut illa Gregorii ad Leandrum, ex Regist. lib. IV, epist. 46 : *Quanto ardore videre te sitiam, quia valde me diligis, in tui tabulis cordis leges; sed quia longe terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dictavit charitas, feci, ut Regulæ pastoralis librum, quem in episcopatus mei exordio scripsi, et libros, quos in expositionem beati Job jam dudum me fecisse cognovisti, sanctitati tuæ, communi filio Probino presbytero veniente, transmitterem.* Et in fine epistolæ, de brevitate sese excusans, hæc verba auro cedroque digna eumdem alloquens subjungit : *Ipsa charitati tuæ epistolæ meæ brevitas innotescit, quando ei parum loquor quem magis omnibus diligo.* Inter quos, quæso, Ecclesiæ Patres strictius amicitiæ vinculum usquam perlectum est?

Isidorus, etsi non discipulus, eidem summo pontifici commendatissimus fuit, qui non solum auctoritate apostolica ejus electionem confirmavit, et electum sacro pallio decoravit, sed etiam ejus in universa Hispania vicarium constituit. Non minorem Leo IV de eo opinionem concepit, qui ad Britanniæ episcopos scribens, asserit : *Isidori dicta sicut Hieronymi et Augustini retinenda esse, ubi inusitatum contigerit negotium, quod per canones minime definiri possit.* Ejus fama eo tandem excrevit, ut vix ab ejus obitu decem et sex annis elapsis, Toletana synodo duorum supra quinquaginta episcoporum plaudente, ipsoque sancto Ildephonso suffragante, *Doctor egregius, catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, et cum reverentia nominandus*, appellari meruerit.

Perfacili negotio ex hucusque dictis autumare quis poterit quot flores ex Ecclesia Romana, ejusque ritu hi sacri doctores decerpserint, cum via illis ad procuratores mittendos patebat, et iisdem in prosperis bene agendis summi pontifices maxime favebant.

Jam non demiror Psalterium juxta versionem veterem Italam, qua Hispaniarum Patres utebantur, in summi pontificis sacello, nec non Venetiis in majori ecclesia sancti Marci in hodiernum diem recitari; eodem enim spiritu Patres Hispanici agebantur, eadem apostolica disciplina dirigebantur, et a sancti Petri sede quod illis deerat mutuabantur; eademque versio quam sanctus Gregorius veterem Vulgatam, seu translationem, appellat, a sancto Augustino Itala nuncupatur.

Hactenus de versione hujus sancti officii. Nunc vero antiquitatem liturgiæ Gothico-Hispanicæ patefaciam, primo ex vetustate Codicum, secundo ex institutoribus, seu compilatoribus ejus, demumque ex notis cantus appellati Eugeniani textui appositis.

Miseranda deflendaque Hispaniarum vastatio a Saracenis facta, Hispanorum Patrum memoriam non abolevit; quamvis plurima eorum scripta, partim abrasa, partim mendis et fabulis conferta, partim deperdita, spurcata partim, et denique igni tradita, penitus oblivioni dare intenderint pagani, postliminio tamen, Mauris expulsis, opera et studio cardinalium Ximenii, Loaisæ et Aguirrii, in Editione ritus et concil. Toletanorum honos tantis Patribus est restitutus.

Si aliquod in mss. Codices mendum irrepsit, exscriptorum, non auctorum vitio est vertendum; si enim hodie cum ars typographica viget, passim in libris errores inveniuntur et menda, quid mirum si inventionis initio Missale et Breviarium Isidorianum mendis scateret quam plurimis? Nec tantum de labore nostro confidimus, ut fatum simile aliqua in parte non nobis contingat; pag. enim 59 invenitur sancti Thomæ Cantuariensis nomen, prout exstat

Editione D. Ortizii : appositum illic aut potius ela psum est præter mentem nostram.

Gothici Codices, quos evolvimus, senio confecti, disrupti, lacerati, characteribus fere oblitteratis et absumptis, blattas non pascunt, sæpe enim præ manibus habentur; sed tinea et ærugo non solum membranas, papyra, ligna, etiam marmora corrodunt et demoliuntur.

Plures regnicolæ et exteri auctores absque ulla hæsitatione testantur Compluti autographa Gothica manuscripta, quæ ad excudendum Missale et Breviarium Isidorianum deservierunt, asservari. Hæc, dum essemus in præfata civitate, sedulo et avidissime quæsivimus; sed incassum exspectavimus: nec, juxta magistrum Florezium, adesse poterant; nam Toleti excusa fuerunt Missale et Breviarium, inibique propterea autographa asservari oportebat. Mœrentes, utpote tali desiderio fraudati, Bibliothecam nostræ sanctæ Ecclesiæ Toletanæ repetiimus, ubi vota nostra aliquatenus adimplevimus.

In ea octo Codices Gothici mss. reperiuntur, quorum in uno præter septem missas a sancto Ildephonso, ut creditur, cum cantus notis compositas, continentur officia Nativitatis, Circumcisionis et Apparitionis Domini, Assumptionis beatæ Mariæ, et officium Joannis apostoli et evangelistæ; in alio officium integrum Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum exclusive; in altero, præter nonnullas missas, officium hebdomadæ majoris usque ad Pascha inclusive, et aliqua sanctorum officia; in alio officia sanctorum per annum; in alio Epistolæ et Evangelia per annum; in alio missæ sanctorum per annum; in alio denique integrum Psalterium cum canticis et hymnis. Præter nos Codices asservantur in præfata bibliotheca Gothica Biblia, quæ tempore Mahumeticæ captivitatis fuerunt propria Servandi, episcopi Astigitani; postea Joannis, episcopi Carthaginensis et Cordubensis, qui ea donavit Ecclesiæ Hispalensi, æra 1026, anno Christi 988.

Tamen non fuco depingere faciem hujus pervetusti Codicis in animo est, nec velare quod perspicacissimis eruditorum oculis patefiet. Aliquod, licet leve, in quorumdam verborum transmutatione discrimen inter Breviarium Isidorianum prelo datum a cardinali Ximenio, et inter memoratos Codices Mss. agnoscimus; quapropter conjicere licebit, vel Alphonsum Ortizium, canonicum Toletanum, alia præ oculis habuisse autographa, nunc temporis deperdita; vel ipsummet Alphonsum, cardinalis Ximenii auctoritate munitum, in locis obscuris Psalmorum, ubi anxietate premebatur, ad Vulgatam, seu aliam, recurrisse versionem, et juxta eam quædam verba addidisse.

Verum tam in hoc ipso, quam in festivitatibus et sanctis officio Mozarabico adjectis, ansam impugnatoribus præstitit; quia cum luce meridiana clarius sit festum Corporis Christi post Berengarii errores compositum; sanctos Thomam Cantuariensem, Franciscum, et alios, quorum in Breviario Mozarabico per annum memoria fit, multis sæculis post sanctum Isidorum Hispalensem floruisse; inde ad derogandum auctoritati Breviarii occasionem arripiunt; sed injustissime, ut pluribus rationibus comprobat et evincit præfatus R. P. Henricus Florezius.

Missale et Breviarium Romanum a summis pontificibus Pio V, Clemente VIII et Urbano VIII correctum, non desiit esse Romanum, ex vetustissimis exemplaribus deductum, et apostolorum traditione descendens, ex additione quarumdam festivitatum, quæ primis sæculis non celebrabantur, vel sanctorum nostro præsenti sæculo, vel proxime præcedentibus beatorum albo ascriptorum, de quibus missa et officium proprium recitantur. Ne fas cuiquam conjicere antiquitatem minui propter tale incrementum Ecclesiæ et majorem ritus extensionem.

Pari modo Missale et Breviarium Hispanicum talem denominationem non amisit post gentis Gothorum ad nostram catholicam fidem conversionem; nam etsi Leander, Isidorus, Ildephonsus, Eugenius et Julianus ipsum auxerunt, correxerunt, et in meliorem formam redegerunt, non tamen prioris ritus faciem immutarunt, sed venustiorem et magis decoram reddiderunt.

Gloriam patris non obumbrat filius sapiens, nec magistri fidem major discipuli perspicacia : opera servorum Dei primo plantantur, postea infunditur eis irrigatio, donec radices agant, et coalescant, ac tandem fructibus opimis gratiora utilioraque reddantur. Quanto enim altius ædificium consurgit, tanto magis principio ad ima deprimitur; prius namque rudera visceribus terræ absconduntur, ut illud postea securius et ornatiori aspectu levetur.

Sancti apostolorum discipuli per quatuor mundi partes diffusi, destructa idololatria, catholicam fidem seminantes, ordinem et officium in divinis cultibus instituerunt; et sui apostolatus ministerium et potestatem ad successores in episcopalibus sedibus transfundentes, Hispanicam Ecclesiam multiplicare et in dies augere cœperunt. Res sacras episcopi ordinabant, traditiones majorum servare et fidelium corda irrigare studebant, quin eis gentilium imperatorum sævities obfuisset, quousque, Ecclesiæ reddita pace, palam sacra peragere licebat. En series successionis apostolicæ; en in divinis officiis ab apostolis ordo descendens; en denique hæc occidua Hispaniarum plaga fidei lumine irradiata, et pulchritudine ritus decorata.

Ne vero alicui in mentem veniat hisce primis Ecclesiæ sæculis Hispanos barbaris adnumerare, meditetur, obsecro, quonam in religionis amplificatæ et instructæ statu cæteræ orbis partes manebant, quando inter omnes orbis episcopos, ex Hispania magnum Osium Cordubensem sanctus Silvester evocavit ad præsidendum suo nomine in primo œcumenico concilio Nicæno, in quo norma fidei omnibus præstanda, et prima ecclesiasticæ disciplinæ fundamenta jacienda erant. Ille magnus vir Osius ad illuminandum cæteros in Nicæno, Sardicensi, Romano, et aliis conciliis, et catechesim, a magno Constantino

fuit prælectus; ita ut ejus sapientiam mirarentur omnes, unaque voce ad canones edicendos responderent : *Osius dixit*, *Osius respondit*. In Hispania natus; humanis litteris imbutus, et in sacra liturgia edoctus, perperam sacrum ritum ubique terrarum protendere et ordinare posset, qui in sua regione et Ecclesia negligens esset, et domui suæ præesse nesciret.

Qui adhuc hæsitaverit, perlegat verba Athanasii in Historia Arianorum ad monachos, quæ lubet afferre. *Post talia tamque multa facinora nihil se perfecisse rati impii* (Ariani) *quandiu magnus Osius eorum malignitatem expertus non esset, ad tam venerabilem senem furorem suum propagare studuerunt; non Patrem episcoporum, non confessorem virum reveriti sunt, non episcopatus tempus, in quo plus sexaginta annos exegerat, erubuere; sed, posthabitis despectisque cæteris omnibus, sola hæresis cordi fuit : homines sane qui nec Deum timent, neque hominem reverentur. Constantium igitur adeuntes, his sermonibus alloquuntur : Nihil non egimus : Romanorum episcopum in exsilium ablegavimus, et ante illum permultos alios episcopos; omnia loca formidine replevimus; sed nihil nobis tanta tua gesta juvabunt, nihildum a nobis recte factum, quandiu Osius illæsus remanserit. Nam dum apud suos ipse degit, omnes in suis Ecclesiis remanent; potest quippe ille verbo fideque sua omnes adversum nos inducere. Hic et synodis præesse solet, ejusque litteris ubique omnes obtemperant. Hic Nicænam fidem edidit, Arianosque ut hæreticos ubique traduxit. Si igitur remanserit ille, inutile nobis fuerit aliorum exsilium; mox enim de medio tollenda nostra hæresis est. Et hunc ergo persequi incipias, nec virum quamvis grandævum miserere, nescit quippe nostra hæresis vel senum canitiem venerari.*

Catholica Osii doctrina veluti jure hæreditario ad episcopos Hispaniæ fuit transmissa; ab Osio namque, qui obiit anno 356, ad sanctum Leandrum, a Leandro ad Isidorum, ab Isidoro ad Helladium, ab hoc ad Ildephonsum et Eugenios, ab Eugeniis ad Julianum secundum, qui in concilio Toletano XIV, jussu Leonis secundi Romani pontificis Acta sexti generalis concilii rata habuit; et cum Benedictus, Leonis successor, perlegisset illa verba Juliani Toletani de Trinitate disserentis : sapientiam ex sapientia, voluntatem ex voluntate procedere, et alia quibus affirmabat Christum Dominum ex tribus substantiis constare, quæ a communi sensu Ecclesiæ Catholicæ deviare credebat, pro sustinendis his propositionibus edidit Julianus Apologeticum in concilio Toletano XV, quod Romam transmissum magni habitum est, cunctis legendum indictum, papa acclamante : *Laus tua, Deus, in fines terræ;* in vero etenim et catholico sensu Julianus et cæteri Patres Hispani eas protulerunt, ut videre est in Actis concilii XV Toletani apud cardinalem Aguirrium, qui et ejusdem Juliani apologiam inserit, in qua elucet ingenii ejus acumen, et profundissima fidei dogmatum intelligentia. Ad hæc accedit synodus Eliberitana, ineunte sæculo IV coacta, ex qua multa desumpsit universalis Ecclesia.

Si scrupulosus quispiam, facta collatione Breviarii Mozarabici editi a card. Ximenio cum Breviario ad præsens a nobis recuso, aliquantulam varietatem in quibusdam vocibus animadverterit, non vitio vertat auctoris, sed ejus qui transcripsit; non insimulet Alphonso Ortizio, sed typographis indulgeat; et certo credat olim ob defectum præli in unaquaque Toletana Mozarabica parœcia sua manuscripta sacra servari, et aliquam differentiam Ortizium agnovisse : hac anxietate pressum, ut jam diximus, et caligine involutum quædam verba juxta Vulgatam correxisse, veritum ne vocis alicujus novitate vel vocabuli transpositione inusitata versione uti et a recta semita declinare videretur. Ascribat igitur lector exscriptorum vitio varietatem quæ hodie apparere possit ob publicam veteris Italicæ versionis Editionem juxta Mss. Vaticana, sancti Germani, Corbeiensia, Reginæ Sueciæ, et alia a Petro Sabatier in lucem edita, cum nulla in substantia differentia concipiatur, imo mirabilis in sensu conformitas cum aliqua discrepantia verborum; ita ut si sedulo perspiciatur Psalterium ms. quod in Bibliotheca sanctæ Ecclesiæ Toletanæ asservatur, verbum fere non invenietur quod in alio ex præfatis Codicibus, aut in lectione sancti Augustini, non sit transcriptum.

Additione ergo quorumdam sanctorum, qui post expulsos ex Hispania Saracenos floruerunt, Breviarii Isidoriani a magno cardinali editi auctoritas non obumbratur. Nam nec officium proprium, lectiones, responsoria aut orationes habent; sed omnia de communi dicuntur, ut jam P. Henricus Florez sua in dissertatione de officio Mozarabico adnotavit; et hoc modo cum officium ut in plurimum secundum commune Gothicum fiat, nihil præter nomen sanctorum, exceptis quibusdam festis, fuit superadditum.

Franciscus Pisa in lucem edidit Kalendarii Gothico-Mozarabici fragmentum, quod in bibliotheca Toletana reconditur, complectens tantummodo menses Januarii et Februarii; sed cum truncum et informe appareat, et aliunde die 28 Januarii assignetur in eo festivitas sanctæ Serenæ virg. et mart., quæ nec in nostris Codicibus mss., nec in aliquo Martyrologio, ut virgo reperitur, idcirco sublestæ fidei existimatur. Et insuper 1 die Februarii in Ms. apponitur hæc inscriptio : *Caput Februarii apud Ægyptios;* quæ festivitas nusquam legitur in nostris Codicibus, licet pro comperto habeamus Februarii initium apud eos sanctificari ad destructionem idololatriæ, festique Amburbialium principio prædicti mensis ab ethnicis celebrari soliti; in cujus locum postea successit festum Purificationis beatæ Mariæ ad abolendam raptus Proserpinæ a Plutone facti memoriam, ut ex Innocentio III, Rabano Mauro, et aliis, comprobatur, et expresse asseritur a sancto Ildephonso in sermone de Purificatione.

Alia suspicio adversus memoratum fragmentum oritur ex silentio festivitatis Purificationis beatæ Mariæ, cum aliunde assignet obitum sancti Ildephonsi, cujus in officio Gothico nulla fit mentio, et

præterea ipsemet sanctus de Purificatione sermonem ad populum habuerit.

In medio quorumdam psalmorum apponitur hoc verbum, *Diapsalma*, quod in Breviario Isidoriano a cardinali Ximenio typis edito raro invenitur, nunc vero insequendo autographum multoties reperies, denotat enim separationem inter unum et alium versiculum ejusdem psalmi; ad observationem igitur pausæ in psalmodia et ad cantum moderandum notis musicis obsequendo inserviebat.

In aliorum psalmorum medio hæc apponitur nota ℟ quæ significat idem ac *repetitio*; suis quippe omnibus litteris ligatis constat tale signum. Astringebantur etenim cantores antiphonam repetere ex verbis ipsius psalmi deductam; hocque accidebat non in brevioribus, sed in longioribus psalmis, ut quadam quiete in recitatione fruerentur, et varietate cantus fastidium allevarent.

Lubenter alias probationes ad indigitandam nostri ritus canitiem adjungemus. In Codice nuncupato Æmilianensi, quod in regio monasterio Excurialensi asservatur, ante annum millesimum septuagesimum octavum exarato, ita inscripto: *De missa apostolica in Spania ducta, Julianus et Felix*, asseritur, § 1, septem apostolicos viros Torquatum, Ctesiphontem, et alios memoratos, sacerdotium a sanctis apostolis Petro et Paulo suscepisse, et in urbibus Hispaniarum de initio vitæ immortalis prædicare cœpisse; et post pauca subjungitur: *Atque ita sicut ab apostolis missam doctrinamque acceperunt, per Hispaniam ordinatis episcopis tradiderunt.* § 2, agitur de Hispanæ Ecclesiæ officio Romæ laudato et comprobato tempore Joannis papæ, regnante Carolo Francorum rege, et Ordonio rege in civitate Legionensi. Cum enim Zanellus presbyter a præfato summo pontifice Joanne missus fuisset, ut ecclesiasticæ religionis statum ibi perquireret, et comperta fideliter apostolicæ sedi referret, injunctum sibi munus solerter exsequens, omnem ordinem ecclesiastici officii et consecrationis regulam perscrutatus, canones et omnes Sacramentorum libros perlegit; cuncta catholica fide munita inveniens, exsultavit; Domino papæ Joanni, et omni conventui Romanæ Ecclesiæ, ut invenerat, renuntiavit; audiensque hoc dominus papa, et omnis Romana Ecclesia, gratias Deo reddens, Hispanicæ Ecclesiæ officium laudavit et roboravit; hoc solo addito, *ut deinceps more apostolicæ Ecclesiæ celebrarentur secreta missæ.*

Summus pontifex Gregorius VII Alphonso Sexto Legionis regi, Sancio V, Navarræ, et episcopis in ditione sua constitutis rescribens, initio epistolæ sic eos affatur: *Cum beatus apostolus Paulus Hispaniam se adiisse significet, ac postea septem episcopos ab urbe Roma ad instruendos Hispaniæ populos a Petro et Paulo apostolis directos fuisse, qui, destructa idololatria, christianitatem fundaverunt, religionem plantaverunt, ordinem et officium in divinis cultibus agen-*
A *dis ostenderunt, et sanguine suo Ecclesias dedicaverunt, vestra diligentia non ignoret; quantam concordiam cum Romana urbe Hispania in religione et ordine divini officii habuisse, satis patet.* Postea eos ad amplectendum in Hispania Romanum ritum adhortatur; et licet indicet *Hispanicum officium vesania Priscillianistarum pollutum, Arianorum perfidia depravatum, ac demum invadentibus Saracenis diminutum*, hæc verba nullo modo evertunt antea prolata; nam cura sanctorum Isidori, Ildephonsi, Juliani et aliorum Hispaniæ Patrum, omni labe, si qua inerat, fuit purgatum officium, suæque integritati et puritati restitutum, ut testatur Felix, loquens de sancto Juliano, cui congruit officium Romanum hujus sancti ex eodem Felice depromptum.

B Ipsimet Romani pontifices, postmodum de sinceritate officii certiores effecti, illud iteratis diplomatibus confirmarunt; nam Julius II, anno 1508, ad preces cardinalis Ximenii officium roboravit, his verbis: *Antiquissimum et magnæ devotionis... Nos igitur qui ex debito pastoralis officii divini cultus augmentum sinceris exoptamus affectibus.... omnia et singula in dictis litteris contenta auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus, et confirmamus.* Et anno 1512 alia bulla officium Mozarabicum communivit; quæ adeo diserta atque expressa sedis apostolicæ approbatio (ut inquit Pinius) obstruere debet omnium ora, ut nemo post illam contra restauratum officii Mozarabici usum, ejusque ministrorum fundaC tionem, vel hiscere audeat; ob hoc Paulus III æmulum aliquem actorum Ximenii desideravit, qui sacra Mozarabum volumina rursus evulgaret; cujus vota nos adimplere curamus.

In Actis sanctorum, tom. VI Julii, tract. prævio, num. 10, de beato Jacobo apostolo, hæc apponuntur verba: *Sequitur ut apostolus ille sacros liturgiæ ritus ibidem designarit, imo etiam, quantum per commemorationis tempus licuit, tradiderit et confirmaverit, id quod circa rem præsentem a sancto Petro acceperat.* Et ibidem, num. 6: *Operam quoque suam fortasse eo contulerit sanctus Paulus.* Id ipsum aperte constat ex decretali Innocentii I.

Ipse doctor egregius, a quo præsens officium, ut diximus, nomenclaturam accepit, lib. II Offic., cap.
D 15, ait: *Ordo autem missæ et orationum quibus oblata a Deo sacrificia consecrantur primum a sancto Petro est institutus; cujus celebrationem uno eodemque modo universus peragit orbis.* Perpende, obsecro, Isidori sententiam. Si ejus tempore uno eodemque modo sacram liturgiam universus peragebat orbis, abs dubio Patres Hispaniæ ordine antiquo Romano sacrificium celebrabant, in nullo a sede Romana discrepantes; alioquin non *uno eodemque modo* appellaret. O miseranda Arabum ingluvies, quæ non solum quasdam pretiosissimas sacrorum Codicum reliquias fere absumpsisti, sed alias dono Dei præservatas magna caligine involutas reliquisti! intendens obruere sacras basilicas, eas devastare, civitates depopulari, et nostri ritus memoriam abolere,

dubitationis et disceptationis materiem criticis neotericis ministrasti!

Perierunt sane multa Isidori opera; sed non omnia depascere potuit illa sævities. Interierunt magna ex parte Juliani episcopi Toletani scripta; sed ejus apologia pro tribus substantiis ad suæ orthodoxæ doctrinæ ostensionem posteris intacta remansit. Pariter opera Eugenii II, episcopi Toletani, versibus et soluta oratione; Montani epistolæ; et alia nonnulla Gothorum Patrum ante Maurorum irruptionem monumenta, eorum facundiam, congruentiorem sensum, in interpretandis Scripturis uniformitatem, et sedi apostolicæ reverentiam satis ostendunt. Etiam tempore Mahumeticæ captivitatis litteras sub optimis magistris nonnulli didicerunt, fidei præceptis imbuti pro patulo docebant, et coram regibus profitebantur, ut B accidit beato Eulogio electo episcopo Toletano, qui non solum sua apologia martyrum constantiam defendit, sed eorum Acta suo Memoriali illustravit, gentilicum furorem non pertimescens, suoque sanguine firmans id quod corde credebat ad justitiam, et ore confitebatur ad salutem.

Nostrum institutum majori perspicuitate elucidemus. Non asserimus Gothicum ritum quinque prioribus Ecclesiæ sæculis eumdem in omnibus sacris precibus fuisse cum Romano; sed origine, et quoad substantiam, ut innuit card. Bona (*Lib.* I *Rerum liturg.*, *cap.* 7, *num.* 5), videlicet sacrificium iisdem partibus substantialibus constasse, consecratione, oblatione, et sumptione, licet accidentalis ordo precum C tam in Italia quam in Hispania tractu temporis fuerit immutatus. Nec immoramur in sustinenda opinione Cajetani Cenni, qui, loquens de missa quæ tempore sancti Isidori in Hispania celebrabatur, ita ait (*Tom. I*, *diss.* VII, *num.* 10): *Plane ejus simillima, quam divus Petrus instituit; quod si admodum diversa esse videtur a Romana antiqua, ecquis an nesciat a Leone, Gelasio, Gregorio ad eam formam perductam esse, quæ hodie obtinet?* De Hispana vero secus est: *Nullum quippe ex trium pontificum Sacramentariis eam novit; sed quam prius missam a sancta sede accepit, hanc Hesperia nostra conservavit.*

Sicut in naturalibus prius est nasci, postea crescere, et ultimo perfici; ita in sacris conficiendis prior ordo ab apostolica sede natus, postea crevit, ac denique D perfectus est. Gothicus ritus juxta Isidorum admodum similis Romano; loco enim superius citato inquit: *Septem esse orationes sacrificii evangelica apostolicaque doctrina commendatas, et eumdem ritum in missa Mozarabica videmus hodie servari. In prima, quæ dicitur* MISSA, *fit admonitio ad populum; in secunda, invocatio seu deprecatio ad Deum; in tertia, inscripta* POST NOMINA, *pro offerentibus exoratio; in quarta, ad pacem et unitatem; in quinta, contestatio seu illatio pro donis acceptis; in sexta* POST PRIDIE *conformitatem cum sacramento; et in septima, ad orationem Dominicam.* Ex quibus cum cardinali Bona non leviter autumamus ritum in Africa et Galliis similem fuisse illi qui in Hispania Mozarabicus dictus est; et de Galliis perA spicuum est testimonium epistola Caroli Calvi, cujus verba affert cl. Mabillon, in tractatu de Liturgia; nam cum in regis præsentia peregissent sacrosanctum missæ sacrificium quidam sacerdotes Hispani, postquam Galli amplexati erant Ritum Romanum a temporibus Pipini, se vidisse ritum avorum suorum testatus est.

Quoad officium canonicum, seu Breviarium Isidorianum, priorum sæculorum penetralia non opus est perscrutari; neque ad comprobandam unitatem et conformitatem cum pervetusto Romano scrinia archiviorum evolvere; iisdem namque horis constat; et si auroram adjiciunt, id profecto primis Ecclesiæ sæculis usitatum videmus, in quibus fideles ad primitias lucis Deo persolvendas, initio auroræ assurgebant. Ad ordinem autem quod spectat, successu temporis varietas inducta conspicitur, partim a monachis descendens, partim propter devotionem augendam, quasi dicamus auctus, et locupletatus sacer ritus, et a summis pontificibus adoptatus.

Cum igitur in Psalterio Isidoriano commendatissimam versionem veterem Italicam habeamus, et aliunde in fine cujuslibet psalmi dicatur *Gloria et honor Patri, et Filio, et Spiritui sancto*, juxta articulum 14 concil. III Toletani, in fidei professione, et canone 15 concil. IV, præside sancto Isidoro, dubitandi locus non est, usque ad tempora card. Ximenii integrum et absque ulla substantiali mutatione perdurasse; nec eam inducere posse festivitates desumptas a cardinali Ximenio ex ritu antiquo Toletano, cujus Missale postea typis ediderunt cardinales Joannes de Tavera, et Martinez Siliceo, ante correctionem Pii V.

Psalmorum usum cum cantu in principio, et, quando illi sunt longiores, cum *pausa* aliquoties circa medietatem (quod diapsalma vocabant, ut dictum est), ætate sancti Isidori fuisse, sicut apparebit in Psalterio, prout in autographo a nobis edito exstat, ipsemet sanctus doctor demonstrat (*Lib.* I *de divin. Offic.*, *cap.* 1, § 1, *de psalmis*), his verbis: *Propter carnales autem in Ecclesia, non propter spirituales consuetudo est instituta canendi; ut quia verbis non compunguntur, suavitate modulaminis moveantur... nam in ipsis* (juxta Augustinum) *dictis sanctis religiosius et ardentius moventur animi nostri ad flammam pietatis cum cantatur, quam si non cantetur. Omnes enim affectus nostri* (rursus Isidorus) *pro sonorum diversitate, vel novitate, nescio qua occulta familiaritate excitantur magis, cum suavi et artificiosa voce cantatur.*

Hymnorum mentionem facit sanctus doctor in sequenti §, primos eorum compositores recensens, Hilarium scilicet episcopum Pictaviensem eloquentia conspicuum, et Ambrosium Mediolanensem, quem virum magnæ gloriæ in Christo vocat, clarissimum doctorem in Ecclesia, et in hujusmodi carminum compositione copiosum; *atque inde, ex ejus nomine, hymni Ambrosiani appellantur; et ejus celebritatis devotio primum in Ecclesia Mediolanensi, postea per totius Occidentis Ecclesias observatur.* Nunc igitur lectorem exoramus, ut oculos ad hymnos præsentis ritus Isi

riani convertat, et eosdem, quos sanctus Isidorus refert recitari comperiet; et si alii inveniuntur, a Prudentio Hispano, qui floruit sæculo IV, fuerunt compositi.

In sancti Jacobi hymno undecim apostoli tantummodo enumerantur, et silentio auctor, sive exscriptor (quod verisimilius est), Judam Thaddæum præterit: videsis prologum expositionis in Apocalypsim sancti Beati Liebanensis, nuper a R. P. Florezio in lucem editæ, lib. II; nec statim expavescas, sed potius antiquitatem mirare; nam licet card. Ximenius in corpore hymni hunc defectum suppleverit addendo sanctum Thaddæum, similiterque Pater Florezius in margine adnotaverit hæc verba: *Prætermissus Judas* Thaddæus; tamen, si conjecturis fas est, ignorantiæ, nimiæ pietati, et exscriptoris vitio tempore Mahumeticæ captivitatis debes vertere, non auctoris; ille enim, errore captus, timuit ubi non erat timor, ne sanctus Judas cum traditore confunderetur.

In præfato Psalterio *mici* pro *mihi*, *macina* pro *machina* semper scribitur; aliquoties *b* pro *v*, vel e contra, *Josep* pro *Joseph*; *Asap* pro *Asaph*, *tropeum* pro *trophæum*, et alia his simillima, prætermittendo aspirationem litteræ *h*, reperies; et hoc evidens est signum Gothicæ pronuntiationis et scripturæ; lingua etenim vernacula illorum gutturalis magna cum difficultate Latino ingenuo sermoni assuefiebat; et ob hæc rudes exscriptores pervetusti ritus memorata verba apposuerunt, ut videre est in aliis ejusdem ætatis Codicibus; et ne offendiculum sacerdotibus Mozarabicis remaneret, correcta sunt in Psalterio præfata verba.

Hucusque omnes studiosi solemnitates, seu sanctorum festivitates, quas Patres Gothici celebrabant, avidissime scire cupiebant; ex ipso enim Breviario a card. Ximenio typis exarato decerpere non poterant; ibi invenitur, ut diximus, festum sanctissimi Corporis Christi sæculo XIII ab Urbano IV, ad abolendum Berengarii errorem institutum; inibi in festivitatibus per annum plures in communi sanctorum reperiuntur sancti de quibus tempore Gothorum nullatenus officium fiebat; imo quidam post multa sæcula floruerunt; nunc autem ex pervetustis nostris Codicibus manuscriptis secernuntur festivitates, de quibus tempore Gothorum, seu paulo ante Maurorum invasionem agebatur; facilique negotio percallebunt id quod optabant: nam hymni in corpore Breviarii et post cantica appositi vetustati ritus omnes congruunt; nec ullus, ut exstat in Codice, est prætermissus; et ne repetitio fastidium generet, quando hymni sunt in corpore Breviarii, fit remissio ad propriam festivitatem; nam licet in quibusdam verbis discrepet Editio card. Ximenii a nostro Codice Ms., cum in modico appareat discrimen, non est justa causa præfatos hymnos corrigendi.

Non leve ad asserendam nostri Codicis vetustatem argumentum insurgit ex numero et ordine horarum canonicarum ad quas aptatur hymnus, et priorum Ecclesiæ usus [illegible] speciem referunt; primo

A etenim in calce nostri Codicis non solum horas matutinas et laudum invenies, sed etiam hymnos ad primam noctis vigiliam; ad galli cantum, quod erat circa medium noctis, et pullorum cantum, quod erat circa exsurgentem auroram; hunc secundum, ut a galli cantu mediæ noctis discernerent, hymnum pullorum cantus appellabant.

Insuper his addebant alias horas, ut duodecim diei in sacris hymnis transigerent juxta illam Domini nostri Jesu Christi sententiam: *Nonne duodecim sunt horæ diei?* et aliam parabolam vineæ, ad quam excolendam operarios conduxit non solum ad horam nonam, sed etiam ad decimam et undecimam, ut ministri Domini meditarentur in lege ejus die ac nocte, et cultui divino vacarent. Ob hanc rationem perleges

B hymnos ad galli cantum circa mediam noctem, ad pullorum cantum circa initium surgentis auroræ, ad primam *Jam lucis orto sidere*, ad tertiam circa horam diei nonam, ad quartam circa horam decimam, ad sextam circa duodecimam, ad septimam circa horam secundam vesperis, ad nonam circa tertiam, ad decimam circa quartam, ad undecimam circa quintam, ad duodecimam circa sextam, ad vesperas circa solis occasum. Ante completorium etiam hymnus cum precibus recitabatur; et denique ad completorium ante somnum, ad lectumque parati habitationes aqua benedicta aspergebant, Deumque deprecabantur, ut procul recederent noctium phantasmata, cum pace dormirent, corpora ne pollueerentur, et evigilarent cum

C Christo.

Perpende, quæso, hanc diei noctisque sacram distributionem: cum horis canonicis confer, quas post sæculum VI fideles observabant; perscrutare monachorum Orientis consuetudinem, nec non per antiquas monasterii Lirinensis, et aliorum constitutiones; et cum in nostro Gothico ritu videris, apage omnem anxietatem de ejus veneranda canitie. Potuerunt sane temporum injuria quædam membranacea folia deperire; potuit Maurorum sævities et barbaries per multa Gothorum monumenta delere; exscriptorum ignorantia Latini sermonis menda admiscere potuit; sed nullo modo abolere potuerunt nostrum Codicem manuscriptum aureum, ex quo tanquam ex ungue conjicitur antiquitas nostri ritus Isidoriani, adhuc dominationis

D Arabicæ tempore transcripti, hodiernum usque in diem exstantis.

Nonnulli, errore decepti, concilia Toletana temporibus Gothorum celebrata potius comitia regia quam concilia fuisse dixerunt: eo nixi fundamento, quia sæpius cum juramentum fidelitatis regibus electis præstabatur, tum quia multoties de regni gubernatione cum rege et proceribus agebatur; jam quoniam reges et magnates cum Patribus subscribebant; jam quia tomum regium ante initium synodi offerebant; jam denique quoniam decretum de confirmatione concilii apponebant. Sed nihil horum tam sacris Patrum Gothorum cœtibus, aut sacræ eorum liturgiæ adversatur, præcipue cum centum et septuaginta sex canones e conciliis Toletanis, et sancto Isidoro

desumptos, a Gratiano collectos palam edoceri Ecclesia Romana permiserit, eis auctoritatem suam impertiverit, et suos fecerit; aliunde cum in Ecclesia novum non sit in Patrum synodis ex voluntate principum sacris admiscere quasdam publicas ordinationes, hæ præsertim locum habebant in electionibus regum Gothorum, ut episcoporum exemplo cæteri vassalli principibus libentius et facilius obedirent, riteque factam electionem tuto et pro patulo faterentur; idemque in antiquis Pontificalibus et Capitularibus Caroli Magni videmus.

In hujus rei evidens argumentum ea erat inter sacerdotium et imperium concordia, ut statuta et sacræ preces miro fœdere utramque potestatem copularent; ideo hymni in *ordinatione et natalitio regis*, de *profectione exercitus, qui usque in reversionem diebus litaniarum dicendus est*, item *pro varia clade*, vetustissimi sunt, Gothorum proprii; nec ullus qui eos legerit inficias ibit; et ne ambigendi relinqueretur occasio, typis illos excudimus. Utinam Alphonsus Ortizius sic fecisset, ut omnis nebula dubietatis dispareret.

Quam plurimum desudat ingenium P. Florezii in vindicandis quatuor versibus hymni sancti Tyrsi mentionem facientibus episcopi Cixillæ. Pro certo supponit eos in vetustioribus Mss. Toletanis reperiri; et ne quis in posterum decipiatur, animadvertimus in nostris Mss. (quorum sæpe meminimus) nullatenus illa inveniri verba :

Templum hoc, Domine, Cixilla condidit,
Dignam hic habeat sortem ;
In cætera cum summis civibus cantica præcinat,
Gaudens perpetuis sæculis omnibus.

Ex hoc vinculo lector solutus non eget alio testimonio, ut nostri ritus veritatem astruat; et quamvis cardinalis Baronius hunc sanctum Tyrsum assignet ad diem 24 Januarii, ut videre est in notis ad Martyrologium hujus diei, nihilominus in nostro Ms. et officio Gothico obtinet locum in die 28 prædicti mensis, quo etiam fit mentio sancti Leucii mart., ejusdem sancti Tyrsi in passione socii, ut apparet ex hymno.

Versati in lectione operum sancti Isidori, ibi testimonium ejus sapientiæ invenient, et omne dubium erga nostrum ritum et omnigenam ejus eruditionem evanescet : de artibus liberalibus ut sapientior neotericus egit, et de officiis ecclesiasticis juxta aurea prima Romanorum sæcula; idemmet ut vicarius apostolicus concil. nationali Toletano IV præsedit; et his egregiis factis incredibile est eloquentiæ flumen in omnes non diffudisse, præsertim circa sacram liturgiam et divina officia ordinanda.

In autographo manuscripto, quod præ oculis habemus ad Editionem hujus Breviarii, signa non obscura hujus rei apparent; indigitabimus aliqua, ut cæterorum similitudo cum ritu vere et merito Isidoriano nuncupato possit cognosci. Sic primum ad denotandum paragraphum, ut res a rebus quæ in connexo concurrunt separentur, hæc nota Γ apponitur a sancto Isidoro, cap. 20; denotat enim diver- A sitatem sermonis; et eamdemmet in nostro autographo Ms. ad divisionem tractatus, seu ante initium numeri psalmorum, invenies.

Alia conspicitur nota hujuscemodi figuræ , quam denominat Phietro, quæ ponitur ad denotandam sollicitudinem ubi aliquid obscuritatis est; et eadem ipsa aliquando modica mutatione in nostro autographo Ms. ponitur.

Cantus absque clave et lineis hodierno tempore inusitatus, sic in nostro autographo apparet solis constans musicæ punctis, quæ distinctim et aperte juxta Isidorum dignoscebantur in tribus partibus musicæ, scilicet harmonica, rythmica, et metrica. Quod ad harmonicam pertinet, hæc ad omnes qui voce propria canunt ex animo et ardore motum facit, et B ex motu sonum : *Tonus* autem secundum Isidorum lib. III Etymol., cap. 22, *est acuta enuntiatio vocis, harmoniæ differentia et quantitas, quæ in vocis accentu vel tenore consistit; cujus genera in quindecim partes musici diviserunt, ex quibus hyperlydius novissimus et acutissimus, hypodorius omnium gravissimus est. Cantus est igitur inflexio vocis* juxta regulas a sancto Isidoro positas; nam sonus directus est, et sonus præcedit cantum.

Non latebat sanctum doctorem inter voces suaves et pingues differentia; mirifice enim definit vocem acutam, tenuem, altam, duram, asperam, cæcam, vinnolatam et perfectam, quæ est alta, suavis, et clara : alta, ut in sublime sufficiat; clara, ut aures C impleat, et suavis, ut audientium animis blandiatur.

Ad dignoscendos musicos numeros quasdam regulas arithmeticas affert sanctus Isidorus, quæ peritissimo in musices arte hodie arridebunt. *Numeros* (ait lib. cit., cap. 23) *secundum musicam ita quæres. Positis extremis, ut puta 6 et 12, vides quot monadibus superetur 6 a 12, et est 6 monadibus; ducis per quadratum, sexies seni faciunt 36. Conjungis extrema illa prima 6 ac 12, simul efficiunt 18. Partiris 36 per 18, efficitur dipondius. Hos jungis cum summa minore, scilicet 6, erunt 8, et erit medium inter 6 et 12. Propterea quod 8 superant 6 duabus monadibus, id est, tertia de sex, et superantur 8 a 12 quatuor monadibus tertia portione. Qua parte ergo superat, eadem superatur.* Quid ultra fatescimus, si lectoribus patet via D ut rimentur sententias Isidori?

Concordia operum sancti Isidori cum hoc nostro Breviario maxime elucet in inscriptione lectionis Ecclesiastici, quæ in Breviario hanc epigraphem habet : *Lectio lib. Ecclesiastici Salomonis;* et cum apud omnes constet librum Ecclesiastici a Jesu filio Sirach Hierosolymita, non vero a Salomone fuisse compositum, statim difficultas insurgit : quomodo sic in Breviario indigitatur. Ad quod respondet sanctus Isidorus, lib. Prooemiorum Veteris Testam., § *De Ecclesiastico : Propter nimiam sensus similitudinem et eloquii parilitatem Salomonis titulo prænotatur.*

Nos abs re immorabimur ulterius in propugnanda antiquitate Isidoriani ritus, ex conformitate, quæ cernitur in Psalterio juxta veterem Italam versionem,

quibusdam verbis mutuatis a translatione sancti Hieronymi, ex notis ad exarandos characteres, ex cantu et modulatione, cujus tibi specimen præbemus, ex similitudine liturgiæ, et officii Gallicani editi a Patre Blanchini, et a Pinio illustrati, præcipue ex orationibus Breviarii, in quibus levis diversitas inter Codices Veronenses et nostros animadvertitur; et denique ex simplicitate verborum hymnorum Ambrosii, et aliorum Patrum prout ab ipsis prodierunt.

Nemo sensatus sanctum Ambrosium, politioribus litteris imbutum, grammatices et poetices præcepta percalluisse negabit; et cum viderit aliquis hymnos ab hoc clarissimo doctore compositos inconcinnatos, non mensuræ astrictos, intelligat id multis de causis accidisse. Primo, quia non tam regulas quam sententias, ut ait de seipso Augustinus, servare intendit; secundo, exscriptorum culpa et neglectu, qui de uno in alium transfundentes, et augentes errores, faciem et auctoris sensum penitus deturpant et immutant; ita ut sequentibus sæculis nec scopum sermonis auspicari liceat, nec conjicere sensum. Tribuant igitur noxam prudentes critici voragini blattarum, notariorum mendis, ignorantiæ traductorum, aliisque calami et preli defectibus, et mirentur ad nos ut exstant pervenisse.

Exemplis res clarior fiet. Septuaginta interpretes, ut aiunt, unus seorsim ab alio, sive uno in loco, sive in dissitis, a Ptolomæo Philadelpho positi; libros sacros illis traditos in Græcum quasi miraculo verterunt: magna cura, solertia et sollicitudine in bibliotheca imperatoria servatos, neminem latet; de Judæorum et Christianorum in exemplaribus ad litteram assequendis studio ambigere non licet; et tamen postea prodiere in Oriente tot fereque innumerabiles versiones Origenis, Hieronymi, Aquilæ, Theodotionis, et incognitorum cum rabbinorum, tum Latinorum, ut synodus Tridentina opinandi licentiam cohibere judicarit, et textum juxta Vulgatam authenticum declarare.

Nostra ætate inter expositores et theologos disceptatur an illa verba, *Et tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus*, sint necne in corpore vel in nota marginali Epist. I, cap. v, sancti Joannis; nam in quibusdam Bibliis in corpore, in aliis in margine apponuntur; similiter, an inscriptio Symboli sancti Athanasii sit revera hujus sancti Patris in totum, vel in partem; an canticum *Te Deum laudamus* merito Ambrosio et Augustino ascribatur, et alia simillima. Si igitur hæc a Patribus et doctoribus transcripta in trutinam post tot transacta sæcula reducuntur, quid miramur menda et inversiones clausularum et orationum in officio Gothico inveniri, partim tempore Mahumeticæ dominationis, partim immediate post ipsam excussam transcripto?

Sanctus Isidorus Breviarii Gothici non est unicus auctor, nec uno tempore liturgia quam in Missali cernimus Isidoriano instituta; ordo quoque in horis canonicis persolvendis non uno ictu fuit perpolitus, sed tractu temporis Gothici Patres et doctores partim antiquum Romanum ritum retinuere; partim ex Ambrosio et aliis Italiæ doctoribus decerpsere, partimque de suo addidere; nam cum facultas cuilibet episcopo ad divini cultus ordinationem tribueretur, liberum erat insignioribus Ecclesiæ prælatis orationes componere, et preces ordinare.

Ecclesia Romana plurima desumpsisse ex aliis orbis Ecclesiis fateri non dedignatur. Idemmet Gregorius Magnus detractoribus respondit non solum in ordine missæ ex Ecclesia Græca quædam delibasse, ut trinam Græcam repetitionem *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison*, nec non *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, quæ illis Græcorum *Agios, Agios, Agios* respondent, sed etiam ex Ecclesiis Mediolanensi, Hispanica et Gallicana. Et dum Augustino, Anglorum episcopo, rescripsit, optionem assumendi ordinem e qualibet Ecclesia sive Gallicana, sive Romana, eidem indulsit.

Litaniæ, seu Rogationes majores, a sancto Mamerto, Viennensi episcopo, fuerunt institutæ; hymni fere omnes sunt compositi a beato Ambrosio, Hilario, Prudentio, et aliis privatis doctoribus; Commemoratio omnium defunctorum a sancto Odilone Cluniacensi abbate die 2 Novembris inducta; et tamen hæc omnia Ecclesia Romana merito adoptavit.

In Symbolo quod in Ecclesia canitur, processionem Spiritus sancti a Patre et Filio per illa verba, *Qui a Patre Filioque procedit*, primo a Patribus in conc. III Toletano solemniter fuisse conclamatam, omnes ultro fatentur; et admodum verisimile est Romanam Ecclesiam, dum decrevit ut in fine cujusque psalmi diceretur *Gloria Patri*, etc., secutam fuisse Patrum Hispanorum consuetudinem in concilio IV Toletano stabilitam, ut semper in terminatione psalmorum pronuntiarentur verba Apocalypsis *Gloria et honor*, etc. Et si sanctus Damasus Hispanus fuit auctor, majorem vim habebit nostra assertio.

Latini a Græcis quasdam festivitates, et simul Græci a Latinis, sunt mutuati, quin ob hoc uniuscujusque Ecclesiæ officium confundatur, aut antiquitati liturgiæ Romanæ, vel sanctorum Gregorii Mag. Joannis Chrysost., vel Isidori, aliquid detrahatur.

Signa denique non æquivoca revelemus queis nostrum Gothicum ritum nullatenus immutatum exhibemus. Primum : Psalterium typis editum est eisdem verbis quibus invenitur exaratum in pervetusto Codice Gothico Toletano. Secundum, orationes de tempore per anni circulum, paucis verbis exceptis, cum ritu Veronensi et aliis Gothicis congruunt, ut Blanchinum et Pinium legentibus perspicuum fiet. Tertium, ordo in precibus, et denique omnia in Breviario Isidoriano apposita, cum decretis concil. IV Toletani conveniunt.

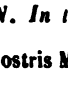
Loca sancti Isidori de divinis Officiis iterum perscrutemur, et luce meridiana clarius hunc nostrum ritum Gothicum aspiciemus. Libro I de eccl. Offic., cap. 5, loquendo de psalmis, asserit : *Psalterium cantilenarum suavium ab Ecclesia frequentari, quo facilius animi ad compunctionem flectantur.* En melodia, quæ usque hodie in nostra Ecclesia Toletana, ut cantus Gothici exuviæ, in quibusdam versiculis et respon-

sonis retinetur, assignato cantus melodici magistro, eum puerulos edocente, cum et hæc praxis jam in aliis Ecclesiis quæ cantum Gregorianum sunt in omnibus amplexatæ sit oblitterata.

Transeamus ad alia sancti Isidori testimonia. Cum cap. 10, de lectionibus, prius, ut ab auditoribus lectiones percipiantur, silentium commendet, hæc apponit verba : *Ideo et diaconus clara voce silentium admonet.* En verba quæ diaconus ante lectiones in ritu Mozarabico multoties repetit hoc modo : *Silentium facite*, quæ, ni fallor, in recentiore ordine Romano non perlegimus.

Cap. 11, de libris Testamentorum pro certo supponit pronuntiari, et cantari lectiones ex utroque Testamento, Veteri et Novo; et hoc quidem in sacrificio missæ secundum ritum Gothicum adamussim servatur; nam prima Epistola de Veteri, et secunda de Novo Testamento desumitur.

Tandem, ut alia prætereamus, cap. 13, de laudibus, hoc est *alleluia*, seu *lauda*, ut sacerdotes Mozarabici vocant, ait sanctus doctor : *In Africanis regionibus non omni tempore, sed tantum Dominicis diebus, et quinquaginta post Resurrectionem* ALLELUIA *cantatur pro significatione futuræ Resurrectionis et lætitiæ; verum apud nos, secundum antiquam Hispaniarum traditionem, præter dies jejuniorum, vel Quadragesimæ, omni tempore canitur* ALLELUIA ; *scriptum est enim :* SEMPER LAUS EJUS IN ORE MEO. En fundamentum et ratio quare Mozarabici etiam in missa defunctorum canunt *alleluia*, quod tot ante retro sæculis in Ecclesia Romana in desuetudinem abiit.

In canticis mss. hujus nostri Breviarii animadverte a cantico LVIII usque ad ultimum exclusive, et postquam adnotatur liber sacræ Scripturæ e quo desumptum est, apponi hanc notam in primo : XVIII. *Præceptum*; in sequenti : XXXV. *In tuo*, et in margine hoc signum , quod in nostris Mss. significat *matutinum*; ut indicarent lectoribus cantica laudibus præfinita, et simul antiphonas psalmis respondentes : videsis hæc verba *præceptum, in tuo*, esse principium antiphonarum quæ præcedunt psalmos; idemque accidit in canticis.

Sabbato Dominicæ tertiæ Quadragesimæ, ad horam tertiæ, assignatur lectio desumpta ex cap. XXIV Prov.; et in illo vers. : *Septies cadit justus*, adjicitur verbum *in die*, quod non reperies in Vulgata, aut alia translatione Bibliorum.

Feria 5 ante Pentecosten prima ad nonam oratio clarissime videtur deducta ex sancto Aug. ad illa verba psalm. LXXI : *Suscipiant montes pacem, et colles justitiam;* quæ verba ita interpretatur sanctus doctor, tract. I super Evang. sancti Joan. : *Montes excelsæ animæ sunt, colles parvulæ animæ sunt. Sed ideo montes excipiunt pacem, ut colles possint excipere justitiam. Quæ est justitia, quam colles excipiunt? fides.... Non autem exciperent minores animæ fidem, nisi majores animæ, quæ montes dictæ sunt, ab ipsa sapientia illustrarentur, ut possint parvulis trajicere* A *quod possint parvuli capere, et vivere ex fide colles, quia montes pacem suscipiunt.*

En quomodo oratio Breviarii Gothici mirabili brevitate præfatam expositionem complectitur : *Suscipiant montes*, inquit, *pacem..... qui primordiali radio inlustrati sunt fidei, ut ex sublimitate sanctorum descendat justitia collium;* et si percurreris officium Gothicum Isidorianum, auctoritatibus sancti Augustini refertum invenies.

In officio mortuorum hujus nostri Breviarii Gothici ponuntur preces cum superscriptione *Abicidaria*, et antea *Psalmi David*, absque numeratione, sed solum insequendo litteras abecedarii, ita ut sub unoquoque inscripto psalmo tantum inveniantur versi- B culi incipientes sub una eademque littera, desumendo eos ex toto Psalterio Davidico; exempli causa, primus psalmus mortuorum incipit : *Eripe animam meam ab impio*, et cæteri versiculi sub eadem littera *E* incipiunt; secundus psalmus incipit : *Usquequo exaltabitur*, et cum littera U prosequuntur omnes versiculi. Totum hoc conforme est compositioni psalmi adversus Donatistas ab Augustino facti sub litteris abecedarii; et ob hoc nuncupatur psalmus abecedarius, licet in Editione cardinalis Ximenii, et in præsenti, ne longiores fierent, quidam versiculi non comprehendantur sub una littera.

Ex duobus libris sancti Isidori de Origine officiorum, plurima desumpsit Rabanus Maurus; et Patres in Aquisgranensi synodo coacti, cum sibi regulam C canonicorum scribendam sumpsissent, cernentes valde utiles et accommodatos libros sancti Isidori de Officiis, ad reformandos et instruendos viros, in suam illam regulam fere eos transcripserunt; propterea Isidorum clero, et monachis non tantum in Hispaniis, sed aliis provinciis normam præscripsisse, tuto asserimus.

Ex his omnibus liquet Breviarium Mozarabicum a cardinali Ximenio secundum regulam beati Isidori recte inscriptum fuisse; hic enim sanctus Doctor, licet auctor ritus non fuisset, sicut nec Gregorius Magnus cantus Gregoriani, tamen a correctoribus et ordinatoribus nomenclaturam sumpsere ; nec Dionysius Exiguus fuit primus computator cursus anni solaris et lunaris ad Paschatis celebrationem ; nec Gra- D tianus primus fuit canonum compilator; nec Baronius primus Annalium ecclesiasticorum scriptor; et jure sibi talia nomina vindicavere, cum propter suas lucubrationes majori studio elaboratas, tum ob majorem ordinem et materiæ dispositionem : pariter noster Isidorus, licet non primus liturgiæ Gothicæ institutor, nec horarum canonicarum auctor, fuit saltem utriusque ordinator et corrector.

Indulgeat, quæso, prudentissimus lector temporum injuriæ, vicissitudini rerum, varietati dominorum Hispaniæ : et placido vultu perleget variantes lectiones, quibus historici premuntur, et liturgici innodantur, ut ad scopum veritatis pervenire valeant.

Solertia ad præsentem editionem nobis præstita pa-

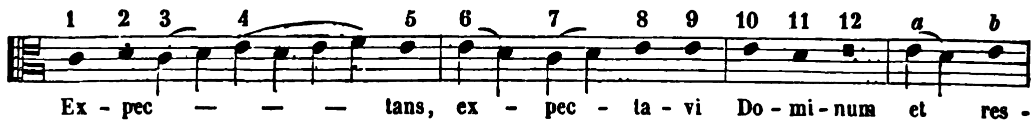
rum profuisset, si aliorum consilio et opera non levaremur; scito ergo nec sumptui nec labori pepercisse: Toleti coegimus cœtum sapientum virorum dignitatum et canonicorum hujus nostræ sanctæ Ecclesiæ; Matritique alios valde probatos viros consu- A luimus, de quibus unus præcipue invigilavit in cavendis typographicis mendis.

Si tot tantisque pervigiliis adhuc, perspicacissime lector, in aliquo offenderis, ne antevertas judicium, nisi prius proprio intuitu autographa rimeris. Vale.

CANTUS EUGENIANI SEU MELODICI EXPLANATIO

FACTA A DIVO HIERONYMO ROMERO,

SANCTÆ ECCLESIÆ TOLETANÆ HISPANIARUM PRIMATIS PORTIONARIO, ET CANTUS MELODICI MAGISTRO.

Apud omnes constat systema maximum, immutabile diatonicum, seu Pythagoricum et perfectum, apud veteres celebre, Nortem fuisse seu Polum, quo omnis cantus ecclesiasticus directus est, et ordinatus. Quindecim chordis constabat, quas in quinque partiebantur tetrachordos, quibus ordinabant suas compositiones tam harmonicas et regulatas, sicut nos ordinamus nostras. Finales chordæ tonorum eædem erant ac quæ a neotericis observantur; regulare uniuscujusque toni *sæculorum* idem respective cum eo quo ad præsens utimur; denique quidquid ad perfectam cujusque toni compositionem desideratur, in præfato systemate sive a Pythagora, sive ab Orpheo, sive ab alio auctore, cujus disquisitio non est nostri instituti, excogitato, inveniebatur; imo contendere cum quibusdam possemus, psalmorum tonos ab ipso rege Davide descendere; sed sat sit dicere Ecclesiam caute semper custodisse tonum; nam si nos claves et signa ad cognitionem et processum in cantoriis habemus, veteres etiam suo modo clavem habebant, et infallibile signum, quo tanta firmitate canebant ut nos, quibus accedit signa claves esse universales.

Ad majorem comprobationem adverte, litteram, super quam textus procedit, esse psalmum; omnem psalmum cantari sub *sæculorum* illi assignato; præterea *sæculorum* nostro textui assignatum abs dubio esse sexti toni; aliunde sextus tonus stabilem habet sedem suam in signo *F*; chordæ, seu voces ex eo procedentes, hodie a nobis per proprietatem *bemol* cantantur, et a veteribus per tertium tetrachordum; igitur cum hic tam diatonicus sit, et naturalis quando cantoriam regit, sicut quando hæc regitur a signo *G*, inficiandum non est, attentis omnibus circumstantiis, genuinam esse intelligentiam appositam textui, et non eam quæ a cæteris signis resultat.

Objicies, primo, plures cantorias carere *sæculorum*, et ob hoc dignosci non valere; sed si sedulo perpendas modum quo quilibet tonus in suo diapason secundum suas majores et minores species procedit, facillime invenies quod optaveras.

Objicies, secundo, difficillimum et fere impossibile esse dignoscere varios et diversos modos characterum quibus suas cantorias annotabant veteres. Sed considera in rei veritate variationem quoad substantiam non esse, quia certe primus tonus perfectus erit, si omnem suum diapason cantoria adimpleat, quocunque modo, vel quibuscunque characteribus adnotata sit, seu descripta. Ut ergo eam dignoscere possis, scrutare si suus finalis est in D. B et fiet, examinatis ascensu, descensu, clausulis principalibus, et intermediis, quod non tironibus, sed peritioribus in cantu veteri et moderno licebit.

Objicies, tertio: Apud omnes cantores notum est figuras, seu notas plani seu simplicis cantus, nec augeri, nec diminui posse, ut ex ejus constat definitione; et cum in textu superius posito diminutas videamus, arte et regula carere videtur. Verum ut hanc difficultatem enodes, animadverte cantum planum non semper simplicem esse, sed multoties mistum, ut accidit in hymnis, sequentiis, et aliis quæ in ecclesia canuntur, et simile in nostro textu contingit; nam cantu misto persæpe utebantur Gothici cantores.

Objicies, quarto, *ingressum* et *sæculorum* nostro textui sexti toni esse assignatum; sed omnis adnotatio *sæculorum* fit planis figuris, et nostra illis caret; igitur est arbitraria. Ad hoc respondeo: Licet figuræ nostri textus planæ typis oculis non appareant, ut hodie appingi solent, revera tamen sunt, C et omne *sæculorum* subjacet litteræ, et secundum dictionum longitudinem aut brevitatem littera auget aut diminuit illud.

Ut nullus tibi remaneat scrupulus, has tibi regulas appono.

Regula prima. Mozarabicus seu Gothicus cantus semper est mistus, regiturque sub consideratione temporis, sive mensuræ binariæ, præter hymnos, qui sunt sub ternaria mensura: et ad pleniorem intelligentiam aspice signa textus superius assignati.

Reg. ii. Omnes figuræ solutæ, licet diverso modo adpunctæ, ut in num. 1 et 2, semibreves sunt, et uniuscujusque valor unum est tempus, seu mensura.

Reg. iii. Figuræ aliis duabus aut quatuor ligatæ ejus valorem diminuunt et dimidiant ita ut duæ ligatæ unam semibrevem componant. Hoc patet in nostro textu, ubi num. 3, 4, 6 et 7, et in litteris M et D Q, ea tantummodo differentia quæ cernitur in num. 4, ubi ligat quatuor æquales figuras, quocunque modo sit locata; et licet figuræ litterarum M et Q alias quatuor figuras singulæ ligent, intelligendum est duas priores minimas, et alias duas semibreves esse. Hoc apertius intelligitur sequenti exemplo. Quando nos hodie in tempore minori figuras duabus semibrevibus æqualiter ligatas videmus, valorem duplicatum eis damus.

Reg. iv. Figura quæ est sub num. 12 brevis est,

primo quia ibi mediat versus; secundo; ut ibi requies aliquantula fiat ad prosequendum cantum. Ultima figura, quæ est sub littera Q, etiam brevis est, quia in ea finitur opus.

Hucusque dicta ex percelebri musico didici; ibi namque in suo Mappa de omnibus figuris musicis antiquis tam organicis quam planis a sæculo salvationis nostræ secundo agitur usque ad sæculum XV inclusive; et si adhuc animus tuus vacillat, Historiam cantus musici a R. P. Joanne Baptista Martini elaboratam perlege: pag. 398, tabula 5, quosdam tonos figuris, seu punctis similibus nostris exaratos invenies.

His accedit, me a puerulo instructum fuisse regulis cantus non solum plani et figurati, sed etiam Eugeniani, seu melodici, ut vocant, qui usque ad nostram ætatem in hac alma Toletana Ecclesia Hispaniarum primate perdurat, ita ut alternatim cum cantu Gregoriano mirabili consonantia permisceatur.

Cantus hic a suo auctore sancto Eugenio tertio A archiepiscopo Toletano temporibus regum Gothorum Eugenianus appellatur: hic etenim sanctus Pater, in arte musica peritissimus, cantum hujus ecclesiæ coordinavit, et ipsemet infantulos erudiebat, ut Gothorum Patrum historia et antiquæ icones significant. Revera cantus Eugenianus sub systemate maximo erat fundatus, et Gothicum denominamus, quia non solum usque ad invasionem Saracenorum, sed etiam tempore eorum dominationis, licet corruptus, permansit: ob id jure hæreditario hæc Ecclesia Toletana cantum Gothicum et ejus intellectum in perpetuum sibi vindicavit, et sancti Pii V decreto Missali apposito, cantum Toletanum per universam Hispaniam retineri indulsit, motus precibus nostri catholici regis Philippi II.

Cantus Eugenianus, quem nunc melodicum appellamus, duplicis modi est, glossæ simplicis, et duplicis: glossa duplici utimur ad omnes festivitates per annum; glossa simplici ad ferias, responsoria, et tractus. Exemplo res clarior fiet. En glossa B duplex in graduali ad missam sanctorum apostolorum Petri et Pauli.

In festo sanctorum apostolorum Petri et Pauli, ad missam.

GRADUALE.

Glossa simplex super eumdem textum.

Ut majori qua possit perfectione canatur, observandum est primo circinum, seu mensuram brevem, C sed non multo præcipitem esse debere; secundo omnia quæ tibi exhibentur sub ambabus glossis exsequi debere ligata: verum nunquam punctum aliquod feries, quia melodiam tolles. Tertio trinita, quæ assignatur his litteris *tri*, non debere plus tempore perdurare quam valor figuræ super quam posita sunt, sive cum punctulo sit, sive absque illo perduraret. Quarto nusquam in puncti alicujus glossa, nec in atomo a punctuatione discedes, quia in hoc exstat præfati cantus harmonicum melos.

Qui de expositione textus, sive de glossa cantus Eugeniani dubius sit, ad hanc Ecclesiam Tolætanam accedat, et post tot transacta sæcula retineri mirabitur.

KALENDARIUM GOTHICUM.

JANUARIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xvi, dies vero viii.

Jam prima dies estis, et séptima fine minêtur.

Aureus númer.	Kal.		
iij	A	1	Circumcisio Domini. *Sex cappârum.* †
	b iv	2	Officium jejuniórum Kalendârum Januárii observâtur his tribus diêbus.
xj	c iii	3	
	d ii	4	
xix	e Non.	5	Vigília.
viij	f viii	6	Epiphanía Dómini. *Sex cappârum.*
	g vii	7	Juliáni et Basilissæ vel cómitum ejus. *Quatuor cappârum.*
xvj	A vi	8	
v	b v	9	
	c iv	10	
xviij	d iii	11	
ij	e ii	12	
	f Idus.	13	Octava Epiphaniæ. *Quatuor cappârum.* Sanctórum Quadragintà mártyrum. *Novem lectiônum.*
x	g xix	14	Kaléndas Februárii.
	A xviii	15	
xviij	b xvii	16	
vij	c xvi	17	
	d xv	18	
xv	e xiv	19	Sebastiáni et ejus cómitum. *Sex cappârum.*
iv	f xiii	20	Agnêtis et Emerentiánæ vírginum. *Novem lectiónum.*
	g xii	21	Fructuósi Augúrii et Eulógii. *Novem lectiónum.*
vij	A xi	22	Vincéntii mártyris. *Quatuor cappârum.*
j	b x	23	
	c ix	24	
ix	d viii	25	Babílæ episcopi, et trium puerórum. *Novem lectiônum.*
	e vii	26	
xvij	f vi	27	
vj	g v	28	Tyrsi mártyris. *Novem lectiónum.*
	A iv	29	
xiv	b iii	30	
iij	c ii	31	

FEBRUARIUS.

Habet dies xxviii, luna xxvii. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Ast Februarii quarta est, præcêdat tértia finem.

Aureus númer.			
	d Kal.	1	
xj	e iv	2	Purificatio sanctæ Mariæ. *Sex cappárum.*
xix	f iii	3	
viij	g ii	4	
	A Non.	5	Agathæ vírginis et mártyris. *Sex cappârum.*
xvj	b viii	6	
v	c vii	7	Doróthea vírginis et mártyris. *Sex cappârum.*
	d vi	8	
xiij	e v	9	
ij	f iv	10	
	g iii	11	
x	A ii	12	Eulâliæ vírginis Barchinonénsis. *Novem lectiónum.*
	b Idus.	13	
xviij	c xvi	14	Kaléndas Mártii.
vij	d xv	15	Sol in píscibus.
	e xiv	16	
xv	f xiii	17	
iv	g xii	18	
	A xi	19	
xij	b x	20	
j	c ix	21	
	d viii	22	Cáthedra sancti Petri. *Sex cappârum*
ix	e vii	23	
	f vi	24	Mathiæ apóstoli. *Sex cappârum.*
xvij	g v	25	
vj	A iv	26	
	b iii	27	
xiv	c ii	28	

Locus bisséxti in anno bissextíli quæcúmque die evénerit festum sancti Mathíæ in tali jejunêtur vigília ejus, et in sequénti die celebrêtur, et servêtur festum; et si Sábbato evénerit, ipso Sábbato celebrêtur et jejunêtur vigília ejus, et servêtur in sequénti die Domínico.

MARTIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xii, dies vero xii

Aureus númer.	Kal.		
iij	d	1	
	e vi	2	
xj	f v	3	Heméterii et Celedónii mártyrum. *Quatuor cappárum.*
	g iv	4	
xix	A iii	5	
viij	b ii	6	
	c Non.	7	
xvj	d viii	8	
v	e vii	9	
	f vi	10	
xiij	g	11	
ij	A iv	12	
v	b iii	13	
x	c ii	14	
	d Idus.	15	
xviij	e xvii	16	Kaléndas Aprílis.
vij	f xvi	17	
	g xv	18	
xv	A xiv	19	
iv	b xiii	20	
	c xii	21	
xij	d xi	22	
j	e x	23	
	f ix	24	
ix	g viii	25	
	A vii	26	
xvij	b vi	27	
vj	c v	28	
	d iv	29	
xiv	e iii	30	
iij	f ii	31	

APRILIS.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas x, dies vero xiv.

Aureus Númer.				
	g	Kal.	1	
xj	A	iv	2	
	b	iii	3	
xix	c	ii	4	
viij	d	Non.	5	
xvj	e	viii	6	
v	f	vii	7	
	g	vi	8	
xiij	A	v	9	
ij	b	iv	10	
	c	iii	11	
x	d	ii	12	
	e	Idus.	13	
xviij	f	xviii	14	Kaléndas Máii.
vij	g	xvii	15	
	A	xvi	16	Sanctæ Engrátiæ, vel decem et octo mártyrum.
xv	b	xv	17	
iv	c	xiv	18	
	d	xiii	19	
xij	e	xii	20	
j	f	xi	21	
	g	x	22	
ix	A	ix	23	
	b	viii	24	
xvij	c	vii	25	
vj	d	vi	26	
	e	v	27	
xiv	f	iv	28	
iij	g	iii	29	
	A	ii	30	

MAIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas viii, dies vero xvi.

Aureus númer.				
xj	b	Kal.	1	Torquáti et cómitum ejus episcopórum. *Novem lectiónum.*
	c	vi	2	Felícis diáconi Hispalénsis. *Novem lectiónum.*
xix	d	v	3	Invéntio sanctæ crucis. *Sex cappárum.*
viij	e	iv	4	
	f	iii	5	
xvj	g	ii	6	
v	A	Non.	7	
	b	viii	8	
xiij	c	vii	9	
ij	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iv	12	
	g	iii	13	
xviij	A	ii	14	
vij	b	Idus.	15	
	c	xvii	16	Kaléndas Júnii.
xv	d	xvi	17	
iv	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xij	g	xiii	20	Sanctórum Cyriáci et Paulæ mártyrum.
j	A	xii	21	
	b	xi	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvij	e	viii	25	
vj	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iij	b	iv	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas vi, dies vero xviii.

Aureus númer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iv	2	
viij	g	iii	3	
xvj	A	ii	4	
v	b	Non.	5	
	c	viii	6	
xiij	d	vii	7	
ij	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iv	10	
	A	iii	11	
xviij	b	ii	12	
vij	c	Idus.	13	
	d	xviii	14	Kaléndas Júlii.
xv	e	xvii	15	
iv	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Natáliæ. *Novem lectiónum.*
xij	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervásii et Protásii mártyrum *Novem lectiónum.*
	c	xii	20	
ix	d	xi	21	
	e	x	22	
xvij	f	ix	23	Domínica pro adventu sancti Joánnis Baptistæ.
vj	g	viii	24	Natívitas sancti Joannis Baptístæ. *Sex cappárum.*
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iij	c	v	27	Sancti Zoïli mártyris.
	d	iv	28	
xj	e	iii	29	Apostolórum Petri et Pauli. *Sex cappárum.*
	f	ii	30	

JULIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas viii, dies vero xvi.

Aureus númer.				
xix	g	Kal.	1	
viij	A	vi	2	
	b	v	3	
xvj	c	iv	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiij	f	Non.	7	
ij	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviij	d	iv	12	Sanctæ Martiánæ Vírginis. *Novem lectiónum.*
vij	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idus.	15	
iv	A	xvii	16	Kal. Augústi. Justæ et Rufinæ virginum et mártyrum. *Quatuor cappárum.*
	b	xvi	17	
xij	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperâti vel cómitum ejus. *Novem lectiónum.*
	g	xi	22	
xvij	A	x	23	
x	b	ix	24	Christínæ vírginis et má *Novem lectionum.*
	c	viii	25	Christóphori et c mártyrum.

xiv	d vii	26	
iij	e vi	27	
	f v	28	
xj	g iv	29	
xix	A iii	30	Sancti Cucufáti mártyris.
	b ii	31	

AUGUSTUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas x, dies vero xiv.

Aureus númer.	Kal.		
viij	c	1	Felícis mártyris. *Novem lectiónum.*
xvj	d iv	2	
v	e iii	3	
	f ii	4	
xiij	g Non.	5	
ij	A viii	6	Sanctórum Justi et Pastóris mártyrum.
	b vii	7	
x	c vi	8	
	d v	9	
xviij	e iv	10	Sancti Lauréntii mártyris. *Sex cappárum.*
vij	f iii	11	
	g ii	12	
xv	A Idus.	13	Hippólyti mártyris. *Quatuor cappárum.*
iv	b xix	14	Kaléndas Septémbris.
	c xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARIÆ. *Sex cappárum.*
xij	d xvii	16	
j	e xvi	17	
	f xv	18	
ix	g xiv	19	
	A xiii	20	
xvij	b xii	21	
vj	c xi	22	
	d x	23	
xiv	e ix	24	Bartholomæi apostóli. *Sex cappárum.*
iij	f viii	25	Genésii mártyris. *Novem lectiónum.*
	g vii	26	Geróntii epíscopi. *Novem lectiónum.*
xj	A vi	27	
xix	b v	28	Augustíni epíscopi et doctóris. *Sex cappárum.*
	c iv	29	
viij	d iii	30	
	e ii	31	

SEPTEMBER.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas xii, dies vero xii.

Aureus numer.	Kal.		
xvj	f	1	
v	g iv	2	
	A iii	3	
xiij	b ii	4	
ij	c Non.	5	
	d viii	6	
x	e vii	7	
	f vi	8	
xviij	g v	9	
vii	A iv	10	Officium jejuniórum Kalendárum Septémbrium ante festum sancti Cypriáni observatur his tribus diébus.
	b iii	11	
xv	c ii	12	
iv	d Idus.	13	Kaléndas Octóbris. Cypriáni. *Novem lectiónum.*
	e xviii	14	
xij	f xvii	15	Euphémiæ vírginis et mártyris. *Novem lectiónum.*
j	g xvi	16	
	A xv	17	
ix	b xiv	18	
	c xiii	19	
xvij	d xii	20	Matthæi apóstoli. *Sex cappárum.*
vj	e xi	21	
	f x	22	
xiv	g ix	23	Decollátio sancti Joánnis Baptístæ. *Sex cappárum.*
iij	A viii	24	
	b vii	25	
xj	c vi	26	
xix	d v	27	
	e iv	28	Michaélis archángeli. *Sex cappárum.*
viij	f iii	29	Hierónymi presbyteri et confessóris. *Sex cápparum.*
	g ii	30	

OCTOBER.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Aureus númer.			
xvj	A Kal.	1	Sanctórum Veríssimi, Máximæ et Júliæ, mártyrum.
v	b vi	2	
xiij	c v	3	
ij	d iv	4	
	e iii	5	
x	f ii	6	
	g Non.	7	
xviij	A viii	8	
vij	b vii	9	
	c vi	10	
xv	d v	11	
iv	e iv	12	
	f iii	13	Sanctórum Fausti, Januárii et Martiális, mártyrum.
xij	g ii	14	
j	A Idus.	15	
	b xvii	16	Kaléndas Novémbris.
ix	c xvi	17	Sanctórum Cosmæ et Damiáni mártyrum.
	d xv	18	Lucæ Evangelístæ. *Sex cappárum.*
xvij	e xiv	19	
xj	f xiii	20	
	g xii	21	
xiv	A xi	22	
iij	b x	23	Servándi et Germáni mártyrum. *Novem lectiónum.*
	c ix	24	
xj	d viii	25	
xix	e vii	26	
	f vi	27	Vincéntii, et Sabínæ, et Christétæ, mártyrum. *Sex cappárum.*
viij	g v	28	Apostolórum Simónis et Judæ. *Sex cappárum.*
	A iv	29	
xvj	b iii	30	Sancti Marcéli mártyris.
v	c ii	31	

NOVEMBER.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Aureus númer.			
	d Kal.	1	
xiij	e iv	2	
ij	f iii	3	
	g ii	4	
x	A Non.	5	
	b viii	6	

xviij	c vii	7	Officium jejuniórum Kalendárum Novembrium ante festum sancti Martini observátur his tribus diébus.
vij	d vi	8	
	e v	9	
xv	f iv	10	
iv	g iii	11	Martini episcopi et confessóris. *Sex cappárum.*
	A ii	12	Æmiliáni abbátis. *Novem lectiónum.*
xij	b Idus.	13	
j	c xviii	14	Kaléndas Decémbris.
	d xvii	15	
ix	e xvi	16	
	f xv	17	Acíscli et Victóriæ mártyrum. *Novem lectiónum.*
xvij	g xiv	18	Sancti Románi mártyris.
vj	A xiii	19	Sancti Crispíni episcopi et confessóris. *Novem lectiónum.*
	b xii	20	
xiv	c xi	21	
iij	d x	22	Cæcíliæ vírginis et mártyris. *Sex cappárum.*
	e ix	23	Cleméntis papæ et mártyris. *Sex cappárum.*
xj	f viii	24	
xix	g vii	25	
	A vi	26	
viij	b v	27	
	c iv	28	
xvj	d iii	29	Saturníni mártyris. *Sex cappárum.*
v	e ii	30	Sancti Andréæ apóstoli. *Sex cappárum.*

DECEMBER.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xvi, dies vero viii.

Aureus númer.			
xiij	f Kal.	1	
ij	g iv	2	
	A iii	3	
x	b ii	4	Bárbaræ vírginis et mártyris. *Sex cappárum.*
	c Non.	5	
xviij	d viii	6	Sancti Nicolái episcopi et confessóris. *Quatuor cappárum.*
vij	e vii	7	
	f vi	8	
xv	g v	9	Leocádiæ vírginis. *Sex cappárum.*
iv	A iv	10	Euláliæ vírginis et mártyris. *Novem lectiónum.*
	b iii	11	
xij	c ii	12	Eugéniæ vírginis et mártyris.
j	d Idus.	13	
	e xix	14	Kaléndas Januárii. Justi et Abúndi mártyrum. *Novem lectiónum.*
ix	f xviii	15	
	g xvii	16	
xvij	A xvi	17	
vj	b xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS. *Sex cappárum.*
	c xiv	19	
xiv	d xiii	20	
iij	e xii	21	Thomæ Apóstoli. *Sex cappárum.*
xj	f xi	22	
	g x	23	
xix	A ix	24	
	b viii	25	Natívitas Dómini nostri Jesu Christi. *Sex cappárum.*
viij	c vii	26	Stéphani mártyris. *Sex cappárum.*
	d vi	27	Joánnis apóstoli et evangelístæ. *Sex cappárum.*
xvj	e v	28	Sanctórum Innocéntum. *Sex cappárum.*
v	f iv	29	Jacóbi fratris Dómini. *Sex cappárum.*
	g iii	30	Jacóbi fratris Joánnis apóstoli et evangelístæ. *Sex cappárum.*
xiij	A ii	31	Colúmbæ vírginis. *Novem lectiónum.*

REGULA.

Incipiunt Horæ canéndæ vel recitándæ secúndùm REGULAM *Máximi Doctóris Hispániæ Beatíssimi Isidóri, ac egrégii confessóris Ildephónsi Toletáni Præsulis magístri, non pro ut antiqui eâ Régulâ fruebántur simplicitèr, sed secúndùm quid : nam antíquitùs duódecim erant Horæ assuétæ in die, ut in Libris antiquis osténditur; præter quædam ália, quibus ipsi Antíqui utebántur in nocte, scilicèt in princípio noctis, et ante lectum, et in æquinóctio sive in médio noctis, et in surrectióne lecti; quæ quidem apud modérnos abjécta, et resécta sunt : sed eo modo, quòd modérni eam prosequúntur, et exércent, prout in procéssu patébit. Et quia pauci sunt, qui Ordinem ipsórum Horárum custodíre, et ordináre sciant propter negligéntiam, et multórum incúriam; eò quòd non curant nisi de reddítibus Ecclesiæ recipiéndis; et quia plura bona ædifícia de fácili córruunt post multum témporis lapsum, nisi sibi remédium adhibeâtur : idcircò quidam imperitus Cléricus et indignus, considerans istud Opus Sanctum ac plenissimè devótum, et à tanto Præsule diviná mente grátiâ éditum, ne evanéscat, sed in memóriam hóminum rédeat, tactus motu et instinctu pietátis, ad glóriam et laudem Trini-* A *tátis, et Jesu, et Mariæ Matris, et honórem Summi Prædicti Confessóris, et ad illuminatiónem præséntium Clericórum, et futurórum, juxta suæ sciéntiæ paupertátem, et sui intelléctûs imbecillitátem, Divino auxilio invocáto, eòque præfulgénti, hanc Normam, prout séquitur, cóndere laborávit, et de líttera Góthica hunc Códicem transtulit, et reportávit.*

REGULA SEQUITUR TALIS.

Dies, sive sit Festiválís, sive priváta, semper Horæ incipiunt in Vésperis, ante diem; et inítium, sive princípium fit per invocatiónem Jesu Christi, Oratióne Domínicâ præcedénte, submíssâ voce sic dicéndo : Kyrie eléïson, Christe eléïson, Kyrie eléïson. Pater noster. *Et altâ voce :* In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. *à circunstántibus.* Deo grátias : B *et Présbyter dicit :* Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum Spíritu tuo. *Et Ordo Vesperórum, sive sit Festum, sive non, séquitur per hunc modum : Primò dícitur Psalmus, sive Vespertinum, quod idem est; quo finito, Présbyter dicit :* Dóminus sit semper vobíscum; ℟. Et cum. *Et statim dícitur Sonus, si sit Festum; quia dies Feriális caret Sono, nisi in* [illegible]

pore Resurrectiónis, qui propter solemnitâtem dicitur: Quo finito; Dóminus sit semper, ut supra, et immediàtè dicitur una Antiphona sine Allelúia, cum Versículo sibi adjúncto, et cum Glória Patri ut inférius in suo loco patêbit; Iterùm, Dóminus sit semper, etc. Et continuo dicitur ália Antíphona, cum Allelúia, quæ Lauda dicitur, cum Versículo sibi adjúncto, et Glória Patri: quibus perâctis, séquitur Hymnus: Ipso finito, séquitur Deprecâtio, seu Supplicâtio, etc. Orêmus Redemptôrem; Statim séquitur Capitula, orâtione Domínicâ succedénte, scílicet: Pater noster. Et ne nos. Sed libera. A malo nos libera, et dicâtur, ut scriptum est in ordinatiône Horârum. Et statim séquitur Benedictio, antecedéndo: Humiliâte vos benedictióni: et continuò séquitur Laudâ cùm Versículo sibi adjúncto, et Glória: Quâ perâctâ, debet dici una Orátio de Matutínis, quamcúmque récitans volúerit, excéptâ primâ, quæ júngitur Matutinário, quæ numquam mutâtur de suo pròprio loco; Et statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine, vel áccidunt de novo. Et scias, quòd in Vésperis debes tu, vel quicúmque volúerit istam Régulam, vel Officium hujus Régulæ exercère, in modum prædictum procédere. Licèt plura sint Vespertína, Soni, Antiphonæ, et Laudes in ordinatiône historiârum, non debet dici nisi unum Vespertínum vel Psalmum, quod idem est, et una Lauda. Antíphona est, quæ dícitur sine Allelúia; et Lauda, quæ cum Allelúia dícitur: Et hoc intellígitur in Festivitátibus, quæ non habent Proprietátes; quia in illis, quæ habent, opórtet ita dícere, sicut ibi ordinâtum est; quia áliquæ Festivitátes sunt, quæ excédunt istum modum in Antiphonis, et Oratiónibus. In Matutínis simíliter est incipiéndum, ut in Vésperis: et séquitur Matutinárium, et psalmus, Miserère mei Deus, cum Oratiône sibi junctâ, et tres Antiphonæ, cum suis Oratiónibus, statim séquitur: ℟. in aliquibus Festivitátibus cum Oratiône, scílicet solémnibus; pósteà Cánticum; pósteà Benedíctio; pósteà Sonus; pósteà Laudes: Statim séquitur Prophetia; et continuò Hymnus; et inde séquitur Supplicátio, scilicèt, Orêmus Redemptôrem: pósteá Capítula, pósteà Lauda, quæ dícitur in fine Vesperôrum: et statim dícitur Benedíctio, quæ in Véspera dicta fuit; et statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine: nisi sint solémnes Festivitá-

A tes. Et Vésperis finitis, dícitur: Véspere, manè, et merídie, cum sua Oratiône; et in Matutínum, Ad annuntiándum manè, cum Oratiône sequénte: et in Completóriis, Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, cum Oratiône sibi juncta: et sic impléntur prædíctæ Horæ, excéptis Domínicis diêbus quia in princípio Matutinorum ália est ordinátio; quia dictâ oratiône Domínicâ, et In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc., incípimus et dícimus Hymnum, Ætérne rerum Cónditor, cum sua Oratiône sequénte; Et statim sequúntur tres Psalmi, scilicèt: Dómine, quid multiplicáti sunt? Miserère mei, Deus, secúndùm, et Miserère mei LVI, cum suis Antiphonis; et indè Oratione quæ séquitur; et indè ómnia ália, ut in áliis Matutínis. Et si in diêbus Domínicis principálibus, qui quasi historiáles habéntur, útpotè in
B Advéntu, vel in Quadragésima, vel in tálibus quæ mutári non possunt, áliquod Festum evénerit, mutêtur Festum, et áliâ die sequénti celebrêtur. Et si fortè sequénti die áliud Festum magis solémne evénerit, de eo dicâtur: et proximióri die priváto celebrêtur áliud. Et si illud Festum, de quo præsénti celebrâtur, valéntiùs sive majôris solemnitâtis fúerit, quàm illud de quo debet fieri celebrátio de isto principáli Festo dicántur Vésperæ: ita quod Lauda última, cum Oratione Matutináli, sit de Festo futúro celebrándo, vel de eo, quod sequénti die debet celebrári. Et si tália Festa evénerint, quæ habent Octavárium secúndùm Régulam Gregoriânam, útpotè Festum Sanctæ Maríæ, et Sancti Joánnis, et Apostolorum Petri et Pauli, et similium, ob reveréntiam ipsórum, diêbus privátis interpósitis, de
C solemnitátibus illis Horas celebrâre opórtet; licèt non ita solémniter; prætérquàm in Octâvâ die. Et si in illa die Octavárii fuerit áliquod Festum, dicâtur de Octavário in præcedénti die. Et si fortè in una die duo Festa æquália, vel quasi, evénerint, ut sunt Festum Philíppi et Jacóbi, Festum Sancti Torquáti, vel simília; Festum, de quo habêtur Propriêtas, debet celebrári, nisi fúerit Vocátio illius Festi in illa Ecclésia; quia illud debet solemnizári, de quo habêtur Vocátio; et in sequénti, de álio. Et si Domínicis diêbus concurréntibus, Festum evénerit, prætermittâtur dies Domínicus; quia satis habêbit locum per annum, et Festum ipsâ die celebrêtur. Item de Jejúniis in suis locis vidêbis.

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI. AMEN.

INCIPIT

BREVIARIUM

AD DEBITE PERSOLVENDUM

DIVINUM OFFICIUM

SECUNDUM REGULAM

BEATISSIMI ISIDORI

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

1 IN DOMINICO PRIMO *ADVENTUS DOMINI.*

Ad Vésperos.

Incipiat Présbyter cum signo crucis.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Isto órdine incipiántur ómnia officia, excépto de defúnctis.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum, *P.* Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile nomen Dómini.

Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum à solis B ortu usque ad occásum, reple cor nostrum sciéntià, et ori nostro tuæ laudis offícia députa : ut, sicut omne per ævum débito honóre benedíceris, ita ab ortu solis usque ad occásum cónsono cunctórum ore laudéris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et nota, quód in fine ómnium Oratiónum debet semper dici modo suprà dicto.

Sono. Veníte, exultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro. ℣. Præoccupémus fáciem Dei in confessióne, et in psalmis. *P.* Jubilémus Deo. C

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Audíte, pópuli omnes, quia Dóminus egrédiens de loco suo, descéndet, conculcans extréma terræ. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Quia Dóminus egrédiens. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, A et Spirítui Sancto in sæcula sæculorum. Amen. *P.* Et descéndet, conculcans.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, etc.

Lauda. Allelúia. Mitte nobis auxilium de sancto : et de Sion tuére nos, Dómine. *P.* In quacúmque die invocaverimus te, allelúia, allelúia. ℣. Lætábimur in salutári tuo : et in nómine Dei nostri magnificábimur. *P.* Et de Sion tuére nos, Dómine ℣. Glória, et honor, etc. *P.* In quacúmque die invocaverimus.

Hymnus.

Christi catérva clámitet
Rerum paréntí próximas,
Quas esse sentit, grátias,
Laudésque promat máximas.

Vatum poli orácula
Perfécit olim trádita,
Cum nos redémit únicus
Factóris orbis Fílius.

Verbum proféctum, próditum
Tulit reátum críminum;
Suméns que nostrum púlverem,
Mortis perémit príncipem.

A matre natus témpore;
2 Sed sempitérnus à Patre.
Duábus in substántiis
Persóna sola est núminis.

Venit Deus factus homo,
Nitéscat ut cultu novo,
Renátus in nato Deo,
Factus novus verus homo.

Natális hinc ob gáudium
Ovans trophæo, géntium
Renáta plebs per grátiam,
Hæc festa præbet ánnua.

Advéntus hic solémnibus
Votis ferátur ómnibus,

Quos sustinère cónvenit,
Tanti Dei glóriam.
Secúndus ut cúm cœperit,
Orbémque terror pr ésserit;
Succúrrat hæc humillima
Susceptòris dignitas.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Respóndeat Chorus. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátià advéntûs sui propítius justificàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Notándum est, quòd post Supplicatiónem debent dici isti Kyrie cléison, *ùt suprà dictum est.*

Capitula. Audivimus, Christe; confitêmur, et crédimus, quòd de sinu Patris egrédiens, véneris, ut carnis nostræ vestíbulo cingerêris; liberatûrus, scílicet suscéptæ incarnatiónis mystério, quod períerat natúræ vitiátæ contágio. Fac nos, prænuntiàta advéntûs tui gáudia, promptíssima surrectiónis devotióne excípere : ut, quia tu è loco pátrio secretóque progrédiens salvatûrus hómines, humánitùs properásti ad públicum; nos è loco crimínis exeúntes, munditióres cóncitum divinitátis tuæ prospectêmus excúrsum : ut extrêma vitæ nostræ, nullius discríminis conculcatióne invólvens; sic próvoces terróre justítiæ, ut sólità justífices pietáte.

Pater noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctificêtur nomen tuum. ℟. Amen. Advéniat regnum tuum. ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódiè. ℟. Quia Deus es. Et dimitte nobis débita nostra, sicut, et nos dimittimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo.

Dicat Présbyter.

Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servíre mereàmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris : da gáudium tribulátis : præbe redemptiónem captívis : sanitátem infírmis : requiémque defúnctis. Concède pacem et securitátem in ómnibus diébus nostris : frange audáciam inimicórum nostrórum : exáudi, Deus, oratiónem servórum tuórum ómnium fidélium christianórum in hoc die, et in ómni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliáte vos ad benedictiónem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Notándum est, quòd quotiescúmque véneril Liberáti
A à malo, *debet dici, sicut hic dictum est suprà, usque ubi dicit : Benedictio.*

Dicat Présbyter.

Benedictio. Christus Dóminus, qui ad redemptiónem nostram venit, non mutatióne loci, sed veritáte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni. ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliàtus iniquitátem nostram ábstulit; ipse gloriósus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

B *Et nota, quòd in fine ómnium Benedictiónum debet dici modo suprà dicto.*

Lauda. Qui sedes super chérubim appàre. *P.* Veni, et salva nos, Dómine. Allelúia. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedúcis, velut ovem, Joseph. *P.* Veni, et salva. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

P. Veni, et salva nos.

3 *Oratio.* Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiónis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum : da nobis, ita fervêre hujus mystério pietátis, ut per hæc evadàmus muscípulam deceptóris : ut, qui Advéntûs tui gáudia diffûso ore præcínimus, salvátos nos, cum
C ad judícium véneris, te júdice, gratulêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace: ℟. Deo grátias.

Sequens Commemorátio debet dici in fine ómnium Vesperàrum per totum annum.

Lauda. Véspere, et manè, et merídie. *P.* Te laudàmus, Dómine.

Oratio. Domine, Deus omnípotens, qui véspere, et manè, et merídie unum diem vocári jussísti; et, ut sol agnósceret occàsum suum, imperásti; áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrórum, ut, te radiánte, cognoscàmus te Deum verum et lumen ætérnum. ℟. Amen.

D Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Notándum, quòd in fine ómnium Horárum semper debet dici. In nómine Dómini, *ut hic suprà.*

Ad Matutinum.

Hymnus.

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Præco diéi jam sonat
Noctis profúndæ pérvigil :
Noctúrna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans.

Quia exácuam sicut fulgur gládium meum, * et sagittas meas consummábo in eis :

Et suscípiet manus mea judícium, * et reddam judícium inimícis, et odiéntibus me retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * et gládius meus manducábit carnes,

A sánguine vulneratórum, * et captivitátes á cápite príncipum inimicórum.

Lætámini cæli simul cum eo, * et adórent eum omnes Angeli ejus :

Lætámini gentes simul cum pópulo ejus, * et confírment eum omnes filii Dei;

Quia sánguis filiórum ejus defendétur : * et defén-det, et reddet judícium inimícis, et odiéntibus se retríbuet, et mundábit Dóminus terram pópuli sui.

Glória, et honor Patri, et Filio et Spirítui sancto.

Sicut erat, etc.

6 *Antiphona reiterétur.* Audiat terra.

Ad Benedictus, Antiphona. Benedíctus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. *P.* Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsius benedíctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum trium Puerórum (Dan. III).

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula :

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, * quod est sanctum : et laudábile, et gloriósum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto honóris tui, qui vides abyssos, et sedes super sedem regni tui, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

Benedícite ómnia ópera Dómini, cæli, * Angeli, atque omnes qui estis supra cælos;

Omnes virtútes, sol et luna, imber et ros, * omnis spíritus, ignis et æstus, noctes et dies, lux et ténebræ,

Hyems et æstus, gelatiónes et nives, * fúlgura et nubes;

Terra, montes, et colles, * et ómnia nascéntia de térra;

Mária et flúmina, fontes, * cete et omnia quæ movéntur in aquis;

Vólucres cæli, béstiæ et juménta, * filii hóminum, Israël : sacerdótes, servi Dómini, spíritus et ánimæ justórum, sancti et húmiles corde :

Anania, Azaria, et Mísaël, Dómino hymnum dícite, * et superexaltáte eum in sæcula. Amen.

P. Benedícite Dóminum.

Gloria, et honor Patri, etc.

P. Benedícite Dóminum.

Sono. Venite, exultémus Dómino. *Require fol.* 1.

Lauda. Laudáte Dóminum de cælis. Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.

Psalmus CXLVIII.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum Sol et Luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus tempestátum : * qui fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : * senióres cum junióribus láudent nomen Dómini :

Quia exaltátum est nomen ejus solius. * Conféssio ejus super cælum et terram :

Et exaltábit cornu pópuli sui. * Hymnus ómnibus sanctis ejus : filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus CXLIX.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum : * et filiæ Sion exultent super regem suum.

Láudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exultábit mansuétos in salúte.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exultatiónes Dei in fáucibus eórum : et gládius bis acútus in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in vínculis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus CL.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in potestátibus ejus : * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benè sonántibus : * laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat, etc.

7 *Léctio libri Ecclesiástici Salomónis (Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui audit me, non confundétur : et ... rántur in me, non peccant : qui elúcidant

ætérnam possidébunt. Hæc ómnia liber vitæ, testaméntum Altíssimi, et agnítio veritátis. Legem mandávit Moyses in præcéptis justitiárum, et hereditátem dómui Jacob, et Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitáre regem ex ipso fortíssimum, in throno honóris sedéntem in sempitérnum. Qui implévit quasi Phison sciéntiam, et sicut Tigris in diébus novórum. Qui adímplet quasi Euphrátes sensum; qui multíplicat quasi Jordánis in témpore messis. Qui mittit disciplínam sicut lucem: et assistens quasi Gehon in diébus vindémiæ. Qui perfécit primum scire ipsam, et infírmior non investigávit eam. A mari enim abundávit cogitátio ejus, et consílium ipsius in abysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego trames aquæ in messe défluo. Ego quasi flúvius Dioryx, et sicut aquædúctus exívi á paradíso. Dixi rigábo hortum meum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare: quóniam doctrínam quasi lucem illuminábo ómnibus, et narrábo illam usque in longínquum. Penetrábo inferióres partes terræ, et inspiciam omnes dormiéntes, et illuminábo sperántes in Deum. ℟. Amen.

Hymnus.

Cunctórum Rex omnípotens,
Mundum salváre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitúrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Gentes erant in ténebris.
Vidérunt lumen fulgóris,
Cùm Salvátor advénerit
Redímere, quos cóndidit.
Quem olim Vatum præscia
Cecinérunt orácula,
Nunc véniet in glória,
Nostra ut curet vúlnera.
Lætémur nunc in Dómino
Simul in Dei Fílio.
Paráti eum suscípere
Advéntûs sui glóriâ.
℟. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *fol.* 2.

Capitula. Preces nostras ne despéxeris, Dómine: inténde jam, et exáudi cleméntèr: ut, qui voce inimíci turbáti dejícimur, Unigéniti tui Advéntu sacratíssimo consolémur: et Fide pennigeráti, velut columba, ad supérna tendámus. Elónga nos, Dómine, à sǽculo malígno, et à láqueo inimíci custódi. Per Christum.

Pater noster. Et ne nos.

Dicat Présbyter. Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servíre mereámur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribuláti: præbe redemptiónem captívis: sanitátem infírmis, requiémque defúnctis. Concède A pacem et securitátem in ómnibus diébus nostris: frange audáciam inimicórum nostrórum: exáudi, Deus, oratiónem servórum tuórum ómnium fidélium christianórum in hoc die, et in omni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia semper sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliáte vos ad benedictiónem.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Qui sedes. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui ad redemptiónem nostram venit non mutatióne loci, sed veritáte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni: ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum B véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliátus iniquitátem nostram ábstulit, ipse gloriósus beatitúdinis nobis prǽmia donet. ℟. Amen.

Per misericordiam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Fiat commemorátio ad Matutínum. Sequens commemorátio debet dici in ómnibus Matutínis per totum annum.

Lauda. Ad annunciándum manè misericórdiam tuam, *P.* Et veritátem tuam per noctem.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te. Quia suscepísti confractiónem fragilitátis nostræ, concède nobis diem istum jocúndum, pacíficum sine scándalo, S sine mácula: sine ulla tentatióne adve- C niéntes ad vésperam, te collaudámus regem ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Et fidélium ánimæ ómnium defunctórum requiéscant in pace. ℟. Amen.

Exeúnte Vésperâ. Lauda. A solis ortu.

Sono. Venite, exultémus Dómino. ℣. Præoccupémus fáciem ejus *P.* In Dómino.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *fol.* 1.

Antiphona. Véniet Dóminus cum sénibus de princípibus pópuli sui *P.* Ad salvándos pópulos. ℣. Audíte hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Ad salvándos. ℣. Glória, et honor D Patri. *P.* Ad salvándos.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Déxteram tuam, Deus, notam fac nobis Allelúia, *P.* Et erudítos córde in sapiéntia. Allelúia. allelúia. ℣. Deus manifésté véniet: Deus noster non silébit. *P.* Et erudítos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et erudítos.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Require fol.* 2.

Capitula. Deus, cujus ætérnitas témpora præcéssit, et órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitúrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore

prodiens, pro nobis Conditor nascerêtur in témpore; A ut et nostra scilicèt témpora visitet, et temporàles suæ immortalitàtis participes reddat; assistat tibi pro nobis : ut, quos Advéntu suo mirabilitèr redêmit, múnere suo abundantissimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. *Require fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecit mundo glóriam suæ divinitàtis, advéntu suo nos vivíficet à delictis. ℟. Amen. Quique in se suscêpit infirmitàtem nostram, ipse in nobis cónferat misericórdiam suam. ℟. Amen. Et qui primùm véniens húmilis redêmit mundum à crimine; secúndo advéniens, ab omni nostro nos reátu justíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Deus manifêstè véniet, et non silèbit. Allelúia. *P.* Advocàvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocàvit terram. *P.* Advocàvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Advocàvit.

Orátio. Deus Dei Filius, qui auditum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue te ipsum mercèdem fidei nostræ : ut, qui opus tuum mirábile prædicàmus, mercêde illà, quæ coram te est, opulentiùs munerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio sicut in primis Vésperis de Advéntu Dómini. fol. 1.

FERIA II POST PRIMUM DOMINICUM DE ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos. In nullo enim formidàmur ab imminénti pressúra, si tantùm tuà muniàmur, Omnípotens, gràtià. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona 1. Auditum fácite, pópulus, in extrémis terræ nomen meum, dicit Dóminus : quia ecce ego vénio, et glória mea illuminàbit omnes sedéntes in ténebris, ut sciant univérsæ gentes, quòd ego sum Dóminus. ℣. Audite hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitàtis orbem. *P.* Ut sciant univérsæ. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut sciant univérsæ.

Orátio. Deus, Dei Filius. *Require fol.* 3

Antiphona 2. Audi, Dániel, verba, quæ loquor ad te : claude sermônem, et signa librum usque ad Christum ducem, *P.* Ut ædificêtur Hierúsalem, et ungàtur Sanctus sanctórum in loco sanctificatiónis suæ. ℣. Audiam quid loquàtur Dóminus : quóniam loquêtur pacem in plebem suam. *P.* Ut ædificêtur Hierúsalem. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut ædificêtur Hierúsalem.

9 *Orátio.* Deus, qui Daniéli illi sancto atque Prophétæ, in peregrinatiónis recéssibus constitúto, futúræ pietàtis sacraméntum revélas, et sermónem claudere præcipis, et signàtum librum usque ad Christum ducem ma ère instítuis; áperi nobis in terris pietàtis tuæ víscera : ut, quidquid in nobis obclúsum obsevàvit iniquitas, verbórum tuorum apériat véritas : qualitèr ad ducis nostri Jesu Christi Filii tui in próximum accedéntes præsèpe, ab omni mereàmur expiàri críminum labe. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Erit opus justítiæ pax, et chàritas in sempitérnum. ℟. Et sedèbit pópulus in pulchritúdine pacis. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. ℣. Et erit firmaméntum in terra ; in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus ; B et florébunt de civitàte, sicut fœnum terræ. ℟. Et sedèbit. ℣. Glória et honor Patri, etc. ℟. Et sedèbit pópulus.

Orátio. Nunciàtam ecce vocem jocunditàtis et lætítiæ, quam de te, Christe, incarnatióne audívimus, ut in nobis dulcióri efficiàmur charitàte fruentióres, imploràmus tuæ magnitúdinis exspectántes poténtiam; ut ita in nobis vocis hujus efféctus usquequáque præpólleat, ut non confundàmur in ea, cum manifestàta nobis fúerit glória tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Veni, Dómine, ad liberándum plebem tuam, C quia relícti sumus pauci de multis, sicut óculi tui vident. *P.* Et osténde nobis viam, per quam incedàmus, et verbum, quod faciàmus. ℣. Qui regis Israël, intende ; qui dedúcis, velut ovem, Joseph ; qui sedes super chérubim, appáre. *P.* Et osténde nobis. ℣. Glória, et honor Patri. et Filio, etc. *Reiterêtur* ℟. Veni, Domine.

In Láudibus.

Ad Cánticum Antiphona. Ecce Deus magnus vincens sciéntiam nostram; númerus annórum ejus inæstimábilis.

Cánticum (Job XXXVI*).*

Ecce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram ; * númerus annórum ejus inæstimábilis.

Qui aufert stillas plúviæ, et effúndit imbres, adD instar gúrgitum, qui de núbibus fluunt ; * qui prætéxunt cuncta désuper.

Si volúerit exténdere nubes quasi tentórium suum ; et fulguràre lúmine suo, * désuper quoque cárdines maris opériet.

Per hæc enim júdicat pópulos, * et dat escam multis mortàlibus.

In mánibus abscóndit lucem, * et præcipit ei, ut rursus advéniat.

Subter omnes cœlos ipse consíderat, * et lumen illius super términos terræ. * Post eum rúgiet sónitus,

Et tonàbit vocem magnitúdinis suæ ; * et non investigábitur, cum audita fúerit vox ejus.

Tonàbit Deus in voce sua mirabiliter, * qui facit A magna et inscrutabilia.

Qui præcêpit nivi, ut descéndat in terra ; * et hiemis plúviis, et imbri fortitúdinis suæ.

Quia in manu ómnium hóminum signat : * norint singuli ópera sua.

Ingrediêtur béstia latíbulum suum, * et in antro suo morábitur.

Ab interióribus egrediêtur tempéstas, * et ab Arctûro frigus.

Flánte Deo concréscit gelu, * et rursus latíssimæ fundúntur aquæ.

Frúmentum desíderat nubes, * et nubes adspárgunt lumen suum.

Quæ illústrant cuncta per circúitum, * quocúmque eas volúntas gubernántis dúxerit,

Ad omne quod præceperit illis, * super faciem orbis terrârum.

P. Ecce Deus magnus.

Gloria, et honor Patri, et Filio et Spiritui Sancto, etc.

P. Númerus annórum.

Matutinárium. Antiphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. *P.* In tuo, Deus, lúmine. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In tuo, Deus, lúmine.

Lauda. Laudâte Dominum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. *Psalmus* CL. *P.* Laudâte Dóminum. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Laudâte C eum in firmaménto, etc.

Prophetia. Fili, qui audit me non confundêtur. *Require fol.* 7.

In ómnibus hebdomádibus sequéntibus require Prophetiam semper in quólibet Domínico propinquiôri prætérito : et fiat cursus per eam in Matutínis, sive sit in prima Dominica, sive in secúnda, vel in tertia, vel in quarta, seu in quinta, vel in sexta hebdomada in Advéntu Domini usque ad Nativitâtem ipsius.

10 *Hymnus.*

Cunctârum rerum Omnípotens
Mundum salvâre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo D
Vírginis intrat úterum,
Nascitûrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Glória Patri Ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptôrem. *fol.* 2.

Capítula. Emitte, omnípotens Pater, de summis Cœlórum claritâtis tuæ lumen, Dóminum nostrum Jesum Christum, et nostrórum arcâna irrádia péctorum : osténde veritâtem tuam, quæ nos à falsis inimici seductiónibus érüat : et plebem, quam repuleras, ipse tibi restítuat.

Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo.

A malo nos líbera, et in tuo timóre ópere bono nos confirma Trínitas, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Lauda. Deus manifésté véniet, et non silêbit. *Require fol.* 8.

Orátio. Fac nos Dómine justè, et sóbriè, et piè in hoc sæculo vívere, ut exspectántes beâtam illam spem, et Advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ : sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere B possímus ad æternam hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Commemorátio, ut in Domínico fol. 7.

Ad Vésperas ómnia dicántur, ut in exeúnte vésperà de primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 8, *excépto Sono, qui in diébus fériis non debet dici, neque cantári ; excépto in témpore Resurrectiónis.*

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declivi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cum post âderis
Rimári facta péctoris
Reddens vicem pro âbditis,
Justísque regnum pro bonis :
Non demum arctêmur malis
Pro qualitâte críminis ;
Sed cum beâtis cómputes
Simus perénni cælibes.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus, ut nos grátià Advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, eterne omnipotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Exúrge, Deus, qui júdicas terram, et bráchio fortitúdinis rege, quos miserâbili concédere

dignàtus es ópere, quosque facinora àggravant vitiórum; tuàrum súbleva miseratiònum : ut justítiam tuam, quam cœli annunciant, agnoscàmus, et glóriam tuam cum ómnibus pópulis videàmus : ut inhábitet glória in terra nostra, et sit redémptio nobis, quam álacres fide crédimus esse ventúram.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos a malo. Amen.

A malo nos líbera, et in tuo timóre. *ut suprà.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, ut impietátes à domo Jacob avérteret ; ad hoc iterum véniet, ut redeúntes ad se à mortis potestàte líberet. ℟. Amen. Et, qui dudum véniens, reconciliàre dignàtus est mundum ; ad judícium véniens, ab omni nos pœnarum líberet cruciàtu. ℟. Amen. Ut cum illo gaudeàmus in glóriâ, quem hic purâ fídei incólimus consciéntiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Require fol.* 8.

Orátio. Fac nos, Dómine, justè. *Require fol.* 11.

11 FERIA IV.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea. *P.* Et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L, *et cum ista oratióne, quæ séquitur.*

Orátio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Require in fol.* 3.

Antiphona 1. In illa die replèta erit terra sciéntiâ Dómini, quasi aquæ maris operiéntis : et radix Jessé, quæ stat in signum populórum. *P.* Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. In sua justítia judicàbit páuperes populi, et salvos fáciet filios páuperum, et humiliàbit calumniatórem. *P.* Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto, etc. *P.* Ipsum gentes.

Orátio. Juxta est, Dómine, dies Advéntûs, et jam in jánuis est terríbilis hora illa judícii. Síleat ergo omnis caro à facie tua, et prolapsiónis suæ culpam flétibus díluat : et, quia nos ista per nos fácere non valèmus ; per te id ágere confídimus. Ideo póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine ætérnà sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Confortámini in Dómino, et in poténtia virtûtis ejus per omnem oratiónem, et obsecratiónem in Advéntum Jesu Christi Dómini nostri. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis, donec extollàtur luna. *P.* Per omnem oratiónem. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Per omnem oratiónem.

Orátio. Fac nos, Dómine, justè, et sóbriè, et piè in hoc sæculo vívere, ut expectántes beàtam illam spem et advéntum claritàtis magnificéntiæ tuæ, sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere possímus ad ætérnam hereditàtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Consolámini, consolámini, Pópulus

A meus, dicit Dóminus, Deus vester : loquímini ad cor Jerúsalem, quia suscépit de manu Dómini duplícia. *P.* Dicite civitátibus Judà. *P.* Ecce Deus vester in fortitúdine véniet. ℣. Advocàvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Dicite civitátibus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Deus.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui et olim venísti nascitúrus in carne, et íterum vénies cum dúcibus et princípibus pópuli tui ad faciéndum judícium in glória majestàtis; presta nobis ut cum véneris, non peccátis restítuas vicem ; sed pro fide, quâ te crédimus, ætérnam nos próvehas ad mercédem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Véniet Dóminus, et apparébit in médio filiórum pópuli sui : de manu impiórum liberábit eos. *P.* Et

B de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitàbit nobis justum, et ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. *P.* Et de morte. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟. Véniet Dóminus.

In Laudibus.

Antiphona. Fidélis erit domus tua. *P.* Et regnum tuum usque in ætérnum, dicit Dóminus.

Cánticum (*II Reg.* VII).

Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, * ut esses dux super pópulum meum Israël :

Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, * et interféci omnes inimícos tuos á fácie tua :

Fecique tibi nomen grande juxta nomen magnórum * qui sunt in terra.

C Et ponam locum pópulo meo Israël, et plantàbo eum, et habitábit sub eo, * et non turbábitur ámpliùs :

Nec addent fílii iniquitàtis, ut affligant eum sicut príùs, * ex die quà constítui júdices super pópulum meum Israël :

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis : * Prædicítque tibi Dóminus, quód domum fáciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui, * et dormíeris cum pátribus tuis,

Suscitàbo semen tuum post te, quod egrediétur ex útero tuo, * et firmàbo regnum ejus :

Ipse ædificàvit domum nómini meo, * et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum.

D Ego ero ei in patrem, * et ipse erit mihi in fílium :

Et fidélis erit domus tua, * et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam,

Et thronus tuus erit firmíssimus júgiter.

P. Fidélis erit.

Glória, et honor Patri, etc.

P. Et regnum ejus.

Matutinárium. Antiphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritátem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua. *P.* Emítte lucem. ℣. Glória, 12 et honor Patri, etc. *P.* Emítte lucem.

Lauda. Laudàte Dóminum in sanctis ejus : Alle-

lúia, allelúia. Laudáte eum in firmaménto virtutis. A
Allelúia. *Psalmus* CL.

Prophetia : Fili, qui audit me, non confundétur. *Requíre fol.* 7. *Hymnus*. Verbum supérnum pródiens. *Requíre fol.* 10. *Supplicátio*. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Requíre fol.* 2.

Capitula. Deus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem; cujus glóriam canórâ psalmi conclámant voce; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatétur virtútem; notum fácito salutáre tuum in conspéctu ómnium nostrórum. Revéla justítiam tuam, quâ possímus te nostrum agnóscere creatórem: et esto memor misericórdiæ tuæ, quâ nostrórum críminum mereâmur invenire remissiónem: ut vidéntes salutáre tuum, jubilémus tibi, hymnum cantémus in exultatióne psalmum; et pérfrui mereâmur tuæ beatitúdi- B
nis præmio.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Requíre fol.* 8.

Orátio. Salvátor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redemptor mundi per suscéptam carnem osténsus es: líbera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ: ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriósum, ejus misericórdia non patiátur perire ánimas redemptórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis.

Commemorátio. fol. 7.

Ad Vésperas.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum, laudábile C
nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. et cum spíritu tuo.

Antiphona. Véniet Dóminus cum sénibus, et princípibus.

Lauda. Déxteram tuam Deus. *Requíre fol.* 8.

Hymnus.

Vox clara ecce íntonat:
 Obscúra quæque íncrepat,
 Pellantur éminùs sómnia,
 Ab æthere Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
 Quæ sorde extat sáucia:
 Sidus refúlget jam novum,
 Ut tollat omne nóxium.
En sursùm agnus míttitur
 Laxáre grátiâ débitum:
 Omnes pro indulgéntia
 Vocem demus cum láchrymis:
Secúndò ut cum fúlserit,
 Mundúmque horror cínxerit;
 Non pro reátu púniat,
 Sed pius tunc nos prótegat.
Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Requíre fol.* 2.

Capitula. Deus, cujus fáciem vidére fidélis omnis inténdit, et, quem venire, toto cordis desidério concupíscit: præsta nobis, ut, cum visio humanitátis tuæ apparúerit, cunctis visio divinitátis tuæ nos erípiat à torméntis: ut, glorificáto in córpore majestátis tuæ præséntiam contuéntes, tartáreos supplícii evadámus ardóres.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Requíre fol.* 10.

Benedictio. Redémptor noster et Dóminus, qui, nascéndo in carne, jugum à nobis sústulit legis; cómpleat in nobis benefícia suæ pietátis. ℟. Amen. Et qui de nobis suscépit, quod divinitáti suæ conveníret; de suo cónferat, quod in nos præstolátus munificet. ℟. Amen. Ut omnes, qui hic prióra gáudia Advéntûs ejus hílari devotióne excipimus; secúndi Advéntûs sui témpore cum Sanctis ómnibus exultémus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifésté véniet, et non silébit, allelúia. *Requíre fol.* 8.

Orátio. Deus Pater omnípotens, qui Eliam prophétam ad confortándas ánimas dúbias missúrus es; ántequam véniat dies tuus magnus, fac nos ut in nostris iniquitátibus, per quas quotidie lábimur, fundáti mérito sinè fine vivámus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es.

13 *Dicat Présbyter*. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat Commemorátio, ut in fol. 1.

SEXTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confídit ánima mea: et in umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Requíre fol.* 3.

Antiphona 1. Cum Christus apparúerit vita vestra.
D *P.* Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei. *P.* Tunc et vos apparébitis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Tunc et vos.

Orátio. Salvátor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es; líbera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ: ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriósum, ejus misericórdia non patiátur perire ánimas redemptórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI, AMEN.

INCIPIT

BREVIARIUM

AD DEBITE PERSOLVENDUM

DIVINUM OFFICIUM

SECUNDUM REGULAM

BEATISSIMI ISIDORI

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

1 IN DOMINICO PRIMO *ADVENTUS DOMINI.*

Ad Vésperos.

Incipiat Présbyter cum signo crucis.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Isto órdine incipiántur ómnia officia, excépto de defúnctis.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum, *P.* Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile nomen Dómini.

Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum à solis B ortu usque ad occásum, reple cor nostrum sciéntiâ, et ori nostro tuæ laudis officia dépura : ut, sicut omne per ævum débito honóre benedíceris, ita ab ortu solis usque ad occásum cónsono cunctórum ore laudéris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et nota, quód in fine ómnium Oratiónum debet semper dici modo supradícto.

Sono. Veníte, exultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro. ℣. Præoccupémus fáciem Dei in C confessióne, et in psalmis. *P.* Jubilémus Deo.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Audíte, pópuli omnes, quia Dóminus egrédiens de loco suo, descéndet, concúlcans extréma terræ. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Quia Dóminus egrédiens. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, A et Spirítui Sancto in sæcula sæculorum. Amen. *P.* Et descéndet, concúlcans.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, etc.

Lauda. Allelúia. Mitte nobis auxílium de sancto : et de Sion tuére nos, Dómine. *P.* In quacúmque die invocavérimus te, allelúia, allelúia. ℣. Lætábimur in salutári tuo : et in nómine Dei nostri magnificábimur. *P.* Et de Sion tuére nos, Dómine ℣. Glória, et honor, etc. *P.* In quacúmque die invocavérimus.

Hymnus.

Christi catérva clámitet
Rerum paréntì próximas,
Quas esse sentit, grátias,
Laudésque promat máximas.
Vatum poli orácula
Perfécit olim trádita,
Cum nos redémit únicus
Factóris orbis Fílius.
Verbum proféctum, próditum
Tulit reátum críminum;
Suméns que nostrum púlverem,
Mortis perémit príncipem.
A matre natus témpore ;
2 Sed sempitérnus à Patre.
Duábus in substántiis
Persóna sola est núminis.
Venit Deus factus homo,
Nitéscat ut cultu novo,
Renátus in nato Deo,
Factus novus verus homo.
Natális hinc ob gáudium
Ovans trophæo, géntium
Renáta plebs per grátiam,
Hæc festa præbet ánnua.
Advéntus hic solémnibus
Votis ferátur ómnibus,

Quos sustinère cónvenit,
Tanti Dei glóriam.
Secúndus ut cúm cœperit,
Orbémque terror présserit;
Succúrrat hæc humíllima
Susceptòris dígnitas.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Respóndeat Chorus. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut nos grátià advéntûs sui propítius justificàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléison.

Notándum est, quòd post Supplicatiònem debent dici isti Kyrie eléïson, *ut suprà dictum est.*

Capitula. Audivimus, Christe; confitêmur, et crédimus, quòd de sinu Patris egrédiens, véneris, ut carnis nostræ vestíbulo cingerêris; liberatûrus, scilicet suscéptæ incarnatiònis mystério, quod períerat naturæ vitiátæ contágio. Fac nos, prænuntiàta advéntûs tui gáudia, promptíssima surrectiònis devotiòne excipere: ut, quia tu è loco pátrio secretòque progrédiens salvatûrus hómines, humánitùs properásti ad públicum; nos è loco crimínis exeúntes, munditióres cóncitum divinitàtis tuæ prospectêmus excúrsum: ut extrêma vitæ nostræ, nullíus discríminis conculcatiòne invólvens; sic próvoces terrôre justitiæ, ut sólità justifíces pietàte.

Pater noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctificêtur nomen tuum. ℟. Amen. Advéniat regnum tuum. ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiânum da nobis hódiè. ℟. Quia Deus es. Et dimitte nobis débita nostra, sicut, et nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiònem. ℟. Sed libera nos à malo.

Dicat Présbyter.

Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servíre mereâmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulàtis: præbe redemptiônem captívis: sanitàtem infirmis: requiémque defúnctis. Concède pacem et securitàtem in ómnibus dièbus nostris: frange audáciam inimicòrum nostrórum: exáudi, Deus, oratiônem servórum tuórum ómnium fidélium christianórum in hoc die, et in ómni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliàte vos ad benedictiônem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Notándum est, quòd quotiescúmque véneril Liberáti A à malo, *debet dici, sicut hic dictum est suprà, usque ubi dicit: Benedictio.*

Dicat Présbyter.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad redemptiònem nostram venit, non mutatiòne loci, sed veritàte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni. ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliàtus iniquitàtem nostram ábstulit; ipse gloriósus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

B *Et nota, quòd in fine ómnium Benedictiònum debet dici modo suprà dicto.*

Lauda. Qui sedes super chérubim appáre. *P.* Veni, et salva nos, Dómine. Allelúia. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. *P.* Veni, et salva. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

P. Veni, et salva nos.

3 *Oratio.* Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiònis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum: da nobis, ita fervêre hujus mystério pietàtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptòris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffûso ore præcínimus, salvátos nos, cum C ad judícium véneris, te júdice, gratulêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Sequens Commemorátio debet dici in fine ómnium Vesperòrum per totum annum.

Lauda. Véspere, et manè, et merídie. *P.* Te laudâmus, Dómine.

Oratio. Dómine, Deus omnípotens, qui véspere, et manè, et merídie unum diem vocári jussísti; et, ut sol agnósceret occàsum suum, imperásti; áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrórum, ut, te radiánte, cognoscâmus te Deum verum et lumen ætérnum. ℟. Amen.

D Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Notándum, quòd in fine ómnium Horàrum semper debet dici. In nómine Dómini, *ut hic suprà.*

Ad Matutinum.

Hymnus.

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Præco diéi jam sonat
Noctis profúndæ pérvigil:
Noctúrna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitâtus lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errôrum chorus
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit
Pontique mitéscunt freta:
Hoc ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.
Surgâmus, ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primùm sonet,
Et ore psallâmus tibi.
Glória Patri ingénito,
Gloria Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
℟. Amen.

Orátio. Ætérnum te auctórem, et Conditórem re- C rúmque ómnium Dóminum omnis lingua confitétur, et credit: tu enim in princípio ómnia fecisti: tu ipsa petra Ecclésiæ, in qua culpas nostras defléntes dilúimus: tu enim in princípio labéntes réspice, et vidéndo nos córrige; ut nostra vox tibi semper insonet in átriis tuis, et resólvere mereâmur tibi. Propter cleméntiam tuam pétimus, ineffábilis Deus, ut super nos vígilet custódia tua semper angélica: et veniéntes ad lucem cum exultatióne à tuo lúmine in ætérnum numquam discedâmus: et eléctis tuis in ætérna gáudia pérfrui mereâmur. ℟. Amen

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dómine quid multiplicâti sunt qui tribulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *Psalmus* III.

D

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: et à peccáto meo munda me. *Psalmus* L.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: et à peccáto meo munda me, Dómine.

Antíphona. In te confídit ánima mea: líbera me, Dómine. *Psalmus* LVI.

Antíphona. In te confídit ánima mea: líbera me, Dómine.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, et exaltándo gloríficas; plebem tuam ab injustítiæ et peccatórum vínculis líbera: veritâtis et sapiéntiæ tuæ múnere corda eórum locupléta; mentésque sanctífica: ut, sicut in cœlo cum

A Sanctis regnat glória, sic et in nobis máneat salus et benedíctio tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

4 *Antíphona.* Véniet Dóminus in regem: super omnem terram erit Dóminus unus, *P.* Et nomen ejus in ætérnum manet. ℣. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. *P.* Et nomen. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et nomen.

Oratio. Deus, Dei Fílius cujus in ætérnum permanet. *Require fol.* 3.

Antíphona 2. Véniet ad locum sanctum Dóminus, quem vos vultis; et Angelus testaménti, quem vos desiderâtis. *P.* Ecce véniet Dóminus omnípotens. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Ecce véniet.

B ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ecce véniet.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui véniens ad locum úteri Virginâlis, verus Angelus testaménti agnósceris: concéde nobis, ut fides, quâ incarnatiónis tuæ gáudia diffúso ore concínimus, ab omni culpæ nostræ nos débito éxpiet, cùm iterùm te ad judícium ventûrum viderímus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Véniet desiderâtus cunctis géntibus, *P.* Et vidêbit eum omnis óculus. ℣. Deus maniféstè véniet: Deus noster et non silébit. *P.* Et vidêbit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et vidêbit.

Oratio. Desiderâte cunctis géntibus ô Christe, advéniens, salva pópulos tíbimet confiténtes: ut, qui ad hoc præmium venísti, ut primùm redímeres; ad hoc íterùm vénias: ut credéntes tibi pro méritis non condémnes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Veni, clementíssime Dómine: succúrre jam, et parce fessis: jam miserándo érige oppréssos. Redemísti vivos: éripe captívos. Advéntum tuum omnis creatûra tua expéctat. *P.* Dum hic es, absólve reos: et dum véneris, defénde nos tuos. ℣. Veni, Dómine, et noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ, et révoca dispérsos in terram suam. *P.* Dum hic es. ℣. Gloria, et honor Patri. ℟. Veni, clementíssime Dómine.

Orátio. Veni, clementíssime Dómine, veni; et prærога libertâtem oppréssis: éxcita poténtiam tuam; et plebem pósside conquisítam: dírige víneam, quam per virum plantásti déxteræ tuæ: et Fílium hóminis, quem confirmásti tibi, advocâtum pro nobis exáudi: ut lachrymârum panis modum hábeat in flagéllis; potúsque compunctiónis nostræ vires non atténuet, sed et enútriat mentes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Audiat terra verba ex ore meo. Expectétur, sicut plúvia elóquium meum, et descéndant, sicut ros verba mea.

Cánticum Deuteronómii (*Cap.* XXXII).

Atténde cœlum, et loquar; * et áudiat terra verba ex ore meo.

Expectètur sicut plùvia elóquium meum, * et de- A scéndant sicut ros verba mea,

Sicut imber super gramen, * et sicut nix suprà fœnum.

Quia nomen Dómini invocàvi : * date magnitúdinem Dómino Deo nostro.

Deus, vera ópera ejus, * et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, in quo non est iníquitas, * justus et sanctus Dóminus.

Peccavérunt ei non filii immaculáti : * natio prava et pervérsa. Hæc Dómino retribuísti,

Hæc plebs fátua et non sápiens? * nonne hic est ipse pater tuus, qui possédit te, et fecit, et creàvit te?

In mente habète dies sæculi, * intelligite annos B generatiónis natiónum :

Intérroga Patrem tuum, et dicet tibi; * senióres tuos, et annuntiábunt tibi.

Cum dispartíret Excélsus gentes : * quemádmodum dispérsit filios Adæ,

Státuit términos géntium * secúndùm númerum Angelórum Dei.

Facta est pars Dómini, plebs Jacob : * funículum hereditàtis ejus Israel.

Sufficiéntem eum sibi fecit in terra desérta, * in siti calóris, ubi non erat aqua :

Circumivit eum, et erudivit eum, sicut pupillam óculi. * Quemádmodum àquila próteget nidum suum, désupèr pullos suos sedens,

Exténdit alas suas, et assúmpsit eos, * et suscépit C eos super scápulas suas.

Dóminus solus deducébat eos : * et non erat cum illo deus aliénus.

Impósuit in fortitúdines terræ * nascéntias agrórum,

Súggerent mel de petra, * et óleum de firmíssima petra.

Butyrum bovum, et lac óvium cum ádipe 5 agnórum et aríetum, filiórum taurórum et hircórum cum ádipe renum, * fruméntum, et sánguinem uvæ,

Bibit vinum. Et manducàvit Jacob, * et saturàtus est, et recalcitràvit.

Diléctus : pínguis factus est, * et dilatàtus est,

Et derelínquit Deum, qui fecit eum, * et recéssit à D Deo salutári suo.

Et exacerbavérunt me in diis aliénis, in abominatiónibus suis in iram concitavérunt me. * Et sacrificavérunt dæmóniis, et non Deo,

Deis, quos non novérunt : * novi recentésque venérunt, quos nesciérunt reges eórum.

Deum, qui te génuit, derelinquisti, * et oblitus es Dei enutrívit te.

Vidit Deus, et zelàtus est : * et exacerbàtus est per iram filiórum suórum et filiàrum.

Et dixit : Avértam fáciem meam ab eis, * et osténdam quid erit eis in novíssimo :

Quia nátio pervérsa est : * filii, in quibus non est fides in ipsis.

Ipsi in zelum concitavérunt me * et non in Deum, In ira concitavérunt me * in idólis suis :

Et ego in ira concitàbo eos, et non in gentem, * in gentem insensàtam irritàbo eos.

Quia ignis exársit in ira mea, * et exardéscit usque ad ínferos deórsum :

Cómedet terra nascéntias agrórum, * et inflámmant fundaménta móntium.

Cóngeram in illis mala, * et sagittas meas consummàbo in eis.

Tabéscent fame, et esca ávium erunt, * et ténsio dorsûs insanábilis eis :

Dentes bestiàrum immíttam in eis, * cum furóre trahéntium super terram.

A foris interfíciet natos eórum gládius, et in promptuáriis timor,

Júvenis cum vírgine, * lactans cum stabilito sene.

Dixi : Dispérdam illos : * privàbo autem ex ómnibus memóriam eórum.

Nisi propter iram inimicórum suórum, * ut non sint longo témpore super terram : ut non conséntiant adversárii, et dicant : Manus nostra excélsa est, et non Deus, fecit hæc ómnia.

Quia nátio pérditi consilii est, * et non est in eis disciplina,

Et non cogitavérunt intelligere; * hæc percípient in futúro témpore.

Quemádmodum perséquitur unus mille, * et duo commovébunt dena míllia ;

Nisi quia Dóminus súbdidit eos, et trádidit eos? * quia non est Deus noster sicut dii illórum : inimíci autem nostri insensáti.

Ex vínea enim Sodomórum, vitis eórum, * et propàgo eórum ex Gomórra :

Uva eórum uva fellis, * botrus amaritúdinis ipsis.

Ira dracónum vinum eórum, * et furor áspidum insanábilis.

Nonnè hæc congregàta sunt apud me, * et signàta in thesáuris meis?

In diem judícii reddam in témpore, * cùm titubáverit pes eórum :

Quia propè est dies perditiónis eórum, * et advénient paràta illis.

Quia judicàbit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis consolábitur :

Vidit enim eos fatigátos, * et deféctos in obductióne, et dissolútos.

Et dixit : Ubi sunt dii tui, Israël, * in quibus confidèbas in ipsis?

De quórum ádipe sacrificiórum edebàtis, * et bibebàtis vinum libatiónum eórum :

Exurgant nunc et ádjuvent vos, * et fiant vobis protectóres.

Vidète, quóniam ego sum Dóminus, * et non est álius præter me.

Ego occídam, et vívere fáciam : * percútiam, et ego sanàbo, et non est qui erípiat de mánibus meis.

Quia tollam in cælum manum meam, et juràbo per déxteram meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Quia exácuam sicut fulgur glàdium meum, * et sagíttas meas consummàbo in eis : A

Et suscípiet manus mea judícium, * et reddam judícium inimícis, et odiéntibus me retribuam.

Inebriàbo sagíttas meas sánguine, * et glàdius meus manducàbit carnes,

A sánguine vulneratôrum, * et captivitàtes á cápite príncipum inimicôrum.

Lætàmini cæli simul cum eo, * et adórent eum omnes Angeli ejus :

Lætàmini gentes simul cum pópulo ejus, * et confírment eum omnes fílii Dei ;

Quia sánguis filiôrum ejus defendêtur : * et defendet, et reddet judícium inimícis, et odiéntibus se retríbuet, et mundàbit Dóminus terram pópuli sui.

Glória, et honor Patri, et Fílio et Spirítui sancto. B

Sicut erat, etc.

℟ *Antíphona reiterétur.* Andiat terra.

Ad Benedictus, Antíphona. Benedíctus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. ℣. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsíus benedíctum in ómnia sæcula sæculôrum.

Cánticum trium Puerôrum (*Dan.* III).

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula :

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, * quod est sanctum : et laudábile, et gloriósum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto honóris tui, qui vides abyssos, et sedes super sedem regni tui, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula. C

Benedícite ómnia ópera Dómini, cæli, * Angeli, atque omnes qui estis supra cælos ;

Omnes virtútes, sol et luna, imber et ros, * omnis spíritus, ignis et æstus, noctes et dies, lux et ténebræ,

Hyems et æstus, gelatiónes et nives, * fúlgura et nubes ;

Terra, montes, et colles, * et ómnia nascéntia de terra ;

Mária et flúmina, fontes, * cete et omnia quæ movéntur in aquis ;

Vólucres cæli, béstiæ et juménta, * fílii hóminum, Israël : sacerdótes, servi Dómini, spíritus et ánimæ justórum, sancti et húmiles corde :

Ananía, Azaría, et Misaël, Dómino hymnum dícite, D * et superexaltàte eum in sæcula. Amen.

℣. Benedícite Dóminum.

Gloria, et honor Patri, etc.

℣. Benedícite Dóminum.

Sono. Veníte, exultêmus Dómino. *Require fol.* 1.

Lauda. Laudàte Dóminum de cælis. Allelúia, allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.

Psalmus CXLVIII.

Laudàte Dóminum de cælis : * laudàte eum in excélsis.

Laudàte eum omnes Angeli ejus : * laudàte eum omnes virtútes ejus.

Laudàte eum Sol et Luna : * laudàte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudàte eum cæli cælôrum : * et aquæ, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandàvit, et creàta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudàte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus tempestàtis : * qui fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : * senióres cum junióribus láudent nomen Dómini :

Quia exaltàtum est nomen ejus solíus. * Conféssio ejus super cælum et terram :

Et exaltàbit cornu pópuli sui. * Hymnus ómnibus sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus CXLIX.

Cantàte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia sanctôrum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum : * et fíliæ Sion exultent super regem suum.

Láudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exultàbit mansuétos in salúte.

Exultàbunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exultatiónes Dei in fáucibus eôrum : et gládius bis acûtus in mánibus eôrum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eôrum in compédibus : * et nóbiles eôrum in vínculis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus CL.

Laudàte Dóminum in sanctis ejus : * laudàte eum in firmaménto virtûtis ejus.

Laudàte eum in potestàtibus ejus : * laudàte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudàte eum in sono tubæ : * laudàte eum in psaltério, et cíthara.

Laudàte eum in tympano, et choro : * laudàte eum in chordis, et órgano.

Laudàte eum in cymbalis benè sonántibus : * laudàte eum in cymbalis jubilatiónis : omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat, etc.

℣ *Léctio libri Ecclesiástici Salomônis* (*Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui audit me, non confundêtur : et qui operántur in me, non peccant : qui elúcidant me, vitam

ætérnam possidébunt. Hæc ómnia liber vitæ, testaméntum Altíssimi, et agnítio veritàtis. Legem mandàvit Moyses in præcéptis justitiàrum, et hereditàtem dómui Jacob, et Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitàre regem ex ipso fortíssimum, in throno honóris sedéntem in sempitérnum. Qui implévit quasi Phison sciéntiam, et sicut Tigris in diébus novórum. Qui adímplet quasi Euphràtes sensum; qui multíplicat quasi Jordànis in témpore messis. Qui mittit disciplínam sicut lucem: et assistens quasi Gehon in diébus vindémiæ. Qui perfécit primum scire ipsam, et infírmior non investigàvit eam. A mari enim abundàvit cogitàtio ejus, et consílium ipsius in abysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego trames aquæ in messe défluo. Ego quasi flúvius Dioryx, et sicut aquædúctus exívi á paradíso. Dixi rigàbo hortum meum, et inebriàbo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquàvit ad mare: quóniam doctrínam quasi lucem illuminàbo ómnibus, et narràbo illam usque in longínquum. Penetràbo inferióres partes terræ, et inspiciam omnes dormiéntes, et illuminàbo sperántes in Deum. ℟. Amen.

Hymnus.

Cunctórum Rex omnípotens,
Mundum salvàre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostiæ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitùrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Gentes erant in ténebris.
Vidérunt lumen fulgóris,
Cùm Salvàtor advénerit
Redimere, quos cóndidit.
Quem olim Vatum præscia
Cecinérunt orácula,
Nunc véniet in glória,
Nostra ut curet vúlnera.
Lætémur nunc in Dómino
Simul in Dei Fílio.
Paráti eum suscipere
Advéntûs sui glóriâ.
℟. Amen.

Supplicàtio. Orémus Redemptórem. *fol.* 2.

Capitula. Preces nostras ne despéxeris, Dómine: inténde jam, et exáudi cleméntèr: ut, qui voce inimici turbáti dejícimur, Unigéniti tui Advéntu sacratíssimo consolémur: et Fide pennigeráti, velut columba, ad supérna tendámus. Elónga nos, Domine, à sæculo malígno, et à láqueo inimíci custódi. Per Christum.

Pater noster. Et ne nos.

Dicat Présbyter. Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servire mereàmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiónem captívis: sanitàtem infirmis, requiémque defúnctis. Concéde

A pacem et securitàtem in ómnibus diébus nostris: frange audáciam inimicórum nostrórum: exáudi, Deus, oratiònem servórum tuórum ómnium fidélium christianórum in hoc die, et in omni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitàte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia semper sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliàte vos ad benedictiònem.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Qui sedes. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui ad redemptiónem nostram venit non mutatióne loci, sed veritàte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni: ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum B véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliàtus iniquitàtem nostram ábstulit, ipse gloriósus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen.

Per misericordiam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Fiat commemorátio ad Matutinum. Sequens commemorátio debet dici in ómnibus Matutinis per totum annum.

Lauda. Ad annunciándum manè misericórdiam tuam, *P.* Et veritàtem tuam per noctem.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te. Quia suscepísti confractiónem fragilitàtis nostræ, concéde nobis diem istum jocúndum, pacíficum sine C scándalo, & sine mácula: sine ulla tentatióne adveniéntes ad vésperam, te collaudàmus regem ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Et fidélium ánimæ ómnium defunctórum requiéscant in pace. ℟. Amen.

Exeúnte Vésperâ. Lauda. A solis ortu.

Sono. Venite, exultémus Dómino. ℣. Præoccupémus fáciem ejus *P.* In Dómino.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *fol.* 1.

Antíphona. Véniet Dominus cum sénibus de princípibus pópuli sui *P.* Ad salvándos pópulos. ℣. Audite hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. *P.* Ad salvándos. ℣. Glória, et honor D Patri. *P.* Ad salvándos.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Déxteram tuam, Deus, notam fac nobis Allelúia, *P.* Et erudítos corde in sapiéntia. Allelúia. allelúia. ℣. Deus manifésté véniet: Deus noster non silébit. *P.* Et erudítos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et erudítos.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicàtio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Require fol.* 2.

Capitula. Deus, cujus ætérnitas témpora præscit, et órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitùrum ex Vírgine destinas; ut ætérnus ex te sine témpore

pródiens, pro nobis Cónditor nascerêtur in témpore; ut et nostra scilicèt témpora visitet, et temporâles suæ immortalitâtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis : ut, quos Advéntu suo mirabilitèr redêmit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberâti à malo. *Require fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecit mundo glóriam suæ divinitâtis, advéntu suo nos vivíficet à delíctis. ℟. Amen. Quique in se suscêpit infirmitâtem nostram, ipse in nobis cónferat misericórdiam suam. ℟. Amen. Et qui primùm véniens húmilis redêmit mundum à crímine; secúndo advéniens, ab omni nostro nos reátu justíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Deus manifèstè véniet, et non silêbit. Allelúia. *P.* Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram. *P.* Advocâvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Advocâvit.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui audítum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue te ipsum mercêdem fídei nostræ : ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêde illâ, quæ coram te est, opulentiùs munerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio sicut in primis Vésperis de Advéntu Dómini. fol. 1.

FERIA II POST PRIMUM DOMINICUM DE ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos. In nullo enim formidâmur ab imminénti pressúra, si tantúm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Audítum fácite, pópulus, in extrémis terræ nomen meum, dicit Dóminus : quia ecce ego vénio, et glória mea illuminâbit omnes sedéntes in ténebris, ut sciant univérsæ gentes, quòd ego sum Dóminus. ℣. Audíte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Ut sciant univérsæ. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut sciant univérsæ.

Orátio. Deus, Dei Fílius. *Require fol.* 3

Antíphona 2. Audi, Dániel, verba, quæ loquor ad te : claude sermônem, et signa librum usque ad Christum ducem, *P.* Ut ædificêtur Hierúsalem, et ungâtur Sanctus sanctórum in loco sanctificatiónis suæ. ℣. Audiam quid loquâtur Dóminus : quóniam loquêtur pacem in plebem suam. *P.* Ut ædificêtur Hierúsalem. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut ædificêtur Hierúsalem.

Orátio. Deus, qui Daniéli illi sancto atque Prophétæ, in peregrinatiónis recéssibus constitúto, futúræ pietâtis sacraméntum revélas, et sermónem claudere præcipis, et signâtum librum usque ad Christum ducem manêre instítuis; áperi nobis in terris pietâtis tuæ víscera : ut, quidquid in nobis obclûsum observâvit iníquitas, verbórum tuorum apériat véritas : qualitèr ad ducis nostri Jesu Christi Fílii tui in próximum accedéntes præsèpe, ab omni mereâmur expiâri críminum labe. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Erit opus justítiæ pax, et chàritas in sempitérnum. ℟. Et sedêbit pópulus in pulchritúdine pacis. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. ℣. Et erit firmaméntum in terra ; in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus; et florébunt de civitâte, sicut fœnum terræ. ℟. Et sedêbit. ℣. Glória et honor Patri, etc. ℟. Et sedêbit pópulus.

Orátio. Nunciâtam ecce vocem jocunditâtis et lætítiæ, quam de tua, Christe, incarnatióne audívimus, ut in nobis dulcióri efficiâmur charitâte fruentióres, implorâmus tuæ magnitúdinis exspectántes poténtiam; ut ita in nobis vocis hujus efféctus usquequáque præpólleat, ut non confundâmur in ea, cum manifestâta nobis fúerit glória tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Veni, Dómine, ad liberándum plebem tuam, quia relícti sumus pauci de multis, sicut óculi tui vident. *P.* Et osténde nobis viam, per quam incedâmus, et verbum, quod faciâmus. ℣. Qui regis Israël, intende ; qui dedûcis, velut ovem, Joseph ; qui sedes super chérubim, appâre. *P.* Et osténde nobis. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *Reiterêtur* ℟. Veni, Domine.

In Láudibus.

Ad Cánticum Antíphona. Ecce Deus magnus vincens sciéntiam nostram; númerus annórum ejus inæstimábilis.

Cánticum (Job XXXVI).

Ecce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram ; * númerus annórum ejus inæstimábilis.

Qui aufert stillas plúviæ, et effúndit imbres, adinstar gúrgitum, qui de núbibus fluunt; * qui prætéxunt cuncta désuper.

Si volúerit exténdere nubes quasi tentórium suum ; et fulgurâre lúmine suo, * désuper quoque cárdines maris opériet.

Per hæc enim júdicat pópulos, * et dat escam multis mortâlibus.

In mánibus abscóndit lucem, * et præcipit ei, ut rursus advéniat.

Subter omnes cœlos ipse consíderat, * et lumen illius super términos terræ. * Post eum rúgiet sónitus,

Et tonâbit vocem magnitúdinis suæ ; * et non investigábitur, cum audíta fúerit vox ejus.

Tonàbit Deus in voce sua mirabiliter, * qui facit A magna et inscrutabilia.

Qui præcêpit nivi, ut descéndat in terra; * et hiemis plúviis, et imbri fortitúdinis suæ.

Quia in manu ómnium hóminum signat: * norint singuli ópera sua.

Ingrediêtur béstia latíbulum suum, * et in antro suo morábitur.

Ab interióribus egrediêtur tempéstas, * et ab Arcturo frigus.

Flante Deo concréscit gelu, * et rursus latíssimæ fundúntur aquæ.

Frúmentum desíderat nubes, * et nubes adspárgunt lumen suum.

Quæ illústrant cuncta per circúitum, * quocúmque eas volúntas gubernántis dúxerit, B

Ad omne quod præceperit illis, * super faciem orbis terrárum.

P. Ecce Deus magnus.

Glória, et honor Patri, et Fílio et Spirítui Sancto, etc.

P. Númerus annórum.

Matutinárium. Antiphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. *P.* In tuo, Deus, lúmine. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In tuo, Deus, lúmine.

Laudæ. Laudàte Dominum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Laudàte eum in firmaménto virtútis ejus. Allelúia. *Psalmus* CL. *P.* Laudàte Dóminum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Laudàte C eum in firmaménto, etc.

Prophetia. Fili, qui audit me non confundêtur. *Require fol.* 7.

In ómnibus hebdomádibus sequéntibus require Prophetiam semper in quólibet Domínico propinquióri prætérito: et fiat cursus per eam in Matutínis, sive sit in prima Domínica, sive in secúnda, vel in tertia, vel in quarta, seu in quinta, vel in sexta hebdomada in Advéntu Domini usque ad Nativitátem ipsius.

10 *Hymnus.*

Cunctórum rerum Omnipotens
Mundum salvàre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo D
Vírginis intrat úterum,
Nascitúrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Glória Patri Ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *fol.* 2.

Capitula. Emitte, omnipotens Pater, de summis Cœlórum claritàtis tuæ lumen, Dóminum nostrum Jesum Christum, et nostrórum arcàna irrádia péctorum: osténde veritàtem tuam, quæ nos à falsis inimici seductiónibus éruat: et plebem, quam repuleras, ipse tibi restítuat.

Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo.

A malo nos líbera, et in tuo timôre ópere bono nos confirma Trínitas, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifésté véniet, et non silébit. *Require fol.* 8.

Orátio. Fac nos Dómine justè, et sóbriè, et piè in hoc sæculo vívere, ut exspectántes beàtam illam spem, et Advéntum claritàtis magnificéntiæ tuæ: sic per sémitas curràmus justítiæ, ut mérito accédere possímus ad æternam hereditàtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Commemorátio, ut in Domínico fol. 7.

Ad Vésperas ómnia dicántur, ut in exeúnte vésperà de primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 8, *excépto Seno, qui in diébus fériis non debet dici, neque cantári; excépto in témpore Resurrectiónis.*

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens.
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cum post àderis
Rimári facta péctoris
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis:
Non demum arctêmur malis
Pro qualitàte críminis;
Sed cum beátis cómputes
Simus perénni cælibes.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus, ut nos grátià Advéntûs sui propitius justificàre dignêtur. ℟. Præsta, eterne omnipotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Exúrge, Deus, qui júdicas terram, et bráchio fortitúdinis rege, quos miseràbili concédere

dignâtus es ópere, quosque facínora âggravant vitiórum; tuârum súbleva misrratiônum : ut justítiam tuam, quam cœli annunciant, agnoscâmus, et glóriam tuam cum ómnibus pópulis videâmus : ut inhábitet glória in terra nostra, et sit redémptio nobis, quam álacres fide crédimus esse ventúram.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos a malo. Amen.

A malo nos líbera, et in tuo timóre. *ut suprà.*

Benedictio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, ut impietátes à domo Jacob avérteret ; ad hoc íterum véniet, ut redeúntes ad se à mortis potestâte líberet. ℟. Amen. Et, qui dudum véniens, reconciliâre dignâtus est mundum ; ad judícium véniens, ab omni nos pœnarum líberet cruciátu. ℟. Amen. Ut cum illo gaudeâmus in glóriâ, quem hic purâ fidei incólimus consciéntiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Requíre fol.* 8.

Orátio. Fac nos, Dómine, justè. *Requíre fol.* 11.

11 FERIA IV.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea. *P.* Et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L, *et cum ista oratióne, quæ séquitur.*

Orátio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Requíre in fol.* 3.

Antiphona 1. In illa die replêta erit terra sciéntiâ Dómini, quasi aquæ maris operiéntis : et radix Jessé, quæ stat in signum populórum. *P.* Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes populi, et salvos fáciet filios páuperum, et humiliâbit calumniatórem. *P.* Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, etc. *P.* Ipsum gentes.

Orátio. Juxta est, Dómine, dies Advéntûs, et jam in jánuis est terríbilis hora illa judicii. Síleat ergo omnis caro à facie tua, et prolapsiônis suæ culpam flétibus díluat : et, quia nos ista per nos fácere non valêmus ; per te id âgere confídimus. Ideo póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine æternâ sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Confortámini in Dómino, et in poténtia virtûtis ejus per omnem oratiônem, et obsecratiônem in Advéntum Jesu Christi Dómini nostri. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia et abundántia pacis, donec extollâtur luna. *P.* Per omnem oratiônem. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Per omnem oratiônem.

Orátio. Fac nos, Dómine, justè, et sóbriè, et piè in hoc sæculo vívere, ut expectántes beâtam illam spem et advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ, sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere possimus ad æternam hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Consolámini, consolámini, Pópulus

A meus, dicit Dóminus, Deus vester : loquímini ad cor Jerúsalem, quia suscépit de manu Dómini duplícia. *P.* Dicite civitátibus Judà. *P.* Ecce Deus vester in fortitúdine véniet. ℣. Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Dícite civitátibus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Deus.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui et olim venísti nascitúrus in carne, et íterum vénies cum dúcibus et princípibus pópuli tui ad faciéndum judícium in glória majestâtis; presta nobis ut cum véneris, non peccátis restítuas vicem ; sed pro fide, quà te crédimus, ætérnam nos próvehas ad mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Véniet Dóminus, et apparêbit in médio filiórum pópuli sui : de manu impiórum liberábit eos. *P.* Et

B de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit nobis justum, et ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. *P.* Et de morte. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟. Véniet Dóminus.

In Laudibus.

Antiphona. Fidêlis erit domus tua. *P.* Et regnum tuum usque in ætérnum, dicit Dóminus.

Cánticum (*II Reg.* VII).

Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, * ut esses dux super pópulum meum Israël :

Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, * et interféci omnes inimícos tuos à fácie tua :

Fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnórum * qui sunt in terra.

C Et ponam locum pópulo meo Israël, et plantâbo eum, et habitábit sub eo, * et non turbábitur ámpliùs :

Nec addent filii iniquitâtis, ut affligant eum sicut priùs, * ex die quà constítui júdices super pópulum meum Israël :

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis : * Prædicítque tibi Dóminus, quód domum fáciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui, * et dormíeris cum pátribus tuis,

Suscitâbo semen tuum post te, quod egrediêtur ex útero tuo, * et firmâbo regnum ejus :

Ipse ædificâvit domum nómini meo, * et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum.

D Ego ero ei in patrem, * et ipse erit mihi in filium :

Et fidêlis erit domus tua, * et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam,

Et thronus tuus erit firmíssimus júgiter.

P. Fidêlis erit.

Glória, et honor Patri, etc.

P. Et regnum ejus.

Matutinárium. Antiphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritâtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua. *P.* Emítte lucem. ℣. Glória, 12 et honor Patri, etc. *P.* Emítte lucem.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus : Alle-

lúia, allelúia. Laudàte eum in firmaménto virtutis. A Allelúia. *Psalmus* CL.

Prophetia : Fili, qui audit me, non confundêtur. *Requíre fol.* 7. *Hymnus.* Verbum supérnum pródiens. *Requíre fol.* 10. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. *Requíre fol.* 2.

Capítula. Deus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem; cujus glóriam canórâ psalmi conclámant voce; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatêtur virtutem; notum fácito salutàre tuum in conspéctu ómnium nostrôrum. Revéla justítiam tuam, quâ possímus te nostrum agnóscere creatôrem : et esto memor misericórdiæ tuæ, quâ nostrôrum críminum mereâmur invenire remissiônem : ut vidéntes salutàre tuum, jubilêmus tibi, hymnum cantêmus in exultatiône psalmum; et pérfrui mereàmur tuæ beatitúdinis præmio. B

Pater noster.

A malo nos libera. *Quære fol.* 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Requíre fol.* 8.

Orátio. Salvàtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redemptor mundi per suscéptam carnem osténsus es : libera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ : ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriósum, ejus misericórdia non patiàtur períre ánimas redemptórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis.

Commemorátio. fol. 7.

Ad Vésperas.

Lauda. A solis ortu usque ad occàsum, laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, amodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile. C

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. et cum spíritu tuo.

Antiphona. Véniet Dóminus cum sénibus, et princípibus.

Lauda. Déxteram tuam Deus. *Requíre fol.* 8.

Hymnus.

Vox clara ecce intonat :
  Obscúra quæque íncrepat,
  Pellàntur éminùs sómnia,
  Ab æthere Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
  Quæ sorde extat sáucia :
  Sidus refúlget jam novum,
  Ut tollat omne nóxium.
E sursùm agnus míttitur
  Laxàre grátià débitum :
  Omnes pro indulgéntia
  Vocem demus cum láchrymis :
Secúndò ut cum fúlserit,
  Mundúmque horror cínxerit;
  Non pro reàtu púniat,
  Sed pius tunc nos prótegat.
Præsta, Pater piíssime,
  Patríque compar Unice,
  Cum Spíritu Paráclito
  In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Requíre fol.* 2.

Capítula. Deus, cujus fáciem vidêre fidêlis omnis inténdit, et, quem ventre, toto cordis desidério concupíscit : præsta nobis, ut, cum visio humanitàtis tuæ apparúerit, cunctis vísio divinitàtis tuæ nos erípiat à torméntis : ut, glorificáto in córpore majestàtis tuæ præséntiam contuéntes, tartáreos supplícii evadàmus ardóres.

Pater noster.

A malo nos libera. *Requíre fol.* 10.

Benedictio. Redémptor noster et Dóminus, qui, nascéndo in carne, jugum à nobis sústulit legis; cómpleat in nobis benefícia suæ pietàtis. ℟. Amen. Et qui de nobis suscêpit, quod divinitàti suæ conveníret; de suo cónferat, quod in nos præstolàtus munífìcet. ℟. Amen. Ut omnes, qui hic priôra gáudia Advéntûs ejus hílari devotióne excípimus; secúndi Advéntûs sui témpore cum Sanctis ómnibus exultêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, qui est benedictus, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifésté véniet, et non silêbit, allelúia. *Requíre fol.* 8.

Orátio. Deus Pater omnípotens, qui Eliam prophêtam ad confortándas ánimas dúbias missûrus es; ántequam véniat dies tuus magnus, fac nos ut in nostris iniquitátibus, per quas quotidie lábimur, fundáti mérito siné fine vivàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es.

13 *Dicat Présbyter.* Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat Commemorátio, ut in fol. 1.

SEXTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confídit ánima mea : et in umbra alàrum tuàrum sperâbo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Requíre fol.* 3.

Antiphona 1. Cum Christus apparúerit vita vestra. D *P.* Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Veníte, exultêmus Dómino, jubilêmus Deo salutári nostro : præoccupêmus fáciem ejus in confessiône, et in psalmis jubilêmus ei. *P.* Tunc et vos apparébitis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Tunc et vos.

Orátio. Salvàtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es; líbera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ : ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriósum, ejus misericórdia non patiàtur períre ánimas redemptórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis. Dóminus sit semper vobíscum ℟. Et cum spíritu tuo.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confidit ánima mea. *Psalmus* LVI. *Orátio.* Deus Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet. *Require fol.* 3.

Antiphona. Egrediêtur virga de radice Jesse. *P.* Et flos de radice ejus ascéndet. *P.* Et judicâbit in justítia páuperes. ℣. Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : dominâre in medio inimicôrum tuôrum. *P.* Et flos de radice. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et judicâbit.

Orátio. Esto nobis, Dómine, corôna glóriæ in die, quo véneris sæculum judicâre per ignem, ut hic priùs vestiâris induménto justítiæ, et pòst perféctâ glóriæ libertâte. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 1. Quibus non est narrâtum de eo, vidébunt. *P.* Et, qui non audiérunt, intélligent : et ascéndet, sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum, et humiliâbit calumniatôrem. *P.* Et, qui non audiérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et, qui non audiérunt.

Orátio. Quibus non est narrâtum de eo, vidébunt; et, qui non audiérunt, intélligent; quia spes fida in ipso semper manet, in quo est perfécta glóriæ plenitûdo. Répleat itaque os nostrum jocunditâte, ut et vox nostra ejus resúltet præcóniis, et impleâtur ánima donis. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Exultâte in lætítia Jacob, et infite contra caput géntium. *P.* Personâte, cánite, et dícite. *P.* Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israël. ℣. Súmite psalmum, et date tympanum : psaltérium jocúndum cum cíthara. *P.* Personâte, cánite. ℣. Glória, et honor. *P.* Salva, Dómine.

Orátio. Fac, nos, Dómine, justè, sobriè et piè in hoc sæculo vivere, expectántes beâtam illam spem, et Advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ : et sic per sémitas justítiæ currâmus, ut méritò accédere ad ætérnam hereditâtem possímus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

37 Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Plácabilis, Hierúsalem, véniam in móntibus tuis : et exultábis, quia dies Dómini vénient tibi. Surge, Sion; convértere ad Deum tuum. Gáude, et lætáre, Jacob. *P.* Quia de médio géntium salvâtor tuus pródiit. ℣. Revértere, filia Sion : revértere ad civitátes tuas : revértere, virgo Israël. *P.* Quia de médio. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Placábilis, Hierúsalem.

Omnia ália usque in finem Matutini dicántur, ut in sexta féria primæ hebdómadæ fol. 13. *Excéptâ Prophetiâ, quæ est dicénda de quinto Domínico prætérito fol.* 34.

℟. Ecce majéstas Dei venit per viam, quæ réspicit ad oriéntem : et vox ejus, sicut vox aquârum multârum. *P.* Et terra spléndnit à claritâte Dómini. ℣. Audite, ínsulæ; et atténdite, pópuli : obstupéscite,

A et admirámini : montes enim commovebántur, et concutiéntur fundaménta terræ. *P.* Et terra splénduit. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.* Ecce majéstas.

℣. Clamor factus est : ecce sponsus venit. *P.* Exite óbviam ei. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, rex Israël. *P.* Exîte. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur Responsórium.* Clamor factus est.

℟. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. *P.* Et ingrediêtur Ægyptum, et, ut rex fortis, dominábitur cunctis gentibus. ℣. Deus manifésté véniet, Deus noster, et non silébit. *P.* Et ingrediêtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ingrediêtur.

℣. Ecce Dóminus véniet, et non mentiêtur. *P.* Et, si moram fécerit, expécta illum; quóniam véniet,

B et non tardábit. ℣. Qui emíttit elóquium terræ, velóciter currit sermo ejus. P. Et, si moram fécerit. ℣. Glória, et honor Patri. P. Et, si moram.

℣. Oriêtur timéntibus Deum sol justítiæ, et sánitas in pennis ejus. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, et abundántia pacis : donec extollâtur luna. *P.* Et sánitas. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Et sánitas.

Ad Vésperos dicâtur, ut in féria sexta primæ hebdómadæ.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? *Cum sua Oratióne* Multiplicáti sunt, Dómine. *Require fol.* 8.

C *Antiphona* 1. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. *P.* Et ingrediêtur Ægyptum. *P.* Et, ut rex fortis, dominábitur cunctis géntibus. ℣. Deus manifésté véniet, Deus noster; et non silébit. *P.* Et ingrediêtur. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et, ut rex fortis, dominábitur.

Orátio. Ecce super nubem te Dóminum ascensûrum Prophetârum vaticínia prædixérunt : et ídcò te quæsumus, ut, qui olim in carne nascitûrus, mundum ùtique istum ingrédiens rex fortis, domínium per fidem obtinuísti in géntibus; pium te in nobis osténdas, cum apparúeris gloriôsus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Ecce Dóminus véniet, et non mentiêtur. *P.* Et, si moram fécerit, expécta illum;

D quóniam véniens véniet, et non tardábit. ℣. Qui míttit elóquium suum terræ, velóciter currit sermo ejus. *P.* Et, si moram. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Et, si moram fécerit.

Orátio. Expectâmus te, Dómine, quóniam veniens vénies. Nunc tamen, quia regnum tuum supra términos terræ agnóscitur; non te mentitum fuisse, infírmitas nostra conquéritur : Et ídeò expectâmus te desidério húmiles, ut, cùm véneris, effícias nos tibi sine fine consórtes. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 3. Oriêtur timentibus Deum Sol justítiæ. *P.* Et sánitas in pennis ejus. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, et abundántia pacis : donec extollâtur

phetârum vaticinio in carne prædictus es nascitûrus, nascéntia in nos virtutum corróbores. ℟. Amen. Quosque mystério incarnatiónis suæ adoptâvit sibi in filios, non patiâtur quosquam à se éffici aliénos. ℟. Amen. Ut gáudium, quod aliquándo de ejus fide súmimus, per exhibitiónem óperum bonorum multíplicius cumulémus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Laude. Deus summus, terríbilis super omnem terram: allelúia. *P.* Subjécit pópulos nobis, et gentes sub pédibus nostris. *P.* Elégit nos hereditâtem sibi, quam diléxit: allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes, plâudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Subjécit pópulos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Elégit nos.

Orátio. Deus, qui manifésté venturus. *Quære in Matutinis sequéntibus.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditórem, cunctórum vox canit fidélium, qui et certos témporum límites figis et metas, quibus nox terminâtur, et dies, ætérnâ lege constitúis. Abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium levâret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit. Præsta ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopore, dum gallo canénte admonétur, alácriter currens ad spem rédeat lucis, et primítias diúrni labóris in tuis semper impéndat offíciis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. *Psalmus* III.

Antíphona. Lavâbis me ab iniquitâte. *Psalmus* L.

Antíphona. Exaltâre super cœlos, Deus, et super omnem terram, glóriam tuam. *Psalmus* LVI.

Orátio. Clementíssime Dómine, qui es animârum perpétua salus, et válida debílium virtus: líbera nos de viris sánguinum, et à telis hóstium defénde clypeo tuo: mitte nobis de cœlis invíctum auxílium, et conculcántes nos rédige in oppróbrium: quátenus 15 ad offícium matutínum líberi consurgâmus, et vota nostra tuo sancto nómini fidéliter impendâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus manifésté véniet, et Deus noster, et non silébit. *P.* Et in circúitu ejus tempéstas válida. ℣. Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Et in circúitu ejus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et in circúitu.

Orátio. Deus, qui manifésté ventûrus ad judícium créderis, manifestam poténtiam tuam in nobis osténde tuæ salvatiónis: ut, qui terríbilis sustinéris, mitíssimus, cum advéneris, sentiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 2. Veni ad liberándum nos: Dómine Deus virtûtum convérte nos. *P.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. *P.* Et osténde. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et osténde fáciem tuam.

Orátio. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus

A virtûtum: convérte nos, et osténde fáciem tuam, et salvi érimus: quo præbénte, dignæ pœniténtiæ dono purificáti, in tuo mereâmur adésse judício. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 3. Veni, Dómine, et noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ. *P.* Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Deus virtûtum, convérte nos, osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et révoca. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et révoca dispérsos.

Orátio. Veni, Dómine, noli tardâre, reláxa jam facínora plebis tuæ, ut dispersiónem nostram in ætérnis gáudiis dum expectâris, convértas ad votum, occurrásque nobis ad judícium ad subventiónis omnímodæ compleméntum. ℟. Amen.

B Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Hæc dicit Dóminus: Suscitâbo vobis Pastórem de civitátibus Judá, et regnâbit vobíscum, sicut cum pátribus vestris. *P.* Et miserébitur terræ suæ, et jam non éritis in tristítiam ámpliùs. ℣. Ecce Dóminus ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvâbit nos. *P.* Et miserébitur. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Hæc dicit Dóminus.

Orátio. Dómine Deus omnípotens, qui pro humáni géneris redemptióne coætérnum tibi coæqualémque Fílium Angeli annunciatióne per Maríæ Vírginis úterum usque ad nos voluísti transmíttere; da nobis hoc témpore Advéntûs tui Unigéniti eámdem pacis grátiam, quam in prætérita largíre dignâtus es sæcula. Et illi nos in occúrsum fidei sócies numerándos, quos in fídei primórdia à Johánne pœniténtiæ C undis aquârum ablútos, à te postrémò per Fílium in Spíritu Sancto et igni cognóscimus baptizátos. ℟. Amen.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Expectétur, sicut plúvia elóquium meum: et descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi: date magnitúdinem Deo vestro.

Cánticum. Atténde, cœlum, loquar: et áudiat terra. *Requíre fol.* 4.

Ad Benedíctus, Antíphona. Benedícite Dóminum, pusílli, et magni omnes, qui expectâtis Advéntum ipsius.

D *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. *Requíre fol.* 14.

Laudu. Laudâte Dóminum de cœlis: allelúia. Laudâte eum in excélsis, allelúia: allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere ad eum, qui hábitat in tabernáculo, ad Sobnam præpósitum templi, et dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidísti tibi hic sepúlchrum, excidísti memoriâle in excélsa diligénter, in petra tabernáculum tibi. Ecce Dóminus asportári te fáciet, sicut asportâtur gallus gallináceus, et quasi amíctum sublevâbit

te. Corónans coronábit te tribulatióne, quasi pilam A mittet te in terram latam et spatiósam : ibi moriêris, et ibi erit currus glóriæ tuæ, ignomínia domûs Dómini Dei tui. Et expéllam te de statióne tua, et de ministério tuo depónam te. Et erit in die illa : Vocábo servum meum Eliachim filium Helcíæ, et indúam illum túnicam tuam, et cíngulo tuo confortábo eum, et potestátem tuam dabo in manu ejus, et erit quasi pater habitántibus in Hierúsalem et dómui Judá. Et dabo clavem domûs David super húmeros ejus, et apériet, et **16** non erit qui claudat, et claudet, et non erit qui apériat. Et figam paxillum in loco fidéli, et erit in sólium glóriæ domûs patris sui. Et suspéndam super eum omnem glóriam domûs patris ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum Rex omnípotens. *Requíre fol.* 7. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Requíre fol.* 2.

Capítula. Christus, qui, nascitûrus in carne, compleméntum factus es legis; perfectiónem in nobis tríbue sanctitátis : et, qui olim Advéntu tuo redímere dignâtus es mundum, judícii tui témpore à suppliciis serva ánimas redemptórum.

Pater noster, qui es in cœlis.

Liberáti à malo, etc. *Requíre fol.* 2.

Lauda. Deus summus, terríbilis. *Benedíctio.* Deus, Dei Patris Fílius. *Quære fol.* 14.

Exeúnte Vésperá. Lauda. A solis ortu usque ad occásum. *Requíre fol.* 1.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. *fol.* 14.

Antíphona. Erit Dóminus coróna glóriæ in die illa. *P.* Et ornaméntum lætítiæ resíduum pópuli sui Israël. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, et usque ad flumen propágines ejus. *P.* Et ornaméntum lætítiæ. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et ornaméntum lætítiæ.

Lauda. Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te, Dómine, allelúia. *P.* Et dicant : Semper magnificêtur, allelúia, allelúia. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltabúntur. *P.* Et dicant. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et dicant semper.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, *ut suprà in primo Domínico de Advéntu Dómini fol.* 1. *et* 2. *Capítula.* Exúrge Deus, qui júdicas terram. *Quære fol.* 10. Pater noster. Liberáti à malo, etc. *Quære fol.* 2. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui ad hoc venit, etc. *Quære fol.* 10. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus, etc.

Lauda. Super salutáre tuum, allelúia, exultêmus veheménter, vitam pétimus, tríbue, Dómine, allelúia, allelúia. *P.* In longitúdinem diêrum, in ætérnum, et in sæculum sæculi, allelúia, allelúia. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* In longitúdinem diêrum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In longitúdinem diêrum.

Orátio. Juxta est, Dómine, dies Advéntûs tui, et jam in jánuis est terríbilis illa hora judícii. Síleat ergo omnis caro à fácie tua, et prolapsiónis suæ culpam flétibus díluat. Et, quia nos ista per nos fácere non valêmus, per te id ágere confídimus. Ideò póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres corouándos beatitúdine ætérnâ sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

IN SECUNDA FERIA SECUNDÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *Psalmus* III. *cum sua Oratióne.* Multiplicáti sunt, Dómine, *fol.* 8.

Antíphona 1. Montes et colles cantábunt coram B Deo, et ómnia ligna silvârum plaudent mánibus. *P.* Quóniam véniet Dóminus dominâtor in signum ætérnum, quod numquam auferêtur. ℣. Gaudébunt campi, et omnia ligna cedri Líbani, quas plantâvit. Illic pásseres nidificábunt. *P.* Quóniam véniet Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam véniet.

Orátio. Dominâtor Dómine, qui in signum ætérnum liberâtor mundi advéniens, montes et colles coram te laudem fecísti clamâre, cum tota in te vivéntia approbásti; concéde nobis, ut laudes, quas glorióso nómini sancto tuo offérimus, accéptas tibi semper effícias : ut, qui mundum redemptûrus, in salûtis signo osténsus es; mundum íterum judicatûrus, non ultórem, sed liberatórem te nostris óculis C manifésles. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Adhuc módicum et consummábitur indignátio. *P.* Et in illa die auferêtur onus de húmero nostro, et jugum de collo nostro. ℣. Vídeant páuperes, et læténtur : quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. *P.* Et in illa die. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in illa die.

Orátio. Jesu Salvâtor noster et Dómine, qui jugum legis à collo nostro prædicaménto grátiæ sustulísti, et onus nostri húmeri in tuis húmeris excepísti; concéde précibus Ecclésiæ tuæ, ut, quæ, consummâta indignatióne, fidei tuæ præcépto refúlsit; de consummâta justítia mereâtur à te, ad judícium **17** veniénte, attólli : ut et hîc felíciter vivat, et post D felicióri prospéctu fáciem divinitâtis tuæ lætabúnda aspíciat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. *P.* Et gloriósos terræ humiliábo. ℣. Deus, deórum Dóminus, locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Et gloriósos. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et gloriósos terræ humiliábo.

Orátio. Esto nobis, Dómine, coróna glóriæ in die, quâ véneris sæcula judicâre per ignem : ut hîc nos pius véstias induménto justítiæ, et post perféctâ glóriæ libertâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Ecce, Sion, dominâtor tuus cum jocunditâte véniet. *P.* Et omnes sancti gaudébunt super te cum

lætítia et gáudio sempitérno. ℣. Veni, Dómine, noli A tardáre: reláxa facínora plebi tuæ. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Ecce, Sion.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Ecce enim Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam in eo, et non timébo.

Cánticum (II Machab. I).

Dóminus Deus ómnium creátor, * terríbilis et fortis, justus et miséricors,

Solus rex bonus, qui solus præstans, * solus justus, omnípotens,

Qui líberas Israël de omni malo, * qui fecísti patres eléctos, et sanctificásti eos:

Accipe sacrifícium ab univérso pópulo Israël, * et custódi plebem tuam, et sanctífica.

Cóngrega, Dómine, dispersiónes nostras * et líB bera eos qui sérviunt Géntibus contemnéntibus et abominántibus

Réspice: Ut sciant Gentes quia tu es Deus noster; totque oppriméntes, et contuméliam faciéntes in supérbia, * et constítue pópulum tuum in loco sancto tuo.

P. Ecce enim.

Glória, et honor Patri.

P. Fiduciáliter.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos: et ópera mánuum tuárum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. *P.* Et ópera mánuum. ℣. Gloria, et honor C Patri. *P.* Et ópera mánuum.

Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: allelúia, allelúia. Laudáte eum in firmaménto virtútis ejus: allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. *fol.* 15.

Hymnus.

Ecce salvátor ómnium
Desiderátus óptimus,
Advéntus cujus prædíctus,
Ventúrus est quantóciùs.
Mundémus corda à sórdibus
Parántes viam Dómino
Clamémus córdis órgano:
Veni, Redémptor, salva nos.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *fol.* 2.

Capitula. Mémor esto, Dómine, Ecclésiæ tuæ, ex Géntium diversitáte colléctæ: eíque misericórdiæ veritátis tuæ thesáuros pande: ut et venísse te pro sua redemptióne lætétur; et pro sua remuneratióne ventúrum in exultatiónis júbilo præstolétur.

Pater noster. A malo nos líbera, etc. *fol.* 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Requíre fol.* 8. *Orá*-A *tio.* Fac nos, Pater, in grátia, *ut infrà eódem fol.*

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum. *fol.* 1. *Antiphona.* Véniet Dóminus cum sénibus. *Lauda.* Déxteram tuam, Deus. *Requíre fol.* 8.

Hymnus.

A Patre, Unigénite,
Ad nos venis per Vírginem,
Baptísmi rore cónsecrans,
Cunctos fide regénerans.
De cœlo celsus pródiens
Excépit formam hóminis
Victor à morte rédiens,
Gáudia vitæ lárgiens.
Hoc te, Redémptor, quæsumus,
Illábere propítius;
Clarúmque nostris córdibus
Lumen præbe deíficum.
Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Quære fol.* 2.

Capitula. Te expectántes quæsumus, Dómine: salva nos sperántes in te: tuóque nos redémptos sánguine, sicut es pollícitus, consoláre: ac, remóto gémitu, expulsóque dolóre, **18** sempitérnum gáudium æternámque lætítiam nos fácito obtinére.

Pater noster. Et ne. Sed. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Benedíctio. Agnus Dei, qui olim venit peccáta tóllere mundi, áuferat à nobis omnem colluviónem delícti. ℟. Amen. Et, qui venit redímere, quod períerat; ad hoc íterum véniat, ut redémpta non púniat. ℟. Amen. Quò cum illo, in quo fidem nostram dirígimus, gáudium perpétuum, cum vénerit, habeámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Requíre fol.* 4. *Oratio.* Fac, nos, Pater. *Ut infrà.*

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. *Requíre fol.* 3.

D *Antiphona.* Ambuláte per portas meas, et viam fácite plebi meæ: lápides, qui sunt in via, revólvite. *P.* Ecce Dominus véniet cum salúte. ℣. Exultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátió. *P.* Ecce Dóminus véniet. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ecce Dóminus véniet cum salúte.

Orátio. Fac, nos, Pater, in grátia et agnitióne Jesu Christi fílii tui, Dómini nostri, dilatátis sénsibus créscere: ut, expectántes Advéntum ejus, immaculátis vestígiis ad diem judícii properémus: quo ejus grátia hic sic reos absólvat, ut in futúro culpam intereúntem non púniat. ℟. Amen.

Antiphona 2. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto, *P.* Et de Sion tuére nos. ℣. Dómine, salvos nos fac: ò Dómine, benè prosperáre: benedí-

ctus, qui venit in nómine Dómini. *P.* Et de Sion tuêre nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et de Sion.

Orátio. Da nobis, Dómine, felicitâtis gáudia ætérnæ, ut in te semper gaudére possímus, ne desperábili tristítiâ obruâmur: ut in nullo de temporálibus solíciti simus; et, qui te propè esse jam crédimus, mitíssimum te, cum véneris, sentiâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Nos ingrediéntes vidébimus Salvatórem magnum, universârum rerum Dóminum nostrum. *P.* Advéntum suum manifestâtum membris humánis. ℣. Magnus Dóminus laudábilis nimis in civitâte Dei, in monte sancto ejus. *P.* Advéntum suum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Advéntum suum.

Orátio. Dómine Deus retributiónis, qui in carne natus húmilis, ad judícium ventûrus terríbilis; salva nos credéntes in te: ut cæcitâtis nostræ ténebræ, à te illuminâtæ, lúminis tui claritâte præfúigeant; quáliter audítus mentis nostræ de óperum dignitâte semper tibi compláceat. ℟. Amen.

℟. Non auferêtur sceptrum de Judá, nec dux de femóribus ejus, donec véniat, qui mitténdus est. *P.* Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Bethlehem, cívitas Dei summi, ex te pródiet dominâtor Israël. *P.* Et ipse erit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟. Non auferêtur sceptrum de Judá.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dóminus Deus germinâbit justítiam, et laudem coram ómnibus Géntibus.

Cánticum (*Esaiæ* LXI).

Gaudens gaudêbo in Dómino, * exultâbit spíritus meus in Deo salutári meo:

Quia índuit me vestiménto salûtis: * et induménto jocunditâtis circúmdedit me,

Quasi sponsum decorâtum corona, * et quasi sponsam ornâtam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, * et sicut hortus semen suum gérminat;

Sic Dóminus Deus germinâbit * justítiam et laudem coram ómnibus Géntibus.

Propter Sion non tacêbo, * et propter Hierúsalem non quiéscam,

Donec egrediâtur sicut splendor justus ejus, et salvâtor ejus ut fácula accendâtur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominâbit.

Et eris corôna glóriæ in manu Dómini, * et diadêma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultrà derelícta: et terra tua non vocábitur ámpliùs Desolâta:

Sed vocáberis volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitábitur.

Habitâbit enim júvenis cum vírgine, * et inhabitâbunt in te fílii tui.

Sicut enim gáudet sponsus super sponsam suam, * sic gaudébit Dóminus Deus tuus super te.

Super muros tuos Hierúsalem constítui custó-

A des, * **19** totâ die et totâ nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminíscimini Dóminum, ne taceâtis, * et ne detis siléntium, donec stabíliat, et donec ponat Hierúsalem laudem in terra.

P. Dóminus Deus germinâbit. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Dóminus Deus germinâbit.

Matutinárium. Deus Dóminus. *P.* Et illúxit nobis. ℣. Constitúite diem solémnem in condénsis usque ad cornu altâris. *P.* Et illúxit nobis. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Et illúxit nobis.

Lauda. Laudâte Dóminum. *fol.* 11. *Prophetía.* Hæc dicit Dóminus: Vade ingrédere. *Quære fol.* 15. *Hymnus.* Ecce Salvâtor ómnium, *fol.* 17.

Capítula. Dominâtor desiderábilis Dómine Jesu

B Christe, quasi ignis conflans ab scóriis peccáminum nôs abstérge: et quasi aurum purum argentúmque purgâtum, nos éffice, tuóque inspirámine, ad quæréndum te júgitèr, corda nostra succénde: ut ad te ardéntèr nostra desidéria anhélent, tibíque conjúngi totâ aviditâte festínent.

Pater noster, etc.

A malo nos líbera, et in tuo timôre ópere bono nos confírma, Trínitas Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Deus manifésté véniet. *fol.* 8. *Oratio.* Deus qui tubam. *Quære infrà.*

Ad Vésperos.

C *Lauda.* A solis ortu. *Antíphona.* Véniet Dóminus. *Lauda.* Déxteram tuam, *fol.* 8.

Hymnus.

Mane nobíscum, Dómine:
Noctem obscûram rémove:
Omne delíctum áblue:
Pie medêlam tríbue.

Quem jam venísse crédimus,
Redîre item nóvimus;
Sceptrúmque tuum ínclytum
Tuo defénde clypeo.

Vita, salus, et véritas
Christe, rogántes ádjuva:
Hymnum sonántes júbilo,
Zelum vincâmus lúbricum.

D Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus, ut nos gratiâ Advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Domine Jesu Christe, qui assúmpto hómine hóminum suscéptor efféctus in lucem Géntium datus es; áperi óculos córdium in te credéntium populórum, atque ábstrahe misericors de conclusióne religátos adhuc vínculis diffidéntiæ: et, quos in domo cárceris detinéri cónspicis in ténebris igno-

rántiæ, tuæ, quæsumus, sciéntiæ irrádies splen- A
dóre.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Humiliàte vos benedictióni. Dominus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedictio. Gaudio Advéntûs sui nos Christus lætíficet, et corda nostra divinitàtis suæ grátià semper illúminet. ℟. Amen. Desidéria nostra præséntiæ suæ exhibitióne gratíficet, et devotiónem nostram propítius accéptet. ℟. Amen. Ut accensióne sui amóris ita cor nostrum semper efférveat, ut veniénte illo ad judícium pro méritis non tabéscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui, etc.

Lauda. Deus maniféstè véniet. *Quære fol.* 8. *Orá-
tio.* Deus, qui tubam in Sion, *ut infrà.* B

SEXTA FERIA IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confídit ánima mea, et in umbra alárum tuàrum sperábo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI. Miserère mei, Deus : miserère mei, quóniam confídit in te, etc. *Orátio.* Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Quære fol.* 3.

Antiphona 1. Ecce Dóminus tuba canet in Sion. *P.* Et véniet in túrbine Austri : ipse Dóminus omnípotens próteget nos. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et véniet in túrbine Austri. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ipse Dóminus.

Orátio. Deus, qui tubam in Sion cóntinens, sal- C
vàre venísti in Austri túrbine peccatóres, dum álios terróre signórum, álios prædicatiónis grátià éxcitas ad credéndum ; prótege nos ab omni adversitàte tentatiónum : ut tuba verbi tui sit semper salvátio ánimæ **20** et córporis nostri. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Presbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 2. Congregàvit Dominus dispersiónem pópuli sui in misericórdia. *P.* Et vidébitur cláritas ejus in nube, sicut tempóribus Móysi. *P.* Et manifestábitur quemádmodúm Salomónis regis. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, et à flúmine usque ad propágines ejus. *P.* Et vidébitur cláritas ejus. ℣. Glória et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Et D
manifestábitur quemádmodùm Salomónis regis.

Orátio. Congrega, Dómine, dispersiónem pópuli tui in misericórdia, quem olim, redemptùrus mundum, in virtúte bráchii tui liberásti ; et ídeò ab his, quos redemísti, magno ópere invocàris : ut, qui infirmári pro nobis dignàtus es, ut homo ; divinitàtis tuæ hómines dignèris præmunire præsídio. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Lætábitur desérta et ínvia, et exultábit solitùdo. *P.* Et florèbit sicut lílium. Gérminans, germinábit. ℣. Gaudébunt campi, et ligna cedri Líbani illic, quas plantavit : illic pásseres nidificábunt. *P.* Et florèbit sicut lílium. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et florèbit sicut lílium.

Orátio. Venisse te Dóminum in Sion, cum laude et lætítia omnis cathólica præconàtur Ecclésia : et ídeò pétimus, ut, qui Advéntum tuum gloriósum in pópulis nunciàmus, à nostris facinóribus, te expiánte, purgémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Exspectàtur Dóminus, ut misereàtur nobis. *P.* Quia Deus judícii Dóminus est : beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Non secúndùm visiónem oculórum judicàbit, neque secúndùm audítum áurium árguet ; sed judicàbit in justítia páuperes. *P.* Quia Deus judícii Dóminus est. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Expectàtur Dóminus.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diiécta facta est via piórum, et præparàtum est iter sanctórum.

Cánticum (*Esaiæ* XXVI).

Ecce cívitas virtus, et salvátio nostra, * pone murum, et circa murum muniitiónem muri.

Post sceptrum viri aperite portas, * intret plebs custódiens justítiam : partícipes qui sunt veritàtis, custodiéntes pacem :

Quóniam in te speravérunt, Dómine, usque in ætérnum. * Deus magnus et ætérnus,

Quómodò humiliásti, et deduxísti eos, * qui commorabántur in altíssimis ;

Civitátes firmíssimas dejícies, et dedúces eas usque ad humum. * Et conculcábunt eas pedes mansuetórum, et humílium.

Dirécta facta est via piórum, * et præparàtum est iter sanctórum.

Die enim Dómini judícium : * sperávimus in nómine ejus, et in memória, quam concupívit ánima mea.

P. Dirécta facta est via piórum.

Glória, et honor Patri, et Fílio, etc.

P. Et præparàtum est iter sanctórum.

Matutinárium. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos. *P.* Et miserère nobis. ℣. Ut cognoscámus in terra in ómnibus Géntibus salutáre tuum. *P.* Illúmina, Dómine. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et miserère nobis.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. *Quære fol.* 6. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetía.* Hæc dicit Dóminus : Vade, ingrédere. *fol.* 15. *Hymnus.* Mane nobiscum Dómine. *Quære fol.* 19.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Quære fol.* 2.

Capítula. Deus, qui maniféstè ad judícium ventùrus esse créderis, maniféstam poténtiam in nobis osténde tuæ salvatiónis : ut, qui terríbilis sustinéris, mitíssimus, cum véneris, sentiàris.

Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos líbera, et in tuo timóre. *Quære fol.* 10.

Humiliàte vos benedictióni.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus maniféstè véniet : Deus noster, et non silêbit. *ùt suprà. Orátio.* Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venisti. *Require fol.* 19. A

IN TERTIO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vespéros.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. *cum* **21** *sua Oratiône.* Deus, cujus nomen est benedictum, *fol.* 1.

Sono. Allelúia : Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, et ne detis siléntium, donec stabíliat, et ponat Hierúsalem. *P.* Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ prodûcit flores suos, et sicut hortus semen suum gérminat ; ita Dóminus germinâbit justítiam. *P.* Laudem.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Super montem excélsum ascénde, qui evangelízas Sion : Dic civitátibus Judá. *P.* Ecce Deus noster in fortitúdine venit. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Ecce Deus noster. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce Deus noster in fortitúdine vénit.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos faciat déxtera tua : allelúia. *P.* Et exáudi nos, Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et confiteâmur nómini tuo, et gloriémur in laude tua. *P.* Et exáudi nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et exáudi nos, Dómine.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Require fol.* 2.

Capítula. Super montem excélsum Advéntûs tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua Christo Dei Fílius fundásti ; ea, quæ vera sunt de te, crédimus, et fatêmur : quæsumus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium expectâris, ante judícium nos éxpies à crimínibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo, confirmáti, etc. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui Advéntu suo subvenîre dignâtus est mundo, ánimas nostras corporáque puríficet à delícto. ℟. Amen. Det nobis legis suæ præcépta virtûte spíritûs atténdere ; ut possímus Advéntum ejus amabíliter præstolâre. ℟. Amen. Sicque ab omni reátu immúnes efficiat, ut Advéntus ejus non reprobándos expéllat ; sed redémptos atque glorificándos assûmat. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo : allelúia. Et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur : allelúia. Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt. *P.* Nos vero resurréximus et erécti sumus. Allelúia, allelúia. ℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes nostras. Nunc cognóvi, quóniam salvum faciet Dóminus Christum suum. *P.* Nos vero resurréximus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Orátio. Venísse nomen tuum de longínquo. *Require infrà in Matutínis.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum cónditor. *Quære fol.* 3.

Oratio. Post gallórum canórum concéntus noctísque quiêtem exclûsam, tibi, Dómine, matûra nox párturit diem, et galli concrepántibus alis, ore præcónio matutínum júbilant hymnum : tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt : tuo jussu discússis ténebris sol rádios infert mundo. Tua sunt ista mirácula, Omnípotens Pater : nos tantúmmodó vota portâmus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrifícia matutina; ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatióne mereâmur absólvi. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, etc.

Dicat Presbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. Dómini est salus, et super pópulum B tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Antíphona 2. Incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Psalmus* L.

Antíphona 3. In umbra alârum tuârum sperâmus, Deus, dum tránsiet iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Ætérnum te auctórem et conditôrem. *Quære fol.* 3.

Antíphona. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, et lingua ejus, quasi ignis ardens. *P.* Et spíritus ejus, sicut torrens inúndans. ℣. Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Et spíritus ejus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Et spíritus ejus.

Orátio. Venísse nomen tuum de longínquo cónditæ à te creatúræ tuæ lætántur : et ídeò fac nos, ut, C qui Advéntum incarnatiônis tuæ suscépimus, à spinis peccatórum ardéntis linguæ tuæ spíritu expiémur. ℟. Amen.

Antíphona. De Sion éxiet lex, et verbum Dómini de Hierúsalem. *P.* Judicâbit Gentes, et árguet pópulos multos usque in novíssimum. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Judicâbit Gentes. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Judicâbit.

22 *Orátio.* Lex tua verbum, Deus Pater, de Sion egrédiens non júdicet; sed prótegat pópulos síbimet confiténtes : nec árguat de peccáto, quos incarnatiônis suæ venit liberâre mystérium : ut, qui in eléctis agnóscitur gloriósus, in peccatóribus clemens D semper inveniâtur et pius. ℟. Amen.

Antíphona. Quærite Dóminum, omnes mansuéti terræ : quærite justum, quærite mansuêtum ; et inveniêtis eum. ℣. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite faciem ejus semper. *P.* Quærite justum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et inveniêtis eum.

Orátio. Inquiréntes te Dómine, exáudi propítius, et ab incurvántibus angústiis defénde precâtus; ut ecclésiæ tuæ te per omnes Gentes magníficent : exáltent nomen tuum unitâtis vínculo : discant à te quoque, ut illuminéntur, et atténdant ; et præceptórum tuórum tenacitâte vultu consciéntiæ nullátenus erubéscant. ℟. Amen.

℟. Suscitâbit Dóminus regem ex Israel fortissi-

mum in throno honôris sedéntem in sempitérnum. P. A
Replébitur, quasi Phison, sciéntiâ; velut Euphrátes, intelléctu: ipse multiplicâbit Jordânem in témpore messis. ℣. Ecce dies venit, dicit Dóminus: et suscitâbo David germen justum, et regnâbit rex, et sápiens erit. P. Replébitur, quasi Phison, sciéntiâ. ℣ Glória, et honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *Reiterétur Responsórium.* Suscitâbit Dóminus regem ex Israël fortíssimum in throno, etc.

Orátio. Deus Pater omnípotens, qui nobis Fílium tuum suscitásti in regem, quo apparénte mundo Ecclésiæ tuæ ut Phison, sciéntiâ mundâtur, et, velut Euphrátes, fœcundâtur intelléctu charísmatum; da nobis in te habêre sciéntiæ lumen, et virtûtum omnem plenitúdinem: ut, dum sciéntiæ dona perquírimus, íterum ad te, qui es fons sciéntiæ, veniâmus. B
℟. Amen.

In laudibus.

Antiphona. Deus à Líbano véniet, et sanctus à monte Opáuco: texit cœlos virtus ejus, et laudis ejus plena est terra.

Cánticum (*Habacuc* III).

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui. * Dómine, considerávi ópera tua, et expávi.

In médio duûm animálium cognoscêris: dum appropinquáverint anni, innotescêris: * dum advénerit tempus, ostendêris:

Cum conturbâta fúerit ánima mea in ira, * misericórdia tua memoráberis mei.

Deus à Líbano véniet, * et sanctus à monte Opáuco et condénso: C

Opéruit cœlos virtus ejus, et laude ejus plena est terra. * Et fulgor illius quasi lumen erit:

Córnua in mánibus ejus sunt: * illi confirmâta est virtus glóriæ ejus, et posuit claritâtem firmam.

Ante fáciem suam ibit verbum. Et exîvit in campos. * Pedes ejus stetérunt, et commôta est terra.

Aspexit, et fluxérunt gentes: * dissolúti sunt montes vehementèr.

Defluxérunt colles æternáles: * itínera sæculária ejus pro labóribus.

Vidérunt te tabernácula Æthíopum, * et expavéscent tabernácula terræ Mádian.

Numquid in flumínibus ira tua Dómine? * aut in mari ímpetus tuus?

Qui ascéndit super equos tuos: * et equitâtus tuus sánitas. D

Inténdens, exténdens arcum super sceptra, dicit Dóminus: * fluminibus scindêtur terra.

Vidébunt gentes, et dolébunt populi: * aspérgens aquas contradictiônis:

Dedit abyssus vocem suam, * ab altitúdine phantasíæ suæ. Sol et Luna stetérunt in órdine suo:

In lúmine splendôris jácula tua ibunt, * in luce coruscatiônis armatûra tua.

Indignatiône tuâ exterminâbis terram: * et in furôre tuo duces gentes.

Exísti in salûtem plebis tuæ, ut salvos fácias electos tuos.

Misísti in cápita iniquôrum mortem: * resuscitásti víncula usque ad bellum.

Præcidísti in pavôre cápita poténtium: * movebúntur in ea gentes, et apérient ora sua: edens pauper in abscónso.

Misísti in mari equos tuos, * turbántes aquas multas.

Custodîvit me, et expâvit venter meus * à voce deprecatiônis labiôrum meôrum.

Et introîvit timor in ossa mea, * et désuper turbâta est virtus mea.

Requiéscam in die tribulatiônis: * et ascéndam ad tabernácula transmigratiônis meæ.

Quóniàm ficus non ásseret fructus: * et non erunt nascéntia in víneis.

Mentiêtur opus olívæ: * et campi non præstábunt cibos.

23 Deficient ab esca oves: * et non erunt ad præsépia boves.

Ego autem in Dómino gloriábor: * gaudêbo in Deo salutári meo.

Dóminus virtus mea: * státuet pedes meos in consummatiône.

Super excélsa impônet me. * vincam in claritâte ejus.

P. Et laudis ejus plena est terra.

Gloria, et honor Patri, et Fílio, etc.

P. Et laudis ejus plena est terra.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctus es, Deus; et benedíctum nomen glóriæ tuæ.

Cánticum trium puerôrum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. *Require retrò in primo Domínico de Advéntu Dómini, fol.* 6.

Sono. Allelúia. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, et ne detis siléntium, donec stabíliat et ponat Hierúsalem. P. Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ prodûcit flores suos, et sicut hortus semen suum gérminat; ita Dóminus germinâbit justítiam. P. Laudem in terra.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis, allelúia: laudâte eum in excélsis, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía.

Léctio libri Ezechiêlis prophétæ (*Cap.* XXXIV).

℟. Deo gratias.

Hæc dicit Dóminus: Salvâbo gregem meum, et non erit ultrà in rapînam, et judicâbo inter pecus: et fáciam cum eis pactum pacis, et cessâre fáciam béstias péssimas de terra: et qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam in circúitu collis mei benedictiônem: et dedûcam imbrem in témpore suo: et plúviæ benedictiônis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, et terra dabit germen suum, et erunt in terra sua absque pavôre: et scient, quia ego sum Dóminus, cum contrívero caténas jugi eôrum, et erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapînam géntibus, nec béstiæ terræ devorábunt eos: sed habitábunt confidénter absque ullo terrôre. Et suscitâbo eis germen nominâtum: et non erunt ultrà imminúti

fame in terra, nec portábunt ultrà oppróbrium géntium. Et scient quia ego sum Dóminus eórum. Ero cum eis, et ipsi pópulus meus domus Israël: sit Dóminus. Vos autem greges mei, páscuæ meæ omnes estis: et ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum rex omnípotens. *Quære fol.* 7.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Quære fol.* 2.

Capitula. Advéntûs tui glóriam devotióne promptíssimâ præstolántes, rogâmus atque expóscimus; ut præséntiæ tuæ luce ténebras nostras inrádies: quáliter nunc ad perféctum nos usquequáque sanctíficans tuis póstmodùm munéribus dignos effícias.

Pater noster. *totum.* Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo, allelúia.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus. *fol.* 21.

Exeúnte vésperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. *Quære fol.* 1. *Sono.* Qui reminiscímini Dóminum. *Require fol.* 12.

Antiphona. Ponet Dóminus in terra judícium. *P.* Et legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Et erit firmaméntum in terram ipsórum, et primítias omnis labóris eórum. *P.* Et legem ejus. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et legem ejus.

Lauda. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster, allelúia; ut confiteâmur nómini sancto tuo: allelúia. *P.* Et gloriêmur in laude tua, allelúia, allelúia. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. *P.* Et gloriêmur in laude tua. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. Et gloriêmur in laude tua.

Hymnus. Christi catérva clâmitet. *fol.* 1. *Capitula.* Deus, cujus ætérnitas témpora. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium. *fol.* 8.

Lauda. Propter misérias ínopum, allelúia; et gémitum páuperum, allelúia. *P.* Nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Et elóquia Domini elóquia casta, argéntum igne examinâtum terræ purgâtum séptuplum. *P.* Nunc exúrgam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Nunc exúrgam.

Orátio. Venisse nomen tuum de longínquo cónditæ. *Require fol.* 21.

SECUNDA FERIA TERTIÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine quid multiplicáti sunt. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas: in nullo enim formidâmur ab imminénti pressûra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnipotens, gratiâ. ℟. Amen.

24 *Antiphona.* Ego locûtus sum, dicit Dóminus, et vocávi eum: addûcam illum, et dírigam vias ejus. ℣. Et ponam in mari manum ejus, et in flumínibus déxteram ejus. *P.* Et vocávi eum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et vocávi eum.

Orátio. Deus Pater, qui viam unigéniti Filii tui dírigens, partícipem eum nostræ mortalitâtis esse voluísti; fac nos esse partícipes regni sui: ut qui

A locûtus vocásti eum, ut Redémptor adésset homínibus parcens, cum illo ostendâris nobis gaudens. ℟. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 2. Dabo in Sion salûtem, et in Hierúsalem glóriam meam. ℣ Deus deórum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Dabo in Sion. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in Hierúsalem.

Orátio. Ecce Dóminus Deus noster, satis pulchri sunt pedes evangelizántium pacem, et annunciántium bona: fac nos ergo, ut calciáti pedes in præparatióne evangélii pacis, de perácto cursu gáudeant consummátæ virtûtis: ut Christum tuum, quem os
B nostrum plenâ fide annúnciat, vita nostra in efficiéntia óperis non contémnat; sed ánnuâ devotióne incarnatiónis ejus festa celebrántes, vota nostra illi persolvâmus sine fine felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus nomen tuum. *P.* Et memória lætántium in desidérium ánimæ. ℣. Quia tu, Dómine, suavis et mitis, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *P.* Et memória. ℣. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et memória lætántium.

Orátio. Mandâta judiciórum tuórum, Domine, expectâmus, te poscéntes, ut qui nos jam eduxísti in lucem per fidem, justítiâ fácias nos tibi placábiles de bonórum óperum dignitâte: ut incarnâta justítia,
C quæ nos visitâvit in ténebris, ad judícium véniens líberet à torméntis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Disrúmpam víncula pópuli mei, dicit Dominus: et dispérdam ómnia mala, quæ induxi super illos. *P.* Et áuferam univérsum dolórem à fácie terræ, et à civitâte ista. ℣. Ecce ego congregâbo eos de univérsis terris, et fériam cum eis pactum semper, et non désinam eis benefácere, dicit Dóminus. *P.* Et aúferam univérsum dolórem. ℣ Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟. Disrúmpam víncula pópuli mei, dicit Dóminus.

In Láudibus, Cánticum, et Matutinárium, et Lauda, et Hymnus, ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ de Advéntû. Et Capitula, et Prophetia, et Lauda fi-
D *nâle, ut in secunda Dominica de Advéntu, vidélicet in Matutinis fol.* 11. *Oratio.* Gáudent campi útique Advéntûs tui. *Quære infra. Et sic debes dicere per totam septimânam in diébus feriis.*

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L. Miserêre mei, Deus, secúndùm, etc. Glória, et honor Patri, et Filio, etc.

Orátio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen, etc. *Require fol.* 3.

Antiphona 1. Gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt. *P.* Tunc exultábunt ómnia ligna silvâ-

rum ante fáciem Dómini, quóniam véniet. ℣. Lætėntur cœli, et exúltet terra : commoveâtur mare, et plenitûdo ejus ; orbis terrârum, et univérsi, qui hábitant in eo. *P.* Tunc exultábunt. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Tunc.

Orátio. Gaudent campi útique Advéntûs tui jocunditâte perfúsi : et ídeò quæsumus, ut, qui insensibilia Advéntûs tui gáudia in te vivéntia cómprobas ; sensíbiles nos in Advéntu tui judícii coronándos attóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 2. Adjíciet Dóminus manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, et véniet ab ínsulis maris. *P.* Et congregâbit pópulos prófugos Israël, et dispérsos Judá cólliget. ℣. Et erit firmaméntum in terra : in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus : et florébunt de civitâte, sicut fœnum terræ. *P.* Et congregâbit pópulos. ℣. Glória, et honor. *P.* Et congregâbit.

Orátio. Adjice manum tuam, Dómine, et pósside resíduum pópuli tui ; ut incarnatiône tuâ incrédulis patescénte nihil resíduum sit, quod vácuum remáneat à mercêde : quo, dum in fílios infidelitâtis incarnatiônis tuæ mystérium manifėstas, in córdibus fidélium **25** desidérii tui vota plácita tibi semper effícias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. In illa die de ténebris et calígine óculi cæcôrum vidébunt : addent mites in Dómino lætítiam. *P.* Et húmiles páuperes in sancto Israël exultábunt. ℣. Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ : omnes gentes sérvient ei. *P.* Et húmiles. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et húmiles páuperes.

Orátio. Unigénite Dei Filius, qui de ténebris et calígine óculos cæcôrum vidêre fecísti, cùm mundo per suscéptæ incarnatiônis mystérium claruísti ; dignâre grátiâ divinitâtis tuæ inlustrâre arcâna péctoris nostri : ut, qui Advéntûs tui grátiâ anhelâmus, divinitâtis tuæ múnere consolêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Bétblehem non es mínima in princípibus Judá : ex te pródiet rex. *P.* Cujus regnum non corrumpêtur. ℣. Et tu, Bétlılehem Ephrâta, numquid párvula es in míllibus Judá ? Ex te enim egrediêtur rex. *P.* Cujus regnum. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Bethlehem non es mínima in.

In Láudibus Antiphona, Cánticum, et ómnia ália, quæ sequúntur, dicántur usque in finem Matutini, ut in féria 4 primæ Hebdómadæ fol. 11. *Excéptâ Prophetíâ.* Hæc dicit Dóminus : salvâbo gregem meum. *Quære fol.* 23.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut in Vésperis de quarta feria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Require fol. 12.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confídit ánima mea, et in umbra
A alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Quære fol.* 5

Antiphona 1. Ecce ego mittam ad gentes et ad ínsulas, dicit Dóminus, longè ad eos, qui non audiérunt de me. *P.* Et vidébunt glóriam meam. ℣. Audite hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Et vidébunt. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et vidébunt glóriam meam.

Orátio. Quàm pulcri sunt, Dómine, super montes pedes evangelizántium pacem : præsta ergo nobis, ut per te prædicántes salûtem, in te habeâmus salvatiônem ; quò Advéntûs tui prædicántes insígnia, donôrum tuôrum, in nos redúndet grátia copiôsa. ℟. Amen.

B Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Ecce Deus excélsus in fortitúdine sua véniet, nullus ei símilis. *P.* Quis póterit scrutári vias ejus ? Cuncta consíderans nomen ejus supra términos terræ. ℣. Qui ponis nubem ascénsum tuum : qui ámbulas super pennas ventôrum. *P.* Quis póterit ? ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quis póterit ?

Orátio. Quis póterit, Deus Dei Fílius, scrutári vias tuas ? Vel quibus adítibus nascitûrus ad Vírginem véneris ? Vel quibus sémitis ad supérna regréssus es ? Et ídeò, quia tu solus cuncta consíderans es, cujus nomen supra terræ términos pérmanet ; da nobis, illa de te semper considerâre et dicere, quæ culpæ cáreant lege : ut, qui excélsus in fortitúdine
C véniens humília réspicis, dignos fácias nos munéribus tuis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre homínibus. *P.* Ecce vénio citó, et merces mea mecum est, sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audi pópulus meus ; et loquar Israël : testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. *P.* Ecce vénio citò. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ecce venio citò.

Orátio. Deus omnípotens, qui Angelum tuum ante Advéntum Redemptóris misísti, qui testificârct ho-
D mínibus et viam salûtis et plenitúdinem sanitâtis ; da famíliæ tuæ, ut adnuntiatióne Advéntûs tui in cœlésti gáudio hilaréscat. Et, quia merces tua tecum ad judícium véniet, pietas tua consuêta tunc nobis occúrrat in múnere, quæ nostrum sólita est semper removêre languórem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Parâtus esto, Israël, in Advéntu Domini Dei tui, quia ecce ipse formans montes. *P.* Et creans spíritus, et annúncians in homínibus Christum suum. ℣. Ecce Dóminus Deus vester prudéntiâ suâ exténdit cœlos, et in sapiéntia sua præparat orbem ; ipse est enim Deus formans terram. *P.* Et creans spíritus. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Parâtus esto, Israël.

et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fi- A
lius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmeros ejus : Et vocábitur nomen ejus Admirâbilis, consiliárius, Deus, fortis, Dominâtor, pater futúri sæculi, princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis ejus non erit finis : super sólium David sedêbit, et super regnum ejus : ut confirmet illud, et corróboret in judício, et in justítia, ámodò, et usque in sempitérnum : zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. ℟. Amen.

Hymnus. Veni, Redémptor Géntium. *Requîre fol.* 45.

Supplicâtio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne Omnípotens B
Deus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Requies Angelórum, omniúmque sanctórum, Dómine Jesu Christe, da hódie in hoc recurrénti Nativitâtis tuæ sacratíssimo festo réquiem pópulo tuo : ut in te à delictis et onéribus péssimis requiéscat, teque cum univérsa creatúra benedícens, tuam in ómnibus ac per ómnia benedictiônem accípiat : ut quem à maledícto liberâre venísti, numquam patiâris tuæ benedictiônis múnere defraudári; sed te júgiter benedicéndo, benedíctus permáneat in ætérnum.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo. *Requîre fol.* 2.

Lauda. Antequam firmos parâret. *Requîre fol.* 46. C
Benedíctio. Benedícat vos Dóminus noster Jesus Christus. *fol.* 46.

Dicat Présbyter. Dominus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Ad Vésperos.

Antíphona. Glória, et honôre coronásti eum Dómine. ℣. Glóriam, et magnum decôrem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Sono. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi sub D
umbra alârum tuârum. *P.* Exáudi, Deus, justítiam meam. Allelúia. ℣. Prótege me à facie impiórum, qui me afflixérunt : inimíci mei circumdedérunt ánimam meam. *P.* Exáudi, Deus.

Antíphona. Terra ne abscóndas sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténdi clamor meus. *P.* Ecce in cœlis est judex meus, et cónscius meus in excélsis. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventûte mea : étenim non potuérunt mihi. *P.* Ecce in cœlis est. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce in cœlis.

Lauda. Allelúia. Tétigit lábia mea. *P.* Et apéruit os meum, dixi : Allelúia, Allelúia, Allelúia. ℣. Inquisívi Dóminum meum, et exaudívit me; et ex ómnibus tribulatiónibus erípuit me. *P.* Et apéruit os meum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et apéruit os.

Hymnus.

Christus est vita véniens in orbem,
Mortis occâsu pátiens acérbæ,
Mortis actu, pietâtis usu
Vívere donat.
Sústulit vulnus, removéndo mortem;
Mortis auctórem periméndo, surgit;
Patris ad déxteram repeténdo, regnat
Sede supérnâ.
Hunc sequens primus Stéphanus minister
Sortis illâtæ título decórus,
Quam dedit spirans Dómini benígnus
Spíritus illi.
Vadit exémplo Dómini revínctus,
Téstibus falsis adopértus insons,
Júdicum portans scelerâta Sanctus
Dicta malórum.
Ore cœlésti refellit malígnos,
Et probat constans ratiône falsos,
Semper indígnos Dómino polórum
Crédere nolle.
Sáxeo nimbo lapidâtus; instat
Paulus, et summus lapidántum servat
52 Vestes, ut reddat líberos ad ictum
Cæde cruéntos.
Sústinet mortis rábiem prophânam
Plenus omni pietâte cordis,
Hóstibus quærit véniam, misértus
Péctore grato.
Imbuit primus, hómines beátos
Corde dirécto, jécore fidéli
In fide Christi jugulâta telis
Pónere membra.
Quæsumus flentes, benedícte prime
Martyr, et civis sociâte justis,
Cœlitùs claræ regiônis heres
Inclyte pollens.
Promptus hic nostrum fácinus remitte :
Tolle languórem, tríbue salûtem :
Confódi hostem, réleva mœrórem,
Morte subáctâ.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino Deitáti soli
Sídera clament.
℟. Amen.

Supplicâtio. Orêmus Dei Patris omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos gr
Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et per in
cessiônem Sancti mártyris sui Stéphani prop
justificâre dignêtur. ℟. Præsta, Ætérne omnípo
Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Ky
eléison.

Capítula. Deus, cui Ecclésia tua Sanctum
phanum mártyrem primum messis suæ manípu
dedit, et primitívam oblatiônem novéllæ confessi

osténdit, ac præcónium, quem fructum fidei maturescéntis exhibuit: præsta univérso cœtui intercessióne mártyris memoráti, ut Ecclésiam tuam juvet suffrágio, quam ornâvit ministério: fóveat patrocínio, quam ædificâvit exémplo.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui primum suæ passiônis sequâcem Stéphanum mártyrem fecit, det nobis suæ passiônis exémplo victóriam ferre de mundo. ℟. Amen. Sui quoque mártyris prece símilem nobis tribuat vim suæ dilectiônis habêre, et adversitátes æquáli tolerántiâ superâre. ℟. Amen. Ut instrúcti exémplo Redemptôris, et invitaménto mártyris percipiâmus plenitúdinem nostræ redemptiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum. Allelúia. P. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectórum benedicêtur. P. In mandátis ejus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. P. In mandátis ejus.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *Quære infrá in isto folio.*

Ad Matutinum.

Antiphona. Labia mea, Dómine, apéries. *P.* Et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus.* Miserêre mei, Deus.

Orátio. Exúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non revolvántur vanilóquio falsitâtis: sic lingua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimè laudet: atque ita præcépta tua assiduè in nostro corde versêntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis minimè supplantêntur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Lapidavérunt me inimíci mei. *P.* Et fixúræ lápidum suórum in testimónium illis erunt; dum vénero ante judícium pétere pro peccátis eórum. ℣. Crédidi propter quod locûtus sum: ego autem humiliâtus sum nimis. *P.* Et fixúræ lápidum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et fixúræ lápidum.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita múnere tuo beáti Stéphani ánimam munerásti, ut non solum passiónis tuæ sequerêtur exémplum, sed etiam patiéntiæ cáperet documéntum: ut supplicâret pro hóstibus, qui non céderet sæviéntibus: fortis ad perferénda vúlnera; fortis ad non reddénda convícia; fortis dum ab impiis lapidâtur; fórtior dum pro lapidántibus deprecâtur: Qui ergo immemor iniúriis pro lapidántibus exorâvit, memor charitâtis in nullo supplicántibus desit. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Impetum fecérunt unánimes in Stéphanum. *P.* Et falsi testes lapidábant eum invocántem, et dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitâtis

A non nocêbit ei. *P.* Et falsi testes. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et falsi testes lapidábant.

Orátio. Impetus factus à persequéntium turba non pótuit, Christe Dómine, Stéphani mártyris tui turbâre constántiam, cum et falsórum **53** téstium credulitâte carnis vestiménta depósuit; oris tamen confessiônem, quâ te crédidit, non amísit: cum lapidâtus étiam te Deum, ut ejus spíritum excíperes, exorâvit. Te ergo quæsumus, et rogâmus, ut illâ nos grátiæ tuæ pietâte remúneres, quâ illum coronásti post lápides: et qui ejus spíritum suscepísti in glória ætérna, à nobis, quæsumus, propitiâtus rémove supplícia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Lapidábant Stephanum, qui erant in B concílio, et intuebántur. *P.* Vultus ejus tamquam vultus Angeli Dei stantis inter illos. ℣. Consérva me, Dómine, quóniam in te sperávi, salvum me fac Deus meus. *P.* Vultus ejus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vultus ejus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui in concílio lapidántium beatíssimi mártyris tui Stéphani ita glorificas vultum, ut ab his qui eum lapidábant, lapidáti aspéctus intuerêtur Angélicus, dum præminens illo monstrarêtur magístro patiéntiâ exornári; da nobis, ut ex hoc mereâmur ad præmium æternitâtis attólli. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Super acérvum lápidum læta est ánima mea, C et super inimícos meos Deum deprecâtus sum; proptérea vindemiâbo fructus meos in pace. *P.* Et ministrâbo in conspéctu Dómini de bonis, quæ præstitit mihi. ℣. Quid retribuam pro ómnibus, quæ præstitit mihi? cálicem salutâris accípiam. *P.* Et ministrâbo. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ministrâbo.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui ánimam beatíssimi mártyris tui Stéphani tantâ múnerum grátiâ decorásti, ut super acérvum lápidum exultâret, et pro inimícis te, ut illis párceres, exposceret; reple corda nostra múnere gratiârum, et immarcescíbili dono virtûtum: ut intervéntu tui mártyris, ita ministrêmus semper in conspéctu tuo de bonis, quæ præstiteris nobis, quáliter et hic dilatêmur sanctitâtis in ópere, et pòst vindemiêmus fructus nostros in pace. ℟. D Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Nomen Dómini invocávi: date magnitúdinem Deo vestro: vera sunt ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia.

Cánticum. Atténde Cœlum. *Requíre fol.* 4.

Ad Benedíctus. Antiphona. Benedíctio Dómini in merídiem justi festinat. *Cánticum fol.* 6.

Sono. Custódi me, Dómine. *Requíre fol.* 51.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (Cap. IV).

℟. Deo grátias.

Justus si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna neque número annórum computâta : cani sunt autem sensus hóminis, et ætas senectûtis vita immaculâta. Placens Deo, factus diléctus, et vivens inter peccatóres translâtus est. Raptus est ne malitia mutâret intelléctum ejus, aut afflictio reciperet ánimam illius. Fascinátio enim nugacitâtis obscûrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummâtus in brevi explêvit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illius : propter hoc properâvit edúcere illum de médio iniquitâtum : pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis suis tália : quóniam misericórdia Dei, et grátia in sancto illius, et respéctus in elécto ipsius. ℟. Amen.

Hymnus. Christus est vita. *Supplicátio.* Orêmus Dei Patris Omnipoténtis. *Quære fol.* 52.

Capítula. Beatíssime Stéphane Protomártyr, vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominâvit : ut qui mortem pro illo súmeres, corónam per illum et nómine et virtûte susciperes : Primus in martyrio, primus in præmio : primus in aula mundi, primus in aula cœli : ut hic pro Christo lapidâtus, illic ab ipso corónatus, exúltes ; ut pro quo hic crudelíssimam sustinuísti pœnam, illic pretiosíssimam suscípeies corónam : ergo qui extitísti Ecclésiæ primítivus, nunc esto patrónus assíduus : ut sit Christus nobis, te precánte, propítius, pro quo mártyr extitísti mirificus.

Pater noster. Liberâti à malo.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias. *Quære f.l.* 52.

IN FESTO SANCTI JOHANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperos

Lauda. Confessiónem, et decórem induísti. 54 *P.* Amíctus lumen sicut vestiméntum. ℣. Conféssio, et spécies in conspéctu ejus : sánctitas et magnificéntia in sanctitâte ejus. *P.* Amíctus lumen.

Sono. Confitêbor tibi, Dómine, in toto corde meo : narrâbo mirabília tua. Allelúia. Lætâbor, et exultâbo in te, Dómine : psallam nómini tuo, Altíssime. Allelúia.

Antíphona. Sic eum volo manêre, donec véniam, dixit Dóminus. *P.* Hic est Discípulus, qui testimónium pérhibet de his. *P.* Et scimus quia verum est testimónium ejus. *P.* Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Hic est Discípulus. ℣. Glória. *P.* Et scimus.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit sicut ros Israël, germinâbit sicut lílium, et florêbit. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est secus decúrsus aquârum quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Et erit. ℣. Glória, etc. *P.* Et erit.

A *Hymnus*

Iste eléctus Johánnes diligéndi prómptior,
Advocâtus in perénnem veritâtis grátiam,
Mercêdem assúmens honôris, quidquid ambit, óbtinet.

Insula Pathmos tenéri imperánte prómitur :
Cónspicit illic refûsa cœlitùs mystéria,
Et profúnda, quæ notâvit, mente narrat árduà.

Accipit Dei Paréntem in suis præcórdiis,
Ut minister veritâtis administret Vírgini;
Quæ Deum eníxa, sola virgo semper ádstitit.

Iste supra pectus illud sempitérni Núminis
Córporis usu reclínis, hauriêbat íntima;
Spiritúque indicâbat veritâtis grátia.

Ad crucem tractus Redémptor, esse matris fílium.
B Dicit istum ; rursùs ipsam esse matrem præcipit :
Carne unus, spíritus alter, ut manérent filii.

Ultimæ prænótus horæ, scíndere tunc præcipit.
Terram fossam minístris, quà reclínis ínruit,
Mortis et vice quiêvit omne vivens sæculo.

Te rogâmus, te precâmur, sancte Christi Apóstole,
Tolle pestem, aufer ulcus, et fovêto lánguidos :
Pelle morbum, cæde hostem, et rémove scándalum.

Non adûrat terram ignis, áërem non sáuciet ;
Non refúndat ultioni triste cœlum túrbines ;
Non reclínet in ruínam Orbem ira fúnditùs.

Décidat delíctum omne ; subsequâtur grátia.
Auferâtur culpa tota, sit salûtis cópia ;
Sit remóta cuncta lues ; augeâtur cháritas.

Glória Deo Patri sit, glória sit Fílio.
C Sit Paráclito manénti semper ingens glória;
Qui Deus vivit per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

Supplicâtio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus ; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et per intercessiónem Sancti Johánnis Apóstoli, et Evangelístæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eleïson. Kyrie, éleïson.

Capítula. Ineffabília sunt, Dómine, fluénta úteri tui, quibus præ cæteris diléctus ille à te discípulus, récubans in sinu tuo, saciári proméruit : quæsumus ergo, ut, mortificâtis membris nostris, tuis semper mereâmur inhærêre vestígiis : ut intercéssù hujus
D Sancti Johánnis, ita nos ignis amóris tui concremet, et absûmat, quálitèr beneplácitum nos tibi in toto holocáustum effíciat.

Pater noster. Liberâti à malo.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedictio. Christus Dóminus, qui diléctum à se discípulum suo fecit recubâre in péctore, illæsos nos custódiat in sinu matris Ecclésiæ. ℟. Amen. Et qui fluéntis grátiæ ex sinu suo præmanántibus recubántis ánimam maduit, dono nos sempitérni múneris júbeat consolári. ℟. Amen. Ut per quem discipulus hic diléctus efféctus est virgo, per eum peccatóres in Angelórum transmutatióne evocéntur consórtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices. Allelúia. *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantàtum est. *P.* Juxta fluéntes aquas. ℣. Glória. *P.* Juxta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum. *Quære fol.* 55.

Ad Matutinum. Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. **55** *P.* Et os meum annuntiàbit laudem tuam *Psalmus* L.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas, et exúltent lábia nostra præcónio veritàtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitàtis : ut qui tibi confiténdo remíssis criminibus in te exultàmus, et in congregatióne justórum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiàmur herédes. ℟. Amen.

B

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Caro mea requiéscet in spe. *P.* Quóniam non derelínques ánimam meam in inférnum; nec dabis sanctum tuum vidêre corruptiònem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplêbis me lætitiâ cum vultu tuo, et delectatiónes in dextera tua usque in finem. *P.* Quóniam non derelínques. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quóniam non derelínques.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui vírgini discípulo virginitàtis præmia etiam in hac vita pósito contulísti, ut de sorte mortis posset suscitâre membra moriéntia, qui in membris suis mortíferæ libídinis dominári non passus est incentíva : adésto nobis précibus ejus, ut post lapsus, quibus lascívè in hac vita décidimus, mundátis ad te córdibus et corpóribus accedàmus. ℟. Amen.

C

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Fácies tua tamquàm munda illuminábitur. *P.* Vultus autem tuus sicut Lúcifer oriêtur, à meridiána parta germinàbit tibi vita. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Vultus autem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vultus autem.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum nec in vínculis exílii déseris, nec in effóssa fóvea derelínquis; ánnue nobis précibus ejus, ut ita nos semper píetas fóveat, quáliter hic et in ætérnum, te protegénte, sceptrum nos sempitérni regni usquequàque possídeat. ℟. Amen.

D

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Custódi corpus meum ab omni pollutióne. *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitàvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, et implêbis in lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. *P.* Odor tuus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Odor tuus.

Orátio. Diléctus à te, Dómine Jesu Christe, ineffábile testimónium discípulis perhíbuit, dum, quod admirarêmur, tuo de péctore sumpsit, mirífice reputàre promêruit : princípium ergo quod et mysticâ fide cognòvit, et verbis mysticis exoràvit : esto in ore nostro ad compleméntum virtûtis, ad efféctum

A

piæ operatiònis; ut tibi sine fine jungâmur, cujus poténtiam magnífice confitêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit senectûte gravi, et glóriâ dignus. *P.* Iste est, qui orat pro pópulo et pro civitàte ista. ℣. Vir iste consecràvit legem Dei excélsi, et in tentatióne invéntus est fidêlis. *P.* Iste est. ℣. Glória, et honor etc. *Reiterêtur* ℟. Vir iste.

Orátio. Memores præceptòrum tuórum, Dómine Jesu Christe, quibus nos memóriis sanctórum communicâre præcepísti, beatíssimi Apóstoli tui Johánnis, sparsos per orbem meritórum títulos celebràmus, qui corónam, quam nóminis sui interpretatióne proméruit, privilégio sanctitàtis obtínuit : præsta ígitur, eódem interveniénte, ut, qui præcónia ipsius, religiónis cultu venerâmur, patrocínia ejus impénsius consequâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ herédítas illius dat votum optánti, et benedícet annos justi.

Cánticum (*I Regum*, II).

Confirmàtum est cor meum in Dómino, * et exaltàtum est cornu meum in Deo salutári meo :

Dilatàtum est super inimícos meos os meum : * lætor mihi in sanctitàte tua. Quóniam non est álius Deus, quemàdmodo Deus noster :

Neque justus præter te, Dómine, * et non est sanctus præter te.

Nolíte gloriári excélsè, et nolíte alta loqui in supérbia; * et ne éxeat magnilóquium ex ore vestro : quóniam Deus sciéntiæ Dóminus est :

Deus, qui parat adinventiónes suas, * arcus poténtium infirmàtus est, et infirmi virtûte præcincti sunt.

Pleni pánibus minoráti sunt, * et esuriéntes transiérunt terram :

Stérilis péperit septem, * et fœtósa in fíliis infirmàta est.

Deus mortíficat et vivíficat, * ducit ad ínferos et redûcit.

Deus paúperem, et divitem facit, * humíliat et exáltat.

56 Súscitat de terra ínopem, * et à stércore érigit páuperem :

Et sedêre facit eum cum princípibus pópuli sui, * et thronum glóriæ hereditàtem dabit illi.

Dat votum optánti, et benedícet annos justi, * quia non in víribus potens est vir.

Omnem enim infírmum * facit adversárium ejus Dóminus sanctus :

Non gloriêtur sápiens in sapiéntia sua, * neque gloriêtur dives in divítiis suis,

Neque gloriêtur fortis in fortitúdine sua, sed in hoc gloriêtur : * qui gloriàtur scire, et intelligere Dóminum; fácere judícium, et justítiam super terram.

Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat : * ipse júdicat extrêma terræ.

Potens est, et dat virtùtem régibus, * et exáltat A
cornu Christi sui.

Reiterètur Antiphona.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini in mercèdem justi festinat.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *Quære fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Dómine. Allelúia. ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, et confitèbor nómini tuo, Dómine. *P.* Psallam tibi.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia.

Alia Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum, et terram. Allelúia. Exaltàbit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia: *Psálmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis (Cap. x).

℟. Deo grátias.

Sapiéntia justum dedúxit per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctòrum : honestàvit illum in labóribus, et complèvit labóres illius. In fraude circumveniéntium illum áffuit, et honéstum illum facit. Custodìvit illum ab inimícis, et à seductóribus tutàvit illum, et certámen fortium dedit illi ut vinceret, et sciret quoniam omnium poténtior est sapiéntia. Hæc vinctum justum non derelìquit, sed à peccatóribus liberàvit illum : descéndit cum eo in fóveam, et in vinculis non derelìquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant : et mendáces osténdit, qui maculavérunt eum, et dedit illi claritàtem ætérnam. ℟. Amen.

Hymnus. Iste eléctus Johánnes. *Quære suprà in Vesp. fol.* 54. *Supplicátio, ut suprà.*

Capitula. Christus Dei Filius, qui te princípium, quod ipse es, in ore à te dilécti discípuli ita confitéri dedisti, ut illùc cor ejus ascénderet, quó nullus álius valuísset; fac nos tui múneris grátià cor semper in supérnis habère : ut, exínde capiéntes veritàtis omnímodæ disciplinam, quod hìc proféssi fuérimus ex ore, futúro consequàmur in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui diléctum. *fol.* 54.

In nómine Dómini.

IN ALLISIONE INFANTIUM, SIVE SANCTORUM INNOCENTIUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miseràtor Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justòrum, et præparàvit iter sanctórum. *P.* Miséricors.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori, æstimàta est malitia éxitus illòrum : illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Justi in perpétuum ℣. Et apud Dóminum est merces eòrum. Allelúia. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Hi sunt, qui sequúntur agnum quocúmque ierit : hi sunt empti ex homínibus primítiæ Deo, et Agno. *P.* Et in ore eòrum non est invéntum mendácium : quóniam sine mácula sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi vero in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eòrum. *P.* Et in ore. ℣. Glória. *P.* Et in ore.

Lauda. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam : mecum ambulábunt in albis, quóniam digni sunt. *P* Et quicúmque vícerit, sic vestiètur. Allelúia. Veste cándidà. Allelúia. Allelúia. Allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum, cùm tribularéntur : B
de necessitátibus eòrum sæpè liberàvit eos. *P.* Et quicúmque. ℣. Gloria. *P.* Et quicúmque.

Hymnus.

Deus sanctòrum, psállimus,
Christi canéntes præmia,
Qui sancto largus Spíritu
Triúmphum dedit párvulis.

57 Ex ore quoque infántium
Perféctà laude Dómini,
Totum potens in ómnibus
Artes destrúxit Zábuli.

Qui mentem regis ímpii
Visòrum agens stímulis,
Deum regémque Dóminum
Posse persuàsit périmi. C

Magi sequúntur índicem
Ducéntis fáciem síderis,
Quæ ortu sui lúminis
Ætérno servìret regi.

Heródes natum métuit
Regem Judææ débitum,
In quo extérnus génere
Succédi timèbat sibi.

E dicto cœli pósito,
Magis in terram térritus
Totius causam sæculi
Cæcus ignòrat ámbiens.

Verbisque mitis primum
Gaudère sese símulat,
Adoràturum póllicens
Natum regréssi ut pródeunt. D

Sed postquam Deo móniti,
Dolis terra evánuit :
Immàne tentat fácinus,
Cunctis ignòtum sæculis.

Christum Béthlehem audíerat
Divíno nasci oráculo,
Urbis audíto nómine,
Parénte quo náscitur nescius.

Nascéntis tempus cómputans,
Infra bimàtum púeros,
Matrum raptos ab ubéribus,
Necàre jubet ímpius.

Quos testes sibi Dóminus

Certo passûrus témpore,
Pius Redémptor ómnium
Laude sacrâvit pérpetim,
  Oblátis Matrum flétibus,
Osténdens sęri láchrymis,
Ad futûram glóriam
Certis metêtur gáudiis.
  Meménto, salûtis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.
  Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône regêmus; ut nos per grátiam nativitâtis ejus, et per B intercessiônem Sanctôrum Innocéntium parvulôrum mártyrum nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eleison.

Capitula. Christe, inenarrábile lumen mundi, qui adhuc in ipsis cunábulis constitûtus, nondùm efféctus martyr, martyrii palmâ catérvas Infántium dedicásti: qui, nec dum loqui valéntes, sub mucrône sæviéntium vários fecísti mugítus emíttere: quorum ánimas de ábditis infernôrum, te spontáneè pro nobis ómnibus moriénte, maluísti erípere; inspíra eis, sine intermissiône orâre pro párvulis: ut, qui própriis non valeâmus supplicatiónibus emundári à crímine, eôrum, qui te, quocúmque íeris, cum hymnis, et C cánticis adsequéntur, et hîc et in ætérnum postulatiónibus abluâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *Requíre fol.* 2.

Humiliâte vos benedictioni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Unigénitus Dei filius, quo nascénte in terris, Bethlehemítica rura occisôrum pro se Infántium cruôre inf écta sunt, det nobis habêre semper pro se optábile votum, et remuneratiônis párile præmium. ℟. Amen. Quique illos non ex ætâte, sed de sánguine victóres effêcit, ipse nos confessóres efficiat críminis nostri. ℟. Amen. Ut cum his, quorum et vox sánguinis ad Deum clamat de terra, remunerânda quandóque admittâtur à Christo conféssio nostra. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Candidáti sunt nazaræi tui, Sion, supra nivem: *P*. Comparáti saphíro pulchrióres invénti sunt, dederúntque glóriam Deo. Allelúia. ℣. Accédite ad Deum, et illumináminí; et vultus vestri non erubéscent. *P*. Comparáti saphíro pulchrióres. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P*. Comparáti saphíro pulchrióres.

Orátio. Christe, Dei filius, qui párvulos ad te cœléstis. *Requíre infra in Matutínis istius festi.*

Ad Matutinum. Antiphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: et spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

A *Orátio*. Redde nobis lætítiam salutâris tui, Dómine; quam amísimus iniquè geréndo, **58** et prætermísimus negligéndo: tu nos ad eam révoca, et eam nobis restáura: ut peccáto expúlso, succêdat justítia; et mœstítiâ repúlsâ, ætérna adsit lætítia: da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Sínite Infántes venire ad me; *P*. Et nolîte prohibêre eos: tálium est enim regnum cœlôrum. ℣. Accédite ad Deum, et illumináminí: et vultus vestri non erubéscent. *P*. Et nolîte prohibêre. ℣. Glória, et honor, etc. *P*. Et nolîte.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui párvulos ad te cœléstis magistérii doctrínâ invítas; fac nos semper esse malítiâ párvulos, et mandatôrum tuôrum observatiône perféctos; et qui tálium esse regnum cœlôrum pronúntias, nos illis, quos bonos apud te cómprobas, sine fine conjúngas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Vocem sánguinis ad te clamántis. *P*. Audi, Dómine: memorâre invictíssimas mortes Innocéntium parvulôrum tuôrum. ℣. Effudérunt sánguinem innocéntem in circúitu Hierúsalem, et non erat qui sepelíret. *P*. Audi, Dómine, memorâre. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Audi, Dómine, memorâre.

Orátio. Memorâre, Dómine, invictissimôrum parvulôrum tuôrum pro tuo nómine occisôrum; et præsta, ut vocem sánguinis eôrum pro nobis ad te clamántem, sic clementèr exáudias; ut nobis ómnibus peccâta dimíttas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Sapiéntia apéruit os mutôrum, *P*. Et linguas infántium fecit disértas. ℣. Invocâbant Dóminum, et ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P*. Et linguas infántium. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Et linguas infántium.

Orátio. Vera Dei Sapiéntia Patris, qui os mutôrum áperis, et linguas infántium disértas éfficis; da in ore nostro perféctam legis tuæ custódiam: ut, te immaculáto corde sequéntes, illud semper lábiis prædicêmus, et ópere impleâmus: unde te, qui es vera sapiéntia, sine fine laudêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

D ℟. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam, *P*. Cum Dómino ambulavérunt in albis, quóniam digni sunt: et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándida veste. ℣. Sequúntur agnum, quocúmque íerit, et in ore eôrum non est invéntum mendácium. *P*. Cum Dómino ambulavérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Cum Dómino ambulavérunt.

Orátio. Isti sunt, Dómine, qui non polluérunt vestiménta sua, quibus nulla útique pótuit peccándi subóriri illécebra: concêde ergo nobis per indulgéntiæ donum illis esse partícipes, quos apud te pro méritis ápprobas esse felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antiphona. Infírmi virtûte præcincti

sunt. Non gloriétur fortis in fortitúdine sua, sed in A hoc gloriétur : Qui gloriâtur scire et intellígere Dóminum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Requíre fol*. 55.

Ad Benedictus. *Antiphona*. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es Dómine, Deus patrum nostrôrum. *Requíre fol*. 6.

Sono. Salus justórum à Dómino est. *P*. Et salvâbit eos. Allelúia. Allelúia. ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. *P*. Et salvâbit eos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Hieremiæ Prophetæ (*Cap*. XXXI).

℟. Deo grátias. B

Hæc dicit Dóminus : Vox in Rama audita est lamentatiónis, fletus, et luctus, plorâtus, et ululâtus multus. Rachel plorans filios suos, et nóluit consolári super eos, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua à plorâtu, et óculi tui à láchrymis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, et reverténtur de terra inimíci. Et erit spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur filii tui ad términos suos. Audiens audívi Ephraïm transmigrántem : Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et revértar : quia tu es Deus meus. Postquàm enim convertisti me, egi pœniténtiam : et postquàm ostendisti mihi, percússi femur meum. Confûsus sum, et erúbui, quóniam sustinui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius meus honorábilis mihi C Ephraïm, si puer delicâtus : quia ex quo locûtus sum de eo, adhuc recordâbor ejus. **59** Idcircò conturbâta sunt víscera mea super eum : miserêbor míserans ejus, ait Dóminus omnípotens. *Respóndeat*. Amen.

Hymnus.

Catérva matrum pérsonat :
Conlisa defert pígnora,
Quarum tyránnus míllia
Christo sacrâvit víctima.
Miráculis dedit fidem
Habêre se Deum Patrem,
Infirma sanans córpora,
Et súscitans cadávera.
Orat salûtem sérvulo
Nixus genu Centúrio,
Credéntis ardor plúrimus
Extínxit ignes fébrium.
Petrus per undas ámbulat
Christi levâtus déxterâ ;
Natúra quam negavêrat,
Fides parâvit sémitam.
Honor matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Meménto salûtis auctor,
Quòd nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui nâtus, etc.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi. *fol*. 57.

Capitula. Turba Innocéntium parvulórum, quæ pro sui Redemptóris nómine proprio est delibûta cruóre, non cesset Dóminum pro sérvulis exorâre : quò, te impetránte, licèt immériti, pro ejus nómine post hujus vitæ excúrsum sanctórum queâmus adunári cohórtibus, quáliter cum eis perénnitèr hymnum decantâre in júbilo mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Lauda. Candidáti sunt nazaræi. *Benedictio*. Unigénitus Dei Fílius. *Quære fol*. 57.

In nómine Dómini.

Sancti Thomæ Archiepíscopi, et Mártyris. Omnia dicántur ut in Commúni unius Mártyris Pontíficis.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, et honóre coronásti eum. *P*. Dómine. ℣. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum. *P*. Dómine.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum : Allelúia. *P*. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. Allelúia.

Antiphona. Oculus Dei adspéxit justum in bono. *P*. Et elègit illum ab humilitâte sua : audívit eum, et vocem ipsius. ℣. Beâtus vir qui intélligit super egénum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus. *P*. Et elègit illum. ℣. Glória, et honor. *P*. Et elègit.

Lauda. In memória ætérna erit justus. Allelúia. *P*. Ab audítu malo non timêbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P*. Ab audítu malo. ℣. Glória, et honor. *P*. Ab audítu malo.

Hymnus.

Clara Sanctórum una Hierúsalem
Mater conláuda : nímiùm lætâre;
Filii multi quia sunt desértæ,
Quàm virum habens.
Jacóbus, ob hoc, tuus, dictus justus
Sacram conscéndit sacer, et sacerdos
Intrat Sanctórum solus hic in Sancta,
Virgo quòd extat.
Carne hic frater Dómini vocâtus,
Grátiâ fretus et Apostolátu
Imbuit plebes, pia custodíre
Dógmata Christi.
Arduâ post hinc pósitus in arce
A malis : Christum, ut neget venisse :
Cónfutat dogma dissértè impiórum
Pharisæórum.
Ad hoc impúlsus solo, et projéctus
Stat, sed inlæsus mémorat, quod priùs :
Moxque fullónum unus fuste sacrum
Cérebrum quatit.

Póscimus mœsti, pie et benigne
Martyr excélse, plebique connéxe :
Plebi convúlsæ durum jugum pelle :
Bella rémove.
Sit salus ægris, sit quies defunctis :
Sit vigor fessis, sit remóta pestis :
Vitiis pulsis, míseris sit cœlis
Aditus patens.
Sit Deo laus. Patri, atque Nato :
Tríplici honor nimiùm cum Sancto :
Nómini Trino : Deitáti soli
Sidera clament.

℟. Amen.

Supplicatio dicâtur, ut in festo Sancti Johánnis Apóstoli mutáto nómine fol. 54.

60 *Capitula.* Omnípotens Pater, qui beatíssimo Apóstolo et mártyri tuo Jacóbo præcípuo múnere præstitísti, ut per te fieret de frágili fortis, de mínimo grandis, de mílite dux, de servo amícus, de súpplici mirificus advocâtus : presta placâtus, ut intervéntu sédulo iísdem nunc de quibus ipse eléctus est membris, adhíbeat fragilitáti poténtiam, humilitáti glóriam, milítiæ disciplínam, servitúti libertâtem, necessitáti advocatiónem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni,

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedictio. Beatíssimi Jacóbi Apóstoli et Mártyris sui nos Dóminus intercessióne custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat. ℟. Amen. Ut ejus secúti vestígia ad cœléstia regna pérgere valeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus ut palma florêbit. Allelúia. *P.* Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* Sicut cedrus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sicut cedrus.

Orátio. Homo iste glorificâtus. *Require infra in Matutinis.*

Ad Matutinum. Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : *P.* Et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vaniloquio falsitâtis : D sicque lingua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotióne láudet : atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur, ut gressus nostri ab insidiósis décipulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste homo honorificâtus est valdè, et confrégit Deus corda inimicorum ejus. *P.* Et properávit in domo Dómini Dei sui perfécto corde, et vidérunt omnes quæ magnífica fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam, et magnum decórem impones super eum. *P.* Et properâvit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et properâvit.

A *Oratio.* Homo iste glorificâtus, Christus exúltat, qui cognomināri proméruit justus, ut tua promíssa justis præmia pópulis prædicâret : hujus in honôre acclives expóscimus flébili oratióne, ut preces nostras suscípere dignêris mitis atque placábilis, nosque tuis fácias semper inhærêre mandátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste sanctus clamâvit, et Dóminus exaudívit eum. *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Et sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Cognóscens itaque vir sanctus Jacóbus Apóstolus tuus malítiam pópuli Judæorum, à quibus B sublimâtus pinnáculo templi, indèque pro nóminis confessióne indè dejéctus, lapídibus impréssus obrúitur : advocâtus supréma inter supplícia, per misericórdiam tuæ pietâtis amícam assístat pro nobis míseris interpellâtor assíduus, ut malorum à pressúris érui mereâmur contuéntes glóriam tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Stolam glóriæ induit eum Dóminus *P.* Jocunditâtem et exultatiónem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Jocunditâtem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Jocunditâtem.

Orátio. Exúltans plebs tua, Dómine, in hoc festo C Jacóbi tui Apóstoli summis te flágitat précibus idem, ut sicut ab ómnibus cognominâtus est justus, itaque nos appellári mereâmur cultóres justítiæ, et misericórdiæ sectatóres. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Justus justificêtur ; et sanctus sanctificêtur adhuc. Beâtus, qui lavit stolam suam. *P.* Ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándidâ veste, et non delêbo nomen ejus de libro vitæ. *P.* Ut sit potéstas. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟. Justus justificêtur.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius, neque justus præter te, neque sanctus præter te Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est. *Quære fol.* 55.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Require fol.* 6.

61 *Sono.* Allelúia. Beâtus vir, qui timet. *Require fol.* 59.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis, Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Hymnus. Clara Sanctórum una Hierúsalem. *Require fol.* 59.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XVIII)

℟. Deo grátias.

Tetigit justum tentátio mortis, et commótio in

bat quotidiè, dum delectarêtur orbe perfécto. ỳ. A Quia ego cognóvi, quàm magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *P.* Cui adgaudêbat. ỳ. Glória, et honor, etc. *P.* Cui.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ante omnem creatûram ex ore Altíssimi pródiens, mundi máchinam dispositiône mirábili condidísti : adésto Ecclésiæ tuæ, quam ex toto orbe congregâre dignâtus es : ut sicut mundi cónditor esse dignósceris, ita Ecclésiæ Salvâtor in ómnibus ac per ómnia cognoscàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona. Suscitâbit Dóminus cœli regem, qui in ætérnum non commovébitur. *P.* Et regnum ejus pópulo álteri non dâbitur : percútiet, et cónteret univérsa regna et ipsum solum stabit in ætérnum. ỳ. B In sua justítia judicâbit pàuperes pópuli, et salvos fáciet filios pâuperum; et humiliâbit calumniatórem. *P.* Et regnum ejus pópulo álteri non dâbitur. ỳ. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Et regnum.

Orátio. Deus Pater, qui Jesum Christum Filium tuum tibi coætérnum, et coæquâlem cœli regem suscitásti ostendéndo eum in carne; fac nos semper illius sequi et fide, et ópere vocem : ut eam audítu cordis sine intermissiône audiéntes, glóriæ suæ mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona. Emítte agnum, Dómine, Dominatôrem terræ de petra desérti ad montem filiæ Sion; et C præparábitur in misericórdia ejus 49 sólium. *P.* Et sedêbit super eum in veritâte in tabernáculo David. ỳ. O Dómine, salvos nos fac, ó Dómine, benè prosperâre. *P.* Et sedêbit super eum.

Orátio. Imménsa Dei sapiéntia Patris, qui Filius Dominúsque David, Prophetârum vaticíniis approbâris: tu in throno Patris consístens, atque de petra desérti ad montem filiæ Sion, domum Jacob, id est, Ecclésiam regens : sic nobis ómnibus in ea consisténtibus protectiônis tuæ gubernácula pórrige, ut tecum mereâmur vívere sine fine : ut in tuo sólio sine fine vivâmus, cujus regni finem nullum esse pavéscimus; quique unum in Trinitâte nomen póssidet tecum et cum Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

℟. Suscipiâmus regnum Dei nostri sancti altíssimi, et possideâmus illicò usque in sæculum sæculi, donec véniat antiquus diérum, quóniam tempus advênit, ut detur omni pópulo magnitûdo regni. P. Quod est super omne cœlum, et omnes reges terræ vénient, et obédient ei. ỳ. Potéstas ejus potéstas ætérna, et regnum ejus regnum sempitérnum. *P.* Quod est super. ỳ. Gloria, etc. *Reiterétur* ℟. Suscipiâmus regnum Dei nostri.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es ineffábile gáudium Christiánis; cujus potestâtis et pacis non erit finis, fac nos suscípere regnum tuum, et possidêre illud; ut máneat in nos impérii tui dominátio jugis, magnitûdo perénnis : ut omne non tuum in nobis repériens, auferas, nosque tuos in ómnibus ac per ómnia facias : ut nec potestáti tuæ in nobis quidquam officiat, nec paci resístat; sed ipse solus nos possídeas, qui Rex regum et Dóminus dominórum, nunc et per omnia sæcula regnas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Párvulus natus est nobis, et Filius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmeros ejus. *P.* Et vocábitur nomen ejus magni consílii Angelus, Admirábilis, consiliárius, Deus fortis, Dominâtor, Princeps pacis, Pater futúri sæculi. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. ỳ. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, et superextollêtur super Líbanum fructus ejus : et florêbit de civitâte sicut fœnum terræ. *P.* Et vocábitur nomen ejus. ỳ. Glória. *P.* Et vocábitur nomen.

Orátio. Parvulus natus est nobis, et Filius datus est nobis, ut qui eras Filius perféctus de Patre, pro nobis párvulus esses ex Matre : illic imménsus, et hic pusillus, pérmanens in sinu Patris, gestâtus in útero Matris; et cum Déitas tua incommutábilis, et Humánitas pérmanet singulâris, quia in utrâque Unus idémque subsístis : et in illa nos condens, et in ista nos rédimens. ℟. Amen.

Per te Dóminum nostrum, qui cum Patre, et Spíritu Sancto unus es Deus in ómnia sæcula sæculórum ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Càtulus leônis Juda de gérmine, fili, ita ascendísti, requiéscens accubuísti ut leo, et quasi cátulus leônis, quem suscitâre nullus audêbit.

Cánticum (Génesis cap. XLIX*).*

Vocâvit Jacob filios suos, * et ait eis :

Congregámini, ut annúntiem quæ ventûra sunt vobis * diêbus novíssimis.

Congregámini, et audíte, filii Jacob, * audíte, Israël, Patrem vestrum.

Ruben primogénitus meus, tu fortitûdo mea, et príncipium dolôris mei : * prior in donis, major império. Effûsus es sicut aqua, non crescas : quia ascendísti cubíle Patris tui, et maculásti stratum ejus.

D Simeon et Levi fratres ejus : * vasa iniquitâtis bellántia.

In consílio eôrum non véniat ánima mea, * et in cœtu illôrum non sit glória mea :

Qui in furôre suo occidérunt virum, * et in voluntâte sua suffodérunt murum.

Maledictus furor eôrum, quia pértinax : et indignátio eórum, quia dura : * dividam illos in Jacob, et dispérgam eos in Israël.

Juda, te collaudábunt fratres tui : manus tuæ in cervícibus inimicórum tuórum, et adorábunt te filii patris tui. * Cátulus leónis Juda : ad prædam, fili mi, ascendísti :

Requiéscens accubuísti ut leo, * et quasi leæna, quis suscitâbit eum?

Non auferétur sceptrum de Juda, * nec dux de femóribus ejus, A

Donec véniat qui mitténdus est, * et ipse erit expectátio Géntium.

Ligans ad víneam pullum suum, * et ad vitem, ò fili mi, ásinam suam.

Lavàbit in vinum stolam suam, * et in sánguinem uvæ pállium suum.

50 Pulchrióres óculi ejus vino, * et dentes lacte candidióres.

Zábulon in líttore maris habitàbit, * et statiónem návium pertíngens usque ad Sidónem.

Issachar, ásinus fortis áccubans in términos. * Vidit réquiem quod esset bona : et terram quod óptima:

Et suppósuit húmerum suum ad portándum, * factúsque est tribúto sérviens. B

Dan judicàbit pópulum suum * ut ália tribus Israël.

Fiat Dan cóluber in via, cerástes in sémita, mordens úngulas equi, * ut cadat ascénsor ejus retrò. Salutàre tuum expectàbo, Dómine.

Gad, accinctus præliábitur ante eum : * et ipse accingétur retrórsum.

Aser, pínguis panis ejus, * et præbèbit delítias régibus.

Néphtalim, cervus emissus, * et dans clóquia pulchritúdinis.

Filius accréscens Joseph, fílius accréscens * et decórus aspéctu :

Filiæ discurrérunt supra murum. * Sed exasperavérunt eum, et jurgáti sunt, invidéntes illi habéntes jácula. C

Sedit in forti arcus ejus, et dissolúta sunt víncula brachiórum ejus et mánuum illius per manum poténtis Jacob : * inde pastor egréssus est, pastor Israël.

Deus Patris tui erit adjútor tuus, * et omnípotens benedicet tibi.

Benedictiónibus cœli désuper, benedictiónibus abyssi jacéntis deórsum, * benedictiónibus úberum et vulvæ.

Benedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patris ejus : * donec veniret desidérium cóllium æternórum :

Fiant in cápite Joseph, * et in vérticem Nazaræi inter fratres suos. D

Bénjamin lupus rapax, * manè cómedet prædam, et nocte dívidet spólia.

P. Et quasi cátulus.

Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cátulus leónis.

Orátio. Te, Christe Dómine, cátulum leónis dómui Juda affuísse cognóvimus, quem totis præcórdiis postulàmus; ut qui apparuísti in carne, de manu fortis cápiens prædam, ad judícium véniens misericórdiam præróges fidélibus repromíssam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Exultàvit Spíritus meus in Deo salutàri meo. Quia respéxit humilitàtem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beàtam me dicent omnes generatiónes.

Cánticum (Lucæ I*).*

Magníficat * ánima mea Dóminum

Et exultàvit spíritus meus * in Deo salutàri meo.

Quia respéxit humilitàtem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beàtam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progéniem * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltàvit húmiles.

Esuriéntes implèvit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscèpit Israël púerum suum, * recordàtus est misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad Patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.

P. Quia respéxit humilitàtem

Glória, et honor Patri, etc. *P.* Exultàvit spíritus meus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ex Patre Deus magnus, pro nobis dignàtus es nasci ex hómine parvus, ut per te factus, per te salvarétur sine dúbio mundus ; propítius esto et miserére nobis : nosque à mundánis contágiis munda, et in hoc Mundo mundos nos esse constítue, qui non judicàre, sed salvàre venísti, ut nobis párvulus natus, nobísque fílius datus, in te et regeneratiónis ortum, et adoptiónis mereàmur cónsequi donum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus Patrum nostrórum. *Requíre fol.* 6.

Sono. Dóminus dixit ad me : fílius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia. ℣. Pete à me, et dabo tibi Gentes hereditàtem tuam, et posses iónem tuam términos terræ. Reges eos in virga férrea, et tamquam vas fíguli confrínges eos. Et nunc reges intelligite : erudímini omnes, qui judicàtis terram. Ego autem constitútus sum rex super Sion montem sanctum. *P.* Génui te. Allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Allelúia. 51

Laudàte eum in excélsis. Allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Léctio Isaiæ Prophétæ (Cáp. IX*).*

℟. Deo grátias.

Primo témpore alleviàta est terra Zábulon, et terra Néphthalim ; et in novíssimis aggravàta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus, qui sedèbat in ténebris, vidit lumen magnum : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut lætántur in messe, sicut exúltant victóres, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem,

et cions ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fi- A
lius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmeros ejus : Et vocábitur nomen ejus Admirâbilis, consiliárius, Deus, fortis, Dominâtor, pater futúri sæculi, princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis ejus non erit finis : super sólium David sedêbit, et super regnum ejus : ut confirmet illud, et corróboret in judício, et in justítia, ámodò, et usque in sempitérnum : zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. ℟. Amen.

Hymnus. Veni, Redémptor Géntium. *Require fol.* 45.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne Omnípotens B
Deus.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Requies Angelórum, omniúmque sanctórum, Dómine Jesu Christe, da hódie in hoc recurrénti Nativitâtis tuæ sacratíssimo festo réquiem pópulo tuo : ut in te à delíctis et onéribus péssimis requiéscat, teque cum univérsa creatúra benedícens, tuam in ómnibus ac per ómnia benedictiónem accípiat : ut quem à maledícto liberâre venísti, numquam patiâris tuæ benedictiônis múnere defraudári; sed te júgiter benedicéndo, benedictus permáneat in ætérnum.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *Require fol.* 2. C

Lauda. Antequam firmos parâret. *Require fol.* 46.

Benedíctio. Benedicat vos Dóminus noster Jesus Christus. *fol.* 46.

Dicat Présbyter. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Ad Vésperos.

Antíphona. Glória, et honóre coronásti eum Dómine. ℣. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Sono. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi sub D
umbra alârum tuârum. *P.* Exáudi, Deus, justítiam meam. Allelúia. ℣. Prótege me à facie impiórum, qui me afflixérunt : inimíci mei circumdedérunt ánimam meam. *P.* Exáudi, Deus.

Antíphona. Terra ne abscóndas sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténdi clamor meus. *P.* Ecce in cœlis est judex meus, et cónscius meus in excélsis. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventûte mea : étenim non potuérunt mihi. *P.* Ecce in cœlis est. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce in cœlis.

Lauda. Allelúia. Tétigit lábia mea. *P.* Et apéruit os meum, dixi : Allelúia, Allelúia, Allelúia. ℣. Inquisívi Dóminum meum, et exaudívit me; et ex ómnibus tribulatiónibus erípuit me. *P.* Et apéruit os meum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* I
ruit os.

Hymnus.

Christus est vita véniens in orbem,
Mortis occâsu pátiens acérbæ,
Mortis actu, pietâtis usu
Vívere donat.

Sústulit vulnus, removéndo mortem;
Mortis auctórem periméndo, surgit;
Patris ad déxteram repeténdo, regnat
Sede supérnâ.

Hunc sequens primus Stéphanus minis
Sortis illátæ título decórus,
Quam dedit spirans Dómini benígnus
Spíritus illi.

Vadit exémplo Dómini revinctus,
Téstibus falsis adopértus insons,
Júdicum portans scelerâta Sanctus
Dicta malórum.

Ore cœlésti reféllit malígnos,
Et probat constans ratióne falsos,
Semper indígnos Dómino polórum
Crédere nolle.

Sáxeo nimbo lapidâtus; instat
Paulus, et summus lapidántum servat
52 Vestes, ut reddat líberos ad ictum
Cæde cruéntos.

Sústinet mortis rábiem prophânam
Plenus omni pietâte cordis,
Hóstibus quærit véniam, misértus
Péctore grato.

Imbuit primus, hómines beátos
Corde dirécto, jécore fidéli
In fide Christi jugulâta telis
Pónere membra.

Quæsumus fléntes, benedícte prime
Martyr, et civis sociâte justis,
Cœlitùs claræ regiónis heres
Inclyte pollens.

Promptus hic nostrum fácinus remitte
Tolle languórem, tríbue salútem :
Confódi hostem, réleva mœrórem,
Morte subáctâ.

Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino Deitáti soli
Sídera clament.
℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris omnipotén
sericórdiam, súpplices implorémus; ut nos
Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et pe
cessiónem Sancti mártyris sui Stéphani p
justificâre dignêtur. ℟. Præsta, Ætérne omn
Deus.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson.
eléïson.

Capítula. Deus, cui Ecclésia tua Sanctu
phanum mártyrem primum messis suæ mar
dedit, et primitívam oblatiónem novéllæ conf

tuum ante conspéctum Géntium, revelándo justítiam tuam, miseratiónum tuárum nobis cópiam manifésta, ut, qui salutáris tui notítiâ relevâmur, revelatióne justítiæ consolémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. A

Ad Benedíctus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Psalmus. Benedíctus es Dóminus Deus patrum nostrórum. *Quære fol.* 6.

Sono. Allelúia. Justítia plena. *Quære fol.* 61.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. **65** Allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *ut suprà.*

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. XLVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi me Jacob, et Israël, quem ego voco : ego ipse, ego primus, et ego novíssimus. Manus quoque mea fundâvit terram, et déxtera mea mensa est cœlos : ego voco eos, et stabunt simul. Congregámini omnes vos, et audite : quis eis annuntiâvit hæc? Dóminus diléxit eum, fáciet voluntâtem suam in Babylône, et bráchium suum in Chaldæis. Ego locûtus sum, et vocávi eum : addúxi eum, et dirécta est via ejus. Accédite ad me, et audite hoc : non à princípio in abscóndito locûtus sum : ex témpore ántequàm fieret, ibi eram : et nunc Dóminus Deus misit me, et spíritus ejus. Hæc dicit Dóminus Redémptor tuus sanctus Israël : Ego C Dóminus Deus tuus docens te utília, gubérnans te in via, quam ámbulas. Utinam attendísses mandâta mea : facta fuísset quasi flumen pax tua, et justítia tua sicut gúrgites maris. Et fuísset quasi arêna semen tuum, et stirps úteri tui, ut lapílli ejus : non interíssent, et non fuísset nomen ejus attrítum à fácie mea. Egredímini à Babylône, fúgite à Chaldæis, in voce exultatiónis annuntiâte : et audítum fácite hoc, et ferte illud usque ad extrémum terræ : et dícite : Redêmit Dóminus servum suum Jacob. ℟. Amen.

Hymnus. Sacer octavárum dies. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *fol.* 61.

Capítula. Notum factum est salutâre, Dómine virtutum; factum est, prædíctum Prophetârum præcónio; D visúmque populórum aspéctu; dum Símeon ulnis gestâvit senex, quod Vates ccciuérunt prióres : pro quo et promíssa et inchoâta cognóscitur prophetía, ut requiésceret in pace, dùm aspíceret pacem : et Jesus Dóminus lumen in revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël, et promíssus prodíret, et prædicans apparêret : luménque ejus prævenîret in sæculo, quos cæcitas opprésserat tenebrârum in mundo; Præsta proindè précibus Ecclésiæ tuæ, ut quos mirabil a hæc fecísti agnóscere, ad te fácias in pace pervenire.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Annuntiêtur in Sion. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus. *fol.* 62. In nómine Dómini.

IN DOMINICO ANTE EPIPHANIAM, SIVE APPARITIONEM DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te, Domine. *fol.* 61.

Sono. Inténde, Dómine. *P.* Procêde, et regna. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. *P.* Procêde.

Antiphona. Lætâre, lætâre, Hierúsalem : et diem festum ágite, omnes qui diligitis eam. *P.* Gaudête gáudio magno omnes, qui lugebâtis super eam. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et collâuda Deum tuum Sion. *P.* Gaudête gáudio. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Gaudête.

Lauda. Allelúia. Visitâvit nos oriens ex alto. *P.* B Ut lucêret eis, qui in ténebris sunt : ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri : Deus fundâvit eam in ætérnum. *P.* Ut lucêret. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut lucêret.

Hymnus.

Agni génitor Dómine :
Verbum natum de Vírgine,
Concéptum sine sémine,
Dux lúminis, et fons vitæ :
Esto nobis in salûtem
Fílius Dei única :
Gubernâtor Jesu Christe
Ad precem nostram áspice.
In mundum nobis missus es
Captivos repræsentâre,
Lumen cæcis reformâre,
Mutórum línguas sólvere.
Ne nos relínquas, Dómine
Omnium cónditor pie,
Propítius miserêre,
Qui nullum cupis pérdere :
Rectórque mundi Dómine
Salvâtor Unigénite,
Tu nos à morte prótege,
Ut capti dulci ópere.
Christus Dóminus vígilet,
Fidésque nostra gérminet,
Zábuli discêdat munímen,
Non váleat subrépere.
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui regnat cum Deo Patre,
Et nos dignâvit docêre,
Credâmus in Trinitâte.
66 Trino Deo, ac Dómino
Omnes dicâmus glóriam :
Quia Pater in princípio
Semper fuit cum Fílio. Amen.

Supplicátio. Oremus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut Ecclésiæ suæ sanctæ cathólicæ fidem aúgeat, et pacem tribuat, defensionémque concêdat. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Justus si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus A in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna neque número annórum computâta : cani sunt autem sensus hóminis, et ætas senectûtis vita immaculâta. Placens Deo, factus diléctus, et vivens inter peccatóres translâtus est. Raptus est ne malítia mutâret intelléctum ejus, aut afflíctio reciperet ánimam illius. Fascinátio enim nugacitâtis obscûrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummâtus in brevi explêvit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illius : propter hoc properâvit edúcere illum de médio iniquitâtum : pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis suis tália : quóniam misericórdia Dei, et grátia in sancto illius, et respéctus in elécto ipsius. ℟. Amen.

Hymnus. Christus est vita. *Supplicátio.* Orêmus Dei Patris Omnipoténtis. *Quære fol.* 52.

Capítula. Beatíssime Stéphane Protomártyr, vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominâvit : ut qui mortem pro illo súmeres, corônam per illum et nómine et virtûte susciperes : Primus in martyrio, primus in præmio : primus in aula mundi, primus in aula cœli : ut hic pro Christo lapidâtus, illic ab ipso corónatus, exúltes ; ut pro quo hic crudelíssimam sustinuísti pœnam, illic pretiosíssimam suscíperes corônam : ergo qui extitísti Ecclésiæ primítivus, nunc esto patrónus assíduus : ut sit Christus nobis, te precánte, propítius, pro quo mártyr extitísti mirífícus.

Pater noster. Liberáti à malo.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias. *Quære f. l.* 52.

IN FESTO SANCTI JOHANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperos

Lauda. Confessiónem, et decórem induísti. 54 *P.* Amíctus lumen sicut vestiméntum. ℣. Conféssio, et spécies in conspéctu ejus : sánctitas et magnificéntia in sanctitâte ejus. *P.* Amíctus lumen.

Sono. Confitêbor tibi, Dómine, in toto corde meo : narrâbo mirabília tua. Allelúia. Lætâbor, et exultâbo in te, Dómine : psallam nómini tuo, Altíssime. Allelúia.

Antiphona. Sic eum volo manêre, donec véniam, dixit Dóminus. *P.* Hic est Discípulus, qui testimónium pérhibet de his. *P.* Et scimus quia verum est testimónium ejus. *P.* Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Hic est Discípulus. ℣. Glória. *P.* Et scimus.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit sicut ros Israël, germinâbit sicut lílium, et florêbit. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est secus decúrsus aquârum quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Et erit. ℣. Glória, etc. *P.* Et erit.

Hymnus

Iste eléctus Johánnes diligéndi prómptior,
Advocâtus in perénnem veritâtis grátiam,
Mercêdem assúmens honôris, quidquid ambit, óbtinet.

Insula Pathmos tenéri imperánte prómitur :
Cónspicit illic refûsa cœlitùs mystéria,
Et profúnda, quæ notâvit, mente narrat árduâ.

Accipit Dei Paréntem in suis præcórdiis,
Ut minister veritâtis adminístret Vírgini ;
Quæ Deum eníxa, sola virgo semper ádstitit.

Iste supra pectus illud sempitérni Núminis
Córporis usu reclînis, hauriêbat íntima ;
Spiritúque indicâbat veritâtis grátia.

Ad crucem tractus Redémptor, esse matris filium,
B Dicit istum ; rursùs ipsam esse matrem præcipit :
Carne unus, spíritus alter, ut manérent filii.

Ultimæ prænótus horæ, scíndere tunc præcipit.
Terram fossam minístris, quâ reclinis fnruit,
Mortis et vice quiêvit omne vivens sæculo.

Te rogâmus, te precâmur, sancte Christi Apóstole,
Tolle pestem, aufer ulcus, et fovêto lánguidos :
Pelle morbum, cæde hostem, et rémove scándalum.

Non adûrat terram ignis, áërem non sáuciet ;
Non refúndat ultioni triste cœlum túrbines ;
Non reclînet in ruínam Orbem ira fúnditùs.

Décidat delíctum omne ; subsequâtur grátia.
Auferâtur culpa tota, sit salûtis cópia ;
Sit remóta cuncta lues ; augeâtur cháritas.

Glória Deo Patri sit, glória sit Fílio.
C Sit Paráclito manénti semper ingens glória ;
Qui Deus vivit per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus ; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et per intercessiônem Sancti Johánnis Apóstoli, et Evangelístæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Ineffabília sunt, Dómine, fluénta úteri tui, quibus præ cæteris diléctus ille à te discípulus, récubans in sinu tuo, saciári proméruit : quæsumus ergo, ut, mortificâtis membris nostris, tuis semper mereâmur inhærêre vestígiis : ut intercéssu hujus D Sancti Johánnis, ita nos ignis amôris tui concremet, et absûmat, quálitèr beneplácitum nos tibi in toto holocáustum efficiat.

Pater noster. Liberáti à malo.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diléctum à se discípulum suo fecit recubâre in péctore, illæsos nos custódiat in sinu matris Ecclésiæ. ℟. Amen. Et qui fluéntis grátiæ ex sinu suo præmanántibus recubántis ánimam maduit, dono nos sempitérni múneris júbeat consolári. ℟. Amen. Ut per quem discípulus hic diléctus efféctus est virgo, per eum peccatóres in Angelórum transmutatióne evocéntur consórtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

A *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sermo. Inténde Dómine, procède. *fol.* 65.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis : laudàte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Proverbiòrum Salomònis (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Dominus possèdit me in inítio viàrum suàrum, antequam quicquam fáceret à princípio. Unctus sum à sæculo, ántequàm terram fáceret. Nec dum erant abyssi, et ego jam concéptus eram : necdum fontes aquàrum erúperant : necdum montes gravi mole consíterant : ántequàm colles ego parturiébar : adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quandò præparàbat cœlos, áderam : quandò certà lege, et gyro vallàbat abyssos : quando æthera firmàbat sursùm, et libràbat fontes aquàrum : B quandò circúmdabat mari términos, et legem ponèbat aquis, ne transirent fines suos : quandò appendèbat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens : et delectàbar per síngulos dies, ludens coram eo in orbem terràrum : et delítiæ meæ erant cum fíliis hóminum. Nunc ergo filii audíte me : Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. ℟. Amen.

Hymnus.

Spléndor Patérnæ glóriæ
De luce, lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis
Dies diem illúminans.
Verúsque sol inlábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritùs
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ :
Pater poténtis grátiæ
Culpam relèget lúbricam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Casus secúndet ásperos,
Donet gerèndi grátiam.
Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore :
Fides calóre férveat,
Fràudis venéna nésciat :
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibàmus sóbriam
Ebrietàtem spíritûs.
Lætus dies hic trànseat.
Pudor sit, ut dilúculum ;
Fides, velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.
Auròra cursus próvehit,
Auróra totus fúlgeat :
In Patre totus filius,
Et totus in Verbo Pater.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

68 *Capítula.* Deus sine initio. *Et Lauda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Et Benedictio.* Dóminus noster Jesus Christus. *fol.* 66. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

INCIPIT OFFICIUM JEJUNIORUM IN KALENDIS JANUARII.

Observàtur tribus diébus ante festum Epiphaniæ, prout séquitur.

PRIMO DIE.

Ad Matutinum. Antíphona. Tu autem, Dómine, suscéptor meus, et glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis, Dómine, plúrima malignántium multitúdo ábneget salùtem nostram esse in te Dómino Deo nostro ; nobis tamen ob hoc robur spei multum augètur, quia tu suscéptor noster esse dignàtus es : obstruàtur ítaque os loquéntium iníqua, cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Quis Deus præter Dóminum? aut quis Deus præter Deum nostrum ? *Psalmus.* XVII.

Orátio. Fortitùdo nostra, dona nobis dilectiónem tui nóminis pérpetim possidère: dignàre esse nostra contra adversántes virtus : firmaméntum contra impugnántes : liberàtor à captivántibus ; ut, tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut blanda non requirat : C tua semper gratià conténta munéribus gáudeat. ℟ Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 2. Delícta, qui solus intélligis : à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab ocúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetràmus ; ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequàquam sentiàmus ultériùs dominàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. *Antíphona* 3. Exáudi nos in die, quà invocavérimus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XIX.

D *Orátio.* Tribulatiónes cordis nostri, quas pœniténdo facinorum ob metum judícium pandit, per misericórdiam tuam, Dómine, ad indulgéntiæ lætítiam ádtrahe : mitte ítaque nobis auxílium de sancto ; et nostrórum mœstítias córdium pingue tibi fácito holocáustum : ut méntibus nostris et consílium, quo delectèris, inspires ; et opus, quo placèris, insínues : petitiónes nostras ita súppleas, ut peccàta déleas : et ad illam regiónem ubi sine término, vívitur, propítius intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Advéniens Dóminus ábstulit omnem calíginem noctis, ubi non erat lux, facta est cláritas. *P.* Et appáruit dies. ℣. Pópulus, qui sedèbat in ténebris, vidit lumen magnum : habitántibus in regióne um-

Potens est, et dat virtùtem régibus, * et exáltat A
cornu Christi sui.

Reiterètur Antiphona.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictio Dómini in mercêdem justi festinat.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *Quære fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Dómine. Allelúia. ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, et confitèbor nómini tuo, Dómine. *P.* Psallam tibi.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia.

Alia Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum, et terram. Allelúia. Exaltàbit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia: *Psálmus* CXLVIII. B

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (Cap. x).

℟. Deo grátias.

Sapiéntia justum dedúxit per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum : honestàvit illum in labóribus, et complèvit labóres illius. In fraude circumveniéntium illum áffuit, et honéstum illum facit. Custodìvit illum ab inimícis, et à seductóribus tutàvit illum, et certámen fortium dedit illi ut vinceret, et sciret quoniam ómnium poténtior est sapiéntia. Hæc vinctum justum non derelíquit, sed à peccatóribus liberàvit illum : descéndit cum eo in fóveam, et in vinculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant : et mendáces osténdit, qui maculavérunt eum, et dedit C
illi claritàtem ætérnam. ℟. Amen.

Hymnus. Iste eléctus Johánnes. *Quære suprà in Vesp. fol.* 54. *Supplicátio, ut suprà.*

Capítula. Christus Dei Fílius, qui te princípium, quod ipse es, in ore à te diléctì discípuli ita confitéri dedísti, ut illùc cor ejus ascénderet, quó nullus álius valuísset; fac nos tui múneris grátiâ cor semper in supérnis habère : ut, exínde capiéntes veritàtis omnímodæ disciplínam, quod hic proféssi fuérimus ex ore, futúro consequàmur in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diléctum. *fol.* 54.

In nómine Dómini. D

IN ALLISIONE INFANTIUM, SIVE SANCTORUM INNOCENTIUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miseràtor Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justòrum, et præparàvit iter sanctórum. *P.* Miséricors.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori, æstimàta est malítia éxitus illórum : illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Justi in perpétuum

℣. Et apud Dóminum est merces eòrum. Allelúia. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Hi sunt, qui sequúntur agnum quocúmque íerit : hi sunt empti ex homínibus primitiæ Deo, et Agno. *P.* Et in ore eórum non est invéntum mendácium : quóniam sine mácula sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi vero in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. *P.* Et in ore. ℣. Glória. *P.* Et in ore.

Lauda. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam : mecum ambulábunt in albis, quóniam digni sunt. *P* Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur. Allelúia. Veste cándidâ. Allelúia. Allelúia. Allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum, cùm tribularéntur : de necessitátibus eórum sæpè liberàvit eos. *P.* Et quicúmque. ℣. Gloria. *P.* Et quicúmque.

Hymnus.

Deus sanctórum, psállimus,
Christi canéntes præmia,
Qui sancto largus Spíritu
Triúmphum dedit párvulis.

57 Ex ore quoque infántium
Perféctâ laude Dómini,
Totum potens in ómnibus
Artes destrúxit Zábuli.

Qui mentem regis ímpii
Visórum agens stímulis,
Deum regémque Dóminum
Posse persuàsit périmi.

Magi sequúntur índicem
Ducéntis fáciem síderis,
Quæ ortu sui lúminis
Ætérno servíret regi.

Heródes natum métuit
Regem Judææ débitum,
In qua extérnus génere
Succédi timêbat sibi.

E dicto cœli pósito,
Magis in terram térritus
Totius causam sæculi
Cæcus ignôrat ámbiens.

Verbísque mitis primum
Gaudêre sese símulat,
Adoràturum póllicens
Natum regréssi ut pródeunt.

Sed postquam Deo móniti,
Dolis terra evánuit :
Immâne tentat fácinus,
Cunctis ignótum sæculis.

Christum Béthlehem audíerat
Divíno nasci oráculo,
Urbis audíto nómine,
Paréntе quo náscitur nescius.

Nascéntis tempus cómputans,
Infra bimàtum púeros,
Matrum raptos ab ubéribus,
Necàre jubet ímpius.

Quos testes sibi Dóminus

Certo passûrus témpore,
Pius Redémptor ómnium
Laude sacrâvit pérpetim.
Oblátis Matrum flétibus,
Osténdens sęri láchrymis,
Ad futûram glóriam
Certis metêtur gáudiis.
Meménto salûtis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per grátiam nativitâtis ejus, et per
B intercessiônem Sanctôrum Innocéntium parvulôrum mártyrum nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatôrum, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eleison.

Capítula. Christe, inenarrábile lumen mundi, qui adhuc in ipsis cunábulis constitûtus, nondùm efféctus martyr, martyrii palmâ catérvas Infántium dedicásti: qui, nec dum loqui valéntes, sub mucrône sæviéntium vários fecísti mugítus emíttere: quorum ánimas de ábditis infernôrum, te spontáneè pro nobis ómnibus moriénte, maluísti erípere; inspíra eis, sine intermissiône orâre pro párvulis: ut, qui própriis non valeâmus supplicatiónibus emundári à crímine,
C eôrum, qui te, quocúmque íeris, cum hymnis, et cánticis adsequéntur, et hîc et in ætérnum postulatiónibus abluâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *Requîre fol.* 2.

Humiliáte vos benedictioni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Unigénitus Dei fílius, quo nascénte in terris, Bethlehemítica rura occisôrum pro se Infántium cruôre inféctа sunt, det nobis habêre semper pro se optábile votum, et remuneratiônis párile præmium. ℟. Amen. Quique illos non ex ætâte, sed de sánguine victóres effêcit, ipse nos confessóres efficiat críminis nostri. ℟. Amen. Ut cum his, quorum et vox sánguinis ad Deum clamat de terra, remuneránda quandóque admittâtur à Christo conféssio nostra.
D ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Laudа. Candidáti sunt nazaræi tui, Sion, supra nivem: *P*. Comparáti saphíro pulchrióres invénti sunt, dederúntque glóriam Deo. Alleluia. ℣. Accédite ad Deum, et illumináminі; et vultus vestri non erubéscent. *P*. Comparáti saphíro pulchrióres. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P*. Comparáti saphíro pulchrióres.

Orátio. Christe, Dei filius, qui párvulos ad te cœléstis. *Requîre infra in Matutínis istius festi.*

Ad Matutinum. Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: et spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

A *Orátio*. Redde nobis lætítiam salutâris tui, Dómine; quam amísimus iniquè geréndo, **58** et prætermísimus negligéndo: tu nos ad eam révoca, et eam nobis restáura: ut peccáto expúlso, succêdat justítia; et mœstítiâ repúlsâ, ætérna adsit lætítia: da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Sínite Infántes venîre ad me; *P*. Et nolíte prohibêre eos: tálium est enim regnum cœlôrum. ℣. Accédite ad Deum, et illumináminі: et vultus vestri non erubéscent. *P*. Et nolíte prohibêre. ℣. Glória, et honor, etc. *P*. Et nolíte.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui párvulos ad te cœléstis magistérii doctrínâ invítas; fac nos semper
B esse malítiâ párvulos, et mandatôrum tuórum observatiône perféctos; et qui tálium esse regnum cœlôrum pronúntias, nos illis, quos bonos apud te cómprobas, sine fine conjúngas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem sánguinis ad te clamántis. *P*. Audi, Dómine: memorâre invictíssimas mortes Innocéntium parvulôrum tuôrum. ℣. Effudérunt sánguinem innocéntem in circúitu Hierúsalem, et non erat qui sepelíret. *P*. Audi, Dómine, memorâre. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Audi, Dómine, memorâre.

Orátio. Memorâre, Dómine, invictissimôrum parvulôrum tuórum pro tuo nómine occisôrum; et præsta, ut vocem sánguinis eôrum pro nobis ad te cla-
C mántem, sic clementèr exáudias; ut nobis ómnibus peccâta dimíttas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Sapiéntia apéruit os mutôrum, *P*. Et linguas infántium fecit disértas. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P*. Et linguas infántium. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Et linguas infántium.

Orátio. Vera Dei Sapiéntia Patris, qui os mutôrum áperis, et linguas infántium disértas éfficis; da in ore nostro perféctam legis tuæ custódiam: ut, te immaculáto corde sequéntes, illud semper lábiis prædicêmus, et ópere impleâmus: unde te, qui es vera sapiéntia, sine fine laudêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

D ℟. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam, *P*. Cum Dómino ambulavérunt in albis, quóniam digni sunt: et quicúmque víceril, sic vestiêtur cándida veste. ℣. Sequúntur agnum, quocúmque íerit, et in ore eôrum non est invéntum mendácium. *P*. Cum Dómino ambulavérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Cum Dómino ambulavérunt.

Orátio. Isti sunt, Dómine, qui non polluérunt vestiménta sua, quibus nulla útique pótuit peccándi suboríri illécebra: concêde ergo nobis per indulgéntiæ donum illis esse partícipes, quos apud te pro méritis ápprobas esse felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Infírmi virtûte præcincti

sunt. Non gloriétur fortis in fortitúdine sua, sed in A hoc gloriétur : Qui gloriâtur scire et intellígere Dóminum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Requíre fol*. 55.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es Dómine, Deus patrum nostrôrum. *Requíre fol*. 6.

Sono. Salus justôrum à Dómino est. *P*. Et salvâbit eos. Allelúia. Allelúia. ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. *P*. Et salvâbit eos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Hieremíæ Prophetæ (*Cap*. XXXI).

℟. Deo grátias. B

Hæc dicit Dóminus : Vox in Rama audita est lamentatiónis, fletus, et luctus, plorâtus, et ululâtus multus. Rachel plorans filios suos, et nóluit consolári super eos, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua à plorâtu, et óculi tui à láchrymis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, et reverténtur de terra inimíci. Et erit spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur filii tui ad términos suos. Audiens audívi Ephraïm transmigrántem : Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et revértar : quia tu es Deus meus. Postquàm enim convertisti me, egi pœniténtiam : et postquàm ostendisti mihi, percússi femur meum. Confûsus sum, et erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius meus honorábilis mihi C Ephraïm, si puer delicâtus : quia ex quo locûtus sum de eo, adhuc recordâbor ejus. **59** Idcircò conturbâta sunt viscera mea super eum : miserêbor míserans ejus, ait Dóminus omnípotens. *Respóndeat*. Amen.

Hymnus.

Catérva matrum pérsonat :
Conlîsa defert pígnora,
Quarum tyránnus míllia
Christo sacrâvit víctima.
Miráculis dedit fidem
Habêre se Deum Patrem,
Infirma sanans córpora,
Et súscitans cadâvera.
Orat salûtem sérvulo
Nixus genu Centúrio,
Credéntis ardor plúrimus
Extínxit ignes fébrium.
Petrus per undas ámbulat
Christi levâtus déxterâ;
Natúra quam negavêrat,
Fides parâvit sémitam.
Honor matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Meménto salûtis auctor,
Quòd nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *fol*. 57.

Capítula. Turba Innocéntium parvulôrum, quæ pro sui Redemptôris nómine proprio est delibûta cruôre, non cesset Dóminum pro sérvulis exorâre : quò, te impetránte, licèt immériti, pro ejus nómine post hujus vitæ excúrsum sanctôrum queâmus adunári cohórtibus, quáliter cum eis perénnitèr hymnum decantâre in júbilo mereâmur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol*. 2.

Lauda. Candidâti sunt nazaræi. *Benedictio*. Unigénitus Dei Filius. *Quære fol*. 57.

In nómine Dómini.

Sancti Thomæ Archiepíscopi, et Mártyris. Omnia dicántur ut in Commúni unius Mártyris Pontíficis.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, et honôre coronásti eum. *P*. Dómine. ℣. Glóriam, et magnum decôrem imposuísti super eum. *P*. Dómine.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum : Allelúia. *P*. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. Allelúia.

Antiphona. Oculus Dei adspéxit justum in bono. *P*. Et elêgit illum ab humilitâte sua : audívit eum, et vocem ipsius. ℣. Beâtus vir qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus. *P*. Et elêgit illum. ℣. Glória, et honor. *P*. Et elêgit.

Lauda. In memória ætérna erit justus. Allelúia. *P*. Ab audítu malo non timêbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P*. Ab audítu malo. ℣. Glória, et honor. *P*. Ab audítu malo.

Hymnus.

Clara Sanctôrum una Hierúsalem
Mater conláuda : nímiùm lætâre;
Fílii multi quia sunt desértæ,
Quàm virum habens.
Jacóbus, ob hoc, tuus, dictus justus
Sacram conscéndit sacer, et sacerdos D
Intrat Sanctôrum solus hic in Sancta,
Virgo quòd extat.
Carne hic frater Dómini vocâtus,
Grátiâ fretus et Apostolâtu
Imbuit plebes, pia custodîre
Dógmata Christi.
Arduâ post hinc pósitus in arce
A malis : Christum, ut neget venisse :
Cónfutat dogma dissértè impiôrum
Pharisæôrum.
Ad hoc impúlsus solo, et projéctus
Stat, sed inlæsus mémorat, quod priùs :
Móxque fullônum unus fuste sacrum
Cérebrum quatit.

Póscimus mœsti, pie et benígne
Martyr excélse, plebique connéxe :
Plebi convúlsæ durum jugum pelle :
Bella rémove.
Sit salus ægris, sit quies defunctis :
Sit vigor fessis, sit remóta pestis :
Vitiis pulsis, míseris sit cœlis
Aditus patens.
Sit Deo laus. Patri, atque Nato :
Triplici honor nimiùm cum Sancto :
Nómini Trino : Deitáti soli
Sidera clament.

℟. Amen.

Supplicatio dicâtur, ut in festo Sancti Johánnis Apóstoli mutáto nómine fol. 54.

Capitula. Omnípotens Pater, qui beatíssimo Apóstolo et mártyri tuo Jacóbo præcípuo múnere præstitísti, ut per te fíeret de frágili fortis, de mínimo grandis, de mílite dux, de servo amícus, de súpplici miríficus advocâtus : presta placâtus, ut intervéntu sédulo iísdem nunc de quibus ipse eléctus est membris, adhíbeat fragilitáti poténtiam, humilitáti glóriam, milítiæ disciplínam, servitúti libertâtem, necessitáti advocatiónem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Beatíssimi Jacóbi Apóstoli et Mártyris sui vos Dóminus intercessióne custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat. ℟. Amen. Ut ejus secúti vestígia ad cœléstia regna pérgere valeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus ut palma florêbit. Allelúja, *P.* Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* Sicut cedrus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sicut cedrus.

Orátio. Homo iste glorificâtus. *Requîre infra in Matutinis.*

Ad Matutinum. Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : *P.* Et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis : sicque lingua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotióne láudet : atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste homo honorificâtus est valdè, et confrégit Deus corda inimicorum ejus. *P.* Et properâvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde, et vidérunt omnes quæ magnífica fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam, et magnum decórem impones super eum. *P.* Et properâvit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et properâvit.

A *Oratio.* Homo iste glorificâtus, Christus exúltat, qui cognominári proméruit justus, ut tua promissa justis præmia pópulis prædicâret : hujus in honóre acclives expóscimus flébili oratióne, ut preces nostras suscípere dignêris mitis atque placábilis, nosque tuis fácias semper inhærêre mandátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste sanctus clamâvit, et Dóminus exaudívit eum. *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Et sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Cognóscens itaque vir sanctus Jacóbus Apóstolus tuus malítiam pópuli Judæorum, à quibus B sublimâtus pinnáculo templi, indque pro nóminis confessióne indè dejéctus, lapídibus impréssus obrúitur : advocâtus supréma inter supplícia, per misericórdiam tuæ pietâtis amícam assístat pro nobis míseris interpellâtor assíduus, ut malorum à pressúris érui mereâmur contuéntes gloriam tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Stolam glóriæ induit eum Dóminus *P.* Jocunditâtem et exultatiónem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Jocunditâtem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Jocunditâtem.

Orátio. Exúltans plebs tua, Dómine, in hoc festo C Jacóbi tui Apóstoli summis te flágitat précibus idem, ut sicut ab ómnibus cognominâtus est justus, itaque nos appellári mereâmur cultóres justítiæ, et misericórdiæ sectatóres. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Justus justificêtur ; et sanctus sanctificêtur adhuc. Beâtus, qui lavit stolam suam. *P.* Ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vicerit, sic vestiêtur cándidâ veste, et non delêbo nomen ejus de libro vitæ. *P.* Ut sit potéstas. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟. Justus justificêtur.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius, neque justus præter te, neque sanctus præter te Deum nostrum.

D *Cánticum.* Confirmâtum est. *Quære fol.* 55.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Require fol.* 6.

61 *Sono.* Allelúia. Beâtus vir, qui timet, *Requîre fol.* 59.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis, Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Hymnus. Clara Sanctórum una Hierúsalem. *Requîre fol.* 59.

Léctio Libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XVIII)

℟. Deo grátias.

Tetigit justum tentátio mortis, et commótio in

erémo facta est multitúdinis : sed non diu permán- A
sit ira tua. Próperans enim homo sine queréla propugnâvit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, et per incénsum deprecatiônem allégans, réstitit iræ, et finem impósuit necessitáti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatûrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatórem projêcit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervâtim cecidíssent super altérutrum mórtui, intérstetit, et amputâvit ímpetum, et divísit illam, quæ ad vivos ducêbat viam. In veste enim podéris, quam habêbat, totus orbis terrârum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant sculpta, et magnificéntia tua in diadémate cápitis illius erat inscripta. ℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dómi- B
num nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ nativitâtis suæ, et per intercessiônem Sancti Jacóbi Apóstoli sui nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatórum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Juste Dómine, à quo justis mérito justítia tenéri concéditur, qui per te justè vívere cúpiunt, da justítiam, quam rétinent mente, osténdant in ópere, ex quo sanctum Apóstolum tuum Jacóbum rectè justum ab ómnibus cognóscimus vocitâtum; cujus justa elóquia reprobórum confutâvit malítia, cùm illi cum fallácià nequítiæ suæ, et justum appel- C
lárent, et injusti iam docêre optárent : ob hoc quippe eum in sublími loco arcessítum statuérent, ut longè latéque ejus prædicátio resonâret, quem vera loquéntem recípere nolunt, sed mox præcipitâtum, atque decorâtum passiône effíciunt : fac nos ejus méritis, et justítiam tenêre in mente, et eam prædicâre libéntèr; ut sicut ille operándo justítiam justificâtus ad te pervênit per martyrii glóriam, ita nos ejus suffrágiis per dignam pœniténtiam pervenire mereâmur ad consequéndam indulgéntiam.

Pater noster.

Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Benedíctio.* Beatíssimi Jacóbi. *Quære fol.* 63.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI. D

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et cecinérunt Hymnum, dum perfíceres fábricam cœli : tuus est dies, et tua est nox. *P.* Tu fecísti solem, et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare, contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Sono. Alleluia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, *P.* Propter judícia tua. Allelúia, alleluia. ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus : Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ s[alutare]
Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : e[t]
et exultâte et psállite. ℣. Psállite Dómino
psállite; psállite regi nostro, psállite. *P.* Ju[bilate]
℣. Glória, et honor, etc. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem ex hómine natum h[omines]
conspexérunt, et prædíctum fines terræ vi[derunt]
qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibu[s pro]
phetârum, et in témpore visus, et glorificâtu[s lau]
dibus populôrum : concêde propítius vasa n[ostra]
tibi permanêre mundíssima, ut lucis auctor
júgitèr illústres, et indesinéntèr inhábites. ℟.
Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuu[m Dó]
mine, quod parásti in conspéctu popu'órum. [Lu]
men ad revelatiônem Géntium, et glóriam
tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster quàm [admi]
rábile est nomen tuum in univérsa terra. *P.* [Lumen]
ad revelatiônem. ℣. Glória, et honor, etc. [A]
men.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum [in]
conspéctum géntium revelâvit justítiam suam.
Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit misericórdi[æ]
Jacob, et veritâtis suæ dómui Israël. *P.* Ant[e con]
spéctum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ant[e con]
spéctum.

Hymnus

Sacer OCTAVARUM dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Circumcísus tráditur :
Patri, non adoptiône,
Sed coætérnus génere.
Spíritu complétur alvus
Incorrúpta Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elêgit :
Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexánsque videbâtur
Salutâre Dómini :
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.
Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem confitêtur
Fore mundi Príncipem.
Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifícia :
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.
Impléta est priscæ in eo
Legis Circumcísio :

Utriúsque ut Testaménti
Se auctórem osténderet,
Qui manens in Trinitáte
Univérsa cóndidit.
Glória, et honor Deo
Usquequáque altíssimo
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula
℟. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grátiâ Circumcisiónis suæ propítius justificáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædixit, Mater impósuit, Simeon cognóvit, Anna laudávit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cælo: ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérditis miseratiónis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui ad confirmándas promissiónes Patrum minister Circumcisiónis voluit esse, ipse córdium nostrórum immundítias dignétur auférre. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis suæ signum deséctæ carnis accépit, omnes à nobis sordes sui amóris connexióne depúrget: ℟. Amen. Et qui fílios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promísit, hereditátis beátæ nos collatióne muníficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Laude. Annunciétur in Sion nomen Dómini: *P.* Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Et laus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et laus ejus.

Orátio. Omnípotens Pater et Dómine. *Require infrà in Matutínis sequéntibus.*

Ad Matutinum. Antiphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. *Require fol.* 46.

Antiphona. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templum, *P.* Ut fácerent pro eo secúndùm legem Moysi: accépit eum Símeon in mánibus, et benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P.* Ut fácerent pro eo. ℣. Glória et honor Patri, etc. *P.* Ut fácerent.

Orátio. Omnípotens Pater, et Dómine Deus, largíre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videámus Salutáre tuum, quem Símeon justus ulnis suis accépit: ut qui lumen ad revelatiónem Géntium éxtitit, indúltor críminum eorúmmet credéntium sentiátur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Tu es Deus, et in te est Deus, *P.* Et præter te non est álius Deus Salvátor Israël, quem
A nos ignorabámus. ℣. Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Et **63** præter te. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et præter te.

Orátio. Tu es Deus, et in te est Deus, et non est álius præter te: ab ore egréssum verbum non regrediétur; quia útique natus fílius non ipse, qui pater est, créditur, dum tamen ipsum, quod pater est, fateámur: dona ergo nobis, ut qui verbum à te génitum, nascitúrum misísti in carne, nos in te renátos, sic nunc à crimínibus éxuas, ut tibi soli, cum véneris, sine fine conjungámur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. De quo locúti sunt Prophétæ prióres: ego sum ipse, et nunc advéni. *P.* Beati, qui
B annúntiant vobis bona, et vidébunt quem nunc vidétis, et áudiunt quem nunc audítis. ℣. Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificábor tibi. Israël, si me audíeris. *P.* Beáti, qui annúntiant. ℣. Glória, et hónor, etc. *P.* Beáti.

Orátio. Ad præsépe tuum, Dómine, devótis córdibus accedéntes, inveniámus te de quo locúti sunt Prophétæ prióres: da ergo nobis, ut qui notítiam nóminis, et majestátis tuæ cognóvimus, ad plenam notiónem tuæ dulcédinis veniámus: ut tu liberátor in futúro nobis sis ómnibus, qui verus Deus et homo verus, Unus créderis Christus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lætámini, cœli, quóniam misértus est Dóminus pópulo suo: clamáte fundaménta terræ, et
C exultáte montes, et colles, et ómnia ligna silvæ. *P.* Quóniam redémit nos Deus Israël. ℣. In voce exultatiónis annuntiáte, et audítum fácite hoc, et ferte illud usque ad extrémum terræ, et dícite. *P.* Quóniam redémit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quóniam redémit.

Orátio. Laudent te, Dómine, cœli, et terra, quia misértus es pópulo tuo, dum montes, et colles coram te láudem fecísti clamáre, cum tota vivéntia in te approbásti: concéde ergo nobis, ut láudes, quas glorióso nómini tuo offérimus, accéptas tibi semper ipse effícias: ut qui mundum redemptúrus in salútis signo osténsus es, mundum íterùm judicatúrus non ultórem, sed liberatórem te nostris óculis mani-
D féstes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona. Dum convenírent ad circumcidéndum infantem. *P.* Vocavérunt nomen ejus Jesum, quod dictum erat ab Angelo priúsquàm conciperétur in útero. ℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum: in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam. *P.* Vocavérunt. ℣. Glória. *P.* Vocavérunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui figúris crebrescéntibus in lege véteri nunciátus, in te impléta ómnia osténdere voluísti, dum in te Deo vero et hómine, et Circumcísio secùndùm legem exprímitur, et véritas nóminis approbátur: adésto plebi tuæ ad te ex Circumcisióne, et præpútio veniénti, et præsta increménta múnerum, et ut grátia be-

nedictiónis multiplicétur in abundántia pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona. Símeon in templo elevávit vocem dicens. *P.* Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre pópuli tui. ℣. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Nunc dimíttis. ℣. Glória. *P.* Nunc.

Orátio. Beátam, Dómine, illam justi tui Simeónis vocem fac in nobis pari diligéntiá personáre : ut quia vidémus, et crédimus salutáre tuum ; in pace, cum jússeris, dimittámur : non quo à te dimíssos finis vitæ accípiat ; sed per te absolútos à débito, in fine pax sempitérna possídeat. ℟ Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Vidimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti à Patre. *P.* Plenum grátiá, et veritáte. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitate Dei nostri : Deus fundávit eam in ætérnum. *P.* Plenum grátia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Plenum.

Orátio. Vídimus glóriam tuam, Dómine, gloriam quasi Unigéniti à Patre, primogénitum Deitáte, primogenitum múnere : illic únicum Patris, hic præcípuum inter fratres : ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum : illic æquáliter subsisténtem, et in sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquéntem : largíre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiátus in mundo : quibúsque advenísti priùs Redémptor, exíste in futúro remunerátor. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. ℟. Iste, qui natus est Redémptio nostra, et Dóminus, et Deus est. *P.* Ipse consolábitur nos à plaga nostra, et à labóre in terra captivitátis 64 nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est principátus ejus super húmeros ejus. *P.* Ipse consolábitur. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ipse consolábitur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es Redémptio nostra, et salus nostra, sana plagam contritiónis nostræ, qui suscepísti carnem fragilitátis humanæ; et, qui véniens ónera nostra sublevàre dignatus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostráque stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Dóminus. *P.* Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquàm conciperétur in utero. Tulérunt autem illum in Hierúsalem, et ut perfecérunt omnia secúndùm legem Dómini : crescébat puer, et confortabátur plenus sapiéntia, et gratia Dei erat in illo. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum. *P.* Vocátum est. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vocátum est

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui natus ex muliere, factus sub lege ad confirmándas promissiónes Patrum, miníster circumcisiónis es factus; ut, qui promíssus fúeras ex lege, plenitúdo ipsius legis esses in témpore, dum octávi diéi ministérium consecrans in gloriósa carne tua, et circumcisióne vetus signáculum éxcipis, et nomen tibi nunciátum ab Angelo áccipis : largíre nobis indignis, ut cùm hæc tua mystéria Incarnatiónis plená credulitáte suscépimus, pleniòri te affécta méntium diligámus : ut in te quoque secúndùm legem Dómini salútis nostræ mystéria univérsa perfécta sunt, sic credámus, sic amémus, sic óperum efficiéntiam impleámus : de perfectióne tuórum mandatórum et in hac peregrinatióne consistámus indémnes et ad te post tránsitum mercámur perveníre felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

In laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Lætabúntur omnes, qui sunt super terram : ros enim qui abs te est, sánitas est nobis. ℣. De nocte vígilat spíritus meus.

Cánticum (Isaiæ, XXVI).

De nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus: * quia lux præcepta tua sunt super terram.

Justítiam díscite, qui habitátis terram : * cessábit enim ímpius.

Omnis enim, qui non didícerit justítiam super terram, veritátem non fáciet : * tollátur ímpius, ne videat majestátem Dómini.

Dómine excélsum est bráchium tuum, et nescíerunt : * cum autem cognóverint, confundéntur :

Zelus apprehéndit pópulum inerudítum : * et nunc ignis adversários consúmit.

Dómine Deus noster, pacem da nobis : * ómnia enim dedísti nobis.

Dómine Deus noster, pósside nos : * Dómine, præter te álium non nóvimus : nomen tuum invocábimus.

Mórtui autem vitam non vidébunt, * neque médici exsuscitábunt :

Ideó super induxísti, * et perdidísti et tulísti omne másculum eórum.

Adde illis, Dómine, mala, * adde mala gloriósis terræ.

Dómine, in tribulatióne módica memor fui ; * in tribulatióne módica facta est nobis.

Sicut partúriens próxima est pártui, et in dolóre suo clamat : * ita facti sumus delicto.

Propter timórem tuum, Dómine, in útero accépimus, * et parturívimus spíritum salútis, quem fecísti super terram.

Exúrgant mórtui, et resúrgant qui in monuméntis sunt : * et lætabúntur omnes, qui sunt super terram :

Ros enim qui abs te est, sánitas est illis ; * terra vero impiórum períbit.

Ambula pópule meus, et intra recéssus tuos. abscónde pusíllùm aliquántulum, * donec tránseat ira Dómini.

P. De nocte vígilat.

Glória, et honor Patri, etc.

P. Lætabúntur omnes.

Orátio. Deus, qui notum fecísti in pópulis salutáre

tuum ante conspéctum Géntium, revelándo justí- A tiam tuam, miseratiónum tuârum nobis cópiam manifésta, ut, qui salutâris tui notítiâ relevâmur, revelatiône justítiæ consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Psalmus. Benedictus es Dóminus Deus patrum nostrórum. *Quære fol.* 6.

Sono. Allelúia. Justítia plena. *Quære fol.* 61.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. **65** Allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *ut suprà.*

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XLVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi me Jacob, et Israël, quem ego voco : ego ipse, ego primus, et ego novíssimus. Manus quoque mea fundâvit terram, et déxtera mea mensa est cœlos : ego voco eos, et stabunt simul. Congregámini omnes vos, et audite : quis eis annuntiâvit hæc? Dóminus diléxit eum, fáciet voluntâtem suam in Babylône, et bráchium suum in Chaldæis. Ego locûtus sum, et vocávi eum : addúxi eum, et diréota est via ejus. Accédite ad me, et audite hoc : non à princípio in abscóndito locûtus sum : ex témpore ántequàm fieret, ibi eram : et nunc Dóminus Deus misit me, et spíritus ejus. Hæc dicit Dóminus Redémptor tuus sanctus Israël : Ego C Dóminus Deus tuus docens te utília, gubérnans te in via, quam ámbulas. Utinam attendísses mandâta mea : facta fuísset quasi flumen pax tua, et justítia tua sicut gúrgites maris. Et fuísset quasi arêna semen tuum, et stirps úteri tui, ut lapílli ejus : non interissent, et non fuísset nomen ejus attritum à fácie mea. Egredímini à Babylône, fúgite à Chaldæis, in voce exultatiônis annuntiâte : et audítum fácite hoc, et ferte illud usque ad extrémum terræ : et dicite : Redêmit Dóminus servum suum Jacob. ℟. Amen.

Hymnus. Sacer octavârum dies. *Supplicâtio.* Orêmus Redemptórem mundi. *fol.* 61.

Capitula. Notum factum est salutâre, Dómine virtutum; factum est, prædictum Prophetârum præcónio; D visúmque populórum aspéctu; dum Símeon ulnis gestâvit senex, quod Vates cecinérunt prióres : pro quo et promíssa et inchoâta cognóscitur prophetia, ut requiésceret in pace, dùm aspíceret pacem : et Jesus Dóminus lumen in revelatiônem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël, et promíssus prodiret, et pródiens apparêret : luménque ejus præveniret in sæculo, quos cæcitas opprésserat tenebrârum in mundo; Præsta proindè précibus Ecclésiæ tuæ, ut quæ mirabil a hæc fecísti agnóscere, ad te fácias in pace pervenire.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Annuntiêtur in Sion. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus. *fol.* 62. In nómine Dómini.

IN DOMINICO ANTE EPIPHANIAM, SIVE APPARITIONEM DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te, Domine. *fol.* 61.

Sono. Inténde, Dómine. *P.* Procêde, et regna. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. *P.* Procêde.

Antiphona. Lætâre, lætâre, Hierúsalem : et diem festum ágite, omnes qui diligitis eam. *P.* Gaudête gáudio magno omnes, qui lugebâtis super eam. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et collâuda Deum tuum Sion. *P.* Gaudête gáudio. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Gaudête.

Lauda. Allelúia. Visitâvit nos oriens ex alto. *P.* B Ut lucêret eis, qui in ténebris sunt : ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri : Deus fundâvit eam in ætérnum. *P.* Ut lucêret. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut lucêret.

Hymnus.

Agni génitor Dómine :
Verbum natum de Vírgine,
Concéptum sine sémine,
Dux lúminis, et fons vitæ :
Esto nobis in salûtem
Fílius Dei único :
Gubernâtor Jesu Christe
Ad precem nostram áspice.
In mundum nobis missus es
Captivos repræsentâre,
Lumen cæcis reformâre,
Mutórum línguas sólvere.
Ne nos relínquas, Dómine
Omnium cónditor pie,
Propítius miserêre,
Qui nullum cupis pérdere :
Rectórque mundi Dómine
Salvâtor Unigénite,
Tu nos à morte prótege,
Ut capti dulci ópere.
Christus Dóminus vígilet,
Fidésque nostra gérminet,
Zábuli discêdat munimen,
Non váleat subrépere.
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui regnat cum Deo Patre,
Et nos dignâvit docêre,
Credâmus in Trinitâte.
66 Trino Deo, ac Dómino
Omnes dicâmus glóriam :
Quia Pater in princípio
Semper fuit cum Fílio. Amen.

Supplicâtio. Oremus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut Ecclésiæ suæ sanctæ cathólicæ fidem aúgeat, et pacem tribuat, defensionémque concêdat. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capitula. Deus sine inítio, sine fine, à quo est totius mundánæ creatúræ inítium; da nobis, ut extréma, vel média anni hujus cum plácità tibi prosperitàte ducàmus, qui inítia ejus tibi dedicánda porrígimus, ut et substántiis abundèmus, et opéribus sanctitàtis fulgeàmus. A

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dominus noster Jesus Christus, qui est coróna totíus à se formátæ Ecclésiæ, det nobis hunc annum placábilem dúcere. ℟. Amen. Consolètur nos frúgibus, et dignétur munerâre virtútibus. ℟. Amen. Ut prosperitàte sibi plácità lætabundi, totius anni spàtia mereàmur pertransire illæsi, ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta, et ínvia. *P.* Et exultàbit solitùdo, et florébit quasi lílium. Allelúia, B allelúia. ℣. Jubilàte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia. *P.* Et exultàbit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et exultàbit.

Orátio. Díscute à nobis Unigénite. *Require infra in Matutinis.*

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Omnípotens ætérne Deus, et miséricors, qui témporum das témpora, et qui síngulis tempóribus das grátiam, quam administrent: tu, ne mens prolixitàte tenebràrum exæstuet, gallo nos consolàris canénte; ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice ergo nos júgitèr, et instiga, ne profúndæ noctis erróre persuási diéi obliviscàmur perénnis; sed labéntes in ténebris C érige, et vidéndo nos córrige, ut cum Petro resipiscàmur erràta, et páribus láchrymis crímina defleàmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Salus tua, Dómine, super pópulum tuum, et benedíctio. *Psalmus* III.

Antiphona 2. Dele, Dómine, iniquitátes nostras: et a peccátis nostris munda cor nostrum. *Psalmus* L.

Antiphona 3. Clamàbo ad Deum altíssimum: Deum conditórem ómnium, qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Díscute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; et clemens placàtus nostris parce piáculis: ut in te redemptórum cópia piis frequen- D tétur vigíliis, tuísque habeàtur digna obtútibus sacris: et quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitàtis tuæ dono surgat in glória: tu ígitur, Dómine, cunctis in te confidéntibus juvàmen largum impénde; et ad supérnam pàtriam alàrum tuàrum obumbratióne nos àtrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Dóminus possèdit me, priúsquàm terram fáceret. *P.* Antequàm montes stabiliréntur: ante autem omnes colles génuit me. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. *P.* Antequàm. ℣. Glória, et honor etc. *P.* Antequàm.

Orátio. Coætérna Dei sapiéntia Patris, qui te cum Patre fuísse testàris, priúsquàm terram fáceret, aut excélsa móntium stabilíret, dum te ante ómnium creatiónem cóllium generàret, te quæsumus, te rogàmus, ut, qui hujus incorrúptæ nativitàtis tuæ gáudia celebràmus ovándo, ad te remuneratúri perveniàmus credéndo: ut, qui ante móntium conditiónem ex Patre násceris, et in plenitúdine témporis natus de útero Vírginis, sic in te credéntes sanctífices, ut sanctificátos glóriá æternitàtis remúneres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Pópulus, qui sedébat in ténebris. *P.* Vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux clara orta est eis. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiónis. *P.* Vidit lucem magnam. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vidit lucem.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, qui habitántibus in regióne umbræ mortis lumen vidére fecísti; qui lumen per suscéptæ incarnatiónis Mystérium claruísti: da nobis te illustránte defigi, ut qui nativitàtis tuæ diem ovándo suscépimus, divinitàtis tuæ munéribus consolémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

67 *Antiphona.* Visitàvit Dóminus omnípotens pópulum suum domum Judá. *P.* Et constítuet illum sicut equum speciósum in certámine. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitàte Dómini virtútum, in civitàte Dei nostri: Deus fundàvit eam in ætérnum. *P.* Et constítuet illum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et constítuet.

Orátio. Domine omnípotens, qui visitásti pópulum tuum domum Judá; vísita nos à somno facinorum: ut, dum fulgóre tuo peccatórum ténebras effugàmus, virtúte tuà mortis potestàtem evácues: quo sic te nunc apparénte illustrémur, ut, te repugnánte, à mortis império liberémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Justus meus hic est Salvàtor meus. *P.* Ipse liberàvit civitàtem suam: et peccàta pópulo suo dimíttet, non in prétio, nec in quæstu pecúniæ. —. Levàte in cœlum óculos vestros, et vidéte quis creàvit hæc. Dóminus Deus, qui creàvit términos terræ. *P.* Ipse liberàvit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ipse liberàvit.

Orátio. Hic est justus noster, in quo sperabàmus fide, præcinénte Prophétà, et ad quem pervénimus apparéntem per grátiam: proindè poscàmus cleméntiam ejus, ut líberet nos, et peccàta pópulo suo dimíttat, qui nobis impéndi dignàtus est totus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Fílius accréscens, et decórus aspéctu: ipse est, et dans elóquia pulchritúdinis.

Cánticum. Vocàvit Jacob fílios suos. *fol.* 50.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictus es, Dómine, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. *P.* Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsius benedíctum in ómnia sæcula sæculórum.

Canticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.
Sexta. Inténde Dómine, procéde. *fol.* 65.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : laudáte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.
Lectio libri Proverbiórum Salomónis (*Cap.* VIII).
℟. Deo grátias.

Dominus possédit me in início viárum suárum, antequam quicquam fáceret à princípio. Unctus sum à sæculo, ántequàm terram fáceret. Nec dum erant abyssi, et ego jam concéptus eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole consíterant : ántequàm colles ego parturiébar : adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quandò præparábat cœlos, áderam : quandò certâ lege, et gyro vallábat abyssos : quando æthera firmábat sursùm, et librábat fontes aquárum : quandò circúmdabat mari términos, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos : quandò appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens : et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo in orbem terrárum : et delitiæ meæ erant esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo fílii audíte me : Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. ℟. Amen.

Hymnus.

Spléndor Patérnæ glóriæ
De luce, lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis
Dies diem illúminans.
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritûs
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ :
Pater poténtis grátiæ
Culpam relégel lúbricam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Casus secúndet ásperos,
Donet geréndi grátiam.
Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat :
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem spíritûs.
Lætus dies hic tránseat.
Pudor sit, ut dilúculum ;
Fides, velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra cursus próvehit,
Aurórâ totus fúlgeat :
In Patre totus fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,

A Unà cum sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

68 *Capítula.* Deus sine initio. *Et Lauda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Et Benedíctio.* Dóminus noster Jesus Christus. *fol.* 66. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

INCIPIT OFFICIUM JEJUNIORUM IN KALENDIS JANUARII.

Observátur tribus diébus ante festum Epiphaniæ, prout séquitur.

PRIMO DIE.

Ad Matutinum. Antiphona. Tu autem, Dómine, suscéptor meus, et glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

B *Orátio.* Quamvis, Dómine, plúrima malignántium multitúdo ábneget salûtem nostram esse in te Dómino Deo nostro ; nobis tamen ob hoc robur spei multum augéatur, quia tu suscéptor noster esse dignátus es : obstruátur ítaque os loquéntium iníqua, cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Quis Deus præter Dóminum? aut quis Deus præter Deum nostrum ? *Psalmus.* XVII.

Orátio. Fortitúdo nostra, dona nobis dilectiónem tui nóminis pérpetim possidére : dignáre esse nostra contra adversántes virtus : firmaméntum contra impugnántes : liberátor à captivántibus ; ut, tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut blanda non requírat :
C tua semper gratiâ conténta munéribus gáudeat. ℟ Amen. Per misericórdiam tuam.

Antiphona. 2. Delícta, qui solus intélligis : à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab ocúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus ; ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequàquam sentiámus ultériùs dominátum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. *Antiphona* 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XIX.

D *Orátio.* Tribulatiónes cordis nostri, quas pœniténdo facínorum ob metum judicium pandit, per misericórdiam tuam, Dómine, ad indulgéntiæ lætítiam ádtrahe : mitte ítaque nobis auxílium de sancto ; et nostrórum mœstitias córdium pingue tibi fácito holocáustum : ut méntibus nostris et consílium, quo delectéris, inspires ; et opus, quo placéris, insínues : petitiónes nostras ita súppleas, ut peccáta déleas : et ad illam regiónem ubi sine término, vívitur, propítius intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Advéniens Dóminus ábstulit omnem calíginem noctis, ubi non erat lux, facta est cláritas. *P.* Et appáruit dies. ℣. Pópulus, qui sedébat in ténebris, vidit lumen magnum : habitántibus in regióne um-

bræ mortis lux orta est eis. *P.* Et appáruit. —. Glória, et honor, etc. *P.* Et appáruit.

In Laúdibus.

Antiphona. Averte fáciem tuam à peccátis nostris: et omnes iniquitátes nostras dele. ***Psalmus*** L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris, Dómine; et omnes inquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessióni cleméntèr tuum appône audítum: miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis cor pœnitens tribuis, confessiónibus nostris glóriæ tuæ præsta subsídium. Sed quia publicânus à longè stans, et percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; simílitèr, et nos peccatóres exáudi: ut, sicut illi méritos petitiônis suæ fructus donásti, B ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Exúrge, Dómine Deus, et líbera plebem tuam: nequándò dicant adversárii: Manus nostra excélsa est, et non Deus fecit hæc ómnia.

Cánticum. Atténde cælum, et loquar. ***fol.*** 4.

Reiterêtur Antíphona. Exúrge, Dómine.

Orátio. Montes cantent nobis, et terra áudiat: sicut Moysi fámulo tuo in confessiónem mirabílium et præceptórum tuórum: et descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicut ros super terram, et sicut imber super gramen, et sicut nix supra fœnum: C quæ nos **69** insensibílitèr ab arte impietátis emúndet illic, ubi peccatórum nostrórum numerósitas nullâ possit satisfactióne pensári. Tu autem, Dómine, qui es cæcórum lumen, errántium via, resurréctio mortuórum, respéctu cleméntiæ tuæ consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam révoca, pœniténtibus véniam promptâ in te semper miseratióne largire. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Matutinárium. Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde. *P.* Miséricors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Miséricors. ℣. Glória, et honor, etc. D *P.* Miséricors.

Lauda. In sanctis ejus laudâte eum in excélsis. ***Psalmus*** CXLVIII.

Lectio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Fili, benedíctum est lignum, per quod fit justítia. Per manus autem, quod fit idólum, maledíctum est et ipsum, et qui fecit illud: quia ille quidem operâtus est: illud autem cum esset frágile, Deus cognominâtus est. Similitèr autem odio sunt Deo impius, et impiétas ejus. Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, torménta patiétur. Propter hoc, et in idólis natiónum erit non respéctus: quóniam creatúræ Dei in abominatiónem factæ sunt, et in tentatiónem A ánimis hóminum, et in muscípulis pédibus insipiéntium. Inítium fornicatiónis est exquisítio idolórum, et adinvéntio illórum corrúptio vitæ. Infandórum enim idolôrum cultûra omnis mali causa est, et inítium, et finis. Aut enim dum lætantur, insániunt: aut vaticinántur falsa, aut vivunt injústè, aut perjûrant citò. Dum confídunt in idólis, quæ sunt sine ánima, malè jurántes nocéri se non sperant. Utraque ergo illis vénient justè, quóniam male sensérunt de Deo, attendéntes in idólis, et injústè juravérunt, in idólo contemnéntes justítiam. Non enim juratórum est virtus, sed peccántium pœna perambulat semper super injustórum prævaricatiónem. Tu autem Dómine Deus noster, suávis, et verus est, pátiens, et in misericórdia dispónis ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: et si non peccavérimus, scimus quóniam apud te computáti sumus. Nosse enim te, consummâta justítia est: et scire justítiam, et veritâtem tuam, radix est immortalitâtis. ℟. Amen.

Hymnus.

Benignitâtis fons Deus,
Qui non habens finem boni
Super malum sceléstium,
Semper pius, semper bonus.
Mœstum satis cor cædimus,
Et triste pectus túndimus,
Aquas pupillæ fúndimus,
Mœstas genas indúcimus.
Egísse multum pœnitet.
Horrens, tetrum, vel péssimum;
Turpissimum, ac sórdidum
Fatêmur omne nóxium.
Elâta vox te póstulat,
Tu parce, dicit, Cónditor,
Jam parce clamat óbsecrans,
Ignósce quod commísimus.
Non ira mœstos sórbeat,
Non pœna fessos conterat:
Solâre contrítos citó,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito.
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátia ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis Genitrícis suæ in sacro sancto jejúnio remissiónem peccatórum, pacémque nobis propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnipotens Deus. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Dilectíssimi fratres, qui ómnia idóla géntium cum Psalmísta dœmónia esse créditis; illórum, quæso, ut ritus et mónstruos actus omnímodo respuâmus: et si áliquem ex Ecclésiæ fíliis tália, aut ágere aut delectári prospícitis, vestrâ admonitióne

corrípite, et ad viam salútis ab erróribus revocáte; ut verba Domínicæ oratiónis, quæ ipso Dómino docénte didicístis, et simul mecum et cum illis proclamáre líberi possítis è terris dicéntes :

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Laudes. Allelúia. Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo. *P*. Et florébit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubiláte Dómino omnis terra : servíte Dómino in lætítia. *P*. Et. ℣. Glória, et honor, etc. *P*. Et.

70 *Benedictio*. Christus Dóminus, qui cum Patre, et Spíritu Sancto unus extat cónditor et annórum et témporum ; ipse in inítio hujus anni vestrum accéptáre dignétur jejúnium. ℟. Amen. Sit vobis semper ductor, qui éxtitit totíus mundi Redémptor. ℟. Amen. Ut, cujus in nativitáte solémnia jam strénuè peregístis, apparitiónis festa etiam cum gáudio celebrétis. ℟. Amen. Per. In nómine.

Ad Tértiam Prophetia et ómnia ália successivè. Proverbiórum Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias

Fili, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea custódiat cor tuum. Longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónet tibi. Misericórdia, et véritas non te déserant, circúmda eas gútturi tuo, et scribe in tábulis cordis tui : et invénies grátiam, et disciplínam bonam coram Deo, et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetípsum : time Dóminum, et recéde a malo. ℟. Amen.

Lectio libri Exodi (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Videns pópulus, quòd moram fáceret descendéndi de monte Moyses, congregátus advérsùs Aaron, ait : Surge, fac nobis deos, qui nos præcédant : Móysi enim huic viro, qui nos edúxit de terra Ægypti, ignorámus quid accíderit. Dixítque ad eos Aaron : Tóllite ináures áureas de uxórum, filiorúmque et filiárum vestrárum áuribus, et afférte ad me. Fecítque pópulus quæ jússerat, déferens ináures ad Aaron. Quas cùm ille accepísset, formávit ópere fusório, et fecit ex eis vítulum conflátilem : dixerúntque : Hi sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Quod cùm vidísset Aaron ædificávit altáre coram eo, et præcónis voce clamávit dicens : Grátes solémnitas Dómini est. Surgentésque manè, obtulérunt holocáusta, et hóstias pacíficas, et sedit pópulus manducáre, et bíbere, et surrexérunt lúdere. Locútus est autem Dóminus ad Móysen, dicens : Vade, descénde : peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti. Recessérunt de via, quam ostendísti eis : fecerúntque sibi vítulum conflátilem, et immolavérunt, atque immolántes ei hóstias, dixérunt : Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Rursúmque dixit Dóminus ad Moysen :
A Cerno, quod pópulus iste duræ cervícis est. Dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos, et déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orábat Dóminum suum, dicens : Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægypti, in fortitúdine magna, et in manu robústa? Ne quæso dicant Ægyptii : Cállidè edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, et deléret de terra : quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Recordáre Abraham, Isaac, et Israël servórum tuórum, quibus jurásti per temetípsum, dicens : Multiplicábo semen tuum, sicut stellas cœli : et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper. Placatúsque est Dóminus, ne fáceret malum, quod locútus
B fúerat advérsùs pópulum suum. Et revérsus est Móyses de monte, portans duas tábulas testimónii in manu scriptas ex utráque parte et factas ópere Dei : scriptúra Dei quoque erat in tábulis. Audiens autem Jósuë tumúltum pópuli vociferántis, dixit ad Móysen : Ululátus pugnæ audítur in castris. Qui respóndit : Non est clamor adhortántium ad pugnam, neque vociferátio compelléntium ad fugam : sed vocem cantántium ego áudio. Cùmque appropinquásset ad castra, vidit vítulum, et choros : iratúsque valdè, projécit de manu tábulas, et confrégit eas ad radícem montis : arripiénsque vítulum quem fécerat, combússit, et contrívit usque ad púlverem, quem sparsit in aquam, et dedit ex eo potum fíliis Israël.
C Dixítque ad Aaron : Quid tibi fecit hic pópulus, ut indúceres super eum peccátum máximum? Cui ille respóndit : Ne indignétur Dóminus meus : tu enim nosti pópulum istum, quòd pronus sit ad malum : dixérunt mihi : fac nobis deos, qui nos præcédant : huic enim Moysi, qui nos edúxit de terra Ægypti, nescímus quid accíderit. Quibus ego dixi : Quis vestrûm habet aurum? Tulérunt et dedérunt mihi : et projéci illud in ignem, egressúsque est hic vítulus. Videns ergo Móyses pópulum quod esset nudátus (spoliáverat enim eum Aaron propter ignomíniam sordis, et inter hostes nudum constitúerat) : et stans in castrórum porta, ait : Si quis est Dómini, jungátur mihi. Congregatíque sunt ad eum omnes fílii Levi : quibus ait : Hæc dicit Dóminus Deus 71 Israël : Ponat
D vir gládium super femur suum : ite, et redíte de porta usque ad portam per médium castrórum, et occídat unusquísque fratrem suum et amícum suum, et próximum suum. Fecerúntque fílii Levi juxta sermónem Móysi, ceciderúntque in die illo quasi vigínti tria míllia hóminum. Et ait Moyses : Consecrástis manus vestras hódiè unusquísque in fílio, et in fratre suo, ut detur vobis benedíctio. ℟. Amen.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte qui longè estis, quæ fécerim, et cognóscite vicíni fortitúdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit timor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? Quis hábitat ex vobis cum ardóribus

sempitérnis? Qui ámbulat in judíciis, et loquitur veritátem, qui prójicit avarítiam, et calúmniam, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obdûrat áures suas ne áudiat, et ne effúndat sánguinem, et cludit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis hábitat, muniménta saxórum sublímitas ejus: panis ejus datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decôre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Cor ejus meditábitur timórem: ubi est litterâtus? ubi verba legis pónderans? ubi doctor parvulôrum? Pópulum imprudéntem non vidêbis, pópulum alti sermónis: ita ut non possis intellígere disertitúdinem linguæ ejus, in quo nulla est sapiéntia. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios (I, cap. x).

℟. Deo grátias.

Fratres, nólumus vos ignorâre, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt, et in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spirituâlem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spirituâlem bibérunt (bibébant autem de spirituâli, consequénti eos, petrâ: petrâ autem erat Christus), sed non in plúribus eôrum beneplácitum est Deo: nam prostráti sunt in desérto. Hæc autem in figúra facta sunt nostri, ut non simus concupiscéntes malôrum, sicut illi concupiérunt: neque idólatræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodùm scriptum est: Sedit pópulus manducâre, et bíbere, et surrexérunt lúdere. Neque fornicémini, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, et cecidêrunt unâ die vigínti tria míllia. Neque tentêmus Christum: sicut quidam eôrum tentavérunt, et à serpéntibus periérunt. Neque murmuravérimus sicut quidam eórum murmuravérunt, et periérunt ab exterminatôre. Hæc autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt enim ad correctiônem nostram, in quos fines sæculôrum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprêhendat nisi humâna: fidêlis autem Deus est, qui non patiêtur vos tentári supra id quod potéstis, sed fáciet et cum tentatiône étiam provéntum, ut possítis sustinêre. Propter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolôrum cultúra: Ut prudéntibus lóquor, vos judicâte quod dico. Calix benedictiônis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? et panis, quem frángimus, nonne participâtio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, nam omnes de uno pane, et de uno cálice participâmus. Vidête Israël secúndùm carnem: nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altâris? Quid ergo? dico quod idólis immolâtum sit áliquid? aut quod idôlum sit áliquid? Sed quæ ímmolant Gentes, dæmóniibus ímmolant, et non Deo. Nolo autem vos sócios fieri dæmoniórum: non potéstis cálicem Dómini bíbere, et cálicem dæmoniôrum: non potéstis mensæ Dómini partícipes esse, et mensæ dæmoniórum. An æmulâmur Dóminum? Numquid fortióres illo sumus? Omnia mihi licent sed non ómnia ædíficant. Nemo quod suum est quærat, sed quod altérius. Omne, quod in máecello venúmdatur, manducâte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Dómini est terra, et plenitûdo ejus. Si quis vocat vos infidélium, et vultis ire: omne quod vobis appónitur, manducâte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Si quis autem díxerit: Hoc immolâtum est idólis: nolíte manducâre propter illum qui indicâvit propter consciéntiam. Consciéntiam autem dico non tuam, sed altérius. Ut quid enim libértas mea judicâtur ab ália consciéntia? Si ergo cum grátia partícipo, quid blasphêmor pro eo quod grátias ago? Sive ergo manducâtis, sive bibéritis, vel áliud quid fácitis: ómnia in glóriam Dei fácite. Sine offensióne estôte Judæis, et Géntibus, et Ecclésiæ Dei: Sicut et ego per ómnia ómnibus pláceo, non quærens quod mihi útile est, sed quod multis: ut salvi fiant. ℟. Amen.

72 *Antíphona* 1. Simulácra Géntium, ópera mánuum hóminum: símiles illis fiant, qui fáciunt ea: et omnes, qui confídunt in eis. Qui autem timent Dóminum, spérent in Dómino: adjûtor eórum, et protector eôrum est. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Dómine, qui sursùm in cœléstibus hábitans, terrénas potéstates cóntines et gúbernas: da nómini tuo glóriam, da peccántibus véniam; quodque de tua misericórdia præsúmimus, in veritâte, quod quærâmus, hauriâmus, ut misericórdia tua de Ecclésiæ cœtu simulácra exclûdat, et véritas ad cultûs tui agnitiônem dúbia corda convértat: ádjice, quæsumus, Dómine, benedictiônem tuam super pópulum tuum, et super fílios eórum; quique timéntibus te factus es salus in vitam perpétuam, quam promisísti, concêde corónam; ut non peccátis mórtui, à tua benedictióne abjiciâmur, sed vitæ partícipes facti, nomen tuum in sæcula conlaudêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. *Psalmus* LXXX.

Oratio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatióne fídei et spei plaudéntes orâmus, ut petítio nostra in tribulatióne diffûsa tuis áuribus appropínquet, et necessitâtum nostrârum causas insínuet: tua quippe bónitas singulórum précibus semper adsit, ut liberes: et eréptis nobis tríbue desidérii ardôrem ad te perténdere, et unitâtem trinæ majestâtis devótè concórditèr clamitâre; ut, tuis semper láudibus déditi, tuârum justificatiônum trámitem adsecúti in te quæsumus exultatiônis ornaménta, et spei remédia et fídei adquirâmus corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, etc. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 3. Cognóscant Gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

℟. Propitiâre, Dómine, peccâtis nostris propter nomen tuum. *P.* Nequândo dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? ℣. Adjuva nos, Deus salutâris noster: et propítius esto peccátis nostris. *P.* Nequândo di-

cant, etc. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* Propitiáre, Dómine.

Preces. Ad te clamámus, Dómine. *P.* Miserére, et parce pópulo tuo. ℣. Sacerdótes oráte : flecténtes génua dícite : *P.* Miserére. ℣. Ignósce mala, quæ géssimus, et esto nobis propítius. *P.* Miserére. ℣. Aréntem terram jam réspice, et imbrem grátiæ tribue. *P.* Miserére, et parce pópulo tuo.

Capitula. Cognóscant Gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es pátibulo Crucis appénsus : quosque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri, ut fide convertátur consciéntia, et spe læténtur in glória.

Pater noster. ℣. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. ℟. Deo grátias.

Isto órdine finiúntur Horæ, vidélicet, Tertia, Sexta, et Nona de diébus jejuniórum, hoc est, Kalendárum Januárii tribus diébus ante Epiphaniam Dómini quartâ féria, quintâ féria, sextâ féria, et Sábbato quòd est Vigília sanctæ Pentecóstes; tribus diébus ante festum sancti Cypriáni : Kalendárum Novémbrium tribus diébus ante festum sancti Martíni, et in fériis, quæ infra annum sunt præter illas, quæ benedictiónem habent.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Quómodò si rúgiat leo, et cátulus leónis super prædam suam, cum occúrrerit ei multitúdo pastórum, à voce eórum non formidábit, et à multitúdine eórum non pavébit : sic descendet Dóminus exercítuum, ut præliétur super montem Sion, et super collem ejus. Sicut aves volántes, sic próteget Dóminus exercítuum Hierúsalem, prótegens et líberans, tránsiens, salvans. Convertímini, sicut in profúndum recesserátis filii Israël. In die illa abjíciet vir idóla argénti sui, et idola auri sui, quæ fécerunt vobis manus vestræ in peccátum. Et cadet Assur in gládio non viri, et gládius non hóminis vorábit eum, et fúgiet non à fácie gládii : et júvenes ejus vectigáles erunt. Et fortitúdo ejus à terróre transíbit, et pavébunt fugiéntes príncipes ejus : dicit Dóminus, cujus ignis est in Sion, et camínus ejus in Hierúsalem. Ecce in justítia regnábit rex, et príncipes in judício præerunt. 73 Et erit vir, sicut qui abscónditur à vento, et celat se à tempestáte. Sicut rivi aquárum in siti, et umbra petræ permanéntis in terra desérta. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligéntèr auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquétur et planè. Non vocábitur ultra is, qui insípiens est, princeps, neque frauduléntus appellábitur major, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antiphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nobis. *Psalmus* CXXII.

Oratio. Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus,

A quem cœléstia, et terræ máchinam virtúte continére fatémur. Miserére ígitur nostri, Dómine, miserére; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietáte cleménti respícias, et à delictórum obpróbrio déxterâ nos tuæ virtútis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, etc.

Antiphona 2. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

Oratio. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde régimen salutáris impénde, atque in tuæ plebis custódia semper vígila, et malignántium rábiem tuâ déxterâ refréna. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

B *Antiphona* 3. Speret Israël in Dómino ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX. ℟. Miserére quia Deus es. *P.* Misericors miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misericors. ℟. Miserére.

Preces. Ad te clamámus, Dómine. *P.* Precámur ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, et da vitæ remédium. *P.* Precámur. ℣. Causas peccáti ámove, et da locum véniæ. *P.* Precámur. ℣. Da nobis auxílium, qui tollis perículum. *P.* Precámur. ℣. Audi Deus víduas, et orphanórum lácrymas. *P.* Precámur.

Capitula. Exálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; ne maculétur mens supérbiæ C morbo, gressúsque nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambuláre : ne nóxii incedámus in cómpedes, sed humilitèr sentiéndo, ad plenitúdinem spei nobis condónes properáre.

Pater noster, etc. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Dóminus, etc. ℟. Et cum spíritu, etc. In nómine Dómini, etc.

Benedictio. Quære in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, noli prohibére eum qui potest benefácere : si vales, et ipse bénefac. Ne dicas amíco tuo : Vade, revértere, et cràs dabo tibi : cùm statim possis D dare. Non enim scis quid superventúra páriet dies. Ne moliáris amíco tuo malum, cum ille in te hábeat fidúciam. Ne conténdas advérsùs hóminem frustrà, cùm ipse tibi nihil malefécerit. Ne æmuléris hóminem injústum, nec imitéris vias ejus : quia abominátio est Dómini omnis inlúsor, et cum simplícibus sermocinátio ejus. Egéstas à Dómino in domum ímpii, tabernácula autem justórum benedicéntur. Inlusóres ipse inlúdet, et mansuétis dat grátiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXXII, XXXIII).

℟. Deo grátias.

In diébus illis : Locútus est Móyses filiis Israël dicens : Peccástis peccátum máximum : ascéndam ad Dóminum, si quómodo, eum, quívero, deprecábor

pro scélere vestro. Reversúsque ad Dóminum, ait : Obsecro, Dómine, peccâvit pópulus iste peccâtum máximum, fecerúntque sibi deos áureos : aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti. Cui respóndit Dóminus : Qui peccaverit mihi, delêbo eum de libro meo : tu autem vade, et duc pópulum istum quò locûtus sum tibi : Angelus meus præcêdet te. Ego autem in die ultiónis visitâbo et hoc peccâtum eórum. Percússit ergo Dóminus populum pro reátu vítuli, quem fécerat Aaron.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen : Vade, ascénde de loco isto tu, et pópulus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti, in terram, quam jurávi Abraham, Isaac et Jacob, dicens : Sémini tuo dabo terram, et mittam præcursórem tui Angelum, ut ejíciam Chananæum, Hethæum, et Amorrhæum, et Cethæum, et Pherezæum, et Hevæum, et Jebuzæum, et intrent in terram fluéntem lacte et melle. Non enim ascéndam tecum, quia pópulus duræ cervícis es : ne fortè dispérdam te in via. Audiénsque pópulus sermónem 74 hunc péssimum, luxit : et nullus ex more indûtus est cultu suo. Dixítque Dóminus ad Móysen : Lóquere fíliis Israël : Pópulus duræ cervícis es, semel ascéndam in médio tui, et delêbo te. Jam nunc depône ornaméntum tuum, ut sciam quid fáciam tibi. Deposuérunt ergo fílii Israël ornaméntum suum à monte Horeb. Móyses quoque tollens tabernáculum, teténdit extra castra procul, vocavítque nomen ejus, Tabernáculum fœderis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaiæ Prophetæ (Cap. XLVI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audite me, domus Jacob, et omne resíduum domûs Israël, qui portámini à meo útero, qui gestámini à mea vulva. Usque ad senéctam ego ipse, et usque ad canos ego portâbo : ego feci, et ego feram : ego portâbo, et salvâbo. Cui assimilástis me, et æquástis, et comparástis me, et fecístis símilem? Qui confértis áurum de sácculo, et argéntum staterâ ponderâtis : conducéntes artíficem, ut fáciat deum : et procidéntes, adorâtis. Portant illum in húmeris gestántes, et ponéntes in loco suo : et stabit, et de loco suo non movébitur : sed et cùm clamáverint ad eum, non exáudiet : de tribulatióne non salvâbit. Mementóte istud, confundámini : redite prævaricatóres ad cor. Recordámini prióris sæculi, quóniam ego sum Deus, et non est ultrà Deus, nec est símilis mei : Adnúntians ab exórdio novíssimum, et ab inítio quæ necdum facta sunt, dicens : Consílium meum stabit, et omnis volúntas mea fiet : Vocans ab oriénte avem, et de terra longínqua virum voluntâtis meæ : et locûtus sum, et addûcam illum : creâvi, et fáciam illum. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios secúndæ (Cap. VI, VII).

℟. Deo grátias.

Fratres, os nostrum patet ad vos, ò Corínthii, cor nostrum dilatâtum est. Non angustiámini in nobis : angustiámini autem in viscéribus vestris : eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquàm fíliis dico, dilatámini et vos. Et nolite jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitâte? Aut quæ societas lucis ad ténebras? Quæ enim convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Dóminus : Quóniam habitâbo in illis, et inter eos ambulábo, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exite de médio eórum, et separámini, dicit Dóminus Omnípotens, et immúndum ne tetigéritis : et ego recípiam vos : et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios, et in fílias, dicit Dóminus. Has ígitur habéntes promissiónes, charíssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritûs, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo, et in terra, in mari, et in abyssis, edúcens nubes ab extrêmo terræ. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Domine, qui edúcens nubes ab extrêmo terræ; orbem univérsum sanctis replésti doctóribus, fúlgura in plúviam convérte miséricors, ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres, benedicéndo refícias, tuâque replétos grâtiâ ubériùs benedicas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam. Deus noster, etc.

Dóminus sit semper, etc. ℟. Et cum, etc.

Antíphona 2. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus, qui facis mirabilia solus. *Psalmus* LXXVI.

Orátio. Precâmur, Dómine, ut tuâ nos non repéllas propitiatióne : sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône : ut déxtera, quæ fuit vindex in ultióne facinorum ; ipsa sit nobis contrítis remédium sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 3. Qui diligitis Dóminum, odite malum. *Psalmus* XCVI.

Preces. Avérte, Dómine, iram furóris tui, et miserâtus parce pópulo tuo. *P.* Et miserére. ℣. Omnium précibus pium audítum præbe, teque rogâmus sanctè, citò concêde. *P.* Et miserére. ℣. Tu, Christe, flébiles gémitus intuêre, víncula mortis solve, et vitam largire. *P.* Et miserére. ℣. Jam vide lachrymas, intéllige lugéntes : tandem delicta nostra clemens ignósce. *P.* Et miserére. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libentèr, tu propter temetípsum, Christe, succúrre. *P.* Et miserére.

Capítula. Deus, cujus in regno credéntium terra exúltat, cujus justítiam cœli adnúntiant, 75 cujus dominatiónem Angelórum legiónes adorant; custódi servórum tuórum ánimas : ac ne peccáti auctórem sequéntes, intereâmus : tu líbera, tu prótege, tu consérva : ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præíerit, non nos meritórum pœna exuréndos accípiat, sed cleméntia creatóris, ut vivâmus, erípiat.

Pater noster. Et ne nos, etc. A malo nos libera. Quære fol. 10.

Ad Vésperum.

Laudа. Véspere, mane, et merídie te laudâmus, Dómine.

Antiphona. Salva plebem tuam, Dómine, et benedic hereditâtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua; et salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Et elóquium tuum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et elóquium tuum.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Capitula.* Dilectíssimi fratres. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui cum Patre. *Lauda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Omnia supra dicta require fol.* 69, 70. *Orátio.* Dómine, exáudi oratiónem nostram. *Require in isto fólio.*

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exaltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *Quære fol.* 68.

Antiphona 1. Magnus Dóminus, et laudâbilis nimis. *Psalmus*, XLVII.

Orátio. Magne Dómine valdêque laudábilis, dilâta in omnes fidem Ecclésiæ tuæ: ut in cujus grádibus Deus agnósceris; in ea étiam plenâ fidélium devotióne laudêris: ejusque preces propítius súscipe; et inter sæculi procéllas sollícitos gubernâtor custodi: ut civitâtem, quam fundásti in sæcula, misericórdiâ tuâ introeúntes, suscipiâmur in illa, narrántes in túrribus mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Meménto congregatiónis, Dómine, quam creásti ab inítio. *Psalmus* LXXIII.

Orátio. Meménto Dómine congregatiónis tuæ, quam ab initio creásti, quamque mirabilitèr ac misericórditèr tui sánguinis prétio redemísti; qui hanc ipsam in possessionem tuam de Géntibus elegísti. Líbera ergo virgam hereditâtis tuæ à supplantatóris incúrsibus: ac sìc eam rege justificándo præsenti in sæculo, ut ipsam hæréditet in sæculo post futúro: et quæ regnum tuum advenire divínâ traditióne exórat; ad idem regnum indúlto piáculo hereditáriâ successióne pervéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Clamor noster ad te pervéniat; et ne avértas fáciem tuam à me. *Psalmus* CI.

Orátio. Domine, exáudi oratiónem nostram; et clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat: quacúmque autem die te invocâmus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas faciém tuam à petítibus; nec gubernatiónem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulémur adipísci postulâta; dum ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Hierúsalem erit tibi Dóminus lux ætérna, et Deus honor tuus non enim in hoc casu tibi véniet,

A sol et luna non deficient. *P.* In ætérnum tempus. ℣. Hiérusalem non erit tibi sol ámpliùs ad lucéndum per diem, nec splendor lunæ illuminâbit te in nocte; sed erit tibi Dóminus in luce. *P.* In ætérnum.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte faciem tuam à peccátis meis: et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte faciem tuam. *Require fol.* 68.

Ad Cánticum. Antiphona. Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur: nec ut filius hóminis, ut immutêtur.

Cánticum Númeri (*Cap.* XXIII).

De Aram addúxit me Balac rex Moabitârum, de móntibus Oriéntis: veni, inquit, et máledic Jacob: * própera, et detestâre Israël. Quómodò maledicam,

B cui non maledíxit Deus?

Quâ ratióne detéster, * quem Deus non detestâtur?

De summis silícibus vidêbo eum, * et de cóllibus considerâbo illum.

Pópulus solus habitâbit, et inter gentes non reputábitur.

Quis dinumerare possit púlverem Jacob, * et nosse númerum stirpis Israël?

Moriâtur ánima mea morte justórum, * et 76 fiant novíssima mea horum simília.

Sta Balac et auscúlta, * audi fili Sepnor:

Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur: * nec ut filius hóminis, ut immutêtur.

C Dixit ergo, et non fáciet? * locûtus est, et non adimplêbit?

Ad benedicéndum adductus sum, * benedictiónem prohibêre non váleo.

Non est idólum in Jacob, * nec vidêtur simulácrum in Israël.

Dóminus Deus ejus cum eo est, * et clangor victóriæ regis in illo.

Deus edúxit eum de Ægypto, * cujus fortitúdo símilis est rhinoceróti.

Non est augúrium in Jacob, * nec divinátio in Israël.

Tempóribus suis dicêtur Jacob et Israël * quid operâtus est Deus.

Pópulus ecce ut leæna consúrgit, * et leo eri-

D gitur:

Non accubâbit, donec dévoret prædam, * et occisórum sánguinem bibat.

Orátio. Tu es, Dómine, stella veritâtis óriens ex Jacob, homóque consúrgens ex Israël: et novo sidere osténderis Deus, et præsépio pósitus Deus et homo, unus créderis Christus: Propter magnam ergo misericórdiam tuam, visiónis tuæ horum próroga grátiam: ut appáreat in nos lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiórum: et qui visiónis tuæ desidério anhelâmus, visiónis tuæ præmio consolêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Matutinárium. Antiphona. Lux auróræ oriénte sole manè. *P.* Absque núbibus rútilat. ℣. Deus mi

serenet nobis, et benedicat nos : illúminet Dóminus A vultum suum super nos. P. Absque, etc. ℣. Glória, et honor Patri, etc. P. Absque

Lauda. In potentátibus ejus laudáte eum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : ingrédere ad petram, abscóndere fossâ humo à fácie timóris Dómini, et à glória majestátis ejus. Oculi sublímes hóminum humiliáti sunt, et incurvábitur altitúdo virórum ; et exaltábitur Dóminus solus in die illa. Quia dies Dómini exercítuum super omnem supérbum, et excélsum, et super arrogántem : et humiliábitur. Et super omnes cedros Líbani sublímes et eréctas, et super omnes quercus B Basan. Et super omnes montes excélsos, et super omnes colles elevátos. Et super omnem turrim excélsam, et super omnem murum munítum, et super omnes naves Tharsis, et super omne lignum, quod visu pulchrum est. Et incurvábitur omnis sublímitas hóminum, et humiliábitur altitúdo virórum, et elevábitur Dóminus solus in die illa : et idóla pénitùs conteréntur : Et introíbunt in spelúncas petrárum, et in vorágines terræ à fácie timóris Domini, et à glória majestátis ejus, cúm surréxerit percútere terram. In illa die projíciet homo idóla argénti sui, et simulácra áuri sui, quæ fecérunt sibi, ut adorárent talpas, et vespertiliónes. Et ingrediétur fixúras petrárum, et cavérnas saxórum à fácie formídinis Dómini, et glóriâ majestátis ejus, cúm C surréxerit percútere terram. Quiéscite ergo ab hómine, cujus spíritus in náribus ejus est, quia excélsus reputátus est ipse. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitátis fons. *Capítula*. Dilectíssimi fratres. *Láuda*. Allelúia. Lætábitur. *Benedíctio*. Christus Dóminus qui cum Patre. *Require fol.* 69 et 70. *Orátio*. Magne Dómine. *Quære in princípio Matutíni. fol.* 75.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomónis Proverbiórum (*Cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

Fili, qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, et ipse clamábit, et non exaudiétur. Munus abscónditum extinguit iras, et donum in sinu indignatiónem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, et pavor operántibus iniquitátem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui diligit épulas, in egestáte erit : et qui amat vinum, et pínguia, non ditábitur. Pro justo datur ímpius : pro recto iníquus. Mélius est habitáre in terra desérta, quam cum muliere rixósa et iracúnda. Thesaurus desiderábilis, et óleum in habitáculum justi : et imprúdens homo díssipat illud. Qui séquitur justítiam, et misericórdiam, invéniet justítiam, et vitam, et glóriam. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* V, VI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Vocávit Móyses omnem Israël, et dixit ad eum : Audi, Israël, cærimónias atque judícia, quæ ego loquor in áuribus vestris : hódiè díscite ea, et ópere compléte. Dóminus Deus noster pépigit nobíscum fœdus in Horeb. Non cum pátribus nostris inívit pactum, sed nobíscum qui in præséntiárum sumus, fácie ad fáciem locútus est nobis in monte de médio ignis. Ego sequéster, et médius fui inter Deum, et vos in témpore illo, ut annuntiárem vobis verba ejus : Timuístis enim ignem, et non ascendístis in montem, et ait Dóminus Deus tuus, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos in conspéctu meo. Non fácies tibi scúlptile, nec similitúdinem hóminum, qui in cœlo sunt désuper, et quæ in terra deórsum, et quæ versántur in aquis sub terra. Non adorábis ea, neque coles. Ego enim sum Dóminus Deus tuus : Deus æmulátor, reddens iniquitátem patrum super fílios in tértiam et quartam generatiónem his qui odérunt me, et fáciens misericórdiam in multa míllia diligéntibus me, et custodiéntibus præcépta mea. Non usurpábis nomen Dómini Dei tui frustrà : quia non erit impunítus qui super vana nomen ejus assúmpserit. Honóra patrem tuum et matrem, sicut præcépit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore, et benè sit tibi in terra, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi. Non occides. Neque mœcháberis. Furtum non fácies. Nec loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces uxórem próximi tui, non domum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, et univérsa, quæ illius sunt : Hæc sunt præcépta et cærimóniæ atque judícia, quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, et faciátis ea in terram ad quam transgredimini possidéndam : ut tímeas Dóminum Deum tuum, et custódias ómnia mandáta et præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi, et fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui. Audi Israël, et obsérva ut fácias ea, et benè sit tibi, et multiplicéris ámpliùs, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum dare tibi terram lacte et melle manántem. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me dicens : Quid est D quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud, dicéntes : Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscent? Vivo ego, dicit Dóminus, si fúerit vobis ultrà parábola hæc in provérbium in Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt : ut ánima patris, ita et ánima fílii mea est : ánima, quæ peccáverit, ipsa moriétur. Et vir si fuerit justus, et fécerit judícium et justítiam, in móntibus non coméderit, et óculos suos non leváverit ad idóla domús Israël : et uxórem próximi sui non violáverit, et ad muliérem menstruátam non accésserit : Et hóminem non contristáverit : pignus debitóri reddíderit, per vim nihil rapúerit : panem suum esuriénti déderit, et nudum operúerit vestiménto : Ad usúram non commodáverit, et ámpliùs

non accéperit : ab iniquitâte averterit ánimam suam. Judícium verum fécerit inter virum et virum : in præcéptis meis ambuláverit, et judícia mea custodíerit, ut fáciat veritâtem : hic justus est, vitâ vivet et non moriêtur, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia Epistolæ Páuli Apóstoli ad Corinthios primæ (*Cáp.* VIII).

Fratres, cógito quòd ego spíritum Dei hábeo. De his autem, quæ idólis sacrificántur, scimus quóniam omnes sapiéntiam habémus. Sciéntia inflat, cháritas verò ædíficat. Si quis se exístimat scire áliquid, nondùm cognóvit quemádmodum opórteat eum scire. Si quis díligit Deum, hic cógnitus est ab eo. De escis autem, quæ idólis immolántur, scimus quia nihil est idólum in mundo, et quòd nullus Deus, nisi unus. Nam etsi sunt qui dicúntur dii, sive in cœlo, sive in terra (síquidem sunt dii multi, et dómini multi) : Nobis autem unus Deus, Pater, ex quo ómnia, et nos illúminat unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, et nos per ipsum. Sed non in ómnibus est sciéntia. Quidam autem cum sciéntia usque nùnc idóli, quasi idolothytum mandúcant : et consciéntia ipsórum cùm sit infirma, pollúitur. Esca autem nos non comméndat Deo. Neque enim si non manducavérimus, deficiémus : neque si manducavérimus, abundábimus. Vidéte autem ne fortè hæc licentia vestra offendículum fiat infirmis. Si autem quis víderit eum, qui habet sciéntiam, in idólio recumbéntem : nonne consciéntia ejus cùm sit infirma, ædificâtur ad manducándum idolothyta? Et peribit infirmus in tua sciéntia frater, per quem Christus mórtuus est? Sic autem peccántes in 78 fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infirmam, in Christo peccâtis. Quapropter si esca scandalízat fratrem meum : non manducâbo carnem in ætérnum, ne fratrem scandalízem. Non sum liber? Non sum Apóstolus? Nónne Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Dómino? Et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum : nam signáculum Apostolâtus mei vos estis in Dómino. ℟. Amen.

Antiphona 1. Idóla Géntium jam non erunt a fácie timóris Dómini, et à majestâte virtûtis ejus, quóniam venit. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Dómine, qui sursum in cœléstibus hábitas. *Require fol.* 72.

Antiphona 2. Omnis terra adôret te, Deus, et psallat tibi : et psalmum dicat nómini tuo. Altíssime. *Psalmus* LXV.

Orátio. Omnis terra adôret te, Dómine; et tibi psallat vitæ participio incorruptæ : ut sicut sunt ómnia tuo formâta opifício, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℟. Amen.

Per, etc.

Antiphona 3. Ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* CXXXIV.

℣. Sapiéntiam suam Deus revelâvit populo suo,

A Verbum ejus procéssit in fines terræ, clamâte. *P.* Per civitátes Judá eccè Salvâtor advénit in monte Sion. ℣. Exultâte in lætítia Jacob, et inite contra caput Géntium, personâte, cánite et dícite. *P.* Per civitátes, etc. ℣. Glória, etc. *P.* Per civitátes.

Preces. Clamâmus ad te, Dómine, tu miserêre nobis. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime et perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. *P.* Et dona. ℣. Ægros vísita et captívos révoca, pupillos et víduas ádjuva. *P.* Et dona. ℣. Nos peccâvimus et à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. *P.* Et dona. ℣. Pœniténtibus miserêre, Dómine, et peccáti máculas áblue. *P.* Et dona.

B *Orátio.* Laudâmus te, Dómine, quia benígnus, ac suâvis es : præsta ítaque, ut dùm in tua laudatióne insístimus, vel à mundi nos illécebris ádvoces, vel perfectórum societáti adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XIX).

℟. Deo grátias.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediêtur Ægyptum, èt movebúntur simulácra Ægypti à fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsùs Ægyptios : et pugnâbit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, et cívitas advérsùs civitâtem, et regnum advérsùs regnum. Et disrumpê-
C tur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitâbo : et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes et ariólos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eis, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Antiphona. 1. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Esto in nobis Dómine Deus Israël : et malórum infestatiónem, ne deglutiâmur, à nobis repélle : nocivámque iracúndiam, ne absorbeâmur cómprime : sícque in nobis torrens tuæ voluptátis redúndet, ut vitiórum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet : neque inimi-
D córum déntibus laniémur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulémur : et tu adjûtor noster herédita nos in possessióne ætérna; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctóque Spíritu, fecísti cœlum et terram. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatióne indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiónem nequítiæ : da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere; et inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluentis lachrymârum ablúere : sic étiam confessiónis re-

média serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus A metâmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

℟. Miserêre nobis, Dómine. *P.* Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre nobis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Miserêre nobis.

79 *Preces.* Clamêmus omnes unâ voce. *P.* Dómine miserêre. ℣. Amâra nobis est vita nostra. *P.* Dómine miserêre. ℣. Delícta dele, pacem concêde. *P.* Dómine miserêre. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. *P.* Dómine miserêre. ℣. Parce delíctis, et súbveni de cœlis. *P.* Dómine miserêre.

Oratio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli B voce pronúntias; da in nobis tui timóris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias : sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiónis efficiâtur suavíssimus : ac sic labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondeántur.

Pater noster. Et ne nos, etc.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

Fili, qui custódit os suum, et línguam suam, custódit ab angústiis ánimam suam. Supérbus et árrogans vocâtur indóctus, qui in ira operâtur supérbiam. Desídia occidit pigrum : noluérunt enim quicquam manus ejus operári : tota die concupíscit et desíderat : qui autem justus est, tríbuet, et non cessabit. Hóstiæ impiorum abomínábiles, quia offerúntur ex scélere. Testis mendax períbit : vir obédiens lóquitur victóriam. Vir ímpius procácitèr obfírmat vultum suum : qui autem rectus est, córrigit viam suam. Non est sapiéntia, neque prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Equus paratus ad diem belli : Dóminus autem salûtem tríbuit. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiorum Israël, et dixit ad eos : Audi Israël, Dóminus Deus vester, Deus unus est. Díliges Dómi- D num Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo : et narrâbis ea filiis tuis, et meditáberis sedens in domo tua, et âmbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens. Et ligâbis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine et óstiis domûs tuæ. Cùmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, pro qua jurâvit pátribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob : et déderit tibi civitátes magnas et óptimas, quas non ædificásti, domos plenas cunctârum opum, quas non extruxísti, cisternas, quas non fodísti, vinéta et olivêta, quæ non plantásti, et coméderis, et saturâtus fúeris : cave diligénter, ne obliviscâris Dóminum, qui edúxit te de terra Ægypti, et de domo servitûtis. Dóminum Deum tuum timêbis, et ipsi sérvies, ac per nomen illius jurâbis. Non ibitis post deos aliénos cunctârum géntium, quæ in circúitu vestro sunt : quóniam Deus æmulâtor, Dóminus Deus in médio tui : nequándo irascâtur furor Dómini Dei tui contra te, et áuferat te désuper fáciem terræ. Non tentâbis Dóminum Deum tuum, sicut tentásti in loco tentationis. Custódi præcépta Dómini Dei tui, ac testimónia et cærimónias, quas præcêpit tibi : et fac quod plácitum est et bonum in conspéctu Dómini, ut benè sit tibi : et ingréssus possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XLIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Leva in circúitu óculos tuos, et vide, omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : vivo ego, dicit Dóminus, quia ómnibus his velut ornaménto vestiêris. Hæc dicit Dóminus : Ecce ego levo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltâbo signum meum. Et ásferent filios tuos in ulnis, et filias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges nutrítii tui, et regínæ nutríces tuæ : vultu in terram dimísso adorábunt te, et púlverem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego Dóminus, super quo non confundéntur qui expéctant eum. Numquid tollêtur à forti præda? Aut quod captum fúerit à robústo, salvum esse póterit? Quia hæc dicit Dóminus : Equidem, C et captívitas à forti tollêtur : et quod ablâtum fuérit à robústo, salvábitur. Eos vero, qui judicavérunt te, ego judicâbo, et filios tuos ego salvâbo. Et cibâbo hostes tuos carnálibus suis : et quasi musto, sánguine suo inebriabúntur : et sciet omnis caro, quia ego Deus salvans te, et Redémptor tuus sanctus Israël. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres, hoc dico, et testíficor in Dómino, ut non jam ambulêtis, sicut Gentes ambulábant in vanitâte sensûs sui, ténebris obscurâtum habéntes intelléctum, alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitâtem cordis ipsorum, **80** qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operationem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem ita non didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis, sicut est véritas in Jesu : depónere vos secúndùm prístinam conversatiónem véterem hóminem; qui corrúmpitur secúndùm desidéria erroris. Renovámini spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creâtus est in justítia, et sanctitâte veritâtis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus autem noster in cœlo et súrsùm in cœlo, et in terra, ómnia quæcúmque vóluit, fecit. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudâmus te, Dómine, quia benignus et magnus es : cujus magnitúdinem et bonitâtem et

mirabília testántur, et ópera : magnus es ígitur, Dómine, te ex níhilo tam stupénda tamque multiplícia creâre; benígnus autem, dùm pereúntem mundum Christi tui sánguine réparas : magnus, dum ex mórtuis cadávera súscitas; benígnus, cum excitâtis vitam interminábilem donas : Tribue omnípotens Deus nobis supplícibus tuis et tantæ magnitúdinis intellígere potestâtem, et benignitâtis tuæ suscípere pacem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Antiphona 2. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque síleas, Deus. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Deus, quis símilis tibi tam in bonitâte quam in virtûte? qui sanctos tuos et bonitâte érudis, et virtûte deféndis : qui inimicórum ora freméntia cómprimis, et tuórum obsecratiónes agnóscis : da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonórum partículam, quæ nos ab inimíci consílio tutos effíciat, et mundâtos à crímine tibi placêre osténdat : et tu nos perdúcas ad glóriam ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, etc.

Antiphona 3. Surge, Deus, júdica terram : quóniam tu dominâris ómnibus Géntibus. *Psalmus* LXXXI.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, precâmur. *P*. Ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium exáudi preces sýpplicum. *P*. Ut exáudias. ℣. Concéde nobis donum grátiæ, et fructum pœniténtiæ. *P*. Ut exáudias. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, et pestiléntiam. *P*. Ut exáudias. ℣. Solve delícti piáculum, et dona indulgéntiam. *P*. Ut exáudias.

Capitula. Exúrge, Deus, qui júdicas terram : et bráchio fortitúdinis rege, quos trophæo Crucis dignâtus es comparâre : ac pro quibus fúsio sacri sánguinis extat redémptio, ab his tibi deferâtur votíva conféssio : et qui passiónem redemptiónis nostræ crédimus, gloriósam resurrectiónem fatêmur, atque ascénsum ad æthera prædicâmus, reditúmque tuum terríbili recúrsu timêmus; ad vocem tubæ cum præconâverit, gaudéntes in advéntum tuum properêmus : Et tu, clementíssime Dómine, quos cónspicis ita solémnia cólere, hos de gehénnæ ardóribus érue; et gloriósæ resurrectiónis fieri præsta consórtes.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Posuísti tenébras, et facta est nox.

Antiphona. Disrúmpe, Dómine Deus, víncula peccatórum : ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. *Psalmus* CXV.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua custodíre nimis. ℣. Utinàm dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus. *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem. *Capitula*. Dilectíssimi fratres. *Benedictio*. Christus Dóminus. *Lauda*. Allelúia. Lætábitur. *fol*. 69 et 70. *Orátio*. Ne projícias nos. *Quære infra in Matutínis sequéntibus.*

De jejúnio Epiphaniæ.

Omnes jejunêmus ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccâtis nostris, ac pace impetrándâ; vel ad sacras lectiónes audiéndas Ecclésiam Dómini frequentêmus.

TERTIO DIE QUOD EST VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis, Dómine. *Requîre fol*. 68.

Antíphona 1. Bene nuntiâte de die in diem salutâre ejus. *Psalmus* XCV.

Orátio. Cantet tibi novum cánticum numerósitas redemptórum : nova fecísti mirácula : novum lumen ortum ex Vírgine, quod tamen Deitâti non erat novum, sed novum est insólito monstrâto miráculo, novum regeneratiónis **81** mystérium; in quo totum ínnovas mundum : nova génera virtûtum in curatióne ægrorum : novum humilitâtis ac patiéntiæ modum in supérbia persequéntium : novum stupendúmque genus virtûtis in glória resurgéntis : nova humânis vísibus tuæ osténditur majestâtis potéstas; cum verum hóminem ad cœlòrum sublimitâtem depórtas : Concède pro quibus tam nova mirácula gloriosus ópifex indidísti, hos et vestigiòrum tuórum sequáces, et glóriæ fácias coherédes; atque melódiam cárminis, nec non inter Sanctórum fragóres, et nostras voces admísceas perstrepéntes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Dóminus in Sion magnus : et excélsus super omnes pópulos. *Psalmus* XCVIII.

Orátio. Redémptor noster, Dómine, qui super omnem altitúdinem excélsus, et in Sion agnósceris magnus; credulitâtem Ecclésiæ tuæ in te âmplians pérfice; et pópulos in ejus sinceritâte fac coaléscere : ut nomen tuum, quod magnum est, confiténtes; ac régiæ glóriæ honórem tibi, fidei servitûte offeréntes; tu nos miserâtus de excélso próspice : et ab hac humilitâte terrârum in mansiónibus commûta cœlórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. Dóminus memor fuit nostri : et benedíxit nobis. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Dómine, qui sursúm. *Requîre fol*. 72.

℟. Hierúsalem civitas sancta ultrà non eget sole : quia cláritas Dei illúminat eam. *P*. Splendor ejus agnus est. ℣. Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, et propugnácula ejus auro mundo. *P*. Splendor. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Splendor.

In Laudibus.

Antiphona. Ne projícias nos, Dómine, à fácie tua : et spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos, Dómine, à fácie tua; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis : ut quos

reâtus facinorum tenet obnóxios, miseratiónis tuæ A cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Cánticum. Antíphona. Splendor lucis illúminat eam, et lucérna ejus agnus est.

Cánticum Tobiæ (Cap. XIII).

Luce clarâ fulgêbis in ómnibus finibus terræ : * Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, et habitatóres à novíssimis pártibus terræ ad nomen Dómini Dei :

Ut múnera sua in mánibus habéntes, regi cœlórum ófferunt cum lætítia. * Et nomen Dómini magnum erit in ómnibus sæculis sæculórum.

Maledícti omnes qui spérnunt te, * et omnes qui blasphémant te :

Maledícti omnes qui odérunt te, * omnes qui dixérunt in te verbum durum :

Maledícti omnes qui depónunt te, et omnes qui déstruunt muros tuos, * et omnes qui subvértunt turres tuas, et omnes qui succéndunt habitatiónes tuas :

Et benedícti erunt in te * omnes qui ædíficant te, in ætérnum.

Tunc gáude et lætâre cum fíliis justórum, * quia omnes colligéntur, et benedícent Dóminum in ætérnum.

Felíces qui díligunt te, * felíces qui gáudent in pace tua.

Et felíces omnes hómines qui contristabúntur in ómnibus flagéllis tuis, * quóniam gaudébunt, et vidébunt omne gáudium tuum in sæcula.

Anima mea benedícet Dóminum regem magnum, * quia liberâvit Hierúsalem,

Et ædificâbitur íterùm domus ejus, * in ómnibus sæculis sæculórum confitébitur nómini regis cœlórum.

Ostia Hierúsalem smarágdo et sapphíro fabricabúntur : * et lápides pretiósi omnes muri tui.

Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, * et propugnácula ejus auro mundo.

Platéæ Hierúsalem cánticum lætítiæ dicunt, * et omnis vicus ejus, Allelúia.

Benedíctus Dóminus, qui exáltat te, et benedíctus in ómnibus sæculis sæculórum : * quóniam in te benedicêtur omne sanctum in ætérnum.

Matutinárium. Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritâtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, et perduxérunt in monte sancto tuo. Glória, et honor Patri, etc.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. XLVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte me hæc, domus Jacob, qui vocámini nómine Israël, et de aquis Judá exístis, qui jurâtis in nómine Dómini Israël, recordámini non in veritâte, neque in justítia. De civitâte enim sancta vocâti sunt, et super Deum Israël constabilíti sunt : Dóminus exercítuum nomen ejus. Prióra ex tunc adnuntiâvi, et ex ore meo **82** exiérunt, et audíta feci ea : repénté operâtus sum, et venérunt. Scio enim quia durus es tu, et nervus férreus cervix tua, et frons tua ærea. Prædíxi tibi ex tunc : et ántequàm venírent indicâvi tibi, ne fortè díceres : Idóla mea fecérunt hæc, et sculptília mea, et conflatília mandavérunt ista. Quæ audístis, vide ómnia : vos autem non adnuntiástis. Audíta feci tibi nova ex tunc, et conservâta quæ nescis : nunc creâta sunt, et non ex tunc : et ante diem, et non vidísti ea, ne forté dicas : Ecce cognóvi ea. Neque audísti, neque cognovísti, neque ex tunc apérta est auris tua : scio enim quia prævâricans prævaricâbis, et transgressórem ex ventre vocâvi te. Propter nomen meum longè fáciam furórem meum : et laude meâ infrenâ- B bo te, ne intéreas. Ecce éxcoquam te, sed non quasi argéntum, elégi te in camíno paupertâtis. Propter me fáciam, ut non blasphémer : et glóriam meam álteri non dabo. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Capítula.* Dilectíssimi fratres, qui ómnia. *Lauda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui cum Patre. *Require fol.* 69 *et* 70.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (Cap. XV).

℟. Deo grátias.

Fili, Labia sapiéntium disseminábunt sciéntiam : cor stultórum dissímile erit. Víctimæ impiórum abominábiles Dómino : vota justórum placabília. Abo- C minátio est Dómino via ímpii : qui séquitur justítiam, dilígitur ab eo. Doctrína mala deseréńti viam vitæ : qui increpatiónes odit, moriêtur. Inférnus, et perdítio coram Dómino : quanto magis corda filiórum hóminum ? Non amat péstilens eum, qui se córripit : nec ad sapiéntes gráditur. Cor sapiéntis exhílarat fáciem : in mœróre ánimi dejícitur spíritus. Cor sapiéntis quærit doctrínam : et os stultórum páscitur imperítiâ. Omnes dies páuperis, mali : secûra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timóre Dómini, quàm thesáuri magni, et insatiábiles. Mélius est vocâre ad ólera cum charitâte, quám ad vítulum saginâtum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas : qui pátiens est mítigat excitâtas. Iter impiórum quasi sepes spinârum : via justórum D absque offendículo. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii (Cap. VII, VIII).

℟. Deo grátias.

In diêbus illis : Locûtus est Moyses fíliis Israël dicens : Audi Israël, Dóminus Deus tuus in médio tui est, Deus magnus et terríbilis : ipse consûmet natiónes has in conspéctu tuo paulátim atque per partes. Non póteris delêre eos páritèr : ne fortè multipliceéntur contra te béstiæ terræ. Dabítque eos Dóminus Deus tuus in conspéctu tuo : et interfíciet illos donec pénitùs delêbis eos. Tradet reges eórum in manus tuas, et dispérdas memóriam eórum sub cœlo : nullus póterit resístere tibi, donec cónteras eos. Sculptília eórum igne combûres : non concupísces

argéntum et aurum, de quibus facta sunt, neque adsúmas de his tibi quicquam, ne fortè offéndas, proptérea qui abominátio est Dómini Dei tui. Ne ínferas quippiam ex idólo in domum tuam, ne fias anáthema, sicut et illud est. Quasi spurcítiam detestáberis, et velut inquinaméntum ac sordes abominatiónis habébis, quia anáthema est.

Omne mandátum, quod præcípio tibi hódiè, cave diligéntèr ut fácias : ut possítis vívere, et multiplicémini, ingressíque possideátis terram, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis. Et recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragintà annis per desértum, ut afflígeret te, atque tentáret, et nota fíerent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandáta illíus, an non. Afflíxit te penúriâ : dedit tibi cibum Manna, quod ignorábas tu et patres tui : ut osténderet tibi quód non in solo pane vivet homo, sed in omni verbo quod egrediétur ex ore Dei. ℟. Amen.

B

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* xxx).

℟. Deo grátias.

Expéctat Dóminus ut misereátur vestrî : et ídeò exaltábitur parcens vobis : quia Deus judícii Dóminus : beáti omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Hierusalem : plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit tibi Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum : et erunt óculi tui vidéntes præceptó em tuum. Et aures tuæ áudient verbum post tergum monéntis : Hæc via, ambuláte in ea : neque ad déxteram, neque declinétis ad sinístram. Et contaminábis láminas sculptílium argénti tui, et vestiméntum conflátilis auri tui, et dispérges ea sicut immundítiam menstruátæ. Egrédere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus, et pinguis : pascéntur in possessióne tua in die illa agnus 83 spatiósè : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commíxtum migma cómedent, sicut in área ut ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum, in die interfectiónis multórum cum cecíderit turris. Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplícitèr sicut lux septem diérum, in die quâ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. ℟. Amen.

C

D

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Fratres, Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur inter vos, sicut decet sanctos : aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet ; sed magìs gratiárum áctio. Hoc

A

enim scitóte intelligéntes : quòd omnis fornicátor, aut impúdicus, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hoc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis autem aliquándó ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte : probántes quid sit beneplácitum Dómino : et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem et redargúite. Quæ enim inoccúlto fiunt ab ipsis, turpe est dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, à lúmine manifestántur : omne autem, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit : Surge qui dormis, exúrge à mórtuis, et illuminábit te Christus. ℟. Amen.

Antiphona 1. Magnus Dóminus noster : et terríbilis super omnes deos. Quia omnes dii Géntium dæmónia : Dóminus autem cœlos fecit. *Psalmus* xcv.

Orátio. Domine, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœléstibus hábitas gloriósus ; humilitátem nostram ab excélso inténde placátus ; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitátis vítio impedíta, nunc est, in te credens, virtútum méritis plena, et fíliis numerósa ; ita mens nostra, ab sterilitáte óperum infecúnda, te tribuénte possit et semen verbi suscípere, et copiósis frúctibus redundáre : noménque tuum, à solis ortu usque ad occásum præclárum, cordis ámbitu unanimitáte dilígere, et fídei assentióne laudáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Servíte Dómino Deo vestro : et nolíte adoráre deos aliénos ; quia Dóminus sanctus est. Exultáte Deo adjutóri nostro : jubiláte Deo Jacob. *Psalmus* lxxx.

Orátio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatióne fídei. *Require fol.* 72.

Antiphona 3. In toto corde vestro convertímini ad Deum, et auférte deos aliénos de médio vestrî, et servíte Dómino soli, et liberábit vos de manu inimicórum vestrórum. Audíte hæc omnes Gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *Psalmus* xlviii.

℟. Appáruit cláritas Dei in nube *P.* Sicut in tempóribus Móysi. Et manifestábitur quemádmodum Sálomon deprecátus orábat. ℣. Manifestátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implévit Sion judício, et justítiâ : et erit fides in tempóribus suis. *P.* Sicut in tempóribus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sicut.

Preces. Clamámus ad te, Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, et humiliátos tuére, elísos érige, deprecántibus miserére. *P.* Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamórem nostrum atténde, peccáta dimítte, et plúviam citò largíre. *P.* Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, et consoláre lugéntes : gáudium captívis, et pátriam redde peregrínis. *P.* Et à flagéllo.

Supplicátio. Orémus Auctórem lucis Dóminum no-

strum Jesum Christum, cum omni supplicatiône A
rogêmus; ut nos claritâte suâ propitius inlustrâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Apériat, quæsumus, Dómine os nostrum sapiéntia; et corde meditêmur, et linguâ loquâmur prudéntiam: et ne juméntis insipiéntibus comparêmur, disciplinis divinæ legis erudiâmur: ut te solúmmodò intelligéntia nostra âdsequens âm quem ætérno in gâudio cum Sanctis ómnibus dans, præmia sempitérna suscípiat.

Pater noster, etc.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ tur per totum annum. Ad Nonam, dicántur ut i cúndo die prætérito jejuniôrum.

85 IN FESTO APPARITIONIS DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Qui fecit solem *P.* In splendôrem diéi: lunam, et stellas in luminâre noctis. ℣. Qui turbat mare, et résonat fluctus ejus, Dóminus omnipotens B
nomen est ei. *P.* In splendôrem diéi.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem: ut sitiéntibus nobis vitâlem impártias potum; et caligántium animârum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Ante solem pérmanet nomen ejus, et ante lunam sedes ejus: et benedicéntur in eo omnes tribus terræ. Allelúia. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, et abundántia pacis: donec extollâtur luna. Et dominábitur à mari usque ad mare; et à flumínibus usque ad fines terræ. Coram illo Æthíopes prócident. Allelúia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Rex magnus appáruit in Israël, et C
venérunt reges terræ, *P.* Adorâre eum: et obtulérunt ei múnera aurum, thus, et myrrham. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregâti sunt, et convenérunt in unum. *P.* Adorâre eum: et obtulérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Adorâre eum: et obtulérunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Magôrum múnera, in mystério oblâta, Deum te, regémque, hominémque declârant: ut primitias Géntium in his acceptáres, plenitúdinem Géntium in salutâre perfíciens; adésto nobis per ea, quæ in te divísa, inconfúsa constâre veráciter crédimus: dum pro nobis et ut homo ínnocens páteris, et ut rex potens vincis, et ut Deus omnipotens incorruptibilis pérmanes; cujus útique et Passióni myrrha, et Regno aurum, D
et Deitáti debêtur incénsum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Germinavérunt campi erémi germen odôris Israël; *P.* Quia venit rex Dóminus cum lætítia in lúmine majestâtis suæ: ut adórent eum. ℣. Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveâtur mare, et plenitûdo ejus. *P.* Quia venit rex. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Adórent eum omnes Angeli ejus, Allelúia: *P.* Audivit, et lætâta est Sion. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnâvit, exúltet terra: læténtur insulæ multæ. *P.* Audivit, et lætâta est. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Audivit, et lætâta est.

Hymnus.

Inlúminans Altíssimum
Micántium astrôrum globum.
Pax, vita, lumen, véritas.
Jesu, fave precántibus:
Sed mystico baptísmate
Fluénta Jordânis, retrò
Convérsa quodam témpore,
Præsénti sacrâvit die.
Seu stella partum Vírginis
Cœlo micans signáverit.
Et hic adorâtus die,
Præsêpe Magos dúxerit.
Vel hydriis plenis aquæ
Vini sapôrem infúderit,
Hausit minister cónscius,
Quod ipse non impléverat.
Aquas colorâri videns
Inebriâri flúmina
Mutâta eleménta stupent
Transire usus álteros:
Sic quinque millibus viris
Dum quinque panes dividunt,
Edéntium sub déntibus
In ore crescêbat cibus
Multiplicabâtur magis
Dispéndio panis suo,
Qui hæc videns mirabâtur
Juges meâtus fóntium.
Inter manus frangéntium
Panis rigâtur prófluus,
Intácta, quæ non frégerant
Fragméntis subrépunt viri.
Meménto salûtis auctor, etc.

Glória tibi Dómine, etc.

Supplicátio. Orêmus Auctôrem lucis Dóm nostrum Jesum Christum, cum omni supplic rogêmus: ut nos lúmine claritâtis suæ propitius minâre et illustrâre 86 dignêtur. ℟. Præsta ne omnipotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, el

Capítula. Alpha et Oméga initium et finis, et homo, infinitus et præfinitus: in quo et p pium Deitas, et últimum sentitur Humánitas: dens ómnia; vivíficans cuncta, et cóntinens uni miserére nobis, quia dignatus es nasci pro nobi in te pérmanes, et nobis appâres: dùm in te stis, et nobis súbvenis: dùm nusquàm à Patre

[illegible]liter dees, et ad salvándos míseros clementiálitèr A áles: dùm cœléstia reples, et terrêna non déseris; pérfice in nobis, quæsumus, beneficia piíssimi Redemptôris, dùm consérvas glóriam inæstimábilis Conditôris: ut pietâte, qua redémptor adsístis, indúltor quoque críminum sentiâris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedictio. Benedicat vobis Alpha et Oméga compeniâtus Omnipoténtis Dei Patris Unigénitus Fílius. ℟. Amen. Qui est inítium et finis: ipse nos secum victúros attóllat tempóribus infinítis; ℟. Amen. Atque, eréptos à malis, ita illústret lúmine claritâtis, ut nos et glóriæ præmiis, et donis ditet æternitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

B *Lauda.* Misit me sanâre contribulâtos corde, Allelúia; *P.* Prædicâre captívis redemptiónem, et cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: mandâvit in ætérnum testaméntum suum. *P.* Prædicâre captívis. ℣. Glória, et honor patri, etc. *P.* Prædicâre captívis.

Orátio. Domine Deus, qui advéntum Unigéniti Fílii tui Joánnem púerum præcúrrere voluísti; ut missus ante viam Christo incredulórum córdibus præparâret, sanándo contribulátos corde, et cæcis restituéndo lúminis claritâtem: suffrágio ejus et cæcitâtem cordis illúmina, et tribulatiónes córdium nostrórum in ætérnum gáudium muta; ut qui nativitâtem Unigéniti Filii tui gáudio christiáno attóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnârum vínculis contristémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedictio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. *Quære fol.* 46.

Antiphona 1. Hierúsalem in te apparêbit Dóminus; *P.* Et honor ejus super te vidébitur. Et ibunt reges in lúmine tuo, et Gentes in splendóre tuo ambulábunt. ℣. Et permanêbit cum sole, et ante lunam, in generatióne et in sæculum sæculi. *P.* Et honor ejus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et honor ejus.

D *Orátio.* Fac nos, Dómine, beátæ illius Hierúsalem visióne lætári, et in grémio ejus perpétuâ jocunditâte attólli, in qua tu lux ætérna, radiâre promíttis, et cujus honor esse pollicêris: Largire ergo nobis, ejus desidério carnálibus éxui nugis et vestíri virtútibus copiósis: ut eam, cui tu apparéndo factus es indeficiens lumen, nos amplectâmur sempèr méritis gratulántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Gloriósus est aspéctus ejus, et inter fílios hóminum forma ejus. *P.* Ante eum conciderunt reges os suum. Quibus non est nuntiâtum de eo, adoravérunt eum. ℣. Coram illo prócident A Æthiopes: et inimíci ejus terram lingent. *P.* Ante eum continuérunt. ℣. Glória, et honor Patri etc. *P.* Ante eum.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus inter hómines et forma et aspéctus est gloriósus, glorificándos nos tibi adsúme, et in partis déxteræ coronándos collocatióne státue, ut qui ora nostra in tuis láudibus apérimus, carnis sénsibus non gravémur: et qui gloriósi aspéctûs tui solâmen exquírimus, visiónis tuæ consolatióne omnímodâ potiâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. In diébus Heródis regis ecce Magi ab Oriénte venérunt Hierosólymam, *P.* Dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judæórum? vídimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adorâre eum. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum. *P.* Dicéntes: Ubi est. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Dicéntes: Ubi est.

Orátio. Rex ómnium sæculórum, Christe Deus altíssime, qui in diébus Heródis regis de Vírgine natus, Magis, quæréntibus te, novo es in sídere declarâtus: appáreat in nobis virtûtis tuæ præsidium ad depelléndas omnes pernícies tenebrârum, quò sic Majestâtis tuæ **87** sidus in nobis respléndeat, ut ad te quæréndum nulli se nobis errórum óbices interpónant, quò et ad te vidéndum currâmus alácritèr, et te viso jocundémur instántèr. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

C ℟. Hierúsalem ecce appáruit in te rex regum, et commovebúntur ínsulæ de locis suis. Omnes príncipes Géntium descéndent de thronis suis, et áfferent diadêma de cápite suo. *P.* Et ófferent ei de lapídibus pretiósis aurum, thus, et myrrham. ℣. Ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum, *P.* Et ófferent. ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum et Saba dona Deo addúcent. *P.* Aurum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Hierúsalem.

Orátio. Deus, Dei Fílius, Patris ineffábilis virtus, qui novo sídere in Géntibus rex regum osténderis magnus, et in civitâte illa beáta appáres gloriósus: quem ínsulæ tremunt: cui príncipes et natiónes Géntium obsequúntur, dùm tibi ómnia regna cedunt, tibi regum diadémata substernúntur; dignâre jam grátiâ, nostris te osténdere sénsibus pium, et in conversatiónibus maniféstum: ut primítias spíritûs habentes, ea tibi semper per múnera dedicêmus, per quæ introíre beâtam illam Hierúsalem plácitis córdibus mereâmur, ut tibi mundíssimum aurum nostrórum óperum deferéntes, regni tui mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferunt: reges Arabum et Saba dona addúcent. *P.* Et adorábunt in conspéctu ejus omnes reges terræ: omnes Gentes sérviunt illi: Quóniam ipse liberâvit egénum à poténte; et páuperem, cui non erat adjútor. ℣. Ex usúris et iniquitâte liberâvit ánimas

eórum, et præclârum nomen eórum coram illo. *P.* Et adorábunt. ℟. Glória, etc. *P.* Et adorábunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui reges et insulæ múnera offerunt; qui invíctâ virtûte liberâre venísti pâuperem à poténte; et ex hostis antiqui poténtiâ frâgile humânum genus éripere miseratióne supérnâ: cum nos à te prolongâti, tuarúmque miseratiónum inopes facti; illius iniquitâti súbditi, vinculísque peccáminum tenerêmur addicti: Sic tua nos jam píetas et ab ejus sævítia éruat, et restitútos tibi, tecum permansúros comméndet: ut qui nos te miseránte redémptos fatêmur; remuneratúri te donánte póstmodùm gloriêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dómine, qui te nútriunt, reges erunt et regínæ nutríces tuæ. *P.* Vultu in terra inclináto adorábunt te, et púlverem pedum tuórum lingent, et cognoscêris Dóminus, in quo non confundéntur omnes, qui te expéctant. ℣. Nátio, et progénies collaudábunt ópera tua, et poténtiam tuam pronuntiábunt. *P.* Vultu in terra. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Vultu in terra.

Orátio Dómine, quem inclináto in terram plebes vultu adórant, dum tuo subjiciúntur império univérsa; largíre indeféssam pópulis Christiánis lætítiam, et hodiérnæ Apparitiônis tuæ gáudia proténde in Géntibus dedicánda; nobis quóque ita esto semper placábilis, ut propítius in judício sentiâris, quò vitæ nostræ ex vultu tuo tam indésinens solâmen exístat, ut à te nostrórum nullus depéreat, qui te unum et verum Deum expéctat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Interrogâbat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum regem? *P.* Stellam vídimus fulgéntem, et vénimus adorâre Deum. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Stellam vídimus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Stellam vídimus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad interrogatiônem Herôdis ita Magórum ora præcónio veritâtis tuæ irrádias, ut te regem regum per eos nuntiâtum osténdas; dum se vidisse ajunt stéllæ refulgéntis indícium, quod mundum illúminet univérsum; te quæsumus, te precâmur, ut dos in Ecclésia tua visiônis tuæ lumen optâtum: appáreas etiam in ea sidus ómnibus pretiósum, quòd nullâ adversárii interrogatióne detérriti, sic magnália tua prædicêmus ore diffúso, ut in ætérnæ lucis radiêmur usquequâque præsídio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Appáruit vir in majestâte sua circúmdatus fulgôre, et à claritâte advéntûs Dómini illuminábitur terra, et erit lætítia, et gáudium omni pópulo. *P.* Ita, et reges, principésque vénient, et adorâbunt eum. ℣. Regnum ejus regnum sempitérnum, et usque ad antiquum diêrum pervênit; et data est ei omnis potéstas. *P.* Ita, et reges. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ita, et reges.

88 *Orátio.* Deus, qui brevíssimum sidus voluísti

A grátià repentíni vestíre fulgôris; osténde, quæsumus, fáciem tuam pópulis Christiánis: ut, sicut Magis errántibus tandem trámitem veri demonstrásti itíneris, ita nobis delinquéntibus tríbuas portum ætérnæ salûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Viri sublímes ad te transíbunt, et tui erunt: te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantum in te est Deus, et non est præter te. *P.* Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvâtor. ℣. Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? Potens es Dómine, et véritas tua in circúmitu tuo. *P.* Verè tu es Deus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Verè.

Orátio. Adorábunt te, Dómine Jesu Christe, omnes viri sublímes atque excélsi terræ, quóniam ipse, ut

B salváres hómines, húmilis nasci dignâtus es in terris; in te enim verè Deus est, quia tu verbum in carne abscónditum, non mutâtum, unum cum Patre póssides nomen; confundántur proíndè omnes, qui adversántur tibi: dùm aut sic erubéscunt, ut ad te rédeant: aut in te confundántur; si ad te minimè convertántur; noster ergo Salvâtor salvándis nobis appáreas, dum nos in te crédere, et ad te transíre, et te toto corde dilígere præstas. ℟. Amen.

Per misericórdiam. Et tu es Deus benedíctus, et gloriósus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Antíphona. Erit lumen lunæ sicut lumen solis, et lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diêrum. *P.* In die quâ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussûram plagæ ejus sanáverit: Ecce enim Dó-

C minus cum lætítia venit. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* In die quâ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* In die quâ.

Orátio. Deus, qui ligâre ventûrus es vulnus pópuli tui, percussûram plagæ nostræ sanatûrus, adésto: ut ita quicquid in nobis est vitiósum, vel lúbricum, divinitâtis tuæ luce illúmines, ut nec per noctem hujus sæculi luna nos cóncremet, nec per diem futúri exáminis sol veritâtis exuréndos tristíficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce stella, quam víderant Magi ab oriénte, antecedêbat eos, donec veniret supra, ubi erat puer. *P.* Vidéntes autem Magi stellam, gavísi

D sunt gáudio magno. ℣. Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, et commóta sunt omnia víscera eórum. *P.* Vidéntes autem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vidéntes.

Orátio. Stella illa, Dómine, quæ natum te in terris regem Magis stupéntibus nuntiâvit, non sidéreas in cœlum vias ténuit, cum novo Vírginis partu novum sidus appáruit, sed ad demonstrándum te homínibus Christum usque ad ipsum nativitâtis tuæ lóculum præcucúrrit; undè profúsis précibus te implorâmus, ut, qui ejus indício absque errôre Magórum direxísti itínera, nostra, te apparénte, sanctífices corda: ut in æquitâte coram te gradiéntes atque justítiâ, pervenîre mereâmur ad gáudia repromíssa. ℟. Amen.

Deducénte nos grátiâ déxteræ tuæ, Dómine Jesu A Christe; qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Luce clarâ fulgébis in ómnibus fínibus terræ. Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, et habitatóres à novíssimis pártibus terræ in mánibus habéntes múnera. *P.* Regi cœlórum ófferunt cum lætítia : et nomen Dómini magnum erit in ómnia sæcula. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. *P.* Regi cœlórum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Regi cœlórum.

Orátio. Abúndet, quæsumus Dómine, in diébus nostris lux claritâtis tuæ in fínibus terræ : ut, quos Apparitiónis tuæ luce irrádias, abundántiâ pacis usquequàque sustóllas : ut, dùm deputátis offíciis B obséquii dependímus votum, æthéreæ lucis luminósum capiâmus effectum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Signum magnum visum est in cœlo : Múlier amicta erat sole, et luna sub pédibus ejus, et super caput ejus coróna stellârum duódecim. Et festinâbat, ut páreret; et péperit fílium. *P.* Qui rectûrus est omnes gentes in virga férrea. ℣. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquàm sponsus procédens de thálamo suo. *P.* Qui rectûrus est. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Qui rectûrus est.

Orátio. Deus sanctificâtor diéi hodiérnæ, qui sanctæ hujus festivitâtis nomen de mirabílibus indidísti; da Ecclésiæ tuæ, ut sicut Epiphanía, id est hodiérna so- C lémnitas, et **89** declarátio et apparítio nuncupâtur : ita in pópulo tuo cláritas Majestâtis tuæ fulgéscat, et sanctitâtis lumen appáreat, ut plebs hæc, in tuo nómine consecrâta, hoc hábeat júgitèr in conversatióne, quod hæc festívitas appellâtur ex nomine. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ. *P.* Ut sérviant tibi Gentes, et adórent te tribus. ℣. Pete à me, et dabo tibi Gentes hereditâtem tuam, et possessiónem términos terræ. *P.* Ut sérviant tibi Gentes, et adórent. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut sérviant.

Orátio. Gloriósè Deus Pater et Dómine, qui Unigénito et coætérno fílio tuo servíre Gentes et adorâre tribus de- D dísti : póscimus, tua ipsi possessio simus; ut ab ejus fílii tui non deviêmus præcéptis, ut ei nos indivisè connéctes, quem ex te génitum gloriósè pronúntias. ℟. Amen.

Quia tecum summe Pater et cum Spíritu Sancto unus est Deus in sæcula sæculórum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dixit audítor sermónum Dómini, qui visiónem Omnipoténtis intúitus est. *P.* Vidébo eum, sed non modò : intuébor illum, sed non propè. Oriêtur stella ex Jacob et consúrget homo de Israël. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Vidébo eum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vidébo.

Orátio. Tu es, Dómine, stella veritâtis óriens ex Jacob, homóque consúrgens ex Israël : et in novo sidere osténderis Deus, et in præsépio pósitus Deus et homo, unus créderis Christus; propter magnam misericórdiam tuam visiónis tuæ nobis próroga grátiam : appáreat in nobis lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiórum : ut, qui visiónis tuæ desidério anhelâmus, visiónis tuæ præmio consolêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Fulget Cœlum, et Terra splendet à claritâte Dei, quia procéssit de habitáculo sancto suo sanâre contribulátos corde, et cæcis réddere lumen. *P.* Gaudête hódiè, univérsæ Gentes, quia in médio vestri Salvâtor appáruit : jam nolíte pavêre. ℣. Illúxit enim grátia Dei Salvatóris nostri in ómnibus homínibus. *P.* Gaudête hódiè. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Gaudête hódiè.

Orátio. Fulget, Dómine, Cœlum rútilum serenitâte astrórum, Terrâque ipsa refulgénti lúmine serenâtur, quia apparêre dignâtus es mundo de habitáculo sancto tuo; sana ergo cordis nostri mœstítiam, quia ad hoc venísti, ut rédimas univérsa : illúdque nostris óculis lumen attríbue, quo te purificâti semper mereâmur aspícere : ut qui Apparitiónis tuæ gáudia lætabúnda nuntiâmus in Géntibus, infinitâ tecum lætítiâ gaudeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Ego sum Alpha, et Omêga, primus, et novíssimus : princípium et finis. *P.* Ego sum radix, et genus David, stella spléndida, et matutína. Sponsus, et sponsa dicunt : Veni. Et qui sitit, véniat : et accípiat aquam vitæ, gratis. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Ego sum. ℣. Glória, etc. *P.* Ego sum Alpha, et Omêga.

Orátio. Alpha, et Omêga, princípium, et finis, radix, et genus, fílius, Dominúsque David, Christus Deus et homo, per quem útique est ille, ex quo esse dignâtus es; esto nobis propítius, dùm nos et ut David Dóminus regis, et ut húmilis miséricors rédimis : ut sceptro tuo subjíciens devotiónem nostram, solus nos possídeas in ætórnum, qui solus victor factus es infernórum. ℟. Amen.

Et pérmanes Deus benedíctus in ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus es Dómine Deus Israël, quia visitásti nos, et fecísti redemptiónem plebis tuæ.

Cánticum Zachariæ (Cap. 1).

Et eréxit cornu salûtis nobis, * in domo David puéri sui.

Sicut locûtus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetârum ejus :

Salûtem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium ódio qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurâvit ad Abraham patrem nostrum, * datûrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicôrum nostrórum * liberâti, serviâmus illi ;

In sanctitâte et justitia coram ipso, * ómnibus diêbus nostris.

Et tu puer, prophêta Altíssimi vocáberis : * 90 præibis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus, * in remissiônem peccatórum eôrum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitâvit nos, óriens ex alto

Illuminâre his, qui in ténebris, et umbrâ mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona. Benedictus es Dómine Deus Israël. Glória, et honor, etc. *P.* Quia visitâvit nos.

Orátio. Deus Omnípotens, cujus contínuò filii efficimur, dùm tinctiône salutáris aquæ purgâmur ; fac nos ità benedictiônis tuæ percípere donum, ut méritò supérnæ civitâtis Hierúsalem filii appellêmur : ut, qui Géntibus es manifestâtus in sídere, credéntibus appáreas in salûtem ; et, qui nos renovâsti benedictiônis aquâ per lavâcrum, rénoves in futúro per indúltæ grátiæ repromissum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad áliud Cánticum. Antiphona. Adest lumen tuum Hierúsalem, et majéstas Dómini in te vidébitur.

Cánticum Esaíæ (Cap. LX*).*

Surge, illuminâre Hierúsalem : * quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Quia ecce ténebræ opérient terram, * et caligo pópulos :

Super te autem oriêtur Dóminus, * et glória ejus in te vidébitur.

Et ambulâbunt Gentes in lúmine tuo, * et reges in splendôre ortûs tui.

Leva in circúitu óculos tuos, et vide : * omnes isti congregâti sunt, venérunt tibi :

Filii tui de longè vénient, * et filiæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidêbis, et áfflues, * et mirábitur et dilatábitur cor tuum,

Quandò convérsa fúerit ad te multitûdo maris, * fortitûdo Géntium vénerit tibi.

Adest lumen tuum, Hierúsalem, * et majéstas Dómini in te vidébitur.

Reiterêtur Antiphona. Adest lumen tuum.

Orátio. Christe, Fílius Dei, qui præcessiône radiántis stellæ teipsum in præsépio pósitum Magis te quæréntibus voluísti osténdere ; præcedénte nos, vel subsequénte grátiâ tuâ ætérnum nobis sidus refúlgeat, quò te quotídiè inveniamus edéndum, qui cibus factus es redemptôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo, honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego sum Alpha, et Oméga, princípium, et finis, dicit Dóminus Deus. Allelúia. ℣. Allelúia. Ego sum
A primus, et novíssimus : ego sum radix, et origo David : ego sum stella spléndida, et matutína. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. XLV*).*

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Labor Ægypti, et negotiátio Æthiópiæ, et Sabáim viri sublímes ad te transíbunt, et tui erunt : Post te ambulâbunt, vincti mánicis pergent : et te adorábunt, teque deprecabúntur : Tantùm in te est Deus, et non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvâtor. Confúsi sunt, et erubuérunt omnes : simùl
B abiérunt in confusiônem fabricatóres errôrum. Israël salvâtus est in Dómino salûte ætérnâ : non confundámini, et non erubescêtis in sæculum sæculi. Quia hæc dicit Dóminus creans cœlos, ipse Dóminus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus : non in vanum creâvit eam : ut habitarêtur, formâvit eam : ego Dóminus, et non est álius. Non in abscóndito locûtus sum in loco terræ tenebróso : non dixi sémini Jacob : Frustrà quærite me : ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta. Congregámini, et veníte, et accédite simùl qui salváti estis ex Géntibus : nesciébant qui levábant sculptúras suas simul, et rogant Deum non salvántem. Annuntiâte, et veníte, et consolámini simul : quis audítum fecit hoc, ex tùnc prædíxit illud ? nunquid non ego Dóminus,
C et non est ultrà Deus absque me ? Deus justus, et salvans non est præter me. Convertímini ad me, et salvi éritis omnes fines terræ. ℟. Amen.

Hymnus.

Hostis Heródes ímpie,
Christum venîre quid times ?
Non árripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam, sequéntes prævíam :
91 Lumen requírunt lúmine :
Deum fateántur múnere.
Lavâcra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit :
Peccâta, quæ non détulit,
D Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere
Mutâvit unda oríginem.
Quarto die jam fœtidus
Vitam recêpit Lázarus,
Mortísque liber vínculis,
Factus supérstes est sibi.
Rivos cruôris hórridi
Contácta vestis óbstruit :
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.
Solûtus omni córpore

Jussus repéntè súrgere,
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehêbat léctulum.
Tunc ille Judas cárnifex
Ausus Magístrum trádere
Pacem ferêbat ósculo,
Quam non gerêbat péctore.
Verax datur fallácibus :
Pium flagéllat ímpius :
Crucique fixus innocens
Conjúngitur Latrónibus.
Arómata post Sábbatum
Quædam vehébant córpori,
Quas alloquúntur Angeli,
Vivum sepúlcro non tegi.
Hymnis venite dúlcibus,
Omnes canâmus súbditum
Christi triúmpho tártarum,
Qui nos redêmit vénditus.
Zelum Dracônis ínvidi,
Et os Leônis péssimi
Calcâvit Unicus Dei,
Seséque cœlis réddidit.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuísti hódiè,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus auctórem lucis. *fol.* 83. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Gloriôse, sancte, omnípotens Deus, qui vários humáni géneris miserâtus semper erróres, proptéreà sine dúbio etiam Magis, in tenebrósa superstitiône, sive calígine constitútis, prævium síderis lumen usque ad tua sancta cunábula ministrâsti : ut ómnibus generálitèr, in suo erróre degéntibus, desidérium tuæ agnitiónis accénderes; accénde nos etiam, precamur, salutífero tui amôris ardôre : ut, qui te jam dono tuæ illuminatiônis agnóvimus, tuæ quoque dilectiônis ardôre flagrántes, tibi adhærêre in perpétuum mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Misit me sanâre. *Benedictio.* Benedicat vobis Alpha, et Oméga. *fol.* 86.

In nómine Dómini.

Octávâ Epiphaniæ, ómnia dicántur ut in die fol. 85.

IN PRIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Elevátio mánuum meârum sacrifícium. *P.* Vespertinum. ℣. Dirigâtur, Dómine, orátio mea in conspéctu tuo sicut incénsum. *P.* Vespertinum.

Orátio. Deus, cujus nomen à solis ortu usque ad occâsum laudábile est : sicut incénsum in conspéctu tuo nostra dirigâtur orátio ; ubique elevátio mánuum nostrârum, sacrifícium vespertinum, ímpleat solemnitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

A *Sono.* Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus : et ad matutinum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi : conscidísti saccum meum, et præcinxísti me lætítiâ. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui est iste, cujus stellæ splendidérunt in custódiis suis, et lætátæ sunt, cum vocâret eas ? reluxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas. ℣. Fecit lunam in témpora : sol agnôvit occâsum suum. *P.* Et lætátæ sunt. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et lætátæ sunt. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Confitêbor tibi Dómine in directiône cordis mei. Allelúia. *P.* In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. Allelúia. ℣. In tuis justificatiónibus meditâbor : non oblivíscar sermónes tuos.
B *P.* In eo quòd. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* In eo quòd.

Hymnus.

Invéntor rútilis dux bone lúminis,
Qui certis vícibus témpora dívidis,
Merso sole chaos íngruit hórridum,
Lucem Christe tuis redde fidélibus.
92 Splendent perspícuo lúmine árdua,
Flammis mobílibus scilicèt átria :
Absentémque diem lux agit æmula,
Noctem inlúminans fulgôre prævio.
Nos festis tráhimus per pia gáudia
Noctem concíliis, votâque próspera
Concéntu párili, suavi sonántibus
Hymnórum módulis ora resólvimus.
C O res digna Deus, quam tibi resíduæ
Noctis princípio Grex tuus ófferet :
Luce, quam tríbuis, nihil pretiósius,
Luce, quà réliqua præmia cérnimus.
Tu lux vera óculis, lux quoque sénsibus
Intùs, tu spéculum, fons ; lumen
Quod delibat plebs tua, súscipe,
Tinctum pacífici chrísmatis únguine.
Per Christum Génitum summe Pater tuum,
In quo visíbilis stat tibi glória,
Qui noster Dóminus, qui tuus Unicus
Spirat de pátrio corde Paráclitum :
Per quem splendor, honor, laus, sapiéntia,
Majéstas, bónitas, et piétas : Tu
D Regnum contínes Nómine tríplici,
Texens perpétuis sæcula sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. *fol.* 66.

Capitula. Dirigâtur orátio nostra Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo : ut non patiâris in nobis demorári vespertinum fletum; sed lætítia tranquilla in matutínis sacrifíciis tribuâtur, suscipiántur oratiónes nostræ per Angelum tuum, sicut Tobíæ et Saræ desidéria exaudíre dignâtus es : cura nos ab infirmitátibus nostris, et sana omnes languóres nostros; ut quemádmodùm crédimus diem hanc oblâtam, noctis adveniéntis calígo diem vitæ retributiónis invéniat per eum, qui nos dócuit orâre.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedictio. Flammam benedictionis cœlórum super A vos Dóminus benígnus infúndat, et Trínitas insepa-rábilis à vobis nunquam recédat. ℟. Amen. Bella adversariórum vestrórum átterat, et acies eórum ignis cœléstis consúmat. ℟. Amen. Dominétur in vobis chárितas indivídua, et consérvet vos sempitérna majéstas. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me, Deus : Allelúia. *P.* Quia mandátis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cogitávi vias meas : et convérti pedes meos in testimónia tua. *P.* Quia mandátis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quia mandátis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. *Require in Matutinis istius Domínici. fol.* 3. B

In principio Matutini dicimus per dies Domínicos, scilicèt : Hymnus. Ætérne rerum Cónditor.

Orátio. Ætérnum te auctórem. *Quære fol.* 3.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. *Psalmus* L.

Antíphona 3. In te confídit ánima mea, líbera me, Dómine. *Psalmus* LVI.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem, Dómine, suscéptor meus es. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. ℣. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper. C

Antíphona. In te confídit ánima mea : líbera me, Dómine. *P.* Et in sæcula sæculorum. Amen.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes. *Quære fol.* 3.

Antíphona 1. Servíte Dómino in timóre : et exultáte ei cum tremóre. Apprehéndite disciplínam. *P.* Nequándò irascátur Dóminus, et pereátis à via justa. ℣. Quarè fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? *P.* Nequándò. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Nequándò.

Orátio. Serviéntes tibi, Dómine, in timóre, disciplína tua nos erudiéndo possídeat; et exultántes cum tremore jocúnditas modésta sustóllat; nec nos efficiámur à via justa recedéndo pérditi; sed in te confidéndo mereámur esse beáti. ℟. Amen. D

Per misericórdiam.

Antíphona 2. In tribulatióne nostra, Deus, dilatásti nos. *P.* Miserére nobis, et exáudi orationem nostram. ℣. Cum invocárem, exaudísti me Deus justítiæ meæ : in tribulatióne mea dilatásti mihi. Miserére mei, et exáudi oratiónem meam. *P.* Miserére nobis, et exáudi. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Miserére nobis.

Orátio. Domine, qui semper invocántibus ades, et in tribulatióne constitútis opem ferre 93 misericórdiæ delectáris : dona, ut odiéntes sæculi vanitátem refutantésque mendácium, Christum tuum, (quem à te magnificátum agnóscimus) nostrum esse summum ætérnúmque præmium gaudeámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Convértere Dómine, éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. *P.* Quia non est in morte qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. *P.* Quia non est. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quia non est.

Orátio. Dómine neque in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furóre corrípias : sed ab asperitáte vérberis unge nos cleméntiâ lenitátis : ut non perditiónem pœna; sed eruditiónem nobis tua cónferat disciplína. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Abundavérunt iniquitátes nostræ super númerum arénæ maris. *P.* Et nunc justè comprimimur ad nos erigéndum caput nostrum : peccávimus, Dómine, peccávimus. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitátes fécimus. *P.* Et nunc justè. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et nunc.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Date magnitúdinem Dómino.

Cánticum. Atténde Cœlum. *Quære fol.* 4.

Orátio. Descéndat, Dómine, ut plúvia elóquium tuum; et sicut ros, verba tua super nos effundántur : ut, ubérrim tuâ miseratióne rigáti, tibi magnitúdinem demus, cujus ópera bona esse cognóscimus : omnes viæ tuæ, judícia; et iníquitas procul est à rectitúdine tua : proindè nos, qui proclíves ad malum sumus, à tua gubernatióne, étiam cum tui obliviscimur, non defraudémur : ut et si servilitèr facínore sciscitámur, lenitáte patérnâ à te córrigi sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsius benedíctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus patrum nostrórum; laudábilis enim et superexaltátus in sæcula tu es : Rectè ergo tuæ glóriæ nomen benedicétur in ætérnum; et vel in magnis vel in módicis tu creátor, tu ópifex sapientíssimus declamáris : ideo quæsumus; ut qui te orándo pro universitátis conditióne Dóminum benedícimus, benedíctæ sanctitátis illustratióne lætémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Verba mea áuribus pércipe Dómine. Allelúia. ℣. Intéllige clamórem meum rex meus, et Deus meus. Quóniam ad te orábo. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis : Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis, allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXV).

℟. Deo grátias.

Glória Dei celâre verbum, et glória regum investigâre sermónem. Cœlum sursùm, et terra deórsùm, et cor regum inscrutábile. A Aufer rubíginem de argénto, et egrediêtur vas puríssimum. Aufer impietátem de vultu regis, et firmâbitur justítiâ thronus ejus. Ne gloriósus appáreas coram rege, et in loco magnatórum ne stéteris. Mélius est enim ut dicatur tibi : Ascénde hùc ; quàm ut humiliêris coram príncipe. Quæ víderint óculi tui, ne próferas in júrgium citò : ne pósteà emendâre non póteris, cum dehonestâveris amícum tuum. Causam tuam tracta cum amíco tuo, et secrêtum extráneo ne revéles : ne fortè insúltet tibi cum audíerit, et exprobrâre non cesset. Mala áurea in lectis argénteis, qui lóquitur verbum in témpore suo. Ináuris áurea, et margaríta fulgens, qui árguit sapiéntem, et áurem obediéntem. Sicut frigus nivis in die messis, ita legâtus fidélis ei, qui misit eum, cum requiéscere facit ánimam illíus. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ glóriæ. *Quære fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum. *Quære fol.* 66.

Capitula. Exultántes gáudio magno pro réddita nobis hujus diéi, lucem Dei Patris omnipoténtis et misericórdiam deprecêmur, ut diem Domínicæ Apparitiónis solémnitèr celebrántibus pacem tranquíllam, lætitiámque speciâlem præstâre dignêtur : ut à vigília matutína usque ad noctem cleméntiæ suæ favóre protécti, exultántes in Dómino gaudeâmus.

℟ Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum. Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Orátio. Tibi, Dómine, in Ecclésia sanctórum cantâmus : tibíque grátiam præconâmus : tríbue nobis, laudes tuas prómere ; in quo coætérnum nos crédimus prǽmium obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Exeúnte véspera Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Cantet tibi glória mea, et non compúngar. *P.* Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi. ℣. Hæc facta est mihi : quia justificatiónes tuas exquisívi. *P.* Dómine Deus meus. ℣. Glória, et honor. *P.* Dómine Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. ℣. Dirigâtur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo. *P.* Elevátio. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Elevátio. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. Allelúia. *P.* Sit nomen Dómini benedíctum. Allelúia, allelúia. ℣. A sólis ortu usque ad occâsum, laudábile nomen Dómini. *P.* Sit nomen Dómini. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sit nomen.

Hymnus.

Altíssimi Verbum Patris,
Almæ Jesúque Vírginis
Bis nostro natus gáudio,
Carnísque Factor et caro.

Decúrsa transit jam dies,
Exáudi preces súpplicum ;
Fovénsque lætus vésperi
Gloriósum lumen súscipe.

Hoc soli ad finem tibi
Incénsum sacrum damus :
Cœléste ut nostris tuum
Lumen ténebris fúlgeat.

Mentémque fessam dum sopor
Noctis parâtam détinet,
Obscûra cedant sómnia, B
Pectúsque purum lúceat.

Quiêtem nullus córporis
Rápiat dolus lascíviæ ;
Sed te Deus mens sonet,
Tecum cor altum vígilet.

Vócibus simul cum córdibus
Christo, Patríque, Spirítui
Hymnum sonántes in choro
Melo canâmus pérpetim.
Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. C

Capitula. Omnípotens sempitérne Deus, cujus præcépto sol illústrat diem, luna clarificat noctem, vespertínis laudibus nos dignántèr exáudi : ut et plácidum superveniéntis spátium perágere mereâmur, et transácto tenebrárum cursu, matutínis nos íterum sacrifíciis apta, ne ullam offensiónum máculam dies repræséntet exóriens.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedictio. Benedícat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui Crucis portâvit injúriam. ℟. Amen. Ipse nos perdûcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris nos cólocet, qui causâ nobis factus est pacis. D ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine. *P.* Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi : quia justificatiónes tuas exquisívi. *P.* Justificatiónes. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Justificatiónes.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, ob amórem. *Quære infrà in istis Matutínis.* In nómine Dómini nostri.

Istis perâctis, fiat Commemorátio de Devotatióne Ecclésiæ, et aliárum festivitátum, quárum devotiónem habes.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Miserére mei Deus secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L. *Reiterétur Antiphona.* Miserére.

Orátio. Miserére nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam : et undè nos erubéscimus, tu indúlgeas : et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Beàtus vir, qui non ábiit in consílio impiòrum, et in via peccatórum non stetit. **95** *Psalmus* I. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur Antiphona.* Beàtus vir, qui.

Orátio. Concède nobis, Dómine, ob amó·em beatitúdinis consilia declinàre iniquitàtis; cáthedram ítaque pestiléntiæ procul à nobis sépone, ut pestiferæ doctrínæ tabes non adhæreat conviventlæ nostræ; sed voluntàtem nostram à malítiæ sessiòne tu rémove : et meditatiòne legis tuæ jugi nos tibi amòre conjúnge. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Nunc reges intellígite : erudímini omnes qui judicàtis terram. Servìte Dómino in timòre. *Psalmus* II. *Reiterétur Antiphona.* Nunc reges.

Orátio. Serviéntes tibi Dómine in timòre ob metum judícii, exultántes cum tremòre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplìnam, quà, judicántes terram córporis nostri, véteris hóminis figulum confríngamus; et exteriòris terræ purgaménta calcèmus : ac secúndùm Cœléstis imáginem Hóminis reformáti, in hereditàtem tuam servitúte húmili, et in possessiònem tuam cultu pérpeti transferàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Sacrificàte sacrificium justítiæ, et speràte in Dómino. *Psalmus* IV.

Orátio. Domine, qui semper invocántibus ades, et in tribulatiòne constitútis opem ferre misericórdiæ delectàris : dona, ut odiéntes sæculi vanitàtem, refutantésque mendácium, Christum tuum (quem à te magnificàtum agnóscimus), nostrum esse summum æternúmque præmium gaudeamus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Ad te, Dómine, leváví ánimam meam. *P.* In te confido Deus meus, non erubéscam. ℣. Vide humilitàtem meam, et labòrem meum : et dimítte mihi omnia peccàta mea. *P.* In te confido. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Ad te Dómine.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedícam enim vobis, et multiplicàbo vos sicut stellas cœli, dicit Dóminus.

Cánticum Génesis (*Cap.* XII, XIII, XVII).

• Egrédere de terra tua, et de cognatiòne tua, et de domo patris tui, * et veni in terram quam monstràvero tibi.

Faciámque te in gentem magnam, et benedícam A tibi, * et magnificàbo nomen tuum, erísque benedíctus.

Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, * atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ.

Leva óculos tuos, et vide à loco, * in quo nunc es, ad aquilònem et merídiem, ad oriéntem et occidéntem.

Omnem terram, quam cónspicis, * tibi dabo et sémini tuo in sempitérnum.

Benedícam enim vobis, * et multiplicàbo vos sicut stellas cœli, et velut arénam, quæ est in líttore maris :

Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, * et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes B terræ.

Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldœórum, ego Deus omnípotens : * ámbula coram me, et esto perféctus.

Ponámque fœdus meum inter me et te, * et multiplicàbo te veheméntèr nimis. Ego sum, et pactum meum tecum,

Erísque pater multàrum géntium. * Et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno : * ut sim Dóminus Deus tuus, et sémini tuo post te.

Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatiónis tuæ, * in possessiònem æternam, eróque Deus C eórum.

Matutinárium. Antiphona. Rex meus et Deus meus : ad te oràbo, Dómine. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamòrem meum. *P.* Rex meus, et Deus meus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Rex meus.

Lauda. Laudàte Dóminum in sanctis ejus : Allelúia, allelúia. Laudàte eum in firmaménto virtútis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CL. *P.* Laudàte Dóminum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Laudàte eum in firmaménto virtútis ejus. ℣. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. *P.* Allelúia, allelúia.

D *Léctio libri Proverbiórum Salomònis* (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitàris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud **96** temetípsum : time Dóminum, et recéde à malo. ℟. Amen.

Hymnus.

Fulgéntis auctor ætheris,
Qui lunæ lumen nóctibus,
Solem diérum cúrsibus
Certo fundásti trámite.

Nox atra jam repéllitur,
Mundi nitor renáscitur,
Novusque jam mentis vigor

Dulces in altum égerit.
Laudes sonàre jam
Dies relàtus ámmonet,
Vultûque cœli blándior
Nostra serênet péctora.
Vitêmus omne lúbricum,
Declinet prava spíritus,
Vita facta non inquinet,
Linguam culpa non implicet.
Sed sól diem dum cónficit,
Fides profúnda férveat,
Spes ad promissa próvocet,
Christo conjúngat chàritas.
Deo Patri sit glória.

Supplicàtio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplica- B tióne rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis, et genitrícis suæ, et ómnium Sanctórum suorum nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Rex noster, et Deus noster depélle à córdibus nostris erróris, et ignoràntiæ noctem; ut renovàndo nos in novum hóminem, mane nostras exáudiens voces, fac nos in bonis opéribus tibi adstàre dilúculò; ad contemplándum te, nobis Apparitiónis tuæ tribue sacraméntum.

Pater noster. A malo nos líbera. *Require fol.* 10.

C *Lauda.* A peccàtis nostris munda nos, Dómine. Allelúia, alleluia, allelúia. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. *P.* Alleluia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona 2. Custódi nos Dómine ab omni malo. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sub umbra alàrum tuàrum protege nos. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Gloria, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Benedicat omnípotens Dóminus. *Quære fol.* 91.

Et sic finiúntur Matutini in Benedictiónibus. Et statim fac Commemoratiónes Vocatiónis Ecclésiæ, et álias quas volúeris in quibus devotionem habúeris. Pósteà Pater noster sub siléntio; quo finito, fiat commemorátio. D

Lauda. Ad annuntiándum manè. *Orátio.* Manè, Dómine, orátio. *Quære fol.* 7. *Lauda de fonte.* Apud te est, Domine, fons vitæ. Allelúia. ℣. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis (*Cap.* 7).

℟. Deo grátias.

Fili, Custódi sermónes meos, et præcépta mea recónde tibi. Serva mandáta mea, et vives. ℟. Amen.

Antiphona 1. Intéllige clamórem meum, Dómine. Inténde voci oratiónis meæ. *Psalm.* v.

A *Orátio.* Deduc nos, Dómine, in bonis; ac dirige in conspéctu tuo viam nostram: ut fides nostra, salutáris tui vocatióne, te, qui es Rex noster, et Deus noster, et vestígio comitêtur innóxio, et cursu óccupet expedito. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ne in ira tua árguas me, Dómine. *Psalmus* vi.

Orátio. Dómine, ne in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furóre corrípias: sed asperitàtem vérberis unge cléméntià lenitàtis: ut non perditiónem pœna; sed eruditiónem nobis tua cónferat disciplina. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Psalm.* vii. *Reiterétur Antiphona.* Justum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, Dómine. *P.* Et omnes iniquitátes meas dele. ℟. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum. *P.* Et omnes iniquitàtes meas. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Gaudébunt làbia mea dum cantávero tibi, Deus, laudem tuam. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Et ego confitêbor tibi in vasis Psalmórum, Deus, **97** psallam tibi. *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces: Alius non est, qui rogêtur, pie Dómine: ℣. Alleva jugum, colla preméntum inclina. *P.* Pie, bella réprime, pacem concêde. ℣. Captívos éripe, demérsos érige. *P.* Pie, bella. ℣. Dona véniam, præsta grátiam, pie Dómine. *Reiterêtur primus* ℣. *Preces scilicèt:* Alius non est.

Capítula. Gloriôse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci; et ne ánima nostra rugiéntis leónis raptu rápido rapiàtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputêtur: nedum non est qui rédimat, illæ sævus occidat: aut, si non qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judà in ira tua exúrge; et severitàte judícii insidiósi hostis catérvas intérime: nosque in præcépto, quod mandàsti, crédere et permanêre concêde.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Quàm admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. *Psalmus* viii.

Lauda. In lege Dómini, Allelúia, meditábitur die, ac nocte. Allelúia. *P.* Et fructum suum dabit in témpore suo. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tanquàm lignum, quod plantàtum est secus decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. ℟. Et fructum suum dabit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et fructum.

Hymnus.

Christe salvàtor ómnium,
Cœlòrum sublimis Deus,
Tuam rogâmus glóriam,
Dum prona vólvitur dies.
Jam sol, urgénte véspere,
Occásu suo gráditur,
Mundum conclúdens ténebris,
Suum obsérvans órdinem.
Sic nos, excélse Dómine,
Precántes tuos fámulos
Labòre fessos diéi
Quiéta nox suscípiet.
Ut non fuscàtis mént'bus,
Dies abscédat lúminis;
Sed tua protécti grátiâ
Cernâmus lucem prósperam.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 96. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Illuminátio salúsque nostra, Dómine, ámove à nobis mœróris, et ignoràntiæ noctem; tribue veritàtis, et sciéntiæ lumen, ut in te nostra spes fixa permáneat; et omnis convéntus malignàntium, qui nos oppugnàre nititur, contabéscat: Sit in petra exaltátio nostra; ut conroboráti per Christum, in ipso efficiâmur charitàte sublimes, in quo ædificâmur fide credéntes.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Dignàre, Dómine, hanc famíliam tuam plácido vultu respícere, quam cernis solémnia tua cum gáudio celebrâre. ℟. Amen. Sanctam in se hábeant devotiónem, dignúmque téneant in tua fide fervórem. ℟. Amen. Ab omni adversitâte déxterâ tuâ eos defénde, et in tua Ecclésia júgitèr immaculàtos perseverâre concéde. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Laudа. Super Sion allelúia montem sanctum ejus Allelúia *P.* Prædicans præcéptum Dómini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem constitûtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. *P.* Prædicans præcéptum Dómini. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Prædicans præcéptum.

Orátio. Avérte Dómine inimícos nostros. *Require infrà.*

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele Dómine iniquitátes nostras: ut quia istæ nos ággravant, illæ nos érigant: Cor contrítum et humiliàtum ne spernas in nobis: sed per ineffábilem poténtiam Trinitàtis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus; ínnovet spíritus rectus; confírmet spíritus principàlis; atque uníus testimónii sit virtus: ut confirmátos nos per Patrem, et innovátos per Fi-
A lium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Lætâbor et exultàbo in te: et psallam nómini tuo Altíssime. *Psalmus* IX. 98

Orátio. In toto corde nostro confitébimur nómini tuo Dómine, quód inimícum nostrum retrórsùm redíre fecísti; dùm eum potentiálitèr ígneâ caténâ vinxisti; et nos de portis mortis, passiónis tuæ victóriâ liberásti. Esto nunc, quæsumus, custos redemptórum, qui prétium factus es peccatórum: esto refúgium páuperum, defénsio viduárum, et protéctio pupillórum: ut dùm singulórum necessitátibus singulári favóre subvéneris, singulári fide à cunctis incessabilitèr collaudêris. ℟. Amen.

B Per misericórdiam tuam.

In Laúdibus.

Antíphona 2. Tibi derelictus est pauper: pupillo tu eris adjùtor. *Psalmus* IX. *Divísio.*

Orátio. Avérte Dómine inimícos nostros retrórsùm; ut, dùm áspicis, infirméntur; atque ipse adjùtor in opportunitátibus in tribulatióne, opportunitâtum nobis grátiam præsta; et tribulatiónum pondus atténua: ut nec prospéritas nos révocet ad neglig éntiam, nec angústia pértrahat ad ruínam: sed miserátio tua nos perdúcat ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. *Psalmus* IX. *Divísio.*

C *Orátio.* Desidérium tuórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum cœléstium cópiam nobis tribuas; et amórem prætercúntium rerum à nobis avértas: auris quóque tua nostram ita oratiónem intélligat, ut dum pupillo humilique judícium féceris, paternâ nobis indulgéntiâ blandiàris; et pro humiliatióne præséntium gáudia retribuas æternórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Auxiliâtor meus es tu, Dómine, ne derelinquas me. *P.* Et ne despícias me, Deus Salvâtor meus. ℣. Legem mihi constítue Dómine in via tua, et dírige me in sémita recta. *P.* Et ne despícias. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedicat nobis, et créscere nos fáciat
D in turmas populórum.

Cánticum Génesis (*Cap.* XXVII, XXVIII).

Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, * cui benedixit Dóminus.

Det tibi Dóminus de rore cœli, et de pinguédine terræ, abundántiam fruménti, vini, et ólei, * et adórent te tribus:

Esto Dóminus fratrum tuórum, * et incurvéntur ante te filii matris tuæ:

Deus autem omnípotens benedicat tibi, * et créscere te fáciat, atque multíplicet: ut sis in turmas populórum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, et sémini tuo

post te : * ut possídeas terram peregrinatiónis tuæ.

Antiphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Matutinárium. ℟. Manè exáudies vocem meam, Dómine. *P.* Manè adstábo tibi, et adorábo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe, Dómine : intéllige clamórem meum. *P.* Manè adstábo. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟. Manè exáudies.

Lauda. In sanctis ejus laudáte Dóminum. Allelúia, allelúia : in firmaménto virtútis ejus laudáte Dóminum. Allelúia, allelúia. *Ps.* CL.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam in Dómino. *Quære fol.* 95.

Hymnus.

Deus ætérni lúminis
Candor inenarrábilis,
Ventúrus diéi judex,
Qui mentis occúlta vides.
Tu regnum cœlórum tenes,
Et totus in verbo tu es,
Per Fílium cuncta regis
Sancto Spir.tui fons es.
Trinum nomen alta vides,
Unum per ómnia potes,
Mirúmque per signum Crucis
Tu rector imménsæ lucis.
Tu mundi constitútor es,
Tu sempitérno throno sedes
Judex, ex alto Húmilis
Venísti pati pro nobis.
Tu Sábaoth omnipotens,
Tu Hosánna summi cúlminis,
Tibi laus est mirábilis,
Tu es prima Anástasis.
Tu fidei auditor es,
Et húmiles tu réspicis,
Tibi altum vides thronum,
Tibi divinus est honor.
Christóque, ætérno Deo
Patri, cum Sancto Spíritu,
In te solvámus múnera
A sæculis in sæcula.
Amen.

99 *Supplicátio.* Orémus redemptórem mundi. *Require,* fol. 96.

Capitula. Auribus tuis, omnípotens Deus, pércipe verba oris nostri; et tuórum dilúculò clamórem pie scrutátor intéllige : ac tuæ voluntátis scuto ita nos præmuníri concéde, ut vitiósa suggéstio mentis nostræ non váleat irrépere : sit quoque orándi ad te jugis ac fida devótio, ut contemplátio tua nobis tribuátur in matutíno.

Pater noster. A malo nos líbera. *Require fol.* 10.

Lauda. Confortént ur manus Dómini in Sanctis ejus. Allelúia. *P.* Et ossa eórum velut herba germinábunt. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in Domo Dómini, in átriis domús Dei nostri. *P.* Et ossa eórum. ℟. Gló-A ria, et honor, etc. *P.* Et ossa eórum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Deus, exáudi oratiónem nostram. *P.* Clamor noster. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Dignáre, Dómine, hanc. *Quære fol.* 97. *Et statim fac commemoratiónes, quas consuevísti fácere, scílicèt.* Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, etc.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra. *Quære fol.* 7.

Lauda de fonte. Fons iste vitæ nobis es. Allelúia. *P.* Quia Sanctis tuis circúmdatus es. Allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus tuis : de fructu óperum tuórum satiábitur terra. *P.* Quia Sanctis tuis. ℣. Gló-B ria, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes. *Quære fol.* 96.

Antiphona 1. Justus Dóminus et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus. *Psalmus* x.

Orátio. Justus es, Dómine, et justítiam díligis, atque áspicis æquitátem : dona nobis ante óculos tuos tibi plácita et placitúra perfícere; et semper digna tuæ justítiæ atque æquitátis ópera consummáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos à generatióne in progénie. *Psalmus* xi.

Orátio. Custódi nos, Dómine, in generatióne, et progénie; nec cum præsénti volvámur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto : sed miseriárum C nostrárum consolátor exúrge, et provéntu lætítiæ mœróres nostros abstérge. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Cantábo Dómino Deo meo, qui bona tríbuit mihi : Deus meus, tibi psallam. *Psalmus* xii.

Reiterétur Antiphona.

℟. Abscónde me in tabernáculo tuo, Deus. *P.* In die malórum meórum líbera me. ℣. Exáudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : miserére mei, et exáudi me. *P.* In die malórum. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur.* ℟.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : *P.* Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ D ejus non est númerus. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Exáudi nos, Deus. *P.* Exáudi. ℣. Ad te clamántes, Deus. *P.* Exáudi. ℣. Bone Redémptor Deus. *P.* Exáudi. ℣. Contrítos corde, Deus. *P.* Exáudi. ℣. De tuis cœlis, Deus. *P.* Exáudi.

Capitula. Réspice, et exáudi nos, Dómine Deus noster; et ad placándum tibi conátus nostros ádjuva, quos ipse tribuísti : da finem óperis, qui dedísti princípium voluntátis : da, ut possímus implére, quæ dedísti, ut velímus incípere.

Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperas.

Lauda. Illuminatio mea, et salus mea est Dóminus. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Antiphona. In advertendo Dóminus captivitàtem plebis suæ, lætétur Jacob, et exúltet Israël. *Psalmus* XIII. Dóminus sit semper vobiscum. ℣. Et cum.

Laudes. Irascimini, et nolite peccàre. Allelúia. Dicite in córdibus vestris, et in cubilibus vestris compungimini. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificàte sacrificium justitiæ, speràte in Dómino : multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ? *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

100 *Hymnus.*

Christe lumen perpétuum,
Astrórum fulgor siderum
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incèdat làqueis,
Nullis gravètur hostibus ;
Nec maculéntur córpora
Lascivià per sopórem.
Custódi corda ómnium,
Fideliumque màximà
Protectióne, próprià
Tuâ, Christe, poténtià.
Ut gratulètur ànima,
Vidisse lucem prósperam
Implésse vota débita,
Reddénda tibi, Trinitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem. *fol.* 96.

Capitula. Omnipotens Deus, tuam indígni quæsumus glóriam, ac pétimus, ut ad sedem tuæ pietàtis nostras preces admittas, auxilium peténtibus tribuas, nostrorum ómnium peccáminum máculam abstérgas, flagéllum remóveas, languéntibus medèlam appónas, inimicórum ímpetum frangas ; pacem, securitàtem, et quiétem témporum largiàris, et quidquid suà illecebratióne vícerat inimicus, misericórdià consuétà reparàre dignèris in mélius.

Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Benedictio. Dominus nos suà benedictióne locuplètet, et regnórum cœléstium fáciat cohærédes. ℟. Amen. Det nobis præsénti vitæ spátium, et propitius attríbuat consórtium electórum. ℟. Amen. Atque nos ita erípiat semper à malo, ut custódiat, et consérvet clementèr in bono. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, Dómine, Allelúia. *P.* In ætérnum, et exultábunt. Allelúia. *P.* Et inhabitàbis in eis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et læténtur in te omnes, qui sperant in te. *P.* In ætérnum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et inhabitàbis.

Orátio. Notas fac, Dómine, vias vitæ ; atque imple nos delectatióne déxteræ tuæ : et jugum, quod suàve

A est, ipsà super nos manûs tuæ moderatióne constitue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Commemorátio, ut dictum est in secúnda Féria.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dele, Dómine, inquitàtes meas : et à peccàtis meis munda me. *Psalmus* L.

Orátio. Miserére nobis, Dómine, miserère : ut qui nostram agnóscimus misériam, tua nos prævéniat misericórdia : Sit igitur vox confessiónis prompta, vénia próxima ; atque de tua propitiatióne sit exaudítio citò ; ut nostra déleas univérsa peccàta; et tribuas virtútem, per quam tua faciàmus præcépta. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

B *Antiphona* 1. Adimple nos lætitià cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. *Psalmus* XV.

Orátio. Notas fac nobis, Dómine. *Require suprà.*

Antiphona 2. Ego clamávi, quia exaudisti me, Deus : inclina aurem tuam mihi, et exáudi me. *Psalmus* XVI. *usque* A resisténtibus déxteræ.

Orátio. Exáudi nos Deus clamántes ad te Dómine ; gressus nostros in tuis sémitis pérfice : ut dùm legis tuæ angústam grádimur viam, charitàtis latitúdine portam introire mereàmur justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. 3. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi. Sub umbra alàrum custódi me, Dómine. *Psalmus* XVI.

C *Orátio.* Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, ne innocéntiæ nostræ lúmina carnális concupiscéntiæ turbo corrúmpat : prótege nos sub umbra alàrum tuàrum, ne insidiántium capiàmur illécebris voluptàtum : ut qui adjúti grátià duránte subsístimus, satiári nos cum apparúerit tua glória mereàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Adjùtor, et liberàtor noster es. *P.* Tu, Dómine. ℟. Deus in adjutórium nostrum inténde : ad adjuvándum nos festína. *P.* Tu, Dómine. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterètur* ℟. Adjùtor.

In Laúdibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine, qui dixísti mihi: Revértere 101 in terram tuam, et in locum nativi-

D tàtis tuæ.

Cánticum Génesis (Cap. XXXII).

Deus patris nostri Abraham, et Deus patris nostri Isaac : * Dómine, qui dixisti mihi : Revértere in terram tuam, et in locum nativitàtis tuæ, et benefáciam tibi :

Memor sum cunctis miseratiónibus, * et veritàti quam explésti servo tuo.

In báculo meo transívi Jordànem istum : * et nunc cum duàbus turmis regrédior.

Erue me de manu fratris mei Esaû, quia valdè eum tímeo : * ne fortè véniens percútiat matrem cum filiis.

Tu enim locûtus es ut bene mihi fáceres, * et dila-

târes semen meum sicut arênam, quæ præ multitúdine numerári non potest.

Glória, et honor Patri, etc.

Ad Matutinárium. Antiphona. Præcéptum Dómini lúcidum, *P.* Illúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus, pérmanet in sæculum sæculi. *P.* Illúminans óculos. ℣. Glória, et honor. *P.* Illúminans óculos.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : Allelúia, allelúia. *P.* In firmaménto virtútis ejus. Allelúia. *Psalmus* CL.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Hymnus.

Deus Pater ingénite
Et Fili unigénite,
Quos Trinitâtis únitas
Sancto connéctit Spíritui.
Te frustrà nullus ínvocat,
Nec cassis umquam vócibus
Amâtor tui lúminis
Ad cœlum vultus érigit.
Et tu suspirántem, Deus,
Vel vota supplicántium,
Vel corda confiténtium,
Semper benignus áspice.
Nos lucis ortus ádmonet,
Grates deférre débitas;
Tibique laudes dícere,
Quòd nox obscúra prætérit.
Diem precâmur bonum;
Ut nostros, Salvâtor, actus
Sinceritâte pérpeti
Pius benignè instruas.
Deo Patri sit glória, etc.

Supplicâtio. Orêmus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 96.

Capitula. Lex tua indefíciens ac irreprehensíbilis convértat ánimas nostras : et testimónium tuum fidéle præstet párvulis sapiéntiam : tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, nec contrístent : tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet.

Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Lauda. Odor Sanctórum tuórum. *P.* Sicut odor Líbani. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Plantâti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Sicut odor ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Alia Lauda. Sanctus es, Dómine, et in Sanctis hábitas. Allelúia. *P.* Et cum Sanctis tibi semper laus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis. *P.* Et cum Sanctis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Dóminus nos suâ benedictióne. *Quære fol.* 100.

Lauda ad fontem. Rigans montes de superióribus tuis. Allelúia. *P.* De fructu tuo replébitur terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit pe- A tram, et fluxérunt aquæ. *P.* De fructu. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hic fáciat Commemoratiónes, ut in fol. 94.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. *Quære fol.* 96.

Antiphona 1. Virtus mea, Dómine, díligam te firmaméntum meum. *Psalmus* XVII, *usque* Et retríbuit mihi Dóminus.

Orátio. Refúgium nostrum, Dómine, in tuum semper collocêmus arbítrium : ut nec scópulis allidâmur, nec tuméntium mundanórum flúctibus; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereâmur; B disciplinâ tuâ doceâmur; doctrinâ tuâ dirigâmur; et increméntis spirituálibus dilatêmur : Famulâtum fidei tibi Dómino impendâmus : ut à te glóriæ corónam in remuneratióne percípere mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Laudans invocâbo Dóminum : et ab inimícis meis salvus ero. *Psalmus* XVII. Et retribuit, *usque* Deus, qui præcínxit.

Orátio. Dómine, firmaméntum nostrum et refúgium nostrum, de tentatióne nos éripe : da protectiónem salútis tuæ; et déxterâ tuâ **102** nos súscipe et disciplinâ tuâ nos édoce, et immaculâtam viam nostram, vitámque constítue : et quia tu Sanctus in Sanctis es; nos quoque tibi collatióne sanctitâtis C assócia. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Quis Deus præter Deum nostrum? aut quis Deus præter Dóminum? *Psalm.* XVII. *Reiterétur Antiphona.* Quis Deus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

℟. Audiam, Dómine, vocem laudis tuæ.

P. Et enárrem univérsa mirabília tua. ℣. Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *P.* Et enárrem. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salvos nos fac Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et cóngrega nos de géntibus. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et ho- D nor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Avérte iram tuam à nobis. *P.* Et miserére.

℣. Adsit poténtia tua, Dómine. *P.* Et miserére.

℣. Benedic hereditâti tuæ, Dómine. *P.* Et miserére.

℣. Concéde pacem Ecclésiæ tuæ. *P.* Et miserére. ℣. Delicta dele, véniam concéde Dómine. *P.* Et miserére. *Reiterétur.* Avérte Dómine.

Supplicâtio Orêmus Redemptórem. *fol.* 96. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Fortitúdo nostra Dómine dona nobis, dilectiónem tui nóminis pérpetim possidére : dignâre esse nostra contra adversántes virtus; firmaméntum contra impugnántes; liberâtor contra captivántes : ut tuis ex toto defensáculis circumfulti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut et blanda non

requirat : itàque semper grátiâ contenta, munéribus gaudeat.

Pater noster. A malo nos libera. *fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicúntur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, et merídie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 1. Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? *Psalmus* XIV.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 2. Justus Dóminus. Allelúia. *P.* Justítiam diléxit. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Adésto nostris précibus,
Adésto jam propítius
O Christe! mundi glória
Fuso lúmine irrígua.
Te vespertína orátio,
Te matutína cóncinit,
Tibi indeféssè pérsonet
Hymnus cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. *Quære fol.* 96.

Capitula. Ad vespertínum, Dómine, veniéntes occâsum, te Dómine um postulâmus ætérnum; ut tenebrósi óperis culpas à nobis júbeas áblui : iniquitâtem non meditêmur in sénsibus nostris, neque mentes nostræ enervéntur inlúsæ; sed cíngulo castitâtis constrictæ matutíno in témpore corde et córpore puro mereâmur servíre.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære fol.* 10.

Benedictio. Concêdat nobis Dóminus præmium sinceríssimæ charitâtis; ut cum ómnibus semper in pace vivâmus. ℟. Amen. Inimicórum ómnium superémus insídias, et præséntem vitam sine crímine peragâmus. ℟. Amen. Simus et à reátu consciéntiæ liberi; ut nihil metuâmus júdici pòst futúro. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Confitêbor Dómino, Allelúia. Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. *P.* Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor et exultâbo in te : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Et psallam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et psallam. *Orátio.* Imple omnes petitiónes nostras. *Quære infra in Matutinis de féria quinta sequénti. Commemoratiónes ut suprà in secúnda féria. Quære fol.* 94.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum. Antiphona. In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Iniquitátes meas tu dele, Deus meus. *Psalmus* L.

A *Orátio.* Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus : ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; et déle, quæ géssimus, **103** cuncta peccâta : Crea itaque Deus in corde nostro, quod ames; et propitiatióne sólitâ dimítte, quod odis : ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 1. Delicta qui solus intélligis; à peccâtis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis B tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus : ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, nequáquam peccatórum sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Exáudi nos in die, quâ invocâmus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XIX.

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto : memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiam oratióne atque afflictióne dicâmus : ut nos tibi húmiles semper fácias, et contrítos atténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

C *Antiphona* 3. Cantábimus et psallêmus virtútes tuas, Dómine. *Psalmus* XX.

Orátio. Dómine, qui nos præventre dignâtus es grátiâ redemptiónis, præveni item in benedictióne dulcédinis : et qui vitam temporâlem cunctis mortálibus tríbuis, vitam pénitus ætérnam nobis ómnibus largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Adjutórium nostrum. *P.* In nómine Dómini. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. *P.* In nómine Dómini. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟. Adjutórium.

Ad Cánticum. Antiphona. Ne extérmines plebem tuam Dómine et hereditâtem, quam liberásti.

Cánticum Deuteronómii (Cap. IX*).*

D Dómine Dómine rex deórum cœlórum, * ne extérmines pópulum tuum,

Et hereditâtem tuam, quam liberásti de terra Ægypti, * in virtúte tua magna, et bráchio tuo excélso.

Commemoráre Abraham, Isaac, et Jacob famulórum tuórum, * quibus jurásti per temetípsum :

Ne respícias durítiam pópuli hujus, * et impietátes et peccâta eórum :

Ne dicant in córdibus suis inhabitántes terram, * unde nos eduxísti,

Dicéntes : Eo quòd non pótuit introdúcere illos Deus in terram, * quam díxerat eis; et cùm odísset, necâre ejécit eos in erémo :

Et hic populus tuus, et operatio tua, * quos eduxisti de terra Ægypti in virtúte tua magna, et bráchio tuo exténto.

Glória, et honor Patri, etc.

Ad Matutinárium. Antiphona. In tuo Deus lúmine. ℟. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te; et justítiam tuam iis, qui recto sunt corde. *P.* Vidébimus lumen. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *Reiterétur Antíphona.* In tuo Deus.

Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus, Allelúia, allelúia, allelúia: laudáte eum in firmaménto virtútis ejus. Allelúia. *Psalm.* CL.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. *Require fol.* 95.

Hymnus.

In matutínis súrgimus
Reddéntes laudes débitas,
Deo, Jesúque Dómino
In unitátem glóriæ.

Sanctórum choro psállimus.
Cervíces nostras fléctimus,
Et génua prostérnimus.
Peccáta nostra pándimus,

Orémus Deum júgitèr,
Vincámus in bono malum
Cum fructu pœniténtiæ.
Votum perénne réddere.

Christum rogémus, et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Ut det nobis auxílium,
Et repéllat hostem lívidum.

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. *Require fol.* 96.

Capitula. Deus, cujus arbítrio cóndita sunt ómnia, veritáte subsístunt manéntia, cœlum continétur et terra; misericórdiam tuam rogámus, coram óculis nostris prætende, ne à summo bono tumóre dejiciámur supérbiæ: semper humilitátis gradu ad cœlum mereámur conscéndere: et quia tu fons es vitæ fluens, ex te hauriámus quod fide sitímus,
104 et in tuo lúmine lúmine sciéntiæ luceámus, ac justítiæ fructum sempitérnâ in exaltatióne metámus.

Pater noster. A malo nos líbera. *Require fol.* 10.

Lauda. In Sanctis tuis, Dómine, omnes dicámus: Glória, et honor. *P.* Ubi sunt repósitæ Sanctórum relíquiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exultábunt in glória: et lætabúntur in cubílibus suis. *P.* Ubi sunt repósitæ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ubi sunt repósitæ.

Alia Lauda. Vox lætítiæ, et salútis. Allelúia. *P.* In tabernáculis justórum. Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me. *P.* In tabernáculis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* In tabernáculis.

Benedictio. Concédat nobis Dóminus. *Require fol.* 102.

In nómine Dómini.

Lauda de Fonte. Magnus est Dóminus super omnes gentes. Allelúia. *P.* Sitiénti pópulo demonstrá-
A vit fontes. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt: *P.* Sitiénti pópulo. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sitiénti pópulo.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. *Require fol.* 96.

Antiphona 1. Deus Deus noster réspice nos: non nos derelínquas sperántes in te. *Psalmus* XXI *usque.* Tu autem Dómine, ne elongáberis.

Orátio. Christe, qui de pátibulo ad Patrem, ut quid te dereliquerit, adclamásti; qui Cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti; illúmque peccáti auctórem ætérnis arsúrum ígnibus tradidísti; postulámus sanctam tuam clementiam, ut nos, qui in te crédimus, numquam derelinquas; nec confi-
B déntiam nostram à tua Deitáte repéllas; sed per diem clamórem nostrum súscipe, et in nocte plácitum tibi famulátu servíre concéde: sempérque corda nostra in amórem tui flagrántiâ spirituáli succénde; et grátiam tuam, quam peccándo amísimus, convertiéndo restítue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ad defensiónem nostram Deus noster réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas: verè enim ea vi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hiláritèr nostris te animábus conjúnxeris; ut quia in te speravérunt
C patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eórum spei succédere; et paritáte horum, æternáque cum eis exultatióne gaudére. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. In médio Ecclésiæ laudábo te, Dómine. *Psalmus* XXI. *Et reiterétur.*

℟. Adjuva me, Dómine Deus meus: *P.* Et salvum me fac in tua misericórdia. ℣. Inclína ad me aurem tuam, accélera ut erípias me. *P.* Et salvum me fac. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. *P.* Cantábo Dómino in vita mea Allelúia, allelúia: ℣. Psallam Deo meo quamdiù ero. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣ Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cantábo Dómino.

D *Preces.* Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine. ℣. Bellis imminéntibus éripe nos Dómine. ℣. Custódiis Angélicis defénde nos Dómine. ℣. Delictórum vínculis absólve nos Dómine. *Reiterétur* Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Ad defensiónem nostram Dómine Deus noster, dignántèr réspice; éripe à fráudea ánimas nostras: et ne doctrinâ pascámur letáli, nos tuámine rege; simúlque de ore leónis, rápere nos cupiéntis, líbera: et ab oblatrántis pestília cantis, pervígili contúitu, sollícitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos de Infirmis.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Sono. Sana Dómine omnes languóres nostros, Allelúia. Rédime de intéritu vitam nostram, Allelúia, allelúia.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Christe Dómine, qui es médicus salutáris, *P.* Tribue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine, salvos nos fac! O Dómine! benè prosperáre. *P.* Tribue lánguidis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Tribue.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Lauda 1. Salvos nos fáciat déxtera tua. Allelúia.
105 *P.* Exáudi nos Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo: et gloriémur in lauⱥe tua. *P.* Exáudi nos. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Exáudi nos.

Alia Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. *P.* Et cóngrega nos de natiónibus. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo: et gloriémur in laude tua. *P.* Et cóngrega. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Christe cœléstis medicina Patris,
Verus humánæ médicus salútis
Próvidæ plebis précibus potentèr
Pande favórem.

En ob infirmos tibi supplicámus,
Quos nocens pestis valitúdo cassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestáte manifestus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriónis.

Ferto languénti pópulo vigórem;
Effue largam pópulis salútem;
Prístinis more sólito refórmans
Víribus ægros.

Córporum morbos animæque sana;
Vúlnerum causis ádhibe medélam:
Ne sine fructu cruciátus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus pénitùs recédat;
Omnis incúrsus crúcians liquescat;
Viror optátæ fóveat salútis
Membra doléntis.

Jam Deus nostri miserére fletûs,
Pro quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis récolens medélam
Séntiat æger;

Quo per illáta mala dúm terúntur,
Eruditórum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polórum.

Glóriam psallat chorus, et resúltet,
Glóriam dicat, canat, et revólvat;
A Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicá io. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogémus, ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Precámur Dómine, ut nos in ira tua non arguas; et furórem tuum in nos desævíre non sinas: sed plácidus corréctor tolle peccándi usum; ne nos arguéndo dúriùs, propéllat ad níhilum. Miserére ergo infirmitáti nostræ: et famulórum tuórum ómnium
B fidélium infirmórum tuam impérti medélam: et quos cernis próprió turbári peccátó, quiétos député, misericórditèr indulgéndo.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedictio. Omnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos omnes fidéles infirmos córporáli corripit vúlnere, ipse illos, et nos à córporis mentísque ægritudínibus expiet. ℟. Amen. Quique nostram in se suscépit infirmitátem, ipse nobis, et illis tribuat toleránticæ sine fine mercédem. ℟. Amen. Sic omnes in commúni ejus píetas fóveat; ut nec corrúpta nostra salus desæviat, nec desperatióni infirmitas illáta succúmbat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo. Allelúia.
C *P.* Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. *P.* Ut confiteámur. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut confiteámur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus. *Quære infrà.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua: et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas á nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos Dómine à fácie tua; nec áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reátus facinoris tenet obnóxios, miseratiónis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen.

D Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Salvátor noster salva nos in dilectióne tua, *P.* Et indulgéntiá tuá líbera nos. ℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et indulgéntiá. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et indulgéntiá.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus inclina áurem tuam supplicatiónibus nostris, et fámulis tuis ómnibus fidélibus infirmis advérsá córporis valetúdine laborántibus cœléstis 106 grátiæ medicinam concéde. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: *P.* Et salutáre tuum da nobis. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo: et gloriémur in laude tua

P. Et salutàre. ℣. Glória, et honor, etc. P. Et salutàre.

Orátio. Deus, qui confiténtium tibi corda purificas, et accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitàtis absólvis : da indulgéntiam fámulis, et cœléstis grátiæ sincèram medicínam eórum tribue corpóribus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Convértere, Dómine, et éripe ánimas nostras : P. Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in furóre tuo árguas nos, neque in ira tua corrípias nos. P. Et salvos. ℣. Glória, et honor, etc. Et salvos nos.

Orátio. Adésto, quæsumus, Dómine supplícibus nostris : et quibus austeritàtem justæ correctiónis infligis, propítius àdhibe auxílium misericordíssimæ consolatiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Virtus nostra, Domine, esto firmaméntum infirmis. P. Esto refúgium, et liberàtor oppréssis. ℣. Esto bràchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiónis. P. Esto refúgium. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

Ego occidam, et vívere fáciam : percútiam, et ego sanàbo.

Cánticum Deuteronómii (*Cap.* XXXII).

Vidit enim eos fatigátos, * et deféctos in obductióne, et dissolútos.

Et dixit : Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

De quórum ádipe sacrificiórum edebàtis, * et bibebàtis vinum libatiónum eórum :

Exúrgant nunc, et àdjuvent vos, * et fiant vobis protectóres.

Vidète, vidète quoniam ego sum Dóminus, * et non est álius præter me :

Ego sum, qui occidam, et vívere fáciam : * percútiam, et ego sanàbo.

Glòria, et honor Patri, etc.

Reiterétur Antíphona.

Matutinárium. Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserère nobis. P. Ut cognoscàmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereàtur nostri, et benedícat nos. P. Ut cognoscàmus. ℣. Glória, et honor, etc. P. Ut cognoscàmus.

Lauda. Laudàte Dóminum omnes Gentes : Allelúia, allelúia. P. Et collaudàte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmàta est super nos misericórdia ejus : et véritas Dómini manet in ætérnum. P. Et collaudàte eum. ℣. Glória, et honor, etc. P. Et collaudàte eum.

Lectio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap* XXIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego visitàbo vos : et suscitàbo super vos verbum meum bonum, ut redúcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, et non afflictiónis, ut dem vobis finem, salútem, et patiéntiam. Et invocàbitis me, et timébitis : oràbitis me, et ego exáudiam vos. Quærètis me, et inveniètis : cùm quæsiéritis me in toto corde vestro. Et invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens ℟. Amen.

Hymnus. Christe cœléstis. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Require fol.* 108.

Capítula. Réspice Dómine super fámulos tuos omnes fidéles ægrótos tui nóminis invocatióne gaudéntes : tríbue eis medicínam cœléstem; tutélam mentis infúnde, et ab omni infirmitàte, et languóre eos liberàre dignàre.

Pater noster. A malo nos líbera. *Require fol.* 10.

Lauda. Salvos nos fac. *Benedictio.* Omnípotens Dóminus. *Require fol.* 105.

Per Horas diéi, ut in álio témpore; excépto quòd ad Tértiam dicántur hæc ómnia, quæ sequúntur.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. *Require fol.* 96.

Antiphona 1. Dóminus virtùtum ipse est rex glóriæ. *Psalmus* XXIII.

Orátio. Dómine fortis et potens, Dómine virtùtum, ipse es rex glóriæ : ab omni peccáto cor nostrum munda, et manus nostras innóxias serva; et ánimas nostras à vanitàte dissócia : ut in loco sancto tuo stare, et à te Dómino Deo nostro benedictiónem mereàmur percípere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

107 *Antiphona* 2. Ad te Dómine levávi ánimam meam, Deus meus. *Psalmus* XXIV.

Orátio. Ad te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precàmur; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat : ne inimíci derídeant promitténdo terréna, sed speciàlis grátia pértrahat ad supérna. Tu ítaque Deus omnípotens id sápere concède, ut veritáti pótiùs qùam mendàtio àmbiat inhærère; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id et morbum supérbiæ cáveat, et tuórum præmia bonórum cum Sanctis participàre suéscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Vide humilitàtem meam, Dómine, vide labórem meum : et dimítte peccàta mea. *Psalmus* XXIV.

℟. Ad adjuvándum nos festina, Dómine : ad liberandum nos. P. Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtùte tua libera nos. P. Ne tardáveris. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur.* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio cum Sancto Spíritu per cuncta sæcula. Amen. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius. P. Nisi tu Deus. ℣. Qui orári poscit. P. Nisi tu Deus. ℣. Qui miseréri poscit. P. Nisi. ℣. Qui contrítos sanet. P. Nisi. ℣. Qui infírmos visitet. P. Nisi. ℣. Qui captívos liberet. P. Nisi. *Reiterétur.* Non est álius.

Capítula. Ad te Dómine levántes animas nostras A precámur, ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs demergúntur voto, dona humilitátem, quam ipse vídeas, et pérfice fructuósum labórem, ut peccáta dimittas : simplícitas et æquitas nostris inhæreant ánimis; dolus et injustítia procul recédant nobis.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum. Ad Nonam ut suprà.

SABBATO SANCTÆ MARIÆ.

Sciéndum est, quòd ómnibus Sábbatis per totum annum (prǽter si non occúrrerit festum novem lectiónum) semper fácimus officium B. M. V. modo sequénti : Incipiéndum est.

Ad Vésperos.

Lauda. Virgo Israël, ornáre tympanis tuis, *P.* Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beáta es regina, quæ próspicis quasi lumen. *P.* Et egrédere in choro.

Orátio. Virgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris : adórna tympana tua, id est, membra Ecclésiæ tuæ; ut te habeámus patrónam in sæculo, quam beátam reginam crédimus permanére in futúro : ut prospiciéntes te lumen credulitátis nostræ sine dúbio esse, te interpellánte, favórem beatitúdinis mereámur firmíssimè obtinére. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi, honórem regni dabit in manu tua. P. Et adorábunt coram te filii multárum Géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia, quia exaltáta es, et fácies fulget in templo Dei : sol justítiæ in ingréssu tuo oriétur. *P.* Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícta tu à Deo Altíssimo, præ ómnibus muliéribus. *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes. Quia ancillam húmilem respéxit me Deus. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Propter.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gáude, filia Sion : lætáre, et exúlta in omni corde, filia Hierúsalem. *P.* Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et collauda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ábstulit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quóniam.

Hymnus.

O decus sacrum Vírginum,
Quem Virgo vehit Unicum,
Et vírgines Almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.
Qui pláustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis, vírginum
Cluit caput præcípuum.
Hoc templum jam terrígenum
Numen cudit cœlícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, et omnis tártarus.
Qui sic suscépit Vírginem,
Poli terræque Regínam;
Et Angelórum cómpotem
Fecit in arcem sublímem.
Illic Virgo sanctíssima,
Nostra defer precámina,
108 Quò tu transísti glória
Commemoratiónis ínclyta.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petámus grémium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ ipsius, et per intercessiónem B Sanctæ Mariæ Vírginis genitrícis suæ nobis salûtem ánimæ, et córporis propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis : ut tuo gaudeámus múnere digni, intercéssu tuo peccáminum apud Deum obtinére remissiónem, cujus sexus absque pudóris corruptióne ómnium génuit Salvatórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignátus est nasci, suæ nos Genitrícis intercessióne sanctíficet. ℟. Amen. Quique matrem servávit C à corruptélæ contágio, sinum nostri cordis emáculet à delicto. ℟. Amen. Et qui eam fecit Vírginem manére post partum, cœlum nobis tríbuat possidére post tránsitum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Rami mei, rami honóris, et grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperábo; et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi vitis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ego quasi vitis.

Orátio. Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit, et crescit usque ad perféctum diem, cujus rami Mártyres, cujus præpendícula effécti sunt D Confessóres, inter quos Beatíssima Virgo Maria Génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dùm odórem grátiæ fidélibus propínat in sæculo, ætérno promerétur consolári de præmio : quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odóre virtútum odóres críminum fugiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum annuntiábit láudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritátis ad collaudándam veram commemoratiónem illibátæ Mariæ genitrícis : et quæ de terris potentiáliter méruit supérnis sédibus divínitùs at-

telli, mereâmur ob ejus favórem ab ómnibus hic peccátis érui, et illic beatórum fulgéntibus choris misericórditer indúci. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona 1. Ave María, grátiâ plena : Dóminus tecum. *P.* Beáta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. *P.* Beáta tu inter mulíeres. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Beáta tu inter mulíeres.

Orátio. Grátiam plenam habêre te crédimus, ô Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix gloriósa María; quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus fílius Dei à domínio in nos sæviéntis eríperet inimíci, et in regno ætérno consórtes fáceret sibi metipsi : proindè te quæsumus, teque rogâmus; ut adsis patróna nobis, ut et mérito tuo nos Fílius tuus à delicto éxules reddat, et post in regno suo perénnitèr habitatóros introdûcat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 2. Magnum miráculum jam vídimus in Vírginis Concéptióne; ut nec virginitâtem amítteret, nec genitrícis póndera didicísset. ℣. Sola méruit Deum ferre post cœlos; sola méruit Virgo ventre post partum. ℣. Dómini est terra, et plenitûdo ejus : orbis terrârum, et univérsi qui hábitant in eo. *P.* Sola méruit Deum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Sola méruit.

Orátio. Magnum valdè miráculum vídimus in Vírginis Concéptióne; ut nec decôre pudóris carêret, nec genitrícum ónera sustinêret : nec enim fas erat, ut illa habêret suspíria, quæ ómnium gáudia pariébat : aut orígo lætítiæ nósceret, vim dolóris : sic étenim sola méruit virgo venire post partum, **109** quia in ipsa verbum est caro factum : ob hoc te precâmur, Jesu bone, quòd sicut Genitríci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedendo remedium. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona 3. Magníficat ánima mea Dóminum : et exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. *P.* Quóniam respéxit humilitâtem ancíllæ suæ. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. *P.* Quóniam respéxit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quóniam respéxit.

Orátio. Quanta tibi Sanctíssima Virgo Dei, et Mater, divína píetas, magna et amplióra distríbuit ! ut cùm esses Virgo terrígena, facta es Altíssimi Mater et vérnula : ut qui sanctum ipsius nomen in omni generatióne, et prosápia nuntiásti, nobis infírmis succúrrat detérsà malè rancóris suggestióne : Et qui tibi áffluit óptimus habitâtor, in nobis præcése dignétur mitíssimus retribûtor; ut per unum Deum in Trinitâte perféctum, et credulitâtis mérita vígeant, et distributiónis gáudia coaléscant : Et immériti hoc depóscimus te, regina et Mater Creatóris ómnium sæculórum; ut per te fruâmur paradísi floreà voluptâte, quæ íntegra permansísti Virgo Deífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Plácuit Deo cástitas, et Immaculâta virgínitas. *P.* Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas de verbo; et partum osténdit admirábile : Genuísse vírginem Deum et hóminem. ℣. Annuntiavêrunt cœli justítiam Dei : et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟. Plácuit Deo.

Orátio. O sacratíssima Verbi ancílla, et mater, quam osténdit generátio Vírginem, et virgínitas cómprobat Genitrícem; patulo pietâtis sinu concurréntem ad te popúlum súscipe; tu profúsis pietâtis tuæ viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sánguine : simus tuo præmuníti præsídio, qui suavi servitûtis tuæ delectâmur pérfrui jugo; ut hîc nos tu multíplici afféctu tueâris in sæculo, et pòst ex te Génitus regnatûros possídeat in ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie et generatióne.

Cánticum. Magníficat ánima mea Dóminum. *Require fol.* 50.

P. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et misericórdia ejus in omni progénie et generatióne.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Require fol.* 6.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat. *Quære fol.* 107.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Léctio libri Cántici Canticórum Salomónis* (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias

Hortus conclûsus soror mea, hortus conclûsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomó um frúctibus (*Cap.* VI). Una est colúmba mea, et perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitrícis suæ. Vidérunt illam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt; regínæ et concubínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum acies ordináta? (*Cap.* VIII.) Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Pone me ut signáculum super bráchium tuum, ut signáculum super cor tuum : et vera Dei pérmanet dilécio. ℟. Amen.

Hymnus. O decus sacrum Vírginum. *fol.* 107. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *fol.* 108.

Capitula. Matutínis précibus te, Dómine, exorâmus piíssimum ; ut sicut illústris gloriosíssima Virgo María in cœlis est coronâta, ita per méritum ejus

acceptabilissimi favòris apud te conlætári mereà- A
mur in cœléstibus regnis.

Pater noster. Liberàti a malo. *Quære fol.* 2.

Laudà. Rami mei. *Benedictio.* Dóminus Jesus Christus, qui olìm. *Quære fol.* 108.

In nómine Domini.

IN SECUNDO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Die mandàvit Dóminus misericórdiam suam, **110** et nocte declaràvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo : Suscéptor meus es. *P.* Et nocte declaràvit.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam, et in nocte declàras : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem ; et in nocte defénd as ad ré- B
quiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Te decet hymnus in Sion : et tibi reddêtur votum. *P.* In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exàudi, Dómine, oratiónem nostram : ad te omnis caro véniet. *P.* In Hierúsalem. Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Deus sápiens corde, et fortis róbore. Qui cómmovet terram de loco suo. Qui próhibet soli, et non oriêtur : et stellas clàudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, et gráditur super fluctus maris. *P.* Qui facit magna, et mirabília, quórum non est númerus. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Qui facit. ℣. Glória, et C
honor, etc. *P.* Qui facit.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te : Allelúia. *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Da mihi intelléctum, et præscrutàbor legem tuam : et custódiam illam in toto corde meo. *P.* Ne repéllas me. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ne repéllas me.

Hymnus.

Christe lux mundi, salus, et potéstas,
Qui diem solis rádiis adímples,
Noctem et fulvam fáciens corúsco
Sídere pingis.

Certis ut totum móribus peráctum
Témperes mundum vícibus recúrsis,
Atque resólvat ómnium labóres
Sorte quiêtis.

Ecce vergéntem rotat hora solem
Vésperis rursùm remeántis ortum,
Hinc et astrórum chorus omnis alto
Surgit Olympo.

Nos pio cultu tibi præcinéntes,
Vócibus sacris modulàmus Hymnis,
Sénsibus totis simùl excitàmur,
Pàngere laudes.

Thura libàmus tibi, magne rector,
Lumen et sacrum Dómino exhibêmus,
Férvidum guttans, madidúmque summo
Vértice nectar.

Præstet ut votum; ferat ut medêlam ;
Donet ut nostris véniam delíctis ;
Firmet ut sensus ; placidà quiéte
Múlceat artus.

Et licet noctis súbeant profúnda
Hórridis mundi ténebris opérta ;
Mens tamen nostra fidei supérnæ
Spléndeat ortu.

Désinant culpæ, vígilet vicíssim
Noster inlàbens ánimus ; nec ulla
Sensus invólvat grávior vagàntum
Spírituum turma.

Cor enim nostrum vígilet sopôre,
Sómniet Christum, Dominúmque semper
Insonet Psalmis, meditêtur Hymnis
Nocte diéque.

Glória summo célebret Paréntí
Glória Christo, paritérque Sancto ;
Prædicet Trinum pià voce nomen
Omne per ævum.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. *Quære fol.* 108.

Capitula. Laus tibi omnípotens Deus, quóniam jam dies tetris mólitur horis : jam occàsus métitur in vésperum : jam soporífera quies fessos réficit artus : jam Olympi trámitem ferè currícula laxant : jam vespertína polífera visibília lustrat, pervigiléśque mentes sobrietàtis cántica psallant ; ut reciproco lucis obórtu sospitátes pudicitiæque flagrent pristinus : rursúsque nos áurea crepúscula lustrent ; ut, noctis expoliáti velámine, dies nos altérna repóscat.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

Ætérnus Dóminus, qui humilitàte pótiùs quàm sacrifício placàtur : ipse vobis peccàta dimíttat, et cleméntiæ suæ miserátio semper subvéniat. ℟. Amen. Vestra vota, desideriàque Christus Dóminus in bono adímpleat, et salûtis cópiam animàbus vestris concêdat. ℟. Amen. Qui largà miseratióne pec-
D catóribus véniam donat, ipse vobis misericórdiæ suæ dona attríbuat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus Dei.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua. Allelúia. *P.* Custodíri nimis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíri nimis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

111 *Orátio.* Desidérium tuórum Dómine. *Require infrà in Matutinis istis.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque. *Require fol.* 14.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt, qui

tribulant me? tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

A

Antiphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antiphona. In te confídit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Domine Deus, apud quem confiténtes medélam salútis invéniunt: dele piaculórum vúlnera de córdibus hóminum: et osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum; utrúmque clamóribus súpplicum inclina sanctum audítum: Effúnde postulántibus nostris tuæ grátiæ donum: et concéde postulántibus remédium quæsitum: ac cui ad impendéndum débitum nostræ servitútis consúrgimus; effúnde benedictiónis et salútis abundántiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contrárium: et fac nos esse liberos à reátu facinorum: audi gémitus pœniténtium: largire indulgéntiæ fructum; et clamóribus pulsántium fidélium concéde síngulis suffrágium postulátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Desidérium páuperum exaudivit Dóminus: præparatiónes cordis eórum exáudiet auris tua. Judicáre pupíllo et húmili. *P.* Ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo. *P.* Ut non appónat. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut non appónat.

Orátio. Desidérium tuórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum cœlestium nobis cópiam tríbuas; et tumórem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiónem inténdat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiáris; et pro humilitatióne præséntium gáudia retríbuas æternórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum. *P.* Nunc exúrgam, dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinátum, terræ purgátum séptuplum. *P.* Nunc exúrgam. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Nunc exúrgam.

Orátio. Deus, qui supérbis resístis, et linguam magníloquam labiáque dolósa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probátum sunt examináta, percípere: ut, omni arrogántiæ amóre dejécto, expositóque corruptiónis nostræ contágio, géminæ dignitátis splendórem sicut à te inditum in nostra conditióne suscépimus, ita per te renovátum per ómnia retineámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Usquequò, Dómine, oblivisceris nos in finem? quoúsque avértis fáciem tuam à nobis? *P.* Réspice, et exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiu ponam consília in ánima mea, dolórem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? *P.* Réspice. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Réspice.

Orátio. Réspice et exáudi nos Dómine Deus noster: ad placándum tímidos conátus nostros ádjuva: da finem óperis, qui dedísti princípium voluntátis: da, ut possímus implére, qui dedísti, ut velímus incípere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hábeant, Dómine, finem peccáta nostra: deleátur iníquitas, et induámur justítiâ sanctâ tuâ. *P.* Ut lætétur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exúrgens miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi. *P.* Ut lætétur. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus, vera sunt ópera tua, et omnes viæ tuæ judícia.

B

Cánticum. Atténde cœlum. *Require fol.* 4.

Orátio. Descéndat Dómine, ut plúvia. *Require fol.* 93.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *Require fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus, qui super Chérubim sedens, laude magnificáris creatúræ subjéctæ: ut dum magna condíderis, incomparabíliter tu magnificentíssimus æstiméris: tibi ad nutum obtémperant cuncta, quæ te auctóre subsístunt; et hoc illis est in honóre, 112 quòd sunt à te cóndita, et sunt subjécta: Proíndè ita profícere præsta, ut dum lábia in tuis benedictiónibus pándimus, benedictiónem cœléstis grátiæ impetrémus. ℟. Amen.

C

Sono. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritátem tuam. Allelúia. ℣. Júdica me Dómine, et discérne causam meam de gente non sancta. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástes Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, hómini bono in conspéctu suo dedit Deus sapiéntiam, et intelligéntiam, et lætítiam: peccatóri autem dedit afflictiónem, et curam supérfluam, ut addat, et cóngreget, et tradat ei qui plácuit Deo: sed hoc vánitas et cassa solicitúdo mentis. Omnia tempus habent, et suis spátiis transeunt universa sub sole. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus flendi, et tempus ridéndi. Tempus plangéndi, et tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, et tempus colligéndi. Tempus amplexándi, et tempus longè fieri à compléxibus. Tempus acquiréndi, et tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, et tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, et tempus consuéndi. Tempus tacéndi, et tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, et tempus ódii. Tempus belli, et tempus pacis. Quid habet ámpliùs homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore

D

suo, et mundum trádidit disputatióni eórum, ut non A invéniat homo opus, quod operâtus est Deus ab início usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius nisi lætáre, et fácere bonum in vita sua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. *Require fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *Requíre fol.* 66.

Capitula. Decántet tibi Ecclésia tua, Dómine, novum cánticum in choro fidélitèr; teque crebrà meditatióne in tympanis concinat confidéntèr. Tu itaque clemens tríbue, ut sic tibi beneplâceat in pópulis, quemádmodùm gloriósè jocundàris in Angelis: et quómodo te in Matutínis divérsitas redemptórum concélebrat, sic tibi in lúmine plácitum famulâtum B sui offícii repræséntet. Da ígitur pópulo tuo, omnípotens Deus, tibi áffatìm complacére: laudémque tuam plenà sanctitâte proférre: Sicque nos fácias hujus diéi moménta transcúrrere, ne gressus ad te properántium adversárius suus váleat in cómpede præpedire: ut quos mercâtus es sánguine, salvastique per crucem, et sublevásti per fidem; resúscites in virtûte; et ad cœlum próvehas inenarrábili majestâte: Quique te nunc mœsto lúmine suspéctant è terris, et gemebúndis córdibus prosequúntur ab imis; déxtera tuâ adtrahántur in supérnis: et glóriæ amícti stolis, te in Hymno novo gloríficent perénni jocunditâte cum Sanctis.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia. *P.* Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia, allelúia. ℣. Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum: et fíliæ Sion exúltent super regem suum. *P.* Laus ejus. ℣. Glória et honor, etc. *P.* Laus ejus.

Benedíctio. Æternus Dóminus. *Quære fol.* 110.

In nómine Dómini.

Commemoratiónes. Quære fol. 94.

Exeúnte Vésperà Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquàm obdórmiam. *P.* In morte. ℣. Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus: ne quando dicat inimícus meus: Prævâlui advérsùs eum. *P.* In morte.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Sono. Deus, in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me. Allelúia. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum, ut salvum me fácias, Deus. Quia firmaméntum meum, et refúgium meum es tu. Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona. Non est álius Deus præter me: ego fundávi terram, et hóminem super eam: *P.* Ego firmávi cœlos, et omnes stellas, lucem mandávi. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: et osténde fáciem tuam: et salvi érimus. *P.* Ego firmávi cœlos. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ego firmávi cœlos.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. In corde meo abscóndi elóquia tua: Allelúia. *P.* Ut non peccem tibi. Allelúia. ℣. Benedíctus es Dómine: doce me justificatiónes tuas. *P.* Ut non peccem. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ut non peccem.

113 *Hymnus.*

O Lux beâta Trínitas:
Et principâlis Unitas:
Jam sol recêdit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.
Jam noctis tempus ádvenit:
Quiêtem nobis tríbue,
Dilúculò nos réspice
De cœlo clementíssime.
Tu Christe solve víncula,
Abstérge nostra vítia,
Reláxa priùs crímina,
Et indúlge facínora.
Orâmus, ut exándias:
Precâmur, ut subvénias,
Christe Jesu omnípotens,
Tu nos à malo líbera.
Te manè laudum cármine,
Te prædicâmus véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi *Re-* C *quíre fol.* 66.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Illuminâtio salúsque nostrà. *Et Benedíctio.* Dignâre, Dómine, hanc famíliam tuam. *Requíre fol.* 97.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine, *P.* Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. *P.* Justificatiónes tuæ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Justificatiónes.

Orátio. Desidérium tuórum Dómine. *Requíre retrò* D *fol.* 111. *Commemoratiónes fol.* 94.

IN TERTIO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sabbato ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquam obdórmiam. *P.* In morte. ℣. Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus: nequándo dicat inimícus meus: Prævâlui advérsùs eum. *P.* In morte.

Orátio. Illúmina óculos nostros Dómine: ut in te fidei nostræ defixo obtútu, et consílium ánima nostra amóris tui dulcédine cápiat, et dolórem in corde nostro timóris tui recordatióne conclûdat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono, et Antiphona, Lauda, Hymnus dicántur, ut in Exeúnte de secúndo Domínico prætérito fol. 110.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 66.

Capitula. Deus, qui vicissitúdinem diéi, et noctis esse jussísti, ut fatigáta mundi áctibus membra, spátio interveniénte, requiéscerent: præsta nobis noctem quiétam, ut ad confessiónem nóminis tui sine ullo peccáto dilúculò consurgámus : et auxílium virtútum tuárum, tuam cleméntiam deprecémur, ut confirmes nos in præceptis tuis, et sapiéntiæ tuæ splendóre semper illúmines; nec ullâ vitiórum calígine, mentes nostras enervâre permíttas.

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedictio. Christus Dóminus qui errátieam ovem húmeris suis in cœlum redúxit, ipse vos à sórdibus peccatórum expúrget. ℟. Amen. Qui latróni afflixo peccáta donávit; eúmque paradiso restítuit, ipse vos à cunctis peccátis emúndet, et præséntiâ suæ claritátis illústret. ℟. Amen. Abstérgat à vobis omne scelus peccáminum, et in cætu cónlocet ómnium beatórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Concupívit ánima mea desideráre judícia tua. *P.* In omni témpore : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. *P.* In omni témpore. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Ab occúltis nostris. *Require infrà.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Te omnipoténtem Dóminum, omniúmque rerum Dominatórem : te humáni géneris Redemptórem, cuncta ubíque diffúsa confitétur Ecclésia, firmíssimè suprà petram fundatâ : in qua te precántes exáudis, et fléntium culpas ábluis, luctúmque mœréntium in gáudium vertis : sic gallo canénte spem tríbuis cunctis : sic valetúdine peccatórum detémptos, facis fiduciáliter convaléscere ægros : proíndè rogámus, ut respéctu pietátis tuæ, errántes à fide placátus córrigas, ac cunctis tuis supplícibus indulgéntiam culpárum concédas : et ut vox nostra te primum, semperque excélsum pérsonet matutínis offíciis, te verum Deum prædicándo, et laudándo, pervígilet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

114 *Antiphona.* Multi dicunt ánimæ meæ : non est salus ipsi in Deo ejus. *Psalmus* III.

Antiphona. Lava me ab injustítia mea Deus meus : et à peccáto meo munda cor meum. *Psalmus* L.

Antiphona. Exaltáre super cœlos Deus : et super omnem terram glória tua. *Psalmus* LVI.

Orátio. Clementíssime Dómine, qui es animárum, etc. *Quære fol.* 14.

Antiphona 1. Delícta nostra tu solus intélligis : à peccátis nostris munda nos Dómine. *P.* Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant gló-

A riam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Et ab aliénis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ab aliénis.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quam intérnis ac própriis inficimus máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus : ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccató um nequáquam sentiámus ultérius dominátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona 2. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto : *P.* Et de Sion tuére nos Dómine. ℣. Exáu-
B diat te Dóminus in die tribulatiónis : prótegat te nomen Dei Jacob. *P.* Et de Sion. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et de Sion.

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras ac mitte nobis auxílium de sancto : memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiam oratióne, atque afflictióne dicámus : ut nos tibi húmiles semper fácias, et contrítos atténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Desidérium ánimæ nostræ dona nobis Dómine. *P.* Præveni nos in benedictióne dulcédinis. ℣. Vitam pétiit : et dedísti ei in longitúdine diérum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Præ-
C veni nos. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Præveni nos in.

Orátio. Dómine, qui nos præveníre dignátus es grátia redemptiónis, præveni item in benedictióne dulcédinis : et qui vitam temporálem cunctis mortálibus tríbuis, vitam peténtibus ætérnam nobis ómni us largiáris. ℟. Amen.

Per misericórdiam

℣. Bonus est Dóminus sustinéntibus eum : ánimæ quæ inquírit eum. Bonum est confídere et speráre in salutáre Dómini. Bonum est viro, *P.* Cum túlerit jugum grave à juventúte sua. ℣. Beátus vir, qui confídet in Dómino, et erit Dóminus fidúcia ejus. *P.* Cum túlerit. ℣. Glória, etc. *Reiterétur* ℟.

D *In Laudibus.*

Ad Cánticum. Antiphona. Deus fidélis, in quo non est iníquitas : justus et sanctus Dóminus Deus.

Cánticum. Atténde Cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Deus fidélis, in quo nulla est iníquitas : tu justus et sanctus, et Dóminus : qui et si nostris opéribus próvidè irritáris ; non tamen, ut peccávimus, vindíctam exérces ; nec condígnâ retributióne prævaricántes córripis : ádmones terróre ; et allóqueris pietáte : ut et justítiam téneas, et misericórdiam non omíttas : Porta ergo nos alis tuis, ut pupíllos ; et prótege ac fílios tuos : quò nos, et in fortitúdinem terræ dedúcas ; et plenitúdine virtútum ac frúgum enútrias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Suprà thronum regni in A firmaménto cœli, benedictus Dóminus.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus patrum nostrórum. *fol.* 95.

Sono. Deus Deus meus ad te de luce vigilo. *P.* Sitivit ánima mea. Allelúia, allelúia. ℣. In matutínis meditàbor in te : quia fuísti adjùtor meus, Dómine. Et in velaménto alàrum tuàrum sperâbo. *P.* Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis : Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástes Salomônis (Cap. IX*).*

℟. Deo grátias.

Fili, sunt justi ac sapiéntes, et ópera eòrum in manu Dei : et tamen nescit homo, utrum amòre an B ódio dignus sit : sed ómnia in futùrum reservántur incérta, eò quod univérsa æquè evéniant justo et ímpio, bono et malo, mundo et immúndo, immolánti victimas, et sacrifícia contemnénti : sicut bonus, sic et peccâtor : ut perjûrus, ita et ille, qui verum díxerat. Hoc est péssimum inter ómnia, quæ fiunt sub sole, quia èadem cunctis evéniunt : unde et corda filiórum hóminum impléntur malítiâ et contémptu in vita sua, et post hæc ad ínferos deducéntur. Nemo est qui semper vivat, et qui hujus rei hábeat **115** fidúciam : melius est canis vivens leóne mórtuo. Vivéntes enim sciunt se moritúros. Mórtui verò nihil novérunt ámplius, nec habent ultrà mercèdem : quia oblivióni trádita est memória eòrum. Amor quoquè, et ódium, et invídia simùl periérunt, C nec habent partem in hoc sæculo, et in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo et cómede in lætitia panem tuum, et bibe cum gáudio vinum tuum : quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67.

Supplicátio. Orémus Redemptòrem mundi. *Quære fol.* 66.

Capitula. Quantam tibi, Domine, creatùra tua ófferat laudem? númquid humánis láudibus áliquid próficis, aut eges quídpiam, ut terrenòrum láudibus delectèris? qui tam laudábilis laudabilitèr conlaudàris in sanctis; tantisque acclamàris præcóniis legis? Sed ídeò partem laudis delectàris accípere, quia plenam laudatiónem étiam laudatóribus nosti conférre. Da D ergo Dómine dignum in nobis, quod dignè conlaudèris à nobis : Te potentâtus cœléstis milítiæ indesinénter conláudet : et magnitúdinem tuam confessiónis magnitûdo concélebret : Te in tubis præcónia júbilent Prophetàrum, et psalmórum cántica citharæ deprómat dulcèdo : Te in tympanis pérsonet perféctio sanctitàtis : Têque vírginum vasa sacra circúmdent in thronis : Te ómnium corda crebrâ meditatiône permúlceant : et in speciálibus órganis dulci fragôre perstrídant. Ut cuncta creatùra tua, in cymbalis labiòrum fide tínniens, jugi motu clámitet : teque omnis spíritus débitâ laudatiône persúltet : et in te omnis creatûra redémpta, beatitúdine perfécta tripúdiet.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. *Quære fol.* 2

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda Cantàte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum Allelúia.

Benedictio. Christus Dóminus, qui errâticam ovem *Quære fol.* 113.

In nómine Dómini, etc.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. *Item in exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octâvam Epiphaniæ, fol.* 94. *excéptis Epístola, et Benedictiône, quæ sequúntur.*

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Omnípotens Deus tuam indígni.

Benedictio. Dóminus nos suâ benedictiòne. *fol.* 100.

Omnia ália ut suprà fol. 94.

IN QUARTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus inprímimur sárcinis, nostrâ laudàre te actióne concédas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Refúgium meum : Deus meus sperâbo in eum. Quóniam ipse *P.* Liberâvit me de muscípula venántium, et à verbo áspero. Allelúia. ℣. Qui hábitat in adjutórium Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur. Dicit Deo : Suscéptor meus es tu Deus meus. *P.* Liberâvit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Ecce clamat custos : Veni manè, et nocte. *P.* Si quæritis, quærite. Convertímini, venite. ℣. Venite, exultèmus in Dómino : jubilèmus Deo salutári nostro. *P.* Si quæritis. ℣. Glória, etc. *P.* Si quæritis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Adhæsit paviménto ánima mea, Dómine : *P.* Vivífica me secúndùm verbum tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vias meas annuntiávi, et exaudisti me : doce me justificatiónes tuas. *P.* Vivífica me. ℣. Glória, etc. *P.* Vivífica me.

Hymnus. Invéntor rútilis dux boni. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptòrem. *Quære fol.* 66.

Capitula. Deus auctor lúminis, cónditor claritátis, qui submovísti ómnia ópera tenebràrum; ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnàret : réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, et hanc grâtiam benedictiónis, à nobis ómnibus exorâtus, infunde : ut sicut hæc flamma ad altàris tui obséquium constitûta vincit ténebras, ac repellit : ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedictio. Christus Dóminus nos custódiat propítius, et benedicat placàtus. ℟. Amen. **116** Clementià suà nos prótegat, et à cunctis malis incessánter defendat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeàtis múnere digni, qui peccatòrum véniam concèdit benignus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua. Allelúia *P.* Custodìre nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Concupìvit ánima mea desideràre justificatiónes tuas, in omni témpore. *P.* Custodìre nimis. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Custodìre.

Orátio. Deus virtus, et refúgium. *Require in Matutinis sequéntibus.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære fol.* 3.

Orátio. Deus, qui próvidà majestàte, creatùræ totius gubernatiónem impéndis, et diúrnis curis quiètem noctúrnam oppónis: tu ne meus prolixitàte tenebrà um exæstuet, gallo nos consolàris canente, ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditàtio revivìscat: réspice nos júgitèr clementi intúitu, et instiga, ne profúndæ noctis rore persuási, diéi obliviscàmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscàmus errata, et páribus láchrymis crimina defleàmus commissa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antiphona. Tibi soli peccavi, miserère mei Deus. *Psalmus* L.

Antiphona. Mitte de Cœlo, et libera me Dómine: da opprobrium conculcántes me. *Psalmus* LVI.

Orátio. Omnipotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória; tríbue, ut in te sit gloriàtio nostra; perveniàtque ad te húmilis conféssio populòrum: et de quibus te, peccàndo offéndimus, ad fructum indulgéntiæ te propítio redeàmus: ut miserándo errata ignóscas, et ad promeréndum te inclytà virtùte subvénias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Deus nostrum refúgium, et virtus. *P.* Adjùtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Proptéreà non timébimus dum conturbàbitur terra, et transferéntur montes in cor maris. *P.* Adjùtor. ℣. Glória, et honor. *P.* Adjùtor.

Orátio. Deus, virtus, et refúgium nostrum, esto nobis adjùtor in tribulatiónibus; ut in nullo nostra métuat consciéntia, cum te judicánte, conturbàta fúerit terra: flúminis tui ímpetus, tanquàm in Sanctis tuis hábitans, lætíficat civitàtem: atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium, cum Sancti Spíritûs te largiénte percéperit donum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Convérte nos Deus Salvàtor noster: A et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum irascàris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificàbis nos: et plebs tua lætábitur in te. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne in ætérnum.

Oratio. Convérte nos Deus salutàris noster; et avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum præsta pacem, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutàre tuum custódià salùtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitàte cognóscat, vel benignitàtem tuam frúctuum fœcunditàte suscipiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Deus Deus noster, réspice. *P.* Nos sperántes in te, non nos derelinquas. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et
B non sunt confúsi. *P.* Nos sperántes. ℣. Glória, et honor. *P.* Nos sperántes.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelinquas: verè enim salvi érimus, si vultus tui in nos aspéctum convérteris, et hiláritèr nostris te animàbus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fidei eòrum spei succédere; et parilitàte horum, æternà cum eis exultatióne gaudère. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Dómine, ne despícias cor contrítum, et humiliàtum ne spérnas. *P.* Inténde Dómine, placàre nobis: fac Dómine, noli tardàre. ℣. Convértere Dómine aliquántulum: et delectàre super servos tuos.
C *P.* Inténde Dómine. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus scientiàrum Dóminus est; ipse mortíficat, et vivíficat, ducit ad ínferos et redùcit.

117 *Cánticum.* Confirmàtum est cor meum. *Quære fol.* 55.

P. Deus scientiàrum Dóminus est: ipse mortíficat, et vivíficat, ducit ad ínferos et redùcit.

Orátio. Dómine Deus scientiàrum ac sapiéntiæ imménsæ: tu præparas adinventiónes tuas, ut infirmes arcus poténtium; et infirmos ardóre succingas: dum in se fidéntes déjicis; et in te sperántes attóllis: dum plenos atténuas pánibus; et esuriéntes sufficiéntià reples: qui scientià tuméntes exclùdis; et
D humilitèr sapiéntes nec magnilóquio fídere, nec supérbè de tuis munéribus gloriári jubes: sed ita esse studiósos doctrínà, ut tibi demus glóriam: nobis autem reservémus obediéntiam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedictus. Antiphona. Noctes, et dies, lux, et ténebræ Dóminum Deum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus Patrum nostrórum. *fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus, qui super, *Quære fol.* 111.

Sono. Allelúia. In matutínis meditàbor in te Dómine: quia factus es adjùtor meus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce consúrgo. Sitit te ánima mea.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis: Allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Reges pópuli, dilígite justítiam, ut in perpétuum regnétis: quid est autem sapiéntia, et quemádmodùm facta sit, réferam: et non abscóndam à vobis sacraméntum Dei, sed ab inítio nativitàtis investigàbo, et ponam in luce sciéntiam illius, et non præteríbo veritàtem: neque cum invídia tabescénte iterâbo: quóniam talis homo non erit párticeps sapiéntiæ. Multitûdo autem sapiéntium sánitas est orbis terrârum: et rex sápiens pópuli stabiliméntum est. Ergo accípite disciplínam per sermónes meos, et próderit vobis. (*Cap.* VII.) Sum quidem et ego mortâlis homo, símilis ómnibus, et ex génere terréno illius, qui prius factus est, et in ventre matris figurâtus sum caro, novem ménsium témpore coagulâtus in sánguine, et sémine hóminis, et delectaménto hómini conveniénte. Et ego natus accépi commûnem áërem, et simíliter in factam décidi terram, primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In voluméntis nutrítus sum, et in cunis vágiens. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitâtis inítium. Unus ergo ómnibus est introítus ad vitam, et símilis éxitus. Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. *fol.* 67.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 66.

Capítula. Emítte Dómine lucem tuam et veritâtem tuam in réditu diêrum, et in corda credéntium; in órdine témporum, et in devotióne populórum; in múnere grátiæ, et in ministério creatúræ: ut lux tua apériat aspéctum, et véritas intelléctum: ut lux tua illúminet, et véritas infórmet: ut lux tua discútiat ténebras, et véritas erróreum: ac per utriúsque rei efficiéntiam, nec intérior homo noster vacíllet lúbrico fluctuándi; nec extérior sórdeat contagióne peccáti; sed sint ópera in nos lucis, atque ópera veritâtis: Ut lux tua procûret in témpore, et véritas confírmet in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℟. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia Sanctórum cantâmus; tibíque grátiam præconâmus: tribue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini, etc.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. *Item in exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ fol.* 94. *excépto, quòd dicántur Capítula, et Benedíctio subsequéntes.*

A Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Vespertínis précibus te Dóminum deprecâmur perpétuum; ut mala facínora nostra omíttas, crimínibus parcas, flammam malæ concupiscéntiæ benígnus extínguas: et illum ignem Spíritûs tui Sancti, in nobis accéndas, quò tua possímus mandâta servâre. Mortem éffuga, vitam dona, virtûtem insínua, et clemens vítia réseca: oratiónes súscipe, et miseratiónes concède; **118** ut noctis hujus calíginem superêmus: et perveniéntes ad diem in lúmine ambulêmus, ne a via veritâtis errêmus. In te quæsumus piíssime Pater surgâmus, et tuo Sancto Spíritu animêmur; atque in Christo fílio tuo, ætérnis splendóribus fulgeâmus.

B Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Ad Dóminum ascéndat oratiónum vestrârum fusa petítio. ℟. Amen. Quicquid ab eo póscitis, Clementíssimus Pastor adtríbuat. ℟. Amen. Regat mentes vestras consílio salutâris, et ánimas vestras in tentatióne non patiâtur indúci. ℟. Amen

Per misericórdiam.

Lauda dicátur ut in Exeúnte de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ; et simíliter Orátio fol. 94.

C IN QUINTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Ad Vésperum demorábitur fletus; *P.* Et ad Matutínum lætítia. ℣. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et præcinxísti me lætítià. *P.* Et ad Matutínum lætítia.

Orátio. Sana nos, Dómine, dum clamâmus ad te: et ut fletus nostros vespertínos in gáudium vertas, matutína lætítia nobis, te opitulánte, cítiùs occúrrat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas Dómini in confessióne: átria ejus in hymnis confessiónum. Allelúia. ℣. Laudâte nomen ejus, quóniam suave est: in ætérnum misericórdia ejus, et usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia.

D Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícam te Dómine Deus meus. *P.* Et laudâbo nomen tuum quia tu es, qui facis mirabília. ℣. Exaltâbo te Dómine Deus meus, et rex meus: et benedícam nomen tuum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Et laudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laudâbo.

Dominus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Bonitâtem, et disciplínam, et sciéntiam doce me, Deus: Allelúia. *P.* Quia mandâtis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣ Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndum

verbum tuum. *P.* Quia mandátis. ℣ Glória, et honor, etc. *P.* Quia mandátis.

Hymnus. Christe lux mundi. *Quære fol.* 110. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære fol.* 66.

Capítula. Deus omnípotens, qui sine exceptióne horæ alicújus, ac témporis spem nobis invocándi te, tribuis : conveniéntes nunc nos ad vespertinæ solémnia, et agéntes divíni munus Officii, propítiùs exaudíre dignêris, et præsta : ut hujus diéi acti, nullius peccáminis rei, nullius crìminis teneâmur obnóxii, et siquid illud est, quod fragilitâtis nostræ error admísit, tuæ miseratiónis cleméntiâ tergâtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum, etc.

Benedictio. Repleat vos Dóminus donis spirituálibus, et partícipes fáciat regni cœ'órum. ℟. Amen. Carnem vestram mortíficet fine vitiórum, et ánimas vivíficet inchoatióne virtûtum. ℟. Amen. Atque ita vos plenitúdine grátiæ suæ locuplêtet, ut in vestris semper delectêtur córdibus habitâre. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Bonum mihi est Allelúia. *P.* Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem, et disciplinam et sciéntiam doce me : quia mandátis tuis crédidi. *P.* Lex oris tui. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Lex oris tui.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. *In eódem fol. Commemoratiónes, ut suprà fol.* 94.

Ad Matutinum.

Hymnus. Æterne rerum Cónditor. *Requíre fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totius Opíficem óperis laudándo, concélebrat cóndita magnitûdo, cujúsque poténtiam intelligíbilis creatûra mirâtur : tibi súpplices honórem deférimus, te cordis vócibus invocâmus ; ut qui nos ad Matutinum Officium, gallo præconánte, exsúscitas, plácita tibi nostri famulátûs vota effícias, ut tuo fulti præsídio, quod delinquéndo sordúimus ábluas ; et júgitèr prece justificatiónis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum ; et benedictio. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele Dómine iniquitates meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Deum altíssimum : Deum conditórem ómnium, qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

119 *Orátio.* Dómine Deus, cui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiónis et salûtis abundántiam super pópulum tuum : dele misericors scelus contráctum; et fac nos esse líberos à reátu facínorum : Audi gémitus pœniténtium ; et largíre indulgéntiæ fructum : et clamóribus pulsátus fidélium, concêde síngulis remédium postulâtum. ℟. Amen.

Per misericordiam tuam Deus, etc.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, et facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamâmus, et te Deum nostrum deprecâmur. *P.* Ut exáudias nos, et misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Ut exáudias nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut exáudias nos.

Orátio. Exaltâmus te Dómine, magnificántes nomen tuum ; ut non avértas fáciem tuam à nobis ; et ne contúrbes nos in ira tua ; quia ad te Deum nostrum clamâmus, et te deprecâmur, ut nos exáudias, et ut nostri misereâris : convérte cor nostrum ad te in bonitâte ; ut laudêmus nomen tuum ; et enarrêmus instántèr mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona. Ecce óculi Dómini super timéntes eum ; et in eos, qui sperant in misericórdia ejus. *P.* Ut erípiat à morte ánimas eórum. ℣. Anima autem nostra pátiens est Dómino, quóniam adjûtor, et protéctor noster. *P.* Ut erípiat. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Ut erípiat à morte.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos : ut qui singillâtim corda hóminum fingis ; speciálùs ea sanctífices : et quia sunt óculi tui super eos, qui te métuunt ; timóris tui da nobis plenitúdinem : ut agnitiónis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde : et húmiles salvâbit. *P.* Nec derelínquet omnes, qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberâbit eos Dóminus. *P.* Nec derelínquet. ℣. Glória. *P.* Nec derelínquet.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi ; atque ut in te gáudeat ánima nostra propítiùs indúltor impérti : et qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúberat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine, omnis consciéntia nostra rea est ante te : *P.* Sed tu Deus potens es mundâre nos à peccátis nostris ; quia delícta nostra à te non sunt abscóndita. ℣. Peccávimus cum Pátribus nostris, injustè égimus, iniquitátes fécimus. *P.* Sed tu Deus. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dóminus húmilem facit, et exáltat. Súscitat à terra inopem, et à stércore érigit páupe em : et sedêre facit eum cum poténtibus pópuli.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Quære fol.* 55. *Orátio.* Dómine Deus scientiárum. *Quære fol* 117.

Ad Benedictus. Antíphona. Mária et flúmina benedícite Dóminum : Benedícite fontes Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostrórum. *Requíre fol.* 6. *In primo Domínico de Advéntu. Orátio.* Dómine Deus Patrum. *Quære fol.* 93.

Sono. Exitus matutini et véspere delectáberis, Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Visitásti terram : multiplicásti locupletâre eam, Deus. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis : Allelúia. A Laudâte eum in excélsis, Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (Cap. I).

℟. Deo grátias.

Fili, omnis sapiéntia à Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arênam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerâbit? Altitúdinem cœli, et latitúdinem terræ, et profúndum abyssi quis mensus est? Sapiéntiam Dei ómnia præcedéntem quis investigâvit? Prior ómnium creâta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingréssus illîus mandâta ætérna. Radix sapiéntiæ cui revelâta est et manifestâta est? Et multiplicatiónem ingréssûs illîus quis intelléxit? Unus est Altíssimus Creâtor omnípotens, Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum, et Dóminus Deus. Ipse creâvit illum Spíritu Sancto. ℟. Amen.

120 *Hymnus.* Splendor patérnæ, etc. *Quære fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *fol.* 66.

Capítula. Dies Domínicus, fratres charíssimi, à nobis piâ devotióne coléndus est : illúxit dies Resurrectiónis, et pacis : dies veræ lucis, et vitæ : in qua Christus credéntium vita resurréxit à mórtuis, úberes Deo grátias, laudésque referâmus; ut diem Domínicæ Resurrectiónis solémnitèr celebrántibus, pacem tranquíllam, lætítiam speciâlem nobis dignêtur offerre; ut à vigília matutína usque ad noctem, misericórdiæ suæ favóre protécti, Redemptóris nostri múnere gaudeâmus.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, etc. C *Quære fol.* 10.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia Sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia. *Require fol.* 117. *Commemoratiónes ut suprà fol.* 94.

Item exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primo Domínico, ut suprà fol. 94, *excépto quod dicántur Capítula, et Benedíctio subsequéntes.*

Kyrie, eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Jam nos, Dómine, noctúrnæ calígini propinquátos, nihil vérius, nec elígere plus est mélius, nisi tibi omnípotens véniam pétere delictórum, quem nostrum cognóscimus factórem te, Dómine : adésto Dómine, in oratiónibus pópuli tui, et lárgitèr ómnium peccâta dimítte : non mémores, inítio peccásse hóminem, cum tibi in divinitâte símilem nostrum cónspicis Redemptórem : tu nosti quantum nobis insídiet inimícus : quæsumus, ut nullum de nobis invéniat, quem incitêtur, quibus tua glóriosa Trínitas adoránda assíduè in Cathólica Ecclésia prædicâtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo, etc. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, in quo est pietâtis imménsitas, omni vos benedictióne répleat, et propítius à malo deféndat. ℟. Amen. Omnibus peccâtis vestris Dóminus clementer ignóscat, et sibi vos in ætérnum placitúros effíciat. ℟. Amen. Atque ipsîus sitis protectióne secúri, cujus estis grâtia dignatióne redémpti. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

IN SEXTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ : et in lúmine tuo. *P.* Vidébimus lumen. ℣. Filii hóminum, in protectióne alârum tuârum sperábunt. Inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ : et torrénte voluptâtis tuæ potum dabis eis. *P.* Vidébimus lumen.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ B sciéntiæ splendórem : ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum; et caligántium animârum sopórato lúmini restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Ténebræ non obscurabúntur à te. *P.* Et nox sicut dies illuminábitur : Allelúia. ℣. Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : dies formabúntur. Allelúia. *P.* Et nox sicut.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Benedícite Dóminum in ómnibus opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam. *P.* Et confitémini in voce laudis, et in cánticis labiórum. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Et confitémini. ℣. Glória, et honor. *P.* Et confitémini.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam : Allelúia. *P.* Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat nunc misericórdia tua ut consolêtur me, secúndùm elóquium tuum cum servo tuo. *P.* Quia lex. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia lex.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. *Require fol.* 115.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. *Quære fol.* 66.

Capítula. Defénsio nostra, Dómine, et illuminátio copiósa, illúmina cordis nostri obscûra, quæ sordidi fácimus, et crassum Chaos obnúbilat : illúmina arcâna péctoris, ut eo tempórâre possímus cleméntiam Redemptóris : súscipe vota fidélium, et pœniténtiæ D dona remédium : súscipe sacrifícium vespertínum cum offício laudis, et restítue 121 benefícium matutínum cum dono æternitâtis, ac presta : ut, qui te hîc Omnipoténtem crédimus, in Resurrectióne ómnium, bona tua copiósiùs hauriâmus.

Pater noster. Et ne. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vobis omnípotens Dóminus, qui vos dignâtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres vestros, qui solus est ómnium Dóminus et Redémptor. ℟. Amen. Atque ipsi Dómino nostro sit semper cura de vobis, in quo est plenitúdo vestræ salûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, vivífica me. *P.* Ut custódiam testimónia oris tui. Al-

lelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet A verbum tuum in cœlo. *P.* Ut custodiam. ℣. Glória. *P.* Ut.

Orátio. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. *Quære infrà. Commemoratiónes, ùt suprà fol.* 94.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Quære fol.* 3.

Orátio. Deus, qui omnem mundum compléxum ténebris, splendóris tui rádio illúminas, præsentémque diem Apparitiónis tuæ miráculo in úsibus nostris exúscitas: præsta æterne Deus, ut à nostris lápsibus resurgéntes, discússo infidelitátis sopóre, pervígili curà in láudibus tuis toto excitémur afféctu: ut exúti opéribus tenebrárum, sequámur te verum príncipem lucis, ut sicut noctúrnæ calíginis densitátem, cláritas diéi infúsa dispérgit, ita ægrótis medicínæ opus in- B fúndas, ánxiis consolatiónem concédas; errántibus viam salútis osténdas; pœniténtibus donum indulgéntiæ tríbuas; quærentibúsque, mitis clarà luce appáreas; ut, splendóre tuæ glóriæ in nobis refulgénte, cuncta tua Ecclésia spe, fide, et charitáte respléndeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus, et glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antiphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antiphona. Mitte de cœlo, et líbera me Dómine: da in oppróbrium conculcántes me. *Psalmus* LVI.

Orátio. Suscéptor noster Dómine exálta caput no- C strum in glória, et locupléta nos in tua misericórdia: lava íntima cordis nostri ab injustítia; et à peccáti inquinaméntis purífica: mitte de cœlo, et érue nos à conculcántis oppróbrio: ut álacres ad hoc tuum recurrámus altárium; et matutínum sacrifícium tibi offerámus in témplo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, etc.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona 1. In te speravérunt patres nostri Dómine: *P.* Speravérunt, et liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. *P.* Speravérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Speravérunt.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; ne D averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hiláriter nostris te animábus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eórum spei succédere; et parilitáte horum, ætérnà cum eis exultatióne gaudére. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequátur nos. *P.* Omnibus diébus vitæ nostræ. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis. *P.* Omnibus diébus vitæ nostræ. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Omnibus diébus vitæ nostræ

Orátio. Osténde nobis Dómine misericórdiam, téque pópulum præstolántem reple lætítià: quo et plebis tuæ iniquitátem remíttas, et peccáta nostra ab ira mitigátus, opérias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Revertátur ímpius à via sua mala; et iníquus cesset delínquere. *P.* Et véniam ad vos in jocunditáte, dicit Dóminus. ℣. Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere. *P.* Et véniam ad vos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et véniam ad vos.

Orátio. Effundéntibus nobis coràm te corda in oratióne, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi et miserére; tibíque nos servitúros subde; et súbditis peccáto propítià benignitáte occúrre: fac nos iniquitátis rapínà **122** carére; et divitiárum tuárum ornaménta conquírere: atque te concupíscere, te nosse, téque omni vitæ nostræ témpore Deum mereámur habére. *P.* Amen.

Per misericórdiam.

P. Dómine iníquè égimus: omnis ætas ream habet consciéntiam: peccávimus tibi Dómine. *P.* Convértere ad misericórdiam. ℣. Peccávimus: ímpiè géssimus, et recéssimus, et declinávimus à mandátis tuis. *P.* Convértere. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur P.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Non inférnus confitébitur tibi Deus, nec mors laudábit te. Vivens vivens confitébitur tibi; et notam fáciet misericórdiam tuam.

Cánticum Ezechiæ (*Esaiæ* XXXVIII).

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultrà, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est à me, convolúta est, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texénte telam vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperum fínies me.

Sperábam usque ad manè, * sicut leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De manè usque ad vésperum fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábam, meditábar ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélso.

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerim?

Recogitábo omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus est vita spíritûs mei, * córripies me, et vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eripuísti ánimam meam ut non períreın, et projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritâtem tuam.

Dómine salvos nos fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

℣. Glória, et honor.

P. Non inférnus confitébitur tibi, nec mors *P.* Laudâbit te. Vivens vivens confitébitur tibi ; et notam fáciet misericórdiam tuam.

Orátio. Eripe Dómine ánimas nostras, ut non pereâmus in intéritu : nostrórum ómnium facínora peccatórum pone post tergum tuum ; ut non dejiciâmur pérditi in inférnum ; sed à te vivificáti, hic fateâmur, et veritâtem tuam expectántes, psalmos nostros in domum tuam júgitèr decantêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Filii hóminum benedícite Dóminum Israël ; et omnes sacerdótes servi Dei, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. Deus misereâtur nobis, *P.* Benedicat nos, Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, *P.* Et benedicat.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* VI, VII).

℟. Deo grátias.

Fili, cogitâtum habe in præcéptis Dei, et in mandâtis illius máximè assíduus esto : et ipse dabit tibi cor ; concupiscéntia sapiéntiæ dábitur tibi. Noli fácere mala, et non te apprehéndent. Discêde ab iníquo, et deficient mala abs te. Non sémines mala in sulcis justítiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli quærere ab hómine ducâtum, neque à rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est : et penes regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fieri judex, nisi váleas virtûte irrúmpere iniquitátes : ne fortè extiméscas fáciem poténtis, et pones scándalum in agilitâte tua. Non pecces in multitúdine civitâtis, neque mittas te in pópulo, neque diliges duplícia peccâta : nec enim immûnis eris in uno. Noli esse pusillánimis in ánima tua : exorâre, et fácere eleëmósynam ne despícias. Ne dicas : In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, et offerénte me, Altíssimus suscípiet múnera mea. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ suæ : est enim qui humíliat et exáltat, circumspéctor Deus. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. **123** *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære fol.* 66.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capitula. Jam fulget óriens, jam próperat dies, jam fugátis ténebris, auróra rubéscit in luce puríssima : cœlum, et sol refúlgens, rádios suos infert mundo : cuncta próperant, cuncta festínant, optant Dóminum habêre propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt, páriter et defensórem.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo, etc.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia sanctórum cantâmus ; tibique gratiam præconâmus : tribue nobis, laudes tuas prómere ; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Commemoratiónes dicántur ut fol. 94.

Item in exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in exeúnte de primo Dominico fol. 94. *excéptis Capitula, et Benedictiône, quæ dicántur, ut subsequántur.*

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capitula. Ad Vespertinum Dómine.

Benedictio. Concêdat nobis Dóminus. *fol.* 102.

IN SEPTIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Die mandâvit Dóminus. *Orátio.* Deus qui tuam. *Quære fol.* 110.

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus, et ad matutinum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi : conscidisti saccum meum, et præcinxísti me lætítiâ, Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona. Tuum Dómine regnum : tu es super omnes príncipes. *P.* In manu tua fortitûdo, et poténtia : in manu tua virtus, et impérium. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam : et salvi érimus. *P.* In manu tua. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In manu tua fortitûdo

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Fundásti terram, et pérmanet : Allelúia. *P.* Ordinatiône tuâ persevêrat dies : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in Cœlo. *P.* Ordinatiône. ℣. Glória. *P.* Ordinatiône.

Hymnus. Inventor rútilis. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *fol.* 66.

Capitula. Si quantam ab oríginis reâtu nostrórum pœnam merêmur cónsequi delictórum : olim humânum genus ad terram proclivum pervenísset ; nisi nos prétio sánguinis sui à tali vínculo resolútos, tibi Dómino reformásset : nunc vero, quid tibi pópulus tuus pro tantis beneficiis proclâmet in láudibus ? quália tibi dispônat exhibéri múnera, quæ ab illis mínimè fúerint largita ? Sed nunc Dómine, te expóscimus, ut hoc vespertinum, quod tibi lumen incéndit, sit óculis tuis accéptum, sit plácidum, sit velut ille ignis inextinguíbilis, qui pópulum tuum in colúmna ignis nocte præcéssit in erémo : sit velut ille, qui Eliam rápuit ab hoc mundo, igneóque curru cœlitùs provéxit : quem Eliséus própriis cernéndo óculis aspéxit : et dum patrem relínquere nóluit, currus Israël, et auriga ejus, vividâ voce clamâvit : quem Móyses vidêre proméruit, et cum Dómino se locûtum, pópulo nunciâvit.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedictio. Devotiónem vestram Dóminus dignántèr inténdat, et remédia vobis opportúna restituat. ℟. Amen. Tranquíllam vobis cónferat vitam, et bonis ómnibus abundáre vos fáciat. ℟. Amen. Talíque vos subsídio pietátis regat in sæculo, ut beatitúdinis mérito sustóllat in cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam Dómine? Allelúia. *P.* Totâ die meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, super mel ori meo! *P.* Totâ die. ℣. Glória, et honor. *P.* Totâ die.

Orátio. Clamántes ad te Dómine. *Require fol.* 124.

Commemoratiónes, ut in Vésperis de primo Domínico de Advéntu Dómini.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Dómine Deus, Pater omnípotens, inspirátor. *Quære fol.* 26.

Antíphona. Glória mea Deus meus, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antíphona. Tibi soli peccávi; miserére mei Deus. *Psalmus* L.

124 *Antíphona.* Miserére mei Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Ad te Dómine clamórem nostræ vocis emíttimus; tibíque, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicámus: et quia tu nosti subjectiónis nostræ infírmam virtútem, nos dexterâ tuâ corróbora: dele mala nocéntia; et ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confídit humána fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hæreditátem tuam: *P.* Et rege eam, et extólle usque in sæculum. ℣. Quia tu Dómine suavis, ac mitis es, et multùm misericors invocántibus te. *P.* Et rege eam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et rege eam.

Orátio. Clamántes ad te Dómine, precámur: ut in consolatióne nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas; salva plebem tuam, quam tu ipse creásti: et bénedic hereditátem tuam, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Da virtútem Dómine, pópulo tuo: *P.* Et bénedic in pace plebem tuam: ℣. Et rege eam, et extólle usque in sæculum. *P.* Et bénedic. ℣. Glória, et honor. *P.* Et bénedic.

Orátio. Da Dómine virtútem pópulo tuo contra adversitátum ómnium mala; plebémque tuam pacis consolatióne locupléta: ut pro abundántia quiétis, omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter et honórem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

A *Antíphona* 3. Esto nobis Dómine in Deum protectórem. *P.* Et in locum munítum, ut salvos nos fácias. ℣. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, quam abscondisti timéntibus te! et perfecisti sperántibus in te, in conspéctu filiórum hóminum. *P.* Et in locum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in locum munítum.

Orátio. Esto Dómine in Deum protectórem; ne íncolis obsidéntibus, nostrárum intégritas méntium feriátur: pro loco autem muníto tuum habére mereámur auxílium: Nam te nobis obumbránte, nullâ virtúte valébit inrúmpere: nec recéssus tentatiónum penetrábit nostros, si tu intrà extráque adfúeris, et firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis. ℟. Amen.

B Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine virtútum, cum tranquillitáte júdicas peccatóres, et cum reveréntia córrigis errántes. *P.* Tu das peccánti locum pœniténtiæ: tu dona tempus, et moram, per quod possímus mundári á malítia. ℣. Et Dómine Deus virtútum, suávis, ac mitis es, pátiens, et cum misericórdia dispónis nos. *P.* Tu das peccánti. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram. *P.* Justítiam díscite.

Cánticum. De nocte vígilat. *Require fol.* 64.

C *Orátio.* De nocte vigilántem ad te spíritum nostrum, luce Deus decórâ præceptórum tuórum illústra: et in tempestáte requiréntium vigil, ut lux adésto meridiána: Nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; nec injustítiæ amor nostra à te vestígia rétrahat: sed valeámus justítiam díscere, te auctórem justítiæ proficiénti postulámus aviditáte: ac dum visu pérpeti amplécti concupíscimus, tuæ quoquè sapiéntiæ ampléxibus perénnitèr hæreámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus.

Antíphona. Sacerdótes servi Dei excélsi, Dóminum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Quære in primo Domínico de Advéntu* D *Dómini fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus patrum. *fol.* 93.

Sono. Illúminans tu mirábilis. Allelúia. *P.* A móntibus ætérnis. Allelúia. ℣. Cogitátio hóminis confitébitur, Deus: et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *P.* A móntibus.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomónis
(Cap. XXXII, XXXIII*).*

℟. Deo grátias.

Fili, sine consílio nihil fácias, et post factum non pœnitéberis. In viam ruínæ 125 non eas, et non offéndes in lápide: nec reddas te viæ laborió-

sæ, nec ponas ánimæ tuæ scándalum : et à viis tuis cave, et à doméstieis tuis atténde. In omni ópere crede ex fide ánimæ tuæ : est enim conservátio mandatórum. Qui credit Deo, et ejus atténdit mandátis : et qui confídunt in illo, non minorabúntur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala, sed in tentatióne Deus illum consérvat, et liberat à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *fol.* 66.

Capitula. Quam magnificàta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti : ecce jam tetræ noctis sidéreo splendóre calìgo respérgitur, et incipiéntis diéi áureum lúminis decus ingréditur : ecce jam noctis perácto cursu, lux de cándido cœli fastígio prómicat, èt toto orbe terrárum, claritâtis tuæ splendòre, et fulgóre corúscat : ecce jam post gallórum concéntum, pásserum gárrulæ voces divérso modulatiónis résonant cantu, divérsaque vólucrum génera, remígio alárum aures ad astra petunt : unde largam tuæ pietâtis, Pater omnípotens, indeféssè póscimus cleméntiam, ut hunc diem nos sine peccáto transire permíttas : ut sícuti ómnibus omnipoténtiæ tuæ claritátem dispénsas, ita parvæ scintíllæ tuæ divinitátis córdibus nostris fulgórem immíttas.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. *Quære fol.* 2.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia sanctòrum. *fol.* 117. *Commemoratiónes ut in fol.* 94.

Item exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur ut in exeúnte Vésperâ de primo Domínico post Epiphaniam fol. 94, excéptis Capitula, et Benedictióne, quæ sequúntur.

Capitula. Deus, qui illumináSti primùm ténebras, et fundásti ex instábili creatúra substántiam visíbilem : áspice nos vultu mitíssimo, et nostras preces pro sacrifício áccipe vespertíno, ut nullis in hac nocte terrórum vítiis capiâmur ; sed præsta nobis cor castum, et ánimum ab ómnibus criminibus aliênum, ut nullum in nobis inimícus nocéndi invéniat locum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Osténde Dómine, misericórdiam tuam super hos fámulos tuos, et sancto Angelo tuo excubánte, custódi. ℟. Amen. Véniat in his Dómine, assídua lætítia, et gáudium sempitérnum. ℟. Amen. Persevêret in eis cœléste signáculum, quod in illis conférre dignátus es per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Cantábiles mihi erant. *Quære fol.* 94. *Orátio.* Clamántes ad te Dómine. *Quære fol.* 124.

IN OCTAVO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Illúmina oculos meos. *Orátio.* Illúmina A óculos nostros, Dómine. *Require fol.* 113.

Sono. Te decet hymnus Deus in Sion : et tibi reddêtur votum. *P.* In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi Deus oratiónem nostram : ad te omnis caro véniet. *P.* In.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dóminus sapiéntiâ fundâvit terram, stabilívit cœlos prudéntiâ. *P.* Sapiéntiâ illius erupérunt abyssi, et nubes rore concréscunt. ℣. Fecit lunam in témpore : sol agnóvit occásum suum. *P.* Sapiéntiâ illius. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Sapiéntiâ.

Dóminus sit semper vobíscum. — Et cum spíritu tuo.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos B Dómine : *P.* Ut custódiam mandâta tua. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. A præcéptis tuis intelléxi : proptéreà ódio hábui omnem viam iniquitâtis. *P.* Ut custódiam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut custódiam.

Hymnus. Christe lux mundi. *Quære fol.* 110. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære fol.* 66.

Capitula. Illúmina nos, Dómine, requiescéntes in hac nocte ; ut mánibus nostris coram te exhibeâmus précibus crucem, ut non timeâmus tentatórem ambulántem in ténebris, habéntes nobíscum revelatiónem géntium et glóriam plebis tuæ Israël : tunc enim recêdit inimícus, si tu dignâtus fúeris esse propítius : tunc à furóris sui gládio convertêtur, si ad nos tua misericórdia revertâtur. Noli nos Dómine abdicâre fáucibus lupórum, nec déntibus damnâre C leónum ; sed in congregatióne Sanctórum tuórum, tuas portas mereâmur **126** intrâre in confessióne spirituálium gaudiórum.

Pater noster. Liberáti à malo.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedictio. Clementíssimus Dóminus, in cujus manu est univérsa prospéritas, benedictiónis semper et pacis vobis tríbuat increméntum. ℟. Amen. In bonis áctibus sitis semper unánimes, atque partícipes ; ut à mandátis Dómini nullátenus deviêtis. ℟. Amen. Omnibus peccátis vestris Dominus cleméntèr ignóscat, et perdûcat vos propítius ad glóriam sem- D pitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Voluntária oris mei cómproba Dómine : Allelúia. *P.* Et judícia tua doce me. Allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, et lumen sémitis meis. *P.* Et judícia. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et judícia.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. *Quære in sequénti Matutíno.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære fol.* 3.

Orátio. Post gallórum canórum concéntus, noctísque quiêtem exclûsam, tibi, Dómine, matûra nox párturit diem, et galli concrepántibus alis, ore præcónio matutinum júbilant hymnum ; tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt : tuo jussu discússis téne-

bris, sol rádios infert mundo : tua sunt ista mirácula omnípotens Pater : nos tantúmmodò vota portâmus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrifícia matutína : ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatióne mereâmur absólvi. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 1. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Antíphona. Incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Psálmus* L.

Antíphona. In umbra alârum tuárum sperâmus Deus, dum transit iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Verbum ante sæcula ineffabilitèr. *Quære fol.* 33.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine. *P.* Et dimitte peccâta servis tuis, et pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine, suâvis, ac mitis es ; et multum miséricors invocántibus te. *P.* Et dimítte peccâta. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dimítte peccâta servis tuis.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus ; quem in cœléstibus habitâre, et terræ máchinam virtûte continêre fatêmur : Miserêre ígitùr nostri Dómine, miserére ; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias ; et à delícti obpróbrio dexterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias. *P.* Ut auxiliêris nobis festína. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim appáre. *P.* Ut auxiliêris. ℣. Glória, et. *P.* Ut auxiliêris.

Orátio. Qui regis Israël, inténde per misericórdiam tuam Dómine : qui dedûcis velut ovem Joseph, pastóris gubernácula, et protectóris impénde remédia : convérte nos ; et osténde fáciem tuam, et salvi érimus ; dum excélsus humília réspicis, et orántium preces propitiâtus exáudis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 3. Dómine Deus noster. *P.* Exáudi nos : propítius esto, et salva nos. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine : quia páuperes facti sumus nimis. *P.* Exáudi nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Exáudi.

Orátio. Propítius esto peccátis nostris Dómine ; et propter honórem nóminis tui perféctâ nos récrea libertâte : ne, dum nostro peccatôrum elógio adtérimur, in obpróbrio géntium redigâmur. Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ, causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum intróeat ; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta præcédat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Deus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris : Quis enim dicet tibi : Quid fecísti ? Aut quis stabit contra judícium tuum ? Non est enim álius Deus præter te. *P.* Cui est cura de ómnibus. ℣. Miserêre, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, et dissímulas peccâta hóminum pro-
A pter pœniténtiam. *P.* Cui est cura. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Aliud Responsórium. Dóminus omnípotens audívit vocem Publicáni, et peccatóris. *P.* Verus Deus miséricors indulgéntiam tríbuit **127** fidéli confiténti. ℣. Publicânus stans à longè, et non audêbat óculos suos levâre ad cœlos : sed percutiêbat pectus suum, dicens : Propítius esto mihi peccatóri. *P.* Verus Deus. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur Responsórium.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lux præcépta tua sunt, Dómine, super terram. Justítiam díscite habitatóres terræ.

Cánticum. De nocte vígilat. *Quære fol.* 64.

Orátio. De nocte vigilántem. *Quære fol.* 124.

B *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsíus benedíctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *Quære fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus, qui super Chérubim. *Quære fol.* 111.

Sono. Allelúia. Audítam fac mihi manè poténtiam tuam, Dómine : quia in te confído. *P.* Osténde mihi. Allelúia. ℣. Allelúia. Memor fui diêrum antiquórum tuórum, Dómine, et in opus mánuum tuârum meditâbor. *P.* Osténde mihi.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

C *Léctio libri Ecclesiástici Salomónis* (*Cap.* XXXIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui timet Dóminum, nihil trepidàbit : quóniam ipse est spes ejus. Timénti Dóminum beâta est ánima. Ad quem respíciet, quæ est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtûtis, tégimen ardôris, et umbráculum meridiáni, et precátio offensiónis, et adjutórium casûs, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitâtem, et vitam, et benedictiónem. Immolántis ex iníquo oblátio maculâta, et non sunt beneplácitæ subsannatiónes injustórum. Dóminus solus sustinéntibus es in via veritâtis, et justítia. Dona iniquórum non probat Altíssimus, nec oblatió-
D nes iniquórum : nec in multitúdine sacrificiórum propitiâtur peccátis. Qui offert sacrifícium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat fílium in conspéctu patris sui. Qui aufert in sudóre panem, quasi qui occídit próximum suum. Qui effúndit sánguinem, et qui fraudem facit mercenáriis, fratres sunt. Unus ædíficans, álius déstruens : quid prodest illis nisi labor? Unus orans, et álius maledícens : cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizâtur à mórtuo, et íterùm tangit illum, quid próficit lavátio illíus? sic qui jejûnat in peccátis suis; et íterùm éadem fáciens, quid prosit, humiliándo se? oratiónem illíus quis exáudiet? (*Cap.* XXXV.) Qui consérvat legem, multíplicat oratiónem. Sacrifícium salutáre est atténdere mandâtis, et discédere ab omni iniquitâte. Et depre-

cátio pro peccátis, discédere ab injustítia. Non apparébis vácuus ante conspéctum Dómini. Hæc enim propter mandátum Dómini fiunt. Oblátio justi impínguat altáre, et odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 57.

Capitula. In matutínis tempóribus invocátus, adésto Lúcifer verus; et qui cœlos tuos in splendore respérgis, pectora nostra, et corda lætífica: ut fidei illuminatióne animáti, te semper ducem, et príncipem lúminis adorémus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantáte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia. B

Orátio. Tibi Dómine. *fol.* 117. *Commemoratiónes ut suprà fol.* 94.

Item exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in primo Exeúnte de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ fol. 94, *excéptis Epístola, et Benedictióne, quæ sequúntur.*

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Deus cujus nunquam fulgor extínguitur, nunquam cláritas terminátur, quæsumus te, ut dum dies quotidiána, noctis successióne finitur, tuum lumen sénsibus nostris semper oriátur, et intérior homo noster visitatiónis tuæ fulgóre vegetétur: ut nullis peccatórum ténebris obruámur.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Benedictio. Preces vestras Dóminus, cui supplicátis, exáudiat, et ómnia vobis piácula, sólitâ miseratióne dimíttat. ℟. Amen. Benedictiónis suæ super vos Dóminus dona transmíttat, et misericordiárum largítor imbres **128** benígnus infúndat. ℟. Amen. Ipsi in hac vita locum per bona ópera vestris in córdibus præparétis: ut justificáti in ætérnum cum Christo regnétis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

IN DOMINICO ANTE DIEM CINERUM.

Sábbato ad Vésperos.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et D benedícite.

Dóminus sit. ℟. Et.

Sono. Intráte portas Dómini in confessióne, átria ejus. *P.* In Hymnis confessiónum. Allelúia. ℣. Laudáte nomen ejus: quóniam suávе est, in ætérnum misericórdia ejus, et usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia. *P.* In.

Dóminus sit. Et cum.

Antiphona. Ecce clamat custos: Venit manè. *P.* Et nox. Quæritis, quærite: convertímini: venite. ℣. Laudáte púeri Dóminum: laudáte nomen Dómini. *P.* Et nox. ℣. Glória. *P.* Et nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fúeris Deus iniquitates nostras A antíquas, Allelúia, allelúia, citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *P.* Iniquitátes. ℣. Glória, et honor. *P.* Iniquitátes.

Hymnus. Invéntor rútilis. *Quære fol.* 62. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *fol.* 66. *Capitula.* Defénsio nostra, et *Benedictio.* Benedicat vobis. *Lauda.* Secúndùm misericórdiam. *fol.* 121.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Orátio.* Ætérnum te, *fol.* 3.

Antiphona. Salus tua Dómine: super pópulum tuum benedictio tua. *Psalmus* III.

Antiphona. Dele, Domine, iniquitátes meas, et miserère mei. *Psalmus* L.

Antiphona. Clamo ad Deum altíssimum; ad Dóminum qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Antiphona 1. Convérte nos Deus salutáris noster: et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum irascáris nobis? ℣. Deus tu convértens vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne in.

Orátio. Convérte nos Deus salutáris noster; et avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutáre tuum custódiâ salútis intélligens, vel misericórdiam tuam prosperitáte cognóscat, vel benignitátem tuam fructu fœcunditátis suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

C *Antiphona* 2. Miserátor, et miséricors Dóminus: longánimis et multum miséricors. *P.* Non in finem irascétur: neque in ætérnùm indignábitur. ℣. Non secúndùm peccáta nostra fácias nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *P.* Non in finem irascétur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Non in finem.

Orátio. Miserátor Dómine, et miséricors non irascáris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu iniquitátem omnem à nobis elónga, et juxtà altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Miserère, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, *P.* Et dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et dissímulas. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dissímulas.

Orátio. Deus, misericordiárum Dómine, cujus potestátis hoc est velle, quod proficere: largam in nobis tuam bonitátem osténde, et ab altitúdine viæ péssimæ, nostra vestígia ámove: et artus sanos per sémitas ad te venire concéde. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

℟. In te confídunt omnes ánimæ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locútus est dicens: Gaudébo super unum pœniténtem, *P.* Quàm super nonaginta novem justos non indigéntes pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte, *P.*

Quàm super nonaginta. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Tu Dómine propter peccatóres miséricors vocâtus es : si enim nostri misértus fúeris, misêricors vocáberis.

Cánticum Esdræ (*Lib. IV, cap.* VIII).

Dómine, qui hábitas in ætérnum, * cujus óculi eláti et superióra in áëra :

Cujus est thronus inæstimábilis, * et glória incomprehensíbilis :

Cui adstat omnis exércitus Angelórum cum tremóre, * quorum observátio in vento et igni convertúntur.

Cujus verbum firmum, et dicta perseverántia. * B

129 Cujus disposítio fortis, et jússio terríbilis :

Cujus aspéctus aréfacit abyssos, * et indignátio tabéscit montes, et véritas testificâtur :

Exáudi Dómine oratiónem servi tui, * áuribus pércipe precem figménti tui.

Inténde in verba mea, dum enim vivo, lóquar : * et dum sápio, respondêbo :

Nec respícias Dómine pópuli tui delícta; * ipsi qui tibi sérviunt in veritâte.

Neque atténdas ímpiè agéntium stúdia, * sed qui tua testaménta cum dolóribus custodiérunt.

Neque cógites pérdere qui in conspéctu tuo falsè conversâti sunt, * sed meménto qui ex voluntâte nomen tuum cum timóre cognovérunt.

Neque volúeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt : * sed respícias super eos, qui legem splendídè docuérunt.

Neque indignêris eis qui béstiis pejus sunt judicâti : * sed díligas eos qui semper in tua glória confidérunt.

Quóniam nos, et patres nostri tálibus móribus égimus : * tu autem propter nos peccatóres misêricors vocâtus es.

Si enim desideráveris, ut nostri misereâris, * tunc misêricors vocáberis :

Nobis enim non habéntibus ópera justitiæ. Justis autem, quibus sunt ópera multa repósita, * apud te Dómine ex própriis opéribus percípient mercêdem suam.

Quid est homo, ut ei indignêris : * aut genus corruptíbile, ut ita exacerbêris de ipso.

In veritâte enim, nemo de génitis est, qui non ímpiè gessit; * aut de confiténtibus, qui tibi non delíquit.

In hoc enim annuntiábitur bónitas tua, et justítia tua Dómine, * cum misértus fúeris his qui non habent substántiam óperum bonórum.

Ad Benedíctus. Antiphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël; et omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Quære fol.* 6.

Sono. Deus misereâtur nobis, et benedicat nos :

A Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos. *P.* Et benedicat nos. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excêlsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* II). ℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sústinent misericórdiam ejus : et non deflectâtis ab illo ne cadâtis. Qui timêtis Dóminum, crédite illum : et non evacuábitur merces vestra. Qui timêtis Dóminum, sperâte in illum, et in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timêtis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra. Respícite fílii natiónum hóminum : et scitóte, quis sperâvit in Dómino, et confûsus est : permánsit in mandâtis

B ejus, et derelíctus est? et quis invocâvit eum, et despéxit illum? Quóniam pius et misêricors Deus, et dimíttit in témpore tribulatiónis peccâta : ómnibus exquiréntibus se in veritâte. Væ dúplici corde, et lábiis scelerâtis, et peccatóri terram ingrediénti duâbus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo : ídeo non protegúntur ab eo. Væ, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciêtis, cum aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus : et qui díligunt illum, conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi : et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illius sanctificá-

C bunt ánimas suas. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicâtio.* Orêmus Redemptórem mundi. *fol.* 66. *Capitula.* Deus auctor lúminis. *Quære f.* 115.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris. *P.* Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona? *P.* Et in cubílibus. ℣. Glória. *P.* Et in.

Orátio. Tibi, Dómine, in. *Quære fol.* 117. *Commemoratiónes, ùt suprà fol.* 94.

FERIA QUARTA. IN CAPITE JEJUNII.

Ad Matutínum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es,

D glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine plúrima malignántium multitúdo ábneget, salûtem nostram esse in te Dómino Deo nostro : nobis tamen 130 ob hoc robur spei multùm augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es : Obstruâtur ítaque os loquéntium iníqua; cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Veníte adorêmus, et prosternâmus ante Deum : et plorêmus coràm Dómino, qui fecit nos. ℣. Præoccupêmus fáciem Dei in confessióne, et in psalmis jubilêmus ei. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes fáciem tuam, Dómine, in

confessióne, et in psalmis tibi débita modulatióne jubilántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno et gémitu deprecántes : ut quia tu fecísti nos, et tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor solícitus atténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 2. Misericors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur. *Psalmus* CII.

Orátio. Misericors Dómine et juste, fac nos semper esse misericórdes; et commoditáti altérnæ tota adésse facilitâte : nec ab audítu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus semper. *Psalmus* CIV.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tribue fortitúdinem; et quæréndi te jugitèr infúnde sanctum amórem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptâtem : eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Propitiâre, Dómine, pópulo tuo, quia peccâvit tibi; et omnes iniquitátes eórum ne memíneris; sed fac cum eis misericórdiam. *P*. Et exáudi illos, pro quibus invocavérunt te Dómine. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm, et delectâre super servos tuos. *P*. Et exáudi illos. ℣. Glória, et. *Reiterêtur* ℟.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessióni cleméntèr tuum adpóne audítum : Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis cor pœnitens tríbuis ad confessiónem glóriæ tuæ. Sed quia Publicânus à longè stans et percútiens pectus suum, solâ confessióne purgâtus est; similitèr et nos peccatóres exáudi : ut sicut illi méritos petitiónis suæ fructus donásti; ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndere peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines pópulum tuum, Dómine; et hereditâtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine. rex deórum cœlórum. *Quære fol.* 103.

Matutinárium. Antíphona. Deus misereâtur nostri, et benedícat nobis : *P*. Illúminet vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terra viam tuam : in

A ómnibus géntibus salutâre tuum. *P*. Illúminet. ℣. Glória, et honor, etc. *P*. Illúminet.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CL.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

Deus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris. Quis enim dicet tibi : Quid fecísti? aut quis stabit contra judícium tuum? aut quis in conspéctu tuo véniet vindex iniquórum hóminum? aut quis tibi imputâbit, si natiónes periérunt, quas fecísti? Nec enim álius est Deus quàm tu, cui cura est de ómnibus, ut osténdas quóniam non injústè judicásti. Neque rex neque tyránnus in conspéctu tuo inquí-

B rent de his quos perdidísti. Cum sis ergo justus, justè ómnia dispónis : ipsum quoque puníri qui debet, condémnas, et éxterum æstimas à tua virtûte. Virtus enim tua justítiæ inítium est : ob hoc quod noster Dóminus es, ómnibus te párcere facis. Virtûtem enim osténdis, qui non credíderis esse in virtûte consummâtus; sed hos, qui sciunt, audáciam tradúcis. Tu autem Dominâtor Dómine virtûtis, 131
cum tranquillitâte júdicas peccatóres, et cum magna reveréntia dispónis nos : subest enim tibi, cum velles, posse. Docuísti enim pópulum tuum per tália ópera, quóniam opórtet justum esse humânum, et bonâ spe fecísti fílios tuos : quóniam das locum in peccâtis pœniténtiæ. Si enim inimícos servórum tuórum, et débitos morti, cum tanta cruciásti atten-

C tióne, et liberásti dans tempus, et locum, per quem possunt mundári à malítia; cum quanta diligéntia judicásti fílios tuos, quorum paréntibus juraménta et conventiónem suârum dedísti promissiónum? Cum ergo nobis disciplínam das, inimícos nostros multiplíciter flagéllas, ut bonitâtem tuam cogitêmus, judicántes : et cùm de nobis judicâtur, sperêmus misericórdiam. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus, etc. *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem. *Quære fol*. 69.

Capítula. Erubéscimus, Dómine, te patrem vócibus appellâre, qui filiórum amíssimus dignitâtem : sed quia patérno afféctu nos salvas, cum de própriis delíctis nos júdicas; ádeò, et si indígni fílii,

D patérnæ tamen precem fúndimus pietáti, peténtes, ut in hoc nostræ afflictiónis témpore, nostrum jûbeas peccâtum dimíttere : quo, et si méritis nequímus, saltim afféctu cordis, te patrem invocêmus, atque dicâmus :

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, etc. *Quære fol.* 10.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia. *P*. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, sperâte in Dómino. Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona? *P*. Et in.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui ob indíctum hoc

jejúnium nostra pándimus crímina, ab omni nos delícto immúnes effíciát. ℟. Amen. Suscípiens vestræ abstinéntiæ precem nunquàm vos patiàtur à suo dívidi córpore. ℟. Amen. Ut sicut admonítio ejus vos prævênit, quà divínæ animadversiônis evásistis senténtiam : ita miserátio subsequàtur, quà perducámini ad corônam. ℟. Amen.

Per.

Commemoratiónes dicántur ùt in fol. 94.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XIX, XX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Vocàvit Dóminus Móysem de monte, et ait : Hæc dices dómui Jacob, et adnuntiàbis fíliis Israël : Vos ipsi audístis, quæ fécerim Ægyptiis, quómodò portáverim vos super alas aquilàrum, et assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis : meus est enim orbis terræ. Et vos éritis mihi regnum sacerdotàle, et gens sancta : hæc sunt verba quæ loquêris ad filios Israël. Venit Móyses : et vocàvit majóres natu pópuli, et pósuit omnes hos sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque univérsus pópulus simùl : Cuncta quæ locûtus est Dóminus, faciêmus. Cumque retulísset Móyses verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus : Jam nunc véniam ad te in calíginem nubis, ut àudiat me pópulus loquéntem, et credat tibi in perpétuum. Nuntiàvit ergo Móyses verba pópuli ad Dóminum. Qui dixit ei : Vade ad pópulum, et sanctífica illos hódiè, et cràs lavent vestiménta sua, et sint paráti in diem tértium : die autem tértio descéndet Dóminus coràm omni plebe super montem Sínaï. Constituésque términum pópuli per circúitum, dicens : Cavête ne ascendàtis in montem, nec tangàtis fines illius : omnis qui tetígerit montem, morte moriêtur. Manus non tanget eum, sed lapídibus opprimêtur via, ut confodiàtur jáculis : sive juméntum fúerit, sive homo, non vivet : cùmque cœperit clángere búccina, tunc ascéndunt in montem. Descendítque Móyses de monte ad pópulum, et sanctificàvit eum. Qui cum lavássent vestiménta sua, ait ad eos : Estôte paráti in diem tértium, nec appropinquêtis uxóribus vestris. Jam advénerat dies tértius, et manè inclarúerat : et cœpérunt audíri tonítrua, ac micàre fúlgura, et nubes densíssima operíre montem, clangórque búccinæ vehementiùs perstrepêbat : timuítque pópulus qui erat in castris. Cùmque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radícem montis. Totus autem mons Sinaï fumàbat : eò quòd descendísset Dóminus super eum in igne, et ascéndit fumus ex eo quasi de fornàce : erátque mons terríbilis. Et sónitus búccinæ paulàtim crescêbat in május, et prolíxiùs tendebàtur : Móyses loquebàtur, et Dóminus respondêbat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínaï in ipso montis vértice, 132 et vocàvit Móysen in cacúmen ejus. Quo cùm ascendísset, dixit ad eum : Descénde, A et contestàre pópulum : ne fortè velint transcéndere términos ad vidéndum Dóminum, et péreat ex eis plúrima multitùdo. Sacerdótes quoque qui accédunt ad Dóminum, sanctificéntur, ne percútiat eos. Dixítque Móyses ad Dóminum : Non póterit vulgus ascéndere in montem Sínaï : tu enim testificàtus jurásti, dicens : Pone términos circa montem, et sanctífica illum. Cui ait Dóminus : Vade, descénde : ascendénsque tu étiam, et Aaron tecum : Sacerdótes quoque, et pópulus ne tránseant términos, nec ascéndant ad Dóminum, ne fortè interfíciat illos. Descéndit Móyses ad pópulum, et ómnia narràvit eis. Locutúsque est Dóminus cunctos sermónes hos : Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo servitùtis. Non habêbis deos aliénos co- B ram me. Non fácies tibi sculptíle, neque omnem similitúdinem quæ est in cœlo désupèr, et quæ in terra deórsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adoràbis ea, neque coles : ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitàtem patrum in fílios, in tértiam et quartam generatiônem eórum qui odérunt me : et fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, et custódiunt præcépta mea. Non assúmas nomen Dómini Dei tui in vanum : nec enim habêbit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà. Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quóniam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non fácies fur- C tum. Non loquêris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui : nec desideràbis uxórem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illius sunt. Cunctus autem pópulus audiêbat voces, et làmpadas, et sónitum búccinæ, montémque fumántem : et pertérriti ac pavore concússi, stetérunt procùl, dicéntes Móysi : Lóquere tu nobis, et audiàmus : non loquàtur nobis Dóminus, ne fortè moriàmur. Et ait Móyses ad pópulum Nolíte timére : ut enim probàret vos venit Deus, et ut terror illius esset in vobis, et non peccarêtis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaïæ Prophétæ. (*Cap.* LVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Clama, ne cesses, quasi tuba D exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Judà peccàta eórum. Me enim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt : quasi gens, quæ justítiam fécerit, et judícium Dei sui non derelínquerit : rogant me judícia justítiæ : appropinquàre Deo volunt. Quarè jejunávimus, et non aspexísti : humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenítur volúptas, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites, et contentiónes jejunàtis, et percútitis pugno impiè. Nolíte jejunàre sicut usque ad hanc diem, ut audiàtur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium quod elégi, per diem affligere hóminem ánimam suam? numquid contorquêre quasi círculum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? numquid istud

vocàbis jejúnium, et diem acceptábilem Dómino? Nonnè hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiónes impietàtis, solve fascículos depriméntes; dimítte eos, qui confrácti sunt, liberos, et omne onus disrúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, et sánitas tua cítiùs oriètur, et antelbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocàbis, et Dóminus exáudiet : clamàbis, et dices : Ecce adsum : si abstuleris de médio tuì catènam, et desíeris dígitum exténdere, et loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriètur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit tibi Dóminus semper, et implèbit splendóribus ánimam tuam, et ossa vestra liberàbit, et eris quasi hortus inríguus, et sicut fons aquàrum, cui non deficiunt aquæ ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colosséńses (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Fratres : Sicut accepístis Christum Jesum, in ipso ambulàte, radicáti, et superædificáti in ipso, et confirmáti fide, sicut et didicistis, abundántes in gratiàrum actióne. Vidète ne quis vos decípiat per philosóphiam, et inánem fallàciam, secúndùm traditiònem hóminum, secúndùm eleménta mundi, et non secúndùm Christum : quia in ipso hábitat omnis plenitùdo divinitàtis corporáliter. Et estis in illo repléti, qui est caput omnis principàtus et potestàtis : in quo et **133** circumcísi estis circumcisiòne non manu factà in expoliatiònem córporis carnis, in circumcisiònem Christi : et sepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiònis Dei, qui suscitàvit illum à mórtuis. Et qui cum mórtui essètis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificàvit vos cum illo, donans vobis ómnia delícta. ℟. Amen.

Antíphona 1. Servíte Dómino in timòre : et exaltàte ei cum tremòre. Apprehéndite disciplinam, nequándò irascàtur Dóminus, et pereàtis de via justa. ℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia. *Psalmus* II.

Orátio. Disciplina tua, Dómine, nos tibi et sancto timóri conjúngat, et ad exultatiònem tuam timòre nos áttrahat : ac ne à via justa recedàmus, nos cóntine : et ut in te fídere possímus, beátos esse concède. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antíphona 2. In tribulatiòne nostra Deus, dilatásti nos. Miserère nobis, et exáudi oratiònem nostram. ℣. Cum invocàrem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ : in tribulatiòne mea dilatásti mihi. Miserère mei, et exáudi oratiònem meam. *Psalmus* IV.

Orátio. Dum te, omnípotens Deus, nostræ delinquéntiæ reddunt advérsum, tuà inspiratiòne, quæsumus, nostra te invocátio propítium, et conféssio fáciat esse placàtum : ut, te miseránte, nec tribulá-

A tio sæculàris nostram mentem dejíciat, nec persuásio nociva possídeat, nec infidélitas tenebrósa conclùdat : sed vultùs tuì super nos signáto lúmine fulgeàmus ; sempérque in eòdem splendòre stabilitàte veræ fidei gradiàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Convértere Dómine, et éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tuì. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furòre tuo corrípias me. *Psalmus* VI.

℟. Exúrge Dómine miserère nobis, quia venit tempus miseréndi. Timébunt Gentes nomen tuum, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Réspice in oratiónes páuperum : et ne spernas preces eòrum. ℣.

B Posuísti iniquitàtes nostras in conspéctu : omnes dies nostri defecérunt : et nos in ira tua defécimus. Dómine refúgium esto nobis à dièbus malis. *P.* Réspice in oratiónes páuperum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Réspice in oratiónes páuperum.

Preces. Indulgéntiam postulàmus, Christe, exáudi. *P.* Placàre, et miserère. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius, qui es imménsæ bonitàtis, Dómine. *P.* Placàre, et miserère. ℣. Cuncti de gemítibus exorántes póscimus ; cunctíque simúl deprecántes quæsumus. *P.* Placàre, et miserère. ℣. Tua jam cleméntia mala nostra súperet : tuo jam seréno vultu in nos réspice. *P.* Placàre, et miserère. ℣. Remissiònem ómnium peccatórum, quæsumus : indúlge

C clemens mala, quæ commísimus. *P.* Placàre, et miserère.

Capítula. Miserère nobis, Dómine, miserère ; ne nobis peccatórum infírmitas áfferat mortem : Sana nos Dómine, ut ánima turbàta per culpam, sit tranquílla per grátiam : infúnde medicínam ægrótis, véniam præstándo delíctis. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam. Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* 18).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris : et non erit vobis in ruínam iníquitas. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti

D estis, et fácite vobis cor novum, et spíritum rectum : et quarè moriémini domus Israël? Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, revertímini, et vivète. (*Cap.* XX.) Et factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hóminis lóquere senióribus Israël, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus : Numquid ad interrogándum me vos venístis? vivo ego, dicit Dóminus, quia non respondèbo vobis. Si júdicas eos, si júdicas fili hóminis, abominatiónes patrum eòrum osténde eis. In justítia mea ambulàte, et judícia mea custodíte, et fácite ea : ut sit signum inter me, et vos, et sciàtur, quia ègo sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : præparatiònem cordis eòrum exáudiet auris tua. Judicàre pupíllo et húmili, *P.* Ut non appònat

ultrà magnificàre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine Deus meus, et exaltètur manus tua : ne oblivíscàris páuperem in finem. *P.* Ut non appònat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut non appónat ultra. *Psalmus* IX.

134 *Orátio.* Desidérium tuòrum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum cœléstium nobis cópiam tribuas; et tu amórem prætereúntium rerum à nobis avértas : Auris quoque tua nostram ita oratiònem inténdat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, patérnà nobis indulgéntià blandiàris; et pro humiliatiòne præséntium gáudia retribuas æternòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 2. Propter misérias inopum, et gémitum páuperum. *P.* Nunc exúrgam dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinàtum terræ, purgàtum séptuplùm. *P.* Nunc exúrgam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Nunc exúrgam. *Psalmus* XI.

Orátio. Deus, qui supérbis resístis, et línguam magníloquam labíaque dolòsa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probàtum sunt examinàta, percípere : ut omni arrogántiæ tumóre dejécto, expositóque conditiònis nostræ contàgio, genímine dignitàtis splendòrem, sanctitàte índitum, in nostra conditióne suscipiàmus; ítaque per te renovàtum per ómnia retineàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 3. Usquequò Dómine obliviscèris nos in finem? quóusquè avértis fáciem tuam à nobis? *P.* Réspice, et exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiù ponam consília in ánima mea, dolorem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? *P.* Réspice, et exáudi nos. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Réspice. *Psalmus* XII.

℟. Gémitus pópuli tui, Deus Dómine, exáudi, et angústias quas pátimur, vide. *P.* Et velócitèr miserère. ℣. Tu Dómine pater noster, redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare erràre fecísti nos de viis tuis : indurásti cor nostrum ne timerèmus te? convértere, Dómine, super servos tuos, tribus hereditàtis tuæ. *P.* Et velócitèr. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterètur* ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi. *P.* Et miseràtus, dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli, et terræ, peccàtum nostrum dimítte. *P.* Et miseràtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta : effúnde plúviam largam. *P.* Et miseràtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatèmur; et præsta, quæ postulàmus. *P.* Et miseràtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus Christe; ac preces ómnium munda. *P.* Et miseràtus.

Capitula. Réspice, et exáudi nos, *fol.* 99.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam in Dómino. *fol.* 95.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus. Locùtus est Dóminus ad Móysen dicens : Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdùcat ad locum
A quem præparávi tibi. Obsérva eum, et audi vocem ejus; nec contemnéndum eum putes : quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus, et introdùcet ad Amorrhæum, et Cethæum, et Pherezæum, Chananæúmque, et Jebusæum, quos ego contrívero. Non adoràbis deos eórum, nec coles eos : non fácies ópera eórum, sed déstrues eos, et confrínges státuas eórum. Servietísque Dómino Deo vestro, ut benedícat pánibus tuis et aquis, et áuferam infirmitàtem de médio tui. Non erit infœcúnda, nec stérilis terra tua: númerum diérum tuórum implèbo. Terrórem meum mittam in præcúrsum tuum, et occìdam omnem pó-
B pulum, ad quem ingredíeris : cunctorúmque inimicórum tuórum terga vertam, ántequàm intróëas. Non ejíciam eos à fácie tua anno uno : ne terra in solitúdine redigàtur, et crescant contra te béstiæ. Paulátim expéllam eos de conspéctu tuo, donec augeàris, et possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datùrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremiæ prophétæ (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Desérta erit omnis terra, sed tamen consummatiónem non fáciam. Lugèbit terra, et mœrébunt cœli désuper : eò quòd locùtus sum, cogitávi, et non pœnítuit me, nec avérsus sum ab eo. A voce équitis et mitténtis sagíttam, fugit
C omnis cívitas : ingréssa sunt árdua, et ascendérunt rupes : univérsæ urbes derelíctæ sunt, et non hábitat in eis homo. Tu autem vastàta quid facies? cum vestíeris te cóccino, cum ornàta fúeris ánnulo áureo, et pinxeris stíbio óculos tuos, frustrà componèris : contempsérunt te amatóres tui, ánimam tuam quærunt. Vocem enim quasi parturiéntis audívi, 135
angústias ut puérperæ : vox fíliæ Sion inter moriéntis, expandentísque manus suas : væ mihi, quia defécit ánima mea propter interféctos (*Cap.* V). Circuíte vias Hierúsalem, et aspícite, et consideràte, et quærite in platéis ejus, an inveniàtis virum faciéntem judícium, et quæréntem fidem : et propítius ero ei. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ beàti Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

D ℟. Deo grátias.

Fratres, cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificàte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus : propter quod venit ira Dei super filios incredulitàtis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia, iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore nolíte emíttere. Nolíte mentíri ínvicèm, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum, eum, qui renovàtur in agnitiónem, secúndùm imáginem ejus, qui creàvit eum : ubi

non est Gentilis et Júdæus, másculus et fémina, circumcísio et præpútium, Bárbarus et Scytha, servus et liber. ℟. Amen.

Antiphona 1. Delicta nostra, Dómine, tu solus intélligis : á peccátis nostris munda nos. *P.* Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Et ab aliénis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ab aliénis. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos. *Quære fol.* LXVIII.

Antiphona 2. Mitte nobis auxílium de sancto : *P.* Et de Sion tuére nos, Dómine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : prótegat te nomen Dei Jacob. *P.* Et de Sion. ℣. Glória, et honor. *P.* Et de Sion. *Psalmus.* XIX.

Orátio. Imple Dómine petitiónes nostras ; ac mitte nobis auxílium de sancto : memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solum oblatióne, atque afflictióne dicâmus : ut nos tibi húmiles semper fácias et contrítos atténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Desidérium ánimæ uostræ dona nobis, Dómine : *P.* Præveni nos in benedictióne dulcédinis. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur rex : et super salutâre tuum exultâbit veheméntèr. *P.* Præveni nos. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Præveni nos. *Psalmus* XX.

Preces. Miserêre, et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo, *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti láchrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus : à te Deus expóscimus. *P.* Quia peccávimus. ℣. Oratiónes Sacerdótum áccipe : et qui véniam póstulant, affluéntèr tríbue ; ac tuæ plebi miserêre, Dómine. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Furórem tuum adduxísti super nos, nostra delicta dira turbavérunt nos : et absque ulla spe defécimus. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Remissiónem peccatórum tribue : et largitâtem dona nobis plúviæ : te invocâmus, tu adésto. *P.* Quia peccávimus tibi.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Virtus imménsa, Dómine, tibi subdâtur ánima, et caro nostra : tibique sinceríssimè desérviat vita nostra : desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple : et labiórum deprecatiónem, ne nullis formis ille adversárius subrípiat, súscipe : occúltum hostem devínce virtúte tuâ, nosque præveni in benedictióne, et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna.

Pater noster. Et ne. A malo nos libera, etc. *fol.* 10.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sermo beatissimi Patris nostri Isidóri Episcopi ad Carnes tolléndas.

Fratres charíssimi : Rogo vos, et admóneo vos, ut in isto legítimo, ac sacratíssimo die, excéptis Domínicis diêbus, nullus prandêre præsûmat, nisi fortè ille, quem jejunâre infírmitas non permíttit : quia áliis diêbus jejunâre, aut remédium, aut præmium est : in Quadragésima non jejunâre, peccâtum est ; A alio témpore qui jejûnat, áccipit indulgéntiam : in Quadragésima, qui potest, et non jejûnat, séntiet pœnam. Et ipse tamen, qui jejunâre prævalet, sed réctiùs sibi soli, aut sive álius infírmus cum ipse sibi in domo sua præparet, quod accípiat. Et illos, qui jejunâre prævalent, ad prándium non invítent : quia si hoc fécerint, non solùm Deus, sed étiam hómines possunt illos intelligere, non pro infirmitâte non posse, sed pro gula jejunâre non valêre. Sufficiat illi quod ipse jejunâre non prævalet. Et magis cum gémitu, et suspírio, et ánimi dolôre adlûcet, **136** pro eò quòd, áliis jejunántibus, ille abstinêre non potest. Et quod opus est, unicuique infírmo secrétè, aut sibi soli, aut cum álio simíliter infírmo fáciat præparári : quia non ei opórtet áliquem sanum, B ut roget ad prándium, ne sibi áugeat etiam de altérius gula peccâtum. Pro eo tamen quod non potest jejunâre, ámpliùs debet erogâre paupéribus : ut peccâta, quæ non potest jejunándo curâre, possit eleēmósynas dando, redímere. Bonum est jejunâre, fratres, sed méliùs est eleēmósynas dare. Si áliquis utrúmque potest, duo sunt bona : si verò non potest, méliùs est eleēmósyna. Si possibílitas non est jejunándi, eleēmôsyna súfficit sine jejunándo ; jejúnium vero sine eleēmósyna omnino non súfficit. Ergo si áliquis non potest jejunâre, eleēmósynam fáciat. Eleēmósyna sine jejúnio bona est. Si ergo prævalet jejúnium cum eleemosyna, duplex bonum est ; jejúnium vero sine eleēmósyna nullum bonum est, nisi fortè si itâ sit áliquis pauper, ut non hábeat omnínò quid tribuat. His C verò, qui non habúerint, undè tríbuant, súfficit volúntas bona, secúndum illud, quod scriptum est : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntâtis. Sed quis erit, qui se possit excusâre, cum étiam pro cálice aquæ frigidæ mercêdem se Dóminus esse promíserit ? et quarè frígidæ dixit ? ne fortè se possit áliquis pauper de lignôrum penúria excusâre ; aut certè dícere se vásculum, ubi aquam calefáceret, non habêre. Dénique et per beâtum Prophêtam, fratres charíssimi, Dóminus itâ hortâtur, et ádmonet eleēmósynam fíeri, ut propè nullus pauper sit, qui se váleat excusâre, sic enim ait : Hoc est jejúnium, quod elégi, dicit Dóminus : Frange esuriénti panem tuum. Non dicit, ut íntegrum daret, ne D fortè pauper ille álium non habêret : sed frange, inquit : hoc est dícere : Etiam si tanta sit tibi paupértas, ut non hábeas nisi unum panem ; ex ipso tamen frange, et páuperi tribue : et egènum, ac sine tecto induc in domum tuam. Si áliquis ita pauper est, ut non hábeat cibum, vel in uno ángulo domûs suæ præparet peregríno léctulum ; quid nos dictúri sumus fratres ? qualem excusatiônem habêre potérimus, qui amplas et spatiósas domos habéntes, vix aliquándò dignâmur accípere peregrinum ? ignorántibus, imo non credéntibus, quod in omni peregrino Christus excípitur, sicut et ipse dixit : Hospes fui et non suscepístis me : et, quándiù non fecístis uni de mínimis iis, nec mihi fecístis. Laboriósum, et fastidiósum nobis est, in paupéribus excípere Christum

in pátriam nostram! Tímeo, ne nobis ille dicat: Ite, A et non nos recípiat in beatitúdine sua. Contémnimus illum in mundo: tímeo, ne nos contémnat in cœlo, secúndùm quod ipse dixit: Esurívi, et non dedístis mihi manducàre; et, quándiù non fecístis uni dè mínimis iis, nec mihi fecístis; et quod post séquitur. Fratres, avértat hoc Deus à nobis; hoc enim pósteà addit dicens: Discédite à me, maledícti: ite in ignem ætérnum. Ego in hanc senténtiam néminem júdico: Unusquisque atténdat senténtiam suam; nec tamen árguo et reprehéndo: quia fortè aliquóties venit per negligéntiam, ut vestiménta, quæ debuérunt accípere páuperes, deforméntur à tíneis; et tímeo, ne ipsi panni ad testimónium proferántur in die judícii, secúndùm quod Jacóbus dicit: Agite nunc dívites, plorâte ululántes in misériis, quæ advénient vobis. Di- B vítiæ vestræ putrefáctæ sunt. Et ómnia sicut dixit, fratres charíssimi, qui per Apóstolum suum comminàtur Christus, licèt non nimiùm térreant; non tamen de Dei misericórdia desperándum est. Aut ego, et mei si negligéntèr, cum Dei adjutório cum póssumus, nos emendàre volumus; eleēmósynas, quas hucúsquè párciùs fécimus, lárgiùs erogèmus; et quæ pro peccàtis prætéritis, cum dolóre, et gémitu, et spe repausatiónis Domínicà misericórdià docémur. Ergo sicut suprà suggéssimus, fratres charíssimi, jejúnia nostra eleemosynàrum pinguédo comméndet. Quia tale est jejúnium sine eleēmósyna, qualis sine óleo est lucérna. Nam si lucérna, quæ sine óleo accénditur, fumàre potest, lucère non potest: ita jejúnium sine eleēmósyna carnem quidem crúciat; sed C chàritas lúmine ánimam non illústrat. Interim vel quod ad præsens ágitur, fratres, sic jejunèmus, ut prándia nostra paupéribus erogèmus, ut quod pransúri erâmus, non in nostris sácculis, sed in viscéribus pauperum reponàmus; quia manus páuperis gazophylácium Christi est: quidquid áccipit, ne inter péreat, in Cœlo repónit: quia quamvis, quod pauper áccipit consumàtur; merces tamen boni óperis in Cœlo recónditur. Nam si prándia nostra exquisítis sapóribus, et multiplicátis férculis expéndere studèmus ad cœnam: sicut córpori nostro delítiæ non solùm non subtrahúntur, sed étiam duplicántur: ac si córpori vestro **137** nihil minúitur; sic ánimæ nihil augètur. Hoc, fratres, timens magìs quàm de vobis áliquid sinístrum credens, admóneo. Scio enim ex D vobis plures, Deo propítio, et peregrínos assíduè accípere, et paupéribus frequéntèr dare. Et ideò quòd súggero, ad hoc profíciat. Qui verò non facit, aut fortè tárdiùs faciébat, tam sanctam sibi, et omnino plácitam operatiónem in consuetúdinem trahat. Et licèt credam quòd, Deo inspiránte, semper supervenientibus festivitátibus, castitàtem, et charitàtem ante plures dies, étiam cum própriis uxóribus custódiat Cháritas vestra; tamen (licèt et supérfluò étiam, quòd vos fácere credo) charitàtem contemplatiónis commóneo; ut per totam Quadragésimam, et usque ad finem Paschæ castitàtem, et charitàtem, Deo auxiliánte, servètis, ut in illa sacrosáncta solemnitàte, paschàli, charitàtis lucerna vestíri, eleēmósynis dealbári, oratiónibus, vigíliis, et jejúniis, vel alíquibus cœléstibus et spirituálibus margarítis ornari possìtis, non solùm cum amícis sed étiam cum inimícis; ut pacífici liberà, et secúrà consciéntià ad altàre Dómini accedéntes, corpus, ac sánguinem ejus, non ad judícium, sed ad remédium possìtis accípere. Sed cum de eleēmósynis lóquimur, non conturbètur angústa paupértas. Omnia enim complère quisquam póterit, cùm fecit, quod pótuit: quia volúntas perfécta faciéndi, reputàtur pro ópere facti. Sed hoc ille implet, qui hóminem páuperem, quasi se ipsum considerâre volúerit, et sic páuperi tríbuat, quómodò si ipse in tali necessitàte esset, se fieri cupiébat: et qui fécerit sic, et novi, et véteris Testaménti præcépta complèvit, implens illud evangélium: Omnia quæcúmque vultis, ut fáciant vobis hómines, et vos fácite illis similitèr. Etenim lex, et Prophèta sic implètur ad glóriam, ad quam veræ et perféctæ charitàtis legem, pius vobis Dóminus suà protectióne perdùcat. Amen. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, cui est honor, et impérium sine fine in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum, etc.

IN PRIMO DOMINICO QUADRAGESIMÆ

Ad Vésperos.

Lauda. Qui fecit luminária magna solus: *P.* Quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℣. Solem in potestàtem diéi: Lunam, et stellas in potestàtem noctis. *P.* Quóniam in.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Avérte Dómine fáciem tuam à peccátis meis: et omnes iniquitátes meas dele. Allelúia. ℣. Miserère mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum, dele iniquitátes meas. Usquequàque lava me ab injustítia mea: et à peccáto meo munda me. Allelúia. ℣. Iniquitàtem meam ego cognósco, Dómine: et peccàtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi: et malum coram te feci. Cor mundum crea in me Deus: et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si dixérimus quia peccatum non habèmus, nos ipsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si verò confiteàmur delícta nostra: *P.* Fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccàta, et emúndet nos ab omni iniquitàte. ℣. Veníte, adorèmus, et procidàmus ante Deum: plorèmus coram Dómino, qui fecit nos. *P.* Fidèlis. ℣. Glória, et.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dírigam vias tuas, Allelúia. *P.* In jocunditàte éxeas, et cum lætítia discédas. Montes, et colles exultábunt expectántes te cum glória Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non accèdet ad te malum: et flagéllum non appropinquàbit tabernáculo tuo. *P.* In jocunditàte. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Hymnus.

Allelúia piis édite láudibus,
Cives æthérei, psállite unanímiter
Allelúia perénne.
Hinc vos perpétui lúminis áccolæ
Ad summum resonâte hymníferis choris
Allelúia perénne.
Vos Urbs exímia suscípiet Dei,
Quæ lætis resonans cántibus, éxcitat
Allelúia perénne.
Felíci réditu gáudia súmite,
Reddéntes Dómino glorificum melos,
Allelúia perénne.
Almum sidéreæ jam Pátriæ decus
Victóres cápite, quo cánere possîtis
Allelúia perénne.
Illic Regis honor vócibus ínclytis
Jocúndum réboat cármine pérpetim
Allelúia perénne.
Hoc fessis réquies, hoc cibus, hoc potus
Obléctans réduces, háustibus áffluens
Allelúia perénne.
Te suavísonis cónditor áffatim
138 Rerum carmínibus, láudeque pángimus
Allelúia perénne.
Te Christe célebrat glória vócibus
Nostris omnípotens, ac tibi dícimus :
Allelúia perénne.
Allelúia perénne.
Amen.

Supplicâtio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grâtiâ ipsius, et per intercessiônem Sanctæ Mariæ Vírginis, et genitrîcis suæ ut sancto témpore Quadragésimæ nobis remissiónem peccatôrum, et pacem nobis donâre dignêtur.

Capitula. Allelúia in cœlo, et in terra : in cœlo perpetuâtur, et in terra cantâtur. Ibi sonat júgitèr : hîc fidélitèr. Illic perénnitèr, hîc suávitèr. Illic felícitèr, hîc concórditèr. Illic ineffabílitèr : hîc instántèr. Illic sine syllabis : hîc módulis. Illic ab Angelis : hîc à Pópulis. Quam Christo Dómino nascénte in laude et confessióne nimis ejus, non solùm in cœlo, sed et in terra Cœlicolæ cecinéruut : dùm glóriam in excélsis Deo, et pacem in terra bonæ voluntâtis homínibus nuntiavérunt. Quæsumus ergo, Dómine, ut quorum ministéria nítimur imitári laudándo, eôrum mereâmur consórtium beâtæ vitæ vivéndo.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Allelúia, quæ ineffabílitèr concínnitur in Cœlis, efficâtiùs declarêtur in láudibus vestris. ℟. Amen. Et quæ illic sine intermissióne decantâtur ab Angelis, hîc per moménta affectiùs concinnâtur à Pópulis univérsis. ℟. Amen : Ut hæc ipsa, quæ laus dícitur Dei, in eâque nùnc laude initiári pópulos facit, ætérnæ vos adscríbat sócios mansióni. ℟. Amen.

Lauda. Ibis, Allelúia. Prósperum iter habébis, Allelúia. *P.* Et íterùm cum gáudio revertâris ad nos.

A Allelúia. ℣. In mánibus enim suis portábunt te : ne unquàm offéndas ad lápidem pedem tuum. *P.* Et íterùm. ℣. Glória, et honor, *Psalmus* xc.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson. Pater noster.

Preces. Dómine misericordiârum oblivíscere peccâta nostra. In princípio creásti cœlum, et terram, *P.* Oblivíscere peccâta, ℣. Qui fecísti hóminem ad imáginem, et similitúdinem tuam, *P.* Oblivíscere. ℣. In ómnibus géntibus ex Abraham multiplicásti pópulos, *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe : nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; et delícta nostra coram te pándimus : tibi Deus peccávimus; tibíque confitén-
B tes véniam expóscimus. Et quia recéssimus à mandátis tuis; et legi tuæ míniwè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo. Indúlge, quæsumus, nobis; et peccâtis nostris véniam tribue : tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre. ℟. Amen.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 2.

Orátio. Omnípotens, ætérne, et miséricors Deus, qui témporum das témpora; qui síngulis tempóribus das grátiam, quam administrent : tu véniens prolixitâtem tenebrârum exæstuas, et gallo nos consolâris canénte. ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditâtio revivíscat : réspice ergo nos júgitèr, et
C instíga, ne profúndæ noctis errore persuási, oblivi-scâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vivéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, et benedíctio tua. *Psalmus* III.

Alia Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Dóminum : Deum altíssimum qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Díscute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; et clemens plácitus nostris parce piáculis : ut modò redemptôrum cópiâ piis frequén-
D tet vigíliis, tuisque digna habeâtur obtútibus sacris : et quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitâtis tuæ dono surgat in glória : Tu ígitur Dómine cunctis in te confidéntibus juvâmen lárgiùs impénde; et ad supérnam pátriam alârum tuârum obumbratióne nos áttrahe. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Fílii hóminum : simul in unum dives et pauper. P. Inclinêmus Deo corda nostra, ut non timeâmus in die mala. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, 139 qui habitâtis orbem. *P.* Inclinêmus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Inclinêmus.

Orátio. Audiant te, Dómine, omnes gentes; et dives simùl ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : neque timeâmus in die mala; neque fídei honóre

relicto juméntis insipiéntibus comparêmur : ut te A solum intelligéntia nostra ádsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Sperâte in Deum omne consílium populórum. *P.* Effúndite coram illo corda vestra : quóniam ipse adjûtor noster est. ℣. Nolîte sperâre in iniquitâte, et rapínas nolîte concupíscere : divítiæ si fluant, nolîte corda appónere. *P.* Effúndite coram. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Effúndite coram.

Orátio. Effundéntibus nobis coram te corda nostra in oratióne, tu, Dómine, qui spes ómnium es, exáudi, et miserêre; tibîque nos servitúros, subde; et súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre : fac nos iniquitâtis rapínâ carêre; et divitiârum tuârum ornaménta conquírere : atque te nosse, vel concupíscere, B neque ómnibus diêbus, vitæque nostræ et témpore Deum mereâmur habêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Convérte nos Deus salutâris noster : *P.* Et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætâbitur in te. *P.* Et avérte iram. ℣. Glória, et. *P.* Et avérte.

Orátio. Convérte nos, Deus salutâris noster; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódia salûtis intélligens, C vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâte tuâ fructum fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce vénient dies Dómini magni eleëmósynæ et jejúnii : estóte paráti benefácere oppréssis, víduis, et órphanis. *P.* Ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. ℣. Quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere : quærite judícium, subvenîte opprésso. *P.* Ut recipiâtis. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Ut recipiâtis.

Orátio. Deus, qui eleëmósynam nos fácere præcipis, ut quod gurges humánæ prolapsiónis pedórum squalóre sordíficat, hoc velùt porréctum opériat; fac nos dignas nobis ipsis primùm eleëmósynas erogâre; D et sic indigéntibus compatiéntes exístere, ut primùm vitæ nostræ parcâmus, piámque nobis bonórum óperum substántiam ministrêmus, dùm mores nostros à malè actis corrígimus : et sic de bono consciéntiæ digniores effécti, proximórum corda, et instructióne illustrêmus doctrínæ, et inópiam reficiâmus subsidio grátiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. In mente habête dies sæculi, intellígite annos natiónis natiónum : intérroga patrem tuum, dicet tibi; senióres tuos, et annuntiábunt tibi.

Cánticum. Atténde Cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Montes, cantâte nobis, et terra audiat; sicut Móysi fámulo tuo in confessióne mirabílium, et præceptórum tuórum : descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi fílii tui, sicùt ros super terram, et sicùt imber super gramen, et sicùt nix supra fœnum : quæ nos insensíbili arte, impietâtis emúndet illîc, ubi peccatórum nostrórum numerósitas nullâ possit satisfactióne pensári. Tu autem Dómine, qui es cœcórum lumen, errántium via, resurréctio mortuórum, respéctu cleméntiæ tuæ, consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam révoca; pœniténtibus véniam, promptámque in te semper miseratiónem largîre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Filii hóminum benedícite Dóminum Israël : et omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *fol.* 6.

Sono. Ne oblivíscâris Deus vocem deprecántium te, Allelúia. ℣. Meménto congregatiónis tuæ, quam creâsti ab inítio virgam hereditâ.is tuæ.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de Cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

140 *Léctio libri Proverbiórum Salomônis* (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Filii hóminum convertímini ad correptiónem meam, et próferam vobis Spíritum meum, et osténdam verba mea. Quia vocávi, et renuístis : exténdi manum meam, et non fuit qui aspíceret. Despexístis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexístis. Ego quoquè in intéritu vestro ridêbo, et subsannâbo, cum vobis quod timebâtis, advénerit. Cum irrúerit repentìna calámitas, et intéritus quasi tempéstas ingrúerit : quando vénerit super vos tribulátio, et angústia : Tunc invocâbunt me, et non exáudiam : manè consúrgent, et non invénient me eò quòd exósam habuérunt disciplînam, et timórem Dómini non suscepérunt, nec adquievérunt consílio meo, et detráxerint univérsæ correptióni meæ. Cómedent ígitùr fructus viæ suæ, suísque consíliis saturabúntur. Avérsio parvulórum interfíciet eos, et prospéritas stultórum perdet illos : Qui autem me audíerit, absque terróre requiéscet, et abundántiâ perfruêtur, malórum timóre subláto. (*Cap.* II.) Fili mi, si suscéperis sermónes meos, et mandâta mea abscónderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris tua : inclína cor tuum ad cognoscéndum prudéntiam. Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ : si quæsíeris eam quasi pecúniam, et sicut thesáuros effóderis illam : tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies : quia Dóminus dat sapiéntiam : et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procêdet. Custódiet rectórum salûtem, et próteget gradiéntes simplicitèr, servans sémitas justítiæ, et viam sanctórum custódiens. Tunc

intélliges justítiam, et judicium, et æquitàtem, et A omnem semitam bonam. ℟. Amen.

Hymnus. Allelúia piis. *Quære fol.* 137.

Capitula. Allelúia nomen, quod interpretatiónem tui laudem résonans Dei, esto consummàtrix matutíni officii; præbe quoquè tu Deus nobis hanc tibi, dùm vívimus, diffuso ore concínere; hanc étiàm tibi post trànsitum, perácto mundi término decantàre: ut, in cujus hîc renovatiónem dulcéssimus, in ejus te concéntu post nostrum óbitum copiósiùs amplectàmur.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Ibis, Allelúia, prósperum iter. *Quære fol.* 138. *Benedictio*. Allelúia, quæ ineffabíliter. *fol.* 138.

Exeúnte Véspera. In nóctibus extóllite manus ve- B stras in sancta, et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in àtriis domûs Dei nostri.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus, Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprímimur sárcinis, nostra laudàre te actióne concèdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Antiphona. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. *P*. Benedicat vos Dóminus, qui fecit cœlum et terram. ℣. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini, *P*. Benedicat vos. ℣. Glória, et honor. *P*. Benedicat.

Lauda. Mane apud nos hódiè, et crástinâ proficiscèris, Allelúia. *P*. Et dum orta fúerit dies, ambulàbis viâ tuâ. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódiat te C ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus. *P*. Et dum orta fúerit. ℣. Glória, et honor. *P*. Et dum orta.

Hymnus. Allelúia piis. *Quære fol.* 137.

Capitula. Ecce laus tua, Deus, quæ est Allelúia, et cœlos implet, et terram: cum supernàrum ineffàbili concéntu exprímitur, et terrenàrum officiis declaràtur: quæsumus ergo, Deus, ut cùm te in illa die víderint óculi nostri in glória, lætètur cor nostrum super Allelúia; ut per laudis hujus exhibitiónem devótam, hîc promereàmur críminum véniam, et post, ætérnam perducàmur ad glóriam, cum manifestàta fúerit nobis fácies tua.

Pater noster.

Benedictio. Allelúia, nomen pium, atque jocúndum, D dilatètur ad laudem Dei in ora ómnium populórum: ℟. Amen. Sit in vícibus credéntium clara, quæ in Angelórum osténditur concéntibus gloriósa. ℟. Amen. Et, quæ in ætérnis cívibus sine sonórum strépitu énitet, in vestris córdibus afféctu pleniòre fructíficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Angelus Dómini bonus comitètur tecum, Allelúia: et ómnia bona præparet itíneri tuo. *P*. Et iterùm cum gáudio revertàris ad nos, Allelúia. ℣. Mittat tibi auxílium de sancto: et de Sion tueàtur te. *P*. Et iterùm. ℣. Glória, et honor. *P*. Et iterùm. *Hîc clàuditur* Allelúia.

Psalmus. Miserère mei, Deus *totus cum* Glória.

Pósteà Kyrie, eléison: Christe, eléison: **141** Kyrie, eléison. Pater noster. *sub siléntio*.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. Adsit nobis poténtia tua. *P*. Avérte, Dómine, iram. ℣. Bénedic, Dómine, hereditàtem tuam. *P*. Avérte Dómine. ℣. Concède pacem Ecclésiæ tuæ. *P*. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis.

Orátio. Exáudi oratiónem nostram, Dómine. *fol.* 138.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem, Dómine, suscéptor meus *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine plúrima malignántium multitúdo ábneget, salùtem nostram esse in te: nobis tamen robur spei multùm augètur, quia tu suscéptor noster esse dignàtus es. Obstrùitur itaque os loquéntium iníqua; cùm sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. In lege Dómini sit volúntas nostra, et in lege ejus meditèmur die ac nocte. *Psalmus* I.

Orátio. Dómine, apud quem est salus plena justítiæ, et perféctio beatitúdinis incorruptæ; da nobis, ut in legis tuæ meditatióne die ac nocte témpora transeàmus, et ab impiórum consílio, atque à peccatórum via, vel à pestiléntiæ Cáthedra declinémus: quo, velut lignum frúctiferum, aquàrum decúrsibus enutrìtum, et frúctibus repleàmur, et grátia decorèmur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Nunc, reges, intellígite: erudímini omnes qui judicàtis terram. Servíte Dómino in timóre. *Psalmus* II.

Orátio. Disciplína tua, Dómine, nos tibi et sancto timóri conjúngat, et ad exultatiónem tuam timóre nos àttrahat: ac ne à via justa recedàmus, nos cóntine: ut beáti esse possímus in te fídere concède. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Sacrificàte sacrifícium justítiæ, et speràte in Dómino. *Psalmus* IV.

Orátio. Singuláriter in spe tua constítue: ut, qui hîc per fidem ambulàmus et non per spéciem, spes ipsa nos ad rem promissiónis addúcat: quæ desidérium nostrum tolerántiæ expectatióne sustèntet, et charitàte consúmmet. ℟. Amen.

Per.

℟. Aperi, Dómine, óculos tuos, et vide misériam nostram: inclína aurem tuam, et exáudi nos servos tuos, ut non péreat vinea tua. *P*. Quam plantàre dignàtus es. ℣. Dómine Deus virtùtum, convértere: nunc réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam tuam. *P*. Quam. ℣. Glória. *Reiterètur*. ℟.

In Láudibus.

Antiphona. Miserère mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Miserère Dómine míseris: et quia nostram

agnóscimus misériam, tuam præveniàmus misericórdiam. Sit igitur vox confessiónis prompta, vénia próxima; atque de tua propitiatióne sit exaudítio à te; ut nostra déleas univérsa peccàta; et tríbuas virtùtem, per quam tua faciàmus præcépta. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Benedìcam enim vobis, et multiplicàbo vos, sicut stellas cœli, dicit Dóminus Deus.

Cánticum. Egrédere de terra tua. *fol.* 95.

Antíphona. Benedicam. Glória, et honor Patri.

Orátio. Te Dómine inspiránte atque vocánte, terrènum conversatiónis deseréntes abjiciàmus: ut spretis carnálibus vítiis, mundanísque afféctibus ac voluptátibus abdicàtis ad promíssa cœléstia festinémus; et policitam hereditàtem á te supérnæ pátriæ capiàmus. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antíphona. Manè exáudies vocem meam Dómine. Manè adstàbo tibi, et adoràbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te oràbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dóminus. *fol.* 6.

Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudàte Dóminum in sanctis ejus. Laudàte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CL.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis. ℟. Deo grátias. Fili, Habe fidúciam in Dómino, etc. *Require fol.* 95.

Léctio libri Génesis (Cap. II).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornàtus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiévit die séptimo, ab univérso ópere quod patràrat. Et benedíxit diéi séptimo; et sanctificàvit illum: quia in ipso cessáverat **142** ab omni ópere suo quod creàvit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli et terræ, quando creátæ sunt, in die quo fecit Deus cœlum et terram: et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germinàret: non enim plúerat Dóminus Deus désuper terram, et homo non erat qui operarétur terram: Sed fons ascendébat è terra írrigans univérsam superficiem terræ. Formàvit Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspiràvit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat Dóminus Deus paradìsum voluptàtis à princípio: in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve: lignum etiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptàtis ad irrigándum paradìsum, qui inde dividitur in quátuor cápita. Nomen uni Phison: ipse est qui círcuit omnem terram Evíláth, ubi náscitur aurum: et aurum terræ illius óptimum est: ibíque invenítur bdéllium, et lapis onychinus. Et nomen flúvii secúndi

A Geon: ipse est qui círcuit omnem terram Æthiópiæ. Nomen verò flúvii tértii, Tigris: ipse vadit contra Assyrios. Flúvius autem quartus ipse est Euphràtes. Tulit ergo Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradísum voluptàtis, ut operarétur, et custodíret illum: Præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: De ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas: in quacúmque enim die comédéris ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum, hóminem esse solum: faciàmus illi adjutórium símile sibi. Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocàret ea: omne enim quod vocàret Adam ánimæ vivénti, ipsum est nomen ejus. Appellavít-B que Adam cuncta animántia nomínibus suis, et univérsa volatília cœli, et omnes béstias terræ: Adæ verò non inveniebàtur adjutórium símile ejus. Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificàvit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem: et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocàbitur virágo, quóniam de viro assúmpta est. Quamóbrem derelínquet homo patrem suum, et matrem, et adhærébit uxóri suæ: et erunt duo in carne una. Erant autem utérque nudi, Adam scílicet et uxor ejus: et non erubescébant. (*Cap.* III.) Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ C fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Dóminus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, vescémur: De fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne fortè moriàmur. Dixit autem serpens ad mulíerem: nequàquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile: et tulit de fructu illius, et comédit: dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti D sunt óculi ambórum: cùmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs, et fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et mulier ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Adam, Ubi es? Qui ait: Vocem tuam, Dómine, audívi in paradíso: et tímui eò quòd nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicàvit tibi, quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo tibi præcéperam ne coméderes, comedísti? Dixit Adam: Múlier, quam dedísti sóciam mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Dixítque Dóminus Deus ad mulíerem: quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus

Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es A inter ómnia animántia, et béstias terræ : super pectus tuum gradiêris, et terram cómedes cunctis diêbus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen ejus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicâbo ærúmnas tuas, et concéptus tuos : in dolóre páries fílios : et sub viri potestâte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméderes, 143 maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diêbus vitæ tuæ : spinas et tríbulos germinâbit tibi, et cómedes herbas terræ : in sudóre vultûs tui vescêris pane, donec revertâris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertêris. Et vocâvit Adam nomen uxóris suæ, Hevam : eò quòd mater esset cunctórum vivéntium. Fecit quoque Dominus Deus Adæ et uxóri ejus túnicas pellíceas, et índuit eos : et ait : Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, sciens bonum et malum : nunc ergo ne fortè mittat manum suam, et sumat étiam de ligno vitæ, et cómedat, et vivat in ætérnum. Emísit eum Dóminus de paradíso voluptâtis, ut operarêtur terram, de qua sumptus est. Ejecítque Adam : et collocâvit ante paradísum voluptâtis chérubim, et flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor ætheris, etc. *Quære fol.* 96. *Preces.* Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. *Require in primis Vésperis de Domínico primo Quadragésimæ.*

Capítula. Rex noster et Deus noster depélle à córdibus nostris erróris et ignorántiæ noctem : ut renovándo nos in novum hóminem, manè nostras exáudias voces : fac nos in bonis opéribus tibi adstâre dilúculo; et ad contemplándum te nobis resurrectiónis tuæ tríbue sacraméntum.

Pater noster. Et.

Lauda. Inítium sapiéntiæ timor Dómini. *P.* Intelléctus bonus faciéntibus eum : ℣. Laudátio ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Intelléctus bonus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Intelléctus bonus.

Orátio. Misêricors Dómine, tu princípium es timóris et sapiéntiæ, in isto nos ergo ínstrue, et in illo státue : à timóre nos ínchoa, et sapiéntiæ perfectióne consúmma. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Alia Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur *P.* Viæ nostræ ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dum respício in ómnia mandâta tua. *P.* Viæ nostræ. ℣. Glória, et honor. *P.* Viæ nostræ.

Orátio. Dirigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas : et, qui legis tuæ nitimur perscrutári secrêta, tua quoque perducâmur ad præmia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Ne oblivíscâris legis meæ. *Quære fol.* 40.

Léctio libri Génesis (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Adam cognóvit Hevam uxórem suam : quæ concêpit et péperit Caïn, dicens : Possédi hóminem per Dóminum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor, et Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Caïn verò, et ad múnera illius non B respéxit : iratúsque est Caïn veheménter, et cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quaré irâtus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : si autem malè, statim in fóribus peccâtum tuum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illius. Dixítque Caïn ad Abel fratrem suum : Egrediâmur forás. Cùmque essent in agro, consurréxit Caïn advérsùs Abel fratrem suum : et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn : Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit : Néscio : Númquid custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum : Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscêpit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operâtus fúeris eam, non dabit fructus suos. Vagus et prófugus eris super terram C ómnibus diêbus vitæ tuæ. Dixítque Caïn ad Dóminum : Major est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce ejícies me hódie à fácie terræ, et à fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Deus : Nequàquam ita fiet : sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplum puniêtur. Posuítque Dóminus in Caïn signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Caïn à fácie Dómini, habitâvit prófugus in terra ad orientâlem plagam Eden. Cognóvit autem Caïn uxórem suam, quæ concêpit, et péperit Henoch : et ædificâvit civitâtem, et vocâvit nomen ejus ex nómine fílii sui Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíaël, D et Mavíaël génuit Mathúsaël, et 144 Mathúsaël génuit Lamech. Qui accêpit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal : ipse fuit pater canéntium cítharâ et órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleâtor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror verò Tubálcaïn Noëma. Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ : Audíte vocem meam uxóres Lamech, auscultâte sermónem meum : quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Caïn : de Lamech verò septuágies séplies. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam : et péperit fílium, vocavítque nomen

ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen áliud A pro Abel, quem occídit Caïn. Sed et Seth natus est fílius, quem vocâvit Enos : iste cœpit invocâre nomen Dómini. ℟. Amen.

Antiphona. 1. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. *Psalmus* IX.

Orátio. Exálta nos Dómine de portis mortis, ut laudes tuas in portis filiæ Sion adnuntiâre possímus : Illuc nos pértrahe ; et inde nos rémove : ut ad supérnam voluntátem, mentis nostræ se tendat eréctio, et tenebrârum ópera, conversiónis nostræ relinquat inténtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Justus Dóminus et justítiam diléxit : æquitátem videt vultus ejus. *Psalm.* X.

Orátio. Justus es Dómine, et justítiam díligis, at- B que áspicis æquitâtem : da nobis ante óculos tibi plácita et placitûra perficere ; et semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis opera consummâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Tu Dómine servâbis nos : et custódies nos à generatióne, in progénie. *Psalmus* XI.

℟. Convertâmur ad Dóminum Deum nostrum. *P.* Quóniam benignus ac mitis est ad ignoscéndum. ℣. Venite exultêmus in Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro. *P.* Quóniam benignus. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. *P.* Miserêre, et parce pópulo tuo. ℣. Sacerdotes, orâte, et flecténtes génua, dícite : *P.* Miserêre, et parce. ℣. Nos C tibi soli peccávimus, et malum coram te fécimus. *P.* Miserêre.

℣. Agnósce mala, quæ géssimus : esto nobis propítius. *P.* Miserêre. ℣. Aréntem terram jam réspice ; et imbrem grátiæ tribue. *P.* Miserêre, et parce pópulo tuo.

Hymnus dicéndus per omnes dies Quadragésimæ ad Tértiam, vel Sextam, vel Nonam infrà hebdómadam.

FERIA SECUNDA.

Hymnus.

O Nazarêne, lux Béthlehem, Verbum Patris.
Quem partus alvi Virginâlis prótulit,
Adésto castis, Christe, parsimóniis, D
Festúmque nostrum rex serênus ádspice,
Jejuniórum dum litâmus víctimam.
Nil hoc profécto púrius mystério,
Quo fibra cordis expiâtur vívidi,
Intemperâta quo domántur víscera,
Arvina putrem ne resúdans crápulam
Obstrangulátæ mentis ingénium premat.
Hinc subjugâtur luxus, et turpis gula,
Vini atque somni dégener socórdia,
Libido sordens, inverecúndus lepos,
Variæque pestes languidórum sénsuum
Parcam subáctæ disciplinam séntiunt.
Nam si licénter diffluens potu et cibo,
Jejûna ritè membra non coérceant :
Séquitur, frequénti márcida oblectámine,
Scintílla mentis ut tepéscat nóbilis,
Animúsque pigris stertat ut præcórdiis.
Amen. Honor, potéstas, etc.

FERIA TERTIA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Frenéntur ergo córporum cupídines,
Detérsa et intùs émicet prudéntia :
Sic excitáto pérspicax acúmine,
Libérque flatu láxiore spíritus
Rerum Paréntem réctiùs precábitur.
Elias tali crevit observántiâ
Vetus Sacérdos, ruris hospes áridi :
Fragóre ab omni quem remótum et ségregem
Sprevisse tradunt críminum frequéntiam,
Casto fruéntem Syrtium siléntio.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Sed mox in auras ígneis jugálibus,
Cursûque raptus evolâvit præpeti,
Ne de propínquo sórdium contágio
Dirus quiêtum mundus afflâret virum
145 Olim probátis ínclytum jejúniis.
Non antè cœli príncipem septémplicis
Moyses treméndi fidus intérpres throni
Potuit vidêre, quàm decem recúrsibus
Quater volútis sol péragrans sídera
Omni caréntem cérneret substántiâ.
Victus precántis solùm in lácrymis fuit :
Nam flendo pernox irrigâtum púlverem.
Humi madéntis ore pressit cérnuo :
Donec loquéntis voce perstríctus Dei,
Expâvit ignem non feréndum vísibus.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Joánnes hujus artis haud minus potens,
Dei perénnis præcucúrrit Fílium :
Curvos viârum qui retórsit trámites,
Et flexuósa córrigens dispéndia,
Dedit sequéndam calle recto líneam.
Hanc ob-equê'am præparâbat núncius,
Mox adfutúro cónstruens iter Deo,
Clivósa planis, confragósa ut lénibus
Converteréntur, neve quidquam dévium
Illápsa Terris inveníret véritas.
Honor, potéstas, etc.

FERIA SEXTA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Non usitátis ortus hic natálibus,
Oblíta lactis jam viéto in péctore
Matris teténdit serus Infans úbera.
Nec antè partum de seníli effûsus est,
Quàm prædicâret Vírginem plenam Deo.

Post in paténtes ille solitúdines,
Amíctus hirtis bestiârum péllibus,
Setísve tectus, hispida et lanúgine,
Secéssit, horrens inquinári et póllui
Contaminátis oppidôrum móribus.
Illic dicátâ parcus abstinéntiâ,
Potum cibúmque Vir sevéræ indústriæ
In usque serum respuêbat vésperum,
Parum locústis, et favôrum agréstium
Liquôre pastum córpori suetus dare.
Honor, potéstas, etc.

SABBATO.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Hortâtor ille primus et doctor novæ
Fuit salûtis : nam sacráto in flúmine
Véterum píetas lavit errôrum notas :
Sed, tincta postquàm membra defæcáverat,
Cœlo refúlgens influêbat Spíritus.
Hoc ex lavácro labe demptâ críminum
Ibant renáti non secùs quàm si rudis
Auri recócta vena pulchrum spléndeat :
Micet metálli sive lux argéntei
Sudum pólito prænitens purgámine.
Honor, potéstas.

Ad Sextam.

Hymnus.

Reférre prisci stemma nunc jejúnii
Libet, fidéli próditum volúmine,
Ut diruéndæ Civitâtis íncolis
Fulmen benígni mansuefáctum Patris
Pie reprèssis ígnibus pepércerit.
Gens insolénti præpotens jactántiâ
Pollêbat olim, quam fluéntem néquiter
Corrúpta vulgò sólverat lascívia :
Et inde bruto cóntumax fastídio,
Cultum supérni negligêbat Núminis.
Offénsa tandem jugis indulgéntiæ
Censûra, justis excitâtur mótibus,
Dextram perármat rhomphæáli incéndio;
Nimbos crepántes et fragósos túrbines
Vibrans, tonántum nube flammârum quatit.
Sed pœniténdi dum datur diécula,
Si fortè vellent ímprobam libídinem,
Veterésque nugas, condomâre ac frángere,
Suspéndit ictum terror exorábilis,
Paulúmque dicta súbstitit senténtia.
Honor, potéstas, etc.

FERIA TERTIA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Jonam Prophêtam mitis ultor éxcitat,
Pœnæ imminéntis iret ut prænúncius :
Sed nosset ille cùm minâcem júdicem
Servâre malle, quám ferire, ac pléctere,
Tectam laténter vertit in Tharsos fugam.
Celsam parátis póntibus scandit ratem,
Udo revíncta fune puppis sólvitur;
Itur per altum : fit procelôsum mare :
A Tunc causa tanti quæritur perículi :
Sors in fugâcem missa vatem décidit.
Jussus períre solus è cunctis reus,
Cujus volûta crimen urna exprésserat,
Præceps rotâtur, et profúndo immérgitur;
Excéptus inde belluínis fáucibus,
Alvi capâcis vivus hauritur specu.
Honor, potéstas.

146 FERIA QUARTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Transmíssa raptim præda cassos déntium
Elûdit ictus, incruéntam tránsvolans
Impûne línguam, ne reténtam mórdicùs
Offam molâres dissecârent vívidi :
B Os omne transit, et palâtum præterit.
Ternis diêrum, ac nóctium procéssibus
Mansit feríno devorâtus gútture,
Errâbat illic per latébras víscerum :
Ventris recéssus circumíbat tórtiles
Anhelus, extis intus æstuántibus.
Intáctus exin tértiæ noctis vice,
Monstri voméntis péllitur singúltibus,
Quà murmuránti fine, fluctus frángitur
Salsósque candens spuma tundit púmices :
Ructâtus exit, seque servâtum stupet.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

C In Ninivitas se coáctus pérciie
Gressu reflèctit : quos ut increpáverat,
Pudénda Censor ímputans obpróbria :
Impéndit, inquit, ira summi vindicis !
Urbémque flamma mox cremâbit, crédite !
Apicem deínceps árdui montis petit,
Visûrus inde conglobâtum túrbidæ
Fumum ruínæ, cladis et diræ struem,
Tectus flagéllis multímodi gérminis,
Illic et repéntè pérfruens umbráculo.
Sed mœsta postquàm cívitas vulnus novi
Auxit dolôris heu suprêmum, pálpitat !
Cursant per ampla congregátim mœnia
Plebs, et Senâtus, omnis ætas Cívium,
D Pallens Juvéntus, ejulántes féminæ.
Honor, potéstas.

FERIA SEXTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Placet, freméntem públicis jejúniis
Placâre Christum : mos edéndi spérnitur.
Glaucos amíctus induit monílibus
Matrôna demptis, proque gemma et sérico,
Crinem fluéntem sórdibus spargit cinis.
Squallent recínctâ veste pulláti Patres :
Setásque plangens Turba sumit téxtiles,
Impéxa villis Virgo bestiálibus
Nigránte vultum cóntegit velámine,
Jacens arénis et puer provólvitur.

Rex ipse, Choos æstuántem múrices
Lænam, revúlsa dissipâbat fibula
Gemmas viréntes, et lapíllos sútiles,
Insígne frontis exuêbat vínculum,
Turpi capíllos impedítos púlvere.
Honor.

SABBATO.

Ad Sextam.

Hymnus.

Nullus bibéndi, nemo vescéndi memor,
Jejûna mensas pubes omnis líquerat :
Quin et negáto lacte vagiéntium
Fletu madéscunt parvulórum cúnulæ,
Succum papíllæ parca nutrix dénegat.
Greges et ipsos claudit armentálium
Solers virôrum cura, ne vagum pecus
Contíngat ore roruléntа grámina,
Potum strepéntis neve fontis háuriat,
Vácuis querélæ pérsonant præsépibus.
Mollítus his, et tálibus, brevem Deus
Iram refrænat, témperans oráculum,
Própere sinístrum : prona nam cleméntia
Haud diffícúlter súpplicem mortálium
Solvit reâtum, fitque fautrix fléntium.
Honor, potéstas.

FERIA SECUNDA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Sed cur vetústæ gentis exémplum loquor?
Pridem cadúcis cum gravâtus ártubus
Jesus, dicáto corde jejunáverit;
Prænuncupâtus ore qui prophético
Emmánuel est, sive nobiscum Deus?
Qui corpus istud molle naturáliter,
Captúmque laxo sub voluptâtum jugo,
Virtûtis arctâ lege fecit líberum,
Emancipâtor serviéntis plásmatis,
Regnántis antè victor et cupídinis.
Inhospitáli namque secrétus loco,
Quinis diêbus ócties labéntibus,
Nullam ciborum vendicâvit grátiam,
Firmans salúbri, scílicet, jejúnio
Vas appeténdis imbecíllum gáudiis.
Honor, potéstas.

FERIA TERTIA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Mirâtur hostis posse limum tábidum
Tantum labóris sustinêre, ac pérpeti.
147 Explôrat arte sciscitátor cállidâ,
Deus ne membris sit recéptus térreis :
Sed, increpátâ fraude, post tergum ruit.
Hoc nos sequâmur, quisque nunc pro víribus,
Quod consecráti tu Magíster Dógmatis
Tuis dedísti, Christe, sectatóribus :
Ut, cum vorándi vícerit libídinem,
Latè triúmphet Imperátor spíritus.
Hoc est, quod atri livor hostis ínvidet
Mundi, Polique quod gubernâtor probat,

A Altâris aram quod facit placábilem,
Quod dormiéntis éxcitat cordis fidem,
Quod limat ægram córporis libídinem.
Honor, potéstas, etc.

FERIA QUINTA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Perfusa non sic amne flamma extínguitur
Nec sic caléntе Sole tabéscunt nives ;
Ut turbidârum scabra culpârum seges
Vanéscit alvo trita sub jejúnio,
Si blanda semper misceâtur lárgitas.
Est quippe et illud grande virtûtis genus :
Operíre nudos : indigéntes páscere :
Opem benígnam ferre supplicántibus :
B Unam, parémque sortis humánæ vicem
Inter poténtes, atque egénos dúcere :
Satis beâtus quisque dextram pórrigit,
Laudis rapâcem, pródigam pecúniæ,
Cujus sinístra dulce factum nésciat :
Illum perénnes prótinus complent opes ;
Ditátque fructus fœnerántem céntuplex.
Honor, potéstas, plenitûdo grátiæ
Deo perénni, Trinitáti símplici,
Ætérna, cujus est beâta glória,
Replet globi, rerúmque cuncta máchinâ,
Tenétque regnum pérpetim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sancto jejúnio Quadragésimæ. *fol.* 143.

C *Capítula.* Custódi nos, Dómine à generatiône in progéniem : nec cum præsénti volvâmur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto. Sed miseriârum nostrârum consolâtor exúrge ; et provéntu lætítiæ mœróres nostros abstérge.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10. *Benedíctio. Quære in Nona, quæ dicitur per totum annum in diêbus fériis.*

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* 1).

℟. Deo grátias.

* Hæc dicit Dóminus : Audíte, audíte verbum Dómini Príncipes Sodomórum, percípite áuribus legem Dei vestri, pópulus Gomórrhæ. Quò mihi multitúdi-
D nem victimârum vestrârum, dicit Dóminus? plenus sum : holocáusta aríetum, et ádipem pínguium, et sánguinem vitulórum, et agnôrum, et hircôrum, nólui. Cùm venerítis ante conspéctum meum, quis quæsívit hæc de mánibus vestris, ut ambularêtis in átriis meis? ne offerâtis ultrà sacrifícium frustra : incénsum abominátio est mihi. Neoméniam, et sábbata, et festivitâtes álias non feram, iníqui sunt cœtus vestri : caléndas vestras odívit ánima mea : facta sunt mihi moléstа, laborávi sústinens. Et cùm extendéritis manus vestras, avértam óculos meos à vobis : et cùm multiplicavéritis oratiônem, non áudiam : manus vestræ sánguine plenæ sunt. Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrârum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérsè,

díscite benefácere, quærite judícium, subveníte op- A présso, judicáte pupíllo, defendíte víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra, ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur : et si fuérint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antiphóna 1. In averténdo Dóminus captivitátem p'ebis suæ, lætétur Jacob, et exúltet Israël. *Psalmus* XIII.

Orátio. Nomen tuum Dómine crédere semper et invocáre nos, fácito : ne cum corde insipiéntium sentiámus, qui infidéli voce adclámant : Non est Deus. Corruptiónem mentis eórum ad veritátem convérte fidélium : ut fidéles, eórum právitas non subvértat; sed fidéles, illos doctríná pietátis adquírant : ut infidéles sectam abominábilem réspuant ; et cum fidélibus, Trinitátis esséntiam corde íntegro fateántur et credant; ut cum justis generatiónibus deputéntur, et cum Sanctis ejus beatitúdinis glóriam potiántur. ℟. Amen. B

Antiphona 2. Adímple nos lætítiá cum vultu tuo Dómine. *Psalmus* XV.

148 *Orátio.* Pars hereditátis nostræ, Dómine Deus, in tua consístit æternitáte : Unde precámur te Dómine, pietáte sólitá hereditátem tuam consérva ; et cálicem passiónis, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præsta : ut sicut redemptiónis præclára sunt múnera, ita redemptórum sit adquisítio copiósa : quique redémpti sumus cruce tuá, simus pérpetim heréditas tua : ut nec in inférnum ánimam nostram relínquas; sed incorrúptè tecum semper victúram attóllas. ℟. Amen. C

Antiphona 3. Virtus mea. *Psalmus* XVII.

℟. Habéte fidúciam coram Dómino, et multiplicéntur corda vestra, *P.* In sanctificatióne. ℣. Perfécti estóte : exhortámini : idem sápite : pacem habéte, et Deus pacis erit vobíscum. *P.* In sanctificatióne. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *Reiterétur* ℟.

Preces. Ad te clamámus Dómine. *P.* Precámur, ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, et da vitæ remédium. *P.* Precámur, ut exáudias. ℣. Causas peccáti ámove, et da locum véniæ. *P.* Precámur, ut exáudias. ℣. Da nobis auxílium, quod súperet perículum. *P.* Precámur, ut exáudias. ℣. Audi, Deus, víduas et orphanórum láchrymas. *P.* Precámur, ut exáudias. D

Hymnus. O Nazaréne, lux Béthlehem, etc. *Quære fol.* 144. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *fol.* 138.

Capitula. Refúgium nostrum, Dómine, in tuum semper conlocémus arbítrium : ut nec scópulis elidámur, nec tuméntium mundanórum flúctuum tempestátibus obruámur; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereámur ; disciplíná tuá doceámur; doctrína dirigámur, et increméntis spirituálibus dilatémur : Famulátum fidei tibi Dómino impendámus : ut à te glóriæ corónam in remuneratióne percípere mereámur.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, Deus creávit hóminem de terra, et secúndùm imáginem suam fecit illum. Et íterum convértit illum in ipsam, et secúndùm se vestívit illum virtúte. Númerum diérum, et tempus dedit illi; potestátem eorum, quæ sunt super terram. Pósuit timórem illius super omnem carnem, et dominátus est bestiárum volatílium. Creávit ex ipso adjutórium símile ipsi : consílium, et linguam, et óculos, et aures, et cor dedit illis excogitándi : et disciplíná, et intelléctu replévit illos. Creávit illis sciéntiam spíritûs, sensu implévit cor eórum, et mala et bona osténdit illis. Pósuit óculum eórum super corda eórum, osténdere illis magnália óperum suórum, ut nomen sanctificatiónis conláudent ; et gloriári in mirabílibus illius, et magnália enarráre óperum ejus. Addidit illis disciplínam, et legem vitæ hereditávit illis. Testaméntum ætérnum constítuit cum illis, et judícia sua osténdit illis. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Génesis (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Hic est liber generatiónis Adam. In die quá creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum, et féminam creávit eos, et benedíxit illis : et vocávit nomen eórum Adam, in die quá creáti sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis : et génuit fílium ad imáginem, et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni : genuítque fílios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, nongénti triginta anni, et mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, et génuit Enos. Vixit quoque Seth postquàm génuit Enos, octingéntis septem annis, genuítque fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annórum, et mórtuus est. Vixit verò Enos nonaginta annis, et génuit Cainán. Post cujus ortum vixit octingéntis quíndecim annis, et genuit fílios et fílias. Factíque sunt omnes dies Enos nongénti quinque anni, et mórtuus est. Vixit quoque Cainán septuaginta annis, et génuit Maláleël. Et vixit Cainán postquam génuit Maláleël, octingéntis quadraginta annis, genuítque fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Cainán nongénti decem anni, et mórtuus est. Vixit autem Maláleël sexaginta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Maláleël postquam génuit Jared, octingéntis triginta annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleël octingénti nonaginta quinque anni, et mórtuus est. Vixit quoque Jared centum sexaginta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit 149 Henoch, octingéntis

Orátio. Parce Dómine paupéribus, et ánimas inópum sana : ut, qui víribus nostris non fídimus, et spe à te misericórdiam postulàmus, per spíritûs paupertàtem, supérnæ benedictiónis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quàm bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde! *Psalmus* LXXII.

℟. Filia Sion facta est ut tugúrium in vínea, et quasi casa custodiária in agro; sed jam revértere pœnitêre, quia pius est Deus super unam ovem errántem, *P.* Quàm super justos non egéntes pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. *P.* Quàm super. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quàm. *Reiterétur* ℟.

Preces. Clamàmus ad te, Dómine : tu miserére nobis. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime, et perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Ægros vísita, et captivos révoca : pupíllos et víduas ádjuva. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Nos peccávimus, et à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. *P.* Et dona. ℣. Pœniténtibus miserére Dómine; et peccáti máculam áblue. *P.* Et dona indulgéntiam.

Hymnus. O Nazarêne. *Quære fol.* 144.

Capítula. Tibi adhærêre bonum est Dómine; et à te recédere, nóxium : à te elongári, perdítio; et tibi conjúngi, vitæ est plenitûdo : Dona ítaque nobis, ut, qui spem nostram in te pónimus, perfíciam vitæ beatitúdinem consequâmur; tuásque laudes in portis filiæ Sion, dum ad tuum regnum ingrédimur, decantêmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. v).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Væ qui tráhitis iniquitâtem in funículis vanitàtis, et quasi vínculum plaustri peccàtum. Qui dícitis : Festínet, et citò véniat opus ejus, ut videàmus : et apprópiet, et véniet consílium sancti Israël, et sciêmus illud. Væ qui dícitis malum bonum, et bonum malum : ponéntes ténebras in lucem, et lucem in ténebras : ponéntes amàrum dulce, et dulce in amàrum. Væ qui sapiéntes estis in óculis vestris, et coram vobismetípsis prudéntes. Væ qui poténtes estis ad bibéndum vinum, et viri fortes ad miscéndam ebrietàtem. Qui justificàtis ímpium pro munéribus, et justítiam justi aufértis ab eo. Propter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, et calor flammæ exûrit; sic radix eórum quasi favílla erit, et germen eórum ut pulvis ascéndet Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, et elóquium sancti Israël blasphemavérunt. Ideò irâtus est furor Dómini in pópulis, exténdit manum suam super eos, et percússit eos : et conturbâti sunt montes, et facta sunt morticína eórum, quasi stercus in médio plateàrum. **160** In ómnibus non est avérsus furor Dómini, sed adhuc manus ejus exténta. Et elevàbit A signum in natiónibus procul, et sibilàbit ad eum de fínibus terræ : et ecce festínus velóciter véniet. Non est defíciens, neque labórans in eo : non dormitàbit, neque dórmiet, neque solvétur cíngulum renum ejus, nec rumpêtur calceaméntí corrígia ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis : miserére nobis, Dómine. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus terræ máchinam virtûte continére fatémur. Miserére ígitur nostri, Dómine, miserére; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; et à delicti oppróbrio dexterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen.

B Per.

Antíphona 2. Benedíctio Dómini super vos : benedícimus vos in nómine Dómini. *Psalmus* CXXVI I.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ salûtis remédio impiórum sustinuísti convítia ; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala : ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impône húmeris nostris præcéptis evangélicis ónera suávia : per quæ peccáti fábricam déstruas; et compagínibus sacris nos virtûtum méritis cónstruas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Apud Dóminum est misericórdia : et copiósa apud eum redémptio. *Psalmus* CXXIX.

C ℟. Exúrge, Dómine, miserére nobis. *P.* Quia venit tempus miseréndi. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia venit. ℣ Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Clamêmus omnes unâ voce : *P.* Dómine, miserére. ℣. Amàra nobis est vita nostra. *P.* Dómine. ℣. Delícta dele : pacem concêde. *P.* Dómine. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. *P.* Dómine. ℣. Parce delíctis, et súbveni de cœlis. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Páteant aures tuæ, Dómine, oratiónibus nostris; quibus à nobis cóngrui clamóris supplicátio dirigâtur, quà et dignánter áudiant, et in rebus petítis cleménter respóndeant. Et quia apud te multæ D sunt miseratiónes, rogàmus te Deus; ne nos juxta multitúdinem iniquitàtum nostràrum condémnes; sed confiténtes, ac reverténtes ad te, copiósâ miseratióne vivífices : ut clamórem nostrum ad te de profúndis accípias, et exémptos nos à mundánis, in átriis tuis in gáudio perpétuæ delectatiónis adsûmas.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Nonam ómnia dicántur, ut in Nona de tértia féria prætérita.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, et merídie te laudàmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícat nos Dóminus Deus noster,

Quóniam benígnus. ℣. Glória etc. *Reiterátur Responsórium.*

In Laudibus.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum Dómine, dele iniquitátes nostras : ut, quia istæ nos ággravant, illæ nos érigant. Cor contrítum et humiliátum ne spernas in nobis, sed per ineffábilem poténtiam Trinitátis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet spíritus rectus, confírmet spíritus principális, atque unius testimónii sit virtus, ut confirmátos nos per Patrem, éditos esse gaudeámus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Levêmus corda nostra cum láchrymis ad Dóminum in cœlis.

Cánticum Threnòrum III.

Quid murmurâvit homo vivens, * vir pro peccátis suis?

Scrutêmur vias nostras, et quærâmus, * et revertâmur ad Dóminum :

Levêmus corda nostra cum mánibus * ad Dóminum in cœlis.

Nos iníquè égimus, et ad iracúndiam te provocávimus : * idcírco tu inexorábilis es.

Operuísti in furôre, et percussísti : * occidísti, nec pepercísti.

Opposuísti nubem tibi, * ne tránseat orátio.

Glória, et honor Patri.

Ad Benedictus. Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, et justítiam tuam iis, qui recto sunt corde.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : in firmaménto virtûtis ejus laudâte Dominum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Erat terra lábii unîus, sermonúmque eorúmdem. Cùmque proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sennaár, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Venîte, faciâmus láteres, et coquâmus. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitûmen pro cæménto : et dixérunt : Venîte, faciâmus nobis civitâtem et turrim, cujus culmen pertíngat usque ad cœlum : et celebrêmus nomen nostrum ántequam dividâmur in univérsas terras. Descéndit autem Dóminus ut vidéret civitâtem, quam ædificábant fílii Adam, et dixit : Ecce unus est pópulus, et unum est lábium ómnibus : cœpérunt hoc fácere, nec desistent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Venîte ígitur, descendâmus, et confundâmus ibi linguas eôrum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificâre civitâtem. Et idcírco vocâtum est nomen ejus Babél, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ : et inde dispérsit eos Dóminus A super fáciem cunctârum regiónum. Hæ sunt generatiónes Sem : Sem centum annórum erat, quando génuit Arphâxat, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem postquam génuit Arpháxat, quingéntos annos : et génuit fílios et fílias. Porrò Arpháxat **151** vixit trigínta quinque annis, et génuit Salech. Vixítque Arpháxat postquam génuit Salech, trecéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias. Salech quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Salech, postquam génuit Heber, quatuorcéntis tribus annis. Vixit autem Heber trigínta et quátuor annis, et génuit Phalech. Et vixit Heber, postquam génuit Phalech, quatuorcéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Phalech trigínta annis, et génuit Rheu. Vixítque Phalech, postquam génuit Rheu, B ducéntis novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Rheu trigínta quinque annis, et génuit Saruch. Vixit quoque Rheu, postquam génuit Saruch, ducéntis septem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit verò Saruch trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Saruch, postquam génuit Nachor, ducéntis annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Nachor vigínti et novem annis, et génuit Thare. Vixit autem Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram, Nachor, et Aran. Porrò Aram génuit Loth. Mortuúsque est Aram ante Thare patrem suum in terra nativitâtis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sáraï : et nomen C uxóris Nachor, Melcha, fília Aram, patris Melchæ, et patris Jeschæ. Erat autem Sáraï stérilis, nec habêbat líberos. Tulit ítaque Thare Abram fílium suum, et Loth fílium Aram, fílium fílii sui, et Sáraï nurum suam, uxórem Abram fílii sui, et edúxit eos de Ur Chaldæórum, ut irent in terram Chánaan : venerúntque usque Aram, et habitavérunt ibi. Et facti sunt omnes dies Thare ducentórum et quinque annórum, et mortuus in Aram (*Cap.* XII). Dixit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrávero tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus D tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Loth : septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederêtur de Aran. Tulítque Sáraï uxórem suam, et Loth fílium fratris sui, universámque substántiam quam possêderant, et ánimas quas fécerant in Aran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cùmque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananêus autem tunc erat in terra. Appáruítque Deus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificâvit ibi altâre Dómino, qui appáruit ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi

eam. Venit autem Deus ad Abimeléch per sómnium A noctis, et ait ei : En moriêris propter mulíerem quam tulisti : habet enim virum. Abimeléch verò non tetígerat eam, et ait : Dómine, num gentem ignorántem et justam interfícies? Nonne ipse ait : Soror mea est? in simplicitáte cordis mei, et munditia mánuum meárum feci hoc. Dixítque ad eum Deus : Et ego scio quod símplici corde féceris : et ideò custodívi te ne peccâres in me, et non admísi ut tángeres eam. Nunc **162** igitur redde uxórem viro suo, quia prophêta est : orâbit pro te, et vives : si autem nolúeris réddere, scito quòd morte moriêris tu, et ómnia quæ tua sunt. Statímque de nocte consúrgens Abimeléch, vocâvit omnes servos suos : et locûtus est univérsa verba hæc in áuribus eórum, timuerúntque omnes viri valdè. Vocâvit autem Abi- B meléch etiam Abraham, et dixit ei : Quid fecísti nobis? quid peccávimus in te, quia induxísti super me et super regnum meum peccâtum grande? quæ non debuísti fácere, fecísti nobis. Rursúsque expóstulans, ait : Quid vidísti, ut hoc fáceres? Respóndit Abraham : Cogitávi mecum, dicens : Fórsitan non est timor Dei in loco isto : et interfícient me propter uxórem meam : áliàs autem et verè soror mea est, filia patris mei, et non filia matris meæ, et duxi eam in uxórem. Postquàm edúxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam : Hanc misericórdiam fácies mecum : in omni loco, ad quem ingrediêmur, dices quòd frater tuus sim. Tulit igitur Abimeléch oves et boves, et servos et ancillas, et dedit Abraham : red- C didítque illi Saram uxórem suam, et ait : Terra coram vobis est, ubicúmque tibi placúerit hábita. Saræ autem dixit : Ecce mille argénteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velâmen oculórum, et ad omnes qui tecum sunt, et quocúmque perréxeris : meménto te deprehénsam. Oránte autem Abraham, sanâvit Deus Abimeléch et uxorem, et ancillas ejus, et pepérerunt : conclúserat enim Deus omnem vulvam Abimeléch propter Saram uxórem Abrahæ. (*Cap.* 21.) Visitâvit autem Dóminus Saram sicut promíserat : et implêvit quæ locûtus est. Concepítque et péperit filium in senectûte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavítque Abraham nomen filii sui, quem génuit ei Sara, Isaac : et circumcídit eum octávo die, sicut præcéperat ei Deus, cum centum esset D annórum : hâc quippe ætâte patris, natus est Isaac. Dixítque Sara : Risum fecit mihi Deus : quicúmque audíerit, corridébit mihi. Rursúsque ait : Quis auditûrum créderet Abraham, quòd Sara lactâret filium, quem péperit ei jam seni? Crevit ígitur puer, et ablactâtus est : fecítque Abraham grande convívium in die ablactatiónis ejus. Cúmque vidísset Sara filium Agar Ægyptiæ ludéntem cum Isaac filio ejus, dixit ad Abraham : Ejice ancillam hanc, et filium ejus : non enim erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac. Durè accêpit hoc Abraham pro filio suo. Cui dixit Deus : Non tibi videâtur ásperum super púero, et super ancilla tua : ómnia quæ tibi díxerit Sara, audi vocem ejus : quia in Isaac vocábitur tibi semen.

A Sed et filium ancillæ fáciam in gentem magnam, quia semen tuum est. Surréxit ítaque Abraham manè, et tollens panem et utrem aquæ, impósuit scápulæ ejus, tradidítque púerum, et dimísit eam. Quæ cùm abiísset, errâbat in solitúdine Bersabée. Cùmque consúmpta esset aqua in utre, abjêcit púerum subter unam árborem, quæ ibi erat. Et ábiit, sedítque è regióne procul quantùm potest arcus jácere; dixit enim : Non vidébo moriéntem púerum : et sedens contrà, levâvit vocem suam et flevit. Exaudívit autem Deus vocem púeri : vocavítque Angelus Dómini Agar de cœlo, dicens : Quid agis Agar? noli timêre : exaudívit enim Deus vocem púeri de loco in quo est. Surge, et tolle púerum, et tene manum illius : quia in gentem magnam fáciam eum. Aperuítque B óculos ejus Deus : quæ videns púteum aquæ, ábiit, et implêvit utrem, dedítque púero bíbere. Et fuit cum eo : qui crevit, et morâtus est in solitúdine, factúsque est júvenis sagittárius. Habitabítque in desérto Pharan, et accêpit illi mater sua uxórem de terra Ægypti. Eódem témpore dixit Abimeléch, et Phicol princeps exércitûs ejus ad Abraham : Deus tecum est in univérsis quæ agis. Jura ergo per Dóminum, ne nóceas mihi, et pósteris meis, stirpíque meæ; sed juxta misericórdiam, quam feci tibi, fácies mihi, et terræ in qua versâtus es ádvena. Dixítque Abraham : Ego jurâbo. Et increpâvit Abimeléch propter púteum aquæ quem vi abstúlerant servi ejus. Respóndit Abimeléch : Nescívi quis fécerit hanc rem : C sed et tu non indicásti mihi, et ego non audívi præter hódiè. Tulit ítaque Abraham oves et boves, et dedit Abimeléch : percusserúntque ambo fœdus. Et státuit Abraham septem agnas gregis seórsùm. Cui dixit Abimeléch : Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecísti deórsum? At ille : Septem, inquit, agnas accípies de manu mea : ut sint mihi in testimónium, quóniam ego fodi púteum istum. Idcírcò vocâtus est locus ille Bersabée : quia ibi utérque jurâvit. Et iniérunt fœdus pro púteo juraménti. Surréxit autem Abimeléch, **163** et Phicól princeps exércitûs ejus, reversíque sunt in terram Palæstinórum. Abraham verò plantâvit nemus in Bersabée, et invocâvit ibi nomen Dei ætérni. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. *Quære folio* 103.

D *Supplicátio.* Orémus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula. Deduc nos Dómine in bonis; ac dírige in conspéctu tuo viam nostram : ut fides nostra salutáris nostri vocatióne, ad te, qui rex noster es, et vestígio committátur innóxio, et cursu óccupet expedito.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Laud. Adjuva nos *P.* Deus salutâris noster, ℣. Et propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccâtis nostris; propter nomen tuum. *P.* Deus salutâris. ℣. Glória. *P.* Deus.

Orátio. Propítius esto peccâtis nostris Dómine; et propter honórem nóminis tui perféctâ nos récrea

quo et virtûtem toleántiæ, et præmium concupíscit A accípere : tua ergo super nos misericórdia, sicut sperávimus, fiat : tuâque nos grátia consuêta prævéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum ; et exaltêmus nomen ejus in unum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi ; atque ut in te laudêtur ánima nostra, propítius indúltor impérti : et, qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam **153** ad contritiónem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Fílii hóminum in protectióne alârum sperant, Dómine. *Psalmus* XXXV.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis. *P.* Et donet pacem in diêbus nostris. ℣. Illúminet vultum suum super nos. *P.* Et donet. ℣. Glória. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Avérte, Dómine, iram furóris tui : *P.* Et miserâtus parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium audítum præbe : et quæ rogâmus sanctè, citò concêde. ℣. Christe, flébiles gémitus intuêre : víncula mortis solve, et vitam largíre. *P.* Et miserâtus. ℣. Jam vide láchrymas : intéllige lugéntes ; tandem delícta nostra clemens ignósce. *P.* Et miserâtus. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libénter ; tu propter temetípsum, Christe, succúrre. *P.* Et miserâtus.

Hymnus. Refêrre prisci. *fol.* 145.

Capítula. In protectióne alârum tuârum Dómine fílios hóminum sperántes, nequâquam détegas ; sed tamquam pullos, quò possímus supérnis volatílibus præparári, fovéndo enútrias : neque déripi nos laceratióne insidiántium sinas ; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas ; sed, dum nos tégmine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Væ qui conjúngitis domum ad domum, et agrum ad agrum copulâtis usque ad términum loci : nunquid habitábitis soli vos in médio D terræ ? In áuribus meis sunt hæc, dicit Dóminus exercítuum : Nisi domus multæ desértæ fúerint, grandes, et pulchræ, absque habitatóre. Decem enim júgera vineârum fácient lagúnculam unam, et trigínta módii seméntis fáciunt módios tres. Væ qui consúrgitis manè ad ebrietâtem sectándam, et potándum usque ad vésperum, ut vino æstuêtis. Cíthara, et lira, et tympanum, et tíbia, et vinum in convíviis vestris : et opus Dómini non respícitis, nec ópera mánuum ejus considerâtis. Proptéreà captívus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam, et nóbiles ejus interiérunt fame, et multitûdo ejus siti exáruit. Proptéreà dilatâvit inférnus ánimam suam, et apéruit os suum absque ullo término : et descéndent fortes ejus, et pópulus ejus, et sublímes, gloriosíque ejus ad eum. Et incurvábitur homo, et humiliábitur vir, et óculi sublímium depriméntur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, et Deus sanctus sanctificábitur in justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exúrge Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. *Psalmus* XLIII.

Orátio. Exúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium : et líbera nos propter nomen tuum à contráctu spirítuum immundórum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictiónis, exáltes íterum in remuneratióne virtûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Mémores sumus nóminis tui, Deus, B in omni progénie et generatióne. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Fac nos Dómine dilígere justítiam et odíre iniquitâtem : ac per spéciem, tuam pulchritúdinem quæréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : et, mortificáto in nobis incentívo fornicatiónis, accínge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus nostrum refúgium, et virtus ; adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. *Psalmus* XLV.

℟. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. ℟. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam : et avérte ab ira indignatiónis tuæ. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória. *P.* Ne in ætérnum.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. *P.* Precâmur, C ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium, exáudi preces súpplicum. *P.* Precâmur. ℣. Concêde nobis donum grátiæ, et fructum pœniténtiæ. *P.* Precâmur. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, et pestiléntiam. *P.* Precâmur. ℣. Solve delícti perículum, et dona indulgéntiam. *P.* Precâmur.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Deus noster esto nobis in advérsis refúgium ; et in certamínibus hujus mundi virtûtis tuæ præbe solátium : et dum te adventánte mœrens turbâta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judícii **154** admíssa deflent in sæculo : ut tu, virtûtum Dóminus, sis nobíscum ; quem et timémus júdicem ; et cognóscimus redemptórem.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Fili, Accédens ad servitûtem Dómini, sta in justítia, et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatiónem : Déprime cor tuum, et sústine : inclina aurem tuam, et éxcipe verba intelléctus : et ne festínes in tempus obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei, et conjúngere Deo, et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Factus est sermo Dómini ad Abram per visiónem, dicens : Noli timére Abram, ego pro-

ei : Lóquere. At ille : Servus, inquit, Abraham A sum : et Dóminus benedíxit dómino meo valde, magnificàtus est : dedit ei oves et boves, argéntum et aurum, servos et ancíllas, camélos et ásinos. Et péperit Sara uxor dómini mei fílium dómino meo in senectúte sua, dedítque illi ómnia quæ habúerat. Et adjuràvit me dóminus meus, dicens : Non accípies fílio meo uxórem de filiàbus Chananæórum, in quorum terra hábito : sed ad domum patris mei perges, et de cognatióne mea accípies uxórem fílio meo : ego verò respóndi dómino meo : Quid si nolúerit venire mecum múlier? Ait, Dóminus, in cujus conspéctu àmbulo, mittet Angelum suum tecum, et díriget viam tuam : accipiésque uxórem fílio meo de cognatióne mea de domo patris mei. Innocens eris à maledictióne mea, cùm véneris ad propínquos meos, B et non déderint tibi. Veni ergo hódie ad fontem aquæ, et dixi : Dómine Deus dómini mei Abraham, si direxísti viam meam, in qua nunc ámbulo, ecce sto juxta fontem aquæ; et virgo, quæ egréditur ad hauriéndam aquam, audíerit à me : Da mihi pauxíllum aquæ ad bibéndum de hydria tua : et díxerit mihi : Et tu bibe, et camélis tuis háuriam : ipsa est múlier quam præparàvit Dóminus fílio dómini mei. Dùmque hæc tácitus mecum vólverem, appáruit Rebécca véniens cum hydria, quam portàbat in scápula : descendítque ad fontem, et hausit aquam. Et ajo ad eam : Da mihi páululum bíbere. Quæ festínans depósuit hydriam de húmero, et dixit mihi : Et tu bibe, et camélis tuis tríbuam potum. Bibi, et adaquàbit camélos. Interrogavíque eam, et C dixi : Cujus es fília? Quæ respóndit : Fília Bathuélis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Suspéndi ítaque inàures ad ornándam fáciem ejus, et armillas pósui in mánibus ejus. Pronúsque adorávi Dóminum, benedícens Dómino meo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itínere, ut súmerem fíliam fratris dómini mei fílio ejus. Quamóbrem si fácitis misericórdiam et veritàtem cum dómino meo, indicàte mihi : sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram, sive siníst ram. Respondérunt Laban et Báthuel : A Dómino egréssus est sermo : non póssumus extra plácitum ejus quicquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te
165 est, tolle eam, et profíciscere, et sit uxor fílii D dómini tui, sicut locùtus est Dóminus. Quod cùm audisset puer Abraham, prócidens adoràvit in terra Dominum. Prolatísque vasis argénteis, et áureis, ac véstibus, dedit ea Rebéccæ pro múnere; frátribus quoque ejus et matri dona óbtulit. Inito convívio, vescéntes páriter et bibéntes mansérunt ibi. Surgens autem manè, locùtus est puer : Dimítte me, ut vadam ad dóminum meum. Responderúntque frater ejus et mater : Máneat puélla saltem decem dies apud nos, et póstea proficiscètur. Nolíte, ait, me retinère, quia Dóminus diréxit viam meam : dimíttite me ut pergam ad dóminum meum. Et dixérunt : Vocèmus puéllam, et quærâmus ipsius voluntàtem. Cùmque vocàta venísset, sciscitáti sunt : Vis ire cum hómine isto? Quæ ait : Vadam. Dimisérunt ergo eam, et nutrícem illius, servúmque Abrahæ, et cómites ejus, imprecántes próspera soróri suæ, atque dicéntes : Soror nostra es, crescas in mille míllia, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum. Igitur Rebécca et puéllæ illius, ascénsis camélis, secútæ sunt virum : qui festínus revertebàtur ad dóminum suum. Eo autem témpore deambulàbat Isaac per viam quæ ducit ad Púteum, cujus nomen est Vivéntis et Vidéntis : habitàbat enim in terra austráli : et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclinàtà jam die : cùmque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul. Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum : Quis est homo ille qui venit per agrum in occúrsum nobis? Dixítque ei : Ipse est dóminus meus. At illa tollens citò pállium suum, opéruit se. Servus autem cuncta, quæ gésserat, narràvit dómino suo Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris, et accèpit uxórem : et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris accíderat, temperàret. ℟. Amen.

Antiphona 1. Inclinàte aurem vestram in verba oris mei, pópule meus : atténde legem meam. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Omnípotens imménse et miséricors Dómine : qui non tótiens peccántes dispérdis, quótiens te delinquéndo exásperant peccatóres; oppóne iræ tuæ misericórdiam : et quótiens te provocàmus ut férias; tótiens tibi tua píetas intervéniat ut ignoscas. Sácia nos ítaque pane Angelórum; ut, ejus percéptà fortitúdine, et malígni cállidam versútiam devincàmus : et, patefáctis cœli jánuis, ad númerum cívium, te adjuvánte, introeàmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Deus, qui panem cœli fíliis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; fruménti verbi tui abundántiam tríbue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Dóminus adjùtor noster, et Deus excélsus liberàtor noster. *Psalmus* LXXVII.

℟. Convérte nos, Deus, et ad te convertàmur. *P.* Rénova dies nostros, sicut ánteà. ℣. Ut quid in contentióne oblivísceris nostri, derelínquis nos in longitúdine diérum? *P.* Rénova. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Clamàmus ad te Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, et humiliátos tuére : elísos érige, et peccántibus miserére. *P.* Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamórem nostrum atténde; peccàta dimítte, et plúviam citò largíre. *P.* Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, et consolàre lugéntes : gáudium captívis, et pátriam redde peregrínis. *P.* Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarène. *fol.* 144.

A cabo eum valde : duódecim duces generàbit, et fáciam illum créscere in gentem magnam. Pactum verò meum státuam ad Isaac, quem páriet tibi Sara témpore isto in anno altero. ℟. Amen.

Antiphona 1. Simul in unum dives et pauper : áuribus percípite; qui habitàtis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Audiant simul te Dómine omnes gentes; dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibíque ómnium ad fidem præparètur audítio, quò salvàndis promíttitur gratiæ plenitùdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 2. Exáudi nos, Deus salutàris noster, spes ómnium finium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutàris noster; ac nos tuà virtùte præcinge : dumque fidei optàmus soliditàtem, spei merceàmur quiètem, et charitàte perveniàmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua! in multitùdinem virtùtis tuæ. *Psalmus* LXV.

Hymnus. O Nazarène. *fol.* 144.

Capitula. Dona nobis Dómine, ut nos, qui te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviàmus : sicque non amóveas oratiònem nostram et misericórdiam tuam à nobis; dum ea ínspicis pétere, quæ nobis próspicis convenìre.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Salvos nos fáciat déxtera tua, et exáudi nos. Deus locùtus est in sancto suo. *Psalmus* LIX.

Lauda. Tu mandásti, mandàta tua *P*. Custodìre nimis, Deus meus ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P*. Custodìre. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Custodìre.

Hymnus.

Christe lumen perpétuum
Astrórum, fulgor síderum,
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incèdat láqueis.
156 Nullis gravètur hóstibus,
Nec maculètur corpus
Lascívià per sopórem.
Custódi corda ómnium
Fideliúmque máximà
Protectiòne própria
Tua, Christe, poténtia.
Ut gratulètur ánima
Vidísse lucem prósperam,
Implésse vota débita
Reddénda tibi, Trínitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicàtio. Orèmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. *Capitula*. Omnípotens sempitérne Deus. *f.* 94.

Benedíctio. Benedícat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui crucis portàvit injúriam. ℟. Amen. Ipse vos perdùcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris vos cóllocet, qui causa nobis factus est pacis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gloriêmur, Dómine. *Orátio*. Salvos nos fac. *fol.* 151.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea exáltans caput meum. Voce meà ad Dóminum clamávi : et exaudìvit me de monte
B sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Glória nostra, Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriêmur : quosque fecísti de cápitis exultatiòne sublímes, quæsumus, ut effícias de totius córporis consummátà salùte secúros. Elevet abjectiònem nostram tua magna celsitùdo : ut, qui humilitàte tuà à terrénis erígimur, exaltatiòne quoque tuà ad cœléstia pérvehi mereàmur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Consérva nos Dómine, quóniam in te speràmus. Tu enim, Dómine, pars hereditàtis nostræ. *Psalmus* XV.

Orátio. Consérva nos Dómine in timòre, quo díligis; et à peccáti contagiòne nos sépara : ut, quia bonórum nostrórum non índiges, tuórum nos donórum
C adsócies. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. *Psalmus* LXVIII.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, vitam ánimæ nostræ temetípsum impérti; exáudi páuperes tuos, qui nihil præ sua justítia, sed tuo replèntur múnere; tuà aluntur substántià, tuà grátià protegántur. Nec despícias vinctos, quorum te suspírant Desidéria; quorum tibi áderunt ánimæ; tuorúmque stúdia júgiter prosequúntur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. In adjutórium nostrum inténde, Dómine : ad adjuvándum me festína. *Psalmus* LXIX.

D *Orátio*. Inténde in adjutórium nostrum Dómine, et ut nos ádjuves festìnus aggrédere : tribue vires expléndi quæ nóvimus; et perféctum députa quod optàmus : ut, dum ópere tuo tua in nobis præcépta perféceris, tibi laudem députes : de efféctu tuo nos exaltêmur in præmio : te nostri magníficet óperis rectitùdo : nos tua attóllat remunerátio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Lavámini, mundi estòte, auférte malum cogitatiónum vestràrum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérsè : díscite benefácere, quærite judícium, subvenìte oppréssis, judicàte pupíllo, deféndite víduam. *P*. Si volúeritis, et audiéritis, bona terræ comedètis, dicit Dóminus. ℣. Si fúerint peccàta vestra ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur : et si fúerint rubra

simplex habitâbat in tabernâculis. Isaac amâbat Esau, eò quòd de venatiónibus illius vescerêtur : et Rebécca diligêbat Jacob. Coxit autem Jacob pulméntum : ad quem cùm venísset Esau de agro lassus, ait : Da mihi de coctiône hac rufa, quia éppidò lassus sum. Quam ob causam vocâtum est nomen ejus Edóm. Cui dixit Jacob : Vende mihi primogénita tua. Ille respóndit : En mórior, quid mihi próderunt primogénita ? Ait Jacob : Jura ergo mihi. Jurâvit ei Esau, et véndidit primogénita. Et sic accépto pane et lentis edúlio, comêdit, et bibit, et âbiit ; parvipéndens quod primogénita vendidísset (*Cap.* xxvi). Ortâ autem fame super terram, post eam sterilitâtem quæ acciderat in diêbus Abraham, âbiit Isaac ad Abimeléch regem Palæstinórum in Geràra. Appâruit ei Dominus, et ait : Ne descéndas in Ægyptum, sed quiésce in terra, quam díxero tibi. Et peregrinâre in ea, eròque tecum, et benedícam tibi : tibi enim et sémini tuo dabo univérsas regiónes has, complens juraméntum quod spopóndi Abraham patri tuo. Et multiplicâbo semen tuum sicut stellas cœli : dabóque pósteris tuis univérsas regiónes has : et BENEDICENTUR in sémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obedíerit Abraham voci meæ, et custodíerit præcépta et mandâta mea, et cærimónias legésque servâverit. Mansit ítaque Isaac in Gerâris. Qui cùm interrogarêtur à viris loci illius super uxóre sua, respóndit : Soror mea est : timúerat enim confitêri quòd sibi esset sociâta conjúgio, réputans ne fortè interfícerent eum propter illíus pulchritúdinem. Cùmque pertransíssent dies plúrimi, et ibidem morarêtur, prospíciens Abimeléch rex Palæstinórum per fenéstram, vidit eum jocántem cum Rebécca uxóre sua. Et accersíto eo, ait : Perspícuum est quòd uxor tua sit : cur mentítus es eam sorórem tuam esse ? Respóndit : Tímui ne mórerer propter eam. Dixítque Abimeléch : Quare imposuísti nobis ? pótuit coíre quíspiam de pópulo cum uxóre tua, et indúxeras super nos grande peccâtum. Præcepítque omni pópulo, dicens : Qui tetígerit hóminis hujus uxórem, morte moriêtur. Sevit autem Isaac in terra illa, et invênit in ipso anno céntuplum : benedixítque ei Deus. Et locupletâtus est homo, et ibat profíciens atque subcréscens, donec magnus veheménter efféctus est : habuítque possessiónes óvium et armentórum, et famíliæ plúrimum. Ob hoc invidéntes ei Palæstíni, omnes púteos, quos fóderant servi patris illius Abraham, illo témpore obstruxérunt, impléntes humo : in tantum, ut ipse Abimeléch díceret ad Isaac : Recêde à nobis, quóniam poténtior nobis factus es valdè. Et ille discédens, ut veníret ad torréntem Geraræ, habitarétque ibi : rursùm fodit alios púteos, quos fóderant servi patris sui Abraham, et quos, illo mórtuo, olim obstrúxerant Philísthiim : appellavítque eos eísdem nomínibus quibus antè pater vocáverat. Foderúntque in torrénte, et reperérunt aquam vivam. Sed et ibi júrgium fuit pastórum Geraræ advérsùs pastóres Isaac, dicéntium : Nostra est aqua : quamóbrem nomen pútei, ex eo quod accíderat, vocâvit Calúmniam. Fodérunt autem et álium : et pro álio quoque rixâti sunt, appellavítque eum, Inimicítias. Proféctus inde fodit álium púteum, pro quo non contendérunt : ítaque vocâvit nomen ejus Latitúdo, dicens : Nunc dilatâvit nos Dóminus, et fecit créscere super terram. Ascéndit autem Isaac ex illo loco in Bersabée, ubi appáruit ei Dóminus in ipsa nocte, dicens : Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timêre, quia ego tecum sum : benedícam tibi, et multiplicâbo semen tuum propter servum meum Abraham. Itaque ædificâvit ibi altâre Dómino et invocâvit ibi nomen Dómini. ℟. Amen.

Antiphona 1. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *Psalmus* LXXXIV.

Orátio. Convérte nos Deus salutâris noster ; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris ; ut plebs tua lætêtur in te ; ac salutâre tuum custódiâ salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam fructu fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Quia tu Dómine suàvis, ac mitis es, et multùm miséricors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

168 *Orátio.*

Deus suàvis ac mitis, multúmque invocántibus te miséricors ; oratiónem nostram áuribus pércipe ; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove : ut ne humo proni reptêmus, ad te viséndum nos eréptos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatiône in progénie. *Psalm.* LXXXIX. *Hymnus.* O Nazarêne. *fol.* 141.

Orátio. Esto refúgium nostrum Dómine ; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege : ac sicut sæcula patrum tua sensérunt remédia ; ita nostra in se tua intélligant benefícia.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Vésperos. Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timêbo ?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dóminus memor fuit nostri, et benedixit nobis. *Psalmus.* CXIII.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine ? *P.* Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : quia in ætérnum mihi est. ℣. Glória, et honor. *P.* Totâ die.

Hymnus.

Christe, qui regis ómnia
Verbo, alisque carnem nostram,
Cruce inlúminans eam,
Perdúcis ad Deum Patrem,
Exémplum dans Apóstolis
Redemptiónem córporis
Crucis ornâtu flóruit,
Lætêmur in te, Dómine.
Deo Patri sit glória

℣. Et ab aliénis parce servis tuis. P. Munda nos.
℣. Glória, et honor, etc. P. Munda nos.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus : ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequâquam sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

Fílius sápiens lætíficat patrem : filius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nil próderunt thesáuri impietâtis : justítia verò liberâbit à morte. Non áffliget Dóminus ánimam justi fame, et insídias impiórum subvértet. Egestâtem operâta est manus remíssa : manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos : idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sápiens est : qui autem stertit æstâte fílius confusiónis. Benedíctio Dómini super caput justi : os autem impiórum óperit iniquitâtem. Memória justi cum láudibus : et nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta suscípiet : et stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter : qui autem dépravat vias suas, maniféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolôrem : et stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi : et os impiórum óperit iniquitâtem. Odium súscitat rixas : et univérsa delícta óperit cháritas. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* xix).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Venérunt duo Angeli Sódomam véspere, sedénte Loth in fóribus civitâtis. Qui cùm vidísset eos, surréxit, et ivit óbviàm eis : adoravítque pronus in terra, et dixit : Obsecro, Dómini, declinâte in domum púeri vestri, et manête ibi : lavâte pedes vestros, et manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt : Mínimè, sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad eum : ingressísque domum illíus fecit convívium, coxit ázyma : et comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitâtis devellavérunt domum illíus à púero usque ad senem, omnis pópulus simul. Vocaverúntque Loth, et dixérunt ei : Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte? educ illos, ut cognoscâmus eos. Egréssus ad illos Loth, post tergum occlúdens óstium, ait : Nolíte, quæso, fratres mei, nolíte malum hoc fácere. Hábeo duas filias, quæ necdum cognovérunt virum : edûcam eas ad vos, et abutímini eis sicut placúerit vobis, dúmmodò viris istis nihil mali faciâtis, quia ingréssi sunt sub umbra cúlminis mei. At illi dixérunt : Recêde illuc. Et rursus . Ingréssus es, ínquiunt, ut ádvena; numquid ut júdices? te ergo ipsum magis quàm hos affligémus. Vimque faciébant Loth vehementíssimè : jamque propè erant
A ut effringerent fores. Et ecce misérunt manum viri, et introduxérunt ad se Loth, clausérunt óstium. Et eos, qui foris erant, percussérunt cæcitâte à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium invenîre non possent. Dixérunt ergo ad Loth : Habes hic tuórum quémpiam? génerum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac : delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino, qui misit nos ut perdâmus illos. Egréssus ítaque Loth, locûtus est ad géneros suos qui acceptúri erant filias suas, et dixit : Súrgite, egredímini de loco isto : quia delêbit Dóminus civitâtem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cúmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicéntes : Surge, tolle uxórem tuam, et duas filias quas habes : ne et tu
B páriter péreas in scélere civitâtis. Dissimulánte illo, apprehendérunt manum ejus, et manum uxóris, ac duârum filiârum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxerúntque eum, et posuérunt extra civitâtem : ibíque locúti sunt ad eum, dicéntes : Salva ánimam tuam : noli respícere post tergum, nec stes in omni circà regióne : sed in monte salvum te fac, ne et tu simul péreas. Dixítque Loth ad eos : Quæso, Dómine mi, quia invénit servus tuus grátiam coram te, et magnificásti **159** glóriam et misericórdiam tuam quam fecísti mecum, ut salvâres ánimam meam, nec possum in monte salvári, ne fortè apprehéndat me malum, et móriar : Est cívitas hic juxta, ad quam possum fúgere, parva, et salvâbor in ea : numquid non módica est, et vivet ánima mea? Dixítque ad
C eum : Ecce étiam in hoc suscépi preces tuas, ut non subvértam urbem pro qua locûtus es. Festína, et salvâre ibi : quia non pótero fácere quicquam donec ingrediâris illuc. Idcircò vocâtum est nomen urbis illíus Segor. Sol egréssus est super terram, et Loth ingréssus est Segor. Igitur Dóminus pluit super Sódomam et Gomórrham sulphur et ignem à Dómino de cœlo : et subvértit civitâtes has, et omnem circà regiónem, univérsos habitatóres úrbium, et cuncta terræ viréntia. Respiciénsque uxor ejus post se, versa est in státuam salis. Abraham autem consúrgens manè, ubi stéterat priùs cum Dómino, intúitus est Sódomam et Gomórrham, et univérsam terram regiónis illíus : viditque ascendéntem favíllam de terra quasi fornâcis fumum. Cùm enim subvérteret
D Deus civitâtes regiónis illíus, recordâtus est Abrahæ, et liberâvit Loth de subversióne úrbium in quibus habitáverat. ℟. Amen.

Antíphona. 1. Salvos nos fac dézterâ tuâ, et exáudi nos. Deus locûtus est in sancto suo. *Psalmus* LIX.

Orátio. Auxiliâre nobis Dómine in tribulatióne; et exáudi nos ad salûtem : ut dilécti tui ipsâ, quà formâti manu sunt, reforméntur : ut, quo sunt contríti bráchio, eódem rursum favénte, cupítum pervéniant ad remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Parce páuperi et ínopi : ánimas páuperum salvas fac, Dómine. *Psalmus* LXXI.

nitus tuus : feci tibi sicut præcepisti mihi : surge, A sede, et cómede de venatióne mea, ut benedicat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam citò invenîre potuísti, fili mi? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit ut citò mihi occúrreret quod volèbam. Dixítque Isaac : Accède huc, ut tangam te fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esaü, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majoris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait : Tu es filius meus Esaü? Respóndit : Ego sum. At ille : Offer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedicat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedísset, óbtulit ei et vinum : quo hausto, dixit ad eum : Accède ad me, B et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculâtus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illius fragrántiam, benedícens ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ, abundántiam fruménti et vini, et olei. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus : esto Dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ : qui maledíxerit tibi, sit maledíctus : et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleâtur. Vix Isaac sermónem impléverat : et egrésso Jacob foras, venit Esaü, coctósque de venatióne cibos íntulit patri, dicens : Surge pater mi, et cómede de venatióne filii tui : ut benedicat mihi ánima tua. Dixítque Isaac : Quis C enim es tu? Qui respóndit : Ego sum primogénitus tuus Esaü. Expâvit Isaac stupóre veheménti : et ultrà quàm credi potest, admírans, ait : Quis ille ígitur est, qui dudum captam venatiónem áttulit mihi, et comédi ex ómnibus priúsquàm tu venîres? benedixíque ei, et erit benedíctus. Audítis **170** Esaü sermónibus patris, irrúgiit clamóre magno : et consternâtus in terra, ait : Bénedic étiam mihi, pater mi. Qui ait : Venit germânus tuus fraudulénter, et accêpit benedictiónem tuam. Subjúnxit : Justè vocâtum est nomen ejus Jacob : supplantâvit enim me en álterâ vice : primogénita mea antè tulit, et nunc secúndò subrípuit benedictiónem meam. Rursúmque ad patrem : Nunquid non servásti, ait, et mihi benedictiónem? Respóndit Isaac : si dóminum tuum D illum constítui, et omnes fratres ejus servitúti illius subjugávi : fruménto et vino stabilívi eum, tibi pòst hæc, fili mi, ultrà quid fáciam? Cui dixit Esaü : Num unam inquit, tantùm benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cùmque ejuláu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum : In pinguédine terræ, et in rore cœli désuper, erit benedíctio tua. Vives gládio, et fratri tuo sérvies : tempúsque véniet, cùm excútias et solvas jugum ejus de cervícibus tuis. Oderat ergo semper Esaü Jacob pro benedictióne, quâ benedíxerat ei pater : dixítque in corde suo : Véniat dies luctûs patris mei, ut occídam Jacob fratrem meum. Nunciáta sunt hæc Rebéccæ, quæ mittens, et vocans Jacob filium suum, dixit ad eum. Ecce, Esaü frater tuus minâtur ut occidat te. Nunc audi ergo, fili, vocem meam, et consúrgens fuge ad Laban fratrem meum in Aran : habitabísque cum eo dies paucos, donec requiéscat furor fratris tui, et cessâbit indignátio ejus, oblivìscâtur eórum quæ fecísti in eum : pósteà mittam, et addúcam inde huc : cur utróque orbâbor filio in una die? Dixit quoque Rebécca ad Isaac : Tædet me vitæ meæ propter filias Heth : si accéperit Jacob uxórem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. (*Cap.* XXVIII.) Vocâvit autem Isaac Jacob, et benedíxit ei, præcepítque ei, dicens : Noli accípere cónjugem de génere Chánaan : sed vade, et profíciscere in Mesopotámiam Syriæ in domum Bathuél patris matrísque tuæ, et áccipe tibi inde uxórem de filiâbus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, et créscere te fáciat, atque multíplicet : ut sis in turmas populórum. Et det tibi benedictiónes Abraham, et sémini tuo post : ut possídeas terram peregrinatiónis tuæ, quam pollícitus est avo tuo. ℟. Amen.

Hymnus.

Ætérne lucis Cónditor,
Lux ipse totus, et dies,
Noctem nec ullam séntiens,
Natûra lucis pérpetim :
Jam cedat pallens próximo
Diéi nox advéntui
Obténdens Lumen síderum
Adest et clarus lúcifer.
Jam strato læti súrgimus
Grates canéntes et tuas,
Quòd cæcam noctem vícerit,
Revértat rursùs Sol diem.
Te nunc, ne carnis gáudia
Blandis subrépant téstibus,
Dolis ne cedat sæculi
Mens nostra, Sancte, quæsumus.
Ira ne rixas própocet,
Gúlave ventrem íncitet,
Opus pervértat ne fames,
Turpis ne fluxus óccupet;
Sed firmaménto sóbrii,
Casto manéntes córpore,
Toto fidéli spíritu,
Christe, ducâmus hunc diem
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *fol.* 138.

Capítula. Illúmina, Dómine. *fol.* 26.

Lauda. Miserére nobis, Dómine : miserére nobis. *P.* Ecce, tempus est, ut misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Ecce, tempus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce.

Orátio. Sicut servórum in mánibus dominórum suórum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine : quoúsque et peccántibus noxam dimittas, et vapulántium

benedicat nos Deus : et métuant eum omnes fines A
terræ. *Psalmus* LXVI.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua : *P.* Et salutàre tuum secúndùm elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Et salutàre. ℣. Glória. *P.* Et salutàre.

Hymnus.

Adésto nostris précibus,
Adésto jam propítius,
O Christe mundi glória !
Fessúmque lumen ínriga.
Te vespertína orátio,
Te matutína cóncinat :
Tibi indeféssè pérsonet
Hymnum cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 138. *Capítula.* Sit festum jejúnium. *fol.* 149. *Lauda.* A peccátis nostris, *Et Orátio.* Ab occúltis nostris. *Quære f.* 158.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus.* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *Quære fol.* 129.

Antiphona 1. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab início.

Orátio. Meménto congregatiónis tuæ Domine, quam creásti ab início : tuæque non obliviscàris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ réspice : et promissa nos júgiter libertàte compléctere. **161** ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Confitébimur tibi Deus : confitébimur, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine placàbilis intuêre : et quos contrítos éfficit timor pœnæ : et amor indulgéntiæ lætíficet, et plenitúdo remissiónis indéptæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolàtio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed vitæ reàtus, vexatióque jactátos árguit, vel consciéntia facínorum, vel últio peccatórum : Libera nos propter glóriam nóminis tui; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut, cum utrámque rem propter te féceris, et sólità pópulum tuum pietàte respéxeris; glória tibi detur ex liberatióne, et propitiátio nobis tuo accédat ex nómine. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Custodite vos à murmuratióne, quæ nihil prodest, et à detractióne párcite linguæ : quóniam verbum abscónsum non celábitur : os autem, quod mentítur, occidit ánimam. ℣. Non mentiémini invicem, nec decípiat unusquísque próximum suum. *P.* Quóniam. ℣. Glória, etc. *Reiterétur* ℟.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malórum nostrórum fácinus voluptàtum : nostræque confessióni cleménter tuum appóne audítum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis; qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis cor
B pœnitens tribuis, ac confessiónibus nostris grátiam tuam. Sed, quia publicànus à longè stans et percútiens pectus suum, solà confessióne purgàtus est; simíliter et nos peccatóres exáudi : ut, sicut illi mérito petitiónis suæ fructum donásti: ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndere peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus omnípotens benedicat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Cánticum Génesis XXVII.

Ecce odor filii mei * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ,
C abundántiam fruménti, vini, et ólei : * et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus :

Esto dóminus fratrum tuórum, * et incurvéntur ante te filii matris tuæ :

Deus autem omnípotens benedicat tibi, et créscere te fáciat, atque multíplicet : * ut sis in turmas populórum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, et sémini tuo post te : * ut possídeas terram peregrinatiónis tuæ.

Orátio. Tuam Deus omnípotens cleméntiam deprecàmur : ut membris Christi tui Dómini nostri dono tui múneris copuláti, ejúsque bonus odor effécti, tuis benedictiónibus ditémur ut filii; in ejus semper
D maneàmus regno à Dómino subjugáti. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Rex meus et Deus meus, ad te oràbo, Dómine, manè. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ.

Cánticum. Benedictus.

Lauda. Laudàte Dóminum in sanctis ejus : laudàte eum in firmaménto virtùtis ejus. *Psalmus* CL.

Lectio libri Génesis (*Cap.* XX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Proféctus Abraham in terram Austràlem, habitàvit inter Cades et Sur : peregrinàtus est in Geráris. Dixítque de Sara uxóre : Soror mea est. Misit ergo Abimeléch rex Gerárae, et tulit

ritàtis advéntu declaréscant, et osténsam salùtem A cordis humilitàte suscípiant.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* 33).

℟. Deo grátias.

Dómine miserére nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiònis. A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab expectatiòne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificàtus est Dóminus, quóniam hábitàvit in excélso : implèvit Sion judício et justitià. Et erit fides in tempóribus suis : divítiæ salùtis sapiéntiæ et sciéntiæ : timor Dómini ipse thesáurus est. Ecce vidéntes clamàbunt foris, et Angeli pacis amàrè flebunt. B Dissipátæ sunt viæ, cessàvit tránsiens per sémitam, írritum factum est pactum, projécit civitátes, non reputàvit hómines. Luxit, et elánguit terra : confúsus est Líbanus, et obsórduit, et factus est Saron sicut desértum : et concússa est Basan, et Carmélus. Nunc exúrgam dicit Dóminus : nunc exaltàbor, nunc sublevàbor. ℟. Amen.

Antiphona 1. Qui diligitis Dóminum, odíte malum : custódit Dóminus ánimas servórum suórum, de manu peccatóris liberàvit eos. *Psalmus* XCVI.

Orátio. Deus, cujus in regno credéntium terra exúltat; cujus justítiam cœli annúntiant; cujus dominatiònem Angelórum legiónes adórant : custódi servórum tuórum ánimas; ac ne peccáti auctórem C sequéntes intereàmus, tu líbera; tu prótege; tu consérva : ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præíerit, non nos meritórum pœna exuréndos accípiat; sed cleméntia creatóris, ut vivàmus, erípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, et qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

Orátio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui amòris obsequia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulàre nos fácias. Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiònis efficiàtur suavíssimus : ac sic labor ipse de D charitàte studeàtur, ut apud te fruges ei in beatitúdine recondántur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Deprecèmur Dóminum, et placábilis erit nobis. *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Veníte, exultèmus Dómino : jubilèmus Deo salutári nostro. *P.* Et exáudi. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicàmus omnes : Parce, Dómine, et miserère. *P.* Quia pius es. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia pius es. ℣. Salvum fac, Dómine, pópulum tuum, et bénedic hereditàtem tuam. *P.* Quia. ℣. Avertàtur furor tuus à civitàte ista et pópulo tuo. *P.* Quia pius es. ℣. Avérte fáciem tuam à peccàtis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *P.* Quia.

Hymnus O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Exálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; et ne maculètur mens supérbiæ morbo, gressus nostros super mundi hújus latitúdine tríbue ambulàre : ne nóxii incedàmus in cómpedes; sed humíliter sentiéndo ad plenitúdinem spei nobis condónes properàre.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificètur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnóvit occàsum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Reple, Deus, gáudio os nostrum : et lingua nostra in exultatiòne. *Psalmus* CXXV.

Dóminus sit. ℟. Et Cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis *P.* Elóquia tua, **173** super mel et favum ori meo. ℣. Ab omni via mala próhibe pedes meos : ut custódiam verba tua. *P.* Elóquia. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Elóquia.

Hymnus.

Christe, precàmur, ánnue;
Mistásque voces flétibus
Semper benignus et pius
Ventùram in noctem súscipe.
Te corda nostra sómnient :
Te per sopórem séntiant :
Tuámque semper glóriam
Vicinà luce cóncinant.
Vitam salùbrem tríbue :
Nostrum calórem réfice :
Tetram noctis calíginem
Cláritas tua inlúminet.
Hymnis vota persólvimus,
Vespérque sacrum póscimus,
Nostrum delens chirógraphum,
Tuúmque præstans éditum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus. *Quære fol.* 138.

Capítula. Nonàrum horàrum spátiis hujus diéi jam peráctis, tibi, Omnípotens Deus, sacrifícium réddimus laudis, ut hoc jejúnium festum tuórum sit gáudium servulórum : ut, qui tibi submitténtes colla servimus, à cunctis diabólicis fráudibus eruàmur. Dona itaque servis tuis præsídium indeféssum, ut tuis inhæréndo mandátis, non conturbèmur ab insidiatòre, sed te mereàmur habère in ómnibus protectórem.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui per eleēmósynam et jejúnium extíngui dixit peccàta, super vos benedictiònis suæ concèdat grátiam. ℟. Amen

benedicat nos Deus : et métuant eum omnes fines A terræ. *Psalmus* LXVI.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua : *P.* Et salutàre tuum secúndùm elóquium tuum. ℣. Et respondèbo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Et salutàre. ℣. Glória. *P.* Et salutàre.

Hymnus.

Adésto nostris précibus,
Adésto jam propítius,
O Christe mundi glória !
Fessúmque lumen ínriga.
Te vespertína orátio,
Te matutína cóncinat :
Tibi indefésse pérsonet
Hymnum cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 138. *Capítula.* Sit festum jejúnium. *fol.* 149. *Lauda.* A peccátis nostris, *Et Orátio.* Ab occúltis nostris. *Quære f.* 158.

FERIA QUINTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus.* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *Quære fol.* 129.

Antíphona 1. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio.

Orátio. Meménto congregatiónis tuæ Domine, quam creásti ab initio : tuæque non obliviscàris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo ; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ réspice : et promíssa nos júgiter libertàte compléctere. **161** ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Confitébimur tibi Deus : confitébimur, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine placábilis intuère : et quos contrítos éfficit timor pœnæ : et amor indulgéntiæ lætíficet, et plenitúdo remissiónis indéptæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Citò anticipet nos misericórdia tua, Dómine ; quos nec consolàtio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii ; sed vitæ reàtus, vexatióque jactátos árguit, vel consciéntia facínorum, vel últio peccatórum : Libera nos propter glóriam nóminis tui ; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut, cum utrámque rem propter te féceris, et sólità pópulum tuum pietàte respéxeris ; glória tibi detur ex liberatiône, et propitiàtio nobis tuo accédat ex nómine. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Custodíte vos à murmuratióne, quæ nihil prodest, et à detractióne párcite linguæ : quóniam verbum abscónsum non celàbitur : os autem, quod mentitur, occídit ánimam. ℣. Non mentiémini invicem, nec decípiat unusquísque próximum suum. *P.* Quóniam. ℣. Glória, etc. *Reiterètur* ℟.

In Laudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine ; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptátum : nostræque confessióni cleménter tuum appóne audítum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis ; qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis corpœnitens tríbuis, ac confessiónibus nostris B grátiam tuam. Sed, quia publicánus à longè stans et percútiens pectus suum, solâ confessióne purgátus est ; simíliter et nos peccatóres exáudi : ut, sicut illi mérito petitiónis suæ fructum donásti : ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignèris impéndere peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus omnípotens benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Cánticum Génesis XXVII.

Ecce odor fílii mei * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ, C abundántiam fruménti, vini, et ólei : * et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus :

Esto dóminus fratrum tuórum, * et incurvéntur ante te fílii matris tuæ :

Deus autem omnípotens benedícat tibi, et créscere te fáciat, atque multíplicet : * ut sis in turmas populórum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, et sémini tuo post te : * ut possídeas terram peregrinatiónis tuæ.

Orátio. Tuam Deus omnípotens cleméntiam deprecâmur : ut membris Christi tui Dómini nostri dono tui múneris copuláti, ejúsque bonus odor effécti, tuis benedictiónibus ditémur ut fílii ; in ejus semper maneâmus regno à Dómino subjugáti. ℟. Amen. D Per.

Ad Benedíctus. Antíphona. Rex meus et Deus meus, ad te oràbo, Dómine, manè. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ.

Cánticum. Benedíctus.

Lauda. Laudàte Dóminum in sanctis ejus : laudàte eum in firmaménto virtútis ejus. *Psalmus* CL.

Lectio libri Génesis (*Cap.* XX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Proféctus Abraham in terram Austrálem, habitávit inter Cades et Sur : peregrinátus est in Geráris. Dixítque de Sara uxóre : Soror mea est. Misit ergo Abimeléch rex Gerâræ, et tulit

Cùmque matùrè surrexísset, tulit duas uxóres suas, A et tótidem fámulas, cum úndecim fíliis, et transivit vadum Jaboch. Traductísque ómnibus quæ ad se pertinébant, mansit solus : et ecce vir luctabâtur cum eo usque manè. Qui cùm vidéret quòd eum superâre non posset, tétigit nervum fémoris ejus, et statim emárcuit. Dixítque ad eum : Dimitte me, jam enim ascéndit auróra. Respóndit : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Ait ergo : Quod est nomen tibi? Respóndit : Jacob. At ille, Nequàquam, inquit, Jacob appellábitur nomen tuum, sed Israël : quóniam si contra Deum fortis fuísti, quantò magis contra hómines prævalébis? Interrogâvit eum Jacob: Dic mihi, quo appellàris nómine? Respóndit : Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Et benedíxit ei in eódem loco. Vocavítque Jacob nomen loci B illius Phanuél, dicens : Vidi Dóminum fácie ad fáciem, et salva facta est ánima mea. Ortúsque est ei statim sol, postquàm trangréssus est Phanuél : ipse vero claudicâbat pede. Quam ob causam non cómedunt nervum filii Israël, qui emárcuit in fémore Jacob, usque in præséntem diem : eò quòd tetígerit nervum fémoris ejus, et obstupúerit. (*Cap.* xxxiii) Levans autem Jacob óculos, vidit veniéntem Esau, et cum eo quadringéntos viros : divisítque fílios Liæ et Rachél, ambarúmque famulárum : et pósuit utrámque ancíllam, et líberos eàrum in princípio : Liam verò, et fílios ejus, in secúndo loco : Rachél autem et Joseph novíssimos. Et ipse progrédiens, 175 adorâvit pronus in terram séptiès, donec appropinquâret frater ejus. Currens ítaque Esau óbviam C fratri suo, amplexâtus est eum : stringénsque collum ejus, et ósculans, flevit. Levatísque óculis, vidit mulíeres et párvulos eàrum, et ait : Quid sibi volunt isti? et si ad te pertíneant? Respóndit : Párvuli sunt, quos donâvit mihi Deus servo tuo. Et appropinquántes ancíllæ et fílii eàrum, incurvâti sunt. Accéssit quoque Lia cum púeris suis : et cùm simíliter adorássent, extrémi Joseph et Rachél adoravérunt. Dixítque Esau : Quænam sunt istæ turmæ quas óbviam hábui? Respóndit : Ut invenírem grátiam coram dómino meo. At ille illi ait : Hábeo plúrima frater mi, sint tua tibi. Dixítque Jacob : Noli ita, óbsecro : sed si invéni grátiam in óculis tuis, áccipe munúsculum de mánibus meis : sic enim vidi fáciem tuam, quasi víderim vultum Dei : esto mihi propítius, et súscipe benedictiónem quam áttuli tibi, et quam donâvit mihi Deus tríbuens ómnia. Vix fratre compelliénte suscípiens, ait : Gradiâmur simul, eróque sócius itíneris tui. Dixítque Jacob : Nosti dómine mi, quòd párvulos hábeam téneros, et oves, et boves fœtas, mecum : quas si plùs in ambulándo fécero laboràre, moriéntur unâ die cuncti greges. Præcédat dóminus meus ante servum suum : et ego sequar paulàtim vestígia ejus, sicut vídero párvulos meos posse, donec véniam ad dóminum meum in Seïr. Respóndit Esau : Oro te, ut de pópulo qui mecum est, saltem sócii remáneant vitæ tuæ. Non est, inquit, necésse : hoc unum tantùm indígeo, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo, dómine mi. Revérsus est ítaque illo die Esau itínere, quo vénerat in Seïr. Et Jacob venit in Socoth : ubi ædificâtâ domo et fixis tentóriis, appellavítque nomen loci illius, Socoth, id est, tabernácula. Transivítque in Salem urbem Sichimórum, quæ est in terra Chánaan, postquàm revérsus est de Mesopotámia Syriæ : et habitávit juxta óppidum. Emítque partem agri in qua fixerat tabernácula à fíliis Hemor patris Sichem, centum agnis. Et erécto ibi altári, invocâvit super illud fortíssimum Deum Israël. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus creâtor ómnium,
Lucis auctor et diéi,
Perlústra corda ómnium,
Jesu bone, fidélium.
Lucéscat habitáculum
Tuum, Christe, hospítium,
Nostræque tectum ánimæ
Figméntum tuæ déxteræ.
Tuo cruóre próprio,
Quo ipse commercâtus es,
Lucrâtus Deo ánimas
Tuâ morte ultróneâ.
Lætêtur caro frágilis,
Simúlque et homo intérior,
Vicísse noctis ténebras
Perénnis lucis lúmine.
Diéi hujus grátiâ
Concéde, sine crímine
Custódiâ perpétuâ
Fruâmur tuâ, Dómine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus.

Capitula. Emítte lucem tuam et veritâtem tuam, Dómine Deus noster : ut splendor divinitâtis tuæ calíginem mentis nostræ enúbilet ; et vera humanitâtis assúmptio, humáni géneris sit manifésta redémptio, ut, dum verus Deus verúsque homo in nobis ac pro nobis osténderis, opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste D captívos ; et enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Miserêre nobis, Dómine. *P.* Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre. ℣. Glória, et honor. *P.* Miserêre.

Orátio. Ad te Dómine, óculos nostros erígimus, quem in cœléstibus terræ máchinam virtúte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostri Dómine, miserêre, et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleméntî respícias ; et à delicti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Orátio. Excélse Dómine esto adjûtor noster : ut de A abundántia tuæ virtûtis repleâmur solátio fortitúdinis; et ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditêmur munéribus libertâtis.

Pater noster. A malo nós libera. *fol.* 10

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Ecce dies vénient, dicit Dóminus et fériam dómui Israël et dómui Juda fœdus novum : non secúndùm pactum, quod pépigi cum pátribus vestris in die quando apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægypti; pactum, quod írritum fecérunt, ut ego minâtus sum eis, dicit Dóminus. Sed hoc est pactum, quod fériam cum domo Israël post dies illos, dicit Dóminus : Dabo legem meam in viscéribus eó- B rum, et in córdibus eórum adscríbam eam : et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi **166** in pópulum. Et non docêbit ultrà vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens : Cognóscite Dóminum : omnes enim cognóscent me à mínimo eórum usque ad máximum eórum, ait Dóminus : quia propitiâbor iniquitáti eórum, et peccáti eórum non ero memor ámpliùs. ℟. Amen.

Antiphona 1. Exaltâte Deo adjutóri nostro : Jubilâte Deo Jacob. *Psalmus* LXXX.

Orátio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatióne fidei et spei plaudéntes orâmus, ut petítio nostra in tribulatióne diffûsa, tuis áuribus adpropínquet; et necessitâtum nostrârum causas insínuet : tuâ quippe C bonitâte singulórum précibus semper adsis, ut liberes : et eréptis nobis tribue desidérii ardórem ad te perténdere, et unitâtem trinæ Majestâtis devótè concórditèr clamâre : ut tuis semper láudibus déditi, tuârum justificatiónum trámitem adsecúti, in te, quæsumus exultatiónis ornaménta, et spei remédia, et fidei adquirâmus corónam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Cognóscant gentes, Christe, quod nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus : quósque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri : ut fide convertâtur consciéntia; D et spe læténtur in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Protéctor noster ádspice Deus : et réspice fáciem Christi tui. *Psalmus* LXXXIII.

℟. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. *P.* Parce, et miserêre, quia peccávimus ante te. ℣. Inter vestíbulum et altâre plorábant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes : *P.* Parce. ℣. Glória, et honor Patri.

Preces. Clamâmus ad te : Deus, exáudi. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ libera. ℣. Protéctor noster áspice sancte et piíssime Pater : flagítia réprime, et præsídium concêde. *P.* Et à flagéllo. ℣. Miserêre clemens, et indúlge placâtus, et parce, quos tuo redemísti sánguine sacro. *P.* Et à flagéllo. ℣. Súbveni, et audi aure plácidâ citò, et gémitum atténde creatúræ totius tuæ. *P.* Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. *Quære fol.* 144.

Orátio. Deus virtûtum, cujus amabília tabernácula, et speciósa sunt átria; in quorum ámbitu et gráditur sánctitas, et congáudet divínitas; da animâbus nostris illa atténtiùs concupíscere, in quibus dies una mélior super míllia nóscitur præfulgêre : Et illic quæsumus, introducâmur vel abjécti, dúmmodò non simus pénitùs ésteri : ut innováto córpore, sincêra corda in te Deum vivum exultatióne perpétuâ gáudeant; et laudem tuam dulci modulatióne, ac pio famulátu per succedéntia sæcula jocundántes persólvant.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Proverbiórum (*Cap.* XXII).

℟. Deo grátias.

Fili, Vir qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur : de pánibus enim suis dedit páuperi. Victóriam et honórem adquíret qui dat múnera : ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisórem, exíbit cum eo júrgium, cessabúntque causæ et contumélíæ. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum suórum habêbit amícum regem. Oculi Dómini custódiunt sciéntiam : et supplantántur verba iníqui. Dicet piger : Leo est foris, in médio plateârum occidéndus sum. Fóvea profúnda os aliénæ : cui irâtus est Dóminus, íncidet in ea. Stultítia conligâta est in corde púeri, et virga disciplínæ effugâbit eam. Qui calumniâtur páuperem, ut áugeat divítias, dabit ipse ditióri, et egêbit. Fili mi, inclína aurem tuam, et audi verba sapiéntiæ : appóne autem cor ad doctrínam meam : quæ pulchra erit tibi, cùm serváveris eam in ventre, et redundâbit in lábiis tuis : ut sit in Dómino fidúcia tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXV).

℟. Deo grátias.

Hæ sunt generatiónes Isaac filii Abraham : Abraham génuit Isaac : qui cùm quadragínta esset annórum, duxit uxórem Rebéccam filiam Bathuêlis Syri de Mesopotámia, sorórem Labán. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quod esset stérilis : qui exaudívit eum, et dedit concéptum Rebéccæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli; quæ ait : Si sic mihi futûrum erat, quid necésse fuit concípere? Perrexítque Rebécca, ut consúleret Dóminum. Qui respóndens, ait : Duæ gentes sunt in útero tuo, et duo pópuli ex ventre tuo dividéntur, populúsque populum superâbit, et major sérviet minóri. Jam tempus pariéndi **167** advénerat, et ecce gémini in útero ejus repérti sunt. Qui primus egréssus est, rufus erat, et totus in morem pellis híspidus : vocatúmque est nomen ejus Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenêbat manu : et idcircò appellâvit eum Jacob. Sexagenárius erat Isaac quando nati sunt párvuli. Quibus adúltis, factus est Esau vir gnarus venándi, homo agrícola : Jacob autem vir

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Meménto nostrî Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus* cv.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos vísita salutári: ut qui nostris cum pátribus coram te inîquè géssimus; à damnatiônis orígine et actuâlis peccáti contagiône, tuâ réduce grátiâ liberémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo. *Psalmus* cv.

℟. Deus misereâtur nobis, et parcat peccátis nostris: *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* Et avértat. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Miséricors *P.* Dómine, miserére. ℣. Qui es unius poténtiæ, ejusdémque cum Genitôre substántiæ. *P.* Dómine. ℣. Qui princeps sacerdôtum es, regum rector, populórum Dóminus. *P.* Dómine. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiônem mœréntibus *P.* Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, concéde: pœniténtibus salûtem tribue. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salûtis: et cóngrega nos de natiónibus, qui redémptis libértas, et redémptio factus es libertâtis. Concéde itaque nobis, ut qui nunc malórum permixtiône gémimus, te protegénte ac secernénte, in tranquillitâte, quâ Sanctos súscipis, gaudeâmus.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LXV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Pópulus qui ad iracúndiam provocat me ante fáciem meam semper: qui immolant in hortis, et sacrifícant super láteres: qui habitâbant in sepûlcris, et in delúbris idolórum dórmiunt: qui cómedunt carnem suíllam, et jus profânum in vasis eôrum. Qui dicunt, Recéde à me, non appropinques mihi, quia immúndus es: isti fumus erunt in furôre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me: non tacêbo, sed reddam et retríbuam in sinu eôrum iniquitátes vestras, et iniquitátes patrum vestrórum simul dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, et super colles exprobravérunt mihi, et remétiar opus eôrum primum in sinu. Hæc dicit Dóminus: Quómodo si inveniâtur granum in botro, et dicâtur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est: sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edûcam de Jacob semen, et de Judá possidéntem montes meos: hereditábunt eam elécti mei, et servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antiphona 1. De necessitátibus nostris líbera nos, Dómine. *Psalmus* cvi.

Orátio. De necessitátibus nostris líbera nos Dómine: et animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris et umbra mortis, lucis tuæ lustra serenitâte. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.

Antiphona 2. Miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserêtur. *Psalmus* CXIV.

Orátio. Miséricors Dómine et juste, líbera ánimas nostras de morte; óculos nostros à lácrymis; pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam: et, si justítiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Láqueus contritus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXII.

℟. Propítius esto peccátis nostris, *P.* Dómine. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. A. Dómine. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

B *Preces.* Verbum Patris altíssimi, Redémptor, *P.* Peccántibus miserére. ℣. Ad te levâmus **178** óculos, exáudi propítius. ℣. Bonitâtem tuam póscimus, indúlge propítius. *P.* Redémptor, peccántibus miserére. ℣. Curvátos diro crímine miséricors érige. *P.* Redémptor, peccántibus ℣. Dominâtor sanctíssime placábilis áspice. *P.* Redémptor, peccántibus miserére. ℣. Exténde tuam déxteram, et nos omnes líbera. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Fac nobíscum misericórdiam, et de peccátis véniam. *P.* Redémptor. ℣. Gloriôse potentíssime quod póscimus, tríbue. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Hanc plebem prótege placatûrus, et pacem miséricors. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Agnósce nostra facínora, et da indulgéntiam. *P.* Redémptor, peccántibus.

C *Hymnus.* O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Esto in nobis, Dómine Deus Israël: et malórum infestatiônem, ne deglutiâmur, à nobis repélle; nocivámque iracúndiam, ne obsorbeâmur, cómprime: sicque in nobis torrens tuæ voluptâtis redúndet, ut vitiórum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet: neque inimicórum déntibus laniêmur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulêmur: et tu adjûtor noster herédita nos in possessiône ætérnâ; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctóque Spíritu fecísti cœlum et terram.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

IN SECUNDO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

D In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Fecit lunam in témpore: *P.* Sol cognóvit occásum suum. ℣. Exiet homo ad opus suum: et ad operatiônem suam usque ad vésperum. *P.* Sol.

Dóminus sit. ℟. Et.

Antiphona. Deus deórum, et Dóminus dominôrum rex magnus et fortis, et terríbilis est, qui personam non áccipit, nec múnera; facit judícium pupíllo et víduæ, amat peregrínos, *P.* Et dat illis victum, atque vestítum: vos autem amâte peregrínos. ℣. Deus stetit in synagóga deórum: in médio autem deos discérnit. *P.* Et dat. ℣. Glória, etc.

Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capitula. Servis tuis hæc est, Dómine, vita, sub spe vitæ in hoc sæculo laborâre, et per illuminatiónem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis et oratiónibus vigilâre. Cónsecra ergo, quæsumus, jejúnium nostrum, et repélle ab ánimis nostris nostrórum sárcinam delictórum : quátenùs hic superáto diábolo, mereâmur cum ómnibus Sanctis tuis congaudêre in regno perpétuo.

Pater noster.

Benedictio. Omnipoténtis Dei vos grátia prótegat, famémque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapórem. ℟. Amen. Ut tam carne contríti quàm spíritu sanctificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen.

Per.

Laudа. Adjuva nos. *Orátio.* Propítius esto. *fol.* 126.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Ad te, Dómine. *fol.* 149.

Antiphona 1. Si verè útique justítiam loquímini : rectè judicâte fílii hóminum. *Psalm.* LVII.

Orátio. Domine, qui nos justítiam loqui, et, quæ recta sunt præcipis judicâre; tribue nobis, ut nec iníquitas in ore, necprávitas reperiâtur in mente : ut puro corde puriórque sermo conséntiat : præcêdat in opéribus justítia, nec inveniâtur dolus in lingua. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam; et hereditâtem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

Orátio. Non repéllas, Dómine, plebem, quam mercâtus es; nec derelínquas hereditâtem, pro qua cruce adpénsus es : sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietâte porréctâ nos rege : et secúndùm multitúdinem dolórum nostrórum tuâ nos lætífica exhortatióne : ut, qui dolórem nunc in præcépto fingis, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Præoccupêmus fáciem Dei in confessióne : et in psalmis jubilêmus ei. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessióne, et in psalmis tibi débitâ modulatióne modulántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno et gémitu deprecántes : ut quia tu fecísti nos, et tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor

A sollícitus atténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

169 ℟. Convertímini ad me, omnis congregátio filiórum Israël : ecce, ego confirmâbo super vos fáciem meam, dicit Dóminus. *P.* Quia miséricors sum ego, ut non in ætérnum iráscar vobis. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus; et tribus, me audíte. *P.* Quia miséricors. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuârum dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. *fol.* 150.

Antiphona. Constítue pópulum tuum Dómine, in loco sancto tuo. *Cánticum.* Dómine Deus ómnium.

B *fol.* 17.

Ad Benedictus. Antiphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserêre nobis. *P.* Ut agnoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur nobis, et benedícat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos, et misereâtur nobis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Senióres cum junióribus laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Cùm senuísset Isaac, et caligâverint óculi ejus, et vidêre non póterat : vocavítque Esaü fílium suum majórem, et dixit ei : Fili mi? Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit,

C quòd senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, et phàretram, et arcum, et egrédere foràs : cùmque venâtu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedícat tibi ánima mea ántequàm móriar. Quod cùm audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris implêret, dixit fílio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esaü fratre tuo, dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis : et perges ad gregem, affér-que mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis cibos patri tuo, quibus ille vescâtur : quos cùm intúleris, et coméderit, benedícat tibi, priúsquàm mo-

D riâtur. Cui ille respóndit : Nosti quòd Esaü frater meus homo pilósus sit et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo putet sibi voluísse me illúdere, et indúcat super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit ista maledíctio, fili mi : tantùm audi vocem meam, et pergens affer ut dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parâvit illa cibos, sicut velle patrem illius nóverat. Et véstibus Esaü valde bonis, quas apud se habêbat domi, índuit eum : pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedit pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi? At ille respóndit : Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque ei Jacob : Ego sum Esaü primogé-

Antiphona 3. In te confidit ánima mea : libera me, Dómine. *Psalmus* LVI. A

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, et exaltándo gloríficas, plebem tuam ab injustítia, et à peccatórum vínculo líbera : veritàtis et sapiéntiæ tuæ múnere corda eórum locupléta, mentésque sanctífica, ut sicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, sic et in ómnibus máneat salus, et benedíctio tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Judicàte pupíllo, et egéno : *P.* Justificàte víduam, et húmilem. Erípite páuperem, et egénum. ℣. Deus stetit in synagóga deórum : in médio autem deos discérnit. *P.* Justificàte. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Orátio. Christe Deus fac nos semper in egènum et B páuperem promptióres exístere, et legem tuam custodíre : ut misericórdiæ opéribus affluéntes, æternórum cívium mereàmur esse consortes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Quærite Dóminum, et confortámini : *P.* Quærite fáciem ejus semper. Memeníóte mirabílium ejus quæ fecit. ℣. Semen Abraham, servi ejus : filii Jacob, elécti ejus. *P.* Quærite. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; et quæréndi te júgiter infúnde amórem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptàtem : eósque sæculi impediménta non detíneant usquequàque captívos; C ut lux vultûs tui clarificet jam beàtos. ℟. Amen.

Antiphona 3. Miseràtor, et misèricors Dóminus : et longánimis, et multùm miséricors. **180** Non in finem irascètur : *P.* Neque in ætérnum indignábitur. ℣. Non secúndùm peccàta nostra fecit nobis : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis. *P.* Neque. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Miseràtor Dómine, et miséricors non irascàris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu, iniquitàtem omnem à nobis elónga, et juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilàta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus : Afflíxi pópulum meum nimis : à viis suis non sunt revérsi : multiplicàtæ D sunt mihi víduæ ejus super aréna maris. *P.* Propter hoc si égerint pœniténtiam à malo suo, habitábunt in terram absque pavóre in sempitérnum. ℣. Omnes vias meas intellígere noluérunt, ut pervenire fácerent ad me clamórem egéni, et audire vocem páuperis. *P.* Propter. ℣. Gloria, et honor, etc.

Orátio. Protéctor noster Dómine, convérte nos à viis nostris pravis, et habitàre nos fac absque pavore in terra hereditàtis nostræ : ac sic nos liberátos fidei moderámine cóntine, ut nec prosperitàte sæculi extollàmur, nec invidi hostis adversitàte turbémur, vel facinorum núbilo obumbrèmur; sed sperántes in te, quæsumus, ut nos in tua justítia líberes, nec condígna pro admíssis justè repénses : inlúmina ítaque fáciem tuam super hereditàtem tuam, et salva nos propter misericórdiam tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. In tribulatióne nostra mémores simus tui, Deus : in tribulatióne módicà, erudítio tua facta est nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64. *Reiterètur Antiphona.* In tribulatióne.

Orátio. De nocte vigilántem ad te spíritum nostrum luce Deus decóra præceptórum tuórum : et in tempestàte requiréntium te vigila; ut lux adésto meridiàna : nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; ne injustítiæ amor nostra à te vestigia rétrahat : sed valeàmus justítià dícere, te auctórem justítiæ proficiénti postulémus aviditàte : ac dùm te pérpetim ampléctere concupíscimus, tuæ quoque sapiéntiæ ampléxibus hæreàmus. ℟. Amen.

Ad Benedictus. Antiphona. A vigília matutína usque ad noctem : à custódia matutína speret Israël in Dómino. ℣. Quia apud Dóminum est misericórdia : et copiósa apud eum redémptio.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis : *P.* Laudàte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs sui, vir Ægyptius, de manu Ismaëlitàrum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prósperè agens : habitavítque in domo Dómini sui, qui optimè nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illius. Invenítque Joseph grátiam coram Dómino suo, et ministràbat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernàbat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicàvit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam : nec quícquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebàtur. Erat autem Joseph pulcher fácie, et decórus aspéctu. Post multos ítaque dies injécit dómina sua óculos suos in Joseph, et ait : Dormi mecum. Qui nequàquàm acquiéscens óperi nefário, dixit ad eam : Ecce dóminus meus, ómnibus mihi tráditis, ignórat quid hábeat in domo sua : nec quicquam est quod non in mea sit potestàte, vel non tradíderit mihi, præter te, quæ uxor ejus es : quómodo ergò possum hoc malum fácere, et peccàre in Dóminum meum? Hujuscémodi verbis per síngulos dies loquebántur, et múlier moléstа erat adolescénti, et ille recusàbat stuprum. Accidit autem quadam die, ut intràret Joseph domum, et óperis quíppiam absque àrbitris fáceret : et illa apprehénsa lacínia vestiménti ejus, díceret : Dormi mecum. Qui relícto in manu ejus pállio, fugit, et egréssus est foras. Cùmque vidísset múlier vestem in mánibus suis, et se esse contémptam, vocàvit ad se hómines domûs suæ, et ait ad eos : En introdúxit virum Hebræum, ut illúderet

Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula. Servis tuis hæc est, Dómine, vita, sub spe vitæ in hoc sæculo laboráre, et per illuminatiónem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis et oratiónibus vigiláre. Cónsecra ergo, quæsumus, jejúnium nostrum, et repélle ab ánimis nostris nostrórum sárcinam delictórum : quáténùs hìc superáto diábolo, mereámur cum ómnibus Sanctis tuis congaudére in regno perpétuo.

Pater noster.

Benedictio. Omnipoténtis Dei vos grátia prótegat, B famémque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapórem. ℟. Amen. Ut tam carne contríti quàm spíritu sanctificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Adjuva nos. *Orátio.* Propítius esto. *fol.* 126.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Ad te, Dómine. *fol.* 149.

Antíphona 1. Si verè útique justítiam loquímini : rectè judicáte fílii hóminum. *Psalm.* LVII.

Orátio. Domine, qui nos justítiam loqui, et, quæ recta sunt præcipis judicáre; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiátur in mente : ut puro corde puriórque sermo conséntiat : præcédat in opéribus justítia, nec inveniátur dolus in lingua. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam; et hereditátem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

Orátio. Non repéllas, Dómine, plebem, quam mercátus es; nec derelínquas hereditátem, pro qua cruce adpénsus es :. sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietáte porréctâ nos rege : et secúndùm multitúdinem dolórum nostrórum tuâ nos lætífica exhortatióne : ut, qui dolórem nunc in præcépto fingis, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Præoccupémus fáciem Dei in confessióne : et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessióne, et in psalmis tibi débitâ modulatióne modulántes, adorámus ac procídimus ante te, plorátu intérno et gémitu deprecántes : ut quia tu fecísti nos, et tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor A solícitus atténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

169 ℟. Convertímini ad me, omnis congregátio filiórum Israël : ecce, ego confirmábo super vos fáciem meam, dicit Dóminus. *P.* Quia miséricors sum ego, ut non in ætérnum iráscar vobis. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus; et tribus, me audíte. *P.* Quia miséricors. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. *fol.* 150.

Antíphona. Constítue pópulum tuum Dómine, in loco sancto tuo. *Cánticum.* Dómine Deus ómnium. *fol.* 17.

Ad Benedictus. Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserére nobis. *P.* Ut agnoscámus in terra viam tuam. ℣. Deus misereátur nobis, et benedícat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos, et misereátur nobis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Senióres cum junióribus laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXVII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm senuísset Isaac, et caligáverint óculi ejus, et vidére non póterat : vocavítque Esaü fílium suum majórem, et dixit ei : Fili mi? Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit, C quòd senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, et pháretram, et arcum, et egrédere foràs : cùmque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedícat tibi ánima mea ántequàm móriar. Quod cùm audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris implêret, dixit fílio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esaü fratre tuo, dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis : et perges ad gregem, affér-que mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis cibos patri tuo, quibus ille vescétur : quos cùm intúleris, et coméderit, benedícat tibi, priúsquàm mo-D riátur. Cui ille respóndit : Nosti quòd Esaü frater meus homo pilósus sit et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo putet sibi voluísse me illúdere, et indúcat super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit ista maledíctio, fili mi : tantùm audi vocem meam, et pergens affer ut dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle patrem illius nóverat. Et véstibus Esaü valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum : pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedit pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus inlátis, dixit : Pater mi? At ille respóndit : Audio. Quis es tu fili mi? Dixitque ei Jacob : Ego sum Esaü primogé-

Somnus relàxet ótium.
Te noctis inter hórridæ
Tempus precàmur, ut sopor
Mentem dum fessam dètinet.
Fidei lux inlúminet.
Hostis ne fallax íncitet
Lascívis curam gáudiis
Secrètam noctis ádvocans
Blandus in æstus córporis.
Subrèpat nullus sénsui
Horror timòris ánxii,
Inlùdat nulla mentem
Fallax imàgo visùs.
Sed cùm profúnda véxerit
Somnus, curàrum nésciùs,
Fides nequàquam dórmiat,
Vigílque sensus sómniet.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simùl Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen

Supplicátio. Orèmus.

Capítula. Jesu præcéptor occurre nobis ambulántibus viam, cupiéntibus pervenire ad pátriam; ut præcedénte luce tuà, ambulèmus in viam rectam, nec oberrèmus in ténebram istius noctis horréndam, te in nobis lucénte, qui es via, véritas et vita : da igitur nobis ut sicut cæcus ille confessióne veræ credulitàtis obtínuit donum indúltæ salùtis : ita nos adipiscàmur in istis verbis efféctum piæ petitiónis
C cùm ea quæ nos docuísti, proclamavérimus è terris :

Pater noster.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Omnípotens Jesus Christus, qui virtùte poténtiæ suæ cæcis óculis præstitit medicinam, ipse óculos vestros ab omni vanitàte avértat. ℟. Amen. Et qui illi præstitit se in veritàte cognóscere, ipse corda vestra in sui nimis dilectióne confírmet. ℟. Amen. Quique se per hoc miráculum osténdit admirábilem pópulis, ita nos dono ímpleat sanctæ virtùtis, quálitèr ad æternam vitam sine mácula pervenire possitis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

D *Lauda.* Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine : *P.* Ut custódiam verbum tuum, Deus meus. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? totà die meditàtio mea est. *P.* Ut. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine : verbúmque tuum totà servèmus attentióne; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetìm fácias complacère. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 2. Ne áuferas de ore meo verbum veritàtis, Dómine : *P.* Quia in judíciis tuis sperávi. ℣. Et véniat super nos misericórdia tua Dómine :
A salutàre tuum, et eloquium tuum. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Tua super nos misericórdia, Dómine, dùm rogàmus, advéniat : tuúmque salutàre cor nostrum eloquàtur, et erudítio mentes nostras enùtriat : ut qui in tuis speràmus sermónibus, tuis per ómnia consolèmur virtútibus : ac dùm spes nostra in te dirígitur, spei ipsius à te nobis petítio concedàtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 3. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua : *P.* Salutàre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondèbo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. ℣ Glória, et honor, etc.

Orátio. Veniat super nos, Dómine, salutàre tuum :
B ut ex ore nostro veritàtis numquàm décidat verbum; nec confundàmur eléquii testimónio tui; sed líberè fateàmur tuæ legis insígnia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 4. Avérte óculos meos, ne vídeant 183
vanitàtem : *P.* Et in via tua vivífica me, Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuàrum : et exquìram eam semper. *P.* Et in via. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Avérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitàtem; et in via tua vivífica nos : fac nos odìre sæculum, et dilígere Christum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Psalmus L *totus cum* Glória Patri, etc.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster.

Preces. Avérte, Dómine. *P.* Iram tuam à nobis. ℣. Adsit nobis poténtia tua, Dómine. *P.* Iram. ℣. Bénedic, Dómine hereditàtem tuam. *P.* Iram. ℣. Concède pacem Ecclésiæ tuæ, Dómine. *P.* Avérte.

Orátio. Avérte, Dómine, fáciem tuam à peccátis nostris; et omnem iram ac furòrem tuum à nobis rémove : Ecclésiæ tuæ pacem concède; et omnes iniquitàtes nostras clemens dele : rémove ab óculis tuis nostràrum fácinus voluptàtum, nostræque confessióni tuum cleméntèr appóne audìtum; et véniæ da remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Tu autem Dómine. *Psalmus* 3. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141.

Antiphona 1. Lignum vitæ planta, Dómine, in córdibus nostris; ut det fructum in témpore suo. *Psalmus* 1.

Orátio. Concède nobis, Dómine, ob amórem beatitúdinis consília declinàre iniquitàtis; cáthedram ítaque pestiléntiæ procul à nobis sepóne : ut pestíferæ doctrìnæ tabes non adhæreat connivéntiæ nostræ; sed voluntàtem nostram à malítiæ assensióne tu rémove; et meditatióne legis tuæ jugi nos tibi amóre conjúnge. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ut per jejúnii castigatiónem diáboli calcétis supér- A biam, et humilitâtis Christi apprehendâtis itínera. ℟. Amen. Ac præstet Dóminus, ut per distributiónis eleëmósynam præséntis vitæ remédia et dona consequámini ætérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Miserère nobis. *Orátio.* Sicut servórum in mánibus. *fol.* 170.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141

Antiphona 1. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. *Psalmus* CI.

Orátio. Exúrge Deus, et miserère Sion; quia tempus miseréndi nobis advênit : réspice ad nostræ B paupertâtis oratiónem, tuorúmque humílium amplé- ctere precem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Propítius esto iniquitátibus nostris: et sana, Dómine, languóres nostros. *Psalmus* CII.

Orátio. Benedicat te, Dómine, ánima nostra; et ómnia interióra ejus in tuis láudibus conclámment: ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratióne concúrras; et vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; et votum perfe- ctióne corónes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Misericórdia Dómini à sæculo, et usque in sæculum super timéntes eum. *Psalmus* CII.

Orátio. Miserâtor Dómine, et miséricors, ne ira- C scâris nobis in finem : sed quantum distat óriens ab occásu, iniquitâtem à nobis omnem elónga; et juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes : Peccávimus tibi, Deus : *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiâre in malis, quæ quotídie adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua, et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam. ℟. Glória, et honor.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contritum et humiliâtum, Deus, ne despícias. *Psalmus* L.

Orátio. Hunc psalmum, medicamínibus pœniténtiæ plenum, vócibus tibi Dómine linguâ nostrâ per- D sólvimus : postulamúsque, ut sícuti David post Uríæ Cethæi sánguinem fusum, per cor contrítum et humiliâtum diluísti commíssa; ita quoque nostra Dómine símili satisfactióne dignâre amputâre peccâta. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antiphona. Ne extérmines plebem tuam, Dómine, et hereditâtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine rex deórum. *Require fol.* 103.

174 *Orátio.* Univérsæ carnis spirítui fortíssime ac miséricors Deus, propitiâre, quæsumus; universitâti Ecclésiæ tuæ dimitte peccâta ómnium : aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes et scélera nostra, tuæque nos benedictiónis et pacis infusióne locupléta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritâtem tuam : *P.* Ipsa me dedúxerunt, et perduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6. *Laude.* In sanctis ejus laudâte Dóminum.

Léctio libri Génesis (Cap. XXXII*).*

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Misit Jacob núncios ante se ad Esaü fratrem suum in terra Seir, in regióne Edom. præcepítque eis, dicens : Sic loquímini dómino meo Esaü : Hæc dicit frater tuus Jacob : Apud Laban peregrinâtus sum, et fui usque in præséntem diem. Hábeo boves, et ásinos, et oves, et servos, et ancíllas : mittóque nunc legatiónem ad dóminum meum, ut invéniam grâtiam in conspéctu tuo. Reversíque sunt núncii ad Jacob, dicéntes : Vénimus ad Esaü fratrem tuum, et ecce próperat in occúrsum tuum cum quadringéntis viris. Timuit Jacob valdè : et pertérritus divísit pópulum qui secum erat, greges quoque et oves et boves, et camélos, in duas turmas, dicens : Si vénerit Esaü ad unam turmam, et percússerit eam, alia turma, quæ réliqua est, salvâbitur. Dixítque Jacob : Deus patris mei Abraham, et Deus patris mei Isaac : Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, et in locum nativitâtis tuæ, et benefáciam tibi : minor sum cunctis miseratiónibus tuis, et veritâte tuâ quam expléstí servo tuo. In báculo meo transívi Jordânem istum : et nunc cum duâbus turmis regrédior. Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valde eum tímeo : ne fortè véniens percútiat matrem cum fíliis. Tu locútus es quod benefáceres mihi, et dilatâres semen meum sicut arênam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. Cúmque dormísset ibi nocte illâ, separâvit de his quæ habébat, múnera Esaü fratri suo, capras ducéntas, hircos viginti, oves ducéntas, et aríetes vigínti, camélos fœtas cum pullis suis trigínta, vaccas quadragínta, et tauros vigínti, ásinas vigínti, et pullos eârum decem. Et misit per manus servórum suórum síngulos seórsùm greges, dixítque púeris suis : Antecédite me : et sit spátium inter gregem et gregem. Et præcêpit prióri, dicens : Si óbvium habúeris fratrem meum Esaü : et interrogáverit te, Cujus es? aut, Quò vadis? aut, Cujus sunt ista quæ séqueris? respondêbis : Servi tui Jacob, múnera misit dómino suo Esaü : ipse quoque post nos venit. Similiter dedit mandâta secúndo, et tértio, et cunctis qui sequebántur greges, dicens : Iisdem verbis loquímini ad Esaü, cum invenéritis eum. Et addêtis : Ipse quoque servus tuus Jacob iter nostrum inséquitur : dixit enim : Placâbo illum munéribus quæ præcédunt, et postea vidébo illum, fórsitan propitiábitur mihi. Præcessérunt ítaque múnera ante eum, ipse verò mansit nocte illâ in castris.

ánimæ illíus, dùm deprecarêtur nos, et non audívimus : idcírcò venit super nos ista tribulátio. E quibus unus Ruben, ait : Nunquid non dixi vobis : Nolíte peccàre in púerum : et non audístis me? en sanguis ejus exquíritur. Nesciébant enim quòd intellígeret Joseph : eò quòd per intérpretem loquerêtur ad eos. Avertítque se parúmper, et flevit : et revérsus locûtus est ad eos. Tollénsque Símeon, et ligans illis præséntibus, jussit minístris ut implérent eórum saccos trítico, et repónerent pecúnias singulórum in sácculis suis, datis supra cibáriis in viam : qui fecérunt ita. At illi portántes fruménta in ásinis, profécti sunt. Apertóque unus sacco, ut daret juménto pábulum in diversório, contemplàtus pecúniam in ore sácculi, dixit frátribus suis : Rédditа est mihi pecúnia, en habêtur in sacco. Et obstupefácti turbatíque, mútuò dixérunt : Quidnam est hoc quod fecit nobis Deus? Venerúntque ad Jacob patrem suum in terram Chánaan, et narravérunt ei ómnia quæ accidíssent sibi, dicéntes : Locûtus est nobis Dominus terræ durè, et putàvit nos exploratóres esse províncæ. Cui respóndimus : Pacífici sumus, nec ullas molímur insídias. Duódecim fratres uno patre géniti sumus : unus non est super, mínimus cum patre nostro est in terra Chánaan. Qui ait nobis : Sic probábo quòd pacífici sitis : Fratrem vestrum unum dimíttite apud me, et cibária dómibus vestris necessária súmite, et abíte, fratrémque vestrum mínimum addúcite ad me, **185** ut sciam quòd non sitis exploratóres : et istum, qui tenêtur in vínculis, recípere possítis : ac deínceps quæ vultis, eméndi habeàtis licéntiam. His dictis, cùm fruménta effúnderent, sínguli reperérunt in ore saccórum ligátas pecúnias : exterritísque simùl ómnibus, dixit pater Jacob : Absque líberis me esse fecístis, Joseph non est super, Símeon tenêtur in vínculis, Bénjamin auferêtis : in me hæc ómnia mala recidérunt. Cui respóndit Ruben : Duos fílios meos intérfice, si non redúxero illum tibi : trade illum in manu mea, et ego eum tibi restítuam. At ille : Non descéndet, inquit, fílius meus vobíscum : frater ejus mórtuus est, et ipse solus remánsit : si quid ei adversitàtis accíderit in terra ad quam pérgitis, deducêtis canos meos cum dolóre ad ínferos. (*Cap.* XLIII.) Intérim fames omnem terram vehementer premêbat. Consumptísque cibis quos ex Ægypto detúlerant, dixit Jacob fíliis suis : Revertímini, et émite nobis pauxíllum escàrum. Respóndit Judas : Denuntiàvit nobis vir ille sub attestatióne jurisjurándi, dicens : Non vidébitis fáciem meam, nisi fratrem vestrum mínimum adduxéritis vobíscum. Si ergo vis eum míttere nobíscum, pergêmus páriter, et emêmus tibi necessária : Sin autem non vis, non íbimus : vir enim, ut sæpè díximus, denuntiàvit nobis, dicens : Non vidébitis fáciem meam absque fratre vestro mínimo. Dixit eis Israël : In meam hoc fecístis misériam, ut indicarétis ei, et álium habêre vos fratrem. At illi respondérunt : Interrogàvit nos homo per órdinem nostram progéniem : si pater víveret : si haberêmus fra-

A trem : et nos respóndimus ei consequénter juxta illud quod fúerat sciscitàtus : numquid scire poterâmus quòd dictùrus esset : Addúcite fratrem vestrum vobíscum? Judas quoque dixit patri suo : Mitte púerum mecum, ut proficiscâmur, et possímus vívere : ne moriâmur nos, et párvuli nostri. Ego suscípio púerum : de manu mea requíre illum : nisi redúxero, et reddídero eum tibi, ero peccàti reus in te omni témpore. Si non intercessísset dilátio, jam vice alterà venissêmus. Igitur Israël pater eórum dixit eis : Si sic necésse est, fácite quod vultis : súmite de óptimis terræ frúctibus in vasis vestris, et deférte viro múnera, módicum resínæ, et mellis, et stóracis, stactes, et terebínthi, et amygdalàrum. Pecúniamque dúplicem ferte vobíscum : et illam, quam B invenístis in sácculis, reportàte, ne fortè errôre factum sit : sed fratrem vestrum tóllite, et ite ad virum. Deus autem omnípotens fáciat eum vobis placábilem. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. *fol.* 96.

Capitula. In Matutínis meditâmur te Dómine ; qui te illuminánte, suscéptor es nostrûm : quód pro nobis natus es, confitêmur ; et in velaménto alàrum tuàrum cruce tuâ protécti laudàmus : dona ígitur nobis, ut qui múnera tua in sacro mystério prædicàmus, te in summo múnere perfruàmur.

Pater noster.

Lauda. Confírma super nos, Deus, misericórdiam tuam. ℣. Laudàte Dóminum omnes gentes : et collaudàte eum omnes pópuli. Glória, et honor Patri, et C Fílio, etc.

Orátio. Confírma super nos misericórdiam tuam Dómine : ut cum ómnibus géntibus te præsénti laudêmus in sæculo ; tuàque veritàte salváti, tecum semper maneàmus in regnum ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap* XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, audi, et esto sápiens : et dírige in via ánimum tuum. Noli esse in convíviis potatórum, nec in comessatiónibus eórum, qui carnes ad vescéndum cónferunt : quia vacántes pótibus, et dantes symbola consuméntur, et vestiêtur pannis dormitàtio. Audi D patrem tuum, qui génuit te : et ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritàtem eme, et noli véndere sapiéntiam, et doctrínam, et intelligéntiam. Exúltat gáudio pater justi : qui sapiéntem génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater, et mater tua, et exúltet, qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XLIII).

℟. Deo grátias.

In diêbus illis : Descendérunt fílii Israël in Ægyptum, et stetérunt coram Joseph. Quos cùm ille vidísset, et Bénjamin simul, præcépit dispensatóri domûs suæ, dicens : Introduc viros domum, et occíde víctimas, et ínstrue convívium : quóniam hódiè mecum sunt comestúri merídie. Fecit ille sicut fúerat imperàtum, et introdúxit viros in domum. Ibíque extér-

Ad Tértiam.

Proverbiórum (*Cap.* xv).

℟. Deo grátias.

Fili, Cor sapiéntis quærit doctrinam : et os stultórum páscitur imperítiâ. Omnes dies páuperis, mali : secúra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timóre Dómini, quàm thesáuri magni insatiábiles. Mélius est vocári ad ólera cum charitáte, quàm ad vitulum saginâtum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas : qui pátiens est, **176** mitigat exténtas. Iter pigrórum quasi sepes spinárum : via justórum absque offendículo. Filius sápiens lætíficat patrem : et stultus homo déspicit matrem suam. Stultítia gáudium stulto : et vir prudens diriget gressus suos. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consilium : ubi verò plures sunt consiliárii, confirmántur. Lætâtur homo in senténtia oris sui : et sermo opportúnus est óptimus. Sémita vitæ super erudítum, ut declinet de inférno novíssimo. Domum superbórum demoliétur Dóminus : et firmos fáciet términos víduæ. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ : et purus sermo pulchérrimus firmábitur ab eo. Contúrbat domum suam qui séquitur avarítiam . qui autem odit múnera, vivet. Per misericórdiam et fidem purgántur peccâta : per timórem autem Dómini declínat omnis à malo. Mens justi meditábitur obediéntiam : os impiórum redúndat à malis. Longè est Dóminus ab ímpiis : et oratiónes justórum exáudiet. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* 37).

Deo grátias.

In illis diêbus : Joseph cùm sédecim esset annórum, pascêbat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balæ et Zelphæ uxórum Patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligêbat Joseph super omnes fílios suos, eò quòd in senectúte genuísset eum : fecit ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd a patre plus cunctis filiis amarêtur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium quod vidi : Putâbam ligâre nos manípulos in agro : et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adorâre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Nunquid Rex noster eris ? aut subjiciêmur ditióni tuæ ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrâvit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim, adorâre me. Quod cùm patri suo et frátribus retulisset, increpâvit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidisti? num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram ? Invidébant ei ígitur fratres sui : pater verò rem tácitus considerâbat. Cùmque fratres illius in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : A veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præsto sum, ait : Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agâtur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, et interrogâvit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro : índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : Eâmus in Dóthaim. Perréxit ítaque Joseph post fratres suos, et invênit eos in Dóthaim. Qui cum vidissent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere : et mútuò loquebántur : Ecce somniâtor venit : veníte, occidâmus eum, et mittâmus in cistérnam véterem : dicemúsque, Fera péssima devorâvit eum : et tunc apparêbit quid illi B prosint sómnia sua. Audiens autem hæc Ruben, nitebâtur liberâre eum de mánibus eórum, et dicêbat : Non interficiâmus ánimam ejus, nec effundâmus sánguinem : sed projícite eum in cistérnam véterem, quæ est in solitúdine, manúsque vestras servâte innóxias : hoc autem dicêbat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervênit ad fratres suos, nudavérunt eum túnicâ talári et polymitâ : miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habêbat aquam. Et sedéntes ut comédérent panem, vidérunt Ismaëlitas viatóres venire de Gálaad, et camélos eórum, portántes arómata, et resínam, et stacten, in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis : Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sán- C guinem ipsius? Mélius est ut venundétur Ismaëlitis, et manus nostræ non polluántur : frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermonibus illius. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlitis vigínti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúsque Ruben ad cistérnam, non invênit púerum : et scissis véstibus pergens ad fratres suos, ait : Puer non compâret, et ego quò ibo ? Tulérunt autem túnicam ejus, et in sánguinem hœdi, quem occíderant, tinxérunt : mitténtes qui ferrent ad patrem, et dicerent : Hanc invénimus : vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cum cognovisset **177** pater, ait : Túnica filii mei est, fera péssima comédit eum, béstia devorâvit Joseph. Scissísque vésti- D bus, indûtus est cilício, lugens filium suum multo témpore. Congregâtis autem cunctis liberis ejus ut lenírent dolórem patris, nóluit consolatiónem accípere, sed ait : Descéndam ad filium meum lugens in inférnum. Et illo perseveránte in fletu, Madianitæ vendidérunt Joseph in Ægypto Putiphari eunúcho Pharaónis magistro mílitum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudámini in nómine sancto ejus lætêtur cor quæréntium Dóminum. *Psalmus* civ.

Orátio. Narrántes mirabília tua , Dómine , sancto tuo lætêmur in nómine : da nobis te quæréndi solértiam ; et inveniéndi tríbue efficáciam : ut te mereâmur aspícere, et vultûs tui semper ostensióne gaudére. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Meménto nostrî Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus* CV.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos vísita salutári: ut qui nostris cum pátribus coram te inîquè géssimus; à damnatiónis orígine et actuális peccáti contagióne, tuâ rédúce grátiâ liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo. *Psalmus* CV.

℟. Deus misereâtur nobis, et parcat peccátis nostris: *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* Et avértat. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicámus omnes: Miséricors *P.* Dómine, miserére. ℣. Qui es unius poténtiæ, ejusdémque cum Genitóre substántiæ. *P.* Dómine. ℣. Qui princeps sacerdótum es, regum rector, populórum Dóminus. *P.* Dómine. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiónem mœréntibus *P.* Dómine. ℣. Indulgéntiam postulámus, concéde: pœniténtibus salútem tribue. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salútis: et cóngrega nos de natiónibus, qui redémptis libértas, et redémptio factus es libertátis. Concéde ítaque nobis, ut qui nunc malórum permixtióne gémimus, te protegénte ac secernénte, in tranquillitáte, quâ Sanctos súscipis, gaudeámus.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LXV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper: qui immolant in hortis, et sacrífiçant super láteres: qui habitábant in sepúlcris, et in delúbris idolórum dórmiunt: qui cómedunt carnem suíllam, et jus profánum in vasis eórum. Qui dicunt, Recéde à me, non appropínques mihi, quia immúndus es: isti fumus erunt in furóre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me: non tacêbo, sed reddam et retríbuam in sinu eórum iniquitátes vestras, et iniquitátes patrum vestrórum simul dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, et super colles exprobravérunt mihi, et remétiar opus eórum primum in sinu. Hæc dicit Dóminus: Quómodo si inveniâtur granum in botro, et dicâtur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est: sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edûcam de Jacob semen, et de Judá possidéntem montes meos: hereditábunt eam elécti mei, et servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antiphona 1. De necessitátibus nostris líbera nos, Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. De necessitátibus nostris líbera nos Dómine: et animárum nostrárum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris et umbra mortis, lucis tuæ lustra serenitáte. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.

Antiphona 2. Miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserêtur. *Psalmus* CXIV.

Orátio. Miséricors Dómine et juste, líbera ánimas nostras de morte; óculos nostros à lácrymis; pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam: et, si justitiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Láqueus contritus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXII.

℟. Propítius esto peccátis nostris, *P.* Dómine. ℣. Non secúndùm peccáta nostra fácias nobis, neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. A. Dómine. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

B *Preces.* Verbum Patris altíssimi, Redémptor, *P.* Peccántibus miserére. ℣. Ad te levámus **178** óculos, exáudi propítius. ℣. Bonitátem tuam póscimus, indúlge propítius. *P.* Redémptor, peccántibus miserére. ℣. Curvátos diro crímine miséricors érige. *P.* Redémptor, peccántibus ℣. Dominátor sanctíssime placábilis áspice. *P.* Redémptor, peccántibus miserére. ℣. Exténde tuam déxteram, et nos omnes líbera. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Fac nobíscum misericórdiam, et de peccátis véniam. *P.* Redémptor. ℣. Gloriòse potentíssime quod póscimus, tríbue. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Hanc plebem prótege placitúrus, et pacem miséricors. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Agnósce nostra facínora, et da indulgéntiam. *P.* Redémptor, peccántibus.

C *Hymnus.* O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Esto in nobis, Dómine Deus Israël: et malórum infestatiónem, ne deglutiámur, à nobis repélle; nociváтque iracúndiam, ne obsorbeámur, cómprime: sicque in nobis torrens tuæ voluptátis redúndet, ut vitiórum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet: neque inimicórum déntibus laniémur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulémur: et tu adjútor noster herédita nos in possessióne ætérnâ; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctóque Spíritu fecísti cœlum et terram.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

IN SECUNDO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

D In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Fecit lunam in témpore: *P.* Sol cognóvit occásum suum. ℣. Exiet homo ad opus suum: et ad operatiónem suam usque ad vésperum. *P.* Sol.

Dóminus sit. ℟. Et.

Antiphona. Deus deórum, et Dóminus dominórum rex magnus et fortis, et terríbilis est, qui persónam non áccipit, nec múnera; facit judícium pupíllo et víduæ, amat peregrínos, *P.* Et dat illis victum, atque vestitum: vos autem amáte peregrínos. ℣. Deus stetit in synagóga deórum: in médio autem deos discérnit. *P.* Et dat. ℣. Glória, etc.

Ad Tértiam.

Proverbiórum (*Cap.* xv).

℟. Deo grátias.

Fili, Cor sapiéntis quærit doctrinam : et os stultórum páscitur imperítiâ. Omnes dies páuperis, mali : secûra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timóre Dómini, quàm thesáuri magni insatiábiles. Mélius est vocári ad olera cum charitâte, quàm ad vítulum saginâtum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas : qui pátiens est, **176** mitigat exténtas. Iter pigrórum quasi sepes spinárum : via justórum absque offendículo. Fílius sápiens lætíficat patrem : et stultus homo déspicit matrem suam. Stultítia gáudium stulto : et vir prudens díriget gressus suos. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consílium : ubi verò plures sunt consiliárii, confirmántur. Lætâtur homo in senténtia oris sui : et sermo opportûnus est óptimus. Sémita vitæ super erudítum, ut declinet de inférno novíssimo. Domum superbórum demoliêtur Dóminus : et firmos fáciet términos víduæ. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ : et purus sermo pulchérrimus firmábitur ab eo. Contúrbat domum suam qui séquitur avaritiam : qui autem odit múnera, vivet. Per misericórdiam et fidem purgántur peccâta : per timórem autem Dómini declínat omnis à malo. Mens justi meditábitur obediéntiam : os impiórum redúndat à malis. Longè est Dóminus ab ímpiis : et oratiónes justórum exáudiet. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* 37).

Deo grátias.

In illis diêbus : Joseph cùm sédecim esset annórum, pascêbat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum Patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligêbat Joseph super omnes fílios suos, eò quòd in senectûte genuísset eum : fecit ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd a patre plus cunctis filiis amarêtur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audite sómnium quod vidi : Putâbam ligâre nos manípulos in agro : et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adorâre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Nunquid Rex noster eris? aut subjiciêmur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrâvit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim, adorâre me. Quod cùm patri suo et frátribus retulisset, increpâvit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram? Invidêbant ei ígitur fratres sui : pater verò rem tácitus considerâbat. Cùmque fratres illius in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : A veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præsto sum, ait : Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agâtur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, et interrogâvit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro : índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : Eâmus in Dóthaim. Perréxit ítaque Joseph post fratres suos, et invênit eos in Dóthaim. Qui cum vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere : et mûtuò loquebántur : Ecce somniâtor venit : veníte, occidâmus eum, et mittâmus in cistérnam véterem : dicemúsque, Fera péssima devorâvit eum : et tunc apparêbit quid illi B prosint sómnia sua. Audiens autem hæc Ruben, nitebâtur liberâre eum de mánibus eórum, et dicêbat : Non interficiâmus ánimam ejus, nec effundâmus sánguinem : sed projícite eum in cistérnam véterem, quæ est in solitúdine, manúsque vestras servâte innóxias : hoc autem dicêbat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervênit ad fratres suos, nudavérunt eum túnicâ talári et polymitâ : miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habêbat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaëlitas viatóres venire de Gálaad, et camélos eórum, portántes arómata, et resinam, et stacten, in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis : Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sán- C guinem ipsius? Mélius est ut venundêtur Ismaëlitis, et manus nostræ non polluántur : frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermonibus illius. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlitis viginti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúsque Ruben ad cistérnam, non invênit púerum : et scissis véstibus pergens ad fratres suos, ait : Puer non compâret, et ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, et in sánguinem hœdi, quem occíderant, tinxérunt : mitténtes qui ferrent ad patrem, et dicerent : Hanc invénimus : vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cum cognovísset **177** pater, ait : Túnica filii mei est, fera péssima comé- D dit eum, béstia devorâvit Joseph. Scissísque véstibus, indûtus est cilício, lugens fílium suum multo témpore. Congregâtis autem cunctis líberis ejus ut lenírent dolórem patris, nóluit consolatiónem accípere, sed ait : Descéndam ad fílium meum lugens in inférnum. Et illo perseverânte in fletu, Madianitæ vendidérunt Joseph in Ægypto Putiphari eunúcho Pharaónis magístro mílitum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudámini in nómine sancto ejus lætêtur cor quæréntium Dóminum. *Psalmus* civ.

Orátio. Narrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætêmur in nómine : da nobis te quæréndi solértiam ; et inveniéndi tríbue efficáciam : ut te mereâmur aspícere, et vultûs tui semper ostensióne gaudére. ℟. Amen.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis : *P.* Dómine, noli A
me confúndere. ℣. Viam mandatórum tuórum cucúrri, cùm dilatáres cor nostrum. *P.* Dómine. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Hymnus. Christe Salvàtor ómnium. *Quære fol.* 97.

Capitula. Servis tuis hæc est glória, Dómine, sub spe vitæ beátæ in hoc sæculo laboràre, et per illuminatiónem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis, et oratiónibus vigilàre : cónsecra ergo quæsumus jejúnium nostrum, et repélle **190** ab ánimis nostris nostrórum sárcinam delictórum. Quátenùs hìc superáto Diábolo, mereàmur cum ómnibus sanctis tuis congaudère in regno perpétuo.

Pater noster.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo. B

Benedictio. Omnipoténtis Dómini vos grátia prótegat, faméмque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis nostris infúndat sapórem. ℟. Amen. Ut tàm carne contríti, quàm spíritu vivificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári.

℟. Per misericórdiam.

Lauda. Confirma super nos. *Quære retrò in fine Láudibus de secúnda Féria secúndæ hebdómadæ Quadragésimæ.*

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce meà ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de mònte sancto suo. *Psalmus* III. C

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tribulant nos : sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos : in nullo formidábimus ab imminénti pressúrà, si tantùm tuà muniàmur, Omnípotens, grátia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Anima nostra pátiens est, Dómine : quóniam adjùtor et protéctor noster es. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi Dómino. *fol.* 152.

Antiphona 2. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos : ut qui singillàtim corda hóminum fingis; speciàtim D ea sanctífices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timóris tui da nobis plenitúdinem : ut et agnitiónis tuæ nobis cónferas largitàtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Benedícat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia et in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua : dùm nos et disciplínà córrigis, et indulgéntià foves : dùm percutiéndo sanas, et sanándo corróboras : dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitàtem, pleníssimam percipiàmus in retributióne dulcédinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus : et convértar ad vos. *P.* Ecce vénient dies nostri, quandò quæritis me. ℣. Despexístis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexístis : vocávi enim vos, et renuístis. *P.* Ecce vénient. ℣. Glória, et honor, etc.

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum dele iniquitátes nostras. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. *fol.* 150.

Antiphona. Deus patris nostri erit adjùtor noster, et omnípotens benedícet nobis.

Cánticum. Vocàvit Jacob. *fol.* 49.

Reiterètur Antiphona Deus patris.

Orátio. Appáreat, quæsumus, Dómine méntibus nostris agnítio tuæ divinitàtis; quæ benedictiónis habère grátiam præbeat nobis : ut proficiàmus et crescàmus júgitèr in bonis multiplícibus increméntis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Illúminans tu mirábilis à móntibus ætérnis. ℣. Notus in Judæa Deus : in Israél magnum nomen ejus.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Lauda. In psaltério, et cíthara hymnum dicàmus : in choro laus résonet Dómino in chordis, et órgano. *P.* Laudàte.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XLVI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Misit Jacob Judam ante se ad Joseph in Ægyptum, ut nuntiàret ei, et ille occúrreret in Gessen. Quo cùm pervenísset, juncto Joseph curru suo, ascéndit obviàm patri suo ad eúmdem locum : vidénsque eum, ínruit super collum ejus, et inter ampléxus flevit. Dixítque pater ad Joseph : Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Et ille locùtus est ad fratres suos, et ad omnem domum patris sui : Ascéndam et nuntiàbo Pharaóni, dicámque ei : Fratres mei, et domus patris mei qui erant in terra Chánaan, venérunt ad me : et sunt viri pastóres óvium, curámque habent alendórum gregum : pécora sua, et arménta, et ómnia quæ habère **191** potuérunt, adduxérunt secum. Cùmque vocáverit vos, et díxerit : Quod est opus vestrum? Respondébitis : Viri pastóres sumus servi tui, ab infántia nostrà usque in præsens, et nos et patres nostri. Hæc autem dicètis, ut habitàre possìtis in terra Gessen : quia detestántur Ægyptii omnes pastóres óvium. (*Cap.* XLVII.) Ingréssus ergo Joseph nuntiàvit Pharaóni, dicens : Pater meus et fratres mei, oves eorum et arménta, et cuncta quæ póssident, venérunt de terra Chánaan : et ecce consístunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros státuit coram rege : quos ille interrogàvit : Quid habètis óperis : Respondérunt : Pastóres óvium sumus servi tui, et nos et patres nostri. Ad peregrinándum in terra tua venimus : quóniam non est

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Appropínquet orátio mea in conspéctu tuo Dómine. *P.* Intret postulátio mea coram te : secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Eructábunt lábia mea hymnum, cùm docúeris me justificatiónes tuas. *P.* Intret. ℣. Glória, etc. *P.* Intret.

Hymnus.

Auctor lúminis, Fílius Vírginis,
Patérque Matris, Filiúsque Patris,
Qui cœco sedénti stipem péteuti
Lumen dedísti.

Sedénsque cæcus ténebris oppréssus,
Quem volúerat sic nascerêtur cœcus,
In quem virtus sua ómnibus credéntibus
Comprobarêtur.

Gaudétque cœcus, lúmine recépto,
Quem visitàbat Médicus excélsus,
A Patre diléctus, ut abluerêtur
Mundi delíctum.

Plebs Hebræórum simúlque dixérunt :
Paréntes ejus véniant, per quos quæsiérunt :
Qui cœcus est natus, à cujus virtûte est
Inluminâtus.

Paréntes autem Hebræórum fateántur :
Ex útero matris cœcus fuit natus :
Ætâtem habet, ipsum interrogâte;
Dicat veritâtem

Confitêtur cœcus, qui fúerat sanâtus :
Ad me accéssit Prophêta magnus,
Cujus virtûte, óculo, et corde sum
Illuminâtus.

Fecit qui lutum de sancto sputo,
Tegmen oculórum línuit ac luto,
Jussit lavári Síloë, piscina me
Clarificâvit.

Glória Patri, Trino sempitérna
Glória, Christo, Spiritulque sancto :
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem.

Capítula. Christe Deus, lúminis perénne princípium, qui séptimum diéi currículum sanctificatióne pótiùs, quam operatióne voluísti esse confiténtium, quærimus ecce fáciem tuam, sed impedímur consciéntiæ nostræ ténebrâ consuétâ : conâmur adsúrgere, sed relábimur in mœrórem; non ergo abjícias te quæréntes, qui non quæréntibus apparêre dignâtus es. Ecce diêrum nostrórum décimas sancto tuo nómini ánnuis recúrsibus persolvéntes, séptimum nùnc ex ipsis décimis perégimus diem; da ergo nobis adjutórium in hujus laboriósi itíneris via quo inlibâta tibi nostra dedicéntur obséquia : ut labóres nostros amóris tui desidério réleves, et socórdiam sensûs nostri férvidâ dilectiônis tuæ ubertâte exúscites; ut in te vita nostra non **179** hábeat casum sed fides invéniat præmium.

A Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Benedíctio. Omnípotens Deus per observántiam horum diêrum puríficet corda vestra ab omni contagióne peccáminum. ℟. Amen. Sic nos in servitúte sua timóris sui lege constríngat, ut amóris præmio fóveat. ℟. Amen. Quo desidério æternitâtis labóres vestros copiósè refíciens, regni sui nos effíciat cohéredes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur viæ nostræ, *P.* Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dùm respício in ómnia mandâta tua. *P.* Ad custodiéndas. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ad

B custodiéndas.

Orátio. Dirigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas : et qui legis tuæ nitimur perscrutári secrêta, tua quoque perducâmur ad præmia. ℟. Amen.

Lauda. In toto corde meo Deus exquisívi te : *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ne repéllas.

Orátio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectâmur; neque enim quicquam nobis deésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

C *Psalmus* L. *Totus cum* Glória, et honor, etc.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Sub siléntio; Pósteà Preces.*

Preces. Dómine misericordiârum, *P.* Obliviscere peccâta nostra. ℟. Qui pertíngens à fine in finem fórtitèr, dispónis ómnia suávitèr, *P.* Obliviscere. ℣. Qui in finem témporis commemorâtus nostri, ad rediméndos nos descendísti, *P.* Obliviscere. ℣. Qui ex Maríæ Vírginis útero per mystérium nobis es génitus, *P.* Obliviscere.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram. *fol.* 138.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Dòmine Deus Pater omnípotens inspirâtor precum, teque invocántium velox audítor; voci D nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appône; et nostrórum víncula peccáminum poténti miseratióne dissólve : ac sicut nos gallórum canóribus ad matutinam grátiam próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ Redemptiónis te prænúntias; ita nùnc, initiántibus nobis, intúitu supérno adsíste : sic quæsumus famulâtûs nostri vota suscípias, ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dómine quid multiplicâti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus. *Psalmus* III.

Antíphona 2. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. *Psalmus* L.

mine, exáudi oratiónem nostram, et clamor noster A ad te pervéniat. *P*. In témpore. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Miserêre, Dómine, et exáudi nos. *P*. Quia pius es. ℣. Ex toto corde, et ex totâ mente orántes ad te exáudi, Dómine, *P*. Quia pius es. ℟. Qui hábitas in cœlis, et humília réspicis : pœniténtibus dona indulgéntiam, *P*. Quia pius. ℟. Civitâtem hanc, et omnes habitántes in ea prótege, Christe, dexterâ virtûtis tuæ, *P*. Quia. ℟. Remissiónem peccatórum, et emendatiónem morum concêde, Dómine. *P*. Dicâmus. *Totum*.

Hymnus. O Nazarêne. *fol*. 144.

Capitula. Salva nos Dómine in tuo nómine; et líbera in virtûte : educ de tribulatióne; et reple jocunditâte : ne à salûte nostra præsídium rétrahas; et B quóminùs liberêmur, virtûtem impéndas : ut dùm nobis salus tuo præstâtur ex múnere, tibi glória rependâtur in laudem, et nobis libértas contíngat in réquiem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap*. LXIII).

℟. Deo grátias.

Atténde, Dómine, de cœlo, et vide de habitáculo sancto tuo, et glóriæ tuæ : ubi est zêlus tuus, et fortitûdo tua, multitûdo víscerum tuórum, et miseratiónum tuârum? super me continuérunt se. Tu enim pater noster, et Abraham nescîvit nos, et Israël ignorâvit nos : tu Dómine pater noster, et redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare errâre nos fe- C císti Dómine de viis tuis : indurásti cor nostrum ne timerêmus te? convértere propter servos tuos, tribus hereditâtis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum : hostes nostri conculcavérunt sanctificatiónem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostri, neque invocarêtur nomen tuum super nos. (*Cap*. LXIV.) Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes : à fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis : à fácie tua gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus : descendísti, et à fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit. Deus absque te, D quæ præparásti expectántibus te. Occurrísti lætánti, et faciénti justítiam : in viis tuis recordabúntur tui : ecce tu irâtus es, et nos peccávimus : in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndi omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ terræ : et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum : qui consúrgat, et téneat te : abscondísti fáciem tuam à nobis, et allisísti nos in manu iniquitâtis nostræ. **193** Et nunc Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuârum omnes nos. Ne irascâris Dómine satis, et ne ultrà memíneris iniquitâtis nostræ. ℟. Amen.

Antiphona 1. Rectè judicâte filii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere; et corde puríssimo judiciórum tuórum mandâta servâre : exténde ítaque arcum tuum ob defensiónem nostram; et ad infirmánda inimicórum consília, spirituália dírige tela; molásque confrínge leónum, quæ tuum demolíri nitúntur sceptrum : ut in te lætêtur cópia redemptórum, qui es coróna justórum; tibíque decantêmus psalmum lætítiæ; cujus múnere pervenîtur ad fructum justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine, captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatióne indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiónem nequítiæ : da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere, et inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere : sic étiam confessiónis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum et terram. *Psalmus* CXXIII.

℟. Qui sedes super thronum, et júdicas æquitâtem. *P*. Esto refúgium páuperum in tribulatióne, quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim. *P*. Esto, ℣. Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Propitiâre populo tuo, Christe. *P*. Et miserêre. ℣. Inténde nostris tandem précibus : inténde jam propítius. *P*. Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iniquè égimus. *P*. Et miserêre. ℣. Avérte iram tuam, et dona indulgéntiam. *P*. Et miserêre. ℣. A peccátis ac delíctis nostris purífica nos, Dómine. *P*. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol*. 144.

Capitula. Adjutórium nostrum in nómine tuo est, Dómine : da nobis odíre mundi inlécebras; et venántium voluptâtum præcavêre muscípulam : ut ipse insidiántem périmas, ipse confidéntem múnias atque deféndas.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap*. XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, Audi patrem tuum, qui génuit te : et ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritâtem eme, et noli véndere sapiéntiam, et doctrinam, et intelligéntiam. Exúltet gáudio pater justi : qui sapiéntiam génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater tuus, et mater tua, et exúltet qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. (*Cap*. XLVII.)

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Habitâvit Israël in Ægypto, id est

nobis : ingréssus est ad me, ut coíret mecum : dumque ego succlamássem, et audísset vocem meam, relíquit pállium quod tenêbam, et fugit foras. In arguméntum ergo fidei reténtum pállium osténdit maríto reverténti domum, et ait : Ingréssus est ad me servus Hebræus quem adduxísti ut illúderet mihi : **181** cùmque audísset me clamâre, relíquit pállium quod tenêbam, et fugit foras. His audítis dóminus, et nimiùm crédulus verbis cónjugis, irâtus est valdè : tradiditque Joseph in cárcerem, ubi vincti regis custodiebántur, et erat ibi clausus. Fuit autem Dóminus cum Joseph, et misértus est illius, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris. Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos qui in custódia tenebántur : et quicquid fiêbat, sub ipso erat. Nec nóverat áliquid, cunctis ei créditis : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigêbat. (*Cap.* XL.) His itaque gestis, áccidit ut peccárent duo eunûchi, pincérna regis Ægypti, et pistor, dómino suo. Iratúsque contra eos Phárao (nam alter pincérnis præerat, alter pistóribus) misit eos in cárcerem príncipis mílitum, in quo erat vinctus et Joseph. At custos cárceris trádidit eos Joseph, qui et ministrâbat eis. Aliquántulum témporis flúxerat, et illi in custódia tenebántur. Viderúntque ambo sómnium nocte unâ juxta interpretatiónem congruam sibi : ad quos cùm introísset Joseph manè, et vidísset eos tristes, sciscitátus est eos dicens : Cur tristior est hódiè sólito fácies vestra ? Qui respondérunt : Sómnium vídimus, et non est qui interpretêtur nobis. Dixítque ad eos Joseph : Numquid non Dei est interpretátio ? reférte mihi quid vidéritis. Narrâvit prior, præpósitus pincernârum, sómnium : Vidêbam coram me vitem, in qua erant tres propágines, créscere paulátim in gemmas, et post flores uvas maturéscere : calicémque Pharaónis in manu mea : tuli ergo uvas, et expréssi in cálicem quem tenêbam, et trádidi póculum Pharaóni. Respóndit Joseph : Hæc est interpretátio sómnii : Tres propágines, tres adhùc dies sunt : post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum : dabísque ei cálicem juxta offícium tuum, sicut ante fácere consuéveras. Tantùm meménto mei, cùm benè tibi fúerit, et fácies mecum misericórdiam : ut súggeras Pharaóni, et edûcat me de isto cárcere : quia furtìm sublátus sum de terra Hebræórum, et hìc ínnocens in lacum missus sum. Videns pistórum magíster quòd prudénter sómnium dissolvísset, ait : Et ego vidi sómnium, quòd habêrem tria canístra farínæ super caput meum : et in uno canístro quod excélsius, portâre me putâbam omnes cibos qui fiunt arte pistóriâ, avésque comédere ex eo. Respóndit Joseph : Hæc est interpretátio sómnii : Tria canístra, tres adhùc dies sunt : post quos áuferet Phárao caput tuum, ac suspéndet te in cruce, et lacerábunt vólucres carnes tuas. Et exínde tértius natalítius Pharaónis erat : qui fáciens grande convívium púeris suis, recordátus est inter épulas magístri pincernârum, et pistórum príncipis. Restituítque álterum in

A locum suum ut porrígeret regi póculum : álterum suspéndit in patíbulum, ut conjectóris véritas probarêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Auctor lúminis. *fol.* 178.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Expectátio salûtis nostræ Dómine, verba súpplicum précibus ad te dirécta sacris áuribus pércipe : et occúltum cordis clamórem occultórum scrutátor intéllige : ut ea, quæ non timêmus admíttere, et erubéscimus pándere, tu rex noster miserátus dimíttas, et placátus indúlgeas : ut orátio confiténtium manè ad te pervéniat, et tuæ cleméntia pietátis à te donáta succúrrat.

Pater noster.

Lauda 1. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. *P.* B Lætêtur Israël in eo qui fecit ipsum. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : laus ejus in Ecclésia sanctórum. *P.* Lætêtur. ℣. Glória, et honor etc.

Orátio. Laus tua, Dómine, in Ecclésiis sanctórum pérsonet : et fidélium péctora in te semper exúltent : mérito sanctórum læténtur in gáudio fidéles pópuli : quique verò laudem in tuo honóre deprómimus, cum sanctis tuis ómnibus promíssa gáudia impetrêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 2. Laudent nomen Dómini in choro : in tympano. *P.* In Psaltério psallant ei. ℣. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : et exultábit mansuétos in salûtem. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Deus, qui ineffabílibus Angelórum stúdiis C celebrándus humánis étiam cúltibus delectáris : non quòd nostri in áliquo indígeas : sed ut locum in nobis exercéndæ bonitátis invénias : qui usum tuæ laudis fructum vis esse laudatiónis : exáudi preces nostras ; et præsta, ut sit tuba tua fidei nostræ clara conféssio ; sint cymbala tua, lábia nostra, et cónsona interióris atque exterióris offícia : sint cítharæ tuæ ánimæ nostræ : ac misericórdiæ tuæ laudem largítâ modulatióne **182** permúlceant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In secúndis Vésperis.

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

D *Antíphona.* Dómine Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, *P.* Ut benefáceres nobis : érue nos de manu iniquitátis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutáris noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ut benefáceres. ℣. Glória, et honor, etc.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Pórtio mea Dómine, dixi custodíre legem tuam. *P.* Deprecátus sum fáciem tuam de toto corde meo. ℣. Cogitávi vias meas : et convérti pedes meos in testimónia tua. *P.* Et deprecátus. ℣. Glória, etc.

Hymnus.

Deus, qui certis légibus
Noctem discérnis, ac diem ;
Ut fessa cures córpora,

Per misericórdiam.

195 *Antiphona* 2. Nobis adhærêre Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalmus* LXXII.

Orátio. Nobis adhærêre Deo bonum est, tibi Dómino bonum est : sed tu desidérium boni sic in nobis accúmula; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nulla fídei titubatióne vacillet; sed charitâtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Meménto. *Orátio*. Meménto nostri, Dómine. *fol*. 177. *Psalmus* CV.

℟. Facti sumus, Dómine, tamquàm aliéni à te. Væ nobis quia peccávimus : inimíci tui polluérunt sancta tua. *P*. Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes : et innotésceres nomen tuum : et in ira tua gentes conturbaréntur. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostri, neque invocarêtur nomen tuum super nos. *P*. Utinam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Utinam.

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum lava me ab injustítia mea : mala mea dimitte, et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Miserâtor Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam nobis propítius miserêre : ut quorum te non latent occúlta, his de te confidéntibus donétur misericórdia manifésta : quique pro admíssis intérno rugitu gémimus, et pro remissióne peccatórum nostrórum críminum suspirâmus; non nos à fácie tua projícias : sed tibi soli débita pietâte ad indulgéntiæ portum addúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Quasi inundántes aquæ, sìc rugitus noster ante te Dómine Deus noster.

Cánticum Job (*Cap*. III).

Péreat dies in qua natus sum, * et nox in qua dictum est : Concéptus est homo.

Dies illa vertâtur in ténebras, * non requiret eum Deus désuper, et non illustrêtur lúmine.

Obscúrent eam ténebræ, et umbræ mortis, * óccupet eam calígo, involvâtur amaritúdine.

Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, * non computêtur in diébus anni, nec numerêtur in ménsibus.

Sit nox illa solitária, nec laude digna : * Maledícant ei qui maledicunt diéi, qui paráti sunt suscitâre Levíathan :

Obtenebréntur stellæ calígine ejus : * spectet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ :

Quia non conclûsit óstia ventris, qui portâvit me, * nec ábstulit mala ab óculis meis.

Quare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi ?

Quare excéptus génibus ? * cur lactâtus ubéribus ?

Nunc enim dórmiens silêrem, * et somno meo requiéscerem :

Cum régibus et consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines :

A Aut cum princípibus, qui póssident áurum, * et replent domos suas argénto :

Aut sicut abortivum abscónditum non subsísterem, * vel qui concépti non vidérunt lucem.

Ibi ímpii cessavérunt à tumúltu, * et ibi requievérunt fessi róbore.

Et quondàm vincti páritèr sine moléstia, * non exaudiérunt vocem exactóris.

Parvus et magnus ibi sunt, * et servus et liber à dómino suo.

Quare data est mísero lux, * vita his, qui in amaritúdine ánimæ sunt ?

Qui expéctant mortem, et non venit, quasi effodiéntes thesáuros : * gáudent veheméntèr cùm invenérunt sepúlchrum :

B Viro cujus abscóndita est via, * et circúmdedit eum Deus ténebris?

Antequàm cómedam suspiro : * et quasi inundántes aquæ, sìc rugitus meus :

Quia timor, quem timêbam, evênit mihi : et quod verêbar áccidit.

Nonne dissimulávi ? nonne sílui ? nonne quiévi ? * et venit super me indignátio.

Reiterêtur Antiphona. Quasi inundántes.

Orátio. Quámdiù sumus Dómine in hujus vitæ exílio, nec aut malítiæ nequítia vígeat, nec nostræ virtûtis robur enérvet, aut præcipitâtæ iræ turbuléntà commótio tranquillitâtem nostræ mentis obscûret, aut candôrem mundítiæ carnálium voluptâtum delectátio cœnósa commáculet; sed futúri judícii præstolátio ab ómnibus inquinaméntis ac sórdibus nos C emúndet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Matutinárium.

Ad Benedictus. Antiphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserêre nobis. Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur 196 nobis, et benedicat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Lauda. Laudâte nomen Dómini montes et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap*. XLIX).

D ℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Benedíxit Jacob filiis suis, benedictiónibus própriis. Et præcêpit eis, dicens : Ego cóngregor ad pópulum meum : sepelite me cum pátribus meis in spelúnca dúplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessiónem sepúlchri. Ibi sepeliérunt eum, et Saram uxórem ejus : ibi sepúltus est Isaac cum Rebécca cónjuge sua : ibi et Lia cóndita jacet. Finitísque mandátis quibus filios instruêbat, collêgit pedes suos super léctulum, et ábiit : appositúsque est ad pópulum suum. (*Cap*. L.) Quod cernens Joseph, ruit super fáciem patris flens et ósculans eum. Præcepítque servis suis médicis ut aromátibus condírent

patrem. Quibus jussa expléntibus, transiérunt quadraginta dies : ipse quippe mos erat cadáverum conditórum : flevítque eum Ægyptus septuagínta diêbus. Et expléto planctûs témpore, locûtus est Joseph ad famíliam Pharaônis, dicens : Si invéni grâtiam in conspéctu vestro, loquímini in áuribus Pharaônis : eò quòd pater meus adjuráverit mihi, dicens : En mórior, in sepúlchro meo quod fodi mihi in terra Chánaan, sepélies me. Ascéndam igitur, et sepéliam patrem meum, ac revértar. Dixítque ei Phárao : Ascénde et sépeli patrem tuum sicut adjurâtus es. Quo ascendénte, iérunt cum eo omnes senes domûs Pharaônis, cunctíque majóres natu omnis terræ Ægypti : domus Joseph cum frátribus suis, absque párvulis et grégibus, atque arméntis, quæ dereliquérunt in terra Gessen. Hábuit quoque in comitátu currus et équites : et facta est turba non módica. Venerúntque ad áream Atad, quæ sita est trans Jordânem : ubi celebrántes exéquias planctu magno atque veheménti, implevérunt septem dies. Quod cùm vidíssent habitatóres terræ Chánaan, dixérunt : Planctus magnus est iste Ægyptiis. Et idcircò appellavérunt nomen loci illius, Planctus Ægypti. Fecérunt ergo filii Jacob sicut præcéperat eis : et portántes eum in terram Chánaan, sepeliérunt in spelúnca dúplici, quam émerat Abraham cum agro in possessiónem sepúlchri ab Ephron Hethæo contra fáciem Mambre. Revérsus est Joseph in Ægyptum cum frátribus suis, et omni comitátu, sepúlto patre. Quo mórtuo, timéntes fratres et conloquéntes : Ne fortè memor sit injúriæ quam passus est, et reddat nobis malum omne quod fécimus, mandavérunt ei dicéntes : Pater tuus præcépit nobis ántequàm morerêtur, ut hæc tibi verbis illius dicerêmus : Obsecro ut obliviscâris scélerum fratrum tuórum, et peccáti atque malítiæ quam exercuérunt in te : nos quoque orâmus ut servis Dei patris tui dimíttas iniquitâtem hanc. Quibus audítis, flevit Joseph. Venerúntque ad eum fratres sui : et proni in terram dixérunt : Servi tui sumus. Quibus ille respóndit : Nolíte metúere : num Dei póssumus renúere voluntâtem ? Vos cogitástis de me malum : et Deus vertit illud in bonum, ut exaltâret me sicut in præsentiârum cérnitis, et salvos fáceret pópulos multos. Nolíte metúere : ego pascam vos et párvulos vestros : consolatúsque est eos, et blandè ac lénitèr est locûtus. Et habitâvit in Ægypto cum omni domo patris sui : vixítque centum decem annis. Et vidit Ephraïm filios usque ad tértiam generatiónem. Fílii quoque Machir filii Manásse, nati sunt in génibus Joseph. Quibus transáctis, locûtus est frátribus suis : Post mortem meam Deus visitâbit vos, et ascéndere fáciet de terra ista ad terram quam jurâvit Abraham, Isaac, et Jacob. Cùmque adjurásset eos atque dixísset : Deus visitâbit vos : asportâte vobíscum ossa mea de loco isto : mórtuus est, explétis centum decem vitæ suæ annis. Et condítus aromátibus, repósitus est in lóculo in Ægypto. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. *fol.* 101.
Illúmina, Dómine. *fol.* 26.

Lauda. Excipe servum tuum in bono : I
calumniéntur mihi supérbi. ℣. Oculi me
runt in salutâre tuum : et in elóquium jus
P. Ut non. ℣. Glória. *P.* Ut non.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos Dó
mine ; quálitèr valeâmus superbórum calúm
culcâre : éxcipe servos tuos in bonum, q
in salutâre tuum : quorúmque interióres ó
sti tui expéctant regnum, hos partem hab
in consórtio electórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

197 *Ad Tértiam.*

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

Fili, Secúndùm Júdicem pópuli, sìc e
ejus : et qualis est rector civitâtis, tales e
tes. Rex insípiens perdet pópulum suum :
tes inhabitabúntur per sensum prudéntium
Dei potéstas terræ : et útilem rectórem
in tempus super illam. In manu Dei potést
nis, et super fáciem scribæ ponent honóre
Omnis injúriæ próximi ne memíneris, et
in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo e
supérbia : et execrábilis omnis iníquitas
Regnum à gente in gentem transferêtur p
justítiam, et injúrias, et contumélias, e
dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Q
bis terra et cinis ? Nihil iníquius habe
amâre pecúniam : hic enim et ánimam s
lem facit : quóniam in vita sua projécit ín
Timor Dómini est, non despícere justum p
et non magnificâre virum peccatórem dí
piéntia húmilis exaltâbit caput suum, et
magnatórum consedêre illum fáciet in
Amen.

Princípium libri Exodi (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Hæc sunt nómina filiórum Israël qui ing
in Ægyptum cum Jacob : sínguli cum dóm
introiérunt : Ruben, Símeon, Levi, Judas,
Zábulon et Bénjamin, Dan, et Néphtalim
Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qu
sunt in Ægyptum de fémore Jacob, septua
seph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo,
sis frátribus ejus, omníque cognatióne
Israël crevérunt, et quasi germinántes m
sunt : ac robústi nimis, impleverúntqu
Surréxit intereà rex novus super Ægyp
ignorâbat Joseph : et ait ad pópulum su
pópulus filiórum Israël multus, et fórtior
Veníte, sapiéntèr opprimâmus eum, ne fo
plicéntur : et si ingrúerit contra nos bell
tur virtus inimícis nostris, expugnatísq
egrediâtur à terra. Præpósuit ítaque eis
óperum, qui affligerent eos onéribus :
rúntque urbes tabernaculórum Pharaôni,
Ramésses. Quantòque opprimébant eos, ta

multiplicabántur, et crescébant : oderántque filios Israël Ægyptii, et affligébant illudéntes eis, et inviděntes : atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris luti et láteris, omníque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur. Dixit autem rex Ægypti obstetrícibus Hebræórum : quarum una vocabátur Séphora, áltera Phua, præcípiens eis; Quum obstetricavéritis Hebræas, et partûs tempus advénerit : si másculus fúerit, interfícite illum ; si fémina, reserváte. Timúerant autem obstétrices Deum, et non fecérunt juxta præcéptum regis Ægypti, sed conservábant mares. Quibus accersítis ad se, rex ait : Quidnam est hoc quod fácere voluístis, ut púeros servarétis ? Quæ respondérunt : Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulíeres : ipsæ enim obstetricándi habent sciéntiam, et priúsquàm veniámus ad eas, páriunt. Benè ergo fecit Deus obstetrícibus : et crevit pópulus, confortatúsque est nimis. Et quia timuérunt obstétrices Deum, ædificávit eis domos. Præcépit autem Phárao omni pópulo suo, dicens : Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flúmine projícite : quidquid feminei, reserváte. (*Cap.* II.) Egréssus est post hæc vir de domo Levi : accéptâ uxóre stirpis suæ : quæ concépit, et péperit fílium : et videns eum elegántem, abscóndit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscéllam scírpeam, et linívit eam bitúmine, ac pice : posuítque intùs infántulum, et pósuit eum in carécto ripæ flúminis, stante procùl soróre ejus, et considerántе evéntum rei. Ecce autem descendébat fília Pharaónis ut lavarétur in flúmine : et puéllæ ejus gradiebántur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidísset fiscéllam in papyrióne, misit unam è famulábus suis : et allátam apériens, cernens in ea párvulum vagiéntem, miséria ejus, ait : De infántibus Hebræórum est : Cui soror púeri ait : Vis, ut vadam, et vocem tibi Hebræam mulíerem, quæ nutríre possit infántulum ? Respóndit : Vade. Perréxit puélla et vocávit matrem ejus. Ad quam locúta fília Pharaonis : Accipe, ait, púerum istum, et nutri mihi : ego tibi dabo mercédem tuam. Suscépit múlier, et nutrívit púerum : adultúmque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocavítque nomen ejus Moyses, dicens : Quia de aqua tuli eum. ℟. Amen.

Antiphona 1. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum. *Psalmus* CXXIV.

196 *Orátio.* Bénefac, Dómine, bonis, et rectis corde : régimen salutáris impénde ; atque in tuæ plebis semper custódia vígila ; et malignántium rábiem tuâ déxterâ fræna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Surge Deus, júdica terram, qui domináris in ómnibus géntibus. *Psalmus* LXXXI.

Orátio. Exúrge Dómine, qui júdicas terram : et qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiáris nos in ténebris remanére ; sed fac nos lumen tuæ veritátis aspícere : ut fundaménta fídei nostræ non super arénam, quam turbo déjiciat, æ-

A dificémus, sed supra petram, cujus tu es firmitas, collocémur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque compescáris Deus. *Psalmus* LXXXII.

℟. Atténdite, et auscultábitis, dicit Dóminus : nemo quod bonum est lóquitur, *P.* Nullus est, qui agat pœniténtiam super peccáto suo. ℣. Quarè advérsus est pópulus iste in Hierúsalem adversióne contentiósâ ? Apprehendérunt mendácium, et noluérunt revérti. *P.* Nullus. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Tu misericors Dómine éripe nos à flagéllo iræ tuæ : propitiáre. *P.* Et miserére nobis. ℣. Ecclésiam, quam præelegísti, defénde : sacerdótum

B vota súscipe libéntèr : exáudi precem. *P.* Et miserére. ℣. Omnípotens, Ætérne rector cœlorum, Summe Deus, cerne gémitum, ac fletum ; præbe audítum. *P.* Et miserére. ℣. Senióres, júvenes, atque lacténtes dirâ morte perimúntur in dolóre : Redémptor parce. *P.* Et miserére. ℣. Peccávimus, iniquitátes nostras commísimus : tu Redémptor áblue omne delíctum : solve reátum. *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Exúrge, ne táceas, neque compescáris Deus ; sed quia odiéntes te, extulérunt caput ; imple fácies eórum ignomíniâ : ut nomen tuum cógnitâ confusióne perquírant : et pópulum tuum salva ; ut testimónium tuæ virtûtis intélligant : esto propítius super hereditátem tuam ; qui solus es altíssimus su-

C per omnem terram.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israël, dicéntes : Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultrà vobis parábola hæc in provérbium Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt : ut ánima patris, ita et ánima fílii mea est : ánima, quæ peccáverit, ipsa moriétur. Et vir si fúerit justus, et fécerit judícium et justítiam,

D in móntibus non coméderit, et óculos suos non levàverit ad ídola domus Israël : et uxórem próximi sui non violáverit, et ad mulíerem menstruátam non accésserit : et hóminem non contristáverit : pignus debitórum reddíderit, per vim nihil rapúerit : panem suum esuriénti déderit, et nudum operúerit vestiménto : ad usúram non commodáverit, et ámpliùs non accéperit : ab iniquitáte avérterit manum suam, judícium verum fécerit inter virum et virum : in præcéptis meis ambuláverit, judícia mea custodíerit ut fáciat veritátem : hic justus est, vitâ vivet, et non moriétur : ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Súmite psalmum, et date tympa-

num : psaltérium jocúndum cum cíthara. *Psalmus* LXXX.

Orátio. Exultêmus tibi Dómine, quem adjutórem nostrum cognóscimus et fatêmur : propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatióne réddimus tympanum : te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatióne mirabílium jocundâmur : Concéde itaque nobis Dómine, ut quia tua recólimus beneficia, tua percipiâmus et præmia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Apud Dóminum est misericórdia : et copiósa apud eum redémptio. *Psalmus* CXXIX.

Orátio. Páteant aures tuæ. *fol*. 160.

Antiphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Circundedérunt nos mala nostra, quorum non est númerus : comprehendérunt nos iniquitâtes nostræ, et peccâta nostra adversántur nobis. *P*. Parce, Dómine, quia dolor noster amârus est nimis. ℣. Peccâta nostra redundavérunt super caput nostrum : et iniquitâtes nostræ **199** pervenérunt usque ad Cœlos. *P*. Parce Dómine. *Non dicâtur* Glória. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes. *P*. Miserêre Dómine. ℣. Iniquitâtes multæ sunt, Miserêre. Cháritas refrigéscit. *P*. Miserêre Dómine. ℣. Tibi soli peccávimus. *P*. Miserêre Dómine. ℣. Véniam postulâmus. *P*. Miserêre. ℣. Christe Redémptor mundi. *P*. Miserêre Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. *fol*. 144. *Capitula*. Exálta cornu nostrum. *fol*. 172.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, et manè, et meridie te laudâmus Dómine.

Antiphona. Disrúmpe, Deus, víncula peccatórum : ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. *Psalmus* CXV.

Lauda. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me, *P*. Da mihi intelléctum, Dómine. ℣. Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi. *P*. Da. ℣. Glória. *P*. Da mihi.

Hymnus. Adésto nostris précibus. *fol*. 160.

Capitula. Sit festum jejúnium. *fol*, 149. *Lauda*. Excipe servum. *fol*. 196.

Orátio. Judícium, et justítiam. *fol*. 196.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Orátio*. Quamvis Dómine. *fol*. 141.

Antiphona 1. Bonum est confitéri Dómino et psállere nómini tuo Altíssime. *Psalmus* XCI.

Orátio. Bonum est nos tibi Dómino confitéri tuóque altíssimo nómini psállere : ut nos et conféssio à perículis éruat ; et psalléndi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam : et hereditâtem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

A *Orátio*. Non repéllet. *fol*. 168. *Antiphona* 3. Præoccupêmus. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes. *fol*. 168.

℟. Miserêre Dómine contrítis corde : et restítue captívos in terram suam. *P*. Præbe Agnum placábilem, et diem redemptiónis : et consolâre omnes plangéntes. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm : et delectâre super servos tuos. *P*. Præbe.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam à peccâtis nostris : munda nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccâtis nostris Dómine ; et omnes iniquitâtes nostras delens, rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum : nostræque confessióni cleméntèr tuum ap, óne

B audítum : Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis : et qui desperátis cor pœnitens tríbuis, à confessiónibus nostris nullátenùs avertâtur grátia tua. Sed quia Publicânus à longe stans, et percútiens pectus suum, solâ confessióne purgâtus est ; similitèr et nos peccatóres exáudi : ut sicut illi mérito petitiónis suæ fructum donásti ; ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi peccâtis. Ergo quia cordis contríti placâris sacrifício, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis : et proméréri indulgéntiam, quam promíttis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinárium. Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur : nec ut fílius hóminis, ut mutêtur.

C *Cánticum*. De Aram addúxit me Balac. *Quære fol*. 53. *Orátio*. Tu es Dómine stella veritâtis. *Quære fol*. 89.

Matutinárium.

Ad Benedictus. *Antiphona*. Psallam, et intélligam in matutínis, quando vénies ad me. ℣. Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine.

Lauda. In tympano, et choro laudâte Dóminum : in chordis, et organo laudâte eum.

Léctio libri Exodi (*Cap*. III)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Dixit Dóminus ad Móysem : Vade, cóngrega senióres Israël, et dices ad eos : Dóminus

D Deus patrum vestrórum appáruit mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, dicens : Vísitans visitávi vos : et ómnia, quæ accidérunt vobis in Ægypto, vidi : Et dixi ut edúcam vos de afflictióne Ægypti, ad terram Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, Pherezæi, et Hevæi. et Jebusæi, ad terram fluéntem lacte et melle. Et áudient vocem tuam : ingredierísque tu, et senióres Isráël, ad regem Ægypti, et dices ad eum : Dóminus Deus Hebræórum vocâvit nos : et íbimus viam trium diérum per solitúdinem, ut immolêmus Dómino Deo nostro. Sed ego scio quod non dimíttet vos rex Ægypti ut eâtis, **200** nisi per manum válidam. Extendámque manum meam et percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus, quæ factúrus sum in médio eórum : post hæc dimíttet vos. Da-

bóque grátiam pópulo huic coram Ægyptiis : et cum A egrediémini, non exhibitis vácui : sed postulàbit múlier à vicína sua, et ab hóspita vasa áurea et argéntea, ac vestes : ponetísque eas super filios et filias vestras, et spoliábitis Ægyptum. (*Cap.* IV.) Respóndit Moyses, et ait : Non credent mihi, neque áudient vocem meam, sed dicent : Non appáruit tibi Dóminus. Dixit ergo ad eum : Quid est quod tenes in manu tua ? Respóndit : Virga. Dixítque Dóminus : Prójice eam in terra. Projécit, et versa est in cólubrum, ita ut fúgeret Móyses. Dixítque Deus : Exténde manum tuam, et apprehénde caudam ejus. Exténdit et ténuit, vérsaque est in virgam. Ut credant, inquit, quod apparúerit tibi Dóminus Deus patrum tuórum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixítque Dóminus rursum : Mitte manum tuam in sinum tuum. B Quam cum misisset in sinum, prótulit leprósam instar nivis. Rétrahe, ait, manum in sinum tuum. Retráxit, et prótulit íterum, et erat símilis carni réliquæ. Si non credíderint, inquit, tibi, neque audíerint sermónem signi prióris, credent verbo signi sequéntis. Quòd si nec duóbus quidem his signis credíderint, neque audíerint vocem tuam : sume aquam flúminis, et effúnde eam super áridam, et quicquid háuseris de flúvio, vertêtur in sánguinem. Ait Móyses : Obsecro Dómine, non sum éloquens ab heri et núdius tértius : ex quo locùtus es ad servum tuum, impeditióris et tardióris linguæ sum. Dixit Dóminus ad eum : Quis fecit os hóminis ? aut quis fabricàtus est mutum et surdum, et vidéntem et cæcum? nonnè ego? C Perge ígitur, et ego ero in ore tuo : docebóque te quid loquàris. At ille : Obsecro, inquit, Dómine, mitte quem missúrus es. Irátus Dóminus in Móysen, ait : Aaron frater tuus Levites, scio quod éloquens sit : ecce ipse egrediêtur in occúrsum tuum, vidénsque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, et pone verba mea in ore ejus : ego ero in ore tuo, et in ore illius, et osténdam vobis quid ágere debeàtis : ipse loquêtur pro te ad pópulum, et erit os tuum : tu autem eris in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoquè hanc sume in manu tua, in qua factúrus es signa. Abiit Móyses, et revérsus est ad Jethro cognàtum suum, dixítque ei : Vadam, et revértar ad fratres meos in Ægyptum, ut vídeam si adhùc vivant. Cui ait Jethro : Vade in pace. Dixit ergo Dóminus ad Móysen in Mádiam : D Vade, et revértere in Ægyptum : Mórtui sunt enim omnes qui quærébant ánimam tuam. Tulit ergo Móyses uxórem suam, et filios suos, et impósuit eos super ásinum, reversúsque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixítque Dóminus Móysi reverténti in Ægyptum : Vide ut ómnia osténta quæ pósui in manu tua, fácias coram Pharaône : ego indurábo cor ejus, et non dimíttet pópulum. Dicésque ad eum : Hæc dicit Dóminus : Fílius meus primogénitus Israël. Dixi tibi : Dimítte fílium meum ut sérviat mihi ; et noluísti dimíttere eum : ecce ego interfíciam filium tuum primogénitum. Dixit autem Dóminus ad Aaron : Vade in occúrsum Moysi in desértum, Qui perréxit óbviam ei in montem Dei, et osculàtus est eum. Narravítque Móyses Aaron ómnia verba Dómini pro quibus miserat eum, et signa quæ mandáverat. Venerúntque simùl, et congregavérunt omnes senióres filiórum Israël. Locutúsque est Aaron ómnia verba quæ díxerat Dóminus ad Móysen : et fecit signa coram pópulo, et crédidit pópulus. Audierúntque quod visitásset Dóminus filios Israël, et quòd respexísset afflictiónem eórum : et proni adoravérunt. (*Cap.* V.) Post hæc ingréssi sunt Móyses et Aaron, et dixérunt Pharaóni : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Dimítte pópulum meum ut sacrificet mihi in desérto. At ille respóndit : Quis est Dóminus, ut áudiam vocem ejus, et dimíttam Israël ? néscio Dóminum, et Israël non dimíttam. Dixerúntque : Deus Hebræórum vocàvit nos, ut eàmus viam trium diêrum in solitúdinem: et sacrificêmus Dómino Deo nostro : ne fortè áccidat nobis pestis, aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti : Quarè Móyses et Aaron solicitàtis pópulum ab opéribus suis ? ite ad ónera vestra. Dixítque Phárao : Multus est pópulus terræ : vidètis quod turba succréverit : quantò magis si dedéritis eis réquiem ab opéribus ? Præcêpit ergo Phárao in die illo præféctis óperum et exactóribus pópuli, dicens : Nequàquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiéndos láteres, sicut priùs : sed ipsi vadant, et cólligant stípulas. Et mensûram láterum quam priùs faciébant, imponêtis super eos, nec minuêtis quicquam : **201** vacant enim, et idcircò vociferántur, dicéntes : Eàmus, et sacrificêmus Deo nostro. Opprimántur opéribus, et éxpleant ea : ut non acquiéscant verbis mendácibus. Igitur egréssi præfécti óperum et exactóres, ad pópulum dixérunt : Sic dicit Phárao : Non do vobis páleas : ite, et collígite sicubi inveníre potéritis, nec minuêtis quicquam de opéribus vestris. Dispérsus est pópulus in omnem terram Ægypti ad colligéndas páleas. Præfécti quoque óperum instábant, dicéntes : Complête opus vestrum quotídiè, ut priùs fácere solebâtis quando dabántur vobis páleæ. Flagellatíque sunt qui præerant opéribus filiórum Israël, ab exactóribus Pharaónis, dicéntibus : Quare non implêtis mensûram láterum sicut priùs, nec heri, nec hodiè? Venerúntque præpósiti filiórum Israël, et vociferáti sunt ad Pharaônem, dicéntes : Cur ita agis contra servos tuos ? Páleæ non dantur nobis, et láteres similitèr imperántur : en fámuli tui flagéllis cædimur, et injústè ágitur contra pópulum tuum. Qui ait : Vacàtis ótio, et idcircò dícitis : Eàmus, et sacrificêmus Dómino. Ite ergo, et operámini : páleæ non dabúntur vobis, et reddêtis consuêtum númerum láterum. Videbántque præpósiti filiórum Israël in malo, eò quòd dicerêtur eis : Non minuêtur quicquam de latéribus per síngulos dies. Occurrerúntque Móyses et Aaron, qui stabant ex advérso, egrediéntes à Pharaône : et dixérunt ad eos : Vídeat Dóminus et júdicet, quóniam fœtêre fecístis odórem nostrum coram Pharaône et servis ejus, et præbuístis ei gládium, ut occíderet nos. Reversúsque Móyses ad Dóminum, ait : Dómine, cur afflixísti pópulum tuum ? quarè misísti me? Ex eo enim quo ingréssus sum ad Pharaônem ut lóquerer

Dómine : da nobis odíre mundi inlécebram ; et venántium voluptâtum præcavère muscípulam : ut ipse insidiántem périmas ; ipse confidéntem múnias atque deféndas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

℟. Placábilis esto, Dómine, et osténde te nobis *P.* In témpore tribulatiónis, et angústiæ nostræ ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtúte tua líbera nos. *P.* In témpore. ℣. Glória, et honor Patri etc. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicámus omnes, Dómine : Miserére nobis, *P.* Et esto propítius. ℣. Pie, precántes súpplices exáudi, Christe. *P.* Et esto propítius. ℣. Nostra reláxa crímina, dele peccáta. *P.* Et esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concéde. *P.* Et esto ℣. Remissiónem ómnium concéde, Deus. *P.* Et esto. ℣. O Deus potentíssime clemens succúrre. *P.* Et esto.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Require fol.* 144.

Orátio. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde : régimen salutáris impénde ; atque in tuæ plebis custódia semper vígila ; et malignántium rábiem tuâ dexterâ frena.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Solomónis (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, ingrediátur ad doctrínam cor tuum, et aures tuæ ad verba sciéntiæ. Noli subtráhere à púero disciplínam : si enim percússeris eum virgâ, non moriétur. Tu virgâ percúties eum : et ánimam ejus de inférno liberábis. Fili mi, si sápiens fúerit ánimus tuus, gaudébit tecum cor meum : et exultábunt renes mei, cùm locúta fúerint recta lábia mea. Non æmulétur cor túum peccatóres : sed in timóre Dómini esto totâ die : quia habébis spem in novíssimo, et præstolátio tua non auferétur. ℟. Amen.

189 *Léctio libri Génesis* (*Cap.* XLV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Auditúmque est, et célebri sermóne vulgátum in aula regis : Venérunt fratres Joseph : et gavísus est Phárao, atque omnis família ejus. Dixítque ad Joseph ut imperáret frátribus suis, dicens : Onerántes juménta, ite in terram Chánaan, et tóllite inde patrem vestrum et cognatiónem, et veníte ad me : et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Præcipe étiam ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad subvectiónem parvulórum suórum ac cónjugum : et dícito : Tóllite patrem vestrum, et properáte quantóciùs veniéntes. Nec dimittátis quicquam de supelléctili vestrâ : quia omnes opes Ægypti vestræ erunt. Fecerúntque filii Israël ut eis mandátum fúerat. Quibus dedit Joseph plaustra, secúndùm Pharaónis impérium : et cibária in itínere. Singulísque proférri jussit binas stolas : Bénjamin vero dedit trecéntos argénteos cum quinque stolis óptimis : tantúndem pecuniárum, et véstium mittens patri suo, addens eis ásinos decem,

A qui subvéherent ex ómnibus divítiis Ægypti : et totídem asinas, tríticum in itínere panésque portántes. Dimísit ergo fratres suos, et proficiscéntibus ait : Ne irascámini in via. Qui ascendéntes ex Ægypto venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Nuntiavérunt ei, dicéntes : Joseph fílius tuus vivit : et ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto, quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidísset plaustra et univérsa quæ míserat, revíxit spíritus ejus, et ait : Súfficit mihi si adhùc Joseph fílius meus vivit, vadam, et vidébo eum ántequam móriar. (*Cap.* XLVI.) Profectúsque Israël cum ómnibus, quæ habébat, venit ad Púteum juraménti : et mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit
B eum per visiónem nocte vocántem se, et dicéntem sibi : Jacob, qui respóndit : Ecce adsum. Ait illi Deus : Ego sum fortíssimus Deus patris tui : noli timére, descénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illùc, et ego indè addúcam te reverténtem : Joseph quoque ponet manum suam super óculos tuos. Surréxit Jacob à Púteo juraménti : tulerúntque eum filii cum párvulis, et uxóribus in plaustris quæ míserat Phárao ad portándum senem, et ómnia quæ posséderat in terra Chánaan : venítque in Ægyptum cum omni sémine suo, filii ejus, et nepótes, filiæ, et cuncta simul progénies. ℟. Amen.

Antiphona 1. Deus Deus noster réspice : non nos derelínquas sperántes in te. *Psalmus* XXI.

C *Orátio.* Réspice in nos Dómine Deus noster; ne avertendo fáciem tuam à nobis, nos aliquaténùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultùs tui in nos aspéctum convérteris, et hilaritèr nostris te animábus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eorum spei succédere; et parilitátem horum, ætérnâ cum eis exultatióne gaudére. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ad defensiónem nostram, Deus noster, réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiónem nostram. *Quære fol.* 149.

Antiphona 3. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditátem tuam : et rege eos et extólle eos usque in ætérnum. *Psalmus* XXVII.

D *Hymnus.* O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Adjútor et Redémptor noster Dómine ádjuva nos; et reflóreat caro nostra vel viróre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitâte : et quia tu fortitúdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditátem tuam cópia tuæ benedictiónis exálta

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

tuórum: et ad te, et ad pópulum tuum, et ad omnes servos tuos, intrábunt ranæ. Dixítque Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron: Exténde manum tuam super flúvium et super rivos ac palúdes, et educ ranas super terram Ægypti. Exténdit Aaron manum super aquam Ægypti, et ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem et maléfici per incantatiónes suas simílitèr, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis: Oráte ad Dóminum ut áuferat ranas à me et à pópulo meo: et dimíttam pópulum ut sacríficet Dómino. Dixítque Móyses Pharaóni: Constítue mihi quandò déprecer pro te, et pro servis tuis, et pro pópulo tuo, ut abigántur à te ranæ, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo: et tantùm in flúmine remáneant. Qui respóndit: Cras. Et Móyses: B Juxta verbum, inquit, tuum, fáciam: ut scias quóniam non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo: tantùm in flúmine remanébunt. Egressíque sunt Móyses et Aaron à Pharaóne: et clamávit Móyses ad Dóminum pro sponsióne ranárum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque Dóminus juxta verbum Móysi: et mórtuæ sunt ranæ de dómibus, et de villis, et de agris. Congregaverúntque eas in imménsos ággeres, et computrúit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingravávit cor suum, et non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Lóquere ad Aaron: Exténde virgam tuam, et pércute púlverem terræ: et sint cínifes in univérsa terra Ægypti. Fecerúntque C ita. Exténdit Aaron manum, **203** virgam tenens: et percússit púlverem terræ, et facti sunt cínifes in homínibus, et juméntis: omnis pulvis terræ versus est in cínifes per totam terram Ægypti. Fecerúntque simílitèr maléfici per incantatiónes suas, ut edúcerent cínifes, et non potuérunt: erántque cínifes tam in homínibus quàm in juméntis. Et dixérunt maléfici ad Pharaónem: Dígitus Dei est hic: induratúmque est cor Pharaónis, et non audívit sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Consúrge dilúculò, et sta coram Pharaóne: egrediétur enim ad aquas: et dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego mittam in te, et in servos tuos, et in pópulum tuum, et in domos D tuas, omne genus muscárum: et implebúntur domus Ægyptiórum muscis divérsi géneris, et in univérsa terra in qua fúerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ: et scies quia ego Dóminus in médio terræ. Ponámque divisiónem inter pópulum meum et pópulum tuum: cràs erit signum istud. Fecítque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domo Pharaónis et in domo servórum ejus, et in omnem terram Ægypti: corrúptaque est terra ab hujuscémodi muscis. Vocávit Phárao Móysen et Aaron, et ait eis: Ite, sacrificáte Dómino vestro in terra. Et ait Móyses: Non potest ita fieri: abominatiónes enim

A Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo nostro: quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viam trium diérum pergémus in solitúdinem: et sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis. Dixítque Phárao: Ego dimíttam vos ut sacrificétis Dómino Deo vestro in desérto: verúmtamen lóngiùs ne abeátis, rogáte pro me. Et ait Móyses: Egréssus à te, rogábo Dóminum: et recédet musca à Pharaóne, et à servis suis, et à pópulo ejus cràs: verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimíttas pópulum sacrificáre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum. Qui fecit juxta verba illius. ℟. Amen.

Antíphona 1. Clamor noster ad te pervéniat: et ne avértas fáciem tuam à nobis. *Psalm.* CI.

B *Orátio.* Exáudi Deus oratiónem nostram; et clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat: quacúmque autem die te invocavérimus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à geméntibus; nec gubernatiónem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulémur adipísci postuláta; dùm ad te nostra pervénerunt desidéria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Timébunt gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *Psalmus* CI. Et timébunt.

Orátio. Exúrge Deus, et miserére Sion; quia tempus miseréndi nobis ádvenit: réspice ad nostræ paupertátis oratiónem, tuorúmque humílium ampléctere precem. ℟. Amen.

C Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Sicut pater miserétur filiis, ita misértus est Deus timéntibus eum. *Psalmus* CII.

℟. Exclamémus omnes ad Dóminum ex toto corde, et convertátur unusquísque à peccátis suis, *P.* Et Deus cœli revertétur ab ira furóris sui; quia miséricors est. ℣. Convertímini, et recédite ab ómnibus iniquitátibus vestris: et ab univérsis contaminatiónibus vestris avértite fácies vestras. *P.* Et Deus cœli revertétur. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam, da véniam, dona indulgéntiam. *P.* Et miserére placátus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe. *P.* Et miserére. ℣. Parce, rogámus, ómnibus, parce rogántibus, D assíste lugéntibus, indúlge pœniténtibus. *P.* Et miserére. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue: paradíso restítue. *P.* Et miserére. ℣. Christe, qui Cœlos póssides, Mundum rédimens: tu Deus clementíssime, peccáta nostra áblue. *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Benedícat te, Dómine, ánima nostra; et ómnia interióra ejus in tuis láudibus clament: ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratióne concúrras; et vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; et votum perfectióne corónes.

Pater noster.

Dómino: da nobis odíre mundi inlécebram; et venántium voluptátum præcavére muscípulam: ut ipse insidiántem périmas; ipse confidéntem múnias atque deféndas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

℞. Placábilis esto, Dómine, et osténde te nobis *P.* In témpore tribulatiónis, et angústiæ nostræ ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: et in virtúte tua líbera nos. *P.* In témpore. ℣. Glória, et honor Patri etc. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicámus omnes, Dómine: Miserére nobis, *P.* Et esto propítius. ℣. Pie, precántes súpplices exáudi, Christe. *P.* Et esto propítius. ℣. Nostra reláxa crímina, dele peccáta. *P.* Et esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concéde. *P.* Et esto ℣. Remissiónem ómnium concéde, Deus. *P.* Et esto. ℣. O Deus potentíssime clemens succúrre. *P.* Et esto.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Require fol.* 144.

Orátio. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde: régimen salutáris impénde; atque in tuæ plebis custódia semper vígila; et malignántium rábiem tuâ dexterâ frena.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, ingrediátur ad doctrínam cor tuum, et aures tuæ ad verba sciéntiæ. Noli subtráhere à púero disciplínam: si enim percússeris eum virgâ, non moriétur. Tu virgâ percútiet eum: et ánimam ejus de inférno liberábis. Fili mi, si sápiens fúerit ánimus tuus, gaudébit tecum cor meum: et exultábunt renes mei, cùm locúta fúerint recta lábia mea. Non æmulétur cor túum peccatóres: sed in timóre Dómini esto totâ die: quia habébis spem in novíssimo, et præstolátio tua non auferétur. ℟. Amen.

189 *Léctio libri Génesis* (*Cap.* XLV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Auditúmque est, et célebri sermóne vulgátum in aula regis: Venérunt fratres Joseph: et gavísus est Phárao, atque omnis família ejus. Dixítque ad Joseph ut imperáret frátribus suis, dicens: Onerántes juménta, ite in terram Chánaan, et tóllite inde patrem vestrum et cognatiónem, et venite ad me: et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Præcipe étiam ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad subvectiónem parvulórum suórum ac cónjugum: et dícito: Tóllite patrem vestrum, et properáte quantóciùs veniéntes. Nec dimittátis quicquam de supelléctili vestrâ: quia omnes opes Ægypti vestræ erunt. Fecerúntque filii Israël ut eis mandátum fúerat. Quibus dedit Joseph plaustra, secúndùm Pharaónis impérium: et cibária in itínere. Singulísque proférri jussit binas stolas: Bénjamin vero dedit trecéntos argénteos cum quinque stolis óptimis: tantúndem pecuniárum, et véstium mittens patri suo, addens eis ásinos decem, qui subvéherent ex ómnibus divítiis Ægypti: et tótidem ásinas, tríticum in itínere panésque portántes. Dimísit ergo fratres suos, et proficiscéntibus ait: Ne irascámini in via. Qui ascendéntes ex Ægypto venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Nuntiavérunt ei, dicéntes: Joseph filius tuus vivit: et ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audito, quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidísset plaustra et univérsa quæ míserat, revíxit spíritus ejus, et ait: Súfficit mihi si adhùc Joseph filius meus vivit, vadam, et vidébo eum ántequam móriar. (*Cap.* XLVI.) Profectúsque Israël cum ómnibus, quæ habébat, venit ad Púteum juraménti: et mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem nocte vocántem se, et dicéntem sibi: Jacob, qui respóndit: Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui: noli timére, descénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illùc, et ego indè addúcam te reverténtem: Joseph quoque ponet manum suam super óculos tuos. Surréxit Jacob à Púteo juraménti: tulerúntque eum filii cum párvulis, et uxóribus in plaustris quæ míserat Phárao ad portándum senem, et ómnia quæ possédera‹t› in terra Chánaan: venítque in Ægyptum cum o‹m›ni sémine suo, filii ejus, et nepótes, filiæ, et cuncta simul progénies. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice: non nos derelínquas sperántes in te. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultùs tui in nos aspéctum convérteris, et hilaritèr nostris te animábus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eorum spei succédere; et parilitátem horum, ætérnâ cum eis exultatióne gaudére. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiónem nostram, Deus noster, réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiónem nostram. *Quære fol.* 149.

Antíphona 3. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditátem tuam: et rege eos et extólle eos usque in ætérnum. *Psalmus* XXVII.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Adjútor et Redémptor noster Dómine ádjuva nos; et reflóreat caro nostra vel viróre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitáte: et quia tu fortitúdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditátem tuam cópia tuæ benedictiónis exálta

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitébimur tibi Deus: confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Moysen : Manè consúrge, et sta coram Pharaône, A et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum, et super servos tuos, et super pópulum tuum : scias quòd non sit símilis mei in omni terra. Nunc enim exténdens manum, percútiam te et pópulum tuum peste, peribitísque de terra. Idcircò posui te, ut osténdam in te fortitúdinem meam, et narrêtur nomen tuum in omni terra. Adhùc rétines pópulum meum : et non vis eum dimittere? En pluam hac ipsâ horâ cras grándinem multam nimìs, qualis non fuit in Ægypto, à die quâ fundáta est, usquè in præsens tempus. Mitte ergo jàm nùnc, et cóngrega juménta tua, et omnia quæ habes in agro : hómines enim, et juménta, et B univérsa quæ invénta fúerint foris, nec congregâta de agris, cecideríntque super ea grando, moriéntur. Qui tímuit verbum Dómini de servis Pharaônis, fecit confúgere servos suos, et juménta in domos : qui autem negléxit sermônem Dómini, dimísit servos suos, et juménta in agris. Et dixit Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam in cœlum, ut fiat grando in univérsa terra Ægypti, super hómines, et super juménta, et super omnem herbam agri in terra Ægypti. Extendénsque Móyses virgam in cœlum, et Dóminus dedit tonítrua, et grándinem, ac discurréntia fúlgura super terram Ægypti : et grando et ignis mista páritèr ferebántur : tantæque fuit magnitúdinis, quanta ánteà numquàm appáruit in C univérsa terra Ægypti ex quo gens illa cóndita est. Et percússit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fúerunt in agris, ab hómine usquè ad juméntum : cunctam herbam agri percússit grando, et omne lignum regiónis confrégit. Tantùm in terra Gessen, ubi erant filii Israël, grando non accéssit. Misit quoquè Phárao, et vocávit Móysen et Aaron, dicens ad eos : Peccávi étiàm nùnc : Deus justus : ego et pópulus meus, ímpii. Oráte Dóminum, et désinant tonítrua Dei, et grando : et dimíttam vos, et nequâquàm ultrà hìc maneâtis. Ait Móyses : Cum egréssus fúero de urbe, exténdam palmas meas ad Dóminum, et cessábunt tonítrua, et grando non erit : ut scias quia Dómini est terra. Novi autem, quòd et tu, et servi tui, nondùm timeâtis Dóminum D Deum. Linum enim et hórdeum læsum est, eò quòd hórdeum esset virens, linum jam follículos germináret : tríticum autem, et far non sunt læsa, quia serótina erant. Egressúsque Móyses à Pharaône ex urbe, exténdit manus suas ad Dóminum, et cessavérunt tonítrua et grando. ℟. Amen.

Antiphona 1. Laudâte Dóminum, quia benignus Dóminus : psállite nómini ejus quoniàm suave est. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudêmus te Dómine, quia benignus ac suávis es : præsta itàquè, ut dùm in tua laudatióne insistimus, à mundi illécebris ádvoces, vel perfectórum societáti adglómeres ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Super flúmina Babilónis, illic sédimus et flévimus : dum recordarêmur tui Sion *Psalmus* CXXXVI.

Orátio. Peregrinánti. *Quære fol.* 194.

Antiphona. 3. Propè esto Dómine invocántibus, et exáudi oratiônem nostram. *Psalmus* CXLIV.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 141.

Capítula. Propè esto Dómine invocántibus te ; ac voluntâtem timéntium imple : érige, quique córruunt ; et elisos susténta : ut, qui præcípites in mortem cádimus ; sóspites, te erigénte, surgâmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
206 quem timêbo ?

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. In adjutórium nostrum inténde : Dómine ad adjuvándum nos festína. *Psalmus* LXIX.

Lauda. Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem : *P.* Et in via tua vivífica me. ℣. Státue servo tuo elóquium tuum, in timóre tuo. *P.* Et in via. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in.

Hymnus. Christe, qui regis. *Et Capítula.* Servis tuis. *Quære fol.* 168. *Lauda.* Avérte óculos meos. *Et Orátio.* Avé te. *Quære fol.* 201.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce meâ ad Dóminum. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui. *fol.* 190.

Antiphona 1. Miserâtor, et miséricors Dóminus : non in finem irascêtur : neque in ætérnum indignábitur. *Psalmus* CII.

Orátio. Miserâtor Dómine, et miséricors, non irascâris nobis in finem : sed quantùm distat óriens ab occásu, iniquitâtem omnem à nobis elónga ; et juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilâta. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus semper. *Psalmus* CIV.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tribue fortitúdinem ; et quæréndi te júgitèr infúnde sanctum amórem : ut qui tuam desiderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptâtem : eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos ; ut lux vultûs tui clarificet jam beátos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Auge, Dómine, pópulum tuum nimìs : confirma eum super inimícos ejus. *Psalmus* CIV.

Orátio. Auge, Dómine, pópulum tuum nimìs; eúmque vel méritis vel rebus exálta : ut qui invidórum déntibus mordêmur, feliciôres semper te propiciánte consistêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iniquitátes nostræ, et peccâta nostra multæ sunt, Dómine, et in ipsis tabéscimus. *P.* Quómodò vívere potérimus? sed tu dixisti : Nolo mortem

morientis, donèc revertàtur, et vivat. ℣. Peccávimus enim, inìquè égimus recedéntes à te, et præcépta tua non observávimus, nec fécimus. *P.* Quómodò. *Non dicâtur* Glória ; *sed reiterêtur* ℟.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem, Dómine, miseratiónum tuárum, dele omnes iniquitátes nostras : et munda nos ab injustítia nostra. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum. *fol.* 150.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine in ætérnum pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Cánticum Jeremíæ (*Cap.* v *Threnôrum*).

Meménto Dómine quid factum sit nobis : * áspice, et vide oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra convérsa est aliénis, * domus nostra peregrinis.

Pupílli facti sumus velùt non habéntes patrem, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquas nostras pecúniâ bíbimus : * et ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus minabâmur, lapsis * non dabâtur réquies.

Ægypto dédimus manum, * et Assyriis ut saturémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt : * nos autem iniquitátes eórum exólvimus.

Servi dominâti sunt nobis : * nec est qui rédimat nos de mánibus eórum.

In mánibus nostris acquisívimus panem nostrum, * à fácie gládii, et solitúdinis.

Pellis nostra, ut clibanus lívida facta est * à fácie plagârum et fame.

Mulieres in Sion humiliátæ sunt, * et vírgines in civitátibus Juda.

Príncipes in mánibus suis suspénsi sunt : * et fácies senum non glorificavérunt.

Elécti moles volvébant, * et júvenes in ligno confixi sunt.

Senes ad portam defecérunt, * et elécti à psalmis cessavérunt.

Dissolûtum est gáudium cordis nostri : * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri : * væ nunc nobis, quóniam peccávimus.

Propter hoc factum est in dolóre cor nostrum, et obscuráti sunt óculi nostri, * ne vídeant super montem Sion quóniam exterminâtus est, vulpes transiérunt per eum.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * et sedes tua in sæculum sæculi.

207 Et quid in contentióne oblivísceris nostri? * derelínquis nos in longitúdinem diérum?

Convérte nos Deus ad te, et convertâmur : * rénova dies nostros, sicùt ántea.

Quia repéllens repulisti nos, * irâtus es contra nos nimis valdè.

Matutinárium.

Ad Benedíctus. Antíphona. Vigilábant ante lucem,

A et veniébant ad eum : et memoráti sunt, quóniam Dóminus adjûtor eórum est. ℣. Et pluit illis manna ad manducándum, et panem cœli dedit eis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *fol.* 6.

Lauda. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Exodi (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Videns Phárao quòd cessásset plúvia, et grando, et tonitrua, auxit peccâtum : et ingravâtum est cor Pharaónis, et servórum illíus, et indurâtum nimìs : nec dimisit fílios Israël, sicùt præcéperat Dóminus per manum Móysi. (*Cap.* X.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Ingrédere ad Pharaónem : B ego enim indurâvi cor ejus, et servórum illius : ut fáciam signa mea hæc in eo, et narres in áuribus filiórum tuórum, et nepótum tuórum, quótiens contríverim Ægyptios, et signa mea quæ fécerim in eis : et sciâ is quia ego Dóminus. Introiérunt ergo Móyses et Aaron ad Pharaónem, et dixérunt ei : Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi. Sin autem non vis dimíttere eum : ecce ego indúcam cràs locústam in fines tuos, et coopérient fáciem terræ, ne quidquam ejus virens appáreat, sed comedâtur quod resíduum fúerit grándini : corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, et servórum tuórum, et ómnium Ægyptiórum : quantam non vidérunt patres tui, à die, ex quo orti sunt super terram, usquè in præséntem diem. Avertítque se, et C egréssus est à Pharaóne. Dixerúntque servi Pharaónis ad eum : Usquequò patiêmur hoc scándalum : dimítte pópulum, ut sacrífi ent Dómino Deo suo : nonnè vides quòd periérit Ægyptus? Revocaverúntque Móysen et Aaron ad Pharaónem : qui dixit eis : Ite, sacrificâte Dómino Deo vestro : quinam sunt qui itúri sunt? Ait Móyses : Cum párvulis nostris et sénibus pergêmus, cum filiis et filiâbus, cum óvibus et arméntis : est enim solémnitas Dómini Dei nostri. Et respóndit Phárao : Sic Dóminus sit vobíscum, quómodò ego dimíttam vos, et párvulos vestros : cui dúbium est quòd péssimè cogitêtis? Non fiet ita, sed ite tantùm viri, et sacrificâte Dómino : hoc enim et ipsi petístis. Statímque ejécti sunt à conspéctu Pharaónis. Dixit D autem Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam super terram Ægypti ad locústam, ut ascéndat super eam, et dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Exténdit Móyses virgam suam super terram Ægypti : et Dóminus indúxit ventum uréntem totâ die illâ ac nocte : et manè facto, ventus levâvit locústas. Quæ ascendérunt super omnem terram Ægypti : et sedérunt in cunctis fínibus Ægyptiórum innumerábiles, quales ante illud tempus non fuérunt, nec pósteà futúræ erant. Operuerúntque univérsa super fáciem terræ, vastántes ómnia. Devoráta est ígitur herba terræ, et quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat : nihilque virens omnínò relictum est in lignis, et in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quamóbrèm festínans Phárao,

vocávit Móysen et Aaron, et dixit eis : Peccávi in Dóminum Deum vestrum, et in vos. Sed nunc dimíttite peccátum mihi étiàm hac vice, et oráte ad Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egréssus Móyses de conspéctu Pharaónis, orávit ad Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidénte vehementíssimum. et arréptam locústam projécit in mare Rubrum. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. *Quære fólio.* 170.

Capitula. Deus, qui panem cœli fíliis ómnium hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tribue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo.

Pater noster.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisívi te : *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas me. ℣. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Ne repéllas me.

Orátio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectámur, **208** neque enim quidquam nobis decésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, sapiéntiam enim, et disciplínam qui ábjicit, infélix est : et vácua est spes illórum, et labóres sine fructu, et inutília ópera eórum sunt. Mulíeres eórum insensátæ sunt, et nequíssimi fílii illórum. Maledícta creatúra illórum, quóniam felix stérilis incoinquináta, quæ nescit thorum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum : et spado, qui non operátus est per manus suas malum, nec cogitávit advérsùs Dóminum nequíssima : dábitur enim illi fídei donum eléctum, et sors in templo Dómini acceptíssima. Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, et quæ non éxcidet radix sapiéntiæ. Filii autem adulterórum in consummatióne erunt, et ab iníquo thoro semen exterminábitur. Et síquidèm longæ vitæ erunt, in níhilum computabúntur, et sine honóre erit novíssima senéctus eórum. Et si celériùs defúncti fúerint, non habébunt spem, nec in die magnitúdinis allocutiónem. (*Cap.* IV.) Mélior est enim generátio cum claritáte : immortális enim est memória illius : quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines, et in perpétuum coronáta triúmphat. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam in cœlum : et sint ténebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpári queant. Exténdit Móyses manum in cœlum : et factæ sunt ténebræ terríbiles in univérsa terra Ægypti tribus diébus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicúmque autem habitábant fílii Israël,

A lux erat. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificáte Dómino : oves tantùm vestræ et arménta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses : Hóstias quoquè et holocáusta dabis nobis, quæ offerámus Dómino Deo nostro. Cunctíque greges pergent nobíscum : non remanébit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Dómini nostri : præsértim cùm ignorémus quid débeat immolári, donèc ad ipsum locum perveniámus. Indurávit autem Dóminus cor Pharaónis, et nóluit dimíttere eos. Dixítque Phárao ad eum : Recéde à me, cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocúmque die apparúeris mihi, morte moriéris. Respóndit Móyses : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam. (*Cap.* XI.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Adhùc unà
B plagà tantùm fériam Pharaónem et Ægyptum, et post hæc dimittet vos, et exire compéllet. Dices ergo omni plebi, ut póstulet vir ab amíco suo, et múlier à vicína sua, vasa argéntea et áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis. Fuítque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaónis et omni pópulo. Et ait Móyses : Hæc dicit Dóminus : Médià nocte ingrédiar in Ægyptum : et moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancíllæ, quæ est ad molam, et ómnia primogénita jumentórum. Erítque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec ántea fuit, nec posteà futúrus est. Apud omnes autem fílios Israël non mútiet canis ab hómine usquè
C ad pecus : ut sciàtis quanto miráculo dívidat inter Ægyptios et Israël. Descendéntque omnes servi tui ad me, et adorábunt me, dicéntes : Egrédere tu, et omnis pópulus qui subjéctus est tibi : post hæc egrediémur. Et exivit à Pharaóne irátus nimis. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Non áudiet vos Phárao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Móyses autem et Aaron fecérunt ómnia osténta quæ scripta sunt coram Pharaóne. Et indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit fílios Israël de terra sua (*Cap.* XII). Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui sedébat in sólio ejus, usquè ad primogénitum jumentórum. Surrexítque Phárao
D nocte, et omnes servi ejus, cunctaque Ægyptus : et ortus est clamor magnus in Ægypto : neque erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatísque Móyse et Aaron, ait : Súrgite, egredímini à pópulo meo, vos et fílii vestri : ite, immoláte Dómino sicut dícitis. Oves vestras, et arménta assúmite ut petierátis, et abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exire velocitèr, dicéntes : Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conspársam farínam ántequam fermentarétur : et ligans **209** in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecérunt fílii Israël sicut præcéperat Dóminus Móysi : et petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea et áurea, vestémque plúrimam. Dedit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis : et spoliavérunt Ægyptios

Profectique sunt filii Israël de Ramésse in Socoth, sexcénta ferè míllia péditum virórum, absque párvulis. Sed et vulgus promiscuum innumerábile ascéndit cum eis, oves et arménta et animántia divérsi géneris multa nimis. Coxerúntque farinam, quam dudùm conspársam de Ægypto tulérunt : et fecérunt subcinerícios panes ázymos : neque enim póterant fermentári cogéntibus extra Ægyptiis, et nullam fácere sinéntibus moram : nec pulménti quicquam occúrrerat præparásse. Habitátio autem filiórum Israël qua mansérunt in Ægypto, fuit quadringentórum triginta annórum. Quibus explétis, eàdem die egréssus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti. ℟. Amen.

Antiphona 1. Adjuva nos Deus salutàris noster : propter glóriam nóminis tui Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Propitius esto peccátis nostris Dómine; et propter honórem nóminis tui perféctâ nos réfove libertàte : nec, dùm nostro peccatórum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redigàmur : Ergo ut nos severitàte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditórum introéat; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procédat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Líbera nos Dómine propter nomen tuum : et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus* CV.

Orátio. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salútis : et cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, et redémptio factus es liberàtis : Concéde itaque nobis, ut qui nunc malórum permixtióne gémimus, te protegénte ac decernénte, in tranquillitàte, quâ Sanctos súscipis, gaudeàmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Vísita nos, Dómine, in salúte tua. *Psalmus* CV.

℟. Miserére, et parce nobis, Dómine, qui pietàtem plùs díligis, quàm judícium requiris; et ídeò dissimulas peccáta; *P.* Ut hábeas quibus misereàris. ℣. Confúsio, et oppróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te: ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum neque áuferas misericórdiam tuam. *P.* Ut hábeas. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicàmus omnes : Miserére nobis, Deus, *P.* Miserére nobis. ℣. Mundi rector et redémptor Jesu Christe, rerum actor, *P.* Miserére nobis. ℣. Qui exáudis obsecràntes, et geméntes intuéris. *P.* Miserére nobis. ℣. Parce nostris jam delictis, favens vultum pietàtis. *P.* Miserére nobis. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservàtor esto vigil. *P.* Miserére nobis. ℣. Peccávimus tibi, Deus : indulgéntiam postulàmus. *P.* Miserére nobis.

Hymnus. O Nazaréne, lux Béthlehem. *Quære fol.* 144.

Capitula. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salúte tua vísita : nec iniquitàtis nostræ pœna, sed timóris tui nos humíliet disciplina; ut tua gloriémur

A in laude, et confiteàmur in nómine : nos quoque ad vidéndum, electórum tuórum éxcitet bónitas; et ad laudándum, regni tui accíscat heréditas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Prophetia. *Quære fol.* 133.

Antiphona 1. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Sicut servórum in mánibus Dominórum suórum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine. quoúsquè et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium plagas eminuas; impértias aliménta egénis; et medélam tribuas vulnerátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Convérte Dómine captivitàtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

B *Orátio.* Convértere Dómine captivitàtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatióne indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiónem nequítiæ : da nobis, quæsumus, contriti cordis humilitàtem quærere; et inquinaménta quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymàrum ablúere : sic étiam confessiónis remédia seràmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metàmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Benedíctio Dómini super vos : benedicàmus vos in nómine Dómini. *Psalmus* CXXVIII.

210 ℣. Peccàta nostra dominántur nobis, et in tribulatióne magna sumus. *P.* Placàre jam, Dómine,
C et líbera nos. ℣. Peccávimus cum pàtribus nostris : injústè égimus, iniquitàtem fécimus. *P.* Placàre. *Reiterétur* ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi : *P.* Et miseràtus dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli et terræ, peccàtum nostrum dimitte. *P.* Et miseràtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta : effúnde plúviam largam. *P.* Et miseràtus. ℣. Dimitte, quæ geméntes fatémur, et presta, quæ postulàmus. *P.* Et miseràtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus, Christe, ac preces ómnium audi. *P.* Et miseràtus.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Quære fol.* 144. *Capitula.* Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ. *fol.* 160.

Ad Vésperum.

D *Lauda.* Sol agnóvit occàsum suum. Posuisti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona. Deus tu convértens vivificàbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *Psalmus* LXXXIV.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua : *P.* Salutàre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Salutàre tuum. ℣. Glória, et honor. *P.* Salutàre.

Hymnus. Christe precàmur. *Et Capitula.* Nonàrum Horàrum spàtiis. *fólio* 173. *Lauda.* In toto corde meo Deus. *fol.* 207.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvìs Dómine. *Quære fol.* 141.

Antiphona 1. Confiteâmur Dómino misericórdias ejus : et mirabília fíliis hóminum. *Psalmus* CVI.

Orátio. Confiteâmur tibi, Dómine, misericórdias tuas; quibus nos de intéritu rédimis; et de regiónibus congregátos errórum, compâge charitâtis, fidei asscensióne conjúngis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. De necessitátibus nostris libera nos, Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. De necessitátibus nostris libera nos Dómine : et animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris et umbra mortis, lucis tuæ inlústra serenitâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Mitte verbum tuum, et sana nos Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. Mitte verbum tuum Dómine ad sanándum nos : et de intéritu, quo nostro póndere procéllimur, érue : ut quia nos, meminimus, Verbi tui formátos opifício; ejus rursùm reformémur império. Tu nos, dùm tribulâmur, clamántes exáudi; ac de inféstis necessitátibus tribue libertâtem : ut ad te de confessióne nostra laudátio procédat; et coram fíliis hóminum pronuntiâta nos gratíficent mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Quærite me in angústia vestra, dicit Dominus. *P.* Exurgéntes ante lucem convertímini : et dícite : Revertâmur ad Deum nostrum. ℣. Quærite Dóminum dùm inveniri potest : invocâte eum dùm propè est. *P.* Exurgéntes ante.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contrîtum et humiliâtum Deus ne despícias. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri secrêta, quæ quotidiè curis carnâlibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, adspersióne mundéntur : recédat à nobis cállidus seminâtor : ut Christus in nobis máneat consolâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Tua est Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória : et tibi laus.

Cánticum (*Paralipómenon I, cap.* XXIX).

Benedíctus es Dómine Deus Israël patris nostri * ab ætérno in ætérnum.

Tua est enim Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória, atque victória : * et tibi laus :

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, et quæ in terra sunt : * tuum Dómine regnum, et tu es super omnes príncipes.

Tuæ sunt divítiæ, et tua est glória : * in manu tua virtus et poténtia : in manu tua magnitúdo, et impérium hóminum.

Nunc ígitur confitébimur tibi, * et laudábimus nomen tuum ínclytum.

A Ego autem quis, * et pópulus meus quis, ut possímus hæc tibi univérsa promíttere?

Tua sunt ómnia : * et quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.

Peregríni enim sumus coram te, * et ádvenæ, sicùt omnes patres nostri.

211 Dies nostri quasi umbra super terram, * et nulla est mora.

Dómine Deus meus, omnis hæc cópia, quam comparávi ut ædificêtur domus nómini sancto tuo, * de manu tua est.

Scio Deus meus quòd probas corda, * et simplicitâtem díligis.

Unde et ego in simplicitâte cordis mei lætus óbtuli univérsa hæc : * et pópulum tuum, qui hîc repér-
B tus est, vidi cum ingénti gáudio tibi offérre donária.

Dómine Deus Abraham, Isaac, et Israël, patrum nostrórum, * custódi in ætérnum hanc voluntâtem cordis eorum, et semper in veneratióne tua mens ista permáneat.

Orátio. Te amplíssimæ largitâtis Dóminum deprecâmur, ut donórum cœléstium cópiam de manu tua accipiâmus, quam tibi ob constituéndam domum tuam in nostris córdibus præparêmus : tibíque votis simplícibus, quæ tua sunt offerâmus; ac nomen tuum ínclytum multímodâ confessióne laudêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sit splendor Dómini
C Dei nostri super nos. *P.* Opera mánuum nostrârum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua, et dírige fílios eôrum. *P.* Et ópera mánuum nostrârum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudâte Dóminum. *P.* Laudâte.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Profécta omnis multitúdo filiórum Israël de desérto Sin per mansiónes suas, juxta sermónem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo. Qui jurgáti sunt contra Móysen, et dixérunt : Da nobis aquam, ut bibâmus. Quibus respóndit Móyses : Quid jurgâmini contra me? cur tentâtis Dóminum? Sitivit ergo pó-
D pulus ibi pro aquæ penúria, et murmurâvit contra Móysen : Cur nos exire fecisti de Ægypto, ut occíderes nos, et fílios nostros, ac juménta siti? Clamâvit autem Móyses ad Dóminum, dicens : Quid fáciam pópulo huic? adhuc pusillum, et lapidábunt me. Ait Dóminus ad Móysen : Antecêde pópulum, et sume tecum de senióribus Israël : et virgam quâ percussísti flúvium, tolle in manu tua, et vade. Ecce ego stabo coram te, supra petram Horeb : percutiésque petram, et exîbit ex ea aqua, ut bibat pópulus. Fecit Móyses ità coram senióribus Israël : et vocâvit nomen loci illius, Tentátio, propter júrgium filiórum Israël, et quia tentavérunt Deum, dicéntes : Estne Deus in nobis, an non? Venit autem Amalec, et pu-

gnâbat contra filios Israël in Ráphidim. Dixítque Móyses ad Jósuë : Elige viros : et egréssus, pugna contra Amalec cràs : et ego stabo in vérticem collis, habens virgam Dei in manu mea. Fecit Jósuë ut locûtus fúerat Móyses, et pugnâvit contra Amalec : Móyses autem et Aaron et Hur ascendérunt super vérticem collis. Cùmque elevâsset Móyses manus, vincêbat Israël : sin autem paúlulùm remisísset, superâbat Amalec. Manus autem Móysi erant graves : suméntes ígitur lápidem, posuérunt subter eum, in quo sedit : Aaron autem et Hur sustentâbant manus ejus ex utrâque parte. Et factum est ut manus ejus non lassaréntur usquè ad occâsum solis. Fugavítque Jósuë Amalec, et pópulum ejus in ore gládii. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Scribe hoc in monuméntum in libro, et trade áuribus Jósuë : delêbo enim memóriam Amalec sub cœlo. Ædificavítque Móyses altâre Dómino : et vocâvit nomen ejus, Dóminus exaltátio mea.

Hymnus. Deus creâtor ómnium. *fol.* 175.

Capítula. Sit splendor tuus, Dómine, super nos : et nostrârum ópera manuum tu dírige, tu concéde : atque in servos tuos propítius réspice : et luce tuâ bonôrum in nos óperum gérmina dírige.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Retríbue servo tuo, vivam : *P.* Et custódiam, Dómine, sermónes tuos. ℣. Revéla óculos meos : et considerâbo mirabília de lege tua. *P.* Et custódiam. ℣. Glória. *P.* Et.

Orátio. Concupíscat ánima nostra, Dómine, desiderâre judícia tua in omni témpore : et hoc nobis solum vígeat in amóre, quod ætérno tuo præparétur in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXVII).

℟. Deo grátias.

Fili, sicut avis tránsmigrans de loco suo, sic vir qui derelínquit locum suum. Unguénto et váriis odóribus delectâtur cor : et bonis amíci consíliis ánima dulcorâtur. Amícum tuum et amícum patris tui ne dimíseris **212** in die afflictiónis tuæ : et domum fratris tui ne ingrediâris in die afflictiónis tuæ. Mélior est vicínus juxtà, quàm frater procùl. Stude sapiéntiam, fili mi, et lætífica cor meum, ut possis exprobrânti respondêre sermónem. Astûtus videns malum, abscóndi us est : párvuli transeúntes sustinébunt dispéndia. Tolle vestiméntum ejus, qui fidem facit pro extráneo : et pro aliénis, aufer ei pignus. Qui benedíxit próximo suo voce grandi, de nocte consúrgens maledicénti símilis erit. Ferrum ferro acúitur, et homo exácuit fáciem amíci sui. Inférnus et perdítio numquàm repléntur : similitèr et oculi hóminum numquàm satiántur. Cor iníqui exquírit mala, cor autem rectum exquírit sciéntiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Cum audísset Jethro sacérdos Madian, cognâtus Móysi, ómnia quæ fécerat Deus Móysi,

A et Israéli pópulo suo, eò quòd eduxísset Dóminus Israël de Ægypto : tulit Séphoram uxórem Móysi quam remíserat : et duos filios ejus, quorum unus vocabâtur Gersam, dicénte patre : Advena fui in terra aliéna. Alter verò Eliezer : Dóminus enim, ait, patris mei adjûtor meus, et éruit me de manu Pharaónis. Venit ergo Jethro cognâtus Móysi, et uxor ejus, et filii ejus ad Móysen in desértum, ubi erat castrametâtus juxta montem Dei. Et mandâvit Móysi, dicens : Ego cognâtus tuus Jethro vénio ad te, et uxor tua, et duo filii tui cum ea. Qui egréssus in occúrsum cognáti sui, adorâvit, et osculâtus est eum : salutaverúntque se mútuò verbis pacíficis. Cùmque intrâssent tabernáculum, narrâvit Móyses cognáto suo cuncta quæ fécerat Dóminus Pharaóni, B et Ægyptiis propter Israël; universúmque labórem, qui accidísset eis in itínere, quo liberáverat eos Dóminus. Lætatúsque est Jethro super ómnibus, quæ fécerat Deus Israéli, eò quòd eruísset eum de manu Ægyptiórum, et ait : Benedíctus Dóminus, qui liberâvit nos de manu Ægyptiórum, et de manu Pharaónis, qui éruit pópulum suum de manu Ægypti. Nunc cognóvi, quia magnus est Dóminus super omnes deos : eò quòd supérbè égerint contra eos. Obtulit ergo Jethro cognâtus Móysi holocáusta et hóstias Deo : venerúntque Aaron et omnes senes Israël, et comedérunt panem cum eo coram Dómino. Alterâ autem die sedit Móyses ut judicâret pópulum, qui assistêbat Móysi de manè usquè ad vésperum. Quod C cùm vidísset cognâtus Moysi, omnia scílicèt quæ agêbat in pópulo, ait : Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, et omnis pópulus præstolâtur de manè usquè in vésperum? Cui respóndit Móyses : Venit ad me pópulus quærens senténtiam Dei. Cùmque accíderit eis áliqua disceptátio, véniunt ad me ut júdicem inter eos, et osténdam præcépta Dei, et legem ejus. Et ille : Non bonam, inquit, rem facis : stulto labóre consúmeris et tu, et pópulus iste qui tecum est : ultra vires tuas est negótium, solus illud non póteris sustinêre. Sed audi verba mea atque consílium, et erit Dóminus tecum. Esto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum : ostendásque pópulo cerimónias et ritum coléndi, viámque per quam íngredi débeant, et opus D quod fácere débeant. Próvide autem de omni plebe viros poténtes, et timéntes Deum, in quibus sit véritas, et qui odérunt avarítiam, et constítue ex eis tribúnos, et centurióness, et quinquagenários, et decános, qui júdicent pópulum omni témpore : quicquid autem majus fúerit, réferant ad te, et ipsi minóra tantúmmodò júdicent : leviúsque sit tibi, partíto in álios honóre. Si hoc féceris, implêbis impérium Dómini, et præcépta ejus póteris sustentâre : et omnis hic pópulus revertêtur cum pace ad loca sua. Quibus audítis, Móyses fecit ómnia quæ ille suggéssit. Et eléctis viris strénuis de cuncto Israël, constítuit eos príncipes super Israël, tribúnos, et centurióness, et quinquagenários, et decános. Qui judicâbant plebem Dómini omni témpore : quicquid autem grávius erat,

referébant ad eum, faciliòra tantúmmodo judicántes. Dimisítque cognâtum suum: qui reversus abiit in domum suam. ℟. Amen.

Antiphona 1. Miséricors, et miserátor, et justus Dóminus. Benígnus homo, qui miserêtur. *Psalmus* CXI.

Orátio. Miséricors Dómine et juste, fac nos semper esse misericórdes; et commoditáti altérnæ totâ adésse facilitâte: nec obauditu malo nos, dum judicâveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ego cognóvi, quàm magnus est
213 Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors: ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres: benedicéndo refícias: tuàque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona 3. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus* CXXXVI.

℟. Peccávimus tibi Deus; fac misericórdiam. *P.* Et ántequàm pereâmus líberet nos manus tua. ℣. Quarè in perpétuùm oblivísceris no tri, derelínquis nos in longitúdinem diérum. *P.* Et ántequàm.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Filius; qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. *P.* Placâre. ℣. Cuncti tegemítibus exorántes, poscimus; cunctíque simùl deprecántes, quæsumus. *P.* Placâre. ℣. Tua jàm cleméntia mala nostra súperet: tuo jam seréno vultu in nos réspice. *P.* Placâre. ℣. Remissiónem ómnium peccatórum quæsumus; indúlge, quæsumus, clemens, mala quæ commísimus. *P.* Placâre, et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Quære fol.* 144.

Capitula. Tibi, Dómine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; et erudítos sublímas sapiéntiâ: qui fundásti terram super aquam; et supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos fluida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis dic ad domum Israël: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, et peccâta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus: quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, et vivat. Convertímini à viis vestris péssimis: et quarè moriémini domus Israël? Tu itaque fili hóminis dic ad filios populi tui: Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit: et impíetas ímpii non nocêbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab iniquitâte sua: et justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si dixero justo quòd vitâ vivat, et confísus in justítia sua fécerit iniquitâtem: omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iniquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem dixero ímpio: Morte moriêris: et égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium et justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum: vitâ vivet, et non moriêtur. Ait Dóminus Deus omnípotens. ℟. Amen.

Antiphona 1. Qui érigit elísos: Dóminus solvet compedítos. Dóminus illúminat cæcos, Dóminus díligit justos. *Psalmus* CXLV.

Orátio. Dómine, qui érigis elísos, et solvis compedítos, atque illúminas cœcos: nos quoque érige cùm lapsus inclínant; et solve, cùm peccâta circúmligant; atque illúmina, cùm nos ignorántiæ calígo circúmdat: ut ánima nostra te semper laudet; et vita nostra fidéli devotióne sit húmilis: et quia tui múneris est quod sumus, tibi sérviat omne quod vívimus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus. *Psalmus* CXLVI.

Orátio. Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medélam impénde: et qui stellârum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinâtis adjúnge: ut beneplácitum tibi sit in nobis; et in salûte nos ætérna júbeas exaltári. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

℟. Miserêre, quia Deus es. *P.* Miséricors miserêre, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miséricors miserêre.

Preces. Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua. *P.* Velóciter. ℣. Inclyte Deus, pátiens clamórem nostrum intéllige. *P.* Velócitèr. ℣. Nostris adésto précibus, et dona nobis, quæ pétimus. *P.* Velócitèr. ℣. Tuâ nos, Pater, dexterâ à malis ómnibus libera. *P.* Velóciter. ℣. Humílium preces, Dómine,
214 benígnis áuribus pércipe. *P.* Velócitèr. ℣. Abstérge à nostris sénsibus zelum peccáti, et ódii. *P.* Velócitèr. ℣. Remitte ómnia discrímina, nosque placâtus justífica. *P.* Velócitèr. ℣. Inténde benígnus, súpplices gémitus ómnium súscipe. *P.* Velócitèr. ℣. Cùm véneris judex ómnium, redémptis esto suffrágium. *P.* Velócitèr.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Sicut óculi servórum in mánibus Dominórum suórum sunt; ita nostri ad te, Dómine: quoúsquè et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; et medélam tríbuas vulnerátis.

Pater noster.

IN TERTIO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum

Lauda. Sacrificàte sacrificium vespertinum *P.* Et speràte filii hóminum in Dómino. ℣. Confitémini Dómino, et invocàte nomen ejus. *P.* Et speràte.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Antiphona. Perscrutêmur vias Dómini, et interrogêmus corda nostra, si non sunt duplícia. *P.* Et sic stemus ante fáciem Dei mundo corde, et non bilingues. ℣. Quia non repéllet Dóminus plebem suam; et hereditàtem suam non derelinquet. *P.* Et sic stemus.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Bonum mihi est quod humiliàsti me, Deus, ut discam justificatiónes tuas. *P.* Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argénti. ℣. Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine: secúndùm verbum tuum. *P.* Bonum.

Hymnus.

Christe imménse, Dominàtor sancte,
Custódi plebem, quam tu redemísti
Sánguine sacro tuo pretióso;
Ipse salvàsti.
Cláritas fulget, Dominúsque fecit,
In Bethània ad Lázarum venit,
Quem suscitàvit, et glóriam suam
Manifestàvit.
Marla autem domi reténta,
Quem expectàbat; píetas imménsa
Illi occúrrit, et annuntiàvit
Sorórque Martha.
Magister adest. Occúrrunt soróres,
Et lachrymántes, Christum confiténtes
Sic meruérunt, ut vidérent fratrem
Suum resurgéntem.
Ad monuméntum exclamàbat Jesus:
Lázare veni, Dominúsque tecum.
Ille surréxit, et omnis catérva
Ibi convértitur.
In Samaria ut homo sitívit,
Et mulíeri peccàta dimísit,
Cœcus enim natus lumen magnum
Vidit in Siloë.
In Samaría fecit confiténtes,
In Bethánia Lázarum surgéntem,
Surdos audiéntes, et mutos loquéntes,
Quos visitàvit.
Glória Patri, Trino Sempitérno
Glória Christo, Spirituíque Sancto:
Prædicet Trinum pià voce nomen
Omne per ævum.

℟ Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, etc.

Capitula. Quarti nunc et décimi diéi de nostrórum diérum décimis currículo jam perácto, ad te levàmus óculos nostros, Dómine, qui hábitas in cœlis; impénde jam et misericórdiam míseris, et medêlam pórrige vulnerátis, Tu nobis adgréssum iter plácidum éffice: tu cor nostrum in mandatórum tuórum sémitis dírige: per te lucis inveniàmus viam: per te luminósa amóris tui capiàmus incéndia: tu labóribus réquiem, tu laborántibus tribue mansiónem; ut horum diérum observatióne tibi placéntes, glóriæ tuæ mereàmur esse partícipes.

Pater noster.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedictio. Christus Dei fílius labóres vestros propitiàtus aspíciat, et cordis vestri ténebras illumiпándo submóveat. ℟. Amen. In mandátis quoque illius ita viæ vestræ felíciter dirigántur, ut justificatiónum ejus mereántur sempèr obtinére provéntum. ℟. Amen. Quo et cursum vestri labóris propítius ádjuvet, et cœcitàtis vestræ ténebras miseràtus illústret. ℟. Amen.

Per.

Dóminus sit. ℟ Et cum spíritu tuo.

Lauda. Defécit in salutári tuo ánima mea: *P.* Et in verbo tuo sperávi, Dómine. ℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicéntes; Quando consolàberis me? *P.* Et in verbo. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et in verbo.

Orátio. Defécit in salutári tuo ánima nostra, Dómine: desidério indeféssio profíciat **215** exuberántis gràtiæ dono, perceptúra consolatiónem in præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Lauda 2. Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine; *P.* Secúndùm verbum tuum justífica me. ℣. Bonitàtem fecísti cum servo tuo, Dómine: quia mandátis tuis crédidi. *P.* Secúndùm. ℣. Glória. *P.* Secúndùm.

Orátio. Bonitàtem et disciplínam et sciéntiam doce nos Dómine: ut nec malítia ásperos; nec desidia remíssos: nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen.

Psalmus. Miserére mei Deus *Totus cum* Glória. *Et* Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. Et ne nos.

Preces. Dómine misericordiàrum, *P.* Oblivíscere peccàta nostra. ℣. Qui vitam mórtuis, cœcis lumen, audítum surdis dedisti. *P.* Oblivíscere. ℣. Qui mutis elóquium, cláudis gressum, leprósis sanitàtem dedisti. *P.* Oblivíscere. ℣. Qui injúrias carnis nostræ in tuo córpore pertulísti. *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiónem nostram. *fol.* 138.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditórem, cunctórum vox canit fidélium, qui et certos límites figis, et metas, quibus nox secernàtur et dies, ætérnà lege constítuis: abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium allevàret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servàvit: Præsta, ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopóre, dum gallo canénte, admonêtur, alácritèr currens, ad spem rédeat lucis, et primítias diúrni labóris in tuis sempèr impéndat officiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt, qui

tuórum : et ad te, et ad pópulum tuum, et ad omnes servos tuos, intrábunt ranæ. Dixítque Dóminus ad Móysen : Dic ad Aaron : Exténde manum tuam super flúvium et super rivos ac palúdes, et educ ranas super terram Ægypti. Exténdit Aaron manum super aquam Ægypti, et ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem et maléfici per incantatiónes suas similitèr, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Oráte ad Dóminum ut áuferat ranas à me et à pópulo meo : et dimíttam pópulum ut sacríficet Dómino. Dixítque Móyses Pharaóni : Constítue mihi quandò déprecer pro te, et pro servis tuis, et pro pópulo tuo, ut abigántur à te ranæ, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo : et tantùm in flúmine remáneant. Qui respóndit : Cras. Et Móyses : Juxta verbum, inquit, tuum, fáciam : ut scias quóniam non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo : tantùm in flúmine remanébunt. Egressíque sunt Móyses et Aaron à Pharaóne : et clamávit Móyses ad Dóminum pro sponsióne ranárum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque Dóminus juxta verbum Móysi : et mórtuæ sunt ranæ de dómibus, et de villis, et de agris. Congregaverúntque eas in imménsos ággeres, et computrúit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingravávit cor suum, et non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen : Lóquere ad Aaron : Exténde virgam tuam, et pércute púlverem terræ : et sint cínifes in univérsa terra Ægypti. Fecerúntque ita. Exténdit Aaron manum, **203** virgam tenens : et percússit púlverem terræ, et facti sunt cínifes in homínibus, et juméntis : omnis pulvis terræ versus est in cínifes per totam terram Ægypti. Fecerúntque similitèr maléfici per incantatiónes suas, ut edúcerent cínifes, et non potuérunt : erántque cínifes tam in homínibus quàm in juméntis. Et dixérunt maléfici ad Pharaónem : Digitus Dei est hic : induratúmque est cor Pharaónis, et non audívit sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen : Consúrge dilúculò, et sta coram Pharaóne : egrediétur enim ad aquas : et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego mittam in te, et in servos tuos, et in pópulum tuum, et in domos tuas, omne genus muscárum : et implebúntur domus Ægyptiórum muscis divérsi géneris, et in univérsa terra in qua fúerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ : et scies quia ego Dóminus in médio terræ. Ponámque divisiónem inter pópulum meum et pópulum tuum : cràs erit signum istud. Fecítque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domo Pharaónis et in domo servórum ejus, et in omnem terram Ægypti : corrúptaque est terra ab hujuscémodi muscis. Vocávit Phárao Móysen et Aaron, et ait eis : Ite, sacrificáte Dómino vestro in terra. Et ait Móyses : Non potest ita fieri : abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo nostro : quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viam trium diérum pergémus in solitúdinem : et sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcèpit nobis. Dixítque Phárao : Ego dimíttam vos ut sacrificétis Dómino Deo vestro in desérto : verúmtamen longiùs ne abeátis, rogáte pro me. Et ait Móyses : Egréssus à te, rogábo Dóminum : et recédet musca à Pharaóne, et à servis suis, et à pópulo ejus cràs : verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimíttas pópulum sacrificáre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum. Qui fecit juxta verba illius. ℟. Amen.

Antíphona 1. Clamor noster ad te pervéniat : et ne avértas fáciem tuam à nobis. *Psalm.* CI.

Orátio. Exáudi Deus oratiónem nostram ; et clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat : quacúmque autem die te invocavérimus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio : nec avértas fáciem tuam à geméntibus ; nec gubernatiónem tuam à nostris cohíbeas móribus : ut gratulémur adipísci postuláta ; dùm ad te nostra pervénerunt desidéria. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Timébunt gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *Psalmus* CI. Et timébunt.

Orátio. Exúrge Deus, et miserére Sion ; quia tempus miseréndi nobis ádvenit : réspice ad nostræ paupertátis oratiónem, tuorúmque humílium ampléctere precem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Sicut pater miserétur filiis, ita misértus est Deus timéntibus eum. *Psalmus* CII.

℟. Exclamémus omnes ad Dóminum ex toto corde, et convertátur unusquísque à peccátis suis. *P.* Et Deus cœli revertétur ab ira furóris sui ; quia misericors est. ℣. Convertímini, et recédite ab ómnibus iniquitátibus vestris : et ab univérsis contaminatiónibus vestris avértite fácies vestras. *P.* Et Deus cœli revertétur. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam, da véniam, dona indulgéntiam. *P.* Et miserére placátus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe. *P.* Et miserére. ℣. Parce, rogámus, ómnibus, parce rogántibus, assíste lugéntibus, indúlge pœniténtibus. *P.* Et miserére. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue : paradíso restítue. *P.* Et miserére. ℣. Christe, qui Cœlos póssides, Mundum rédimens : tu Deus clementíssime, peccáta nostra áblue. *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Benedícat te, Dómine, ánima nostra ; et ómnia interióra ejus in tuis láudibus clament : ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratióne concúrras ; et vitam nostram de intéritu rédimas ; in bonis desidérium nostrum sáties ; et votum perfectióne corónes.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini filii reverténtes, et sanábo aversiónes vestras. **204** Ecce enim venímus ad te : tu enim es Dóminus Deus noster. Verè mendáces erant colles, multitúdo móntium : verè in Dómino Deo nostro est salus Israël. Confúsio comédit labóres patrum nostrórum ab adolescéntia nostra, greges eórum, et arménta eórum, filios Israël, et filias eórum. Dormiémus in confusióne nostra, et opériet nos ignomínia nostra : quóniam Dómino Deo nostro peccávimus nos, et patres nostri, ab adolescéntia nostra usque ad hanc diem : et non audívimus vocem Dei nostri (*Cap.* IV). Si revérteris ad me Israël, ait Dóminus, ad me convértere : si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. Et juráveris : Vivit Dóminus in veritáte, et in judício, et in justítia : et benedícent eum gentes, ipsúmque laudábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dóminus memor fuit nostri : et benedíxit nobis. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Mémor esto nobis, Dómine, et bénedic nos; qui ne obliviósà men e avertâmur à te, tuam nos reduc in recordatiónem : ac sicut Israël ex Ægypto liberásti per ænígmata; ita nos à mundána dignéris segregáre contagióne. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exultatióne. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Reple, Dómine, gáudio os nostrum; et linguam nostram exultatióne locupléta : ut, qui in láchrymis seminámus verbum vitæ, metámus in gáudio fructum justítiæ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, et qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

℟. Pande manum tuam super servos tuos, Dómine, et líbera nos *P.* De tribulatióne, ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac, et in virtúte tua líbera nos *P.* De tribulatióne. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras. *P.* Et miserére nobis. ℣. Atténde, Dómine, de sanctuário tuo. *P.* Et miserére nobis. ℣. Dona confiténtibus de commíssis malis véniam. *P.* Et miserére nobis. ℣. Ecclésiam Cathólicam in bonis semper rénova. *P.* Et miserére nobis. ℣. Indúlge lapsis, et parce nostris peccátis. *P.* Et miserére nobis.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Quære fol.* 144.

Orátio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui timóris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambuláre nos fácias : Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiónis efficiátur suavíssimus : ac sic noster labor ipse de charitáte studeátur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondántur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntia Salomónis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Fili, cum abundárent filii Israël, lætáti sunt; per hæc, cum illis deéssent, benè cum illis actum est. Nam pro fonte quidem sempitérni flúminis, humánum sánguinem dedísti injústis. Qui cùm minueréntur in traductióne infántium occisórum, dedísti illis abundántem aquam insperátè, osténdens per sitim, quæ tùnc fuit, quemádmodùm tuos exaltáres, et adversários illórum necáres. Cùm enim tentáti sunt, et quidem cum misericórdia disciplinam accipiéntes, sciérunt quemádmodùm cum ira judicáti ímpii torménta pateréntur. Hos quidem tanquàm pater monens probásti : illos autem tanquàm durus rex intérrogans condemnásti. Abséntes enim et præséntes similitèr torquebántur. Duplex enim illos accéperat tædium, et gémitus cum memória præteritórum. Cùm autem audírent per sua torménta benè cum illis agi, commemoráti sunt Deum, admirántes in finem éxitus. Quem enim in expositióne probra projéctum derisérunt, in finem evéntus miráti sunt. Non simílitèr justis fáciens. Quóniam sicùt moméntum statéræ, sic ante te est orbis terrárum. Tu enim miseréris ómnium, et ómnia potes, et dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Ingrédere ad Pharaónem, et lóquere ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si adhùc rénuis, et rétines eos : ecce manus mea erit super agros tuos : et super equos, et camélos, et oves, et boves, pestis valde gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israel, et possessiónes Ægyptiórum, ut nihil omnino íntereat ex his quæ pértinent ad filios Israël. Constituítque Dóminus tempus, dicens : Cras fáciet Dóminus verbum istud in terra Ægypti. **205** Fecit ergo Dóminus verbum hoc in áltera die : mortuáque sunt ómnia animántia Ægyptiórum : de animálibus vero filiórum Israël nihil omninò périit. Et misit Pharao ad vidéndum : nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidébat Israël. Ingravatúmque est cor Pharaónis, et non dimisit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móysen et Aaron : Tóllite plenas manus cíneris de camino, et spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaóne. Sitque pulvis super omnem terram Ægypti : erunt enim in homínibus, et juméntis vúlnera, et vesicæ turgéntes, in univérsa terra Ægypti. Tulerúntque cínerem de camíno, et steterúnt coram Pharaóne, et sparsit illum Móyses in cœlum : factaque sunt vúlnera vesicárum turgéntium in homínibus et juméntis : nec póterant maléfici stare coram Moyse propter vúlnera quæ in illis erant, et in omni terra Ægypti. Induravítque Dóminus cor Pharaónis, et non audívit eos, sicùt præcéperat eis Dóminus. Dixitque Dóminus ad

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Revéla óculos meos : et considerábo mirabília de lege tua. Incola ego sum in terra. *P.* Ne abscóndas à me mandáta tua. ℣ Retríbue servo tuo, vivam : et custódiam sermónes tuos. *P.* Ne abscóndas. ℣. Glória, et honor.

Hymnus.

Quarto die jam fœtidus
Vitam recépit Lázarus,
Mortisque liber vínculis
Factus supérstes est sibi.

Rivos cruóris tórridi
Contácta vestis obstruit,
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.

Solátum omni torpóre
Jussit repéntè súrgere :
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehébat léctulum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem.

Capítula. O bone Jesu, amábilis, et admirábilis auctor, áccipe sacrifícium servórum tuórum : et qui præstitísti Lázaro, ut áudiens vocem tuam súrgeret ex sepúlchro : præsta nobis, ut te audíta capiéntes intérno, resurgámus, per grátiam à próprio scéleris nostri profúndo : quo vocem piæ oratiónis, qua nos te exoráre docuísti in terris, sicùt eam nunc coram te fiduciálitèr prompsérimus, ita quoque efféctum ipsius petitiónis a te percepísse nos gratulémur.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Jesus Christus fílius Dei, qui mórtuum Lázarum vitæ réddidit prístinæ : ipse nos novæ vitæ sanctificatióne perlústret. ℟. Amen. Et qui illum solútis mánuum ac pedum néxibus abíre præcépit : ipse, vestrórum cómpedum resolúto ligámine, rectis vos sempèr sémitis fáciat ambuláre. ℟. Amen. Quique per tantæ rei miráculum, manifestam fecit pópulis glóriam suam : ipse vos introdúcat ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine : *P.* Ideo scrutáta est ánima mea. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat me : et intelléctum dat párvulis. *P.* Ideo scrutáta. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Scrutántes, Dómine, testimoniórum tuórum mirabília, inluminatiónis tuæ intelléctum declára : quique apérto ore vitálem spíritum tráximus, et pinguédinem sancti Sacrifícii sagináti ructámus : in timóre semper eloquiórum tuórum crescámus ;

A atque glóriam aspéctûs tui ostensióne pacíficâ videámus. ℟. Amen.

Alia Lauda 2. Ab omni via mala. *P.* Próhibe pedes meos, Dómine : ℣ Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. *P.* Próhibe.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine : Verbúmque tuum totâ servémus attentióne ; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetim fácias complacêre. ℟. Amen.

Lauda 3. Fundásti terram, et pérmanet. Ordinatióne tuâ persevérant dies : *P.* Quóniam omnia sérviunt tibi. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. *P.* Quóniam ómnia.

Orátio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet
B templo : ut inhabitatóris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen.

Lauda 4. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? *P.* Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : quia in ætérnum mihi est. *P.* Totâ die.

Orátio. Da nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam ; ut eam júgiter meditémur in corde, et accépto tibi perficiámur in opere. ℟. Amen.

Alia Lauda 5. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : *P.* Da mihi intelléctum. Dómine, ℣. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi. *P.* Da mihi.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros erígimus ;
C quia mánuum tuárum artifícium sumus : da nobis intelléctum discéndi mandáta tua ; et timéntes te reple lætítiâ : véniat in consolatiónem nostri misericórdia tua ; **219** quæ nos et à malis ómnibus éruat, et óperum dignitátem tibi placêre edóceat. ℟ Amen.

Lauda 6. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : et in veritáte tua humiliásti. *P.* Quia in verbo.

Orátio. Præsta nobis Dómine intelléctum discéndi mandáta tua : ínstrue nos meditatióne assíduâ, ut ab omni offício nos non rétrahat desídia; sed ad consolándum nos tua fiat misericórdia. ℟ Amen.

Per misericórdiam.

D *Preces.* Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *Et Orátio.* Avérte Dómine fáciem tuam. *Quære fol.* 130.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Et Orátio.* Quamvis Dómine, *fol.* 141.

Antiphona. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoquè parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus : ut qui te próprium agnóscimus Dóminum,

peccatórum nequàquàm sentiàmus ultérius dominà- A tum. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Exáudi nos in die, qua invocàmus te, Dómine, Deus noster. *Psalmus* XIX.

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxilium de sancto: memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiàm oratióne atque afflictióne dicàmus · ut nos tibi húmiles semper fácias, et contritos adtémlas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ad defensiónem nostram, Deus, réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiónem nostram Dómine Deus noster dignàntèr réspice; éripe à frámea ánimas B nostras: et ne doctrinà pascàmur lætáli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leónis, rápere nos cupiéntis, libera: et ob latrántis perfidiam canis, pervigili contúitu, solicità nos prótege curà. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Si dixérimus quia peccàtum non habèmus; nos ipsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Quia si confèssi fuérimus delicta nostra; fidèlis et pius est. *P.* Qui nobis peccàta dimittat, et mundet nos ab omni iniquitàte. ℣. Hæc scribo vobis, ut non peccètis. Sed et si quis peccáverit, advocàtum habèmus apud Patrem, Jesum Christum. *P.* Qui nobis.

In Láudibus.

C *Antiphona.* Miserère mei, Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Miserère nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu clementèr ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Cantàbo Dómino nunc dilécto cánticum diléctæ vineæ meæ. Vinea facta est dilécto in loco úberi.

Cánticum Esaiæ (Cap. V).

Cantàbo nunc dilécto cánticum * diléctæ vineæ meæ.

Vinea facta est dilécto in cornu, et in loco úberi. D * Et macérià circúmdedi, et circumfódi, et plantávi vineam Soreth.

Et ædificávi turrem in médio ejus, et torcúlar fodi in ea: * et sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc homo Judá, et qui habitàtis Hierúsalem, * judicàte inter me et víneam meam.

Quid fáciam víneæ meæ, quod adhùc ei non fécerim? * quam sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc ecce ego annúncio vobis quæ factùrus sum víneæ meæ: * áuferam macériam ejus, et erit in direptiónem: et déstruam parietes ejus, et erit in conculcatiónem.

Et derelinquam víneam meam: et non putàbitur, neque fodiètur: * et ascéndent in eam sicùt in agrum incúltum spinæ: et núbibus mandàbo ne pluant super eam plúviam.

Vinea enim Dómini Sábbaoth domus est Israël: * et homo Judá, novéllum diléctum:

Sustinui ut fáceret judicium, * fecit autem iniquitàtem; et non justítiam, sed clamórem. ℟. Amen.

Orátio. Dómine, qui Israelíticam víneam pro frúctibus repulísti spinàrum; ámplia **220** Ecclésiam tuam inlatióne virtùtum: ut macérià, quà illi detécti sunt, præceptórum nos ámbias: et turrim regni, torculárque altàris, quod illis imminuis, nobis impértias: ut, imbre núbium in plúviam ruptà, flammàrum débitas vepres non exhibeàmus; sed fruges cœléstes benignus et in nobis nútrias, et ex nobis accípias. ℟. Amen.

Ad Benedictus. Antiphona. Emitte lucem tuam Dómine et veritàtem tuam: ℣. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. In cymbalis benè sonántibus, in cymbalis jubilatiónum: omnis spíritus laudet Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Deuteronómii (Cap. XXXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho: ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad usquè Dan, et univérsum Néphtalim, terrámque Ephraim et Manásse, et omnem terram usquè ad mare novíssimum, et austràlem partem, et latitúdinem campi Jéricho civitàtis palmàrum usquè Segor. Dixítque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, et Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, et non transíbis ad illám. Mortuúsque est Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubénte Dómino: sepelivit eum in valle terræ Moab contra Phogor: et non cognóvit homo sepúlcrum ejus usquè in præséntem diem. Móyses centum et vigínti annórum erat quando mórtuus est: non caligàvit óculus ejus, nec dentes illius commóti sunt. Fleverúntque illum filii Israël in campéstribus Moab vigínti diébus: et compléti sunt dies planctùs lugéntium Móysen. Jósuè vero filius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israël, fecerúntque sicùt præcéperat Dóminus Móysi. Et non surréxit prophéta ultrà in Israël sicùt Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in Ægypto Pharaóni, et ómnibus servis, universæque terræ illius, et cunctam manum robústam, mágnaque mirabília, quæ fecit Móyses coram univérso Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. *fol.* 96.

Capitula. Emitte lucem tuam, et veritàtem tuam, Dómine Deus noster, ut splendor divinitàtis tuæ ca-

vocàvit Móysen et Aaron, et dixit eis : Peccàvi in A Dóminum Deum vestrum, et in vos. Sed nunc dimíttite peccàtum mihi étiàm hac vice, et oràte ad Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egréssus Móyses de conspéctu Pharaónis, oràvit ad Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidénte vehementíssimum. et arréptam locústam projécit in mare Rubrum. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. *Quære fólio.* 170.

Capítula. Deus, qui panem cœli fíliis ómnium hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tríbue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo.

Pater noster.

Laudа. In toto corde meo, Deus, exquisívi te : *P.* B Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas me. ℣. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Ne repéllas me.

Orátio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectámur, **208** neque enim quidquam nobis decésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, sapiéntiam enim, et disciplínam qui ábjicit, infélix est : et vácua est spes illórum, et labóres sine C fructu, et inutília ópera eórum sunt. Mulíeres eórum insensátæ sunt, et nequíssimi fílii illórum. Maledícta creatúra illórum, quóniam felix stérilis incoinquináta, quæ nescit thorum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum : et spado, qui non operátus est per manus suas malum, nec cogitávit advérsùs Dóminum nequíssima : dábitur enim illi fídei donum eléctum, et sors in templo Dómini acceptíssima. Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, et quæ non éxcidet radix sapiéntiæ. Filii autem adulterórum in consummatióne erunt, et ab iníquo thoro semen exterminábitur. Et síquidèm longæ vitæ erunt, in níhilum computabúntur, et sine honóre erit novíssima senéctus eórum. Et si celérius defúncti fúerint, non habébunt spem, nec in D die magnitúdinis allocutiónem. (*Cap.* IV.) Mélior est enim generátio cum claritáte : immortális enim est memória illius : quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines, et in perpétuum coronáta triúmphat. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam in cœlum : et sint ténebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpári queant. Exténdit Móyses manum in cœlum : et factæ sunt ténebræ terríbiles in univérsa terra Ægypti tribus diébus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicúmque autem habitábant fílii Israël, lux erat. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificáte Dómino : oves tantùm vestræ et arménta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses : Hóstias quoquè et holocáusta dabis nobis, quæ offerámus Dómino Deo nostro. Cunctíque greges pergent nobíscum : non remanébit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Dómini nostri : præsértim cùm ignorémus quid débeat immolári, donèc ad ipsum locum perveniámus. Induràvit autem Dóminus cor Pharaónis, et nóluit dimíttere eos. Dixítque Phárao ad eum : Recéde à me, cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocúmque die apparúeris mihi, morte moriéris. Respóndit Móyses : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam. (*Cap.* XI.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Adhùc unà plagà tantùm fériam Pharaónem et Ægyptum, et post hæc dimíttet vos, et exire compéllet. Dices ergo omni plebi, ut póstulet vir ab amíco suo, et múlier à vicína sua, vasa argéntea et áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis. Fuítque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaónis et omni pópulo. Et ait Móyses : Hæc dicit Dóminus : Médià nocte ingrédiar in Ægyptum : et moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancíllæ, quæ est ad molam, et ómnia primogénita jumentórum. Erítque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec ántea fuit, nec posteà futúrus est. Apud omnes autem fílios Israël non mútiet canis ab hómine usquè ad pecus : ut sciátis quanto miráculo dívidat inter Ægyptios et Israël. Descendéntque omnes servi tui ad me, et adorábunt me, dicéntes : Egrédere tu, et omnis pópulus qui subjéctus est tibi : post hæc egrediémur. Et exívit à Pharaóne irátus nimis. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Non áudiet vos Phárao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Móyses autem et Aaron fecérunt ómnia osténta quæ scripta sunt coram Pharaóne. Et induràvit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit fílios Israël de terra sua (*Cap.* XII). Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui sedébat in sólio ejus, usquè ad primogénitum jumentórum. Surrexítque Phárao nocte, et omnes servi ejus, cunctáque Ægyptus : et ortus est clamor magnus in Ægypto : neque erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatísque Móyse et Aaron, ait : Súrgite, egredímini à pópulo meo, vos et fílii vestri : ite, immoláte Dómino sicut dícitis. Oves vestras, et arménta assúmite ut petierátis, et abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exire velocitèr, dicéntes : Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conspársam farínam ántequam fermentarétur : et ligans **209** in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecérunt fílii Israël sicut præcéperat Dóminus Móysi : et petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea et áurea, vestémque plúrimam. Dedit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis : et spoliavérunt Ægyptios

moriéntis, donèc revertàtur, et vivat. ℣. Peccávimus enim, iníquè égimus recedéntes à te, et præcépta tua non observávimus, nec fécimus. *P.* Quómodò. *Non dicàtur* Glória ; *sed reiterètur* ℟.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem, Dómine, miseratiónum tuàrum, dele omnes iniquitátes nostras : et munda nos ab injustítia nostra. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum. *fol.* 150.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine in ætérnum pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Cánticum Jeremíæ (*Cap.* v *Threnórum*).

Meménto Dómine quid factum sit nobis : * áspice, et vide oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra convérsa est aliénis, * domus nostra peregrínis.

Pupílli facti sumus velùt non habéntes patrem, * matres nostræ quasi viduæ.

Aquas nostras pecúniâ bíbimus : * et ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus minabàmur, lassis * non dabàtur réquies.

Ægypto dédimus manum, * et Assyriis ut satiémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt : * nos autem iniquitátes eórum exólvimus.

Servi domináti sunt nobis : * nec est qui rédimat nos de mánibus eórum.

In mánibus nostris acquisívimus panem nostrum, * à fácie gládii, et solitúdinis.

Pellis nostra, ut clíbanus lívida facta est * à fácie plagàrum et famæ.

Mulieres in Sion humiliátæ sunt, * et vírgines in civitátibus Juda.

Príncipes in mánibus suis suspénsi sunt : * et fácies senum non glorificavérunt.

Elécti moles volvébant, * et júvenes in ligno confixi sunt.

Senes ad portam defecérunt, * et elécti à psalmis cessavérunt.

Dissolùtum est gáudium cordis nostri : * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri : * væ nunc nobis, quóniam peccávimus.

Propter hoc factum est in dolóre cor nostrum, et obscuráti sunt óculi nostri, * ne vídeant super montem Sion quóniam exterminàtus est, vulpes transiérunt per eum.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * et sedes tua in sæculum sæculi.

207 Et quid in contentióne oblivisceris nostri? * derelínquis nos in longitúdinem diérum?

Convérte nos Deus ad te, et convertèmur : * rénova dies nostros, sicùt ántea.

Quia repéllens repulísti nos, * iràtus es contra nos nimis valdè.

Matutinárium.

Ad Benedíctus. Antíphona. Vigilàbant ante lucem,

A et veniébant ad eum : et memoráti sunt, quóniam Dóminus adjùtor eórum est. ℣. Et pluit illis manna ad manducándum, et panem cœli dedit eis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *fol.* 6.

Lauda. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Exodi (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Videns Phárao quòd cessásset plúvia, et grando, et tonítrua, auxit peccàtum : et ingravàtum est cor Pharaónis, et servórum illius, et induràtum nimis : nec dimísit fílios Israël, sicùt præcéperat Dóminus per manum Móysi. (*Cap.* X.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Ingrédere ad Pharaónem :
B ego enim induràvi cor ejus, et servórum illius : ut fáciam signa mea hæc in eo, et narres in áuribus filiórum tuórum, et nepótum tuórum, quótièns contríverim Ægyptios, et signa mea quæ fécerim in eis : et sciàtis quia ego Dóminus. Introiérunt ergo Móyses et Aaron ad Pharaónem, et dixérunt ei : Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi. Sin autem non vis dimíttere eum : ecce ego indúcam cràs locústam in fines tuos, et coopérient fáciem terræ, ne quidquam ejus videris appáreat, sed comedàtur quod resíduum fúerit grándini : corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, et servórum tuórum, et ómnium Ægyptiórum : quantam non vidérunt patres tui, à die, ex quo orti sunt super terram, usquè in præséntem diem. Avertítque se, et
C egréssus est à Pharaóne. Dixerúntque servi Pharaónis ad eum : Usquequò patiémur hoc scándalum : dimítte pópulum, ut sacrificent Dómino Deo suo : nonnè vides quòd períerit Ægyptus? Revocaverúntque Móysen et Aaron ad Pharaónem : qui dixit eis : Ite, sacrificàte Dómino Deo vestro : quinam sunt qui itúri sunt? Ait Móyses : Cum párvulis nostris et sénibus pergémus, cum fíliis et filiàbus, cum óvibus et arméntis : est enim solémnitas Dómini Dei nostri. Et respóndit Phárao : Sic Dóminus sit vobíscum, quómodò ego dimíttam vos, et párvulos vestros : cui dúbium est quòd péssimè cogitétis? Non fiet ita, sed ite tantùm viri, et sacrificàte Dómino : hoc enim et ipsi petístis. Statímque ejécti sunt à conspéctu Pharaónis. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam
D super terram Ægypti ad locústam, ut ascéndat super eam, et dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Exténdit Móyses virgam suam super terram Ægypti : et Dóminus indúxit ventum uréntem totà die illà ac nocte : et manè facto, ventus levàvit locústas. Quæ ascendérunt super omnem terram Ægypti : et sedérunt in cunctis fínibus Ægyptiórum innumerábiles, quales ante illud tempus non fuérunt, nec póstea futúræ erant. Operuerúntque univérsa super fáciem terræ, vastántes ómnia. Devoràta est ígitur herba terræ, et quídquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat : nihílque viréns omninò relíctum est in lignis, et in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quamóbrem festínans Pháraо,

vocàvit Móysen et Aaron, et dixit eis : Peccávi in Dóminum Deum vestrum, et in vos. Sed nunc dimíttite peccàtum mihi étiàm hac vice, et oráte ad Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egréssus Móyses de conspéctu Pharaónis, oràvit ad Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidénte vehementíssimum. et arréptam locústam projécit in mare Rubrum. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. *Quære fólio.* 170.

Capítula. Deus, qui panem cœli fíliis ómnium hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tríbue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo.

Pater noster.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisívi te : *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas me. ℣. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Ne repéllas me.

Orátio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectámur, **208** neque enim quidquam nobis decésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, sapiéntiam enim, et disciplínam qui ábjicit, infélix est : et vácua est spes illórum, et labóres sine fructu, et inutília ópera eórum sunt. Mulíeres eórum insensátæ sunt, et nequíssimi filii illórum. Maledicta creatûra illórum, quóniam felix stérilis incoinquináta, quæ nescit thorum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum : et spado, qui non operátus est per manus suas malum, nec cogitávit advérsùs Dóminum nequíssima : dábitur enim illi fídei donum eléctum, et sors in templo Dómini acceptíssima. Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, et quæ non éxcidet radix sapiéntiæ. Filii autem adulterórum in consummatióne erunt, et ab iníquo thoro semen exterminábitur. Et síquidèm longæ vitæ erunt, in nihilum computabúntur, et sine honóre erit novíssima senéctus eórum. Et si celériùs defúncti fúerint, non habébunt spem, nec in die magnitúdinis allocutiónem. (*Cap.* IV.) Mélior est enim generátio cum claritáte : immortális enim est memória illius : quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines, et in perpétuum coronáta triúmphat. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam in cœlum : et sint ténebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpári queant. Exténdit Móyses manum in cœlum : et factæ sunt ténebræ terríbiles in univérsa terra Ægypti tribus diébus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicúmque autem habitábant filii Israël,

A lux erat. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificáte Dómino : oves tantùm vestræ et arménta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses : Hóstias quoquè et holocáusta dabis nobis, quæ offerámus Dómino Deo nostro. Cunctíque greges pergent nobíscum : non remanébit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Dómini nostri : præsértim cùm ignorémus quid débeat immolári, donèc ad ipsum locum perveniámus. Indurávit autem Dóminus cor Pharaónis, et nóluit dimíttere eos. Dixítque Phárao ad eum : Recéde à me, cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocúmque die apparúeris mihi, morte moriéris. Respóndit Móyses : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam. (*Cap.* XI.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Adhùc unà

B plagà tantùm fériam Pharaónem et Ægyptum, et post hæc dimittet vos, et exire compéllet. Dices ergo omni plebi, ut póstulet vir ab amíco suo, et múlier à vicína sua, vasa argéntea et áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis. Fuítque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaónis et omni pópulo. Et ait Móyses : Hæc dicit Dóminus : Médiâ nocte ingrédiar in Ægyptum : et moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancíllæ, quæ est ad molam, et ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec ántea fuit, nec posteà futúrus est. Apud omnes autem fílios Israël non mútiet canis ab hómine usquè

C ad pecus : ut sciàtis quanto miráculo dívidat inter Ægyptios et Israël. Descendéntque omnes servi tui ad me, et adorábunt me, dicéntes : Egrédere tu, et omnis pópulus qui subjéctus est tibi : post hæc egrediémur. Et exivit à Pharaóne irátus nimis. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Non áudiet vos Phárao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Móyses autem et Aaron fecérunt ómnia osténta quæ scripta sunt coram Pharaóne. Et indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit fílios Israël de terra sua (*Cap.* XII). Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui sedébat in sólio ejus, usquè ad primogénitum jumentórum. Surrexítque Phárao

D nocte, et omnes servi ejus, cunctáque Ægyptus : et ortus est clamor magnus in Ægypto : neque erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatísque Móyse et Aaron, ait : Súrgite, egredímini à pópulo meo, vos et filii vestri : ite, immoláte Dómino sicut dícitis. Oves vestras, et arménta assúmite ut petierátis, et abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exire velócitèr, dicéntes : Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conspársam farínam ántequam fermentarétur : et ligans **209** in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecérunt filii Israël sicut præcéperat Dóminus Móysi : et petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea et áurea, vestémque plúrimam. Dedit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis : et spoliavérunt Ægyptios

Projectique sunt filii Israël de Ramésse in Socoth, sexcénta ferè míllia péditum virórum, absque párvulis. Sed et vulgus promiscuum innumerábile ascéndit cum eis, oves et arménta et animántia divérsi géneris multa nimis. Coxerúntque farinam, quam dudùm conspársam de Ægypto tulérunt : et fecérunt subcinerícios panes ázymos : neque enim póterant fermentàri cogéntibus extre Ægyptiis, et nullam fácere sinéntibus moram : nec pulménti quicquam occúrrerat præparásse. Habitátio autem filiórum Israël qua mansérunt in Ægypto, fuit quadringentórum trigínta annórum. Quibus explétis, eàdem die egréssus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti. ℟. Amen.

Antiphona 1. Adjuva nos Deus salutàris noster : propter glóriam nóminis tui Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Propitius esto peccátis nostris Dómine; et propter honórem nóminis tui perféctà nos rérera libertàte : nec, dùm nostro peccatórum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redgâmur : Ergo ut nos severitàte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditórum introéat; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procédat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Líbera nos Dómine propter nomen tuum : et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus* CV.

Orátio. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salùtis : et cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, et redémptio factus es liberàtis : Concéde ítaque nobis, ut qui nunc malórum permixtióne gémimus, te protegénte ac decernénte, in tranquillitàte, quà Sanctos súscipis, gaudeàmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Visita nos, Dómine, in salúte tua. *Psalmus* CV.

℟. Miserére, et parce nobis, Dómine, qui pietàtem plùs díligis, quàm judícium requiris; et ídeò dissímulas peccàta; *P.* Ut hábeas quibus misereàris. ℣. Confúsio, et oppróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te: ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum neque áuferas misericórdiam tuam. *P.* Ut hábeas. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicàmus omnes : Miserére nobis, Deus, *P.* Miserére nobis. ℣. Mundi rector et redémptor Jesu Christe, rerum actor, *P.* Miserére nobis. ℣. Qui exáudis obsecrántes, et geméntes intuèris. *P.* Miserére nobis. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultum pietàtis. *P.* Miserére nobis. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservàtor esto vigil. *P.* Miserére nobis. ℣. Peccávimus tibi, Deus : indulgéntiam postulàmus. *P.* Miserére nobis.

Hymnus. O Nazaréne, lux Béthlehem. *Quære fol.* 144.

Capitula. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salúte tua vísita : nec iniquitàtis nostræ pœna, sed timóris tui nos humíliet disciplina; ut tua gloriémur in laude, et confiteàmur in nómine : nos quoque ad vidéndum, electórum tuórum éxcitet bónitas; et ad laudándum, regni tui accíscat heréditas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Prophetia. *Quære fol.* 133.

Antiphona 1. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Sicut servórum in mánibus Dominórum suórum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine, quoúsquè et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; et medélam tribuas vulnerátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Convérte Dómine captivitàtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine captivitàtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatióne indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiónem nequítiæ : da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitàtem quærere; et inquinaménta quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymàrum ablúere : sic étiam confessiónis remédia seràmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metàmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Benedíctio Dómini super vos : benedicàmus vos in nómine Dómini. *Psalmus* CXXVIII.

210 ℣. Peccàta nostra dominántur nobis, et in tribulatióne magna sumus. *P.* Placàre jam, Dómine, et líbera nos. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitàtem fécimus. *P.* Placàre. *Reiterètur* ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi : *P.* Et miseràtus dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli et terræ, peccàtum nostrum dimítte. *P.* Et miseràtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta : effúnde plúviam largam. *P.* Et miseràtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatémur, et presta, quæ postulàmus. *P.* Et miseràtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus, Christe, ac preces ómnium audi. *P.* Et miseràtus.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Quære fol.* 144. *Capitula*. Dómine Jesu Christe, qui pro nostris. *fol.* 160.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnóvit occàsum suum. Posuisti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona. Deus tu convértens vivificàbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *Psalmus* LXXXIV.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua : *P.* Salutàre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Salutàre tuum. ℣. Glória, et honor. *P.* Salutàre.

Hymnus. Christe precàmur. *Et Capitula*. Nonàrum Horàrum spàtiis. *fólio* 173. *Lauda*. In toto corde meo Deus. *fol.* 207.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis Dómine. *Quære fol.* 141.

Antiphona 1. Confiteámur Dómino misericórdias ejus: et mirabília filiis hóminum. *Psalmus* CVI.

Orátio. Confiteámur tibi, Dómine, misericórdias tuas; quibus nos de intéritu rédimis; et de regiónibus congregátos errórum, compàge charitátis, fidei ascensióne conjúngis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. De necessitátibus nostris libera nos, Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. De necessitátibus nostris libera nos Dómine: et animárum nostrárum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris et umbra mortis, lucis tuæ inlústra serenitáte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Mitte verbum tuum, et sana nos Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. Mitte verbum tuum Dómine ad sanándum nos: et de intéritu, quo nostro póndere procéllimur, érue: ut quia nos, meminimus, Verbi tui formátos opificio; ejus rursùm reformémur império. Tu nos, dùm tribulámur, clamántes exáudi; ac de inféstis necessitátibus tribue libertátem: ut ad te de confessióne nostra laudátio procédat; et coram filiis hóminum pronuntiáta nos gratíficent mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Quærite me in angústia vestra, dicit Dominus. *P.* Exurgéntes ante lucem convertímini: et dícite: Revertámur ad Deum nostrum. ℣. Quærite Dóminum dùm inveniri potest: invocáte eum dùm propè est. *P.* Exurgéntes ante.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contrítum et humiliátum Deus ne despicias. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri secréta, quæ quotidiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnipotens Deus, adspersióne mundéntur: recédat à nobis cállidus seminátor: ut Christus in nobis máneat consolátor. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Tua est Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória: et tibi laus.

Cánticum (*Paralipómenon I, cap.* XXIX).

Benedíctus es Dómine Deus Israël patris nostri * ab ætérno in ætérnum.

Tua est enim Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória, atque victória: * et tibi laus:

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, et quæ in terra sunt: * tuum Dómine regnum, et tu es super omnes príncipes.

Tuæ sunt divitiæ, et tua est glória: * in manu tua virtus et poténtia: in manu tua magnitúdo, et impérium hóminum.

Nunc igitur confitébimur tibi, * et laudábimus nomen tuum ínclytum.

A Ego autem quis, * et pópulus meus quis, ut possimus hæc tibi univérsa promíttere?

Tua sunt ómnia: * et quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te, * et ádvenæ, sicùt omnes patres nostri.

211 Dies nostri quasi umbra super terram, * et nulla est mora.

Dómine Deus meus, omnis hæc cópia, quam comparávi ut ædificétur domus nómini sancto tuo, * de manu tua est.

Scio Deus meus quòd probas corda, * et simplicitátem díligis.

Unde et ego in simplicitáte cordis mei lætus óbtuli univérsa hæc: * et pópulum tuum, qui hic repér-B tus est, vidi cum ingénti gáudio tibi offérre donária.

Dómine Deus Abraham, Isaac, et Israël, patrum nostrórum, * custódi in ætérnum hanc voluntátem cordis eorum, et semper in veneratióne tua mens ista permáneat.

Orátio. Te amplíssimæ largitátis Dóminum deprecámur, ut donórum cœléstium cópiam de manu tua accipiámus, quam tibi ob constituéndam domum tuam in nostris córdibus præparémus: tibique votis simplícibus, quæ tua sunt offerámus; ac nomen tuum ínclytum multimodà confessióne laudémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Ad Benedictus. Antíphona. Sit splendor Dómini C Dei nostri super nos. *P.* Opera mánuum nostrárum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua, et dírige filios eórum. *P.* Et ópera mánuum nostrárum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudáte Dóminum. *P.* Laudáte.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Profécta omnis multitúdo filiórum Israël de desérto Sin per mansiónes suas, juxta sermónem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo. Qui jurgáti sunt contra Móysen, et dixérunt: Da nobis aquam, ut bibámus. Quibus respóndit Móyses: Quid jurgámini contra me? cur tentátis Dóminum? Sitívit ergo pó-D pulus ibi pro aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen: Cur nos exíre fecísti de Ægypto, ut occíderes nos, et filios nostros, ac juménia siti? Clamávit autem Móyses ad Dóminum, dicens: Quid fáciam pópulo huic? adhuc pusillum, et lapidábunt me. Ait Dóminus ad Móysen: Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israël: et virgam quà percussísti flúvium, tolle in manu tua, et vade. Ecce ego stabo coram te, supra petram Horeb: percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus. Fecit Móyses ità coram senióribus Israël: et vocávit nomen loci illius, Tentátio, propter júrgium filiórum Israël, et quia tentavérunt Deum, dicéntes: Estne Deus in nobis, an non? Venit autem Amalec, et pu-

Ad Tértiam.

Provérbiórum Salomónis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, coróna dignitàtis senéctus, in viis justítiæ reperiètur. Mélior est pàtiens viro forti : et qui dominàtur ánimo suo, expugnatóre úrbium. Sortes mittúntur in signum, sed à Dómino temperántur. Mélior est **227** buccélla sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur fíliis stultis, et inter fratres hereditàtem dívidet. Sicùt igne probàtur argéntum, et aurum in camíno : ita corda probat Dóminus. Malus obèdit linguæ iníquæ, et fallax obtémperat lábiis mendácibus. Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus : et qui lætàtur in ruína altérius, non erit impunítus. Coróna senum fílii filiórum : et glória filiórum patres eórum. Non decent stultum verba compósita : nec príncipem lábium mentiéntis. Gemma gratíssima, expectátio præstolántis : quocúmque se vérterit prudéntèr intélligit. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuē (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Jósuē : Tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, et consúrgens ascénde in óppidum Hay : ecce trádidi in manu tua regem ejus, et pópulum, urbémque ac terram. Faciésque urbi Hay, et regi ejus, sicùt fecísti Jérícho, et regi ejus : prædam verò, et ómnia animántia diripiètis vobis : pone insídias urbis post eam. Surrexítque Jósuē, et omnis exércitus bellatórum cum eo, ut ascénderent in Hay : et elécta trigínta míllia virórum fórtium misit nocte, præcepítque eis, dicens : Pónite insídias post civitàtem : nec lóngiùs recedàtis : et éritis omnes paráti : ego autem, et réliqua multitùdo quæ mecum est, accedèmus ex advérso contra urbem. Cùmque exíerint contra nos, sicùt ante fécimus, fugièmus, et terga vertèmus : donèc persequéntes ab urbe lóngiùs protrahántur : putábunt enim fúgere nos sicùt priùs. Nobis ergo fugiéntibus, et illis sequéntibus, consurgètis de insídiis, et vastábitis civitàtem : tradétque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam : sic ómnia faciètis, ut jussi. Dimisítque eos, et perrexérunt ad insidiárum locum, sederúntque inter Bethel et Hay, ad occidentàlem plagam urbis Hay : Jósuē autem nocte illà in médio mansit pópuli, surgénsque dilúculò recensuit sócios, et ascéndit cum senióribus in fronte exércitûs, vallàtus auxílio pugnatórum. Cùmque venissent omnes, et ascendíssent ex advérso civitàtis, stetérunt ad septentrionàlem urbis plagam, inter quam et eos vallis média erat. Quinque míllia autem viros elégerat, et posúerat in insídiis inter Bethàven, et Hay, ex occidentáli parte ejúsdem civitàtis : omnis verò réliquus exércitus ad aquilónem áciem direxérunt, ità ut novíssimi multitúdinis occidentàlem plagam urbis attíngerent. Abiit ergo Jósuē nocte illà, et stetit in vallis médio. Quod cùm vidísset rex Hay, festinàvit manè, et egréssus est cum omni exércitu ci- A vitàtis, direxítque áciem contra desértum, ignórantes quòd post tergum latérent insídiæ. Jósuē vero, et omnis Israël recessérunt in loco, simulántes metum, et fugiéntes per viam solitúdinis. At illi vociferántes, et se mútuò cohortántes, persecúti sunt eos. Cùmque recessíssent à civitàte, et nec unus in urbe Hay, et Bethel remansísset, qui non persequerètur Israël (sicut erúperat apérta oppida relinquéntes), dixit Dóminus ad Jósuē : Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hay, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevásset clypeum ex advérso civitàtis, insídiæ, quæ latébant, surrexérunt conféstìm : et pergéntes ad civitàtem, cepérunt, et succendérunt eam. Viri autem civitàtis, qui persequebántur Jósuē, respiciéntes et vidéntes fumum urbis ad cœlum us- B què conscéndere, non potuérunt ultrà hùc illúcque diffúgere : præsértìm cùm hi, qui simuláverant fugam, et tendébant ad solitúdinem, contra persequéntes fortíssimè restitíssent. Vidénsque Jósuē et omnis Israël quòd capta esset cívitas, et fumus urbis ascénderet, revérsus percússit viros Hay. Síquidem et illi qui céperant et succénderant civitàtem, egréssi contra suos, médium hóstium ferire cœpérunt. Cùm ergo ex utràque parte adversárii cæderéntur, ità ut nullus de tanta multitúdine salvarètur, regem quoque urbis Hay apprehendérunt vivéntem, et obtulérunt Jósuē. Igitur ómnibus interféctis, qui Israël ad desérta fugiéntem fúerant persecúti, in eódem loco gládio corruéntibus, revérsi fílii Israël percussérunt C civitàtem. Erant autem qui in eo die concíderant à viro usque ad mulierem, duódecim míllia hóminum, omnes urbis Hay. Jósuē verò non retráxit manum, quam in sublime porréxit, tenens clypeum donèc interfíceret omnes habitatóres Hay. Juménta autem, et prædam civitàtis divisérunt sibi fílii Israël, sicùt præcéperat Dóminus Jósuē. Qui succéndit urbem, et fecit eam túmulum sempitérnum : regem quoque ejus suspéndit in patíbulo usque ad vésperam et post solis occàsum. Præcepítque Jósuē, et deposuérunt cadàver ejus de cruce : projecerúntque in ipso intróitu civitàtis, congésto **228** super eum magno acérvo lápidum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. Tunc ædificàvit Jósuē altàre Dómino Deo Israël. ℟. Amen.

D *Antíphona* 1. Simùl in unum dives, et pauper. Auribus percípite, qui habitàtis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Audiant simul te, Dómine, omnes gentes ; et dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : tibíque ómnium ad fidem præparètur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitùdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Rectè judicàte fílii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Dómine, qui nos justítiam loqui, et quæ recta sunt præcipis judicàre ; tribue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiàtur in mente : ut puro corde púrior sermo conséntiat : præcèdat in

referébant ad eum, faciliòra tantúmmodo judicántes. A Dimisítque cognâtum suum : qui reversus abiit in domum suam. ℟. Amen.

Antiphona 1. Misericors, et miserâtor, et justus Dóminus. Benignus homo, qui miserétur. *Psalmus* CXI.

Orátio. Miséricors Domine et juste, fac nos semper esse misericórdes; et commoditáti aliénæ totâ adésse facilitâte : nec obaudítu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ego cognóvi, quàm magnus est
213 Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémo B terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors : ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres : benedicéndo reficias : tuàque replétos grátiâ ubériùs benedicas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona 3. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus* CXXXVI.

℟. Peccávimus tibi Deus ; fac misericórdiam. *P.* Et ántequàm pereâmus líberet nos manus tua. ℣. Quarè in perpétuùm oblivísceris nostri, derelínquis nos in longitúdinem diérum. *P.* Et ántequàm.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Filius; qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. *P.* C Placâre. ℣. Cuncti tegemítibus exoràntes, poscimus; cunctíque simùl deprecántes, quæsumus. *P.* Placâre. ℣. Tua jàm cleméntia mala nostra súperet : tuo jam seréno vultu in nos réspice. *P.* Placâre. ℣. Remissiónem ómnium peccatórum quæsumus; indúlge, quæsumus, clemens, mala quæ commísimus. *P.* Placâre, et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Quære fol.* 144.

Capitula. Tibi, Dómine, confitémur, qui cœlos intellécta fecisti; et erudítos sublímas sapiéntiâ : qui fundásti terram super aquam; et supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos fluida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitátes nostræ, et peccâta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus : quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, et vivat. Convertímini à viis vestris péssimis : et quarè moriémini domus Israël? Tu itaque fili hóminis dic ad filios pópuli tui : Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit : et impíetas ímpii non nocêbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab iniquitâte sua : et justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo quòd vitâ vivat, et confisus in justítia sua fécerit iniquitâtem : omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iniquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriétur. Si autem díxero ímpio : Morte moriêris : et égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium et justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandâtis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum : vitâ vivet, et non moriétur. Ait Dóminus Deus omnípotens. ℟. Amen.

Antiphona 1. Qui érigit elísos : Dóminus solvet compedítos. Dóminus illúminat cæcos, Dóminus díligit justos. *Psalmus* CXLV.

Orátio. Dómine, qui érigis elísos, et solvis compedítos, atque illúminas cæcos : nos quoque érige cùm lapsus inclínant; et solve, cùm peccâta circúmligant ; atque illúmina, cùm nos ignorántiæ caligo circúmdat : ut ánima nostra te semper laudet; et vita nostra fidéli devotióne sit húmilis : et quia tui múneris est quod sumus, tibi sérviat omne quod vívimus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus. *Psalmus* CXLVI.

Orátio. Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medélam impénde : et qui stellârum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinâtis adjúnge : ut beneplácitum tibi sit in nobis; et in salûte nos ætérna júbeas exaltári. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

℟. Miserêre, quia Deus es. *P.* Miséricors miserêre, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miséricors miserêre.

Preces. Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua. *P.* Velóciter. ℣. Inclyte Deus, pátiens clamórem nostrum intéllige. *P.* Velóciter. ℣. Nostris adésto précibus, et dona nobis, quæ pétimus. *P.* Velóciter. ℣. Tuâ nos, Pater, dexterâ à malis ómnibus D libera. *P.* Velóciter. ℣. Humílium preces, Dómine,
214 benignis áuribus pércipe. *P.* Velóciter. ℣. Abstérge à nostris sénsibus zelum peccáti, et ódii. *P.* Velóciter. ℣. Remítte ómnia discrímina, nosque placâtus justífica. *P.* Velóciter. ℣. Inténde benignus, súpplices gémitus ómnium súscipe. *P.* Velóciter. ℣. Cùm véneris judex ómnium, redémptis esto suffrágium. *P.* Velóciter.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Sicut óculi servórum in mánibus Dominórum suórum sunt ; ita nostri ad te, Dómine : quoúsquè et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium plagas éminuas ; impértias aliménta egénis ; et medélam tribuas vulnerâtis.

Pater noster.

veteribus vestiméntis : panes quoque, quos portá- A bant ob viáticum, duri erant, et in frusta comminúti : perrexerúntque ad Jósuë, qui tùnc morabàtur in castris Gálgalæ, et dixérunt ei, atque omni simùl Israëli : De terra longínqua venimus, pacem vobiscum fàcere cupiéntes. Responderúntque filii Israël, atque dixérunt ad eos : Ne fórsitan in terra, quæ nobis sorte debétur, habitétis, et non possimus fœdus inire vobiscum. At illi ad Jósuë, Servi, inquiunt, tui sumus. Quibus Josuë : Quinam, inquit, estis? et undè venístis? Respondérunt : de terra longínqua valdè venérunt servi tui in nómine Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, et cuncta, quæ fecit in Ægypto, et duóbus Amorrhæórum régibus trans Jordànem, Sehon regi Hesebón, et Og regi Basán, B qui erat in Astaróth : dixerúntque nobis senióres, et omnes habitatóres terræ : Tóllite in mánibus cibária ob longíssimam viam, et occúrrite eis, et dícite : Servi vestri sumus, fœdus inite nobíscum. En, panes quando egréssi sumus de dómibus nostris, ut venirémus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc sicci facti sunt, et vetustàte nímia comminúti : utres vini novos implévimus, nùnc rupti sunt, et solútæ vestes, et calceaménta quibus indúimur, et quæ habèmus in pédibus, ob longitúdinem longióris viæ trita sunt, et penè consúmpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eórum, et os Dómini non interrogavérunt. Fecítque Jósuë cum eis pactum, et ínito fœdere pollícitus est quod non occideréntur : príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis. Post dies autem tres initi C fœderis, audiérunt quod in vicíno habitárent, et inter eos futúri essent. Moverúntque castra filii Israël, et venérunt in civitátes eórum dię tértio, quarum hæc vocábula sunt, Gábaon, et Cáphira, et Beroth, et Cariathiarím. Et non percussérunt eos, eò quòd jurássent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Israël. Murmuràvit ítaque omne vulgus contra príncipes. Qui respondérunt eis : Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Israël, idcirco non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciémus eis : Reservéntur quidem ut vivant, ne contra nos ira Dómini concitétur, si perjuravérimus : sed sic vivant, ut in usus univérsæ multitúdinis ligna cædant, aquásque compórtent. Quibus hæc loquéntibus : vocàvit Gabaónitas Jósuë, et dixit eis : Cur nos decípere fraude voluís- D tis, ut dicerétis : Procùl valdè habitàmus à vobis, cum in médio nostri sitis? Itaque sub maledictióne éritis, et non deficiet de stirpe vestra ligna cædens, aquásque compórtans in domum Dómini Dei mei. **230** Qui respondérunt : Nuntiàtum est nobis servis tuis, quod promisísset Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, et dispérderet cunctos habitatóres ejus. Timúimus ígitur valdè, et providimus animàbus nostris, vestro terróre compúlsi, et hoc consílium inívimus. Nunc autem in manu tua sumus : quod tibi bonum et rectum vidétur, fac nobis. Fecit ergo Jósuë ut díxerat, et liberàvit eos de mánibus filiórum Israël, ut non occideréntur. Decrevítque illo die esse eos in ministérium cuncti pópuli, et altàris Dómini, cædéntes ligna, et aquam comportántes, usque in præsens tempus. ℟. Amen.

Antiphona 1. Exáudi nos, Deus salutàris noster, spes ómnium fínium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutàris noster; ac nos tua virtûte præcinge : dumque fidei optàmus soliditàtem, spei promereàmur quiétem; et charitàtis perveniàmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua in multitúdine virtûtis tuæ! *Psalmus* LXV.

Orátio. Da nobis, Dómine, ut nos, qui in te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificàto córpore serviàmus : sicque non amóveas oratiónem nostram et misericórdiam tuam à nobis; dum ea inspíras pétere, quæ nobis próspicis convenìre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Bene nunciàte de die in diem salutàre Dómini. *Psalmus* XCV.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Require fol.* 144.

Orátio. Te Deum psalléndo benedícimus, ac precàmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeàmur offício : quique verum te Dóminum confitémur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiàmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona. In converténdo Dóminus captivitàtem plebis suæ, lætétur Jacob, et exultet Israël. *Psalmus* XIII.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua. *P.* Custodíri nimis, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíri nimis. ℣. Glória, et honor.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. *fol.* 158.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus.

Et Benedictio. Benedicat. *fol.* 94.

Lauda. Ab omni via mala.

Et Orátio. Ab omni via mala. *fol.* 226.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea Dóminus noster.

Et Orátio. Glória nostra, Deus. *fol.* 156.

Antiphona 1. Desideràmus te Dóminum Deum nostrum; et timémus te : quóniam quis Deus símilis tibi áuferens iniquitátes, et mundans peccàta reliquiárum Israël. ℣. Dómine, Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *Psalmus* LXXXVIII.

Orátio. Christe Jesu, Dei Fílius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquàlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus; ut misericórdiam, quam pollícitus es servàre sanctis, dignéris prorogàre convérsis : ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplinæ córrigas, ut cleméntiam in ira non

tribulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. A *Psalmus* III.

Antiphona 2. Dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L. *Antiphona* 3. In te confídit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, apud quem confiténtes medélam salútis invéniunt; dele piaculórum vúlnera de córdibus hóminum; et osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum audítum: Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum: et concéde postulántibus remédium quæsítum: ac quia ad impendéndum débitum nostræ servitútis consúrgimus; effúnde benedictiónis et salútis abundántiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contráctum; et fac nos esse líberos à reátu facinorum: B audi gémitus peténtium; largíre indulgéntiæ fructum; et clamóribus pulsántum fidélium concède síngulis suffrágium postulátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. 1. Convérte nos Deus salutàris noster: *P.* Et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnùm irascàris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificàbis nos: et plebs tua lætábitur in te. *P.* Et avérte. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Convérte nos Deus salutàris noster ad te, ut avértas iram tuam à nobis; quia áderit respirámen, si suspénderis furórem: sit cleméntia próxima, ut procùl sit ira: convérte nos, ut miserándo vúlnera nostra sanes: ne avérsus justè pro peccáto, plagas pótiùs multíplices. Ergo rogàmus, ut prævéniat justítiam píetas, et præóccupet pœnam indulgéntia; nos quoque ad te convérte; ut tribuas salùtem, et súbtrahas ultiónem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Judicàte pupíllo, et egéno: *P.* Húmilem, et páuperem justificàte. Erípite páuperem et egénum: de manu peccatòris liberàte eum. *P.* Et páuperem. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Exúrge, Dómine, qui júdicas terram: et qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiàris nos in ténebris remanère; sed fac nos lumen tuæ veritàtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arénam, quam turbo dejíciat, edificémus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, conlocémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. ℣. Pro hac oràbit ad te omnis sanctus in témpore opportúno. *P.* Multa. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissiónem, qui purgátis præstas beatitúdinem: **216** esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indúltor es libertàtis: et quia multa flagélla peccatórum in nobis plagâ inruénte sentímus, in te confidéndo, circúmdari nos tuâ misericórdiâ sentiàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Quis te consolábitur virgo filia Sion, quia magna est sicut mare contrítio tua? Effúnde sicùt aqua cor tuum. *P.* In conspéctu Dómini extolle ad eum manus tuas pro remédio peccatórum tuórum. ℣. Deduc quasi torréntem láchrymas per diem, et noctem, et non táceant pupíllæ óculi tui. *P.* In conspéctu. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Consolàre nos, Dómine, in tribulatióne nostra, qui quotidiè peccátis contristàmur, et compúnge cor nostrum ad effundéndas láchrymas, sicùt aqua in conspéctu tuo: ut extolléntes ad te manus nostras, numquàm humánis dejiciàmur in láudibus; sed te, in quo summa est gloriátio, tui mémores, delectémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Sicut partúriens proxima est pártui, et in dolòre suo clamat: ita facti sumus dilécto. Propter timórem tuum Dómine, in útero accépimus, et parturívimus spíritum salùtis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol.* 64.

Ad Benedictus. Antiphona. Manè astàbo tibi, et vidèbo te: quóniam tu es Deus, nolens iniquitàtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiònis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te oràbo Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis omnes stellæ et lumen. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ sunt supra C cœlos, *P.* Laudent nomen Dómini. ℣. Reges terræ, et omnes pópuli: príncipes, et omnes júdices terræ. *P.* Laudent.

Léctio libri Númeri (Cap. XIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Mitte viros, qui considerent terram Chánaan, quam datùrus sum filiis Israél, síngulos de singulis tribubus, ex princípibus. Fecit Móyses quod Dóminus imperáverat, mittens príncipes viros de desérto Pharan, quorum ista sunt nómina. De tribu Ruben, Sémmua filium Zechur. De tribu Símeon, Saphat filium Huri. De tribu Juda, Caleb filium Jéphone. De tribu Issachar, Igal filium Joseph. De tribu Ephraim, Osée filium Nun. De tribu Bénjamin, D Phalti filium Raphu. De tribu Zábulon, Géddiél filium Sodi. De tribu Joseph, sceptri Manásse, Gaddi filium Susi. De tribu Dan, Ammiél filium Gemálli. De tribu Aser, Sthur filium Míchaël. De tribu Néphtali, Nahábi filium Vapsi. De tribu Gad, Guel filium Maáchi: hæc sunt nómina virórum, quos misit Móyses ad considerándam terram: vocavítque Jósuè filium Nun: misit ergo eos ad considerándam terram Chánaan, et dixit ad eos: Ascéndite per meridiànam plagam. Cùmque venéritis ad montes, consideràte terram, qualis sit: et pópulum qui habitàtor est ejus, utrùm fortis sit an infirmus: pauci número an plures: ipsa terra, bona an mala: urbes quales, murátæ an absque muris: humus, pinguis

peccatórum nequâquàm sentiâmus ultériùs dominâ- A tum. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exáudi nos in die, qua invocâmus te, Dómine, Deus noster. *Psalmus* XIX.

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiàm oratióne atque afflictióne dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, et contritos adténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ad defensiónem nostram, Deus, réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiónem nostram Dómine Deus noster dignántèr réspice; éripe à frámea ánimas B nostras: et ne doctrinâ pascâmur lætáli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leónis, rápere nos cupiéntis, líbera: et ob latrántis perfídiam canis, pervígili contúitu, solícitâ nos prótege curâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Si dixérimus quia peccâtum non habêmus; nos ipsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Quia si confëssi fuérimus delicta nostra; fidélis et pius est. *P*. Qui nobis peccâta dimíttat, et mundet nos ab omni iniquitâte. ℣. Hæc scribo vobis, ut non peccêtis. Sed et si quis peccáverit, advocâtum habêmus apud Patrem, Jesum Christum. *P*. Qui nobis.

In Láudibus.

Antíphona. Miserère mei, Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Miserère nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu clementèr ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. *Antíphona*. Cantâbo Dómino nunc dilécto cánticum diléctæ víneæ meæ. Vínea facta est dilécto in loco úberi.

Cánticum Esalæ (*Cap*. V).

Cantâbo nunc dilécto cánticum * diléctæ víneæ meæ.

Vínea facta est dilécto in cornu, et in loco úberi. * Et macériâ circúmdedi, et circumfódi, et plantávi víneam Soreth.

Et ædificávi turrem in médio ejus, et torcûlar fodi in ea: * et sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc homo Judá, et qui habitâtis Hierúsalem, * judicâte inter me et víneam meam.

Quid fáciam víneæ meæ, quod adhùc ei non fécerim? * quam sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc ecce ego annúncio vobis quæ factûrus sum víneæ meæ: * áuferam macériam ejus, et erit in direptiónem: et déstruam paríetes ejus, et erit in conculcatiónem.

Et derelínquam víneam meam: et non putábitur, neque fodiêtur: * et ascéndent in eam sicut in agrum incúltum spinæ: et núbibus mandâbo ne pluant super eam plúviam.

Vínea enim Dómini Sábbaoth domus est Israël: * et homo Judá, novéllum diléctum:

Sustínui ut fáceret judícium, * fecit autem iniquitâtem; et non justítiam, sed clamórem. ℟. Amen.

Orátio. Dómine, qui Israelíticam víneam pro frúctibus repulísti spinárum; ámplia **220** Ecclésiam tuam inlatióne virtûtum: ut macériâ, quâ illi detécti sunt, præceptórum nos ámbias: et turrim regni, torculárque altâris, quod illis imminuis, nobis impértias: ut, imbre núbium in plúviam ruptâ, flammárum débitas vepres non exhibeâmus; sed fruges cœléstes benignus et in nobis nútrias, et ex nobis accípias. ℟. Amen.

Ad Benedíctus. *Antíphona*. Emítte lucem tuam Dómine et veritâtem tuam: ℣. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol*. 6.

Lauda. In cymbalis benè sonántibus, in cymbalis jubilatiónum: omnis spíritus laudet Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap*. XXXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho: osténditque ei Dóminus omnem terram C Gálaad usquè Dan, et univérsum Néphtalim, terrámque Ephraim et Manásse, et omnem terram usquè ad mare novíssimum, et austrâlem partem, et latitúdinem campi Jéricho civitâtis palmárum usquè Segor. Dixítque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, et Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, et non transíbis ad illam. Mortuúsque est Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubénte Dómino: sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: et non cognóvit homo sepúlcrum ejus usquè in præséntem diem. Móyses centum et vigínti annórum erat quando mórtuus est: non caligávit óculus ejus, nec dentes illius commóti sunt. Fleverúntque illum fílii D Israël in campéstribus Moab vigínti diébus: et compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. Jósue vero fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei fílii Israël, fecerúntque sicùt præcéperat Dóminus Móysi. Et non surréxit prophéta ultrà in Israël sicùt Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in Ægypto Pharaóni, et ómnibus servis, universǽque terræ illius, et cunctam manum robústam, mágnaque mirabília, quæ fecit Móyses coram univérso Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. *fol*. 96.

Capítula. Emítte lucem tuam, et veritâtem tuam, Dómine Deus noster, ut splendor divinitâtis tuæ ca-

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Revéla óculos meos : et considerâbo mirabília de lege tua. Incola ego sum in terra. *P.* Ne abscóndas à me mandâta tua. ℣ Retríbue servo tuo, vivam : et custódiam sermónes tuos. *P.* Ne abscóndas ℣. Glória, et honor.

Hymnus.

Quarto die jam fœtidus
Vitam recêpit Lázarus,
Mortisque liber vínculis
Factus supérstes est sibi.
Rivos cruóris tórridi
Contácta vestis obstruit,
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.
Solûtum omni torpóre
Jussit repéntè súrgere :
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehébat léctulum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem.

Capítula. O bone Jesu, amábilis, et admirabilis auctor, áccipe sacrificium servórum tuórum : et qui præstitísti Lázaro, ut áudiens vocem tuam súrgeret ex sepúlchro : præsta nobis, ut te audita capiéntes intérno, resurgâmus, per grátiam à próprio scéleris nostri profúndo : quo vocem piæ oratiónis, qua nos te exorâre docuísti in terris, sicùt eam nunc coram te fiduciálitèr prompsérimus, ita quoque efféctum ipsius petitiónis a te percepisse nos gratulémur.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Jesus Christus filius Dei, qui mórtuum Lázarum vitæ réddidit prístinæ : ipse nos novæ vitæ sanctificatióne perlústret. ℟. Amen. Et qui illum solútis mánuum ac pedum néxibus abire præcépit : ipse, vestrórum cómpedum resolúto ligámine, rectis vos sempèr sémitis fáciat ambulâre. ℟. Amen. Quique per tantæ rei miráculum, maniféstam fecit pópulis glóriam suam : ipse vos introdúcat ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine : *P.* Ideo scrutâta est ánima mea. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat me : et intelléctum dat párvulis. *P.* Ideo scrutâta. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Scrutántes, Dómine, testimoniórum tuórum mirabília, inluminatiónis tuæ intelléctum declâra : quique apérto ore vitâlem spíritum tráximus, et pinguédinem sancti Sacrifícii saginâti ructâmus : in timóre semper eloquiórum tuórum crescâmus ; atque glóriam aspéctûs tui ostensióne pacíficâ videâmus. ℟. Amen.

Alia Lauda 2. Ab omni via mala. *P.* Próhibe pedes meos, Dómine : ℣ Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. *P.* Próhibe.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine : Verbúmque tuum totâ servémus attentióne ; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetim fácias complacêre. ℟. Amen.

Lauda 3. Fundásti terram, et pérmanet. Ordinatióne tuâ persevérant dies : *P.* Quóniam omnia sérviunt tibi. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. *P.* Quóniam ómnia.

Orátio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo : ut inhabitatóris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen.

Lauda 4. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? *P.* Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecisti mandáto tuo : quia in ætérnum mihi est. *P.* Totâ die.

Orátio. Da nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam ; ut eam júgiter meditémur in corde, et accépto tibi perficiâmur in opere. ℟. Amen.

Alia Lauda 5. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : *P.* Da mihi intelléctum. Dómine, ℣. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi. *P.* Da mihi.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros erígimus ; quia mánuum tuárum artifícium sumus : da nobis intelléctum discéndi mandâta tua ; et timéntes te reple lætítiâ : véniat in consolatiónem nostri misericórdia tua ; **219** quæ nos et à malis ómnibus éruat, et óperum dignitâtem tibi placêre edóceat. ℟ Amen.

Lauda 6. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : et in veritâte tua humiliásti. *P.* Quia in verbo.

Orátio. Præsta nobis Dómine intelléctum discéndi mandâta tua ; instrue nos meditatióne as iduâ, ut ab omni officio nos non rétrahat desídia ; sed ad consolándum nos tua fiat misericórdia. ℟ Amen.

Per misericórdiam.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *Et Orátio.* Avérte Dómine fáciem tuam. *Quære fol.* 130.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Et Orátio.* Quamvis Dómine, *fol.* 141.

Antiphona. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoquè parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus : ut qui te própriam agnóscimus Dóminum,

Dóminum, ut quómodò ego feci vobiscum misericórdiam, ita et vos faciàtis cum domo patris mei : detísque mihi signum, et salvêtis patrem meum et matrem, fratres ac soróres meas, et ómnia quæ meórum sunt, et eruàtis ánimas nostras de morte. Qui respondérunt : Anima nostra sit pro vobis ad mortem, si non tamen prodíderis nos : cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te misericórdiam et veritàtem. Demisit ergo eos per funem de fenéstra : domus enim ejus hærêbat muro. Dixítque ad eos : Ad montàna conscéndite, ne fortè occúrrant vobis reverténtes : ibique latitàte diébus tribus, donèc rédeant, et sic ibitis per viam vestram. Qui dixérunt ad eam : Innóxii érimus à juraménto hoc, quo adjurásti nos : si ingrediéntibus nobis terram, signum fuerit funículus iste coccíneus; et ligáveris eum per fenéstram, quà nos demisísti : et patrem tuum et **222** matrem, fratrésque et omnem cognatiónem tuam congregáveris in domum tuam. Qui óstium domûs tuæ egréssus fúerit, sanguis ipsius erit super caput ejus, et nos érimus aliéni. Cunctórum autem sanguis, qui tecum fúerat in domo, redundàbit in caput nostrum, si eos àliquis tetígerit. Quòd si nos pródere volúeris, et sermónem istum proférre in médium, érimus mundi ab hoc juraménto, quo adjurásti nos. Et illa respóndit : Sicùt locúti estis, ità fiat : dimitténsque eos ut pérgerent, appéndit funiculum coccíneum in fenéstram. Illi verò ambulántes pervenérunt ad montàna, et mansérunt ibi tres dies, donèc reverteréntur qui fuérant persecúti : quæréntes per omnem viam, non reperérunt eos. Quibus urbem ingréssis, revérsi sunt, et descendérunt exploratóres de monte : et Jordàne transmisso, venérunt ad Jósuë filium Nun, narraverúntque ómnia quæ accíderant sibi, atque dixérunt : Trádidit Dóminus in manus nostras omnem terram hanc, et timóre prostráti sunt cuncti habitatóres ejus. (*Cap.* III.) Igitur Jósuë de nocte consúrgens præmóvit castra : egrediéntésque ad Setim venérunt ad Jordànem ipse et omnes filii Israël, et moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, et clamàre cœpérunt : Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, et sacerdótes stirpis levíticæ portántes eam : vos quoque consúrgite, sequímini præcedéntes : sitque inter vos, et arcam spátium cubitórum duum míllium : ut procùl vidêre possitis, et nosse per quam viam ingrediámini : quia priùs non ambulástis per eam : et cavête ne appropinquétis ad arcam. Dixítque Jósuë ad pópulum : Sanctificámini : cràs enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. *Respóndeat chorus.* Amen.

Antiphona 1. Deus Deus noster, réspice nos : non nos derelínquas, sperántes in te. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos, Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquàtenùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hilaritèr nostris te animàbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eórum A spei succédere; et parilitàte horum, ætérnà cum eis exultatióne gaudêre. *Respóndeat chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Sperántes in Dómino misericórdia circúmdabit. *Psalmus* XXXI.

Orátio. Remitte Dómine impietàtem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exórat; atque intelléctum tríbue nobis per operatiónis suffrágium, quod precàmur : et ínstrue nos in hujus vitæ viam, quà gradiàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicùt sperávimus in te. *Psalmus* XXXII.

℟. Misericórdia Dómini facit, ut non deficiat; *P.* Quia non sunt consummátæ miseratiónes ejus. ℣. B Flagellàbit nos ab iniquitátibus nostris, et ómnium nostrórum miserébitur. *P.* Quia non. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟.

Preces. Miserére, et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti omnes láchrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus : à te, Deus expóscimus. *P.* Quia. ℣. Oratiónes sacerdótum áccipe, et quæ póstulant affluentèr tríbue : ac tuæ plebi miserére, Dómine. *P.* Quia. ℣. Furórem tuum adduxísti super nos : delícta nostra curvavérunt nos, et absque ulla spe defécimus. *P.* Quia. ℣. Remissiónem peccatórum tríbue, et largitàtem dona nobis plúviæ : te invocàmus : tu adésto, Dómine. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

C *Orátio.* Fiat misericórdia tua Dómine super nos : ut qui singillàtim corda hóminum fingis; speciàlitèr ea sanctífices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te metúimus : timóris tui da nobis conféctam largitàtem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Jeremíæ Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Clama ad me, et exáudiam te : et annuntiàbo tibi grándia, et firma quæ nescis. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël, et ad domos urbis hujus, et ad domos regis Judá, quæ destrúctæ sunt, et ad munitiónes, et ad gládium ve- D niéntium ut dimicent cum Chaldæis, et impleant eas cadavéribus hóminum, quos percússi in furóre meo et indignatióne mea, abscóndens fáciem meam à civitàte hac, **223** propter malítiam eórum omnem. Ecce ego obdúcam eis cicatrícem et sanitàtem, et curàbo eos : et revelàbo illis deprecatiónem pacis et veritàtis. Et convértam conversiónem Judá, et conversiónem Hierúsalem : et ædificàbo eos sicut à princípio. Et emundàbo illos ab omni iniquitàte sua, in qua peccavérunt mihi : et propítius ero cunctis iniquitátibus eórum, in quibus derelinquérunt, et sprevérunt me. Et erit mihi in nomen, et in gáudium, et in laudem, et in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audiérunt ómnia bona, quæ ego factúrus sum eis : et pavébunt, et turbabúntur in univérsis

bonis, et in omni pace, quam fáciam ego eis. Hæc dicit Dóminus : Adhùc audiétur in loco isto (quem vos dícitis esse desértum, eò quòd non sit homo et juméntum : in civitátibus Judá, et foris Hierúsalem, quæ desolátæ sunt absque hómine, et absque habitatóre, et absque pécore), vox gáudii et vox lætítiæ, vox sponsi et vox sponsæ, vox dicéntium : Confitémini Dómino exercituum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℟. Amen.

Antiphona 1. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordárum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi Dómino placens sit ánima nostra ; à quo et virtûtem toleránliæ, et præmium concupíscit accípere : tua ergo super nos misericórdia, sicùt sperávimus, fiat : tuàque nos grátia consuéta prævéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Magnificáte Dóminum mecum : et exaltêmus nomen ejus in unum. *Psalm*. XXXIII.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi ; atque ut in te lætêtur ánima nostra propítius indúltor impérii : et quia juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Filii hóminum in protectióne alárum tuárum sperant, Dómine. *Psalmus* XXXV.

℟. Si ambulavérimus in viis ejus : erit nobis consolâtor Dóminus magnus, et ætérnus. *P*. In die tribulatiónis nostræ. ℣. Benedíctus Dóminus, qui magnus est in ætérnum : quóniam in sæcula regnum ipsius est : quia ipse flagéllat, et íterùm miserêtur. *P*. In die. ℣. Glória, et honor. *Reiterátur* ℟.

Preces. Miserêre, Dómine, supplicántibus. *P*. Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creâtor ómnium, ad te precem dirígimus. *P*. Tu dona. ℣. Iram tuam rémove, et quæ rogâmus tríbue. *P*. Tu dona. ℣. Concêde nobis, Dómine, cópiam indulgéntiæ. *P*. Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam. *P*. Tu dona.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol*. 144.

Orátio. In protectióne alárum tuárum Dómine filios hóminum sperántes, nequáquàm détegas ; sed tanquam pupíllos, quò possímus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias : nec dirípi nos laceratióne insidiántium sinas ; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas : sed dùm nos tégmine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap*. XXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, susúrro et bilínguis maledíctus : multos enim turbâvit pacem habéntes. Lingua tértia multos commôvit, et dispérsit illos à gente in gentem : civitâtes murátas déstruit, et domos magnórum effódit. Virtútes populórum concídit, et gentes fortes dissólvit. Lingua tértia mulíeres virátas ejécit, et privâvit illas labóribus suis : qui réspicit illam, non habet réquiem, nec habêbit amícum, in quo requiéscat. Flagélli plaga livórem facit : plaga autem linguæ comminuit ossa. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sìc quómodò qui cecidérunt per linguam suam. Sepi aures tuas spinis, et noli audíre linguam nequam, et ori tuo fac rétia et seras. Beátus qui tectus est à lingua sua nequam, qui in iracúndiam illius non transívit, et qui non traxit jugum ejus, et in vínculis illius non est ligâtus. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë (*Cap*. V).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm esset Josuë in agro urbis Jéricho, levâvit óculos, et vidit virum stantem contra se, evaginâtum tenéntem gládium, perrexítque ad eum, et ait : Noster es, an adversariórum ? Qui respóndit : Nequâquàm : sed sum princeps exércitûs Dómini, et nùnc vénio. Cécidit Jósuë pronus in terram, et adórans ait : Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum ? Solve, **224** inquit, calceaméntum de pédibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. Fecítque Jósuë ut sibi fúerat imperâtum. (*Cap*. VI.) Jéricho autem clausa erat atque munita, timóre filiórum Israël, et nullus égredi audêbat aut íngredi. Dixítque Dóminus ad Jósuë : Ecce dedi in manus tuas Jéricho, et regem ejus, omnésque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semèl per diem : sìc faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, et præcédant arcam fœderis : septiésque circuíbitis civitâtem, et sacerdótes clangent buccinis. Cùmque insonáverit vox lóngior atque concísior, et in áuribus vestris concrepúerit, clamâbit omnis pópulus vociferatióne máximâ, et muri fúnditùs córruent civitâtis, ingredientúrque singuli per locum circa quem stéterint. Vocâvit ergo Jósuë filius Nun sacerdótes, et dixit ad eos : Tóllite arcam fœderis : et septem álii sacerdótes tollent jubilæórum búccinas septem, et incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait : Ite, et circúite civitâtem, armáti, præcedéntes arcam Dómini. Cùmque Jósuë verba finísset, et septem sacerdótes septem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omnísque Israël præcéderet armâtus exércitus, réliquum vulgus arcam sequebâtur, ac búccinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jósuë pópulo : Non clamábitis, nec audiêtur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egrediêtur : donèc véniat dies in quo dicam vobis : Clamáte et vociferámini. Circuívit ergo arca Dómini civitâtem semèl per diem, et revérsa in castra, mansit ibi. Igitur Jósuë de nocte consúrgente, tulérunt sacerdótes arcam Dómini, et septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæis usus est : præcedébant arcam Dómini ambulántes atque clangéntes : et armâtus pópulus ibat ante eos,

vulgus autem réliquum sequebâtur arcam, et búccinis personâbat. Circuierúntque civitâtem secúndo die semèl, et revérsi sunt in castra. Sic fecérunt sex diêbus. Die autem séptimo, dilúculò consurgéntes, circuiérunt urbem, sicùt dispósitum erat, sépties. Cùmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósuë ad omnem Israël : Vociferámini : trádidit enim Dóminus vobis civitâtem : sitque cívitas hæc anáthema : et ómnia quæ in ea sunt, Dómino : sola Rahab méretrix vivat, cum univérsis qui cum ea in domo sunt : abscóndit enim núntios quos miséximus. Vos autem cavête, ne de his, quæ præcépta sunt, quidpiam contingâtis, et sitis prævaricatiónis rei, et ómnia castra Israël in peccáto sint, atque turbéntur. Quicquid autem auri et argénti fúerit, et vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrêtur, repósitum in thesáuris ejus. Igitur omni vociferánte pópulo, et clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitúsque increpúit, muri íllicò corruérunt : et ascéndit unusquísque per locum, qui contra se erat : ceperúntque civitâtem, et interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro usque ad mulíerem, ab infánte usque ad senem. Boves quoque et oves et ásinos in ore gládii occidérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósuë : Ingredímini domum mulíeris meretrícis, et prodúcite eam, et omnia quæcúmque illi sunt, sicùt illi juraméuto firmástis. Ingressíque júvenes, eduxérunt Rahab, et paréntes ejus, fratres quoque, et omnem supelléctilem ac cognatiónem illius, et extra castra Israël manère fecérunt. Urbem autem, et ómnia quæ in ea erant, succendérunt; absque argénto et auro, et vasis æneis, ac ferro, quæ in ærárium Dómini consecravérunt. Rahab verò meretrícem, et domum patris ejus, atque ómnia quæ habêbat, fecit Jósuë vívere, et habitavérunt in médio Israël usque in præséntem diem : eò quòd abscónderit núntios, quos míserat ut explorárent Jéricho. In témpore illo, imprecâtus est Jósuë, dicens : Maledíctus vir coram Dómino, qui suscitáverit et ædificáverit Jéricho. In primogénito suo fundaméuta ejus jáciat, et in novíssimo liberórum ponat portas ejus. Fuit ergo Dóminus cum Jósuë, et nomen ejus in omni terra vulgâtum est.

Antiphona 1. Confitemini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordárum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum gándium, tuum fácis esse præcéptum ; quorum tibi laudátio et obséquitur diligéndo, et díligit conlaudándo ; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant : et per psaltérium piis vocibus sacro fragóre persúltant : eórum nos Dómine vestigiis inhærére concéde ; et laudem tuam cum eisdem tríbue conclamáre : Et quia rectus est sermo tuus, túaque fidélia ópera ; præsta, ut te corde fidéli credâmus, et misericórdiam tuam impénsiùs cónsequi 225 mereâmur. ℟. Amen.

Per misericordiam.

Antiphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjùtor, et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi, Dómine. *Quære fol.* 223.

Antiphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelinquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Benedícat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia et in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua : dùm nos et disciplínâ córrigis, et indulgéntiâ foves : dùm percutiéndo sanas, et sanándo corróboras : Dona ígitùr nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributióne dulcédinem.

Pater noster, qui es.

Ad Vésperum in tértia féria.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. *Antiphona*. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. *Psalmus* LXV.

Hymnus. Christe salvâtor ómnium. *fol.* 97. *Capitula*. Sit festum jejúnium nostrum. *f.* 149. *Lauda*. Mirabília testimónia tua, Dómine, *Et Orátio*. Scrutántes Dómine. *fol.* 220.

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Vocem meam. *Psalmus* III. *Orátio*. Ad te, Dómine, próprié. *fol.* 149.

Antíphona 1. Mémores erunt nóminis tui ; et pópuli tui confitebúntur tibi. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Fac nos Dómine dilígere justítiam et odíre iniquitâtem : ac per te speciémque tuam pulchritúdinem curréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : et mortificátâ in nobis incentívâ fornicatiónis libídine, accinge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus noster refúgium et virtus ; adjùtor in pressúris, quæ invenérunt nos nimis. *Psalmus* XLV.

Orátio. Deus, refúgium nostrum et virtus, tu in pressúris ómnibus adsíste : ut omne gládium in sua vagína redúctum, et omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidère ámbiat ; teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen.

Per misericordiam.

Antíphona 3. Exúrge, Dómine, ádjuva nos : et líbera nos propter nomen tuum. *Psalm.* XLIII.

Orátio. Exúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium ; et líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spírituum immundórum : ut in loco afflictiónis, ubi nos humiliâsti, exáltes íterùm in remuneratióne virtûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Dómine, indúlge peccátis nostris : quia multa est iniquitas nostra. *P.* Parce nobis, Dómine, et líbera ánimas nostras ab omni angústia. ℣. Patres nostri peccavérunt, et non sunt : nos autem ini-

quitátes eórum exólvimus. ℟. Parce nobis, Dómine. ℣. Glória et honor Patri. ℟. Parce nobis.

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitàtem meam. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum. *Quære fol.* 150.

Ad Cánticum. Antiphona. Dirécta facta est via piórum, et præparàtum est iter sanctórum.

Cánticum. Ecce civitas virtus. *fol.* 20.

Orátio. Urbs fortitúdinis nostræ, salvatiónis tuæ muro nos prótege, nosque et intrinsecùs ab hoste defénde; et intrà ex utràque tua protectióne muníti, in tua pace, atque quiéte mereàmur júgiter permanére. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. In matutínis meditàbor in te, quia fuísti adjùtor meus Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In jubilatióne laudàte Dóminum: omnis spíritus laudet nomen Dómini. *Psalmus* CL.

Léctio libri Jósuè (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Fuit Dóminus cum Jósuè, et nomen ejus in omni terra vulgàtum est. Fílii autem Israël prævaricáti sunt mandàtum, et usurpavérunt de anathémate. Nam Achan fílius Charmi, fílii Zabdi, fílii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratúsque est Dóminus contra fílios Israël. Cùmque mítteret Jósuè de Jéricho viros contra Hay, quæ est juxtà Bethàven, ad orientàlem plagam de óppidis Bethel, dixit eis: Ascéndite, et exploràte terram. Qui præcépta compléntes exploravérunt Hay. Et revérsi **226** dixérunt ei: Non ascéndat omnis pópulus, sed duo vel tria míllia virórum pergant, et déleant civitàtem: quarè omnis pópulus frustra vexètur contra hostes paucíssimos? Ascendérunt ergo tria míllia pugnatóres. Qui statim terga verténtes, percússi sunt à viris urbis Hay, et corruérunt ex eis trigínta sex hómines: persecutíque eos de porta usque ad Sabàrim, cecidérunt per prona fugiéntes: protimuítque cor pópuli, et ad instar aquæ liquefáctum est. Jósuè vero fílius Nun scidit vestiménta sua, et cécidit pronus in terram coram arcam Dómini usque ad vésperum, tam ipse quam omnis Israël: miserúntque púlverem super cápita sua, et dixit Jósuè: Heu Dómine Deus, quid volúisti transdúcere pópulum istum Jordànem flúvium istum, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, et pérderes? útinàm ut cœpimus, mansissémus trans Jordànem. Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israël hóstibus suis terga verténtem? Audient Chananæi, et omnes habitatóres terræ, ac páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomen nostrum de terra: et quid fácies nómini tuo magno? Dixítque Dóminus ad Jósuè: Surge, cur jaces pronus in terram? Peccàvit Israël, et prævaricàtus est pactum meum: tulerúntque de anathémate, et furáti sunt atque mentíti,

A et abscondérunt inter vasa sua. Nec póterit Israël stare ante hostes suos, eósque fúgiet: quia pollùtus est anathémate: non ero vobíscum, donec conteràtis eum qui hujus scéleris reus est. Sanctificàmini in crástinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Israël: Anàthema in médio tui Israël: non póteris stare coram hóstibus tuis, donec deleàtur ex te qui hoc contaminàtus est scélere. Accedetísque sínguli manè per tribus vestras: et quamcúmque tribum sors invénerit, accédet per cognatiónes suas, et cognàtio per domos, domúsque per viros. Et quicúmque ille in hoc facínore fúerit deprehénsus, comburàtur igni cum omni substántia sua: quóniam prævaricàtus est pactum Dómini, et fecit nefas in Israël. Surgens itaquè Jósuè manè, applícuit Israël per tribus suas,

B et invénta est tribus Juda. Quæ cum juxtà famílias suas esset oblàta, invénta est família Zare. Illam quoque per viros ófferens, répperit Zabdi: cujus domum in síngulos dívidens viros, invénit Achan fílium Charmi, fílii Zabdi, fílii Zare de tribu Juda. Et ait ad Achan: Fili mi, da glóriam Dómino Deo Israël, et confitère, atque índica mihi quid féceris, ne abscóndas. Respóndit: Verè ego peccávi Dómino Deo Israël, et sic et sic feci: vidi enim pállium inter spólia coccíneum valdè bonum, et ducéntos siclos argénti, régulam quoque áuream quinquagínta siclórum: et concupíscens ábstuli, et abscóndi in terra contra médium tabernáculi mei, argentúmque fossà humo opérui. Misit ergo Jósuè minístros: qui curréntes ad tabernáculum illius, reperérunt cuncta

C abscóndita in eódem loco. Auferentésque de tentório tulérunt ea ad Jósuè, et ad omnes fílios Israël, projecerúntque ante Dóminum. Tollens ìtaquè Jósuè Achan fílium Zare, argentúmque et pállium, et áuream régulam, filiósque ejus et fílias, boves et ásinos, oves, ipsúmque tabernáculum, et cunctam supelléctilem (et omnis Israël cum eo) duxérunt eos ad vallem Achor, ubi dixit Jósuè: Quia turbásti nos, extúrbet te Dóminus in die hac. Lapidavítque eum omnis Israël: et cuncta quæ illius erant igni combústa sunt. Congregaverúntque super eum acérvum magnum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. Deus, ætérni lúminis. *Quære folio* 98.

D *Capítula.* Dómine, ad quem vígilat de luce ànima nostra; dona, ut sempèr à ténebris properémus ad lucem: calígo depéreat mente, et plenitùdo tua in nobis permáneat lucis.

Pater noster.

Lauda. Ab omni via mala. ℟. Próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totà die meditátio mea est. ℟. Próhibe. ℣. Glória, et honor Patri.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine: verbúmque tuum totà servémus adtentióne; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetim fácias complacère. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Provérbiórum Salomónis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, coróna dignitâtis senéctus, in viis justítiæ reperiêtur. Mélior est pâtiens viro forti : et qui dominâtur ánimo suo, expugnatôre úrbium. Sortes mittúntur in signum, sed à Dómino temperántur. Mélior est **227** buccélla sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur fíliis stultis, et inter fratres hereditâtem dívidet. Sicùt igne probâtur argéntum, et aurum in camino : ita corda probat Dóminus. Malus obêdit linguæ iníquæ, et fallax obtémperat lábiis mendácibus. Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus : et qui lætâtur in ruina altérius, non erit impunitus. Coróna senum filii filiórum : et glória filiórum patres eórum. Non decent stultum verba compósita : nec príncipem lábium mentiéntis. Gemma gratíssima, expectátio præstolántis : quocúmque se vérterit prudéntèr intélligit. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuē (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Dixit Dóminus ad Jósuē : Tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, et consúrgens ascénde in óppidum Hay : ecce trádidi in manu tua regem ejus, et pópulum, urbémque ac terram. Faciésque urbi Hay, et regi ejus, sicùt fecísti Jérícho, et regi ejus : prædam verò, et ómnia animántia diripiêtis vobis : pone insídias urbis post eam. Surrexítque Jósuē, et omnis exércitus bellatórum cum eo, ut ascénderent in Hay : et elécta trigínta míllia virórum fórtium misit nocte, præcepítque eis, dicens : Pónite insídias post civitâtem : nec lóngiùs recedâtis : et éritis omnes paráti : ego autem, et réliqua multitûdo quæ mecum est, accedêmus ex advérso contra urbem. Cùmque exíerint contra nos, sicùt ante fécimus, fugiêmus, et terga vertêmus : donèc persequéntes ab urbe lóngiùs protrahántur : putábunt enim fúgere nos sicùt priùs. Nobis ergo fugiéntibus, et illis sequéntibus, consurgêtis de insídiis, et vastábitis civitâtem : tradétque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam : sic ómnia faciêtis, ut jussi. Dimisítque eos, et perrexérunt ad insidiárum locum, sederúntque inter Bethel et Hay, ad occidentâlem plagam urbis Hay : Jósuē autem nocte illâ in médio mansit pópuli, surgénsque dilúculò recensuit sócios, et ascéndit cum senióribus in fronte exércitûs, vallâtus auxílio pugnatórum. Cùmque venissent omnes, et ascendíssent ex advérso civitâtis, stetérunt ad septentrionâlem urbis plagam, inter quam et eos vallis média erat. Quinque míllia autem viros elégerat, et posúerat in insídiis inter Betháven, et Hay, ex occidentâli parte ejúsdem civitâtis : omnis verò réliquus exércitus ad aquilónem áciem direxérunt, ità ut novíssimi multitúdinis occidentâlem plagam urbis attíngerent. Abiit ergo Jósuē nocte illâ, et stetit in vallis médio. Quod cùm vidísset rex Hay, festinâvit manè, et egréssus est cum omni exércitu ci-A vitâtis, direxítque áciem contra desértum, ignórantes quòd post tergum latérent insídiæ. Jósuē vero, et omnis Israël recessérunt in loco, simulántes metum, et fugiéntes per viam solitúdinis. At illi vociferántes, et se mútuò cohortántes, persecúti sunt eos. Cùmque recessíssent à civitâte, et nec unus in urbe Hay, et Bethel remansísset, qui non persequerêtur Israël (sicut erúperat apérta oppida relinquéntes), dixit Dóminus ad Jósuē : Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hay, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevásset clypeum ex advérso civitâtis, insídiæ, quæ latébant, surrexérunt conféstìm : et pergéntes ad civitâtem, cepérunt, et succendérunt eam. Viri autem civitâtis, qui persequebántur Jósuē, respiciéntes et vidéntes fumum urbis ad cœlum us-B què conscéndere, non potuérunt ultrà hùc illúcque diffúgere : præsértìm cùm hi, qui simuláverant fugam, et tendébant ad solitúdinem, contra persequéntes fortíssimè restitíssent. Vidénsque Jósuē et omnis Israël quòd capta esset cívitas, et fumus urbis ascénderet, revérsus percússit viros Hay. Síquidem et illi qui céperant et succénderant civitâtem, egréssi contra suos, médium hóstium ferire cœpérunt. Cùm ergo ex utrâque parte adversárii cæderéntur, ità ut nullus de tanta multitúdine salvarêtur, regem quoque urbis Hay apprehendérunt vivéntem, et obtulérunt Jósuē. Igitur ómnibus interféctis, qui Israël ad desérta fugiéntem fúerant persecúti, in eódem loco gládio corruéntibus, revérsi filii Israël percussérunt civitâtem. Erant autem qui in eo die concíderant à C viro usque ad mulíerem, duódecim míllia hóminum, omnes urbis Hay. Jósuē verò non retráxit manum, quam in sublime porréxit, tenens clypeum donèc interfíceret omnes habitatóres Hay. Juménta autem, et prædam civitâtis divisérunt sibi filii Israël, sicùt præcéperat Dóminus Jósuē. Qui succéndit urbem, et fecit eam túmulum sempitérnum : regem quoque ejus suspéndit in patíbulo usque ad vésperam et post solis occâsum. Præcepítque Jósuē, et deposuérunt cadâver ejus de cruce : projecerúntque in ipso intróitu civitâtis, congésto **228** super eum magno acérvo lápidum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. Tunc ædificâvit Jósuē altâre Dómino Deo Israël. ℟. Amen.

D *Antíphona* 1. Simùl in unum dives, et pauper. Auribus percípite, qui habitâtis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Audiant simul te, Dómine, omnes gentes ; et dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : tibíque ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Rectè judicâte filii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Dómine, qui nos justítiam loqui, et quæ recta sunt præcipis judicâre ; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiâtur in mente : ut puro corde púrior sermo conséntiat : præcêdat in

opéribus justítia; nec inveniâtur dolus in lingua. A
℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatióne. *Psalmus* LIX.

℟. Exacerbávimus nomen tuum, Dómine, et iniquitátes coram te fécimus: et nunc flectâmus génua cordis nostri. *P.* Dimítte nobis peccâta nostra. ℣. Fac nobíscum, Dómine, juxtà mansuetúdinem tuam: et secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ. *P.* Dimítte. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Miserêre, et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellâmur ácriùs, et pro delíctis obcœcâmur dúriùs: defleàmus mala quæ commísimus. *P.* Quia. ℣. Rémove famem, et da imbrem grátiæ: B frugúmque largam præbe abundántiam, atque optâtam peccatórum véniam. *P.* Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor altíssime: repentínâ morte dùm prostérnimur, non detur pœna; sed vénia peccántibus. *P.* Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora: éffluat in nos charitâtis spíritus, quâ cruâmur vitiórum lápsibus. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazarêne lux, *fol.* 144.

Orátio. Da nobis Dómine auxílium in tribulatióne, quia vana est salus ab hómine: in te enim faciêmus virtûtem, qui et confórtas fámulos, et ad níhilum redigis inimícos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XI). C

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, et omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem: Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessióne. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, et quia dispérsi eos in terris: ero eis in sanctificatiónem non módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere: Hæc dicit Dóminus Deus: Congregâbo vos de pópulis, et adunâbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabóque vobis humum Israël. Et ingrediéntur illùc, et áuferent omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes ejus de illa. Et dabo eis cor novum, et spíritum rectum tribuam in viscéribus D eórum: et áuferam cor lapídeum de carne eórum, et dabo eis cor cárneum: ut in præceptis meis ámbulent, et judícia mea custódiant, faciántque ea: et sint mihi in pópulum, et ego sim eis in Deum.

℟. Amen.

Antíphona 1. Pópuli confitebúntur tibi, in ætérnum et in sæculum sæculi. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi: fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum, et sceptrum tuum perornêtur disciplínâ officiórum; quosque ejus ornaméntis ámcis, separári ab ea nullátenùs patiàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dóminus virtûtum nobíscum suscéptor Deus Jacob. *Psalmus* XLV.

Orátio. Dómine refúgium nostrum et virtus: tu in pressúris ómnibus adsíste; ut omne gládium in sua vagína redúctum, et omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidêre ámbiat, teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvum me fac: et in virtûte tua líbera nos. Deus exáudi oratiónem nostram. *Psalmus* LIII.

℟. Lava à malítia cor tuum, Hierúsalem. *P.* Ut salva fias. Usquequò morabúntur in te cogitatiónes péssimæ? ℣. Excútere de púlvere, consúrge, sede Hierúsalem: solve víncula colli tui, captiva filia Sion. *P.* Ut salva. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

229 *Preces.* Misericors Dómine, exáudi súpplices. *P.* Et miserêre. ℣. Excélse perpétue, quæ póscimus tribue. *P.* Et miserêre. ℣. Audítum piíssimum inclína orántibus. *P.* Et miserêre. ℣. Virtûtis præsídio, Redémptor, defénde nos. *P.* Et miserêre. ℣. Supérna poténtia, peccátis da véniam. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Concêde Dómine, ut tuo nostra salus perficiâtur in nómine; nosque in virtûte tua líbera, quos própriis infirmitátibus præpedítos agnóscis: ut tuum sit omne quod sumus; qui fecísti ex níhilo ut essêmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

Fili, Anima ímpii desíderat malum, non miserébitur próximo suo. Mulctáto pestilénte sápiens erit párvulus: et si sectêtur sapiéntem, sumet sciéntiam. Excógitat justus de domo ímpii, ut détrahat ímpios à malo. Qui obdûrat aurem suam ad clamórem páuperis, et ipse clamâbit, et non exaudiêtur. Munus abscónditum extínguit iras, et donum in sinum indignatiónem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, et pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui díligit épulas, in egestâte erit: et qui amat vinum, et pínguia, non ditábitur. Pro justo dábitur ímpius: et pro rectis iníquus. Mélius est habitâre in desérto, quàm cum mulíere rixósa et iracúnda. Thesáurus desiderábilis, et óleum in habitáculo justi: imprúdens homo dissipâbit illud. Qui séquitur justítiam et misericórdiam, invéniet vitam, et justítiam et glóriam. ℟. Amen.

Léctio Libri Jósuë (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: cum audíssent qui habitábant in Gábaon, cuncta, quæ féceral Jósuë Jéricho et Hay, et cállidè cogitántes, tulérunt sibi cibária, saccos véteres ásinis imponéntes, et utres vinários scissos atque consútos, calceaméntaque perantíqua quæ ad indícium vetustâtis pittáciis consûta erant, indúti

veteribus vestiméntis : panes quoque, quos portá- A
bant ob viáticum, duri erant, et in frusta comminúti : perrexerúntque ad Jósuē, qui tùnc morabàtur in castris Gálgalæ, et dixérunt ei, atque omni simùl Israëli : De terra longinqua venímus, pacem vobiscum fácere cupiéntes. Responderúntque filii Israël, atque dixérunt ad eos : Ne fórsitan in terra, quæ nobis sorte debêtur, habitêtis, et non possimus fœdus inire vobiscum. At illi ad Jósuē, Servi, inquiunt, tui sumus. Quibus Josuē : Quinam, inquit, estis? et undè venístis? Respondérunt : de terra longinqua valdè venérunt servi tui in nómine Dei tui. Audivimus enim famam poténtiæ ejus, et cuncta, quæ fecit in Ægypto, et duóbus Amorrhæórum régibus trans Jordánem, Sehon regi Hesebón, et Og regi Basán, qui erat in Astaróth : dixerúntque nobis senióres, et B
omnes habitatóres terræ : Tóllite in mánibus cibária ob longissimam viam, et occúrrite eis, et dícite : Servi vestri sumus, fœdus inite nobíscum. En, panes quando egréssi sumus de dómibus nostris, ut veniremus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc sicci facti sunt, et vetustàte nímia comminúti : utres vini novos implévimus, nùnc rupti sunt, et solútæ vestes, et calceaménta quibus indúimur, et quæ habêmus in pédibus, ob longitúdinem longióris viæ trita sunt, et penè consúmpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eórum, et os Dómini non interrogavérunt. Fecítque Jósuē cum eis pactum, et inito fœdere pollícitus est quod non occideréntur : príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis. Post dies autem tres initi C
fœderis, audiérunt quod in vicino habitárent, et inter eos futúri essent. Moverúntque castra filii Israël, et venérunt in civitátes eórum die tértio, quarum hæc vocábula sunt, Gábaon, et Cáphira, et Beroth, et Cariathiarím. Et non percussérunt eos, eò quòd jurássent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Israël. Murmuràvit ítaque omne vulgus contra príncipes. Qui respondérunt eis : Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Israël, idcirco non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciêmus eis : Reservéntur quidem ut vivant, ne contra nos ira Dómini concitêtur, si perjuravérimus : sed sic vivant, ut in usus univérsæ multitúdinis ligna cædant, aquásque compórtent. Quibus hæc loquéntibus : vocàvit Gabaónitas Jósuē, et dixit eis : Cur nos decípere fraude voluís- D
tis, ut dicerêtis : Procùl valdè habitàmus à vobis, cum in médio nostri sitis? Itaque sub maledictióne éritis, et non deficiet de stirpe vestra ligna cædens, aquásque compórtans in domum Dómini Dei mei. **230** Qui respondérunt : Nuntiàtum est nobis servis tuis, quod promisísset Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, et dispérderet cunctos habitatóres ejus. Timúimus ígitur valdè, et provídimus animàbus nostris, vestro terróre compúlsi, et hoc consílium inívimus. Nunc autem in manu tua sumus : quod tibi bonum et rectum vidêtur, fac nobis. Fecit ergo Jósuē ut dixerat, et liberàvit eos de mánibus filiórum Israël, ut non occideréntur. Decrevítque illo die esse eos in ministérium cuncti pópuli, et altàris Dómini, cædéntes ligna, et aquam comportántes, usque in præsens tempus. ℟. Amen.

Antiphona 1. Exáudi nos, Deus salutàris noster, spes ómnium fínium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutàris noster; ac nos tua virtúte præcinge : dumque fidei optàmus soliditàtem, spei promereàmur quiétem; et charitàtis perveniàmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua in multitúdine virtútis tuæ! *Psalmus* LXV.

Orátio. Da nobis, Dómine, ut nos, qui in te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviàmus : sicque non amóveas oratiónem nostram et misericórdiam tuam à nobis; dum ea inspíras pétere, quæ nobis próspicis convenire. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Bene nunciàte de die in diem salutàre Dómini. *Psalmus* XCV.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Require fol.* 144.

Orátio. Te Deum psalléndo benedícimus, ac precàmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeàmur offício : quique verum te Dóminum confitêmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiàmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antiphona. In converténdo Dóminus captivitàtem plebis suæ, lætêtur Jacob, et exultet Israël. *Psalmus* XIII.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua. *P.* Custodíri nimis, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíri nimis. ℣. Glória, et honor.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. *fol.* 158.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus.

Et Benedictio. Benedicat. *fol.* 94.

Lauda. Ab omni via mala.

Et Orátio. Ab omni via mala. *fol.* 226.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea Dóminus noster.

Et Orátio. Glória nostra, Deus. *fol.* 156.

Antiphona 1. Desideràmus te Dóminum Deum nostrum; et timêmus te : quóniam quis Deus símilis tibi auferens iniquitátes, et mundans peccàta reliquiàrum Israël. ℣. Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *Psalmus* LXXXVIII.

Orátio. Christe Jesu, Dei Fílius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquàlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus; ut misericórdiam, quam pollícitus es servàre sanctis, dignêris prorogàre convérsis : ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplinæ córrigas, ut cleméntiam in ira non

áuferas : nec prophanêtur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperêtur últio miseratióne supérnâ : et ipse totum, quod dísplicet, áblnas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo gloríficas : quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Exáudi, Deus, oratiônem nostram : ad te omnis caro véniet. Verba iniquórum prævaluérunt super nos : et impietátibus nostris tu propitiáberis. ℣. Beâtus, quem elegísti, et assumpsísti : inhabitâbit in tabernáculis tuis. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster; ac nos tuâ virtûte præcinge : dùmque fidei optâmus soliditâtem, spei mereâmur quiêtem; et charitâtis perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Parce páuperi et ínopi : et ánimas páuperum salvas fac, Dómine. *Psalmus* LXXI.

231 *Orátio*. Parce Dómine paupéribus, et ánimas ínopum sana : ut qui víribus nostris non fidimus, et spe à te misericórdiam postulâmus; per spíritûs paupertâtem, supérnæ benedictiônis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Judícium rectum judicâte, pópule meus, dicit Dóminus. *P.* Et misericórdias fácite : víduam et pupíllum per poténtiam nolíte opprímere. Unusquísque malítiam in corde suo advérsus fratrem suum tenêre non debet. ℣. Nolíte secúndùm fáciem judicâre; sed rectum judícium judicâte. *P.* Et misericórdias. ℣. Glória, et honor.

In Láudibus.

Antiphona. Adspárges nos Dómine hyssópo verbi tui, et mundábimur : lavâbis nos, et supra nivem dealbábimur. *Psalmus* L.

Orátio. Deus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas; qui incérta dúbiis, et occúlta cónsciis consuétâ pietâte transdûcis; ut noxietâte próditâ adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ; et velut nive dealbêmur vitæ correctióne : avérte, quæsumus, fáciem tuam à peccátis nostris, et omnes iniquitátes nostras delens, ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiónem : quo tali inhabitatôre gaudéntes, aperiâmus júgiter lábia nostra ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. *Antiphona*. Recordâre, Dómine, quid evénerit nobis : intuêre et réspice obpróbrium nostrum.

Cánticum. Meménto Dómine. *fol.* 206.

Ad Benedictus. *Antiphona*. Præcéptum Dómini lúcidum, inlúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus pérmanet in sæculum sæculi.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudâte Deum omnes virtûtes ejus : milítiæ Angelórum Dóminum laudâte. *P.* Laudâte.

A *Léctio libri Jósuê*. (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm audísset Adonísedec rex Hierúsalem, quòd scilicèt cepísset Jósuê Hay, et subvertísset eam (sicut fécerat Jéricho, et regi ejus, sic fecit Hay, et regi ejus) et quòd transfugíssent Gabaonítæ ad Israël, et essent fœderáti eórum, tímuit valdè. Urbs enim magna erat Gábaon, et una regálium civitâtum, et major óppido Hay, omnésque bellatóres ejus fortíssimi. Misit ergo Adonísedec rex Hierúsalem ad Ohaam regem Hebron, et ad Pharam regem Jerimóth, ad Jabis quoque regem Lachis, et ad Dabir regem Eglon, dicens : Ascéndite ad me, et ferte præsídium, ut expugnémus Gábaon, quare transfúgerit ad Jósuê, filios Israël. Congregáti ígitur B ascendérunt quinque reges Amorrhæórum, rex Hierúsalem, rex Hebron, rex Jerimóth, rex Lachis, et rex Eglon, cum exercítibus suis, et castrametáti sunt circa Gábaon, ut oppugnárent eam. Habitatóres autem Gábaon urbis obséssæ misérunt ad Jósuê, qui tunc morabâtur in castris Gálgalæ, et dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum : ascénde citò, et líbera nos : ferque præsídium : convenérunt enim advérsùm nos omnes reges Amorrhæórum, qui hábitant in montánis. Ascendítque Josuê de Gálgalis, et omnis exércitus bellatórum cum eo, fortíssimi. Dixítque Dóminus ad Jósuê : Ne tímeas eos : in manus enim tuas trádidi eos : nullúsque tibi ex eis resístere potest. Inruit ítaque Jósuê super eos repéntè, totâ ascéndens nocte de C Gálgalis. Et conturbâvit eos Dóminus à fácie Israël : contrivítque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecûtus est per viam ascénsûs Beth horón, et percússit usque ad Azéca, et Macéda. Cùmque fúgerent filios Israël, et essent in ascénsu Beth horón, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca : et mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percussérunt filii Israël. Tunc locûtus est Jósuê Dómino in die, qua trádidit Amorrhæum in conspéctu filiórum Israël, dixítque coram eis : Sol contra Gábaon ne moveâris, et Luna contra vallem Haylon. Steterúntque Sol et Luna, donec ulcisecerêtur se gens de inimícis suis. Nonnè scriptum est hoc in libro justórum? Stetit ítaque D Sol in médio cœli, et non festinâvit occúmbere spátio únius diéi. Non fuit ante, et pósteà tam longa dies, obediénte Dómino voci hóminis expugnántis pro Israël. Reversúsque est Jósuê cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fugérunt enim quinque reges, et se abscondérunt in spelúnca urbis Macéda. Nuntiâtum est Jósuê, quòd invénti essent quinque reges laténtes in spelúnca Macéda. Qui præcépit sóciis, et ait : Vólvite saxa ingéntia ad os **232** spelúncæ, et pónite viros indústrios, qui clausos custódiant : vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, et extrémos quosque fugiéntium cædite : nec dimittâtis eos úrbium suârum intrâre præsídia, quos trádidit Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, et usquè ad interneciónem penè con-

súmptis, hi qui Israël fúgere potuérunt, ingréssi A sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jésuë in Macéda, ubi tunc erant castra, sani, et íntegro número : nullúsque contra fílios Israël mutíre ausus est. Præcepítque Jósué, dicens : Aperíte os spelúncæ, et prodúcite ad me quinque reges, qui in ea látitant. Fecérunt minístri, ut sibi fúerat imperâtum, et eduxérunt ad eum quinque reges de spelúnca, regem Hierúsalem, regem Hebron, regem Hierimóth, regem Lachis, regem Eglon. Cùmque edúcti fuíssent ad eum, vocâvit omnes viros Israel, et ait ad príncipes exércitûs, qui secum erant : Ite, et pónite pedes super colla regum istórum. Qui cum perrexíssent, et subjectórum pédibus colla calcárent, rursúm ait ad eos : Nolíte timêre, nec paveâtis, confortámini, et estôte robústi : B sic enim fáciet Dóminus cunctis hóstibus vestris, advérsùs quos dimicâtis. Percussítque Josué, et interfêcit eos, suspéndit super quinque stípites : fuerúntque atque suspénsi usquè ad vésperum. Cùmque occúmberet Sol, præcêpit sóciis, ut depónerent eos de patíbulis. Qui depósitos projecérunt in spelúncam, in qua latúerant, et posuérunt super eos saxa ingéntia, quæ pérmanent usque in præsens. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. *fol.* 101.

Capítula. Lex tua inreprehensíbilis convértat ánimas nostras, et testimónium tuum fidéle præstet párvulis sapiéntiam : te quoque justítiâ corda nostra lætíficent; non contrístent : tuúmque præcéptum C óculos méntium nostrârum inlúminet.

Pater noster.

Lauda. Fundásti terram, et pérmanet; et ordinatiône tua persevêrat : *P.* Quóniam ómnia sérviunt tibi. ℣. Nisi quòd lex tua meditátio mea est : tunc fórsitán periíssem in humilitâte mea. *P.* Quóniam ómnia. ℣. Glória, et honor Patri.

Orátio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo : ut inhabitatôris præséntia habitáculis sit cláritas indefêssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes (Cap. último).

℟. Deo grátias.

Fili, cùm esset sápiens Ecclesiástes, dócuit pópulum, et narrâvit quæ fécerat : et investígans compósuit parábolas multas, quæ sunt verba utília, et sanctos scripsit sermónes rectíssimos, ac veritâte plenos. Verba sapiéntium ut stímuli, et quasi clavi in altum fixi, quæ per magistrórum consílium data sunt à pastôre uno. His ámpliùs fili mi ne requíras. Faciéndi plures libros nullus est finis : frequénsque meditâtio, carnis afflíctio est. Hoc est enim omnis homo : et cuncta, quæ fiunt, addûcit Deus in judícium pro omni reátu, sive bonum, sive malum sit. Finem loquéndi omnes audiâmus. Deum time, et mandâta ejus obsérva. ℟. Amen.

Léctio libri Jósue (Cap. XXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Congregâvit Jésuë omnes tribus Israël in Sichem, et vocâvit majóres natu, ac príncipes, júdices, et magistrátus : stetérunt in conspéctu Dómini : et ad pópulum sic locûtus est : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Trans flúvium habitavérunt patres vestri ab inítio, Thare pater Abraham, et Nachor : serviérunt diis aliénis. Tulit ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámiæ fínibus : et addúxit eum in terram Chánaan : multiplicavítque semen ejus, et dedit ei Isaac : illíque rursùm dedit montem Seïr ad possidéndum : Jacob vero, et filii ejus descendérunt in Ægyptum. Misítque Móysen et Aaron, et percússit Ægyptum multis signis et porténtis. Eduxítque patres vestros ex Ægypto, et venístis ad mare : persecutíque sunt Ægyptii patres vestros cum cúrribus et equitátu, usquè ad mare Rubrum. Clamavérunt autem ad Dóminum filii Israël : qui pósuit ténebras inter vos, et Ægyptios, et addúxit super eos mare, et opéruit illos. Vidérunt óculi nostri cuncta quæ in Ægypto fecit, et habitástis in solitúdine multo témpore : et introdúxit in Amorrhæum, qui habitâbat trans Jordânem. Cùmque pugnárent contra vos, trádidit eos in manus vestras, et possidêtis terram, atque interfecístis illos. Surréxit autem Balac filius Sephor rex Moab, et pugnâvit **233** contra filios Israël. Misítque et vocâvit Balâam filium Beor, ut maledíceret vobis : et ego nólui audíre eum, sed è contrário per illum benedíxi vobis, et liberâvi vos de manu ejus. Transístis Jordânem, et venístis ad Jéricho. Pugnaverúntque contra vos viri civitâtis ejus Amorrhæus, et Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et Gergesæus, et Hevæus, et Jebusæus : et trádidi illos in manus vestras. Misítque ante vos crabrónes : et ejéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæórum, non gládio et arcu tuo. Dedítque vobis terram, in qua non laborástis, et urbes quas non ædificástis, ut habitarêtis in eis : víneas et olivêta, quæ non plantástis. Nùnc ergo timête Dóminum, et servíte ei perfécto corde atque veríssimo : et auférte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia et in Ægypto, ac servíte Dómino. Sin D autem malum vobis vidêtur ut non serviâtis ei, óptio vobis datur : elígite hodiè quod placet, cui servíre potíssimùm debeâtis, utrùm diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitâtis : ego autem et domus mea serviêmus Dómino. Responderúntque pópuli, et dixérunt : Absit à nobis ut relinquâmus Dóminum, et serviâmus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos, et patres nostros, de terra Ægypti, de domo servitûtis : fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus. Et ejécit univérsas gentes, Amorrhæum habitatôrem terræ, quam nos intrávimus. Serviêmus igitur Dómino, quia est ipse Dóminus

Deus noster. Dixítque Jósuë ad pópulum : Non poA téritis servíre Dómino : Dóminus enim sanctus, et fortis et æmulátor est, nec ignóscet scelésibus nostris atque peccátis. Si dimiséritis pro diis aliénis, convértet se, et afflíget vos, atque subvértet postquàm vobis præstíterit dona. Dixítque pópulus : Nequáquam ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus. Et Jósuë ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi vobis elegéritis Dóminum ut serviátis ei. Respondêruntque : Testes. Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestrûm, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixítque pópulus ad Jósuë : Dómino Deo serviémus obediéntes præcéptis ejus. Percússit ígitur Jósuë in die illo fœdus, et pósuit pópulo præcépta atque iudícia in Sichem. Scripsítque ómnia verba hæc in volúmine legis Dei : et B tulit lápidem grandem, posuítque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini : et dixit ad omnem pópulum : En lapis iste erit vobis in testimónium, quòd audiéritis ómnia verba Dómini, quæ locútus est vobis : ne forte pósteà negáre velltis, et mentíri Dómino Deo vestro. Dimisítque pópulum, singulos in possessiónes suas. Et post hæc mórtuus est Jósuë filius Nun servus Dómini, centum et decem annórum : Sepeliérúntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáth, quæ sita est in monte Ephraim, ad septentrionálem partem montis Gaas. Servivítque Israël Dómino cunctis diébus Josuë. ℟ Amen.

Antiphona 1. State super vias, et vidéte, et interrogáte itínera Dómini ætérna, et vidéte quæ sit via C bona, et ambuláte in ea : et inveniétis sanctificatiónem animábus vestris. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Audiant simul te Dómine omnes gentes; et dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibíque ómnium ad fidem præparétur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitúdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Nobis adhærere Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalmus* LXXII.

Orátio. Nobis adhærére tibi Dómine, bonum est : sed tu desidérium boni sic in nobis accúmula ; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nullá fidei titubatióne D vacíllet : sed charitátis stabilitáte perdúret. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Meménto congregatiónis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. *Psalmus* LXXIII.

℟. Miserátor, et misericors Dóminus. *P.* Pátiens, et multùm misericors, et oblivíscens peccáta hóminum : non posuísti pœniténtiam eléctis tuis. ℣. Ecce séquimur in toto corde nostro : et timémus te, et quærimus fáciem tuam, ne confúndas nos. *P.* Pátiens, et multùm. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. *P.* Tu Christe, miserére : peccávimus. ℣. Patris déxtera, virtus, sapiéntia, placátus da véniam. *P.* Tu Christe, miserére. ℣. Gémitus 234 ómnium atténde, Dómine : quæ pétimus tríbue. *P.* Tu Christe, miserére. ℣. Nos peccávimus, nos inìquè égimus, nos ímpiè géssimus. *P.* Tu Christe, miserére. ℣ Vitam, et véniam dona propítius : et parce pœniténtibus. *P.* Tu Christe, miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Require fol.* CXLIV.

Orátio. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio : tu Dómine, qui non oblivíscáris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo : atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ, réspice : et promíssâ nos júgitèr libertáte compléctere.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniélis Prophétæ (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum, et laudábile, et gloriósum nomen tuum in sæcula : quia justus es in ómnibus quæ fecísti nobis, et univérsa ópera tua vera, et viæ tuæ rectæ, et ómnia judícia tua vera. Judícia enim vera fecísti juxta ómnia quæ induxísti super nos, et super civitátem sanctam patrum nostrórum Hierúsalem : quia in veritáte, et judício induxísti ómnia hæc propter peccáta nostra. Peccávimus enim, et iniquè égimus recedéntes à te : et delíquimus in ómnibus : et præcépta tua non audívimus, nec fécimus, sicut præcéperas nobis ut bene nobis esset : ómnia ergo, quæ induxísti super nos, et univérsa, quæ fecísti nobis, in vero judício fecísti : et tradidísti nos in manu inimicórum iniquórum, et pessimórum, prævaricatorúmque, et regi injústo, et péssimo ultra omnem terram. Et nunc non póssumus aperíre os : confúsio et obpróbrium facti sumus servis tuis, et his qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum : neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israël sanctum tuum : quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cœli, et sicut arénam quæ est in líttore maris : quia Dómine imminúti sumus plusquam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra. Et non est in hoc témpore princeps, neque prophéta, et dux, neque holocáustum, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiárum coram te, ut possímus inveníre misericórdiam : sed in ánima contríta, et spíritu humilitátis suscipiámur. Sicut in holocáusto aríetum, et taurórum, et sicut in míllibus agnórum pínguium : sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, et pérfice subsequéntes te . quoniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam. Ne confúndas nos. ℟. Amen.

Antiphona 1. Confitébimur tibi Deus : confitébi-

mur tibi et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine placábilis intúere: et quos contrítos efficit timor pœnæ: et amor indulgéntiæ lætíficet, et plenitúdo remissiónis indéptæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antiphona 2. Salvos fac Dómine, quiétos terræ. *Psalmus* LXXV.

Orátio. Tibi Dómino Patri cogitátio confitétur Unigéniti tui: dum quod Adam per supérbiam pérdidit: hujus ad te humánitas humilitáte redúcit obediéntiæ: Ergo nostra stude péctora exercêre; quo exercítio festa tibi hæc celebrêmus solémnia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabília solus. *Psalmus* LXXVI.

℟. Propítius esto iniquitátibus nostris, Dómine, et sana omnes languóres nostros: *P.* Et rédime de intéritu ánimas nostras. ℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. *P.* Et rédime. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Verus Deus miséricors. *P.* Supplicánti pópulo, Christe, miserére. ℣. Te, Pater, quæsumus, flétibus invocâmus, adsiste orámus. *P.* Supplicánti. ℣. Exáudi, Dómine, placáre: inténde clemens, et pius indúlge. *P.* Supplicánti. ℣. Cunctórum cordibus largíre stúdia pacis, et parce placátus. *P.* Supplicánti. ℣. Fertilitátem plúviæ, ac vitam dona, et véniam largam. *P.* Supplicánti.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* CXLIV.

235 *Orátio.* Precâmur Dómine, ut tua nos non repéllas à propitiatióne; sed obtinéndæ misericórdiæ tempus appóne; ut déxtera, quæ fuit vindex in ultióne facínorum; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, et merídie te laudâmus, Dómine. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Quàm bonus Deus Israël eis qui recto corde! *Psalmus* LXXII.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? *P.* Totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: et custódiam sermónes tuos. *P.* Totâ. ℣. Glória, et honor. *P.* Totâ.

Hymnus. Adésto nostris précibus. *fol.* 160.

Capítula. Sit festum jejúnium. *fol.* 149.

Lauda. Fundásti terram. *Et Orátio.* In ætérnum, Dómine. *Requíre fol.* 232.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Orátio. Exúrge Dómine Deus noster in auxílium humílium, et in extermínium persequéntium: cónA tere adversários nostros, qui nos à tuo præcépto, dolósis promissiónibus, et apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim profícient eórum insídiæ, si tuo muniâmur semper adjutório grátiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Inclináte aurem vestram in verbóris mei. Pópule meus adténde legem meam. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Ponéntes spem nostram in te Dómine, non oblivíscimur óperum tuórum; cum per justítiam atque cleméntiam mirábilis in Sanctis, et terríbilis osténderis in ímpiis; qui opportúna remédia justis, ac débita supplícia recompénsas iníquis: quæsumus ítaquè piíssime Deus; ut quos à tetris
B hóstibus éruis, præceptórum luce clarífices tentatiónum fluctus movens, iter salutíferum pandas: Christi tui córpore tanquam cœlésti pane in hujus sæculi desérto refícias. ℟. Amen.

Antiphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Deus, qui panem cœli fíliis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Dóminus adjútor noster: et Deus excélsus, liberátor noster est. *Psalmus* LXXVII.

C *Orátio.* Excélse Dómine esto adjútor noster: ut de abundántia tuæ virtútis repleâmur solátio fortitúdinis; et ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditémur munéribus libertátis. ℣. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Propter peccáta nostra venérunt super nos ómnia mala: peccávimus tibi, Dómine. *P.* Recedéntibus á te ne áuferas misericórdiam tuam à nobis. ℣. Justus es, Dómine Deus noster, in ómnibus opéribus tuis; et non audívimus vocem tuam: peccávimus enim, iniquitátes fécimus. *P.* Recedéntibus à te. ℣. Glória, et honor. *P.* Recedéntibus.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam, Deus, à peccátis nostris: et omnes iniquitátes nostras dele. *Psal-*
D *mus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; et omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malórum nostrórum fácinus voluptátum; nostræque confessióni cleméntèr tuum appóne audítum. Miserére, quæsumus, rogántibus nobis qui propítius réspicis in advérsis: et qui desperátis cor pœnitens tríbuis; à confessiónibus nullátenùs avertáris. Ergo qui à cordis contríti placáris sacrifíciis, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis; et promeréri indulgéntiam, quam promíttis grátiæ tuæ. Sed quia Publicánus à longè stans, et percútiens pectus suum, solâ confessióne purgátus est: similitèr et nos peccatóres exáudi: ut sicut illi mérito petitiónis suæ fructum donásti; ita et nobis supplicántibus indignis

tuis véniam dignêris impéndi de peccátis. ℟. Amen.
misericórdiam.
Cánticum. Antiphona. Levêmus corda nostra mánibus ad Dóminum in cœlis.
ticum. Quid murmurâvit homo. fol. CL.

236 Matutináriam.

Benedictus. Antiphona. Sit splendor Dómini nostri super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et ra tua: et dírige fílios eórum.
ticum. Benedictus es Dómine. fol. 6.
da. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: laum in firmaménto virtûtis ejus. ℣. Laudâte um.

Léctio libri Júdicum (Cap. vi).

Deo grátias.

llis diêbus: Fecérunt filii Israël malum in conDómini: qui trádidit eos in manu Mádian annis, et oppréssi sunt valdè ab eis. Fecesibi antra et speluncas in móntibus, et muma ad repugnándum loca. Cùmque sevísset ascendêbat in Mádian, et Amalec, et cæteris ilium natiónum: et apud eos figéntes tentóerant in herbis cuncta vastábant usque ad m Gazæ: nihílque omnino ad vitam pértirelinquébant in Israël, non oves, non boves, inas. Ipsi enim et univérsi greges eórum veit cum tabernáculis, et instar locustârum unicomplébant, innúmera multitûdo hóminum, elórum, quidquid tetígerant devastántes. Huisque est Israël valdè in conspéctu Mádian. Et ris ad Dóminum póstulans auxílium contra itas. Qui misit ad eos virum prophêtam, et loest: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego vos ascéndere de Ægypto, et edúxi de domo ser, et liberávi de manu Ægyptiórum, et ómnium órum, qui affligébant vos: ejecíque eos ad in vestrum, et trádidi vobis terram eórum. Et Ego Dóminus Deus vester, ne timeâtis terram hæórum, in quorum terra habitâtis. Et noluídire vocem meam. Venit autem Angelus Dóedit sub querco, quæ erat in Ephrai, et pertiad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon ejus excúteret atque purgâret fruménta in tor, ut fúgeret Mádian appáruit ei Angelus, et ait: tecum, virórum fortíssime. Dixítque ei : Obsecro, Dómine, si nobíscum est Dóminus, prehendérunt nos hæc ómnia? ubi sunt mirajus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixéDe Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem quit nos, et trádidit in mánibus Mádian. Resps ad eum Dóminus, et ait: Vade in hac fortitua, et liberábis Israël de manu Mádian: scid míserim te. Qui respóndens ait: Obsecro, , in quo liberâbo Israël? ecce família mea est in Manásse, et ego mínimus in domo pa. Dixítque ad eum Dóminus: Ego ero tecum: útties Mádian quasi unum virum. Et ille: Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui loquâris ad me. Ne recédas hinc, donec revértar ad te, portans sacrifícium, et ófferens tibi. Qui respóndit: Ego præstolâbor advéntum tuum. Ingréssus est itaque Gédeon et coxit hædum, et de farínæ módio ázymos panes: carnésque ponens in canístro, et jus cárnium mittens in ollam, tulit ómnia sub quercum, et óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini: Tolle panes ázymos et carnes, et pone super petram illam, et jus désuper funde. Cùmque fecísset ità, exténdit Angelus Dómini summitâtem virgæ, quam tenêbat in manu, et tétigit carnes et ázymos panes: ascendítque ignis de petra, et consúmpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus. Vidénsque Gédeon quòd esset Angelus Dómini, ait: Heu Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixítque ei Dóminus: Pax tecum: ne tímeas, non moriêris. Ædificâvit ergo ibi Gédeon altâre Dómino, vocavítque illud, Dómini pax, usque in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. In Matutínis súrgimus. fol. 105.

Capítula. Sit splendor tuus. fol. 211.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est.

Orátio. Da nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam; ut eam júgitèr meditémur in corde, et accépto tibi perficiâmur in ópere: ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis (Cap. xvii).

℣. Deo grátias.

Fili, magna sunt judícia Dómini, et inenarrabília ópera ejus: et propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt. Dùm enim persuásum habent iníqui posse dominári natióni sanctæ: vínculis tenebrârum et longæ noctis compediti, inclúsi sub tectis, fugitívi perpétuæ providéntiæ jacuérunt. Et dùm putant se latére in obscúris peccâtis, tenebróso obliviónis veláménto dispérsi sunt, pavéntes 237 horréndè, et cum admiratióne nímia perturbâti. Neque enim quæ continêbat illos spelúnca, sine timóre custodiêbat eos: cùm sónitus descéndens perturbâbat illos, et persónæ tristes apparéntes pavôrem illis præstábant. Et ignis quidèm nullum póterat illis lumen præbêre, nec síderum límpidæ flammæ inluminâre póterant illam noctem horréndam. Apparêbat autem illis subitáneus ignis, timóre plenus: et timóre percúlsi illius, quæ non videbâtur, faciéi, æstimábant deterióra esse quæ videbántur: et mágicæ artis appósiti erant derísus, et sapiéntiæ glóriæ corréptio cum contumélia. Solis autem illis superpósita erat gravis nox, imágo tenebrârum, quæ superventûra illis erat. Ipsi ergo sibi erant gravióres ténebræ; sanctis autem tuis magna erat lux. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (Cap. vi).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Omnis Mádian, et Amalec, et A orientáles pópuli congregáti sunt simùl : et transeúntes Jordánem, castrametáti sunt in vallem Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinâ convocâvit domum Abiezér, ut sequerêtur eum. Misítque núntios in univérsum Manássen, qui et ipse secûtus est eum : et álios núntios in Aser, et Zábulon, et Néphtalim, qui occurrérunt ei. Dixítque Gédeon ad Dóminum : Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locûtus es, ponam hoc vellus lanæ in área : si ros in solo véllere fúerit, et in omni terra siccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locûtus es, liberâbis Israël. Factúmque est ita. Et de nocte consúrgens, exprésso véllere, concham complêvit rore. Dixítque revérsus ad Dóminum : Ne irascâtur furor tuus contra me si adhùc semel tentávero, signum quærens in véllere. Oro ut solum vellus siccum sit, et omnis terra rore madens. Fecítque Dóminus nocte illâ ut postuláverat : et fuit siccitas in solo véllere, et ros in omni terra. (*Cap.* VII.) Igitur Jeróbaal qui et Gédeon, de nocte consúrgens, et omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocâtur Harad : erant autem castra Mádian in valle ad septentrionâlem plagam collis excélsi. Dixítque Dóminus ad Gédeon : Multus tecum est pópulus, nec tradêtur Mádian in manus ejus : ne gloriêtur Israël contra me, et dicat : Meis víribus liberâtus sum. Lóquere ad pópulum, et cunctis audiéntibus prædica : qui formidolôsus est et tímidus, revertâtur. Recessérúntque de monte Gálaad, et revérsi sunt ex pópulo viginti míllia virórum, et tantùm decem míllia remansérunt. Dixítque Dóminus ad Gédeon : Adhùc pópulus multus est, duc eos ad aquas, et ibi probâbo illos : et de quibus dixero tibi ut tecum vadant, ipsi pergant : quem reprobávero, revertâtur. Cùmque descendísset pópulus ad aquas, dixit Dóminus ad Gédeon : Qui linguâ lambúerint aquas, sicut solent canes lámbere, separâbis eos seórsùm : qui autem curvátis genibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit ítaque númerus eórum, qui manu ad os projiciéntes aquas lambuérunt, trecénti viri : omnis autem réliqua multitùdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon : In trecéntis viris, qui lambuérunt aquas, liberâbo vos, et tradam in manu tua Mádian : omnis autem réliqua multitùdo revertâtur in locum suum. Sumptis ítaque pro número cibáriis et tubis, omnem réliquam multitúdinem abire præcépit ad tabernácula sua : et ipse cum trecéntis viris se certámini dedit. Castra autem Mádian erant subter in valle. Eâdem nocte dixit Dóminus ad eum : Surge, et descénde in castra : quia trádidi eos in manu tua : sin autem solus ire formídas, descéndat tecum Phara puer tuus. Et cum audíeris quid loquántur, tunc confortabúntur manus tuæ, et secúrior ad hóstium castra descéndes. Descéndit ergo ipse, et Phara puer ejus in partem castrórum, ubi erant armatórum vigíliæ. Mádian autem et Amalec, et omnes orientáles pópuli, fusi jacébant in valle, ut locustârum densitùdo : caméli quoque innumerábiles erant, sicut aréna, quæ jacet in líttore maris. Cùmque venísset Gédeon, narrâbat áliquis sómnium próximo suo : et in hunc modum referébat quod víderat : Vidi sómnium, et videbâtur mihi quasi subcenirícius panis ex hórdeo volvi, et in Mádian castra descéndere : cùmque pervenísset ad tabernáculum, percússit illud, atque subvértit, et terræ fúnditùs coæquâvit. Respóndit is, cui loquebâtur : Non est hoc áliud, nisi gládius Gedeónis fílii Joas viri Israëlítæ : trádidit enim Dóminus in manus ejus Mádian, et ómnia castra ejus. Cùmque audísset Gédeon sómnium, et interpretatiónem ejus, adorâvit : et revérsus est ad castra Israël, et ait : Súrgite, trádidit enim Dóminus in manus nostras castra Mádian. Divisítque trecéntos viros in tres partes, et dedit tubas in mánibus eórum, B lagenásque vácuas **238** ac lámpades in médio lagenárum. Et dixit ad eos : Quod me fácere vidéritis, hoc fácite : ingrédiar partem castrórum, et quod fécero sequímini. Quandò personúerit tuba in manu mea, vos quoque per gyrum castrórum in circúitu clángite et conclamâte, Dómino et Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, et trecénti viri qui erant cum eo, in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, et custódibus suscitâtis, cœpérunt búccinis conclamâre, complódere et inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personârent locis, et hydrias confregíssent, tenuérunt sinistrâ lámpades, et dexterâ sonántes tubas clamaverúntque : Gládius Dómini et Gedeónis : stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. C Omnia ítaque castra turbâta sunt, et vociferántes, ululantésque fugérunt : et nihilóminus insistébant trecénti viri búccinis personántes. Immísit Dóminus gládium in ómnibus castris, et mútuâ se cæde truncavérunt, fugiéntes usque in Bethséca, et crepídinem Abelmehúla in Tebbath. Conclamántes autem viri Israël de Néphtali, et Aser, et omni Manásse, persequebántur Mádian. Misítque núntios in omnem montem Ephraim, dicens : Descéndite in occúrsum Mádian, et occupâte aquas usque in Béthbera atque Jordánem. Clamavítque omnis Ephraim, et præoccupâvit aquas atque Jordánem usque in Béthbera. Apprehensísque duos viros Mádian, Oreb et Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb vero in torculári Zeb. Et persecúti sunt Mád an, cápita Oreb et Zeb portántes ad Gédeon trans fluénta D Jordánis. ℟. Amen.

Antiphona 1. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed inter reâtum, vexationésque jactátos urget vel consciéntia facínorum, vel últio peccatórum : líbera nos propter glóriam nóminis tui ; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut cum utrámque rem propter te féceris, et sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris, glória tibi detur ex liberatióne, et propitiátio nobis tuo accêdat ex nómine. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Exultàte Deo adjutóri nostro : jubi- A làte Deo Jacob. *Psalmus* LXXX.

Orátio. Exultêmus tibi Dómine, quem adjutòrem nostrum cognóscimus, et fatêmur : propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatióne réddimus tympanum : te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatióne mirabilium jocundâmur : Concêde itaque nobis Dómine, ut qui tua recólimus benefícia, tua percipiàmus et præmia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Surge Deus, júdica terram : quóniam tu dominàris in ómnibus géntibus. *Psalmus* LXXXI.

℟. Numquid in ætérnum repéllet Deus, aut non appónat, ut benefáciat adhùc ; aut in finem misericórdiam suam abscìdet? *P.* A progénie in progéniem. B Aut numquid obliviscêtur miseréri Deus? ℣. Convérte nos Deus salutàris noster : et ne in ætérnum irascàris nobis, neque exténdas iram. *P.* A progénie.

℣. Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Réspice placábilis Dómine salvàtor omnípotens. *P.* Miserêre, et exáudi nos. ℣. Exténsis ad te mánibus, Pater summe, confúgimus : convértere ad nos pium intúitum. *P.* Miserêre. ℣. Effunde super fáciem terræ largíssimam plúviam, et præsta cunctis, quæ póstulant. *P.* Miserêre. ℣. Meménto nostri Dómine miseràtor, et pátiens : qui ante sæcula vivis perénnis Rex. *P.* Miserêre. ℣. Peccàta pœniténtibus tu ignósce, et débita dimítte : jam nostra indúlge crímina. *P.* Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Exúrge Dómine, qui júdicas terram : et qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiàris nos in ténebris remanêre; sed fac nos lumen tuæ veritàtis aspícere : ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, ædificêmus ; sed supra petram, cujus tu es firmitas conlocêmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ (Cap. IX).

℟. Deo grátias.

Justus Dóminus Deus noster in ómnibus opéribus suis, quæ fecit : non enim audívimus vocem ejus. Et nunc Dómine Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægypti in manu Moysi, et fecísti tibi nomen secúndùm diem hanc : peccávimus, iniquitátes **239** fécimus, Dómine in omnem justítiam tuam : avertàtur óbsecro ira tua, et furor tuus à civitàte tua, Hierúsalem, et à monte sancto tuo. Propter peccàta enim nostra, et iniquitátes patrum nostrórum, Hierúsalem et pópulus tuus in opprobrium sunt ómnibus per circúitum nostrum. Nunc autem Dóminus Deus noster exáudi oratiónem servi tui, et preces ejus : et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est propter temetípsum. Inclína Deus meus aurem tuam, et exáudi : áperi óculos tuos, et vide desolatiónem nostram, et civitàtem, super quam invocàtum est nomen sanctum tuum : neque enim in justificatiónibus nostris prosternimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Exáudi Dómine, placàre Dómine : atténde Dómine, et fac : ne moréris propter temetípsum Deus meus : quia nomen tuum invocàtum est super civitàtem, et super pópulum tuum. ℟. Amen.

Antiphona 1. Deus quis símilis tibi? ne táceas, neque síleas, Deus. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Exúrge, ne táceas, neque compescàris Deus ; sed quia odiéntes te, extulérunt caput ; imple fácies eórum ignominià ; ut nomen tuum cognità confusióne perquírant ; et pópulum tuum salva, ut testimónium tuæ virtùtis intélligant : esto propítius super hereditàtem tuam ; qui solus es Altíssimus super omnem terram. *P.* Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Cognóscant gentes, quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Cognóscant gentes Christe, quod nomen tibi sit Dóminus; pro quibus es patíbulo crucis adpénsus : quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restítuat conditóri : ut fide convertàtur consciéntia ; et spe lætêtur in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Quia tu Dómine suàvis ac mitis es et multùm misericors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

℟. Non secúndum peccàta nostra fácias nobis, Deus : neque secúndùm iniquitátes nostras reddas nobis. *P.* Meménto, Dómine, quòd terra sumus. *P.* C Sicut miserêtur pater filiis, ita miserêre nobis : quia tu scis figméntum nostrum. *P.* Meménto. *P.* Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Christe Redémptor pius animàrum, exáudi gémitus fléntium. *P.* Et miserêre. *P.* Atténde, Deus, Ecclésiam tuam : et cunctis dona indulgéntiam, pro quibus pietàtem postulàmus. *P.* Et miserêre. *P.* Meménto nostri, quia pulvis sumus : íterùm in terram redigimur ; tu nos refórma in méliùs. *P.* Et miserêre. ℣. Ignósce vivis, ignósce defúnctis, captívis restáura pátriam, et cunctis dona, quæ postulant. *P.* Et miserêre. *P.* Dimítte noxam, dimítte peccàta, dimítte cunctórum débita, ómnibus tríbue véniam. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

D *Capítula*. Miserêre Dómine ad te totà die clamántibus; teque in tribulatióne invocántibus exíste propítius : ut in quibus majestàtem tuam adorándo laudàmus, dignè suscípias ; et pro quibus te timêmus, pius ignóscas. Timóris ígitur tui obediéntià corda nostra lætífica : et consolatiónis dulcédine dubietàtem nostræ mentis confórta : sed quia tu suàvis ac mitis es, suavitàtem ex tua indulgéntia hauriàmus ; et in retribuéndo pium te mitémque sentiàmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomônis (Cap. VI).

℟. Deo grátias.

Fili, mélior est sapiéntia quàm vires : et vir pru-

dens quàm fortis. Audi e ergo reges, et intelligite, et discite júdices finium terræ. Præbête aures vos, qui continêtis multitúdinem, et placêtis vobis in turbis natiónum : quóniam data est à Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogàbit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur : quóniam cùm essêtis ministri regni illius, non rectè judicâs is neque custodístis legem justítiæ, neque secúndùm voluntàtem Dei ambulâstis. Horréndè et citò apparêbit vobis : quóniam judícium duríssimum in his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia : poténtes autem poténtèr torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persônam cujúsque Deus, qui est ómnium dominâtor, nec reverébitur magnitúdinem cujúsquam : quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Cùm venísset Gédeon ad Jordànem, transîvit eum cum trecéntis viris, **240** qui secum erant : et præ lassitúdine, fugiéntes pérsequi non póterant. Dixítque ad viros Soccóth : Date, óbsecro, pópulo qui mecum est, panes, quia valdè defecérunt : ut possimus pérsequi Zébeë et Sálmana reges Mádian. Respondérunt príncipes Soccóth : Fórsitan palmæ mánuum Zébeë et Sálmana in manu tua sunt, et idcirco póstulas ut demus exercítui tuo panes ? Quibus ille ait : Cùm ergò tradíderit Dóminus Zébeë et Sálmana in manus meas, cónteram carnes vestras cum spinis tribulísque desérti. Et indè conscéndens, venit in Phánuël : locutúsque est ad viros loci illius simília. Cui et illi respondérunt, sicut respónderant viri Soccóth. Dixit ítaque eis : Cum revérsus fúero victor in pace, déstruam turrim hanc. Zébeë autem et Sálmana requiescébant cum omni exércitu suo. Quíndecim enim míllia viri remánserunt ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæsis centum vigínti míllibus bellatórum educéntium gládium. Ascendénsque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabántur ad orientâlem plagam Nobe, et Jácbaa, percússit castra hóstium, qui secúri erant, et nihil advérsi suspicabántur. Fugerúntque Zébeë et Sálmana, quos pérsequens Gédeon comprehéndit, turbáto omni exércitu eórum. Reverténsque de bello ante solis ortum, apprehéndit púerum de viris Soccóth : interrogavítque eum nómina príncipum et seniórum Soccóth, et descrípsit septuagínta et septem viros. Venítque ad Soccóth, et dixit eis : En Zébeë et Sálmana, super quibus exprobrástis mihi, dicéntes : Fórsitàn manus Zébeë et Sálmana in mánibus tuis sunt? et idcircò póstulas ut demus viris, qui lassi sunt et defecérunt, panes. Tulit ergo senióres civitàtis et spinas desérti ac tríbulos, et contrîvit cum eis, atque commínuit viros Soccóth. Turrim quoque Phánuël subvértit, occísis habitatóribus civitàtis. Dixítque ad Zébeë et Sálmana : Quales fuérunt viri, quos occidístis in Thabor ? Qui respondérunt : Símiles tui, et unus ex eis quasi fílius regis. Quibus ille ait : Fratres mei fuérunt, filii matris meæ. Vivit Dóminus, si servassêtis eos, non vos occíderem. Dixítque Jethér primogénito suo : Surge, et interfíce eos. Qui non edúxit gládium : timêbat enim, quia adhùc puer erat. Dixerúntque Zébeë et Sálmana. Tu surge, et írrue in nos : quia juxta ætàtem robur est hóminis. Surrexítque Gédeon, et interfécit Zébeë et Sálmana : et tulit ornaménta ac bullas, quibus colla regálium camelórum decoràri solent. Dixerúntque omnes viri Israël ad Gédeon : Domináre nostri tu, et fílius tùus, et fílius fílii tui : quia liberásti nos de manu Mádian. Quibus ille ait : Non dominâbor vestri, neque dominábitur in vos fílius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixítque ad eos : Unam petitiónem póstulo à vobis : Date mihi ináures ex præda vestra. Ináures enim áureas Ismaelítæ habère consuéverant. Qui respondérunt : Libentíssimè dábimus. Expandentésque super terram pállium, projecérunt in eo ináures de præda : et fuit pondus postulatárum ináurium, mille septingénti auri sicli, absque ornaméntis, et monílibus, et veste purpúreâ, quibus Mádian reges uti sóliti erant, et præter torques áureas camelórum. Fecítque de eo Gédeon Ephod, et pósuit illud in civitâte sua Ephrá. Fornicatúsque est omnis Israël in eo, et factum est Gedeóni et omni dómui ejus in ruínam. Humiliàtus est autem Mádian coram fíliis Israël, nec póterant ultrà eleváre cervíceu : sed quiêvit terra per quadragínta annos, quibus præfuit Gédeon. Abiit ítaque Jerobaal fílius Joas, et habitâvit in domo sua : habuítque septuagínta fílios, qui egréssi sunt de fémore ejus : eò quòd plures habéret uxóres. Concubîna autem illius, quam habêbat in Sichem, génuit ei filium nómine Abímelech. Mortuúsque est Gédeon fílius Joas in senectûte bona, et sepúltus est in sepúlchro Joas patris sui. ℟. Amen.

Antiphona 1. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatióne in progénie. *Psalm.* LXXXIX.

Orátio. Esto refúgium nostrum Dómine ; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege : ac sicut à sæculis patrum tua sensérunt remédia ; ita nostra in sæcula tua intélligant benefícia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime. *Psalm.* XCI.

Orátio. Bonum est nos tibi Dómino confitéri, tuóque altíssimo nómini psállere : ut nos et conféssio à perículis éruat ; et psalléndi indústria coram te gratióres exhibeat. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Non repéllet Dóminus plebem suam : et hereditâtem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

241 *Orátio.* Non repéllas, Dómine, plebem, quam mercàtus es ; nec derelínquas hereditâtem, pro qua in cruce appénsus es : sed quoúsque justítia, nùnc occúlta, manifésto clareat in judício pietâte porréctâ nos rege : et secúndùm multitúdinem dolórum nostrórum tuà nos lætífica exhortatióne : ut qui dolórem nùnc fingis in

præcépto, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Præoccupémus fáciem Dei in confessióne : et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus* XCIV.

Lauda. Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine : *P.* Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : quia mandátis tuis crédidi. *P.* Secúndùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Secúndùm.

Hymnus. Christe, qui regis ómnia. *fol.* 168.

Capítula. Deus, qui in hac vespertíni témporis successióne humánæ fragilitáti quiétis dona concessísti : concéde precámur, ut, dùm his benefíciis útimur opportúnis, beneficiórum quoque intelligámus auctórem.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio. Benedícat vos de excélsis Omnípotens. ℟. Amen. Labórem vestrum seréno vultu inténdat, et petitiónes vultu pio exáudiat. ℟. Amen. Opus vestrum sibi placére instítuat, et vitam vestram in sanctitáte et pace custódiat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Quómodo diléxi. *Orátio.* Da nobis Dómine. *fol.* 236.

SEXTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea, et exáltans. *Psalmus* III. *Et orátio.* Glória nostra Deus noster. *f.* 156. *Antiphona* 1. Rectè judicáte fílii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere; et corde puríssimo judiciórum tuórum mandáta serváre : Exténde ítaque arcum tuum ob defensiónem nostram; et ad infirmánda inimicórum consília; spirituália dírige tela ; molasque confrínge leónum, qui tuum demolíre nitúntur sceptrum : in te lætétur cópia redemptórum, qui es coróna justórum : tibíque decantémus psalmum lætítiæ; cujus múnere perveniátur ad fructum justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Líberet nos Dómine déxtera tua, et bráchium sanctum tuum. *Psalmus* XCVII.

Orátio. Líberet nos, Dómine, déxtera tua : imperióque tuo flecte arrogántium corda : ut Gentes veritátis advéntu claréscant; et osténsam sibi salútem cordis humilitáte suscípiant. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Clamor noster ad te pervéniat. Et ne avértas fáciem tuam à nobis. *Psalmus* CI.

Orátio. Exáudi Deus oratiónem nostram; et clamor noster ad te remóte impediménto pervéniat : quacúmque autem die te invocavérimus, velóciter tibi nostra patéscat orátio : nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiónem tuam à nostris cohíbeas

A móribus : ut gratulémur adipísci postuláta; dùm ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Væ nobis, quóniam peccávimus : *P.* Propter hoc factum est in dolóre cor nostrum : et obscuráti sunt óculi nostri super montem Sion, quóniam extermínátus est : vulpes transiérunt per eam. ℣. Peccávimus in conspéctu tuo , et idcírcò tradidísti nos in manu iniquitátis nostræ. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antiphona. Constítue pópulum tuum,

B Dómine, in loco sancto tuo.

Cánticum. Dómine Deus ómnium. *fol.* 17.

Ad Benedíctus. Antiphona. Exúrge glória mea , exúrge psaltérium, et cíthara : exúrgam dilúculo, et confitébor Dómino. ℣. Parátum cor nostrum, Deus, parátum cor nostrum : cantábo, et psallam in glória mea.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: 242
laudáte eum omnes virtútes ejus. Laudáte eum sol et luna. *P.* Laudáte.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Erat vir quidam de Saraá, de stirpe Dan, nómine Manuë, habens uxórem stérilem. Cui

C appáruit Angelus Dómini, et dixit ad eam : Stérilis es, et absque líberis : sed concípies et páries fílium , cujus non tanget caput novácula : erit enim nazaræus ab infántia suá, et ex matris útero, ipse incípiet liberáre Israël de manu Philisthinórum. Quæ cùm venísset ad marítum, dixit ei : Vir Dei venit ad me habens vultum Angélicum terríbilis nimis. Quem cùm interrogássem, quis esset, aut unde venísset aut quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere : sed hoc respóndit : Ecce concípies et páries fílium : cave ne vinum bibas , nec síceram, et ne áliquo vescáris immúndo : erit enim puer nazaræus ab infántia sua, et ex útero matris usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Manuë ad Deum, et ait : Obsecro Dómine,

D ut vir, quem misísti, véniat iterùm, et dóceat nos, quid debeámus fácere de púero , qui nascitúrus est. Exaudivítque Dóminus precántem Manuë, et appáruit rursùm Angelus Dómini uxóri ejus sedénti in agro : Manuë autem marítus ejus non erat cum ea. Quæ cùm vidísset Angelum festinávit, et cucúrrit ad virum suum : dixítque ei : Ecce appáruit mihi, quem ante víderam. Qui surréxit, et secútus est uxórem suam : veniénsque ad virum, dixit ei : Tu es qui locútus es mulíeri? Et ille respóndit : Ego sum. Cui Manuë : Quando, inquit, sermo tuus fúerit explétus, quid vis ut fáciat puer? aut quod observáre debeámus? Dixítque Angelus Dómini ad Manuë : Ab ómnibus, quæ locútus sum uxóri tuæ , abstíneat se : et quidquid ex vínea náscitur, non cómedat : vinum et síce-

rum non bibat, nullo vescâtur immúndo : et quod ei præcépi, ímpleat atque custódiat. Dixítque Mánuë ad Angelum Dómini : Obsecro te ut acquiéscas précibus meis, et faciàmus tibi hædum de capris : cui respóndit Angelus Dómini : Si me cogis, non cómedam panes tuos : si autem vis holocáustum fácere, offer illud Deo. Et nesciêbat Mánuë quòd Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum : Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explêtus, honorificêmus te ? Cui ille respéndit : Nomen meum est mirábile. Tulit ítaque Mánuë hædum de capris, et libaménta, et pósuit super petram, ófferens Dómino, qui fecit mirabília : ipse autem et uxor ejus intuebántur. Cùmque ascénderet flamma altàris in cœlum, Angelus Dómini páritèr in flamma ascéndit. Quod cùm vidíssent Mánuë et uxor ejus, proni cecidérunt in terram, et ultrà non eis appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánuë Angelum esse Dómini, et dixit ad uxórem suam : Morte moriêmur, quia vídimus Deum. Cui respóndit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocáustum et libaménta non suscepísset, nec ostendísset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventûra dixísset. Péperit ítaque filium et vocâvit nomen ejus Samson. Crevítque puer, et benedíxit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini esse cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis cónditor. *fol.* 170.

Capítula. Parâtum cor nostrum, Dómine, eò quod placéris múnere, comple : ut te cognitióne veri laudêmus, et reformâti in meliùs in tuo honóre lætêmur.

Pater noster.

Lauda. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, *P.* Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitâtem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : quia mándatis tuis crédidi. *P.* Secúndùm. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Secúndùm verbum.

Orátio. Bonitâtem et disciplínam et sciéntiam doce nos Dómine : ut nec malítia ásperos; nec desídia remissos; nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* xxv).

℟. Deo grátias.

Fili, omnis plaga, tristítia cordis est : et omnis malítia, nequítia mulíeris. Et omnem plagam, et non plagam vidêbit cordis : et omnem nequítiam, et non nequítiam mulíeris : et omnem obdúctum, et non obdúctum odiéntium : et omnem vindíctam, et non vindíctam inimicórum. Non est caput néquius super caput cólubri : et non est ira super iram inimíci. Commorári leóni et dracóni placébit, quàm habitâre cum muliere nequam. Nequítia mulíeris immûtat fáciem ejus : et obcæcat vultum suum tanquàm ursus : et quasi saccum osténdit. In médio proximórum
243 ingémuit vir ejus, et áudiens suspirâvit módicùm. Brevis omnis malítia super malítiam mulíeris, sors peccatórum cadat super illam. Sicut ascénsus arenósus in pédibus veteráni, sic múlier linguâta

A hómini quiéte. Múlier si primâtum hábeat, contrária est viro suo. Cor húmile, et fácies tristis, et plaga mortis, múlier nequam. Manus débiles, et génua dissolûta, múlier, quæ non beatíficat virum suum. A muliere inítium factum est peccáti, et per illam omnes mórimur. Múlier fortis obléctat virum suum, et annos vitæ illius in pace implêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* xiv.)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Descéndit Samson in Thamnathá : vidénsque illìc mulíerem de filiâbus Philísthiim, ascéndit, et nuntiâvit patri suo, et matri, dicens : Vidi mulíerem in Thamnathá de filiâbus Philisthinórum : quam quæso ut mihi accipiâtis uxórem. Cui dixérunt pater et mater sua : Numquid non
B est múlier de filiábus fratrum tuórum, et in omni pópulo meo, quia vis accípere uxórem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt ? Dixítque Samson ad patrem suum : Hanc áccipe mihi : quia plácuit óculis meis. Paréntes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fieret, et quæreret occasiónes contra Philísthiim, qui dominabántur Israël. Descéndit ítaque Samson cum patre suo, et matre in Thamnathá. Cùmque venissent ad víneas óppidi appáruit cátulus leónis sævus, rúgiens, et occúrrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samson, et dilacerâvit leónem, quasi hædum in frusta concérperet, nihil omníno habens in manu : et hoc patri nóluit indicâre. Descendítque, et locûtus est mulíeri, quæ placúerat óculis ejus. Et post áliquos dies revértens ut accí-
C peret eam, declinâvit ut vidéret cadâver leónis, et ecce exâmen apum in ore leónis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsísset in mánibus, comedêbat in via : veniénsque ad patrem suum et matrem, dedit eis partem qui et ipsi comedérunt : nec tamen eis vóluit indicâre quòd mel de córpore leónis assúmpserat. Descéndit ítaque pater ejus ad mulíerem, et fecit fílio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergo cives loci vidíssent illum, dedérunt ei sodáles, qui essent cum eo trigínta. Quibus locûtus est Samson : Propónam vobis problêma : quod si solvéritis mihi intrà septem dies convívii, dabo vobis trigínta síndones, et tótidem túnicas : sin autem vos non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi trigínta síndones, ejusdémque número
D túnicas. Qui respondérunt ei : Propóne problêma, ut audiâmus. Dixítque eis : De comedénte exívit cibus, et de forti egréssa est dulcédo : nec potuérunt per tres dies propositiónem sólvere. Cùmque adésset dies séptimus, dixérunt ad uxórem Samsónis : Blandíre viro tuo, et suáde ei, ut índicet tibi quid signíficet problêma : quod si fácere nolúeris, incéndimus te, et domum patris tui : an idcircò vocástis nos ad núptias ut spoliarétis ? Quæ fundêbat apud Samson láchrymas, et querebâtur dicens : Odis me, et non díligis : idcircò problêma, quod proposuísti fíliis pópuli mei non vis mihi expónere. At ille respóndit : Patri meo et matri nólui dícere : et tibi indicâre pótero ? Septem igitur diébus convívii flebat apud

eum : tandémque die séptimo, cùm ei moléste esset, expósuit. Quæ statim indicàvit cívibus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbitum : Quid dúlcius melle, aut quid leóne fórtius ? Qui ait ad eos : Si non arassétis cum vítula mea, non invenissétis propositiónem meam. Irruit ítaque in eo spíritus Dómini, descenditque Ascalónem, et percússit trigínta viros : quorum ablátas vestes dedit iis qui problêma sólverant. Iratúsque nimis ascéndit in domum patris sui : uxor autem ejus accèpit maritum de amícis ejus et prónubis. (*Cap.* xv.) Post aliquántum autem témporis, cùm dies trítici messis instárent, venit Samson, vísere volens uxórem suam, et áttulit ei hœdum de capris. Cùmque cubículum ejus sólitò vellet intràre, prohíbuit eum pater illius, dicens : Putávi quòd odísses eam, et ideò trádidi illam amíco suo : sed habet sorórem, quæ júnior et púlchrior illà est, sit tibi pro ea uxor. Cui respóndit Samson : Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos : fáciam enim vobis mala. Perrexítque et cepit trecéntas vulpes, caudásque eárum junxit ad caudas, et faces ligàvit in médio : quas igne succéndens, dimísit, ut hnc illúcque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinórum. Quibus succénsis, et comportátæ jam fruges, adhùc stantes in stípula, concremátæ sunt, in tantum, ut víneas quoque, et olivéta flamma consúmeret. Dixerúntque Philísthiim : Quis fecit hanc rem ? Quibus dictum est : **244** Samson gener Thamnathæi : quia tulit uxórem ejus, et álteri trádidit, hæc operàtus est. Ascenderúntque Philísthiim : et combussérunt tam mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson : Licèt hæc fecéritis, tamen adhùc ex vobis éxpetam ultiónem, et tunc quiéscam. Percussítque eos ingénti plagà, ita ut stupéntes suram fémori impónerent. Et descéndit, et habitàvit in spelúnca petræ Etham. Igitur ascendéntes Philísthiim in terram Judá, castrametáti sunt in loco, qui póstea vocàtus Lechi, id est, Maxílla, ubi eórum est fusus exércitus. Dixerúntque ad eos de tribu Judá : Cur ascendístis advérsùm nos ? Qui respondérunt : Ut ligémus Samson, vénimus, et reddàmus ei quæ in nos operàtus est. Descendérunt ergo tria míllia virórum de Judá, ad spelúncam sílicis Etham, dixerúntque ad Samson : Nescis quòd Philísthiim ímperent nobis ? quare hoc fácere voluísti ? Quibus ille ait : Sicùt fecérunt mihi, feci eis. Ligáre, ínquiunt, te vénimus, et trádere in manu Philisthinórum. Juràte ergo, inquit, mihi quòd non me occidàtis. Dixérunt : Non te occidémus. Ligaverúntque eum duóbus novis fúnibus, et tulérunt eum de petra Etham. Qui cum venísset ad locum Maxíllæ, et Philísthiim vociferántes occurríssent ei, írruit Spíritus Dómini in eum : et sicut solent ad ardórem ignis ligna consúmi, ita víncula quibus ligàtus erat, dissipàta sunt et solùta. Inventámque maxíllam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacébat, arrípiens, interfécit in ea mille viros; et ait : In maxílla ásini, in mandíbula pulli asinàrum delévi eos, et percússi mille viros. Cùmque hæc canens verba complésset, projécit mandíbulam de manu, et vocàvit nomen loci illius Ramathléchi, quod interpretàtur elevàtio maxíllæ. Sitiénsque valdè, clamàvit ad Dóminum, et ait : Tu dedísti in manu servi tui salùtem hanc máximam atque victóriam : et en siti mórior, incidámque in manus incircumcisórum. Apéruit ítaque Dóminus molàrem dentem in maxíllam ásini, et exiérunt ex eo aquæ. Quibus háustis, refocillàvit spíritum, et vires recèpit. Idcircò vocàtum est nomen loci illius, Fons invocántis de maxílla, usque in præséntem diem.

Léctio libri Oséæ Prophétæ (*Cap.* iv).

℟. Deo grátias.

Audite verbum Dómini fílii Israël, quia judícium Dómini cum habitatóribus terræ : non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Máledíctum, et mendácium, homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucre cœli : sed et pisces maris congregabúntur. Verúmtamen unusquísque non júdicet : et non arguàtur vir : pópulus enim tuus, sicut hi qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hodiè, et córruet étiàm prophéta tecum : nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eò quòd non habuérit sciéntiam : quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungàris mihi : et quia oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego. Secúndùm multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi : glóriam eórum in ignomíniam commutàbo. Peccàta pópuli mei cómedent, et ad iniquitàtem eórum sublevàbunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et visitàbo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur : fornicáti sunt, et non cessavérunt : quóniàm Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo. Fornicátio enim, et vinum, et ebríetas aufert cor. Pópulus meus in ligno suo interrogàvit, et báculus ejus annuntiàvit ei : spíritus enim fornicatiónis decèpit eos, et fornicáti sunt à Deo suo. Super cápita móntium sacrificábant, et super colles accendébant thymiama ; subter quercum, et pópulum, et terebínthum, quia bona erat umbra ejus : ídeò fornicabúntur fíliæ vestræ, et sponsæ vestræ adúlteræ erunt. Non visitàbo super fílias vestras cum fúerint fornicátæ, et super sponsas vestras cum adulteráverint : quóniam ipsi cum meretrícibus versabántur, et cum effeminátis sacrificábant, et pópulus non intélligens vapulàbit. Si fornicáveris tu Israël, non derelínquam saltem Juda : et nolíte íngredi in Gálgala, et ne ascendéritis in Bethàven, neque juravéritis : Vivit Dóminus. Quóniam sicut vacca lascíviens declinàvit Israël : nunc pascet eos Dóminus, quasi agnum in solitúdine.

Antíphona 1. Elevávi fáciem meam ad Dóminum Deum, ut invenírem oratiónem, et misericórdiam In jejúnio orávi Dóminum Deum, et dixi : Tu es Dóminus Deus magnus, et miséricors, qui custódis testaméntum diligéntibus legem tuam. ℣. Dómine Deus virtùtum quis símilis tibi? potens es Dómine,

et véritas tua in circúitu tuo. *Psalmus* LXXXVIII.

245 *Orátio*. Christe Jesu, Dei filius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquàlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus, ut misericórdiam, quam pollicitus es servàre Sanctis, dignêris prorogàre convérsis : ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non áuferas : nec prophanêtur testaméntum tuum ob admissa facínora; sed temperêtur últio miseratióne supernâ : et ipse totum, quod displicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo glorificas : quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Laudámini in nómine sancto ejus : lætêtur cor quæréntium Dóminum. *Psalmus* CIV.

Orátio. Narrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætêmur in nómine : da nobis te quæréndi solértiam; et inveniéndi tribue efficáciam : ut te mereàmur aspícere, et vultûs tui semper ostensióne gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite faciem ejus semper. *Psalmus* CIV.

℟. Numquid in ætérnum continêbis te, Dómine? tacêbis et affliges nos nimis? *P*. Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes ad liberándum nos. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostri : neque invocarêtur nomen tuum super nos. *P*. Utinam disrúmperes. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Utinam.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculórum, Deus sancte. *P*. Jam miserêre; peccávimus tibi. ℣. Audi clamántes. Pater altíssime, et quæ precâmur, clemens attríbue, exáudi nos Dómine. *P*. Jam miserêre. ℣. Indúlge lapsis, indúlge pérditis, dimitte noxam, áblue crímina, acclives tu súbleva. *P*. Jam miserêre. ℣ Ne recordêris nostra facínora; sed indulgéndo nos omnes ádjuva : prostrátos tu réleva. *P*. Jam miserêre. ℣. Omnes in unum, te, Sancte, póscimus, quæ postulâmus, tu dona lárgius : exáudi propítius. *P*. Jam miserêre; peccávimus tibi.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol*. 144.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; et quæréndi te júgiter infúnde sanctum amórem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptàtem : eosque sæculi blandiménta non detíneant usquequàque captívos; ut lux vultûs tui clarifícet jam beátos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ (*Cap*. III).

℟. Deo grátias.

Audite príncipes Jacob, et duces domûs Israël : Numquid non vestrûm est scire judícium, qui ódio habêtis bonum, et dilígitis malum : qui violénter tóllitis pelles eórum désuper eis, et carnem eórum désuper óssibus eórum? Qui comedérunt carnem

A pópuli mei, et pelles eórum désuper expoliavérunt : et ossa eórum confregérunt, et concidérunt sicut in lebête, et quasi carnem in médio ollæ. Tùnc clamábunt ad Dóminum, et non exáudiet eos : et abscóndet fáciem suam ab eis in témpore illo, sicut néquitèr egérunt in adinventiónibus suis. Hæc dicit Dóminus super prophétas, qui sedúcunt pópulum meum : qui mordent déntibus suis, et prædicant pacem : et si quis non déderit in ore eórum quíppiam, sanctíficant super eum prælium. Proptéreà nox vobis pro visióne erit, et ténebræ vobis pro divinatióne : et occúmbet sol super prophétas, et obtenebrábitur super eos dies. Et confundéntur qui vident visiónes, et confundéntur divíni : et opérient vultus suos omnes, quia non est respónsum Dei in eis. Verúmtamen

B ego replêtus sum fortitúdine spíritûs Dómini, judício, et veritâte. ℟. Amen.

Antiphona 1. Memor esto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus* CV.

Orátio. Bénedic, Dómine Deus, Israël à sæculo et usque in sæculum; quem múltiplex creatùra multíplici naturárum varietâte conláudant : memor esto testaménti sancti tui; et pœníteat te secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ : ut iniquitâtem, quam fécimus, et peccàtum, quod cum pátribus tráduce peccáti contráximus, te donánte, lachrymárum flumínibus cordísque gemítibus abluâmus. Líbera igitur nos, Dómine, de manu spírituum odiéntium; et rédime de insídiis inimicórum : quique verbo tuo crédimus, credulitâtis ipsius fortitúdine muniâmur;

C 246 ac sic conféssio humílium, cœlórum alta conscendat, ut à Verbo tuo salvátio nobis profûsa subvéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antiphona 2. Vísita nos Dómine in salûte tua. *Psalmus* CV.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos vísita salutári : ut qui nostris cum pátribus coram te iníquè géssimus; à damnatiónis orígine et actuàlis peccáti contagióne, tuà rédúce grátià liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Líbera nos, Dómine, propter nomen tuum : et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus* CV.

℟. Numquid non valet manus Dómini salvos nos fácere : aut grabâbit aurem, *P*. Ut non exáudiat? Sed peccâta nostra inter nos, et Deum séparant. ℣. Numquid abbreviâta, et párvula facta est manus Dómini, ut salvàre néqueat : aut tales sunt cogitatiónes ejus. *P*. Ut non exáudiat? Sed peccâta nostra inter nos, et Deum séparant. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Servi tui, Dómine, acclives orant. *P*. Cum misericórdia ℣. Amove nostrum fácinus : et pelle quæ pavéscimus. *P*. Cum. ℣. Da véniam peccántibus, et fructum pœniténtibus. *P*. Cum. ℣. Mortem, famem, vel gládium à nobis procùl éffuga. *P*. Cum. ℣. Regem nostrum cum plébibus solve à críminibus. *P*. Cum

Hymnus. O Nazaréne. *fol* 114.

Orátio. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salúte tua vísita : nec iniquitátis nostræ pœna, sed timóris tui nos humíliet disciplína ; ut tuâ gloriémur in laude, et confiteámur in nómine : nos quoque ad vidéndum lætítiam electórum tuórum éxcitet bónitas ; et ad laudándum regni tui adsístat heréditas.

Pater noster.

Ad Vésperas.

Lauda. Sol agnóvit occásum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Bene nunciáte de die in diem salutáre Dómini. *Psalmus* XCV.

Lauda. Qui timent te vidébunt me, et lætabuntur : *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. B ℣. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam : quia lex tua meditátio mea est. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Hymnus. Christe precámur. *Capítula.* Nonárum horárum. *fol.* 173. *Lauda.* Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine. *Orátio.* Bonitátem. *fol.* 242.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Tu autem, Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141.

Antiphona. Miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Misericors, et juste Dómine, líbera ánimas nostras de morte ; óculos nostros à láchrymis ; et pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam : et si justítiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegámur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Ego cognóvi, quóniam magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* LV.

Orátio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus ; fúlgura in plúviam convérte misericors : et præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres ; benedicéndo refícias : tuáque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen.

Per.

Antiphona. Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus* CXXXV.

Orátio. Tibi, Domine, confitémur, qui cœlos intellectu fecísti ; et eruditos súblimas sapiéntiâ : qui fundásti terram super aquam ; et supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam ; fac, ut nos flúida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant. ℟. Amen.

Per.

℟. Vocem audívi flentis, vocem túrbinis, et tribulántis, vocem flentis, et lugéntis, vocem dicéntis : *P.* Parce, Dómine, quóniam peccávimus tibi. ℣. Inter vestíbulum, et altáre plorábant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes : *P.* Parce Dómine.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contrítum et humiliátum Deus ne despícias. *Psalmus* L.

A *Orátio.* Cordis nostri secréta. *fol.* 210.

Ad Cánticum. Antiphona. Ne despícias partem tuam, Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

247 *Cánticum.* Dómine Deus rex omnípotens. *folio* 210.

Ad Benedictus. Antiphona. Psallam, et intélligam in matutínis : quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, et judícium cantábo tibi, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Lauda. In sanctis laudáte Dóminum : in firmaménto virtútis ejus. *Psalmus* CL., *fol.* 5.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XIX)

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Fuit quidam vir Levítes hábitans in látere montis Ephraïm, qui accépit uxórem de Béthlehem Judá : quæ relíquit eum, et revérsa est in domum patris sui in Béthlehem, mansítque apud eam quátuor ménsibus. Secutúsque est eam vir suus, volens ei reconciliári, atque blandíri, et secum redúcere, habens in comitátu púerum, et duos ásinos : quæ suscépit eum, et introdúxit in domum patris sui. Quod cùm audísset socer ejus, eúmque vidísset, occúrrit ei lætus, et amplexátus est hóminem. Mansítque gener in domo sóceri tribus diébus, comedens cum eo, et bibens familiáriter. Die autem quarto consúrgens de nocte, profícisci vóluit : quem ténuit socer, et ait : Gusta prius pusíllum panis, et confórta stómachum, et sic proficiscéris. Sederúntque simùl, et comedérunt ac bibérunt. Dixítque pater puéllæ ad génerum suum : Quæso te ut hódiè hìc máneas, pariterque lætémur. Et ille consúrgens, cœpit velle C profícisci. Et nihilóminùs obníxè eum socer ténuit, et apud se fecit manére. Manè autem facto, parábat Levítes iter. Cui rursùm socer : Obsecro, inquit, ut páululum cibi capias, et assúmptis víribus, donec increscat dies, póstea proficiscáris. Comedérunt ergo simùl. Surrexítque adoléscens, ut pérgeret cum uxóre sua, et púero. Cui rursùm locútus est socer : Considera quòd dies ad occásum declívior sit, et declínet ad vésperum : mane apud me étiam hódiè, et duc lætum diem, et cras proficiscéris ut vadas in domum tuam. Nóluit gener acquiéscere sermónibus ejus : Sed statim surréxit et venit contra Jebus, quæ áltero nómine vocátur Hierúsalem, ducens secum duos ásinos onústos, et concubínam. Jamque D áderant juxta Jebus, et dies mutabátur in noctem : dixítque puer ad Dóminum suum : Veni, óbsecro, declinémus ad urbem Jebusæórum, et maneámus in ea. Cui respóndit Dóminus : Non ingrédiar óppidum gentis aliénæ, quæ non est de fíliis Israël, sed transíbo usquè Gábaa : et cùm illùc vénero, maneámus in ea, aut certè in urbe Ramá. Transiérunt ígitur Jebus, et cœptum pergébant iter, occubuítque eis sol juxta Gábaa, quæ est in tribu Bénjamin : Divertérúntque ad eam, ut manérent ibi. Quò cum intrássent, sedébant in platéa civitátis, et nullus eos recípere volébat hospítio. Et ecce, appáruit homo senex, revértens de agro et de ópere suo vésperi, qui et ipse erat de monte Ephraïm, et peregrínus habitábat in

et véritas tua in circúitu tuo. *Psalmus* LXXXVIII.

245 *Orátio*. Christe Jesu, Dei filius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquàlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirigimus, ut misericórdiam, quam pollícitus es servàre Sanctis, dignêris prorogàre convérsis : ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non áuferas : nec prophanêtur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperêtur últio miseratióne supernâ : et ipse totum, quod displicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo gloríficas : quique nos esse voluísti ex nihilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Laudàmini in nómine sancto ejus : lætêtur cor quæréntium Dóminum. *Psalmus* CIV.

Orátio. Narrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætêmur in nómine : da nobis te quæréndi solértiam; et inveniéndi tribue efficáciam : ut te mereàmur aspícere, et vultûs tui semper ostensióne gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus semper. *Psalmus* CIV.

℟. Numquid in ætérnum continêbis te, Dómine? tacêbis et afflíges nos nimis? *P*. Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes ad liberándum nos. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostri : neque invocarêtur nomen tuum super nos. *P*. Utinam disrúmperes. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Utinam.

Preces. Rogàmus te, Rex sæculórum, Deus sancte. *P*. Jam miserêre; peccávimus tibi. ℣. Audi clamántes. Pater altíssime, et quæ precàmur, clemens attríbue, exáudi nos Dómine. *P*. Jam miserêre. ℣. Indúlge lapsis, indúlge pérditis, dimítte noxam, áblue crímina, acclíves tu súbleva. *P*. Jam miserêre. ℣ Ne recordêris nostra facinora; sed indulgéndo nos omnes ádjuva : prostrátos tu réleva. *P*. Jam miserêre. ℣. Omnes in unum, te, Sancte, póscimus, quæ postulàmus, tu dona lárgius : exáudi propítius. *P*. Jam miserêre; peccávimus tibi.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol*. 144.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; et quæréndi te júgiter infúnde sanctum amórem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptàtem : eosque sæculi blandiménta non detíneant usquequàque captívos; ut lux vultûs tui clarificet jam beàtos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ (*Cap*. III).

℟. Deo grátias.

Audite príncipes Jacob, et duces domûs Israël : Numquid non vestrûm est scire judícium, qui ódio habêtis bonum, et dilígitis malum : qui violénter tóllitis pelles eórum désuper eis, et carnem eórum désuper óssibus eórum? Qui comedérunt carnem pópuli mei, et pelles eórum désuper expoliavérunt: et ossa eórum confregérunt, et concidérunt sicut in lebête, et quasi carnem in médio ollæ. Tùnc clamàbunt ad Dóminum, et non exáudiet eos : et abscóndet fáciem suam ab eis in témpore illo, sicut néquitèr egérunt in adinventiónibus suis. Hæc dicit Dóminus super prophétas, qui sedúcunt pópulum meum : qui mordent déntibus suis, et prædicant pacem : et si quis non déderit in ore eórum quíppiam, sanctíficant super eum prælium. Proptéreà nox vobis pro visióne erit, et ténebræ vobis pro divinatióne : et occúmbet sol super prophétas, et obtenebrábitur super eos dies. Et confundéntur qui vident visiónes, et confundéntur divíni : et opérient vultus suos omnes, quia non est respónsum Dei in eis. Verúmtamen ego replêtus sum fortitúdine spíritûs Dómini, judício, et veritàte. ℟. Amen.

Antiphona 1. Memor esto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus* CV.

Orátio. Bénedic, Dómine Deus, Israël à sæculo et usque in sæculum; quem múltiplex creatûra multíplici naturárum varietàte conláudant : memor esto testaménti sancti tui; et pœníteat te secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ : ut iniquitàtem, quam fécimus, et peccàtum, quod cum pátribus trádux peccáti contráximus, te donánte, lachrymárum flumínibus cordísque gemítibus abluàmus. Líbera igitur nos, Dómine, de manu spírituum odiéntium; et rédime de insídiis inimicórum : quique verbo tuo crédimus, credulitàtis ipsius fortitúdine muniàmur; 246 ac sic conféssio humílium, cœlórum alta conscendat, ut à Verbo tuo salvátio nobis profûsa subvéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antiphona 2. Vísita nos Dómine in salûte tua. *Psalmus* CV.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos vísita salutári : ut qui nostris cum pátribus coram te iníquè géssimus; à damnatiónis orígine et actuàlis peccáti contagióne, tuâ rédnce grátiâ liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Líbera nos, Dómine, propter nomen tuum : et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus* CV.

℟. Numquid non valet manus Dómini salvos nos fácere : aut grabàbit aurem, *P*. Ut non exáudiat? Sed peccàta nostra inter nos, et Deum séparant. ℣. Numquid abbreviàta, et párvula facta est manus Dómini, ut salvàre néqueat : aut tales sunt cogitatiónes ejus. *P*. Ut non exáudiat? Sed peccàta nostra inter nos, et Deum séparant. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Servi tui, Dómine, acclíves orant. *P*. Cum misericórdia ℣. Amove nostrum fácinus : et pelle quæ pavéscimus. *P*. Cum. ℣. Da véniam peccántibus, et fructum pœniténtibus. *P*. Cum. ℣. Mortem, famem, vel gládium à nobis procùl éffuga. *P*. Cum. ℣. Regem nostrum cum plébibus solve à crimínibus. *P*. Cum

Hymnus. O Nazaréne. *fol* 114. A

Orátio. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salúte tua visita : nec iniquitátis nostræ pœna, sed timóris tui nos humíliet disciplina ; ut tuâ gloriémur in laude, et confiteâmur in nómine : nos quoque ad vidéndum lætitiam electórum tuórum éxcitet bónitas ; et ad laudándum regni tui adsístat herédítas.

Pater noster.

Ad Vésperas.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Bene nunciáte de die in diem salutáre Dómini. *Psalmus* xcv.

Lauda. Qui timent te vidébunt me, et lætabuntur : *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. B ℣. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam : quia lex tua meditátio mea est. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Hymnus. Christe precâmur. *Capitula.* Nonârum horârum. *fol.* 173. *Lauda.* Bonitâtem fecísti cum servo tuo, Dómine. *Orátio.* Bonitâtem. *fol.* 242.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Tu autem, Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141.

Antiphona. Misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserêtur. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Misericors, et juste Dómine, líbera ánimas nostras de morte ; óculos nostros à láchrymis ; et pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam : et si justítiâ tuâ corrípimur, mi- C sericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Ego cognóvi, quóniam magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* LV.

Orátio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus ; fúlgura in plúviam convérte miséricors : et præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres ; benedicéndo refícias : tuâque replétos grátiâ ubériùs benedicas. ℟. Amen.

Per.

Antiphona. Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus* CXXXV.

Orátio. Tibi, Domine, confitêmur, qui cœlos intellectu fecísti ; et erudítos súblimas sapiéntiâ : qui fundásti terram super aquam ; et supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam ; fac, ut nos flúida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant. ℟. Amen.

Per.

℟. Vocem audívi flentis, vocem túrbinis, et tribulántis, vocem flentis, et lugéntis, vocem dicéntis : *P.* Parce, Dómine, quóniam peccávimus tibi. ℣. Inter vestíbulum, et altáre plorábant sacerdótes ministri Dómini, dicéntes : *P.* Parce Dómine.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contritum et humiliâtum Deus ne despícias. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri secrêta. *fol.* 210.

Ad Cánticum. Antiphona. Ne despícias partem tuam, Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

247 *Cánticum.* Dómine Deus rex omnípotens. *folio* 210.

Ad Benedictus. Antiphona. Psallam, et intélligam in matutínis : quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Lauda. In sanctis laudâte Dóminum : in firmaménto virtútis ejus. *Psalmus* CL., *fol.* 5.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XIX)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Fuit quidam vir Levítes hábitans in látere montis Ephraïm, qui accépit uxórem de Béthlehem Judá : quæ reliquit eum, et revérsa est in domum patris sui in Béthlehem, mansítque apud eam quátuor ménsibus. Secutúsque est eam vir suus, volens ei reconciliári, atque blandíri, et secum redúcere, habens in comitátu púerum, et duos ásinos : quæ suscépit eum, et introdúxit in domum patris sui. Quod cùm audísset socer ejus, eúmque vidísset, occúrrit ei lætus, et amplexâtus est hóminem. Mansítque gener in domo sóceri tribus diêbus, cómedens cum eo, et bibens familiáriter. Die autem quarto consúrgens de nocte, profícisci voluit : quem ténuit socer, et ait : Gusta prius pusíllum panis, et confórta stómachum, et sic proficiscêris. Sederúntque simùl, et comedérunt ac bibérunt. Dixítque pater puéllæ ad génerum suum : Quæso te ut hódiè hic máneas, pariterque lætêmur. Et ille consúrgens, cœpit velle profícisci. Et nihilóminùs obnixè eum socer ténuit, et apud se fecit manère. Manè autem facto, parâbat Levítes iter. Cui rursùm socer : Obsecro, inquit, ut páululum cibi capias, et assúmptis víribus, donec increscat dies, pósteà proficiscâris. Comedérunt ergo simùl. Surrexítque adoléscens, ut pérgeret cum uxóre sua, et púero. Cui rursùm locûtus est socer : Consídera quòd dies ad occâsum declívior sit, et declínet ad vésperum : mane apud me étiam hódiè, et duc lætum diem, et cras proficiscêris ut vadas in domum tuam. Nóluit gener acquiéscere sermónibus ejus : Sed statim surréxit et venit contra Jebus, quæ áltero nómine vocâtur Hierúsalem, ducens secum duos ásinos onústos, et concubínam. Jamque D áderant juxta Jebus, et dies mutabâtur in noctem : dixítque puer ad Dóminum suum : Veni, óbsecro, declinêmus ad urbem Jebusæórum, et maneâ nus in ea. Cui respóndit Dóminus : Non ingrédiar óppidum gentis aliénæ, quæ non est de fíliis Israël, sed transíbo usquè Gábaa : et cùm illùc vénero, maneâmus in ea, aut certè in urbe Ramâ. Transiérunt igitur Jebus, et cœptum pergébant iter, occubuítque eis sol juxta Gábaa, quæ est in tribu Bénjamin : Diverterúntque ad eam, ut manérent ibi. Quò cum intrássent, sedébant in platéa civitâtis, et nullus eos recípere volêbat hospítio. Et ecce, appáruit homo senex, revértens de agro et de ópere suo vésperi, qui et ipse erat de monte Ephraïm, et peregrinus habitábat in

derúntque in petra Remmon ménsibus quátuor. Regréssi autem filii Israël omnes relíquias civitátis à viris usque ad juménta gládio percussérunt, cunctásque urbes et vículos Bénjamin vorax flamma consúmpsit. (*Cap.* XXI.) Juravérunt quoque filii Israël in Maspha, et dixérunt : Nullus nostrûm dabit filiis Bénjamin de filiábus suis uxórem. Venerúntque omnes ad domum Dei in Silo, et in conspéctu ejus sedéntes usque ad vésperam, levavérunt vocem, et magno ululátu cœpérunt flere, dicéntes : Quare Dómine Deus Israël, factum est hoc malum in pópulo tuo, ut hódie una tribus auferrétur ex nobis? Alterâ autem die dilúculo consurgéntes, extruxérunt altâre : obtulerúntque ibi holocáusta, et pacíficas víctimas, et dixérunt : Quis non ascéndit in exércitum Dómini de univérsis tríbubus Israël? Grandi enim juraménto se constrinxérunt, cùm essent in Maspha, intérfici eos qui défuissent. Ductíque pœniténtiâ filii Israël super fratre suo Bénjamin, cœpérunt dicere. Ablâta est una tribus de Israël, unde uxóres accípient? omnes enim in commúni jurávimus, non datúros nos his fílias nostras. Idcircò dixérunt : Quis est de univérsis tríbubus Israël, qui non ascéndit ad Dóminum in Maspha? Et ecce invénti sunt viri Jabis Gálaad in illo exércitu non fuisse. (Eo quoque témpore cùm essent in Silo, nullus est ex eis ibi repértus.) Misérunt ítaque decem míllia viros robustíssimos, et præcepérunt eis : Ite, et percútite habitatóres Jabis Gálaad in ore gládii, tam uxóres quàm párvulos eórum. Et hoc erit quod observâre debétis : Omne géneris masculíni, et mulíeres quæ cognovérunt viros, interfícite, vírgines autem reservâte. Inventǽque sunt de Jabis Gálaad quadringéntæ vírgines, quæ nesciébant viri thorum, adduxerúntque eas ad castra in Silo, in terra Chánaan. Miserúntque núntios ad filios Bénjamin, qui erant in petra Remmon, et præcepérunt eis, ut eos in pace susciperent. Venerúntque filii Bénjamin in illo témpore, et datæ sunt eis uxóres de filiâbus Jabis Gálaad : álias autem non reperérunt quas símili modo tráderent. Universúsque Israël valde dóluit, et egit pœniténtiam super interfectiónem unius tribûs ex Israël. Dixerúntque majóres natu : Quid faciêmus réliquis, qui non accepérunt uxóres? omnes de Bénjamin féminæ concidérunt, et magnâ nobis curâ, ingentíque stúdio providéndum est, ne una tribus deleâtur ex Israël. Fílias eis dare non póssumus, constricti juraménto et maledictióne, quâ díximus : Maledíctus qui déderit de filiâbus suis uxórem Bénjamin. Ceperúntque consílium, atque dixérunt : Ecce solémnitas Dómini est in Silo anniversária, quæ sita est ad septentrionâlem urbis Bethel, et ad orientâlem partem viæ, quæ de Bethel tendit ad Síchimam, et ad merídiem óppidi Lebóna. Præceperúntque filiis Bénjamin, atque dixérunt : Ite et latitâte in víneis. Cùmque vidéritis filias Silo ad ducéndos choros ex more procédere, ite repéntè de víneis, et râpite eas, singuli uxóres síngulas, et pérgite in terra Bénjamin. Cùmque vénerint patres eârum, aut fratres, et advérsùm vos queri cœperint, atque jurgári, dicêmus eis : Miserémini eôrum : non enim rapuérunt eas jure bellántium, atque victórum, sed rogántibus ut accíperent, non dedístis, et à vestra parte peccâtum est. Fecerúntque filii Bénjamin, ut sibi fúerat imperâtum : et juxta númerum suum rapuérunt sibi de his quæ ducébant choros, uxóres síngulas : abierúntque in possessiónem suam, ædificántes urbes, et habitántes in eis. Fílii quoque Israël revérsi sunt per tribus et famílias in tabernácula sua. In diêbus illis non erat rex in Israël : sed unusquísque, quod **251** sibi rectum videbâtur, hoc faciébat. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudâte Dóminum, quia benígnus Dóminus : psállite nómini eius, quoniam suâve est. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudêmus te Dómine, quia benígnus ac suâvis es : præsta ítaque, ut dum in tua laudatióne insístimus, à mundi nos inlécebris ádvoces, vel perfectórum societáti adglómeres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : dùm recordarêmur tuî Sion. *Psalmus* CXXXVI.

Orátio. Redémptor noster, Dómine, ámove captivitâtem nostram, ad quam nos adversárius sibi malè consentiéntes addíxit : et qui super confusiónis flúmina flendo humiliáti consédimus, te à tentatiónibus eripiénte, surgâmus : nec nos lábilis volúptas trahat in præcipitium ; sed lachrymârum humílitas dedûcat ad cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antíphona 3. Propè esto Dómine, invocántibus te : et exáudi oratiónem nostram. *Psalmus* CXLIV.

℟. Ut quid, Dómine, repulísti nos? Deus in finem irâtus es, furor tuus super oves gregis tui. Meménto congregatiónis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. ℣. Salva plebem tuam, Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *P.* Quam creásti.

Preces. Verus Deus Fílius Dei Christe, *P.* Exáudi, et pópulo tuo supplicánti miserére. ℣. Propter temetípsum, Deus, inclina aurem tuam ad oratiónem. Miséricors, *P.* Exáudi. ℣. Précibus adésto nostris ; et cuncta, quæ rogâris, dona affluénter nobis placábilis, *P.* Exáudi, et pópulo ℣. Parce jam, summe Redémptor : indúlge exorâtus, et petitiónes supple propítius. *P.* Exáudi, et pópulo tuo supplicánti miserére.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Propè esto Dómine, invocántibus te ; ac voluntâtem timéntium imple : érige quique córruunt, et elísos susténta : ut, qui præcípites in mortem cádimus ; sóspites te erigénte surgâmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Oséæ Prophétæ (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Audíte hoc sacerdótes, et atténdite domus Israël, et domus regis auscultâte : quia vobis judícium est, quóniam láqueus facti estis speculatióni, et sicut rete expánsum super Thabor. Et víctimas decliná-

stis in profúndum : et ego erudítor ómnium eórum. **A** Ego scio Ephraïm, et Israël non est abscónditus à me : quia nùnc fornicàtus est Ephraïm, contaminàtus est Israël. Non dabunt cogitatiónes suas ut revertàntur ad Dominum suum : quia spíritus fornicatiónum in médio eórum, et Dóminum non cognovérunt. Et respondêbit arrogántia Israël in fáciem ejus : et Israël, et Ephraïm ruérunt iniquitàte suà, ruet étiam Judas cum eis. In grégibus suis, et arméntis suis vadent ad quæréndum Dóminum, et non invénient : quia ablàtus est ab eis. In Dómino prævaricàti sunt, quia filios aliénos genuérunt : et nùnc devoràbit eos messis cum paréntibus suis. Clángite búccinà in Gábaa, tubà in Rama : ululàte in Bethàven, post tergum tuum Bénjamin. Ephraïm in desolatióne erit in die corruptiónis : in tribubus Israël **B** osténdi fidem. Facti sunt príncipes Judà quasi assuméntes términum : super eos effúndam quasi aquam iram meam. Calúmniam pátiens, et quasi putrêdo dómui Judà. Et vidit Ephraïm languórem suum, et Judas vínculum suum : et ábiit Ephraïm ad Assur, et misit ad regem Ultórem : et ipse non póterit sanàre vos, nec sólvere póterit à vobis vínculum. Quóniam ego quasi leæna Ephraïm, et quasi cátulus leónis dómui Judà : ego cápiam, et vadam : tollam, et non est qui éruat. Vadens revértar ad locum meum : donec deficiàtis, et quæràtis meam fáciem. In tribulatióne sua manè consúrgunt ad me : Venite, revertàmur ad Dóminum, quia ipse cepit, et sanàbit nos. ℟. Amen. **C**

Antiphona 1. Qui érigit elisos, et solvet compedítos; viam peccatórum extérminet. *Psalmus* CXLV.

Orátio. Dómine, qui solvis verbi poténtià compedítos; et per mádidum humi collyrium sacro sputámine circúmlitum illúminas cæcos : solve rogàmus nostrórum víncula peccáminum; et oppósitum nobis disrúmpe intéritum : elísos álleva; et cæcitàtem méntium nostràrum legis tuæ doctrinà perlústra; ac, sicut in te justum dírigis; et miserándo ad véniam súscipis, et pupíllum viduámque pius protéctor inténdis; ita nosmet in hac peregrinatióne custódias : ut ad æternitàtis dulcédinem post concéssa crímina
252 intromíttas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Qui sanas contrítos corde : et álligas **D** contritiónes eórum. *Psalmus* CXLVI.

Orátio. Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medélam impénde : et qui stellàrum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinàtis adjúnge; ut beneplácitum tibi sit in nobis; et in salùte nos æternà júbeas exaltári. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Pone Dómine finibus nostris pacem : et ádipe fruménti sátia nos. *Psalmus* CXLVII.

℟. Si oblítus fúero tuì Hierúsalem, oblivíscàtur me déxtera tua. *P.* Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si tuì non meminero. ℣. Si non præposúero Hierúsalem in princípio lætítiæ meæ. *P.* Adhæreat.

Preces. Ad te clamántes, *P.* Deus exáudi. ℣. Afflíctos corde, *P.* Deus exáudi. ℣. Bellis attrítos, *P.* Deus exáudi. ℣. Confráctis malis, *P.* Deus exáudi. ℣. De tuis cœlis, *P.* Deus exáudi. ℣. Fléntium voces. *P.* Deus exáudi. ℣. Geméntium corda, *P.* Deus exáudi. ℣. Onere pressos, *P.* Deus exáudi. ℣. In te sperántes, *P.* Deus exáudi. ℣. Lugéntes mala, *P.* Deus exáudi. ℣. Mala paventes, *P.* Deus exáudi. ℣. Noxam defléntes, *P.* Deus exáudi. ℣. Optántes pacem, *P.* Deus. ℣. Pulsántium voces, *P.* Deus. ℣. Qui solus vivis, *P.* Deus. ℣. Rex omnis terræ, *P.* Deus. ℣. Simul rogàmus, *P.* Deus. ℣. Te deprecàmur, *P.* Deus. ℣. Voce, et corde, *P.* Deus.

Hymnus. O Nazarêne, lux, *fol.* 144.

Orátio. Dómine, qui posuísti Hierúsalem términum pacis; credénti pópulo pacis tuæ tribue plenitúdinem : ipsa nos immortalitàte regat; ipsa in ætérna vita possídeat : Satiàtùrus itaque nos Dómine ex ádipe fruménti, tribue, ut cum hoc, quod nunc cérnimus in ænígmate, in omni te perfruàmur perspícuà veritàte.

Pater noster.

IN QUARTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Fecit lunam. ℣. Exiit homo. *fol.* 178.

Antiphona. Israël me non cognóvit : pópulus meus me non intelléxit. *P.* Væ genti peccatrici, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israël. ℣. Et non audívit pópulus meus vocem meam : et Israël non inténdit mihi. *P.* Væ genti.

D minus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Multiplicàta est super me iníquitas superbórum : *P.* Ego autem in toto corde meo scrutàbor mandàta tua. Coagulàtum est sicut lac cor eórum : ℣. Ego vero legem tuam meditàtus sum, Deus meus. *P.* Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Ego autem.

Hymnus.

Verbum Patris, quod pródiit factum caro;
Agnus Dei peccàta mundi áuferens :
Ad te venímus cérnui, ut ínclytum
Bibàmus almæ passiónis sánguinem.

Osténde vúlnerum sacrórum stígmata :
Exúrgat insígnis Crucis fortíssimum
Signum, quod in vigóre pérpetim
Manens, credéntibus salvatiónem cónferat.

Arundo, clavi, sputa, potus myrrheus,
Coróna spinàrum, flagélla, láncea,
Impréssa sunt damnatiónis vérbera :
Iam nostra pro his cuncta dele crímina.

Fons vúlneris Sacri riget præcórdia,
Lavet cruor, malitiæque contágia :
Sit vita præsens absque omni crímine;
Futùra detur in beáto múnere.

Ut, cùm resurgéndi dies effúlserit,
Orbíque regni cláritas inlúxerit,
Sequàmur ætheris viam, quæ nos trahat
In se recéptos jam perénnes íncolas.

Honor sit Ætérno Deo, sit glória

derúntque in petra Remmon ménsibus quátuor. Regréssi autem filii Israël omnes relíquias civitátis à viris usque ad juménta glàdio percussérunt, cunctásque urbes et vículos Bénjamin vorax flamma consúmpsit. (*Cap.* XXI.) Juravérunt quoque filii Israël in Maspha, et dixérunt : Nullus nostrûm dabit filiis Bénjamin de filiábus suis uxórem. Venerúntque omnes ad domum Dei in Silo, et in conspéctu ejus sedéntes usque ad vésperam, levavérunt vocem, et magno ululátu cœpérunt flere, dicéntes : Quare Dómine Deus Israël, factum est hoc malum in pópulo tuo, ut hódie una tribus auferrétur ex nobis? Alterà autem die dilúculo consurgéntes, extruxérunt altàre : obtulerúntque ibi holocáusta, et pacíficas víctimas, et dixérunt : Quis non ascéndit in exércitum Dómini de univérsis tribubus Israël? Grandi enim juraménto se constrinxérunt, cùm essent in Maspha, intérfici eos qui défuíssent. Ductíque pœniténtià filii Israël super fratre suo Bénjamin, cœpérunt dícere. Ablàta est una tribus de Israël, unde uxóres accípient? omnes enim in commúni jurávimus, non datúros nos his filias nostras. Idcircò dixérunt : Quis est de univérsis tríbubus Israël, qui non ascéndit ad Dóminum in Maspha? Et ecce invénti sunt viri Jabis Gálaad in illo exércitu non fuisse. (Eo quoque témpore cùm essent in Silo, nullus est ex eis ibi repértus.) Misérunt ítaque decem míllia viros robustíssimos, et præcepérunt eis : Ite, et percútite habitatóres Jabis Gálaad in ore gládii, tam uxóres quàm párvulos eórum. Et hoc erit quod observàre debétis : Omne géneris masculíni, et mulíeres quæ cognovérunt viros, interfícite, vírgines autem reservàte. Inventæque sunt de Jabis Gálaad quadringéntæ vírgines, quæ nesciébant viri thorum, adduxerúntque eas ad castra in Silo, in terra Chánaan. Miserúntque núntios ad filios Bénjamin, qui erant in petra Remmon, et præcepérunt eis, ut eos in pace susciperent. Venerúntque filii Bénjamin in illo témpore, et datæ sunt eis uxóres de filiàbus Jabis Gálaad : álias autem non reperérunt quas símili modo tráderent. Universúsque Israël valde dóluit, et egit pœniténtiam super interfectiónem unius tribûs ex Israël. Dixerúntque majóres natu : Quid faciémus réliquis, qui non acceperunt uxóres? omnes de Bénjamin féminæ concidérunt, et magnâ nobis curà, ingentíque stúdio providéndum est, ne una tribus deleàtur ex Israël. Fílias eis dare non póssumus, constricti juraménto et maledictióne, quà díximus : Maledíctus qui déderit de filiàbus suis uxórem Bénjamin. Ceperúntque consílium, atque dixérunt : Ecce solémnitas Dómini est in Silo anniversária, quæ sita est ad septentrionàlem urbis Bethel, et ad orientàlem partem viæ, quæ de Bethel tendit ad Síchimam, et ad merídiem óppidi Lebóna. Præceperúntque filiis Bénjamin, atque dixérunt : Ite et latitàte in víncis. Cùmque vidéritis filias Silo ad ducéndos choros ex more procédere, ite repéntè de víneis, et ràpite eas, singuli uxóres síngulas, et pérgite in terra Bénjamin. Cùmque vénerint patres eàrum, aut fratres, et advérsùm vos queri cœperint, atque jurgári, dicémus eis : Miserémini eórum : non enim rapuérunt eas jure bellántium, atque victórum, sed rogántibus ut acciperent, non dedístis, et à vestra parte peccàtum est. Fecerúntque filii Bénjamin, ut sibi fúerat imperàtum : et juxta númerum suum rapuérunt sibi de his quæ ducébant choros, uxóres síngulas : abierúntque in possessiónem suam, ædificántes urbes, et habitántes in eis. Fílii quoque Israël revérsi sunt per tribus et famílias in tabernácula sua. In diébus illis non erat rex in Israël : sed unusquisque, quod **251** sibi rectum videbàtur, hoc faciébat. ℟. Amen.

Antiphona 1. Laudàte Dóminum, quia benígnus Dóminus : psállite nómini eius, quoniam suàve est. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudêmus te Dómine, quia benígnus ac suàvis es : præsta ítaque, ut dum in tua laudatióne insístimus, à mundi nos inlécebris ádvoces, vel perfectórum societáti adglómeres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Super flúmina Babylônis, illic sédimus et flévimus : dùm recordarêmur tui Sion. *Psalmus* CXXXVI.

Orátio. Redémptor noster, Dómine, ámore captivitàtem nostram, ad quam nos adversárius sibi malè consentiéntes addíxit : et qui super confusiónis flúmina flendo humiliáti consédimus, te à tentatiónibus eripiénte, surgâmus : nec nos làbilis volúptas trahat in præcipitium ; sed lachrymàrum humílitas dedúcat ad cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 3. Propè esto Dómine, invocántibus te : et exáudi oratiónem nostram. *Psalmus* CXLIV.

℟. Ut quid, Dómine, repulísti nos? Deus in finem iràtus es, furor tuus super oves gregis tui. Meménto congregatiónis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. ℣. Salva plebem tuam, Dómine, et bénedic hereditàtem tuam. *P.* Quam creásti.

Preces. Verus Deus Filius Dei Christe, *P.* Exáudi, et pópulo tuo supplicánti miserére. ℣. Propter temetípsum, Deus, inclina aurem tuam ad oratiónem. Miséricors, *P.* Exáudi. ℣. Précibus adésto nostris; et cuncta, quæ rogàris, dona affluénter nobis placábilis, *P.* Exáudi, et pópulo ℣. Parce jam, summe Redémptor : indúlge exoràtus, et petitiónes supple propitius. *P.* Exáudi, et pópulo tuo supplicánti miserére.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Propè esto Dómine, invocántibus te ; ac voluntàtem timéntium imple : érige quique córruunt, et elísos susténta : ut, qui præcípites in mortem cádimus ; sóspites te erigénte surgâmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Osée Prophétæ (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Audite hoc sacerdótes, et atténdite domus Israël, et domus regis auscultàte : quia vobis judícium est, quóniam láqueus facti estis speculatióni, et sicut rete expánsum super Thabor. Et víctimas declinà-

suis in profúndum : et ego erudítor ómnium eórum. A Ego scio Ephraïm, et Israël non est abscónditus à me : quia nùnc fornicàtus est Ephraïm, contaminàtus est Israël. Non dabunt cogitatiónes suas ut revertántur ad Dominum suum : quia spíritus fornicatiónum in médio eórum, et Dóminum non cognovérunt. Et respondêbit arrogántia Israël in fáciem ejus : et Israël, et Ephraïm ruérunt iniquitàte suâ, ruet étiam Judas cum eis. In grégibus suis, et arméntis suis vadent ad quæréndum Dóminum, et non invénient : quia ablàtus est ab eis. In Dómino prævaricáti sunt, quia fílios aliénos genuérunt : et nùnc devoràbit eos messis cum paréntibus suis. Clángite búccinâ in Gábaa, tubâ in Rama : ululàte in Bethàven, post tergum tuum Bénjamin. Ephraïm in desolatióne erit in die correptiónis : in tríbubus Israël B osténdi fidem. Facti sunt príncipes Judá quasi assuméntes términum : super eos effúndam quasi aquam iram meam. Calúmniam pátiens, et quasi putrêdo dómui Judá. Et vidit Ephraïm languórem suum, et Judas vínculum suum : et ábiit Ephraïm ad Assur, et misit ad regem Ultórem : et ipse non póterit sanàre vos, nec sólvere pôterit à vobis vínculum. Quóniam ego quasi leæna Ephraïm, et quasi cátulus leónis dómui Judá : ego cápiam, et vadam : tollam, et non est qui éruat. Vadens revértar ad locum meum : donec deficiàtis, et quæràtis meam fáciem. In tribulatióne sua manè consúrgent ad me : Veníte, revertàmur ad Dóminum, quia ipse cepit, et sanàbit nos. ℟. Amen. C

Antiphona 1. Qui érigit elísos, et solvet compedítos; viam peccatórum extérminet. *Psalmus* CXLV.

Orátio. Dómine, qui solvis verbi poténtiâ compedítos; et per mádidum humi collyrium sacro sputámine circúmlitum illúminas cæcos : solve rogâmus nostrórum víncula peccáminum; et oppósitum nobis disrúmpe intéritum : elisos álleva ; et cæcitàtem méntium nostrârum legis tuæ doctrínâ perlústra ; ac, sicut in te justum dírigis; et miserándo ad véniam súscipis, et pupíllum viduámque pius protéctor inténdis ; ita nosmet in hac peregrinatióne custódias : ut ad æternitàtis dulcédinem post concéssa crímina

252 intromíttas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Qui sanas contrítos corde ; et álligas D contritiónes eórum. *Psalmus* CXLVI.

Orátio. Deus, qui sanas contrítos corde ; plagæ nostræ medêlam impénde : et qui stellârum númeras multitúdinem ; nos ad vitam prædestinàtis adjúnge ; ut beneplácitum tibi sit in nobis ; et in salûte nos ætérnâ júbeas exaltári. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Pone Dómine fínibus nostris pacem : et ádipe fruménti sátia nos. *Psalmus* CXLVII.

℟. Si oblítus fúero tui Hierúsalem, oblivíscàtur me déxtera tua. *P.* Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si tuî non memínero. ℣. Si non præposúero Hierúsalem in princípio lætítiæ meæ. *P.* Adhæreat.

Preces. Ad te clamántes, *P.* Deus exáudi. ℣. Afflictos corde, *P.* Deus exáudi. ℣. Bellis attrítos, *P.* Deus exáudi. ℣. Confráctis malis, *P.* Deus exáudi. ℣. De tuis cœlis, *P.* Deus exáudi. ℣. Fléntium voces. *P.* Deus exáudi. ℣. Geméntium corda, *P.* Deus exáudi. ℣. Onere pressos, *P.* Deus exáudi. ℣. In te sperántes, *P.* Deus exáudi. ℣. Lugéntes mala, *P.* Deus exáudi. ℣. Mala pavéntes, *P.* Deus exáudi. ℣. Nóxam defléntes, *P.* Deus exáudi. ℣. Optántes pacem, *P.* Deus. ℣. Pulsántium voces, *P.* Deus. ℣. Qui solus vivis, *P.* Deus. ℣. Rex omnis terræ, *P.* Deus. ℣. Simul rogàmus, *P.* Deus. ℣. Te deprecàmur, *P.* Deus. ℣. Voce, et corde. *P.* Deus.

Hymnus. O Nazarêne, lux, *fol.* 144.

Orátio. Dómine, qui posuísti Hierúsalem términum pacis ; credénti pópulo pacis tuæ tribue plenitúdinem : ipsa nos immortalitàte regat; ipsa in ætérna vita possídeat : Satiàtûrus itaque nos Dómine ex ádipe fruménti, tribue, ut cum hoc, quod nunc cérnimus in ænígmate, in omni te perfruàmur perspícuâ veritàte.

Pater noster.

IN QUARTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Fecit lunam. ℣. Exiit homo. *fol.* 178.

Antiphona. Israël me non cognóvit : pópulus meus me non intelléxit. *P.* Væ genti peccatríci, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israël. ℣. Et non audívit pópulus meus vocem meam : et Israël non inténdit mihi. *P.* Væ genti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Multiplicàta est super me iníquitas superbórum : *P.* Ego autem in toto corde meo scrutàbor mandáta tua. Coagulàtum est sicut lac cor eórum : ℣. Ego vero legem tuam meditàtus sum, Deus meus. *P.* Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Ego autem.

Hymnus.

Verbum Patris, quod pródiit factum caro;
Agnus Dei peccàta mundi áuferens :
Ad te venímus cérnui, ut ínclytum
Bibàmus almæ passiónis sánguinem.

Osténde vúlnerum sacrórum stígmata :
Exúrgat insígnis Crucis fortíssimum
Signum, quod in vigóre pérpetim
Manens, credéntibus salvatiónem cónferat.

Arundo, clavi, sputa, potus myrrheus,
Coróna spinârum, flagélla, láncea,
Impréssa sunt damnatiónis vérbera :
Jam nostra pro his cuncta dele crímina.

Fons vúlneris Sacri riget præcórdia,
Lavet cruor, malitiæque contágia :
Sit vita præsens absque omni crímine ;
Futûra detur in beáto múnere.

Ut, cùm resurgéndi dies effúlserit,
Orbique regni cláritas inlúxerit,
Sequàmur ætheris viam, quæ nos trahat
In se recéptos jam perénnes íncolas.

Honor sit Ætérno Deo, sit glória

sèris mihi ut relínquam te, et ábeam : quòcumque A perrexéris, pergam : et ubi moràta fúeris, et ego páriter moràbor. Pópulus tuus pópulus meus, et Deus tuus et Deus meus. Quæ te moriéntem terra suscéperit, in ea móriar : ibíque locum accipiam sepultúræ. Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si non sola mors me et te separáverit. Videns ergo Noëmi, quòd obstináto Ruth ánimo decrevísset secum pérgere, adversári nóluit, nec ultrà ad suos réditum persuadére : profectæque sunt simùl, et venérunt in Béthlehem. Quibus urbem ingréssis, velox apud cunctos fama percrébuit : dicebántque mulíeres : Hæc est illa Noëmi. Quibus ait : Ne vocétis me Noëmi (id est, pulchram) sed vocáte me Mara (id est, amáram) quia valdè amaritúdine replévit me Omnípotens. Egréssa sum plena, et vácuam redûcit B me Dóminus. Cur ígitùr vocàtis me Noëmi, quam humiliàvit Dóminus, et afflíxit Omnípotens? Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiónis suæ : ac revérsa est in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebántur. (*Cap.* II.) Erat autem viro Elímelech consanguíneus, homo potens, et magnàrum facultàtum, nómine Booz. Dixítque Ruth Moabítis ad socrum suam : Si jubes, vadam in agrum, et cólligam spicas, quæ meténtium fúgerint manus, ubicúmque cleméntis patrisfamílias repérero grátiam. Cui illa respondit : Vade fília mi. Abiit ítaque et colligêbat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habêret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elímelech. Et ecce, ipse veniêbat de Béthlehem, dixítque messóribus : Dóminus vo- C biscum. Qui respondérunt ei : Benedícat tibi Dóminus. Dixítque Booz júveni, qui messóribus præerat : Cujus est hæc puélla? Cui respóndit : Hæc est Moabítis, quæ venit cum Noëmi, de regióne Moabítide, et rogàvit ut spicas colligeret remanéntes, sequens messórum vestígia : et de manè usque nunc stat in agro, et ne ad moméntum quidem domum revérsa est. Et ait Booz ad Ruth : Audi fília, ne vadas ad colligéndum in álterum agrum, nec recédas ab hoc loco : sed júngere puéllis meis, et ubì messúerint, séquere. Mandávi enim púeris meis, ut nemo tibi moléstus sit : sed étiam si sitíeris, vade ad sarcínulas, et bibe aquas, de quibus et púeri mei bibunt. Quæ cadens in fáciem suam et adórans ait : Unde D mihi hoc, ut invenírem grátiam ante óculos tuos, et nosse me dignarêris peregrinam mulíerem? Cui ille respóndit : Nuntiàta mihi sunt ómnia, quæ féceris sócrui tuæ post mortem viri tui : et quòd derelíqueris paréntes tuos, et terram in qua nata es, et vénerís ad pópulum, quem ante nesciébas. Reddat tibi Dóminus pro ópere tuo, et plenam mercêdem accípies à Dómino meo Deo Israël, ad quem venísti, et sub cujus confugísti alas. Quæ ait : Invéni grátiam ante óculos tuos, dómine mi, qui consolàtus es me, et locûtus es ad cor ancíllæ tuæ, quæ non sum símilis unius puellàrum tuàrum. Dixit ad eam Booz : Quandò hora vescéndi fúerit, veni huc, et cómede panem, et tinge buccéllam tuam in acéto. Sedit ita-

que ad messórum latus, et congéssit poléntar comedítque, et saturàta est, et tulit relíquias. inde surréxit, ut spicas ex more collígeret. Pr autem Booz púeris suis, dicens : Etiam si vol métere 256 voluérit, ne prohibeàtis eam : vestris quoque manípulis projícite de indúst remanêre permíttite, ut absque rubóre cólli colligéntem nemo corrípiat. Collêgit ergo i usque ad vésperum : et quæ collígerat virgâ c et excútiens, invênit hórdei quasì ephi mensûr est, tres módios : quos portans revérsa est i tàtem, et osténdit sócrui suæ : insuper prót dedit ei relíquias cibi sui, quó saturàta fúerat. que ei socrus sua : Ubi hódiè collegísti, et císti opus? sit benedíctus qui misértus est tui cavítque ei apud quem esset operàta : et nome viri, quòd Booz vocarêtur. Cui respóndit N Benedíctus sit à Dómino : quóniam eàmde tiam, quam præbúerat vivis, servàvit et m Rursúsque : Propínquus noster est homo. E hoc quoque, inquit, præcêpit mihi, ut támdiù scríbus ejus júngerer, donèc omnes ségetes réntur. Cui dixit socrus : Mélius est, fília mi, puéllis ejus éxeas ad meténdum, ne in áli quíspiam resístat tibi. Juncta est ígitùr puéllis et támdiù cum eis méssuit, donèc hórdea et t in hórreis conderéntur. (*Cap.* III.) Postquam revérsa est ad socrum suam, audívit ab ea mi, quæram tibi réquiem, et providêbo ut b tibi. Booz iste, cujus puéllis in agro juncta e pínquus noster est, et hac nocte áream hórd tilat. Lavàre ígitùr, et úngere, et indúere cult vestiméntis, ac descénde in áream : non te homo, donèc esum potúmque finíerit. Quandò íerit ad dormiéndum, nota locum in quo dó veniésque, et discoopéries pállium, quó ope parte pedum, et projícies te, et ibi jacêbis : i tem dicet tibi quid ágere débeas. Quæ res Quicquid præcéperis mihi fáciam. Descendi áream, et fecit omnia, quæ sibi imperáverat Cùmque comedísset Booz, et bibísset, et fact set hilárior, isséque ad dormiéndum juxta a manipulórum, venit abscónditè, et discoopért dibus ejus pállio, se projêcit. Et ecce, jam médià expàvit homo, et conturbàtus est : mulíerem jacéntem ad pedes suos, et ait illi es? Illa respóndit : Ego sum Ruth ancílla tu pánde pállium super fámulam tuam, quia pro es. Et ille, Benedícta, inquit, es à Dómino priórem misericórdiam posterióre superásti non es secûta júvenes, sive páuperes sive Noli ergo metúere, sed quid díxeris mihi, tibi. Scit autem omnis pópulus, qui hábit portas urbis meæ, mulíerem te esse virtût ábnuo me propínquum, sed est álius me propí Quiésce hac nocte : et facto manè, si te propinquitàtis jure retinère, benè res acta e autem ille nolúerit, ego te absque ulla dubi suscípiam, vivit Dóminus : dormi usquè man

solvit itaque ad pedes ejus usque noctis abscéssum. A Surrexítque ántequàm hómines se cognóscerent mútuò, et dixit Booz : Cave ne quis nóverit quòd huc véneris. Et rursùm, Expánde, inquit, pállium tuum quo operíris, et tene utrâque manu. Quâ extendénte, et tenénte, mensus est sex módios hórdei, et pósuit super eam. Quæ portans ingréssa est civitâtem, et venit ad socrum suam. Quæ dixit ei : Quid egísti filia? Narravítque omnia, quæ sibi fecísset homo. Et ait : Ecce sex módios hórdei dedit mihi, et ait : Nolo vacuam te revérti ad domum tuam. Dixítque Noëmi : Expecta filia donec videâmus quem éxitum hábeat. Neque enim cessâbit homo nisi compléverit quod locûtus est. (*Cap.* IV.) Ascéndit ergo Booz ad portam, et sedit ibi. Cùmque vidísset propínquum præterire, de quo priùs sermo hábitus est, dixit ad eum : Declína paulísper, et sede hic, vocáto eo nómine suo. Qui divértit, et sedit. Tollens autem Booz decem viros de senióribus civitâtis, dixit ad eos : Sedéte hic. Quibus resedéntibus, locûtus est ad propínquum : Partem agri fratris nostri Elímelech vendit Noëmi, quæ revérsa est de regióne Moabítide : quod audire te vólui, et tibi dícere coram cunctis sedéntibus, et majóribus natu de pópulo meo. Si vis possidére jure propinquitâtis, eme, et pósside : sin autem displícet tibi, hoc ipsum índica mihi, ut sciam quid fácere débeam : nullus est enim propínquus, excépto te, qui prior es; et me, qui secúndus sum. At ille respóndit : Ego agrum emam. Cui dixit Booz : Quandò émeris agrum de manu mulíeris, Ruth quoque Moabítidem, quæ uxor defúncti fuit, debes accípere : ut súscites nomen propínqui tui. Qui respóndit : Cedo jure propinquitâtis : neque enim posteritâtem famíliæ meæ delére débeo. Tu meo útere privilégio, quo me libénter carére profíteor. C Hic autem erat mos antiquitâtis in Israël inter propínquos, si 257 quandò alter álteri suo jure cedêbat, ut esset firma concéssio, solvêbat homo calciaméntum suum, et dabat próximo suo : hoc erat testimónium concessiónis in Israël. Dixit ergo propínquo suo Booz : Tolle calciaméntum. Quod statim solvit de pede suo. At ille majóribus natu, et univérso pópulo ait : Testes, inquit, vos estis hódiè, quod possséderim ómnia quæ fuérunt Elímelech, et Chélion, et Máhalon, tradénte Noëmi : et Ruth Moabítidem, D uxórem Máhalon, in conjúgium súmpserim, ut súscitem nomen defúncti in hereditâte sua, ne vocábulum ejus de família sua ac frátribus et pópulo deleâtur. Vos, inquam, hujus rei testes estis. Respóndit omnis pópulus, qui erat in porta, et majóres natu : Nos testes sumus : fáciat Dóminus hanc mulíerem, quæ ingréditur domum tuam, sicut Rachel et Liam, quæ ædificavérunt domum Israël : ut sit exémplum virtûtis in Ephrata, et hábeat célebre nomen in Béthlehem : fiátque domus tua, sicut domus Phares quem Thamar péperit Judæ, de sémine quod déderit tibi Dóminus ex hac puélla. Tulit ítaque Booz Ruth, et accépit uxórem : ingréssus est ad eam, et dedit illi Dóminus, ut concíperet, et páreret fílium. Dixerúntque mulíeres ad Noëmi : Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut defíceret succéssor famíliæ tuæ, et vocarêtur nomen ejus in Israël. Et hábeas qui consolétur ánimam tuam, et enútriet senectûtem : de nuru enim tua natus est, qui te díliget : et multò tibi est mélior, quàm si septem habéres fílios. Suscéptum Noëmi púerum pósuit in sinu suo, et nutrícis ac gérulæ offício fungebâtur. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, ac dicéntes : Natus est fílius Noëmi : vocavérunt nomen ejus Obed : hic est pater Isaï, patris David. Hæc sunt generatiónes Phares : Phares génuit Esron, Esron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Náhasson, Náhasson génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Isaï, Isaï génuit David regem.
B ℟. Amen.

Hymnus.

Noctis tempus jam præterit,
Jam gallus canit, vivis
Gallo canénte spes reddit;
Ægris salus refúnditur.
Somno graváti súrgite,
Cordis reâtum pándite,
Jesúque laudem dícite,
Qui nos redêmit sánguine.
Non ut fallax discípulus,
Qui pacem ferens ósculo;
Et dolum tenens péctore,
Turbis Magístrum trádidit.
Jesus captus ab ímpiis :
Dispergúntur discípuli :
Locûtus est ut Dóminus
Nocte férens scándalum.
Jesus suis discípulis,
Dùm crucem suam prædicat,
Negári sese præmonet;
Petrus factûrus ábnegat.
Petrus fervens spíritu
Séquitur in prætório;
Sed ágnitus discípulus,
Negâvit Christum Dóminum.
Petrus jurâbat ómnibus :
Se non novisse hóminem :
Vox namque galli résonat,
Et Petrus culpam méminit.
Jesus, dùm Petrum réspicit,
Fidem Petri dùm súscipit,
Petrúsque, flendo, récipit,
Quod ante pauló amíserat.
Et nos precâmur, Dómine,
Fidem Petri recípere,
Fidémque Apostólicam,
Flentes pro nostro crímine.
Gallo canénte vénimus;
Laudes Deo persólvimus :
Confessiónis própriæ
Dantes ei veram fidem.
Abscéde princeps dæmonum
Cum nóxiis phantásmatum :

Jam nos piàvit véritas;
Jam probra tersit chàritas.
Hinc te, Deus, depóscimus,
Ut pervagántes dœmonas
Signo salûtis déstruas;
Nos à pavóre líbera.
Hac noctis horà præscius
David futúræ glóriæ
Deo preces multíplicat,
In matutínis éxcubans.
Hac nos opórtet súrgere
Illo vigóre córporis,
Illóque voto spíritûs,
Quo expiêmur sórdibus.
Exúrge, nobiscum Deus,
Laudes tuórum súscipe,
Lustrándo corda lúbrica
Lucis novéllæ grátià.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
258 Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 138.

Capitula. Deus, Dei Fílius, qui voluntàriè decípulam venántium passus, voluntàriè útique créderis crucifixus; concéde nobis et passiónis tuæ exceptióne singuláriter jocundári, et resurrectiónis tuæ gáudio fidéliter attólli: ut qui passiónis tuæ solémnia devóti præcinénda cánticis inchoâmus, respéctu lucis tuæ copiósiùs inlustrêmur.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus in choro. *Orátio.* Laus tua Dómine. *Alia Lauda.* Laudent nomen Dei in choro. *Orátio.* Deus qui ineffabílibus. *fol.* 181.

Lauda. Usquè ad vésperum quàm magnificàta sunt ópera tua, Dómine!

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Ne tradas me, Dómine, desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsùm me; *P.* Ne derelínquas, ne unquàm exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo et dolóso líbera me. *P.* Ne derelínquas.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Eripe me, Dómine, à calúmniis hóminum: quia servàvi mandàta tua. Fáciem tuam illúmina super servum tuum: *P.* Et doce me justificatiónes tuas, Dómine. ℣. Mirabília testimónia tua, Dómine: ídeò scrutàta est ánima mea. *P.* Et doce. ℣. Glória, etc. *P.* Et doce.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capitula. Novimus, Dómine, quòd traditóris tui perpéssus injúriam, usque ad mortem non derelíqueris patiéntiam: et cùm ille insatiábilis homicida te Magístrum tradíderit occidéndum; tu tamen ne ipsum quidem volúeris moritùrum: da ergo, quæsumus, nobis, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, et pàtiéntiæ teneâmus exémpla: non nos vorágo iræ præcípitet, nec per noctem hujus sæculi tentàtor malígnus, quasi fur in hora quacúmq táminet: quò passiónis tuæ stígmata sint n custódiam indeféssam.

Pater noster.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et.

Benedictio. Christus, Dei Fílius, qui olii diánte hujus diéi festi témpore, detrahént pértulit linguas, nostrórum ómnium fáciat e sértas; ℟. Amen. Et qui pro ímpiis passus nocens, vos sibi fáciat sine fine consórte Amen. Ut, cujus nunc passiónem mœstificáti tis, ad resurrectiónis ejus gáudium lætificátis bus accedàtis. ℟. Amen

Per misericórdiam.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuu mine, *P.* Et lumen sémitis meis, Deus me Jurávi, et státui custodire judícia justítiæ tuæ

Orátio. Lumen tuum, Dómine, legis tuæ agnitióne osténde: ut à lúbricis cásibus tu mine erigâmur, et álacres in tuo lúmine ad nàta æternitàtis tuæ gáudia festinêmus. ℟.

Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mi Et à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. reditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum exultàtio cordis mei sunt.

Orátio. Tríbue nobis, Dómine, adjutórium nándi ódia iniquórum, et fallácia superàre p catórum: Esto protéctor sperántium in verb et súscipe húmiles juxta elóquium tuum: qu possimus tua mandàta servàre, et judícia t túere, et de admíssis indulgéntiam promere Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Iníquos ódio hàbui, et abominàtus *P.* Legem autem tuam diléxi, Deus meus. jùtor, et susceptor meus es tu: et in verbun speràvi.

Orátio. Auxiliàre nobis Dómine, et salvi é te enim desisténte, perdítio, et te præservánte est plenitúdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobi *sua oratióne*, *fol.* 183.

SECUNDA FERIA POST MEDIANTE DIE FEST

Ad Matutinum.

Exúrge, Dòmine, salvum me fac, Deus *Psalmus* III.

Orátio. Exúrge Dómine Deus noster in a humílium, et in extermínium persequéntium cóntere adversários nostros, qui nos à pr tuis, dolósis promissiónibus, et apértis ter avértere moliúntur: in nullo enim profícient insídiæ, **259** si tuo muniâmur semper ad grátiæ. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Astitérunt reges terræ, et pr convenérunt in unum, advérsùs Dóminum,

versùs Christum ejus. *P.* Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: et Dóminus subsannâbit eos: et in furóre suo conturbâbit eos. ℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? *P.* Qui. ℣. Glória. *P.* Qui.

Orátio. Deus Pater Unigéniti filii tui, qui hábitas in cœlis, qui irridéndos atque subsannándos omnes reges terræ et príncipes, advérsùm Christum tuum conveniéntes, osténdis; da nobis speciâle munus hoc grátiæ tuæ, ut advérsis nesciâmus ullo modo cédere: quò sic in furórè tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Odísti Dómine omnes qui operántur iniquitâtem: *P.* Perdes eos qui loquúntur mendácium. ℣. Júdica illos, Deus. Décidant à cogitatiónibus suis.

Orátio. Deus, qui ódio habes omnes, qui operántur iniquitâtem, charitâtis munímine nos reple: ut aliquándò ad te convérsi, dolóris sui séntiant cúmulum, qui contra te loquúntur mendácium. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Quia non est in ore inimicórum véritas: cor eórum vanum est. Sepúlchrum patens est guttur eórum, *P.* Linguis suis dolósè agébant, júdica illos Deus. ℣. Quòniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: dentes peccatórum contrivísti.

Orátio. In ore inimicórum tuórum, Dómine, véritas non est: quia dum à te in íntimis avertúntur, cor eórum vanitâte destrúitur. Da ergò nobis, ut sic lingua nostra cum purítâte consciéntiæ accéptum tibi déferat hymnum, ut patens malignitâtis non efficiátur sepúlchrum. ℟. Amen.

Per.

℟. Misériis afflíctus sum, et turbâtus sum: totâ die contristâtus ingrediêbar: quóniam ánima mea compléta est inlusiónibus. *P.* Et non est sánitas in carne mea. ℣. Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: et confirmasti super me manum tuam. *P.* Et non est.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui traditúrum te morti, ante mortem præscius prædixísti; et illic ubi constitúta est domus omnis vivéntis, ad inférna útique, móriens descendísti; da nobis, ut cùm tempus vocatiónis nostræ advénerit, illic non deveniâmus retentúri in pœnam: quò tu móriens liberâtor accessísti per véniam: sed emíttens manum tuam de profúndo Inférni maniféstâ poténtiâ líbera; qui solus pro ímpiis tuam pónere dignâtus es ánimam. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Antiphona. Quóniam iniquitâtem meam ego cognósco, Dómine: ab ipsa munda me. Déprecor, miserêre mei, miserêre. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, A et própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem; et déleas, quæ géssimus, cuncta peccâta. Crea ítaque Deus in córdibus nostris, quod ames; et propitiatióne sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia. ℟. Amen.

Per.

Ad Cánticum. Antiphona. Confundántur omnes qui me persequúntur, et non confúndar egò: páveant illi, et non páveam ego.

Cánticum Hieremíæ (*Cap.* XVII).

Sana me Dómine, et sanâbor: * salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea, et virtus mea tu es.

B Ecce ipsi dicunt mihi: Ubi est verbum Dómini? * véniat. Et ego non sum turbâtus, te pastórem sequens.

Et diem hóminis non desiderávi, tu scis. * Quod egréssum de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit.

Non sis mihi formídini, * spes mea tu in die afflictiónis meæ.

Confundántur omnes qui me persequúntur, et non confúndar ego: * páveant illi, et non páveam ego.

Induc super eos diem afflictiónis, * et dúplici contritióne cóntere eos.

Orátio. Confundántur omnes Dómine, qui persequúntur in nos sanctum nomen tuum, et non confundâmur nos, qui venerâmur et crédimus, et passiónis tuæ injúriam, et resurrectiónis tuæ poC téntiam: prævâleat ergo virtus glóriæ tuæ, quæ et persequéntes te à pravitâte detérreat, et credéntes in ætérnum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen.

Per. etc.

260 *Ad Benedíctus. Antiphona.* Ego ad te, Dómine, clamávi et manè orátio mea prævéniet te. ℣. Dómine Deus salútis meæ, die clamávi, et nocte coram te.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum: in psaltério, et cíthara laudâte eum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Samuélis (*Primi Regum cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Concêpit Anna, et péperit filium, vocavítque nomen ejus Sámuël: eò quòd à Dómino D postulásset eum. Ascéndit autem vir Elcana, et omnis domus ejus, ut immolâret Dómino hóstiam solémnem, et votum suum, et Anna non ascéndit: dixit enim viro suo: Non ascéndam, donec ablactêtur infans, et ducam eum, et appáreat in conspéctu Dei, et máneat ibi júgiter. Et ait Elcana vir suus: Fac quod tibi bonum vidêtur, et mane donec ablácies eum. Mansit ergo múlier, et lactâbat fílium suum, donec amovêret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus, et tribus módiis farínæ, et ámphora vini, et addúxit eum in domum Dómini in Silo. Puer autem erat infántulus: et immolavérunt vítulum, et obtulérunt púerum Heli, Annáque ait: Obsecro mi Dómine, vivat ánima tua: ego sum illa múlier, quæ steti coram

te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcircò commodávi eum Dómino, cunctis diébus quibus fúerit accomodátus Dómino. Et adorávit ibi Dóminum. Et orávit Anna, et ait : Exultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cor meum in Deo salutári meo. (*Cap.* II.) Et ábiit Elcana in Rámatha, urbem suam : puer autem Sámuël erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem Heli sacerdótis. Porrò filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdótum ad pópulum : sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive cácabum : et omne quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi : sic quoque faciébat univérso Israëli veniéntium in Silo. Etiam ántequàm adolérent ádipem, veniébat puer sacerdótis, et dicébat immolánti : Da mihi carnem ; ut coquam sacerdóti : non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicébat quoque ímmolans : Accendátur primùm juxta morem adeps, et tolle tibi quantum desíderat ánima tua. Qui respóndens ajébat ei : Nequáquam : sic enim dabis, alióquin tollam vi. Erat autem peccátum puerórum grande nimis coram Dómino : quia retrahébant hómines à sacrifício Dómini. Sámuël autem ministrábat in conspéctu Dómini, puer autem accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam offerébat ei statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immolárent hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ et uxóri ejus Annæ : dixítque : Reddat tibi Dóminus semen de mulíere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, et concépit, et péperit tres fílios, et duas fílias : et magnificátus est puer Sámuël apud Deum. Heli autem erat senex valdè, et audívit ómnia quæ faciébant fílii sui univérso Israëli : et quómodo dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi : et dixit eis : Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni Israël? Nolíte fílii mi : non enim est bona fama, quam ego áudio, ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei póterit Dóminus : si autem in Dóminum peccáverit, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui : quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiébat, atque crescébat, et placébat tam Deo quàm homínibus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam prætérit. *fol.* 237.

Capítula. Líbera nos Dómine à lábiis iníquis, et à lingua magníloqua, qui in Crucis appénsus est statérâ : et præsta, ut nec accusatóri accusándi áditus páteat, nec plebs tua ejus decípulis acquiéscat, nec iram tuam suggéstio fallax commóveat. Sed tu Dómine ipsum humáni géneris cállidum insidiatórem frámeâ divínâ concide : et pro miséris páuperum ínclytâ bonitáte exúrge.

Pater noster. A malo nos líbera, etc.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. ℣. Et lumen sémitis meis, Deus meus. ℣. Jurávi, et státui custodíre judícia justítiæ tuæ.

Orátio. Lumen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitióne osténde : ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigámur ; ut álacres in tuo **261** lúmine ad destinàta æternitátis tuæ gáudia festinémus. ℟. Amen.

Per.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, qui dat páuperi, non indigébit : qui déspicit deprecántem, sustinébit penúriam. Cùm surrexérint ímpii, abscondéntur hómines : cùm illi períerint, multiplicabúntur justi. (*Cap.* XXIX.) Viro, qui corripiéntem durâ cervíce contémnit, repentínus super eum véniet intéritus : et eum sánitas non sequétur. In multiplicatióne justórum lætábitur vulgus : cùm ímpii súmpserint principátum, gemit pópulus. Vir, qui amat sapiéntiam, lætíficat patrem suum : qui autem nutrit scortum, perdet substántiam. Rex justus érigit terram, vir avárus déstruit eam. Homo blandus, qui sermónibus lóquitur amíco suo, rete expándit gréssibus ejus. Peccántem virum iníquum invólvit láqueus : et justus laudábit, atque gaudébit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* II).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Venit vir Dei ad Heli, et ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Numquid non apértè revelátus sum dómui patris tui, cùm esset in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israël mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, et adolêret mihi incénsum, et portáret ephod coram me : et dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israël. Quare calce abjecístis víctimam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offeréntur in templo : et magis honorásti fílios tuos quàm me, ut comederétis primítias omnis sacrifícii pópuli mei? Proptérea ait Dóminus Deus Israël : Loquens locútus sum, ut domus tua, et domus patris tui, ministráret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus : Absit hoc à me : sed quicúmque honorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, et præcídam bráchium tuum, et bráchium domûs patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israël : et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam ex te pénitùs virum ab altári meo : sed ut defíciant óculi tui, et tabéscat ánima tua : et pars magna domûs tuæ moriétur, cùm ad virílem ætátem vénerint. Hoc autem erit tibi signum, quod ventúrum est : duo fílii tui, Ophni et Phínees in die una moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet : et ædificábo illi domum fidélem, et ambulábit coram Christo

... cunctis diêbus. Futûrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniet ut orêtur pro ..., et ófferat nummum argénteum, et tortam panis, ...cátque : Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotàlem, ut cómedam bucéllam panis. (*Cap.* III.) Puer autem Sámuël ministràbat coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus ; in diêbus illis non erat vísio manifésta. Factum est autem in die quadam, Heli jacêbat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec poterat vidêre lucérnam Dei ántequàm extingnerêtur, Sámuël autem dormiêbat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocàvit Dóminus Sámuël. Qui respóndit : Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit : Ecce ego, quem vocásti me. Qui dixit : Non vocávi te fili : revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjêcit Dóminus vocàre rursùm, Sámuël. Consurgénsque Sámuël, ábiit ad Heli, et dixit : Ecce ego : vocásti enim me. Qui respóndit : Non vocávi te, fili mi : revértere, dormi. Porró Sámuël nec dum sciêbat Dóminum, neque revelàtus fúerat ei sermo Dómini. Et adjêcit Dóminus, et vocàvit Sámuel rursùm tértió. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait : Ecce ego : quem vocásti me. Intelléxit ígitur Heli quia Dóminus vocàret púerum : et ait ad Sámuël : Vade, dormi : et si deínceps vocáverit te, dices : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ígitur Sámuël, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit : et vocàvit, sicut vocáverat secúndò, et tértiò, Sámuël. Et ait Sámuël : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Sámuël : Ecce ego fácio verbum in Israël : quod quicúmque audíerit, tinnient ambæ aures ejus. In die illo suscitàbo advérsùs Heli ómnia quæ locûtus sum super domum ejus : incípiam, et complêbo. Prædixi enim ei quòd judicatûrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitâtem filiórum ejus, eò quód nóverat indignè ágere fílios suos, et non corrípuit eos. Idcircò jurávi dómui Heli, quòd non expiêtur iníquitas domûs ejus víctimis et munéribus usque in sempitérnum. Dormívit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël timêbat **262** indicàre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit ei : Fili mi Sámuël? Qui respóndens, ait : Prestò sum. Et interrogàvit eum : Quis est sermo Dómini, quem locûtus est ad te? Ne celáveris mihi : hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si celáveris à me sermónem, ex ómnibus quæ dicta sunt tibi. Indicàvit ítaque Sámuël univérsos sermónes, et non abscóndit ab eo quicquam. Et ille respóndens ait : Dóminus est : quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, et Dóminus erat cum eo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Sana me, Dómine, turbàta sunt ossa mea, et ánima mea turbàta est valdè : tu, Dómine, convertere, et éripe ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me.

Orátio. Christe, Dei Fílius, cujus ossa et ánima in passióne turbàta sunt, sana plagam cordis nostri : ut, confirmátis virtûtum óssibus, sic passiónis tuæ A concinàmus præcónia, ut resurrectiónis conlætémur impénsiùs glóriâ pòst futúrâ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Caligàvit præ amaritúdine óculus meus : inveterávi inter omnes inimícos meos. Discédite à me omnes qui operámini iniquitàtem : quia exaudívit Dóminus vocem meam. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis stratum meum rigàbo.

Orátio. Dei Patris Unigénite Fili Christe, cujus divinitàtis óculos sic passiónis injúria non turbat, ut tamen passióne ipsâ in solo hómine assúmptâ, excipiat nos fámulos tuos ; in quorum via amaritúdinis, et óculus calligàvit, et vita inter inimícos pósita veteráscit, sic à nobis accéssum exclûde totius malítiæ, B ut cómpotes habeâmur felicitàtis ætérnæ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Dómine Deus, salvum me fac secúndùm justítiam meam : et consumêtur nequítia peccatóris, et dírige justum, scrutans corda et renes Deus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

℟. Non erubéscant in me, qui te expéctant Dómine, Dómine virtûtum. Non confundántur super me qui requírunt te, Deus Israël. *P*. Quia propter te sustínui impropérium. ℣. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo : quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. *P*. Quia propter te.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, *P*. Miserêre, et C parce pópulo tuo. ℣. Esto pro nobis expóstulans, qui matrem de cruce comméndas. *P*. Miserêre. ℣. Qui Petri láchrymas áccipis, post lapsum érige nos mitis. *P*. Miserêre. ℣. Ut qui te passum jam crédimus, tecum sine fine vivàmus. *P*. Miserêre. *Psalmus* L.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehem. *folio* 144.

Orátio. Dómine Deus, salvum fac pópulum tuum secúndùm accéptum à te justítiæ donum, in quo sánctæ fídei nobis tribuísti mystérium : ut porrécto título Crucis, sic consumàtur nequítia peccatóris, ut dirigàtur justus per sémitas æquitàtis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophêtæ (*Cap.* XXXIV)

℟. Deo gratias.

D Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis prophêta de pastóribus Israël : prophêta, et dices pastóribus : Hæc dixit Dóminus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos : nonne greges pascúntur à pastóribus? Lac comedebàtis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebàtis : gregem autem meum non pascebàtis. Quod infírmum fuit non solidástis, et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod períerat non quæsístis : sed cum austeritàte imperabámini eis, et cum poténtia. Et dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor : et factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiàrum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excél-

te hîc orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcircò commodávi eum Dómino, cunctis diêbus quibus fúerit accomodâtus Dómino. Et adorâvit ibi Dóminum. Et orâvit Anna, et ait : Exultâvit cor meum in Dómino, et exaltâtum est cor meum in Deo salutári meo. (*Cap.* II.) Et ábiit Elcana in Rámatha, urbem suam : puer autem Sámuël erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem Heli sacerdótis. Porrò filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdôtum ad pópulum : sed quicúmque immolásset víctimam, veniêbat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, et habêbat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mittêbat eam in lebêtem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive cácabum : et omne quod levâbat fuscínula, tollêbat sacérdos sibi : sic quoque faciêbat univérso Israëli veniéntium in Silo. Etiam ántequàm adolérent ádipem, veniêbat puer sacerdótis, et dicêbat immolánti : Da mihi carnem ; ut coquam sacerdóti : non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicêbat quoque ímmolans : Accendâtur primùm juxta morem adeps, et tolle tibi quantum desíderat ánima tua. Qui respóndens ajêbat ei : Nequâquam : sic enim dabis, aliòquin tollam vi. Erat autem peccâtum puerórum grande nimis coram Dómino : quia retrahébant hómines à sacrifício Dómini. Sámuël autem ministrâbat in conspéctu Dómini, puer autem accinctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciêbat ei mater sua, quam offerêbat ei statútis diêbus, ascéndens cum viro suo, ut immolárent hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ et uxóri ejus Annæ : dixítque : Reddat tibi Dóminus semen de muliere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitâvit ergo Dóminus Annam, et concêpit, et péperit tres filios, et duas filias : et magnificâtus est puer Sámuël apud Deum. Heli autem erat senex valdè, et audívit ómnia quæ faciébant filii sui univérso Israëli : et quómodo dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi : et dixit eis : Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni Israël? Nolite filii mi : non enim est bona fama, quam ego áudio, ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placâre ei póterit Dóminus : si autem in Dóminum peccáverit, quis orâbit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui : quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiêbat, atque crescêbat, et placêbat tam Deo quàm homínibus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam prætérit. *fol.* 257.

Capítula. Libera nos Dómine à lábiis iníquis, et à lingua magníloqua, qui in Crucis appénsus est statêrâ : et præsta, ut nec accusatóri accusándi áditus páteat, nec plebs tua ejus decípulis acquiéscat, nec iram tuam suggéstio fallax commóveat. Sed tu Dómine ipsum humáni géneris cállidum insidiatórem frámeâ divínâ concide : et pro miseriis páuperum ínclytâ bonitâte exúrge.

A Pater noster. A malo nos líbera, etc.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. ℣. Et lumen sémitis meis, Deus meus. P. Jurávi, et státui custodíre judícia justítiæ tuæ.

Orátio. Lumen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitióne osténde : ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigâmur ; ut álacres in tuo 261 lúmine ad destinâta æternitâtis tuæ gáudia festinémus. ℟. Amen.

Per.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, qui dat páuperi, non indigêbit : qui déspicit deprecántem, sustinêbit penúriam. Cùm surrexérint
B impii, abscondéntur hómines : cùm illi períerint, multiplicabúntur justi. (*Cap.* XXIX.) Viro, qui corripiéntem durâ cervíce contémnit, repentínus super eum véniet intéritus : et eum sánitas non sequêtur. In multiplicatióne justórum lætábitur vulgus : cùm ímpii súmpserint principâtum, gemit pópulus. Vir, qui amat sapiéntiam, lætíficat patrem suum : qui autem nutrit scortum, perdet substántiam. Rex justus érigit terram, vir avârus déstruit eam. Homo blandus, qui sermónibus lóquitur amico suo, rete expándit gréssibus ejus. Peccántem virum iníquum invólvit láqueus : et justus laudâbit, atque gaudêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuëlis (*Primi Reg. cap.* II).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Venit vir Dei ad Heli, et ait ad
C eum : Hæc dicit Dóminus : Numquid non apértè revelâtus sum dómui patris tui, cùm esset in Ægypto in domo Pharaônis? Et elégi eum ex omnibus tribubus Israël mihi in sacerdôtem, ut ascénderet ad altâre meum, et adolêret mihi incénsum, et portâret ephod coram me : et dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israël. Quare calce abjecístis víctimam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offeréntur in templo : et magis honorásti filios tuos quàm me, ut comederêtis primítias omnis sacrifícii populi mei? Proptérea ait Dóminus Deus Israël : Loquens locûtus sum, ut domus tua, et domus patris tui, ministrâret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus : Absit hoc à me : sed quicúmque honorificáverit me, glorificâbo
D eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, et præcídam bráchium tuum, et bráchium domûs patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidêbis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israël : et non erit senex in domo tua ómnibus diêbus. Verúmtamen non áuferam ex te pénitùs virum ab altári meo : sed ut defíciant oculi tui, et tabéscat ánima tua : et pars magna domûs tuæ moriêtur, cùm ad virílem ætâtem vénerint. Hoc autem erit tibi signum, quod ventûrum est : duo filii tui, Ophni et Phínees in die una moriéntur ambo. Et suscitâbo mihi sacerdôtem fidêlem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet : et ædificâbo illi domum fidélem, et ambulâbit coram Christo

meo cunctis diébus. Futûrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniet ut orétur pro eo, et ófferat nummum argénteum, et tortam panis, dicátque : Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotâlem, ut cómedam bucéllam panis. (*Cap.* III.) Puer autem Sámuël ministrâbat coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus ; in diébus illis non erat vísio manifésta. Factum est autem in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec poterat vidére lucérnam Dei ántequàm extinguerétur, Sámuël autem dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocâvit Dóminus Sámuël. Qui respóndit : Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit : Ecce ego, quem vocásti me. Qui dixit : Non vocávi te fili : revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjécit Dóminus vocâre rursùm, Sámuël. Consurgénsque Sámuël, ábiit ad Heli, et dixit : Ecce ego : vocásti enim me. Qui respóndit : Non vocávi te, fili mi : revértere, dormi. Porró Sámuël nec dum sciébat Dóminum, neque revelâtus fúerat ei sermo Dómini. Et adjécit Dóminus, et vocâvit Sámuel rursùm tértió. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait : Ecce ego : quem vocásti me. Intelléxit ígitur Heli quia Dóminus vocâret púerum : et ait ad Sámuël : Vade, dormi : et si deínceps vocáverit te, dices : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ígitur Sámuël, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit : et vocâvit, sicut vocáverat secúndò, et tértiò, Sámuël. Et ait Sámuël : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Sámuël : Ecce ego fácio verbum in Israël : quod quicúmque audíerit, tinnient ambæ aures ejus. In die illo suscitâbo advérsùs Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus : incípiam, et complébo. Prædíxi enim ei quòd judicatûrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitâtem filiórum ejus, eò quód nóverat indignè ágere filios suos, et non corrípuit eos. Idcircò jurávi dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis et munéribus usque in sempitérnum. Dormívit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël timébat **262** indicâre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit ei : Fili mi Sámuël? Qui respóndens, ait : Prestò sum. Et interrogâvit eum : Quis est sermo Dómini, quem locûtus est ad te? Ne celáveris mihi : hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si celáveris à me sermónem, ex ómnibus quæ dicta sunt tibi. Indicâvit ítaque Sámuël univérsos sermónes, et non abscóndit ab eo quicquam. Et ille respóndens ait : Dóminus est : quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, et Dóminus erat cum eo. ℟. Amen.

Antiphona 1. Sana me, Dómine, turbâta sunt ossa mea, et ánima mea turbâta est valdè : tu, Dómine, convertere, et éripe ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me.

Orátio. Christe, Dei Filius, cujus ossa et ánima in passióne turbâta sunt, sana plagam cordis nostri : ut, confirmátis virtûtum óssibus, sic passiónis tuæ A concinâmus præcónia, ut resurrectiónis conlætémur impénsiùs glóriâ pòst futúrâ. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Caligâvit præ amaritúdine óculus meus : inveterávi inter omnes inimícos meos. Discédite à me omnes qui operámini iniquitâtem : quia exaudívit Dóminus vocem meam. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis stratum meum rigâbo.

Orátio. Dei Patris Unigénite Fili Christe, cujus divinitâtis óculos sic passiónis injúria non turbat, ut tamen passióne ipsâ in solo hómine assúmptâ, excípiat nos fámulos tuos; in quorum via amaritúdinis, et óculus calligâvit, et vita inter inimícos pósita veteráscit, sic à nobis accéssum exclúde totíus malítiæ, B ut cómpotes habeâmur felicitâtis ætérnæ. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Dómine Deus, salvum me fac secúndùm justítiam meam : et consumétur nequítia peccatóris, et dírige justum, scrutans corda et renes Deus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et éripe me. ℟. Non erubéscant in me, qui te expéctant Dómine, Dómine virtûtum. Non confundántur super me qui requírunt te, Deus Israël. *P*. Quia propter te sustínui impropérium. ℣. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo : quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. *P*. Quia propter te.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, *P*. Miserére. et C parce pópulo tuo. ℣. Esto pro nobis expóstulans, qui matrem de cruce comméndas. *P*. Miserére. ℣. Qui Petri láchrymas áccipis, post lapsum érige nos mitis. *P*. Miserére. ℣. Ut qui te passum jam crédimus, tecum sine fine vivâmus. *P*. Miserére. *Psalmus* L.

Hymnus. O Nazaréne, lux Béthlehem. *folio* 144.

Orátio. Dómine Deus, salvum fac pópulum tuum secúndùm accéptum à te justítiæ donum, in quo sánctæ fidei nobis tribuísti mystérium : ut porrécto título Crucis, sic consumátur nequítia peccatóris, ut dirigâtur justus per sémitas æquitâtis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXIV)

℟. Deo grátias.

D Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis prophéta de pastóribus Israël : prophéta, et dices pastóribus : Hæc dixit Dóminus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos : nonne greges pascúntur à pastóribus? Lac comedebâtis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebâtis : gregem autem meum non pascebâtis. Quod infírmum fuit non solidástis, et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod períerat non quæsístis : sed cum austeritâte imperabámini eis, et cum poténtia. Et dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor : et factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excél-

su : et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requireret. Proptéreà pastóres audite verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus : quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eò quòd non esset pastor : nequè enim quæsiérunt pastóres gregem meum, semetípsos, et non greges meos pascébant. Proptérea pastóres audite verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requiram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciam ut ultra non pascant gregem meum de ore eórum, et non erit 263 ultra eis in escam : ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antiphona 1. Cùm invocárem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ. ℣. In tribulatióne dilatásti mihi. Miserère mei, et exáudi oratiónem meam.

Orátio. Cum invocámus te, exáudi nos Christe, qui es justítia nostra : ut qui pro ímpiis tribulatiónum es perpéssus injúriam, supplicántibus nobis dones indulgéntiam. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis meis stratum meum rigábo. ℣. Turbátus est præ ira óculus meus : inveterávi inter omnes inimícos meos.

Orátio. Te, Jesu, pro ímpiis laborásse in gémitu crédimus passiónis; ídeo pétimus, ut singuláre exémplum patiéntiæ tuæ profíciat ad emoluméntum ánimæ nostræ : quo per síngulas noctes sic lectum stratúmque nostrum rigémus in láchrymis, ut contínua capiámus præsídia sanctitátis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Exaudívit Dóminus vocem fletûs mei : exaudívit Dóminus deprecatiónem meam. ℣. Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem : quóniam exáudivit Dóminus vocem fletûs mei.

℟. Totâ die contristátus ambulábam. *P.* Quóniam ánima mea compléta est inlusiónibus : et non est sánitas in carne mea. ℣. Incurvátus sum, et humiliátus sum valdè : usquequáque rugiébam à gémitu cordis mei. *P.* Quóniam ánima mea compléta est inlusiónibus : et non est sánitas in carne mea.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, *P.* Redémptor, peccántibus miserère. ℣. Elide nostrum facinus, qui pro nobis es tráditus. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Purífica nos à vitiis, qui cæsus es álapis. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Tu pro nobis potátus es felle; nos reple dulcédine. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Accénde nos igne crucis tuæ, quos redemísti sánguine. *P.* Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol.* 141.

Orátio. Salva nos Dómine propter misericórdiam tuam, quos scis infirmári propter iniquitátem própriam : et quóniam turbáta est ánima nostra ob metum tuórum justórum judiciórum, requiéscat, propter jocundíssimum indulgéntiæ tuæ donum; et eum percípiat ad sanitátis præmium, qui suórum confitétur vúlnera peccatórum : ut purgátus per grátiam, A véniam suscípiat, et ad te sine confusióne pervéniat.

Pater noster.

Ad Nonam

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, quàm magna poténtia Dei solius, et ab ómnibus honorátur. Altióra te ne præscrutáberis, et fortióra te ne quæsíeris : sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus eius ne fúeris curiósus. Non sunt enim tibi necessária ea, quæ abscóndita sunt ab óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multipliciter, et in plúribus opéribus eius non eris curiósus. Plúrima enim supra sensum hóminis osténsa sunt tibi. Multos enim supplantávit suspéctio illórum, et in vanitáte detínuit sensus illó-B rum. Cor durum malè habébit in novíssimo : et qui amat períeulum, in ipso peribit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, et pravi cordis in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur dolóribus, et peccátor adjíciet ad peccándum. Cor sápiens intelligitur in sapiéntia, et auris bona áudiet concupiscéntia sapiéntiam. Ignem ardéntem extínguit aqua, et eleemósyna extínguit peccátum. Sápiens cor, et intelligíbile abstinébit se à peccáto et in opéribus justítiæ succéssus habébit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* IV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Egréssi sunt Israël óbviàm Philísthiim, et castrametátus est juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxé-C runt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël ante Philisthæos : et cæsa sunt illâ die passìm per agros, quasi quatuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra : dixerúntque majóres natu Israël : Quarè percússit nos Dóminus hódiè coram Philísthiim? Afferámus ad nos arcam fœderis Dómini de Silo, et véniat in médio nostri, et salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dómini, Ophni, et Phinees. Cùmque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis pópulus 264 clamóre grandi, et persónuit terra. Et audié-D runt Philístim vocem clamóris, dixerúntque : Quænam hæc est vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quòd arca Dómini esset in castris. Timuerúntque Philístiim, dicéntes : Venit Dóminus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultátio heri, et nudiustértius : væ nobis. Quis nos servábit de manu Deórum istórum sublímium? hi sunt Dii qui percussérunt Ægyptum omni plagâ, in desérto. Confortámini, et estóte viri Philístiim : ne serviátis Hebræis, sicut illi serviérunt nobis : confortámini, belláte. Pugnavérunt ergo Philístiim et cæsus est Israël, et fugit unusquísque in tabernácula sua, et facta est plaga magna nimis : et cecidérunt de Israël triginta míllia péditum. Et arca Dei capta ducta est; et duo

filii Ophni, et Phinees mórtui sunt. Currens autem A vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, et conspérsus púlvere caput. Cùmque ille venisset, Heli sedêbat super sellam contra viam aspéctans. Erat enim cor pavens pro arca Dómini. Vir autem ille postquam ingréssus est, nuntiâvit urbi : et ululâvit omnis cívitas. Et audivit Heli sónitum clamóris, dixítque : Quis est sónitus hujus tumúltûs? At ille festinâvit, et venit, et annuntiâvit Heli : Heli autem erat nonagínta, et octo annórum, et óculi ejus caligáverant, et vidêre non póterat. Et dixit ad Heli : Ego sum qui vénio de prælio, et ego de ácie fugi hódie. Cui ille ait : Quid actum est fili mi? Respóndens autem qui annuntiâbat, fugit, inquit, Israël à fácie Philísthiim, et ruina magna est in pópulo : insupèr et duo filii tui mórtui sunt, Ophni et B Phinees : et arca Dei capta est. Cùmque ille nominásset arcam Dei, cécidit Heli de sella retrórsum, et fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat, et grandævus vir : et ipse judicâvit Israël quadragínta annis. ℟. Amen.

Antiphona 1. In Dómino confídit ánima mea : quia óculi ejus in páuperem respíciunt. ℣. Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Orátio. Deus, cujus óculi in páuperem respíciunt, in te confidénti ánimæ nostræ dona auxílium : ut qui sanári nos passiónis tuæ vulnéribus imprecâmur, te auxiliánte à nostris passiónibus liberêmur. ℟. Amen. C

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Pedes impiórum velóces ad effundéndum sánguinem. Deum non invocavérunt sibi, timuérunt timóre, ubi non erat timor. ℣. Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in voluptátibus suis : non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. *Non dicitur* Glória, et honor.

Orátio. Inimíci tui, Dómine, advérsùs te convenérunt, non ut compungeréntur pœniténtiâ salutári; sed (ut sóliti) tentándum te adírent inrisióne crudéli : qui ergo ínnocens perpéssus es inimicórum et inrisiónes et vúlnera; nostra in his áblue propitiátus peccâta. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dómine, salva me à contradictióni- D bus pópuli : constítues mê in caput géntium, et exaltétur Deus salûtis meæ. ℣. Díligam te Dómine virtus mea : Deus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberâtor meus.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Christe Deus noster, qui contumâcis pópuli contradictiónibus es contémptus, et ob hoc in cápite géntium constitûtus; nos, quibus per passiónem et resurrectiónem tuam caput fieri voluísti, non patiâris à te aliquándo præcídi : ut te duce de advérsis potestátibus triumphêmus, quem pro nobis in Crucis patíbulo exaltâtum crédimus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *Psalmus* CXX.

Lauda. Ab ómnibus persequéntibus me, *P*. Líbera me, Dómine. ℣. Dómine Deus, in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me. *P*. Líbera.

Hymnus. Verbum Patris *fol.* 252.

Capitula. Gloriôse, potens, ac misericors Deus, érue nos ab insídiis inimíci; et, ne ánima nostra à rugiéntibus, leónis raptu rápido, rapiâtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputêtur : ne dum non est qui rédimat, ille sævus occídat : aut, si non est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo **265** de tribu Judâ in ira tua exúrge, et severitâte judícii, insidiósi hostis catérvas intérime : nosque in præcépto, quod mandásti, crédere et permanêre concêde.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et.

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte suâ quadriduânam humanitâtis nostræ mortem devícit, victóres vos effíciat críminis vestri. ℟. Amen. Et qui tradi se permísit ab ímpiis, ab æternórum vos suppliciórum erípiat pœnis. ℟. Amen. Ut cum eo sine fine vivâtis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum. *fol.* 260.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Exúrge, Dómine, salvum me fac. *Psalmus* III. *Orátio*. Exúrge, Dómine Deus noster, in auxílium humílium. *fol.* 258.

Antiphona 1. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : quóniam diminútæ sunt veritâtes à filiis hóminum. Vana locûtus est unusquísque ad próximum suum : Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, et linguam magnílóquam.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine, qui gloriósâ passiónis tuæ exceptióne lætâmur : ut lábia dolósa non habeâmus in corde : sed ore símplici, et vanè loquéntibus finem pónere, et in te credéntium póssimus accéndere charitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Notas fac mihi vias vitæ Dómine, implêbis me lætítiâ cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Consérva me Dómine, quóniam in te sperávi. Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non índiges.

Orátio. Rogâmus te, Dómine Pater omnípotens Deus : ut quemádmodùm nobis intelléctum tribúere dignâtus es; ita et ætérnæ vitæ notas vias osténde : ut adimpléti lætítiâ cum vultu tuo, in regno tuo jocundêmur à dextris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimícus meus super me? réspice, et exáudi me Dómine Deus meus : nequándò dicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum. Ego autem in tua misericórdia sperávi. Exultávit cor meum in salutári meo.

Orátio. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimícus ánimæ nostræ, quí nos quotidiánà vitiórum abródit rubígine? Réspice jam, et exáudi nos : ac nequándò inimícus noster advérsùm nos prævaluisse se jactet; victórià crucis tuæ semper ad supérna nos érige : et eum qui nos conátur rápere, sub nostris pédibus conteréndum immérge. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ne obduráveris aurem tuam ad oratiónem meam : in auxílium mihi accessísti, Dómine : in die, quà te invocávi, dixísti : *P.* Ne tímeas. ℣. Effunde frámea, et conclúde advérsùs eos, qui me persequúntur, et dic ánimæ meæ : *P.* Ne tímeas.

Orátio. Ne obdúres, Dómine, aurem tuam ad oratiónem Ecclésiæ tuæ : in auxílium ejus accéde : ut qui pro ea passus es passiónum dura supplícia, invocántem eam tua Déitas non spernat : ut quæ tuis passiónibus conformátur, tuis quoque munéribus consolétur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam miserére mei Deus meus. Quóniam cor meum contrítum est, déprecor : Miserére mei. *Psalmus* L.

Orátio. Miserére nobis Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam; et ab erróre resipiscéntibus cleméntiæ tuæ áperi jánuam. Tuárum ítaque misericordiárum magnitúdine non sínimur malórum nostrórum óbrui depressióne : nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; et per moles críminum commissórum in nostris óculis púnimur. Pro qua re, Dómine : unde nos erubéscimus, tu ignósce; et ea quæ egísse nos pœnitet, tu dele cleménter. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Quis det ut véniat petítio mea : et quod expécto tríbuat mihi Deus?

Cánticum Job (*Cap.* VI).

Verba mea dolóre sunt plena : * quia sagíttæ Dómini in me sunt.

Quarum indignátio ebíbit spíritum meum, * et terróres Dómini mílitant contra me.

Numquid rúgiet ónager cùm habúerit herbam? * aut múgiet bos cùm ante præsépe plenum stéterit?

266 Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale cónditum? * aut potest alíquis gustáre, quod gustátum affert mortem?

Quæ priùs tángere nolébat ánima mea, * nunc præ angústia, cibi mei sunt.

Quis det ut véniat petítio mea : * et quod expécto, tríbuat mihi Deus?

Et qui cœpit, ipse me cónterat : * solvat manum suam, et succídat me?

Et hæc mihi sit consolátio, ut affligens me dolóre, A non parcat, * nec contradícam sermónibus sanctis.

Quæ est enim fortitúdo mea, ut mala sustíneam? * aut quis finis meus, ut patiénter agam?

Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, * nec caro mea ænea est.

Ecce, non est auxílium mihi in me, * et necessárii quoque mei recessérunt à me. ℟. Amen.

Orátio. Quis det, ut véniat petítió Ecclésiæ tuæ Christe; nisi tu, qui óptimus liberátor es? Præsta, ut qui pro ea egênus et pauper efféctus es, donis cœléstibus eam in futúro munífices. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. In matutínis meditábor in te : quia fuísti adjútor meus. Dómine. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

B *Cánticum Daniélis* III. Benedictus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus : laudáte Dóminum in sanctis ejus. *Psalmus* CL.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* VII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus. Venérunt viri Cariathiárim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abinadab in Gábaa : Eleázarum autem ejus fílium sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini in Cariathíarim. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vicésimus) et requiévit omnis domus Israël post Deum. Ait autem Sámuël ad univérsam domum Israël, dicens : Si in toto corde C vestro convertímini ad Dóminum, auférte deos' aliénos de médio vestri, Báalim, et Astaróth : et præparáte corda vestra Dómino : et servíte ei soli, et éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo fílii Israël Báalim, et Astaróth, et serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuël : Congregáte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis ad Dóminum. Et convénerunt in Masphath : hauserúntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixérunt : Tibi peccávimus Dómine. Judicavítque Sámuël fílios Israël in Masphath. Audierúntque Philísthiim quod congregáti essent fílii Israël in Masphath, et ascendérunt sátrapes Philisthinórum ad Israël. Quod cùm audíssent fílii Is- D raël, timuérunt à facie Philisthinórum. Dixerúntque fílii Israël ad Sámuël : Ne cesses clamáre pro nobis ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum. Tulit autem Sámuël agnum lacténtem unum, et óbtulit illum holocáustum íntegrum Dómino : et clamávit Sámuël ad Dóminum pro Israël, et exaudívit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuël offérret holocáustum, Philísthiim iniêre prælium contra Israël : intónuit autem Dóminus fragóre magno in die illa super Philísthiim, et extérruit eos, et cæsi sunt à fíliis Israël. Egressíque fílii Israël de Masphath, persecúti sunt Philisthæos, et percussérunt eos, usque ad locum Bethchar. Tulit autem Sámuël lápidem unum, et pós[illegible] [illegible]phath, et inter Sen : et voc[illegible]

adjutórii. Dixítque : Hucúsque auxiliâtus est nobis Dóminus. Et humiliáti sunt Philísthiim, nec apposuérunt ultra, ut venírent in términos Israël. Facta est autem manus Dómini super Philisthæos, cunctis diêbus Sámuël. Et rédditæ sunt urbes, quas túlerant Philísthiim Israëli, ab Accaron usque Geth, et términos suos : liberavérunt de manu Philisthinórum, eratque pax inter Israël, et Amorrhæum. Judicabâtque Sámuël Israël cunctis diêbus vitæ suæ. Et ibat per síngulos annos circúmiens Bethel, et in Gálgala, et Masphath, et judicâbat Israël in supradíctis locis. Et revertebâtur in Rámatha : ubi erat domus ejus, et ibi judicâbat Israël : ædificavítque ibi altâre Dómino.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257. *Capitula.* Libera nos, Dómine. *fol.* 260.

Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi : et à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditâte acquisívi testimónia tua in ætérnum : quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio. Tríbue nobis, Dómine, adjutórium : declina ódia iniquórum, et falláciam superâre prævaricatórum : Esto protéctor sperántium in verbo tuo; et súscipe húmiles **267** juxta elóquium tuum : quátenus possímus tua mandâta servâre, et judícia tua metúere, et ab admíssis indulgéntiam promereri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes Salomônis (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Fili, non est in hóminis conditióne prohibêre spíritum, nec habet potestâtem in die mortis, nec sínitur quiéscere ingruénte bello, neque salvâbit impíetas ímpium. Omnia hæc considerávi, et dedi cor meum in multis opéribus, quæ fiunt sub sole. Intérdùm dominâtur homo hómini in malum suum. Vidi ímpios sepúltos : qui étiam dum adhuc víverent, in loco sancto erant, et laudabántur in civitâte quasi justórum óperum : sed et hoc vánitas est. Etenim quia non profértur cito contra malos senténtia, absque ullo timóre filii hóminum pérpetrant mala. Attamen quòd peccâtor cénties fecit malum, et per patiéntiam sustentâtur, ego cognóvi quod erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur fáciem ejus. Non sit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus, sed quasi umbra tránseant qui non timent fáciem Dei. Amor quoque, et ódium simul péreunt, nec habent partem in sæculo, et in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo et cómede in lætítia panem tuum, et bibe cum gáudio vinum tuum : quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Léctio libri Samuëlis (*Primi Reg. cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Cùm senuísset Sámuël, pósuit fílios suos júdices Israël. Fuítque nomen filii ejus primogéniti Joël : et nomen secúndi Abia, júdicum in Bersabée. Et non ambulavérunt filii ejus in viis ejus, sed declinavérunt post avarítiam, acceperúntA que múnera, et pervertérunt judícium. Congregáti ergo univérsi majóres natu Israël, venérunt ad Sámuël in Rámatha. Dixerúntque ei : Ecce tu senuísti, et filii tui non ámbulant in viis tuis : constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut et univérsæ habent natiónes. Displicuítque sermo in óculis Samuëlis, eò quòd dixíssent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orâvit Sámuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Sámuël : Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi : non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die quo edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc : sicut derelíquérunt me, et serviérunt diis aliénis, sic fácient étiam tibi. Nunc ergo audi vocem eórum : verúmtamen contestâre eos, et prædic B eis jus regis, qui regnatûrus est super eos. Dixit ítaque Sámuël ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat à se regem, et ait : Hoc erit jus regis, qui imperatûrus est vobis : Fílios vestros tollet, et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigârum suârum, et constítuet sibi tribúnos, et centuriónes, et aratóres agrórum suórum, et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, et focárias, et paníficas. Agros quoque vestros, et víneas, et olivêta óptima tollet, et dabit servis suis. Sed ségetes vestras, et vineârum réditus addecimâbit, ut det eunúchis et fámulis suis. Servos quoque vestros, et ancíllas, et júvenes óptimos, et ásinos áuferet, et ponet in ópere suo. Greges vestros addeC cimâbit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa à fácie regis vestri, quem elegístis vobis : et non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petístis vobis regem. Nóluit autem pópulus audíre vocem Samuëlis, sed dixérunt : Rex enim erit super nos, et érimus quoque nos, sicut et omnes gentes : et judicâbit nos rex, et pugnâbit bella nostra pro nobis. Et audívit Sámuël ómnia verba pópuli, et locûtus est ea in áuribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Sámuël : Audi vocem eórum, et constítue super eos regem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Vana locûtus est unusquísque ad próximum suum : lábia dolósa in corde, et corde locúti sunt mala. *P.* Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam D defêcit sanctus : quóniam diminútæ sunt veritâtes à fíliis hóminum. *P.* Dispérdat.

Orátio. Vana satis, Dómine, de te loquúntur, qui te Dei Fílium confitéri nefáriis vócibus dedignántur : dispérde ergo lábia dolósa à cœtu Ecclésiæ tuæ, ut destrúctâ vanitâte supérbiæ, candor in nos rútilet húmilis disciplínæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Suscepérunt me, sicut leo parâtus ad prædam. Exúrge Dómine, prævéni eos, et subvérte illos : éripe ánimam meam de mánibus inimicórum meórum. ℣. Exáudi, Deus, justítiam meam : inténde deprecatiónem meam. **268** Aúribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis.

Orátio. Auxiliáre Dómine, et ádjuva Ecclésiam A tuam, quam adversárius noster nítitur suscípere devorándam, sicut leo parátus ad prædam : Exúrge jam Dómine, et nostros præveni inimícos, subvértens eos et passiónis glóriâ et resurrectiónis tuæ poténtiâ : ut convérsis illis, et pássio tua victóriæ nobis in commúne præparet títulum; et resurréctio præmium cónferat sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fructum inimicórum, Dómine, de terra perdes : et semen eórum à fíliis hóminum. *P.* Quóniam declinavérunt in te mala; cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre. ℣. Dóminus in ira sua conturbàbit eos, et devoràbit eos ignis. *P.* Quóniam.

℟. Quot sunt dies servi tui? *P.* Dómine quando B fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi : et a mandátis tuis non errávi. *P.* Dómine.

Preces. Dicàmus omnes : Miserére nobis, Deus. *P.* Miserére nobis. ℣. Tu Redémptor Jesu Christe salva mundum tuâ morte. *P.* Miserére nobis. ℣. Qui pro nobis es percússus, et iníquè judicàtus. *P.* Miserére nobis. ℣. Qui ligàtus crucem portas, et in cruce Patrem vocas. *P.* Miserére. ℣. Cujus latus perfóditur, et humílitas irridétur. *P.* Miserére nobis.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Fructum inimicórum, Dómine, de terra dispérde, et semen eórum à fíliis hóminum, qui te unum Christum Dei, et hóminis Fílium confitéri C refúgiunt : ut Crux tua, quæ Judæis est scándalum, Gentílibus autem stultítia, utrósque pópulos ad fidei régulam dírigat; tibíque conecténdos, ac coronándos sine fine conjúngat.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, pone fáciem tuam contra Sidónem : et prophetàbis de ea, et dices : Hæc dicit Dóminus : Ecce ego ad te Sidon, et glorificàbor in médio tui : et scient quia ego Dóminus, cùm fécero in ea judícia, et sanctificàtus fúero in ea. Et mittam ei pestiléntiam, et D sánguinem in platéis ejus : et córruent interfécti in médio ejus gládio per circúitum : et scient quia ego Dóminus. Et non erit ultra domus Israel offendículum amaritúdinis, et spina dolórem ínferens úndique per circúitum eórum, qui adversántur eis : et scient quia ego sum Dóminus Deus. Quando congregávero domum Israël de pópulis, in quibus dispérsi súnt, sanctificàbor in eis coram géntibus : et habitábunt in terram suam, quam dedi servo meo Jacob. Et habitábunt in ea secúri : et ædificábunt domos, plantabúntque víneas, et habitábunt confidéntèr, cùm fécero judícia in ómnibus qui adversántur eis per circúitum : et scient quia ego Dóminus Deus eórum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Discédite à me maligni: *P.* Quóniam exaudívit Dóminus vocem flétus mei, et oratiónem meam suscèpit. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis stratum meum rigàbo. *P.* Quóniam.

Orátio. Discédant à te Dómine omnes maligni quos útique infidelitàtis suæ voràgo à te discédere fecit : non quò ipsi pœnáli ultióne à te peritúri recédant; sed ut infidelitàtis eórum discedénte protérviâ, mitíssima levi jugo tuo sua colla submíttant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dómine Deus meus, in te sperávi : *P.* Salva me : ab ómnibus, qui me persequúntur, líbera me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *P.* Salva.

Orátio. Dómine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam salva; quæ per te, qui pro ea passus es; et ab ómnibus persequéntibus liberétur, et cum ómnibus qui te díligunt pérpetim jocundétur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Liberàtor meus Deus de géntibus iracúndis. *P.* Et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Díligam te, Dómine virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, et liberàtor meus. *P.* Et ab insurgéntibus

℟. Humiliàtus sum et curvàtus sum usquequàque : *P.* Totâ die contristàtus ambulàbam. ℣. Quóniam ánima mea complèta est illusiónibus : et non est sánitas in carne mea. *P.* Totâ die.

Preces. Servi tui, Dómine, acclives. *P.* Misericórdia. ℣. Da véniam delíctis, qui es illúsus 269 ab ímpiis. *P.* Misericórdia. ℟. Quos liberásti cruce, non patiàris venire in mortem. *P.* Misericórdia. ℣. Effúsio tui sánguinis váleat ad liberatiónem redémptis. *P.* Misericórdia.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Liberàtor noster et Dómine, da nobis amórem diligéndi te; ut laudántes invocémus te : et tu mittas sagíttas tuas, et díssipes inimícos nostros; et erípias nos ab his qui odérunt nos : sicque et illi confundántur dùm conterúntur; et nos jocundémur et cum tua protectióne salvémur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástes (*Cap.* X)

℟. Deo grátias.

Fili, Verba oris sapiéntis grátia : et lábia insipiéntis præcipitábunt eum. Inítium verbórum ejus stultítia, et novíssimum oris illius error péssimus. Stultus verba multíplicat. Ignórat homo, quid antè fúerit : et quid post futúrum est : quis illi póterit indicáre ? Labor stultórum affliget eos, qui nésciunt in urbem pérgere. Væ tibi terra, cujus rex est puer, et cujus príncipes manè cómedunt. Beáta terra, cujus rex nóbilis est, et cujus príncipes vescúntur in témpore suo, ad [illegible] ad luxúriam. In [illegible]

tâte mánuum præstillâbit domus. In risu fáciunt panem, et vinum ut epuléntur vivéntes : et pecuniæ obédiunt ómnia. In cogitatióne tua regi ne détrahas, et in secréto cubículi tui ne maledíxeris díviti : quia aves cœli portábunt vocem tuam, et qui habet pennas annuntiâbit senténtiam. Mitte panem tuum super transeúntes aquas : quia post multa témpora invénies eum. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (Primi Reg., cap. IX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Erat vir de Bénjamin nómine Cis, filius Abiël, filii Seor, filii Béchoreth, filii Aphia, filii viri Jémini, fortis róbore. Erat ei filius vocábulo Saül, eléctus, et bonus : et non erat de filiis Israël mélior illo : ab húmero et sursùm eminêbat super omnem pópulum. Péregrè ierant autem ásinæ Cis patris Saül : et dixit Cis ad Saül filium suum : Tolle tecum unum de púeris, et consúrgens vade, et quære ásinas. Cumque transísissent per montem Ephraïm, et per terram Salisa, et non invenissent; transiérunt étiam per terram Salim, et non erant : sed et per terram Jémini, et minimè reperérunt. Cùm autem venissent in terram Suph, et non invenissent, dixit Saül ad púerum suum qui erat cum eo : Veni et revertâmur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, et sollícitus sit pro nobis. Qui ait : Ecce est vir Dei in civitâte hac, vir nóbilis : omne quod lóquitur, absque ambiguitâte venit. Nunc ergo eâmus, si fortè índicet nobis de re nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saül ad púerum suum : Ecce íbimus : quid ferêmus ad virum? panis defécit in sitárciis nostris : et spórtulam non habêmus, ut demus hómini Dei, nec quicquam áliud. Rursùm puer respóndit Saül, et ait : Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram. (Olim in Israël sic loquebâtur unusquisque vadens consúlere Dóminum : Veníte, et eâmus ad Vidéntem. Qui enim Prophêta dícitur hódiè, vocabâtur olim Videns.) Et dixit Saül ad púerum suum : Optimus sermo tuus. Veni, eâmus. Et iérunt in civitâtem, in qua erat vir Dei. Cùmque ascénderent clivum civitâtis, invenérunt puéllas egrediéntes ad hauriéndam aquam, et dixérunt eis : Num hic est Videns? Quæ respondéntes, dixérunt illis : Hic est : ecce ante te, festína nunc : hódiè enim venit in civitâtem, quia sacrificium est pópulo in excélso. Ingrediéntes urbem, statim inveniêtis eum ántequàm ascéndat in excélsum ad vescéndum : neque enim comesûrus est pópulus donec ille véniat : quia ipse benedícet hóstiæ, et deínceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergo conscéndite, quia hódiè reperiêtis eum. Et ascendérunt in civitâtem. Cumque illi ambulárent in médio urbis appáruit Sámuël egrédiens obviàm eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuêlis ante unam diem quam veníret ad Saül, dicens : Hâc ipsâ, quæ nunc est, horâ, cras mittam ad te virum de terra Bénjamin, et unges eum ducem super pópulum meum : et salvâbit pópulum meum de manu

A Philisthinórum : quia respéxi pópulum meum, venit ergo clamor eórum coram me. Cùmque aspexísset Sámuël Sáülem, Dóminus ait ei : Ecce vir quem díxeram tibi, iste dominâbitur pópulo meo. Accéssit autem Saül ad Samuêlem in médio portæ, et ait : Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuël dicens : **270** Ego sum Videns : ascénde ad me in excélsum, ut cómedas mecum hódiè, et dimíttam te manè : et ómnia quæ sunt in corde tuo, indicâbo tibi. Et de ásinis, quas perdidísti nudiustértius, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël? nonne tibi, et omni dómui patris tui? Respóndens autem Saül, ait : Numquid non filius Jémini ego sum, de mínima tribu Israël, et cognátio mea novíssima inter omnes cognatiónes de B tribu Bénjamin? quare ergo locûtus es mihi sermónem istum? Assúmens ítaque Sámuël Sáülem, et púerum ejus, introdúxit eos in triclinium, et dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitâti : erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuël coquo : Da partem, quam dedi tibi, et præcépi ut repóneres seórsùm apud te. Levâvit autem coquus armum, et pósuit ante Saül. Dixítque ei Sámuël : Ecce quod remánsit, pone apud te, et cómede : quia de indústria servâtum est tibi, quando pópulum vocâvi. Et comêdit Saül cum Samuêle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : muta efficiántur lábia iníqua. Quæ lo-C quúntur advérsùs justum iniquitâtem. ℣. In te Dómine sperâvi, non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me, et éripe me. *Psalmus* XXX.

Orátio. Erubéscant, Dómine, ímpii, et deducántur in inférnum, qui te Christum Dei Filium negavérunt : ut ora te loquéntium, alto prædicatiónis cúlmine pólleant, dùm advérsùs justum iniquitâtem loquéntium destrúxeris lábia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. Apprehénde arma et scutum : et exúrge in adjutórium mihi. ℣. Effúnde frámea, et conclûde advérsùs eos, qui me persequúntur : dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum. *Psalmus* XXXIV.

D *Orátio.* Júdica Dómine nocéntes nos; et impugnántes nos ipse expúgna : ut qui primum es impugnâtus in córpore nostro; nunc nos inexpugnábiles reddas, permanéntes in córpore tuo. ℟. Amen.

Antíphona 3. Stridébant in me déntibus suis : Dómine quandò respíciens, restítues ánimam meam? ℣. Non insúltent in me qui adversántur mihi iníquè : qui odérunt me gratis et annuébant óculis. *Psalmus* XXXIV.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Quære fol.* 144.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui stridéntium inimicórum déntibus non es commótus, sed singulári patiéntiâ, et effrénis stridóribus spícula, et humánis languóribus pórrigis medicínam : restítue tibi per veram pœniténtiam ánimas nostras : ut à te respécti,

non ferâmur præcipiti in ira damnábiles; sed exémplo tuæ passiónis reddâmur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Inténde ánimæ meæ, Dómine, et líbera eam. *Psalmus* LXVIII.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisívi te: *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua: ut non péccem tibi. *P.* Ne repéllas.

Hymno. Verbum Patris quod pródiit. *fol.* 252.

Capitula. Bellántium mucrónes, quæsumus, Dómine, victrícis semper potestâtis tuæ virtûte retúnde; et contra sortem tuam meditántes inánia, veritâtis
B tuæ corrige disciplinâ: quíque advérsùs Christum tuum blasphémant declamántes, ad prædicatiónem veræ fidei sua corda convértant: ut et víncula peccatórum, quibus vincti detinéntur, miserâtus disrúmpas; et cunctos justificátos digiti tui cálamo in libro vitæ conscribas.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedictio. Benedicat vos Pater, qui in princípio per Verbum cuncta creâvit. ℟. Amen. Benedicat vos Filius, qui a Patérna sede pro nostra salûte descéndit. ℟. Amen. Benedicat vos Spíritus Sanctus, qui super Christum in Jordâne flúmine ut co-
C lúmba requiêvit. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres. *Et Orátio.* Tríbue nobis, Dómine *fol.* 266.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Glória mea, et exáltans caput meum. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

271 *Orátio.* Glória nostra Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriêmur: quosque fecísti de cápitis exultatióne sublímes, quæsumus, ut efficias de totius córporis consummáta salûte secúros: Elevet abjectiónem nostram tua celsitûdo: ut qui humilitâte tua à terrénis erígimur; exaltatióne quoque tuâ
D próvehi mereâmur. ℟. Amen.

Antiphona 1. Da mihi, Dómine, clypeum salûtis tuæ: et déxterâ tuâ confórta me, Accínge me fortitúdinem ad prælium. incúrva super me resisténtes mihi et odiéntes me dispérde. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et liberâtor meus.

Orátio. Da nobis, Dómine, clypeum salûtis tuæ: et déxtera tua nos ad alta semper provehéndo confórtet, quo accíncti fortitúdine tuâ ad prælium per insigne Crucis tuæ trophæum dejiciâmus adversántem nobis humâni géneris inimícum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. In tribulatióne mea invocávi Dómi-
A num; et ab inimícis meis salvus ero. *P.* Quia custodívi vias ejus; et non egi impiè à Deo meo. ℣. Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspéctu ejus, et introivit in aures ejus.

Orátio. In tribulatióne sua te Deum liberatórem suum ínvocat Ecclésia tua: pétimus proíndè, ut eam salves ab inimícis; qui eam redemísti prétio tui cruóris: quo ita vias tuas in hac peregrinatióne custódiat, ut ovans ad tua mereâtur perveníre promíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antiphona 3. Deus meus salva me de inimícis meis: et à resisténtibus mihi érue me. *P.* Et confitébor tibi in géntibus, et nómini tuo cantâbo. ℣. Eripe
B me de contradictiónibus pópuli: constítues me in caput géntium.

Orátio. Deus noster, salva nos ab insurgéntibus inimícis; et à resisténtibus victoriæ Crucis, líbera nos poténtiâ Deitâtis: ut nómini tuo cantántes, te semper gloriósum confiteâmur in géntibus, cujus sánguine redémptus est mundus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Cogitavérunt iníqui dicéntes: Veníte, disperdâmus eum de gente, *P.* Et non memorábitur nomen ejus ámpliùs. Sed tu, Dómine Deus Israël, à te confundántur inimíci mei. ℣. Dixérunt: Veníte, mittâmus lignum in panem ejus, et eradâmus eum de terra vivéntium. *P.* Et non. *Non dicâtur* Glória.

C *Orátio.* Deus, quis símilis tibi tam in bonitâte, quàm in virtûte? qui Sanctos tuos et bonitâte erûdis et virtûte deféndis: inimicórum ora freméntia cómprimis, et tuórum obsecratiónem agnóscis: Da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonórum partículam, quæ nos et ab inimícis consílio tutos effíciat, et mundátos à crímine tibi placêre osténdat: ut tu nos ad glóriam perdúcas ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Antiphona. Ego in iniquitátibus concéptus sum: et in peccátis péperit me mater mea. Miserére mei Deus secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

D *Orátio.* Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antiphona. Non sis mihi formídini spes mea; in die afflictiónis meæ succúrre mihi.

Cánticum. Sana me, Dómine. *fol.* 259.

Orátio. Adésto nobis Dómine, quasi bellâtor fortis: ut te in nobis pugnánte, omnis vigor nos impugnántis advérsæ córruat fortitúdinis: et in sopóre suæ confessiónis nostris labéntibus inimícis, erêptos nos sibi véndicet tuæ vis poténtiæ majestâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Manè astâbo tibi et vidébo te, Dómine: quoniam tu es qui non vis iniquitâtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ,

rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Montes et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Vocâvit Sámuël Saül in solário domûs, dicens : Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saül : et egréssi sunt ambo, ipse vidélicet, et Sámuël. Cùmque descénderent in extréma parte civitâtis, Sámuël dixit ad Saül : Dic púero ut antecédat nos, **272** et tránseat : tu autem subsíste paulísper, ut indícem tibi verbum Dómini. (*Cap.* X.) Tulit autem Sámuël lentículam ólei, et fudit super caput ejus, et osculâtus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hereditâtem suam in príncipe. Cùmque abíeris hódiè à me, invénies duos viros juxta sepúlchrum Rachélis in fínibus Bénjamin, merídie, dicéntque tibi : Invéntæ sunt ásinæ, quas íeras perquiréndas : et intermíssis pater tuus ásinis, sollícitus est pro vobis, et dicit : Quid fáciam de fílio meo? Cùmque abíeris inde, et ultra transíeris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Dóminum in Bethel, unus portans tres hædos, et álius tres tortas panis, et álius portans lagénam vini. Cùmque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, et accípies de mánibus eórum. Post hæc vénies in collem Dómini, ubi est státio Philisthinórum : et cùm ingréssus fúeris urbem, óbviàm habébis gregem prophetârum descendéntium de excélso, et ante eos psaltérium, et tympanum, et tíbiam, et cítharam, ipsósque prophetántes. Et insíliet in te spíritus Dómini, et prophetâbis cum eis, et mutáberis in virum álium. Quando ergo vénerint signa hæc ómnia tibi, fac quæcúmque invénerit manus tua, quia Dóminus tecum est. Et descéndes ante me in Gálgala, et ego quippe descéndam ad te, ut ófferas víctimas pacíficas : septem diébus expectâbis, dónec véniam ad te, et osténdam tibi quid fácias. Itaque cùm avertísset húmerum suum, ut abíret à Samuéle, immutâvit ei Deus cor áliud, et venérunt ómnia signa hæc in die illa. Venerúntque ad prædíctum collem, et ecce cúneus prophetârum óbvius ei : et insíluit super eum Spíritus Dómini, et prophetâvit in médio eórum. Vidéntes autem qui nóverant eum ab heri, et nudiustértius, quòd esset cum prophétis, et prophetâret, dixérunt ad ínvicem : Quænam res áccidit fílio Cis? num et Saül inter prophétas? Respondítque alter ad álterum dicens : Et quis pater eórum? Propterea versum est in provérbium : Num et Saül inter prophétas? Cessâvit autem prophetâre, et venit ad excélsum. Dixit autem pater Saül ad eum, et ad púerum ejus : Quo abístis? Qui respondérunt : Quærere ásinas : quas cùm non reperissémus, vénimus ad Samuélem. Et dixit ei pater suus : Indica mihi quid díxerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad patrem suum : Indicâvit nobis quia invéntæ sunt ásinæ. De sermóne autem regni non indicâvit ei quem locûtus fúerat ei Sámuël. Et convocâvit Sámuël pópulum ad Dóminum in Masphat : et ait ad fílios Israël : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego edúxi Israël de Ægypto, et érui vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Dóminum Deum vestrum, qui solus salvâvit vos de univérsis malis, et tribulatiónibus vestris : et dixístis : Nequâquam : sed regem constítue nobis. Nunc autem state coram Dómino per tribus vestras, et famílias. Et applicâvit Sámuël omnes tribus Israël, et cecídit sors tríbui Bénjamin. Et applicâvit tribum Bénjamin et cognatiónes ejus, et cécidit in cognatióne viri, et pervénit usque ad Saül fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum utrúmnàm ventûrus esset illùc. Respondítque Dóminus : Ecce abscónditus est domi. Misérunt ítaque, et tulérunt eum inde : et stetit in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum : Certè vidètis quem elégit Dóminus, quóniam non est símilis ei in omni pópulo. Et clamâvit omnis pópulus, et ait : Vivat Rex. Locûtus est Sámuël ad pópulum legem regni, et scripsit in libro, et repósuit coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. *Quære fol.* 257.

Capítula. Dómine, qui olim in córpore nostro pati dignâtus es : quando ad nos respícies, et ad solitúdinem, atque imploratiònem nostram? Quando propítius convértes obtûtum? Nec moréris, nec tardes : jam inténde, jam convértere, jam réspice : ut oratiónis nostræ, quæ nunc in sinum nostrum pro secretórum suórum compunctióne convértitur, ante conspéctum tuum purgáto corde, gémitus dirigántur. Pater noster.

Lauda. Iníquos ódio hábui, et abominâtus sum : *P.* Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjûtor, et suscéptor meus es tu : et in verbum tuum sperávi. *P.* Legem autem.

Orátio. Auxiliâre nobis, Dómine, et salvi érimus : te enim desisténte, perdítio, et te præsénte vitâlis est plenitûdo. ℟. Amen.

273 *Ad Tértiam.*

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui déspicit próximum suum, peccat : qui autem miserétur páuperis, beâtus erit. Errant qui operántur malum : misericórdia et véritas præparant bona. In omni ópere erit abundántia : ubi autem verba sunt plúrima, frequénter egéstas. Coróna sapiéntiæ, divítiæ eórum : fatúitas stultórum, impíetas. Líberat ánimas testis fidélis : et profert mendácia versipéllis. In timóre Dómini fidúcia fortitúdinis ; et fíliis ejus erit spes. Timor Dómini fons vitæ, ut declínet à ruína mortis. In multitúdine pópuli dígnitas regis : et in paucitâte plebis ignomínia príncipis. Qui pátiens est, multâ gubernâtur prudéntiâ : qui autem impátiens, exáltat stultítiam suam. Vita cárnium, sánitas cordis : putrédo óssium, invídia. Qui calumniâtur egéntem, éxprobrat factóri

ejùs : honórat autem eum, qui miserêtur páuperis. A
℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Saül ábiit in domum suam in Gábaa : et ábiit cum eo pars exércitûs, quorum tetigerat Deus corda. Filiì vero Bélial dixérunt : Núm salvàre nos póterit iste ? Et despexérunt eum, et non attulérunt ei múnera : ille verò dissimulàbat se audìre. Ascéndit autem Naas Ammonites, et pugnàre cœpit advérsùs Jabes Gálaad. Dixerúntque univérsi viri Jabes ad Naas : Habêto nos fœderátos, et serviêmus tibi. Et respóndit ad eos Naas Ammonites : In hoc fériam vobíscum fœdus, ut éruam ómnium vestrórum óculos dextros, ponámque vos opprobrium in univérso Israël. Et dixérunt ad eum senióres Jabes : Concède nobis septem dies, ut mittàmus núntios ad univérsos términos Israël : et si non fúerit qui deféndat nos, egrediêmur ad te. Venérunt autem núntii in Gábaa ad Saül : et locúti sunt verba, audiénte pópulo : et levàvit omnis pópulus vocem suam et flevit. Et ecce Saül : veniêbat, sequens boves de agro, et àudiens quòd pópulus plorat. Et narravérunt ei verba virórum Jabes. Et insíluit spíritus Dómini in Saül, cùm audisset verba hæc, et iràtus est furor ejus nimis. Assúmens utrúmque bovem, concídit in frusta, misítque in omnes términos Israël per manum nuntiórum, dicens : Quicúmque non exíerit, secutúsque fúerit Saülem, et Samuêlem, sic fiet bobus ejus. Invàsit ergo pópulum timor Dómini, et egréssi sunt quasi vir unus in Bezech : fuerúntque filii Israël trecénta míllia : virórum autem Juda trigínta míllia. Et dixérunt núntiis, qui vénerant : Sic dicétis viris, qui sunt in Jabes Gálaad : Cras enim erit nobis salus, cùm incalúerit sol. Venérunt ergo núntii, annuntiavérunt viris Jabes : qui lætáti sunt ; atque dixérunt : Manè exíbimus ad vos : et faciétis nobis omne, quod placúerit vobis. Et factum est, cúm venisset dies crástina, constítuit Saül pópulum in tres partes : et ingréssus est média castra in vigilia matutína, et percússit Ammon usque dùm incaléssceret dies : réliquì autem dispérsi sunt, ita ut non derelinqueréntur in eis duo páritèr. Et ait pópulus ad Sámuël : Quis est iste qui dixit : Saül nùm regnabit super nos ? Date viros, et interficiêmus eos. Et ait Saül : Non occidêtur quisque in die hac, quia hódiè fecit Dóminus salûtem in Israël. Dixit autem Sámuël ad pópulum : Veníte, et eàmus in Gálgala, et innovêmus ibi regnum. Et perréxit omnis pópulus in Gálgala, et fecérunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, et immolavérunt ibi víctimas pacíficas coram Dómino. Et lætàtus ibi Saül, et cuncti viri Israël. ℟. Amen.

Antiphona 1. Exáudi Dómine de templo sancto tuo vocem meam. Quia circumdedérunt me gémitus mortis. *P.* Et torréntes iniquitàtis conturbavérunt me. ℟. Diligam te Dómine virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, et liberàtor meus. *P.* Et torréntes. *Non dicàtur* Glória.

Orátio. Exáudi Dómine de templo sancto tuo vocem Ecclésiæ tuæ : ut qui in passiône pósitus, rivulos sánguinis patiéndo tolerásti, nos mortis gemitibus circúmdatos solatùrus aspícias ; ut torréntes iniquitàtis in nullo nos nóceant : cúm imperturbátos nos reddíderit adjútrix grátia tua. ℟. Amen.

Antiphona 2. In púlverem mortis deduxérunt me, Dómine. Quóniam circumdedérunt me canes multi : concilium malignántium obsêdit me. Fodérunt manus meas, et pedes : dinumeravérunt ómnia ossa mea. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me : ad defensiónem meam cónspice. *Non dicàtur* Glória.

Orâtio. Tu Deus noster et fortitûdo nostra, qui pro nobis crucis sustinuísti injúriam, **274** ne repéllas B Ecclésiam tuam : ut quæ constricta formídine, affligénte inimíco incêdit, te sibi parcénte, gratulêtur se in persecutiónibus dilatári. ℟. Amen.

Antiphona 3. Infirmàtus est in paupertàte vigor meus : et ossa mea conturbàta sunt. Factus sum opprobrium vicínis meis, et timor notis meis. ℣. In te Dómine sperávi non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me et éripe me.

℟. Omnes amíci mei illusérunt mihi. Prævaluérunt advérsùm me viri pacis meæ et qui edêbat mecum, *P.* Pósuit advérsùm me supplantatiônem. ℣. Verbum iníquum disposuérunt advérsùm me : Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat ? Etenim homo pacis meæ, in quem ego speràbam. *P.* Pósuit. *Non* C *dicàtur* Glória.

Preces. Clamàmus ad te, Deus, exáudi nos, *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Tu tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, sanctífica gregem, quem tuo redemísti cruóre. *P.* Et. ℣. Qui portas spíneam in caput tuum corónam : nos membra tua ab spinis críminum purga. *P.* Et. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, qui clamàvit in cruce : ut ignorántibus subveniret. *P.* Et.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 141.

Capítula. Dómine Jesu Christe, non infirmêtur, quæsumus, in peregrinatióne hujus paupertàtis vigor Ecclésiæ tuæ : ac si contígerit in nobis virtûtum ossa pro témpore conturbári; exémplo passiónis tuæ erécti, non incidàmus usquequàque in láqueos D inimíci.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXIX).

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam contra Pharaónem regem Ægypti ; et prophetàbis de eo, et de Ægypto univérsa : Lóquere, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te Phárao rex Ægypti, draco magne, qui cubas in médio flúminum tuórum, et dixísti : Meus est flúvius, et ego feci me ipsum. Et ponam frenum in maxíllis tuis : et adglutinàbo pisces flúminum tuórum. Et projíciam te in desértum, et omnes pisces flúminum tuórum : super

fáciem terræ cades, non colligêris, neque congre- A
gáberis : béstiis terræ, et volatílibus cœli, dedi te ad devorándum : Et scient omnes habitatóres Ægypti quia ego Dóminus : pro eo quòd fuísti báculus arundíneus dómui Israël. Quando apprehendérunt te manu, et confráctus es, et lacerásti omnem húmerum eórum : et inniténtibus eis super te, comminûtus es, dissolvísti omnes renes eórum. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego addûcam super te gládium, et interfíciam de te hóminem, et juméntum. Et erit terra Ægypti in desértum, et solitúdinem : et scient quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Réspice in me, Deus, et miserêre mei. *P.* Deus, Deus meus, ne derelínquas me. ℣. Vide humilitâtem meam, et labórem meum : et dimítte mihi ómnia peccâta mea. *P.* Deus, Deus meus. B

Orátio. Réspice in nos Dómine, et miserêre nostri; téque in tribulatióne invocántibus assíste propítius : ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias; et pro quibus te timémus, pius ignóscas. Timóris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; et consolatiónis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta : et quia tu suâvis, ac mitis es; suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus : et in retribuéndo pium te, mitémque sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Circumdedérunt me, Dómine, vítuli multi : tauri píngues obsedérunt me. ℣. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens, et rúgiens.

Orátio. Christe Dei Fílius, quem hóminem purum, C non Deum credéntes, vitulórum multitûdo circúmdat, et taurórum pínguium pérsequens crassitûdo : dilániat : da nobis invícto Crucis tuæ signáculo frui; ut omnis per hoc à nobis congregátio dispéreat inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me? Spera in Dómino, et confitêre illi. ℣. Hæc recordâtus sum, et effúdi in me ánimam meam : quóniam ingrédiar in locum tabernáculi mirábilis, usque ad domum Dei : in voce exultatiónis, et confessiónis : sonus epulántis.

℟. Cogitavérunt advérsùm me : ne derelínquas me, Dómine Deus meus. *P.* Ne discédas à me. ℣. D Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salûtis meæ. *P.* Ne discédas à me. *Non dicâtur* Glória.

275 *Preces.* Quos redemísti sánguine, *P.* Tuâ salva poténtiâ, Christe miséricors. ℣. Pro quibus flagéllis cæsus addúctus es, *P.* Tuâ salva poténtiâ, Christe. ℣. Pro quorum crímine Piíssime cruci affíxus es, *P.* Tuâ. ℣. Pro quibus verberâtus es, cápite et percússus es, *P.* Tuâ. ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus, *P.* Tuâ.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Dírige nos in via tua; et sitiéntibus nobis sapiéntiæ fontem benígnus osténde : ut nímiâ tristítiâ careâmus, et ætérnæ vitæ dulcédinem hauriâmus.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, et manè, et merídie te laudâmus, Dómine.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Ne derelínquas me Dómine Deus meus : ne discédas à me. *Psalmus* xxxvii.

Lauda. Qui das salûtem régibus, *P.* Et liberásti David servum tuum : líbera me de gládio malígno. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et dígitos meos ad bellum. *P.* Et liberásti.

Hymnus. Verbum Patris, quod pródiit. *fol.* 252.

Capitule. Sit festum jejúnium nostrum apud te Dómine qui iniquitátes deles, et peccâta dimíttis : vide gémitus confiténtium tibi, et preces ómnium libéntèr exáudi; ut qui tibi in veritâte sérviunt, adversitâte nullâ turbéntur : aufer omnem malítiam de córdibus nostris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Jesus Salvâtor, ac Deus noster emúndet vos per abstinéntiæ puritâtem ab omni delícti contagióne. ℟. Amen. Quíque vestrârum est redémptio animârum, sit remunerâtor vestrórum jejuniórum. ℟. Amen. Ut ab eo donêtur vobis ætérna glória, à quo sanctificári vultis per abstinéntiam. ℟. Amen.

Lauda. Iníquos ódio. *Et Orátio.* Auxiliâre nobis. *fol.* 272.

FERIA QUINTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamâvi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* iii.

Orátio. Exáudi nos Dómine de monte sancto tuo clamántes ad te de peccáti profúndo : ut qui in mundo citra ópera carnis prodiéndo mons factus es magnus, præbe sólido nobis tuo hærêre fundaménto : à quo et instántium nos non convéllat genus tempestâtum; et insurgéntium féritas te erga nostrum quiéscat perseveránte præsídium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Qui odérunt me gratis, annuébant óculis. Mihi quidem pacíficè loquebántur : *P.* Et super iram dolósè cogitábant : Deus meus, et Dóminus meus in causam meam réspice. ℣. Vidísti Dómine, ne síleas : Dómine, ne discédas à me

Orátio. Christe, Salvâtor noster et Dómine, quem inimíci tui gratis odérunt; cuíque te annuéntes óculis pacíficè loquebántur : da nobis, ut et amícos in te, inimicósque propter te verácitèr dilígere valeâmus : ut cùm tu Dóminus fúeris solus in causa nostra, simplex ad omnes procédat nostra consciéntia. ℟. Amen.

Antíphona 2. Verba, inimícus, et dolos, iniquitatémque meditâtus est in cubíli suo : osténde mihi Dómine misericórdiam tuam. ℣. Dixit injústus ut non derelínquat sibi : non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio. Non véniat nobis, Dómine, pes supérbiæ, nec manus peccatórum peccáto prævalénte nos móveat : sed sperántes in protectióne alârum tuârum, circumvolántium insidiârum rapínis erépti, ab ubertâte domûs tuæ sancto elóquio repleâmur; et torrénte deliciârum tuârum, distribúta per Spíritum exundántis grátiæ varietâte, potêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Amíci mei, et próximi mei advérsùm me appropinquavérunt. Et próximi mei à longè stetérunt : et vim faciébant qui quærébant ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Deus, ante cujus conspéctum nullius desidéria vel gémitus abscóndita sunt; inténde in adjutórium nostrum, et ámove à nobis furórem indignatiónis tuæ : ut qui in te confídimus, non decidâmus in láqueos inimíci. ℟. Amen.

℟. Adténde, Dómine, ad me. *P.* Et audi **276** verba adversariórum meórum. Fodérunt fóveam, ut cáperent me : ne propitiâtus fúeris iniquitáti eórum. ℣. Tu autem Dómine, Deus exercítuum ómnium regum terræ, qui sedes super Chérubim, áperi óculos tuos, et vide : inclína aurem tuam. *P.* Et audi. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Tu, Dómine, in cíthara, et cántico inimicórum dignátus es verti, dùm linguas tibi derogántium pertulísti : te útiquè infidéles in fábula obtrectavérunt, à quo recedéntes abomináti sunt, et in cujus fáciem expúere non pepercérunt; tu salus proínde nostra, atque salvâtor, salvándis nobis inlábere : ut qui persequéntium te fuísti dolóribus cruciâtus, credéntium te et confessiónibus placêris et áctibus. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Tibi soli peccávi Dómine, et malum coram te feci ; miserêre mei. *Psalmus* L.

Orátio. Tibi soli peccávimus Dómine ; et malum coram te fécimus : cui quidem non celántur abscóndita nostra, quæ cordis rétinent claustra : et tamen erubéscimus pándere, quod non timêmus perpetrâre. Sed tu Dómine, qui non déspicis pœniténtes, súscipe preces humílium ; et véniam tríbue peccatórum : ac per poténtiam Trinitâtis, rectitúdinem, quâ gradiâmur, dóceat nos Spíritus Sanctus; et ad sanctitâtis glóriam pértrahat spíritus rectus, atque ad justificatiónem principâlis dedûcat spíritus : ut únicæ virtûtis imménsa potéstas, et Pater regat quos cóndidit; et Fílius custódiat quos redêmit; et Spíritus Sanctus rêpleat quos creâvit. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine, qui me persequúntur, córruant, et infírmi fiant.

Cánticum. Hieremíæ (*Cap.* xx).

Seduxísti me Dómine, et sedúctus sum : * fórtior me fuísti, et invaluísti :

Factus sum in derísum tota die, * omnes subsannábant me.

Quia jam olim loquar, vocíferans iniquitâtem, * et vastitâtem clámito.

A Et factus est mihi sermo Dómini in obpróbrium, * et in derísum totâ die.

Et dixi : Non recordâbor ejus, * neque loquar ultra in nómine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis, * et deféci, ferre non sústinens.

Audívi enim contumélias multórum, * et terróres in circúitu.

Persequímini, et persequâmur eum : * ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum :

Si quo modo decipiâtur, et prævaleâmus advérsùs eum, * et consequâmur ultiónem ex illo.

Dóminus autem mecum est quasi bellâtor fortis : *
B idcircò qui persequúntur, cadent, et infírmi erunt.

Confundántur vehementèr, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum, * quod nunquàm delébitur.

Et, tu Dómine exercítuum probâtor justi, * qui probas corda et renes :

Vídeam quæso ultiónem ex eis : * tibi enim revelávi causam meam.

Orátio. Deus, cujus ánimam leónum vorácitas nequívit absúmere in eo, quod justítia in te invénta eórum videbâtur rábiem effugâre : emítte Angelum tuum qui os leónis illius, qui per mundum rúgiens currit, quærens quem dévoret, conclûdat : atque ánimas nostras de ejus persuasióne, atque dominâtu erípiat. ℟. Amen.

C *Ad Benedíctus. Antíphona.* Psallam, et intélligam in matutínis, quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi Dómine. *P.* Psallam.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Samuêlis (*Primi. Reg.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Pugnâvit Saül contra Moab, et fílios Ammon, et Edom, et reges Soba, et Philisthæos. et quocúmque se vérterat, superâbat. Congregatóque exércitu, percússit Amalec, et éruit Israël de manu vastatórum ejus. Fuérunt autem filii Saul Jónathas, et Jéssui, et Melchisua : nómina duârum filiârum ejus, nomen primogénitæ Merob, et nomen minóris
D Michol. Et nomen uxoris Saül, Achínoam fília Achímaas : et nomina príncipum milítiæ ejus Abner, fílius Ner, patruêlis Saül. Porrò Cis fúerat pater Saül, et Ner pater Abner, fílius Abiël. Erat autem bellum potens advérsùm Philisthæos **277** ómnibus diêbus Saül. Nam quemcúmque víderat Saül virum fortem, et aptum ad prælium, sociâbat eum sibi. Et dixit Sámuël ad Saül : Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israël : nunc ergo audi vocem Dómini : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Recensívi quæcúmque fecit Amalec Israéli, quómodo réstitit ei in via cùm ascénderent de Ægypto. Nunc ígitur vade, et pércute Amalec, et demolíre univérsa ejus : non parcas ei, sed intérfice à viro usque ad mulíerem, et párvulum atque lactantem, bovem et

ovem, camélum atque ásinum. Præcêpit ítaque Saül A pópulo, et recénsuit eos quasi agnos : ducénta míllia péditum, et decem míllia virórum Judá. Cùmque venísset Saül usque ad civitâtem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saül Cinæo : Abite, et recédite, atque discédite ab Amalec : ne fortè invólvam te cum eo : tu enim fecisti misericórdiam cum ómnibus filiis Israël, cùm ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saül Amalec, ab Hévila, donec venit ad Sur, quæ est regiónis Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum : omne autem vulgus interfêcit in ore gládii. Et pepércit Saül, et omnis pópulus, Agag, et óptimis grégibus óvium et armentórum, et véstibus, et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea : quidquid vero vile fuit, et réprobum, B hoc demolíti sunt. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens : Pœnitet me quód constituíssem Sáülem regem : quia derelíquit me, et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuël, et clamàvit ad Dóminum totâ nocte illâ. Cùmque surrexísset Samuël de nocte, ut iret ad Saül manè, nuntiâtum est Samuéli, eò quòd venísset Saül in Carmêlum, et erexísset sibi fórnicem triumphâlem, et revérsus transísset, descendissétque in Gálgala. Venit ergo Sámuël ad Saül, et dixit Sámuël : Et quæ est hæc vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, et armentórum, quam ego áudio? Et ait Saül : De Amalec adduxerunt ea : pepércit enim pópulus melióribus óvibus, et arméntis, ut immolaréntur Dómino Deo C tuo ; réliqua veró occídimus. Dixit autem Sámuël ad Saül : Sine me, et indicâbo tibi quæ locûtus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei : Lóquere. Et ait Sámuël : Nonnè cùm párvulus esses in óculis tuis, caput in tribubus Israël factus es? unxítque te Dóminus in regem super Israël, et misit te Dóminus in viam, et ait : Vade, et intérfice peccatóres Amalec, et pugnâbis contra eos usque ad interneciónem eórum. Quare ergo non audísti vocem Dómini : sed versus ad prædam es, et fecísti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuêlem : Immò audívi vocem Dómini et ambulávi in via per quam misit me Dóminus, et addúxi Agag regem Amalec, et Amalec interféci. Tulit autem pópulus de præda oves et boves, primítias eórum quæ cæsa sunt, ut immolárent Dómino Deo D suo in Gálgalis. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Educ, Dómine, de tribulatióne ánimam nostram : qui sputa pro nobis perpéssus es, et flagélla : ut, mundi hujus edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débitâ post nostrum óbitum præcinâmus cum laude.

Pater noster.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis *P.* Dómine : noli me confúndere. ℣. Adhæsit, paviménto ánima mea : vivífica me secúndùm verbum tuum. *P.* Adhæsi.

Orátio. Ab iniquitâtis via rémove Dómine gressus nostros : et in itínere mandatórum tuórum státue cursum nostrum. Animam ígitùr paviménto inhærén-tem, remédio salutífero súbleva ; tuísque justificatiónibus edóctam, poténtiâ verbi tui vivífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

Fili, de fructu oris homo saturábitur bonus : ánima autem prævaricatórum iníqua. Qui custódit os suum, custódit ánimam suam : qui autem inconsiderâtus est ad loquéndum, séntiet mala. Vult et non vult piger : ánima autem operántium impinguábitur. Verbum mendax justus detestábitur : ímpius confúnditur. justítia custódit innocéntiam : impíetas verò peccatórem supplántat. Est quasi dives, cùm nihil hábeat : et est quasi pauper, cùm multis divítiis sit. Redémptio ánimæ viri divítiæ suæ : qui autem pauper est, increpatiónem non sústinet. Lux justórum lætíficat : lucérna autem impiórum extínguitur. Inter supérbos júrgia semper sunt : qui autem agunt cuncta **278** consílio, regúntur sapiéntiâ. Qui détrahit alicui rei, ipse in futúrum óbligat : qui autem timet præcéptum, in pace versábitur. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Congregavérunt Philisthiim ágmina sua in prælium, convenerúntque in Socho Judæ : et castrametáti sunt inter Socho, et Azeca in fínibus Domim. Porrò Saül, et viri Israël congregáti venérunt in valle terebinthi, et direxérunt ácies ad bellándum contra Philisthiim. Et Philísthii stabant super montem ex áltera parte, et Israël stabant super montem ex áltera parte : vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinórum, nomen Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum, et palmi : et cassis ærea super caput ejus, et loricâ armátus induebâtur : porrò pondus loricæ ejus quinque míllia siclórum æris : et ócreas æreas habêbat in crúribus suis : et clypeus æreus tegêbat húmeros ejus : hastíle autem hastæ ejus, erat quasi liciatórium texéntium : ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcéntos siclos habêbat ferri : et ármiger ejus antecedêbat eum. Stansque clamâbat ádversùs phalánges Israël, et dicêbat eis : Quare venístis paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saül? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singulâre certâmen : si quíverit pugnáre mecum, et percússerit me, érimus vobis servi : si autem ego prævalúero, et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et ajêbat Philisthæus : Ego exprobrâbo agmínibus Israël hódie : Date mihi virum, et íneat mecum singulâre certâmen. Aúdiens autem Saül, et omnes viri Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis. David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo suprà dictum est, de Béthlehem Judá, cui nomen erat Isai, qui habêbat octo filiós, et erat vir in diêbus Saül senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres fílii ejus majóres post Saül in prælium : et nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellándum, Eliab primogénitus, et secúndus

Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Sáülem, ábiit David, et revérsus est a Saüle, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Dixit autem Isaï ad David fílium suum : Accipe frátribus tuis ephi poléntæ, et decem panes istos, et curre in castra ad fratres tuos, et decem forméllas cásei has déferes ad tribúnum : et fratres tuos visitábis, si rectè agunt : et cum quibus ordináti sunt, disce. Saül autem, et omnes filii Israël, in valle terebínthi pugnábant advérsùs Philísthiim. Surréxit ítaque David manè, et commendávit gregem custódibus: et onústus ábiit, sicut præcéperat ei Isaï. Et venit ad locum Magalá, et ad exércitum, qui egressus ad pugnam vociferátus erat in certámine. Diréxerat enim áciem Israël, sed et Philísthiim ex advérso fúerant præparáti. Derelínquens ergo David vasa, quæ attúlerat, sub manu custódis ad sárcinas, cucúrrit ad locum certáminis, et interrogávit si ómnia rectè ageréntur erga fratres suos. Cùmque ille adhuc loquerétur, appáruit eis ille spúrius, Philisthæus, Góliath nómine, ascéndens de Geth, ex castris Philisthinórum : et loquénte eo hæc éadem verba audívit David. Omnes Israëlítæ, cùm vidíssent virum, fugérunt à fácie ejus, timéntes eum valdè. Et dixit unus quíspiam de Israël : Num vidísti virum hunc qui ascéndit ? Virum ergo qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, et fíliam suam dabit ei, et domum patris ejus fáciet in Israël absque tribúto. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens : Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium ? quis est enim hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit áciem Dei vivéntis? Referébat autem ei pópulus eúmdem sermónem, dicens : Hæc dabúntur viro, qui percússerit eum. Quod cum audísset Eliab frater ejus major, loquénte eo cum áliis, irátus est contra David, et ait : Quare venísti, et quare derelinquísti paucas oves in desérto ? ego novi supérbiam tuam, et nequítiam cordis tui : quia ut vidéres prælium, descendísti. Et dixit David : Quid feci? numquid non verbum est ? Et declinávit páululùm ab eo ad álium : dixítque eúmdem sermónem. Et respóndit ei pópulus verbum sicut et priùs. Audíta sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Sáülis. Ad quem cùm fuisset addúctus, locútus est ei David : Non cóncidat cor cujúsquam in eo : ego servus tuus vadam, et pugnábo advérsùs Philisthæum. Et ait Saül ad David : Non vales resístere Philisthæo isti ; nec pugnáre advérsùs eum : quia puer es, 279 hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua. Dixítque David ad Saül : Pascébam servus tuus patris mei gregem, et veniébat leo, vel ursus, tollebántque aríetem de médio gregis : et sequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum : et illi consurgébant advérsùm me : et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem et ursum interféci ego servus tuus : erit ígitur et Philisthæus incircumcísus, quasi unus ex eis : qui ausus est maledícere exercítui Dei vivéntis ? Et ait : Dóminus qui erípuit me de

A manu leónis, et de manu ursi, liberábit me de manu Philisthæi hujus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima mea compléta est illusiónibus : *P.* Et non est sánitas in carne mea. Ne derelínquas me, Dómine. ℣. Incurvátus sum, humiliátus sum : usquequáque rugiébam à gémitu cordis mei. *P.* Et.

Orátio. Christe Deus noster, qui in córpore tuo et inlúdi et verberári te passus es; tu ánimam nostram inlusiónibus replétam ab omni pollutiónum sorde depúrga : ut, verâ sanitáte habitánte in carne nostra, ad corónam mereámur pertíngere destinátam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei inimíci mei. Complácuit Dómino, ut eríperet me : *P.* Dómine in auxílium meum réspice. ℣. B Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me : ad defensiónem meam réspice. *P.* Dómine in auxílium.

Orátio. Deus Dei Fílius Christe, qui témpore passiónis tuæ, dùm multiplicántur super capíllos cápitis tui qui odérunt te gratis, exsólvis ea quæ non rapuísse probáris; tu nos à numerositáte peccáminum líbera, quò et super númerum capillórum nostrórum cópia virtútum excréscat, et débita nobis pœnális exsolútio impensióne tuæ miseratiónis effúgiat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Juda, quid gloriáris in malítia, qui potens es iniquitáte? *P.* Totâ die injustítiam cogitábat língua tua : sicut rasórium acútum fecísti dolum. ℣. Dilexísti malítiam super benignitátem; iniquitá- C tem magis quàm loqui æquitátem. *P.* Totâ. *Non dicátur* Glória.

℟. Heu me, quia peregrinátio mea prolongáta est : habitávi cum habitántibus Cedar : multùm peregrináta est ánima mea. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : cum loquébar illis, debellábant me. *P.* Sinè causa. ℣. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me ; retribuébant mihi mala pro bonis. *P.* Sinè causa. *Non dicátur* Glória.

Preces. Indulgéntiam postulámus, Christe, exáudi. *P.* Placáre, et miserére. ℣. Redemptórum prétium, Redémptor sanctífica : in Cruce tua dele nostra crímina. *P.* Placáre, et miserére. ℣. Qui humána sústines judícia, innocens tuâ nos exálta judícii gloriâ. D *P.* Placáre. ℣. Qui de Cruce ínspicis Matrem, et Discípulum, tu nos de cœlo cleménter jam réspice. *P.* Placáre.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Quære folio* 144.

Orátio. Ingéniti Patris unigénitum Verbum, qui gloriántem contra te in malítia pópulum sústines superbórum; confiténtem tibi gregem salva fidélium : ut dùm turba malórum totâ die in língua sua injustítias cógitat, plebs nómini tuo crédula, cántica tibi déferat sine fine accépta.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Vertérunt ad me tergum filii

Israël, et non fáciem, et in témpore afflictiónis suæ A dicent : Surge, et líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecísti tibi? surgant et líberent te in témpore afflictiónis tuæ : secúndùm númerum quippè civitâtum tuárum erant dii tui Judá. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustrà percússi fílios vestros, disciplinam non recepérunt : devorâvit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastâtor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini : Numquid solitúdo factus sum Israëli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus : Recéssimus, non veniêmus ultrà ad te? Numquid obliviscêtur múlier ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorâlis suæ? pópulus autem meus oblítus est mei diêbus innúmeris. Quid níteris bonam osténdere viam tuam ad quæréndam dilectiónem, quæ insupèr B et malítias tuas docuísti vias tuas, et in alis tuis invéntus est sanguis animârum páuperum innocéntum? non in fossis invéni eos, sed in ómnibus quæ suprà memorávi. Et dixísti : **280** Absque peccáto et innocens ego sum : et proptérea avertâtur furor tuus à me. Et ego judício conténdam tecum, eò quòd díxeris : Non peccávi. Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas! et ab Ægypto confundêris, sicut confúsa es ab Assur. Nam et ab ista egrediêris, et manus tuæ erunt super caput tuum : quóniam obtrívit Dóminus confidéntiam tuam, et nihil habêbis prósperum. Vulgò dícitur : Si dimíserit vir uxórem suam, et recédens ab eo, dúxerit virum álterum : numquid revertêtur ad eam ultériùs? numquid non pollûta et contami- C nâta erit múlier illa? tu autem fornicâta es cum amatóribus multis : tamen revértere ad me, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Observâbit peccâtor justum : et quæret pérdere eum : *P.* Dóminus autem non derelínquit illum. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi. Et respéxit me, et exaudívit deprecatiónem meam. *P.* Dóminus.

Orátio. Obsérvat, Dómine, peccâtor justum, insídians fidelíssimum gregem tuum ad perdéndum eum vivéntem ex fide, et de tua misericórdia præsuméntem. Non ergo nos peritúros derelínquas in mánibus ejus; qui propter nos ligno Crucis affíxus es. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quid gloriâris in malítia, qui potens D es iniquitâte? *P.* Totâ die injustítiam cogitâbat lingua tua. ℣. Dilexísti injustítiam super benignitâtem; iniquitâtem magìs quàm loqui æquitâtem. *P.* Totâ.

Orátio. Deus, qui gloriántem contra te in malítia discípulum páteris; da nobis sublímitèr gloriári passiónibus tuis : ut quem malítia porrécti arcum dolóris emísit; sic spículum vúlneris in eo credúlitas defigat voluntáriâ suâ confessióne. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inruérunt in me fortes, occupavérunt ánimam meam. *P.* Exúrge mihi in occúrsum, Dómine Deus meus. ℣. Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa. *P.* Exúrge.

℣. Deus meus, ne elongêris à me, *P.* Quóniam tribulátio próxima est : et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne longè fácias auxílium à me : ad defensiónem meam réspice. *P.* Quóniam. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Clamêmus omnes unâ voce : Dómine, miserére. ℣. Qui ductus ut ovis, crucifigéris. *P.* Dómine. ℣. Qui sánguine fuso das salûtem mundo. *P.* Dómine. ℣. Qui spíritum tuum Patri commêndas. *P.* Dómine. ℣. Fac nos per crucem tuam meréri véniam. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 114.

Orátio. Inruéntes in me fortes, Christe Dómine, virtûtis tuæ valóre compésce : quique tuam in passióne ánimam occupavérunt, jugo servitûtis tuæ, eórum genímina occupéntur : ut tu solus Dóminus Redémptor sæculi agnoscâris : cùm in occúrsum Ecclésiæ tuæ surréxeris.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. XII).

℟. Deo grátias.

Fili, fructus justi lignum vitæ : et qui súscipit ánimas, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis peccâtor, et ímpius? Qui díligit disciplinam, díligit sciéntiam : qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, haurit à Dómino grátiam : qui autem confídit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietâte : et radix justórum non commovébitur. Múlier díligens, coróna est viro suo : et putrédo óssibus ejus, quæ confusióne res dignas gerit. Cogitatiónes justórum judícia : et consília impiórum fraudulénta. Verba impiórum insidiántur sánguini : os justórum liberâbit eos. Verte ímpios, et non erunt : domus autem justórum permanêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuëlis (Primi Reg. cap. XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Ait David : Dóminus qui éruit me de manu leónis, et de manu ursi, ipse liberâbit me de manu Philisthæi hujus. Et dixit Saül ad David : Vade, et Dóminus tecum. Et induit Saül David vestiméntis suis, et impósuit gáleam æream super caput ejus, et vestívit eum lorícâ. Accinctus ergo David gládio ejus super veste sua, cœpit tentâre si armâtus posset incédere : non enim habêbat consuetúdinem. Dixítque David ad Saül : Non possum sic incedére, quia nec usum hábeo. Et depósuit ea, et tulit báculum quem semper habêbat in mánibus : et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrente, et misit in peram pastorâlem, quam habêbat secum, et fundam in manu tulit : et procéssit advérsùs Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens, **281** et appropínquans advérsùm David, et ármiger ejus ante eum. Cùmque inspexísset Philisthæus, et vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens, rufus, et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David : Numquid ego canis sum, quòd tu venísti ad me cum báculo? Et maledixit Philisthæus David in diis suis : Dixítque ad David : Veni ad me, et dabo carnes tuas

volatílibus cœli et béstiis terræ. Dixit autem David A ad Philisthæum : Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo : ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódiè, et dabit te Dóminus in manu méa, et percútiam te, et áuferam caput tuum à te : et dabo cadávera castrórum Philisthinórum hódiè volatílibus cœli et béstiis terræ : ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël. Et nóverit univérsa hæc, quia non in gládio, nec in hasta salvâvit Dóminus : ipsius enim est bellum, et tradet vos in manus nostras. Cùm ergo surrexísset Philisthæus, et veniret, et appropinquâret contra David, festinâvit David, et occúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque lápidem unum, et fundà jecit, et percússit Philisthæum in fronte : et B infixus est lapis in fronte, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsùs Philisthæum, et interfêcit. Cùmque gládium non habéret in manu sua David, cucúrrit, et stetit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, edúxit de vagína sua : et interfêcit eum, præcidítque caput ejus. Vidéntes autem Philisthiim, quòd mórtuus esset fortíssimus eórum, fugiérunt. Et consurgéntes viri Israël, et Judá vociferáti sunt, et persecúti Philisthæos usque dum venírent in vallem, et usque ad portas Accaron, ceciderúntque vulneráti Philisthiim in viam Sáraïm, usque ad Geth, et usque ad Accaron. Et reverténtes filii Israël postquàm persecúti fúerant Philisthæos, invasérunt castra eórum. Assúmens autem David caput Philisthæi, áttulit illud in Hierú- C salem : arma verò ejus pósuit in tabernáculo suo. ℟. Amen.

Antiphona 1. Humiliávi in jejúnio ánimam meam: et factum est mihi in obpróbrium. *P.* Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta. ℣. Ego vero oratiônem meam ad te, Dómine : tempus beneplácitì. Deus. *P.* Advérsùm me.

Orátio. Christe, Dei Filius, áspice humilitâtem nostram in jejúniis; qui deceptóris discípuli fraude ínnocens tráderis ad supplícium Crucis, et super quem innocéntem múnera accépta sunt captiónis; da nobis, ut nec jurándo decípere próximos, nec nóxiis móribus studeâmus pérdere nosmetípsos : quin pótiùs patiéntiæ tuæ doctrínam sequéntes, intérnos, D externósque valeâmus evíncere hostes. ℟ Amen.

Antiphona 2. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, de manu contra legem agéntis et iníqui. *P.* Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in ætérnum. *P.* Quóniam.

Orátio. Deus noster éripe nos de manu peccatóris; qui pro nobis pœnam perférre dignâtus es Crucis : ut tu solus sis patiéntia nostra; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antiphona 3. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : longè fecérunt injustítiam suam. *P.* Dóminus justus concidet cervíces peccatórum. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea, dicat nunc Israël. *P.* Dóminus.

Hymnus. O Nazarène. *fol.* 144.

Orátio. Ecce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerósa peccántium fabricâta est superbórum; cum incorrigíbiles móribus, membra tua atrócitér premunt. Da ergo, quæsumus, nobis, ita tolerántiæ virtúte fulciri, ut eos, quos in dorsum ánimæ nostræ sanándos portâmus, salúbritèr nobíscum ad cœléste stábulum reportêmus : quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, et nos de prædicatióne mereâmur percípere lucrum, et ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea : quem timébo?

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. Apprehénde arma et scutum : et exúrge, Deus, in adjutórium mihi. *Psalmus* xxxiv.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. *P.* Hæc me consolâta est in humilitâte mea : ℣. Quia eloquium tuum vivificâvit me. *P.* Hæc.

282 *Hymnus.* Verbum Patris. *fol.* 252.

Capitula. Deus qui in hac. *fol.* 241.

Lauda. Adhæsi testimóniis.

Et Orátio. Ab iniquitâtis. *fol.* 277.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus* iii.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos : sed tu multus es in misericórdiâ quâ éruas nos : in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnipotens, grátiâ. ℟. Amen.

Antiphona 1. Tu mihi es refúgium à pressúra, quæ circúmdedit me, Dómine : *P.* Exultátio mea rédime me à circumdántibus me. ℣. Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via, quâ egrediéris : Dómine, firmâbo super te óculos meos. *P.* Exultátio mea.

Orátio. Tu nobis es Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos : et ídeò, qui patiéndo pro nobis, exaltátio facta es nostra, rédime nos à circumdántium inimicórum muscípula. ℟ Amen.

Antiphona 2. Cùm mihi molésti essent, *P.* Induêbam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. *P.* Induêbam me.

Orátio. Da nobis Dómine, ut mortificatiónem tuam circumferâmus in córpore nostro; qui nos vivificásti in córpore tuo : ut cùm molésti nobis fúerint inimíci, non eâmus contra illos redditúri vindíctam; sed indúti cilício, nostrámque humiliántes in jejúnio ánimam, tibi Dómino in sinu nostro effúsam oratiónem deferâmus accéptam. ℟. Amen.

Antiphona 3. Exúrge Dómine, et inténde in judi-

cium meum; Deus meus, et Dóminus meus in causam meam. *P.* Non supergáudeant de me inimíci mei, neque dicant in corde suo : Devorábimus eum. ℣. Confundántur et revereántur omnes simùl, qui quærunt ánimam meam. *P.* Non supergáudeant.

Orátio. Deus noster et Dómine Jesu Christe, tu semper adésto in causa Ecclésiæ tuæ; per quam eam patiéntèr discérnas à cæteris; qui solus pro ea pertulísti vúlnera passiónis. ℟. Amen.

℟. Contumélias, et impropérium passus sum ab eis : et próximi mei, qui custodiébant latus meum, dicébant : Decipiàmus eum, et prævaleàmus ei. Sed tu, Dómine, mecum es quasi bellàtor fortis : cadant in opprobrium sempitérnum : *P.* Et videam vindíctam in eis : quia tibi revelávi causam meam. ℣. Da fílios eórum in fame, et deduc eos in manu glá-dii : fiant uxóres eórum absque líberis, et viduæ : et viri eórum interficiántur morte. *P.* Et vídeam. *Non dicitur* Glória.

Orátio. Quid tibi, Dómine, à te formàta creatùra restítuat, pro qua exprobrántium obpróbria sústinens, solus sedens comminatióne replêtus es? Pro quibus ergo tanta passiónum vúlnera sustulísti, quæsumus, ut eos, nec carnis passiónibus déjici, nec inférni patiàris bárathro dimérgi. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. In iniquitátibus ego concéptus sum : et in peccàtis péperit me mater mea. Tibi soli peccávi, Dómine, et malum coram te feci : miserêre mei. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et propria tibi Dómine pandéntes piacula, ejulántes lachrymis, péctore verberáto súpplices oràmus : ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; et déleas, quæ géssimus cuncta peccàta : Crea ítaque, Deus, in córde nostro, quod ames; et propitiatióne sólità dimítte, quod odis : ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen.

Antiphona. Ecce in cœlis est judex meus, et cónscius meus in excélsis.

Cánticum Job (*Cap.* XVI).

Nunc ecce oppréssit me dolor meus, * et in níhilum redácti sunt omnes artus mei.

Rugiéntes testimónium dicunt contra me, * et suscitátur falsíloquus advérsùs fáciem meam contradícens mihi.

Collègit furorem suum in me, et cómminans mihi infrémuit contra me déntibus suis : * hostis nimis terribilibus óculis me intuitus est.

Aperuérunt super me ora sua, * exprobrántes percussérunt maxíllam meam, satiáti sunt pœnis meis.

Conclûsit me Deus apud iníquum, * et in manus impiórum me trádidit.

283 Ego ille quondam opuléntus,* contritus sum : Ténuit cervícem meam, et confrégit me, * et quasi jugum pósuit sibi

Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit me : *

A lumbis meis non pepércit, et effùdit in terra víscera mea.

Cóncidit in me vúlnera, et super vulnus írruit in me quasi gigans. * Saccum meum cónsui super cutem meam, et opérui cínere carnem meam.

Fácies mea intúmuit à fletu, * et pálpebræ meæ caligavérunt.

Hæc passus sum absque iniquitàte manus meæ, * cùm exhibêrem mundas ad Deum preces.

Terra ne opériat sánguinem meum, * neque invéniat in te locum laténdi clamor meus.

Ecce enim in cœlo testis meus,* et cónscius meus in excélsis.

Orátio. Jesu Dómine, qui dolórem Ecclésiæ tuæ, quod ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gu-
B bernàtor intélligis; dùm alios extra eam tentatiónum fœditas necat : concéde nobis; ut, quia tu solus pro nobis tentàtus es, passus es; tu nos à tentatiónibus et à passiónibus nostris solus ipse erípias : quo testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereàmur tibi sine fine placêre. ℟. Amen.

Ad Matutinum. Antiphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. Sitivit in te ánima mea, quàm multiplicitèr et caro mea! ℣. Sic in sancto appárui tibi, Deus, ut vídeam voluntàtem tuam, et glóriam tuam.

Lauda. Cum senióribus junióres laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Eo autem témpore, quo víderat Saûl David egre-
C diéntem contra Philisthæum, ait ad Abner príncipem milítiæ : De qua stirpe descéndit hic adoléscens? dixítque Abner : Vivat ánima tua, rex, si novi. Et ait rex : Intérroga tu, cujus fílius sit iste puer. Cùmque regréssus esset David, percússo Philisthæo, tulit eum Abner, et introdúxit coram Rege Saûl, caput Philisthæi habéntem in manu sua. Et ait Saûl ad David : De qua progénie es tu, ò adoléscens? Dixítque David : Fílius servi tui Isaî Bethlehemítæ ego sum. (*Cap.* XVIII.) Et factum est cum complésset loqui ad Saûl : ánima Jónathæ conglutinàta est ánimæ David, et diléxit eum Jónathas quasi ánimam suam. Nam expoliàvit se Jónathas túnicà, quà erat vestítus, et dedit eam David, et réliqua
D vestiménta sua, usquè ad gládium et arcum suum, et usquè ad bálteum. Egrediebàtur quoquè David ad ómnia quæcúmque misísset eum Saûl, et prudénter se agêbat : posuítque eum Saûl super viros belli, et accéptus est in óculis univérsi pópuli, maximèque in conspéctu famulórum Saûl. Porro cùm reverterêtur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus, cantántes, choròsque ducéntes in occúrsum Saûl regis, in tympanis lætítiæ, et in sistris. Et præcinébant mulíeres laudántes, atque dicéntes : Percússit Saûl mille, et David decem míllia. Irátus est autem Saûl nimìs, et displicuit in óculis ejus iste sermo : dixítque : Dedérunt David decem míllia, et mihi dedérunt mille : quid ei súperest nisi solum regnum? Non rectis ergo

oculis Saül aspiciêbat David ex die illa, et deinceps. Post diem autem álterum, invâsit spíritus Dómini malus Saül, et prophetâbat in médio domûs suæ: David autem psallêbat in manu suâ, sicut per síngulos dies: tenebâtque Saül lánceam, et misit eam, putans quod configere posset David in pariete · et declinâvit David à fácie ejus secúndò. Et tímuit Saül David, eò quòd esset Dóminus cum eo, et à se recessisset. Amóvit ergo eum Saül à se, et fecit eum tribûnum super mille viros: et egrediebâtur, et intrâbat in conspéctu pópuli. In ómnibus quoque viis suis David prudéntèr se agêbat, et Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saül David quòd prudens esset nimìs, et cœpit cavêre eum. Omnis autem Israël, et Juda diligêbat David: ipse enim egrediebâtur, et ingrediebâtur ante eos. Dixit autem Saül ad David: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem: tantúmmodo esto vir fortis, et præliâre bella Dómini. Saül autem reputâbat, dicens: Non sit super illum manus mea, sed Philisthinórum. Ait autem David ad Saül: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognátio patris mei in Israël, ut fiam gener regis? Factum est autem tempus, cùm debêret dari Merob filia Saül David, data est Hadriêli Molathítæ uxor. Diléxit autem Michol filiam Saül álteram David, et nuntiâtum est Saül, et plácuit ei. Dixítque Saül: Dabo eam illi, ut fiat ei in scándalum, et sit super eum manus Philisthinórum. **284** Dixit ergo Saül ad David: In duâbus rebus gener meus eris hódiè. Et mandâvit Saül servis suis: Loquímini ad David clam me, dicéntes: Ecce places regi, et omnes servi ejus díligunt te. Nunc ergo esto gener regis. Et locúti sunt servi Saül in áuribus David ómnia verba hæc. Et ait David: Num parum vobis vidêtur, génerum esse regis? Ego autem sum vir pauper et ténuis. Et renuntiavérunt servi Saül, dicéntes: Hujuscémodi verba locûtus est David. Dixit autem Saül: Sic loquímini ad David: Non habet necésse rex sponsália, nisi tantùm centum præpútia Philisthinórum, ut fiat últio de inimícis regis. Porrò Saül cogitâbat trádere David in mánibus Philisthinórum. Cùmque renuntiâssent servi ejus David, verba quæ díxerat Saül, plácuit sermo in óculis David, ut fíeret gener regis. Et post dies paucos surgens David, ábiit cum viris, qui sub eo erant. Et percússit Philisthiim ducéntis viris, et âttulit præpútia eórum, et annumerâvit ea regi, ut esset gener regis. Dedit ítaquè ei Saül Michol filiam suam uxórem. Et vidit Saül, et intelléxit quòd Dóminus esset cum David. Michol autem filia Saül diligêbat eum. Et Saül magis timêre cœpit David: factúsque est Saül inimícus David cunctis diêbus. Et egréssi sunt príncipes Philisthinórum: à princípio autem egressiónis eórum, prudéntiùs se gerêbat David quàm omnes viri Saül, et célebre factum est nomen ejus nimis. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *Quære fol.* 257.

Capitula. In die tribulatiónis nostræ, Dómine, precem, quam effúndimus, súscipe: et exténsis in nocte mánibus, quæ desiderâmus intéllige; occúrre animâbus nostris óptimus Consolâtor, et indulgentiáli favôre exíste Redémptor: et, qui nos acquisísti passióne voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctâ poténtiâ.

Pater noster.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. Hæc me consolâta est in humilitâte mea. ℣. Supérbi iníquè agêbant usquequâque: à lege autem tua non declinávi.

Orátio. Spem quam dedísti nobis Dómine, ipsa sit in humilitâte nostra consolátio; quæ nobis erit in exultatióne glóriæ plenitûdo. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* xxv).

Deo grátias.

Fili, nubes, et calígo, et ventus, et plúviæ, non sequéntes, vir gloriósus, et promíssa non complens. Patiéntiâ leniêtur princeps, et língua mollis confríngit durítiam. Mel invenísti, cómede quod súfficit tibi, ne fortè satiâtus évomas illud. Súbtrahe pedem tuum de domo próximi tui, nequándo satiâtus tui óderit te. Jáculum, et gládius, et sagítta acûta, homo qui lóquitur contra próximum suum falsum testimónium. Dens pútridus, et pes lapsus, qui sperat super infidèle in die angústiæ, et amíttit pálium in die frigoris. Acêtum in nitro, et qui cantat cármina cordi péssimo. Sicut tínea vestiménto, et vermis ligno: ita trístítia viri nocet cordi. Si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, da ei aquam bíbere: prunas enim congregâbis super caput ejus, et Dóminus reddet tibi. Ventus áquilo díssipat plúvias, et fácies tristis linguam detrahéntem. Mélius est sedêre in ángulo dómatis, quàm cum muliere litigiósa, et in domo commúni. Aqua frígida ánimæ sitiénti, et núntius bonus de terra longínqua. Fons turbâtus pede, et vena corrúpta, justus cadens coram ímpio. Sicut qui mel multum cómedit, non est ei bonum: sic qui scrutâtor est majestâtis, opprimêtur à glória. Sicut urbs patens, et absque murórum ámbitu, ita vir, qui non potest in loquéndo cohibêre spíritum suum. Cómede, fili mi, mel, quia bonum est, et favum dulcíssimum gútturi tuo. Sic et doctrína ánimæ tuæ: quam cùm invéneris, habêbis in novíssimis spem, et spes tua non períbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* xix).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Saül ad Jónathan filium suum, et ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porrò Jónathas fílius Saül diligêbat David valdè, et indicâvit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, manè, et manêbis clam, et abscondêris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicúmque fúerit: et ego lóquar de te bona ad patrem meum: et quodcúmque vídero, nuntiâbo tibi. Locutúsque est Jónathas de David bona ad patrem suum: dixítque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccâvit tibi, **285**

285 et ópera ejus bona tibi sunt valdè. Et pósuit ánimam suam in manu tua, et percússit Philisthæum, et fecit Dóminus salûtem magnam univérso Israëli: vidísti, et lætâtus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interfíciens David, qui est absque culpa? Quod cùm audísset Saül, placâtus voce Jónathæ, jurâvit : Vivit Dóminus, quia non occidêtur. Vocâvit itaque Jónathas David, et indicâvit ei ómnia verba hæc : et introdúxit Jónathas David ad Saül, et fuit ante eum, sicut fúerat heri et nudiustértius. Motum est autem rursùm bellum : et egréssus David, pugnâvit advérsùs Philísthiim : percussítque eos plagâ magnâ, et fugiérunt à fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saül : sedêbat autem in domo sua, et tenêbat lánceam : porrò David psallêbat in manu sua. Nisúsque est Saül configere lánceâ David in paríete, et declinâvit à fácie Saül : láncea autem casso vúlnere perlâta est in parietem, et David fugit, et salvâtus est nocte illâ. Misit autem Saül satéllites suos nocte in domum David, ut custodírent eum, et interficerêtur manè. Quod cùm annuntiâsset David Michol uxor sua, dicens : Nisi salváveris te nocte hac, cras moriêris : et depósuit eum per fenéstram. Porrò ille ábiit, et fugit, et salvâtus est. Tulit autem Michol státuam, et pósuit eam super lectum, et pellem pilôsam caprârum pósuit ad caput ejus, et opéruit eam vestiméntis. Misit autem Saül apparitóres, qui ráperent David : et respónsum est quòd ægrotâret. Rursúmque misit Saül núntios, ut vidérent David, dicens : Afférte eum ad me in lecto, ut occidâtur. Cùmque venissent núntii, invéntum est simulâchrum super lectum, et pellis caprârum ad caput ejus. Dixítque Saül ad Michol : Quare sic inlusísti me, et dimisísti inimícum meum, ut fúgeret? Et respóndit Michol ad Saül : Quia ipse locûtus est mihi : Dimítte me, alióquin interfíciam te. David autem fúgiens, salvâtus est, et venit ad Sámuël in Rámatha, et renuntiâvit ei ómnia quæ fécerat sibi Saül : et abierunt ipse et Sámuël, et moráti sunt in Naioth. Nuntiâtum est autem Sáuli à dicéntibus : Ecce David in Naioth in Rámatha. Misit ergo Saül lictóres, ut ráperent David : qui cùm vidíssent cúneum prophetârum vaticinántium, et Sámuël stantem super eos, factus est étiam Spíritus Dómini in illis, et prophetâre cœpérunt étiam ipsi. Quod cùm nuntiâtum esset Sáuli, misit et álios núntios : prophetavérunt autem et illi. Et rursúm misit Saül tértios núntios : qui et ipsi prophetavérunt. Et irâtus iracúndiâ Saül, ábiit étiam ipse in Rámatha, et venit usque ad cistérnam magnam, quæ est in Socho, et interrogâvit, et dixit : In quo loco sunt Sámuël et David? Dictùmque est ei : Ecce in Naioth sunt in Rámatha. Et ábiit in Naioth in Rámatha, et factus est étiam super eum Spíritus Dómini, et ambulâbat ingrédiens, et prophetâbat usque dùm veniret in Naioth in Rámatha. Et expoliâvit se étiam ipse vestiméntis suis, et prophetâvit cum cæteris coram Sámuël, et cécinit nudus totâ die, et nocte. Unde et exivit pro-

A vérbium : Num et Saül inter prophétas? (*Cap.* xx.) Fugit autem David de Naioth, quæ erat in Rámatha, veniénsque locûtus est coram Jónatha : Quid feci? quæ est iníquitas mea, et quod peccâtum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei : Absit, non moriêris : neque enim fáciet pater meus quicquam grande vel parvum, nisi priùs indicáverit mihi : hunc ergo celâvit pater meus sermónem me tantúmmodò? nequâquàm erit istud. Et jurâvit rursùm Davídi. Et ille ait : Scit profèctò pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, et dicit : Nésciat hoc Jónathas, ne fortè contristêtur. Quinímò vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia uno tantùm (ut ita dicam) gradu, ego morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David : Quodcúmque díxerit mihi ánima B tua, fáciam tibi. Dixit autem David ad Jónathan : Ecce caléndæ sunt crástino, et ego ex more sedêre sóleo juxta regem ad vescéndum : dimítte ergo me ut abscóndar in agro usque ad vésperum diéi tértii. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondêbis ei : Rogâvit me David, ut iret celéritèr in Béthlehem civitâtem suam : quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus ejus. Si díxerit, Benè : pax erit servo tuo : si autem fúerit irâtus, scito quia complêta est malítia ejus. Fac ergo misericórdiam in servum tuum : quia fœdus Dómini me fámulum tuum tecum inire fecísti. ℟. Amen.

Antiphona 1. Deus vitam meam annuntiâvi tibi : posuísti láchrymas meas in conspéctu tuo, Dómine. C Sicut in repromissióne tua, Deus Deus meus : convertántur inimíci mei retrò. ℣. Miserêre mihi Dómine, quóniam conculcâvit me homo : totâ die bellans tribulâvit me.

286 *Orátio.* Deus vitam nostram annuntiâmus tibi, quóniam inférna moriéndo vicísti : tu enim firma, quæ nostra agnóscis; qui solus inspéctor es cordis : Pone quæsumus in conspéctu tuo láchrymas nostras : ut repromissiónis percípiant donum; dum per eam sanctum paravérimus indulgéntiæ fructum. ℟. Amen.

Antiphona 2. Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, Deus virtûtum. Quóniam propter te portávi obpróbrium : opéruit confúsio fáciem meam. Accêde nunc, Dómine, ad ánimam meam, et rédime D eam : propter inimícos meos líbera me. ℣. Quóniam zelus domûs tuæ comêdit me : et obpróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Orátio. Non erubéscant in nobis Dómine Deus virtûtum, qui te expéctant de humánis áctibus judícium esse factûrum : ut Crucis tuæ poténtia et plácitos nos tibi operários salûtis exhíbeat, et cœléstis milítiæ curiam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen.

Antiphona 3. Lingua mea meditábitur justítiam tuam, Dómine : totâ die laudem tuam : dùm confúsi et reveriti fúerint omnes qui quærunt mala mihi. ℣. Deus in te sperávi, Dómine, non confundâtur in ætérnum, qui hábitat in Hierùsalem.

℟. Posuérunt me inimíci mei in angústia : et

amaritúdini trádidit me, quem diligêbam. *P.* Sinè A causa vulnerâvit me : tu Dómine líbera me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperâbam : qui edêbat panes meos. *P.* Sinè.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculôrum Deus sancte, *P.* Jam miserêre : peccávimus tibi. ℣. Jesu Redémptor, qui solus víctima factus es mundo, Patri gratíssima, nos clemens tu líbera. *P.* Jam. ℣ Quo moriénte, terra contrémuit, è monuméntis sepúltos páriens ad fidem credéntium. *P.* Jam. ℣. Qui in sepúlchro quiéscis pósitus, tuâ quiête mórtuos réfoves, inferna percútiens. *P.* Jam. ℣. Qui sepulchrâli lápide cláuderis, et resúrgis custódibus nésciis, purga nos à vítiis. *P.* Jam.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Lingua nostra, Dómine, meditêtur justí- B tias tuas : ut laus tua totâ die ex ore nostro procédat in eo, quod passiónis tuæ à nobis prædicâta fúerit glória : ut in ea justítia, quâ ex fide vívimus, et nunc et semper sine fine laudêmus.

Pater noster.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* xxxv).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùm montem Seïr : et exténdam manum meam super te, et dabo te desolâtum atque desértum. Urbes tuas demólìar, et tu desértus eris : et scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimícus sempitérnus, et conclûseris fílios Israël in manu gládii in témpore iniquitâtis extrémæ. Proptérea vivo ego, dicit Dóminus Deus : quó- C niam sánguini tradam te, et sanguis persequêtur te : et dabo montem Seïr desolâtum et desértum : et áuferam de eo eúntem, et redeúntem. Et implêbo montes ejus occisórum suórum : et in cóllibus suis, atque in vállibus suis, et in torréntibus interfécti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, et civitâtes tuæ non inhabitabúntur : et scies quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce enim Deus ádjuvat me : et Dóminus suscéptor meus est ánimæ meæ, reddens mala inimícis meis. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtûte tua líbera me.

Orátio. Adjuva nos, Deus salutâris noster, qui suscéptor es animârum nostrârum; ut in nómine sancto tuo lætêmur : et qui censêmur vocábulo D Christi, mereâmur ejus particípio pérfrui : sicque ætérna consequâmur gáudia, et præséntia superémus advérsa; ut per ómnia te laudêmus; et te in nobis esse gaudeâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ecce elongávi fúgiens : et mansi in solitúdine. *P.* Expectâbam Dóminum, qui salvâret me à pusíllo ánimo, et tempestâte. ℣. Præcípita Dómine, et dívide linguas eòrum : quóniam vidi iniquitâtem, et contradictiónem in civitâte. Die ac nocte circúmdabit eam super viros ejus.

Orátio. Ecce, Dómine, pósiti in perturbatióne mundána, quiêtem solitúdinis eligéntes, elongári fugiéndo à terrénis áctibus cúpimus; ut à pusíllo ánimo, et tempestâte salvêmur : Qui ergo nunc lo[...] præparâtam réquiem expectâmus; præbe nob[...] exémpto humáno strépitu, in sola dulcédini[...] contemplatióne lætêmur. ℟. Amen.

287 *Antíphona* 3. Prótege me, Dómine, à c[...] tu malignántium : et à multitúdine operántium i[...] tâtem líbera me. ℣. Eripe me Dómine ab h[...] malo : à viro iníquo et dolóso líbera me.

℟. Quare tristis es ánima mea : et quare c[...] bas me? Spera in Deo, quóniam *P.* Confitêb[...] ℣. Ingrédiar in locum tabernáculi admirábilis : ad domum Dei. In voce exultatiónis, et confe[...] confitêbor illi.

Preces. Miserêre mei Dómine, *P.* Qui poten[...] misericórdia. ℣. Morte tuâ nos líbera. *P.* ℣. Salva nos tuo vúlnere. *P.* Qui. ℣. Crux t[...] vivíficet. *P.* Qui. ℣. Te moriénte, vivâmus. *I*[...]

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Prótege nos, Dómine, à convéntu mal[...] tium inimicórum; qui Crucis pertulísti obprób[...] ut qui contra te linguas suas exacuérunt ut glá[...] salubérrimo tuæ grátiæ dono conquisísti, devo[...] Ecclésiæ morsu.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Posuísti[...] bras, et facta est nox.

Antíphona. Misericórdia mea Deus et refúgium[...] suscéptor meus, et liberâtor meus. *Psalmus* cx[...]

Lauda. Pauper sum ego, et dolens : et salus[...] tui Deus suscêpit me. ℣. Laudâbo nomen [...] cum cántico : magnificâbo eum in laude.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula. Nonârum horârum. *fol.* 173.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo. *folio* [...]

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol* 141.

Antíphona 1. Deus cóntere dentes inimic[...] molas leónum confrínge. Ut ad níhilum dev[...] velut aqua decúrrens. Ut lætétur justus cùm [...] vindíctam impiórum. ℣. Verè útiquè justítiam[...] mini : rectè judicâte, fílii hóminum.

Orátio. Deus, qui admirábili responsiónis [...] dentes cónteris inimicórum; molásque frang[...] num : dùm et interrogatiónibus eórum inex[...] bile præparas telum; et eórum clamóribus ins[...] vivéntem te osténdis post vúlnera crucifíxum : [...] ge nunc, quæsumus, sequéntium contra te ini[...] rum audáciam : ut ad níhilum, velut decúrrens[...] devéniant, qui malítiæ suæ géstiunt intrà tuam[...] clésiam spargere documénta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Occupavérunt ánimam meam[...] ci mei, Dómine : inruérunt in me fortes. Ecc[...] loquúntur advérsùm me : et gládius in lábiis e[...] Dispérge illos in virtûte tua : et déstrue eos pro[...] meus. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus me[...] ab insurgéntibus in me líbera me.

innocens pertránsiit, et afflictus est damno. Finis modéstiæ timor Dómini, divítiæ et glória et vita. Arma et gládii in via pervérsi: custos ánimæ suæ longè recédit ab eis. Provérbium est: Adoléscens juxta viam suam, étiam cùm senúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus ímperat: et qui áccipit mútuum, servus est fœnerántis. Qui séminat iniquitátem, metet mala, et virgam iræ suæ consummábit. Qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur: de pánibus enim suis dedit páuperi. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* xxiii).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Ascendérunt Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicéntes: Nonnè David látitat apud nos in locis tutíssimis silvæ, in colle Háchila, qui est ad déxteram desérti? Nunc ergo, sicut deliberávit ánima tua ut descénderes, descénde: nostrùm autem erit ut tradámus eum in manu regis. Dixítque Saül: Benedícti vos à Dómino, qui doluístis vicem meam. Abíte, oro, et diligéntiùs properáte, et curiósiùs ágite, et consideráte locum ubi sit pes ejus, vel quis víderit eum ibi: recógitat enim de me, quòd cállidè insídier ei. Consideráte et vidéte ómnia latíbula ejus, in quibus abscónditur: et revertímini ad me ad rem certam, et vadam vobíscum: quòd si étiam in terram se obstrúxerit, præscrutábor eum in multis míllibus Judá. At illi surgéntes abiérunt in Ziph ante Saül: David autem et viri ejus erant in desérto Maon, in campéstribus, ad déxteram Lésimuth. Abiit ergo Saül et sócii ejus ad quæréndum: et nuntiátum est David, statímque descéndit ad petram, et versabátur in desérto Maon: quod cùm audísset Saül, persecútus est David in desérto Maon. Et ibat Saül in latus montis ex parte una: David autem et viri ejus erant in látere montis ex parte áltera: porrò David desperábat se posse evádere à fácie Saülis: itaquè Saül et viri ejus in modum corónæ cingébant David et viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens: Festína, et veni, quóniam infudérunt se Philísthiim super terram. Revérsus est ergo Saül desístens pérsequi David, et perréxit in occúrsum Philisthinórum: propter hoc vocavérunt locum illum, Petram dividéntem. Ascéndit ergo David inde: et ábiit in locis tutíssimis Engáddi. Cùmque revérsus esset Saül cum tria míllia electórum virórum ex omni Israël, perréxit ad investigándum David et viros ejus, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus pérviæ sunt. Venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti: erátque ibi spelúnca, in quam ingréssus est Saül, ut purgáret ventrem: porrò David et viri ejus in interióri parte spelúncæ latébant. Et dixérunt servi David ad eum: Ecce dies, de qua locútus est Dóminus ad te: Ego tradam tibi inimícum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis. Surréxit ergo David, et præcídit oram chlámydis Saül siléntèr. Post hæc percússit cor suum, eò quòd abscidísset oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros suos: Propítius sit mihi Dóminus, nec fáciam hanc rem

A Dómino meo, christo Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia christus Dómini est. Et confrégit David viros sermónibus, et non permísit eos, ut consúrgerent in Saül: porrò Saül exúrgens de spelúnca, pergébat cœpto itínere. Resurréxit autem et David post eum: et egréssus de spelúnca, clamávit post tergum Saülis, dicens: Dómine mi rex. Et respéxit Saül post se: **291** et inclínans se David pronus in terra, adorávit, dixítque ad Saül: Quare audis verba hóminum loquéntium, David quærit malum advérsùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd trádidit te Dóminus in manu mea in spelúnca: et cogitávi ut occíderem te, sed pepércit tibi óculus meus: dixi enim: Non exténdam manum meam in dómino meo, quia christus Dómini est. Quin pótiùs B pater mi, vide, et cognósce oram chlámydis tuæ in manu mea: quómodò cùm præcíderem summitátem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te. Animadvérte, et vide, quóniam non est in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in te: tu autem insidiáris ánimæ meæ ut áuferas eam. Júdicet Dóminus inter me et te, et ulciscátur me Dóminus ex te: manus autem mea non sit in te. Sicut et in provérbio antíquo dícitur: Ab ímpiis egrediétur ímpietas: manus ergo mea non sit in te. Quem séqueris? canem mórtuum perséqueris, et púlicem unum. Sit Dóminus judex, et júdicet inter me et te: et vídeat, et júdicet causam meam, et éruat me de manu tua. Cùm autem complésset David loqui ser- C mónes hujuscémodi ad Saül, dixit Saül: Numquid vox tua hæc est, fili mi, David? Et levávit Saül vocem suam, et flevit: dixítque ad David: Jústior es tu quàm ego: tu enim tribuísti mihi bona: ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicásti hódiè quæ féceris mihi bona: quómodò tradíderit me Dóminus in manu tua, et non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimícum suum, dimíttet eum in via bona? Sed Dóminus reddat tibi vicissitúdinem hanc, pro eò quòd hódiè operátus es in me. Et nunc quia scio quòd certíssimè regnatúrus sis, et habitúrus in manu tua regnum Israël: jura ergo mihi in Dóminum, ne déleas semen meum post me, neque áuferas nomen meum de domo patris mei. Et jurávit David Saüli. Abiit ergo Saül in domum suam: et D David et viri ejus ascendérunt ad tutióra loca desérti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiónem meam atténde, Dómine. Eripe à frámea ánimam meam: et de manu canis únicam meam. Salva me, rex meus, et Deus meus. ℣. Ne discédas à me: quóniam tribulátio próxima est: et non est qui ádjuvet.

Orátio. Ad defensiónem Ecclésiæ réspice pastor animárum, Dómine Jesu Christe, líberans misericórditèr ánimas nostras de ore leónis: cujus ánima à frámea et manu liberáta est canis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Firmaméntum meum, et refúgium es tu, Deus meus. Eripe me de manu contra legem agéntis, et iníqui: ℣. Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: spes mea à juventúte mea.

inquit, filium Isai in Nobe, apud Achímelech filium Achítob sacerdótem. Qui consúluit pro eo Dóminum, et cibária dedit ei : sed et gládium Góliath Philisthæi dedit illi. Misit ergo rex ad accerséndum Achímelech filium Achítob, **289** sacerdótem, et omnem domum patris ejus, sacerdótum, qui erant in Nobe, qui venérunt univérsi ad regem. Et ait Saül ad eos : Audi fili Achitób. Qui respóndit. Præstò sum dómine. Dixítque ad eum Saül : Quare conjurástis advérsùm me, tu et filius Isaï; et dedísti eis panes et gládium, et consulúisti eis Dóminum, ut consúrgeret advérsùm me, insidiàtor usque hódiè pérmanens? Respondítque Achímelech regi, et ait : Et quis in ómnibus servis tuis, sicut David fidélis, et gener regis, et pergens ad impérium tuum, et gloriòsus in domo tua? Nùm hódiè cœpi consúlere pro eo Dóminum? B absit hoc à me : ne suspicètur rex advérsùs servum suum rem hujuscémodi in univérsa domo patris mei: non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negótium vel módicum vel grande. Dixítque rex : Morte moriêris Achímelech, tu, et omnis domus patris tui. Et ait rex emissáriis, qui circumstábant eum : Convertímini, et interfícite sacerdótes Dómini: nam manus eórum cum David est : sciéntes quòd fugísset, et non indicavérunt mihi. Noluérunt autem servi regis exténdere manum suam in sacerdótes Dómini. Et ait ad Doëg Idumæum : Convértere tu, et írrue in sacerdótes Dómini. Conversúsque Doëg Idumæus, írruit in sacerdótes Dómini, et trucidàvit in die illa octogínta quinque viros vestítos ephod líneo. Nobe autem civitàtis sacerdótum percússit in C ore gládii, viros et mulíeres, párvulos et lactántes, bovem et ásinum, et ovem in ore gládii. Evádens autem unus filius Achímelech, filii Achitób, cujus nomen erat Abíathar, fugit ad David, et annuntiàvit ei quòd occidísset Saül sacerdótes Dómini. Et ait David ad Abíathar : Sciébam in die illa, quòd cùm ibi esset Doëg Idumæus, proculdùbiò annuntiàret Saúli: ego sum reus ómnium animàrum patris tui. Mane mecum, si quis quæsíerit ánimam meam, quæret et ánimam tuam, mecúmque servabèris. (*Cap.* XXIII.) Et nuntiavérunt David, dicéntes : Ecce Philísthiim oppúgnant Ceïlam, et dirípiunt áreas. Consúluit ígitur David Dóminum, dicens : Nunc vadam, et percútiam Philisthæos istos? Et ait Dóminus ad David : Vade, et percúties Philisthæos, et salvàbis Ceïlam. Et dixérunt viri, qui erant cum David, ad eum : Ecce nos hic in Judá consisténtes timêmus : quantò magis si iérimus in Ceïla advérsùm ágmina Philisthinórum? D Rursùm ergo David consúluit Dóminum. Qui respóndens, ait : Surge, et vade in Ceïla : ego enim tradam Philisthæos in manu tua. Abiit ergo David, et viri ejus in Ceïla, et pugnàvit advérsùm Philisthæos, et abégit juménta eórum, et percússit eos plagà magnà : et salvàvit David habitatóres Ceïlæ. Porrò eo témpore, quo fugiébat Abíathar filius Achímelech ad David in Ceïlam, ephod secum habens descénderat. Nuntiatúmque est Saúli quòd venísset David in Ceïla: et ait Saül : Trádidit eum Dóminus in manus meas, A conclusúsque est, introgréssus urbem, in qua et seræ sunt. Et præcêpit Saül omni pópulo, pugnam descénderet in Ceïlam : et obsidêret et viros ejus. Quod cùm rescísset David, quia paràret ei Saül clam manum, dixit ad Abíath[...] cerdótem : Applica ad me ephod. Et ait Davi[...] mine Deus Israël, audìvit famam servus tuus, dispónat Saül venire in Ceïlam, ut evértat [...] propter me : Si tradent me viri Ceïlæ in manu et si descéndet Saül sicut audìvit servus tuus mine Deus Israël índica servo tuo. Et ait Dó[...] Descéndet. Dixítque David : Si tradent viri Ceïl[...] et viros qui sunt mecum, in manus Saül? E[...] Dóminus : Tradent. Surréxit ergo David et vir[...] quasi sexcénti, et egréssi de Ceïla, huc atqu[...] vagabántur incérti : nuntiatúmque est Saül quò[...] gisset David de Ceïla. Quámobrem dissimulábat Morabàtur autem David in desérto in locis fo[...] mis, mansítque in montem solitúdinis Ziph : q[...] bat tamen eum Saül cunctis diébus : et non t[...] eum Deus in manus ejus. Et vidit David quòd sus est Saül ut quæreret ánimam ejus. Porrò erat in desérto Ziph in silva. Et surréxit Jó[...] filius Saül in sylvam, et confortàvit manus e[...] Dómino, dixítque ei : Ne tímeas : neque enim niet te manus Saül patris mei, et tu regnàbis Israël, et ego ero tibi secúndus, sed et Saül meus scit hoc. Percussérunt ígitur utérquè córam Domino : mansítque David in silva : Jó[...] autem revérsus est in domum suam.

℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capitula. Multis te pro nobis vulnéribus, Christe, confóssum crédimus, et fatémur, excéptis supplíciis carnis, et loquens, **290** [...] cens dolóres sústines passiónis : te étenim loq[...] blasphemásse declámant; qui convérti debúe[...] et te tacénte, in furóris cópiam exardéscun[...] humilitàtis tuæ mansuetúdinem non veréntu[...] ergo nobis, ut, qui passiónis tuæ dolóres co[...] mus, à nostris dolóribus liberêmur : ut [...] discretiónis artículo prædíti, et loquéntes de prædicántes, quæ vera sunt; et tacére nostr[...] útile, et loqui ætérnam nobis profíciat ad merc[...] Pater noster.

Lauda. Memor fui judiciórum tuórum, Dó[...] sæculo : et consolàtus sum. ℣. Deféctio ténui[...] pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Orátio. Memores tui in nocte Dómine, lege[...] huc custodíre : et qui de te nec in tribulatiónib[...] lent, numquàm à tuis sermónibus cláudicent fixà stabilitàte perdúrent. ℟. Amen.

Ad Tér[...]

Léctio libri Proverbiórum (Cap. XXII).

℟. Deo grátias.

Fili, Mélius est nomen bonum, quàm d[...] multæ : super aurum et argéntum, grátia bon[...] ves et pauper obviavérunt sibi : utriúsque op[...] est Dóminus. Cállidus videt malum, et abscónd[...]

innocens pertránsiit, et afflíctus est damno. Finis A modéstiæ timor Dómini, divítiæ et glória et vita. Arma et gládii in via pervérsi : custos ánimæ suæ longè recédit ab eis. Provérbium est : Adoléscens juxta viam suam, étiam cùm senúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus ímperat : et qui áccipit mútuum, servus est fœnerántis. Qui séminat iniquitátem, metet et mala, et virgam iræ suæ consummábit. Qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur : de pánibus enim suis dedit páuperi. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Ascendérunt Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicéntes : Nonnè David látitat apud nos in locis tutíssimis silvæ, in colle Háchila, qui est ad déxteram desérti? Nunc ergo, sicut deliberávit ánima tua ut descénderes, descénde : nostrûm autem erit ut tradámus eum in manu regis. Dixítque Saül : Benedícti vos à Dómino, qui doluístis vicem meam. Abíte, oro, et diligéntiùs properáte, et curiósiùs ágite, et consideráte locum ubi sit pes ejus, vel quis víderit eum ibi : recógitat enim de me, quòd cállidè insídier ei. Consideráte et vidéte ómnia latíbula ejus, in quibus abscónditur : et revertímini ad me ad rem certam, et vadam vobíscum : quòd si étiam in terram se obstrúxerit, præscrutábor eum in multis míllibus Judá. At illi surgéntes abiérunt in Ziph ante Saül : David autem et viri ejus erant in desérto Maon, in campéstribus, ad déxteram Lésimuth. Abiit ergo Saül et sócii ejus ad quæréndum : et nuntiátum est David, statímque descéndit ad petram, et versabátur in desérto Maon : quod cùm audísset Saül, persecútus est David in desérto Maon. Et ibat Saül in latus montis ex parte una : David autem et viri ejus erant in látere montis ex parte áltera : porrò David desperábat se posse evádere à fácie Saülis : ítaquè Saül et viri ejus in modum corónæ cingébant David et viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens : Festína, et veni, quóniam infudérunt se Philísthiim super terram. Revérsus est ergo Saül desístens pérsequi David, et perréxit in occúrsum Philisthinórum : proptèr hoc vocavérunt locum illum, Petram dividéntem. Ascéndit ergo David inde : et ábiit in locis tutíssimis Engáddi. Cùmque revérsus esset Saül cum tria míllia electórum virórum ex omni Israël, perréxit ad investigándum David et viros ejus, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus pérviæ sunt. Venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti : erátque ibi spelúnca, in quam ingréssus est Saül, ut purgáret ventrem : porrò David et viri ejus in interióri parte spelúncæ latébant. Et dixérunt servi David ad eum : Ecce dies, de qua locútus est Dóminus ad te : Ego tradam tibi inimícum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis. Surréxit ergo David, et præcídit oram chlámydis Saül siléntèr. Post hæc percússit cor suum, eò quòd abscidísset oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros suos : Propítius sit mihi Dóminus, nec fáciam hanc rem Dómino meo, christo Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia christus Dómini est. Et confrégit David viros sermónibus, et non permísit eos, ut consúrgerent in Saül : porrò Saül exúrgens de spelúnca, pergébat cœpto itínere. Resurréxit autem et David post eum : et egréssus de spelúnca, clamávit post tergum Saülis, dicens : Dómine mi rex. Et respéxit Saül post se : **291** et inclínans se David pronus in terra, adorávit, dixítque ad Saül : Quare audis verba hóminum loquéntium, David quærit malum advérsùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd trádidit te Dóminus in manu mea in spelúnca : et cogitávi ut occíderem te, sed pepércit tibi óculus meus : dixi enim : Non exténdam manum meam in dómino meo, quia christus Dómini est. Quin pótiùs B pater mi, vide, et cognósce oram chlámydis tuæ in manu mea : quómodò cùm præcíderem summitátem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te. Animadvérte, et vide, quóniam non est in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in te : tu autem insidiáris ánimæ meæ ut áuferas eam. Júdicet Dóminus inter me et te, et ulciscátur me Dóminus ex te : manus autem mea non sit in te. Sicut et in provérbio antíquo dícitur : Ab ímpiis egrediétur ímpietas : manus ergo mea non sit in te. Quem séqueris? canem mórtuum perséqueris, et púlicem unum. Sit Dóminus judex, et júdicet inter me et te : et vídeat, et júdicet causam meam, et éruat me de manu tua. Cùm autem complésset David loqui serC mónes hujuscémodi ad Saül, dixit Saül : Numquid vox tua hæc est, fili mi, David? Et levávit Saül vocem suam, et flevit : dixítque ad David : Jústior es tu quàm ego : tu enim tribuísti mihi bona : ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicásti hódiè quæ féceris mihi bona : quómodò tradíderit me Dóminus in manu tua, et non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimícum suum, dimíttet eum in via bona? Sed Dóminus reddat tibi vicissitúdinem hanc, pro eò quòd hódiè operátus es in me. Et nunc quia scio quòd certíssimè regnatúrus sis, et habitúrus in manu tua regnum Israël : jura ergo mihi in Dóminum, ne déleas semen meum post me, neque áuferas nomen meum de domo patris mei. Et jurávit David Saúli. Abiit ergo Saül in domum suam : et D David et viri ejus ascendérunt ad tutióra loca desérti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiónem meam atténde, Dómine. Eripe à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Salva me, rex meus, et Deus meus. ℣. Ne discédas à me : quóniam tribulátio próxima est : et non est qui ádjuvet.

Orátio. Ad defensiónem Ecclésiæ réspice pastor animárum, Dómine Jesu Christe, líberans misericórditèr ánimas nostras de ore leónis : cujus ánima à frámea et manu liberáta est canis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Firmaméntum meum, et refúgium es tu, Deus meus. Eripe me de manu contra legem agéntis, et iníqui : ℣. Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : spes mea à juventúte mea.

Orátio. Firmaméntum nostrum atque refúgium, te Dóminum póscimus crucifixum : ut de manu peccatóris nos líberans, in locum munitum coronándos státuas. ℟. Amen.

Antiphona 3. Quare, Dómine, ábjicis ánimam meam, avértis fáciem tuam à me? Pauper sum ego, et ærumnósus ab adolescéntia. Longè fecisti à me amicum, et sodálem, notum meum abstulisti. ℣. In me pertransiérunt iræ tuæ, et terróres tui conturbavérunt me.

℟. Deus meus salva me de manu ímpii : de manu iníqui, et nocéntis : quia tu es expectátio mea Deus. Dómine, fidúcia mea ab adolescéntia mea ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : à viro iníquo líbera me.

Preces. Miserére, Dómine, supplicántibus; *P.* Et dona nobis véniam. ℣. Quem passum, Christe Dómine, pro nobis esse crédimus. *P.* Tu. ℣. Quem verberátum álapis fatémur, et suppliciis. *P.* Et. ℣. Quem terra trémuit mórtuum; quo resurgénte lætátur. *P.* Tu. ℣. Jam morte tuâ líberi capiámus regnum cœli. *P.* Et dona.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Capitula. Indigéntiæ nostræ, inópiam bone Christe consídera : ne, quandò avértis à nobis fáciem tuam, abjícias ánimam nostram : ut, qui páuperes, et ærumnósi ab adolescéntia sumus; delíciis aliquándò recreáti cœléstibus, ætérnâ nos vestítos immortalitáte lætémur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (Cap. v).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi pópule, qui non habes cor : qui habéntes óculos, non vidétis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : et à fácie mea non dolébitis? Qui pósui arénam términum mari, præcéptum sempitérnum, quod non præteríbit : et commovebúntur, et non potuérunt; et intuméscent fluctus ejus, et non transíbunt illuc : **292** pópulo autem huic factum est cor incrédulum et exásperans, recessérunt et abiérunt. Et non dixérunt in corde suo : Metuámus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam et serótinam in témpore suo; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes vestræ declinavérunt ab eo : et peccáta nostra prohibuérunt bonum à nobis : qui invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes quasi áucupes, láqueos ponéntes et pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eórum plenæ dolo : quia magnificáti sunt et ditáti. Incrassáti sunt et impinguáti : et præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, causam pupílli non direxérunt, et judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his visitábo, dicit Dóminus? aut super gentem hujuscémodi non ulciscétur ánima mea? Stupor et mirabília facta sunt in terra : prophétæ prophetábant mendácium, et sacerdótes applaudébant mánibus suis : et pópulus meus diléxit tália : quid ígitur fiet in novíssimo ejus? Confortámini filii Bénjamin in médio Hierúsalem. ℟. Amen.

Antiphona 1. Ne simul tradas me cum peccatóribus : et cum operántibus iniquitátem ne perdas me, Dómine : ℣. Da illis, Dómine, secúndùm ópera eórum, et secúndùm nequítiam studiórum ipsórum.

Orátio. Christe Deus noster, qui inter peccatóres, cum latrónibus scílicet, Crucis supplício tráditus, perpéssus es : quæsumus, ne nos simul cum peccatóribus tradas; neque cum operántibus iniquitátem páriter púnias : ut, quos passióne tuâ à diáboli potestáte liberáre dignátus es, et hic et in ætérnum ab infernáli peccatórum sorte dissócies. ℟. Amen.

Antiphona 2. Dómine exáudi oratiónem meam : et clamor meus ad te pervéniat. In quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. ℣. In quacúmque die invocávero te, velócitèr exáudi me.

Orátio. Dómine, exáudi oratiónem meam; et clamor noster ad te plácidâ benignitátis tuæ aure pervéniat : ne révoces nos in dimídio diérum nostrórum : sed ad certam statiónem tendéntes, fac nos cursum consummáre virtútis; ac per stúdium sanctificatiónis acquírere ætérnum Glóriæ regnum, in hac diérum præséntium paucitáte. ℟. Amen.

Antiphona 3. Eripe me Dómine ab hómine malo : et à viro iníquo, et à lingua dolósa. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatóris : et ab homínibus iníquis líbera me. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos.

℟. Eripe me de inimícis meis, Dómine. *P.* Quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem : et de viris sánguinum líbera me. *P.* Quia.

Preces. Ad te clamámus omnes, Dómine, *P.* Miserére. ℣. Exáudi Deus tuam plebem, et nos ab hoste defénde. *P.* Miserére. ℣. Exáudi Deus Pontíficem, ejúsque Sacerdótem. *P.* Miserére. ℣. Exáudi Deus míseros, et révoca captívos, *P.* Miserére. ℣. Exáudi Deus víduas, et orphanórum láchrymas, *P.* Miserére. ℣. Exáudi Deus cæcos, et redde illis lumen in ætérnum : tecum sine fine vivámus, *P.* Miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, qui tráditus es pro scélere alièno : ut pássio tua à futúris nos erípiat torméntis, quæ in derísum facta est ab ímpiis.

Pater noster.

IN QUINTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vespérum.

Lauda. Sacrificáte sacrifícium. *fol.* 214.

Orátio. Deus justítiæ nostræ, invocántibus te nobis propítius appáre; ut et sacrifícium vespertínum sacrificémus; et ad præmia cœléstia, te auxiliánte, perveniámus. ℟. Amen.

Antiphona. Dixit Moyses ad pópulum : Quarta décimâ die mensis nonárum celebrábitis Pascha. ℣. Cánite in inítio mensis tuba in signis solemnitátis nostræ.

Lauda. Tædium ténuit me, pro derelinquéntibus legem tuam. Cantábiles erant mihi justificatiónes tuæ, in loco peregrinatiónis meæ. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti.

Hymnus. Verbum Patris. *Quære fol.* 252.

Capitula. Christe Deus noster, qui pro nobis ómnibus passiónis sustulísti injúriam; cùm inter odiéntes pacem pacíficus invenîris; et ínnocens à nocéntibus crucifígeris: sicque mortem humáni géneris morte tuâ transfígis: da nobis, ut multiplicâta super nos superbórum **293** iníquitas non præváleat; atque meditátio legis tuæ cordis nostri stúdium non recédat: ut, quia tu solus pro nobis ómnibus et mortem passus es et sepúlchrum; credéntibus tibi et lumen ætérnæ vitæ dones, et præmium.

Pater noster.

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte suâ humanitâtis nostræ mortem devícit, victóres vos effíciat críminis vestri. R. Amen. Et qui tradi se permísit ab ímpiis, ab ætern órum vos suppliciórum erípiat pœnis. ℟. Amen. Et cum eo sine fine vivâtis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen.

Lauda. Multi persequéntes me, tribulant me, Dómine: à lege autem tua non declinávi, Deus meus. ℣. Vide humilitâtem meam, et éripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

Orátio. Miseratiónes tuæ multæ, Dómine, ómnes iniquitâtes nostras déleant; et ad indulgéntiam tuam nos emundándos perdúcant. ℟. Amen.

Lauda 2. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio. Exclâmamus ad te, Dómine, ut nos exáudias, et óculos humo acclíves ad te admíttas: ut, suâ nos inlustránte serenitâte, semper maneâmus in lúmine. ℟ Amen.

Lauda 3. Vide humilitâtem meam, et éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblitus. ℣. Júdica causam meam, et rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitâtem nostram, Dómine; et éripe nos: te enim respiciénte, etsì dejicimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Preces. Dómine misericordiârum, *P.* Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui resúrgens à mórtuis sedes ad déxteram Dei Patris, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui promíttis justis præmia; et iníquis minâris supplícia, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui peccántem non júdicas; sed ad pœniténtiam próvocans expéctas, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui justos vocas ad tolerántiam; et post tentatiónem próvocas ad corónam, *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiónem. *fol.* 138.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totius opíficem óperis laudándo concélebrat cóndita magnitúdo: cujusque potentiam intelligíbilis creatûra mirâtur: tibi súpplices honórem deférimus, te cordis vócibus provocá- A mus: ut, qui nos ad matutínum offícium, gallo præconánte, exsúscitas; plácida tibi nostri famulátûs vota effícias, et tuo miti præsídio, quod delinquéndo sordúimus, ábluas: et jugi te prece rogâmus, ut justificatiónis tuæ grátiam nobis impértias ℟. Amen.

Antiphona. Glória mea Deus, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antiphona. Tibi soli peccávi: miserêre mei, Deus. *Psalmus* L.

Orátio. Suscéptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, et locupléta nos in misericórdia tua: lava íntima cordis nostri ab íntima cordis nostri injustítia; et à peccáti inquinaméntis purífica: mitte de cœlo, et érue nos à conculcántis obpróbrio: B ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altárium; et matutínum sacrifícium tibi offerâmus in templo. ℟. Amen.

Antiphona. Psallam nómini tuo, Altíssime. In converténdo inimícum meum retrórsùm: infirmabúntur et períent à fácie tua. ℣. Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: sedísti super thronum qui júdicas æquitâtem.

Orátio. Psallat semper Ecclésia tua nómini tuo, Altíssime Deus; qui per passiónis tuæ triúmphum convertísti inimícum ánimæ nostræ retrórsùm: quæsumus proinde, ut eódem cum suis satellítibus infirmâtis et pérditis, áffatim tua nos semper prótegat pássio gloriósa. ℟. Amen.

Antiphona 2. Peccatóres tetendérunt arcum, pa- C ravérunt sagíttas in pharetra, ut sagíttent in obscúro rectos corde. Quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt: justus autem quid fecit? ℣. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo sedes ejus.

Orátio. Advérsùs te, Christe Dómine, peccatóres malignitâtis prætendéntes arcum, dolositâtis suæ nihilóminùs sagíttis transfíxi sunt: Quia ígitur te in obscúro nequítiæ in jáculis linguæ suæ, ut conáti sunt, transfígere **294** nequiérunt; nos, quæsumus, ab eórum déntibus tuæ passiónis munímine extrahâmur: ut te, quem rectum corde persecúti sunt ímpiè, séntiant nostrum in ómnibus protectórem. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dispérdat Dóminus univérsa lábia D iníqua, et linguam magníloquam. Qui dicunt: Lábia nostra nobíscum sunt, quis noster est Deus? Ponam in salutári meo: fidéntèr agam in eo. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritâtes à fíliis hóminum.

Orátio. Dispérde Dómine univérsa lábia dolósa et linguam magníloquam; ut qui in salutâre tuum fidéntèr ágere nolunt, labiórum suórum malitiâ confundántur: sicque illis in Christo Dómino nostro vocâtis per pœniténtiam, unâque nobíscum fidei linguâ efféctis; ut lábia dolósa utcúmque à nobis usquequâque dispéreant. ℟. Amen.

℟. Viri iníqui dixérunt: Opprimâmus virum justum injústè, et deglutiâmus eum tanquam inférnus vivum: auferâmus memóriam illius de terra; *P.* Et

de spoliis ejus sortem mittâmus inter nos : ipsi autem homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. Insipiéntes, et maligni odérunt sapiéntiam, et rei facti sunt in cogitatiónibus. ℣. Dixérunt : Venite, percutiâmus eum linguâ, et non attendâmus ad universos sermónes ejus. *P.* Et de spóliis.

Orátio. Christe Dei Fílius, cujus vitam viri impii et opprimendam diffiniunt, et deglutiéndam, ut inferi statuérunt, niténtes memóriam tuam auférre de terra, qui creáveras cœlos et terram ; te pétimus, et rogâmus, ut, qui in spóliis vestis tuæ missam sortem patiénter perférre dignâtus es, lapsus fragilitatis nostræ benigníssimè tóleres, ac à cunctórum nos elógio críminum expiátos consérves : quaténùs, dùm nos malæ consuetúdinis ligámine reddíderis absolútos, Sanctórum catervis in futúro consócies laureándos. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Facta est pars Dómini, plebs Jacob : funículum hereditâtis ejus Israël. Sufficiéntiam eis in terra desérta, in siti calóris, ubi non erit aqua.

Cánticum. Atténde cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Fac nos, Dómine Deus noster, portiónem esse funículo hereditâtis tuæ : ut sufficiéntiâ ignis calóris tui in terra sitiénti córporis tui, à te, qui es spes, et satíetas nostra, réfici mereâmur. ℟. Amen.

Ad Benedíctus. Antíphona. Emitte lucem tuam, Dómine : quia tu es Deus meus, et fortitûdo mea. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Lauda. Laudâte Dóminum de terra : montes et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri : quia exaltâtum est nomen ejus solius. *P.* Et exaltâvit cornu pópuli sui. ℣. Laus ejus in ómnibus sanctis ejus. *P.* Et exaltâvit.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* xxv).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Erat vir quispiam in solitúdine Maon, et posséssio ejus in Carmélo, et homo ille magnánimis : erántque ei oves tria míllia, et millæ capræ : et áccidit ut tonderêtur grex ejus in Carmélo. Nomen autem viri illius Nabal : et nomen uxóris ejus Abigaïl : erátque múlier illa prudentíssima et speciósa : porrò vir ejus durus, et péssimus, et malitiósus : erat autem de genere Caleb. Cùm ergo audísset David in desérto quòd tondéret Nabal gregem suum, misit decem júvenes, et dixit eis : Ascéndite in Carmélum, et veniétis ad Nabal, et salutábitis eum ex nómine meo pacíficè. Et sic dicétis : Sit frátribus meis, et tibi pax, et dómui tuæ pax, et ómnibus, quæcúmque habes, sit pax. Ex multis annis salvos fáciens tuos, et ómnia tua, audívi, quod tondérent pastóres tui greges tuos, qui erant in desérto nobíscum : nunquàm istis moléstí fúimus, nec aliquándò defuit quicquam eis de grege omni témpore quo fuérunt nobíscum in Carmélo. Intérroga púeros tuos, et indicábunt tibi. Nunc ergo invéniant púeri mei grátiam in óculis tuis : in die enim bona venímus ad te quodcúmque invénerit manus tua, da servis tuis, et fílio tuo David. Cùmque venissent púeri David, locúti sunt ad Nabal ómnia verba hæc ex nómine David : et siluérunt. Respóndens autem Nabal púeris David, et ait : Quis est David? aut quis est fílius Isaï? Hódiè increvérunt servi qui fúgiunt Dóminos suos. Tollam ergo panes meos, et aquas meas, et carnes pécorum, quæ occídi tonsóribus meis, et dabo viris quos néscio unde sint? Regréssi sunt ítaquè púeri ad David per
295 viam suam, et revérsi venérunt, et nuntiavérunt ei ómnia verba quæ díxerat Nabal. Tunc ait David viris suis : Accingâtur unusquísque gládio suo. Et accíncti sunt singuli gládiis suis, accinctúsque est David ense suo : et secúti sunt David quasi quadringénti viri : porrò ducénti remansérunt ad sárcinas. Abigaïl autem uxóri Nabal nuntiâvit unus de púeris, dicens : Ecce misit David núntios de desérto, ut benedícerent Dómino nostro : et adversâtus est eos : hómines isti, satis boni fuérunt nobis, et non molésti : nec quicquam aliquándò périit omni témpore, quo sumus conversáti cum eis in desérto : pro muro erant nobis tam in nocte quàm in die, ómnibus diébus quibus pávimus apud eos greges. Quámobrem considera, et cógita quid fácias : quóniam compléta est malítia advérsùm virum tuum, et advérsùm domum tuam, et ipse est fílius tuus Bélial, ita ut nemo possit ei loqui. Festinâvit ígitur Abigaïl, et tulit ducéntos panes, et duos utres vini, et quinque aríetes coctos, et quinque sata poléntæ, et centum ligatúras uvæ passæ, et ducéntas massas caricârum, et pósuit super ásinos : dixítque puéris suis : Præcédite me : et ecce, ego post tergum sequar vos : viro autem suo Nabal non indicâvit. Cùm ergo ascendísset ásinum, et descénderet ad radícem montis, David et viri ejus descendébant in occúrsum ejus : quibus et illa occúrrit. Et ait David : Verè frustrà servávi ómnia quæ hujus erant in desérto, et non périit quicquam de cunctis quæ ad eum pertinébant : et réddidit mihi malum pro bono. Hæc fáciat Deus inimícis David, et hæc addat, si relíquero de ómnibus quæ ad eum pértinent usque manè, mingéntem ad paríetem. Cùm autem vidísset Abigaïl David, festinâvit, et descéndit de ásino, et córruit coram David super fáciem suam, et adorâvit super terram, et cécidit ad pedes ejus, et dixit : In me sit, dómine mi, hæc iníquitas : loquâtur, óbsecro, ancílla tua in áuribus tuis : et audi verba fámulæ tuæ. Non ponat, oro, dóminus meus rex cor suum super virum istum iníquum Nabal : quóniam secúndùm nomen suum stultus est, et est stultítia cum eo : ego autem ancílla tua non vidi púeros tuos, dómine mihi rex, quos misísti. Nunc ergo dómine mi, vivit Dóminus, et vivit ánima tua, qui prohíbuit te ne veníres in sánguinem, et salvâvit manum tuam tibi : et nunc fiant sicut ut Nabal inimíci tui, et qui quærunt Dómino meo malum. Quaprópter súscipe benedictiónem hanc, quam attulit ancílla tua tibi dómino meo : et da púeris qui sequún-

cur te dóminum meum. Aufer iniquitàtem famulæ A tuæ: fáciens enim fáciet tibi Dóminus dómino meo domum fidèlem, quia prælia Dómini, dómine mi, tu præliàris: malítia ergo non inveniàtur in te ómnibus diébus vitæ tuæ. Si enim surréxerit aliquándò homo pérsequens te, vel quærens ánimam tuam, et erit ánima dómini mei custodìta quasi in fascículo vivéntium apud Dóminum tuum: porrò ánimæ inimicórum tuórum rotabúntur quasi ímpetu et círculo fundæ. Cùm ergo fécerit tibi Dóminus dómino meo ómnia quæ locútus est bona de te, et constitúerit te ducem super Israël, et non erit tibi hoc in singúltum, et in scrúpulum cordis dómino meo, quòd effúderis sánguinem innóxium, aut ipse te ultus fúeris: et cùm benefécerit Dóminus dómino meo, recordáberis ancíllæ tuæ, et tu benefácies ei. Et ait David B ad Abigaïl: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit te hódiè in occúrsum meum, et benedíctum elóquium tuum, et benedicta tu, quæ prohibuísti me hódiè ne irem ad sánguinem, et ulcíscerer me manu meà. Alióquin vivit Dóminus Deus Israël, qui prohíbuit me, ne malum fácerem tibi: nisi citò venísses in occúrsum mihi, non remansísset Nabal usque ad lucem matutìnam, nec mingens ad paríetem. Suscépit ergo David de manu ejus ómnia quæ áttulerat ei, dixítque ei: Vade pacíficè in domum tuam, ecce audívi vocem tuam, et honorávi fáciem tuam. Venit autem Abígaïl ad Nabal: et ecce erat ei convívium in domo ejus, quasi convívium regis, et cor Nabal jocúndum: erat enim ébrius nimìs: et non indicàvit ei C verbum pusillum aut grande usque manè. Dilúculò autem cùm digessísset vinum Nabal, indicàvit ei uxor sua verba hæc, et mórtuum est cor ejus intrínsecùs, et factus est quasi lapis. Cùmque pertransíssent decem dies, percússit Dóminus Nabal, et mórtuus est. Quod cùm audísset David mórtuum Nabal, ait: Benedíctus Dóminus, qui judicàvit causam obpróbrii mei de manu Nabal, et servum suum custodìvit à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capitula. Unigénite Dei Fílius, qui passiónes mortalitàtis nostræ in te suscípiens, passiónis tuæ **296** nos voluísti esse partícipes; éffice nos et sectatóres lucis, et operários veritàtis: ut, mortis nostræ naufrágia evadéntes, quadrífluo Evangeliórum tuórum D lumine ubériùs inlustráti, passiónis tuæ exémplo mereàmur esse idónei.

Pater noster.

In secúndis Vésperis

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificàta sunt ópera tua Dómine!

Antiphona. Animas nostras humiliêmus in jejúnio: Quia Pascha Dómini próxima est, et erípiet nos Dóminus de domo servitùtis. ℣. Deus misereàtur nobis, et benedícat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos, et misereàtur nobis.

Lauda. Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: testimónia autem tua non intellexérunt. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capitula. Humiliántes ánimas nostras in jejúnio, Dómine Deus educ eas ab ínferis; et á descendéntibus in lacum nos érue: et qui virtûte inenarrábili mundum redemptûrus, descéndens à supérnis, ínferi confregisti recéssus, ne peccáto duce illùc deducàmur, custódi propítius: et præsta, ut cum his, qui ad vitam æternam conscripti sunt, tibi módulo pietàtis psallàmus: atque in dilectióñibus tuis consórtia beatitúdinis mereàmur.

Pater noster.

Benedíctio. Unigénitus Dei Fílius, qui assúmptum hóminem passus est appéndi in ligno, Crucis suæ nos dignêtur salvàre mystério. Amen. ℟. Ut, qui persequéntium vulneràtus est linguis, os nostrum remóveat ab omni casu tentatiónis. ℟. Amen. Quique singulári morte sua quadriduànum morsum nostræ mortis devícit, à cruciátu nos erípiat æterni supplícii. ℟. Amen.

Lauda. Príncipes persecúti sunt me gratis: et à verbis tuis formidávit cor meum. Lætor ego super elóquia tua: sicut qui ínvenit spólia multa. ℣. Iniquitàtem ódio hábui, et abominàtus sum: legem autem tuam diléxi.

Orátio. In dilectióne tua, Deus, sit pax diligéntibus te: et quia lætàris in pacis bonitàte, pacis tuæ nos refice dono; ac per charitàtis præmium rémove à nobis scándalum: ut de tua pace superêmus ódium; et de charitàte nostrórum cooperiàmur multitúdinem peccatórum: sicque mandàta tua servêmus, ut ad conspéctûs tui glóriam, charitàtis dulcédine perducàmur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Vide humilitàtem meam, et éripe me, Dómine. ℟. Júdica causam meam, et rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitàtem nostram, Dómine; et éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevàmur: quo sustentánte, ne corruàmus, excípimur. ℟. Amen.

Lauda 3. Exclamavi in toto corde meo, exáudi me Dómine. ℟. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio. Exclamàmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; et óculos humo acclives ad te admíttas: ut tuà nos inlustránte serenitàte, semper maneàmus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 4. Feci judícium et justítiam Dómine: ne tradas me persequéntibus me. ℟. Suscipe servum tuum in bono: ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere Dómine; quálitèr valeàmus superbórum calúmnias conculcàre: éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutàre tuum: quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito Electórum. ℟. Amen.

Preces, et Oratio. Avérte Dómine iram tuam. *fol.* 183.

dótem filium Achimelech : Applica ad me ephod. A Et applicávit Abíathar ephod ad David, et consúluit David Dóminum, dicens : Pérsequar latrúnculos hos, et comprehéndam eos, an non? Dixítque ei Dóminus : Perséquere : absque dúbio enim comprehéndes eos, et excúties prædam. Abiit ergo David ipse, et sexcénti viri qui erant cum eo, et venérunt usque ad torréntem Besor : et lassi quidam substitérunt. Persecùtus est autem David ipse, et quadringénti viri cum eo : substíterant enim ducénti, qui lassi transire non potúerant torréntem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, et adduxérunt eum ad David : dederúntque ei panem ut coméderet, et biberet aquam, sed et fragmen massæ caricârum, et duas ligatúras uvæ passæ. Qui cùm comedisset, revérsus est spíritus ejus, et refocillâtus est : non enim B comédera panem, neque biberat aquam, tribus diêbus et tribus nóctibus. Dixítque ei David : Cujus es tu? vel unde? et quò pergis? Qui ait ei : Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecítæ : derelíquit me autem Dóminus meus, quia ægrotâre cœpi nudiustértius. Siquidèm nos erúpimus ad austrâlem plagam Cerélhi, et contra Judam, et ad méridiem Caleb, et Síceleg, succéndimus igni. Dixit ei David : Potes me dúcere ad cúneum istum? Qui ait : Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, et non tradas me in manu Dómini mei, et ducam te ad cúneum istum. Et jurâvit ei David. Qui cùm duxisset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes et bibéntes, et quasi festum celebrántes diem, pro cuncta præda, et spóliis quæ céperant de terra Philísthiim, et de terra Judá. Et C percússit eos David à véspere usque ad vésperam altérius diéi, et non evâsit ex eis quisquam, nisi tantùm quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, et fugíerant. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, et duas uxóres suas éruit. Nec défuit quisquam à parvo usque ad magnum, tam de fíliis quàm de filiâbus, et spóliis, et quæcúmque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges et arménta, et minâvit ante fáciem suam : dixerúntque : Hæc est præda David. Venit autem David ad ducéntos viros, qui lassi substíterant, nec séqui potúerant David, et residère eos jússerat in torréntem Besor : qui egréssi sunt **300** óbviam David et D pópulo qui erat cum eo. Accédens autem David ad pópulum, salutâvit eos pacíficè. Respondénsque unus vir péssimus et iníquus, de viris qui erant cum David, dixit : Quia non venérunt nobíscum, non dábimus eis quicquam de præda, quam erúimus : sed sufficiat unicuíque uxor sua, et filii : quos cùm accéperint, recédant. Dixit autem David : Non sic faciêtis fratres mei de his, quæ trádidit Dóminus nobis, et custodívit nos, et dedit latrúnculos, qui erúmperant advérsùm nos, in manus nostras : nec áudiet vos quisquam sub sermóne hoc : æqua enim pars erit descendéntis ad prælium, et remanéntis ad sárcinas, et simílitèr dívident. Et factum est hoc ex die illa, et deínceps constitútum et præfinitum, et quasi lex in Israël usque ad diem hanc.

Antiphona 1. Inveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis : déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt. Pones eos ut clíbanum ignis; in témpore vultûs tui. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur rex : et super salutâre tuum vehemèntèr exultâbit.

Orátio. Inveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis in vindíctam; qui nolunt Cruci tuæ su súbdere colla : inveniâtur quoque et in eis, qui te odérunt, déxtera tua parcens; cum eos déxteræ tua féceris esse partícipes : ut in témpore vultûs tui, cùm manifésta nobis fúerit fácies tua, non ponántur ut clíbanum ignis; sed transferántur nobíscum coronandi in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

Antiphona 2. Eripe, Deus, à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leônis : et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio. Eripe ánimam nostram à frámea potentíssimi inimíci, Christe Fíli Dei : ut noster sis liberâtor de ore leônis, qui ánimam tuam poténtèr eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antiphona 3. Inclína Dómine aurem tuam ad me : accélera, ut erípias me. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : ut salvum me fácias.

℟. Suscepérunt me sicut leo parâtus ad prædam, et sicut cátulus leônis hábitans in occúltis. *P.* Exúrge Dómine, prævéni eos, et subvérte illos : éripe ánimam meam ab eis. ℣. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alârum tuârum prótege me : Quia omnes inimíci mei circumdedérunt me. *P.* Exúrge Dómine.

Preces. Acclíves te orâmus, Christe, parce nobis. *P.* Et miserére. ℣. Qui in forma servi appárens mundum salvâre venísti, refórma quod períerat tuæ Crucis poténtiâ, *P.* Et miserére. ℣. Qui mortem vincis móriens, et flagellâris innócens, nos ab ætérno érue suppliciórum dolóre, *P.* Et miserére. ℣. Qui confiténti Latróni das réquiem paradísi, nobis da indulgéntiam per Crucis tuæ glóriam, *P.* Et miserére. ℣. Tu pro nobis vocem áccipe hujus Latrônis, Dómine; meménto nostri Dómine, et parce, cùm véneris, ut júdices, *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Bellántium mucrónes, quæsumus Dómine, victrícis semper potestâtis tuæ virtûte retúnde et contra sortem tuam meditántes insániam, veritâtis tuæ córrige disciplínâ : Quíque advérsùs Christum tuum blasphémias declámant, ad prædicatiónem veræ fídei sua corda convértant : ut et víncula peccatórum, quibus vincti detinéntur, miseratióne disrúmpas; et cunctos justificâtos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscribas.

Pater noster.

rè inquietásti me ut suscitárer? Et ait Saül : Coárctor A nimis : siquidèm Philísthiim pugnant advérsùm me, et Deus recéssit à me, et exaudíre me nóluit, neque in manu prophetàrum, neque per sómnia : vocávi ergo te, ut osténderes mihi quid fáciam. Et ait Sámuël : Quid intérrogas me, cùm Dóminus recésserit à te, et transíret ad æmulum tuum? Fáciet enim Dóminus tibi sicut locùtus est in manu mea, et scindet regnum tuum de manu tua, et dabit illud próximo tuo David : quia non obedísti voci Dómini, neque fecísti iram furòris ejus in Amalec : idcírcò quod páteris, fecit tibi Dóminus hódiè. Et dabit Dóminus étiam Israël tecum in manu Philísthiim : cràs autem tu et filii tui mecum éritis : sed et castra Israël tradet Dóminus in manu Philísthiim. Statímque Saül cécidit porréctus in terram : extimúerat enim verba Sa- B muëlis, et robur non erat in eo, quia non comèderat panem totà die illà. Ingréssa est ítaquè múlier illa ad Saül (et conturbàtus enim erat valdè), dixítque ad eum : Ecce obedívit ancílla tua voci tuæ, et pósui ánimam meam in manu tua : et audívi sermónes tuos, quos locùtus es ad me. Nunc ígitur audi et tu vocem ancíllæ tuæ, et ponam coram te buccéllam panis, ut cómedens convaléscas, et possis iter fácere. Qui rénuit, et ait : Non cómedam. Coëgérunt autem eum servi sui et múlier, et tandem audítâ voce eórum resurréxit de terra, et sedit super lectum. Múlier autem illa habèbat vítulum pascuàlem in domo, et festinàvit, et occídit eum : tollensque farínam, miscuit eam, et coxit ázyma, et pósuit ante Saül et ante C servos ejus. Qui cùm comedíssent, surréxerunt, et ambulavérunt per totam noctem illam. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257. *Capítula.* Libera nos Dómine. *fol.* 260.

Laudes. Exclamávi in toto corde meo, exaudi me Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac, ut custódiam testimónia tua.

Orátio. Exclamàmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; et óculos humo acclíves ad te admíttas : ut tuâ nos illustrante serenitàte, semper maneàmus in lúmine. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XIX).

℟. Deo grátias.

Fili, Cum obsecratiónibus lóquitur pauper : et dives effábitur rígidus. Vir amicábilis ad societàtem, magis amícus erit, quàm frater. Mélior est pauper, qui ámbulat in simplicitàte sua, quàm torquens lábia insípiens. Ubi non est sciéntia ánimi, non est bonum : et qui festinus est pédibus, offéndet. Stultítia hóminis supplántat gressus ejus : et contra Deum fervet ánimo suo. Divítiæ addunt amícos plúrimos : à páupere autem et hi, quos hábuit, separántur. Testis falsus non erit impunítus : et qui mendácia loquitur, non effúgiet. Multi colunt persónam poténtis, et amíci sunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum : insupèr et amíci procùl recessérunt ab eo. Qui tantùm verba sectàtur, nihil habébit : qui autem possessor est mentis, díligit ánimam suam, et custos prudéntiæ invéniet bona. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XXIX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Congregàta sunt Philísthiim univérsa ágmina in Aphec : sed et Israël castrametàtus est super fontem, qui erat in Jézrahel. Et sátrapæ quidem Philísthiim incedébant in centúriis, et míllibus : David autem, et viri ejus erant in novíssimo ágmine cum Achis. Dixerúntque príncipes Philísthiim ad Achis : Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad príncipes Philísthiim : Num ignoràtis David, qui fuit servus Saül regis Israël, et est apud me multis diébus, et annis, et non invéni in eo quicquam, ex die quà transfúgit ad me, usque **299** ad diem hanc? Iráti sunt autem advérsùs eum príncipes Philísthiim, et dixérunt ei : Revertàtur vir, et sédeat in loco suo, in quo constituísti eum, et non descéndat nobíscum in prælium, ne fiat nobis adversárius, cùm præliári cœpérimus : quómodò enim áliter placàre póterit Dóminum suum : nisi in capítibus nostris? Nonnè iste est David, cui cantàbant in choris dicéntes : Percússit Saül in míllibus suis, et David in decem míllibus suis? Vocàvit ergo Achis David, et dixit ei : Vivit Dóminus, quia rectus es tu, et bonus in conspéctu meo : et éxitus tuus, et intróitus tuus mecum est in castris : et non invéni in te quicquam mali, ex die quà venísti ad me, usque in diem hanc : sed sátrapis non places. Revértere ergo, et vade in pace, et non offéndas óculos satrapàrum Philísthiim. Dixítque David ad Achis : Quid enim feci? aut quid invenísti in me servo tuo, à die quà fui in conspéctu tuo, usque in diem hanc, ut non véniam, et pugnem contra inimícos dómini mei regis? Respóndens autem Achis, locùtus est ad David : Scio quia bonus es tu in óculis meis, sicut Angelus Dómini : sed príncipes Philisthinórum dixérunt : Non ascéndat nobíscum in prælium. Igitur consúrge manè tu, et servi dómini tui, qui venérunt tecum : et cùm de nocte surrexéritis, et cœperit illucéscere, pérgite. Surréxit ítaque David de nocte, ipse et viri ejus, ut proficisceréntur mane, et reverteréntur ad terram Philísthiim : Philísthiim autem ascendérunt in Jézrahel. (*Cap.* XXX.) Cúmque venísset David et viri ejus in Siceleg die tértiâ, Amalecítæ ímpetum fecérunt ex parte austráli in Siceleg, et D percussérunt Siceleg, et succendérunt eam igni. Et captívas duxérunt mulíeres ex ea, à mínimo usque ad magnum : et non interfecérunt quemquam, sed secum duxérunt, et pergébant itínere suo. Cùm ergo venísset David et viri ejus ad civitàtem, et invenísent eam succénsam igni, et uxóres suas, et fílios suos, et fílias ductas esse captívas, levàvit David et pópulus qui erat cum eo voces suas, et planxérunt donec deficerent in eis láchrymæ. Siquidèm duæ uxóres David captívæ ductæ fúerant, Achínoam Jezraëlites, et Abigaïl uxor Nabal Carméli. Et contristàtus est David valdè : volébat enim eum pópulus lapidàre, quia amàra erat ánima uniuscujúsque viri super fíliis suis, et fíliàbus : confortàtus est autem David in Dómino Deo suo. Et ait ad Abíathar sacer-

dótem filium Achimelech : Applica ad me ephod. Et applicávit Abíathar ephod ad David, et consúluit David Dóminum, dicens : Pérsequar latrúnculos hos, et comprehéndam eos, an non? Dixítque ei Dóminus : Perséquere : absque dúbio enim comprehéndes eos, et excúties prædam. Abiit ergo David ipse, et sexcénti viri qui erant cum eo, et venérunt usque ad torréntem Besor : et lassi quidam substitérunt. Persecûtus est autem David ipse, et quadringénti viri cum eo : substíterant enim ducénti, qui lassi transíre non potûerant torréntem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, et adduxérunt eum ad David : dederúntque ei panem ut coméderet, et bíberet aquam, sed et fragmen massæ caricârum, et duas ligatúras uvæ passæ. Qui cùm comedísset, revérsus est spíritus ejus, et refocillâtus est : non enim coméderat panem, neque bíberat aquam, tribus diêbus et tribus nóctibus. Dixítque ei David : Cujus es tu? vel unde? et quò pergis? Qui ait ei : Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecítæ : derelíquit me autem Dóminus meus, quia ægrotâre cœpi nudiustértius. Síquidèm nos erúpimus ad austrâlem plagam Cerélhi, et contra Judam, et ad méridiem Caleb, et Síceleg, succéndimus igni. Dixit ei David : Potes me dúcere ad cúneum istum? Qui ait : Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, et non tradas me in manu Dómini mei, et ducam te ad cúneum istum. Et jurâvit ei David. Qui cùm duxísset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes et bibéntes, et quasi festum celebrántes diem, pro cuncta præda, et spóliis quæ céperant de terra Philísthiim, et de terra Judá. Et percússit eos David à véspere usque ad vésperam altérius diéi, et non evâsit ex eis quisquam, nisi tantùm quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, et fugíerant. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, et duas uxóres suas éruit. Nec défuit quisquam à parvo usque ad magnum, tam de filiis quàm de filiâbus, et spóliis, et quæcúmque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges et arménta, et minâvit ante fáciem suam : dixerúntque : Hæc est præda David. Venit autem David ad ducéntos viros, qui lassi substíterant, nec sequi potúerant David, et residêre eos jússerat in torréntem Besor : qui egréssi sunt **300** óbviam David et pópulo qui erat cum eo. Accédens autem David ad pópulum, salutâvit eos pacíficè. Respondénsque unus vir péssimus et iníquus, de viris qui erant cum David, dixit : Quia non venérunt nobíscum, non dábimus eis quicquam de præda, quam erúimus : sed sufficiat unicuíque uxor sua, et filii : quos cùm accéperint, recédant. Dixit autem David : Non sic faciêtis fratres mei de his, quæ trádidit Dóminus nobis, et custodívit nos, et dedit latrúnculos, qui erúmperant advérsùm nos, in manus nostras : nec áudiet vos quisquam sub sermóne hoc : æqua enim pars erit descendéntis ad prælium, et remanéntis ad sárcinas, et simílitèr dívident. Et factum est hoc ex die illa, et deínceps constitútum et præfini-

A tum, et quasi lex in Israël usque ad diem hanc.

Antiphona 1. Inveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis : déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt. Pones eos ut clíbanum ignis; in témpore vultûs tui. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur rex : et super salutâre tuum vehemèntèr exultâbit.

Orátio. Inveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis in vindíctam; qui nolunt Cruci tuæ sua súbdere colla : inveniâtur quoque et in eis, qui te odérunt, déxtera tua parcens; cum eos déxteræ tua féceris esse partícipes : ut in témpore vultûs tui, cùm manifésta nobis fúerit fácies tua, non ponántur ut clíbanum ignis; sed transferántur nobíscum coronandi in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

B *Antiphona* 2. Eripe, Deus, à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leónis : et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio. Eripe ánimam nostram à frámea potentíssimi inimíci, Christe Fili Dei : ut noster sis liberâtor de ore leónis, qui ánimam tuam poténtèr eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antiphona 3. Inclína Dómine aurem tuam ad me : accélera, ut erípias me. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : ut salvum me fácias.

℟. Suscepérunt me sicut leo parâtus ad prædam, C et sicut cátulus leónis hábitans in occúltis. *P*. Exúrge Dómine, præveni eos, et subvérte illos : éripe ánimam meam ab eis. ℣. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alârum tuârum prótege me : Quia omnes inimíci mei circumdedérunt me. *P*. Exúrge Dómine.

Preces. Acclíves te orâmus, Christe, parce nobis, *P*. Et miserêre. ℣. Qui in forma servi appárens mundum salvâre venísti, refórma quod períerat tuæ Crucis poténtiâ, *P*. Et miserêre. ℣. Qui mortem vincis móriens, et flagellâris innócens, nos ab ætérno érue suppliciórum dolóre, *P*. Et miserêre. ℣. Qui confiténti Latróni das réquiem paradísi, nobis da indulgéntiam per Crucis tuæ glóriam, *P*. Et miserêre. D ℣. Tu pro nobis vocem áccipe hujus Latrónis, Dómine; meménto nostri Domine, et parce, cùm véneris, ut júdices, *P*. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Bellántium mucrónes, quæsumus Dómine, victrícis semper potestâtis tuæ virtûte retúnde; et contra sortem tuam meditántes insániam, veritâtis tuæ córrige disciplínâ : Quique advérsùs Christum tuum blasphémias declámant, ad prædicatiónem veræ fidei sua corda convértant : ut et víncula peccatórum, quibus vincti detinéntur, miseratióne disrúmpas; et cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscríbas.

Pater noster.

Antiphona 3. Obpróbrium insipiéntium dedísti me. Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: ámove à me flagélla tua. ℣. Dixi: Custódiam vias meas: et non delinquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dùm consistit peccàtor advérsùm me.

Hymnus. O Nazarène. *fol.* 144.

Orátio. Christe Dei Filius, qui obpróbrium insipiéntium factus es, ámove à nobis flagélla tua; et languóribus nostris pórrige medicínam: ut à te respécti, non ferâmur præcípiti irâ damnábiles; sed exémplo tuæ passiónis reddâmur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam Dómine. ℣. Auxílium meum à Dómino. *Psalmus* cxx.

Antiphona. Ab ómnibus persequéntibus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capitula. Gloriόse, potens. *fol.* 264.

Lauda. Exclamávi in toto. *fol.* 293.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Voce meâ ad. *Psalmus* III.

Et Orátio. Exáudi nos Dómine. *fol.* 275.

Antiphona 1. Tanquam lugens, et contristàtus humiliàbar. Et advérsùm me lætáti sunt, et convenérunt. Congregàta sunt in me flagélla, et ignoravérunt: ℣. Tentavérunt me, et derisérunt derísu: stridébant in me déntibus suis.

Orátio. Libera nos Dómine de contristatióne et de flagéllis peccatórum nostrórum: ut non humiliêmur ab inimícis Ecclésiæ tuæ: sed præsta nobis, ut tecum post tránsitum infiníto júbilo jocundémur. ℟. Amen.

Antiphona. Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt. ℣. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidábo.

Orátio. Qui tríbulant nos, Dómine, infirméntur et péreant; cognoscéntes poténtiam tuam retrórsùm rédeant: ut Ecclésia tua, quæ est in ómnibus terræ fínibus dilatáta, magníficet nomen tuum; cum manifestáta fúerit glória tua. ℣. Amen.

Antiphona 3. Ab hómine iníquo et dolóso líbera me, Dómine. Quia tu es Deus meus, et fortitùdo mea. ℣. Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso libera me.

Orátio. Tu Deus noster líbera nos ab ómnibus iníquis et dolósis: ut plenâ sanitàte habitánte in carne nostra, ad corónam mereâmur pertíngere destinàtam. ℟. Amen.

℟. Multi Dómine gémitus mei, et cor meum mœrens. **304** Quóniam adduxísti diem consolatiónis tuæ super me. Audiérunt inimíci mei malum meum, *P.* Et congratuláti sunt: vindémia eos, sicut vindemiásti me. Quia ingemisco, et non est qui me consolétur. ℣. Omnes, qui glorificábant me, inprevérunt me: vidérunt enim in ignomíniam meam, *P.* Et congratuláti.

Orátio. Deus, qui in exercitatióne nostra contristári nos ínspicis; da nobis potentíssimum auxílium in victória sanctæ Crucis: ut qui exémplo tuo mundum decertâmus evíncere, cœlos mereâmur et post tránsitum possidêre. ℟. Amen.

Antiphona. Audítui meo dona gáudium et lætítiam, Dómine: ut exúltent ossa humiliáta. *Psalmus* L.

Orátio. Clamàmus ad te, Dómine; miserêre nobis: sana ánimas nostras; quia peccávimus tibi: tuum est enim, nostri miserêri, prorogàre misericórdiam: tuum est, ánimæ vulnéribus impéndere curam, et in pateféctis sceléribus débitam non exsérere vindíctam, nec condígnam impósterùm rependere pœnam: da humilitátem, quam placàtus inspícias, et áccipe confessiónem, ut peccàta dimíttas. ℟. Amen.

Antiphona. Factus sum in derísum totâ die, et omnes subsánnant me.

Cánticum. Seduxísti me Dómine. *fol.* 276.

Orátio. Fac nos, Dómine Deus noster, ut nec in derísu inimicórum nostrórum, nec subsannatióne adversántium nos fatigémur: sed tu, qui es defénsio nostra, à contradictióne improbórum nos líbera. ℟. Amen.

Antiphona. Audítum fac mihi manè misericórdiam tuam: quóniam in te sperávi Dómine. *P.* Demónstra mihi viam, per quam ámbulem: quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam. ℣. In tympano, et choro laudàte Dóminum: in chordis et órgano laudàte eum.

Léctio libri Samuélis (II Regum II.)

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Abner fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth fílium Saül et circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad et super Géssuri, et super Jézraël, et super Ephraïm, et super Bénjamin, et super Israël univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth fílius Saül, cùm regnâre cœpísset super Israël, et duóbus annis regnâvit: sola autem domus Juda, sequebâtur David. Et fuit númerus diérum, quos commoràtus est David ímperans in Hebron super domum Juda septem annórum, et sex mensium. Egressúsque est Abner fílius Ner, et púeri Isboseth fílii Saül de castris juxta piscínam Gábaon. Porrò Joab fílius Sárviæ, et púeri David egréssi sunt et occurrérunt eis juxta piscínam Gábaon. Et cùm in unum convenìssent, è regióne sedérunt: hi ex una parte piscínæ, et illi ex áltera. Dixítque Abner ad Joab: Surgant púeri, et ludant coram nobis. Et respondit Joab: Surgant. Surrexérunt ergo, et transiérunt número duódecim de Bénjamin, ex parte Isboseth fílii Saül, et duódecim de púeris David. Apprehensóque unusquísque cápite cómparis sui, defíxit gládium in latus contrárii, et cecidérunt simul: vocatúmque est nomen loci illíus: Ager robustórum, in Gábaon. Et ortum est bellum durum satis in die illa:

terà, venérunt Philisthiim, ut expoliârent interféctos, et invenérunt Saül et filios ejus jacéntes in montem Gélboë. Et præcidérunt caput Saül, et expoliavérunt eum armis: et misérunt in terram Philisthinórum per circúitum, ut annuntiarétur in templis idolórum, et in pópulis. Et posuérunt arma ejus in templo Astaroth, corpus verò ejus suspenderunt in muros Bethsam. Quod cùm audissent habitatóres Jabes Gálaad, quæcúmque fécerant Philisthiim Saül, surréxerunt omnes viri fortissimi, et ambulavérunt totà nocte, et tulérunt cadáver Saül, et cadávera filiórum ejus de muro Bethsan: venerúntque viri Jabes Gálaad, et combussérunt ea igni. Et tulérunt ossa eórum, et sepeliérunt in némore Jabes, et jejunavérunt septem diébus. (*Cap.* I.) Factum est autem, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterêtur à cæde Amalec, et manêret in Síceleg dies duos. In die autem tértia, appáruit homo veniens de castris Saül, veste conscissâ, et púlvere aspérsus caput: et ut venit ad David, cecidit super fáciem suam, et adorâvit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus è prælio, et multi corruéntes è populo mórtui sunt: sed et Saül, et Jónathas filius ejus interiérunt. Dixitque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saül, et Jónathas filius ejus? Ait adoléscens, qui narrábat ei: Casù veni in montes Gélboë, et Saül incumbébat super hastam suam: porrò currus et équites appropinquábant, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocâvit. Cui cùm respondissem, Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes sum. Et locûtus est mihi: Sta super me, et intérfice me: quóniam tenent me angústiæ, et adhuc tota ánima in me est. Stansque super eum, occidi illum: sciêbam enim quòd vívere non póterat post ruinam: et tuli diadêma quod erat in cápite ejus, et armillam de bráchio ejus, et áttuli ad te Dóminum meum huc. Apprehéndens autem David vestiménta sua, scidit, omnésque viri qui erant cum eo, et planxérunt, et flevérunt et jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, et super Jónatham filium ejus, et super pópulum Dómini, et super domum Israël, eò quòd corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est. Et ait David ad eum: Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locûtum est advérsùm te, dicens: Ego interféci christum Dómini. Planxit autem David planctum hujuscémodi super Saül, et super Jónathan filium ejus (et præcêpit ut docérent filios Juda arcum, sicut scriptum est in libro Justórum). Et ait: Considera Israël, pro his qui mórtui sunt super excélsa tua vulneráti. Inclyti tui, Israël, super

A montes tuos interfécti sunt: quomodò cecidérunt fortes? Nolíte annuntiâre in Geth, neque annuntiêtis in conspéctu Ascalónis: ne forté læténtur filiæ Philisthiim, et ne exúltent filiæ incircumcisórum. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, neque sint agri primitiárum: quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saül, quasi non esset unctus óleo. A sánguine interfectórum, ab ádipe fórtium, sagítta Jonáthæ nunquàm rediit retrórsùm, et gládius Saül non est revérsus inánis. Saül et Jónathas amábiles, et decóri valdè in vita sua, in morte quoquè non sunt divísi: àquilis velocióres, leónibus fortióres. Fílii Israël super Saül flete, qui vestiêbat vos cóccino in delíciis, qui præbêbat ornaménta áurea cúltui nostro. Quómodò cecidérunt fortes in
B prælio? Jónathas in excélsis tuis occísus es? Dóleo super te frater mi Jónatha decóre nimis, et amábilis super amórem mulíeris. Sicut mater únicum amat filium, ita et ego te diligêbam. Quómodò cecidérunt robústi, et periérunt arma bellica? (*Cap.* II.) Igitur post hæc consúluit David Dominum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Judá? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David: Quò ascéndam? Et respóndit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, et duæ uxóres ejus, Achínoam, Jezraëlites, et Abígaïl uxor Nabal Carméli: sed et viros qui erant cum eo, duxit **303** David síngulos cum domo sua: et mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Judá, et unxérunt ibi David, ut regnâret super domum
C Judá. Et nuntiátum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelíssent Saül. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos à Dómino, qui fecístis misericórdiam cum Dómino vestro Saül, ut sepelirétis eum. Et nunc retríbuet quidem vobis Dóminus misericórdiam et veritâtem: et ego reddam grátiam, eò quòd fecéritis verbum istud. Conforténtur manus vestræ, estote filii fortitúdinis: licèt enim mórtuus sit Dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Judá in regem sibi. ℟. Amen.

Antiphona 1. Dic ánimæ meæ, Dómine: Salus tua ego sum. Confundántur et revereántur omnes qui quærunt ánimam meam: ut áuferant eam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me: et expúgna impugnántes me.

D *Orátio*. Dic ánimæ nostræ Dómine: Salus tua ego sum: Inimíci quoquè tui, qui advérsùs te convenérunt, erubéscant: et qui cógitant advérsùs fidem tuam, per pœniténtiam corrigántur: Qui ergo innocens perpéssus es inimicórum irrisiónes et vúlnera; nostra in his áblue propitiátus peccáta. ℟. Amen.

Antiphona 2. Ad defensiónem meam réspice. Eripe à frámea Deus ánimam meam: et de manu canis únicam meam. Salva me, Dómine, de ore leónis. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudábo te.

Orátio. Ad defensiónem famíliæ tuæ atténde Dómine: et jam éripe ánimam ejus à frámea persequéntis, et de manu canis: qui solus ánimam tuam pónere dignâtus es pro ómnibus nobis. ℟. Amen.

viris : et fecit David Abner, et viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David : Surgam, ut cóngregem ad te Dóminum meum regem omnem Israël, et íneam tecum fœdus, et imperes ómnibus, sicut desíderat ánima tua. Cùm ergo deduxísset David Abner, et ille iret in pace, statim venérunt púeri David, et Joab cæsis latrónibus, cum præda magna nimis : Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimíserat eum, et profectus fúerat in pace. Et Joab, et omnis exércitus qui erant cum eo pósteà venérunt : nuntiàtum est ítaquè Joab à narrántibus : Venit Abner filius Ner ad regem, et dimísit eum, et ábiit in pace. Et ingréssus est Joab ad regem, et ait : Quid fecísti? Ecce venit Abner ad te : quarè dimisísti eum, et ábiit et recéssit? Ignóras Abner filium Ner, quóniam ad hoc venit, ut decíperet te, et sciret éxitum tuum, et introítum tuum, et nosset ómnia quæ agis? Egréssus ítaquè Joab à David, misit núntios post Abner, et redúxit eum ad cistérnam Sira, ignoránte David. Cùmque redüsset Abner in Hebron, seórsùm addúxit eum Joab ad médium portæ, ut loquerêtur ei in dolo : et percússit illum ibi in ínguine, et mórtuus est in ultiónem sánguinis Asaël fratris ejus. Quod cùm audísset David rem jam gestam, ait : Mundus ego sum, et regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antiphona 1. Susurrábant advérsùm me omnes inimíci mei : advérsùm me, cogitábant mala mihi. Verbum iníquum mandavérunt advérsùm me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : qui edêbat panes meos, ampliàvit advérsùm me supplantatiónem.

Orátio. Christe Dei Fili, advérsus quem et susurrántium inimicórum lábia mota sunt, et contra quem verbum iníquum falsis fictiónibus formavérunt; tu nos ab omni tentatiónum génere, protectiónis tuæ munímine tege : ut per te susúrris non cædàmus advérsis; qui semper vincis in nos poténtià Deitàtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ecce véteres posuísti dies meos, Dómine : et substántia mea tamquàm nihil ante te est. Oppróbrium insipiénti dedísti me. ℣. Dixi : Custódiam vias meas : ut non delínquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dum consístit peccàtor advérsùm me.

Orátio. Ecce, Dómine, véteres sunt pósiti dies nostri; quia in vétere adhuc hómine ambulàmus, dum novitàtem vitæ usquequàque non capiàmus : operum ergo dignórum exhibitióne nos ámplia; qui fidei tuæ nobis contulísti vexilla : ut non véteres simus in áctibus pravitàtis, qui tuæ nos crédimus innovàtos glorià passiónis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Dum consístit peccàtor advérsùm me, obmútui, et humiliàtus sum, et silui à bonis; et dolor meus contra me est semper. ℣. Concàluit cor meum contra me : et in meditatióne mea exardéscet ignis. Locùtus sum in lingua mea. ℟. Dómine, qui consolétur me non est. Inimícus in óssibus meis manum suam exténdit, *P.* Ut tríbulet me. Vide ergo Dómine afflictiónem meam. ℣. Audíte, óbsecro, omnes, et vidéte dolórem meum : quia eréctus est inimícus, et convértit manum suam, *P.* Ut tríbulet me.

Preces. Dicàmus omnes : Miséricors Dómine, *P.* Miserére. ℣. Qui salvàre mundum véniens, in carne nostra pœnam subis indébitam, *P.* Miserére. ℣. Hujus morte terra trémuit, mundus expàvit, inférnus omnis exórruit, *P.* Miserére. ℣. Cujus caput exaltàtum in cruce, et effúso triumphàvit sánguine. *P.* Miserére. ℣. Tu nos cruci tuæ ápplica; ut in cruce coronándos glorífices, *P.* Miserére.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Educ, Dómine, ánimam nostram ab ínferis; et à descendéntibus in lacum nos érue : et, qui virtúte tuà inenarrábili Mundum redemptúrus, descéndens à supérnis, inférni confregísti recéssus; ne peccáto duce, illuc deducàmur, custódi propítius : et præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam præscripti sunt, tibi módulo pietàtis psallàmus; atque in delectatiónibus tuis consórtium beatitúdinis mereàmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* II)

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte verbum Dómini domus Jacob, et omnes cognatiónes domùs Israël : hæc dicit Dóminus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitàtis, quia elongavérunt à me, et ambulavérunt post vanitàtem, et vani facti sunt? Et non dixérunt : Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti : qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitábilem **307** et inviam, per terram sitis, et imáginem mortis, et per terram, in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et indúxi vos per terram Carméli, ut comederêtis fructum ejus, et bona illius : et ingréssi contaminástis terram meam, et hereditàtem meam posuístis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt : Ubi est Dóminus? et tenéntes legem nesciérunt me, et pastores prævaricáti sunt in me : et prophétæ prophetavérunt in Baal, et idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício conténdam vobiscum, ait Dóminus, et cum fíliis vestris disceptàbo. Transíte ad ínsulas Cethim, et vidéte : et in Cedar míttite, et consideràte veheménter : et vidéte si factum est hujuscémodi. Si mutàvit gens deos suos, et certè ipsi non sunt dii : pópulus vero meus mutàvit glóriam suam in idólum. Obstupéscite cœli super hoc, et portæ ejus desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? quarè ergo factus est in præ-

fatigatúsque est Abner, et viri Israël à púeris David. A
Erant autem ibi tres filii Sárviæ, Joab, et Abisaï, et Asaël: porrò Asaël cursor velocissimus fuit, quasi unus de cápreis quæ moràntur in silvis. Persequebàtur autem Asaël Abner, et non declinàvit ad déxteram, sive ad sinístram omíttens pérsequi Abner. Respéxit ítaquè Abner post tergum suum, et ait: Tu ne es Asaël? Et ille respóndit: Ego sum. Dixítque ei Abnér: Vade ad déxteram, sive ad sinístram, et apprehénde unum de adolescéntibus, et tolle tibi spólia ejus. Nóluit autem Asaël omíttere quin urgêret eum. Rursúmque locûtus est Abner ad Asaël: Recède, noli me sequi, ne compellar confódere te cum terra, et levàre non pótero faciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audire contémpsit, et nóluit declinàre: percússit ergo eum Abner avérsâ hastâ in ínguine, B et transfódit, et mórtuus est in eôdem loco: omnes ígitur qui transíbant per locum, in quo cecíderat Asaël, et mórtuus fúerat, subsistébant. Persequéntibus autem Joab, et Abisaï fugiéntem Abner, sol occúbuit: et venérunt usque ad collem aquædúctûs, qui est ex advérso vallis, et itíneris deserti in Gábaon. Congregatíque sunt filii Bénjamin ad Abner: et conglobáti in unum cúneum, steterunt in summitàte túmuli unius. Et clamàvit Abner ad Joab, et ait: Num usque ad interneciônem **305** tuus mucro desæviet? an ignóras quòd periculósa sit desperàtio? úsquequò non dicis pópulo ut omíttat pérsequi fratres suos? et ait Joab: Vivit Dóminus, si locûtus fuisses, manè recessísset pópulus pérsequens fratrem suum. Insónuit ergo Joab búcciná, et stetit C omnis exércitus, nec persecúti sunt ultrà Israël, neque iniêre certâmen. Abner autem et viri ejus abiérunt per campéstria, totâ nocte illâ: et transiérunt Jordânem, et lustrâtâ omni Beth horon venérunt ad castra. Porrò Joab revérsus est, omísso Abner, congregavítque omnem pópulum: et defuérunt de púeris David decem et novem viri, excépto Asaële. Servi autem David percussérunt de Benjamin, et de viris qui erant cum Abner, trecéntos sexagínta, qui mórtui sunt. Tulérunt Asaël, et sepeliérunt in sepúlchro patris sui in Béthlehem. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Ad defensiônem nostram, Dómine, réspice; et, ne doctrínæ pateâmus letháli, tuo nos tutámine rege: simúlque de ore leónis, rápere nos D cupiéntis, líbera: et ab oblatrántis perfídia canis sólitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitâtem meam, et éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblítus. ℣. Júdica causam meam, et rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitâtem nostram, Dómine: et éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Jesu filii Sirach (*Ecclesiástici cap.* VIII).

Fili, non júdices contra júdicem: quóniam secúndùm quod justum est júdicat. Cum audâce ne eas in via, ne fortè gravet mala sua in te: ipse enim secúndùm suam voluntâtem vadit, et simul cum stultítia illius peribis. Cum iracúndo non fácias rixam, et cum audâce non eas in desérto: quóniam tanquam nihil est ante illum sanguis, et ubi non est adjutórium, elidet te. Cum fátuis ne consílium hábeas. non enim póterunt dilígere, nisi quæ ipsis placent. Coram extráneo ne fácias consílium: nescis enim quid páriat. Non omni hómini cor tuum manifésta; ne fortè ínferat tibi grátiam, et convitiêtur tibi. Fili, si atténderis mihi, disces: et si accommodáveris ánimam tuam, sápiens eris. Et si inclináveris aurem tuam, excípies doctrínam: et si diléxeris audire, sápiens eris.

Léctio libri Samuélis (*II Regum cap.* III)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Cùm esset prælium inter domum Saül et domum David, Abner filius Ner regébat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubína nómine Respha, filia Achia, ingressúsque est ad eam Abner. Dixítque Isboseth ad Abner: Quarè ingréssus es ad concubínam patris mei? Qui irâtus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsùm Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, et super fratres tuos et super próximos ejus, et non trádidi te in manus David, et tu requisísti me quod redargúeres pro muliere hódiè? Hæc fáciat Dèus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo juràvit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferàtur regnum de domo Saül, et elevêtur thronus David super Israël, et super Judam, à Dan usque Bersabée. Et non potuit respondère ei quicquam, quia metuébat illum. Misit ergo Abner núntios ad David in Hebron pro se dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, et erit manus mea tecum, et redûcam ad te univérsum Israël. Qui ait: Noli timère: Ego fáciam tecum amicítias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequàm addúxeris mihi Michol filiam Saül: et sic vénies, et vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth filium Saül, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam à viro suo Pháltiël, filio Laïs. Sequebàtur eam vir suus, plorans usque Bahùrim: et dixit ad eum Abner: Vade, et revértere. Qui revérsus est. Sermónem quoque íntulit Abner ad senióres Israël, dicens: Tam heri quàm nudiustértius quærebâtis David ut regnâret super vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locûtus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvàbo pópulum meum Israël de manu Philísthiim, et ómnium inimicórum ejus. Locûtus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerêtur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Israéli et univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris: et fecit David Abner, et **306** viris ejus qui

: et fecit David Abner, et viris ejus qui A
ant cum eo, convivium. Et dixit Abner ad Da-
Surgam, ut cóngregem ad te Dóminum meum
l omnem Israël, et ineam tecum fœdus, et
es ómnibus, sicut desiderat ánima tua. Cùm
deduxísset David Abner, et ille iret in pace,
ı venérunt púeri David, et Joab cæsis latróni-
cum præda magna nimis : Abner autem non
cum David in Hebron, quia jam dimiserat eum,
oféctus fúerat in pace. Et Joab, et omnis exér-
qui erant cum eo pósteà venérunt : nuntiàtum
aquè Joab à narrántibus : Venit Abner filius
ad regem, et dimisit eum, et ábiit in pace. Et
ssus est Joab ad regem, et ait : Quid fecísti?
venit Abner ad te : quarè dimisísti eum, et ábiit
éssit? Ignóras Abner filium Ner, quóniam ad B
enit, ut deciperet te, et sciret éxitum tuum, et
tum tuum, et nosset ómnia quæ agis? Egrés-
taquè Joab à David, misit núntios post Abner,
úxit eum ad cistérnam Sira, ignoránte David.
me, rediísset Abner in Hebron, seórsùm ad-
eum Joab ad médium portæ, ut loquerêtur ei
lo : et percússit illum ibi in ínguine, et mór-
est in ultiónem sánguinis Asaël fratris ejus.
cùm audísset David rem jam gestam, ait :
as ego sum, et regnum meum, apud Deum,
in sempitérnum. ℟. Amen.

iphona 1. Susurrábant advérsùm me omnes
i mei : advérsùm me, cogitábant mala mihi.
m iniquum mandavérunt advérsùm me. ℣.
n homo pacis meæ, in quo sperávi : qui edébat C
meos, ampliàvit advérsùm me supplantatió-

tio. Christe Dei Fili, advérsus quem et susur-
m inimicórum lábia mota sunt, et contra quem
m iniquum falsis fictiónibus formavérunt; tu
b omni tentatiónum génere, protectiónis tuæ
aine tege : ut per te susúrris non cædàmus
lis; qui semper vincis in nos poténtià Deitàtis.
men.
misericórdiam.

iphona 2. Ecce véteres posuísti dies meos, Dó-
: et substántia mea tamquàm nihil ante te est.
brium insipiénti dedísti me. ℣. Dixi : Custó-
vias meas : ut non delínquam in lingua mea.
ori meo custódiam, dum consístit peccàtor D
sùm me.

tio. Ecce, Dómine, véteres sunt pósiti dies
; quia in vétere adhuc hómine ambulàmus,
novitàtem vitæ usquequàque non capiàmus :
m ergo dignórum exhibitióne nos àmplia; qui
uæ nobis contulísti vexilla : ut non véteres si-
in áctibus pravitàtis, qui tuæ nos crédimus in-
s glorià passiónis. ℟. Amen.

iphona 3. Dum consístit peccàtor advérsùm
bmútui, et humiliàtus sum, et sílui à bonis;
or meus contra me est semper. ℣. Concàluit
meum contra me : et in meditatióne mea
exardéscet ignis. Locûtus sum in lingua mea.
℟. Dómine, qui consolêtur me non est. Inimícus
in óssibus meis manum suam exténdit, *P.* Ut tríbu-
let me. Vide ergo Dómine afflictiónem meam. ℣.
Audíte, óbsecro, omnes, et vidéte dolórem meum :
quia eréctus est inimícus, et convértit manum suam,
P. Ut tríbulet me.

Preces. Dicàmus omnes : Misérlcors Dómine, *P.* Miserêre. ℣. Qui salvàre mundum véniens, in carne nostra pœnam subis indébitam, *P.* Miserêre. ℣. Hujus morte terra trémuit, mundus expàvit, inférnus omnis exórruit, *P.* Miserêre. ℣. Cujus caput exaltàtum in cruce, et effúso triumphàvit sánguine, *P.* Miserêre. ℣. Tu nos cruci tuæ ápplica; ut in cruce coronándos glorífices, *P.* Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Educ, Dómine, ánimam nostram ab ínferis; et à descendéntibus in lacum nos érue : et, qui virtûte tuà ineenarràbili Mundum redemptûrus, descéndens à supérnis, inférni confregísti recéssus; ne peccáto duce, illuc deducàmur, custódi propítius : et præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam præscrípti sunt, tibi módulo pietàtis psallàmus; atque in delectatiónibus tuis consórtium beatitúdinis merecàmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* II)

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte verbum Dómini domus Jacob, et omnes cognatiónes domûs Israël : hæc dicit Dóminus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitàtis, quia elongavérunt à me, et ambulavérunt post vanitàtem, et vani facti sunt? Et non dixérunt : Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti : qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitábilem **307** et ínviam, per terram sitis, et imáginem mortis, et per terram, in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et indúxi vos per terram Carméli, ut comederêtis fructum ejus, et bona illíus : et ingréssi contaminástis terram meam, et hereditátem meam posuístis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt : Ubi est Dóminus? et tenéntes legem nesciérunt me, et pastóres prævaricáti sunt in me : et prophétæ prophetavérunt in Baal, et idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judicio conténdam vobíscum, ait Dóminus, et cum filiis vestris disceptábo. Transite ad ínsulas Cethim, et vidéte : et in Cedar míttite, et consideràte vehementer : et vidéte si factum est hujuscémodi. Si mutávit gens deos suos, et certè ipsi non sunt dii : pópulus vero meus mutàvit glóriam suam in idólum. Obstupéscite cœli super hoc, et portæ ejus desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas dissipátas, quæ continêre non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? quarè ergo factus est in præ-

flam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Filii quoque Mémpheos et Taphnes constuprавérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assiriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem ejus apud te, dicit Dóminus Deus exercituum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Non erubéscant in me qui te expéctant, Dómine virtútum. Non revereántur super me, qui te requírunt, Deus Israël. ℣. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: opéruit confusióne fáciem meam.

Orátio. Non erubéscant in nobis Dómine Deus virtútum, qui te expectant de humánis áctibus judícium esse factúrum: ut Crucis tuæ poténtia et plácitos nos tibi operários salútis exhíbeat, et cœlestis milítiæ cúriam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Miserére mihi Dómine, quóniam conculcávit me homo: totá die bellans tribulávit me. ℣. Conculcavérunt me inimíci mei totá die: ab altitúdine diéi.

Orátio. Miserére nostri Dómine: et ne conculcári nos ab inimíco hómine patiáris, qui redemísti nos prétio Crucis: ut inimíco adversário nostro tu solus pro nobis obsístas, qui perstrepéntis mundi devíncis procéllas. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Prævaricatióne prævaricáta est in me domus Judá, dicit Dóminus. Negavérunt me, et dixérunt: Non est ipse. ℣. Effúndam in conspéctu ejus oratiónem meam: tribulatiónem meam ante ipsum pronuntiábo.

℟. Víndica causam meam Dómine, defénsor meus: tu nosti *P.* Cogitatiónes eórum adversùm me: delénde, et júdica. ℣. Sine iniquitáte cucúrri, et diréxi. Exúrge in occúrsum mihi, et vide. *P.* Cogitatiónes.

Preces. Miséricors Dómine, exáudi súpplices, *P.* Et miserére. ℣. Qui Crucis mystério salvásti sæculum: qui sputa in fáciem, et probra sústines, *P.* Et. ℣. Qui lánceá látere confóssus es válidè, *P.* Et. ℣. Qui sepúlchro clúderis, et post tríduum surgis, *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Salva Dómine de necessitátibus ánimas famulórum tuórum; et in tua justítia sperántes ne conclúdas in mánibus adversántis: sed réspice humilitátem nostram, et in loco nos muníto salvífica, qui móriens devicísti inferna: ut confúsis consíliis persequéntium, sine pavóre in civitáte sanctíssima tua, felicióri provéntu cœléstem glóriam consequámur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Jesu filii Sirach (*Ecclesiástici cap.* x).

Omnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: sic et rex hódiè est, et cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hereditábit serpéntes, et béstias, et vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum, 308 recéssit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti est supérbia: qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destrúxit Deus, et sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, et perdidit eas usque in fundaméntum: arefécit Deus ex ipsis, et dispérdidit eos, et cessáre fecit memóriam eórum à terra. Memóriam superbórum pérdidit Deus, et relíquit memóriam humílium sensu. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*II Regum cap.* III).

℟. Deo grátias.

In illis diébus, dixit David: Mundus ego sum, et regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum, à sánguine Abner filii Ner; et véniat super caput Joab, et super omnem domum patris ejus: nec defíciat de domo Joab fluxum séminis sústinens, et leprósus, et tenens fusum, et cadens gládio, et índigens pane. Igitur Joab et Abisaï frater ejus interfecérunt Abner, eò quòd occidísset Asaël fratrem eórum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, et ad omnem pópulum, qui erat cum eo: Scíndite vestiménta vestra, et accingímini saccis, et plángite ante exéquias Abner: porrò rex David sequebátur féretrum. Cùmque sepelíssent Abner in Hebron, levávit rex David vocem suam, et flevit super túmulum Abner: flevit autem et omnis pópulus. Plangénsque rex et lugens Abner, ait: Nequáquàm ut mori solent ignávi, mórtuus est Abner. Manus tuæ ligátæ non sunt, et pedes tui non sunt compédibus aggraváti: sed sicut solent cádere coram fíliis iniquitátis, sic corruísti. Congeminánsque omnis pópulus flevit super eum. Cùmque venísset univérsa multitúdo cibum cápere cum David, clarà adhuc die jurávit David, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, et hæc addat, si ante occásum solis gustávero panem vel áliud quicquam. Omnísque pópulus audívit, et placuérunt eis cuncta quæ fecit rex in conspéctu omnis pópuli. Et cognóvit omne vulgus et univérsus Israël in die illa, quóniam non actum fuisset à rege, ut occiderétur Abner filius Ner. Dixit quoque rex

ad servos suos : Num ignorâtis quóniam princeps máximus cécidit hódiè in Israël? Ego autem adhuc delicâtus, et unctus rex : porrò viri isti filii Sárviæ duri sunt mihi : retribuat Dóminus faciénti malum juxta malítiam suam. (*Cap.* IV.) Audívit autem Isboseth filius Saül, quòd cecidísset Abner in Hebron : et di solútæ sunt manus ejus, omnísque Israël perturbâtus est. Duo autem viri príncipes latrónum erant filio Saül, nomen uni Báana, et nomen álteri Rechab, filii Remmon Berothítæ de filiis Bénjamin : siquidem et Beroth reputâta est in Bénjamin : et fugérunt Berothítæ in Géthaim, fuerúntque ibi ádvenæ usque ad tempus illud. Erat autem Jónathæ filio Saül filius débilis pédibus : quinquénnis enim fuit, quando venit núncius de Saül et Jónatha ex Jézrael : tollens ítaque eum nutrix sua, fugit : cùmque festinâret ut fúgeret, cécidit et claudus efféctus est : habuítque vocábulum Miphibóseth. Veniéntes ígitur filii Remmon Berothítæ, Rechab et Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth : qui dormiêbat super stratum suum merídie. Et ostiária domûs purgans tríticum obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténtèr assuméntes spicas trítici, et percussérunt eum in ínguine Rechab et Báana frater ejus, et fugérunt. Cùm autem ingréssi fuissent domum, ille dormiêbat super lectum suum in conclávi, et percutiéntes interfecérunt eum : sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti totâ nocte, et attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron : dixerúntque ad regem : Ecce caput Isboseth filii Saül inimíci tui, qui quærêbat ánimam tuam : et dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódie de Saül, et de sémine ejus. Respóndens autem David Rechab, et Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annunciáverat mihi, et díxerat : Mórtuus est Saül : qui putâbat se próspera nunciáre, ténui, et occídi eum in Síceleg, cui oportêbat mercédem me dare pro núncio. Quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, et áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, et interfecérunt eos : præcidentésque manus et pédes eórum, suspendérunt eos super piscinam in Hebron : caput autem Isboseth tulérunt, et sepeliérunt in sepúlchro Abner in Hebron. (*Cap.* V.) Et venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes :
309 Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius, cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israël : dixit autem Dóminus ad te : Tu pasces pópulum meum Israël, et tu eris dux super Israël. Venérunt quoque et senióres Israël ad regem in Hebron, et percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino : unxerúntque David in Regem super Israël. Filius triginta annórum erat David, cùm regnâre cœpísset, et quadragínta annis regnâvit. In Hebron regnâvit super Judam septem annis et sex ménsibus : in Hierúsalem

A autem regnâvit triginta tribus annis super omnem Israël et Judam. Et ábiit rex, et omnes viri qui erant cum eo, in Hierúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ : dictúmque est David ab eis : Non ingrediêris huc, nisi abstúleris cæcos et claudos dicéntes : Non ingrediêtur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David. Proposúerat enim David in die illa præmium, qui percussísset Jebusæum, et tetigísset dómatum fístulas, et abstulísset cæcos et claudos odiéntes ánimam David : idcírcò dícitur in provérbio : Cæcus et claudus non intrábunt in templum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia ossa mea dicent : Dómine, quis símilis tibi? Erípiens ínopem de manu fortióris ejus, et egênum et páuperem à diripiéntibus eum. ℣.
B Esurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me.

Orátio. Dómine Deus virtus salûtis nostræ, obúmbra caput nostrum in diêbus belli : ne insídiis quatiâmur inímici ; nec laténtia sub invidórum lábiis hauriâmus venêna : et quia tu facis judícium ínopis, et vindíctam páuperis ; contémptum nostræ abjectiónis, bonitâtis tuæ compénsa divítiis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dicam Deo meo : Suscéptor meus, quare mei oblítus es? Quare tristis es, ánima mea? et quare me contúrbas? ℣. Sicut cervus desíderat ad fontes aquârum : ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Orátio. Christe suscéptor noster non oblivíscâris nostri ; neque in tristítia vertas ánimas nostras : et
C qui contúrbant nos, convertántur ; et quærant nomen sanctum tuum : ut cùm in utrósque fúeris glorificâtus, demus glóriam nómini sancto tuo. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem : et de viris sánguinum líbera me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Eripe nos Dómine de inimícis nostris : et qui tuam pro nobis dignâtus es pónere ánimam : nos ab insurgéntibus in nos líbera usquequâque.

Pater noster.

Ad Vésperum.

D *Lauda.* Illuminátio mea et salus mea Dóminus.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem Dei in confessióne, et in psalmis jubilêmus ei. *Psalmus* XCIV.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Lauda. Vide humilitâtem meam.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Multi insúrgunt in me. Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicâti sunt, Dómine, qui tríbulant

nos : sed tu multus es in misericórdia qui éruas nos : A
in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra,
si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟.
Amen.

Per.

Antiphona 1. Dómine Deus meus in te sperávi : salva me : líbera me ab ómnibus persequéntibus me. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo : judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Orátio. Dómine contra multiplicatiônem tribulántium nos fortis propugnâtor occúrre ; et advérsùs multitúdinem insurgéntium in nos pius defénsor assiste ; sitque benedíctio tua super pópulum tuum : ut qui salûtem ánimæ nostræ in te esse dénegant, te Salvatórem nostrum ipsi sibi suâ expugnatióne B cognóscant. ℟. Amen.

Antiphona 2. Deus meus, pone inimícos meos ut rotam : et sicut stípulam ante fáciem venti. Ut sciant quóniam nomen tibi Dóminus. ℣. Ita persequêris eos in tempestâte : et in ira tua conturbâbis eos.

310 *Orátio.* Dómine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam à persequéntibus ómnibus salva ; et de manu persequéntium potentiáliter líbera : ac ne quando rápiat ut leo ánimam ejus, tuis semper inrorêtur virtútibus : ut cujus primùm passiónis complêta est sánguine, ejus invíctâ liberêtur à malis ómnibus potestâte. ℟. Amen.

Antiphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas : neque compescâtis Deus : quóniam ecce inimíci tui C sonuérunt : et odiéntes te levavérunt caput. ℣. Imple fácies eórum ignomíniâ : et quærent nomen tuum, Dómine.

Orátio. Redémptor noster et Dómine pone inimícos tuos ut rotam, quibus mystérium Crucis tuæ est stultítia : ut illi sicut stípula ante fáciem venti sint dispérsi ; et credéntibus in te vel creditúris donêtur locus ætérnæ mansiónis. ℟. Amen.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt ; et non pepercérunt ánimæ meæ. Confortáti sunt advérsùm me fortes, et quasi gigántes stetérunt super me. Fletum deduxérunt óculi mei : pálpebram meam opéruit umbra mortis, dum iníquitas in mánibus meis non esset. Orátio mea D munda est ante te, Dómine. ℣. Aperuérunt super me inimíci ora sua, et exprobrántes percussérunt maxíllam meam. *P.* Et non pepercérunt.

Orátio. Ne tradíderis, Dómine, in persequéntium manum ánimas tibi confiténtium populórum : ut qui falsórum testium pertulísti mendácium, coléntium te glorificéris vócibus redemptórum ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Redde mihi lætítiam salutâris tui, Dómine : et spíritu principáli confírma me. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antiphona. In carne mea vidêbo Deum meum, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius.

Cánticum Job (*Cap.* XIX).

Ecce clamo vim pátiens, et nemo audit : * vociferor, et non est qui júdicet.

Sémitam meam cicumsépsit, et transire non possum, * et in calle meo ténebras pósuit.

Spoliâvit me glóriâ meâ, * et ábstulit corónam de cápite meo.

Destrúxit me úndique, et péreo, * et quasi evúlsæ árbori ábstulit spem meam.

Irâtus est contra me furor ejus, * et sic me hábuit quasi hostem suum.

Simul venérunt latrónes ejus, et fecérunt sibi viam per me, * et obsedérunt in gyro tabernáculum meum.

Fratres meos longè fecit à me, * et noti mei, quasi aliéni recessérunt à me.

Dereliquérunt me propínqui mei : * et qui me nóverant, oblíti sunt mei.

Inquilíni domûs meæ, et ancíllæ meæ, sicut aliênum habuérunt me, * et quasi peregrinus fui in óculis eórum.

Servum meum vocávi, et non respóndit ; * ore próprio deprecâbar illum.

Hálitum meum exhórruit uxor mea, * et orâbam fílios úteri mei.

Stulti quoque despiciébant me, * et cùm ab eis recessíssem, detrahébant mihi.

Abomináti sunt me quondam consiliárii mei : * et quem máximè diligêbam, adversâtus est me.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, * et derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos.

Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, * et plumbi láminâ, vel celte sculpántur in sílice?

Scio enim quòd Redémptor meus vivit, * et in novíssimo die de terra surrectûrus sum :

Et rursus circúmdabor pelle meâ, et in carne mea vidêbo Dóminum. Quem visûrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : * repósita est hæc spes mea in sinu meo, et heréditas mea in Deo meo.

Orátio. Crédimus Dómine, in carne ista, quâ tégimur, te vidêre ; et óculis nostris te conspícere in glória, quâ judicatûrus es sæculum : Fac ergo nos óculos interióres habêre apértos : ut cognoscámus te in glória sempitérnâ. ℟. Amen.

Matutinárium. Ad te de luce vígilo, Deus : sitívit in te ánima mea. ℣. Sic in sancto appárui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam, et glóriam tuam.

Lauda. Laudâte nomen Dómini, montes, et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri.

Lectio libri Samuêlis (*II Regum cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo et univérsum Israël, et vastavérunt 311 fílios Ammon, et

nt Rabba : David autem remánsit in Hierú- A sum hæc ageréntur, áccidit quadam die, ut David de strato suo post merídiem, et ambu-solário domûs regiæ : vidítque mulierem se, ex advérso super solárium suum : erat múlier pulchra valdè. Misit ergo rex, et re-quæ esset múlier. Nunciátum est ei, quòd Bethsabée fília Heliam, uxor Uriæ He-sit ítaque David núncios, et tulit eam : quæ ressa esset ad illum, dormívit cum ea : sta-anctificáta est ab immundítia sua : et rever-mum suam concépto fœtu. Mitténsque nun-vid, et ait : Concépi. Misit autem David ad eens : Mitte ad me Uríam Hethæum. Misít-Uríam ad David. Et venit Urías ad David. que David quàm rectè ágeret Joab, et pópu-quómodo administrarétur bellum : et dixit Uríam : Vade in domum tuam, et lava pe-. Et egréssus est Urías de domo regis, se-est eum cibus regis. Dormívit autem Urías tam domûs regiæ cum áliis servis dómini non descéndit ad domum suam. Nunciatúm-David à dicéntibus : Non ivit Urías in do-m. Et ait David ad Uríam : Numquid non de sti? quare non descendísti ad domum tuam? Irías ad David : Arca Dei et Israël et Juda in papiliónibus, et dóminus meus Joab, et mini mei super fáciem terræ manent : et ego r domum meam, ut cómedam et bibam, et cum uxóre mea? per salútem tuam, et per ánimæ tuæ, quòd non fáciam rem hanc. Ait vid ad Uríam : Mane étiam hìc hódie, et cras te. Mansit autem Urías in Hierúsalem die terá : et vocávit eum David ut coméderet co-et bíberet, et inebriávit eum : qui egréssus dormívit in strato suo cum servis dómini in domum suam non descéndit. Factum est nè, et scripsit David epístolam ad Joab : mi-er manum Uríæ, scribens in epístola : Pónite ex advérso belli, ubi fortíssimum prælium derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igi-Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri tte, bellábant advérsùm Joab, et cecidérunt alo servórum David, et mórtuus est étiam ethæus. Misit ítaque Joab, et nunciávit David verba prælii : præcepítque núncio, dicens : mpléveris univérsos sermónes belli ad re-eum víderis indignári, et díxerit : Quare ac-ad murum, ut præliarémini? an ignorabá-multa désuper ex muro tela mittántur? Quis it Abímelech fílium Jeróboal? nonnè múlier per eum fragmen molæ de muro, et interfécit Thebes? quare juxta murum accessístis? di-tiam servus tuus Urías Hethæus occúbuit. go núncius, et venit, et narrávit David óm-præcéperat ei Joab. Et dixit núncius ad Da-ævaluérunt advérsùm nos viri, et egréssi nos in agro : nos autem facto ímpetu perse-quúti eos sumus usque ad portam civitátis. Et direxé-runt jacula sagittárii ad servos tuos ex muro désuper : mortuíque sunt de servis regis, quin étiam servus tuus Urías Hethæus mórtuus est. Et dixit David ad nún-cium : Hæc dices Joab : Non te frangat ista res : várius est enim evéntus prælii ; et nunc hunc, et nunc il-lum consúmpsit gládius : confórta bellatóres tuos ad-vérsùs urbem, ut déstruas eam, et exhortáre eos. Au-dívit autem uxor Uríæ, quòd mórtuus esset Urías vir suus, et planxit eum. Transácto ígitur luctu, misit David, et introdúxit eam in domum, et facta est ei uxor peperítque ei fílium : et displícuit verbum hoc, quod fécerat David coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Orátio. Dómine, qui olim in córpore nostro pati B dignátus es; quando ad nos respícies? et ad solitúdi-nem atque imploratiónem nostram quando propítius convértes obtûtum? non moréris, nec tardes; jam inténde; jam convértere ; jam réspice : ut, orátio nostra, quæ nunc in sinum nostrum pro secretórum suórum compunctióne convértitur ; ante conspéctum tuum purgáto cordis sui gémitu dirigátur.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitátem meam, et éripe, Dómine. ℣. Júdica causam ánimæ meæ, et rédime me : pro-pter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitátem nostram, Dómine ; et éri-pe nos : te enim respiciénte, etsi dejícimur, suble-vámur : quo sustentánte, ne corruámus, excípimur. C ℟. Amen.

312 *Ad Tértiam.*

Ecclesiástici Salomónis (Cap. v).

℟. Deo gratias.

Fili, non sequáris concupiscéntiam cordis : et ne díxeris : Quómodo pótui? aut quis me subjíciet pro-pter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid áccidit mihi triste? Altíssi-mus enim est pátiens rédditor. De propiciáto peccá-to noli esse sine metu, neque adjícias peccátum su-per peccátum. Et ne dicas : Misericórdia Dei magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserétur. Misericórdia enim et ira ab illo citò próximant, et in peccatóres réspicit ira illius. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem : súbitò enim D vénlet ira illius, et in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis : nihil enim pró-derunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non vén-tiles te in omnem ventum, et non eas omni viâ : sic enim peccátor probátur dúplici linguâ. Esto firmus in via Dei, et in veritáte sensûs tui et sciéntiâ, et pro-sequátur te verbum pacis, et justítiæ. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (II Regum, cap. XII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Misit Dóminus Nathan ad David : qui, cùm venísset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves, et boves plúrimos valde. Pauper au-tem nihil habébat omnino, præter ovem unam pár-vulam, quam émerat et nutríerat, et créverat apud

eum cum filiis ejus simul, de pane illius comedens, et de calice ejus bibens, et in sinu illius dormiens: erâtque illi sicut filia. Cùm autem peregrinus quidam venisset ad divitem, parcens ille sûmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibêret convivium peregrino illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et præparâvit cibos hómini qui vénerat ad se. Irâtus autem indignatióne David advérsùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quéniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, et non pepércit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego unxi te in regem super Israël, et érui te de manu Saül, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dedîque tibi domum Israël et Juda: et si parva B sunt ista, adjiciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsisti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussisti gládio, et uxórem illius accepisti in uxórem, et interfecisti eum gládio filiórum Ammon. Quámobrem non recêdet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, et túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce, suscitâbo super te malum de domo tua, et tóllam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo, et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis plebis hujus. Tu enim fecisti abscónditè: ego veró fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël, in conspéctu solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccâtum tuum; C non moriêris. Verúmtamen, quóniam blasphemâre fecisti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte moriêtur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percussítque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperâtus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo: et jejunabât David jejúnio, et ingréssus seórsùm, jacêbat super terram. Venérunt autem senióres domùs ejus, cogéntes eum, ut súrgeret de terra: qui nóluit, neque comêdit cum eis cibum. Accidit autem, ut die séptimâ morerêtur infans: timuerúntque servi David nunciâre ei quòd mórtuus esset párvulus: dixérunt enim: Ecce, cùm párvulus adhuc víveret, loquebâmur ad eum, et non audiêbat vocem nostram: quantó magis, si dixérimus, mórtuus est D puer, se áffliget? Cùm ergo vidisset David servos suos musitántes, intelléxit quòd mórtuus esset infántulus: dixítque ad servos suos: Numquid mórtuus est puer? Qui respondérunt ei: Mórtuus est. Surréxit igitur David: et lotus unctúsque est: cùmque mutásset vestem, ingréssus est domum Dómini: et adorâvit et venit in domum suam, petivítque ut pónerent ei panem, et comêdit. Dixérunt autem ei servi sui: Quis est sermo, quem fecisti? propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunásti et flebas: mórtuo autem púero, surrexísti, et comedísti panem. Qui ait: Propter infántem, cùm adhuc víveret jejunávi et flevi: *dicêbam enim*: Quis scit, si forté donet eum mihi A Dóminus, et vivat infans? Nunc autem quia mórtuus est, quare jejûnem? Numquid pótero revocâre eum ámplius? ego vadam magis **313** ad eum: ille vero non revertêtur ad me. Et consolâtus est David Bethsabée uxórem suam, ingressúsque ad eam, dormîvit cum ea: quæ génuit filium, et vocâvit nomen ejus Sálomon, et Dóminus diléxit illum. Misítque in manu Nathan prophétæ, et vocâvit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exurgéntes in me testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me, reddéntes mihi mala pro bonis. In simulatióne verbórum fictórum fremébant in me déntibus suis. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, et expúgna impugnántes me.

Orátio. Surgéntes in te Dómine testes iníqui, quæ ignorábas, interrogábant: quid enim ignorábas, qui eórum, qui te óderant, dolos antè perspéxeras: et futurórum præscius ómnia præsciébas? qui ergo interrogántium blasphémias alto pietâtis mystério te ignorásse desígnas: scire nos veráciter, et ampléctere fácito; et redemptiónis nostræ mystéria plenâ fide cognóscere; et ea ipsa interrogántibus inimícis cógnita declarâre. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres iniquitâtem in excélso locúti sunt. Posuérunt in cœlo os suum: et lingua eórum transívit super terram. Dómine, in civitâte tua imáginem eórum ad níhilum rédiges. ℣. Quia exacerbâvit cor meum, et renes mei resolúti sunt: et ego ad níhilum redúctus sum, et nescívi.

Orátio. In excélso Dómine contra te peccatóres locúti sunt; cùm laténtem cordis sui supérbiam altis vócibus clamavérunt: Qui ergo contra te in cœlum sua nitúntur pónere ora, rédeant in terra conlisúri per pœniténtiam: ut nobíscum te Dei Fílium húmiles agnoscéntes, non supérba sápiant; sed tuis semper mónitis adquiéscant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Peccatóri, dicit Dóminus Deus: Quare tu enárras justítias meas, et assûmis testaméntum meum per os tuum? Tu verò odísti disciplínam: et projecísti sermónes meos post te. ℣. Si vidébas furem, currébas cum eo: et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

℟. Ecce inimícus meus circúmdedit me lánceis suis, et non pepércit mihi: effúdit in terra víscera mea, et inruit in me quasi gigas; fácies autem mea *P.* Intúmuit à flétu. Hæc passus sum absque iniquitâte manûs meæ, dum habêrem mundas apud Dóminum preces. ℣. Complêvit inimícus furórem suum in me, et cómminans mihi infrémuit contra me. *P.* Intúmuit à flétu.

Preces. Christe redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium, *P.* Et miserêre. ℣. Qui caput tuum arúndine cæsum in cruce vis esse porréctum, ut Mundus per hoc salvarêtur, *P.* Et miserêre. ℣. Qui sputa, probra, spinârum corónam, lánceam, et sepultûram sustinuísti nostri causâ, *P.* Jam miserêre. ℣. Qui cruce tuâ Mundum redemísti; quique triumphâtor inférni victor factus es supplícii, *P.* Jam miserêre. ℣. Jam morte tuâ redémptis inspíra, ut te

servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præcèpit Dóminus noster rex, libénter exéquimur servi tui. Egréssus est ergo rex, et univérsa domus ejus, pédibus suis : et relíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egréssus rex et omnis Israël pédibus suis, stetit procul à domo, et univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, et legiónes Ceréthi, et Pheléthi, et omnes Gethæi pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum : Cur venis nobíscum ? revértere, et hábita cum rege, quia peregrínus es, et egréssus es de loco tuo. Heri venísti, et hódiè compelléris nobíscum égredi ? ego autem vadam quò itúrus sum : revértere, et reduc tecum fratres tuos, et Dóminus fáciet tecum misericórdiam et veritátem, quia ostendísti grátiam et fidem. Et respóndit Ethaï regi, dicens : Vivit Dóminus, et vivit dóminus meus rex : quóniam in quocúmque loco fúeris dómine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David Ethaï : Veni, et transi. Et transívit Ethaï Gethæus, et rex, et omnes viri, qui cum eo erant, et réliqua multitúdo. Omnésque flebant voce magnâ, et univérsus pópulus transíbat : rex vero transgrediebátur torréntem Cedron, et cunctus pópulus incedébat contra viam olívæ, quæ réspicit ad desértum. Venit autem Sadoc sacérdos, et univérsi Levítæ cum eo, portántes arcam fœderis Dei, et deposuérunt arcam Dei : et ascéndit Abíathar, donec explétus esset omnis pópulus, qui egréssus fúerat de civitáte. Et dixit rex ad Sadoc : Repórta arcam Dei in urbem : si invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, et osténdet mihi eam, et tabernáculum suum. Si autem díxerit mihi : Non places : præstò sum, fáciat quod bonum est coram se. Et dixit rex ad Sadoc sacerdótem : O videns revértere in civitátem in pace : et Achimáas fílius tuus, et Jónathas fílius Abíathar, duo fílii vestri, sint vobíscum. Ecce ego abscóndar in campéstribus desérti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc et Abíathar arcam Dei in Hierúsalem : et mansérunt ibi. Porrò David ascendébat clivum olivárum, scandens et flens, nudis pédibus incédens, et opérto cápite : sed et omnis pópulus, qui erat cum eo, opérto cápite ascendébat plorans. Nunciátum est autem David, quòd Achitóphel esset in conjuratióne cum Absalom. Dixítque David : Infátua, quæso, Dómine consílium Achitóphel. Cúmque ascénderet David summitátem montis, in quo adoratúrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chusaï Arachítes, scissâ veste, et terrâ pleno cápite. Et dixit ei David : Si véneris mecum, eris mihi óneri, si autem in civitátem revertáris, et díxeris Absalom : Servus tuus sum, rex : pátere me vívere : sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus : dissipábis consílium Achitóphel. Habes autem tecum Sadoc et Abíathar sacerdótes : et omne verbum quodcúmque audíeris in domo regis, indicábis Sadoc et Abíathar sacerdótibus. Sunt enim cum eis duo fílii eórum, Achimáas fílius Sadoc, et Jónathas fílius Abíathar : et mittêtis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniénte ergo Chusaï amíco David in civitátem, Absalom quoque ingréssus est Hierúsalem, et Achitóphel cum eo. (*Cap.* XVI.) Cùmque David transísset páululùm montis vérticem, appáruit Siba puer Miphibóseth in occúrsum ejus cum duóbus ásinis, qui onerâti erant ducéntis pánibus, et centum alligatúris uvæ passæ, et centum massis palathárum, et duóbus útribus vini. Et dixit rex Sibæ : Quid sibi volunt hæc ? Respondítque Siba : Dómine mi rex : Asini, doméstici regis ut sédeant : et panes et pálathæ, ad vescéndum púeris tuis : vinum autem, ut bibat si quis defécerit in desérto. Et ait rex : Ubi est fílius dómini tui ? Respondítque Siba regi : Remánsit in Hierúsalem, dicens : Hódie restítuet mihi domus Israël regnum patris mei. Et ait rex Sibæ : Tua sint ómnia quæ fuérunt Miphibóseth. Dixítque Siba : Oro, ut **317** invéniam grátiam apud te dómine mi rex. Venit ergo rex David usque Bahúrim : et ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Séměi, fílius Gera, procedebátque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápides contra David, et contra univérsos servos regis David : omnis autem pópulus, et univérsi bellatóres, à dextro et à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Séměi cum maledíceret regi : Egrédere, egrédere vir sánguinum, et vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül : quóniam invasísti regnum pro eo, et dedit Dóminus regnum in manu Absalom fílii tui : et ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï fílius Sárviæ regi : Quare maledícit canis hic moritúrus dómino meo regi ? vadam, et amputábo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi et vobis est fílii Sárviæ ? dimíttite eum, ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David : et quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit ? Et ait rex Abísaï, et univérsis servis suis : Ecce fílius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam : quantò magis hic fílius Jémini maledícet mihi ? dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptum Dómini : si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam : et reddát mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérnâ. Ambulábat ítaque David et sócii ejus per viam cum eo. Séměi autem, per jugum montis ex látere, contra illum gradiebátur, maledícens, et mittens lápides advérsùm eum, terrámque spargens. Venit ítaque rex David, et univérsus pópulus cum eo lassus, et refocilláti sunt ibi. Absalom autem et omnis pópulus ejus ingréssi sunt Hierúsalem, sed et Achitóphel cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capitula. Inténde et exáudi nos Dómine ; quos frendéntis inimíci advérsitas contúrbat ; et contrítio persequéntis exágitat : ut, dum cernis mentes in nos desævíre rebélles, magnánimes nos effícias, et invíctâ virtúte succíngas.

Pater noster.

℣. Et humiliávi in jejúnio ánimam meam : et facta A est mihi in oppróbrium.

Orátio. Jesu Deus noster qui facto de resticulis flagéllo, vendéntes et eméntes ex tuo éximis templo ; da nobis, in Ecclésia tua nec quæstu posse rerum temporálium capi ; nec intrà eam sórdidis móribus conversári : **315** sed ita zelus domûs tuæ nos cómedat ; ut plácita tibi frátribus de nobis præbeas exémpla. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. A timóre inimíci líbera ánimam meam ; et prótege me, Dómine, à convéntu malignántium. ℟. Exáudi Deus oratiônem meam cùm tríbulor : à timóre inimíci líbera ánimam meam.

Orátio. A timóre inimíci Dómine líbera ánimam meam ; et à conventu malignántium éripe eam : ut, quæ vúlnere passiônis tuæ edúcta est de lacu misériæ ; in te credens perducâtur ad libertâtem ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Per.

℟. Factus sum omni pópulo meo in derísum, et in oppróbrium : replêtus sum amaritúdine, et inebriâtus absynthio. Effûsa sunt víscera mea : et dixi : Périi. Vide, Dómine, et júdica causam ánimæ meæ. *P*. Defénsor vitæ meæ. ℟. Dispérde inimícos meos, qui tríbulant ánimam meam. *P*. Defénsor.

Orátio. Recordâre Jesu absynthii et fellis, quibus pro ímpiis amáro póculo propinâtus es : et ídeo amaritûdo tua sit, quæsumus, dulcêdo nostra perpétua : ut, in quo tu pro nobis amaricâtus es volens, in eo nos et hîc et in ætérnum gratulêmur felíces. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Antíphona. Audítui meo dona gáudium et lætítiam, Dómine : ut exúltent ossa humiliâta. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas tu dele. *Psalmus* L.

Orátio. Hunc psalmum. *fol*. 173.

Antíphona. Quanta vovi, reddam tibi salvatóri meo Dómino.

Cánticum Jonæ (*Cap*. II).

Clamávi ad Dóminum Deum meum in tribulatiône mea : * et exaudívit de ventre inférni clamôrem meum.

Vocem meam exaudísti : * projecísti me in altitúdine cordis maris, et flúmina me circumdedérunt :

Omnia excélsa tua, et fluctus tui super me transiérunt. * Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis tuis : fórsitan non adjíciam, ut respíciam ad templum sanctum tuum.

Perfûsa est mihi aqua usque ad ánimam : * abyssus circúmdedit me,

Pélagus coopéruit caput meum. * Novíssimè demérsit caput meum in fixûras móntium :

Descéndi in terra, cujus seræ sunt continéntes ætérnæ : * et ascendat de corruptiône vita mea ad te Dóminum Deum meum.

In eo, dum defíceret ánima mea, Dómini Dei mei commemorâtus sum :

Et véniet orátio mea * ad templum sanctum tuum.

Custodiéntes vana et falsa, * misericórdiam tuam dereliquérunt.

Ego autem in voce laudis et confessiônis sacrificâbo tibi : * reddam, quod vovi sacrifícium salvatóri meo Dómino.

Orátio. Salvâtor noster et Dómine, fac nos votum tibi ex corde puro vovêre : ut infatigábili cursu tua serväntes præcépta, patiénter advérsa cuncta tolerêmus præséntia. ℟. Amen.

Per.

Matutinárium. Psallam, et intélligam in matutínis, quóniam vénies ad me. ℟. Misericórdiam, et judí- B cium cantâbo tibi, Dómine.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dominum : in psaltério et cíthara laudâte eum. *Psalm*. CL.

Léctio libri Samuêlis (*II Regum cáp*. XV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquagínta viros, qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Absalom, stabat juxta introítum portæ in via, et omnem virum, qui habêbat negótium ut veníret ad regis judícium, vocâbat Absalom ad se, et dicêbat : De qua civitâte es tu ? Qui respóndens ajêbat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebâtque ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni et justi. Sed non est qui te C áudiat constitûtus à rege : dicebâtque Absalom : Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes, qui habent negótium, et justè júdicem ? Sed et cùm accéderet ad eum homo ut salutâret illum, extendêbat manum suam, et apprehéndens, osculabâtur eum. Faciebâtque omni Israël veniénti ad judícium, ut audirêtur à rege, et solicitâbat corda virórum Israël. Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Syriæ, dicens : Si redúxerit me Dóminus in Hierúsalem, sacrificâbo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit, et ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus D Israël, dicens : Statim ut audiéritis clangôrem **316** búccinæ, dícite : Regnâvit Absalom in Hebron. Porrò cum Absalom iérunt ducénti viri de Hierúsalem vocáti, eúntes símplici corde, et causam pénitùs ignorántes. Accersívit quoque Absalom Achitóphel Gilonítem consiliárium David, de civitâte sua Gilo. Cùmque immolâret víctimas, facta est conjurátio válida, populúsque concúrrens augebâtur cum Absalom. Venit ígitur núncius ad David, dicens : Toto corde univérsus Israël sequitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Hierúsalem : Súrgite, fugiâmus : neque enim erit nobis effúgium à fácie Absalom : festináte égredi, ne fortè véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitâtem in ore gládii. Dixerúntque

servi regis ad eum: Omnia quæcúmque præcêpit A Dóminus noster rex, libénter exéquimur servi tui. Egréssus est ergo rex, et univérsa domus ejus, pédibus suis: et relíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egréssus rex et omnis Isráël pédibus suis, stetit procul à domo, et univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, et legiónes Cerethi, et Pheléthi, et omnes Gethæi pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum: Cur venis nobíscum? revértere, et hábita cum rege, quia peregrínus es, et egréssus es de loco tuo. Heri venísti, et hódiè compellêris nobíscum égredi? ego autem vadam quò itúrus sum: revértere, et reduc tecum fratres tuos, et Dóminus fáciet tecum misericórdiam et veritátem, quia ostendísti grátiam et fidem. Et respóndit Ethaï regi, dicens: Vivit Dóminus, et vivit dóminus meus rex: quóniam in quocúmque loco fúeris dómine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David Ethaï: Veni, et transi. Et transívit Ethaï Gethæus, et rex, et omnes viri, qui cum eo erant, et réliqua multitúdo. Omnésque flebant voce magnâ, et univérsus pópulus transíbat: rex vero transgrediebâtur torréntem Cedron, et cunctus pópulus incedêbat contra viam olívæ, quæ réspicit ad desértum. Venit autem Sadoc sacérdos, et univérsi Levítæ cum eo, portántes arcam fœderis Dei, et deposuérunt arcam Dei: et ascéndit Abíathar, donec explêtus esset omnis pópulus, qui egréssus fúerat de civitáte. Et dixit rex ad Sadoc: Repórta arcam Dei in urbem: si invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, et osténdet mihi eam, et tabernáculum suum. Si autem díxerit mihi: Non places: præstò sum, fáciat quod bonum est coram se. Et dixit rex ad Sadoc sacerdótem: O videns revértere in civitátem in pace: et Achimáas fílius tuus, et Jónathas fílius Abíathar, duo filii vestri, sint vobíscum. Ecce ego abscóndar in campéstribus desérti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc et Abíathar arcam Dei in Hierúsalem: et mansérunt ibi. Porrò David ascendêbat clivum olivârum, scandens et flens, nudis pédibus incédens, et opérto cápite: sed et omnis pópulus, qui erat cum eo, opérto cápite ascendêbat plorans. Nunciátum est autem David, quòd Achitóphel esset in conjuratióne cum Absalom. Dixítque David: Infátua, quæso, Dómine consílium Achitóphel. Cúmque ascénderet David summitátem montis, in quo adoratúrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chusaï Arachítes, scissâ veste, et terrâ pleno cápite. Et dixit ei David: Si véneris mecum, eris mihi óneri, si autem in civitátem revertàris, et díxeris Absalom: Servus tuus sum, rex: pátere me vívere: sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus: dissipábis consílium Achitóphel. Habes autem tecum Sadoc et Abíathar sacerdótes: et omne verbum quodcúmque audíeris in domo regis, indicábis Sadoc et Abíathar sacerdótibus. Sunt enim cum eis duo fílii eórum, Achimáas fílius Sadoc, et Jónathas fílius Abíathar: et mittêtis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniénte ergo Chusï amico David in civitátem, Absalom quoque ingréssus est Hierúsalem, et Achitóphel cum eo. (*Cap.* XVI.) Cùmque David transísset páululùm montis vérticem, appáruit Siba puer Miphibóseth in occúrsum ejus cum duóbus ásinis, qui oneráti erant ducéntis pánibus, et centum alligatúris uvæ passæ, et centum massis palathárum, et duóbus útribus vini. Et dixit rex Sibæ: Quid sibi volunt hæc? Respondítque Siba: Dómine mi rex: Asini, doméstìcis regis ut sédeant: et panes et pálathæ, ad vescéndum púeris tuis: vinum autem, ut bibat si quis deféceril in desérto. Et ait rex: Ubi est fílius dómini tui? Respondítque Siba regi: B Remánsit in Hierúsalem, dicens: Hódie restítuet mihi domus Israël regnum patris mei. Et ait rex Sibæ: Tua sint ómnia quæ fuérunt Miphibóseth. Dixítque Siba: Oro, ut **317** invéniam grátiam apud te dómine mi rex. Venit ergo rex David usque Bahúrim: et ecce egrediebâtur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Séme͡ï, fílius Gera, procedebâtque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápides contra David, et contra univérsos servos regis David: omnis autem pópulus, et univérsi bellatóres, à dextro et à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebâtur Séme͡ï cum maledíceret regi: Egrédere, egrédere vir sánguinum, et vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül: C quóniam invasísti regnum pro eo, et dedit Dóminus regnum in manu Absalom fílii tui: et ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï fílius Sárviæ regi: Quare maledícit canis hic moritúrus dómino meo regi? vadam, et amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi et vobis est fílii Sárviæ? dimíttite eum, ut maledícat: Dóminus enim præcêpit ei ut malediceret David: et quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit? Et ait rex Abísaï, et univérsis servis suis: Ecce fílius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam: quantò magis hic fílius Jémini maledícet mihi? dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptum Dómini: si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam: et reddát mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac D hodiérnâ. Ambulábat ítaque David et sócii ejus per viam cum eo. Séme͡ï autem, per jugum montis ex látere, contra illum gradiebâtur, maledícens, et mittens lápides advérsùm eum, terrámque spargens. Venit ítaque rex David, et univérsus pópulus cum eo lassus, et refocilláti sunt ibi. Absalom autem et omnis pópulus ejus ingréssi sunt Hierúsalem, sed et Achitóphel cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capitula. Inténde et exáudi nos Dómine; quos frendéntis inimíci advérsitas contúrbat; et contrítio persequéntis exágitat: ut, dum cernis mentes in nos desævire rebélles, magnánimes nos effícias, et invíctâ virtúte succíngas.

Pater noster.

A *Lauda.* Feci judícium et justítiam, Domine : ne tradas me persequéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur me supérbi.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere Dómine ; quáliter valeâmus superbórum calúmnias conculcâre : éxcipe servos tuos in bono, quia sperant in salutâre tuum : quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electórum. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástæ Salomônis (Cap. VII).

℟. Deo grátias.

Fili, sapiéntia confortâvit sapiéntem super decem príncipes civitâtis. Non est enim homo justus in terra, qui fáciat bonum, et non peccet. Sed et B cunctis sermónibus, qui dicúntur, ne accommodes cor tuum : ne fortè áudias servum maledicéntem tibi : scit enim consciéntia tua, quia et tu crebrò maledixísti áliis. Calúmnia contúrbat sapiéntem, et perdet robur cordis illius. Mélior est finis oratiónis, quàm princípium. Ne velox sis ad irascéndum : quia ira in sinu stulti requiéscit. Ne dicas : Quid putas causæ est, quòd prióra témpora melióra fuêre quàm nunc sunt ? stulta est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim próteget sapiéntia, sic et pecúnia. Consídera ópera Dei, quòd nemo possit corrígere quem ille despéxerit. In die bona frúere bonis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (II Regum cap. XVI).

C ℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Cùm venísset Chusi Arachítes amícus David ad Absalom, locùtus est ad eum : Salve rex. Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, grátia tua ad amícum tuum ? quare non ivísti cum amíco tuo ? Respóndit ítaque Chusi ad Absalom : Nequâquam : quia illius ero, quem elégit Dóminus, et omnis hic pópulus, et univérsus Israël, et cum eo manêbo. Sed ut et hoc ínferam, cui ego servitùrus sum ? nonne fílio regis ? sicut párui patri tuo, sic parêbo et tibi. Dixit autem Absalom ad Achitóphel : Inite consílium quod ágere debeâmus. Et ait Achitóphel ad Absalom : Ingrédere ad concubínas patris tui, quas dimísit ad custodiéndam domum : D ut cùm audíerit omnis Israël, quòd fœdáveris patrem tuum, roboréntur manus eórum tecum. Tetendérunt ígitur Absalom tabernáculum in solário, 318 ingressúsque est ad concubínas patris sui coram univérso Israël. Consílium autem Achitóphel, quod dabat in diêbus illis, quasi si quis consúleret Deum : sic erat consílium Achitóphel, et cùm esset cum David, et cùm esset cum Absalom. (*Cap.* XVII.) Dixit ígitur Achitóphel ad Absalom : Elígam mihi duódecim míllia virórum, et consúrgens pérsequar David hac nocte. Et írruens super eum (quippe qui lassus est, et resolútis mánibus) percútiam eum: cùmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo est, percútiam regem desolâtum. Et redûcam univérsum pópulum, quómodo unus revérti solet : unum enim virum tu quæris : et omnis pópulus erit in pace. Placuítque sermo ejus Absalom, et cunctis majóribus natu Israël. Ait autem Absalom : Vocâte Chusi Arachíten, et audiâmus quid étiam ipse dicat. Cùmque venísset Chusi ad Absalom, ait Absalom ad eum : Hujuscémodi sermónem locùtus est Achitóphel : fácere debêmus an non ? quod das consílium ? Et dixit Chusi ad Absalom. Non est bonum consílium quod dedit Achitóphel hac vice. Et rursum íntulit Chusi : Tu nosti patrem tuum, et viros qui cum eo sunt, esse fortíssimos et amáro ánimo, véluti si ursa raptis cátulis in saltu sæviat : sed et pater tuus vir bellâtor est, nec morábitur cum pópulo. Fórsitan nunc látitat in fóveis, aut in uno, quo volúerit loco : et cùm cecíderit unus quílibet in princípio, áudiet quicúmque audíerit, et dicet : Facta est plaga in pópulo qui sequebátur Absalom. Et fortíssimus quisque cujus cor est quasi leónis, pavóre solvétur : scit enim omnis pópulus Israël fortem esse patrem tuum, et robústos omnes qui cum eo sunt. Sed hoc mihi vidétur rectum esse consílium : Congregétur ad te univérsus pópulus Israël, à Dan usque ad Bersabée, quasi arêna maris innumerábilis : et tu eris in médio eórum. Et inruêmur super eum in quocúmque loco invéntus fúerit : et operiêmus eum, sicut cádere solet ros super terram : et non relinquêmus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem. Quòd si urbem aliquam fúerit ingressus, circúmdabit omnis Israël civitáti illi funes, et trahêmus eam in torréntem, ut non reperiâtur ne cálculus quidem ex ea. Dixítque Absalom, et omnes viri Israël : Mélius est consílium Chusi Arachítæ consílio Achitóphel : Dómini autem nutu dissipâtum est consílium Achitóphel útile, ut indúceret Dóminus super Absalom malum. Et ait Chusi Sadoc et Abíathar sacerdótibus : Hoc et hoc modo consílium dedit Achitóphel Absalom, et senióribus Israël : et ego tale et tale dedi consílium. Nunc ergo míttite citò, et nunciâte David, dicéntes : Ne morêris nocte hac in campéstribus desérti, sed absque dilatióne transgrédere : ne fortè absorbeâtur rex, et omnis pópulus qui cum eo est. Jónathas autem et Achimáas stabant juxta fontem Rogel : ábiit ancílla et nunciâvit eis : et illi profécti sunt, ut reférrent ad regem David núncium : non enim póterant vidéri, aut introíre civitâtem. Vidit autem eos quidam puer, et indicâvit Absalom : illi verò cóncito gradu ingréssi sunt domum cujúsdam viri in Bahùrim, qui habêbat púteum in vestíbulo suo, et descendérunt in eum. Tulit autem múlier, et expándit velâmen super os pútei, quasi siccans ptisânas et sic látuit res. Cùmque venissent servi Absalom in domum, ad mulíerem dixérunt : Ubi est Achimáas et Jónathas ? Et respóndit eis múlier : Transiérunt festinánter gustátâ páululùm áquâ. At hi qui quærébant, cùm non reperíssent, revérsi sunt in Hierúsalem. Cùmque abiíssent, ascendérunt illi de púteo, et pergéntes nunciavérunt regi David, et dixérunt : Súrgite, et transíte citò flúvium : quóniam

hujuscémodi dedit consilium contra vos Achitóphel. Surréxit ergo David et omnis pópulus qui cum eo erat, et transiérunt Jordânem, donec illucésceret, ântequàm denudarêtur verbum : et ne unus quidem resíduus fuit, qui non transiret flúvium. Porrò Achitóphel videns quòd non fuísset factum consílium suum, stravit ásinum suum, surréxit, et ábiit in domum suam, et in civitâtem suam : et dispósitâ domo suâ, suspéndio intériit, et sepúltus est in sepúlchro patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriêtur, et périet nomen ejus? Tu autem, Dómine, miserêre mei. ℣. Simul in unum advérsùm me cogitábant ma'a mihi. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Inimíci tui, Dómine, cupiéntes de terra pérdere nomen tuum, mala de te locúti sunt, dicéntes : Quando moriêtur? nomen vidélicet voléntes pérdere Christiânum : Sed tu Dómine, cujus promíssum fidêle tenêmus, quòd permáneas nobíscum usque ad consummatiônem sæculi, **319** miserêre nobis ; et resúscita nos propter innocéntiam fídei, quâ in te crédimus ; ut non gáudeat de nobis insatiábilis inimícus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ, Dómine, comêdit me : et obpróbria exprobrántium cecidérunt super me. Ego vero orátio mea ad te Dómine. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ.

Orátio. Christe Dei Fílius, quem zelus domûs Dei Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit ; dum iníqua gerentes, de ea funículo audácter expéllis : ab ómnium nos iniquitâtum funículo absólve ; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde : quo et ipsi domus tibímet spirituâlis effécti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Emítte manum tuam, Dómine de alto, éripe me, et líbera me de manu filiôrum alienôrum. ℣. Quorum os locûtum est vanitâtem : et déxtera eôrum, déxtera iniquitâtis.

℟. Omnes amíci mei oblíti sunt me, et insidiántibus mihi trádidit me, quem diligêbam : et terribílibus óculis, plaga crudéli percútiens, acéto potâvit : jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem, *P.* Et resúscita me. ℣. Qui edêbat panes meos, ampliâvit advérsùm me supplantatiônem : tu autem, Dómine, miserêre mei, *P.* Et resúscita me.

Preces. Verus Deus miséricors, *P.* Supplicánti pupíllo miserêre. ℣. Qui mundum rédimis effusiône cruôris, et vúlnere cædis, *P.* Supplicánti. ℣. Per crucis sánguinem et mortem vúlnere sacro tuo Mundum salvásti, *P.* Supplicánti. ℣. Qui crucis glóriâ tártari dissólvis pœnam, credéntes tu salva, *P.* Supplicánti. ℣. Crucis mystérium sit ómnibus ad profèctum, quos redemísti in Mundo, *P.* Supplicánti.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Capítula. Miserêre nobis Deus, miserêre nobis, et in te confidéntes exáudi : adversántium arma confringe ; láqueos nobis déstrue præparátos : ut circúmdati claritâte cœlésti, non incidâmus in fovêam mortis ; sed paráto corde tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritâtis ; qui pro nobis sustinuísti obpróbrium crucis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Quærite Dóminum, et vívite : ne forté comburâtur ut ignis domus Joseph, et devorâbit, et non erit qui extínguat Bethel. Qui convértitis in absynthium judícium, et justítiam in terra relínquitis. Faciéntem Arctûrum et Oriónem, et converténtem in manè ténebras, et diem in noctem mutántem. qui vocat aquas maris, et effúndit eas super fáciem terræ : Dóminus nomen est ejus. Qui subrídet vastitâtem super robústum, et depopulatiônem super poténtem affert. Odio habuérunt corripiéntem in porta : et loquéntem perféctè abomináti sunt. Idcírcò, pro eo quod diripiebâtis páuperem, et prædam eléctam tollebâtis ab eo : domos quadro lápide ædificábitis, et non habitábitis in eis : víneas plantábitis amantíssimas, et non bibêtis vinum eârum. Quia cognóvi multa scélera vestra, et fórtia peccâta vestra : hostes justi accipiéntes munus, et páuperes depriméntes in porta : ideo prudens in témpore illo tacêbit, quia tempus malum est. Quærite bonum, et non malum, ut vivâtis : et erit Dóminus Deus exercítuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta : et in me psallébant qui bibêbant vinum. Ego verò orâbam ad te, Dómine. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriêtur, et períbit nomen ejus.

Orátio. Christe rex noster, qui dura pro ímpiis supportásti obpróbria, dum advérsùs te vino malítiæ crapulâta turba omnis infidélium exercerêtur in porta : tu nos miseratiône assíduâ et ab ómnium peccatôrum contagiône emúnda; et piæ actiônis efficácia operándo glorífica : quo in término vitæ nostræ non confundâmur, inimícis nostris loqui in porta ; sed sanctôrum Angelôrum occursiône adtollâmur lætítiâ sempitérnâ. ℟. Amen.

Antíphona 2. In tua justítiâ líbera me, Dómine : inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. ℣. In te Dómine sperâvi, non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me, et éripe me.

Orátio. Líbera nos Dómine in tua justítia ; et ad precem nostram inclína aurem tuam : ut à malis erépti, et recreáti cœléstibus, **320** ætérna nos esse vestítos immortalitâte lætêmur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exáudi vocem oratiônis meæ, dum oro ad te, Dómine : dum levávero manus meas ad templum sanctum tuum. ℣. Dirigâtur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : elevátio manuum meârum sacrifícium vespertínum.

℟. Inténde ad oratiônem meam, Dómine; quia humiliâtus sum nimis. ℣. Educ de cárcere ánimam meam ad confiténdum nomini tuo; *P.* Quia humiliâtus sum nimis.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. *P.*

Tu, Christe, miserère : peccávimus. ℣. Qui, ut ovis ad víctimam, ductus es, Domine, clementer nos prótege; *P.* Tu, Christe. ℣. Qui crucem páteris, et sepúlchro clauderis, salva nos à vitiis; *P.* Tu, Christe. ℣. Qui in cruce, moriénte te, terra contrémuit, treméntes nos réspice; *P.* Tu, Christe. ℣. Ut tua in morte consepúlti, Dómine, vivàmus perénniter; *P.* Tu, Christe.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine déxterà tuà : et, qui dedisti timéntibus te Crucis significatiônem, da plenissimam fidei dignitàtem : ut, quos peccántes repúleras, converténtes suscípias : et tu da in tribulatiône auxilium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium : et ipse tribulántem inimícum ad nihilum rédigas; ipse redémptos in civitàte circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, in mórtuum produc láchrymas, et quasi dira passus, íncipe ploràre, et secúndùm judícium cóntege corpus illius, et non despícias sepultûram illius. Propter delatûram autem amàrè fer luctum illius, uno die, et consolàre propter tristítiam : et fac luctum secúndùm méritum ejus uno die, vel duóbus propter detractiônem. A tristítia enim festinat mors, et coóperit virtùtem, et tristítia cordis flectit cervicem. In abductiône pérmanet tristítia : et substántia ínopis secúndùm cor ejus. Non déderis in tristítia cor tuum, sed repélle eam à te : et meménto nóvissimórum, noli oblivisci : neque enim est convérsio, et huic nihil pródcris, et te ipsum pessimàbis. Memor esto judícii mei : sic enim erit et tuum : mihi heri, et tibi hódiè. In réquie mórtui requiéscere fac memóriam ejus, et consolàre illum in éxitu spiritûs sui. Deus creàvit de terra medicinam, et vir prudens non abhorrêbit illam. Nonne à ligno indulcàta est aqua amàra? Ad agnitiônem hóminum virtus illórum, et dedit homínibus sciéntiam Altíssimus, honoràri in mirabílibus suis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*II Regum cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Consideráto David pópulo suo, constítuit super eum tribúnos et centuriónes, et dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, et tértiam partem sub manu Abísaï filii Sárviæ fratris Joab, et tértiam partem sub manu Ethaï, qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum : Egrédiar et ego vobíscum. Et respóndit pópulus : Non exíbis : sive enim fugiérimus, non magnóperè ad eos de nobis pertinêbit : sive enim média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt : quia tu unus solus pro decem míllibus computàris : mélius est ígitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait : Quod vobis vidêtur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam : egrediebatúrque pópulus per turmas suas, centéni, et milléni. Et præcêpit rex Joab, et Abísaï, et Ethaï, dicens : Servàte mihi púerum Absalon. Et omnis pópulus audiêbat præcipiéntem regem cunctis princípibus pro Ab- A salon. Itaque egréssus est pópulus in campum contra Israël, et factum est prælium in saltu Ephraïm. Et cæsus est ibi pópulus Israël ab exércitu David, factáque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, et multò plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi quos voràverat gládius in die illa. Accidit autem ut occúrreret Absalon servis David, sedens mulo : cùmque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum et magnam, adhæsit caput ejus quércui : et illo suspénso inter cœlum et terram, mulus, cui insêderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, et nunciàvit Joab, dicens : Vidi Absalon pendêre de quercu. Et ait Joab viro qui nunciáverat ei : Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra? et B ego dedíssem tibi decem argénti siclos, et unum bálteum? Qui dixit ad Joab : Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequàquam mítterem manum meam **321** in filium regis : audiéntibus enim nobis, præcêpit rex tibi, et Abísaï, et Ethaï, dicens : Custodíte mihi púerum Absalon. Sed et si fecíssem contra ánimam meam audàctèr, nequàquam hoc regem latêre potuísset, et tu stares ex advérso. Et ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo Joab tres lánceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalon : cùmque adhuc palpitàret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccinà, et retínuit pópulum, ne persequerêtur fugiéntem Israël, volens párcere multitúdini. Et tu- C lérunt Absalon, et projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, et comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis : omnis autem Israël fugit in tabernácula sua. Porrò Absalon eréxerat sibi, cùm adhuc víveret, títulum qui est in Valle regis : díxerat enim : Non hábeo filium, et hoc erit monuméntum nóminis mei. Vocavítque títulum nómine suo, et appellàtur Manus Absalon, usque ad hanc diem. Achimáas autem filius Sadoc, ait : Curram, et nunciàbo regi, quia judícium fécerit ei Deus de manu inimicórum ejus. Ad quem Joab dixit : Non eris núncius in hac die, sed nunciàbis in ália : hódie nolo te nunciàre, filius enim regis est mórtuus. Et ait Joab Chusi : Vade, et núncia regi quæ vidísti. Adoràvit Chusi Joab, et cucúrrit. Rursùs autem Achi- D máas filius Sadoc dixit ad Joab : Quid ímpedit si étiam ego curro post Chusi? Dixítque Joab : Quid vis cúrrere, fili mi? veni huc : non eris boni núncii bájulus. Qui respóndit : Quid enim si cucúrrero? et ait ei : Curre. Currens ergo Achimáas per viam compéndii, transívit Chusi. David autem sedêbat inter duas portas : speculàtor verò, qui erat in fastígio portæ super murum, élevans óculos, vidit hóminem curréntem solum. Et exclámans indicàvit regi : dixítque rex : Si solus est, bonus est núncius in ore ejus. Properánte autem illo, et accedénte própiùs, vidit speculàtor hóminem álterum curréntem, et vocíferans in cúlmine, ait : Appàret mihi alter homo currens solus. Dixítque rex : Et iste bonus est nún-

eius. Speculàtor autem, Contémplor, ait, cursum A prióris, quasi cursum Achimáas filii Sadoc. Et ait rex : Vir bonus est : et núncium portans bonum, venit. Clamans autem Achimáas, dixit ad regem : Salve rex. Et adórans regem, coram eo pronus in terram, ait : Benedíctus Dóminus Deus tuus, qui conclùsit hómines qui levavérunt manus suas contra dóminum meum regem. Et ait rex : Estne pax púero Absalon? Dixítque Achimáas : Vidi tumúltum magnum, cum mítteret Joab servus tuus, ò rex, me servum tuum : néscio áliud. Ad quem rex, Transi, ait, et sta hic. Cùmque ille transísset, et staret, appáruit Chusi : et véniens ait : Bonum appórto núncium, dómine mi rex : judicàvit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui surrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chusi : Estne pax púero Absalon? B Cui respóndens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómini mei regis, et univérsi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contristàtus ítaque rex, ascéndit cœnáculum portæ, et flevit. Et sic loquebàtur, vadens : Fili mi Absalon, Absalon fili mi : quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Absalon fili mi, Fili mi Absalon? (*Cap.* XIX.) Nunciàtum est autem Joab quòd rex fleret, et lugéret fílium suum : et versa est victória in luctum in die illa omni pópulo : audívit enim pópulus in die illa dici : Dolet rex super fílio suo. Et declinàvit pópulus in die illa íngredi civitàtem, quómodo declinàre solet pópulus versus et fúgiens de prælio. Porrò rex opéruit caput suum, et clamàbat voce magnâ : Fili mi Absalon, Absalon fili mi. Ingréssus ergo Joab ad regem in C domum, dixit : Confudísti hódiè vultus ómnium servórum tuórum, qui salvam fecérunt ánimam tuam, et ánimam filiórum tuórum, et filiàrum tuàrum, et ánimam uxórum tuàrum, et ánimam concubinàrum tuàrum. Díligis odiéntes te, et ódio habes diligéntes te : et ostendísti hódiè, quia non curas de dúcibus tuis, et de servis tuis : et verè cognóvi modò, quia si Absalon víveret, et omnes nos occubuissèmus, tunc placéret tibi. Nunc ergo surge, et procéde, et álloquens satisfac servis tuis : juro enim tibi per Dóminum, quòd si non exíeris, ne unus quidèm remansúrus sit tecum nocte hac : et pejus erit hoc tibi, quàm ómnia mala quæ venérunt super te, ab adolescéntia tua usque in præsens. Surréxit ergo D rex et sedit in porta : et omni pópulo nunciàtum est quòd rex sedéret in porta : venítque univérsa multitùdo coram rege : Israël autem fugit in tabernácula sua. ℟. Amen.

Antiphona 1. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes : **322** Deus derelínquit illum : persequímini, et comprehéndite eum, quia non est, qui líberet eum. Deus meus, ne elónges à me : Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Deus, in te sperávi : Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio. Deus virtùtum, qui cum esses Deus, spontáneè te comprehéndi voluísti témpore passiónis; dum advérsùm te consílium fácerent, dicéntes : Liberet eum, si vult : ne derelinquas nos in tribulatióne nostra; et ne à te nos elónges : ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus Mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antiphona 2. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper isti errant corde. Quibus jurávi in ira mea : Non introíbunt in réquiem meam. ℣. Ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Orátio. Dómine, qui pópulo tuo per quadragenárium númerum annórum próximus fuísti; præsta Ecclésiæ tuæ, quam acquisísti prétio sánguinis tui; ut corde non errent : sed infusióne Sancti Spíritùs illam reple; et eam tibi adsócia in ætérna beatitúdine. ℟. Amen.

Antiphona 3. Inimíci mei vivent, et confortáti sunt super me : et multiplicáti sunt super me : ne derelínquas me. ℟. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol.* 144.

Orátio. Inimíci tui, Dómine, vivent in pœnis; quos destruxísti poténtiâ Crucis : Non ergo super Ecclésiam tuam ultériùs confortféntur, qui semel glóriâ tuæ passiónis evíncti sunt : ut membra tua vexíllo Crucis erépta, et de hoste victóriam cápiant, et exoptáta de spóliis hòstium lucra conquírant.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?

Antiphona. Clamávi ad te Dómine, et dixi : Tu spes mea es, pórtio mea in terra vivéntium. Educ de cárcere. *Psalmus* CXLI.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam : et custódiam sermónes.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula. Gloriòse, potens. *fol.* 264

Lauda. Feci judícium. *fol.* 296.

FERIA SEXTA

Ad Matutinum.

Antiphona. Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. *fol.* 170.

Antiphona 1. Pláceat tibi, Dómine, liberàre me : Dómine in auxílium meum réspice : confundántur, et revereántur omnes inquiréntes ánimam meam : avertántur retrò, et erubéscant, qui cógitant mihi mala. ℣. Ferant conféstim confusiónem suam, qui dicunt mihi : Euge, euge. *Non dicátur* Glória.

Orátio. Pláceat tibi Dómine liberáre nos de manu hóstium; et confundántur et revereántur quæréntes deglutíre nos : In auxílium nobis occúrre, qui factus es noster adjùtor : ut non erubescàmus in áctibus pravitàtis, qui tuæ nos crédimus innovátos glóriâ passiónis. ℟. Amen.

Antiphona 2. Locúti sunt advérsùm me inimíci mei mala, et sermónibus ódii circumdedérunt me.

Pro eo, quòd eos diligèbam, adversabántur me : A ego autem oràbam pro eis. ỷ Tu es, Dómine, Deus : fac mecum misericórdiam propter nomen tuum : quia suàvis est misericórdia tua.

Orátio. Locúti sunt advérsùm te Dómine, inimíci tui malum, tunc útique quando te magnum bonum captiósà adulatióne laudàbant. Qui ergo odiósis sermónibus eórum circúmdari et expugnári te passus es, confessiónis nostræ súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antiphona 3. Concílium fecérunt in unum, dicéntes : Persequímini, et comprehéndite eum : quia non est, qui erípiat eum de mánibus nostris. Ne elongêris à me : in adjutórium meum inténde : ỷ. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. B

Orátio. Jesu Dei Fili, quem ímpia malignórum turba inániter pérsequens, dum consilium contrà te agit comprehensiónis, fugat pótiùs à se beneficium pietàtis : dum nisa est, delendo vitam, comprehéndere, quem útique nesciébant vitæ esse auctórem ; præbe nobis, ut te, quem illi malignà voluntàte persecúti sunt, nos pià devotióne in bonis áctibus **323** assequàmur : ut in quo inimícis erit perpétuus luctus ; in eo sit nobis perpétuum gáudium. ℟. Amen.

℟. Facta est lingua iniquórum fraudulénta in ore eórum, et loquebántur mendácium omnes : in sánguine insidiáti sunt : virum justum venáti sunt ad mortem ; *P.* Ipse autem pacífica verba loquebàtur ad eos. ỷ. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Judá, et comprehendérunt eum dicéntes : Morte moriátur homo iste. *P.* Ipse. *Non dicâtur* Glória. C

Orátio. Christe Dei Patris ineffábile Verbum, apud quem lingua iniquórum fraudulénta est ; immàne fácinus perpetrántes, ut sánguinem innocéntem effúnderent : præbe Ecclésiæ tuæ pacíficum verbum ; ut qui exémplo tuo mundum decertàmus evíncere, cœlos mereàmur post tránsitum vidére. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Sacrifícium Deo spíritus contribulàtus : cor contrítum et humiliàtum Deus ne spernas. Miserére mei Deus. *Psalmus* L.

Orátio. Quinquagésimum psalmum medicaminibus plenum pœniténti meditánti, tu Deus, qui cuncta D próspicis, et nostram linguam persólvas : ut sicut David post Uriæ Céthæi sánguinem fusum per cor contrítum et humiliàtum diluísti peccàta ; ita et nostrà satisfactióne dignêris ablúere delicta. ℟. Amen.

Antíphona. Tu scis Dómine, recordàre mei, tuére me ab his qui persequúntur me : scito quóniam sustínui obpróbrium pro te.

Cánticum Hieremíæ (Cap. xv).

Tu scis Dómine, recordàre mei, et vísita me, * et tuére me ab his qui persequúntur me,

Noli in patiéntia tua suscípere me : * scito quóniam sustínui obpróbrium pro te.

Invénti sunt sermónes tui, et comédi eos, et factum est mihi verbum tuum in gáudium et lætítiam cordis mei : * quóniam invocàtum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

Non sedi in concílio ludéntium, et gloriàtus sum à fácie manûs tuæ : * solus sedèbam, quóniam comminatióne replésti me.

Quare factus est dolor meus perpétuus, et plaga mea insanábilis rénuit curári ? * factum est mihi quasi mendácium aquàrum infidélium.

Propter hoc hæc dicit Dóminus : * Si convertéris, convértam te, et ante fáciem nostram stabis.

Et, si separáveris pretiósum à vili, * quasi os meum eris :

Converténtur ipsi ad te, * et tu non convertêris ad eos.

Et dabo te pópulo huic in murum æreum, fortem ; * et bellàbunt advérsùm te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum ut salvem te, et éruam te, dicit Dóminus.

Et liberàbo te de manu pessimórum, * et rédimam te de manu fortiórum.

Orátio. Recordàre nobis, Dómine ; et tuére nos ab his qui persequúntur nos, qui pro nobis sustinuisti obpróbrium Crucis : ut, in quo tu pro nobis amaricàtus es volens ; in eo nos et hic et in ætérnum gratulêmur felíces. ℟. Amen.

Matutinárium. Manè exáudies vocem meam, Dómine. Manè adstàbo tibi et vidébo. ỷ. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum.

Lauda. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. *Ps.* CXLVIII.

Léctio libri Samuélis (II Regum cap. XIX).

In diébus illis : Rex David misit ad Sadoc et Abíathar sacerdótes, dicens : Loquímini ad majóres natu Judá, dicéntes : Cur venítis novíssimi ad reducéndum regem in domum suam ? (Sermo autem omnis Israël pervénerat ad regem in domo ejus.) Quia díxerat rex : Hæc dicêtis ad pópulum : Fratres mei vos, os meum, et caro mea vos, quare novíssimi redúcitis regem ? Et Amasæ dícite : Nonne os meum es, et caro mea ? Hæc fáciat mihi Deus, et hæc addat, si non magíster milítiæ fúeris coram me omni témpore pro Joab. Et inclinàvit cor ómnium virórum Judá, quasi viri unius : miserúntque ad regem, dicéntes : Revértere tu, et omnes servi tui. Et revérsus est rex : et venit usque Jordànem, et omnis Judá venit usque in Gálgala, ut occúrreret regi, et tradúceret eum Jordànem. Festinàvit autem Sémeï fílius Gera fílii Jémini de Bahúrim, et descéndit cum viris Judá in occúrsum regis David cum mille viris de Bénjamin, et Siba puer de domo Saül : et quíndecim fílii ejus, ac vigínti servi erant cum eo : et irrumpéntes Jordànem, ante regem transiérunt vada, ut tradúcerent domum regis, et fácerent juxta jussiónem ejus : Sémeï autem fílius Gera prostràtus coram rege, cùm jam transísset Jordànem, dixit **324** ad eum : Ne répútes mihi dómine mi iniquitàtem, neque memíneris injuriàrum servi tui in die qua egréssus es dómine mi de Hierúsalem, neque pones rex in corde tuo. Agnósco enim servus tuus peccàtum meum : et idcírcò hódiè primus

veni de omni domo Joseph, descendítque in occúrsum A dómini mei regis. Respóndens verò Abisaï filius Sárviæ dixit : Numquid pro his verbis non occidêtur Sémeï, qui maledíxerit christo Dómini? Et ait David : Quid mihi, et vobis fili Sárviæ? cur efficímini mihi hódiè in sathan? ergône hódiè interficiêtur vir in Israël? an ignóro hódie me factum regem super Israël? Et ait rex Sémeï : Non moriêris. Juravítque ei. Miphibóseth quoque filius Saül descéndit in occúrsum regis, illótis pédibus, et intón à barbâ : vestésque suas non láverat à die quà egréssus fúerat rex, usque ad diem reversiônis ejus in pace. Cùmque occurrísset regi, dixit ei rex : Quare non venísti mecum, Miphibóseth? Et respóndens ait : Dómine mi rex, servus meus contémpsit me : dixíque ei ego fámulus tuus, ut stérneret mihi ásinum, et descén- B dens abirem cum rege : cláudus enim sum servus tuus. Insuper et accusâvit me servum tuum ad te dóminum meum regem : tu autem dómine mi rex, sicut ángelus Dei es, fac quod plácitum est tibi. Neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnóxia dómino meo regi : tu autem posuísti me servum tuum inter convívas mensæ tuæ : quid ergo habes justæ querélæ? aut quid possum ultrà vociferári ad regem? Ait ergo ei rex : Quid ultrà lóqueris? fixum est quod locûtus sum : tu et Siba divídite possessiónes. Respondítque Miphibóseth regi : Etiam cuncta accípiat, postquàm revérsus est dóminus meus rex pacíficè in domum suam. Berzélaï quoque Galaadítes, senex valdè, descéndens de Rogélim, tradúxit regem Jor- C dânem, parâtus étiam ultra flúvium prósequi eum. Erat autem Berzélaï Galaadites senex valdè, id est, octogenárius, et ipse præbuit aliménta regi, cùm morarêtur in castris : fuit quippe vir dives nimis. Dixit ítaque rex ad Berzélaï : Veni mecum, ut requiéscas secûrus in Ierúsalem. Et ait Berzélaï ad regem : Quot sunt dies annórum vitæ meæ, ut ascéndam cum rege in Ierúsalem? Octogenárius sum hódiè : numquid vigent sensus mei ad discernéndum suâve, aut amárum? aut delectâre potest servum tuum cibus aut potus? vel audíre possum ultra vocem cantórum, atque cantatrícum? quare servus tuus sit óneri dómino meo regi? Páululùm procêdam fámulus tuus ab Jordâne tecum : non índigeo hac vicissitúdine, sed óbsecro, ut revértar servus tuus, et D móriar in civitâte mea, et sepéliar juxta sepúlchrum patris mei, et matris meæ. Est autem servus tuus Chamáam : ipse vadat tecum, dómine mi rex, et fac ei, quicquid bonum tibi vidêtur. Dixit ítaque ei rex : Mecum tránseat Chamáam, et ego fáciam ei, quicquid tibi placúerit, et omne quod petíeris à me, impetràbis. Cùmque transísset univérsus pópulus et rex Jordânem, réstitit, et osculâtus est rex Berzélaï, et benedíxit ei : et ille revérsus est in locum suum. Transívit ergo rex ad Gálgalam, et Chamáam cum eo : omnis autem pópulus Judá tradúxerat regem, et média tantùm pars affúerat de pópulo Israël. Itaque omnes viri Israël concurréntes ad regem, dixérunt ei : Quare te furáti sunt fratres nostri viri Judá, et traduxérunt regem et domum ejus Jordânem, omnésque viros David cum eo? Et respóndit omnis vir Judá ad viros Israël : quia mihi própior est rex : cur irásceris super hac re? numquid comédimus áliquid ex rege, aut múnera nobis data sunt? Et respóndit vir Israël ad viros Judá, et ait : Decem pártibus major ego sum apud regem, magisque ad me pértinet David, quàm ad te : cur fecísti mihi injúriam et non mihi nunciâtum est prióri, ut redúcerem regem meum? Dúriùs autem respondérunt viri Judá viris Israël. (*Cap.* xx.) Accidit quoque ut ibi esset vir Bélial, nómine Seba, filius Bochri : vir Jemíneus : et cécinit búccinâ, et ait : Non est nobis pars in David, neque hæréditas in filio Isaï : revértere in tabernácula tua Israël. Et separâtus est omnis Israël à David, secutúsque est Seba filium Bochri : viri autem Judá adhæsérunt regi suo, à Jordâne usque Ierúsalem. Cùmque venísset rex in domum suam in Ierúsalem, tulit decem mulíeres concubínas, quas derelíquerat ad custodiéndam domum, et trádidit eas in custódiam, aliménta eis præbens : et non est ingréssus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis suæ in viduitâte viventes. Dixit autem rex Amasæ : Cónvoca mihi omnes viros Judá in diem tértium, et tu adésto præsens. Abiit ergo Amasa, ut convocâret Judam et morâtus est extra plácitum, quod ei constitúerat rex. Ait autem David ad Abísaï : **325** Nunc magis afflictûrus est nos Seba filius Bochri, quàm Absalom : tolle ergo servos dómini tui, et perséquere eum, ne fortè invéniat civitâtes munítas, et effúgiat nos. Egréssi sunt ergo cum eo viri Joab, Ceréthi quoque et Pheléthi : et omnes robústi exiérunt de Ierúsalem ad persequéndum Seba filium Bochri. Cùmque illi essent juxta lápidem grandem, qui est in Gábaon, Amâsa véniens occúrrit eis. Porrò Joab vestítus erat túnicâ strictâ ad mensûram hábitùs sui, et desuper accinctus gládio dependénte usque ad ília, in vagína, qui fabricâtus levi motu egrédi póterat, et percútere. Dixit ítaque Joab ad Amâsam : Salve mi frater. Et tenuit manu dexterâ mentum Amásæ, quasi ósculans eum. Porrò Amâsa non observâvit gládium, quem habêbat Joab, qui percússit eum in látere et effûdit intestína ejus in terram, et mórtuus est, nec secúndum vulnus appósuit. Joab autem et Abísaï frater ejus persecúti sunt Séba filium Bochri. Interèà quidam viri, cùm stetíssent juxta cadáver Amásæ de sóciis Joab, dixérunt : Ecce qui esse vóluit pro Joab comes David. Amâsa autem conspérsus sánguine, jacêbat in média via. Vidit hoc quidam vir, quòd subsísteret omnis pópulus ad vidéndum eum, et amóvit Amâsam de via in agrum, operuítque eum vestiménto, ne subsísterent transeúntes propter eum. Amóto ergo illo de via, transíbat omnis vir sequens Joab ad persequéndum Séba filium Bochri. Porrò ille transíerat per omnes tribus Israël usque in Abêlam, et in Bethmácha : omnésque viri elécti congregâti fúerant ad eum. Venérunt ítaque, et oppugnábant eum in Abéla, et in Bethmácha, et circumdedérunt muni-

tiónibus civitâtem, et obséssa est urbs : omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebâtur destrúere muros. Et exclamâvit múlier sápiens de civitâte : Audíte, audíte, dícite Joab : Appropínqua huc, et loquar tecum. Qui cùm accessísset ad eam, ait illi : Tu es Joab? Et ille respóndit : Ego. Ad quem sic locûta est : Audi sermónes ancíllæ tuæ. Qui respóndit : Audio. Rursúmque illa : Sermo, inquit, dicebâtur in véteri provérbio : Qui intérrogant, intérrogent in Abéla : et sic perficiébant : Nonne ego sum quæ respóndeo veritâtem in Israël, et tu quæris subvértere civitâtem, et evértere matrem in Israël? Quare præcípitas hereditâtem Dómini?. Respóndens Joab, ait : Absit, absit hoc à me : non præcípito, neque demólior : Non se sic habet res, sed homo de monte Ephraïm Seba, fílius Bochri cognómine, levâvit manum suam contra regem David : trádite illum solum, et recedêmus à civitâte. Et ait múlier ad Joab : Ecce caput ejus mittêtur ad te per murum. Ingréssa est ergo ad omnem pópulum, et locûta est eis sapiéntèr : qui abscíssum caput Sebæ fílii Bochri projecérunt ad Joab : et ille cécinit tubâ, et recessérunt ab urbe, unusquísque in tabernácula sua : Joab autem revérsus est Hierúsalem ad regem. Fuit ergo Joab super omnem exércitum Israël : Banaías autem fílius Joíadæ super Cerethæos et Phelethæos. Adûram verò super tribûta : porrò Jósaphat fílius Abílud à commentáriis. Siva autem, scriba : Sadoc verò et Abíathar, sacerdótes. Hiram autem Iliraétes erat sacérdos David. (*Cap.* xxi.) Facta est quoque fames in diêbus David tribus annis júgitèr : et consúluit David oráculum Dómini. Dixitque Dóminus : Propter Saül, et domum ejus sánguinum, quia occídit Gabaonítas. Vocátis ergo Gabaonítis, rex dixit ad eos. (Porrò Gabaonítæ non erant de fíliis Israël, sed relíquiæ Amorrhæórum : fílii quippe Israël juravérunt eis, et vóluit Saül percútere eos zelo, quasi pro fíliis Israël et Judá.) Dixit ergo David ad Gabaonítas : Quid fáciam vobis? et quod erit vestri piáculum, ut benedicâtis hereditáti Dómini? Dixerúntque ei Gabaonítæ : Non est nobis super argéntο et auro quæstio, sed contra Saül, et contra domum ejus : neque vólumus ut interficiâtur homo de Israël. Ad quos rex ait : Quid ergo vultis ut fáciam vobis? Qui dixérunt regi : Virum, qui attrivit nos, et oppréssit iniquè, ita delêre debêmus, ut ne unus quidem resíduus sit de stirpe ejus in cunctis fínibus Israël. Dentur nobis septem viri de fíliis ejus, ut crucifigâmus eos Dómino in Gábaa Saül, quondam elécti Domino. Et ait rex : Ego dabo. Pepercítque rex Miphibóseth fílio Jónathæ fílii Saül, propter jusjurándum, quod fuit inter David et Jónatham fílium Saül. Tulit itaque rex duos fílios Respha fíliæ Abïa, quos péperit Saúli, Armoni, et Miphib seth : et quinque fílios Michol fíliæ Saül, quos genúerat Hadriéli fílio Berzélai, qui fuit de Moláthi, et dedit eos in manus Gabaonitârum : qui crucifixérunt eos in monte coram Dómino : et cecidérunt hi septem simul occísi in diêbus messis primæ, incipiénte mes-

A sióne hórdei. **326** Tollens autem Respha fília Abïa cilícium, substrâvit ibi supra petram, ab inítio messis, donec stillâret aqua super eos de cœlo : et non dimísit aves lacerâre eos per diem, neque béstias per noctem. Et nunciâta sunt David quæ fécerat Respha fília Abïa, concubína Saül. Et âbiit David et tulit ossa Saül, et ossa Jónathæ fílii ejus à viris Jabes Gálaad, qui furáti fúerant ea de plátea Bethsan, in qua suspénderant eos Philísthiim cùm interfecíssent Saül in Gélboë : et asportâvit inde ossa Saül, et ossa Jónathæ fílii ejus : et colligéntes ossa eórum qui affíxi fúerant, sepeliérunt ea cum óssibus Saül et Jónathæ fílii ejus in terra Bénjamin, in látere, in sepúlchro Cis patris ejus : fecerúntque omnia, quæ præcéperat rex, et repropitiâtus est Deus terræ B post hæc. Factum est autem rursum prælium Philisthinórum advérsùm Israël, et descéndit David, et servi ejus cum eo, et pugnábant contra Philísthiim. Deficiénte autem David, Jesbibenob, qui fuit de génere Arápha, cujus ferrum hastæ trecéntas úncias appendêbat, et accínctus erat ense novo, nisus est percútere David. Præsidióque ei fuit Abísaï fílius Sárviæ, et percússum Philisthæum interfécit. Tunc juravérunt viri David, dicéntes : Jam non egrediéris nobíscum in bellum, ne extínguas lucérnam Israël. Secúndum quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos : tunc percússit Sabóchaï de Husáthi Saph de stirpe Arápha de génere gigántum. Tértium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percússit Adeodâtus fílius Saltûs polymitárius Bethle- C hemítes Góliath Gethæum : cujus hastíle hastæ erat quasi liciatórium texéntium. Quartum bellum fuit in Geth : in quo vir fuit excélsus, qui senos in mánibus pedibúsque habêbat dígitos, id est, vigínti quátuor, et erat de orígine Arápha. Et blasphemâvit Israël : percússit autem eum Jónathas fílius Samáa fratris David. Hi quátuor nati sunt de Arápha in Geth, et cecidérunt in manu David, et servórum ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257. *Capitula.* In die tribulatiónis. *fol.* 284.

Lauda. Feci judícium et justítiam, Dómine : ne tradas me nocéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere Dó- D mine; quáliter valeâmus supérbórum calúmnias conculcâre : éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutâre tuum : quorúmque interióres óculi Christi exspéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electórum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (Cap. xi).

℟. Deo grátias.

Fili, miráti sunt ópera Altíssimi solíus, et gloriósa, abscóndita, et invísa ópera illíus. Multi tyránni sedérunt in throno, et insuspicábiles portâbunt diadêma. Multi majores recessérunt valdè, et gloriósi tráditi sunt in manu altérius. (*Cap.* xxiv.) Legem mandâvit Móyses in præcéptis justitiârum, et here

ditâtem domui Jacob, et Israël promissiónes. Pósuit A David púero suo excitâre regem ex ipso fortíssimum, et in throno honóris sedéntem (*Cap.* XXXIX). Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolârum conversábitur. In médio magnatórum sedêbit, in conspéctu ómnium judicâbit. In terram alienârum géntium transîbit : bona enim et mala in homínibus tentâbit. Cor suum dabit ad vigilándum dilúculò ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Et Dóminus spíritu intelligéntiæ replêbit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse dírigit consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. ℟. Amen.

Princípium libri Malâchim (*III Regum cap.* I).

In illis diêbus : Rex David senúerat, habebátque ætâtis plúrimos dies : cùmque operirêtur véstibus, non calefiêbat. Dixérunt ergo ei servi sui : Quærâmus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et caleféciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israël, et invenérunt Abísag Sunamítem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrâbat ei, rex verò non cognóvit eam. Adonías autem fílius Haggith elevabâtur, dicens : Ego regnâbo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, **327** dicens : Quare hoc fecísti? Erat autem et ipse pulcher valdè, secúndus natu post Absalon. Et sermo ejus cum Joab fílio Sárviæ, et cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, et Banaías fílius Joíadæ, et Nathan prophêta, et Séméi, et Cerethæi, et Phelethæi, et omne robur exércitûs David, non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus et vítulis, et univérsis pínguibus juxta lápidem Zoheleth, qui erat vicínus fonti Rogel, vocâvit univérsos fratres suos fílios regis, et omnes viros Judá servos regis. Nathan autem prophêtam, et Banaíam, et robústos quosque, et Salomónem fratrem suum non vocâvit. Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis : Num audísti, quòd regnáverit Adonías fílius Haggith? et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, et salva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei : Nonne tu dómine mi rex jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens : Quòd Sálomon fílius tuus regnâbit post me, et ipse sedêbit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, et complêbo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículo : rex autem senúerat nimis, et Abísag Sunamítis ministrâbat ei : inclinâvit se Bethsabée, et adorâvit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? Quæ respóndens, ait : Dómine mi rex, tu jurásti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ, Sálomon fílius tuus regnâbit post me, et ipse sedêbit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi rex, ignoránte. Mactâvit boves, et pínguia quæque, et aríetes plúrimos, et vocâvit omnes fílios regis. Abíathar quoque sacerdótem, et Joab príncipem milítiæ : Salomónem autem servum tuum non vocâvit. Verúmtamen dómine mi rex, in te óculi respíciunt totíus Israël, ut índices eis, quis sedêre débeat in sólio tuo, dómine mi rex, post te. Erítque cùm dormíerit dóminus meus rex cum pátribus suis, érimus ego et fílius meus peccatóres. Adhuc illâ loquénte cum rege, Nathan prophêta venit. Et nunciavérunt regi, dicéntes : Adest Nathan prophêta. Cùmque introísset in conspéctu regis, et B adorâsset eum pronus in terram, dixit Nathan : Dómine mi rex, tu dixísti : Adonías regnet post me, et ipse sédeat super thronum meum? Quia descéndit hódiè, et immolâvit boves, et pínguia, et aríetes plúrimos, et vocâvit univérsos fílios regis, et príncipes, Abíathar quoque sacerdótem : illísque vescéntibus, et bibéntibus coram eo, et dicéntibus : Vivat rex Adonías : Me servum tuum, et Sadoc sacerdótem, et Banaíam fílium Joíadæ, et fámulum tuum Salomónem non vocâvit. Numquid à dómino meo rege exívit hoc verbum, et mihi non indicásti servo tuo, quis sessûrus esset super thronum dómini mei regis post eum? Et respóndit rex David, dicens : Vocâte ad me Bethsabée. Quæ cùm fuísset ingréssa coram C rege, et stetísset ante eum, jurâvit rex, et ait : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens : Sálomon fílius tuus regnâbit post me, et ipse sedêbit super sólium meum pro me : sic fáciam hódiè. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adorâvit regem, dicens : Vivat Dóminus meus rex David in ætérnum. Dixit quoque rex David : Vocâte mihi Sadoc sacerdótem, et Nathan prophêtam, et Banaíam fílium Joíadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobíscum servos dómini vestri, et impónite Salomónem fílium meum super mulam meam, et dúcite eum in Gihon : et ungat eum ibi Sadoc sacérdos, et Nathan prophêta in regem super Israël : et canêtis búccinâ, atque D dicêtis : Vivat rex Sálomon. Et ascendêtis post eum, et veniêtis in Hierúsalem, et sedêbit super sólium meum, et ipse regnâbit pro me : illíque præcípiam ut sit dux super Israël, et super Judam. Et respóndit Banaías fílius Joíadæ, regi, dicens : Amen : sic loquâtur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodo fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomóne, et sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descéndit ergo Sadoc sacérdos, et Nathan prophêta, et Banaías fílius Joíadæ, et Ceréthi, et Pheléthi : et imposuérunt Salomónem super mulam regis David, et adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernâculo, et unxit Salomónem : et cecinérunt búccinâ, et dixit omnis pópulus : Vivat rex

Sálomon. Et ascéndit univérsa multitúdo post eum, et pópulus canéntium tíbiis, et lætántium gáudio magno, et insónuit terra à clamóre eórum. Audívit autem Adonías, et omnes qui invitáti fúerant ab eo, jámque convívium finitum erat : sed **328** et Joab, audità voce tubæ, ait : Quid sibi vult clamor civitátis tumultuántis? Adhuc eo loquénte, Jónathan filius Abiathar sacerdótis venit : cui dixit Adonías : Ingrédere, quia vir fortis es, et bona núntians. Respondítque Jónathan Adoníæ : Nequáquam : dóminus enim noster rex David regem constituit Salomónem : misítque cum eo Sadoc sacerdótem, et Náthan prophétam, et Banaíam filium Joiadæ, et Ceréthi et Pheléthi, et imposuérunt eum super mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc sacérdos, et Nathan prophéta regem in Gihon : et ascendérunt inde lætántes, et insónuit cívitas : hæc est vox, quam audístis. Sed et Sálomon sedet super sólium regni. Et ingréssi servi regis benedixérunt dómino nostro regi David, dicéntes : Amplíficet Deus nomen Salomónis super nomen tuum, et magníficet thronum tuum. Et adorávit rex in léctulo suo : ínsuper et hæc locútus est : Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui dedit hódiè sedéntem in sólio meo, vidéntibus óculis meis. ℟. Amen.

Antiphona 1. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam : et indignátio iræ tuæ apprehéndat eos. Fiat habitátio eórum desérta : et non intrent in tua justítia. ℣. Deleántur de libro vivéntium : et cum justis non scribántur.

Orátio. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam; ut habitatióne eórum permanénte desértà, tandem aliquándo agnóscant locum furóris, et injustítiæ suæ : ut conversiónis illius ad te áditus páteat in Ecclésia, quia terrénæ civitátis Hierúsalem perdidérunt auxília. ℟. Amen.

Antiphona 2. Dum congregaréntur omnes simul advérsùm me, ut accíperent ánimam meam, consiliáti sunt. Ego vero in te sperávi, Dómine. ℣. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia.

Orátio. Ineffábili Dómine enituísti patiéntià, dum congregáta omnis simul advérsùm te infidélium turba, ut accíperent ánimam tuam; nitebántur consíliis, quòd in verbis te cáperent, quem útique Verbum Dei esse nescírent : et ídeo, qui tam potentiáliter vicísti in tuis; glorificáre te dignáre in confessiónibus nostris. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dómine retríbue pro me : Dómine misericórdia tua in ætérnum : ópera mánuum tuárum ne despícias. ℣. Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : qui audiérunt ómnia verba oris tui.

℟. Ecce non est auxílium mihi, et dilécti mei recessérunt à me : suscitátus falsíloquus advérsùs fáciem meam. *P.* Contradícens mihi frénduit in me déntibus suis. ℣. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva : dedit contra me adversárius vocem suam. *P.* Contradícens mihi.

Preces. Miserére, et parce, clementíssime Dómi-

A ne, pópulo tuo; *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. De Crucis throno áspice nos míseros, et passiónum compedítos vínculis; nostris absólve, Redémptor, supplíciis; *P.* Quia. ℣. Passus flagélla, et Crucis injúriam, persequutórum sústinens convícia, dona delíctis nostris pœniténtiam; *P.* Quia. ℣. Qui justus judex, malè judicátus es, et pœnas Crucis suscepísti ínnocens; tu nos à pœnis nostris salva rédimens; *P.* Quia. ℣. Vox tua Patrem pro nobis expóstulet, quæ silens fuit olim ante júdicem, ut te regnánte perfruámur Dómino; *P.* Quia.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Capítula. Surge Deus, et júdica terram : ut qui cunctis domináris Géntibus, jam resurrexísse credáris, à quibus es crucifíxus : quo sibi utérque pó-
B pulus charitáte conséntiat; dum circumcisiónem et præpútium nexu fídei christiánæ adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Verbum quod factum est ad Hieremíam à Dómino, dicens : Numquid vidísti quæ fécerit adversátrix Israël? ábiit sibímet super omnem montem excélsum, et sub omni ligno frondóso, et fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecísset hæc ómnia : Ad me revértere : et non est revérsa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo, quòd mœcháta esset adversátrix Israël, dimisíssem eam, et dedíssem ei
C libéllum repúdii : et non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus, sed ábiit, et fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contamináviț terram, et mœcháta est cum lápide et ligno. Et in ómnibus his non est revérsa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus **329** ad me : Justificávit ánimam suam aversátrix Israël, comparatióne prævaricatrícis Juda. Vade, et clama sermónes istos contra Aquilónem, et dices : Revértere aversátrix Israël, ait Dóminus, et non avértam fáciem meam à vobis : quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, et non iráscar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitátem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricáta es : et disperdísti vias tuas aliénis sub omni ligno frondóso,
D et vocem meam non audísti, ait Dóminus. Convertímini filii reverténtes, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antiphona 1. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : et exaudívit me. Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, et à língua dolósa.

Orátio. Ad te Dóminum, dum tribulámur clamámus : ut nos à lábiis iníquis líberes, et à língua dolósa tutes : nec blandiéntibus iniquitátem nos humílies; nec recéssum à veritáte suadéntibus, adsénsum nostrum incúrves. ℟. Amen.

Antiphona 2. Discérne causam meam Dómine de gente non sancta : ab hómine iníquo et dolóso líbera me. ℣. Quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : salutáre vultùs mei, et Deus meus.

Orátio. Dei Patris Unigénite Fili, qui passióne tuâ A discérnis causam pópuli tui à grege insatiábilis inimíci; discérne causam nostram à gente non sancta per passiónis tuæ poténtiam : ut tu solus in causa Ecclésiæ tuæ agnoscàris; qui te voluísti fieri prétium nostræ redemptiónis. ℟. Amen.

Antíphona 3. In Deo laudâbo verbum, in Dómino laudâbo sermónem : in Dómino sperâbo, non timêbo quid mihi fáciat homo. ℣. Dóminus mihi adjûtor : et ego despíciam inimícos meos.

℟. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, et exarsérunt in me sicut ignis in spinis. *P.* Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem : et Dóminus suscêpit me. ℣. Quasi rupto muro et apértâ jánuâ inruérunt super me : et ad meas B misérias evolúti sunt. *P.* Tamquam.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras, *P.* Et miserêre nobis. ℣. Cruci affíxe, et morti adjudicâte, *P.* Et. ℣. Qui móriens redemísti sæculum, *P.* Et. ℣. Ut salváti per Crucem transire possímus, *P.* Et. ℣. Mors nobis tua vitam ætérnam cónferat, *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Réspice Dómine, pópulum tuum; et super odiéntes te exaltâre magnificus : ac eos, qui advérsùm fidéles tuos declinâre festínant, in præcípitem verte ruínam : ut confúsi et turbáti, te solum altíssimum in omni terra Dóminum recognóscant.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Pósuit ténebras, et facta est nox.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iníquo líbera me. *Psalmus* CXXXIX.

Lauda. Vidérunt me, et movérunt cápita sua : ádjuva me, Dómine Deus meus. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, et nocte coram te.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula.

Multæ sunt, Dómine, iniquitátes nostræ; sed tu, Dómine, qui es retribûtor justíssimus, delícta nostra dele propítius : vide ejulántium láchrymas : captívis occúrre restitûtor egrégius : et, qui in diêbus istis ad te de transgressiónibus véniam póstulant, non te severíssimum repériant júdicem; sed mitem se gáudeant invenísse patrem et dóminum.

Pater noster.

Benedíctio. Deus, apud quem est misericórdia copiósa, effíciat nos sibi per gémitum vasa mundíssima. ℟. Amen. Quique est indefíciens divinitâtis natûra, ipse spirituálibus delíciis refíciat infirmitâtem nostram. ℟. Amen. Ut corda nostra eum semper esúriant atque sítiant, ad quem vota nostræ abstinéntiæ clamant. ℟. Amen.

Lauda. Feci judícium et justítiam. *fol.* 296.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. *Psalmus* 3. *Orátio.* Quamvis. *fo* 141.

Antíphona 1. Multùm peregrinâta est ánima mea. Cum his qui óderant pacem, eram pacíficus dum loquêbar illis, impugnâbant me gratis. ℣. Ad Dóminum cum tribulârer clamávi, et exaudívit me.

Orátio. Multùm peregrinántem ánimam nostram in tabernáculis Cedar, tu Christe, **330** lux vera justítiæ, peccatórum nostrórum ténebras éxue : et sanctæ claritâtis tuæ lucem perfúnde; ut in hoc mundo cum odiéntibus pacem pacífici, et in futúro sæculo cum fíliis Hierúsalem, sancta confœderante concórdia, mereâmur esse beáti. ℟. Amen.

Antíphona 2. Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iníquo et dolóso líbera me. ℣. Quia tu es Deus meus, et fortitûdo mea : quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Orátio. Christe Dei Fílius, discérne causam nostram de gente non sancta per passiónem tuam : ut tu solus sis in causa nostra defénsor; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Adjûtor et suscéptor meus tu es, Deus : ne discédas à me. In adjutórium meum inténde, Dómine : ad adjuvándum me festína. ℣. Confundántur, et revereántur inimíci mei : qui quærunt ánimam meam.

Orátio. Adjûtor, et suscéptor noster Dómine, in adjutórium nostrum inténde; ut qui passiónibus tuis votis sinceríssimis anhelâmus, adjutôrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiâmus. ℟. Amen.

C ℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium : opérui reveréntia fáciem meam. Extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ. *P.* Quóniam zelus domûs tuæ comêdit me. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ. *P.* Quóniam.

Orátio. Christe Dei Fili, quem zelus domûs Dei, Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit; dum iníqua geréntes de ea funículo audácter expéllis; ab ómnium nos funículo iniquitâtum absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde : quò et ipsi domus tibímet spirituâlis effecti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

In Láudibus.

D *Antíphona.* Cor mundum crea in me Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri, *fol.* 210. *Cánticum.* Sana me, Dómine. *fol.* 259.

Matutinárium. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, quia in te sperávi, Dómine. ℣. Demónstra mihi viam, in qua ámbulem; quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

Lauda. In sanctis ejus.

Léctio libri Maláchim (*Regum III cap.* II).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Sálomon sedit super thronum David patris sui, et firmâtum est regnum ejus nimis. Et ingréssus est Adonías fílius Aggith ad Bethsabée matrem Salomônis. Quæ dixit ei : Pacificúsne est

ingréssus tuus? Qui respóndit : Pacíficus. Addidít- A que : Sermo mihi est ad te. Cui ait : Lóquere. Et ille : Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, et me præposúerat omnis Israël sibi in regem : sed translàtum est regnum, et factum est fratris mei : à Dómino enim constitùtum est ei. Nunc ergo petitiónem unam precor à te; ne confúndas fáciem meam. Quæ dixit ad eum : Lóquere. Et ille ait : Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negàre tibi quicquam potest) ut det mihi Abísag Sunamítem uxórem. Et ait Bethsabée : Benè, ego lóquar pro te regi. Venit ergo Bethsabée ad regem Salomónem, ut loquerêtur ei pro Adonía : et surréxit rex in occúrsum ejus, adoràvit eam, et sedit super thronum suum : positúsque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. B Dixítque ei : Petitiónem unam párvulam ego déprecor à te; ne confúndas fáciem meam. Et dixit ei rex : Pete mater mea : neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. Quæ ait : Detur Abísag Sunamítis Adoníæ fratri tuo uxor. Respondítque rex Sálomon, et dixit matri suæ : Quare póstulas Abísag Sunamítem Adoníæ? Póstula ei et regnum : ipse est enim frater meus major me : et habet Abíathar sacerdótem, et Joab fílium Sárviæ. Juràvit ítaque rex Sálomon per Dóminum, dicens : Hæc fáciat mihi Deus, et hæc addat, quia contra ánimam suam locútus est Adonías verbum hoc. Et nunc vivit Dóminus qui firmàvit me, et collocàvit me super sólium David patris mei, et qui fecit mihi domum, sicut locútus est, quia hódiè occidêtur Adonías. C Misítque rex Sàlomon per manum Banaíæ filii Joíadæ, qui interfécit eum, et mórtuus est. Abíathar quoque sacerdóti dixit rex : Vade in Anathoth ad agrum tuum, équidem vir mortis es : sed hódiè te non interfíciam, quia portásti arcam Dómini Dei coram David patre meo, et sustinuísti labórem in ómnibus, in quibus laboràvit pater meus. Ejécit ergo Sálomon Abíathar, ut non esset sacerdos Dómini, ut implerêtur sermo **331** Dómini, quem locútus est super domum Heli in Silo. Venit autem núncius ad Salomónem, quòd Joab declinàsset post Adoníam, et post Salomónem, non declinàsset : fugit ergo Joab in tabernáculum Dómini. et apprehéndit cornu altàris. Nunciatúmque est regi Salomóni, quòd fugísset Joab in tabernáculum Dómini, D et esset juxta altàre : misítque Sálomon Banaíam fílium Joíadæ, dicens : Vade, intérfice eum. Et venit Banaías ad tabernáculum Dómini, et dixit ei : Hæc dixit rex, egrédere. Qui ait : Non egrédiar, sed hic móriar. Renunciàvit Banaías regi sermónem, dicens : Hæc locútus est Joab, et hæc locútus est mihi. Dixítque ei rex : Fac, sicut locútus est, et intérfice eum, et sépeli, et amovèbis sánguinem innocentem, qui effúsus est à Joab, à me, et à domo patris mei. Et reddet Dóminus sánguinem ejus super caput ejus, quia interfécit duos viros justos, melioresque se : et occídit eos gládio, patre meo David ignoránte, Abner fílium Ner príncipem milítiæ Israël, et Amàsam fílium Jether príncipem exercitûs Judá : et revertêtur sanguis illórum in caput Joab, et in caput séminis ejus in sempitérnum. David autem et sémini ejus, et dómui, et throno illius sit pax usque in ætérnum à Dómino. Ascéndit ítaque Banaías fílius Joíadæ, et aggréssus eum, interfécit sepultúsque est in domo sua in desérto. Et constítuit rex Banaíam fílium Joíadæ pro eo super exércitum, et Sadoc sacerdotem pósuit pro Abíathar. Misit quoque rex, et vocàvit Sémeï. Dixítque ei : Ædífica tibi domum in Hierúsalem, et hábita ibi : et non egrediêris inde huc atque illuc. Quacúmque autem die egressus fúeris, et transièris torréntem Cedron, scito te interficiéndum : sanguis tuus erit super caput tuum. Dixítque Sémeï regi : Bonus sermo : sicut locútus est dóminus meus rex, sic fáciet servus tuus. Habitàvit ítaque Sémeï in Hierúsalem diêbus multis. Factum est autem post annos tres, ut fúgerent servi Sémeï ad Achis fílium Maácha regem Geth : nunciatúmque est Sémeï, quòd servi ejus issent in Geth. Et surréxit Sémeï, et stravit ásinum suum : ivítque ad Achis in Geth ad requiréndum servos suos, et addúxit eos de Geth. Nunciàtum est autem regi Salomóni, quia isset Sémeï in Geth de Hierúsalem, et rediisset. Et mittens vocàvit eum, dixítque illi : Nonne testificàtus sum tibi per Dóminum, et prædíxi tibi : Quacúmque die egréssus fúeris huc et illuc, scito te esse moritúrum? Et respondísti mihi : Bonus sermo, quem audívi. Quare ergo non custodísti jusjurándum Dómini; et præcéptum quod præcéperam tibi? Dixítque rex ad Sémeï : Tu nosti omne malum, cujus tibi cónscium est cor tuum, quod fecísti David patri meo : réddidit Dóminus malítiam tuam in caput tuum. Et rex Sálomon benedíctus, et thronus David erit stábilis coram Dómino usque in sempitérnum. Jussit ítaque rex Banaíæ fílio Joíadæ : qui aggressus, percússit eum, et mórtuus est. (*Regum III cap.* III.) Confirmàtum est ígitur regnum in manu Salomónis, et affinitàte conjúnctus est Pharaóni regi Ægypti : accêpit namque fíliam ejus, et addúxit in civitàtem David, donec complêret ædificans domum suam, et domum Dòmini, et murum Hierúsalem per circúitum. Attamen pópulus immolàbat in excélsis : non enim ædificàtum erat templum nómini Dómini usque in diem illum. Diléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præcéptis David patris sui. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Cognóscant gentes Christe, quod nomen sit tibi Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus : quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restítuat conditóri : ut fídei convertántur constántiâ; et spe læténtur in glória.

Pater noster.

Lauda. Feci judícium et justítiam. *fol.* 296.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Fili, timor Dómini glória est, et gloriatio, et lætítia et coróna exultatiónis. Timor Dómini delectàbit cor, et dabit lætítiam, et gáudium in longitúdinem diérum

Timénti Dóminum benè erit in extrémis, et in die defunctiônis suæ benedicétur. Dilèctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparuérit in visu, díligunt eam in visiône, et in agnitiône magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreâtus est, et cum electis féminis gráditur. Concupísce sapiéntiam, et Deus præbêbit illam tibi : sapiéntia enim et disciplína timor Dómini : et quod bene plácitum est illi, fides, et mansuetûdo, adimplêbit thesáuros illius. Audi fili, **332** et súscipe verba intellèctus, et ne abjícias consílium meum. Mitte pedem tuum in compédibus illius, et in torque ejus tuum collum. Qui audit illam, júdicat pópulos : et qui intuêtur illam permanêbit confidentèr. ℟. Amen.

Lectio libri Malachim (III Regum cap. III).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Appáruit Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulâvit in conspéctu tuo in veritâte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei filium sedéntem super thronum, sicut est hódiè. Et nunc Dómine Deus tu regnâre fecísti servum tuum pro David patre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignórans egressum et introítum meum. Et servus tuus in medio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui enumerári, et supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicâre possit, et discérnere inter bonum et malum : quis enim potest judicâre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum ? Plácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium : ecce feci tibi secúndùm sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Si autem ambuláveris in viis meis, et custodíeris præcépta mea, et mandâta mea, sicut ambulâvit pater tuus, longos fáciam dies tuos. Igitur evigilâvit Sálomon, et intelléxit quòd esset sómnium : cùmque venísset Hierúsalem, stetit coram arca fœderis Dómini, et óbtulit holocáusta, et fecit víctimas pacíficas, et grande convívium univérsis fámulis suis. Tunc venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem, steterúntque coram eo, quarum una ait : Obsecro, mi dómine : ego et múlier hæc habitabâmus in domo una, et péperi apud eam in cubículo. Tértiâ autem die postquam ego péperi, péperit et hæc : et erâmus simul, nullúsque nobíscum in domo, excéptis nobis duâbus. Mórtuus est autem filius mulíeris hujus nocte : dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempéstæ noctis siléntio, tulit filium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, et collocâvit in sinu suo : suum autem filium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cùmque surrexíssem mane, ut darem lac filio meo, A appáruit mórtuus : quem diligéntiùs intuens clarà luce deprehéndi non esse meum quem genúeram. Respondítque áltera múlier : Non est ita ut dicis, sed filius tuus mórtuus est, meus autem vivit. E contrário illa dicêbat : Mentíris : filius quippe meus vivit, et filius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait : Hæc dicit, Filius meus vivit, et filius tuus mórtuus est. Et ista respóndit. Non, sed filius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex : Afférte mihi gládium. Cùmque attulíssent gládium coram rege : Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, et date dimídiam partem uni, et dimidiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus filius erat vivus, ad regem : (commôta quippe sunt víscera ejus super filio suo) : B Obsecro, dómine, date illi infántem vivum, et nolíte interfícere eum. E contrário illa dicêbat : Nec mihi, nec tibi sit, sed dividâtur. Respóndit rex, et ait : Date huic infántem vivum, et non occidâtur : hæc est autem mater ejus. Audívit ítaque omnis Israel judícium quod judicásset rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus meus ne elongêris à me : Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio. Deus noster, ne elongêris qui longè factus es à persecutóribus tuis : ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus mundi triúmphas. ℟. Amen.

C *Antíphona* 2. Acúerunt línguas suas, sicut serpéntes ; venênum áspidum sub lábiis eórum. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo : totà die constituêbant prælia.

Orátio. Eripe, Dómine, gregem pópuli tui à láqueis viri iníqui : ut, passiônis tuæ circumfúlti præsídio, nec hóminem inimícum simplícitas Christiâna incúrrat; nec línguæ dolósæ in causis fidei, jácula pertiméscat. ℟. Amen.

333 *Antíphona* 3. Líbera me, Dómine, de ore leônis : et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio ecclésiæ laudâbo te.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, aspícite, D et vidéte si est dolor sicut dolor meus : quia circumdedérunt me úndique, et captívum duxérunt; *P.* Et non est qui consolêtur, nisi tu, Deus. ℣. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, et exarsérunt sicut ignis in spinis; *P.* Et non est.

Preces. Verus Dei Filius Christe, *P.* Exáudi : pópulo supplicánti miserêre. ℣. Qui triúmpho Crucis tuæ salvásti solus orbem, tu cruóris tui pœnà nos libera, *P.* Et exáudi. ℣. Qui móriens mortem damnas, resúrgens vitam præstas, sústinens pro nobis pœnam indébitam, *P.* Et exáudi. ℣. Passiônis tuæ dies celebrêmus indémnes, ut per hoc dulcêdo tua nos fóveat, *P.* Et exáudi. ℣. Pro quibus passus es crucem, non permíttas períre; sed per crucem duc ad vitam perpétuam, *P.* Et exáudi.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Capitula. Exaltàre, Dómine, qui júdicas terram: et, qui ultiónem reddis supérbis, pietàtis medèlam impertire redémptis: et ipse præroga misericórdiam reis, qui pro nobis es Cruci adjudicàtus ab ímpiis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXVI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Tollam vos de géntibus, et congregàbo vos de univérsis terris, et addùcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, et emundabímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, et ab univérsis idólis vestris mundàbo vos. Et fàciam vos, ut in præcéptis meis ambulètis, et judícia mea custodiàtis: ut sit signum inter me et vos, et sciàtis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antiphona 1. Tollam vos de géntibus, et congregàbo vos de univérsis terris. Et effúndam super vos aquam mundam. ℣. Audi pópulus meus, et lóquar: Israël, et testificàbor tibi: Deus Deus tuus sum ego.

Orátio. Effúnde, Dómine, super nos aquam mundam, quà in omne sæculum erexísti Ecclésiam tuam: ut, quos ex géntibus, vidélicet de univérsis terris, in eam adglómeras, regnum eis tuum usquequàque concèdas. ℟. Amen.

Antiphona 2. Fáciam vos ut in præcéptis meis ambulètis, et judícia mea custodiàtis; ut non patiámini ultra oppróbrium famis in géntibus. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem.

Orátio. Fac nos, Dómine, in præcéptis ambulàre, et judícia tua custodire: ut, qui malórum famélico ore sæpè conlídimur, protectiónis tuæ déxteræ conàtu liberèmur. ℟. Amen.

Antiphona 3. Lex Dómini immaculàta, convértens ànimas: testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Orátio. Lex tua inreprehensíbilis convértat animas nostras: et testimónium tuum fidèle præstet párvulis sapiéntiam: tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, non contrístent; tuúmque præcéptum óculos méntium nostrárum illúminet. ℟. Amen.

℟. Ecce per omnes sémitas páscua eórum: non esúrient, neque sítient; *P.* Sed misericórdiam suam éxhibet eis Dóminus Deus eórum. ℣. Vide, Hierúsalem, congregàtos filios tuos, quia non percutiéntur ab æstu usque ad solem; *P.* Sed misericórdiam.

Preces. Dicàmus omnes: Miserère, Dómine, et exàudi nos. *P.* Quia. ℣. Jugum grave premit plebem; et non est, qui éruat nisi tu, Dómine. *P.* Quia. ℣. Peccàta nostra nos incúrvant, et flagéllant; sed tu, Dómine, líbera. *P.* Quia. ℣. Vastàti sumus et turbàti à géntibus; sed tu, Dómine, defénde nos. *P.* Quia. ℣. Cor contritum et humilàtum ne spernas, sed lætum fácias. *P.* Quia. ℣. Dispérsi sumus: ne à béstiis abigàmur; sed jam rédime, Dómine. *P.* Quia. ℣. Furorem tuum fac placàtum propter pópulum humiliàtum. *P.* Quia. ℣ Ululàtum plebis audi clemens, et réspice, Dómine, quos redemísti sánguine. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Capitula. Hymnum novum, et dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamàre: ut in páscua vitæ, id est, super aquam refectiónis educándo convértas: ut non esuriàmus nec sitiàmus in æternum; dum pedes nostros in sémitis tuis gràtià tuà féceris esse firmíssimos.

Pater noster.

334 *In Ramis palmàrum ingrediénte Véspera.*

Lauda. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos servos tuos; *P.* Et doce eos justificatiónes tuas. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminet eos, et intelléctum det párvulis. *P.* Et doce eos.

Orátio. Illúmina Dómine vultum tuum super nos, ut declarátio sermónum tuórum corda illúminet nostra; et intelléctus pectora enútriat parvulórum: ut, dum mandàta tua concupíscimus, sapiéntiæ et intelléctûs spíritum corde patefácto sumàmus. ℟. Amen.

Antiphona. Benedicti Patris mei, venite: *P.* Percípite regnum, quod præparàtum est vobis ab initio sæculi. ℣. Magnificàte Dóminum mecum: et exaltèmus nomen ejus in unum.

Lauda. Vos estis genus eléctum, regàle sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis. ℣. Venite filii, audite me: timórem Dómini docèbo vos.

Hymnus.

Vocàris ad vitam, Sacrum Dei Genus,
Creàtor asciscens, amat quæ cóndidit:
Redémptor áttrahit benignó spíritu;
Venite, dicit, vester unus sum Deus.

Damnatiónis vos jugum pressit grave;
Collum dedístis pónderi nequítiæ;
Os tranquillàvit guttur, et perniéies;
Substàte, quicquid ǻffluit, totum ruit.

Prorsùs relicto claritàtis lúmine
Ingens chaos vos péssimè conclúserat:
Locus Beatitúdinis jam non erat;
Cruénta terra quà re mors intráverat.

En, mitis ádveni, creans, et récreans, Deus.
Potens, infirmitàtis párticeps vestræ
Valénter vos feram, concúrrite;
Ut jam recéptet vos ovile gáudii.

Signo crucis frons prænotètur indito:
Aures, et os perfûsa signet únctio:
Præbète dictis cordis aurem: vívidum
Confessiónis personàte cánticum.

Omnes novo estóte læti nómine:
Omnes novæ sortis fovet heréditas:
Nullus manèbit servus hosti súbditus:
Eritis unius Dei regnum manens.

Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculórum sæcula.
Amen.

Capitula. Deus, qui ad judícium cum Sanctis omnibus vénies, et tamen nunc in grémio matris Ecclesiæ fácis per fidem pópulos habitâre unánimes, súscipe precem famíliæ tuæ, et bénedic hereditáti tuæ : injúnge, ut et renátis jam nobis ómnibus per aquam et Spíritum Sanctum sit remíssio peccatórum ; et his qui sacraméntis fidei initiántur, perféctæ credulitâtis imprimâtur mystérium : quò et in nobis et in illis ita veræ fidei sacraménta fructíficent, ut tu, solus sacramentórum ipsórum auctor, in nobis nunc et in ætérnum solus exúltes.

Pater noster.

Benedictio. Deus, qui Ecclésiam suam ditat multíplici fœcunditâte credéntium, et regenerâtis suam præbeat grátiam, et regeneratúris concédat, ut ad sanctæ fidei consummâta pervéniant mystéria. ℟. Amen. Sit utrorúmque plena salvátio, qui Christianórum est vera redémptio. ℟. Amen. Ut in illo et credéntes habeâtis vitam, et cum creditúris gáudia possideâtis cœléstia. ℟. Amen.

Lauda. Pater, clarífica me claritâte, quam hábui apud te, priúsquam mundus fieret. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat : et intelléctum dat párvulis.

Orátio. Declarátio sermónum tuórum illúminans, Dómine, corda et intelléctum, péctora enútriat párvula : ut, dum mandâta tua concupíscimus, sapiéntiæ et intelléctûs spíritum corde patefácto sumâmus. ℟. Amen.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. ℣. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Orátio. Ædifica Dómine super aquam refectiónis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis : ut legálibus inebriâta doctrínis, illic nostrum incípiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatórum. ℟. Amen.

Lauda. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Veníte filii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. ℣. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in unum.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi, atque ut in te laudêtur ánima nostra **335** propítius indúlator impérti : et quia juxta es iis qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritûs pande ; et ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

DOMINICA IN RAMIS PALMARUM.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol.* 3.

Orátio. Dómine Deus Pater omnípotens, inspirâtor precum, teque invocántium velox audítor, voci nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appóne ; et nostrórum víncula peccáminum poténti miseratióne dissólve : ac, sicut nos gallórum canóribus ad matutíni grátiam próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiónis prænúncias ; ita A nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, qui sumus, famulátûs nostri vota suscípias : ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdûcas. ℟. Amen.

Antíphona. Super pópulum tuum, Deus salus tua et benedíctio. *Psalmus* III.

Antíphona. Cor mundum crea in nos Deus : et spíritum rectum innova in viscéribus meis. *Psalmus* L.

Antíphona. In umbra alârum tuârum sperâmus, Deus, donec tránseat à nobis iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, apud quem confiténtes medêlam salûtis invéniunt; dele piaculórum vúlnera de córdibus hóminum; et osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum; tuúmque clamóribus súp- B plicum inclína sanctum audítum : Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum ; et concéde postulántibus remédium quæsitum : ac qui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiónis et salûtis abundántiam super pópulum tuum : ac dele misericors scelus contráctum ; et fac nos esse líberos à reátu facínorum : audi gémitus pœniténtium ; largíre indulgéntiæ fructum ; et clamóribus pulsántium fidélium concéde síngulis suffrágium postulâtum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Annunciábitur Dómino generátio ventûra. *P.* Et annunciábunt justítiam ejus pópulo, qui nascêtur, quem fecit Dóminus. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâ- C bo te.

Orátio. Ecce, Dómine, ventûram, quam prædixit olim generatiónem Prophêta; quæ útique per fidem cucúrrit, ut ad te véniat : Súscipe ergo eam : ut perfectióne salutáris lavácri tincta, ætérnæ Hierúsalem nobíscum possídeat gáudia infinita. ℟. Amen.

Antíphona 2. Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum univérsi fines terræ; et adorábunt in conspéctu ejus omnes pátriæ géntium. ℣. Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivit cor eórum in sæculum sæculi.

Orátio. Christe, qui propter incredulitâtem relinquens pópulum Synagógæ, innúmeram tibi plebem Ecclesiæ ex ómnibus géntibus ampliásti : imple quod D prophetáli vaticínio prædixísti; ut reminiscántur, et convertántur ad te Deum univérsi fines terræ, adoréntque te omnes pátriæ géntium, qui solus salvásti útique mundum : Súscita ergo tibi filios credulitâtis, ex Circumcisióne et Præpútio veniéntes : ut et quot véniunt, pervehántur ad fidei regnum ; et quot venérunt vel venérint, nullis meritórum sórdibus à tua hereditâte privéntur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Intrâte portas Dómini in confessióne, *P.* Atria ejus in hymnis confessiónum. ℣. Jubilâ te Dómino omnis terra, psalmum dícite nómini ejus.

Orátio. Serviéntes tibi, Dómine, in timóre, intrémus portas tuas in confessióne, et átria tua in hymnis confessiónum : laudêmus nomen tuum ; quóniam suavis es : atque ut os nostrum dilatêtur in tuis láu-

dibus, cor nostrum instiges; et in sæculum præcéllet véritas infinita. ℟. Amen.

℟. Boves meæ et oves gregis mei vos estis;

P. Et ego Dóminus vester, dicit Dóminus,

℣. Dabo legem meam in viscéribus vestris, et in córdibus vestris adscribam eam, et éritis mihi in pópulum; P. Et ego.

Orátio. Christe, Fílius Dei Patris, qui ad oves, quæ períerant domûs Israël, te missum esse testâris; ut verus pastor super oves tuas invígila, et gubernácula in éis præténde pastória: quò tuæ custódiæ defensióne vallâta, et credéntes et creditúri morsum evádant insatiábilis inimíci. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antiphona. Atténde cœlum, et loquar, et **336** áudiat terra verba ex ore meo: exspectêtur sicut plúvia elóquium meum. Quia nomen Dómini invocávi.

Cánticum. Atténde cœlum. *fol.* 4.

Matutinárium. Hierúsalem vitæ claritâtem, quæ tibi à Deo supervéniet: ecce filii tui colléctí ab orìénte et occidénte gaudéntes in regno Dei. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion.

Lauda. Seniores cum junióribus laudâte Dóminum; P. Et exaltâte nomen ejus solius. ℣. Confitémini Dómino in cœlo et in terra; P. Et exaltâte. ℣. Hymnum dícite Deo omnes servi ejus; P. Et exaltâte.

Léctio libri Samuëlis (I Regum cap. XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Dixit Dóminus ad Samuêlem: Usquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet super Israël? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isaï Bethlehemítem: provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuël: Quò vadam? áudiet enim Saül, et interfíciet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocâbis Isaï ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi. Fecit ergo Sámuël, sicut locûtus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, et admiráti sunt senióres civitâtis, occurréntes ei. Dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et venite mecum ut ímmolem. Sanctificâvit ergo Isaï et filios ejus, et vocâvit eos ad sacrifícium. Cùmque ingréssi essent, vidit Héliab, et ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Dixit Dóminus ad Samuêlem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, neque juxta intúitum hôminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuêtur cor. Et vocâvit Isaï Amínadab, et addúxit eum coram Sámuël. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque Isaï septem filios suos coram Sámuël: et ait Sámuël ad Isaï: Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuël Isaï: Numquid jam compléti sunt filii? Qui respóndit: Adhuc A réliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuël ad Isaï: Mitte, et adduc eum: nec enim discumbêmus priúsquam huc ille véniat. Misit ergo, et addúxit eum. Erat autem rufus, et pulcher aspéctu, decorâque fácie: et ait Dóminus: Surge, et unge eum, ipse est enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum ejus: et diréctus est Spíritus Dómini à die illa in David. ℟. Amen.

Hymnus. Vocâris ad vitam. *fol.* 334.

Capítula. Ne oblíviscâris Dómine vocem quæréntium te; et supérbiam eorum, qui te odérunt, ascendéntem in sempitérnum: ut hi, qui per adnotatiónem offícii in grémio Ecclésiæ matris suscépti sunt; ad sacri Baptísmatis grátiam accédere mereántur: quò et illi tália optántes percéptum inter nos lavácri B non denegâtur mystérium; et ipsi nobíscum possídeant gáudium infinítum.

Lauda. Pater, clarífica me. *fol.* 334.

Exeúnte Véspera.

Lauda. In nóctibus extóllite. *fol.* 140.

Antiphona. Pater sancte, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et ipsi sint mecum. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Lauda. Ego dedi eis sermônem tuum, et mundus eos ódio hábuit: sanctífica illos, ut sint et ipsi sancti in veritâte. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat: et intelléctum dat párvulis. *

Hymnus. Vocâris ad vitam. *fol.* 334.

Capítula. Hæc est, Dómine, novéllæ generatiónis C ínclyta fides, quæ te exquírit, ut vídeat; quæ te concupíscit, ut in te felíciter vivat: Aperi ergo eis, quæsumus, sanctæ fidei sacraméntum: ut in qua nos perfectióne conscendísse cognóscimus, in ea étiam et hos illústres exístere gratulêmur: ut et illi ad redemptiónis pervéniant gáudia, et nos percéptæ redemptiónis inlibâta in nobis conservêmus mystéria.

Pater noster.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui salútis suæ signo humáno géneri dat salûtem, det nobis cum his, qui nunc ad ejus véniunt fidem, pervenire ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen. Donet quoque vobis inlibâtum redemptiónis nostræ cápere fructum, et illis felíciter ad salutâris lavácri pervenire mysté- D rium. ℟. Amen. Ut regenerátis et regeneratúris sic divínæ protectiónis grátia fáveat, ut nullum ex his ab ætérna possessióne exclúdat. ℟. Amen.

Laudu. Notum feci eis, Dómine, nomen tuum, **337** et notum fáciam: ut diléctio, quâ dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis. ℣. Lex Dómini immaculâta convértens ánimas.

Orátio. Notam nobis fac, Dómine, tuam justítiam; et ut eam exquirâmus, cor nostrum ardóre caritâtis accénde: da intelléctum sénsui nostro, quo valeâmus tuæ legis ábdita prescrutári: da perfectiónem fidei, ut possímus tuórum præceptórum órdines custodire; ut per hæc et à peccáto immúnes, et beátæ vitæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justítiæ: et

am semper. ℟. Da mihi intelléctum, et A
r legem tuam : et custódiam illam in
Dómine.
nclína cor nostrum, Dómine, in testimó-
uo intúitus vanitâtis avérte : ut ab amóre
s ségreges : et supérnæ dilectióni con-
Amen.
Da eis intellectum, Dómine, ut discant
a. ℟. Qui timent te vidébunt me, et læ-
quia in verbo tuo sperávi.
Æquitâtem testimoniórum tuórum, Dó-
nobis avidióri sensu cápere : ut, quod
in nos stultítia vivíficet à te sapiéntia de-
. Amen.

SECUNDA FERIA POST RAMOS

Ad Matutinum. B

ia. Exsúrge Dómine : salvum me fac Deus
óniam tu percussísti omnes adversántes
causa. *Psalmus* III.
Exsúrge Dómine, non à somno, non à loco,
npore, imménse pérvigil sempitérne : ut
lum gregem tuum multi persequúntur,
rant; tu propitiâtor atque defénsor adésto
nine, umbráculum ab æstu : et insurgén-
âtem, nos quæsumus, et consília iníqua
et sæviéntium in nos dentes ac pedes
et circumdántium nos míllia collecta dis-
. Amen.
us 1. Ne tradíderis me, Dómine, in mani-
uéntium me : quóniam insurrexérunt in C
falsi, et mentíti sunt ipsi sibi. Adjûtor
, Dómine : ne derelínquas me. ℣. Dómi-
nátio mea et salus mea, quem timêbo?
efénsor vitæ meæ, à quo trepidâbo?
Ne tradíderis Dómine Ecclésiam tuam in
lium se manu cruéntâ : ut insurgéntes in
alsi, resíleant; cùm in ea Crucis vexílla
vâta. ℟. Amen.
us 2. Cùm operántibus iniquitâtem ne per-
omine; cum his, qui loquúntur pacem
mo suo, mala autem in córdibus eôrum.
dùm operatiônem mánuum eôrum retrí-
redde retributiônem eôrum ipsis.
Cum operántibus iniquitâtem ne perdas
ne : et quia passiônis témpore loquéntes D
m, mala autem in córdibus meditántes,
atiéntiâ perférre dignâtus es : nos fámu-
: à tottus simultâtis vítio líberes, et à tá-
latu et hîc et in ætérnum reddas exsórtes.

us 3. Circumdederunt me inimíci mei,
ceram, et exarsérunt, sicut ignis in spinis :
ine Dómini superávi eos. ℣. Tamquàm
rénæ impúlsus sum, ut cáderem : et Dó-
cépit me.
. Circumdántes ánimam tuam, Christe
imíci alácritèr super te, ut apes super
rexérunt; cùm témpore passiônis cúneus
rit, sicut ignis in spinis. Et ideó quæ-

sumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice : et cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle : ut mucrônem suum decisum séntiat, cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrínam. ℟. Amen.

℟. Congregâti sunt advérsùs justum omnes príncipes Juda, et comprehendérunt eum dicéntes : Morte moriâtur homo iste : et locûtus est ad eos, dicens : *P.* Ecce ego in mánibus vestris sum; operámini in me, sicut consiliámini in córdibus vestris : verúmtamen, si morte condemnábitis, scitôte, quia sánguinem innocéntem contra vos tráditis. ℣. Omnes in sánguine insidiâti sunt virum justum : venâti sunt ad mortem; ipse autem pacífica verba loquebâtur ad eos. *P.* Ecce. *Non* Glória.

Orátio. Jesu, Salvâtor noster et Dómine, advérsùs quem omnes Juda príncipes congregâti, immâne fácinus perpetrántes, sánguinem innocéntem effúndunt : quo et Mundus **338** veternósi críminis elógio emundâtur, et cuncta, quæ in terra sunt, uniône pacis sociâta noscúntur; nos ejúsdem tui cruôris perceptiône à cunctis sórdibus delictórum emácula, et innocéntiæ bono exórna : quátenus vínculo altérnæ pacis innexi, témpore judícii tui tibi ut veræ pacis filii præsentêmur, et ex tuæ visiônis intúitu nullátenus confundâmur. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam à peccâtis meis : et omnes iniquitâtes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antiphona. Factus sum in derísum totâ die, et omnes subsannâbant me.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. *fol.* 276.

Matutinárium. In matutínis meditâbor in te : quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : laudâte eum in excélsis : Angeli ejus, laudâte eum.

Léctio libri Maláchim. (III Regum cap. XI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus cùm esset Sálomon senex, depravâtum est cor ejus per mulíeres, ut sequerêtur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus. Sed colêbat Sálomon Asthérthen deam Sidoniórum, et Chamos deum Moabitârum, et Moloch idôlum Ammonitârum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplêvit ut sequerêtur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificâvit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte contra Hierúsalem, et Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis. Igitur irâtus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secúndò, et præcéperat de verbo hoc ne sequerêtur deos aliénos, et non custodívit quæ mandâvit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni : Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum

meum, et præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum : de manu filii tui scindam illud, nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum, et Hierúsalem quam elégi. Suscitâvit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom. Cùm enim esset David in Idumæa, et ascendisset Joab princeps milítiæ ad sepeliéndum eos qui fúerant interfécti, et occidisset omne másculum in Idumæa (sex enim ménsibus ibi morâtus est Joab, et omnis Israël, donec interímeret omne másculum in Idumæa), fugit Adad ipse, et viri Idumæi de servis patris ejus cum eo, ut ingrederêtur Ægyptum : erat autem Adad puer párvulus. Cùmque surrexíssent de Mádian, venêre in Pharan, tulerúntque secum viros de Pharan, et introiérunt Ægyptum ad Pharaônem regem Ægypti : qui dedit ei domum, et cibos constítuit, et terram delegâvit. Et invéuit Adad grátiam coram Pharaône valde intimam, ut daret ei uxórem sorórem uxóris suæ germânam Taphnes regínæ. Genuitque ei soror Taphnes Genébath filium, et nutrivit eum Taphnes in domo Pharaónis : erátque Genébath hábitans apud Pharaônem cum filiis ejus. Cúmque audísset Adad in Ægypto, dormísse David cum pátribus suis, et mórtuum esse Joab príncipem milítiæ, dixit Pharaóni : Dimítte me, ut vadam in terram meam. Dixítque ei Phárao : Quâ enim re apud me índiges, ut quæras ire ad terram tuam? At ille respóndit : Nullâ : sed óbsecro te ut dimittas me. Suscitâvit quoque ei Deus adversárium Razon filium Eliádam, qui fúgerat ad Adárezer regem Soba dóminum suum : et congregâvit contra eum viros, et factus est princeps latrónum cùm interfíceret eos David : abierúntque Damáscum, et habitavérunt ibi, et constituérunt eum regem in Damásco, erátque adversárius Israëli cunctis diêbus Salomônis : et hoc est malum Adad, et ódium contra Israël, regnavítque in Syria. Hieróboam quoque filius Nabath Ephratæus de Saréda servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vidua : levâvit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliônis advérsùs eum, quia Sálomon ædificâvit Mello, et coæquâvit vorâginem civitâtis David patris sui. Erat autem Hieróboam vir fortis et potens : vidénsque Sálomon adolescéntem bonæ índolis et indústrium, constitúerat eum præféctum super tribûta univérsæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Hieróboam egrederêtur de Hierúsalem, et inveniret eum. **339** Ahías Silonítes prophêta in via, opértus pállio novo : erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes, et ait ad Hieróboam : Tolle tibi decem scissúras : hæc enim dicit Dóminus Deus Israël : Ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus. porrò una tribus remanébit ei, propter servum meum David, et Hierúsalem civitâtem, quam elégi

A ex ómnibus tribubus Israël : eò quòd dereliquerit me, et adorâvit Asthérthen deam Sidoniórum, et Chamos deum Moab, et Moloch deum filiórum Ammon : et non ambuláverit in viis meis, ut fáceret justítiam coram me, et præcépta mea et judícia, sicut David pater ejus. Nec auféram omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diébus vitæ suæ, propter David servum meum, quem elégi, qui custodívit mandâta mea et præcépta mea. Auferam autem regnum de manu filii ejus, et dabo tibi decem tribus : filio autem ejus dabo tribum unam, ut remáneat lucérna David servo meo cunctis diébus coram me in Hierúsalem civitâte, quam elégi ut esset nomen meum ibi. Te autem assûmam, et regnâbis super ómnia, quæ desíderat ánima tua, erísque rex
B super Israël. Si ígitur audíeris ómnia quæ præcépero tibi, et ambuláveris in viis meis, et féceris quod rectum est coram me, custódiens mandata mea et præcépta mea, sicut fecit David servus meus : ero tecum, et ædificábo tibi domum fidélem, quómodò ædificávi David domum, et tradam tibi Israël : et affligam semen David super hoc, verúmtamen non cunctis diébus. Vóluit ergo Sálomon interfícere Hieróboam : qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et ómnia, quæ fecit, et sapiéntia ejus : ecce univérsa scripta sunt in libro verbórum Salômonis. Dies autem, quos regnâvit Sálomon in Hierúsalem super
C omnem Israël, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitâte David patris sui, regnavítque Róboam filius ejus pro eo. (*Cap.* XII.) Venit autem Róboam in Sichem : illuc enim congregâtus erat omnis pópulus Israël ad constituéndum eum regem. At verò Hieróboam filius Nabath, cum adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, auditâ morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque et vocavérunt eum : venit ergo Hieróboam, et omnis multitúdo Israël, et locúti sunt ad Róboam, dicéntes : Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis : tu ítaque nunc imminue páululum de império patris tui duríssimo, et de jugo gravíssimo quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis : Ite usque ad tértium diem,
D et revertímini ad me. Cùmque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cùm adhuc víveret, et ait eis : Quod datis consílium, ut respóndeam pópulo? Qui dixérunt ei : Si hódiè obedíeris pópulo huic, et servíeris, et petitióni eórum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus : qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, et adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, et assistébant illi, dixítque ad eos : Quod mihi datis consílium, ut respóndeam pópulo huic, qui dixérunt mihi : Lévius fac jugum quod impósuit pater tuus super nos? Et dixérunt ei júvenes qui nutríti fúerant cum eo : Sic lóquere pópulo huic, qui locúti sunt ad te, dicéntes : Pater

tuus aggravâvit jugum nostrum, tu réleva nos. Sic A loquêris ad eos : Minimus digitus meus gróssior est dorso patris mei. Et nunc pater meus pósuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum : pater meus cecîdit vos flagéllis ; ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiêvit rex pópulo : quóniam advesâtus fúerat eum Dóminus, ut suscitâret verbum suum, quod locûtus fúerat in manu Abíæ Silonítæ ad Hieróboam filium Nabath. Videns ítaque pópulus, quòd noluísset eos audîre rex, respóndit ei dicens : Quæ nobis pars in David ? vel quæ herêditas in fílio Isaï? Vade in tabernácula tua Israël, nunc vide domum tuam David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicúmque habitâbant in civitátibus Juda, regnávit Róboam. Misit ergo rex Róboam Adûram, qui erat B super tribûta : et lapidâvit eum omnis Israël, et mórtuus est. Porrò rex Róboam festínus ascéndit currum, et fugit in Hierúsalem : recessítque Israël, à domo David, usque in præséntem diem. Factum est autem cùm audísset omnis Israël, quòd revérsus esset Hieróboam, misérunt, et vocavérunt eum congregâto cœtu, et constituérunt eum regem super omnem Israël, nec **340** secûtus est quíspiam domum David præter tribum Juda solam. Venit autem Róboam Hierúsalem, et congregâvit univérsam domum Juda, et tribum Bénjamin centum octogínta míllia electórum virórum et bellatórum, ut pugnârent contra domum Israël, et redúcerent regnum Róboam filio Salomónis. Factus est autem sermo C Dómini ad Semelam virum Dei, dicens : Lóquere ad Róboam fílium Salomónis regem Juda, et ad omnem domum Juda, et Bénjamin, et réliquos de pópulo, dicens : Hæc dicit Dóminus : Non ascendêtis, neque bellábitis contra fratres vestros fílios Israël : revertâtur vir in domum suam : à me enim factum est verbum hoc. Audiérunt sermónem Dómini, et revérsi sunt de itínere, sicut eis præcéperat Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. *f.* 257.

Capitula. Exáudi Dómine lamentábilem Ecclésiæ tuæ gémitum; qui pro ea sustulísti injúriam passiónum : ignomíniis cáreat, quæ se salvâtam tuis passiónibus non ignórat : ut æternitâtis tuæ judício, et pressurârum eam tribulatiónibus réleves, et tibi coronándam sine fine assócies.

Pater noster.

Laudes. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Veníte fílii, audíte me : timórem Dómini docêbo vos. ℣. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Orátio. Inquiréntes te Dómine dignánter exáudi ; atque ut in te laudêtur ánima nostra, propítius indúltor impérti : et quia juxta es his qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritus pande : et ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomónis (Cap. xxxvii).

℟. Deo grátias.

Fili, omnis amícus dicet : Et ego amicítiam copulávi : sed est amícus solo nómine amícus. Nonne tristítia inest usque ad mortem? Sodális autem et amícus ad inimicítiam converténtur. O præsúmptio nequíssima, unde creâta es cooperíre áridam malítiâ, et dolositâte illíus? Sodális amíco cóndolet causâ ventris, et contra hostem accípiet scutum. Non obliviscâris amíci tui in ánimo tuo, et non ímmemor sis illíus in opéribus tuis. Omnis consiliárius prodit consílium, sed est consiliárius in semetípso. A consiliário serva ánimam tuam : priùs scito quæ sit illíus necéssitas : et quod ipse in ánimo suo cogitâbit : ne fortè mittat sudem in terram, et dicat tibi : Bona est via tua; et stat è contrário vidêre quid tibi evéniat. Cum viro religióso tracta de sanctitâte, et cum justo de justítia. ℟. Amen.

Antiphona 1. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, et advérsùs Christum ejus. ℣. Disrumpâmus víncula eórum : et projiciâmus à nobis jugum ipsórum.

Orátio. Christe Deus, apud quem reges terræ astitérunt meditántes inánia, et príncipes convenérunt; da nobis speciâle munus hoc grátiæ, ut advérsis nesciâmus ullo modo cédere : quò sic in furóre tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen.

Antiphona 2. Génua mea infirmâta sunt præ jejúnio : et caro mea immutâta est propter misericórdiam. Et ego factus sum oppróbrium illis. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris : quóniam os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Orátio. Unigénite Fili Dei, cujus in jejúnio infirmâta sunt génua; cujúsque caro immutâta est propter óleum : fac nos post te efficáciter cúrrere in odórem unguentórum ; ut qui factus es in oppróbrium inimícis nostris, efficiâris poténtia salutâris. ℟. Amen.

Antiphona 3. Ego, Dómine, cùm mihi molésti essent, induêbam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam : et orátio mea in sinu meo con- D vertebâtur. ℣. Sicut próximum, et sicut fratrem nostrum, ita complacêbam : tamquam lugens contristâtus, ita humiliâbar. *Non dicátur* Glória.

℟. Animam meam diléctam trádidi in mánibus inimicórum meórum. Et facta est mihi herêditas mea tamquam leo in silva : dedit contra me vocem adversárius, dicens : Congregámini, et properâte ad devorándum illum : posuérunt me in desértum solitúdinis. *P.* Et luxit super me omnis terra, quia non est invéntus, qui me cognósceret, nec fáceret benè. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri in ténebris et in umbra mortis. *P.* Et luxit. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Precem pópuli tui, Dómine, atténde, *P.* Et parce peccátis nostris, quia pius es. **341** ℣. Creâtor Mundi Dómine, qui æquitâtem júdicas. tu

nos à malo líbera déxterâ tuâ, *P.* Et parce. ℣. Qui cruce tuâ Géntium adquíris tibi pópulum : dele peccâta ómnium placâtus, Christe, *P.* Et. ℣. Qui Patrem tuum ínvocas; et ut ignóscat, póstulas : dimítte nobis débita, víncla reláxa, *P.* Et. ℣. Qui paradísi réquiem priùs latróni confers, succúrre pœniténtibus vinctos, *P.* Et.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capitula. Deus Dei Fili, qui in suscépta veri hóminis carne passiónum injúriam pro nobis dignâtus es tolerâre; tu nos passiónis tuæ mysterio à morte perpétua líberos redde : ut, quos móriens et resúrgens liberásti de ténebris, júdicans et regnans éruas à torméntis.

Pater noster, etc.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* xxv).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, pone fáciem tuam contra fílios Ammon, et prophetâbis de eis. Et dices fíliis Ammon : Audíte verbum Dómini Dei : Hæc dicit Dóminus Deus : Pro eo quòd dixísti : Euge, euge super sanctuárium meum, quia pollûtum est; et super domum Juda, quóniam ducti sunt in captivitâtem : idcircò ecce ego tradam te fíliis orientálibus in hereditâtem, et collocâbunt caulas suas in te, et ponent in te tentória sua : ipsi cómedent fruges tuas : et ipsi bibent lac tuum. Dabóque Rabbath in habitáculum Camelórum, et fílios Ammon in cubíle pécorum : et sciêtis quia ego Dóminus. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Pro eo quòd plausísti manu, et percussísti pede, et gavísa es ex toto afféctu super terram Israel : Idcircò ecce ego exténdam manum meam super te, et tradam te in direptiónem géntium, et interfíciam te de pópulis, et perdam te de terris, et cónteram : et sciêtis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antiphona 1. Custódi me, Dómine, de manu peccatôris : ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : à viro iníquo et dolóso líbera me.

Oratio. Custódi nos, Dómine, de manu peccatôris; et líbera ab homínibus iníquis : ut, quia tu es protéctio nostra; protectórem te in múnere capiâmus in glóriam sempitérnam. ℟. Amen.

Antiphona 2. Dedérunt fel in escam meam, et in siti mea potavérunt me acéto : fiat mensa eórum coràm ipsis in láqueum. ℣. Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant, et dorsum illórum semper incúrva.

Orátio. Christe, Dei Fili, qui último passiónis éxitu felle et acéto potâtus es Judæórum; præsta nobis, ut per hoc, quod tu amaritúdinem propinâtus es, amaritúdinum tuárum nos potatióne deébries : ut et amaritúdo mortis tuæ, dilectiónis in nos áugeat flammam; et resurrectiónis poténtia perféctam faciéi tuæ nobis repræséntet glóriam repromíssam. ℟. Amen.

Antiphona 3. Æstimâtus sum cum descendéntibus in lacum : factus sum sicut homo sine adjutório, in-
A ter mórtuos liber. ℣. Dómine Deus salútis meæ, die clamávi, et nocte coram te.

℟. Unusquisque se à próximo suo custódiat; et in fratre suo non hábeat fidúciam : quia omnis frater supplantâvit, et omnis amícus fraudulénter incédit, *P.* Nec lóquitur veritâtem. ℣. In lábiis suis indúlcat inimícus, ut subvértat amícum suum in fóveam : ex multa enim loquéla intentâvit eum, et derídet. *P.* Nec lóquitur.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam : da véniam : dona indulgéntiam; *P.* Et miserêre placâtus. ℣. Qui Mundum salvâre véniens, judicâtus es; cum judex advéneris, non nos tradas cum ímpiis; *P.* Et miserêre. ℣. Qui crucis patíbulo suspénsus in ligno es, mortem nostri críminis tuis portas
B in húmeris; *P.* Et miserêre. ℣. Semel passus pro ímpiis, qui nunquam móreris, mortífica nos à vítiis, et cura vúlnere crucis; *P.* Et miserêre. ℣. Ut tua nobis fácies in judícium non præsentêtur ad pœnam; sed donet nobis véniam; *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capitula. Deus Dei Fili, qui pro ímpiis passus es ínnocens; plácitâ tibi nos innocéntiæ dignitâte perlústra, et passiónis tuæ ignomíniis salva : ut per indébita supplícia mortis tuæ, nos débita evadâmus torménta iniquitâtis nostræ. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* xxvii).

℟. Deo grátias.

C Fili, dílige próximum, et conjúngere fide cum illo. Quòd si denudáveris **342** abscónsa illíus, non persequêris pòst eum. Sicut enim homo, qui perdit amícum suum, sic et qui perdit amicítiam próximi sui. Et sicut qui dimíttit avem de manu sua, sic qui reliquísti próximum tuum : et non eum cápies : non illum sequâris, quóniam longè abest. Denudâre autem amíci mystéria, desperátio est ánimæ infelícis. Annuens óculo fábricat iníqua, et nemo eum abjíciet : in conspéctu oculórum tuórum conculcâvit os suum, et super sermónes tuos admirábitur : novíssimè autem pervértet os suum, et in verbis tuis dabit scándalum. Qui in altum mittit lápidem, super caput ejus cadet : et plaga dolósa, dolósi dívidet vúlnera. Et
D qui fóveam fodit, íncidet in eam : et qui stâtuit lápidem próximo suo, offéndet in eo : et, qui láqueum álii ponit, períbit in illo. Faciénti nequíssimum consílium, super ipsum devolvêtur, et non agnóscet unde advéniet illi. Illúsio, et impropérium superbórum, et vindícta sicut leo insidiábitur illi. Láqueo períbunt qui oblectántur casu justórum : dolor autem consúmet illos ántequam moriántur. (*Cap.* xxviii.) Relínque próximo tuo nocénti te : et tunc deprecánti tibi peccâta solventur. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim (*III Regum cap.* xii).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Hieróboam fecit solemnitâtem fíliis Israël, et ascéndit super altâre, ut adolêret incénsum. (*Cap.* xiii.) Et ecce vir Dei venit de Judá in sermóne

Dómini in Bethel, Hieróboam stánte super altáre, et thus jaciénte. Et exclamávit contra altáre in sermóne Dómini, et ait : Altáre, altáre, hæc dicit Dóminus : Ecce fílius nascétur dómui David, Josías nómine, et immolábit super te sacerdótes excelsórum, qui nunc in te thura succéndunt, et ossa hóminum super te incéndet. Dedítque in illa die signum, dicens : Hoc erit signum, quod locútus est Dóminus : Ecce altáre scindétur, et effundétur cinis, qui in eo est. Cùmque audísset rex sermónem hóminis Dei, quem inclamáverat contra altáre in Bethel, exténdit manum suam de altári, dicens : Apprehéndite eum. Et exáruit manus ejus, quam exténderat contra eum : nec váluit retráhere eam ad se. Altáre quoque scissum est, et effúsus est cinis de altári juxta signum quod prædíxerat vir Dei in sermóne Dómini. Et ait rex ad virum Dei : Deprecáre fáciem Dómini Dei tui, et ora pro me, ut restituátur manus mea mihi. Orávit vir Dei fáciem Dómini, et revérsa est manus regis ad eum, et facta est sicut priùs fúerat. Locútus est autem rex ad virum Dei : Veni mecum domum ut prándeas, et dabo tibi múnera. Respondítque vir Dei ad regem : Si déderis mihi médiam partem domûs tuæ, non véniam tecum, neque cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto : sic enim mandátum est mihi in sermóne Dómini præcipiéntis : Non cómedes panem, neque bibes aquam, nec revertéris per viam quà venísti. Abiit ergo per áliam viam, et non est revérsus per iter, quo vénerat in Bethel. Prophétes autem quidam senex habitábat in Bethel, ad quem venérunt fílii sui, et narravérunt ei ómnia ópera, quæ fécerat vir Dei in illà die in Bethel : et verba quæ locútus fúerat ad regem, narravérunt patri suo. Et dixit eis pater eórum : Per quam viam ábiit? Ostendérunt ei fílii sui viam, per quam abíerat vir Dei, qui vénerat de Judá. Et ait fíliis suis : Sternite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, ascéndit, et ábiit post virum Dei, et invénit eum sedéntem subtus terebínthum : et ait illi : Tu ne es vir Dei, qui venísti de Judá? Respóndit ille : Ego sum. Dixítque ad eum : Veni mecum domum, ut cómedas panem. Qui ait : Non possum revérti, neque venire tecum, nec cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto : quia locútus est Dóminus ad me in sermóne Dómini, dicens : Non cómedes panem, et non bibes aquam ibi, nec revertéris per viam quà íeris. Qui ait illi : Et ego prophéta sum símilis tui : et Angelus locútus est in sermóne Dómini, dicens : Reduc eum tecum in domum tuam, ut cómedat panem, et bibat aquam. Fefellit eum, et redúxit secum : comédit ergo panem in domo ejus, et bibit aquam. Cùmque sedérent ad mensam, factus est sermo Dómini ad prophétam, qui redúxerat eum. Et exclamávit ad virum Dei qui vénerat de Judá, dicens : Hæc tibi dicit Dóminus : Quia non obédiens fuísti ori Dómini, et non custodísti mandátum quod præcépit tibi Dóminus Deus tuus, et revérsus es, et comedísti panem, et bibísti aquam in loco in quo præcépit tibi ne cómederes panem, neque bíberes aquam, non inferétur cadáver tuum in sepúlchrum patrum tuórum. Cùmque comedísset et bibísset, strávit ásinum suum prophétæ, quem redúxerat. Qui cùm abiísset, invénit eum leo 343 in via, et occídit, et erat cadáver ejus projéctum in itínere : ásinus autem stabat juxta illum, et leo stabat juxta cadáver. Et ecce, viri transeúntes vidérunt cadáver projéctum in via, et leónem stantem juxta cadáver. Et venérunt, et divulgavérunt in civitáte, in qua prophéta ille senex habitábat. Quod cùm audísset prophéta ille, qui redúxerat eum de via, ait : Vir Dei est, qui inobédiens fuit ori Dómini, et trádidit eum Dóminus leóni, et confrégit eum, et occídit juxta verbum Dómini, quod locútus est ei. Dixítque ad fílios suos : Sternite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, et ille abiísset, invénit cadáver ejus projéctum in via, et ásinum et leónem stantes juxta cadáver : non comédit leo de cadávere, nec læsit ásinum. Tulit quoque prophétes cadáver viri Dei, et pósuit illud super ásinum, et réversus íntulit in civitátem prophétæ senis, ut plángerent eum, et pósuit cadáver ejus in sepúlcro suo : et planxérunt eum : Heu, heu, mi frater. Cùmque planxíssent eum, dixit ad fílios suos : Cùm mórtuus fúero, sepelíte me in sepúlcro, in quo vir Dei sepúltus est : juxta ossa ejus pónite ossa mea : ℟. Amen.

Antiphona 1. Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea : in me pertransiérunt iræ tuæ : circuiérunt me sicut aqua, totà die : circumdedérunt me simul. Elongásti à me amícum meum, et notos meos præ miséria. ℣. Dómine Deus salútis meæ, in die clamávi, et nocte coram te. *Non dicitur* Glória.

Orátio. Egénti, et in labóribus consisténti Ecclésiæ tuæ, Christe, citiùs consolátor occúrre : ut tu, qui pro ea egens et pauper efféctus es, donis cœléstibus eam in futúro remúneres. ℟. Amen.

Antiphona 2. Deus, injústi insúrgunt super me, et synagóga impiórum quærit ánimam meam et non præpónent te ante se. ℣. Et tu, Dómine Deus, miserátor, et miséricors et verax. *Non dicitur* Glória.

Orátio. Salvátor et Dómine, quem injústa super te insurgéntium malítia pérculit; et synagóga impiórum linguis sæviens crucifíxit; da nobis alto pietátis te semper mystério sequi : ut in eo quòd tu pro nobis et crucem passus es et sepúlchrum, nos devícto sæculo victóres transeámus ad cœlum. ℟. Amen.

Antiphona 3. Conturbátus sum à voce inimíci, et à tribulatióne peccatóris. Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : et in ira moléstí erant mihi. ℣. Cor meum conturbátum est in me, et formído mortis cécidit super me.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Orátio. Contristámur ecce Dómine à voce inimíci, dum ferália super nos cadunt jácula ódii : sed tu, qui pro nobis acérba sustulísti oppróbria, nos fámulos tuos et à tribulatióne peccatóris elónga; et declinántes in nos iniquitátes virtútis tuæ dispérde poténtià.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Antiphona. Exsúrge, Dómine, et intende judício meo; Deus meus, et Dóminus meus in causam meam. *Psalmus* XXXIV.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua custodíre nimis. ℣. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini.

Hymnus. Vocáris ad vitam. *fol.* 334.

Capitula. Deus auctor lúminis, cónditor claritátis, qui summovísti ómnia ópera tenebrárum, ut in nobis lucis tuæ plenitúdo regnáret; réspice, quæsumus; et per hoc lumen accensum hanc grátiam benedictiónis à nobis ómnibus exorátus infúnde : ut, sicut hæc flamma in altáris tui obséquium constitúta vincit ténebras ac repéllit, ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster

Benedictio. Christus Dóminus vos custódiat propítius, et benedicat placátus. ℟. Amen. Cleméntia suá vos prótegat, et à cunctis malis incessánter deféndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeátis múnere digni, qui peccatórum veniam concédit benígnus. ℟. Amen.

Lauda. Inquiréntes Dóminum. *Quære. f.* 340.

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Exsúrge Dómine, salva me Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. *Psalmus* III.

Orátio. Exsúrge Dómine Deus noster in auxílio. *fol.* 258.

Antiphona 1. Eripe à frámea ánimam meam, 344
Dómine, et de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leónis : et à córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudábo te. *Non dicitur* Glória.

Orátio. Christe Fili Dei éripe ánimam nostram à frámea inimíci potentíssimi : ut tu noster sis semper liberátor de ore leónis; qui ánimam tuam poténter eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antiphona 2. Locúti sunt adversùm me linguá dolósa, et sermónibus ódii circumdéderunt me ; debellábant me gratis. Pro eo ut dilígerent me, detrahébant mihi : ego autem orábam. ℣. Posuérunt adversùm me mala pro bonis : et ódium pro dilectióne mea.

Orátio. Adversùm te inimíci tui, Dómine, malum locúti sunt; tunc útique quando te Magístrum bonum captiósa adulatióne laudábant. Qui ergo odiósis sermónibus eórum expugnári et circúmdari te passus es; confessiónis nostræ, súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antiphona 3. Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea, dicat vero Israël. Sæpe à juventúte mea : etenim non potuérunt mihi. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : longè fecérunt injustítiam suam. ℣. Confundántur et avertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Orátio. Ecce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas oneròsa peccántium fabricáta est superbórum; cùm incorrigíbiles móribus, membra tua atrócíter expúgnant. Da ergo, quæsumus, nobis, ita toleránitæ virtúte fulcíri; ut eos, quos in dorso ánimæ nostræ sanándos portámus, salúbriter nobíscum ad cœléste stábulum reportémus : quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, et nos de prædicatióne mereámur percípere lucrum, et ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum. ℟. Amen.

℟. Collocavérunt me, quasi signum ad lánceam, inimíci mei, et bráchio suo comprehendérunt me. Cibavérunt me amaritúdine, et ebriavérunt felle únicam meam. Percussérunt ad númerum dentes meos; *P.* Et consummavérunt in pace ánimam meam. ℣. Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacu vita mea, et posuérunt lápidem super me; *O.* Et consummavérunt.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine déxterá tuá; et, qui dedísti timéntibus te crucis significatiónem, da pleníssimæ fídei dignitátem : ut, quos peccántes répuleras, converténtes suscípias : et tu da in tribulatióne auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium : et ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitátem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : et exultábit lingua mea justítias tuas. *Psalmus* L.

Orátio. Christe Deus nostræ salútis, qui passiónibus tuis nostrórum críminum passiónes extínguis; líbera nos de sánguinum viris, et ab ómnibus corruptiónibus nostris : ut facta carnis et sánguinis declinántes, non virórum sánguinum præcipítio interítûs, sed placéntium tibi mereámur número aggregári. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine, vim pátior, respónde pro me. Quid dicam, aut quid respondébo tibi, cùm ipse fécerim?

Cánticum. Ego dixi : In dimídio diérum meórum, etc. *fol.* 122.

Orátio. Recordáre Dómine Jesu Christe, quóniam passus es in conspéctu inimicórum tuórum; dum te innocéntem invenissent in fictiónibus eórum; sed quia nos ab inimícis nostris infestámur, præsta, ut respónsio nostra apud te vera inveniátur. ℟. Amen.

Matutinárium. Rex meus et Deus meus, ad te orábo : Dómine manè exáudies vocem meam. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orábo, Dómine.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : laudáte eum in excélsis. Laudáte omnes Angeli ejus : laudáte.

tio libri Maláchim (*III Regum cap.* XVII).
Deo grátias.

s diébus locútus est Dóminus ad Heliam Thesbi-
cens : Recéde hinc, et vade contra oriéntem, et
lere in torrénte Carith, qui est contra Jordánem,
ibi de torrénte bibes : corvísque præcépi ut
te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum
: cùmque abiisset, sedit in torrénte Carith,
contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei
et carnes manè, simíliter panem et carnes
, et bibébat de torrénte. Post dies autem ali-
s siccátus est torrens : non enim plúerat su-
ram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum,
: Surge, et vade in Saréptam Sidoniórum, et
s ibi : præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut
te. Surréxit, et ábiit in Saréptam Sidonió-
ùmque venísset ad portam civitátis, appáruit
er vídua cólligens ligna, et vocávit eam, di-
ei : Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam.
e illa pérgeret ut afférret, clamávit post ter-
us, dicens : Affer mihi, óbsecro, et buccéllam
n manu tua. Quæ respóndit : Vivit Dóminus
uus, quia non hábeo panem, nisi quantum
s cápere potest farínæ in hydria, et páululum
lécytho : en cólligo duo ligna, ut ingrédiar et
illud mihi et fílio meo, ut comedámus, et
nur. Ad quam Helías ait : Noli timére, sed
st fac, sicut dixísti : verúmtamen mihi primùm
ipsa farínula subcinerícium panem párvulum,
r ad me : tibi autem et fílio tuo fácies póstea.
utem dicit Dóminus Deus Israël : Hydria fa-
on defíciet, nec lécythus ólei minuétur usque
m in qua Dóminus datúrus est plúviam super
terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum He-
t comédit ipse, et illa, et domus ejus : et ex
a hydria farínæ non defécit, et lécythus ólei
t imminútus juxta verbum Dómini, quod locú-
erat in manu Helíæ. Factum est autem post
hæc, ægrotávit fílius mulíeris matrisfamílias,
t lánguor fortíssimus, ita ut non remanéret in
litus. Dixit ergo ad Heliam : Quid mihi et tibi
i? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur
tátes meæ, et interfíceres fílium meum? Et ait
n Helias. Da mihi fílium tuum. Tulítque eum
u ejus, et portávit in cœnáculum ubi ipse ma-
, et pósuit super lectum suum. Et clamávit ad
um, et dixit : Dómine Deus meus, étiamne ví-
, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti
erfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque
s est super púerum tribus vícibus, et clamávit
minum, et ait : Dómine Deus meus, revertátur,
ro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exau-
Dóminus vocem Helíæ : et revérsa est ánima
intrà eum, et revíxit. Tulítque Helías púerum,
ósuit eum de cœnáculo in inferiórem domum,
didit matri suæ, et ait illi : En vivit fílius tuus.
ue múlier ad Heliam : Nunc in isto cognóvi,
am vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo
t est. ℟. Amen.

A *Hymnus.* Noctis tempus jam. *fol.* 257.

Capítula. Deus Dei Fili, qui díligens óderis, et parcens occidéndus impéteris, dum in persecutóribus tuis, et benígnus osténderis, et miséricors invenîris; da nobis, ut per passiónis tuæ vúlnera, nostra expiéntur delícta : ut, qui húmilis pro nobis passus es mortem, gloriósus ætérnam nobis tríbuas claritátem.

Pater noster.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. ℣. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Orátio. Educa Dómine super aquam refectiónis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis : ut, B legálibus inebriáta doctrínis, illuc nostrum rápiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatórum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* XV).

℟. Deo grátias.

Fili, multa est sapiéntia Dei, et fortis in poténtia, videns omnes sine intermissióne. Oculi Dómini ad timéntes eum, et ipse agnóscit omnem óperam hóminis. Atténdite ab hómine iníquo, et à próximo cave. (*Cap.* XVII.) Viæ eórum coram ipso sunt semper, non sunt abscónditæ ab óculis ipsius. In unamquámque gentem præpósuit rectórem : et pars Dei Israël facta est manifésta. Et ómnia ópera eórum sicut sol C in conspéctu Dei : et óculi ejus sine intermissióne inspiciéntes in viis eórum. Non sunt abscóndita testaménta per iniquitátem eórum, et omnes iniquitátes eórum in conspéctu Dei. Eleëmósyna viri quasi signáculum in ipso, et grátiam hóminis quasi pupíllam conservábit : et póstea resúrget, et retríbuet illis retributiónem, unicuíque in caput illórum, **346** et convértet inferióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam justítiæ, et corroborávit deficiéntes sustinére, et destinávit sortem veritátis. Convértere ad Dóminum, et relínque peccáta tua : et sta in sortem præpositiónis et oratiónis altíssimi Dei. ℟. Amen.

Léctio Hieremíæ Prophétæ. Threnórum (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Ego vir videns paupertátem meam, et virga indignatiónis ejus. Me minávit, et addúxit in ténebris, D et non in lucem. Tantùm in me vertit manum suam totâ die. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre. In tenebrósis conlocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit advérsùm me, ut non egrédiar : aggravávit cómpedem meum. Sed et cùm clamávero, et orávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas subvértit. Ursus insidians factus est mihi, leo in abscóndito. Sémitas meas subvértit, et confrégit me : pósuit me desolátam. Teténdit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagíttam : misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo

meo, cánticum eórum totâ die. Replêvit me amaritudínibus, inebriâvit me absynthio. Confrêgit ad númerum dentes meos, cibâvit me cínere. Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, et posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum : et dixi : Périi. Invocâvi nomen tuum Dómine de lacis novíssimis. Vocem meam audísti : ne avértas aurem tuam à singúltu meo gravíssimo et clamóribus. Appropinquásti in die, quâ te invocávi : dixísti : Ne tímeas. Judicâsti Dómine causam ánimæ meæ, redémptor vitæ meæ. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsùm me : júdica judícium meum. Audísti obpróbria eórum Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsùm me; labia insurgéntium mihi, et meditatiónes eórum advérsùm me totâ die. Sessiónem eórum, et resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Redde eis vicem Dómine juxta ópera mánuum suárum. Dabis eis scutum cordis labórem tuum. (*Cap.* IV.) Velociòres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli : super montes persecúti sunt nos, in desérto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccâtis nostris : cui díximus : In umbra tua vivêmus in géntibus. ℟. Amen.

Antiphona 1. Líbera me, Dómine, de ore leónis : et de manu canis éripe ánimam meam. Ut narrem nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudábo te, Dómine Deus meus. ℣. Eripe à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam.

Orátio. Líbera nos Dómine de ore leónis; qui injúriam perpéssus es crucis; ut in médio Ecclésiæ te laudántes, narrêmus nomen tuum frátribus nostris : qui solus victor factus es mortis. ℟. Amen.

Antiphona 2. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me. Retribuébant mihi mala pro bonis. Ego autem induêbam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. ℣. Sicut próximum, et sicut fratrem nostrum, ita complacêbam : tanquam lugens et contristâtus ita humiliâbar.

Orátio. Deus Dei Fili, advérsùs quem exurgéntes iníqui, dum ignoránda intérrogant, se ipsos ignorántiâ cæcitâtis júgulant reddéntes tibi pro bonis mala : da nobis, sic in tuis passiónibus conlætári, ut in cœléstis glóriæ cúriâ mereâmur coronándi admítti. ℟. Amen.

Antiphona 3. Impropérium, et misériam expectâvit ánima mea. Et sustínui qui mecum contristarêtur, et non fuit : consolántem me non invéni. ℣. Et dedérunt in escam meam fel : et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Conclûsit vias meas inimícus : insidiâtor factus est mihi, sicut leo in abscónditis. Sémitam meam subvértit, et confrêgit. Teténdit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagíttam. Replêvit, et inebriâvit me amaritúdine. Comprehendérunt me inimíci mei sine causa quasi avem in muscípula. Deduxérunt in lacu mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. Vide Dómine iniquitátes eórum et júdica causam ánimæ meæ, *P.* Defénsor vitæ meæ.

℣. Sessiónem eorum et resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Redde eis vicem Dómine, *P.* Defénsor.

Preces. Parce, Jesu redémptor; súbveni redémptis delens peccâta nostra. *P.* Prétio sánguinis. ℣. Sacrátæ manus illæ, quæ cruci sunt affixæ, nos à delícto purgent *P.* Prétio. ℣. Vox, quæ orâvit Patrem, ut hóstibus **347** párceret, hæc nos tibi comméndet delens peccâta nostra *P.* Prétio. ℣. Omni nos reple bono; et fac carêre malo, ut satiêmur omnes *P.* Prétio. ℣. Hódiè finem nostris pone, Christe, delíctis, ut crâs reficiâmur *P.* Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144

Capitula. Christe Dei Fili, quem atrox persequéntium turba cæco furóre perséquitur, et pérsequens obcæcâtur : dum Hóminem in te passiónibus punit, et, Deitâtis in te substántiam non agnóscit; concéde nobis, ut, te Deum verum, et Hóminem, unum Christum esse faténtes, ab ætérnis supplíciis habéri mereâmur extórres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Périit sanctus de terra, et rectus in homínibus non est : omnes in sánguine insidiántur, vir fratrem suum ad mortem venâtur. Malum mánuum suârum dicunt bonum : princeps póstulat, et judex in reddéndo est : et magnus locûtus est desidérium ánimæ suæ, et conturba érunt eam. Qui óptimus in eis est, quasi paliûrus : et qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculatiónis tuæ, visitátio tua venit : nunc erit vástitas eórum. Nolíte crédere ab amíco : et nolíte confídere in duce : ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custódi claustra oris tui. Quia fílius contuméliam facit patri, et fília consúrget advérsùs matrem suam, nurus advérsùs socrum suam : et inimíci hóminis doméstici ejus. Ego autem ad Dóminum aspíciam, expectâbo Deum salvatórem meum : áudiet me Deus meus. Ne lætâris inimíca mea super me, quia cécidi : consúrgam, cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est. Iram Dómini portâbo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, et fáciat judícium meum : edûcet me in lucem, vidêbo justítiam ejus. Et aspíciet inimíca mea, et operiêtur confusióne, quæ dicit ad me : Ubi est Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam : nunc erit in conculcatióne ut lutum plateârum. Dies, ut ædificéntur macériæ tuæ : in die illa longè fiet lex. In die illa et usque ad te véniet Assur, et usque ad civitátes munítas; et à civitátibus munítis usque ad flumen, et ad mare de mari, et ad montem de monte. Et terra erit in desolatiónem propter habitatóres suos, et propter fructum cogitatiónum eórum. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditâtis tuæ. ℟. Amen.

Antiphona 1. Venántes captâti sunt quasi avem inimíci mei gratis. Morti tradidérunt ánimam meam

℣. Et tu Dómine deridébis eos : pro nihilo habébis omnes gentes.

Orátio. Christe Dei Fili, qui sine causa delícti, et morti es tráditus, et venántium láqueis inretítus; fácito, ut per indébitam mortem tuam mors nobis débita devincátur : ut, qui pro nobis es tráditus ínnocens, per bonum innocéntiæ ad te nos fácias quandóque pervenire felíces. ℟. Amen.

Antiphona 2. Totâ die exprobravérunt me inimíci mei : et qui me laudábant advérsùm me jurábant; tu autem Dómine miserére mei. ℣. Quia cínerem sicut panem manducábam, et potum meum cum fletu miscébam.

Orátio. Totâ die exprobrábant te inimíci tui injústè; cùm te mundi Dóminum non solùm non agnóscerent; sed et viri pacífici advérsùs te juràrent : Præsta ergo nobis, ut qui passiónem tuam rectè crédimus; in resurrectióne ætérna tecum páriter sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dóminus mihi adjùtor est : non timébo, quid mihi fáciat homo. Dóminus mihi adjùtor est : et ego vidébo inimícos meos. ℣. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem : et Dóminus suscépit me.

℟. Súbitò vulnerâvit me ínvidus diábolus, et ad nihilum redácta sunt ossa mea. Fratres mei testimónium dicunt contra me : *P*. Líbera me, Dómine. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatóris : et ab homínibus iníquis *P*. Líbera me, Dómine.

Preces. Parce, Jesu redémptor, et súbveni redémptis delens peccàta nostra *P*. Prétio sánguinis tui. ℣. Corpus nostrum, quod cruci affigi voluísti, te judicánte, salva *P*. Prétio. ℣. Non júdices in ira, pro quibus judicàtus es, álapis es cæsus delens peccàta nostra *P*. Prétio. ℣. Quórum peccàta tuis in húmeris portásti; hos, ne ruant, custódi *P*. Prétio. ℣. Hódie in nobis purgatiónem fœtóris séntiant, et cras reple delens peccàta nostra. *P*. Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol*. 144.

348 *Orátio*. Christe Deus, qui injúriam mortis et crucis pro nobis sustulísti; da nobis, ut per te victóres efficiâmur nostri piáculi : ut in eo, quod tu post mortem resúrgis in glóriam, nos à morte vitiórum, numquam ultérius casúri resurgâmus per grátiam.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomónis (*Cap*. XVI).

℟. Deo grátias.

Fili, Deus sermóne suo ómnia sanat. Ipse enim vitæ et mortis habet potestàtem, et dedùcit ad portas mortis, et redùcit : homo autem occidit per malítiam ánimam suam, et cùm exíbit spíritus, non revertétur, nec revocâbit ánimam, quæ recépta est : sed tuam, Dómine, effúgere manum impossíbile est. Negántes enim te nosse ímpii, per fortitúdinem bráchii tui flagelláti sunt : novis aquis, et grandínibus persecutiónem passi, per ignem consummáti. Quod enim mirábile in aqua erat, quòd ómnia extínguit, plus ignis valébat : vindex enim est orbis justórum : A sed ut ipsi vidéntes scirent, quóniam Dei judício patiúntur persecutiónem. Et quodam témpore in aqua supra virtùtem ignis ardébat, ut iníquæ terram nativitàtis exterminàret. Pro quibus angelórum esca nutrísti pópulum tuum, et parâtum panem de cœlo præstitísti eis sine labóre, omne delectaméntum in se habéntem, et omnis sapóris suavitàtem. Ut scirent filii tui, quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitàtis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credunt, consèrvat. Quod enim ab igne non póterat exterminári, statim ab exíguo rádio solis calefáctum tabescébat : ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet prævenire solem ad benedictiónem, et ad oriéntem lucis te Dóminum adoràre. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim (*III Regum cap*. XVIII).

B ℟. Deo grátias.

In diébus illis : Factus est sermo Dómini ad Helíam Thesbìtem, dicens : Vade, et osténde te Achab, ut dem plúviam super fáciem terræ. Ivit ergo Helías ut osténderet se Achab : erat autem fames véhemens in Samaría. Vocavítque Achab Abdíam dispensatórem domûs suæ : Abdías autem timébat Dóminum Deum valde. Nam cùm interfíceret Jézabel prophétas Dómini, tulit ille centum prophétas, et abscóndit eos quinquagénos, et quinquagénos in spelúncis, et pavit eos pane et aquâ. Dixit ergo Achab ad Abdíam : Vade in terram ad univérsos fontes aquàrum, et in cunctas valles, si fortè possímus invenire herbam, et salvàre equos et mulos, et non pénitùs juménta intér- C eant. Divisérúntque sibi regiónes, ut circumírent eas : Achab ibat per viam unam, et Abdías per viam álteram seórsùm. Cùmque esset Abdías in via, Helías occúrrit ei : qui cùm cognovisset eum, cécidit super fáciem suam, et ait : Num tu es dómine mi, Helías? Cui ille respóndit : Ego. Et dixit : Vade, et dic dómino tuo : Adest Helías. Et ille, Quid peccávi, inquit, quóniam tradis me servum tuum in manu Achab, ut interfíciat me? Vivit Dóminus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, in quo non míserit dóminus meus, te requírens : et respondéntibus cunctis : Non est hic : adjurâvit regna síngula et gentes, eò quòd mínimè reperiréris. Et nunc dicis mihi : Vade, et dic dómino tuo : Adest Helías. Cùmque recéssero à te, spíritus Dómini asportàbit te in D locum, quem ego ignóro : et ingréssus nunciàbo Achab, et non invéniens te, interfíciet me : servus autem tuus timet Dóminum ab infántia sua. Numquid non indicàtum est tibi dómino meo, quid fécerim cùm interfíceret Jézabel prophétas Dómini, quòd abscónderim de prophétis Dómini centum viros quinquagénos et quinquagénos in spelúncis, et páverim eos pane et aqua? Et nunc tu dicis : Vade, et dic dómino tuo : Adest Helías : ut interfíciat me? Et dixit Helías : Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparébo ei. Abiit ergo Abdías in occúrsum Achab, et indicàvit ei. Venítque Achab in occúrsum Helíæ. Et cùm vidísset eum, ait : Tu ne es ille, qui contúrbas Israël? Et ille ait : Non ego turbávi Israël, sed tu, et domus patris tui, qui

dereliquistis mandáta Dómini, et secúti estis Baálim. A Verúmtamen nunc mitte, et cóngrega ad me univérsum Israël in monte Carméli, et prophétas Baal quadringéntos quinquaginta, prophetásque lucórum quadringéntos, qui cómedunt de mensa Jézabel. Misit Achab ad omnes filios Israël, et congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Helías ad omnem pópulum Israël, ait : Usquequò claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum : si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei **349** pópulus verbum. Et ait rursus Helías ad pópulum : Ego remánsi prophéta Dómini solus : prophétæ autem Baal quadringénti et quinquaginta, prophetæque lucórum quadringénti viri sunt. Dentur nobis duo boves; et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem B autem non suppónant : et ego fáciam bovem álterum, et impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dei mei : et Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait : Optima propósitio, quam locútus est Helías. Dixit ergo Helías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis : et invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cùm tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt : et invocábant nomen Baal de manè usque ad merídiem, dicéntes : Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret : transiliebántque altáre, quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudébat illis Helías, dicens : Clamáte C voce majóre : Deus enim est, et fórsitan lóquitur, aut in diversório est, aut in itínere, aut certè dormit, ut excitétur. Clamábant ergo voce magnâ, et incidébant se juxta ritum suum cultris, et lanceólis, donec perfunderéntur sánguine. Postquam autem tránsiit merídies, et illis prophetántibus vénerat tempus, quo sacrifícium offérri solet, nec audiebátur vox, nec áliquis respondébat, nec attendébat orántes : dixit Helías omni pópulo : Veníte ad me. Et accedénte ad se pópulo, curávit altáre Dómini, quod destrúctum fúerat : et tulit duódecim lápides juxta númerum tribuum filiórum Jacob, ad quem factus est sermo Dómini, dicens : Israël erit nomen tuum. Et ædificávit de lapídibus altáre in nómine D Dómini : fecítque aquædúctum, quasi per duas aratiúnculas, in circúitu altáris, et compósuit ligna : divisítque per membra bovem, et pósuit super ligna, et ait : Impléte quátuor hydrias aquâ, et fúndite super holocáustum, et super ligna. Rursúmque dixit : Etiam secúndò hoc fácite. Qui cùm fecíssent secúndò, ait : Etiam tértiò id ipsum fácite. Fecerúntque tértiò, et currébant aquæ circum altáre, et fossa aquædúctûs repléta est. Cùmque jam tempus esset ut offerrétur holocáustum, accédens Helías prophéta, ait : Dómine Deus Abraham, et Isaac, et Israël, osténde hódie quia tu es Deus Israël, et ego servus tuus, et juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me Dómine, exáudi me : ut discat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, et tu convertísti cor eórum iterùm. Cécidit autem ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, púlverem quoque et aquam quæ erat in aquædúctu lambens. Quod cùm vidísset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, et ait : Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixítque Helías ad eos : Apprehéndite prophétas Baal, et ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendíssent, duxit eos Helías ad torréntem Cison, et interfécit eos ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua. ℣. Dóminus retribuet pro me : Dómine misericórdia tua in ætérnum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Orátio. Si ambulavérimus in médio tribulatiónis nostræ, Dómine vivífica nos; et super iram inimicórum nostrórum emítte manum tuam : et líbera nos déxterâ tuâ, qui vicisti mundum per Crucis tuæ invictíssimum signum : ut per te ab aëreis hujus mundi potestátibus insigniter liberáti, triumphántes et ovántes petámus íntima cœli. ℟. Amen.

Antíphona 2. Pone, Dómine, láchrymas meas in conspéctu tuo; convertántur inimíci mei retrorsùm, et cognóscam ego, quia tu es Deus meus. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me. Multiplicásti ánimam meam in virtúte : ecce cognóvi, quóniam Deus meus es tu.

Orátio. Pone Dómine in conspéctu tuo contra eos, qui nos odérunt, nostrárum óbices lachrymárum : ut jam tandem inimíci nostri convertántur retrórsùm, qui nos insáno ódio persequúntur : sicque, rogámus, nostri críminis incéndia ubértas lachrymárum extínguat, ut passiónis tuæ celébritas per arctam gradiéntes viam ad gáudia nos pértrahat infinita. ℟. Amen.

Antíphona 3. A láqueo linguæ iníquæ líbera me, Dómine, et à lábiis operántibus mendácium. Líbera me à rugiéntibus, parátis ad escam, et de manu quæréntium ánimam meam. ℣. Ad Dóminum cùm tribulárer **350** clamávi : et exaudívit me.

Hymnus. O Nazaréne. *fol*. 144.

Orátio. Christe Dei Patris indivídua proles, qui adsúmpto hómine láqueos iníquæ linguæ perpéssus es; tu Ecclésiam tuam ab ómnium passiónum inlécebris líbera; à nocibilitáte labiórum detrahéntium inlæsam consérva : quátenus à rugiéntibus, minístris scílicet diabólicæ potestátis exémpta, tibímet cœlésti in cúria inhæreat gloriósa.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Antíphona. Invoca me in die tribulatiónis : et erípiam te, et glorificábis me. *Psalmus* XLIX.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua; et salutáre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis.

Hymnus. Vocàris ad vitam. *fol.* 334. *Capitula.* Deus auctor lúminis. *fol.* 343. *Lauda.* Hæc est generatio. *fol.* 345.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : dentes peccatórum contrivísti. *Psalmus* III.

Orátio. Confessiónem nostram Dómine post quietem, dignam tuis conspéctibus éffice : ut sicut resurréctio nostra in te sumpsit exórdium ; ita vita nostra à te hábeat præmium, nostràque fragilitas tuo muniàtur auxilio : ut hóstium míllia rábido nos circumdántium frémitu, tuo dispargántur judício, tuóque conterántur respéctu, tuísque jáculis vulneréntur : et plebs à te cóndita, à te redémpta, ex te suscépta, fidei mérito sanctóque famulátu semper ad te concúrrat ; tuísque in átriis te crebrò laudatùra consúrgat. ℟. Amen.

Antiphona 1. Pósui fáciem meam ut petram durissimam, et scio quóniam non confúndar. Juxtà est enim qui me justíficat. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me libera me.

Orátio. Christe Deus, qui mundum véniens liberatùrus in carne, fáciem tuam, ut petram posuísti durissimam ; érige nos passiónis tuæ exémplo et crucis circumvàlla præsídio : ut et infidélitas per te confùsa dispéreat, et rursum fidélitas à te coronatùra pervéniat. ℟. Amen.

Antiphona 2. Cóngrega, Dómine, inimícos meos quasi gregem ad víctimam : sanctífica illos in die occisiónis : quia dixérunt : Non vidébit novíssima nostra. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam : et clamor meus ad te pervéniat. Non avértas fáciem tuam à me.

Orátio. Congrega, Dómine, inimícos tuos quasi gregem ad víctimam, quò aut resipiscéntes ad véniam rédeant, aut in malis perdurántes æternitàtis judício contabéscant : ut tu solus, qui víctima pro nobis munda oblàtus es Patri, victóres nos efficias críminis nostri. ℟. Amen.

Antiphona 3. Non avértas aurem tuam à singúltu meo, et clamóribus, Dómine Deus meus : appropinqua in die tribulatiónis, et dic ánimæ meæ : Ne tímeas. Vide, Dómine, iniquitátes eórum adversùm me : júdica judícium meum.

Orátio. Non avértas aurem tuam à singúltu nostro, Dómine, nec tuum remóveas aspéctum à corde contrito ; sed in auxílium Ecclésiæ tuæ appropínqua : ut, qui tuis passiónibus conformàtur, tuis quoque munéribus consolètur. ℟. Amen.

℟. Omnes adversárii mei persecúti sunt me, et non sunt satiáti ; ecce stylo scribéntur sermónes mei, et reponéntur in libro, ut sint in testimónium : ego scio quia ætérnus est. *P.* Qui me dereliquit super terram. Resúrget caro mea, quæ ista pátitur. ℣. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradico. Ecce Deus auxiliàtor meus. *P.* Qui.

Orátio. Omnipotens Dei Filius Christe, cujus verba stylo férreo, forti scílicet senténtià Patrum, scripta dignoscúntur ; in petra prædurissima, vidélicet géntium corda, univérsa membrórum Ecclésiæ tuæ corda emólliens, nómina eórum in página libri vitæ dígiti tui sancto stylo conscribe ; quò et naturáli turgédine cáreant, et veræ humilitàtis grátià enitéscant. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Deus, propter te à peccátis meis fáciem tuam avérte : et omnes iniquitátes meas dele. Quóniam ego in iniquitátibus concéptus sum : et in peccátis péperit me mater mea. *Psalmus* L.

351 *Orátio.* Agnoscéntibus nobis. *fol.* 259.

Antiphona Dóminus mecum est quasi bellàtor fortis : idcircò qui persequúntur me, cadant, et infirmi fiant : confundántur vehementer, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. *fol.* 276.

Orátio. Redémptor humáni géneris Dómine Deus bellàtor fortis, qui torcùlar sústinens passiónis, ipsum quoque torcùlar in quo calcàtor es, conculcàsse dignósceris; dum et à morte surgis; et eos, qui te persecúti sunt corruéntes infirmántesque osténdis : præbe nobis, in tuis passiónibus et hiláriter amaréscere, et opuléntiùs conlætári : ut, dum infidéles perfídia crúciat, fidéles convérsio ab iniquitàte absólvat. ℟. Amen.

Matutinárium. In matutínis meditàbor in te : quia fuísti adjùtor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum.

Léctio libri Maláchim (*III Regum cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus ait Helías ad Achab : Ascénde, cómede et bibe : quia sonus multæ plúviæ est. Ascéndit Achab ut coméderet, et biberet : Hélias autem ascéndit in vérticem Carméli, et pronus in terram pósuit fáciem suam inter génua sua, et dixit ad púerum suum : Ascénde, et próspice contra mare. Qui cùm ascendisset, contemplàtus ait : Non est quicquam. Et rursùm ait illi : Revértere septem vícibus. In séptima autem vice, Ecce nubécula parva quasi vestígium hóminis ascendébat de mari. Qui ait : Ascénde, et dic Achab : Junge currum tuum et descénde, ne óccupet te plúvia. Cùmque se vérteret huc atque illuc, ecce cœli contenebráti sunt, et nubes, et ventus, et facta est plúvia grandis. Ascéndens ítaque Achab ábiit in Jézrahel : et manus Dómini facta est super Helíam, accinctísque lumbis currébat ante Achab, donec veniret in Jézrahel. (*Cap.* XIX.) Nunciàvit autem Achab Jézabel ómnia quæ fécerat Hélias, et quómodo occidísset univérsos prophétas Baal gládio. Misítque Jézabel núncium ad Helíam, dicens : Hæc mihi fáciant dii, et hæc addant, nisi hac horà cras posúero ánimam tuam sicut ánimam uníus ex illis. Tímuit ergo Helías, et surgens ábiit, quocúmque eum ferébat volúntas : venítque in Bersabee Judà, et dimísit ibi púerum suum, et perréxit in de-

sértum, viam unius diéi. Cùmque venisset, et se- A
dêret subter unam juniperum, petivit ánimæ suæ, ut morerêtur, et ait : Súfficit mihi Dómine, tolle ánimam meam : neque enim mélior sum, quàm patres mei. Projecítque se, et obdormivit in umbra juníperi et ecce angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi : Surge, cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis, et vas aquæ : comêdit ergo, et bibit, et rursùm obdormivit. Reversúsque est angelus Dómini secúndò, et tétigit eum, dixítque illi : Surge, cómede : grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comêdit, et bibit, et ambulàvit in fortitúdine cibi illius quadragínta diêbus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Oreb. Cùmque venísset illuc, mansit in spelúnca : et ecce sermo
Dómini ad eum, dixítque illi : Quid hic agis Helia? B
At ille respóndit : Zelo zelàtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum Dómini filii Israël : altária tua destruxérunt, et prophétas tuos occidérunt gládio, et derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait ei : Egrédere, et sta in monte coram Dómino : et ecce Dóminus tránsiit, et spíritus grandis et fortis subvértens montes, et cónterens petras ante Dóminum : non in spíritu Dóminus, et post spíritum commótio : non in commotióne Dóminus, et post commotiónem ignis : non in igne Dóminus, et post ignem síbilus auræ ténuis. Quod cùm audísset Helías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncæ, et ecce vox ad eum, dicens : Quid hic
agis, Helia? et ille respóndit : Zelo zelàtus sum pro C
Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Israël : altária tua destruxérunt, et prophétas tuos occidérunt gládio, et derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait Dóminus ad eum : Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum : cùmque pervéneris illuc, unges Azáël regem super Syriam, et Jehu filium Namsi unges regem super Israël : Heliséum autem filium Saphat, qui est de Abelméula, unges prophétam pro te. Et erit, quicúmque fúgerit gládium Azáël, occídet eum Jehu : et quicúmque fúgerit gládium Jehu, interfíciet eum Heliséus. Et derelínquam mihi in Israël septem míllia virórum, quorum
génua non sunt incurvàta ante Baal, et omne os, D
quod non **352** adoràvit eum ósculans manum. Proféctus ergo inde Helías, réperit Heliséum filium Saphat arántem in duódecim jugis boum : et ipse in duódecim jugis boum arántibus unus erat : cùmque venísset Helías ad eum, misit pállium suum super eum. Qui statim relíctis bobus cucúrrit post Heliam, et ait : Osculer, oro te, patrem meum, et matrem meam, et sic sequar te. Dixítque ei : Vade, et revértere : quod enim meum erat, feci tibi. Revérsus autem ab eo, tulit par boum, et mactàvit illud, et in arátro boum coxit carnes, et dedit pópulo, et comedérunt : consurgénsque ábiit, et secùtus est Heliam, et ministràbat ei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *Fol.* 257.

Capitula. Justus es Dómine; qui pro nobis injústè judicàtus es ínnocens : et ideó quæsumus, ut qui punitus es sine crímine tuo, absólvas nos à facínore nostro.

Pater noster.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justitiæ tuæ : et exquirant eam semper. ℣. Da mihi intelléctum, et perscrutàbor legem tuam : et custódiam illam in toto corde meo.

Orátio. Inclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua; et à pravo vanitàtis intúitu avérte : ut ab amóre terréno nos ségreges; et supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomònis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, qui déspicit pauperem, éxprobrat factóri ejus : et qui in ruína lætàtur altérius, non erit impunitus. Qui reddit mala pro bonis, non recêdet malum de domo ejus. Et qui justíficat ímpium, et qui condémnat justum, abominábilis est utérque ante Deum. Quid prodest divítias stulto habêre, cùm sapiéntiam meréri non possit? Omni témpore díligit, qui amicus est : et frater in angústiis comprobàtur. Homo stultus plaudet mánibus, cùm spopónderit pro amíco suo. Qui meditàtur discórdias, díligit rixas; et qui exáltat cor suum, quærit ruinam. Qui pervérsi cordis est, non invéniet bonum : et qui vertit linguam, íncidet in malum. Múnera de sinu ímpius áccipit, ut pervértat sémitas justi. Non est bonum, damnum inférre justo : nec percútere príncipem, qui recta júdicat. Occasiónes quærit qui vult recédere ab amíco : omni témpore erit exprobrábilis. Aqua profúnda verba justi : et torrens redúndans fons sapiéntiæ. ℟. Amen.

Léctio Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LXIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Quis est iste, qui venit de Edon, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnàtor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furôre meo, et conculcávi eos in ira mea : et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus retributiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliàtor : quæsívi, et non fuit qui adjuvàret : et salvàvit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliàta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos indignatióne meâ, et detráxi in terram virtùtem eórum. Miseratiónum Dómini recordàbor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, et super multitúdinem bonórum domus Israël, quæ largítus est eis secúndùm indulgéntiam suam, et secúndùm multitúdinem misericordiárum [illegible]. Et dixit : Verùmtamen pó-

pulus meus est, filii non negántes: et factus est eis salvàtor. In omni tribulatióne eórum non est tribulàtus, et ángelus faciéi ejus salvàvit eos: in dilectióne sua, et in indulgéntiâ suâ ipse redêmit eos, et portàvit eos, et elevàvit eos cunctis diêbus sæculi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Conclûsit inimícus viam meam, et ánima mea in dolóre turbàta est: ádjuva me, Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, et linguâ dolósâ líbera me.

Orátio, Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, cujus vias dum antíquus hostis persequéndo conclúdere nítitur, à te, qui via es, mirífice conculcàtur; ita nos, quæsumus, tuâ grátiâ circumvàlla; ut nec in via peccatórum antíqui hostis óbice concludàmur; et iterùm te juvánte per vias voluntàtis tuæ dilatàto corde currâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Semper vidébo vindíctam de inimícis meis: posuérunt gravédinem cervíci meæ: vide Dómine, et júdica, ne derelínquas me. ℣. Júdica Dómine nocéntes me **353** et expúgna impugnántes me.

Orátio. Exúrge Deus, et misericórditèr júdica terram, qui es pro nobis judicàtus in terra; qui condemnàtus absólvis reos; qui móriens vivíficas mórtuos; qui resúrgens confírmas dúbios, et confúndis iníquos. In tuam namque hereditàtem gentes credéndo vocéntur, quem resurrexísse pro salûte fidélium confiténtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Cogitavérunt mala advérsùs ánimam meam, et peccàta sua occultavérunt. Memor esto stetísse me ante fáciem tuam, et locûtum esse pro eis bona. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo: totâ die constituébant prælia. *Non dicâtur* Glória.

℟. Ecce factus sum ómnibus inimícis meis in provérbium; et longè facti sunt, qui me diligébant. Exténdit inimícus meus advérsùm me phàretram suam, et subvértit calcáneum meum. Replèta est ánima mea dolóribus. Congregàvit inimícus meus furórem suum in me, et infrémuit contra me déntibus suis. *P.* Tu autem, Dómine, líbera me, et pone me juxta te. ℣. Súbitò vulneràvit me invidus inimícus, et ad níhilum redácta sunt ossa mea. *P.* Tu autem, Dómine. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Tu pastor bone, qui pro óvibus ánimam posuísti, meménto nostri, *P.* Placàre, et miserére. ℣. Virtus perénnis, sapiéntia Dei summi, Verbum Patris, meménto nostri; *P.* Placàre. ℣. Cónditor rerum, vita ómnium, dominàtor Angelórum, meménto nostri. *P.* Placàre. ℣. Tu Dei agnus, tu pro nobis es, velut ovis, immolàtus, meménto nostri; *P.* Placàre. ℣. Innocens captus, cæsus cólaphis, latrónibus datus, meménto nostri; *P.* Placàre. ℣. Qui solus mortem nostri críminis tuâ morte devicísti, meménto nostri; *P.* Placàre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Advérsùs tuam, Christe, ánimam mala cogitántes patiénter équidem sústines, ut pro te bonum tuis pastor exémplum grégibus præbêres: dum et persequéntium jácula tóleras, et pro persequéntibus Patrem efflágitas; da ergo nobis, passiónis tuæ sacraménto à nostris passiónibus élui, ut, qui blasphemántes te patientíssimè tolerásti, credéntes tibi ab ætérna éruas damnatióne judícii.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego longè projíciam habitatóres terræ in hac vice: et tribulàbo eos ita ut non inveniántur. Væ mihi super contritióne mea, péssima plaga mea. Ego autem dixi: Planè hæc infírmitas mea est, et portàbo illam. Tabernáculum meum vastàtum est: omnes funículi mei dirúpti sunt, filii mei exiérunt à me, et non subsístunt: non est qui exténdat ultrà tentórium meum, et érigat pelles meas. Quia stultè egérunt pastóres, et Dóminum non quæsiérunt: proptérea non intellexérunt, et omnis grex eórum dispérsus est. Vox auditiónis ecce venit, et commótio magna de terra Aquilónis: ut ponat civitátes Judá solitúdinem, et habitáculum dracónum. (*Cap.* xi.) Audíte verba pacti hujus, et loquímini ad viros Judá, et ad habitatóres Hierúsalem, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Maledíctus vir, qui non audíerit verba pacti hujus, quod præcépi pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti, de fornâce férrea, dicens: Audíte vocem meam, et fácite ómnia quæ præcépi vobis, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Augeat Dóminus plebem suam, et multíplicet eam in multis míllibus populórum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdias ejus: et mirabília ejus filiis hóminum.

Orátio. Auge, Dómine, pópulum tuum nimis, eúmque vel méritis, vel rebus exálta: ut, qui invidórum déntibus mordêmur, felicióres semper, te propitiánte, constêmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Læténtur, Dómine, super elóquia tua: sicut qui invênit spólia multa. ℣. Et sacrificent sacrifícium laudis: et pronúntient ópera ejus in exultatióne.

Orátio. Læténtur, Dómine, super elóquia tua, quæ super mel et favum sunt dúlcia: quáliter nobis temporàlem dilectiónem non ínferant; sed ad supérnam semper delectatiónem ovándo perdúcant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Testimónium tuum, Dómine, fidéle, párvulis præstet sapiéntiam. ℣. Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

Orátio. Testimoniórum tuórum, Dómine, efficiàmur herédes; quæ nobis facta sunt credibília: **354** sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritàte sincêra: atque ita nostro consumméntur ópere, sicut proferúntur ex ore: regant consolatióne mœréntes; ac promptióres ad te fáciant auditóres. ℟. Amen.

℟. Gressus eórum dírige, Deus, in sémitis tuis: *P.* Ut non moveántur vestígia eórum. ℣. Declarátio

sermonum tuórum illúminat. et intelléctum dat párvulis. *P.* Ut. A

Preces. Dómine, exáudi, et salva, et libera me. *P.* Dómine, ℣. Ad te ascéndat orátio mea, Deus, et libera me. *P.* Dómine, ℣. Ne avértas fáciem tuam à me, sed líbera me, *P.* Dómine. ℣. Cogitavérunt advérsùm me: ne déseras me, sed líbera me, *P.* Dómine. ℣. Tu enim Deus auxiliàtor meus, tu ádjuva me, *P.* Dómine. ℣. Erípiat me manus excélsa tua, et prótegat me, *P.* Dómine. ℣. Adsiste mihi in adjutórium semper, et libera, *P.* Dómine. ℣. Nunc ecce oppréssit me dolor meus: jam líbera me, *P.* Dómine. ℣. Spíritus meus attenuàtus est in me: vivífica me, *P.* Dómine. ℣. Artus mei in nihilum redácti sunt, jam réfice me, *P.* Dómine. ℣. Hostes mei furórem suum implevérunt; tu érue B me, *P.* Dómine. ℣. Infremuérunt contra me déntibus suis; tu líbera me, *P.* Dómine. ℣. Aperuérunt contra me ora sua; tu custódi me, *P.* Dómine. ℣. Adsístat tibi orátio mea, Deus, et exáudi me, *P.* Dómine. ℣. Clamor meus ad te pervéniat, et exáudi me, *P.* Dómine. ℣. Virtus tua afflictum erípiat, et prótegat me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Gressus nostros Dómine in sémitis tuis confirma, ut in via tua gradiéntes, misericórdiæ tuæ nobis auxiliéntur, et in tentatiónibus tueántur: ut cùm apparúerit justítia tua, apparcâmus in conspéctu tuo sine confusióne, et satiêmur glóriâ tuâ sine confusióne. Pater noster.

Ad Vésperum.

C

Lauda. Véspere, et manè, et merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: et à viro iníquo libera me. *Psalmus* CXXXIX.

Lauda. Deus laudem meam ne tacúeris: quia ore ímpii circumdedérunt me: et expugnavérunt me gratis.

Hymnus.

Jam legis umbra clàuditur,
Novúmque Phasse pródiit,
Cùm vera lux in vésperum
Mundi subórta prémicat.
Hinc Christe rex post bíduum
Cœnæ litas convívium,
Quo pascha pridem mysticum
In pascha nostrum vértitur.
Audi fidélium préces,
Qui traditórem passus es;
Hac nocte nos inlúmina,
Carnem lava, cor præpara.
Ardor tuæ dulcédinis
Intérna nostra cóncremet;
Fides parátos ínnovet,
Opúsque ad regnum vocet.
Ut, suavitâte grátiæ
Hinc advocáti, in crástinum
Inebriêmur póculis
Tui sacráti sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capítula. Propinqua passiónis tuæ solémnia, Christe Deus, plebs devóta suscípiens, præparári tibi in hóstiam vivam desíderat; proínde quæsumus, ut qui in crástinum ad tuum accessúri sumus convívium, præsta, ut in susceptióne hujus venerándæ noctis et culpârum ténebris careâmus et amóris tui igne inflammêmur.

Pater noster.

Benedíctio. Passio nos consérvet jure perénni; ℟. Amen. Crímine nos hódie lavet, et cras múnere ditet: ℟. Amen. Quò, pulsis vítiis, Pascha cum illo celebrêtis. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine. *fol.* 352.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Deus percussísti omnes adversántes mihi sinè causa: dentes peccatórum contrivísti. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine, glória nostra, caput nostrum, ne vitiórum gúrgite mergâmur exálta; et ne nos múltiplex curvet tribulátio, súbleva: te verò nobis auxiliánte, nec multitúdo nocêbit tribulántium, et supérbia in nos frangêtur insurgéntium; tuis ergo benedictiónem infúnde in pópulis, qui auctor es et defénsor nostræ salûtis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tu Dómine demonstrásti mihi, et ego cognóvi. Quasi agnus mansuétus, **355** portàtus sum ad víctimam: et nunc cognóvi quia super me cogitavérunt consília. ℣. Et tu, Dómine, deridébis eos, et pro níhilo habèbis omnes gentes. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Quasi agnus mansuêtus tráditus pro nobis, Dómine: qui útique sine peccáto et delícto portâtus es ad victimam: præsta ergo nobis, ut innocéntiâ agni adipiscâmur, ut in ætérnum tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva: dedit contra me vocem suam. ℣. Quóniam quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt: justus autem quid fecit? *Non dicâtur* Glória.

D

Orátio. Christe Dei Fili, cujus facta est heréditas tua tibi, quasi leo in silva, crudéli contra te ritu ut crucifigàris exclámans: ita nos infusióne Sancti Spíritûs reple, ut charitâtis igne fervéntes innócuæ vocis clamórem ad audítus tuæ omnipoténtiæ dirigâmus; et ánimas nostras pro frátribus pónere totis nisibus insistâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Non sedi in consílio eórum, ludéntibus ipsis; sed timêbam à fácie eórum. Solus sedébam, quóniam amaritúdine replêtus sum. ℣. Odívi congregatiónes malignórum: et cum ímpiis non sedêbo. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Unigénite Dei Filius, qui in carne moritùrus appárens, in concílio ludéntium non sedísti, sed

sedens amaritúdine pro nobis replêtus es ; le nobis, ut de passiónibus tuis nullo modo scéntes, glóriæ tuæ mereâmur sinè fine esse ipes. ℟. Amen.

Qui mecum, ait, manum miserit in parópside, e traditûrus est hódie. *P.* Væ hómini, per filius hóminis tradêtur : bonum erat illi, si non fuísset homo ille. ℣. Locûtus est Dóminus Christus discípulis suis, dicens : Súrgite, eàecce appropinquâbit, qui me tradet. *P.* Væ i. *Non dicâtur* Glória.

tio. Christe Dei Fílius, qui transitûrus ex hoc ad Patrem, speciáli signo tuum prædixísti trem : quò non solùm non latêret in cæteris, pótius discerneretur à cæteris : te quæsumus, âmus, ut non præcidâmur ab Ecclésiæ memqui redémpti sumus tuo sánguine pretióso : quisquam in Ecclésia tua constitûtus torpócúrrat; sed gloriósis patiéntiæ tuæ exémplis émur ad glóriam : qui proditôris tui in nullo tes stúdia, bonórum discipulórum et doctrispiâmus et præmia. ℟. Amen.

phona. Cor contrítum et humiliâtum ne sperleus; sed benígnè fac, déprecor, et misêrere sus, miserêre. *Psalmus* L.

tio. Cordis nostri secrêta. *fol.* 210.

Cánticum. Antíphona. Dómine probâtor juste, ubas corda, et renes, vídeam, quæso, ultiós inimícis meis : tibi enim revelávi causam

cum. Seduxísti me, Dómine. *fol.* 276.

tio. Deus, probâtor juste, qui revelâtam tibi s Fílii tui, passiónis útique suæ injúriam in ibus punitûrus agnóscis ; videâmus, quæsumus, m de inimícis ejus, ita ut aut resipiscéntes ab tâte ipsi se pœniténdo ulciscántur, aut perdu in perfídia per ejus puniántur justítiam, nunc contémnunt misericórdiam maniféstam. men.

sponsórium. Ego autem cantâbo virtûtem tuam, e; et exaltâbo manè misericórdiam tuam. actus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Eripe inimícis meis, Deus meus : et ab insurgéntibus líbera me.

da. Te laudant montes et omnes colles : te t príncipes et omnes júdices terræ : omnes te colláudant : Laudâte.

Léctio libri Maláchim (*IV Regum cap.* VI).

Deo grátias.

illis diêbus : Congregâvit Bénadab rex Syriæ sum exércitum suum, et ascéndit, et obsidêbat iam. Factâque est fames magna in Samaría : sidiu obséssa est, donec venumdarêtur caput ctoginta argénteis, et quarta pars cavi stércolumbârum quinque argénteis. Cùmque rex transîret per murum, múlier quædam exclaad eum, dicens : Salva me, Dómine mi rex. : Non te salvat Dóminus : unde te possum ? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam

A rex : Quid tibi vis? Quæ respóndit : Múlier ista dixit mihi : Da fílium tuum, ut comedâmus eum hódie, et fílium meum comedêmus cràs. **356** Cóximus ergo fílium meum, et comédimus : dixítque ei áltera die : Da fílium tuum, ut comedâmus eum. Quæ abscóndit fílium suum. Quod cùm audîsset rex, scidit vestiménta sua, et transîbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestîtus erat ad carnem intrinsecùs. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si stéterit caput Heliséi fílii Saphat super ipsum hódie. Heliséus autem sedêbat in domo sua, et senes sedébant cum eo. Præmísit ítaque virum : et ántequam veníret núncius ille, dixit ad senes : Numquid scitis, quòd misérit fílius homicídæ hic, ut præcidâtur caput meum? vidête ergo, cùm vénerit núncius,

B cláudite óstium, et non sinâtis eum introîre : ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núncius, qui veniêbat ad eum. Et ait : Ecce tantum malum à Dómino est : quid ámplius expectâbo à Dómino? (*Cap.* VII.) Dixit autem Heliséus : Audîte verbum Dómini : hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statêre erit, et duo módii hórdei statêre uno, in porta Samaríæ. Respóndens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbêbat, hómini Dei, ait : Si Dóminus étiam fécerit cataráctas in cœlo, numquid póterit esse, quód lóqueris? Qui ait : Vidêbis óculis tuis, et indè non cómedes. Quátuor ergo viri erant leprósi juxta intróitum portæ : qui dixérunt ad ínvicem : Quid hic esse vólumus, donec moriâmur? sive íngredi volué-

C rimus civitâtem, fame moriêmur : sive mansérimus hic, nobis moriéndum est : veníte ergo, et transfugiâmus ad castra Syriæ : si pepércerint nobis, vivêmus : si autem occídere volúerint, nihilóminus moriêmur. Surrexérunt ergo vésperi, ut veníreut ad castra Syriæ. Cùmque veníssent ad princípium castrórum Syriæ, nullum íbidem reperérunt. Síquidem Dóminus sónitum audíri fécerat cúrruum et equórum, et exércitûs plúrimi : dixerúntque ad ínvicem : ecce mercêde condúxit advérsùm nos rex Israël reges Hethæórum, et Ægyptiórum, et venérunt super nos. Surrexérunt ergo, et fugérunt in ténebris, et dereliquérunt tentória sua, et equos et ásinos et mulos, in castris, fugerúntque, ánimas tantùm suas salvâre cupiéntes. Igitur cùm veníssent leprósi illi ad princi-

D pium castrórum, ingréssi sunt unum tabernáculum, et comedérunt et bibérunt tulerúntque inde argéntum, et aurum, et vestes, et abiérunt, et abscondérunt : et rursùm revérsi sunt ad áliud tabernáculum, et inde simíliter auferéntes abscondérunt. Dixerúntque ad ínvicem : Non rectè fácimus : hæc enim dies boni núncii est. Si tacuérimus, et noluérimus nunciâre usque manè, scéleris arguêmur : veníte, eâmus, et nunciêmus in aula regis. Cùmque veníssent ad portam civitâtis, narravérunt eis, dicéntes : Ivimus ad castra Syriæ, et nullum íbidem repérimus hóminem, nisi equos, et ásinos alligâtos, et fixa tentória. lérunt ergo portárii, et nunciavérunt in palâtio regis intrinsecùs. Qui surréxit nocte, et ait ad servos

suos : Dico vobis quid fécerint nobis Syri : sciunt A quia fame laborâmus, et idcircò egréssi sunt de castris, et látitant in agris, dicéntes : Cùm egréssi fúerint de civitâte, capiêmus eos vivos, et tunc civitâtem íngredi potérimus. Respóndit autem unus servôrum ejus : Tollâmus quinque equos, qui remansérunt in urbe (quia ipsi tantùm sunt in univérsa multitúdine Israël, álii enim consúmpti sunt) et mitténtes, explorâre potérimus. Adduxérunt ergo duos equos, misítque rex in castra Syrôrum, dicens : Ite, et vidéte. Qui abiérunt post eos usque ad Jordânem : ecce autem omnis via plena erat véstibus et vasis, quæ projécerant Syri cùm turbaréntur : reversíque núncii indicavérunt regi. Et egréssus pópulus, dirípuit castra Syriæ : factúsque est módius símilæ statêre uno, et duo módii hórdei statêre uno, juxta verbum B Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incubúerat, constítuit ad portam : quem conculcâvit turba in intróitu portæ, et mórtuus est, juxta quod locûtus fúerat vir Dei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Christe Dei Fílius, quem Deus Pater pro nobis ómnibus trádidit, cum veram te pro nobis hóstiam ipse suscêpit; súscipe desidérium pópuli tui : quos redemísti salva : quos liberásti, vivífica : non sinas in perpétuum luctum ire, ques, ne perpetuáliter perírent, venísti redímere; clavis timôris tui confige cor nostrum qui pro nobis ómnibus et crucem passus es, et sepúlchrum : ut per te et hic nobis sit remíssio críminum, et in futúro perpétuum gáu- C dium, quem pro ómnibus crédimus crucifixum.

Pater noster.

Lauda. Da eis intelléctum, Dómine, ut discant

357 mandâta tua. ℣. Deduc me in legem mandatôrum : quóniam ipsam vólui.

Orátio. Æquitâtem testimoniôrum tuôrum, Dómine, da nobis avidióri sensu cápere : ut, quod mortíficat in nos stultítia, vivíficet à te sapiéntia destinâta. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Fili mi, audi disciplínam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ : ut addâtur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactâverint peccatóres, D ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiêmur sánguini, abscondâmus tendículas contra insóntem frustrà : deglutiâmus eum sicut inférnus vivéntem, et íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiêmus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium sit unum ómnium nostrûm. Fili mi, ne âmbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eôrum. Pedes enim illôrum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem. Frustrà autem jácitur rete ante óculos pennatôrum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas (*Cap.* II). Fili mi, si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit : consílium custódiet te, et prudéntia servâbit te, ut eruâris à via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, et âmbulant per vias tenebrósas : qui lætántur cùm malefécerint, et exúltant in rebus péssimis : quorum viæ pervérsæ sunt, et infâmes gressus eórum (*Cap.* VII). Serva, fili mi, mandâta mea, et vives : et legem meam quasi pupíllam óculi tui. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* L).

℟. Deo grátias.

Quis est hic liber repúdii matris vestræ, quo dimísi eam ? aut quis est créditor meus, cui véndidi vos ? ecce enim in iniquitátibus vestris vénditi estis, et in sceléribus vestris dimísi matrem vestram. Quia veni, et non erat vir : vocávi, et non erat qui audíret : numquid abbreviâta et párvula facta est manus mea, ut non possem redímere ? aut non est in me virtus ad liberándum ? Ecce in increpatióne mea desértum fáciam mare, ponam flúmina in siccum : computréscent pisces sine aqua, et moriéntur in siti. Induam cœlos ténebris, et saccum ponam operiméntum eôrum. Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentâre eum, qui lapsus est verbo : érigit manè, manè érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum, Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco : retrórsùm non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliâtor meus, et ídeo non sum confûsus : ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Juxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi ? stemus simul, quis est adversárius meus ? accêdat ad me. Ecce Dóminus meus auxiliâtor meus : quis est qui condémnet me ? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui ? (*Cap.* XLI.) Hæc dicit Dóminus : Ecce confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsùm te : erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos : et erunt quasi non sint : et véluti consúmptio hómines belléntes advérsùm te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tímeas, ego ádjuvi te, dicit Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dixérunt apud se cogitántes iníqua : Homo iste beatíficat novíssima justôrum et gloriâtur patrem se habêre Deum. Videâmus si sermónes ejus veri sunt, et tentêmus, quæ ventûra sunt ei. Quòd si verus est fílius Dei, suscípiet illum, et liberâbit eum de manu contrariôrum. ℣. Et ingrediebántur, ut vidérent, vana locûtum est cor eôrum, congregavérunt iniquitâtem sibi. Et egrediebántur foras, et loquebántur. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui advérsùm te cogitántes iníqua, cruentâque malignôrum consília in te pátiens tolerásti; da nobis, exémplo tuo habêre cor pátiens, et advérsos æquáli tolerántiâ superâre : ut

qui te habêre Deum Patrem cognóscimus, cognitiônis A hujus fide salvémur; et, qui passiónis tuæ dies recólimus, nostrârum passiónum sórdibus expiêmur. ℟. Amen.

Antiphona 2. Locûtus est Dóminus Jesus 358 Christus discípulis suis, dicens : Súrgite, eâmus : ecce appropinquâbit, qui me tradet. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : qui edêbat panes meos, magnificâvit super me supplantatiônem.

Orátio. Christe Dei Filius, qui speciáliter discípulis tuis præcipiens, ántequam tráditus esses, imperásti, ut súrgerent; da nobis, quæsumus, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, et patiéntiæ teneâmus exempla : quò à te discéntes, quàm mitis sis et húmilis corde; et passiónibus tuis communicêmus exémplo, et beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. B ℟. Amen.

Antiphona 3. Ecce venit hora, ut dispargámini, et me solum relinquâtis; sed non sum solus, quia Pater mecum est : confídite, ego vici mundum. ℣. Quóniam si inimicus meus maledixísset mihi, supportâssem útique. Et si is, qui óderat me, advérsùm me magna locûtus fuísset : abscónderem me útique ab eo.

℟. Qui edêbat panes meos mecum, elevâvit contra me calcáneum. Tu autem Dómine miserêre mei, et resúscita me. ℣. Ecce trádidit me, quem diligêbam, et crudéli plagâ percússit me : jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem. *P.* Et resúscita. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Qui tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, vivífica gregem, quem tuo C redemísti cruóre. *P.* Et à flagéllo. ℣. Qui flagellâris ab ímpiis et iniquis; qui acéto potâris, nos à futúris líbera malis, *P.* Et à flagello. ℣. Qui portas spíneam in cápite tuo corônam, ut nos membra tua à spínis críminum purges, *P.* Et à flagéllo. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc intérpéllet, quæ clamâvit in Cruce, ut ignorántibus subveniret, *P.* Et à flagéllo. ℣. Sánguinis tui prétio salva nos, Christe, et tibi conjúnge per crucis beátæ favórem, *P.* Et à flagéllo. ℣. Pœna tua reâtum nostrum absólvat, et mors tua in devictam mortem extínguat, *P.* Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Christe, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid D te derelíquerit, acclamásti : qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti, illúmque peccáti auctórem ætérnis arsúrum ígnibus tradidísti; postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, nunquam derelínquas : nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas; sed propitius clamórem nostrum súscipe, et tibímet plácito famulátu servíre concêde.

Pater noster.

IN CŒNA DOMINI.

Ad Nonam.

Antiphona 1. Cogitavérunt advérsùm me. Ne derelínquas, Dómine, *P.* Ne fortè exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iníquo líbera me. Qui cogitavérunt injustítias in corde : totâ die constituébant bella. *P.* Ne derelínquas, Dómine, ne fortè exalténtur. ℣. Acuérunt línguas suas, sicut serpéntes : venênum áspidum sub lábiis eórum. *P.* Ne derelínquas, Dómine.

Capítula. Diligâmus, et sequâmur, fratres caríssimi, justítiam sempitérnam, manducâre cupiéntes Domínicam cœnam : veniénte enim patrefamílias, in exterióres ténebras reprobâtus conviva projícitur, et sine nuptiáli veste repértus damnâtur. Nemo pravis cogitatiónibus sordidâtus advéniat : nemo sacraménta cœléstia simulâtor accípiat. Imitêmur pótiùs patiéntiam Salvatóris, à quo sic videâmus tolerâtam esse frauduléntiam traditóris, ut malígna cogitántem, rerum ómnium præscius Dóminus Jesus Christus secum cœnâre permítteret, ne sanctificáto pane fraudâret. Imitêmur ejus humilitâtem, qui discipulórum pedes humíliter lavit : imitêmur bonitâtem ejus, qui negánti Petro fructuósas lácrymas donâvit : caveâmus inquiétos fratres corporáliter declinâre, et charitâtem humilitatémque ómnibus delectêmur simplíciter exhibêre. Sacrifícium pœniténtiæ jejunántes orantésque solvâmus, ut secúri semper ad cœléste convívium festinêmus. ℟. Amen.

Antiphona 2. Ingréssus Dóminus Jesus in domum discúbuit. Et ecce múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, stans retrò secus pedes ejus, osculabâtur eos, et lácrymis suis rigans capíllis suis extergêbat eos. *P.* Et ungêbat unguénto. ℣. Quod cùm vidíssent, qui cum eo erant, dicébant intrà se : Hic si prophêta esset, sciret mulíerem, quæ tangit eum : quia peccâtrix est. Sciens Dóminus cogitatiónes eórum, dixit ad eos : Quid molésti estis mulíeri? quia bonum opus operâta est in me. Propter quod dico vobis : Remíssa sunt ei peccâta multa, quóniam diléxit 359 multùm. *P.* Et ungêbat unguénto.

Orátio. Accessúri, dilectíssimi fratres, ad Domínicam cœnam : hódie fáciem Dómini Jesu ac redemptóris nostri præveniâmus in confessióne cum omni fidúcia; peténtes ab illo cum lácrymis, ut expoliátos nos ab ómnibus crimínibus nostris, fáciat accédere ad cálicem suæ sacratíssimæ passiónis. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dóminus Jesus misit discípulos suos, et dixit ad eos : Eúntes parâte nobis Pascha, ut manducêmus. *P.* Quia desidério desiderávi hoc Pascha manducâre vobíscum, ántequàm pátiar. ℣. Cœnántibus autem illis accêpit Jesus panem, et benedíxit, dedítque discípulis suis, et dixit : Accípite, et comédite. *P.* Quia desidério. ℣. Accêpit et cálicem, postquàm cœnâvit, dedítque discípulis suis dicens : Accípite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundêtur in remissiónem peccatórum. Non bibam ámodò, donec illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. *P.* Quia desidério desiderávi.

Orátio. Cogitántes, et delicta nostra cernéntes non cruéntas tibi, Dómine, víctimas immolâmus, sed simplícibus votis tibi sempitérni Sacerdótis corpus offérimus. Memorâre ítaque, Dómine, quid pro nobis pertúlerit, qui peccâta nostra portâvit. Indue cr-

ge nos justitiæ stolà, ut in cœna tua sine veste nuptiàli nullus accúmbat : gàudiis cœléstibus novi testaménti convívium flóreat : procul absit dolus, quo decéptus est malus ille discípulus ; sit in ómnibus fides vera, spes certa, et chàritas pura : ut spiritùalibus sacraméntis non damnêtur consciéntia ; sed per pacis charitatisque tuæ dulcédinem ab ómnibus emundàti vitiis ad te proclamêmus è terris :

Pater noster.

Ad Vésperas post expoliàtum altàre.

Antíphona. Qu modo ad latrônem cum glàdiis et fústibus venístis comprehéndere me : vobíscum fui docens, et non tenuístis me. Unus ex vobis traditûrus est me. Respondérunt discípuli dicéntes : Numquid ego sum, Dómine? Qui mecum, ait, manum mittit in parópside, ille me traditùrus est hódiè. *Psalmus* CVHI.

Orátio. Quas tibi, Dómine Jesu Christe, pro cruce lácrymas, quæ pro sánguinis effusiône suspíria vel laménta respóndimus? quæ pia vota reddâmus? Ecce nunc appàres pro nobis pœnis cruciándus indébitis : eu cáperis : expuéndus, expúeris : flagellándus, flagellàris : crucifigéndus, crucifigêris : deridéndus, derideris : acéto propinándus, propinàris : consummándus, consummàris. Mirabíliter surrectùrus parce nobis, Christe Dómine · parce rogâmus per admirábilem sanctæ passiônis ac resurrectiônis tuæ virtûtem. Et, sicut paradísi civem reddidísti latrônem, ita per crucis tuæ victóriam omnem à malo líberes mundum, atque univérsam rédimas hóminum creatùram : ut nos, quos conscientiàrum obscúritas prostràvit in luctum, resurrectiônis tuæ cláritas attollat in gáudium. ℟. Amen.

Alia Orátio. Expia, quæsumus, Dómine, nostrórum cunctas facínorum culpas; ut depósito vétèris hóminis induménto per magnificentíssimæ tuæ passiónis exémplum, divinâ resurrectiónis tuæ innováti lætitià cœléstibus nos sentiàmus opéribus inlustrári. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Ad pedes lavándos.

Antíphona. Bone Magíster, lava me ab injustítia mea : et à peccàto meo munda me. Si enim ego lavi pedes vestros, Magíster et Dóminus; et vos debètis aliórum lavàre pedes. Exémplum enim relínquo, ut quemádmodum ego fácio, et vos simíliter faciàtis. ℣. Beàti immaculàti in via : qui ámbulant in lege Dómini.

Orátio. Unigénite Dei Patris Fílius, qui pro mundi salûte nostræ humilitàtis assúmere dignâtus es carnem, qui misericórditer hóminem, quem formáveras decéptum à persuasiône diáboli per humilitàtis tuæ grátiam ad paradísi iter fecísti revocàre gressus; qui discipulórum tuórum pedes non dedignásti lavàre, ut nos imitándo exémplum salutàre, tecum fáceres conregnàre : pétimus cleméntiam tuam, omnípotens Deus, ut nostrórum déleas facínora peccatórum, quàtenus ablúti à delictis mereàmur Sanctis éffici partícipes in regno supérno. ℟. Amen.

Alia Orátio. Dómine Jesu Christe Filius Dei, qui in témpore nunciàtus et ante ómnia témpora ex Patre génitus; quique étiam post multa sæcula nasci dignàtus es de Vírgine matre; quique formam servi accipiens in similitúdinem hóminis **360** numquam abfuísti de sinu ingéniti Patris; quique non es dedignàtus pedes tuórum lavàre discipulórum ; qui es étiam Dóminus Angelòrum : quæsumus omnipoténtiam tuam, clementíssime Deus, ut cujus nítimur imitàri exémplum, ejus mereàmur fieri partícipes regni : quàtenùs ablúti ab ómnibus nostrórum vítiis peccatórum, serviàmus nómini sancto tuo. Lava mores nostros undâ verbi tui, et à contagiône sórdium gràtià purífica salutári : et qui Unigéniti tui humilitàtem ánnuo recólimus opere, dum aquâ fratérnos pedes ablúimus, humilitàtem sédulò prosequàmur : et quod visibiliter nos impéndimus pédibus, tu invisibiliter nostris impértias animàbus. ℟. Amen.

SEXTA FERIA IN PARASCEVE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego iniquitàtem meam agnósco : et peccàtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi : Miserêre mei, Deus. *Ps.* L.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatórum et pacem nobis propítius donàre dignétur. Dicàmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Ex toto corde et ex tota mente súpplices te precàmur, *P.* Dómine, exáudi. ℣. Non secúndùm peccàta nostra retríbuas nobis; *P.* Dómine. ℣. Sed secúndùm misericórdiam indúlge nobis; *P.* Dómine. ℣. Dicàmus omnes : *P.* Dómine, exáudi. *Capítulum répetat. Et Diáconus dicit* Erígite vos. *Et Sacérdos dicit*

Orátio. Agnoscéntes iniquitátes nostras et scélera nostra, Christe Deus nostræ salûtis, qui passiónibus tuis nostrórum ómnium passiónes extínguis; tribue nobis fámulis tuis Dómine Jesu Christe indulgéntiam críminum, et remissiònem peccatórum; et vitam ætérnam à te Dómine cónsequi mereàmur. ℟. Amen.

Antíphona. Longè fecísti notos meos à me : posuérunt me abominatiônem sibi. Tráditus sum, et non egrediêbar, ℣. Dómine Deus salûtis meæ, die clamávi, et nocte coram te.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicàmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Deus, ne peccàta nostra consuèta pietàtis tuæ misericórdiam vincant. *P.* Dómine. ℣. Deus, qui majóri benignitàte miserêris; quàm nos facilitàte peccàmus. *P.* Dómine. ℣. Inténde, quæsumus, confiténtes, et consolàre mœrentes. *P.* Dómine, exáudi. Dicàmus omnes : *Capítulum répetat. Et Diáconus dicit* Erígite vos. *Et Sacerdos dicit*

Orátio. Christe Dei Fílius Patris, qui notis tuis longè astántibus in passiône discípulis, visiônem ingeris crucis; ne elongàri te, quæsumus, patiàris à nobis; sed notas nobis dùce vias tuæ dulcédinis :

quique tráditus non egréderis, scilicet dum occúltus interióribus tuis, Deum te homínibus monstrári non páteris, verâ cognitióne nos sátia tuæ Divinitàtis: ut in ea te post tránsitum potiâmur substantiâ: Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto unus pérmanes in Trinitàte et in glória sempitérna.

Antiphona. Sedêbit singulàris, et tacêbit: quóniam sustulit jugum grave super se. Dedit percutiénti se maxillam, satiábitur oppróbriis. Ponet in púlvere os suum, tamquam spes patiénti. ℣. Æstimàtus sum cum descendéntibus in lacum: factus sum, sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes: *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Crevérunt iniquitátes nostræ coram te, et peccâta nostra respondérunt nobis. *P.* Dómine. ℣. Defécit præ amaritúdine vita nostra: consúmptum est in dolóre cor nostrum. *P.* Dómine. ℣. Cooperuísti nube temetípsum, ut non adiret te orátio nostra. *P.* Dómine. Dicâmus omnes. *Capítulum répetat*, etc.

Orátio. Jesu, Deus noster, qui maxíllam præbuísti percussóribus tuis, saturâtus pro nobis ipse oppróbriis; concéde nobis míseris servis tuis, ut passiónis tuæ exémplo instrúcti, jugum suave tuum portêmus semper idónei: quò à te discéntes quàm mitis sis et húmilis corde; et passiónis tuæ communicêmus exémplo, et beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. ℟. Amen.

Antiphona. Tráditus sum usque in manè. Oculi mei defecérunt, dum aspício in altitúdinem cœli ad Dóminum, qui misértus est mei. ℣. Numquid mórtuis fácies mirabília: aut médici exsuscitábunt, et confitebúntur tibi?

Preces. Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicâmus omnes: *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Jam gémitus súscipe pœniténtium, et convérte grátiæ tuæ vultum. *P.* Dómine. ℣. Adésto míseris deprecâtus: adésto semper orâtus, *P.* Dómine. ℣. Ne pertinácia delinquéntium **361** miseratiónem tuæ pietâtis avértat. *P.* Dómine. Dicâmus omnes: *Capítulum répetat, etc.*

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis tráditus es ad mortem, et cruci appénsus, ac póculo fellis cum acéto potâtus; gémitus servórum tuórum súscipe, et misériis eórum auxílium tuum præbe, et sanctum tuum nomen super nos vocêtur semper. ℟. Amen.

Antiphona. Cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est: iram Dómini tolerâbo, noli gaudére, inimíca mors, quia cécidi; resúrgam. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: et ab insurgéntibus in me líbera me.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes: *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Subvéniat nobis grátia Christi tui, qui pro nobis passiónem suscêpit. *P.* Dómine, ℣. Scindat chirógraphum delictórum, qui liberâvit morte própriâ Mundum. *P.* Dómine, ℣. Salvíficet peccatóres cujus redémpti sumus cruóre. *P.* Dómine. Dicâmus. *Capítulum répetat, etc.*

Orátio. Jesu Christe Filius Dei vivi, qui cecidísti in manus inimíci, et ánimam tuam diléctam pro nobis servis tuis ad mortem tradidísti; póstea cum glória Dei Patris à monuménto surrexísti, et mundum redemísti: rogâmus sanctam cleméntiam tuam, ut véniat super nos grátia tua, et in diem resurrectiónis tuæ sine mácula stare concêde. ℟. Amen.

Antiphona. Versus sum in eórum cánticum: factus sum in eis provérbium: abominántur me, et longè fúgiunt à me. ℣. Inclina Dómine aurem tuam, et exáudi me: quia egens et pauper sum ego.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes: *P.* Dómine, exaudi, et miserêre. ℣. Concêde Ecclésiæ tuæ pacem et témporum tranquillitâtem. *P.* Dómine, ℣. Hujus urbis subsídium præbe, et nobis propitiâre. *P.* Dómine, ℣. Aufer jugum captivitâtis, labem pestis et egestâtis. *P.* Dómine. Dicâmus omnes. *Capítulum répetat.*

Orátio. Christe Deus, qui Mundum véniens liberatûrus, in cánticum es infidélium versus, dum te non agnóscerent Deum, et ídeò quasi hóminem lacesséndum convíciis appetunt; érige nos passiónis tuæ exémplo, et crucis circumvâlla presídio: ut et infidélitas per te confûsa dispéreat, et rursúm fidélitas à te coronánda pervéniat. ℟. Amen.

Antiphona. Persecúti sunt hóminem páuperem et mendícum, et compúnctum corde morti tradidérunt. ℣. Deus, laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes: *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Ægris tribue medicínam, egéntibus dona substantiam. *P.* Dómine, ℣. Eripe cunctos oppréssos, et compedítos absólve. *P.* Dómine. ℣. Peregrinántibus prosperâre, pátriæ redde captívos, *P.* Dómine, ℣. Dona véniam delictórum, et dele culpas scélerum. *P.* Dómine, exáudi. Dicâmus omnes: *Capítulum répetat, etc.*

Orátio. Multiplex nos, Dómine, turba circúmdat iniquitâtis: et ídeò, nisi tu Redémptor adjúveris, paulóminus ánima nostra in lacum prórúat mortis. Líbera ergo nos et de opéribus, quæ inferórum mittant pœnis, et de pœnálibus tartarórum suppliciis: Qui, devíctis confractísque infernálibus portis, eréptam prædam deportásti in cœléstibus regnis; ægrótis medicínæ opus infúnde; errántibus viam salútis osténde; peregrínis et captívis pátriam redde; et peccâtis nostris véniam dona. ℟. Amen.

Sono. Quis ascéndit crucem pro ímpiis? Aut quis in altum cepit captivitâtem? *P.* Innocens mánibus et mundo corde. II. Dómini est terra et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. Ipse super mária fundâvit eum: et super flúmina præparâvit illum. *P.* Innocens. III. Quis ascendet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Qui non accêpit in vano ánimam suam, nec jurâvit

in dolo próximo suo. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* IV. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. Attólite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : et introíbit rex glóriæ : Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio. *P.* Innócens. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Innócens. *Quo expléto répetunt.* Quis ascéndet in montem Dómini?

Laudu. Expécta me, dicit Dóminus, in diem resurrectiònis meæ in futúro, quia judícium meum, **362** ut cóngregem gentes, et cólligam regna. *Psalmus* CXXXVIII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui tráditus es hódie, quasi agnus mansuètus ad victímam, converte captivitàtem nostram : qui hódiè dorsum tuum ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens, hódiè, Jesu bone, fáciem tuam pro nobis à confusióne sputórum non avértens ; hódiè, Jesu Redémptor, pro nobis inlùsus es ; ab infidélium álapis colaphizàtus, et spinis ab eis coronàtus ; hódiè, Pastor bone, pro óvibus ánimam tuam posuísti in cruce ; cum latrónibus affíxus es, et manus sacràtæ affixæ cum clavis in cruce ; hódiè, pósitus es in sepúlchro sub custódibus, et Sancti sepúlchra laxárunt : hódiè, Jesu bone, finem pone nostris delíctis, ut in die resurrectiónis tuæ cum gáudio sumàmus corpus tuum sanctum, et sacro sánguine reficiàmur. Inde pétimus et rogàmus sanctam cleméntiam tuam, Christe, qui tanta et tália pro nobis suscéptus, et passus es in córpore sancto tuo ; rédime nos servos tuos à ténebris inferòrum et ab insídiis inimicórum, ut in diem resurrectiónis tuæ repléti Spíritu Sancto, et mundáti ab omni delicto, beatitúdinis ætérnæ potiàmur subsídio.

Pater noster.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, Si dormíeris, salvus eris : quiésces, et suàvis erit somnus tuus : ne páveas repentíno terróre, et inruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum, ne capiàris à malo. ℟. Amen.

Antíphona. Fáciem meam conspúere non veréntur : íllicò surrexérunt, et oppressérunt me : insidiáti sunt, nec fuit, qui ferret auxílium. ℣. Impropérium expectàvit cor meum, et misériam. Et sustínui qui simul mecum contristarètur, et qui consolarètur; et non fuit.

Orátio. Christe, Dei Fílius, cujus fácies pro nobis sputis pátuit infidélium ; da nobis, ut quod in te infidélitas hábuit abjéctum, nos ad nostræ habeàmus fìdei tutaméntum : et in quo illa offénsa est, ut te Dóminum crucifígeret glóriæ, nos tibi stabiliàmur, te nostrum semper et liberatórem expectántes, et júdicem. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dorsum meum pósui ad flagélla; maxíllas verò ad palmas; fáciem meam non avérti à confusióne sputórum, et factus est Dóminus protéctor meus. ℣. Custódi me de manu peccatóris : et ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. Qui cogitavérunt supplantàre gressus meos.

Orátio. Admirábile satis est, Dómine, quòd pro nóxiis ínnocens, piúsque pro ímpiis ánimam posuísti, dorsum útique ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens, fáciem quoque tuam à confusióne sputórum non rétrahens : Qui ergo tanta et tália in suscépto pro nobis passus es córpore, fac nos perénniter in tuæ Deitàtis visióne lætári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Persecúti sunt me inimíci mei, et misericórdiam in me non fecérunt : lánceà percussérunt super renes meos ; ego autem ad Dóminum clamávi. ℣. Effúnde super inimícos meos iram tuam : et indignàtio iræ tuæ apprehéndat eos.

Orátio. Jesu Dómine, qui dolórem Ecclésiæ tuæ, quo ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gubernàtor intélligis, dum álios extra eam infidelitàtis vorágo præcípitat, álios intrà eam tentatiónum fœditas necat ; concéde nobis, ut quia tu solus pro nobis et tentàtus et passus es, tu nos et à tentatiónibus et à passiónibus nostris solus, ipse, erípias : quò testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereàmur tibi sine fine placére. ℟. Amen.

℟. Sicut onus grave gravátæ sunt super me : computruérunt plagæ meæ. *P.* Quia ad flagélla paràtus sum ; et dolor meus in conspéctu meo semper. ℣. Exáruit cor meum, et renes mei resóluti sunt : et ego ad níhilum redúctus sum. *P.* Quia. Flectèmus génua.

Preces. Deprecèmur Dóminum, ut nos à flagéllo iræ suæ propítius liberàre dignètur.

Preces, Dómine, miserére mei, et líbera me. *P.* Dómine, exáudi, et miserére. ℣. Dómine, vim pátior : respónde pro me, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me ; tu líbera me. *P.* Dómine, exáudi. ℣. Circuiérunt me úndique. nec est, qui éruat : tu líbera me. *P.* Dómine, **363** exáudi, et miserére. ℣. Sicut agnus mansuétus ductus sum ad victimam ; jam líbera me. *P.* Dómine, ℣. Dorsum meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus : tu líbera me. *P.* Dómine, ℣. Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus : tu líbera me. *P.* Dómine, ℣. Satiàtus sum amaritúdine : inebriàtus sum felle: tu prótege me, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Tráditus sum ad mortem : deputàtus sum cum scelerátis : tu súscita me, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, et líbera me. *P.* Dómine. ℣. Dicàmus omnes. *Diáconus dicit* Erígite vos. *Et Episcopus dicit*

Orátio. Ingéniti Patris Unigénite Christe, qui pro nobis ab ímpiis hódiè occíderis ínnocens ; tui sánguinis reminíscere prétium, et totius pópuli dele peccàtum ; quique pro nobis perférre dignàtus es sputa, probra, víncula, cólaphos, álapas, et flagélla,

crucem, clavos, amaritúdinem, mortem, lánceam, A ac novíssimè sepultûram; nobis míseris, pro quibus hæc passus es, cœléstis regni tribue beatitúdinem infinitam: ut qui passiônem venerándo prostérnimur, resurrectiônis tuæ gáudiis ad cœléstia sub levêmur.

Pater noster. Et ne nos.

AD SALUTATIONEM LIGNI DOMINI.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolâtus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude facta cóndolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depóposcerat,
Multifórmis proditoris
Ars ut artem fálleret:
Et medêlam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitûdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis cónditor;
Atque ventre Virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involûta
Virgo Mater álligat:
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.

Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se voléute, natus ad hoc
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levâtur
Immolándus stípite.

Hic acêtum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforâtur:
Sanguis unda prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!

Crux fidêlis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuisti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparâre
Nauta mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.

Laus tibi per omne tempus
Trínitas indifferens:
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ te Deum sæculórum
B Pérsonet in sæcula.
Amen.

Orátio. O sancta Crux, in qua salus nostra pependit: per te introeâmus ad Patrem: per te véniam mereâmur: per te apud Christum habeâmus indulgéntiam et véniam. ℟. Amen.

Antiphona de Ligno Dómini. Signum habéntes ad commemoratiônem mandáti legis tuæ, 364 exiguo ligno crédimus ánimas nostras, ut transeúntes mare liberêmur per te Dóminum Salvatôrem. ℣. Dóminus regnâvit in ligno. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Antíphona 2. Iter fácimus ligno portánti: vos invocâte Patrem, ut transeúntes mare per lignum liberêmur. ℣. Auxílium meum à Dómino, qui fecit C cœlum et terram.

Antíphona 3. Benedíctum est lignum, per quod fit justítia. In hoc autem ostendísti, Dómine, inimícis nostris, quia tu es, qui líberes ab omni malo. ℣. Læténtur cœli, et exúltet terra, moveâtur mare et plenitûdo ejus.

Ad Nonam pro indulgéntia.

Sono. Pópule meus, quid feci tibi? in quo contristâvi te? respónde mihi. *P.* Quia edúxi te de terra Ægypti, parásti crucem mihi. II. Audíte, quæ Dóminus lóquitur: Surge, et conténde judícium advérsùs montes, et áudiant colles vocem tuam. *P.* Quia edúxi? III. Audíte montes judícium Domini, et fortia fundaménta terræ; quia judícium Dómini cum poD pulo suo; et cum Israel altercábitur, dicens: *P.* Quia edúxi te. IV. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo te contristávi? aut in quo tibi moléstus fui? respónde mihi: quia edúxi te de terra Ægypti? et de domo servitûtis liberávi te? et misi ante fáciem tuam Móysem, Aaron, et Mariam? *P.* Quia edúxi te. V. Si affiget homo Deum; quia vos confixístis me, et dixístis: In quo confiximus te? invaluérunt super me verba vestra; et confixístis me, gens tota. *P.* Quia edúxi te. VI. Quid dignum ófferam Dómino? Curvâbo génua Deo excélso: numquid ófferam ei holocaustómata, aut vítulum anniculum? numquid placári póterit Dóminus in míllibus aríetum? aut in multis míllibus hircórum pínguium? *P.* Parásti crucem. VII. Numquid dabo primogénitum meum pro

scélere meo fructus ventris mei, pro peccáto ánimæ A meæ? *P.* Parásti crucem. VIII. Indicàbo tibi homo, quid sit bonum : aut quid Dóminus quærat à te : útique fácere judicium, et dilígere misericórdiam ; et solicitum ambulàre cum Deo tuo. *P.* Parásti crucem.

Prólogum. In finem pro susceptióne matutína Psalmus ipsi David. Vigésimus primus. Longè à salùte mea verba delictòrum meòrum. III. Deus meus, clamàbo per diem, nec exáudies : et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Siléntium fácite. I. Ego autem sum vermis, et non homo : oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis. II. Omnes qui vidébant me, subsannábant me : locúti sunt lábiis, et movérunt caput. III. Speràvit in Dómino, erípiat eum : salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Siléntium fácite. I. Quóniam tu es, qui eduxísti me de ventre : spes mea ab ubéribus matris meæ. II. In te jactàtus sum ex útero : de ventre matris meæ Deus meus es tu : ne discédas à me : III. Quóniam tribulátio est próxima : et non est qui ádjuvet.

Siléntium fácite. I. Circumdedérunt me vítuli multi : tauri píngues obsedérunt me. II. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens et rúgiens. III. Sicut aqua effùsus sum : et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Siléntium fácite. I. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. II. Exáruit sicut testa virtus mea ; et lingua mea adhæsit fáucibus meis : et in púlverem mortis deduxísti me. III. Quóniam circumdedérunt me canes multi : concílium malignántium obsédit me.

Siléntium fácite. I. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea. II. Ipsi veró consideravérunt, et conspexérunt me : divisérunt sibi vestiménta mea ; et super vestem meam misérunt sortem. III. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me : ad defensiónem meam, Deus meus, réspice.

Siléntium fácite. I. Eripe à frámea ánimam meam : et de manu cánis únicam meam. II. Líbera me, Dómine, de ore leònis : et à córnibus unicórnium humilitàtem meam. III. Narràbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudàbo te, Dómine.

Siléntium fácite. Preces. Pœniténtes oràte, fléctite génua Deo. Deprecémur Dóminum Deum nostrum, ut indulgéntiam críminum, et remissiónem peccatórum nobis donàre dignétur. Erígite vos : oràte, fléctite génua Deo. Deprecémur Dóminum Deum nostrum, ut lapsis manum pórrigat; et præsídium, quod ab eo inquíritur, clementer impértiat. Erígite vos : oràte, fléctite génua Deo. Deprecémur Dóminum Deum nostrum, ut reminiscéntes mala quæ géssimus, et deinceps vitémus insídias inimíci ; ut quos diábolus persuasióne sua ab altário Dei subtráxerat, patròna révocet effúsio lacrymárum. Erígite vos ; complétà oratióne nostra. Omnes pari voce indulgéntiam à Dómino postulémus.

Prosternimur ad preces. *Trecéntis vícibus indulgéntiam. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc trecéntis vícibus*

℟. Tu Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone. *Repetàtur tribus vícibus.*

Preces. Prostérnimus preces ante fáciem tuam : exáudi ; placàre : indúlge Dómine, et miserére nobis.

Post hæc dicit Diáconus hanc precem : Deprecémur Dóminum, ut remissiónem peccatórum et pacem nobis propítius donàre dignétur

Deinde dicit Archidiáconus has preces : Te deprecàmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam. ℣. Procédat ab Altíssimo *P.* Indulgéntia. ℣. Succúrrat nobis míseris *P.* Indulgéntia. ℣. Delícta purget ómnibus *P.* Indulgéntia. ℣. Præstétur pœniténtibus *P.* Indulgéntia. ℣. Patròna sit lugéntibus *P.* Indulgéntia. B ℣. Errántes fide córrigat *P.* Indulgéntia. ℣. Lapsos peccátis érigat *P.* Indulgéntia. ℣. Te deprecàmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam. *Post hæc dicit Diáconus, etc.*

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, cujus caro pretiósa à Judæis damnàtur, ab ingràtis inlúditur, et crucifigénda latrònum corpóribus comparàtur, ex cujus látere sanguis, et aqua proflúxit; et sánguinem non miror ex carne, aquam vero, ex eo quod intélligo, non miràbor! Illa est enim útique aqua, quæ nos quondam per Adam mórtuos vivificàvit regenerátos, prócedens ex mórtuo. Cleméntiam ergo tuam quæsumus, ut sicuti pro amóre géneris humáni non dedignàtus es assúmere mortem nostram, ita étiam, resúrgens à mórtuis, obtinére nos fácias de triumpháto hoste victóriam. ℟. Amen. C

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui vivis cum Deo Patre, et regnas cum Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Quà explèta, exclàmat Diáconus Indulgéntiam ducéntis vícibus c. c. Indulgéntias. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc ducéntis vícibus.

℟. Tu, Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone, *Repetàtur duàbus vícibus.*

Preces. Peccávimus tibi Deus, recedéntes à te : nobis confúsio est, tibi cleméntia, et propitiátio.

Preces. Deprecémur Dóminum, ut remissiónem peccatórum, et pacem nobis propítius donàre dignétur.

Preces. Te precàmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam. ℣. Nos Patri reconcíliet. *P.* Indulgéntia. ℣. Christi D confírmet grátià. *P.* Indulgéntia. ℣. Confórmet Sancto Spirítui. *P.* Indulgéntia. ℣. Pestem, et famem ábluat *P.* Indulgéntia. ℣. Medèlam ægris cónferat. *P.* Indulgéntia. ℣. Captívos reddat pátriæ. *P.* Indulgéntia. ℣. Vices áërum témperet. *P.* Indulgéntia. ℣. Te deprecàmur, Dómine. *P.* Indulgéntiam.

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, qui tantam redditùrus grátiam, in terris dignàtus es nasci, ut nos eleváres ad cœlos : qui ídeò in ligno Crucis manus próprias extendísti, ut nos ad lignum vitæ propítius revocáres ; de quo Adam gustàre non merúit, póstea quàm crimen prævaricatiónis incúrrit. Crux ergo tua, Deus, vitæ arbor est : in ætérnum vivíficet quemcúmque ex eà gustaverit. Tuam ergo cleméntiam pétimus, ut auferántur ab óculis tuis mala

ratérita ; et bona futùra nascántur : hujus A
ax infida negligâtur ; et peréunitas tuæ à no-
nitâtis requiràtur. ℟. Amen.
iisericórdiam, etc.
hæc decantâtur hic psalmus Miserêre mei
etc. *cum Antiphona sua ab Episcopo impó-*
tiphona. Parce Deus quia. *Psalmus* L.
dicto psalmo, unà cum Glória Patri, *dicit*
s tértiò, indulgéntiam, non plusquàm centum
Et dicit Episcopus hoc respónsum : Tu Pastor
t dicit Diáconus voce : per singulos autem ver-
ssa'mi Miserêre mei Deus secúndùm, etc. Qui
t peccâti indulgéntiam.
hona. Parce Deus, quia sprévimus præcépta
ii das post peccâta indu'géntiam. *Psalmus* L.
e mei Deus, secúndùm magnam misericór- B
iam. Et secúndùm multitúdinem misericór-
:c. *Pòst quémlibet versum repetâtur,* Qui das
ccâta indulgéntiam.
, *dicto psalmo, unà cum* Glória Patri, *dicit*
us tértiò Indulgéntiam, non plus quàm centum
o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc centum vicibus.
sórium. Tu Pastor bone.
de Diáconus, voce : Miserêre nobis Deus, quia
potes. Tu enim dissimulas peccâta hóminum
· pœniténtiam. **368** *Deinde Diáconus dicit*
recem. Deprecêmur Dóminum, ut remissiònem
órum, et pacem nobis donâre dignêtur.
es. Te precâmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam.
stituat Paradíso *P.* Indulgéntia. ℣. Claustra
am apériat *P.* Indulgéntia. ℣. Remóveat C
ium *P.* Indulgéntia. ℣. Extinguat gehénnæ
ium *P.* Indulgéntia. ℣. Defúnctis donet ré-
P. Indulgéntia. ℣. Locum quiètis cónferat
ulgéntia. ℣. Sanctis consórtes fáciat. *P.* In-
itia. ℣. Te precâmur, Dómine, ℣ Indulgén-

tio. Unigénite Filius Dei Patris, de quo ante
nnúmeros annos Prophêta cantâvit hunc ver-
: In médio duòrum animálium cognoscêris ;
us plane es non solùm inter duos latrónes
us in ligno, vel duòrum Testamentòrum in
; verùm étiam fugà solis, occásu diéi, concus-
terrârum : Tu Christe descendísti ad ínferos,
ecta sepúlchra laxárunt. Pietâtem ergo tuam D
mus ; ut intélligere possímus, quantum nobis
gens præstâbis in regno, qui nos móriens
citásti cum glória de inférno.
er noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctifi-
, etc.
at Présbyter. Eruti à malo, stabilíti semper in
, tibi adhærêre mereâmur Deo et Dómino nostro
Christo. Da véniam peccátis nostris, et réquiem
is tuis ómnibus fidélibus defúnctis. Frange, et
ite omnes insídias inimíci nostri : defénde nos
nibus opéribus malis, et confirma in cunctis
. Accipe jejúnium, vel votum nostrum ; et
ll oratiònem nostram in his diêbus, et in totis
óribus. Tribue nobis pacem, et securitâtem,

pietâtem, et sincêram charitâtem, ac grátiam, stígmate passiònis tuæ Deus noster, Fílius Dei ; qui vivis cum Deo Patre, et regnas cum Spíritu Sancto in Trinitáte unus Deus, pérmanens in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit.

SABBATO SANCTO.

Ad Vésperas.

Lauda. Dicant qui redémpti sunt à Dómino : In ætérnum, *P.* Quos redêmit de manu inimíci : In ætérnum, et in sæculum sæculi. ℣. Pópulus qui sedêbat in ténebris et in umbra mortis, vinctos in mendicitâte, et ferro.

P. Quos redêmit. ℣. Quia contrívit portas áereas, et vectes férreos confrêgit. *P.* Quos.

Orátio. Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, qui solus verbo virtùtis cuncta móderans, et ómnia Crucis stigmata portans, vectes férreos comminuit ; portarúmque aereàrum cláustra perfrêgit ; in tártari profúnda descéndit ; sedéntibus in umbra mortis, ignótæ lucis claritâte resplénduit ; et sol justítiæ de túmulo, córpore suscitáto, procédens, rádiis suis ténebras nostras mirabíliter inlústret. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Allelúia. Ego sum primus, et ego novíssimus : et fui mórtuus, *P.* Et ecce sum vivens : in sæcula sæculórum, Allelúia. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster accípere librum, et sólvere signa ejus, quóniam occisus es, et redemísti nos Deo in sanguine tuo ex ómni tribu, et lingua. *P.* Et ecce. ℣. Glória, etc. *P.* Et ecce.

Lauda. Allelúia. Angelus Dómini descéndit de cœlo, *P.* Et accédens, revólvit lápidem ab óstio monuménti. Allelúia, allelúia. ℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Et accédens. ℣. Glória, et honor. *P.* Et accédens.

Dóminus sit semper. ℣. Et cum.

Lauda. Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus cándida quasi nix ; et dixit muliéribus : Nolíte timère : ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Et accédens. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et accédens.

Dóminus sit semper. ℟ Et cum.

Lauda. Hic est panis verus Dei, qui de cœlo descéndit, et vitam tríbuit Mundo : qui manducáverit ex eo, pérmanet in ætérnum. Et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. *P.* Qui credit in me, non esúriet, neque sitiet umquam. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce dispônam vobis, sicut dispósuit mihi Pater, regnum ; ut edâtis, et bibâtis super mensam meam in regno meo. *P.* Qui credit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui credit.

Capítula. Excellentíssimam in hac nocte tuæ, Christe, Resurrectiònis celebrántes solemnitâtem, in qua ipse novus dies, novo de túmulo surgens, veternósam antíquæ noctis calíginem, cœléstem convertísti in claritâtem, te, quibus póssumus, lacrymósis rugítibus implorâmus ; **367** ut, qui nos redemísti

prétio tui sánguinis, institúta à te præcépta accéptes A nostræ oratiónis. Sit indulgéntia críminum; concedàtur étiam cœléstis glóriæ summa virtútum. Meménto, Dómine, quia terra sumus; et áccipe contritiónem nostri spíritûs; ut, qui carnis infirmitàte ad terram prostérnimur, ad cœlos castigatióne spirituáli jejúniis sublevêmur. Et quia ex nostro est quod cadàmus, ex tuo sit, ut surgàmus, Te jubénte, dícimus:

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit patíbulum Crucis, suà vos redemptióne et passióne consérvet à malis. ℟. Amen. Detque vobis suæ dulcédinis B sapiéntià renovári, qui se amáro permísit fellis póculo propinári. ℟. Amen. Ut, cujus laudes Ecclésia cuncta celebràvit ovándo, ejus conservàri mereàtur magno Crucis vexíllo. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Allelúia. Locûtus est Angelus Dómini muliéribus, dicens: *P.* Scio, quia crucifixum quæritis: surréxit, sicut dixit. Veníte, et vidéte ubi pósitus erat Dóminus. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Scio, quia crucifixum quæritis. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Scio, quia.

Orátio. Explétis, Dómine, in hac sanctà solemnitàte nostræ servitûtis officiis, grátias tibi, laudesque reférimus, dono tuæ miseratiónis adjúti; precántes te, Deus, ut à peccàtis nos ábluas, et in tuis semper láudibus exultáre concédas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini.

IN LÆTATIONE DIEI PASCHÆ RESURRECTIONIS.

369 *Ad Matutínum.*

Antíphona. Ego dormívi: et resurréxi, quóniam Dóminus suscitàvit me. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis idéò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirémus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatórum lecto surgàmus: nec ultrà jam obruàmur pœnà peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Surréxit Dóminus à monuménto, *P.* Et portas inferórum confrêgit. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. *P.* Et portas ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et portas.

Orátio. Christe, vera redémptio mundi, qui, revolúto per Angelum lápide ab óstio monuménti, mirà resurrectiónis poténtià triumphásti, cum sexus mulierum infírmior, qui te ardénti desidério perquisívit, prior cæteris te resurgéntem, Angelo nuntiánte, audíre proméruit; da nobis, ut fragilitàtis nostræ torpôre seclúso, indesinénti servitûtis tuæ potiàmur solàtio; ut te ardéntiùs diligéntes, oris nostri óstium nullà in confiténdo tibi immóti lápidis durítià obstruénte, ætérno mereàmur consolári de múnere. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Vade, María, núntia frátribus meis, *P.* Quia resurréxi, sicut illis dixi: eant in Galilæam, ibi me vidébunt. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: et vocàvit terram, à solis ortu usque ad occàsum: ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Orátio. Christe, Dei Fílius, quem vox angélica à mórtuis resurrexísse prædíxit, et eúntibus discípulis, qui te in Galilæam visúri essent, innótuit; da nobis plenum gáudium de tua semper resurrectióne habére: ut, qui in Galilæa, in transmigratióne scílicet incorruptiónis, maniféstum te in carne voluísti osténdere discipulórum aspéctibus, dignèris étiam in nobis apparère virtútibus maniféstus: ut à corruptióne in incorruptiónem transmigratiónem faciéntes, ætérnæ illius et veræ transmigratiónis possidère gáudia mereàmur sinè fine felíces ℟. Amen.

C Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tulérunt Dóminum meum, et, ubi posuérunt eum, néscio. *P.* Noli flere, María; resurréxit Dóminus cum glória, et regnàbit à fine usque in finem fórtiter. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiónem: et terra nostra dabit fructum suum. *P.* Noli flere. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Noli flere, María.

Orátio. Sublàtum te, Dómine, è sepúlchro fructuósa illius Maríæ inquisítio flétuum effusióne conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabàtur; Quæsumus ergo, ut desidérium amóris tui simíliter in nobis accéndas: ut et in perquiréndo valentióres, et in inveniéndo te mereàmur sine fine esse felíces. ℟. Amen.

Per.

D ℟. Stabat María ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret, prospéxit ubi pósitum erat corpus Jesu. Vidit duos Angelos in albis sedéntes. *P.* Et convérsa retrórsum vidit Jesum stantem; et venit annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? *P.* Et convérsa.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Iste Deus meus, et honorificàbo eum: Deus patris mei, et exaltàbo eum.

Cánticum Exodi (*Cap.* xv).

Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificàtus est, * equum et ascensórem projècit in mare.

Adjûtor et protéctor mihi fuit Dóminus * in salûtem:

Hic Deus meus, et honorificàbo eum : * Deus patris mei, et exaltàbo eum.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est ei.

Currus Pharaônis et exércitum ejus * projécit in mare :

370 Eléctos ascensóres sternit : * stratóres dimérsit in rubro mari.

Pelagúsque opéruit eos, * dimérsi sunt in profúndum tamquam lapis.

Déxtera tua, Dómine, glorificàta est in virtûte : déxtera manûs tuæ confrègit inimícos. * Et præ multitúdine majestàtis tuæ contrivísti adversários :

Misísti iram tuam, et comêdit eos tanquam stípulam. * Et per spíritum iracúndiæ tuæ divísa est aqua :

Gelavérunt tamquam murus aquæ, * gelavérunt fluctus in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequens comprehéndam, partibor spólia, replêbo ánimam meam :

Interficiam gládio meo, * et dominábitur manus mea.

Misísti spíritum tuum, et coopéruit eos mare : * dimérsi sunt in profúndum tamquam plumbum in aqua validíssima.

Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi, honoríficus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens magnália? * Extendísti déxteram tuam, et devoràvit eos terra.

Gubernásti justítià tuà pópulum tuum hunc quem liberásti : * consolàtus es virtûte tuà, in refectiône sancta tua.

Audiérunt gentes, et irátæ sunt : * dolóres apprehendérunt inhabitántes Philísthiim.

Tunc festinavérunt duces Edom, et príncipes Moabitàrum, * apprehéndit eos timor : et fluxérunt omnes inhabitántes Chánaan.

Décidat super eos timor et tremor, * à magnitúdine bráchii tui.

Fiant tamquam lapis, donec tránseat pópulus tuus, Dómine, * usque dum pertránseat pópulus tuus iste, quem liberásti.

Induc, et planta eum in montem hereditàtis tuæ, * in præparáta habitatióne tua, quam præparásti tibi, Dómine; sanctuárium tuum, quod præparavérunt manus tuæ.

Dómine, qui regnas in ætérnum, et in sæculum sæculi et adhuc. * Quia intràvit equitàtus Pharaônis cum quadrígis et ascensóribus in mare :

Et indúxit super eos Dóminus aquas maris : * filii autem Israël ambulavérunt per siccum per médium mare. *Reiterétur Antiphona* Iste Deus.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo et glória, et virtus, et potéstas in sæcula sæculórum. Amen.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Require fol.* 6.

Sono. Ego dormívi, et quiévi : et resurréxi, quóniam Dóminus suscitàvit me, *P.* Glória mea. Allelúia.

℣. Non timêbo míllia pópuli circumdántis me : exúrge Dómine, salva me Deus meus, *P.* Glória mea. Allelúia.

Lauda. Allelúia : Laudáte Dóminum de cœlis : Allelúia allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Principium Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ opórtet fieri citò : et significàvit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beàtus, qui legit, et qui audit verba prophetíæ, et servat ea, quæ in ea scripta sunt : tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventùrus est; et à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt; et à Jesu Christo, qui est testis fidê is, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : qui diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo Patri suo : ipsi glória in sæcula. Ecce venit cum núbibus, et vidit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Ego sum Alpha, et Omega, princípium, et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventùrus est, omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus.

Hic est dies verus Dei
Sancto serênus lúmine,
Quo diluit sanguis sacer
Probrósa mundi crímina :
Fidem refúndens pérditis,
Cœcósque visu illúminans,
Quo nos gravi solvit metu,
Latrónis absolútio.
Qui præmio mutans crucem,
Jesu brevi adquisivit fidem :
Justóque brévior gradu
Pervênit in regnum Dei.
Hoc opus stupent Angeli,
Pœnam vidéntes córporis;
Christóque adhæréntem reum
Vitam beàtam cápere.
Mystérium mirábile!
Ut ábluat mundi luem,
Peccàta tollat ómnium
Carnis vitia mundans caro.
371 Quid hoc potest sublímius,
Ut culpam quærat grátia?
Metúmque solvat chàritas,
Reddátque mors vitam novam?
Hamum sibi mors dévoret,
Suisque se nodis liget?
Moriàtur Vita hóminum,
Resúrgat Vita ómnium?
Dùm mors per omnes tránseat,
Omnes resúrgant mórtui?
Consúmpta mors ictu suo,
Perisse se solam gemat?

Quæsumus, auctor ómnium,
In hoc Paschâli gáudio
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis ;
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum : cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nos glóriâ resurrectiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison : ℣. Christe, eléison : Kyrie, eléison.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diei hujus excúrsum, et priùs à te cónditæ lucis, et pòst veræ resurrectiônis tuæ mystériis consecrásti, dum singulári trophæo triumphâtor inférni olim in hoc die devícto diábolo triumphásti ; da nobis, ut de sepúlchro vitiórum exeâmus ad te lumen verum, qui es resurrectiônis nostræ princípium : ut, quia in te mors ultra nullo modo dominábitur, per veram Resurrectiônis tuæ poténtiam, quam veríssime profitêmur, peccâta nostra ámodo nobis nullátenus dominéntur ; ut qui matutînum sacrifícium pro nobis ipse oblâtus es, in hoc Resurrectiônis tuæ témpore matutíno ab omni nos júbeas purificâri píaculo.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit, etc. *fol.* 367.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare : Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui ; dùm a te se creátos agnóscunt : et cunctam creatúram cœléstem atque terrênam te opíficem subsístere ac dispóni non ámbigunt. Dona ergo méntibus nostris in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare ; et te solem justítiæ perpétuo nobis fulgóre caréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatióne vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Sono. Ubi est mors victória tua ? ubi est mors acúleus tuus ? Resurréxi : dicit Dóminus : Allelúia. ℣. Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Alleluia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

A *Antiphona.* Absórta est mors in victória. Ubi est mors victória tua ? *P.* Ubi est mors acúleus tuus ? ℣. Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári tuo : fiduciáliter agam in eo. *P.* Ubi est ? ℣. Glória, et honor. *P.* Ubi est ?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Redemísti nos, Dómine, sánguine tuo ex omni tribu, et lingua : *P.* Et fecísti nos regnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et fecísti nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fecísti.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Hic suprà.*

Capítula. Deus, cujus unum hunc ex ómnibus déB ximus diem, in quo creátis rebus ómnibus voluísti esse et præséntis lucis índicem, et ætérni lúminis testem, ut in eo resúrgeret inluminátio témporum, atque resúrgeret inluminátio animârum : quique Domínicæ et operatiônis primus, et resurrectiônis idóneus revolûtus in círculo, et redúctus in cálculo, Paschâlis solemnitâtis inciperet mystérium, et conclúderet sacraméntum ; réspice **372** in hoc témpore acceptábili, et in hac die salûtis super servos tuos, Dómine, quos redemísti de captivitâte nequítiæ spirituáli trophæo Domínicæ passiônis : quos Agni tui sánguine tinctos, ne vastâtor læderet, liberásti ; Esto nobis prævius in solitúdine vitæ hujus, quò et in die calórem tentatiônis nostræ quasi nubes prótegens obúmbres, et in nocte à ténebris peccatórum C nos quasi colúmna ignis inlúmines : ut, dum ades ad salûtem, perdúcas ad réquiem.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum resurrectiônis suæ consecrâvit mystério, resurgéndi vobis præbeat efficáciam à delícto ; ℟. Amen. Et, qui olim hodiérnâ die a mórtuis resurréxit, mortificatiônis omnímodæ vobis cónferens donum, resúrgere vos fáciat cœléstium dono virtûtum : ℟. Amen. Ut in eo semper vitam habeâtis, in cujus mortem consepúltos vos esse gaudêtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Tulérunt Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. *P.* Noli flere, María : resurréxit D Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiônem : et terra dabit fructum suum. P. Noli flere, María. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Noli flere, María.

Orátio. Christe, qui olim gloriósæ noctis hujus dilúculum resurrectiônis tuæ mystério consecrásti, dum primus ipse numquam moritûrus, et veræ primítiæ dormiéntium surrexísti ; da nobis, ut in te resurgâmus à vítiis, et vires reparêmus pérditæ sanitâtis : ut in te vivificêmur ad statum veræ salûtis, qui pro nobis es mortificâtus usque ad supplícium Crucis ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

In nómine Dómini.

SECUNDA FERIA RESURRECTIONIS.

Ad Matutinum.

Antiphona, Psalmus, et Orátio, ut in die. *Quære fol.* 369.

Antiphona. Surréxit enim, sicut dixit Dóminus; *P.* Et ecce præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Et ecce præcédet. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ecce.

Orátio. Jesu, Dei Fílius, quem vox Angélica a mórtuis resurrexisse prædíxit, et eúntibus discípulis, quod te in Galilæam visúri essent innótuit : da nobis plenum gáudium de tua semper resurrectióne habére : ut qui in Galilæam, in transmigratióne scílicet incorruptiónis, manifèstum te in carne voluísti osténdere discipulórum aspéctibus; dignèris étiam in nobis apparère virtútibus maniféstus : ut à corruptióne in incorruptiónem transeúntes, ætérnæ illius et veræ transmigratiónis possidère gáudia mereàmur sinè fine felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Resurréxit Dóminus Jesus Christus à mórtuis, *P.* Primítiæ dormiéntium : ut in eo omnes vivificéntur. ℣. Dícite in natiónibus, Dóminus regnàbit à ligno. Etenim firmàvit orbem terræ qui non commovébitur : judicàbit pópulos in æquitàte. *P.* Primítiæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Primítiæ.

Orátio. Christe, qui olim. *Ut supra.*

Antiphona 3. Christus surgens à mórtuis jam non móritur : mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, et veritàtis suæ dómui Israël. Vidérunt omnes fines terræ salutàre Dei nostri. *P.* Jam non. ℣. Glória, et honor. *P.* Jam non.

Orátio. Incomparábilis Christe Dómine Deus noster gaudiórum serenàtor, illústra convéntus omnis Ecclésiæ, quæ te ab ínferis éxcipit resurgéntem ; Qui ergo tam poténter et mortis acúleum víncis, et ultra non móreris, nos, quos poténtèr redemísti, in ætérnam mortem ire nullo modo patiàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Magnus es, Dómine, et præclàrus, *P.* Et laudábilis in virtùte, et invisíbilis : tibi sérviet omnis creatùra tua. ℣. Fortíssime, magne, et potens, Dóminus exercítuum nomen est tibi. Magnus consílio, et incomprehensíbilis cogitàtu. *P.* Et laudábilis in virtùte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et laudábilis in virtùte.

Orátio. Te Dómine, ab ínferis resurgéntem in glória, laudem tibi canit omnis à te cóndita creatùra : nos quoque pusílli cum magnis admíxti laudàntes, te rogàmus ac pétimus : ut per te hic resurrectiónis primæ habéntes princípia, cum Sanctis ómnibus resurgàmus ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

373 *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antiphona. Cantèmus Dómino : gloriósè enim honorificàtus est, equum et ascensórem projécit in mare.

A ***Cánticum.*** Cantèmus Dómino : gloriósè. *Require fol.* 369.

Orátio. Cantábimus tibi Dómine, et cum omni laude cantábimus : quia equum et ascensórem projecísti in mare : ita diábolum cum exercítibus suis suffócas eàdem virtùte. Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi? gloriósus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia, cunctis géntibus, et pópulis prædicánda. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus, etc. *Require fol.* 6. ***Sono.*** Ego dormivi. *Quære fol.* 370.

Lauda. Allelúia. Laudàte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. ***Psalmus*** CXLVIII.

B ***Léctio libri Apocalypsis Joánnis Apóstoli*** (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinère malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsùm te pauca, quòd charitàtem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaquè undè excíderis : et age pœniténtiam, et prima ópera fac : sin autem, vénio tibi, et movèbo candelàbrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odis facta Nicolaitàrum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat
C quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *fol.* 370.

Capítula. Adest Dómine secúndi illius diéi luminósa spécies, in qua matutina lux, Christus vidélicet noster, in firmaménto legis à se cónditæ se indicit agnoscéndum. Præsta ergo nobis, ut, qui luce resurrectiónis coruscàvit in mundo, abundántià pietàtis redúndet in sæculo : quáliter ita firmaménto legis suæ corda nostra præmúniat, ut inlæsos nos ad ætérnam pértrahat vitam.

D Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Christus Dóminus, qui diem istum. *Quære fol.* 372.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te. ***Orátio.*** Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mórtuis tértià die ; *P.* Et vivit ex virtùte Dei. Allelúia. ℣. Salvàtor noster resúrgens à mórtuis, curvàvit mor-

tem : et illuminâvit nos vitæ æternitâte. *P.* Et A vivit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Ego sum primus, et ego novíssimus; *P.* Et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum. ℣. Laudâte nomen Dómini : laudâte servi Dómini. *P.* Et fui mórtuus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fui.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccâtis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse diléxit. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicâtio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Deus noster, qui secúndo die firmaméntum formans, quasi solidaméntum scripturârum in Ecclésia præparas, quo cœléstes pópulos Angelórum ab infirmitâte inferiórum hóminum, quasi aquas ab aquis, discérnere voluísti : quique duo testaménta constítuens, figûram véteris sacrifícii per testaméntum novum immolatióne tui córporis complevísti; da nobis, ut intelléctu prudéntiæ angélicis potestátibus, quasi aquis superióribus sociêmur, et semper ad supérna tendâmus : quáliter ita solidaméntum utriúsque legis in corde nostro præpólleat, ut resurrectiónis tuæ poténtia ad gáudia nos pértrahat infínita.

374 Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in corpore nostræ mortalitâtis sústulit oppróbrium Crucis, ab omni vos cruciâtu nocíbili erípiat passiónis; ℟. Amen. Et qui in vera córporis nostri carne surréxit ab ínferis, in omnímoda veritâte sanctificatiónis exúscitet corda vestra ab omni lapsu facínoris : ℟. Amen. Ut fides, quâ illum et mórtuum fuísse, et resurrexísse agnóscitis, ætérnæ vobis præparet receptácula mansiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris, Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* D Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Orátio. Mórtuum te peccáto fuísse non tuo, sed nostro, Jesu Dómine, confitêmur; et ídeo, quia semel pro ímpiis mórtuus, Deo vivis, fac nos, ut sic semel moriâmur vítiis, quáliter coronatúri resurgéntes lætêmur semper de munéribus sempitérnis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi : et resurréxi. *Psalmus* III.

A *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *Require folio* 369.

Antiphona 1. Quod Jesus mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo. *P.* Nunc autem existimâte, vos mórtuos esse peccáto, vivéntes autem Deo. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Nunc autem existimâte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Nunc autem existimâte.

Orátio. Mórtuum te peccáto. *Hic suprà.*

Antiphona 2. Mórtuus est Christus propter peccâta nostra, *P.* Et resurréxit propter justificatiónem nostram. ℣. Cánite in inítio mensis tubâ, in die insígnis solemnitâtis nostræ, *P.* Et resurréxit propter. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et resurréxit.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui mórtuus es propter B peccâta nostra, et resurrexísti propter justificatiónem nostram; da nobis, et mortem habêre vitiórum, et resurrectiónem obtinêre virtûtum : ut ita mortis et resurrectiónis tuæ in nobis vígeat sacraméntum, quáliter ad te sine confusióne post nostrum tránsitum accédere mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, et resurréxit : *P.* Ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addûcet cum eo. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Ita et Deus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ita et Deus.

Orátio. Crédimus te, Dómine, indébitâ pro nobis morte damnâtum, et virtûte própriâ suscitâtum; et ídeo profluénti lachrymârum exundatióne depósci- C mus, ut qui te resurrexísse pro justificatióne nostra nunc crédimus, placábilem, ac mitem in judício sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Tu es, Deus, qui facis mirabília solus : *P.* Et tu regnas in ætérnum Dómine. ℣. Notam fecísti in pópulis virtûtem tuam : liberásti in bráchio tuo pópulum tuum. *P.* Et tu. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tu.

Orâtio. Omnípotens ac mirábilis Dómine, tu es qui facis mirabília solus; et tu regnas in ætérnum : ne oblivíscâris nostri, nec humánis dejiciâmur in láudibus; sed in te, in quo summa est gloriátio, tui mémores delectêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Adjûtor et protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino : gloriósè. *Quære fol.* 369.

Orátio. Adjûtor et protéctor noster Dómine, tuam, quæsumus, ad salvándos nos appône poténtiam : tu es enim Deus noster, qui honorificâris ex débito; et exaltâris ex mérito : quique, dum cónteris bella, nomen quod tibi solum est, in virtûtibus pandis, vel in mirabílibus innotéscis; prójice currus Pharaónis et exércitum ejus in mari : ut qui terga sequúntur nostra, ipso ímpetu, quo nos persequúntur, mergán-

tur : nos quoquè ne cum eis immérgas in profúndum aut pélagum pateſáctum. ℟. Amen.

Per.

375 *Ad Benedictus. Antiphona.* In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego dormívi, et requiévi : et resurréxi, quóniam Dóminus suscitàvit me.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. II).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi audívi vocem de cœlo dicéntem mihi : Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus, et novíssimus; qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiónem tuam, et paupertàtem, sed dives es : et blasphemàris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, et mentiúntur, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passùrus es. Ecce missùrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini : et habeàtis tribulatiónem diébus decem. Esto fidèlis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vícerit, non lædètur à morte secúnda. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *fol.* 371.

Capitula. Lúcidum diéi tértii spéculum agnoscéntes, in quo per cónditum firmaméntum legis divísæ sunt aquæ ab aquis, fidéles útiquè ab infidélibus segregáti; te Dóminum rogàmus et pétimus, ut verà fide nos ínstruas, et ab infidelitàte disjúngas : ut qui tértià die te suscitàtum ab ínferis crédimus, lucis ætérnæ præsídio muniàmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedictio. Christe Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitàtis. *fol.* 374.

In nómine Dómini nostri.

In eódem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Venite, et vidète : Angelus quómodò revólvit lápidem; *P.* Mílites custodiéntes Sanctum; Allelúia, allelúia. ℣. Mulíeres lachrymántes, salvatórem quæréntes. Mariæ Angelus dixit : Non est hic : surréxit enim Dóminus. *P.* Mílites.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemádmodùm resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, *P.* Ita et nos novitàte vitæ ambulêmus. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Ita et nos.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Redèmit nos Dóminus, *P.* Et liberàvit nos. Allelúia, allelúia. ℣. Laudàte púeri Dóminum : laudàte nomen Dómini. *P.* Et liberàvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberàvit.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *fol.* 371.

Capitula. Omnípotens Deus Pater, qui die tértio ab infidélium córdibus, quasi ab inferióribus salsis aquis áridam, id est pópulum fontem fidei sitiéntem, segregàre dignàtus es; da nobis, ut ab infidélium láqueis segregáti, resurrectiônem Fílii tui prædicêmus indúbii : ut qui tértio ab ínferis suscitàtus est die, trinà nos virtùtum copulatiône resúscitet : quò fide, spe et charitàte robústi, de ætérno resurrectiónis mereàmur múnere consolári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus, Dei Fílius, qui resurrectiónis suæ glóriam toto dilatàvit in mundo, credulitàtis hujus vos justíficet sacraménto : ℟. Amen. Et qui resúrgens ultrà non móritur, ab infinítæ vos mortis erípiat dominàtu. ℟. Amen. Quò in eo nobis sit perpétuum gáudium, in quo nobis præcéssit veræ resurrectiónis exémplum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Mane nobíscum Dómine, *P.* Quóniam jàm declinat dies in vésperum. Allelúia, allelúia. ℣. Accédite ad Deum, et illuminámini : et vultus vestri non erubéscent. *P.* Quóniam jam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam jam.

Orátio. Concède nobis, Dómine, ut mortis ópera non agàmus, qui resurrectiónis tuæ triúmphos plenà fide cólimus : ut insultántes morti perpétuæ per bonam vitam, novæ hereditàtis capiàmus præsídia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

376 FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antiphona 1. De manu mortis liberàbo eos, de morte rédimam illos : *P.* Ero mors tua ó mors, ero morsus tuus inférne. ℣. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo : fiduciálitèr agam in eo. *P.* Ero mors. ℣. Glória, et honor. *P.* Ero mors.

Orátio. Concède nobis Dómine. *Hic suprà.*

Antiphona 2. Absórta est mors prævalens : et maledíctum pópuli ábstulit Dóminus ab omni ore, et delèvit láchrymas ab omni fácie. *P.* Hic est Deus noster : exultémus, et epulémur in salutàre ipsius. ℣. Præoccupêmus fáciem ejus in confessióne : et in psalmis jubilêmus ei. *P.* Hic est. ℣. Glória, et honor. *P.* Hic est.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus mors mortem obsórbuit, et maledíctum ábstulit mundi; fac nos ita semper in tua resurrectiónis victória conlætári, ut

dùm prædicàmus glóriam Crucis, indesinéntèr potiàmur præmio veritàtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Ubi est mors victória tua? *P.* Ubi est mors acúleus tuus? Resurréxi : dicit Dóminus. ℣. Propter misérias inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo : fiduciálitèr agam in eo. *P.* Ubi est. ℣. Glória, et honor. *P.* Ubi est.

Orátio. Christe Deus, à quo mors in victóriam absórta est; qui mortis victóriam simul et acúleum déxtruens, magnum mundo redemptiónis præsídium contulísti; da nobis, ut vitiórum morti virtútum proféctibus insultántes, ad æterna gáudia mereàmur perdúci quandóque beatióres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Magna, et mirabília ópera tua, Dómine : justæ, et veræ sunt viæ tuæ. *P.* Rex ómnium géntium. ℣. Quis non timet Dómine, et magníficat nomen tuum? quóniam solus justus es. *P.* Rex ómnium. ℣. Glória, et honor. *P.* Rex ómnium.

Orátio. Magna, et mirabília ópera tua Dómine, quia vera, et justa sunt judícia tua. Subde nos vestígiis tuis, ut fides Ecclésiæ tuæ pedes tuos ámbiat; mereatúrque in his grátiam complecténdis, in quibus evangélica múlier véniam méruit osculándi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Iste Deus meus, et honorificàbo eum : Deus Patris mei, et exaltàbo eum.

Cánticum. Cantèmus Dómino : gloriósè. *fol.* 369.

Orátio. Repélle à nobis Dómine mortíferam perníciem impii Pharaónis : ut comminúto jugo servitùtis Ægyptiæ, serviàmus tibi in gáudio libertàtis ætérnæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormivi. *fol.* 370.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Alleluia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui habet rhomphæam ex utràque parte acùtam : Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ : et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occisus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca : quia habes illic tenéntes doctrinam Bálaam, qui docèbat Balac míttere scándalum coram fíliis Israël, édere, et fornicàri : ita habes et tu tenéntes doctrinam Nicolaitàrum. Simílitèr pœniténtiam age, siquóminus, véniam tibi citò, et pugnàbo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo édere manna abscónditum, et dabo ei cálculum cándidum : et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orèmus. *fol.* 371.

Capítula. Luminósa diéi quarti lux matutina refúlget, in qua tu, Deus Omnípotens, magna luminária in firmaménto cœli constítuens, quadrífluo Evangeliórum omnem mundum vísitans irrigásti, cum eum pretióso tuo sánguine redemísti; da ergo nobis, ita lucère in firmaménto Ecclésiæ, ut ætérnam mereàmur 377 perveníre ad réquiem : ut qui Primogénitus ex mortuis créderis, indúltor quoquè críminum in judício sentiàris.

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per gloriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Deus Dei Filius. *fol.* 375.

In nómine Dómini.

Eódem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus, qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia. ℣. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. *P.* Tu es Deus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Trádidit in mortem ánimam suam, et cum iníquis deputàtus est. *P.* Et ipse peccàta multórum tulit : et iniquitátes nostras in se portàvit. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ecce recordàtus est Dóminus populi sui Allelúia, et misértus est hereditáti suæ. Allelúia. *P.* Et observabúntur dies isti summo stúdio, et gáudio magno. Allelúia, allelúia. ℣. O Dómine salvos nos fac : ô Dómine benè prosperàre. *P.* Et observabúntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et observabúntur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Omnes benedícite Dóminum : et omnes conlaudàte majestàtem ejus. *P.* Agite diem lætítiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ et salùtis in tabernáculis justórum. *P.* Agite diem. ℣. Glória, et honor. *P.* Agite diem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi aquam egrediéntem de templo à látere dextro, Allelúia. *P.* Et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent : Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtùtem : déxtera Dómini exaltàvit me. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor. *P.* Et omnes.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orèmus. *fol.* 371.

Capítula. Ecce, Dómine, vésperum quarti diéi hujus offic.ósis luminàribus frequentàmus, in quo luminária

in firmaménto cœli constítuens, quasi in solidaménto A legis infigens, quátuor vidélicèt Evangelistárum unà te voce canéntium corda inlustrâre dignâtus es : quò te in quátuor mundi partes et mortem pro nobis gustâsse, et à mortuis resurrexísse, unitis vócibus nuntiárent : Te ergo pétimus, téque rogâmus, ut in hujus vitæ obscuritâte, ita resurrectiônis tuæ in nobis præfúlgeat grátia, ut resurrectúri mereâmur pertíngere ad corônam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Verus Dei Agnus, qui pro nobis est immolâtus in cruce, ab omni nos conluviónis mácula purget; ℟. Amen. Et qui occísus ex infirmitâte surréxit poténtèr, potentiálitèr devíncat omnes líbitus carnis vestræ; ℟. Amen. Quique, devíctà morte, mortis devícit auctórem, devíctis crimíni- B bus vestris, in se vos fáciat vívere sinè fine. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Christus pro nobis passus est, relínquens nobis exémplum, *P.* Ut sequâmur vestígia ejus : Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit Dóminus. *P.* Ut sequâmur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut sequâmur.

Orátio. Christe, Dei Filius, quo moriénte, optâta mundo vita, salúsque donâta est; dona nobis, in hoc resurrectiónis tuæ festo copiósè lætári : ut qui tecum nos fuisse mórtuos crédimus, simul étiam tecum sine fine vivâmus; et qui mortem ultériùs in te dominári non crédimus, à dominátu mortis perpétuæ liberêmur. ℟. Amen. Per misericór- C diam.

In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antiphona 1. Si mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivêmus cum illo : *P.* Sciéntes, quòd Christus surgens à mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Sciéntes. ℣. Glória, et honor. *P.* Sciéntes.

Orátio. Christe, Dei Filius. *Quære retrò in Véspe-* D *ris præcedéntibus.*

Antiphona 2. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : *P.* Mórtui enim estis, **378** et vita vestra abscóndita est cum Christo. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara et voce psalmi. *P.* Mórtui. ℣. Glória, et honor. *P.* Mórtui.

Orátio. Tecum nos, Christe, jam per fidem consurrexísse exundánti hilaritâte lætâmur; et ídeo fac nos semper ea, quæ sursùm sunt, quærere : ut à flagitiórum nostrórum nequítiis resurgéntes, illuc, ubi tu in déxtera Patris sedes, mereâmur aliquándo pervenire felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona 3. Christus resúrgens à mórtuis jam non móritur. *P.* Mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Audite hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Mors. ℣. Glória, et honor. *P.* Mors.

Orátio. Christe, qui resúrgens à mórtuis, jam non móreris; concéde, ut nulla in nobis ultériús mors præváleat críminis : ut qui resurrectiónis tuæ mystérium fide promptíssimà venerâmur, à nocíbili mortis domínio liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Tu es Deus qui facis mirabília solus; *P.* Et notam fecísti in pópulis virtûtem tuam. ℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Israël, et Joseph. *P.* Et notam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et notam.

Orátio. Tu es Deus, qui facis mirabília solus : occúrre animâbus nostris óptimus consolâtor : et indulgentiáli favóre existe Redémptor : et qui nos acquisísti passióne voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctà poténtiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Cantêmus Dómino : gloriósè enim honorificâtus est, equum, et ascensórem projécit in mare.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Antiphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos, ut flamma ignis, et pedes ejus símiles auricbálco : Novi ópera tua, et charitâtem, et fidem, et ministérium, et patiéntiam tuam, et ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùm te : quia permíttis mulíerem Jézabel, quæ se dicit prophêtam, docêre, et sedúcere servos meos, fornicári, et manducâre de idolothytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret : et non vult pœnitêre à fornicatióne sua. Ecce mitto eam in lectum : et qui mœchâtur cum ea, in tribulatióne máxima, nisi pœniténtiam égerit ab opéribus suis : et filios ejus interfíciam in mortem, et scient omnes Ecclésiæ, quia ego sum scrutans renes et corda : et dabo unicuíque secúndùm ópera sua. Vobis autem dico, et cæteris, qui Thyatíræ estis : Quicúmque non habent doctrínam hanc, et non cognovérunt altitúdinem sátanæ, quemádmodum dicunt, non mittam super vos áliud pondus : tamen, quod habêtis, tenête donec véniam. Et qui vícerit, et qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestâtem super Gentes, et reget eas in virga férrea, et tamquam vas fíguli confringéntur, sicut et ego accépi à Patre meo :

et dabo illi stellam matutinam. Qui habet aurem, audiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capitula. Lúcidi exórtûs diéi quinti primórdium contuéntes, in quo vivârum reptília animârum, et volatília tu, Deus noster, formâre dignâtus es, te póscimus, têque rogâmus, ut quos vivíficans renovâsti Baptísmatis undâ, nos resuscitándo à vítiis, pértrahas ad supérna; et qui te valdè dilúculò à mórtuis resurrexísse gaudêmus, nos semper ad cœléstia evolásse resurrectiónis tuæ múnere gratulêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Verus Dei Agnus. *fol.* 377.

In nómine Dómini.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo. **379** *P.* In voce exultatiónis. Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus : psállite. *P.* In voce.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. De manu mortis liberâbo : de morte rédimam illos. *P.* Ero mors tua ó mors ; ero morsus tuus, inférne. ℣. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo : fiduciálitèr agam in eo. *P.* Ero mors tua. ℣. Glória, et honor. *P.* Ero mors.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. In mente habête diem istum, in quo existis de Ægypto. *P.* Mensis novórum est iste : celebrâte Pascha Dómino. Allelúia. ℣. Súmite psalmum, et date tympanum : psaltérium jocúndum cum cíthara. *P.* Mensis novórum. ℣. Glória et honor. *P.* Mensis novórum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi turbam Angelórum multórum in cœlo dicéntium voce magna : Dignus est qui occísus est Agnus accípere fortitúdinem, et glóriam, et honórem. Et omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno *P.* Benedíctio, et hónor, et glória, et potéstas. Allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Benedíctio. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedíctio.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Deus, qui in operatióne quinti diéi reptília animârum vivârum, hómines scílicet renovâtos per sacraméntum Baptísmatis, condidísti : et volatília cœli, ánimas vidélicèt Sanctórum ad superna volántes manifésta virtûtum luce, formásti : præbe animâbus nostris invíctum de tua resurrectióne solátium : ut per te renováti resurgâmus ad glóriam, per quem regeneráti sumus ad vitam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Grátia, quâ vos per fidem Christo consepúltos esse gaudêtis, mortíficet vos ab omni contagióne iniquitâtis ; ℟. Amen. Et qui resurrectiónis illius gáudia toto dilatâvit in mundo, sanctificatiónem omnímodam exhíbeat cordi vestro : ℟. Amen. Ut qui illum suscitâvit à mórtuis, vos quoquè resúscitet ad glóriam ætérnæ remuneratiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Per.

Orátio. Fac nos, Deus Pater, ita tibi fructificâre, ut ejus tantùm simus, quem ex mórtuis suscitásti Christi scílicet Fílii tui : quò, suscitándo nos tandem de vítiis ad virtûtem, pervenire nos fácias ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Et Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemádmodum resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, *P.* Ita et nos in novitâte vitæ ambulêmus. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Ita. ℣. Glória, et honor. *P.* Ita.

Orátio. Christe, cui consepúlti sumus in mortem, ut resurgerêmus tibi per fidem resurrectiónis tuæ ; lava nos à peccátis nostris in sánguine tuo : ut quos dudùm mundâsti aquâ baptísmatis, indesinéntèr purífices indulgéntiâ pietâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fructificêmus Deo, ut simus ejus, *P.* Qui ex mórtuis resurréxit. ℣. Dóminus regnâvit, decórem índuit : índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. Etenim firmâvit orbem terræ, qui non commovébitur. L. Qui. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Fac nos. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Christus Jesus secúndùm tempus pro ímpiis mórtuus est, justus pro injústis : Ideò commêndat charitâtem suam in nobis, *P.* Ut justificáti in sánguine ejus, salvi ab ira simus per ipsum. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinâtum terræ, purgátum séptuplum. *P.* Ut justificáti. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut.

Orátio. Christe Deus noster, et Dómine, qui confirmásti nos mystério Crucis, et signásti mystério, poténtia tuæ resurrectiónis **380** dans pignus spíritûs in córdibus nostris : fac nos ita, quæsumus re-

demptiónis nostræ dignitàtem inculpabílitèr custodíre; ut disrúpto carnàlis concupiscéntiæ líbitu, ita primítias spíritûs habéntes, sequàmur: ut gloriósa resurrectiónis tuæ poténtia, quæ nostro primùm præcéssit in cápite; in membris quoquè et nùnc per efficéntiam bonórum óperum, et pòst per exsuscitatiónem glorificàti córporis impleàtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus, qui facis mirabília magna solus. ℣. Dómine in mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis. Deduxísti sicut oves pópulum tuum. *P.* Tu es Deus.

Orátio. Crédimus te, Dómine, indébità pro nobis morte damnàtum, et virtûte própriâ suscitàtum; et ideo profluénti te lacbrymàrum exundatióne depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatióne nostra nunc crédimus, placábilem te ac mitem in judício sentiàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Adjûtor et protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Orátio. Lætàtur ecce Dómine, Hierúsalem fidélis in victóriam Crucis et poténtiam Salvatóris: fac ergo, ut et diligéntes eam, in ejus pacem consístant; et recedéntes ab ea, ad ejus ampléxum quandóque pervéniant: ut abláto luctu, de resurrectiónis ætérnæ gàudiis recreáti, in ejus pace mereàmur sinè fine constítui. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudàte Dóminum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. III).

℟. Deo grátias.

Angelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, et septem stellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quod vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confirma cætera, quæ moritûra erant. Non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quálitèr accéperis, et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam tamquam fur, et nescis quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestiménta sua: et ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestiméntis albis, et non delêbo nomen ejus de Libro vitæ, et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Qui habet aurem, àudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Et Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Adest fúlgidum diéi sexti curriculum, sextæ ætàtis cóntinens sacraméntum; in illo formàtus homo ex níhilo, in isto reparàtus ex áliquo: in quo tu, Dei Fílius, dùm pro nobis indébitam suscepísti mortem, mortis devicísti auctórem; da ergo nobis, ut quos de manu tanti hostis tuo sánguine redemísti, non patiàris ætérnis dolóribus cruciári: ut qui triúmpho resurrectiónis tuæ, ea quæ sursùm sunt nos quærere præcipis, modificatióne pietàtis corda nostra mortífices à delíctis.

Pater noster liberáti à malo. *fol.* 2.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Benedíctio. Grátia, qua vos. *fol.* 379.

In nómine Dómini nostri.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Jubilàte Dómino omnis terra. *P.* Cantàte Deo: exsultàte, et psállite. Allelúia, allelúia. ℟. Psállite Deo nostro in cíthara et voce psalmi: in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ. Jubilàte in conspectu regis Dómini. L. Cantàte Deo.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus Deus patrum nostrórum suscitàvit Fílium suum Jesum, quem vos interemístis, ℣. Clamántes ante fáciem Piláti: Crucifige, crucifige. ℟. Notum fecit Dóminus salutàre suum: ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam, *P.* Clamántes. **381** ℣. Glória, et honor. *P.* Clamántes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dícite in géntibus: Dóminus regnàvit à ligno. *P.* Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: Allelúia, Allelúia, Allelúia. ℣. Lætèntur cœli, et exúltet terra, moveàtur mare, et plenitûdo ejus. *P.* Etenim.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Jocundàre cœlum, et exsúlta terra, Allelúia. Prorúmpant montes jocunditàtem, Allelúia. *P.* Quia misértus est Dóminus plebis suæ, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Flúmina Judá prófluant aquas: distillábant montes dulcédinem, et colles manábant lacte: quia fons de domo Dómini pródiit: Allelúia, allelúia. *P.* Quia. ℟. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus. Hic est dies. *Et supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Deus, Dei Fílius, qui hóminem, quem sexto die formàsti ex níhilo, sextâ ætàte sæculi redemísti sánguine tuo: et qui tunc benè cónditus malè cécidit; nunc in mélius reformàtus surréxit: da nobis, ut ita verácitèr redemptiónis nostræ mystérium perpendàmus, quálitèr in morte et resurrectióne tuâ perénnitèr gloriémur: ut qui témpore salûtis, mundo occúrrens, mortem nostram moriéndo devicísti, ab ætérna nos líberes damnatióne judícii.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. A

Benedictio. Deus, Dei Filius, qui patibulo pro impiis affixus est Crucis, suæ vos salvíficet gloriâ passiônis. ℟. Amen. Et qui mortem moriéndo devicit, ipse à vobis omnes cruciátus avértat inférni : ℟. Amen. Ut in eo resurgâtis ad glóriam, cujus nunc resúrrectiônis suscípitis gâudia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℟. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Per Dóminum.

Orátio. Grátias ágimus tibi, Deus Pater, qui eripuísti nos de potestâte tenebrárum, tránsferens in regnum Fílii tui ; da ergo, quæsumus nobis, ut quos B per mortem revocâvit ad vitam, per pietâtem resúscitet ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam. In nómine Dómini.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* CCCLXIX. *Et Orátio :* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℣. Dícite in natiónibus : Dóminus regnâvit à ligno. Etenim firmâvit orbem terræ, qui non commovébitur : judicâbit pópulos in æquitâte. *P.* Per. ℣. Glória. *P.* Per Dóminum.

Orátio. Quas tibi, Dómine, grátias reférre potérimus pro eo, quia nobis victóriam per effusiônem C Fílii tui sánguinis præstitísti? et ideò, quia defécium nostrum inspicis, suppleméntum tuæ pórrige pietâtis : ut quicquid mens in conceptiône laudis tuæ súggerit enarrándum, fidéli relatiône os próferat ad æternitâtis emoluméntum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Grátia Dei data est nobis per inluminatiônem Salvatôris nostri Jesu Christi, *P.* Qui destrúxit mortem, et inluminâvit vitam. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Qui. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Grátias ágimus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.* D

Antíphona 3. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus noster, qui es, et qui eras, et qui ventúrus es Omnípotens. ℣. Quóniam magnificâta est usque ad cœlos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua. *P.* Qui es. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui es.

Orátio. Dómine Deus noster, qui es et qui eras et qui ventúrus es, grátias tibi creatúra à te cóndita réferet, quia factum est regnum hujus mundi Dómini nostri Jesu Christi ; quæsumus ergo, ut quos regnum ejus esse voluísti, ætérno eos consolêris in múnere. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Quàm magnificâta sunt *P.* Opera tua Dómine ! ℣. Omnia in sapiéntia fecísti : replêta est terra. *P.* Opera.

Orátio. Magnificâta sunt ópera tua Dómine, et humánæ intelligéntiæ remotíssima : quorum nos visíbilis pulchritúdo pulchérrimum ómnium prévocat ad conlaudándum Creatôrem : Tu nos vero discretiônis imple spíritu : ut dùm tua mirâmur ópera, te tuis 382 in opéribus laudet, magníficet intelligéntia nostra. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Iste Deus meus.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedictus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psal.* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. III).

℟. Deo grátias.

Angelo Laodiciæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Testis fidélis, et verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua, quia neque frígidus es, neque cálidus : útinàm frígidus esses, aut cálidus : sed quia tépidus es, nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo : quia dicis : Quòd dives sum, et locupletâtus, et nullíus égeo : et nescis quia tu es miser, et miserábilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probâtum, ut salvus fias, et véstibus albis induâris, ut non appáreat confúsio nuditâtis tuæ, et collyrio inúnge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo, et castigo. Æmulâre ergo, pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, et pulso : si quis audíerit vocem meam, et aperúerit jánuam, introíbo ad illum, et cœnâbo cum illo, et ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedêre mecum in throno meo : sicut et ego vici, et sédeo cum patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies, *Et supplicátio :* Orémus. *fol.* 371.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Christe, Dei Fílius, qui exórtum diéi séptimi in tua réquie consecrásti, cùm ótium sábbati in sepúlchro pósitus complevísti ; da réquiem cordi nostro beneplácitam tibi, ut ab opéribus nostris ita in te verácitèr quiescâmus, ne in ótio sábbati peccatórum nostrórum onéribus adgravêmur : ut qui te è sepúlchri quiéte resurrexísse fidélitèr crédimus, è cœlis item ad judícium veniéntem mitíssimum sentiâmus Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia

mirabilia fecit. *P.* Per Dóminum. ℟. Glória, et honor. *P.* Per Dóminum. A

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui in córpore nostræ mortalitàtis sústulit obpróbrium Crucis, ab omni vos cruciàtu noxíbili erípiat passiònis. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

SABBATO IN OCTAVAM PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Allelúia. Postquam resurréxit Dóminus Jesus Christus à mortuis, stans in médio discipulórum, B locùtus est dicens : *P.* Pax vobis : Ego sum, qui resurréxi à mórtuis. Allelúia. ℣. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent scriptùras, et dixit eis : Quóniam sic scriptum est : Nonne opórtuit Christum pati, et resúrgere à mórtuis? Allelúia. *P.* Pax.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens. *P.* Mórtui enim estis : et vita vestra abscóndita est cum Christo. ℟. Dómine salvos nos fac, ó Dómine bene prosperàre : benedíctus qui venit in nómine Dómini. Benedícimus vobis de domo Dómini : Deus Dóminus, et illúxit nobis. *P.* Mórtui. ℣. Glória, et honor. *P.* Mórtui.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Lápidem, quem reprobavérunt ædificàntes, hic factus est in caput ánguli. *P.* A Dómino factum est istud : et est mirábile in óculis nostris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. *P.* A Dómino. ℣. Glória. *P.* A Dómino.

Hymnus.

Te céntiès mille legiónum Angeli.
Concéntu plaudunt, et canóra júbilant,
Christe Jesu Alpha et Omega omnípotens,
Sepúltus olim, et vivens in sæcula,
Testis fidélis, et verum princípium.
Qui mundi hujus dejecísti príncipem,
383 Rédimens Orbem tuo almo Sánguine;
Sanctus et verus Génitus Ingéniti,
Réserans clausum, et apértum óbstruens,
Fáciens nos Deo Regni Sacerdótium.
Tu verus Agnus solus sine mácula,
Qui dextram Patris conlocàtus sólio,
Solus egréssus ab arce Domínica,
Similis Jáspidi, et Sárdino lápidi.
Iris per gyrum, smarágdus círcuis.
Tu Dei pignus, hominisque Filius,
Séptiès librum signàtum signáculis
Sólvere signa dignus repértus es :
Agnus occísus septem pollens córnibus,
Septéno fulgens et lúmine flámmeo.
E throno pródeunt fúlgura, et tonitrua,
Septem ardéntes ante thronum lámpades,
Septem ubíque missi Dei Spíritus,
Septem stellæ micant Agni déxterà,
Septem cui adstant candelàbra áurea.
Sedéntes circùm quatèr seni Primàtes,
Amícti cuncti níveis cyclàdibus,
Et laureàti diadémis áureis,
Aureas vehunt phíalas arómatum,
Aureis psallunt módulis, et cítharis.
Stant ante Thronum nitet mare vítreum,
Bis bini fortes, idem animália :
Homo per genus, leo voce pérstrepit
Juvéncus ore promit Sacerdótium,
Petens ad astra more volàns áquilæ.
Quátuor formis senis alis síngulis,
Ante et retrò cuncta plena óculis,
Vígiles semper dormiéndi néscii,
Vicissim Sanctus ter clamántes júgiter,
Illi, qui erat, est, et qui ventùrus est.
Glória Patri, laus, sapiéntia
Agno sedénti supra Thronum in cœlis;
Cum Patre regnat, et cum Sancto Spíritu,
Connéxa simul tribus una Déitas,
Per infiníta sæculórum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Dei Filius nostràrum réquies animàrum, qui ótium sábbati requiéscens in túmulo complevísti : ut in quo olim requiéveras ab omni C ópere faciéndo, in eo étiam requiésceres in sepúlchro, hunc nobis verácitèr sanctíficans diem, cujus vésperum in prima nobis sábbati, quæ et octàva dies est, lucéscit : ut, qui díxeras de ténebris lumen splendéscere, manifèstè à mortuis resúrgens apparéres in carne; dírige cursum vitæ nostræ in viam sanctificatiònis omnímodæ, quálitèr ita in his septem diêbus, quibus mundus iste perágitur, et in quibus quotídiè nobis Agnus occíditur, et Pascha quotídiè celebràtur, salubrióri vitæ currículo conversêmur : ut absque ferménto malítiæ verum Pascha mereàmur quotídiè celebràre : et ita ab ómnibus opéribus nostris in hoc die sanctificatiòne tibi plácità quiescàmus, ut octávi illius ætérni diéi resurrectiònis glórià consolêmur, quia te præcipiénte oràmus :

D Pater noster. Liberàti à malo. *Require fólio* 2.

Benedíctio. Christus, Dei Fílius, qui in hoc die móriens requièvit in túmulo, det optàtam réquiem cordi vestro; ℟. Amen. Tribuàtque vobis cessàre ab omni ópere críminis, qui in sepúlchro pósitus sústulit obpróbrium Crucis : ℟. Amen. Ut optábile vobis resurrectiònis ejus gáudium, et hic devótos effíciat, et in futúro de múnere æternitàtis sustóllat. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Lauda. Appáruit Jesus jánuis clausis discípulis suis; quòd esset Dóminus, unus non crédidit ex eis Thomas. *P.* Mitte manum tuam in fixúras clavórum meórum, et esto jam fidélis. Dóminus meus, et Deus meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sit nomen Do-

mini benedíctum, ámodò, et usque in æternum. A
P. Mitte. ℣. Glória, et honor. *P.* Mitte. *Orátio.* Omnípotens Deus. *Quære hic infrà.*

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DOMINICA IN OCTAVAS PASCHÆ.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos sicut oves errabàmus : et Dóminus pósuit in eo iniquitátes ómnium nostrórum : tráditus est, *P.* Quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilàte Deo in voce exultatiónis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. B *P.* Quia.

Orátio. Omnípotens Deus Pater, qui nos Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui pretióso sánguine redemísti, non patiàris in te credéntes ætérni supplícii báratbro demérgi : ut per eum confessióne nostrórum críminum ad te mereàmur admítti, in quo iniquitátes ómnium nostrórum posuísti : ut ejus, cujus, livóre sanáti sumus, indesinénti præsídio protegàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justè júdicans peccàta nostra **384** portàvit córpore suo super lignum; *P.* Ut à malis separáti, cum justítia vivàmus. ℣. Jubilàte Dómino omnis terra : servíte Dómino in lætítia. *P.* Ut à malis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut à malis. C

Orátio. Justè quidem, Dómine, júdicans peccàta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestáte, sed justítiâ devicísti : ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti eràmus, per indébitam mortem tuam ad libertàtis grátiam redeàmus; fac nos ergo, ut in te semper líberi esse possímus, quálitèr tecum et hic, et in ætérnum sinè fine vivàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vulneràtus est propter iniquitátes nostras, et adtrítus est propter scélera nostra : *P.* Disciplína pacis nostræ in eo, livóre ejus sanáti sumus. ℣. Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. *P.* Disciplína. ℣. Glória, et honor. *P.* Disciplína.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui voluntáriè pro nobis carnem subjíciens morti, disciplína factus es nostræ pacis; fac nos tuis subjéctos existere disciplínis : ut qui livóre sanáti sumus, voluntàtis tuæ semper judício obsequàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere signa ejus; et cum eo exércitus Angelórum clamántium, et dicéntium : *P.* Laus, et honor, et potéstas Deo nostro. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumeràre nullus póterat : et clamábant voce magnâ, dicéntes : *P.* Laus et honor.

Orátio. Leo de tribu Juda, radix David áperi in nos tuæ sciéntiæ lumen : ut qui paschália festa nunc venerántèr excólimus, in regno tuo cum eléctis tuis, et cum exercítibus Angelórum decantèmus glorióso nómini tuo. —. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Cantèmus Dómino : gloriósè enim honorificàtus est.

Cánticum. Cantèmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. V*).*

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signàtum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo pôterat, in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dicit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Judà, radix David aperíre librum, et septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, agnum stántem quasi occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei missi per orbem terràrum. Et venit, et accépit librum de déxtera sedéntis in throno. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram agno, habéntes sínguli cítharas, et páteras áureas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábunt super terram. Et vidi, et audívi vocem Ange- D lórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magnâ : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtûtem, et divinitàtem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatûram, quæ in cœlo est, et super terram, et quæ sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in **385** throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas Deo nostro in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Decúrso, Christe Dómine, Paschàlis solemnitàtis offício, et tuæ resurrectiónis gáudio con-

summáto, quo verum lumen mundo de ténebris A
effulsísti, quo cœcis méntibus coruscásti: adorâmus, ecce et prosternimur ante te Deum, qui véteris ferménti malítiam ázymis sinceritâtis et verilâtis exclúdens, omnem corruptiónem adulterínæ commixtiónis intrà puritâtem ac simplicitâtem fidei non relinquis, sed azymórum diem nobis ipsis absque humáni séminis ferménto ázymos dedicásti: pétimus, ut pública fidei vota árbiter devotiónis aspícias: ut complêtum passiónis ac resurrectiónis tuæ cultum pius propitiâtor inténdas; et quóniam per te grátia et véritas facta est, veritâte tuâ instruas ad intelléctum, quos grátia perdúxit ad cultum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Appáruit jánuis clausis. *Benedictio* Christus Dei Filius. *fol.* 383. B

In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te. *fol.* 371.

Orátio. Te in excélsis, Dómine, laudent omnes Angeli ac virtútes: tibi de terra det laudem omne, quod à te auctóre sumit originem: et qui supernórum conlaudâris officiis, terréstrium semper delectêris obséquiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Postquam resurrexístis. *fol.* 382.

Antíphona. Hæc est dies, quam fecit Dóminus: *P.* Exsultêmus, et epulêmur in ea. ℣. O Dómine salvos nos fac, ó Dómine bene prosperâre. *P.* Exsultêmus. ℣. Glória, et honor. *P.* Exsultêmus. C

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Celebrábitis diem istum legítimum Dómino; Allelúia. *P.* Et filii vestri usque in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exsultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. *P.* Et filii. ℣. Glória, et honor. *P.* Et filii.

Hymnus.

Psallat altitúdo cœli,
Psallant omnes Angeli,
Quicquid est virtûtis usquàm
Psallat in laudem Dei:
Nulla linguârum siléscat
Vox; sed omnis cónsonet.
Da puer plectrum, choréis
Ut canam fidélibus
Dulce carmen, et melódum,
Gesta Christi insígnia,
Hunc camœna nostra solum
Pangat, hunc laudet lyra.
Christus est, quem rex sacérdos
Adfutúrum prótinùs
Infulâtus concinêbat
Voce, chordâ, et tympano,
Spíritum cœlo fluéntem
Per medúllas háuriens.
Facta nos, et jam probâta
Pángimus mirácula.
Testis est orbis; nec ipsa
Terra quod vidit, negat;
Cóminùs Deum docéndis
Próditum mortálibus.
Corde natus ex Paréntis
Ante mundi exórdium,
Alpha, et Ω cognominâtus;
Ipse fons, et cláusula
Omnium, quæ sunt, fuérunt
Quæque pòst futûra sunt.
Ipse jussit, et creâta:
Dixit ipse, et facta sunt:
Terra, cœlum, fossa ponti,
Trina rerum máchina,
Quæque in his vigent sub alto
Solis, et lunæ globo;
Córporis formam cadúcî,
Membra morti obnóxia
Induit, ne gens periret
Primo plusti ex gérmine,
Mérserat quem lex profúndo
Noxiâlis tártaro.
O beâtus ortus ille,
Virgo cùm Puérpera
Edidit nostram salûtem,
Fœta Sancto Spíritu;
Et puer Redémptor orbis
Os sacrâtum prótulit.
Glória et honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Unà Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 371.

Capitula, et Benedictio, quæ dicénda sunt **386** *per omnes Domínicos usque ad Ascensiónem Dómini.*

In exeúnte Véspera.

Capítula. Deus, cujus unum. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diem. *fol.* 372. *Lauda.* Appáruit jánuis clausis. *fol.* 383.

Orátio. Leo de tribu Juda. *fol.* 384.

IN TERTIO DOMINICO POST PASCHA.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371. D

Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mortuis tértiâ die, *P.* Et vivit ex virtûte Dei. Allelúia. ℣. Salvâtor noster resúrgens à mórtuis turbâvit mortem, et inluminâvit nos vitæ æternitâte. *P.* Et vivit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Deus qui dives est in misericórdia, propter nímiam charitâtem suam diléxit nos; *P.* Et cum essêmus mórtui peccáto, convivificâvit nos Christus, cujus grátiâ salvâti sumus. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? aut quis símilis erit Dómino inter filios Dei? *P.* Et cum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et cum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Platéæ tuæ Hierúsalem sternéntur auro A mundo : Allelúia. *P.* Et cantábitur in te cánticum lætítiæ, Allelúia ; Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicêtur : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et cantábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et cantábitur.

Hymnus. Te céntiès mille. *fol.* 382. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Dei Fílius.

Benedictio. Christe Dei Fílius. *fol.* 383.

Lauda. Sapiéntia Dei super lápides pretiósos est, Allelúia ; habitátio ejus in vasa áurea, Allelúia ; *P.* Prudéntia sua de thesáuro invisíbili procédit, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exténdens cœlos sicut pellem : qui tegit in aquis superióra ejus. *P.* Prudéntia. ℣. Glória, et honor. *P.* Prudéntia. B

Orátio. Rex magne et terríbilis Dómine, tibi in ómnibus Géntibus vera júbilet fides; et præsta, ut non solùm voce, sed et mente tibi psallàmus, qui es Rex noster : ut tecum sinè fine vivàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Orátio. 1. Cantâte Dómino cánticum novum : benè psállite ei in jubilatióne. *P.* Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. ℣. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite ei. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia. C

Orátio. Cantêmus tibi Dómine cánticum novum : quia rectus est sermo tuus, et ópera tua fidélia : ut qui cœlorum regna in prophétæ jubilatióne, et Evangélicæ tubæ clangóre conscéndere facis; illuc nos àttrahas, quò ipse præcêdis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Elêgit nos hereditâtem sibi rex omnis terræ Deus. *P.* Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Psállite. ℣. Glória, et honor. *P.* Psállite.

Orátio. Rex magne, et terríbilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Jubilâte Deo omnis terra : *P.* Cantâte, et exsultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Cantâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Cantâte. D

Orátio. Jubilet te, Dómine, omnis terra; psalmum cantet, exsúltet, psallat nómini tuo; cujus nomen est admirábile, et præclârum : Concéde ergo Ecclésiæ tuæ précibus, ut quos in fide vocas, in tentatióne non déseras : et qui tibi júbilum pérsonant laudis in sæculum, præmium mereántur ætérnæ beatitúdinis in futûrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Regnâvit Dóminus omnis terræ : et inhabitábitur univérsa terra. *P.* Ut paradísus circumcinges omnem terram. ℣. Dóminus regnâvit, exsúltet terra : læténtur ínsulæ multæ. *P.* Ut paradísus.

387 *Orátio.* Mirabília sunt testimónia tua, Dómine Deus; quibus Unigénitus Fílius tuus regnat univérsæ terræ : præsta ergo nobis, ut qui revelâtâ fácie glóriam ejus speculêmur, à dextris ejus in judício conlocêmur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Adjûtor et protéctor mihi fuit Dóminus in salûtem : hic Deus meus, et honorâbo eum : Deus Patris mei, et exaltâbo eum.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia.

Psalmus CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. III*).*

℟. Deo grátias.

Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Sanctus, et Verus, qui habet clavem David : qui áperit, et nemo claudit : et claudit, et nemo apéruit : Scio ópera tua, et dedi coram te óstium apértum, quod nemo potest cláudere : quia módicam habes virtûtem, et servásti verbum meum, et non negásti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se judæos esse, et non sunt, sed mentiúntur : Ecce fáciam illos, ut véniant, et adórent ante pedes tuos : et scient quia ego diléxi te : quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ et ego te servâbo ab hora tentatiónis, quæ ventûra est in orbem univérsum tentâre habitántes in terra. Vénio citò : tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui víccrit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, et foràs non egrediêtur ámpliùs : et scribam super illum nomen Dei mei, et nomen civitâtis Dei mei novæ Hierúsalem, quæ descéndit de cœlo à Deo meo, et nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Christe Dei Fílius, qui venerábilis *fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia Dei super lápidem. *fólio* 385. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui ascéndit patíbulum. *fol.* 386.

In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371. *Sono.* Dóminus Jesus Christus. *fol.* 373.

Antiphona. Fecit cœlos Dóminus in virtûte sua. *P.* Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovébitur. ℣. Læténtur cœli, et exsúltet terra, moveâtur mare, et plenitûdo ejus. *P.* Etenim. ℣. Glória, et honor. *P.* Etenim.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctam Hierúsalem novam vidi descen-

déntem de cœlo. *P.* Et audívi vocem dicéntium : Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et audívi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et audívi.

Hymnus. Psallat altitúdo cœli. *fol.* 385. *Supplicátio.* Orêmus. *Capitula.* Deus, cujus unum hunc. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui diem istum Resurrectiônis. *fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia Dei. *Orátio.* Rex magne. *fol.* 386.

IN QUARTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt. *Orátio.* Laudant te. *fol.* 371.

Sono. Venite, et vidéte : Angelus quómodò revólvit lápidem; *P.* Mílites custodiéntes Sanctum. Allelúia, allelúia ; ℣. Mulieres lachrymántes, Salvatórem quæréntes. Mariæ Angelus dixit : Non est hic : surréxit enim Dóminus. *P.* Mílites.

B Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Regnávit Dóminus Deus noster Omnípotens, gaudeámus, et exsultémus. *P.* Quia venérunt vota agni, quæ sunt justificatiónes sanctórum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Cantáte Deo Allelúia : Deo nostro *P.* Cánticum novum, cantáte : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen Dómini. *P.* Cánticum. **388** ℣. Glória, et honor. *P.* Cánticum.

C *Hymnus.* Te céntiès mille. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371. *Capitula.* Christe, Dei Fílius, nostrárum. *Benedictio.* Christe, Dei Fílius, qui in hoc die. *fol.* 383.

Lauda. Gaudêbat pópulus Israël Allelúia, et univérsa multitúdo Jacob colébant Dóminum legítimè ; *P.* Et David cum cantóribus cítharâ repercutiêbat in domo Dómini : et laudem Dómino dicêbat : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non permísit hóminem nocêre eis : sed corrípuit pro eis reges. *P.* Et David. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et David.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen laudábile est in univérsis fínibus terræ : Præsta ergo nobis vanam mundi celsitúdinem declináre : ut ex ore nostro tua perficiátur laudátio, et veræ fídei nutriméntis crescat in nos sciéntiæ plenitúdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

D In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* 3. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum. *P.* In univérsa terra ! ℣. Quóniam eleváta est magnificéntia tua super cœlos. *P.* In univérsa terra. ℣. Glória, et. *P.* In univérsa terra.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum. In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino omnis terra. *P.* Cantáte Dómino, A et benedícite nomen ejus : ℣. Benè nuntiáte de die in diem salutáre Dómini. *P.* Cantáte. ℣. Glória, et honor. *P.* Cantáte.

Orátio. Cantet tibi, Dómine, omnis terra cánticum novum ; quia redemísti per sánguinem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi omnem mundum : ut qui in mortem ejus consepúlti sumus, infinitâ cum eo lætítiâ exsultémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine ! *P.* Omnia in sapiéntia fecísti : repléta est terra creatúrâ tuâ. ℣. Hoc mare magnum, et spatiósum : illic reptília, quorum non est númerus. Animália pusílla, et magna. *P.* Omnia in sapiéntia. ℣. Glória, et honor. *P.* Omnia.

Orátio. Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti : reple tamen nos directiónis spíritu : ut dùm tua mirámur ópera, te tuis in opéribus laudet intelligéntia nostra. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ego sum Deus, et non mutor. Convertímini ad me pópulus meus : testor enim vos, quóniam non est álius Deus præter me. Ego feci terram, et hóminem super eam : ego firmávi cœlos ; *P.* Et omnes stellas lucêre mandávi. ℣. Ego primogénitus exívi ante omnem creatûram : Ego feci in cœlis ut orirêtur lumen. *P.* Et omnes.

Orátio. Dómine Jesu Christe, verus Deus verúsque homo; qui non mutáris, sed es sanctus in ómnibus opéribus tuis ; incredulitátem à nobis dúbiæ mentis avérte : et cor nostrum grátiæ tuæ munéribus reple : ut tu, Deus verus credáris et cognoscáris ; qui Salvátor ómnium, miráculis et virtútibus approbáris. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dóminus cónterens bella, Dóminus nomen est ei. Currus Pharaônis et exércitum ejus projêcit in mare.

Cánticum. Cantêmus Dómino.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et vidi : et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum illo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de cœlo, tamquàm vocem aquárum multárum, **389** et tamquam vocem tonítrui magni : et vocem, quam audívi, sicut citharœdórum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, et ante quátuor animália, et senióres : et nemo póterat dícere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti erant de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque abíerit. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno, et in ore ipsórum non est in-

véntum mendácium : sine mácula enim sunt. Et vidi álterum Angelum volántem per médium cœlum habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et pópulum, et linguam : dicens magnâ voce : Timéte Dóminum, et date illi honórem, quia venit hora judícii ejus : et adoráte eum, qui fecit cœlum, et terram, mare, et fontes aquárum. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio*. Orêmus. *Capítula*. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus. *fol*. 371. *Lauda*. Gaudêbat pópulus Israël. *Requíre fólio* 388. *Benedíctio*. Christus Dóminus, qui diem istum. *fol*. 372.

In nómine Dómini, etc.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt. *Orátio*. Laudant te Dómine. *fol*. 371. *Sono*. Veníte, et vidéte. *Requíre fol*. 375.

Antíphona. Tu es rex regum, cui Deus cœli regnum forte, *P*. Et potens, et honorâtum dedit. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam : et salvi érimus. *P*. Et potens. ℣. Glória, et honor, etc. *P*. Et potens.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum Allelúia : quia mirabília fecit Dóminus. Liberâvit nos déxtera ejus, et bráchium sanctum ejus. Allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum : ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. *P*. Liberâvit nos. ℣. Glória, et honor. *P*. Liberâvit nos.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. *Requíre fólio* 385. C *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem. *fol*. 385. *Preces, ut suprà*. *Capítula*. Deus, cujus hunc ex ómnibus dúximus diem. *Benedíctio*. Christus Dóminus, qui diem istum resurrectiônis. *Quære fol*. 372.

Lauda. Omne donum óptimum de cœlo véniet. Allelúia, *P*. Descéndens à patre lúminum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara et voce psalmi. *P*. Descéndens. ℣. Glória, et honor. *P*. Descéndens.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen. *fólio* 388.

IN QUINTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio*. Laudant D te Dómine. *fol*. 371.

Sono. Quis Deus magnus sicut Deus noster? *P*. Tu es Deus qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia, allelúia. —. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. ℟. Tu es.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia, Rigans Deus montes de superióribus : de fructu óperum tuórum satiábitur terra. *P*. Prodúcens fœnum pecóribus, et herbam servitúti hóminum. ℣. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti : replêta est terra creatúrâ tuâ. *P*. Prodúcens. ℣. Glória. *P*. Prodúcens.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

A *Lauda*. Vidi, et audívi voces Angelórum multórum in circúitu throni, stántes in conspéctu Agni. Quátuor animálium, et seniórum voces. *P*. Cum fragôre magno resonábant, Allelúia. ℟. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P*. Cum fragôre. ℣. Glória. *P*. Cum fragôre.

Hymnus. Te céntiès mille. *fol*. 382. *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem. *Capítula*. Christe, Dei Fílius, nostrârum réquies. *Benedíctio*. Christus Dei Fílius, qui in hoc die. *fol*. 383.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est Allelúia, *P*. Et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum : ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam.
B *P*. Et cum illo. **390** ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Et cum.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui occísus Agnus resúrgis in glória, et habens potestâtem humânam, illumináre dignâtus es terram, quò passiônis et resurrectiônis tuæ plúviis inrigâta, te solum sequerêtur ad vitam, quæ se olim mortis elíserat in ruínam ; nostris, quæsumus, précibus favens, da nobis et resurgéndi cópiam in opéribus bonis, et moriéndi efficáciam in opéribus pravitâtis. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio*. Dómine Jesu Christe. *Quære fol*. 369.

Antíphona 1. Vidi Agnum quasi occísum in médio seniórum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : *P*. Dignus es accípere librum, et sólvere signácula ejus, quia redemísti mundum. ℟. Minuísti eum paulò minus ab Angelis, glória, et honóre coronásti eum. *P*. Dignus es. ℣. Glória, et honor. *P*. Dignus es.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui occísus. *Requíre in Vésperis istius Domínici.*

Antíphona 2. Fecit Dóminus luminária magna solus : Solem in potestâte diei ; *P*. Lunam autem, et stellas in potestâte noctis. ℣. Laudâte nomen Dómini : laudâte servi Dómini. *P*. Lunam autem. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Lunam.

Orátio. Dómine, qui fecísti luminária magna solus; in sapiéntia lunam et stellas in potestâtem noctis ; educ nos de jugo nequítiæ spirituâlis in manu forti et bráchio exténso : ac disseca quæcúmque cursu in nostro opponúntur obstácula : quia tu es Dóminus dominántium, custósque nostrârum manens animárum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Magna ópera Dómini : exquisíta *P*. In omnes voluntátes ejus. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum, misericors, et miserâtor Dóminus : *P*. In omnes. ℣. Glória, etc. *P*. In omnes.

Orátio. Magna ópera tua, Dómine, exquisíta in omnes voluntátes tuas : Da nobis fámulis tuis, ut jàm óperum tuórum magnitúdinem admirâmur, ma-

gnificéntiam Conditóris débitâ confessióne laudêmus; tuàque mandâta fidélia timorátâ sapiéntiâ exquirâmus; atque perféctum intelligéntiæ decus, timóris obediéntiâ faciâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ego sum Dóminus Deus vester, et non est præter me Salvâtor álius: Audiérunt ínsulæ, et timuérunt extrêma terræ. *P.* Audi Israël puer meus, Jacob elécte meus, semen Abrahæ amíci mei. ℣. Ego sum primus, et ego novíssimus. Manus quoquè mea fundâvit terram, et déxtera mea mensa est cœlos. *P.* Audi Israël.

Orátio. Tu es Dómine Deus, et non est álius præter te: nec tamen ìpse conclúderis, quem extrêma terræ agnovérunt, dum à te fidei vocatióne pertrácta sunt: da ergo nobis, ut ita in te radicêmur, ut cultu justítiæ, et óperum dignitâte ætérnam mereâmur pervenîre ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Gubernásti justítiâ tuâ Dómine, pópulum tuum hunc, quem liberásti.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. *Quære fol.* 369.

Orátio. Glorificêtur déxtera tua Dómine; quæ inimícos ánimæ nostræ vitæque confríngat; et per multitúdinem majestâtis tuæ adhuc cónterat: et ter nos constructóres cogitatiónum malârum sermonúmque et óperum dimérgat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor. *Cánticum.* Benedíctus Dóminus Deus patrum. *fol.* 6. *Sono:* Ego dormívi, et requiévi. *Require fol.* 370.

391 *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. XIX).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedêbat super eum, vocâtur Fidêlis, et Verax, et in justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsâ sánguine: et vocâtur nomen ejus, VERBUM DEI. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo mundo. Et de ore ipsius procêdit gládius acûtus: ut ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea: et ipse calcat torcûlar vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei. *Capítula.* Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus excúrsum. *Require fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia à Dómino Deo est. *Require fólio* 389. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui diem Resurrectiónis. *fol.* 372.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *Require fol.* 371. *Sono.* Quis Deus magnus. *fol.* 389.

Antíphona. Sit Glória Dómini in sæculum sæculi: *P.* Lætábitur Dóminus in opéribus suis: ℣. Qui réspicit terram, et facit eam trémere: qui tangit montes, et fumigábunt. *P.* Lætábitur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Lætábitur.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndite ad Hierúsalem fíliæ Sion, *P.* Et laudâte Deum vestrum. Allelúia, allelúia. ℣. A solis ortu usque ad occásum, laudâte nomen Dómini. *P.* Et laudâte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et laudâte.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. *Quære fol.* 385. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Deus, cujus unum hunc diem. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Quære fol.* 372. *Lauda.* Sapiéntia à Dómino Deo est. *Orátio* Christe Dei Fílius. *Quære fol.* 390.

IN SEXTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda Laudavérunt te Dómine. *Orâtio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo. *P.* In voce exsultatiónis Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus: psállite. *P.* In voce.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Audívi vocem magnam in cœlo, dicéntem: Agnus, qui occísus est. *P.* Dignus est, accípere virtûtem, et divinitâtem, et sapiéntiam, et benedictiónem in sæcula sæculórum. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Dignus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dignus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Exaudívit páuperes Dóminus: et compedítos suos non deséruit. *P.* Laudent illum cœli et terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vídeant páuperes et læténtur: quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. *P.* Laudent. ℣ Glória. *P.* Laudent.

Hymnus. Te céntiès mille legiónum. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Christe, Dei Fílius. *Benedictio.* Christus Deí Fílius, qui in hoc. *Quære fol.* 382.

Lauda. Allelúia. Psállite Dómino in cíthara, Allelúia, in cíthara et voce psalmi. Allelúia, allelúia. *P.* Jubilâte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus. ℣. In cíthara. ℣. Glória. *P.* In cíthara.

Orátio. Dómine admirábilis et imménse, húmiles nos propítius tam éffice quam inténde: ut quia nomen tuum admirábile est in omni terra, veritâtis in nos solídiùs cúmules disciplînam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *Quære fol.* 369.

Antíphona 1. Testimónia tua Dómine credibília facta sunt nimis. *P.* In longitúdine diérum. **392** ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in excélsis

Dóminus., P. In longitúdine. ỳ. Glória, etc. P. In longitúdine. A

Orátio. Testimónia tua, Dómine, quæ nobis facta sunt credibília, sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fídei veritáte syncéra: atque ita nostro consumántur ópere, sicut proferúntur ex ore; regant consolatióne mœréntes, ac promptióres effíciant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vólucres cœli, et pisces, qui perámbulant sémitas maris. P. Admirábile est enim nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. ỳ. Et constituísti enim super ópera mánuum tuárum. Omnia subjecísti sub pédibus ejus. P. Admirábile. ỳ. Glória, et honor. P. Admirábile.

Orátio. Dómine admirábilis. *Requíre retrò in fine Vésperi istíus Domínici.* B

Antíphona 3. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. P. Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite prudéntèr. ỳ. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. P. Quóniam Rex. ỳ. Glória, et honor. P. Quóniam Rex.

Orátio. Da nobis Dómine non solùm voce, sed et mente tibi psállere sapiéntèr: ut juxtà magnitúdinis tuæ nomen, tuam à nostris vócibus magníficès laudem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Mementóte Patres nostros, quemádmodum salváti sunt in mari Rubro, dum persequeréntur illos inimíci eórum, et nos exclamêmus in cœlos; et miserébitur nostri Dóminus, secúndùm testaméntum patrum nostrórum. P. Ut sciant omnes Gentes, quia est, qui rédimat, et líberet Israël. ỳ. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manùs tuæ confrégit inimícos. Et præ multitúdine majestátis tuæ contrivísti adversários. P. Ut sciant. C

Orátio. Memoráre Dómine, quemádmodum liberásti patres nostros, dùm persequeréntur illos inimíci; exaltásti déxteram tuam in adversários eórum: tu enim es Deus noster, qui et honorificáris ex débito, et exaltáris ex mérito: Da ergo nobis, ut nos, qui per hujus sæculi pélagum ambulámus, nullis undárum mundiálium tunsiónibus frangámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Gelavérunt tamquàm murus fluctus maris: stetit unda fluens in médio mari.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo. *Sono.* Ego dormívi, et quiévi. *Requíre fol.* 370.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. XXII).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et osténdit mihi Dóminus flumen aquæ vitæ, spléndidum tamquàm crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámpliùs: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine Solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei. *Capítula.* Christe, Dei Fílius, qui venerábilis. *Requíre fol.* 371. *Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cíthara. *fol.* 391. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 383.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *Quære* 317. *Sono.* Omnes gentes pláudite. *fol.* 391. *Antíphona.* Vidi Agnum quasi occisum in médio seniórum: habêbat enim in veste. P. Et in cápite scriptum: Rex regum, et Dóminus dominórum. ỳ. Magnus Dóminus et laudábilis nimis: et magnitúdinis ejus non est finis. P. Et in cápite. ỳ. Glória, et honor Patri. P. Et in cápite.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Laudem dicunt Deo nostro omnes. P. Qui timêtis eum pusílli, et magni. Allelúia, allelúia. ℟. Ecce nunc benedícite Dominum, omnes servi Dómini. P. Qui timêtis eum. **393** ỳ. Glória, et honor Patri. P. Qui timêtis eum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Allelúia, Cum lætítia ingrediêmur in sancta Dómini: et cum exsultatióne. P. Regrediêmur decantántes: Allelúia, allelúia, allelúia. ỳ. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi: et psalmum dicat nómini tuo. P. Regrediêmur. ỳ. Glória, et honor. P. Regrediêmur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, P. Quæ fluunt ímpetu à Líbano. Allelúia, D allelúia. ỳ. Rigans montes de superióribus: de fructu óperum tuórum satiábitur terra. P. Quæ fluunt. ỳ. Glória. P. Quæ.

Hymnus. Psallat altitúdo. *Supplicátio, Capítula, et Benedíctio, ut in fol.* 386. *Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cíthara.

Orátio. Dómine admirábilis. *fol.* 391.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Vésperum.

395 *Lauda.* Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, P. Et univérsi qui hábitant in eo. Allelúia. ỳ. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. P. Et univérsi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Pater Glóriæ suscitávit Jesum Chri-

stum à mórtuis, et conlocâvit eum ad déxteram A suam supra cœlos, super omnem Principâtum et Potestâtem, et Virtûtem, et Dominatiónem, *P.* Et super omne nomen, quod nominâtur. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne : Dóminus in voce tubæ. *P.* Et super. ℣. Glória. *P.* Et.

Orátio. Omnípotens Deus Pater glóriæ, qui Dóminum nostrum Jesum Christum suscitâsti à mórtuis, cónlocans illum ad déxteram tuam super omnem Principâtum, et Potestâtem; súscita in nos stúdia omnímodæ sanctitâtis : ut illi soli religátæ sint primítiæ spíritûs nostri, qui à mórtuis resúrgens, mortis príncipem própria virtûte devícit. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ascénsor cœli, auxiliâtor noster, *P.* Magnificéntiam ejus discúrrunt nubes : habitátio B ejus sursùm. ℣. Currus Dei decem míllium múltiplex, míllia lætántium : Dóminus in illis in Sina in sancto. *P.* Magnificéntiam. ℣. Glória, et honor. *P.* Magnificéntiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Audívi vocem turbârum multârum dicéntium : Allelúia : honor, et glória Deo nostro : *P.* Quia justa, et vera sunt judícia ejus. Et íterum dixérunt : Allelúia. *P.* Et adoravérunt sedéntem super thronum, dicéntes : Amen, et Allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. *P.* Quia justa. ℣. Glória. *P.* Et adoravérunt.

Hymnus.

Ætérne Rex Altíssime,
Redémptor et Fidélium :
Quo mors solûta déperit,
Datur Triúmphus grátiæ;
Quem lex subácta Tártari,
Marcens Avérno dispulit;
Carens mucróne péssimo,
Throno remísit Pátrio :
Scandens Tribûnal déxteræ
Patris : potéstas ómnium
Conlâta Jesu est cœlitùs,
Quæ non erat humánitùs.
Ut trina rerum máchina :
Cœléstium, Terréstrium,
Et infernórum cóndita
Flectant genu jam súbdita.
Nec sit salus ullo modo
Tuo foris vocábulo;
A quo creâta cuncta sunt.
Et recreâta sancta sunt.
Hæc tanta Christi grátia
Nexum tulit peccáminum;
Sumpsítque corpus próprium,
Totúmque póssidet Polum.
Tremunt vidéntes Angeli,
Versâ vice mortálium,
Culpat caro, et purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Quæ præminet virtútibus
Summis procùl cœléstibus :
Deus caro, atque spíritus,
Plenus Deus, verúsque Homo.
Dicunt ex astris Angeli,
Deinùm revérti hujúsmodi,
Quem nos redíre crédimus,
Regnâre prorsùs nóvimus.
Tu Christe nostrum gáudium,
Manens Olympo prǽditum,
Mundi regis qui fábricam,
Mundâna vincens gáudia.
Hinc te precântes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus;
Et corda sursùm súbleva
Ad te supérna grátiâ.
Ut cùm rubénte cœperis
Clarêre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Da nobis illuc sédulâ
Devotióne téndere,
Quò te sedêre cum Patre,
In arce regni, crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

396 *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos glóriâ Ascensiónis suæ C propítius justificâre dignétur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Ascensiónis tuæ, Dómine, festa suscipiéntibus adésto propítius, et fave placâtus; quique carnis nostræ fragilitâtem tecum glorificándam in cœléstibus devexísti, culpârum véterum tolle putrédinem, et vitæ nobis prístinæ réddito dignitâtem : ut illic te credéndo ascéndere mereâmur, quò te verácitèr conscendísse nunc crédimus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem Patérnam ascendéndo perdúxit ad sedem, perdûcat vos ad ætérnæ glóriæ libertâtem; ℟. Amen.

D Quique si exaltâtus esset à terra, promísit omnia tráhere ad seípsum, nullum ex vobis patiâtur à suo esse córpore separâtum; ℟. Amen. Sed sibi vos sine fine coronándos státuat, qui solus in vestro córpore ascendéndo cœlórum penetrâvit secréta. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum, et ad Patrem vestrum, Allelúia. *P.* Ad Deum meum, et ad Deum vestrum. Allelúia. allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Ad Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad Deum.

Orátio. Rex regum Imménse, cui Deus cœli regnum forte, et potens, et honorâtum dedit; dum ómnia potestâti tuæ subjécit : cui míllia míllium Angelórum minístrant, da réquiem pópulo tuo ab ómnibus oné-

ribus, quibus oneráti consistimus; ut qui ascendísti gloriósus in cœlum, mitis exístas, cum manifestáta fúerit glória tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi pérficiámus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi : et resurréxi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem, etc. *Require fol.* 369.

Antiphona 1. Pósiti sunt throni, et antíquus diérum sedébat : vestitum ejus sublíme : et thronus ejus flamma ignis. *P.* Míllia míllium serviébant ei, et decies centéna míllia assistébant ei. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Míllia míllium. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Míllia míllium.

Orátio. Rex regum Imménse, etc. *Require in Vésperis istius festi.*

Antiphona 2. Ad similitúdinem hóminis vidi virum sedéntem in throno, magnam claritátem habéntem; *P.* Et omnes milítiæ cœléstis exércitûs Angelórum clamántes, dicébant in unum : Ecce, cujus impérium, et regnum, et glória sine fine pérmanent in ætérnum. ℣. Visi sunt gressus tui Deus, ingréssus Dei mei; regis qui est in sancto. *P.* Et omnes milítiæ. ℣ Glória, et honor. *P.* Et omnes milítiæ.

Orátio. Unigénite Dei Filius, qui devíctâ morte de terrénis ad cœléstia tránsitum fáciens, quasi Fílius hóminis appárens, in throno magnam claritátem habens, quem omnis milítia cœlestis exércitûs Angelórum laudat : præbe nobis, ut nullis flagitiórum vínculis in corde hujus sæculi inligêmur, qui te ad Patrem ascendísse gloriósâ fidei devotióne concínimus; ut illic indesinéntèr cordis nostri dirigâtur obtûtus, quò tu ascendísti post vúlnera gloriósus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? *P.* Hic Jesus, qui recéptus est à vobis, sic véniet, quemádmodum vidistis eum eúntem in cœlum. ℣. A templo tuo, quod est in Hierúsalem, tibi offerent reges múnera. *P.* Hic Jesus. ℣. Glória, et honor. *P.* Hic Jesus.

Orátio. Salvátor noster, et Dómine, qui ascéndens in cœlos, intuéntium clarificâtus apparêre dignâtus es óculis : dum ita ut ascénderas ventûrum ad judícium pollicéris; fac nos hodiérnæ Ascensiónis tuæ festum purâ córdium devotióne suscípere : ut ita in te semper ad mélius vita nostra ascendéndo profíciat, quáliter ad judícium veniéntem inconfusíbili contúitu te semper visiónis aspíciat. ℟. Amen. Per.

℟. Curváti sunt cœli, dum calcâret cápita núbium Creâtor astrórum, et dum ascénderet cœlos Dominâtor ómnium : tremóre concússus est númerus Angelórum clamántium et dicéntium : *P.* Quantus est iste, cui Throni, et Dominatiónes occúrrunt? ℣. Vidi in cœlo turbam Angelórum multórum, quam dinumerâre nullus póterat : et clamâbant voce magnâ, dicentes : *P.* Quantus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, Creátor astrórum, qui inclinásti cápita núbium, dum te humiliásti in conversatióne mortálium : ut in eo corpore, quo pro nobis probra sustinuísti impiórum, in ipso ascénderes super omnes cœlos cœlórum, et laudes súmeres Angelórum; exáudi nos propítius, et hoc nobis concéde placátus, ut, absolúti crimínibus, illuc te nunc prævium sequâmur corde, quò tu ascendísti glorificâtus in homine : ut te étiam tunc contemplári possímus conditórem et Dóminum ætérnum in majestâte, quem nunc verum Deum præstolâmur et júdicem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat : ipse júdicat extréma terræ. Potens est, et dat virtûtem régibus nostris, et exaltâvit cornu pópuli sui.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum in Dómino. *fol.* 55. *Reiterâtur Antiphona.* Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat, etc.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui ascéndens in cœlum triumphâtor tonas; da nobis, ut te semper in veritâte vidéntes, visiónis tuæ grátiâ fruâmur : et qui, devíctâ morte, patérnam ascendéndo répetis sedem; tu da virtûtem régibus nostris; et exálta tuæ Glóriæ majestâtem. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Require fol.* 6.

Sono. Allelúia. Regna terræ cantâte Deo, Allelúia, allelúia, psállite Dómino : psállite Deo nostro Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Orientem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : Allelúia. ℣. Laudate eum in excélsis : Allelúia, allelúia. Laudate eum omnes Angeli ejus Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Daniélis Prophétæ (*Cap.* VII).

℣. Deo grátias.

In illis diébus : Ego Dániel aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit : vestiménta ejus quasi nix cándida, et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flamma ignis : rotæ ejus ignis accensus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebâtur à fácie ejus : míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei : judícium sedit, et libri apérti sunt. Iterùm aspiciébam in visióne noctis; et ecce cum núbibus cœli quasi fílius hóminis véniebat, et usque ad antíquum diérum pervénit : et in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum : et omnis pópulus, tribus, ac linguæ ipsi sérviunt : potéstas ejus, poté-

sta- æterna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur : ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne Rex Altíssime, Redémptor et fidélium. *Supplicátio.* Orémus redémptórem mundi, etc. *Quære fol.* 396.

Capitula. Dómine Rex glóriæ, qui patefáctis et adimplétis Prophetárum oráculis, tamquám elevátis æternálibus portis Patérnam repetis sedem : quia jam tua Déitas eò quò nunquàm discéssit, regréditur, humáno géneri cœlórum áditus aperítur : dona, ut illic extendâtur nostra inténtio, quo præcéssit vera nostra redémptio : nec inhæreâmus captívâ delectatióne terrenis, cúm jam nostri córporis caput tecum regnet in cœlis.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem. *Requíre fol.* 396.

Exeúnte Vésperâ in Ascensióne Dómini.

Lauda. Die mandávit Dóminus misericórdiam suam : *P.* Et nocte declarávit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es. *P.* Et nocte declarávit.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam, et nocte decláras : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem et in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Sono. Dómini est terra. *fol.* 395.

Antiphona. Ascéndit Deus in jubilatióne, *P.* Dóminus in voce tubæ. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce **398** exsultatiónis. *P.* Dóminus in voce.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndit Dóminus in cœlos, et tónuit Allelúia. *P.* Ipse júdicat extrêma terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. *P.* Ipse júdicat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse júdicat.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Psállite Deo Allelúia. *P.* Qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exaltáte Deo adjutóri nostro : jubiláte Deo Jacob. *P.* Qui ascéndit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui ascéndit.

Hymnus. Ætérne Rex altíssime. *fol.* 395.

Supplicátio. Orémus. *Quære fol.* 396.

Capitula. Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, qui propter nos, et nostram salûtem descéndens è cœlis, humáni géneris carne vestíri dignâtus es, ut dignissimâ societâte nos tuâ Deitâte vestíres, et quod mortâle descendéndo suscepéras, immortalitâti ascendéndo donâres ; tribue nobis intervéntu solemnitâtis hodiérnæ, qua te cœlos ascéndente et sequi cúpimus et gaudémus, ut benigníssimæ dispensatiónis hujus múnera cognoscéntes, reddâmus pietáti tuæ, quod solûm póssumus, vota laudum : expectántes secúndi adventûs tui æternórum solátia gaudiórum, quo jubénte dícimus:

A Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Jesus Christus Dóminus pacem, quam ad cœlos rémeans, discípulis suis trádidit, íntegram in vobis, inlibatámque consérvet ; ℣. Amen. Angelos quoquè sanctos, quos cœlos ascensûrus suo elégit obséquio, vobis députet in præsídio : ℟. Amen. Ut ipso auctóre illuc erigámini fide, quo vos adsuméndos sperâtis in réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Orátio. Rex regum, cui Deus cœli. *Requíre retrò in primis Vésperis.*

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Vésperum.

B *Lauda.* Laudavérunt te Dómine, *cum sua Oratióne. Quære fol.* 371.

Sono. Allelúia, Regna terræ, cantáte Deo, Allelúia, allelúia. ℣. Psállite Dómino : psállite Deo nostro, Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Dóminus sit. ℟ : Et cum.

Antiphona. Qui ascéndit super cœlos cœlórum, *P.* Ad Oriéntem : Dóminus nomen est ei. ℣. Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino : psállite Deo. *P.* Ad Oriéntem. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad Oriéntem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvátor fáciens signa, et mirabília in cœlo et in terra ; *P.* Ipse liberávit nos, qui ascéndit in C cœlos Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Hymnus.

Sacráta Christi témpora
Prophéticis oráculis,
Virtûte firmans péctora,
Fidei explévit véritas :
Venísse mundi Dóminum
In templo sancti córporis,
Ut hóminem, quem fécerat,
Salváret ipse pérditum.
Dum pátitur passíbilis,
Assúmptus homo móritur.
D Resúrgit impassíbilis
Deus creâtor ómnium :
Qui suscitâtus córpore
Diêbus dudúm prædictis,
Quater denário número
Opes salûtis édidit :
Quibus quadrâtis ómnibus,
Ascéndens in altum duxit
Captivitâtem captívam.
Dona dedit homínibus.
Coram suis discípulis
Illi adventûrum móniti,
Ut repedántem cérnerent,
Dum adfuíssent témpora.
Quæ sola Patri cógnita,

Incógnita nec Filio,
Discéntibus solícitis :
Licêre nosse minimè.
Sistere tamen sóliti
Jubéntur summi Núntii,
Donec virtûtem Spiritûs
Ex alto missam cáperent,
Quam nos ovántes glóriâ
Salûtis nostræ præstitam,
Sanctôrum consors láudibus
Hymnus resúltat omnibus.
399 Da nobis illuc sédulâ
Devotióne téndere,
Quo te sedêre cum Patre
In arce regni crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Quære fol.* 396.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui ascendisti super cœlos cœlôrum ad Oriéntem, Occâsum devíncens; quos in te suscepísti rediméndos, in te pérfice ad excélsa tolléndos : ut ubi Caput præcessísti glorificâtum, illuc totum corpus ádtrahas honorándum : nec in Occíduum mundi relínquas, quos ad Oriéntem perpétuum versus triumphâtor exáltas.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus, Dei Fílius, qui triumphâli júbilo ascéndit ad Patrem, cœlésti vos córdium ascensióne glorificet; ℟. Amen. Et qui in forma vestri córporis est exaltâtus à terra, Divinitâtis beneficiis vos pértrahat ad supérna : ℟. Amen. Ut illuc vestrôrum ómnium remunerándam pértrahat ad fidem, quò ipse glorificâtus ascéndit in hómine. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam Allelúia : et regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. *P*. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte eum omnes gentes : laudâte eum omnes pópuli. *P*. Benedícite. ℣. Glória. *P*. Benedícite.

Orátio. Dómine, qui in altis hábitas, et humília réspicis in cœlo, et in terra, tibi nos dignánter incúrva : et qui beatitúdinem Angelórum in ómnibus pollicêris, obediéntiâ nos Angélicâ informâre dignêris. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio*. Dómine Jesu Christe. *Quære fólio* 369.

Antiphona 1. Parâta sedes tua, Deus ex tunc : *P*. Et à sæculo tu es. ℣. Elevavérunt flúmina Dómine : elevavérunt flúmina voces suas. *P*. Et à sæculo tu es. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Et à sæculo.

A *Orátio*. Dómine, qui fortitúdine indúeris, et virtûte præcíngeris; parátos nos fac ante sedem majestâtis tuæ; ut ex tunc et à sæculo tuum nomen magnificêmus : ac propitiâre in terris dignêris, qui es mirábilis in excélsis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Quis sicut Dominus Deus noster, *P*. Qui in altis hábitat, et humília réspicit in cœlo et in terra? ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos Glória ejus. *P*. Qui in altis. ℣. Glória, et honor. *P*. Qui.

Orátio. Dómine qui in altis hábitas. *Quære retro in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Excélsus Dóminus, et humília réspicit : *P*. Et alta de longè agnóscit. ℣. Laudâte púeri B Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P*. Et alta. ℣. Glória *P*. Et alta.

Orátio. Excélse Dómine, qui humília réspicis, humilitâtem nobis tríbue, per quam placêris; nec in nobis supérbia máneat, quam de longínquo cognóscis, et vicino dispérdis : ut te miserânte, et elátio dejíciens à mente discédat, et contrítio glorificans in corde permáneat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. In tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ jubilâte in conspéctu regis Dómino : commoveâtur mare, et plenitûdo ejus; orbis terrârum, et omnes qui hábitant in eo. Flúmina. *P*. Plaudent mánibus in idípsum. ℣. Montes, et colles cantábunt coram C Deo laudem : et omnia ligna regiônis. *P*. Plaudent mánibus.

Orátio. Júbilat te, Dómine, omnis terra, et univérsi, qui hábitant in ea : tibi flúmina plaudent mánibus; ínvicem tibi doctórum ora non solum sermónis obsequúntur officio; sed étiam stúdia bonórum óperum desérviunt famulátu : Concêde ítaquè Deus noster, ut útraque in nobis te auctóre præváleant laude, jugis et indeféssa meditátio, et sanctæ conversatiónis sincêra relígio intemerâta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Déxtera tua Dómine glorificâta est in virtûte : déxtera manus tuæ, Dómine, **400** confrégit inimícos. Et præ multitúdine D majestâtis tuæ contrivísti adversários.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedictus. Antiphona. Supra thronum regni tui, in firmaménto cœli benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia, Regna terræ. *fol.* 397.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. VII*).*

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu : et vidi turbam magnam, quam dinumerâre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis : stantes ante thronum, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum : et clamábant voce

magnâ dicéntes : Salus Deo nostro, qui sedes super A throuum, et Agno. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium : et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adorábant Deum, dicéntes, Amen. Benedíctio, et cláritas, et sapiĕntia, et gratiárum áctio, et honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Hymnus. Sacráta Christi témpora. *fol.* 398. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 396.

Capitula. Dómine, qui ascendísti in altum, captivam ducens captivitátem; nos à captivitáte Diáboli, victóriæ tuæ érue triúmphis : ut dona tua dùm homínibus tríbuis, ipsos hómines donórum tuórum reddas ex toto partícipes.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in cœlo. *fol.* 399.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui triumpháli. *fol.* 399.

In nómine Dómini.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Laudavérunt, *cum sua oratiône, fólio* 371. *Sono.* Allelúia, Regna terræ. *fol.* 397.

Antiphona. Excélsus Dóminus in cœlis *P.* Glóriâ ejus. ℣. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, et humília réspicit in cœlo, et in terra? *P.* Glóriâ. ℣. Glóriâ, et. *P.* Glóriâ.

Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Ascéndit Deus in jubilatióne Allelúia : Dóminus in voce tubæ. Allelúia. *P.* Psállite Deo nostro Allelúia : psállite. Allelúia. ℣. Omnes Gen- C tes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Psállite. ℣. Glória, et. *P.* Psállite.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda 2. Ego vidi virum spléndidum sedéntem in throno claritátis suæ, Allelúia. *P.* Et in circúitu seniórum, exclamábant voces per órganum dicéntium : Allelúia, allelúia. ℣. Quiâ ego cognóvi, quòd magnus est Dóminus : et Deus noster præ ómnibus diis. *P.* Et in. ℣. Glória et. *P.* Et in.

Hymnus. Sacráta Christi témpora. *Quære fólio* 398. *Supplicátio.* Orêmus, ut suprà.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui sublímiùs exaltásti thronum tuum in Hierúsalem civitátem tuam, quæ est úbiquè Ecclésia, dùm eam gloriósè conquíris, et ab eâ triumpháliter ad Patrem ascéndis : dum in assúmpto hómine Assumptiónis tuæ glóriam maniféstas : sint ergo in nobis, et vota tibi plácita, et ópera ipsa accépta; ut ex hoc tecum possideámus regnum in Glória sempitérna.

Pater noster. Liberáti à málo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus sit auxiliátor vestri, qui assúmptus in Cœlis, sedet nunc ad déxteram patris : ℟. Amen. Corpus quoquè vestrum nullis corpóribus patiátur passiónibus mancipári, qui illum glorificátum in Cœlis assúmpsit, ℟. Amen. Ut qui ascendéntis vidístis glóriam, judicántis non puniámini senténtiâ. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in cœlo parávit. *Orátio.* Dómine, qui in altis hábitas. *fol.* 399.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi : Incipit Offícium jejuniórum; *observátur* 4. *féria, et* 5. *féria, et* 6. *féria, et sábbato ante sanctum Pentecósten, ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pacem impetrándam vel pro sacris lectiónibus audiéndis; et, ut véniat Spíritus Paráclitus, et munda nostra repériat habitácula, Ecclésiam Dómini frequentémus.*

SEQUITUR QUARTA FERIA.

Ad Matutinum. Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol.* 68.

B *Antiphona* 1. Delícta qui solus intélligis, a peccátis nostris munda nos Dómine. *Psalmus* XVIII.

401 *Orátio.* Ab occúltis nostris. *fol.* 68.

Antiphona 2. Dómine salvum fac regem : et exáudi nos in die, quâ invocavérimus te. *Psalmus* XIX.

Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. *fol.* 68.

Antiphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos, ut qui singillátim corda hóminum fingis : speciátim ea sanctífices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timóris tui da nobis plenitúdinem : ut et agnitiónis tuæ nobis cónferas largitátem. ℟. Amen.

Per.

℟. Deus misereátur nobis, et parcat peccátis nostris : *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nobis. *P.* Et avértat.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antiphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine Dómine Rex Deórum. *fólio* 103.

Orátio. Univérsæ carnis spíritus fortíssime ac misericors Deus, propitiáre, quæsumus, universitáti Ecclésiæ tuæ; et dimítte peccáta ómnium : aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes, et scélera nostra; tuæque nos benedictiónis et pacis infusióne locupléta. ℟. D Amen.

Per misericórdiam.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, *P.* Et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : ℣. Réspice in servos tuos, in ópera tua : et dírige fílios eórum. *P.* Et ópera. ℣. Glória, et. *P.* Et ópera.

Lauda. In Sanctis ejus laudáte Dóminum allelúia, allelúia : in firmaménto virtútis ejus. *Psalmus* CL.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos. Ne sis sá-

piens apud temetípsum : time Dóminum, et recède à A malo : sánitas quippe erit in umbílico tuo, et inrigátio ossium tuórum. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuàrum : et implebúntur áreæ tuæ saturitàte, et vino torculária tua redundábunt. Disciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias : nec defícias, cùm ab eo corripiéris : quem enim díligit Dóminus, córripit : et quasi pater in filio cómplacet sibi. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 69.

Capítula. Descéndat, Dómine, ad nos Spíritus Sanctus, per quem et mundàta péctora nostra ipse possídeas, et institûtam à te oratiônem suscípias : ut ita non per nos, sed per illum nostra accípias postulàta, sicut per illum nostra déleas facínora; cùm eo, qui tecum, et cum Patre regnat æqualis, interpellánte pro B nobis, per eum ad te proclamâmus è terris.

Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Lauda. Dóminus in cœlo paràvit sedem suam Allelúia : et regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. *P.* Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudàte Dóminum omnes Gentes : et conlaudàte eum omnes pópuli. *P.* Benedícite Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedícite Dóminum.

Benedíctio. Expectántes se Spíritus efficiat immaculátos à sórdibus : ℟. Amen. Répleat múnere, quos se ínspicit sustinêre. ℟. Amen. Ut cùm vénerit implcàmur sanctitàte ejus, cujus advéntum amabílitèr expectàmus ; ℟. Amen. Ipso præstánte, et auxi- C liánte, qui cum Patre, et filio, unus Deus vivit, et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Ad Tértiam, et Sextam, et Nonam dicántur ut sequúntur.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, custódi sermónes meos. *Quære fol.* 96.

Léctio libri Exodi (Cap. XVI*).*

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Venit omnis multitûdo filiórum Israël in desérto Sin, quod est inter Elim, et Sínai : quinto décimo die mensis secúndi, postquàm egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmuràvit omnis congre- D gátio filiórum Israël contra Móysen, et contra Aaron. Dixérunt ergo filii Israël : Utinàm mórtui essêmus per manum Dómini in terra Ægypti, quandò sedebàmus ad ollas cárnium, et comedebàmus panes in saturitàte : quid eduxístis nos in desértum istud, ut occiderêtis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ecce, ego vobis pluam panes de cœlo : egrediàtur pópulus, et cólligat, quæ sufficiant per síngulos dies : ut tentem eum utrùm si ámbulet in viis meis, an non. Die autem sexto parent quod ínferant : et sit duplum quòd colligere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes filios Israël : Véspere sciêtis quòd Dóminus edúxit vos de terra Ægypti : et manè vidébitis glóriam ejus : audívi autem murmur vestrum contra Dóminum : nos verò quid sumus, quia mussitástis contra nos? Et ait Móyses : Dabit vobis Dóminus véspere carnes édere, et manè panes in saturitàte : eò quòd audíerit murmuratiónes quibus murmuràti estis contra eum, nos enim quid sumus? nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Deum. Dixítque Móyses ad Aaron : Dic univérsæ congregatióni filiórum Israël : Accédite coram Dómino : audívit enim murmur vestrum. Cùmque loquerêtur Aaron ad omnem cœtum filiórum Israël, respexérunt ad solitúdinem : et ecce glória Dómini appáruit in nube. Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Audívi murmuratiónes filiórum Israël, lóquere ad eos : Véspere comedêtis carnes, et manè saturabímini pánibus : sciêtis quòd sim Dóminus Deus vester. Factum est ergo véspere, et ascéndit cotúrnix, operuítque castra : manè quoquè ros jàcuit per circúitum castrórum. Cúmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdinem minûtum et quasi pilo tonsum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent filii Israël, dixérunt ad ínvicem : Manhu? quod signíficat : Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses : Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcépit Dóminus : Appellavítque domus Israël nomen ejus Man : quod erat quasi semen Coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses : Iste est sermo, quem præcépit Dóminus : Imple gomor ex eo, et custodiàtur in futúras retrò generatiónes : ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aaron : Sume vas unum, et mitte ibi Man, quantum potest cápere gomor : et repône coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservándum. Filii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donèc veníreat in terram habitábilem. ℟. Amen.

Léctio libri Aggæi Prophétæ (Cap. I, II*).*

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portàte lignum, ædificàte domum : et acceptábilis mihi erit, et glorificàbor, dicit Dóminus. Et suscitàvit Dóminus spíritum Zoróbabël filii Saláthiël, ducis Judá, et spíritum Jesu filii Josédech sacerdôtis magni, et spíritum reliquórum de omni pópulo : et ingréssi sunt, et faciébant opus in domum Dómini exercítuum Dei sui. Factum est verbum in manu Aggæi prophétæ, dicens : Spíritus meus erit in médio vestrí, nolíte timêre. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum : Adhuc módicum est, et ego commovébo cœlum, et terram, mare, et áridam. Et movébo omnes gentes : ET VENIET DESIDERATUS cunctis géntibus : et implébo domum istam glória, dicit Dóminus exercítuum. Magna erit glória domûs istius novíssimæ plus-

quàm primæ, dicit Dóminus exercítuum: et in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolòrum (Cap. x).

℟. Deo grátias.

In illis diēbus: Vir quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio Cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus, et timens Deum cum omni domo sua fáciens eleēmósynas multas plebi, et déprecans Deum semper: is vidit in visu manifésté quasi horà diéi nonà, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi, Cornéli. Ille íntuens, timóre corréptus, dixit: Quis es, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, et eleēmósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppem, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominàtur Petrus. Hic hospitàtur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessísset Angelus, qui loquebàtur illi, vocàvit duos domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrásset omnia, misit illos in Joppem. Póstero autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitáti, 403 ascéndit Petrus in superióra, ut oràret circa horam diéi sextam. Et cùm esuríret, vóluit gustàre. Parántibus autem eis, cécidit super eum mentis excéssus: et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor initiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occide, et mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquàm manducávi omne commúne, et immúndum. Et vox íterùm ad eum: Quæ Deus purificàvit, tu ne commúne díxeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intrà se hæsitàret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset: ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquiréntes domum Simónis, adstitérunt ad jánuam. Et cùm vocárent, interrogábant, si Simon, qui cognominàtur Petrus, illic habéret hospítium. Petro autem cogitánte de visióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaquè, et descénde, et vade cum eis nihil dúbitans: quia ego misi illos. Descéndens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum, quem quæritis: quæ causa est, propter quam venístis? Qui dixérunt: Cornélius Centúrio, vir justus, et timens Deum, et testimónium habens bonum ab univérsa gente Judæórum, respónsum accēpit ab Angelo sancto, accersíre te in domum suam, et audíre verba abs te. Introdúcens ígitur eos, recēpit hospítio. Sequénti autem die surgens, proféctus est cum eis: et quidam ex frátribus ab Joppen comitáti sunt cum eo. Alterà autem die introívit Cæsaréam. Cornélius verò expectàvit illos, convocátis cognátis suis, et necessáriis amícis. Et factum est cùm introísset Petrus, óbvius venit ei Cornélius, et prócidens ad pedes ejus adoràvit. Petrus verò elevàvit eum, dicens: Surge, et ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intràvit, et invênit multos, qui convénerant: et dixit ad illos: Vos scitis quómodò abominàtum sit viro Judæo conjúngi, aut accédere ad alienígenam: sed mihi osténdit Dóminus, néminem commúnem aut immúndum dícere hóminem. Propter quod sine dubitatióne veni accersítus. Intérrogo ergo, quam ob causam accersístis me? Et Cornélius ait: A nudiusquárta die usque in hanc horam, orans eram in domo mea, et ecce vir stetit ante me in veste cándidà, et ait: Cornéli, exaudíta est orátio tua, et eleēmósynæ tuæ commemoràtæ sunt in conspéctu Dómini. Mitte ergo in Joppen, et accérsi Simónem, qui cognominàtur Petrus: hic hospitàtur in domo Simónis coriárii juxta mare. Et conféstim ígitur misi ad te: et tu benefecísti veniéndo. Nunc ergo in conspéctu tuo omnes ádsumus, audíre ómnia quæcúmque tibi præcépta sunt à Dómino.

℟. Amen.

Antiphona 1. Salvos nos fáciat déxtera tua, et exáudi nos. *Psalmus* LIX.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine dézterà tuà: et qui dedísti timéntibus te Crucis significatiónem, da pleníssimam fídei dignitàtem: ut quos peccántes repúleras, converténtes suscípias: et tu da in tribulatióne auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: et ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitàtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum gáudium, tuum facis esse præcéptum; quorum laudàtio tibi et obséquitur diligéndo, et díligit conlaudándo; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant; et per psaltérium piis vócibus sacro fragóre persúltant: eórum nos Dómine vestígiis inhærère concéde; et laudem tui cum eísdem tribue conclamàre: Et quia rectus est sermo tuus, tuàque fidélia ópera; præsta, ut te corde fidéli credàmus; et misericórdiam tuam impénsiùs cónséqui mereàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjùtor, et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Divisio. Ecce óculi Dómini super timéntes eum.

℟. Deprecàmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; P. Patiéntiam habe in nobis, et propitiàre in malis, quæ quotídiè adcréscunt super nos.

℣. Defécimus in ira tua: et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam.

Preces. Clamàmus ad te Deus: exaudi nos; *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster sancte, et piíssime Pater, flagítium réprime, et præsídium tuum concéde. *P.* Et à flagéllo. ℣. Miserère clemens, et indúlge placàtus, 404 quos tuo redemísti sánguine sacro. *P.* Et à flagéllo. ℣. Súbveni,

et audi aure plácidâ citò ; et gémitum adténde creatúræ totius tuæ. *P.* Et à flagéllo.

Orátio. Tibi Dómino, pátiens est ánima nostra ; à quo et virtùtem toleràntiæ, et præmium concupíscit accípere : tua ergo super nos misericórdia, sicut sperâmus, fiat : tuaque nos grátia consuéta prævéniat.

Pater noster. A malo nos libera, etc. *Quære fol.* 10.

Benedictio. Quære in Tértiam, quæ dicitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Mulíeres opuléntæ súrgite, et audite vocem meam : fíliæ confidéntèr percípite áuribus elóquium meum. Post dies et annos, et vos conturbabímini confidéntèr : consummáta est enim vindémia, colléctio ultrà non véniet. Obstupéscite, opuléntæ, conturbabímini confidéntèr : exúite vos, et confundímini, accíngite lumbos vestros. Super úbera plángite, super regióne desiderábili, super vínea fértili. Super humum pópuli mei spinæ et vepres ascéndent : quantò magìs super omnes domos gaudii civitàtis exsultántis? Domus enim dimíssa est, multitùdo urbis derelícta est, ténebræ et palpátio super spelúncam in ætérnum. Gáudium onagrórum páscua gregum, donèc effundátur super nos spíritus de excélso : et erit desértum in cermel, et cermel in saltum reputábitur. Et habitàbit in solitúdine judícium, et justítia in cermel sedébit. Et erit justítiæ pax, et custos justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antiphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nobis. *Psal.* CXXII.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. *fol.* 73.

Antiphona 2. Bénefac, Dómine, bonis. *Psal.* CXXIV.

Orátio. Benéfac Dómine. *fol.* 73.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usquè in sæculum. *Psal.* CXXX.

℟. Miserére ; quia Deus es. *P.* Misericors miserére ; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misericors.

Preces. Dicâmus omnes preces nostras : Dómine placátus atténde ; *P.* Et in misericórdia furórem rémove. ℣. Benígnus es, quæ rogàris, concéde ; et postulatiónem nostram. *P.* Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, et vide mala, quæ nos cómprimunt. *P.* Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatórum nostrórum concéde, et lâchrymas pœniténtium. *P* .Et in.

Capitula. Exálta cornu nostrum. *fol.* 73.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe, fidúciam in Dómino. *fol.* 95.

Léctio libri Númeri (*Cap.* XVII, XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere ad filios Israël, et áccipe ab eis virgas síngulas per cognatiónes suas, à cunctis princípibus tribuum, virgas duódecim, et uniuscujúsque nomen superscríbes virgæ suæ : nomen autem Aaron erit in tribu Levi, et una virga cunctas eórum famílias continébit : ponesque eas in tabernáculo fœderis coram testimónio, ubi lóquor ad te : quem ex his elégero, germinàbit virga ejus : et cohibêbo à me querimónias filiórum Israël, quibus contra vos múrmurant. Locutúsque est Móyses ad filios Israël : et dedérunt ei omnes príncipes virgas per síngulas tribus : fuérunt virgæ duódecim absque virga Aaron. Quas cùm posuísset Móyses coram Dómino in tabernáculo testimónii : sequénti die egréssus invénit germinâsse virgam Aaron in domo Levi : et turgéntibus gemmis erúperant flores, qui fóliis dilatátis in amígdalas defórmatæ sunt. Prótulit ergo Móyses omnes virgas de conspéctu Dómini ad cunctos filios Israël : vidérúntque, et recepérunt síngoli virgas suas. Dixit Dóminus ad Móysen : Revertâtur virga Aaron in tabernáculum testimónii, ut servétur in signum rebéllium filiórum, et quiéscant querélæ eórum advérsùm me, ne moriántur. Fecítque Móyses sicut præcéperat Dóminus. Dixérunt autem filii Israël ad Móysen : Ecce consúmpti sumus, omnes perívimus : quicumque accéderit ad tabernáculum Dómini, moriétur : num usque interneciónem cuncti deléndi sumus? Dixítque Dóminus ad Aaron : Tu, et filii tui, et domus patris tui tecum, portábitis iniquitâtem sanctuárii : et tu et filii tui simul sustinébitis peccàta sacerdótii vestri : sed et fratres tuos de tribu Levi, et sceptrum patris tui sume tecum, præstòque sint, et minístrent tibi : **405** tu autem et filii tui ministrábitis in tabernáculo testimónii. ℟. Amen.

Prophetia. Audite príncipes Jacob. *fol.* 215.

Léctio libri Actuum Apostolórum (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Apériens Petrus os suum, dixit : In veritâte cómperi, quóniam non est personârum accéptor Deus : sed in omni gente, quæ timet eum, et operâtur justítiam, accéptus illi. Verbum enim suum misit filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum (hic est enim ómnium Dóminus). Vos autem scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam : incípiens enim à Galilæa, post baptísmum, quod prædicàvit Joánnes Jesum Názareth : quómodò unxit eum Dóminus Spíritu Sancto, et virtâte, hic pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium horum, quæ fecit in regióne Judæórum, et Hierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértiâ die, et dedit ei manifféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo : nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit à mórtuis, per dies quadragínta. Et præcépit nobis prædicâre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est à Deo judex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen

ejus omnes, qui credunt in eum. Adhùc loquénte Petro verba hæc cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt qui erant et circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro : quia et in Natiónes grátia Spirítûs Sancti effûsa est. Audiébant illos loquéntes linguis, et magnificántes Dóminum. Tunc réspondit Petrus : Numquid aquam quis prohibêre potest, ut non baptizaréntur hi, qui Spíritum Sanctum acceperunt sicut et nos? Et jussit eos in nómine Jesu Christi baptizári. Tunc rogavérunt eum, ut manêret apud eos áliquot diêbus. Audiérunt autem Apóstoli, et fratres qui erant in Judæa : quóniam et Gentes recepérunt verbum Dei, et honorificâbant Deum.

℟. Amen.

Antíphona 1. Sperántes autem in Dómino misericórdia circumdábit. *Psalmus* XXXI.

Orátio. Deus quem cordium occúlta non latent, tibi secrêta consciéntiæ non celántur ; remítte, quæsumus, iniquitátes nostras, et dele omnia peccâta nostra : ut ánimas nostras, et admíssa remitténdo, conquiras ; et tegéndo delícta, possídeas : et quia tu es exsultátio nostra, rédime nos miserándo ; et à flagéllis peccatórum rediméndo líbera. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltêmus nomen ejus in unum. *Psalm*. XXXIII.

Orátio. In omni témpore te Dóminum benedicat ánima nostra ; et laudem tuam oris conféssio pérsonet : magníficet te omnis convéntus Ecclésiæ ; et in unitâte fidei collécta te Redemptórem nostrum inquiréndo non desístat ; sed poténtiam tuam multíplici famulátu sustóllat : ut tálibus frequentándo obséquiis, et à præséntibus angústiis liberêtur, et futúræ beatitúdinis glóriæ conjungâtur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalm*. XXXIII.

Preces. Acclives te orâmus Christe, parce nobis, *P*. Et miserêre. ℣. Placâre supplicántibus, Salvâtor Unigénite ; nostrísque favens précibus, propítius inlábere. *P*. Et miserêre. ℣. Delícta nostra pándimus : scélera cognóscimus : exténsis Cœlo mánibus véniam expóscimus. *P*. Et. ℣. Remissiónem ómnium tríbue facinorum : concêde indulgéntiam, quam omnes à te póstulant. *P*. Et. ℣. Infírmos omnes vísita : cáptivos redde pátriæ : oppréssos cunctos álleva benígnâ tuà déxterâ. *P*. Et miserêre.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi ; atque ut in te laudêtur ánima nostra propítius indúltor impérti : et quia juxtà es his qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte.

Pater nóster. A malo nos líbera. *fol*. 10.

Benedíctio. Quære in Nonam quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, et merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam Dómine. *Psalmus* XXVII.

Lauda. Dirigántur viæ nostræ Dómine, *P*. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti **406** immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. *P*. Ad custodiéndas. ℣. Glória, et honor. *P*. Ad custodiéndas.

Hymnus. Benignitâtis. *Supplicâtio* Orêmus. *fol*. 69.

Capítula. Christe Dei virtus, et Dei sapiéntia, quem omnis creatûra præcónans laudem annúntiat ; et omnis Ecclésia venisse te jam prædicat, atque ad judícium ventûrum Evangélium prænúntiat : Dómine miserêre, et parce pópuli tui delícta ; et tríbue nobis in hac, quam aggrédimur, parcímonia, abstinéntiam ; in bonis áctibus tui timóris perseverántiam ; atque in nos cor novum, et spíritum rectum ínnova : et sicut olim discípulis è cœlis inspirásti Spíritum veritâtis ; nobis quoque præsta post hos abstinéntiæ dies simílitèr cónsequi ; ut mereâmur remuneratiónem tui timóris, quia, te instituénte, dícimus.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol*. 10.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui post resurrectiónis suæ diem quatérdenis diêbus cum discípulis commorâtus est suis, inchoatiónis vestræ jejúnium clemens suscípiat, et cuncta facínora laxándo dimíttat ; ℟. Amen. Et qui ad discípulos intrâre non dístulit jânuis clausis, ipse vos ingredi fáciat in regnum suæ beatitúdinis ; ℟. Amen. Et qui vidéntibus cunctis ad Cœlos rémeans, sedem répetit Deitâtis, inlustrári vos júbeat per Spíritum veritâtis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in Cœlo. *fol*. 401.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster ; qui es ómnium terræ spes : et in virtûte tua præpara montes, quos inlústres poténtià, virtutúmque copià sublímes insígnium : tuum est enim, nos celsióra ditâre per mérita ; per quæ vitæ beátæ scándimus árdua : ut Ecclésia tua in ómnibus terræ fínibus dilatâta, dúm fidei petit sublimitâtem, spei promereâtur quiêtem ; et ad charitâtis pervéniat ápicem. ℟. Amen.

Per.

In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol*. 68.

Antíphona 1. Exáudi nos Deus salutâris noster, spes ómnium fínium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster. *Quære retrò in superióribus Vésperis.*

Antíphona 2. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. *Psalmus* LXV.

Orátio. Omnis terra adóret te Dómine, et tibi psallat vitæ partícipio incorrúptæ : ut sicut sunt

Dóminus., *P.* In longitúdine. ℣. Glória, etc. *P.* In A longitúdine.

Orátio. Testimónia tua, Dómine, quæ nobis facta sunt credibília, sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritàte syncêra : atque ita nostro consuméntur ópere, sicut proferúntur ex ore; regant consolatióne mœréntes, ac promptióres effíciant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Vólucres cœli, et pisces, qui perámbulant sémitas maris. *P.* Admirábile est enim nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuàrum. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *P.* Admirábile. ℣. Glória, et honor. *P.* Admirábile.

Orátio. Dómine admirábilis. *Requìre retrò in fine Vésperi istiùs Domínici.*

Antiphona 3. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. *P.* Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite prudéntèr. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilàte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Quóniam Rex. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam Rex.

Orátio. Da nobis Dómine non solùm voce, sed et mente tibi psállere sapiéntèr : ut juxtà magnitúdinis tuæ nomen, tuam à nostris vócibus magnífices laudem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Mementóte Patres nostros, quemádmodum salváti sunt in mari Rubro, dum persequeréntur illos inimíci eórum, et nos exclamêmus in cœlos; et miserébitur nostri Dóminus, secúndùm testaméntum patrum nostrórum. *P.* Ut sciant omnes Gentes, quia est, qui rédimat, et líberet Israël. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificàta est in virtùte : déxtera manùs tuæ confrègit inimícos. Et præ multitúdine majestàtis tuæ contrivísti adversários. *P.* Ut sciant.

Orátio. Memoràre Dómine, quemádmodum liberásti patres nostros, dùm persequeréntur illos inimíci; exaltásti déxteram tuam in adversários eórum: tu enim es Deus noster, qui et honorificàris ex débito, et exaltàris ex mérito : Da ergo nobis, ut nos, qui per hujus sæculi pélagum ambulàmus, nullis undàrum mundiálium tunsiónibus frangàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Gelavérunt tamquàm murus fluctus maris : stetit unda fluens in médio mari.

Cánticum. Cantêmus Dómino : glorióse.

Ad Benedíctus. Antiphona. Tibi soli Deo. *Sono.* Ego dormívi, et quiévi. *Requìre fol.* 370.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. XXII).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et osténdit mihi Dóminus flumen aquæ vitæ, spléndidum tamquàm crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utràque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitàtem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámpliùs : sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus : et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit : et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine Solis, quóniam Dóminus Deus illuminàbit illos, et regnábunt in sæculum sæculi. ℟. Amen.

B *Hymnus.* Hic est dies verus Dei. *Capítula.* Christe, Dei Fílius, qui venerábilis. *Requìre fol.* 371. *Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cíthara. *fol.* 391. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 383.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *Quære* 317. *Sono.* Omnes gentes pláudite. *fol.* 391. *Antiphona.* Vidi Agnum quasi occisum in médio seniórum : habêbat enim in veste. *P.* Et in cápite scriptum : Rex regum, et Dóminus dominórum. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Et in cápite. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in cápite.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

C *Lauda.* Laudem dicunt Deo nostro omnes. *P.* Qui timêtis eum pusílli, et magni. Allelúia, allelúia. ℟. Ecce nunc benedícite Dominum, omnes servi Dómini. *P.* Qui timêtis eum. **393** ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui timêtis eum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Allelúia, Cum lætítia ingrediêmur in sancta Dómini : et cum exsultatióne. *P.* Regrediêmur decantántes : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi : et psalmum dicat nómini tuo. *P.* Regrediêmur. ℣. Glória, et honor. *P.* Regrediêmur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Fons hortórum : púteus aquàrum vivéntium, *P.* Quæ fluunt ímpetu à Líbano. Allelúia,

D allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus : de fructu óperum tuórum satiábitur terra. *P.* Quæ fluunt. ℣. Glória. *P.* Quæ.

Hymnus. Psallat altitùdo. *Supplicàtio, Capítula, et Benedíctio, ut in fol.* 386. *Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cíthara.

Orátio. Dómine admirábilis. *fol.* 391.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Vésperum.

395 *Lauda.* Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Dómini est terra, et plenitùdo ejus : orbis terràrum, *P.* Et univérsi qui hábitant in eo. Allelúia. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, et elevàmini portæ æternàles : et introíbit rex glóriæ. *P.* Et univérsi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Pater Glóriæ suscitàvit Jesum Chri-

stum à mórtuis, et conlocâvit eum ad déxteram A suam supra cœlos, super omnem Principâtum et Potestâtem, et Virtûtem, et Dominatiônem, *P.* Et super omne nomen, quod nominâtur. ℣. Ascéndit Deus in jubilatiône : Dóminus in voce tubæ. *P.* Et super. ℣. Glória. *P.* Et.

Orátio. Omnipotens Deus Pater glóriæ, qui Dóminum nostrum Jesum Christum suscitâsti à mórtuis, cónlocans illum ad déxteram tuam super omnem Principâtum, et Potestâtem ; súscita in nos stúdia omnímodæ sanctitâtis : ut illi soli religâtæ sint primítiæ spíritûs nostri, qui à mórtuis resúrgens, mortis príncipem própria virtûte devícit. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Ascénsor cœli, auxiliâtor noster, *P.* Magnificéntiam ejus discúrrunt nubes : habitátio B ejus sursùm. ℣. Currus Dei decem míllium múltiplex, míllia lætántium : Dóminus in illis in Sina in sancto. *P.* Magnificéntiam. ℣. Glória, et honor. *P.* Magnificéntiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Audívi vocem turbârum multârum dicéntium : Allelúia : honor, et glória Deo nostro : *P.* Quia justa, et vera sunt judícia ejus. Et íterum dixérunt : Allelúia. *P.* Et adoravérunt sedéntem super thronum, dicéntes : Amen, et Allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. *P.* Quia justa. ℣. Glória. *P.* Et adoravérunt.

Hymnus.

Ætérne Rex Altíssime,
Redémptor et Fidélium :
Quo mors solûta déperit,
Datur Triúmphus grátiæ;
Quem lex subácta Tártari,
Marcens Avérno dispulit;
Carens mucrône péssimo,
Throno remísit Pátrio :
Scandens Tribûnal déxteræ
Patris : potéstas ómnium
Conlâta Jesu est cœlitùs,
Quæ non erat humánitùs.
Ut trina rerum máchina :
Cœléstium, Terréstrium,
Et infernôrum cóndita
Flectant genu jam súbdita.
Nec sit salus ullo modo
Tuo foris vocábulo;
A quo creâta cuncta sunt.
Et recreâta sancta sunt.
Hæc tanta Christi grátia
Nexum tulit peccáminum ;
Sumpsítque corpus próprium,
Totúmque póssidet Polum.
Tremunt vidéntes Angeli,
Versâ vice mortálium,
Culpat caro, et purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Quæ præminet virtútibus
Summis procùl cœléstibus :
Deus caro, atque spíritus,
Plenus Deus, verúsque Homo.
Dicunt ex astris Angeli,
Demùm revérti hujúsmodi,
Quem nos redîre crédimus,
Regnâre prorsùs nóvimus.
Tu Christe nostrum gáudium,
Manens Olympo præditum,
Mundi regis qui fábricam,
Mundâna vincens gáudia.
Hinc te precântes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus;
Et corda sursùm súbleva
Ad te supérna grátiâ.
Ut cùm rubénte cœperis
Clarêre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Da nobis illuc sédulâ
Devotióne téndere,
Quò te sedêre cum Patre,
In arce regni, crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

396 *Supplicátio.* Orémus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos glóriâ Ascensiónis suæ C propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Ascensiônis tuæ, Dómine, festa suscipiéntibus adésto propítius, et fave placâtus; quique carnis nostræ fragilitâtem tecum glorificándam in cœléstibus devexísti, culpârum véterum tolle putrédinem, et vitæ nobis prístinæ réddito dignitâtem : ut illic te credéndo ascéndere mereâmur, quò te veracitèr conscendísse nunc crédimus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem Patérnam ascendéndo perdúxit ad sedem, perdûcat vos ad ætérnæ glóriæ libertâtem ; ℟. Amen. D Quique si exaltâtus esset à terra, promísit omnia tráhere ad seípsum, nullum ex vobis patiâtur à suo esse córpore separâtum ; ℟. Amen. Sed sibi vos sinè fine coronándos státuat, qui solus in vestro córpore ascendéndo cœlôrum penetrâvit secréta. ℟. Amen. Per.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum, et ad Patrem vestrum, Allelúia. *P.* Ad Deum meum, et ad Deum vestrum. Allelúia. allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Ad Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad Deum.

Orátio. Rex regum Imménse, cui Deus cœli regnum forte, et potens, et honorâtum dedit; dum ómnis potestáti tuæ subjécit : cui míllia míllium Angelôrum ministrant, da réquiem pópulo tuo ab ómnibus oné-

ribus, quibus oneráti consístimus; ut qui ascendísti gloriósus in cœlum, mitis exístas, cum manifestáta fúerit glória tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi : et resurréxi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem, etc. *Require fol.* 369.

Antiphona 1. Pósiti sunt throni, et antíquus diérum sedébat : vestítum ejus sublíme : et thronus ejus flamma ignis. *P.* Míllia míllium serviébant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Míllia míllium. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Míllia míllium.

B

Orátio. Rex regum Imménse, etc. *Require in Vésperis istius festi.*

Antiphona 2. Ad similitúdinem hóminis vidi virum sedéntem in throno, magnam claritátem habéntem; *P.* Et omnes milítiæ cœléstis exércitûs Angelórum clamántes, dicébant in unum : Ecce, cujus impérium, et regnum, et glória sine fine pérmanent in ætérnum. ℣. Visi sunt gressus tui Deus, ingréssus Dei mei; regis qui est in sancto. *P.* Et omnes milítiæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et omnes milítiæ.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, qui devíctâ morte de terrénis ad cœléstia tránsitum fáciens, quasi Fílius hóminis appárens, in throno magnam claritátem habens, quem omnis milítia cœlestis exércitûs Angelórum laudat : præbe nobis, ut nullis flagitiórum víncul.s in corde hujus sæculi inligémur, qui te ad Patrem ascendísse gloriósâ fidei devotióne concínimus; ut illic indesinentèr cordis nostri dirigátur obtútus, quò tu ascendísti post vúlnera gloriósus. ℟. Amen.

C

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? *P.* Hic Jesus, qui recéptus est à vobis, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. ℣. A templo tuo, quod est in Hierúsalem, tibi offerent reges múnera. *P.* Hic Jesus. ℣. Glória, et honor. *P.* Hic Jesus.

D

Orátio. Salvátor noster, et Dómine, qui ascéndens in cœlos, intuéntium clarificátus apparére dignátus es óculis : dum ita ut ascénderas ventúrum ad judícium pollicéris; fac nos hodiérnæ Ascensiónis tuæ festum purâ córdium devotióne suscípere : ut ita in te semper ad mélius vita nostra ascendéndo profíciat, quáliter ad judícium veniéntem inconfusíbili contúitu te semper visiónis aspíciat. ℟. Amen. Per.

℟. Curváti sunt cœli, dum calcáret cápita núbium Creátor astrórum, et dum ascénderet cœlos Dominátor ómnium : tremóre concússus est númerus Angelórum clamántium 397 et dicéntium : *P.* Quantus est iste, cui Throni, et Dominatiónes occúrrunt? ℣. Vidi in cœlo turbam Angelórum multórum, quam dinumeráre nullus póterat : et clamábant voce magnâ, dicentes : *P.* Quantus.

A

Orátio. Dómine Jesu Christe, Creátor astrórum, qui inclinásti cápita núbium, dum te humiliásti in conversatióne mortálium : ut in eo corpore, quo pro nobis probra sustinuísti impiórum, in ipso ascénderes super omnes cœlos cœlórum, et laudes súmeres Angelórum; exáudi nos propítius, et hoc nobis concéde placátus, ut, absolúti crimínibus, illuc te nunc prævium sequámur corde, quò tu ascendísti glorificátus in homine : ut te étiam tunc contemplári possímus conditórem et Dóminum ætérnum in majestáte, quem nunc verum Deum præstolámur et júdicem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat : ipse júdicat extréma terræ. Potens est, et dat virtútem régibus nostris, et exaltávit cornu pópuli sui.

Cánticum. Confirmátum est cor meum in Dómino. *fol.* 55. *Reiterátur Antiphona.* Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat, etc.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui ascéndens in cœlum triumphátor tonas; da nobis, ut te semper in veritáte vidéntes, visiónis tuæ grátiâ fruámur : et qui, devíctâ morte, patérnam ascendéndo répetis sedem; tu da virtútem régibus nostris; et exálta tuæ Glóriæ majestátem. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antiphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Require fol.* 6.

Sono. Allelúia. Regna terræ cantáte Deo, Allelúia, allelúia, psállite Dómino : psállite Deo nostro Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtútis suæ. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : Allelúia. ℣. Laudate eum in excélsis : Allelúia, allelúia. Laudate eum omnes Angeli ejus Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Daniélis Prophétæ (*Cap.* VII).

℣. Deo grátias.

In illis diébus : Ego Dániel aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit : vestiménta ejus quasi nix cándida, et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flamma ignis : rotæ ejus ignis accensus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur à fácie ejus : míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei : judícium sedit, et libri apérti sunt. Iterùm aspiciébam in visióne noctis; et ecce cum núbibus cœli quasi fílius hóminis véniebat, et usque ad antíquum diérum pervénit : et in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum : et omnis pópulus, tribus, ac linguæ ipsi sérviunt : potéstas ejus, poté-

stas æterna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod A non corrumpêtur: ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne Rex Altíssime, Redémptor et fidélium. *Supplicátio.* Orémus redémptórem mundi, etc. *Quære fol.* 396.

Capitula. Dómine Rex glóriæ, qui patefáctis et adimplétis Prophetárum oráculis, tamquám elevátis æternálibus portis Patérnam repetis sedem : quia dum tua Déitas eò quò nunquàm discéssit, regréditur, humáno géneri cœlórum áditus aperitur : dona, ut illùc extendâtur nostra inténtio, quo præcéssit vera nostra redémptio : nec inhæreâmus captívà delectatióne terrenis, cúm jam nostri córporis caput tecum regnet in cœlis.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem. *Require fol.* 396.

Exeúnte Vésperâ in Ascensióne Dómini.

Lauda. Die mandávit Dóminus misericórdiam suam : *P.* Et nocte declarávit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es. *P.* Et nocte declarâvit.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam, et nocte decláras : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem et in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Sono. Dómini est terra. *fol.* 395.

Antiphona. Ascéndit Deus in jubilatióne, *P.* Dóminus in voce tubæ. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce **398** exsultatiônis. *P.* Dóminus in voce.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndit Dóminus in cœlos, et tónuit Allelúia. *P.* Ipse júdicat extrêma terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. *P.* Ipse júdicat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse júdicat.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Psállite Deo Allelúia. *P.* Qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exaltáte Deo adjutóri nostro : jubiláte Deo Jacob. *P.* Qui ascéndit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui ascéndit.

Hymnus. Ætérne Rex altíssime. *fol.* 395.

Supplicátio. Orémus. *Quære fol.* 396.

Capítula. Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, qui propter nos, et nostram salûtem descéndens è cœlis, humáni géneris carne vestíri dignâtus es, ut dignissimà societâte nos tuà Deitâte vestíres, et quod mortâle descendéndo suscepéras, immortalitâti ascendéndo donâres; tríbue nobis intervéntu solemnitâtis hodiérnæ, qua te cœlos ascéndente et sequi cúpimus et gaudémus, ut benignissimæ dispensatiónis hujus múnera cognoscéntes, reddâmus pietáti tuæ, quod solùm póssumus, vota laudum : expectántes secúndi advéntûs tui æternórum solátia gaudiórum, quo jubénte dícimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Jesus Christus Dóminus pacem, quam ad cœlos rémeans, discípulis suis trádidit, íntegram in vobis, inlibatámque consérvet ; ℣. Amen. Angelos quoquè sanctos, quos cœlos ascensûrus suo elégit obséquio, vobis députet in præsídio : ℟. Amen. Ut ipso auctóre illuc erigámini fide, quo vos adsuméndos sperâtis in réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Orátio. Rex regum, cui Deus cœli. *Requíre retrò in primis Vésperis.*

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Vésperum.

B *Lauda.* Laudavérunt te Dómine, *cum sua Oratióne. Quære fol.* 371.

Sono. Allelúia, Regna terræ, cantâte Deo, Allelúia, allelúia. ℣. Psállite Dómino : psállite Deo nostro, Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Dóminus sit. ℟: Et cum.

Antiphona. Qui ascéndit super cœlos cœlórum, *P.* Ad Oriéntem : Dóminus nomen est ei. ℣. Regna terræ, cantâte Deo, psállite Dómino : psállite Deo. *P.* Ad Oriéntem. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad Oriéntem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvátor fáciens signa, et mirabília in cœlo et in terra ; *P.* Ipse liberávit nos, qui ascéndit in C cœlos Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Hymnus.

Sacráta Christi témpora
Prophéticis oráculis,
Virtûte firmans péctora,
Fídei explévit véritas :
Veníisse mundi Dóminum
In templo sancti córporis,
Ut hóminem, quem fécerat,
Salváret ipse pérditum.
Dum pátitur passíbilis,
Assúmptus homo móritur.
D Resúrgit impassíbilis
Deus creâtor ómnium :
Qui suscitâtus córpore
Diêbus dudúm prædictis,
Quater denário número
Opes salûtis édidit :
Quibus quadrâtis ómnibus,
Ascéndens in altum duxit
Captivitâtem captívam.
Dona dedit homínibus.
Coram suis discípulis
Illi adventûrum móniti,
Ut repedántem cérnerent,
Dum adfuíssent témpora.
Quæ sola Patri cógnita,

Orémus. *Capitula.* Christe Dei virtus. *Benedictio.* Dóminus Jesus. *Lauda.* Dóminus in cœlo paràvit. *fol.* 400. *Orátio.* Christe Jesu. *Quære infrà in Matutinis sequéntibus.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona, et Psalmus 3, *ut in quinta Féria fol.* 406. *Orátio.* Quamvis Dómine. *fol.* 68.

Antiphona 1. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. *Psalmus* XXXII. *Orátio.* Fiat misericórdia tua Dómine. *folio* 401.

Antiphona 2. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exsultatiònis. *Psalmus* XLVI.

Orátio. Christe Jesu, terríbilis Deus noster et rex noster, cujus in nativitàte cum pastóribus Angeli glóriam detulérunt, cui, devicto mortis auctóre, omnes gentes manibus cordibusque plausérunt; quem trophæa victrícia reportántem ad æthera, Apostolórum est fides prosecùta: fac nos redemptiònis nostræ, et Ascensiònis tuæ mystéria fidei jubilatiòne **412** cantáre; et cum princípibus pópuli, Deo Abraham fidéli famulátu placére. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Pónite corda vestra in virtùte Dómini: ut enarrètis in progénie áltera. *Psalmus* XLVII.

Orátio. Magnífice Dómine diláta exsultatiónes universæ terræ: ut diffùsa in ómnibus fides, mundum répleat; et juxta magnitúdinis tuæ nomen, tuam nostris vócibus magnífices laudem. Amen.

℟. Per misericórdiam.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis; *P.* Et donet pacem in diébus nostris: ℣. Inlúminet vultum suum super nos et misereàtur nobis. *P.* Et donet.

In Láudibus.

Antiphona. Avérte fáciem. *Psalmus* L. *Orátio.* Avérte fáciem tuam. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus Omnipotens benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Cánticum. Ecce odor. *Orátio.* Tuam Deus Omnípotens. *fol.* 161.

Matutinárium. In tuo Deus lúmine. *P.* Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te: et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. *P.* Vidébimus lumen.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum: Allelúia, allelúia. *P.* In firmaménto virtùtis ejus laudàte Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Proverbiórum (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fili, Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquire sapiéntiam: árripe illam, et exaltàbit te: glorificáberis ab illa, cùm fúeris amplexàtus: dabit cápiti tuo augménta gratiàrum, et coróna Dómini ínclyta próteget te. Audi fili mi, et suscipe verba mea, ut multiplicéntur anni vitæ tuæ. Viam sapiéntiæ monstràbo tibi, ducam te A per sémitas æquitàtis: quas cum ingréssus fúeris, non arctabúntur gréssus tui, et currens non habébis offendículum. Tene disciplínam, ne dimíttas eam: custódi illam, quia ipsa vita tua. Ne delectèris in sémitis impiórum, nec tibi pláceat malórum via. Fuge ab ea, ne tránseas per illam: declína, et désere eam: non enim dórmiunt nisi malè fécerint: nec capiètur somnus ab eis nisi supplantáverint. Cómedunt panem impietàtis, et vinum iniquitàtis bibunt. Justórum autem sémita, lux splendens, procédit et crescit usque in perféctum diem. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis fons. *fol.* 69. *Capitula.* Descéndat Dómine ad nos. *Lauda.* Dóminus in cœlo paràvit sedem suam. *Et Benedictio fol.* 400.

B

Ad Tertiam.

Prophétia. Fili, Custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Númeri (*Cap.* XXVII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locùtus est Dóminus ad Móysen dicens: Ascénde ad montem istum Abarim, et contemplàre inde terram, quam datùrus sum fíliis Israël: cùmque víderis eam, ibis ad pópulum tu, sicut ivit et frater tuus Aaron: quia offendísti me in desérto Sin in contradictióne multitúdinis, nec sanctificàre voluístis coram eis super aquis. Hæ sunt aquæ contradictiónis in Cades in desérto Sin. Cui respóndit Móyses: Provídeat Dóminus spirituum omnis carnis, hóminem, qui sit super multitúdinem hanc: et possit exire et intràre ante eos, et edúcere C illos vel introdúcere: ne sit pópulus Dómini absque pastóre. Dixítque Dóminus ad eum: Tolle Josuè fílium Nun, virum in quo est spíritus, et pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdóte et omni multitúdine: et dabis ei præcépta cunctis vidéntibus, et partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagóga filiórum Israël. Pro hoc, si quid agéndum erit, Eleázar sacérdos cónsulet Dóminum. Ad verbum ejus ingrediètur et egrediètur ipse, et omnes filii Israël cum eo, et cætera multitúdo. Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus. Cùm attulísset Jósuè, státuit eum coram Eleázaro sacerdóte, et omni frequéntià pópuli. Et impósitis cápiti ejus mánibus, cuncta replicàvit quæ mandáverat Dóminus. ℟. Amen.

D

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Iníquitas domûs Israël et Judá, magna est nimis valdè, et replèta terra est sanguínibus, et cívitas replèta est aversióne: dixérunt enim: Déreliquit Dóminus terram, et Dóminus non videt. Igitur et meus non parcet oculus, neque miserèbor: viam eórum super caput eórum reddam. Et ecce vir, qui indùtus erat lineis, qui habébat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti **413** mihi (*Cap.* X). Et vidi, et ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis sapphirus, et quasi species similitúdinis sólii appáruit super eum. Et dixit ad

qui indùtus erat líneis, et ait : Sume ignem A io rotàrum, quæ sunt inter Chérubim : et s vidi, et ecce quátuor rótæ juxta Chérubim una juxta Chérubim in unum, et rota ália hérubim in unum : spécies autem rotárum isio lápidis chrysólithi. Stántibus illis, sta- t cum elevátis elevabántur : spíritus enim t in eis. Et egréssa est glória Dómini à límpli : et stetit super Chérubim. Et elevâvit itus, et introdúxit me ad portas Dómini ad n, qui réspicit à solis ortu : Et ascéndit glómini de médio civitâtis, stetítque super moni est ad Oriéntem urbis, et glória Dei Israël er eum. ℟. Amen.

tio libri Actuum Apostolòrum (Cap. XIII).

eo grátias.

s diébus : Erant in Ecclésia, quæ erat Antioophétæ, et doctóres, in quibus Bárnabas, et qui vocâtur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et s, qui erat Heródis tetrárchæ collaciáneus, et Ministrántibus autem illis Dómino, et jeju- s, dixit Spíritus : Separâte mihi Bárnabam, m in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc je- s, et orántes, imposuérunt illis manus, dimise illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sanrunt Seleúciam ; et indè navigábant Cyprum. venissent Salamînam, prædicábant verbum in synagógis Judæórum. Habébant autem et in ministério. Et cùm perambulássent uni- ínsulam usque Paphum, invenérunt virum C n magum pseudo-prophêtam, Judæum, cui rat Barjésu, qui erat cum cónsule Sergio ro prudénte. Hic, accersítis Barnabâ et Paulerâbat audire verbum Dei. Resistébat au- Elymas magus (sic interpretâtur nomen ejus) avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, ulus, replêtus Spíritu sancto, íntuens eum, plene omni dolo, et fallácià, fili diáboli, inimis justitiæ, et non désinis subvértere vias rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, ecus : non vidébis solem usque ad tempus. Et n cécidit super eum caligo, et ténebræ, et s quærêbat qui ei manum daret. Tunc Prohm vidísset factum, crédidit admirans super m Dómini. ℟. Amen.

D

tona 1. Adjuva nos Deus salutâris noster : et honórem nóminis tui Dómine líbera nos : et s esto peccátis nostris, propter nomen tuum. LXXVIII.

o. Propítius esto peccátis nostris Dómine ; et honórem nóminis tui perféctà nos récrea li- : ne, dùm nostro peccatórum elógio adtériobpróbrium géntium redigâmur : Ergo ut nos non púnias pœnæ ; causam nobis scélerum atque in conspéctu tuo gémitus compeditórum : de occúlto tuo in manifésto nostro grátia procêdat. ℟. Amen.

misericórdiam.

Antiphona 2. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. *Psalm.* LXXIII.

Orátio. Meménto Dómine congregatiónis. *fólio* 75.

Antiphona 3. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum Dómine. *Psalmus* LXXIV.

℟. Fílii Sion convertímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, et jam non erit in vobis sterílitas et angústia. Fácite vobis cor novum, et spíritum rectum : *P.* Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, donec revertâtur, et vivat. ℣. Convertímini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, et non erit vobis in ruínam iníquitas. *P.* Quia nolo.

Preces. Christe Redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium ; *P.* Et miserêre. ℣. Ne derelínquas B plebem supplicántem ; exáudi precem et réspice : quæ postulâmus adtribue ; *P.* et miserêre. ℣. Parce, rogâmus : parce tandem fessis ; memor es nostri : lætífica ; diffûsam vitam jam révoca ; *P.* Et miserêre. ℣. Salvâtor noster, intuêre terram : cœléstem largire plúviam : et victum nobis partúriat grátia tua ; *P.* Et miserêre. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offénso defécimus : dimítte nobis hoc débitum ; *P.* Et miserêre.

Capitula. Confitébimur tibi Deus, confitébimur tibi peccâta atque facínora nostra ; quæ tibi pótius sunt cógnita, quàm probántur admíssa : Invocámus ítaquè nomen tuum, ut in te patefáctis tríbuas véniam ; qui non statim in ábditis vis exercêre vindíctam : ut qui confessióne placâris humílium, remissiónem ómnium tríbuas delictórum.

Pater noster. **414** A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. XXIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Obstupéscite, et admirámini, fluctuâte, et vacillâte : et inebriámini, et non à vino : movémini, et non ebrietâte. Quóniam míscuit vobis Dóminus sopórem, et claudet óculos vestros : prophétæ et príncipes vestri, qui vident visiónes, perfbunt. Et erit vobis vísio ómnibus sicut verba libri signáti, quem cùm déderit sciénti lítteras, dicítque ei : Lege istud : respondébit : Non possum, signâtus est enim. Et dábitur liber nesciénti lítteras : dicetúrque ei : Lege, et respondébit : Nescio lítteras. Et dixit Dóminus : Eò quòd appropínquat pópulus iste ore suo, et lábiis suis honoríficat me, cor autem ejus longè est à me, et timuérunt me mandáto hóminis et doctrínis : Ideò ecce ego addam admiratiónem, fáciam pópulo huic miráculo grandi et stupéndo : períbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus, et intelléctus prudéntiæ ejus abscondêtur. Væ qui profúndi estis corde, ut à Dómino abscondátis consílium : quorum sunt in ténebris ópera, et dicunt : Quis videt nos ? Nonne adhuc módicum, et in brevi convertêtur Líbanus in cermel, et cermel in saltum reputábitur ? Et áudient in die illa surdi verba libri, et de ténebris et calígine.

óculi cæcôrum vidébunt. Et addent mites in Dómino A lætitiam, et páuperes hómines in sancto Israël exsultábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

Orátio, Bénefac Dómine bonis. *fol.* 73.

Antíphona. 2. Benedíctio Dómini super vos : benedícimus vos in nómine Dómini. *Psalm.* CXXVIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ salútis remédio, impiórum sustinuísti commércia; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala : ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impône húmeris nostris, præcéptis evangélicis ónera suávia : per quæ peccáti fábricam déstruas; et compagínibus sacris nos virtûtum méritis cónstruas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Multa sunt peccâta nostra Dómine : patiéntiam habe in nobis; *P.* Et miserêre servis tuis. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis; *P.* Et miserêre.

Preces. Dicâmus omnes : Dómine miserêre nobis : *P.* Esto propítius. ℣. Piè precántes súpplices exáudi Christe : *P.* Esto. ℣. Nostra reláxa crímina : dele peccâta : *P.* Esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concêde : *P.* Esto. ℣. Remissiónem ómnium concêde : *P.* Esto : ℣. O Deus potentíssime, clemens succúrre : *P.* Esto.

Orátio. Exâlta cornu nostrum. *fol.* 73. *Benedíctio dicâtur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.*

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Levítici (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Cùm ingréssi fuéritis terram, quam ego dabo vobis, et messuéritis ségetem, ferêtis manípulos spicárum, primítias messis vestræ, ad sacerdótem : qui levâbit fascículum coram Dómino, ut acceptábilis sit pro vobis, álterâ die sábbati. Atque in eódem die quo manípulus consecrâtur, cædátur agnus immaculâtus D anniculus in holocáustum Dómino. Et libaménta offerántur cum eo, duódecim offæ símilæ conspérsæ óleo in incénsum Dómino, odorémque suavíssimum : liba quoquè vini, quarta pars hin. Panem, et poléntam, et pultes non comedêtis ex ségete, usque ad diem quâ offerêtis ex ea Dómino Deo vestro. Præcéptum est enim sempitérnum in generatiónibus, cunctísque habitatiónibus vestris. Numerábitis ab áltera die sábbati, in quâ obtulístis manípulos primitiárum, septem hebdómadas plenas, usque ad álterum diem expletiónis hebdómadæ séptimæ, id est, quinquaginta dies : et sic offerêtis sacrifícium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiárum duos de duábus décimis símilæ fermentátæ : quos coquêtis, et offerêtis primítias in odôrem suavitâtis. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXV).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùs montem Seïr, et prophetâbis de eo, dicens illi : Hæc dicit Dóminus : Ecce ego ad te mons Seïr, et exténdam manum meam super te, et dabo te desolâtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, et tu desértus eris : **415** et scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimícus sempitérnus, et conclúseris fílios Israël in manus gládii in témpore afflictiónis eórum, in témpore iniquitâtis extrémæ. Proptéreà vivo ego, dicit Dóminus Deus : quóniam sánguini tradam te, et sanguis te persequêtur : et cùm sánguinem óderis, sanguis persequêtur B te. Et dabo montem Seïr desolâtum et desértum : et áuferam de eo eúntem, et redeúntem. Et implêbo montes eórum occisórum suórum : in cóllibus suis, et in vállibus tuis, atque torréntibus interféeti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, et civitátes tuæ non habitabúntur : et sciêtis quia ego sum Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum (*Cap.* XV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Plácuit. Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros, et míttere Antiochíam cum Paulo, et Bárnaba, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. APÓSTOLI et senióres fratres his, qui sunt Antiochíæ, et Síriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salûtem. C Quóniam quidem audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos, cum charíssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas Deo. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verba réferent eádem. Visum enim est Spirítui sancto, et nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária : ut abstineâtis vos ab immolâtis simulachrórum, et sánguine, suffocáto, et fornicatióne; à quibus custodiéntes vos, benè ágitis. Valéte. Illi ígitur dimíssi, venérunt Antiochíam : et congregátâ multitúdine tradidérunt epístolam. Quam cùm legíssent, gavísi sunt super consolatióne. Judas autem et Silas, et ipsi cùm essent Prophétæ, verbo plúrimo consoláti sunt fratres, et confirmavérunt. Facto autem ibi témpore, dimíssi sunt cum pace à frátribus, ad eos qui míserant illos. Visum est autem Silæ manêre ibi : solus autem Judas ábiit. Paulus autem, et Bárnabas demorabántur Antiochíæ, docéntes, et evangelizántes cum áliis verbum Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabília solus. *Psalmus* LXXVI.

Orátio. Precâmur Dómine, ne tuâ nos repéllas propitiatióne; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône : ut déxtera, quæ fuit vindex in ultióne facinorum; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum. ℟. Amen.

misericórdiam.
...hona 2. Quia tu Dómine suàvis, et mitis es : ...àm misericors invocántibus te. Psal. LXXXV. ...io. Miserère Dómine, ad te totà die clamántêque in tribulatióne invocántibus exíste ...s : ut in quibus majestàtem tuam adorándo ...us, dignè suscípias; et pro quibus te timémus, ...óscas : Timóris ígitur tui obediéntià corda lætífica; et consolatiónis dulcédine dubietà...strae mentis confórta : Sed quia tu suàvis ac ...s, suavitàtem ex tua indulgéntia hauriàmus; ...etribuéndo pium te mitémque sentiàmus. ℟.

...hona 3 Præoccupémus fáciem Dei in con...: et in psalmis jubi èmus ei. Ps. XCIV. ...s. Avérte, Dómine, iram furóris tui; P. Et ...or parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus ...ditum præbe : têque rogàmus, Sancte, citò ...; P. Et miseràtor. ℣. Tu Christe, flébiles ...intuère : víncula mortis solve, et vitam P. Et miseràtor. ℣. Jam vide làchrymas : ...lugéntes : tandem de'ícta nostra clemens ...; P. Et miseràtor. ℣. Nostris audítibus ...salùtis pone Angelum : non permíttas ultrà P. Et miseràtor.
...o. Præoccupémus fáciem tuam, Dómine, in ...óne, et in psalmis tibi débità modulatióne ...es, adoràmus ac procídimus ante te, plorátu et gémitu deprecántes : ut quia tu fecísti ...tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius ...s prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor sollitíendas : tribuásque his grátiam, pro quibus posuísti.
...noster. A malo nos líbera. fol. 10.
...lectio dicàtur, ut in Nona, quæ dícitur per ...num.

Ad Vésperum.

...s. sol agnóvit occásum suum. Posuísti ténefacta est nox.
...nus sit. ℟. Et cum.
...hona. Reple Deus gàudio os nostrum : et ...nostra exsultatióne. Psalmus CXXV.
...s. In toto corde meo exquisívi te : P. ...llas me à mandátis tuis. ℣. In corde abscóndi ...tua : ut non peccem tibi. P. Ne repéllas. ...ria, et honor. P. Ne repéllas.
...us. Benignitàtis fons. folio 69. Capítula, et ...tio, et Lauda fol. 406.
...o. Líberet nos, Dómine, déxtera tua; impetuo flecte arrogántium corda : ut Gentes ...s advéntu declaréscant, et ostéusam salùtem ...humilitàte suscípiant. ℟. Amen.
...misericórdiam.

SABBATO.

Ad Matutinum.

...hona. Tu es Dómine. Psalmus III. Orátio. ...s, Dómine, plúrima. fol. 68.
...hona 1. Non repéllet Dóminus plebem suam : et hereditàtem suam non derelínquet. Psalmus XCIII.

Orátio. Non repéllas, Dómine plebem, quam mercàtus es; nec derelínquas hereditàtem, pro qua in Cruce appénsus es : sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietàte porrécià nos rege : et secúndum multitúdinem dolórum nostrórum tuà nos lætífica exortatióne : ut qui dolórem nunc fingis in præcépto, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Benè nuntiàte de die in diem salutàre ejus. Psalmus XCV.

Orátio. Cantet tibi novum. fol. 80.

Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, et bràchium sanctum tuum. Psalm. XCVII.

Orátio. Líberet nos Dómine. Quære hic suprà.

℟. Hábeant, Dómine, finem peccàta nostra : deleàtur iníquitas, et induàmur justítià sanctà tuà; P. Ut lætétur iterùm Hierúsalem. ℣. Tu exsúrgens miseréberis Sion : quia venit tempus miseréndi. P. Ut lætétur.

In Làudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. Psalmus L.

Orátio. Avérte fáciem. fol. 68.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine, Dómine, Rex. fol. 103.

Matutinàrium. Antíphona. Deus misereàtur nobis, et benedícat nos : P. Illúminet Dóminus vultum super nos. ℣. Ut cognoscàmus in terram viam tuam, in ómnibus géntibus salutàre tuum. P. Illúminet.

Lauda. Montes, et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri. Psalmus CXLVIII.

Léctio libri Proverbiórum Salomònis (Cap. XVI).

℟. Deo grátias.

Fili : Univérsa propter semetípsum operàtus est Dóminus; ímpium quidem ad diem malum. Abominàtio Dómini omnis árrogans : étiam si manus ad manum fúerit, non erit innocens. Misericórdià et veritàte redímitur iníquitas : et in timóre Dómini declinàtur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parvum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitàte. Cor hóminis dispósuit viam suam : sed Dómini est dirígere gressus ejus. Divinàtio in làbiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus et statèra judícia Dómini sunt : et ópera ejus omnes làpides sancti. Abominàbiles regi qui agunt ímpiè : quóniam justítià firmàtur sólium. Volúntas regum làbia justa : qui recta lóquitur dirigétur. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis fons. fol. 69. Capítula. Descéndat, Dómine, ad nos. Lauda. Dóminus in cœlo paràvit. Benedíctio. Expectántes se. fol. 401.

Ad Tértiam.

Prophetía. Fili, custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Deuteronómii (Cap. XXVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locùtus est Dóminus ad Móysen,

dicens : Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israël, et dices ad eos : Ego Dóminus Deus tuus. Si audieris vocem Dómini Dei tui, ut fácias atque custódias ómnia mandâta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, faciâtque te Dóminus Deus tuus excelsiórem cunctis géntibus, quæ versántur in terra. Veniéntque super te univérsæ benedictiónes istæ, et apprehéndent te : si tamen præcépta ejus audíeris. Benedíctus tu in civitâte, et benedíctus in agro. Benedíctus fructus ventris tui, et fructus terræ tuæ, fructúsque jumentórum tuórum, greges armentórum tuórum, et caulæ óvium tuârum. Benedíctæ áreæ tuæ, et benedíctæ relíquiæ tuæ. benedíctus eris egrédiens et regrédiens. Dabit Dóminus inimícos tuos qui surgunt advérsùm te, corruéntes in conspéctu tuo : per unam viam vénient ad te, per septem fúgient à fácie tua. Et mittet Dóminus benedictiónem super cellária tua, et super ómnia ópera mánuum tuârum : benedicétque tibi in terram quam accéperis. Suscitâbit te 417 Dóminus sibi in pópulum sanctum : si custódieris mandâta Dómini Dei tui, et ambuláveris in viis ejus. Videbúntque omnes terrârum pópuli, quòd nomen Dómini invocâtum sit super te, et timébunt te. Abundâre te fáciat Dóminus ómnibus bonis, frúctibus terræ tuæ, quam jurâvit Dóminus pátribus tuis ut daret eam tibi. Apériat Dóminus thesâurum suum, cœlum, et plúviam tríbuat terræ suæ in témpore suo : benedicétque cunctis opéribus mánuum tuârum. Et fœnerâbis géntibus multis, et ipse à nullo fœnus accípies. Constítuet te Dóminus in caput et non in caudam : et eris suprà, et non subtèr : si audíeris mandâta Dómini Dei tui, quæ ego præcípio, ut benè sit tibi, et possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Prophetia. Convertímini et ágite. *fol*. 133.

Léctio Actuum Apostolôrum (*Cap*. XX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Proposúerat Paulus transnavigâre Ephesum, nequa illi mora fieret in Asia. Festinâbat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecósten fáceret Hierosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocâvit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis à prima die, quâ ingréssus sum in Asiam, quálitèr vobíscum dégerim per omne tempus, quo fúerim, sérviens Deo cum humilitâte, et láchrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodò nihil subtráxerim vobis utílium, quóminùs adnuntiârem vobis, et docêrem vos públicè, et per domos, testíficans Judæis atque Géntibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligâtus ego spíritu, vado in Hierúsalem; quæ in ea ventûra sunt mihi ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitâtes protestêtur mihi, dicens : quóniam víncula, et tribulatiónes me manent in Hierosólymis. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, et ministérium, quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiâ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transivi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérnâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminùs adnuntiârem omne consilium Dei vobis. Adténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos, régere et Ecclésiam Dei, quam adquisivit sánguine suo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Præparâte vos hóstiam vivam, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte contristári Spíritum Sanctum. *P*. Audíte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *Psal*. XLVIII.

Orátio. Audiant simul te. *fol*. 409.

Antíphona 2. Spíritus Dómini Spíritus vitæ est, et benedícta glória Dómini de loco suo. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum. *fol*. 403.

Antíphona 3. Mittam in vobis Spíritum veritâtis, qui à Patre procêdit, ille árguet mundum de peccâto, et de judício, et de justítia. *Ps*. XLIX.

℟. Fortíssime Deus, Spíritus univérsæ carnis, numquìd omnes in ira tua dispérdes? clemens es, et multæ miseratiônis. *P*. Dómine, dimitte peccáta pópuli tui. ℣. Dominâtoz Dómine, Deus miséricors et clemens. *P*. Dómine.

Preces. Dicâmus omnes : Miséricors Dómine.

P. Miserêre. ℣. Qui es unus poténtiâ, ejusdémque tuo Genitôre substántiæ, *P*. Miserêre. ℣. Qui princeps sacerdôtum es, regum rector, populôrum Dóminus. *P*. Miserêre. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem consolatiônem mœréntibus. *P*. Miserêre. ℣. Indulgéntiam postulâmus, concêde : pœniténtibus salûtem tríbue. *P*. Miserêre.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátia Christi sui Dómini nostri, et virtus Spíritûs tui Sancti propítius inlustrâre dignêtur.

Capítula. Dómine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectiône húmilem, Mundum pereúntem redímere : quemque íterùm præstolâmur in poténtiâ Deitâtis ventûrum, sæculum delinquens terribíliter judicâre ; imménsam pietâtem tuam treméntes fámuli tui quæsumus, ut, dùm véneris, non de peccáto nos arguas, sed ineffábili bonitâte succúrras; et hic pótiùs humilitâtis nostræ confessiónem accípias, ut et illic facínora univérsa indúlgeas, et in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol*. 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum. Ad Sextam et Nonam dicâtur, ut in sexta Féria prætérita, *fol*. 411.

IN SANCTUM PENTECOSTEN.

419 *Ad Vésperum.* A

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ : et in lúmine tuo vidébimus lumen. Osténde misericórdiam tuam. *P.* Sciéntibus te. ỷ. Dómine in cœlo misericórdia tua : et véritas tua. Multiplicásti misericórdias tuas *P.* Sciéntibus te.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Orátio. Deus, apud quem est fons vitæ ; et in cujus lúmine aspícimus lumen ; énutri, quæsumus, in nos tuæ sciéntiæ splendórem : quo valeâmus ad tui fontis accédere ubertâtem : Locos quoquè diversârum doctrinârum, conténtos fluéntis tuis, nobis cólligo propinándos : ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum ; et caligántibus animâbus supérnè lumen restítuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam. B

Sono. Si diligitis me : mandâta mea servâte. Et ego rogâbo Patrem meum, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum *P.* Usque in ætérnum. Allelúia. ỷ. Dùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritus veritâtis, ille testimónium perhibêbit de me : et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. *P.* Usque. ỷ. Pater venit hora, ut claríflces Filium tuum, et Filius tuus claríficet te : quia quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, et ipsi sint mecum : ut vídeant claritâtem meam, quam dedísti mihi : quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. *P.* Usque.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Paráclitus Spíritus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docêbit ómnia, quæcúmque C dixero vobis. *P.* Pacem meam do vobis, pacem meam commêndo vobis. ỷ. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Pacem ỷ. Glória, et honor. *P.* Pacem.

Orátio. Consolâre, Jesu, per donum Sancti Spíritûs destitútas bonis stúdiis fidélium mentes ; ut affluéntium donórum Spíritus ille Paráclitus, quem Patrem in tuo nómine missûrum esse testâtus es, nos erípiat ; qui tecum, et cum Patre indivísâ potestâtis substántia regnat : ut ómnia nos, illo docénte, et pacem tuam sequâmur idónei, et affectum tuum nunquàm relinquâmus instrúcti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Dùm vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibêbit de me : et vos testimónium per- D hibébitis, *P.* Quia ab inítio mecum estis. ỷ. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia. ỷ. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Spíritus est Deus : et eos, qui adórant eum, in spíritu et veritâte. *P.* Adorâre opórtet. Allelúia, allelúia, allelúia. ỷ. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Adorâre. ỷ. Glória, et honor. *P.* Adorâre.

Hymnus.

Sacrâte veni Spíritus,
Ore Patris Paráclite :
Pollícitus, qui jam dudùm,
Joêle vate, éditus :
Tempóribus novíssimis
Impléndo, inquit, víscera :
Deo cunctórum plácida
Vaticinâre insígnia.
Quem Deus noster hac die
Perfûsum effûdit Discípulis ;
Ascéndens, ut promíserat,
Morte derelíctâ, ad sedem ;
Quos videns cæca, et ínvida
Judæa plebs, sic fatêtur :
Plenósque musto clámitant,
Dùm non credunt magnália.
Quos Petrus constans árguit ;
Non, ut putâtis, víno sunt
Repléti, sed Spíritu,
De quo Prophêta lóquitur.
Post hæc recépto plúrimi
Verbo, rimántes córdibus,
Auctâque plenitúdine,
Christi jungúntur ágmini.
Mystérium abscónditum,
Quondàm quod erat Israêli,
Nunc revelâtum cánitur,
Osténsum in Apóstolis.
Hic dies quinquagésimus,
Qui jubilæus tráditur :
Solémne nobis gáudium,
Remissiónis próprium.
Hymnum dicâmus et Patri
Hymnum dicâmus Filio,
420 Simùl cum Sancto Spíritu,
Inténtâ voce, et péctore.
Amen.

Supplicátio. Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplices implorêmus ; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri, et virtûte Spíritûs Sancti propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne, Omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Fiat super nos, Dómine, misericórdia tua, et fulgor Spíritûs tui interióra nostra inrádiet : ut ipse accéndat frígidos, et inlústret obscúros, qui tecum semper pérmanet præclârus, et gloriósus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 10.

Benedíctio. Spíritus Paráclitus, qui olim in Discípulos manifésto ignis est declarâtus in múnere, ignis sui calóre à cunctis vos peccátis emáculet ; ℟. Amen. Et qui mœstificátis eórum córdibus clemens Consolâtor occúrrit, magnâ vos sui instruat grátiâ sacramenti ; ℟. Amen. Quique tunc Apóstolos dócuit ve-

ritàtem, vos et nunc enútriat fide, et pòst æternam A perdûcat ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo super omnem carnem Allelúia: *P.* Et prophetábunt filii vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Emitte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovàbis fáciem terræ. *P.* Et prophetábunt. ℣. Gloria, et honor. *P.* Et.

Orátio. O Spíritus Sancte, qui à Patre Filióque procèdis, doce nos fácere veritàtem: ut, qui de Patre Filióque accepísti processiónem, invisíbili nos his, à quibus tam ineffabíliter procèdis, adsócies charitàte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære f.* 3.

Orátio. Ætérnum te, Dómine, rerúmque ómnium Conditórem, cunctórum vox canit fidélium; qui et certos témporum límites figis, et metas, quibus nox secernàtur et dies, ætérnâ lege constítuis: abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium adlevàret fastídium, áliud labori concéssit, áliud quiéti servàvit. Præsta ergo, Omnípotens Deus, ut mens ægra sopóre turbàta, dùm gallo canénte admonêtur, alácritèr currens ad spem rédeat lucis, et primítias divíni labòris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Super psalmum, Antiphona. Ego dormívi, et resurrexi: quóniam Dóminus suscitàvit me. *Psalmus* III.

Antiphona. Redde mihi lætítiam salutàr's tui: et spíritu principàli confirma me Dómine. *Psalmus* L.

Antiphona. Misit de cœlo, et liberàvit me: dedit in oppróbrium conculcántes me. *Psalmus.* LVI.

Orátio. Spíritus Sancte, qui ex Patre Filióque procèdis, locupléta nos dono tuo benedictiónis: quàtenùs spíritu principàli confirmáti, cœlésti emissióne mereàmur quotídiè liberári. Sit ergo super nos benedíctio tua, eàque nos semper confirma per ineffábilem poténtiam Trinitàtis; ut inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet Spíritus rectus, cónfirmet Spíritus principàlis, atque unius testimónii sit virtùtis: ut confirmàtos nos per Patrem, et innovàtos per Fílium, custodítos nos esse gaudeàmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dóminus locûtus est discípulis suis: Accípite Spíritum Sanctum. *P.* In nómine meo dæmónia ejícite: et super infirmos impónite manus vestras, et bene habébunt. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: et vocàvit terram. A solis ortu usque ad occàsum: ex Sion spécies decòris ejus. *P.* In. ℣. Glória. *P.* In.

Orátio. Deus, qui in virtûte Spíritûs Sancti, et dæmónia éjici, et infirmos posse sanàri in tuo nómine docuísti: da nobis ita repléri hujus Sancti Spíritûs dono, ut ab omnímodo dæmoniórum mereàmur éripi tentaménto: quàtenùs per eum à nostris infirmitátibus relevàti, benè per illum possimus habère, cùm pro nostris opéribus bonum perénne percepérimus in múnere. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Omnium rerum Creàtor et Dóminus dócuit sapiéntiam. *P.* Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis, incoinquinàtus, suàvis, et charus. ℣. Magnus Dóminus noster; et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est númerus *P.* Sanctus Spíritus. **421** ℣. Glória, et honor. *P.* Sanctus Spíritus.

Orátio. Omnium rerum Creàtor et Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis: ut unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitàte Deitàtis B osténsi, sed unitàte virtûtis innéxi: et unióne persónæ cáreant, et unitàte natûræ permáneant: nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum: Hac ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitióne credéntes, póscimus et rogàmus, ut manifestatióne Spíritus tui ita cor nostrum inrádies, ut et carnis ópera declinémus, et perfectiónem sanctitàtis omnímodæ consectémus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Locûtus est Dóminus Discípulis suis: Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccàta, remittúntur eis: et quorum renuéritis, deténta erunt. *P.* Pacem meam do vobis, pacem meam comméndo vobis. ℣. Qui emíttit elóquium suum terræ: C velócitèr currit sermo ejus. *P.* Pacem. ℣. Glória. *P.* Pacem.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui per Spíritum Sanctum dimítti intrà Ecclésiam peccàta tibi confiténtibus promisísti, cùm ligándi et solvéndi potestàtem tuis, Magister bone, contulísti Discípulis; da nobis, hujus dono copiósiùs afflúere, quò igne ejus, et condénsa in nobis exurántur facínora, et pacis tuæ donéntur cómmoda manifésta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce véniet Spíritus veritàtis, qui docèbit vos omnem veritàtem: Non enim loquêtur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquêtur, *P.* Et quæ ventûra sunt annuntiàbit vobis. ℣. Spíritus veritàtis, quem mittet Pater de cœlo, ille vos docèbit omnem viam D justítiæ. *P.* Et quæ ventûra. ℣. Glória, et *P.* Et quæ.

Orátio. O Spíritus Sancte. *fol.* 420.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Propter timórem tuum Dómine, in útero accépimus, et parturívimus Spíritum salûtis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vígilat spíritus meus. *folio* 64.

Orátio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in nos; ut parturiàmus spíritum salûtis, quem fecísti super terram: ut, ipso nobíscum in ætérnum manénte, nullis pœnis cruciémur in futúro exámine. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus patrum. A *fol.* 6.

Sono. Effúndam, dicit Dóminus, de Spíritu meo. *P*. Super omnem carnem : Allelúia. ℣. Prophetàbunt filii vestri, et fíliæ. Et omnis qui invocáverit Dóminum, salvábitur. *P*. Super omnem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia : laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. ℣. Laudàte eum omnes Angeli ejus : laudàte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Joëlis Prophètæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Noli timêre terra, exsúlta et lætàre : quóniam magnificàvit Dóminus ut fáceret. B Nolite timêre animália regiònis : quia germinavérunt speciósa desérti, quia lignum àttulit fructum suum, et ficus et vínea dedérunt virtûtem suam. Et filiæ Sion exsultàte, et lætámini in Dómino Deo vestro : quia dedit vobis doctórem justítiæ, et descéndere fáciet ad vos imbrem matutínum et serótinum, in princípio. Et implebúntur áreæ vestræ fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedêtis vescéntes, et saturabímini : et laudàbitis nomen Dei nostri, qui fecit vobiscum mirabília : et non confundêtur pópulus meus in ætérnum. Et sciêtis quia ego in médio Israëlis solus. Noli timêre ; sed exsúlta et lætàre, cum magnificàvit Dóminus, ut fáceret : et ego Dóminus Deus vester, et non est álius : et non C confundêtur pópulus meus in ætérnum. Et erit post hæc : Effúndam Spíritum meum super terram : et prophetábunt filii vestri, et filiæ vestræ : senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt. Sed et super servos meos et ancíllas meas in diêbus illis effúndam Spíritum meum. Et dabo prodígia in cœlo sursùm, et signa in terra deórsùm, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol vertêtur in ténebras, et luna in sánguinem : ántequàm véniat dies Dómini magnus et terríbilis. Et omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit. ℟. Amen.

422 *Hymnus*.

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cùm Spíritus Paráclytus
Effúlsit in Discípulos.
Ignis, vibrânte lúmine,
Linguæ figûram détulit ;
Verbis ut essent prófluí,
Et charitàte férvidi.
Linguis loquúntur ómnium :
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madêre députant,
Quos Spíritus repléverat.
Patràta sunt hæc mysticè,
Paschæ perácto témpore ;
Sacro diérum número,
Quo lege fit remissio.
Te nunc Deus piissime.
Vultu precàmur cérnui,
Inlápsa nobis cælitùs
Largíre dona Spíritûs.
Dudùm sacràta péctora
Tuà repléstì grátià ;
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiêta témpora
Anni perâctis ménsibus,
Tanta recúrrunt gáudia ;
Votísque dudùm crédulis
Optâtus ádvenit dies ;
In quo Spíritus Dómini
Terram replêvit gáudiis :
Cœléstis advéntûs sui
Mundo decúrrunt lúmina.
Quod est probàtum téstibus ;
Apostolórum vócibus ;
Cùm sint divérsis óribus
Vanis locúti géntibus.
Tanto redémpti múnere,
Patris, et Nati Spirítui
Juges agàmus grátias,
Deo perénni in sæcula.
Glória tibi Trínitas
Æquàlis una Déitas,
Et ante cuncta sæcula,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris. *Quære folio* 417.

Capítula. Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum promissum Patris in nos, qui vivíficet, et dóceat nos plenitúdinem veritàtis in mystério beátæ et individuæ Trinitàtis : ut in ejus dono sit perféctio nostræ salûtis, in quo omnis consístit summa virtûtis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo. *Benedictio*. Spíritus Paráclytus. *fol.* 420.

In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera in diem Sanctum Pentecóstem.

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ. *Sono*. Si diligitis me, mandàta mea. *fol.* 419.

Antíphona. Spíritus veritàtis, quem mittet Pater D de cœlo, *P*. Ille vos docêbit omnem viam justítiæ. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *P*. Ille. ℣. Glória. *P*. Ille.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Dùm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes Apóstoli simul in unum : *P*. Et factus est de cœlo sonus, tamquam Spíritûs válidi adveniéntis. Allelúia. ℣. Sit glória Dómini in sæculum sæculi : lætábitur Dóminus in opéribus suis. *P*. Et factus. ℣. Glória. *P*. Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 2. Allelúia. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, sicut Spíritus dabat pronuntiàre eis. Allelúia. ℣. Beàta gens, cujus Dóminus, Deus ejus ; pópulus, quem elègit

Dominus in hereditâtem sibi. *P.* Et cœpérunt. ℣. A Glória. *P.* Et.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda 3. Spíritum tuum dedísti eis, Dómine, qui docêret eos : et Manna non privâsti ab ore eórum. *P.* Et aquam dedísti eis in siti. Allelúia. ℣. Dómine virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et aquam. ℣. Glória. *P.* Et aquam.

Hymnus. Beâta nobis gáudia. *ut suprà.*

Capitula. Spíritus Sanctus, Dómine, dedûcat nos in viam rectam : ut in nobis malítia non súperet; et in cunctis Divinitâte redúndet.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Spíritus Dei bonus dedûcat vos in viam rectam et à lapsu peccáminum itínera vestra d sjúngat; ℟. Amen. Sitque dux itíneris vestri, qui olim in Discípulos appáruit maniféstus : ℟. Amen. Ut eódem repléti, et mare hujus sæculi transeúntis inlæsi, et ætérno mereámini de múnere consolári. ℟. Amen. B

Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo. *Orátio.* O Spíritus Sancte. *fol.* 402.

423 IN PRIMO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

IN DIE SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est, Dómine, *P.* Fons vitæ : et in lumine vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectióne alârum tuârum sperábunt : Et inebriabúntur C ab ubertâte domûs tuæ : et torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis Dómine. *P.* Fons vitæ.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem : ut sitiéntibus nobis vitálem impértias potum, et caligántibus animábus supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem : qui tegit aquis superióra ejus. *P.* Qui facit Angelos suos, spíritus; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundávit terram super stabilitátem ejus : non inclinàbitur in sæculum sæculi. *P.* Qui facit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia, Fílii Sion, exsultáte et lætámini in Deo vestro : *P.* Quia dedit vobis doctórem D justítiæ, et effûdit de Spíritu suo super omnem carnem. ℣. Exsultâte Deo adjutóri nostro : jubilâte Deo Jacob. *P.* Quia dedit. ℣. Glória. *P.* Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Mundâvit nos Dóminus ab ómnibus malis : et dedit nobis cor novum, et spíritum rectum : *P.* Et áuferet cor lapídeum de carne nostra; ut in viis ejus ambulémus. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Et áuferet. ℟. Glória, et. *P.* Et áuferet.

Hymnus. O lux Beâta Trinitas. *fol.* 113.

Supplicátio. Orêmus imménsam, et ineffábilem Trinitâtem Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti : ut vitam nostram in bonis opéribus dírigat, et post hujus sæculi tránsitum, ætérnam réquiem cum justis concêdat. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capitula. Deus Spíritus Sancte, à quo creâta sunt ómnia, et restauráta sunt univérsa : qui in princípio, id est, in Fílio tuo Dómino nostro Jesu Christo, cœlum terrámque fecísti : da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui est bonus in ómnibus, in córdibus nostris infundâtur : qui ergo mirabíliter dona gratiârum partíris in síngulis, singuláritèr te maniféstum osténde in remitténdis iniquitátibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Spíritus Sanctus, qui repénti sonitu de cœlo ígneis super Discípulos appáruit linguis, plenitúdinem in vobis operêtur suæ sanctificatiónis; ℟. Amen. Et quo docénte, Discípuli sunt prælocúti magnália, eodem vos inspiránte, confiteámini peccáta vestra, ad consequéndam misericórdiam suam : ℟. Amen. Ut per quem illi éloqui ómnium linguis edócti sunt, per eum sit vobis remíssio ómnium peccatórum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Verbo Dómini cœli firmáti sunt Allelúia : *P.* Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Allelúia. Tímeat Dóminum omnis terra. Allelúia. ℟. Quia ipse dixit, et facta sunt : ipse mandâvit, et creâta sunt. *P.* Spíritu. ℣. Glória. *P.* Spíritu.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est, in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum, terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est, super cor nostrum tenebrósum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur : ut in corpore nostro copiósa virtûtum exundatióne sanctíficans, indesinénti nos igne amóris tui accéndat. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Orátio.* Ætérnum te auctórem. *fol.* 3.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Antiphona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me Domine. *Psalmus* L.

Antiphona. In te confídit ánima mea : líbera me Dómine. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. *fol.* 3.

Antiphona 1. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : *P.* Et spíritu oris ejus, omnis ornâtus eorum. ℣. Díligit misericórdiam, et judícium : misericórdiâ Dómini plena est terra. 424 *P.* Et spíritu. ℟. Glória, et *P.* Et spíritu.

Orátio. Tuo Dómine Verbo cœli sunt facti, et Spíritu ornâti; quia apud beâtam Trinitâtem nihil dis-

crêtum in ópere, nihil reperitur sequestrâtum in A múnere; quando ea, quæ Pater facit et Filius, ea étiam indivísè operâtur et Spíritus Sanctus : Cœléstis ergo fábrica Patris Verbo consérитur, et ornâtus Spíritu oris perficitur : tribue proíndè nobis, ut ópera tua cognoscâmus in fide; dùm te Dóminum Trinitâtis essentiâlem crédimus, et æquâlem. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Spíritus meus erit in médio vestrî ; *P* Quia ego commovêbo cœlum, et terram : et implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P*. Quia. ℣. Glória. *P*. Quia.

Orátio. Dómine Deus, súscita in nobis Spíritum tuum Sanctum, quo tua fœcundêtur Ecclésia : ut Spíritûs B dona idem spíritus in médio nostrî pósitus dóceat, replens domum tuam inenarrâbili glóriâ : quâlitèr in loco isto et ubértas pacis redúndet, et abundántia gratiârum exúberet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. *P*. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet sensûs. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et supra cœlos glória ejus. *P*. Et hoc. ℣. Glória, et honor. *P*. Et hoc.

Orátio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in médio nostrî, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam : quò C nec libîdo templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnáliter in quocúmque contrístet. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini : et vidi, et ecce Spíritus fulgens veniêbat ab Oriénte, et nubes magnæ erant in eo; *P*. Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat Spíritus, páriter elevabántur et rótæ, sequéntes eum : Spíritus enim vitæ erat in rotis. *P*. Et ignis. ℣. Glória, et honor. *P*. Et ignis.

Orátio. Deus Pater Omnípotens. *Require retrò in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. De nocte vígilat Spíritus D meus.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol*. 64.

Orátio. De nocte vigilántem. *fol*. 124.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, et virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol*. 6. *Sono*. Qui exténdit cœlos sicut pellem. *fol*. 423.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap*. I).

℟ Deo grátias.

Dilígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentite de Dómino in bonitâte, et in simplicitâte cordis quærite illum : quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum : appâret autem eis, qui fidem habent in illum : pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo : probâta autem virtus córripit insipiéntes : quóniam in malévolam ánimam non intrâbit sapiéntia, nec habitâbit in córpore súbdito peccâtis. Sanctus enim Spíritus disciplínæ effúgiet fictum, et avértit se à cogitatiónibus, quæ sunt sinè intelléctu, et corripiêtur superveniénte iniquitâte. Benígnus est enim Spíritus sapiéntiæ, et non liberâbit maledíctum à lábiis : quóniam renis illius testis est Deus, et cordis ejus scrutâtor est verus, et linguæ ejus adjûtor. Quóniam Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor Patérnæ glóriæ. *fol*. 67. *Supplicâtio*. Orêmus imménsam. *Capítula*. Deus Spíritus Sancte. *Lauda*. Verbo Dómini cœli. *Benedíctio*. Spíritus Sanctus, qui repénti sónitu. *Require fol*. 423.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Apud te est Dómine. *et Orátio*. Dómine apud quem. *Quære fol*. 423. *Sono*. Qui exténdit cœlos sicut pellem, *ut suprà*.

Antíphona. Verbo Dómini cœli firmâti sunt : spíritu oris ejus omnis virtus eórum. ℣. Bénedic ánima mea Dóminum in omni témpore : semper laus ejus in ore meo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Allelúia. Spíritus tuus bonus Deus 425 dedûcat nos in viam rectam. Allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : terríbilis super omnes Deos. *P*. Dedûcat nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Dedûcat nos.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Bénedic ánima mea Dóminum. Allelúia. Qui ponit nubem ascénsum suum. Allelúia. *P*. Qui facit Angelos suos, Allelúia spíritus; et minístros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundâvit terram super stabilitâtem suam : et non inclinábitur in sæculum sæculi. *P*. Qui facit. ℣. Glória, et honor. *P*. Qui facit Angelos.

Hymnus. Altíssimi Verbum Patris. *Quære fólio* 94.

Supplicâtio. Orêmus imménsam, et ineffábilem, etc. *Require fol*. 423.

Capítula. Inclinémus Deo, fratres charíssimi, corda cum láchrymis : et confiténtes peccâta nostra clementíssimo Conditóri, jugi obsecratióne clamémus è terris :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol*. 2.

Benedíctio. Benedícat vobis Omnípotens Dóminus, qui nos dignâtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres nostros, qui noster est solus Dóminus, et Redémptor : ℟. Amen. Atque ipsi semper sit cura de vobis, in quo omnis est plenitûdo nostræ salûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Verbo Dómini cœli.

Orátio. Deus Pater Omnipotens, qui etc. *Require fol.* 423.

A

IN SECUNDO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta. *P*. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P*. Et benedícite Dóminum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Deus in te sperávi : Dómine, non. *Require fol.* 112.

Antiphona. Dóminus dat sapiéntiam; *P*. Et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procédet. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P*. Et ex ore. ℣. Glória, et honor. *P*. Et ex ore.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dilígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentíte de Dómino in bonitâte, *P*. Et in simplicitâte cordis quærite illum. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P*. Et in. ℣. Glória, et honor. *P*. Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, et mea est fortitûdo. *P*. Per me príncipes, et reges ímperant; et poténtes decérnunt justítiam. ℣. Audi pópulus meus, et testificâbor tibi : Israël, si me audíeris. *P*. Per me. ℣. Glória. *P*. Per me.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Hæreditâte adquisívi testimónia tua in ætérnum : Allelúia. *P*. Quia exsultátio cordis mei es tu. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Inclína cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnùm, propter retributiônem. *P*. Quia exsultátio. ℣. Glória, et honor. *P*. Quia.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. *Quære fol.* 113.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. *fol.* 66.

Capitula. Transácto diéi currículo, noctísque appropinquánte spátio, tibi, Dómine, lúminis incénsum offérimus vespertínum, supplícitèr postulántes magnificéntiam tuam : et quod in nobis offuscâtur calígine peccatórum, tui lúminis incensióne clarífica; et pectus nostrum, quod inimícus offúscat, tu Dómine, sólitâ pietâte inlústra. Et si óculis corpóreis in nocte dormímus, præsta Omnípotens Deus; ut in te mentis áciem dirigâmus, terminóque noctis impléto, reparâtâ luce ad oratiónem surgéntes, in laudem gloriæ tuæ moménta futúri diéi expectêmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedicat vos Dóminus Jesus Christus, Dei Fílius, rex ætérnus, et misereâtur vobis. ℟. Amen. Mittat vobis Dóminus Angelum suum Sanctum Michaëlem príncipem, qui custódiat corda, et córpora vestra. ℟. Amen. Máneat pax Dómini nostri Jesu Christi vobíscum, ut in lúmine pacis ambulétis, et in número Sanctórum computáti sitis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Bonum mihi est allelúia *P*. Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P*. Lex. ℣. Glória, et honor. *P*. Lex.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; et gémitus noster non est abscónditus à te : 426 præsta ergo, quæ desiderâmus; et parce, quæ géssimus : simúlque et fructum nostris tribue desidériis; et véniam concêde peccâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Omnipotens, ætérne, misericors Deus, qui témporum das têmpora; qui síngulis tempóribus

B

das grâtiam, quâ administréntur : te veniénte, prolíxitas tenebrârum exæstuat; gallo nos consolâris canénte : ut, dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice ergo nos júgitèr, et instíga, ne profúndæ noctis erróre persuássi, diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commissa. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Vocem meam precor, de monte sancto tuo exáudi me. *Psalmus* III.

Antiphona. Tibi soli peccávi, Dómine; malum coram te fecit ánima mea. *Psalmus* L.

Antiphona. Deus, sub umbra alârum tuârum pró-

C

tege nos. *Psalmus* LVI.

Orátio. Díscute à nobis, Unigénite ingéniti Patris, somnum córporis; et clemens placâtus nostris parce piáculis : ut in te redemptórum cópia piis frequentétur vigíliis; tuísque digna habeâtur obtútibus sacris : et quod nunc insérere nítitur nobis ignóbilis carnis fragílitas, Divinitâtis tuæ dono surgat in glória. Tu ergo Dómine cunctis in te confidéntibus lumen largum impénde; et ad supérnam pátriam, alârum tuârum obumbratióne nos áttrahe. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 1. In te, Dómine, omne desidérium nostrum : *P*. Et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis : ℣. Proptéreà non timébimus dùm conturbábitur terra,

D

et transferéntur montes in cor maris. *P*. Et gémitus. ℣. Glória, et honor, *P*. Et gémitus.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium. *Require in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Humiliâta est in púlvere ánima nostra : adhæsit in terra venter noster. *P*. Exsúrge, quarè obdórmis Dómine? exsúrge, et ne repéllas nos in finem. ℣. Quarè fáciem tuam avértis, oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ? *P*. Exsúrge. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Exsúrge, quare obdórmis.

Orátio. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium; et líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spirítuum immundó-

rum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictiónis, exáltes íterum in remuneratióne virtútis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificàtor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatióne invocásti me, *P.* Et liberávi te, et exaudivi te in abscóndito tempestàtis. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est : et vocávit terram, à solis ortu usque ad occàsum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Et liberávi te. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et liberávi.

Orátio. Dómine, qui maniféstus créderis in judício cum majestàte ventúrus; misèricórdià tuà à peccàtis erípias; ne nos justítia simul cum peccatóribus pértrahat. ℟. Amen.

Per.

℟. Nos iníquè égimus, et ad iracúndiam te provocávimus, Dómine : proptéreà tu inexorábilis es. Scrutémur corda nostra, et quærâmus, et revertàmur *P.* Ad te Dómine. ℣. Numquid in ætérnum oblivíscêris nostri? derelínques nos in longitúdinem diérum? Convérte nos, et convertàmur *P.* Ad te Dómine. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Nos iníquè.

Aliud Responsórium. Ne abstúleris Dómine misericórdiam tuam à nobis. *P.* Quia ecce facti sumus despécti, et inimíci, húmiles super terram propter peccàta nostra. ℣. Meménto Dómine quid factum sit nobis : áspice, et vide oppróbrium nostrum. *P.* Quia ecce. ℣. Glória, et honor. ℟. Ne abstúleris.

Aliud Responsórium. Propitiàre Dómine pópulo tuo, quia peccávit tibi : *P.* Et omnes iniquitàtes eórum ne memíneris, sed fac cum eis misericórdiam, et exáudi illos, pro quibus invocáveram te, Dómine. ℣. Convértere Dómine aliquántulùm, et delectàre super servos tuos. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor. ℟. Propitiàre.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine Deus noster, pósside nos : 427 Dómine, præter te, álium non nóvimus, nomen tuum invocávimus.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol.* 61.

Orátio. De nocte vigilántem. *Quære fol.* 124.

Ad Benedictus Antiphona. Est Deus in cœlo, cui nos servimus, et potens est liberàre nos de malis nostris, et de manu mortis erípere nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus Patrum. *Sono.* Verba mea. *Quære fol.* 93.

Léctio libri Ecclesiástici (Cap. VII).

℟. Deo grátias.

Fili, Non te pígeat visitàre infirmum : ex his enim in dilectióne firmáveris. In ómnibus opéribus tuis memoràre novíssima tua, et in ætérnùm non peccàbis. (*Cap.* VIII). Non lítiges cum hómine poténte, ne fortè íncidas in manus illius. Non conténdas cum hómine locuplète, ne fortè íncites tibi litem : multos pérdidit aurum atque argéntum, et usquè cor regum exténdit et convértit. Non lítiges cum hómine linguáto, ne malè de progénie tua loquàtur. Ne despícias hóminem avertentem se à peccáto, neque impróperes ei : meménto quóniam omnes sumus in correptióne; Ne spernas hóminem in sua senectúte : étenim hæc nobis senéscunt. Noli de mórtuo gaudère : sciens quóniam omnes moriémur, et in gáudium vólumus venire. Ne despícias narratiónem presbyterórum sapiéntium; in verbis enim illórum conversàre : ab ipsis enim disces doctrínam intelléctûs, et servàre mandàta sinè queréla. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem, *ut suprà.*

Capítula. Te deprecâmur, Dómine sancte Pater, ætérne Deus, auctor lúminis sempitérni, qui fecísti, ut orirêtur lumen indeficiens, et temporàlem lucem occíduo fine clausísti; ut per successiónem nox exclúderet diem, et dies revelàta noctem suà claritàte fugàret : te ítaquè opíficem ómnium deprecâmur Dóminum, ut terrêna operátio simul suo auctóre deficiat.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantàte Dómino. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

Exeúnte Vésperà, ómnia dicúntur, ut in exeúnte Vésperà de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ, Quære fol. 94. *Excépto*

Capítula. Adsíduis oratiónibus culpàrum nostràrum véniam deprecántes, infinitam Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam vespertínam præposcâmus : et ut nos fidei amóre flammátos, charitàtis unità e connéxos, Jesus Christus Dóminus noster per ómnia custodíre dignétur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deprecâmur, Omnípotens Pater, ut hos servos tuos propítià majestàte custódias; ℟. Amen. Accingántur virtútibus pacis, et frequenténtur munéribus pretiósis; ℟. Amen. Permáneant in certámine pertináces, et exístant in prælio dimicándo victóres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Orátio. Dómine ante, etc. *fol.* 425.

IN TERTIO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ, etc. *Orátio.* Dómine, apud quem est fons, etc. *Requíre fol.* 120. *Sono.* Ténebræ non. *Requíre fol.* 120.

Antiphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, et glória incomprehensibilis : cui adstant omnes exércitus Angelórum cum tremóre : *P.* Cujus aspéctus aretácit abyssum, et indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Cujus. ℣. Glória. *P.* Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Laudàbo Dóminum in cúbili meo : *P.* Die ac nocte tenébo eum; et non dimíttam illum. ℣. Exaltàbo te Dómine Deus meus, et rex meus : et benedícam nomen tuum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Die ac nocte. ℣. Glória. *P.* Die.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dómine Deus Patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, ut benefáceres nobis, *P.* Erue nos de manu iniquitàtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Erue nos. ℣. Glória. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Justus es Dómine : Allelúia. *P.* Et rectum judícium tuum. Allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. **428** Allelúia, allelúia. *P.* Et rectum. ℣. Glória, etc. *P.* Et rectum.

Hymnus. Invéntor rútilis. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orèmus. *fol.* 66.

Capítula. Immolántes tibi, Dómine Deus noster, in die sanctæ solemnitàtis vespertínam hóstiam laudis oràmus ; ut inclines misericórdiæ tuæ aurem ad vota pópuli supplicántis : Fiat in conspéctu tuo orátio súpplicum, suavitàtis incénsum ; elevátio mánuum meàrum, sacrifícium vespertínum. Profíciat hæc Dómine, fámulis tuis ad firmam protectiònem : ut omni horà, omníque témpore nos per munus misericórdiæ tuæ et in diúrnis áctibus prótegas ; et in noctúrno sopòre custódias.

Pater noster. Liberàti à malo, etc. *Requíre fol.* 2.

Benedíctio. Benedictiónum suàrum super vos piíssimus Dóminus imbrem benígnus infúndat. ℟. Amen. Angélicà vos custódià prótegat ; antíquum hostem à córdibus vestris expéllat : ℟. Amen. Ut cíngulo castitàtis adstríctos, nulla vos ludificatiònis suæ arte cállidus detérreat inimícus. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Princípium verbórum tuórum véritas. Allelúia. *P.* In ætérnum pérmanent ómnia judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, et lumen sémitis meis. *P.* In ætérnum. ℣. Glória. *P.* In.

Orátio. Deus suàvis ac mitis, multúmque invocántibus te mísericors, oratiònem nostram áuribus pércipe ; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra erràta rémove : et ne humi proni reptèmus, ad te vidéndum nos eréptos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære fólio* 3.

Orátio. Deus, qui próvidà majestàte creatúræ totius gubernatiònem impéndis, et diúrnis curis quiétem noctúrnam oppónis : tu véniens prolixitàtem tenebràrum exæstua, et gallo, nos consolàre, canénte : ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditàtio revivíscat. Réspice nos júgiter cleménti intúitu, et instiga, ne profúndæ noctis erróre persuàssi, diéi obliviscàmur perénnis ; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscàmus erràta, et páribus láchrymis deflеàmus commíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Deus salus ómnium tu es : véniat super pópulum tuum et benedíctio tua. *Psalmus* III.

A *Antíphona.* Deus veritàtem díligis : incérta et occúlta sapiéntiæ manifestàsti mihi. *Psalmus.* L.

Antíphona. Clamàbo ad Deum altíssimum : Deum conditórem ómnium qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Multi dicunt ánimæ nostræ, in te Dómine non esse salùtem : quos tuà Deus fortitúdine cóntere ; tuàque virtùte hóstium míllia ad níhilum rédige : atque nos ab injustítiæ sórdibus lava ; et à peccatórum nostrórum facínore munda : ut paràtum sit cor nostrum tuæ resurrectiònis cánere psalmum ; et inlæsum persólvere votum ad offícium matutínum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiónem pópuli ; *P.* Et cunctórum preces orántium in isto loco Deus

B de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suàvis ac mitis es ; et multùm mísericors invocántibus te. *P.* Et cunctórum. ℣. Glória. *P.* Et cunctórum.

Orátio. Deus suávis ac mitis. *Requíre in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. ℣. Pro hac oràbit ad te omnis sanctus, in témpore opportúno. *P.* Multa sunt. ℣. Glória, etc. *P.* Multa sunt.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissiónem, qui purgàtis præstas beatitúdinem : esto refúgium à pressúra damnatiònis, qui indúltor es libertàtis : et quia multa flagélla peccatórum in nobis plagà inruénte sentímus, in te confidéndo circúmdari nos

C tuà misericórdià sentiàmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Miserère nobis Dómine, miserère : *P.* Quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levàvi óculos meos, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia multùm.

Orátio. Miserère nobis, Dómine ; expectatiòni nostræ quæsítum auxílium tribue : **429** ut qui supernórum repléti sumus contémptu, defensiónis tuæ muniàmur auxílio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Esto nobis Dómine protéctor, et médicus : tu peccatórum nostrórum vúlnerum sólità pietàte tríbuis medicinam : tu errántibus es via. *P.* Et te, Deus pie, quæréntibus das corónam, ℣. Te pupílli patrem ; te

D egéni, atque peccatóres mereántur habère pastórem. *P.* Et te Deus. ℣. Glória. ℟. Esto nobis.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine Deus noster, pacem tuam da nobis : ómnia enim dedísti nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64. *Orátio.* De nocte vigilántem. *fol.* 124.

Ad Benedictus. Antíphona. Servi Dei Dóminum benedícite, qui vos éruit ab ínferis ; et de manu mortis liberàvit nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus qui super. *Sono.* Emítte lucem tuam, *cum Lauda, et Psalmo. Quære fol.* 111. et 112.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* IX). ℟. Deo grátias.

Fili, Ne derelínquas amícum antíquum : novus autem non erit símilis illi. Vinum novum, amícus novus : veteréscet, et cum suavitâte bibes illud. Non zeles glóriam et opes peccatôris : non enim scis quæ ventûra sit illius subvérsio. Non pláceat tibi injúria injustórum, sciens quóniam usque ad ínferos non placêbit ímpius. Longè esto ab hómine potestâtem habénte occidéndi, et non suspicáberis timórem mortis : et si accésseris ad illum, noli áliquid commíttere, ne fortè áuferat vitam tuam. Communiónem mortis scito : quóniam in médio laqueórum âmbulas, et super doléntium arma ambulâbis. Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo tuo, et cum sapiéntibus et prudéntibus tracta. Viri justi sint tibi convívæ, et in timóre Dómini sit glória tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. *fol.* 67. *Supplicátio. fol.* 66.

Capítula. Deus Omnípotens, qui cuncta moderâris, et tuis óculis prætérita, præsentiaque, et futûrà tamquam recéntia recognóscis : da véniam malis nostris : tríbue prætéritis áctibus remissiônem; dona præséntibus pacem, et de futúris plenam concêde credulitâtem : ut amputátis à nobis máculis delictórum, prótegi merceâmur in hac die Sanctórum excúbiis Angelórum.

Pater noster, etc. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

In exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Vespéra de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ Dómini fol. 94. *Excéptis Capítula et Benedíctio, quæ sequúntur :*

Dómine Deus, vita mortálium, lux fidélium, virtus operántium, réquies defunctórum ; da nobis, Dómine, tranquíllam, et ab omni inquietúdine liberam noctem : ut post plácidi sopôris indúcias, cum grátia múneris tui, veniénte luce, Spíritus Sancti indústriâ dotáti, tibi grátiæ múnera reférre mereâmur inlæsi.

Pater noster.

Benedíctio. Benedic Dómine hanc plebem tuâm, Christi tui sánguine comparâtam. ℟. Amen. Ne quicquam hábeant cæcitâtis, qui jam greges recensíti sunt Christi : ℟. Amen. Consérva in eis, Dómine tutam vitam nuptiâlem, ut Patriarchârum, omniúmque Sanctórum mereántur esse convívæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Nota, quòd, quamvis in Missâle habêmus quatuórdecim Domínicas, et hic non habêmus nisi decem recitándas; si áliquod festum defúerit, et volúerint recitâre officium Dominicâle, dicántur de Domínicis prætéritis : scilicet, post Sanctum Pentecósten.

IN DOMINICA ANTE JEJUNIUM KALENDARUM NOVEMBRIUM.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta : *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis

A in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas, ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actióne concédas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas. *Requíre fol.* 128.

Antíphona. Allelúia Dómine Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixisti, **430** ut benefáceres nobis; *P.* Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutâris noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Erue nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

B *Lauda.* Ne memor fúeris Deus. *P.* Iniquitâtes nostras antíquas, Allelúia. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua : quia páuperes facti sumus nimis. *P.* Iniquitâtes nostras. ℣. Glória, et honor. *P.* Iniquitâtes nostras.

Hymnus. Inventor rútilis, etc. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Requíre fol.* 66. *Capítula.* Deféndsio nostra Dómine. *Benedíctio.* Benedícat vobis Omnípotens Dóminus. *Requíre fol.* 121.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia : *P.* Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. *P.* Dícite. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in cubílibus.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet ánima nostra, C quem omnis Creatórem suum agnóscit natûra : à te virtûtem patiéntiæ, ne scándalo moveâmur, accípimus; qui omne, quod sumus, debêre nos nóvimus : Fac ergo nos spe numquam iniquitâtis fulcíri; nec fallácibus divítiis cor nostrum appónere : ut in te solo adsuescâmus requiéscere; et ad promeréndum petita, coram te corda nostra compúncta éffice. ℟. Amen.

Per..

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totius. *fol.* 118.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele iniquitâtes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Deum Altíssimum : qui D benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, cui ad. *fol.* 119.

Antíphona. Filii hóminum dives, et pauper. *P.* Inclinêmus Deo corda nostra : et ne timeâmus in die mala. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite omnes qui habitâtis orbem. *P.* Inclinêmus. ℣. Glória. *P.* Inclinêmus.

Orátio. Audiant simùl te Dómine suæ salûtis auctórem et dives ac páuper; mandátis tuis aurem accommódent, simùl áudiant simùlque concúrrant : ne schismatum et hæresum erróre sejúnctis, aliis sint præcépta vitália odor vitæ in vitam, et áliis odor mortis in mortem : idcircò Dómine et adversos cóllige, et conjúnctos non sinas dirimi ab unitâte

Ecclesiæ; ibique ómnium ad percipiéndam fidem A prærparétur audítio, quó salvándis promittitur grátiæ plenitúdo, ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Speràte in Deum omne concílium populórum, *P.* Effúndité coram illo corda vestra: quia ipse auctor vester est. ℣. Nolíte speràre in iniquitàte, et rapínas nolíte concupíscere: divítiæ si fluent, nolíte cor appónere. *P.* Effúndite. ℣. Glória, et honor. *P.* Effúndite.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet, etc. *Requíre in Vespéris præcedéntibus.*

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutàris noster.

Orátio. Convérte nos Deus. *Quære fol.* 116.

℟. In te confídunt omnes ápin æ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locùtus est, B dicens: Gaudébo super unum pœniténtem. *P.* Quàm super nonaginta novem justis, non indigéntibus pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. *P.* Quàm. ℣. Glória. ℟. In te confídunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine propter nos.

Cánticum. Dómine qui hábitas in æternum. *fol.* 128.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fílii hóminum. *Ut suprà. Orátio.* Dómine Deus patrum. *fol.* 93.

Sono. Deus misereàtur nobis, *P.* Et benedícat nos: Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, *P.* Et benedícat nos.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam ejus: et non deflectàtis ab illo ne cadàtis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: Et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speràte in illum: et in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminàbit **431** corda vestra. Respícite fílii natiónes hóminum: et scitóte quis speràvit in Dómino, et confúsus est: permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est? et quis invocàvit eum, et despéxit illum? Quóniam pius et miséricors Deus, et dimíttit in témpore tribulatiónis peccáta ómnibus exquiréntibus se in veritàte. Væ dúplici corde, et lábiis scelerátis, et mánibus malefaciéntibus, et peccatóri terram ingrediénti duàbus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo: ídeò non protegúntur ab eo. Væ his, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciétis, cùm aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus: et qui díligunt illum conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi: et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus. *fol.* 66.

Capítula. Jam fulget óriens, jam própera dies; jam fugàtis ténebris auróra rubéscit, in luce jam claret luce puríssimâ cœlum: et sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta festínant; optant te Dóminum habére propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt, páritèr et defensórem.

Pater noster.

Lauda. Irásciminì, et nolíte. *Requíre in superióribus Vésperis.*

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia Sanctórum. *fol.* 117.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI:

Incipit officium jejuniórum Kalendárum Novembrium, quod observàtur tribus diébus ante festum Sancti Cypriáni, prout séquitur.

Super psalmos.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *Quære fol.* 68.

Antíphona 1. Delícta quis intélligit. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris.

Antíphona 2. Exáudi nos in die. *Psalmus* XIX.

Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. *fol.* 68.

Antíphona 3. Cantábimus, et psállimus virtutes tuas. *Psalmus* XX.

Orátio. Virtus imménsa Dómine, tibi subdátur ánima et caro nostra; tibique sinceríssimè desérviat vita nostra: desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, C supple; et labiórum deprecatiónem, millefórmis ille ne subrípiat, súscipe: occúltum hostem devínce virtúte tuâ; nosque præveni in benedictióne; et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Deus misereàtur nobis, et parcat peccátis nostris, *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereàtur nobis. *P.* Et avértat. ℣. Glória, et honor. *P.* Et avértat.

In Láudibus.

Antíphona. Iniquitátes ego agnósco: et peccàtum meum contra me semper. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices oràmus: ut D avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; et déleas, quæ géssimus, cuncta peccàta: Crea ítaquè Deus in corde nostro, quod ames; et propitiatióne sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines plebem, *Et Cánticum.* Dómine Dómine Rex deórum *fol.* 103.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua: et dírige fílios eórum. *P.* Et ópera mánuum nostrárum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus laudâte : Allelúia, allelúia. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fili cónserva tempus, et devita à malo. Pro ánima tua non confundâris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccâtum, et est confúsio addúcens glóriam et grátiam. **432** Ne accípias fáciem advérsùm fáciem tuam, nec advérsùs ánimam tuam mendácium. Non revereâris próximum tuum in casum suum : nec retineas verbum in témpore salûtis. Ne abscóndas sapiéntiam tuam in decóre ejus. In lingua ejus cognóscitur sapiéntia : et sensus, et sciéntia, et doctrina in verbis veritâtis, et firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas veritâti ullo modo, et de mendácio ineruditiônis tuæ confúndere. Non confundâris confitéri peccâta tua, et ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, et ne conêris contra ictum flúvii. Pro justítia agonizâre pro ánima tua, et usque ad mortem certâre pro justítia, et Deus expugnâbit pro te inimícos tuos. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus.

Supplicâtio. Orêmus Redemptórem mundi. *fol.* 69.

Capítula. Quid póterit, ô piíssima Trínitas Deus noster, condígnè tibi infirmitas humánæ fragilitâtis retribúere; quæ tantis facinorum pondéribus prægravâtur quotídie? Scélera nostra confessióne próprii oris patefácimus : advérsùm nos iniquitátes nostras et pronuntiâmus; et vúlnerum nostrórum infirmitâtes osténdimus, et à te vero médico malágma nostris ulcéribus adhibéri expostulâmus. Unde quia tu es Agnus Dei qui tollis peccâtum mundi; ob hoc prostráti, quæsumus tuæ poténtiam Deitâtis; ut quótiens à nobis offénderis, tótiens ignóscere dignéris; quia te præcipiénte, etsi indígni, clamâmus è terris :

Pater noster.

A malo nos líbera. *fol.* 10.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam Allelúia : *P.* Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat misericórdia tua ut consolêtur me, secúndùm elóquium tuum servo tuo. *P.* Quia lex. ℣. Glória et honor. *P.* Quia lex.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui cum Patre, et Spíritu Sancto, Deitâtis óbtinet unitâtem : ipse hoc indíctum abstinéntiæ jejúnium triduânum, pro statu Ecclésiæ, et totíus pópuli salvatióne clementèr accéptet; ℟. Amen. Quique solus pro nostra salvatióne patíbulum pértulit crucis, ipse cor vestrum emâculet : ℟. Amen. Ut defæcâti ab univérsa conluvióne delícti, præmio ab eo potiámini indéptæ promissiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Levítici (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : décima die mensis hujus séptimi, dies expiatiónum erit celebérrimus, et vocábitur sanctus : affligetísque ánimas vestras in eo, et offerêtis holocáustum Dómino. Omne opus servíle non faciâtis in témpore diéi hujus : quia dies propitiatiónis est, ut propitiêtur vobis Dóminus Deus vester. Omnis ánima, quæ afflícta non fúerit in die hoc, períbit de pópulis suis : et quæ óperis quíppiam fécerit, delêbo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciâtis in eo : legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, et habitatiónibus vestris. Et locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël : A quinto décimo die mensis hujus séptimi, erunt fériæ tabernaculórum septem diêbus Dómino. Dies primus vocábitur celebérrimus atque sanctíssimus : omne opus servíle non faciâtis : sed septem diêbus offerêtis holocáustum Dómino : dies quoque octâvus erit vobis celebérrimus, et offerêtis holocáustum Dómino : est enim cœtus atque colléctæ : omne opus servíle non faciâtis in eo. Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas ac sanctíssimas, offeretísque in eis oblatiónes Dómino, holocáusta et libaménta juxta ritum uniuscujúsque diéi. A quinto décimo ergo die mensis séptimi, quandò congregavéritis omnes fructus terræ vestræ, celebrábitis férias Dómini septem diêbus : sumetísque vobis die primo fructus árboris pulchérrimæ, spatulásque palmârum, et ramos ligni densârum fróndium, et sálices de torrénte, et lætabímini coram Dómino Deo vestro : celebrabitísque solemnitâtem ejus septem diêbus per annum : legítimum sempitérnum erit in generatiónibus vestris. Mense séptimo festa celebrábitis in umbráculis septem diêbus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitâtes nostræ, et peccâta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus : quómodò ergo vívere **433** potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, et vivat. Convertímini à viis vestris péssimis : et quare moriémini domus Israël? Tu autem fili hóminis dic ad fílios pópuli tui : Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit : et impíetas ímpii non nocêbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietâte sua : et justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo vitâ vivet, et confísus in justítia sua fécerit iniquitâtem : omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iniquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio Morte moriêris : et égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium et justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandâtis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum : vitâ vivet, et non moriêtur. Omnia peccâta ejus, in quæ peccáverit, non imputabúntur ei : judícium, et justí-

tiam fecit, vità vivet. Et dixérunt filii pópuli tui : A Non est æqui pónderis via Dómini . et ipsórum via injústa est. Cùm enim recésserit justus à justítia sua, fecer tque iniquitátes, moriétur in eis. Et cùm recésserit impius ab impietà'e sua, feceritque judicium, et justítiam, vità vivet, et non moriêtur, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apostóli ad Románes (Cap. III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Est Deus verax : omnis homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificèris in sermónibus tuis : et vincas dùm judicàris. Si autem iníquitas nostra justitiam Dei comméndat, quid dicêmus ? Numquíd iníquus est Deus, qui infert iram ? (secúndùm hóminem dico.) Absit : alióquin quómodò judicàbit Deus hunc mundum ? Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsius : quid adhuc et ego tamquàm peccàtor júdicor ? et non (sicut blasphemàmur, et sicut ajunt nos quidam dícere) faciàmus mala ut véniant bona : quorum damnàtio justa est. Quid igitur ? præcéllimus eis ? Nequàquàm. Causáti enim sumus Judæos, et Græcos omnes sub peccáto esse, sicut scriptum est : Quia non est justus quisquam : non est intélligens, non est requírens Deum. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant : Venenum áspidum sub lábiis eórum : Quorum os maledictióne, et amaritúdine plenum est. Velóces pedes eórum ad C effundéndum sánguinem : Contrítio, et infelícitas in viis eórum : et viam pacis non cognovérunt : Non est timor Dei ante óculos eórum. Scimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur : ut omne os obstruàtur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus legis non justificàbitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sinè lege justítia Dei manifestàta est ; testificàta à lege, et Prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi, in omnes et super omnes qui credunt : non enim est distínctio : Omnes enim peccavérunt, et egent glóriâ Dei. Justificáti gratis per grátiam ipsius, per redemptiónem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. D Amen.

Antíphona 1. Propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccátis nostris, própter nomen tuum. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Propítius esto peccátis. *fol.* 413.

Antíphona 2. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditàtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Orátio. Exáudi vocem deprecatiónis nostræ Dómine, quam ad te húmili imploratióne dirígimus ; tuarúmque nos, quæsumus, miseratiónum circúmda excúbiis : ut non copulémur peccántium malis ; sed sit córdibus nostris pax præfixa : atque in tuo amóre flóreat caro nostra ; tibíque compláceat vita nostra : Quaprópter te rogàmus, ut plebi tuæ fortíssimus protéctor exístas : tuúmque pópulum salvum fácias ; et hereditàtem tuam regéndo ac benedicéndo sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in adjutórium nostrum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína. *Psalmus* LXIX.

℟. Deprecêmur Dóminum, et placábilis erit nobis ; *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Venite, exultêmus in Dómino : jubilémus Deo salutári nostro ; *P.* Et exáudiet. ℣. Glória, et honor. *P.* Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicàmus omnes : Mirerêre, Dómine, et exáudi nos ; *P.* Quia pius es. ℣. Ex toto corde, et ex tota mente orántes ad te exáudi Dómine ; *P.* B Quia. ℣. Qui hábitas in cœlis, 434 et humília réspicis, pœniténtibus dona indulgéntiam. *P.* Quia. ℣. Civitàtem hanc, et omnes habitántes in ea, prótege Christe déxterà virtútis ; *P.* Quia. ℣. Remissiónem peccatórum, et emendatiónem morum concède Dómine ; *P.* Quia pius es.

Orátio. In adjutórium nostrum inténde Dómine, nosque ad adjuvándum festína : nihil enim in bonis opéribus conàtus nostri te desisténte profíciunt ; à quo gressus hóminis dirígitur : tu es enim, per quem roboràtur fragílitas.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio dicâtur illa, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. XXXIII).

℟. Deo grátias.

Dómine miserêre nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiónis. A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exultatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spolia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificàtus est Dóminus, qui habitàvit in excélso : implèvit Sion judício et justítià. Et erit fides in tempóribus suis : divítiæ salùtis sapiéntia et sciéntia timóris Dómini : ipse thesáurus ejus. Ecce vidéntes clamábunt foris, et Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessàvit tránsiens in sémitam, írritum factum est pactum, projécit civitátes, non reputàvit hómines. Luxit, et elánguit terra : confúsus est Líbanus, et obsórduit, et factus est Saron sicut desértum : et concússa est Bassan, et Carmêlus. Nunc consúrgam, dicit Dóminus : nunc exaltàbor, nunc sublimàbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereàtur nobis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros. *fol.* 73.

Antíphona 2. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Esto in nobis Dómine. *fol.* 78.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

℟. Miserêre ; quia Deus es : *P.* Miséricors, mi-

serère ; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misericors. ℣. Glória, et honor. ℟. Miserère.

Preces. Dicàmus omnes : Propitiàre pópulo tuo Christe ; *P.* Et miserère. ℣. Inténde nostris tandem précibus : inténde jam propítius ; *P.* Et miserère. ℣. Nos peccávimus, nos iníquè égimus, nos ímpiè géssimus : *P.* Et miserère. ℣. Avérte iram, et dona indulgéntiam cum vultùs tui grátia ; *P.* Et miserère. ℣. A peccátis, ac delictis nostris purífica nos Dómine ; *P.* Et miserère.

Orátio. Bénefac Dómine bonis. *fol.* 73.

Benedíctio dicàtur illa, quæ dicitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, custódi sermónes meos. *fol.* 96.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* XXIII, XXIV, XXV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Ego Dóminus Deus vester. Non ófferes mercêdem prostíbuli, nec prétium carnis, in domo Dei tui. Non fœneràbis fratri tuo ad usûram pecúniam, nec fruges, nec quámlibet áliam rem : sed aliéno. Fratri autem tuo absque usúra, id quod índiget, commodàbis : ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere tuo in terram, ad quam ingrediêris possidéndam. Cùm vóveris votum Deo tuo, non tardàbis réddere : quia requiret illud Dóminus Deus tuus : et si moràtus fúeris, reputábitur tibi in peccàtum. Si nolúeris pollicéri, absque peccáto eris. Quod autem egréssum est de lábiis tuis, obsérva, et fácies sicut promisísti Dómino Deo tuo : ex própria voluntàte et ore tuo locûtus es. Cùm répetes à próximo tuo rem áliquam quam debet tibi, non ingrediêris domum ejus, ut pignus áuferas : sed stabis foris, et ille tibi próferet, quod habúerit : si autem pauper est, non pernoctàbit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occàsum : et dórmiet in vestiménto suo, ut benedicat tibi, et hábeas justítiam coram Dómino Deo tuo. Non negàbis mercêdem indigéntis, et páuperis frátribus tuis, sive ádvenis, qui tecum moràntur in terra, et intrà portas tuas sunt : sed eàdem die reddes ei prétium labòris sui ante solis occàsum, quia pauper est, et ex eo susténtat ánimam suam : ne clamet contra te ad Dóminum, et reputètur tibi in peccàtum. Non occidéntur patres pro fíliis, nec fílii pro pátribus, sed **435** unusquísque pro suo peccáto móritur. Non pervértes judícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pígnoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeras in Ægypto, et éruit te Dóminus Deus tuus indè. Idcircò præcípio tibi ut non fácias hanc rem. Quandò messúeris ségetem in agro tuo, et oblítus manípulum relíqueris, non revertàris ut cólligas eum : sed ádvenæ, pupíllo, et víduæ relínques, ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuàrum. Si fruges collégeris olivàrum, quicquid remànserit in arbóribus, non revertàris ut cólligas : sed relínques àdvenæ, pupíllo, ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli, ac víduæ. Meménto quòd tu servus eras in Ægypto, idcircò præcípio tibi ut fácias hanc rem. Non habêbis in sácculo divérsa póndera ; majus et minus : nec erit in domo tua módius major et minor : pondus habêbis justum et verum, et módius æquâlis, et verus erit tibi : ut vivas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Prophetia. Audite qui longè estis. *fol.* 71.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeàtis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitàte sensûs vestri : ut probêtis quæ sit volúntas Dei, quod est plácitum, et perféctum. Dico enim per grátiam quæ data est mihi in ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietàtem : et unicuíque sicut Deus dívidit mensûram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habêmus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndùm grátiam, quæ data est vobis, differéntèr ; sive autem prophetìam secúndùm grátiam fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortàtur in exhortatiône, qui tríbuit in simplicitàte, qui præest in solicitúdine, qui miserêtur in hilaritàte. Diléctio sinè simulatiône. Odiéntes malum, adhæréntes bono : Charitàtem fraternitàtis invicèm diligéntes : Honôre invicèm præveniéntes : Solicitúdine non pigri : Spíritu fervéntes : Deo serviéntes : Spe gaudéntes : In tribulatiône patiéntes : Oratióni instántes : Negótiis sanctórum communicántes : Hospitalitàtem sectántes. Benedícite persequéntibus : benedícite, et nolíte maledícere. Gaudète cum gaudéntibus, flete cum fléntibus : Idípsum sentiéntes ínvicèm : non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos : Nulli malum pro malo reddéntes : providéntes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes : Non vosmetípsos defendéntes, charíssimi, sed date locum iræ : scriptum est enim : Mihi vindicta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum : si sitit, potum da illi : hoc fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. ℟. Amen.

Antiphona 1. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordàrum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum. *fol.* 403.

Antiphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjûtor et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Dominus in hereditâtem sibi. *P.* Et cœpérunt. ℣. A Glória. *P.* Et.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda 3. Spíritum tuum dedísti eis, Dómine, qui docêret eos : et Manna non privâsti ab ore eórum. *P.* Et aquam dedísti eis in siti. Allelúia. ℣. Dómine virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et aquam. ℣. Glória. *P.* Et aquam.

Hymnus. Beâta nobis gáudia. *ut suprà.*

Capitula. Spíritus Sanctus, Dómine, dedûcat nos in viam rectam : ut in nobis malítia non súperet; et in cunctis Divinitâte redúndet.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Spíritus Dei bonus dedûcat vos in viam rectam et à lapsu peccáminum itínera vestra disjún- B gat; ℟. Amen. Sitque dux itíneris vestri, qui olim in Discípulos appáruit manifestus : ℟. Amen. Ut eôdem repléti, et mare hujus sæculi transeâtis inlæsi, et ætérno mereámini de múnere consolári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo. *Orátio.* O Spíritus Sancte. *fol.* 402.

423 IN PRIMO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

IN DIE SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est, Dómine, *P.* Fons vitæ : et in lumine vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectióne alârum tuârum sperâbunt : Et inebriabúntur C ab ubertâte domûs tuæ : et torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis Dómine. *P.* Fons vitæ.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem : ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum, et caligántibus animábus supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem : qui tegit aquis superióra ejus. *P.* Qui facit Angelos suos, spíritus; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundávit terram super stabilitâtem ejus : non inclinâbitur in sæculum sæculi. *P.* Qui facit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia, Fílii Sion, exsultâte et lætá- D mini in Deo vestro : *P.* Quia dedit vobis doctórem justítiæ, et effûdit de Spíritu suo super omnem carnem. ℣. Exsultâte Deo adjutóri nostro : jubilâte Deo Jacob. *P.* Quia dedit. ℣. Glória. *P.* Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Mundâvit nos Dóminus ab ómnibus malis : et dedit nobis cor novum, et spíritum rectum : *P.* Et áuferet cor lapídeum de carne nostra; ut in viis ejus ambulémus. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Et áuferet. ℟. Glória, et. *P.* Et áuferet.

Hymnus. O lux Beâta Trínitas. *fol.* 113.

Supplicátio. Orêmus imménsam, et ineffábilem Trinitâtem Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti : ut vitam nostram in bonis opéribus dirigat, et post hujus sæculi tránsitum, ætérnam réquiem cum justis concêdat. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capítula. Deus Spíritus Sancte, à quo creâta sunt ómnia, et restauráta sunt univérsa : qui in princípio, id est, in Fílio tuo Dómino nostro Jesu Christo, cœlum terrámque fecísti : da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui est bonus in ómnibus, in córdibus nostris infundâtur : qui ergo mirabíliter dona gratiârum partîris in síngulis, singuláritèr te manifestum osténde in remittendis iniquitátibus nostris.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Spíritus Sanctus, qui repénti sonitu de cœlo ígneis super Discípulos appáruit linguis, plenitúdinem in vobis operêtur suæ sanctificatiônis; ℟. Amen. Et quo docénte, Discípuli sunt prælocúti magnália, eodem vos inspiránte, confiteámini peccáta vestra, ad consequéndam misericórdiam suam : ℟. Amen. Ut per quem illi éloqui ómnium linguis edócti sunt, per eum sit vobis remíssio ómnium peccatórum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Verbo Dómini cœli firmâti sunt Allelúia : *P.* Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Allelúia. Tímeat Dóminum omnis terra. Allelúia. ℟. Quia ipse dixit, et facta sunt : ipse mandâvit, et creâta sunt. *P.* Spíritu. ℣. Glória. *P.* Spíritu.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est, in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum, terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est, super cor nostrum tenebrósum ac fluidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur : ut in corpore nostro copiósa virtûtum exundatióne sanctíficans, indesinénti nos igne amóris tui accéndat. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Orátio.* Ætérnum te auctórem. *fol.* 3.

Antiphona. Dómine, quid multiplicâti sunt qui tribulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Antiphona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me Domine. *Psalmus* L.

Antiphona. In te confídit ánima mea : líbera me Dómine. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. *fol.* 3.

Antiphona 1. Verbo Dómini cœli firmâti sunt : *P.* Et spíritu oris ejus, omnis ornâtus eorum. ℣. Díligit misericórdiam, et judícium : misericórdiâ Dómini plena est terra. 424 *P.* Et spíritu. ℟. Glória, et *P.* Et spíritu.

Orátio. Tuo Dómine Verbo cœli sunt facti, et Spíritu ornâti; quia apud beâtam Trinitâtem nihil dis-

crêtum in ópere, nihil reperitur sequestrâtum in A múnere; quando ea, quæ Pater facit et Filius, ea étiam indivísè operâtur et Spíritus Sanctus: Cœléstis ergo fábrica Patris Verbo conséritur, et ornâtus Spíritu oris perficitur: tribue proindè nobis, ut ópera tua cognoscâmus in fide; dùm te Dóminum Trinitâtis essentiâlem crédimus, et æquâlem. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Spíritus meus erit in médio vestri; *P* Quia ego commovêbo cœlum, et terram: et implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiónis. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Orátio. Dómine Deus, súscita in nobis Spíritum tuum Sanctum, quo tua fœcundêtur Ecclésia: ut Spiritûs B dona idem spíritus in médio nostri pósitus dóceat, replens domum tuam inenarrábili glóriâ: quálitèr in loco isto et ubértas pacis redúndet, et abundántia gratiârum exúberet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. *P.* Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet sensûs. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et supra cœlos glória ejus. *P.* Et hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Et hoc.

Orátio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in médio nostri, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam: quò C nec libído templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnáliter in quocúmque contristet. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini: et vidi, et ecce Spíritus fulgens veniêbat ab Oriénte, et nubes magnæ erant in eo; *P.* Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat Spíritus, páriter elevabántur et rotæ, sequéntes eum: Spíritus enim vitæ erat in rotis. *P.* Et ignis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ignis.

Orátio. Deus Pater Omnípotens. *Requíre retrò in Véspeтis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. De nocte vígilat Spíritus D meus.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64.

Orátio. De nocte vigilántem. *fol.* 124.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, et virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Qui exténdit cœlos sicut pellem. *fol.* 423.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (Cap. I).

℟ Deo grátias.

Diligite justítiam, qui judicâtis terram. Sentite de Dómino in bonitâte, et in simplicitâte cordis quærite illum: quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum: appâret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo: probâta autem virtus córripit insipiéntes: quóniam in malévolam ánimam non intrâbit sapiéntia, nec habitâbit in córpore súbdito peccâtis. Sanctus enim Spíritus disciplínæ effúgiet fictum, et avértit se à cogitatiónibus, quæ sunt sinè intelléctu, et corripiêtur superveniénte iniquitâte. Benígnus est enim Spíritus sapiéntiæ, et non liberâbit maledícum à lábiis: quóniam renis illius testis est Deus, et cordis ejus scrutâtor est verus, et linguæ ejus adjûtor. Quóniam Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor Patérnæ glóriæ. *fol.* 67. *Supplicâtio.* Orêmus imménsam. *Capítula.* Deus Spíritus Sancte. *Lauda.* Verbo Dómini cœli. *Benedictio.* Spíritus Sanctus, qui repénti sónitu. *Requíre fol.* 423.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Apud te est Dómine. *et Orátio.* Dómine apud quem. *Quære fol.* 423. *Sono.* Qui exténdit cœlos sicut pellem, *ut suprà.*

Antíphona. Verbo Dómini cœli firmâti sunt: spíritu oris ejus omnis virtus eórum. ℣. Bénedic ánima mea Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Allelúia. Spíritus tuus bonus Deus 425 dedûcat nos in viam rectam. Allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: terribilis super omnes Deos. *P.* Dedûcat nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dedûcat nos.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Bénedic ánima mea Dóminum. Allelúia. Qui ponit nubem ascénsum suum. Allelúia. *P.* Qui facit Angelos suos, Allelúia spíritus; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundâvit terram super stabilitâtem suam: et non inclinábitur in sæculum sæculi. *P.* Qui facit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui facit Angelos.

Hymnus. Altíssimi Verbum Patris. *Quære fólio* 84.

Supplicâtio. Orêmus imménsam, et ineffábilem, etc. *Requíre fol.* 423.

Capítula. Inclinémus Deo, fratres charíssimi, corda cum láchrymis: et confiténtes peccâta nostra clementíssimo Conditóri, jugi obsecratióne clamêmus è terris:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vobis Omnípotens Dóminus, qui nos dignâtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres nostros, qui noster est solus Dóminus, et Redémptor: ℟. Amen. Atque ipsi semper sit cura de vobis, in quo omnis est plenitûdo nostræ salûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Verbo Dómini cœli.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui etc. *Require* A *fol.* 423.

IN SECUNDO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta. *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite Dóminum.

Dómi.ius sit. ℟. Et cum.

Sono. Deus in te sperávi : Dómine, non. *Require fol.* 112.

Antiphona. Dóminus dat sapiéntiam; *P.* Et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procédet. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Et ex ore. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex ore.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dilígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentite de Dómino in bonitâte, *P.* Et in simplicitâte cordis quærite illum. ℣. Audite hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Et in. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, et mea est fortitûdo. *P.* Per me príncipes, et reges ímperant; et poténtes decérnunt justítiam. ℣. Audi pópulus meus, et testificàbor tibi : Israël, si me audíeris. *P.* Per me. ℣. Glória. *P.* Per me.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Hæredi:âte adquisívi testimónia tua in ætérnum : Allelúia. *P.* Quia exsultátio cordis mei es tu. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Inclína cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnùm, propter retributiónem. *P.* Quia exsultátio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. *Quære fol.* 113.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *fol.* 66.

Capítula. Transácto diéi currículo, noctísque appropinquánte spátio, tibi, Dómine, lúminis incénsum offérimus vespertínum, supplicitèr postulántes magnificéntiam tuam : et quod in nobis offuscâtur calígine peccatórum, tui lúminis incensióne claríﬁca; et pectus nostrum, quod inimícus offúscat, tu Dómine, sólitâ pietâte inlústra. Et si óculis corpóreis in nocte dormímus, præsta Omnípotens Deus; ut in te mentis áciem dirigâmus, terminóque noctis impléto, reparátâ luce ad oratiónem surgéntes, in laudem gloriæ tuæ moménta futúri diéi expectémus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedicat vos Dóminus Jesus Christus, Dei Fílius, rex ætérnus, et misereâtur vobis. ℟. Amen. Mittat vobis Dóminus Angelum suum Sanctum Michaëlem príncipem, qui custódiat corda, et córpora vestra. ℟. Amen. Máneat pax Dómini nostri Jesu Christi vobíscum, ut in lúmine pacis ambulétis, et in número Sanctórum computáti sitis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Bonum mihi est allelúia *P.* Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lex. ℣. Glória, et honor. *P.* Lex.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; et gémitus noster non est abscónditus à te : 426 præsta ergo, quæ desiderâmus; et parce, quæ gésimus : simúlque et fructum nostris tribue desidériis; et véniam cencéde peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Omnípotens, ætérne, miséricors Deus, qui témporum das têmpora; qui síngulis tempóribus B das grátiam, quâ administréntur : te veniénte, prolíxitas tenebrârum exæstuat; gallo nos consolâris canénte : ut, dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice ergo nos júgitèr, et instíga, ne profúndæ noctis errôre persuássi, diéi oblivisc âmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscámus errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commissa. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Vocem meam precor, de monte sancto tuo exáudi me. *Psalmus* III.

Antiphona. Tibi soli peccávi, Dómine; malum coram te fecit ánima mea. *Psalmus* L.

Antiphona. Deus, sub umbra alârum tuârum pró-C tege nos. *Psalmus* LVI.

Orátio. Díscute à nobis, Unigénite ingéniti Patris, somnum córporis; et clemens placâtus nostris parce piáculis : ut in te redemptórum cópia piis frequentétur vigiliis; tuísque digna habeâtur obtútibus sacris : et quod nunc insérere nítitur nobis ignóbilis carnis fragílitas, Divinitâtis tuæ dono surgat in glória. Tu ergo Dómine cunctis in te confidéntibus lumen largum impénde; et ad supérnam pátriam, alárum tuárum obumbratióne nos áttrahe. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antiphona 1. In te, Dómine, omne desidérium nostrum : *P.* Et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis : ℣. Proptéreà non timébimus dùm conturbábitur terra, D et transferéntur montes in cor maris. *P.* Et gémitus. ℣. Glória, et honor, *P.* Et gémitus.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium. *Require in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Humiliâta est in púlvere ánima nostra : adhæsit in terra venter noster. *P.* Exsúrge, quarè obdórmis Dómine? exsúrge, et ne repéllas nos in finem. ℣. Quarè fáciem tuam avértis, oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ? *P.* Exsúrge. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Exsúrge, quare obdórmis.

Orátio. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium; et líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spirítuum immundó-

rum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictiónis, exáltes íterum in remuneratióne virtútis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificàtor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatióne invocásti me, *P.* Et liberávi te, et exaudívi te in abscóndito tempestàtis. ℣. Deus deórum Dóminus locùtus est : et vocàvit terram, à solis ortu usque ad occàsum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Et liberávi te. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et liberávi.

Orátio. Dómine, qui manifèstus créderis in judício cum majestàte ventùrus; misèricórdià tuà à peccàtis erípias; ne nos justítia simul cum peccatóribus pértrahat. ℟. Amen.

Per.

℟. Nos iníquè égimus, et ad iracúndiam te provocávimus, Dómine : proptéreà tu inexorábilis es. Scrutémur corda nostra, et quærâmus, et revertâmur *P.* Ad te Dómine. ℣. Numquid in ætérnum oblivisceris nostri ? derelínques nos in longitúdinem diérum? Convérte nos, et convertàmur *P.* Ad te Dómine. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Nos iníquè.

Aliud Responsórium. Ne abstúleris Dómine misericórdiam tuam à nobis. *P.* Quia ecce facti sumus despécti, et inimíci, húmiles super terram propter peccâta nostra. ℣. Meménto Dómine quid factum sit nobis : áspice, et vide oppróbrium nostrum. *P.* Quia ecce. ℣. Glória, et honor. ℟. Ne abstúleris.

Aliud Responsórium. Propitiâre Dómine pópulo tuo, quia peccâvit tibi : *P.* Et omnes iniquitátes eórum ne memíneris, sed fac cum eis misericórdiam, et exáudi illos, pro quibus invocáveram te, Dómine. ℣. Convértere Dómine aliquántulùm, et delectâre super servos tuos. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor. ℟. Propitiâre.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine Deus noster, pósside nos : 427 Dómine, præter te, álium non nóvimus, nomen tuum invocávimus.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol.* 61.

Orátio. De nocte vigilántem. *Quære fol.* 124.

Ad Benedictus Antiphona. Est Deus in cœlo, cui nos servimus, et potens est liberâre nos de malis nostris, et de manu mortis erípere nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus Patrum. *Sono.* Verba mea. *Quære fol.* 93.

Léctio libri Ecclesiástici (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Fili, Non te pígeat visitâre infirmum : ex his enim in dilectióne firmáveris. In ómnibus opéribus tuis memorâre novíssima tua, et in ætérnùm non peccábis. (*Cap.* VIII). Non lítiges cum hómine poténte, ne fortè íncidas in manus illíus. Non conténdas cum hómine locuplète, ne fortè íncites tibi litem : multos pérdidit aurum atque argéntum, et usquè cor regum exténdit et convértit. Non lítiges cum hómine linguáto,

A ne malè de progénie tua loquâtur. Ne despícias hóminem avertêntem se à peccáto, neque impróperes ei : meménto quóniam omnes sumus in correptióne; Ne spernas hóminem in sua senectùtè : étenim hæc nobis senéscunt. Noli de mórtuo gaudère : sciens quóniam omnes moriêmur, et in gáudium vólumus venire. Ne despícias narratiónem presbyterórum sapiéntium; in verbis enim illórum conversâre : ab ipsis enim disces doctrínam intelléctùs, et servâre mandâta sinè queréla. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem, *ut suprà.*

Capítula. Te deprecâmur, Dómine sancte Pater, ætérne Deus, auctor lúminis sempitérni, qui fecísti, ut orirêtur lumen indefíciens, et temporâlem lucem
B occíduo fine clausísti ; ut per successiónem nox exclúderet diem, et dies revelâta noctem suâ claritàte fugâret : te ítaquè opíficem ómnium deprecâmur Dóminum, ut terrêna operátio simul suo auctóre defíciat.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

Exeúnte Vésperà, ómnia dicúntur, ut in exeúnte Vésperà de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ, Quære fol. 94. *Excépto*

Capítula. Adsíduis oratiónibus culpârum nostrârum véniam deprecántes, infinítam Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam vespertínam præposcâmus : et ut nos fídei amóre flammátos, charitàtis unità connéxos, Jesus Christus Dóminus noster per ómnia
C custodíre dignêtur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deprecâmur, Omnípotens Pater, ut hos servos tuos propítià majestàte custódias ; ℟. Amen. Accingántur virtútibus pacis, et frequenténtur munéribus pretiósis; ℟. Amen. Permáneant in certámine pertináces, et exístant in prælio dimicándo victóres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Orátio. Dómine ante, etc. *fol.* 425.

IN TERTIO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ, etc. *Orátio.*
D Dómine, apud quem est fons, etc. *Requíre fol.* 120. *Sono.* Ténebræ non. *Requíre fol.* 120.

Antiphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, et glória incomprehensíbilis : cui adstant omnes exércitus Angelórum cum tremóre : *P.* Cujus aspéctus aresácit abyssum, et indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Cujus. ℣. Glória. *P.* Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Laudâbo Dóminum in cúbili meo : *P.* Die ac nocte tenêbo eum ; et non dimíttam illum. ℣. Exaltâbo te Dómine Deus meus, et rex meus : et benedícam nomen tuum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Die ac nocte. ℣. Glória. *P.* Die.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dómine Deus Patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, ut benefáceres nobis, *P.* Erue nos de manu iniquitátis nostræ. ℣. Convérte nos Deus noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Erue nos. ℣. Glória. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Justus es Dómine : Allelúia. *P.* Et rectum judícium tuum. Allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. **428** Allelúia, allelúia. *P.* Et rectum. ℣. Glória, etc. *P.* Et rectum.

Hymnus. Invéntor rútilis. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 66.

Capitula. Immolántes tibi, Dómine Deus noster, in die sanctæ solemnitàtis vespertinam hóstiam laudis orâmus ; ut inclines misericórdiæ tuæ aurem ad vota pópuli supplicántis : Fiat in conspéctu tuo orátio súpplicum, suavitâtis incénsum ; elevátio mánuum meârum, sacrifícium vespertínum. Profíciat hæc Dómine, fámulis tuis ad firmam protectiônem : ut omni horà, omníque témpore nos per munus misericórdiæ tuæ et in diúrnis áctibus prótegas ; et in noctúrno sopóre custódias.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *Requíre fol.* 2.

Benedictio. Benedictiônum suârum super vos piíssimus Dóminus imbrem benígnus infúndat. ℟. Amen. Angélicâ vos custódiâ prótegat ; antíquum hostem à córdibus vestris expéllat : ℟. Amen. Ut cíngulo castitâtis adstríctos, nulla vos ludificatiónis suæ arte cállidus detérreat inimícus. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Princípium verbôrum tuórum véritas. Allelúia. *P.* In ætérnum pérmanent ómnia judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, et lumen sémitis meis. *P.* In ætérnum. ℣. Glória. *P.* In.

Orátio. Deus suâvis ac mitis, multúmque invocántibus te miséricors, oratiónem nostram áuribus pércipe ; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove : et ne humi proni reptêmus, ad te vidéndum nos eréptos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære fólio* 3.

Orátio. Deus, qui próvidâ majestâte creatúræ totius gubernatiônem impéndis, et diúrnis curis quiêtem noctúrnam oppónis : tu véniens prolixitâtem tenebrârum exæstua, et gallo, nos consolâre, canénte : ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditâtio revivíscat. Réspice nos júgiter cleménti intúitu, et instiga, ne profúndæ noctis errôre persuássi, diéi obliviscâmur perénnis ; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis defleâmus commíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Deus salus ómnium tu es : véniat super pópulum tuum et benedíctio tua. *Psalmus* III.

A *Antiphona*. Deus veritâtem díligis : incérta et occúlta sapiéntiæ manifestásti mihi. *Psalmus.* L.

Antiphona. Clamâbo ad Deum altíssimum : Deum conditôrem ómnium qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Multi dicunt ánimæ nostræ, in te Dómine non esse salûtem : quos tuâ Deus fortitúdine cóntere ; tuâque virtûte hóstium míllia ad níhilum rédige : atque nos ab injustítiæ sórdibus lava ; et à peccatórum nostrórum facínore munda : ut parâtum sit cor nostrum tuæ resurrectiónis cánere psalmum ; et inlæsum persólvere votum ad offícium matutínum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Audi Dómine deprecatiónem pópuli ; *P.* Et cunctórum preces orántium in isto loco Deus

B de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suâvis ac mitis es ; et multùm miséricors invocántibus te. *P.* Et cunctôrum. ℣. Glória. *P.* Et cunctórum.

Orátio. Deus suávis ac mitis. *Requíre in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatôrum nostrórum. ℣. Pro hac orâbit ad te omnis sanctus, in témpore opportúno. *P.* Multa sunt. ℣. Glória, etc. *P.* Multa sunt.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissiónem, qui purgátis præstas beatitúdinem : esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indúltor es libertâtis : et quia multa flagélla peccatôrum in nobis plagâ inruénte sentîmus, in te confidéndo circúmdari nos

C tuâ misericórdiâ sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Miserêre nobis Dómine, miserêre : *P.* Quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia multùm.

Orátio. Miserêre nobis, Dómine ; expectatióni nostræ quæsítum auxílium tribue : **429** ut qui supernórum repléti sumus contémptu, defeusiónis tuæ muniâmur auxílio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Esto nobis Dómine protéctor, et médicus : tu peccatórum nostrórum vúlnerum sólitâ pietâte tribuis medicinam : tu errántibus es via. *P.* Et te, Deus pie, quæréntibus das corónam, ℣. Te pupílli patrem ; te

D egéni, atque peccatóres mereántur habêre pastôrem. *P.* Et te Deus. ℣. Glória. ℟. Esto nobis.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine Deus noster, pacem tuam da nobis : ómnia enim dedísti nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64. *Orátio.* De nocte vigilántem. *fol.* 124.

Ad Benedictus. Antiphona. Servi Dei Dóminum benedícite, qui vos éruit ab ínferis ; et de manu mortis liberâvit nos.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus qui super. *Sono.* Emítte lucem tuam, *cum Lauda, et Psalmo. Quære fol.* 111. et 112.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* IX). ℟. Deo grátias.

Fili, Ne derelínquas amícum antíquum : novus autem non erit símilis illi. Vinum novum, amícus novus : veteréscet, et cum suavitâte bibes illud. Non zeles glóriam et opes peccatôris : non enim scis quæ ventûra sit illíus subvérsio. Non pláceat tibi injúria injustôrum, sciens quóniam usque ad ínferos non placêbit ímpius. Longè esto ab hómine potestâtem habénte occidéndi, et non suspicáberis timôrem mortis : et si accésseris ad illum, noli áliquid comníttere, ne fortè áuferat vitam tuam. Communiônem mortis scito : quóniam in médio laqueôrum ámbulas, et super doléntium arma ambulâbis. Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo tuo, et cum sapiéntibus et prudéntibus tracta. Viri justi sint tibi convívæ, et in timôre Dómini sit glória tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. *fol.* 67. *Supplicátio. fol.* 66.

Capítula. Deus Omnípotens, qui cuncta moderâris, et tuis óculis prætérita, præsentiaque, et futûrà tamquam recéntia recognóscis : da véniam malis nostris : tríbue prætéritis áctibus remissiônem ; dona præséntibus pacem, et de futúris plenam concéde credulitâtem : ut amputátis à nobis máculis delictórum, prótegi mereâmur in hac die Sanctôrum excúbiis Angelôrum.

Pater noster, etc. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

In exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Vespéra de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ Dómini fol. 94. *Excéptis Capítula et Benedíctio, quæ sequúntur :*

Dómine Deus, vita mortálium, lux fidélium, virtus operántium, réquies defunctôrum ; da nobis, Dómine, tranquíllam, et ab omni inquietúdine líberam noctem : ut post plácidi sopôris indúcias, cum grátia múneris tui, veniénte luce, Spíritus Sancti indústriâ dotáti, tibi grátiæ múnera reférre mereâmur inlæsi.

Pater noster.

Benedíctio. Benedic Dómine hanc plebem tuam, Christi tui sánguine comparâtam. ℟. Amen. Ne quicquam hábeant cœcitâtis, qui jam greges recensíti sunt Christi : ℟. Amen. Consérva in eis, Dómine tutam vitam nuptiâlem, ut Patriarchârum, omniúmque Sanctôrum mereántur esse convívæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Nota, quòd, quamvis in Missâle habêmus quatuórdecim Domínicas, et hic non habêmus nisi decem recitándas ; si áliquod festum defúerit, et volúerint recitâre offícium Dominicâle, dicántur de Domínicis prætéritis : scilicet, post Sanctum Pentecósten.

IN DOMINICA ANTE JEJUNIUM KALENDARUM NOVEMBRIUM.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta : *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis
A in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas, ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actióne concédas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas. *Require fol.* 128.

Antiphona. Allelúia Dómine Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, **430** ut benefáceres nobis ; *P.* Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutâris noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Erue nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

B *Lauda.* Ne memor fúeris Deus. *P.* Iniquitâtes nostras antíquas, Allelúia. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua : quia páuperes facti sumus nimis. *P.* Iniquitátes nostras. ℣. Glória, et honor. *P.* Iniquitátes nostras.

Hymnus. Inventor rútilis, etc. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Require fol.* 66. *Capítula.* Defénsio nostra Dómine. *Benedíctio.* Benedícat vobis Omnípotens Dóminus. *Require fol.* 121.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia : *P.* Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. *P.* Dícite. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in cubílibus.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet ánima nostra,
C quem omnis Creatórem suum agnóscit natûra : à te virtûtem patiéntiæ, ne scándalo moveâmur, accípimus ; qui omne, quod sumus, debêre nos nóvimus : Fac ergo nos spe numquam iniquitâtis fulcíri ; nec fallácibus divítiis cor nostrum appónere : ut in te solo adsuescâmus requiéscere ; et ad promeréndum petíta, coram te corda nostra compúncta éffice. ℟. Amen.

Per..

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totíus. *fol.* 118.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Deum Altíssimum : qui
D benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, cui ad. *fol.* 119.

Antíphona. Fílii hóminum dives, et pauper. *P.* Inclinêmus Deo corda nostra : et ne timeâmus in die mala. ℣. Audite hæc omnes gentes : áuribus percípite omnes qui habitâtis orbem. *P.* Inclinêmus. ℣. Glória. *P.* Inclinêmus.

Orátio. Audiant simùl te Dómine suæ salûtis auctórem et dives ac páuper ; mandátis tuis aurem accommódent, simùl áudiant simùlque concúrrant : ne schísmatum et hæresum errôre sejúnctis, aliis sint præcépta vitália odor vitæ in vitam, et áliis odor mortis in mortem : idcircò Dómine et adversos cóllige, et conjúnctos non sinas dirimi ab unitâte

Ecclesiæ; ibique ómnium ad percipiéndam fidem præparêtur audítio, quó salvándis promittitur grátiæ plenitúdo, ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Speráte in Deum omne concilium populórum, *P.* Effúndite coram illo corda vestra: quia ipse auctor vester est. ℣. Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: divítiæ si fluent, nolíte cor appónere. *P.* Effúndite. ℣. Glória, et honor. *P.* Effúndite.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet, etc. *Require in Vespéris præcedéntibus.*

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutáris noster.

Orátio. Convérte nos Deus. *Quære fol.* 116.

℟. In te confídunt omnes ánimæ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locútus est, dicens: Gaudébo super unum pœniténtem. *P.* Quàm super nonagínta novem justis, non indigéntibus pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. *P.* Quàm. ℣. Glória. ℟. In te confídunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine propter nos.

Cánticum. Dómine qui hábitas in æternum. *fol.* 128.

Ad Benedíctus. Antíphona. Filii hóminum. *Ut suprà. Orátio.* Dómine Deus patrum. *fol.* 93.

Sono. Deus misereátur nobis, *P.* Et benedicat nos: Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, *P.* Et benedicat nos.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam ejus: et non deflectàtis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: Et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: et in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminábit **431** corda vestra. Respícite filii natiónes hóminum: et scitóte quis sperávit in Dómino, et confúsus est: permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est? et quis invocávit eum, et despéxit illum? Quóniam pius et miséricors Deus, et dimíttit in témpore tribulatiónis peccáta ómnibus exquiréntibus se in veritáte. Væ dúplici corde, et lábiis scelerátis, et mánibus malefaciéntibus; et peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo: ídeò non protegúntur ab eo. Væ his, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciétis, cùm aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus: et qui díligunt illum conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi: et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.

A *Hymnus.* Spléndor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus. *fol.* 66.

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies; jam fugátis ténebris auróra rubéscit, in luce jam claret luce puríssimâ cœlum: et sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta festínant; optant te Dóminum habére propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt, páritèr et defensórem.

Pater noster.

Lauda. Irásciminí, et nolíte. *Require in superióribus Vésperis.*

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia Sanctórum. *fol.* 117.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI:

Incipit officium jejuniórum Kalendárum Novem-
B *brium, quod observátur tribus diébus ante festum Sancti Cypriáni, prout séquitur.*

Super psalmos.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *Quære fol.* 68.

Antíphona 1. Delícta quis intélligit. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris.

Antíphona 2. Exáudi nos in die. *Psalmus* XIX.

Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. *fol.* 68.

Antíphona 3. Cantábimus, et psállimus virtutes tuas. *Psalmus* XX.

Orátio. Virtus imménsa Dómine, tibi subdátur ánima et caro nostra; tibíque sinceríssimè desérviat vita nostra: desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat,
C supple; et labiórum deprecatiónem, millefórmis ille ne subrípiat, súscipe: occúltum hostem devínce virtúte tuâ; nosque præveni in benedictióne; et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Deus misereátur nobis, et parcat peccátis nostris, *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nobis. *P.* Et avértat. ℣. Glória, et honor. *P.* Et avértat.

In Láudibus.

Antíphona. Iniquitátes ego agnósco: et peccátum meum contra me semper. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orámus: ut
D avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; et déleas, quæ géssimus, cuncta peccáta: Crea ítaquè Deus in corde nostro, quod ames; et propitiatióne sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines plebem,

Et Cánticum. Dómine Dómine Rex deórum *fol.* 105.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua: et dírige fílios eórum. *P.* Et ópera mánuum nostrárum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ópera.

. In sanctis ejus laudáte : Allelúia, allelúia. A
ménto virtùtis ejus laudàte Dóminum.
CL.
o libri Ecclesiástici Salomônis (Cap. IV).
o grátias.
nserva tempus, et devíta à malo. Pro áni-
on confundàris dícere verum. Est enim con-
lúcens peccàtum, et est confúsio addúcens
et grátiam. **432** Ne accípias fáciem advér-
em tuam, nec advérsùs ánimam tuam men-
Non revereàris próximum tuum in casum
ec retíneas verbum in témpore salùtis. Ne
s sapiéntiam tuam in decóre ejus. In língua
nóscitur sapiéntia : et sensus, et sciéntia,
ina in verbis veritàtis, et firmaméntum in
justítiæ. Non contradícas veritáti ullo modo, B
ndácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non
àris confitéri peccàta tua, et ne subjícias te
mini pro peccáto. Noli resístere contra fá-
éntis, et ne conèris contra ictum flúvii. Pro
gonizàre pro ánima tua, et usque ad mortem
ro justítia, et Deus expugnàbit pro te ini-
os. ℟. Amen.
us. Benignitàtis fons Deus.
eátio. Orèmus Redemptórem mundi. *fol.* 69.
la. Quid póterit, ó piíssima Trínitas Deus
ondígnè tibi infírmitas humánæ fragilitàtis
re; quæ tantis facínorum pondéribus præ-
quotídie? Scélera nostra confessióne pró-
patefácimus : advérsùm nos iniquitátes no-
pronuntiàmus; et vúlnerum nostrórum in- C
s osténdimus, et à te vero médico malágma
ulcéribus adhibéri expostulàmus. Unde quia
nus Dei qui tollis peccàtum mundi; ob hoc
, quæsumus tuæ poténtiam Deitàtis; ut
à nobis offénderis, tótiens ignóscere dignè-
a te præcipiénte, etsi indígni, clamàmus è

noster.
o nos líbera. *fol.* 10.
. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam
: *P.* Quia lex tua meditàtio mea est. Alle-
lúia. ℣. Fiat misericórdia tua ut consolètur
ndùm elóquium tuum servo tuo. *P.* Quia
Glória et honor. *P.* Quia lex.
ctio. Christus Dei Fílius, qui cum Patre, et D
Sancto, Deitàtis óbtinet unitàtem : ipse hoc
abstinéntiæ jejúnium triduànum, pro statu
, et totius pópuli salvatióne clementèr ac-
℟. Amen. Quique solus pro nostra salva-
ibulum pértulit crucis, ipse cor vestrum
: ℟. Amen. Ut defæcàti ab univérsa con-
delícti, præmio ab eo potiámini indéptæ
iónis. ℟. Amen.
isericórdiam.

Ad Tértiam.

etla. Fili, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Levítici (Cap. XXIII).

eo grátias.

In illis diêbus : Locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens : décima die mensis hujus séptimi, dies expiatiónum erit celebérrimus, et vocàbitur sanctus : affligetísque ánimas vestras in eo, et offerêtis holocáustum Dómino. Omne opus servíle non faciàtis in témpore diéi hujus : quia dies propitiatiónis est, ut propitiêtur vobis Dóminus Deus vester. Omnis ánima, quæ afflícta non fúerit in die hoc, períbit de pópulis suis : et quæ óperis quíppiam fécerit, delêbo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciàtis in eo : legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, et habitatiónibus vestris. Et locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël : A quinto décimo die mensis hujus séptimi, erunt fériæ tabernaculórum septem diêbus Dómino. Dies primus vocàbitur celebérrimus atque sanctíssimus : omne opus servíle non faciàtis : sed septem diêbus offerêtis holocáustum Dómino : dies quoque octàvus erit vobis celebérrimus, et offerêtis holocáustum Dómino : est enim cœtus atque collèctæ : omne opus servíle non faciàtis in eo. Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocàbitis celebérrimas ac sanctíssimas, offeretísque in eis oblatiónes Dómino, holocáusta et libaménta juxta ritum uniuscujúsque diéi. A quinto décimo ergo die mensis séptimi, quandò congregavéritis omnes fructus terræ vestræ, celebràbitis férias Dómini septem diêbus : sumetísque vobis die primo fructus árboris pulchérrimæ, spatulásque palmàrum, et ramos ligni densàrum fróndium, et sálices de torrénte, et lætabímini coram Dómino Deo vestro : celebrabitísque solemnitàtem ejus septem diêbus per annum : legítimum sempitérnum erit in generatiónibus vestris. Mense séptimo festa celebràbitis in umbráculis septem diêbus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (Cap. XXXIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitàtes nostræ, et peccàta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus : quómodò ergo vívere **433** potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : nolo mortem ímpii, sed ut revertàtur ímpius à via sua, et vivat. Convertímini à viis vestris péssimis : et quare moriémini domus Israël? Tu autem fili hóminis dic ad fílios pópuli tui : Justí ia justi non liberàbit eum in quacúmque die peccáverit : et impíetas ímpii non nocêbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietàte sua : et justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo vità vivet, et confísus in justítia sua fécerit iniquitàtem : omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iniquitàte sua, quam operàtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio Morte moriêris : et égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium et justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum : vità vivet, et non moriêtur. Omnia peccàta ejus, in quæ peccàverit, non imputabúntur ei : judícium, et justí-

tiam fecit, vitâ vivet. Et dixérunt filii pópuli tui : A Non est æqui pónderis via Dómini . et ipsórum via injústa est. Cùm enim recésserit justus à justítia sua, fecer tque iniquitátes, moriêtur in eis. Et cùm recésserit ímpius ab impietâte sua, feceritque judícium, et justítiam, vitâ vivet, et non moriêtur, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apostóli ad Romános (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Est Deus verax : omnis homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificêris in sermónibus tuis : et vincas dùm judicâris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei commêndat, quid dicêmus ? Numquid iníquus est Deus, qui infert iram ? (secúndùm hóminem dico.) Absit : alióquin quómodò ju- B dicâbit Deus hunc mundum ? Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsius : quid adhuc et ego tamquàm peccâtor júdicor ? et non (sicut blasphemâmur, et sicut ajunt nos quidam dícere) faciâmus mala ut véniant bona : quorum damnâtio justa est. Quid ígitur ? præcéllimus eis ? Nequâquàm. Causáti enim sumus Judæos, et Græcos omnes sub peccáto esse, sicut scriptum est : Quia non est justus quisquam : non est intélligens, non est requírens Deum. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant : Venenum áspidum sub lábiis eórum : Quorum os maledictióne, et amaritúdine plenum est. Velóces pedes eórum ad C effundéndum sánguinem : Contrítio, et infelícitas in viis eórum : et viam pacis non cognovérunt : Non est timor Dei ante óculos eórum. Scimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur : ut omne os obstruâtur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sinè lege justítia Dei manifestâta est ; testificâta à lege, et Prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi, in omnes et super omnes qui credunt : non enim est distínctio : Omnes enim peccavérunt, et egent glóriâ Dei. Justificâti gratis per grátiam ipsius, per redemptiónem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. D Amen.

Antíphona 1. Propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccátis nostris, própter nomen tuum. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Propítius esto peccátis. *fol.* 413.

Antíphona 2. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Orátio. Exáudi vocem deprecatiónis nostræ Dómine, quam ad te húmili imploratióne dirígimus ; tuarúmque nos, quæsumus, miseratiónum circúmda excúbiis : ut non copulêmur peccántium malis ; sed sit córdibus nostris pax præfixa : atque in tuo amóre flóreat caro nostra ; tibíque compláceat vita nostra : Quaprópter te rogâmus, ut plebi tuæ fortíssimus protéctor exístas : tuúmque pópulum salvum fácias ; et hereditâtem tuam regéndo ac benedicéndo sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in adjutórium nostrum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína. *Psalmus* LXIX.

℟. Deprecêmur Dóminum, et placábilis erit nobis ; *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Venite, exultêmus in Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro ; *P.* Et exáudiet. ℣. Glória, et honor. *P.* Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicâmus omnes : Mirerêre, Dómine, et exáudi nos ; *P.* Quia pius es. ℣. Ex toto corde, et ex tota mente orántes ad te exáudi Dómine ; *P.* Quia. ℣. Qui hábitas in cœlis, **434** et humília réspicis, pœniténtibus dona indulgéntiam. *P.* Quia. ℣. Civitâtem hanc, et omnes habitántes in ea, prótege Christe déxterà virtútis ; *P.* Quia. ℣. Remissiónem peccatórum, et emendatiónem morum concêde Dómine ; *P.* Quia pius es.

Orátio. In adjutórium nostrum inténde Dómine, nosque ad adjuvándum festína : nihil enim in bonis opéribus conâtus nostri te desisténte profíciunt ; à quo gressus hóminis dirígitur : tu es enim, per quem roborâtur fragílitas.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedictio dicâtur illa, quæ dicitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Dómine miserêre nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiónis. A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exultatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spolia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificâtus est Dóminus, qui habitâvit in excélso : implêvit Sion judício et justítiâ. Et erit fides in tempóribus suis : divítiæ salûtis sapiéntia et sciéntia timóris Dómini : ipse thesáurus ejus. Ecce vidéntes clamábunt foris, et Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessâvit tránsiens in sémitam, írritum factum est pactum, projécit civitátes, non reputâvit hómines. Luxit, et elánguit terra : confúsus est Líbanus, et obsórduit, et factus est Saron sicut desértum : et concússa est Bassan, et Carmêlus. Nunc consúrgam, dicit Dóminus : nunc exaltâbor, nunc sublimâbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros. *fol.* 73.

Antíphona 2. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Esto in nobis Dómine. *fol.* 78.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

℟. Miserêre ; quia Deus es : *P.* Miséricors, mi-

serêre; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus A óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misericors. ℣. Glória, et honor. ℟. Miserêre.

Preces. Dicâmus omnes: Propitiâre pópulo tuo Christe; *P.* Et miserêre. ℣. Inténde nostris tandem précibus: inténde jam propítius; *P.* Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iníquè égimus, nos ímpiè géssimus: *P.* Et miserêre. ℣. Avérte iram, et dona indulgéntiam cum vultûs tui grátia; *P.* Et miserêre. ℣. A peccátis, ac delictis nostris puríflca nos Dómine; *P.* Et miserêre.

Orátio. Bénefac Dómine bonis. *fol.* 73.

Benedíctio dicâtur illa, quæ dicitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, custódi sermónes meos. *fol.* 96. B

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* XXIII, XXIV, XXV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non ófferes mercêdem prostíbuli, nec prétium carnis, in domo Dei tui. Non fœnerâbis fratri tuo ad usûram pecúniam, nec fruges, nec quámlibet áliam rem: sed aliéno. Fratri autem tuo absque usúra, id quod índiget, commodâbis: ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere tuo in terram, ad quam ingrediêris possidéndam. Cùm vóveris votum Deo tuo, non tardâbis réddere: quia requîret illud Dóminus Deus tuus: et si morâtus fúeris, reputábitur tibi in peccâtum. Si nolúeris pollicéri, absque peccáto eris. Quod autem egrés- C sum est de lábiis tuis, obsérva, et fácies sicut promisísti Dómino Deo tuo: ex própria voluntâte et ore tuo locûtus es. Cùm répetes à próximo tuo rem áliquam quam debet tibi, non ingrediêris domum ejus, ut pignus áuferas: sed stabis foris, et ille tibi próferet, quod habúerit: si autem pauper est, non pernoctâbit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occâsum: et dórmiet in vestiménto suo, ut benedícat tibi, et hábeas justítiam coram Dómino Deo tuo. Non negâbis mercêdem indigéntis, et páuperis frátribus tuis, sive ádvenis, qui tecum morántur in terra, et intrà portas tuas sunt: sed eâdem die reddes ei prétium labóris sui ante solis occâsum, quia pauper est, et ex eo susténtat ánimam suam: ne clamet contra te ad Dóminum, et D reputêtur tibi in peccâtum. Non occidéntur patres pro fíliis, nec fílii pro pátribus, sed **435** unusquísque pro suo peccáto móritur. Non pervértes judícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pígnoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeras in Ægypto, et éruit te Dóminus Deus tuus indè. Idcircò præcípio tibi ut non fácias hanc rem. Quandò messúeris ségetem in agro tuo, et oblítus manípulum relíqueris, non revertâris ut cólligas eum: sed ádvenæ, pupíllo, et víduæ relinques, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuârum. Si fruges collégeris olivârum, quicquid remânserit in arbóribus, non revertáris ut cólligas: sed relínques ádvenæ, pupíllo, ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli, ac víduæ. Meménto quòd tu servus eras in Ægypto, idcircò præcípio tibi ut fácias hanc rem. Non habêbis in sácculo divérsa póndera; majus et minus: nec erit in domo tua módius major et minor: pondus habêbis justum et verum, et módius æquâlis, et verus erit tibi: ut vivas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Prophetia. Audíte qui longè estis. *fol.* 71.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeâtis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitâte sensûs vestri: ut probêtis quæ sit volúntas Dei, quod est plácitum, et perféctum. Dico enim per grátiam quæ data est mihi in ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietâtem: et unicuíque sicut Deus dívidit mensûram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habêmus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndùm grátiam, quæ data est vobis, differéntèr; sive autem prophetíam secúndùm grátiam fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrina, qui exhortâtur in exhortatióne, qui tríbuit in simplicitâte, qui præest in solicitúdine, qui miserêtur in hilaritâte. Diléctio sinè simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Charitâtem fraternitâtis invicèm diligéntes: Honóre invicèm præveniéntes: Solicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Deo serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Negótiis sanctórum communicántes: Hospitalitâtem sectántes. Benedícite persequéntibus: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudête cum gaudéntibus, flete cum fléntibus: Idípsum sentiéntes invicèm: non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos: Nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes: Non vosmetípsos defendéntes, charíssimi, sed date locum iræ: scriptum est enim: Mihi vindicta; ego retribuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum. *fol.* 403.

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjûtor et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII

Orátio. Tibi Dómino pátiens. *fol*. 404.

Antiphona 3. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* xxxii.

Preces. Tu misericors Dómine, éripe nos à flagéllo iræ tuæ : propitiàre; *P*. Et miserère. ℣. Ecclésiam, quam prælegisti, defénde : sacerdótum vota súscipe libéntèr: exáudi precem; *P*. Et miserère. ℣. Omnípotens ætérne rector Cœlórum summe Deus cerne gémitum ac fletum : præbe audítum; *P*. Et miserère. ℣. Senióres, júvenes, atque lactántes dirà morte perimúntur in dolóre : Redémptor parce; *P*. Et miserère. ℣. Peccávimus, iniquitátes commísimus : tu Redémptor áblue omne delíctum: solve reàtum, *P*. Et.

Orátio. Fiat misericórdia tua. *fol*. 401.

Ad Vésperum.

B *Lauda*. Véspere, manè, et merídie te laudàmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exsultatiòne. *Psalmus* cxxv.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine; *P*. Salutàre tuum, et elóquium tuum. **436** ℣. Et respondèbo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P*. Salutare. ℣. Glória, et honor. *P*. Salutàre.

Hymnus. Benignitàtis. *Supplicátio*. Orèmus. *f*. 69. *Capítula*. Quid póterit. *Lauda*. Véniant mihi. *Benedíctio*. Christus Dei Fílius. *fol*. 432.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

C *Antiphona*. Tu autem Dómine. *Psalmus* iii. *Orátio*. Quamvis Dómine. *fol*. 68.

Antiphona 1. Magnificàte Dóminum mecum : et exaltèmus nomen ejus in unum. *Psalmus* xxxiii.

Orátio. In omni témpore. *fol*. 405.

Antiphona 2. Fílii hóminum, in protectiòne alàrum tuàrum sperant te Dómine. *Psalmus* xxxv.

Orátio. In protectiòne alàrum tuàrum Dómine fílios hóminum sperántes, nequàquàm détegas; sed tamquàm pullos, quò possímus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias : nec déripi nos laceratiòne insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolàre permíttas; sed dum nos regímine regis patérno, ad ubertàtem domûs tuæ adjúti tuo veniàmus auxílio. ℟. Amen.

D Per misericórdiam.

Antiphona 3. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi. *Psalmus* 44.

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietàte virtûtum; et sceptrum tuum perornètur disciplínà officiórum : quosque ejus ornaméntis afficis, separári ab ea nullátenus patiàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Placábilis esto Dómine, et osténde te nobis. *P*. In témpore tribulatiònis, et angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P*. In témpore. ℣. Glória, et honor. ℟. Placábilis.

A *In Laúdibus.*

Antiphona. Miserère mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* l.

Orátio. Miserère nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam : ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas : et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu clementèr ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine Dómine Rex. *fol*. 103.

Matutinárium. Deus Deus meus *P*. Ad te de luce vigilo. ℣. Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter et caro mea. In terra desérta, ínvia, et inaquòsa. *P*. Ad te de luce. ℣. Glória, et honor. *P*. Ad te.

Lauda. In sanctis laudàte Dóminum Allelúia, allelúia : ℣. In firmaménto virtûtis ejus. *P*. Laudàte.

Prophetia. Deus, qui das. *fol*. 130. *Hymnus*. Benignitàtis fons. *Supplicátio*. Orèmus. *fol*. 69. *Capítula*. Quid póterit, ò piíssima. *Lauda*. Véniant mihi miseratiónes. *Et Benedíctio*. Christus Dei Fílius. *fol*. 432.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, habe fidúciam. *fol*. 95.

Léctio libri Exodi (*Cap*. xxii.)

℟. Deo grátias.

In illis diēbus : Locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Qui immolat diis, occidètur, præter Dómino soli. Advenam non contristàbis, nec affliges eum : ádvenæ étenim ipsi fuístis in terra Ægypti. Viduæ et pupíllo non nocébitis. Si læséritis eos, vociferabúntur ad me, et ego áudiam clamórem eórum : et indignábitur furor meus; percutiámque vos gládio, et erunt uxóres vestræ víduæ, et filii vestri pupílli. Si pecúniam mútuam déderis pópulo meo páuperi qui hábitat tecum, non árguas eum quasi exáctor, nec usúris ópprimes. Si pignus à próximo tuo accéperis vestiméntum, ante solis occàsum redde ei. Ipsum enim est solum, quo operítur, induméntum carnis ejus, nec habet áliud in quo dórmiat : si clamáverit ad me, exáudiam eum, quia miséricors sum. Diis non détrahes, et príncipi pópuli tui non maledíces. Décimas tuas et primítias non tardàbis offérre. (*Cap*. xxiii.) Non suscípies vocem mendácii : nec junges manum tuam ut pro ímpio dicas falsum testimónium. Non sequàris turbam ad faciéndum malum : nec in judício, plurimórum acquiésces senténtiæ, ut à vero dévies. Páuperis quoque non miseréberis in judício. Non declinàbis in judício páuperis. Mendácium fúgies. Innocéntem, et justum non occides : quia advérsor ímpium. Nec accípias múnera, quæ excæcant et prudéntes, et subvértunt verba justórum. Peregrínis moléstus non eris : scies enim advenàrum ánimas : quia et ipsi peregríni fuístis in terra Ægypti. Primítias terræ tuæ déferas **437** in domum Dómini Dei tui. ℟. Amen.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ (*Cap*. vii, viii).

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens : Lóquere ad omnem pópulum terræ, et ad sacerdótes, dicens : Cùm jejunarètis, et plangerètis in

quinto et séptimo per hos septuagínta annos : num- A quid jejúnium jejunástis mihi? et cum comedístis, et bibístis, numquid non vobis comedístis, et vobis metípsis bibístis? Numquid non hæc sunt verba quæ locùtus est Dóminus in manu prophetàrum priòrum, cùm adhuc Hierúsalem habitarêtur, et esset opulénta, ipsa et urbes in circúitu ejus, et ad Austrum, et in campéstribus habitarêtur? Et factum est verbum Dómini ad Zacharíam, dicens : Judícium verum judicàte, et misericórdias et miseratiónes fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, et pupíllum, et ádvenam, et páuperem nolíte calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt atténdere, et vertérunt scápulam recedéntes, et aures suas adgravavérunt ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, B ne audírent legem, et verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto, per manum prophetàrum priòrum : et facta est indignátio magna à Dómino exercítuum. Et factum est sicut locùtus est Dóminus, et non audiérunt : sic clamàbunt, et non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt : et terra desolàta est ab eis, eò quòd non esset tránsiens et revértens : et posuérunt terram desiderábilem in desértum. Factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Zelàtus sum Sion zelo magno, et indignatiòne magnâ zelàtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Revérsus sum ad Sion, et habitàbo in Hierúsalem : et vocàbitur Hierúsalem cívitas veritàtis, et mons C Dómini exercítuum mons sanctificàtus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Románcs (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

Fratres, induímini Dóminum nostrum Jesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in desidériis. (*Cap.* XIV.) Infirmum autem in fide adsúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius autem credit manducàre ómnia : qui autem infirmus est, ólera mandûcet. Si qui non mandûcat, manducántem non spernat : et qui non mandúcat manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliênum servum? suo Dómino stat, aut cadit : stabit autem : potens enim est Deus statúere illum. Nam álius júdicat diem inter diem : D álius autem júdicat omnem diem : unusquisque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandûcat, Dómino mandûcat : et grátias agit Deo. Et qui non mandûcat, Dómino non mandûcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrûm sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive enim mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut vivórum et mortuórum dominêtur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Inquiréntes te Dómine. *fol.* 405.

Antíphona 2. Salvos nos fáciat déxtera tua, et exáudi nos. *Psalmus* LIX.

Orátio. Salvum fac pópulum. *fol.* 405.

Antíphona 3. Exáudi nos Deus salutàris noster, spes ómnium fínium terræ. *Psalmus* LXIV.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis; *P.* Et donet pacem in diêbus nostris : ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereàtur nobis ; *P.* Et donet. ℣. Glória, et honor. ℟. Benefáciat.

Preces. Fac nobíscum Dómine misericórdiam : da véniam : dona indulgéntiam ; *P.* Et miserêre placàtus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe; *P.* Et. ℣. Parce, rogàmus, ómnibus : parce ægrotántibus : adsíste lugéntibus : indúlge pœniténtibus ; *P.* Et. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue; paradíso restítue; *P.* Et. ℣. Christe, qui cœlos póssides, mundum rédimens, tu Deus clementíssime, peccàta nostra áblue ; *P.* Et.

Orátio. Exáudi nos Deus salutàris noster, *fol.* 406.

Ad Sextam.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Confortêntur manus vestræ, qui audístis in diêbus his sermónes istos per os prophetàrum, in die quâ fundàta est domus Dómini exercítuum, ut templum ædificarêtur. Siquidèm ante dies illos merces hóminum non erat, nec merces jumentórum **438** erat; neque introëúndi, neque exeúndi erat pax præ tribulatiòne : et dimísi omnes hómines, unumquémque contra próximum suum. Nunc autem non juxtà prióres ego fáciam relíquiis pópuli hujus, dicit Dóminus exercítuum, sed semen pacis erit : vínea dabit fructum suum, et terra dabit fructum suum, et cœli dabunt rorem suum : et possidêre fáciam relíquias pópuli hujus univérsa hæc. Et erit : sicut eràtis maledíctio in géntibus, domus Judæ, et domus Israël : sic salvàbo vos, et éritis benedíctio : nolíte timêre, confortêntur manus vestræ. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum : Sicut cogitávi ut affligerem vos, cùm ad iracúndiam patres vestri me provocárent, dicit Dóminus, et non sum misértus : sic convérsus cogitávi in diêbus istis, ut benefáciam Hierúsalem, et dómui Judá : nolíte timêre. Loquímini veritàtem unusquísque cum próximo suo : veritàtem, et judícium pacis judicàte in portis vestris. ℟. Amen.

Antíphona 1. Convérte Dómine captivitàtem nostram, sicut torrens in austro. Qui séminant in lácbrimis, in gáudio metent. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere, Dómine, captivitàtem. *fol.* 78.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

Orátio. Deus, qui timéntes te. *fol.* 79.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Miserêre nobis Dómine, *P.* Miserêre. ℣. Ad

te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis : *P.* Miserêre. ℣. Glória, et honor. ℟. Miserêre nobis Dómine.

Preces. Exáudi Dómine preces nostras ; *P.* Et miserêre nobis. ℣. Atténde Dómine de sanctuario tuo ; *P.* Et miserêre. ℣. Dona confidéntibus de commíssis malis véniam ; *P.* Et miserêre. ℣. Indúlge lapsis, et parce nostris peccâtis ; *P.* Et miserêre.

Capítula. Exálta cornu nostrum Dómine. *fol.* 73.

Ad Nonam.

Prophetia, Fili, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Móyses ad omnem Isráëlem, dicens : Ecce elêgit te Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiâris de cunctis pópulis, qui sunt super terram. Non quia cunctas gentes número vincebâtis, vobis vinctus est Dóminus, et elêgit vos, cùm ómnibus sitis paucióres : sed quia diléxit vos Dóminus, et custodìvit juraméntum, quod jurâvit pátribus vestris : eduxítque vos in manu forti, et redemit de manu servitûtis, de manu Pharaónis regis *Ægypti.* Et scias, quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidêlis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta ejus, in mille generatiónes : et reddens odiéntibus se statim, ut dispérdat eos, et ultrà non differat, prótinùs eis reddens quod meréntur. Custódi ergo præcépta et cerimónias atque judícia, quæ ego mando tibi hódiè ut fácias. Si postquam audíeris hæc judícia, et custodíeris et féceris, custódiet et Dóminus Deus tuus tibi pactum, et misericordiam quam jurâvit pátribus tuis : et díliget te ac multiplicâbit, benedicétque Deus frúctui ventris tui, terræ tuæ, fruménto tuo, atque vindémiæ, óleo, et arméntis, grégibus óvium tuârum super terram, pro qua jurâvit pátribus tuis ut daret tibi. Benedictus eris inter omnes pópulos. Non erit apud te stérilis utriúsque sexus, tam in homínibus quàm in grégibus tuis. Auferet à te Deus omnem languórem : et infirmitates Ægypti péssimas, quas novísti, non ínferet tibi, sed cuncti hostes tui deforâbunt omnes pópulos, quos Dóminus Deus daturus est tibi. Non parcet eis óculus tuus, nec sérvies diis eórum, ne sint in ruínam tibi. Si díxeris in corde tuo : Plures sunt gentes istæ, quómodo pótero delêre eas? noli metúere, sed recordâre quæ fécerit Dóminus Deus tuus Pharaóni, et cunctis Ægyptiis, plagas máximas, quas vidérunt óculi tui, et signa atque poténtiam, manúmque robústam, et exténtum bráchium, ut edúceret te Dóminus Deus tuus : sic fáciet cunctis pópulis, quos métuis. Insuper et crabrónes mittet Dóminus Deus tuus in eos, donèc déleat omnes atque dispérdat qui te fugiérunt, et latêre potuérunt. Non timêbis eos, quia Dóminus Deus tuus in médio tui est. ℟. Amen.

A *Léctio libri Zachariæ Prophétæ* (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Loquímini veritâtem unusquísque próximo suo : veritâtem, et judícium pacis judicâte in portis vestris. Et unusquísque malum contra amicum suum ne cogitêtis in córdibus vestris : et juraméntum mendax ne diligâtis : ómnia enim **439** hæc sunt, quæ odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Jejúnium quarti, et jejúnium quinti, et jejúnium séptimi, et jejúnium décimi erit dómui Judá in gáudium, et lætítiam, et in eo solemnitátes præcláras : veritâtem, et pacem tantùm diligite. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Usquequò véniant pópuli, ut hábitent in civitátibus multis, et B vadant ad habitatóres, unus ad álterum, dicéntes : Eâmus, et deprecêmur fáciem Dómini, et quærâmus Deum exercítuum, ut miserеâtur nobis. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Románοs (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Fratres, in hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut vivórum et mortuórum dominêtur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut quarè spernis fratrem tuum? omnes enim stábimus ante tribûnal Christi : scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectêtur omne genu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaquè unusquísque vestrûm pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámC pliùs ínvicèm judicêmus : sed hoc judicâte magìs, ne ponâtis offendículum fratri, vel scándalum. Scio, et confído in Dómino Jesu, quia nihil commûne per ipsum, nisi ei qui exístimat áliquid commûne esse, illi commûne est. Si enim propter cibum frater tuus scandalizâtur, jam non secúndùm charitâtem ámbulas. Noli cibo tuo illum pérdere, pro quo Christus mórtuus est. Non ergo blasphemêtur bonum vestrum. Non est regnum Dei esca, et potus : sed justítia, et pax in Spíritu sancto. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. *Psalmus* LXV.

Orátio. Omnis terra adóret te. *fol.* 78.

Antíphona 2. Dicite Deo : Quàm terribília sunt D ópera tua! in multitúdine virtûtis tuæ. *Psalmus* LXV.

Orátio. Deus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem ; cujúsque glóriam canórâ psalmi conclâmat voce ; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatêtur virtûtem : da nostris vócibus tibi plácitum júbilum, et oratiónibus perféctum dícere psalmum ; teque conditórem ómnium prædicâre virtûtum : ut quia super gentes óculi tui aspíciunt, et cunctórum intima insensibilitèr scrutántur ; quæsumus, sic nos clementèr tuis vísibus próspice, sicque misericórditèr córrige ; ut in nobis nec facinóribus provocâtus, iram effúndas ; nec cùm rogâris, misericórdiam tuam contíneas : Et præsta, ut ipsa nobis sit disciplina,

quòd te pro admíssis metúimus; ipsúmque véniæ prœmium, quòd Deitâtem tuam crédimus et fatêmur. Tu ítaque Dómine pone ánimas nostras ad vitam; ut hîc defleâmus quæ géssimus; et quam peccándo amísimus, grátiam adquirâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Benedîcat nos Deus noster, benedîcat nos Deus: et métuant eum omnes fines terræ. *Psalmus* LXVI.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre Dómine, *P.* Miserêre. ℣. Iniquitátes multæ sunt: *P.* Miserêre. ℣. Chàritas refrigéscit: *P.* Miserêre. ℣. Tibi soli peccávimus; *P.* Miserêre. ℣. Christe Redémptor mundi, *P.* Miserêre.

Orátio. Confiteántur tibi omnes. *fol.* 406.

Ad Vespérum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Pósuit ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Deus memor fuit nostri: et benedixit nobis. *Psalmus* CXIII.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua *P.* Custodîre nimìs, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodîre. ℣. Glória, et honor. *P.* Custodîre.

Hymnus. Benignitâtis. *fol.* 69. *Capítula.* Quid póterit. *Lauda.* Véniant mihi miseratiónes tuæ. *fólio* 432.

IN TERTIA DIE:

Ad Matutinum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Vocem nostram exáudi, Dómine, secúndùm multam, et magnam misericórdiam tuam: et quia tu spiras bonum, quod pétimus, tribue propítius misericórdiam, quam à te rogâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominâris in ómnibus géntibus. *Psalmus* LXXXI.

Capítula. Exúrge Deus, qui júdicas. *fol.* 80.

440 *Antíphona* 2. Deus, qui símilis tibi? ne táceas, neque síleas Deus. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Deus, quis símilis tibi? *fol.* 80.

Antíphona 3. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Cognóscant gentes, Christe. *fol.* 72.

℟. Convertímini ad me omnis congregátio filiórum Israêlis. Ecce ego confirmâbo super vos fáciem meam, dicit Dóminus; *P.* Quia miséricors sum ego: ut non in ætérnum iráscar vobis. ℣. Atténdite ad me pópulus meus, et tribus mea me audîte; *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *Reiterâtur* ℟. Convertímini.

In Laúdibus.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos. *fol.* 81.

A *Ad Cánticum. Antíphona.* Tu Dómine in ætérnùm pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Cánticum. Meménto Dómine. *fol.* 206.

Matutinárium. In tuo Deus lúmine *R.* Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam sciéntibus te, et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. ℣. Glória, et honor. *P.* Vidébimus.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Miserêre Deus ómnibus, quóniam ómnia potes, et dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. Díligis enim ómnia quæ sunt, et nihil odísti eórum B quæ fecísti: nec enim ódiens áliquid constituísti. Quómodò autem posset áliquid permanêre, nisi tu voluísses? aut quod à te vocâtum non esset, conservarêtur? Parcens autem ómnibus: quóniam tua sunt Dómine, qui ánimas amas. Bonus enim est spíritus tuus in ómnibus. Propter quod hos, qui exérrant, pártibus córripis: et de quibus peccant, ádmones et allóqueris: ut delétâ malítiâ, credant in te Dómine. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis. *fol.* 69. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Quid póterit, ó piíssima Trínitas. *Lauda.* Véniant mihi. *Et Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 432.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, habe fidúciam. *fol.* 95.

C *Léctio libri Deuteronómii* (*Cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiórum Israêlis, et dicit ad eum. Septem hebdómadas numerâbis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem míseris: et celebrâbis diem festum hebdomadârum Dómino Deo tuo, oblatiónem spontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxta benedictiónem Dómini Dei tui: et epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus tuus, et ancílla, et Levítes qui est intrà portas tuas, et ádvena ac pupíllus et vídua, qui moràntur nobíscum: et recordáberis quóniam servus fúeris in Ægypto: custódies quæ præcépta sunt. Solemnitâtem quoquè taD bernaculórum celebrábitis septem diêbus, quando collégeris de área et de torculári fruges tuas: et epuláberis in festivitâte tua, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus, et ancilla, Levítes quoquè et ádvena, et pupíllus ac vídua qui intrà portas tuas sunt. Septem diêbus Dómino Deo festa celebrâbis: benedicétque te Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, et in omni ópera mánuum tuârum, erísque in lætítia. Tribus vícibus per annum apparêbit omne masculínum in conspéctu Dómini Dei tui in locum quem elégerit: in solemnitâte azymórum, in solemnitâte hebdomadârum, et in solemnitâte tabernaculórum. Non apparebítis ante Deum vácui: sed ófferat unusquísque secúndùm quod habúerit juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quod déderit ei. Júdi-

res et magistros constitues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas : ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persónam, nec múnera : quia múnera excæcant óculos sapiéntium, et mutant corda justórum. Justè quod justum est persequêris : ut vivas et possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ (Cap. v).

℟ Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi pópulus stulte, qui non habes cor : qui habéntes óculos, non vidêtis ; et aures, non audîtis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : et fáciem meam non verébitis ? Qui pósuit arênam términum maris, præcéptum sempitérnum, quod numquàm præteríbit : et commovebúntur, et non potuérunt ; et intuméscent fluctus ejus, et non transíbunt illud : **441** pópulo autem huic factum est cor incrédulum et exásperans, recessérunt et abiérunt. Et non dixérunt in corde suo : Metuâmus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam et serótinam in témpore suo ; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes nostræ declinavérunt hæc : et peccâta nostra prohibuérunt bonum à nobis : Quia invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes, áucupes láqueos ponéntes et pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eórum plena dolo : ídeo magnificáti sunt et ditáti. Incrassáti sunt et impinguáti : et præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, et causam pupilli non direxérunt, et judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his non visitâbo, dicit Dóminus ? et super gentem hujuscémodi non ulciscêtur ánima mea ? Stupor et mirabília facta sunt in terra : prophétæ prophetábant mendácium, et sacerdótes plaudébant mánibus suis : et pópulus meus diléxit tália : quid igitur fiet in novíssimo ejus ? (*Cap.* vi.) Confortámini filii Bénjamin in médio Ierúsalem. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. iv).

℟. Deo grátias.

Fratres, Renovámini spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creátus est in justítia, et sanctitâte veritâtis. Propter quod deponéntes omne mendácium, loquímini veritâtem unusquísque cum próximo suo : quóniam sumus ínvicèm membra. Irascímini, et nolíte peccâre : sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo : qui furabâtur, jam non furêtur : magis autem labóret, operándo mánibus suis quod bonum est, ut hábeat unde tríbuat necessitâtem patiénti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procêdat : sed si quid bonum est ad ædificatiónem fidei, ut detur grátia audiéntibus. Et nolíte contristári Spíritum sanctum Dei : in quo signáti estis in diem redemptiónis. Omnis amaritúdo, et ira, et indignátio, et clamor, et blasphémia tollâtur à vobis cum omni malítia. Estóte autem ínvicèm A benígni, misericórdes ; donántes autem ínvicèm, sicut et Deus in Christo donâvit vobis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Nobis adhærêre Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalm.* lxxii.

Orátio. Nobis adhærêre Deo. *fol.* 411.

Antíphona 2. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. *Psalm.* lxxiii.

Orátio. Meménto Dómine congregatiónis. *fol.* 75.

Antíphona 3. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum Dómine. *Psalmus* lxxiv.

℟. Ne memor fúeris iniquitátes nostras antíquas, *P.* Citò nos prævéniat misericórdia tua Dómine. ℣. Adjuva nos Deus salutaris noster : et propítius esto peccâtis nostris. *P.* Citò nos. ℣. Glória, et honor. B *Reiterêtur* ℟. Confitébimur.

Preces. Dicâmus : Miserêre nobis Deus, *P.* Miserêre nobis. ℣. Mundi rector, et Redémptor Jesu Christe, rerum auctor, *P.* Miserêre. ℣. Qui exáudis obsecrántes, et geméntes intuêris, *P.* Miserêre. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultu pietâtis ; *P.* Miserêre. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservâtor esto vigil : *P.* Miserêre. ℣. Peccávimus tibi Deus : indulgéntiam postulâmus : *P.* Miserêre nobis.

Orátio. Confitébimur tibi Deus : confitébimur. *fol.* 413.

***Ad Sextam, et ad Nonam, ómnia dicántur, ut in Féria prætérita de secúndo Die jejúnii Sancti Cypriáni. fol.* 436.**

C IN NOMINE DOMINI JESU CHRISTI.

Incipit officium jejuniórum Kalendârum Novémbrium; quod observâtur tribus diêbus, ante festum Sancti Martíni. Ad Matutinum, ómnia dicántur de féria Quarta in Cápite jejúnii. fol. 129.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, et manè, et merídie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *Psalmus* xxvii.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine : *P.* Salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Salutâre. ℣. Glória, et D honor. *P.* Salutâre.

Hymnus. Benignitâtis *fol.* 69.

Capítula. Erubéscimus Dómine te. *Lauda.* Irascímini, et nolíte peccâre. Allelúia. *fol.* 131.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* iii.

442 *Orátio.* Quamvis, Dómine, plúrima. *fol.* 68.

Antíphona 1. Deus nostrum refúgium, et virtus ; adjùtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Proptéreà non timébimus dùm conturbâbitur terra, et transferéntur montes in corde maris. *Psalmus* xlv.

Orátio. Deus noster esto nobis in advérsis refúgium ; et in certamínibus hujúsmodi, virtûtis tuæ

præbe solátium : ut dùm te adventánte mœrens turbàta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judícii admíssa deflent in sæculo : ut tu virtûtum Dóminus sis nobíscum; quem et timêmus júdicem ; et cognóscimus Redemptórem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus salutàris noster : et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnum irascàris nobis. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : et salutàre tuum da nobis. *Psalmus* LXXXIV.

Orátio. Osténde nobis, Dómine misericórdiam tuam, et salutàre tuum da nobis : plenâ grátiæ ubertàte demónstra; plebis tuæ iniquitàtem remítte ; et cuncta peccàta tégmine indulgentiáli coóperi : Convérte nos itaquè ad te, et convérsis præcépta tua servàre concède : et tamen exorábilis sit tua cleméntia; ut in nobis hec ira tua, in quantum mérito peccáti gravàmur, desæviat; nec indignátio bonitàtem tuam commóveat : sed præsta, ut dùm vérbere péctora túndimus, et geméntes occúlta conscientiàrum (cùm te non láteant) propalàmus, méritum nostràrum evadàmus culpàrum : ut te Dóminum misericórdiæ, et veritàtis auctórem completióne justítiæ et pacis perpétuæ hereditàtis fruàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus Deus noster réspice nos : sperántes in te ne derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : in te speravérunt, et non sunt confúsi. *Psalmus* XXI.

Orátio. Christe, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te dereliquerit, adclamásti ; qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti; illúmque peccáti auctórem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti : postulàmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas ; nec confidéntiam nostram à tua Deitàte repéllas : sed per diem clamórem nostrum súscipe, et in nocte plácito tibi famulátu servíre concède : sempérque corda nostra in amórem tui fragrántiâ spirituáli succénde; et grátiam quam peccándo amísimus, converténdo restítue. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis, *P.* Et donet pacem in diêbus nostris : ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereàtur nobis. *P.* Et donet. ℣. Glória, et honor. ℟. Benefáciat.

In Laúdibus.

Antíphona. Avérte fáciem. *Psalmus* L. *Orátio.* Avérte fáciem tuam. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona, Et Cánticum. Deus Patris nostri. *fol.* 100. *et* 101.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, *P.* Et ópera mánuum nostràrum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua : et dírige filios eórum. *P.* Et ópera. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus. *Prophetía.* Miserêre Deus ómnibus. *fol.* 440. *Hymnus.* Benignitàtis. *fol.* 69.

A *Capítula.* Erubéscimus, Dómine, te Patrem. *Et Lauda.* Irascímini, et nolíte. *fol.* 131. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

Ad Tértiam.

Prophetía. Fili, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Loquebàtur Dóminus ad Móysen fácie ad fáciem, sicut loqui solet homo cum amíco suo. Cùmque ille reverterêtur in castra, miníster ejus Jósuē fílius Num, puer, non recedêbat de tabernáculo. Dixit autem Móyses ad Dóminum : Præcipis ut edúcam pópulum istum : et non índicas mihi quem missûrus es mecum, præsértim cùm díxeris : Novi te ex nómine, et invenísti grátiam coram me.
B Si enim invéni grátiam in conspéctu tuo, osténde mihi fáciem tuam, ut sciam te, et invéniam grátiam ante óculos tuos : réspice pópulum tuum et gentem hanc. Dixítque Dóminus : Fácies mea præcêdet te, et réquiem dabo tibi. Et ait Móyses : Si non tu ipse præcédes, ne edûcas nos de loco isto. In quo enim scire potérimus ego et pópulus tuus invenísse nos grátiam in conspéctu tuo, nisi ambuláveris nobíscum, et gloriêmur ab ómnibus pópulis qui hábitant super terram? Dixit autem Dóminus ad Móysen : et verbum istud, quod locûtus es, fáciam : invenísti enim grátiam **443** coram me, et te ipsum novi ex nómine. Qui ait : Osténde mihi glóriam tuam. Respóndit : Ego osténdam omne bonum tibi, et vocà-
C bor in nómine Dómini coram te : et miserêbor cui volúero, et clemens ero in quem mihi placúerit. Rursúmque ait : Non póteris vidêre fáciem meam : non enim vidêbit me homo, et vivet. Et íterum : Ecce, inquit, est locus apud me, et stabis supra petram. Cùmque transíbit glória mea, ponam te in forámine petræ, et prótegam déxterâ meâ, donèc tránseam : tollámque manum meam, et vidèbis posterióra mea : fáciem autem meam vidêre non póteris. (*Cap.* XXXIV.) Et de nocte consúrgens ascéndit in montem Sínai, sicut ei præcéperat Dóminus, portans secum duas tábulas. Cùmque descendísset Dóminus per nubem, stetit Moyses cum eo ínvocans nomen Dómini. Quo transeúnte coram eo, ait : Dominàtor Dómine Deus, misericors et clemens, pátiens et
D multæ miseratiónis, ac verus, qui custódis misericórdiam in míllia : qui aufers iniquitàtem, et scélera, atque peccàta, nullúsque apud te per se ínnocens est : qui reddis iniquitàtem patrum in fílios, in tértiam et quartam generatiónem. Festinúsque Móyses, curvàtus est pronus in terram, et adórans ait : Si invéni grátiam in conspéctu tuo Dómine, óbsecro ut gradiàris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est) ut áuferas iniquitátes nostras atque peccàta, nosque possídeas. Respóndit Dóminus : Ego inibo pactum vidéntibus cunctis, signa fáciam quæ numquàm visa sunt super terram, et in nullis géntibus : ut cernat pópulus, in cujus es médio, opus Dómini terríbile quod factûrus sum. Obsérva cuncta quæ hódiè mando tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Circuíte vias Hierúsalem, et aspícite, et consideràte, et quærite in platéis ejus, an inveniàtis virum faciéntem judícium, et quæréntem fidem : et propítius ero ei. Quod si étiam, Vivit Dóminus, díxerint : et hoc falsò jurábunt. Dómine óculi tui respíciunt fidem : percussísti eos, et non doluérunt : attrivísti eos, et renuérunt accípere disciplínam : induravérunt fácies suas super terram, et noluérunt revérti. Ego autem dixi : Fórsitàn páuperes sunt et stulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, et loquar eis : ipsi enim cognovérunt viam Dómini, et judícium Dei sui : et ecce hi magis simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcircò percússit eos leo de silva, lupus ad vésperum vastàvit eos, pardus vígilans super civitátes eórum : omnis, qui egréssus fúerit ex eis, capiètur : quia multiplicátæ sunt prævaricatiónes eórum, confortátæ sunt aversiónes eórum. Super quo propítius tibi esse pótero? filii tui dereliquérunt me, et jurant in his, qui non sunt dii : saturávi eos, et mœcháti sunt, et in domo meretrícis luxuriabántur. Equi amatóres et in fœminas admissárii facti sunt : unusquísque ad uxórem próximi sui hinnièbat. Numquid super his non visitàbo, dicit Dóminus? et in gente tali non ulciscètur ánima mea? Ascéndite muros ejus, et dissipàte, consummatiónem autem nolite fácere. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres : Indúite vos sicut elécti Dei, sancti, et diléċti, víscera misericórdiæ, benignitàtem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, siquis advérsùs áliquem habet querèlam : sicut et Dóminus donàvit vobis, ita et vos. Super hæc ómnia, charitàtem habète, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estote. Verbum Christi hábitet in vobis abundántèr, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, in psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes in córdibus vestris Dómino. Et omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Jesu fácite, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, et facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamàmus : et te Deum nostrum deprecàmur; ut exáudias nos, et miseréberis nobis. ℣. A voce exprobrántis et obloquéntis à fácie inimíci et persequéntis. *Psalmus* XLIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem sæculórum et regem fatémur et Dóminum ; qui salútem in Jacob operàris; et in Israël jocúndà contemplatióne cognósceris ; dona salùtem méntibus nostris, deléndo peccáti offénsam de nostris consciéntiis : ut mens nostra te lumen veritàtis irradiàta aspíciat ; et in splendóre tuo, firmo fídei gressu permáneat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Ecce óculi Dómini super timéntes eum : et in eos, qui sperant in misericórdia ejus. Ut erípiat à morte ánimas eórum. ℣. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjùtor et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. *folio* 401.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus iis, qui tribulàto sunt corde : et húmiles spíritu salvàbit : nec derelínquet omnes qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberàbit eos Dóminus. *Psalm.* XXXIII.

℟. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserére nobis Dómine, miserére nobis : quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Multus est Dómine labor et dolor. Quis novit poténtiam iræ tuæ, aut præ timóre iram tuam dinumeràre? Convértere super servos tuos. *P.* Miserère. ℣. Glória, et honor. ℟. Ad te levàmus.

Preces. Miserère et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo; *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellàmur ácriùs, et pro delíctis obcæcàmur dúriùs; nec deflémus mala quæ commísimus; *P.* Quia. ℣. Rémove famem, et da imbrem grátiæ, fructuúmque largam præbe abundántiam, atque optàtam peccatórum véniam : *P.* Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor Altíssime; ne obruàmur repentínà morte : dum prostérnimur, non detur pœna; véniam da peccántibus : *P.* Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora : àffluat in nos charitàtis spíritus; quà eruàmur vitiórum lápsibus; *P.* Quia peccávimus tibi.

Capítula. Benedícat te, Dómine, in omni témpore ánima nostra : quia in fámulis tuis semper adest misericórdia tua : dùm nos et disciplínà córrigis, et indulgéntià foves : dùm percutiéndo sanas, et sanándo corróboras. Dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitàtem, pleníssimam percipiàmus in retributióne dulcédinem.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Zachariæ Prophétæ (*Cap.* VII, VIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Judícium verum judicàte, et misericórdias fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, et pupíllum, et ádvenam, et páuperem nolíte calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, et vertérunt scápulam recedéntes, et adgravavérunt aures suas ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, ne audírent legem, et verba quæ misit Dóminus exercituum in Spíritu sancto per manum prophetàrum priórum : et facta est indignátio magna à Dómino exercituum, et non audiérunt : sic clamàbunt, et non exáudiam, dicit Dóminus exercituum. Et di-

spérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt: et terra desoláta est ab eis, eò quòd non erat tránsiens et revértens: et posuérunt terram desiderábilem in desértum. Et factum est verbum Dómini exercítuum, dicens: Zelátus sum Sion zelo magno, et indignatióne magnâ zelátus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Revérsus sum ad Sion, et habitâbo in Hierúsalem: et vocábitur Hierúsalem Cívitas veritátis, et Mons Dómini exercítuum mons sanctificátus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhùc habitábunt senes et anus in platéis Hierúsalem: et viri báculus in manu ejus præ multitúdine diêrum. Et platéæ civitátis complebúntur infántibus et puéllis, ludéntibus in platéis ejus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Si difficile vidébitur in óculis reliquiárum pópuli hujus in diêbus illis, numquid in óculis meis difficile erit, dicit Dóminus exercítuum? Ecce ego salvábo pópulum meum de terra Oriéntis, et addûcam eos, et habitábunt in médio Hierúsalem: et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum in veritáte et justítia. ℟. Amen.

Antiphona 1. In te, Dómine, speravérunt patres nostri: Dómine speravérunt, et liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris; et hilaritèr nostris te animábus conjúnxeris: et quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eórum spei succédere; et paritáte horum, ætérnâ cum eis exsultatióne gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequátur nos **445** ómnibus diêbus vitæ nostræ: ℣. Et ut inhábitent in domo Dómini, in longitúdinem diêrum. *Psalmus* XXII.

Orátio. Hymnum novum, et dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamáre: ut tibi nos officii mérito regas; et super aquam refectiónis educándo convértas: ut te miseránte, et regímine tuæ grátiæ sustentémur; et aquâ refectiónis à contagióne peccáti lavêmur: tuáque deductióne ad te prótinus exsultántes perveniámus; tibíque acceptábili famulátu infatigabilitèr serviámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Revertátur ímpius à via sua mala, et iníquus cesset delínquere: et véniam ad vos in jocunditáte, dicit Dóminus. ℟. Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: divítiæ si fluant, nolíte cor appónere. *Psalmus* LXI.

℟. Numquid in nostra justítia fúndimus preces ante te Dómine? sed sperámus in misericórdia, quia sanctus es. *P.* Exáudi, Dómine, placáre Dómine: adténde, et fac: et noli tardáre. ℣. Deus Deus noster réspice in nos: quarè nos dereliquísti? longè à

A salúte nostra verba delictórum nostrórum. *P.* Exáudi Dómine. ℣. Glória et honor. *Reiterétur* ℟. Numquid.

Preces. Misericors Dómine, exáudi súpplices; *P.* Et miserêre. ℣. Excélse, perpétue, quæ póscimus tríbue: *P.* Et miserêre. ℣. Virtútis præsídio, Redémptor, defénde nos. *P.* Et miserêre. ℣. Supérna Poténtia, peccátis da véniam; *P.* Et Miserêre.

Orátio. Effundéntibus nobis coram te corda in oratióne, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi et miserêre; tibíque nos servitúros subde; et súbditis peccáto propítiâ benignitáte occúrre: fac nos iniquitáte rapínâ carêre; et divitiárum tuárum ornaménta conquírere: atque te concupíscere, te nosse, teque omni vitæ nostræ témpore Dóminum mereámur habêre.

B Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dicitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ascénde ad Dóminum tu, et Aaron, Nadab, et Abiu, et septuagínta senes ex senióribus Israël, et adorábitis procùl. Solúsque Móyses ascéndet ad Dóminum, et illi non appropinquábunt: nec pópulus ascéndat cum eo. Venit ergo Móyses et narrávit plebi ómnia verba Dómini, atque judícia: respondítque cunctus pópulus unâ voce: Omnia verba, quæ
C locútus est Dóminus, faciêmus. Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini: et manè consúrgens ædificávit altáre ad radícem montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israël. Et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos. Tulítque Móyses dimídiam partem sánguinis; et misit in cratéres: partem autem resíduam fudit super altáre. Assuméusque volúmen fœderis, legit audiénti pópulo: qui dixérunt: Omnia quæ locútus est Dóminus, faciêmus, et érimus obediéntes. Ille verò sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait: Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus super cunctis sermónibus his. Ascenderúntque Móyses et Aaron, Nadab et Abiu, et septuagínta de senióribus Israël: et vidérunt Deum:
D et sub pédibus ejus quasi opus lápidis sapphíri, et quasi cœlum, cum serénum est. Nec super eos qui procùl recessérunt de fíliis Israël, misit manum suam, viderúntque Dóminum, et comedérunt, ac bibérunt. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, et esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mandáta quæ scripsi: ut dóceas eos. Surrexérunt Móyses et Jósuë miníster ejus: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Expectáte hic dónec revertámur ad vos. Habétis Aaron et Hur vobíscum: si quid natum fúerit quæstiónis referétis ad eos. Cúmque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, et habitávit glória Dómini, super Sínai, tegens illum nubes sex diêbus: séptim

autem die vocâvit eum de médio calíginis. Erat spécies glóriæ Dómini, quasi ignis ardéntis super vérticem montis in conspéctu filiórum Israël. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem : et fuit ibi quadragínta dies, et quadragínta noctes. (*Cap.* xx. *Levítici.*) Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Custodíte præcépta mea, **446** et fácite ea : et sciétis, quia ego sum Dóminus qui sanctífico vos. ℟. Amen.

Léctio libri Joélis Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu. Et scíndite corda vestra, non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : quia benígnus ac miséricors est, pátiens et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítia. Quis scit si convertâtur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiónem, sacrifícium et libâmen Dómino Deo nostro? Cánite tubâ in Sion, sanctificâte jejúnium, vocâte cœtum, congregâte pópulum, sanctificâte Ecclésiam, coadunâte senes, congregâte párvulos, et sugéntes úbera : et egrediêtur sponsus de cubículo suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altâre plorâbunt sacerdótes minístri Dómini, dicéntes : Parce Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditâtem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes : quarè dicunt in pópulis : Ubi est Deus eórum? Zelâtus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit, et dixit Dóminus pópulo suo : Ecce ego mittam vobis fruméntum, vinum, et óleum, et replebímini : et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Hebræos (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Jesus, ut sanctificâret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeâmus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habêmus manéntem hîc civitâtem, sed futûram inquírimus. Per ipsum ergo offerâmus hóstiam laudis Dómino semper, id est, fructum labiórum confiténtium nomen ejus. Beneficéntiæ autem, et communiónis nolíte oblivísci : tálibus enim hóstiis promerêtur Deus. Obedíte præpósitis vestris, et subjícite eis. Ipsi autem pervígilant, quasi ratiónem de animâbus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, et non geméntes : hoc autem éxpedit vobis. Orâte pro nobis : confídimus enim quia bonam consciéntiam habêmus in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácite, ut quò celériùs restítuar vobis. Deus autem, qui edúxit à mórtuis pastórem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciâtis voluntâtem ejus, fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum : cui est honor, et glória in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hereditâtem tuam : A et rege eam, et extólle usque in sæculum. ℣. Ne simùl tradas me cum peccatóribus : et cum operántibus iniquitâtem. *Psalmus* XXVII.

Orátio. Clamántes ad te Dómine precâmur; ut in consolatióne nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas : salva plebem tuam, quam tu ipse creásti; et bénedic hereditâtem, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Da virtûtem, Dómine, pópulo tuo : et bénedic in pace plebem tuam. ℣. Afférte Dómino fílii Dei : afférte Dómino fílios ariêtum. Afférte Dómino glóriam et honórem. *Psalmus* XXVIII.

Orátio. Da Dómine virtûtem pópulo tuo contra ad- B versitâtum ómnium mala, plebémque tuam pacis conlatióne locuplêta : ut pro abundántia quiêtis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páritèr et honórem, malis vitæ hujus obliti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Esto nobis Dómine in Deum protectórem, et in locum munítum, ut salvos nos fácias. Quia firmaméntum meum, et refúgium meum es tu : et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me. *Psalmus* XXX.

Preces. Miserêre Dómine supplicántibus : *P.* Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creâtor ómnium, ad te precem dirígimus : *P.* Tu dona. ℣. Iram tuam C rémove : et quæ rogâmus, tríbue : *P.* Tu dona. ℣. Concêde nobis Dómine cópiam indulgéntiæ : *P.* Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam : *P.* Tu dona nobis.

Orátio. Esto nobis Dómine in Deum protectórem; ne íncolis obsidéntibus nostrârum intégritas méntium feriâtur : pro loco autem munito, tuum habêre mereâmur auxílium : Nam te nobis obumbránte, nulla vis valêbit inrúmpere : neque recéssus tentatiónum penetrâbit nostros sinus, si tu intrà èxtràque **447** adfúeris, et firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam in Nona, quæ dícitur per totum annum.

D *Ad Vésperum.*

Sol agnóvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est NOX.

℣. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salvos fac Dómine quiétos terræ. *Psalmus* LXXV.

℟. Dirigâtur, Dómine, orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : elevátio mánuum meârum *P.* Sacrifícium vespertínum. ℣. Pone Dómine custódiam ori meo : et óstium circumstántiæ lábiis meis. *P.* Sacrifícium. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Dirigâtur.

Hymnus. Benignitâtis fons. *fol.* 69. *Capítula.* Erubéscimus Dómine te. *Lauda.* Irascímini, et nolíte peccâre. Allelúia. *Quære fol.* 131.

IN TERTIA DIE.

Ad Matutinum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Domine. *Quære fol.* 68.

Antiphona 1. Exáudi de cœlo Dómine, et dimítte peccáta servis tuis, et pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine suávis, et mitis es; et multùm misericors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

Orátio. Deus suávis, ac mitis, multúmque invocántibus te misericors; oratiónem nostram áuribus pércipe, ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra erráta rémove: et ne humi proni reptêmus, ad te viséndum nos eréctos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias: ut auxiliêris nobis, festína. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedùcis velut ovem Joseph. Qui sedes super chérubim, appáre. *Psalmus* LXXIX.

Orátio. Dómine virtútum, oratiónes servórum tuórum non irátus sed placátus áccipe: vel quod nos oráre opórteat, dignáre monstráre: eósque æternitátis cibo confórta, quos panis lachrymárum contúrbat: et tam mensurábili fletu flúmina lachrymárum óculi fluant; ut miseratiónum tuárum cópiam, crimínibus elísis, infléctant; quique Redemptóris nostri advéntum treméntes pavêmus, ejus gloriósum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplêmur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Dómine Deus noster exáudi nos: propítius esto, et salva nos, ℟. Citò nos prævéniat misericórdia tua: quia páuperes facti sumus nimis. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed vitæ reátus, vexatióque jactátos árguit, vel consciéntia facinorum, vel últio peccatórum: líbera nos propter nomen tuum; et propítius esto peccátis nostris propter glóriam tuam: ut cùm utrámque rem propter te féceris, et sólitá pópulum tuum pietáte respéxeris; glória tibi detur ex liberatióne, et propitiátio nobis tuo accédat ex nómine. ℟. Amen.

Per.

℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiáre in malis, quæ quotidiè adcréscunt super nos: ℣. Défecimus in ira tua, et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam. ℣. Glória, et *Reiterêtur* ℟. Deprecêmur.

In Laúdibus.

Antiphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos Dómine. *Quære fol.* 81.

Ad Cánticum. Antiphona. Tu Dómine in ætérnum.

Cánticum. Meménto Dómine quid factum sit nobis. *fol.* 206. *In loco.* Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

A *Matutinárium.* Exórtum est in ténebris. *Quære fol.* 69.

Lauda. Montes, et colles: ligna fructífera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* XXXVI).

℟. Deo grátias.

Miserêre nostrí Deus ómnium, et réspice nos, et osténde lumen miseratiónum tuárum: et immítte timórem tuum super gentes, quæ non exquisiérunt te, et cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, sic in conspéctu nostrórum magnificáberis in illis, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus quóniam non B est Deus præter te Dómine. Transi, ínnova, et immúta mirabília. In ira flammæ devoréntur **448** peccatóres; et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem. Cóntere caput príncipum inimicórum, dicéntium: Non est álius præter nos. Cóngrega omnes tribus Jacob: et cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua: et hereditábis eos, sicut ab inítio. Miserêre plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum; et Jacob, quem coæquásti primogénito tuo. Miserêre civitáti sanctificatiónis tuæ Hierúsalem, civitáti requiéi tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, et glóriâ tuâ pópulum tuum. Da testimónium, quia ab inítio creatúræ tuæ sunt, et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt nómine tuo prophétæ prióres. Da mercêdem C sustinéntibus te, et prophétæ tui fidéles inveniúntur: et exáudi oratiónes servórum tuórum. Secúndùm benedictiónem tuórum da pópulo tuo, et dírige nos in justítiam, et sciant omnes qui inhábitant terram, quia tu es Deus conspéctor sæculórum. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitátis fons. *fol.* 69. *Capítula.* Erubéscimus Dómine. *Lauda.* Irascímini, et nolíte peccáre. Allelúia. *fol.* 131. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 117.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. *Quære f.* 96.

Lectio libri Deuteronómii (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locútus est Móyses ad omnem D cœtum filiórum Israël, et dixit ad eum: Obsérva et audi ómnia quæ ego præcípio tibi, ut benè sit tibi et filiis tuis post te in sempitérnum, cùm féceris quod bonum est et plácitum in conspéctu Dómini Dei tui. Quandò disperdíderit Dóminus Deus tuus ante fáciem tuam gentes, ad quas ingrediêris possidéndas, et possédéris, atque habitáveris in terram eórum: cave ne imitêris eas, postquàm fúerint te introeúnte subvérsæ, et requíras cærimónias eórum. Non fácias simíliter Deo Dómino tuo. Quod præcípio tibi, hoc tantùm fácito Dómino: ne addas quicquam, nec mínuas. (*Cap.* XIII.) In toto corde, et in tota ánima vestra Dóminum Deum vestrum sequímini, et ipsum timéte, mandáta illius custodíte, et audíte vocem: ipsi serviétis, et ipsi adhærébitis, ut

avertâtur Dóminus ab ira furóris sui, et misereâtur A tui, multiplicétque te sicut jurâvit pátribus tuis, quandò audíeris vocem Dómini Dei tui, custódias ómnia præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, ut fácias quod plácitum est in conspéctu Dómini Dei tui. (*Cap.* XIV.) Fidéles estóte Dómino Deo vestro: non vos incidêtis, nec faciêtis calvítium super mórtuo. Quóniam pópulus sanctus es Dómino Deo tuo: et elêgit ut sis ei in pópulum peculiârem de cunctis géntibus quæ sunt super terram. Peregríno, qui intrà portas tuas est, da ut cómedat, aut vende ei: quia tu pópulus sanctus es Dómini Dei tui: ut discas timêre Dóminum Deum tuum omni témpore, ut cómedant et saturabúntur: ut benedîcat tibi Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuârum quæ féceris. (*Cap.* XV.) Civem et propínquum repeténdi non B habêbis potestâtem. Et omnînò indígens mendîcus inter vos non erit: ut benedîcat tibi Dóminus in terram, quam traditúrus est tibi in possessiónem. Si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, et custodíeris univérsa quæ ejus sunt, quæ ego præcípio tibi hódiè, ut pollícitus es: fœnerâbis géntibus multis, et ipse à nullo accípies mútuum: dominâberis natiónibus plúrimis, et tui nemo dominábitur. Cave ne fortè subrépat tibi ímpia cogitátio: ne avértas óculos tuos à páupere fratre tuo, nolens ei quod póstulat mútuum commodâre: ne clamet contra te ad Dóminum, et fiat tibi in peccâtum. Sed dabis ei: nec ages quíppiam cállidè in ejus necessitátibus sublevándis: ut benedîcat tibi Dóminus C Deus tuus in omni témpore, in cunctis ad quæ manum míseris. Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ: idcircò ego præcípio tibi, ut apérias manum fratri tuo egéno et páuperi, qui tecum versâtur in terra: ut benedîcat tibi Dóminus Deus in cunctis opéribus tuis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LIX).

℟. Deo grátias.

Ecce non est adbreviâta manus Dómini ut salvâre néqueat, neque adgravâta est auris ut non áudiat: Sed iniquitátes vestræ divisérant inter vos et Deum vestrum, et peccâta vestra abscónderant fáciem ejus à vobis ne exáudiat. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, et dígiti vestri iniquitâte: lábia vestra locúta sunt mendácium, et lingua vestra ini- D quitátem fatêtur. Non est qui ínvocet justítiam, nec est qui júdicet verè: sed confídunt in níhilo, et loquúntur vanitátes: concepérunt labórem, et peperérunt iniquitâtem. Ova áspidum rupérunt, et **449** telas aráneæ texuérunt: qui coméderit de ovis eórum, moriêtur: et quod confótum ex eo, erúmpet in régulum. Telæ eórum non erunt in vestiméntum, neque operiéntur vestiméntis suis: ópera eórum ópera inutília; opus iniquitâtis in mánibus eórum. Pedes eórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem innocéntem: cogitatiónes eórum cogitatiónes inútiles: vástitas et contrítio in viis eórum. Viam pacis nesciérunt, et non est judícium in gréssibus eórum: sémitæ eórum incurvâtæ sunt eis: omnis qui calcat in eis, ignórat pacem. Propter hoc elongâtum est judícium à vobis, et non apprehéndet vos justítia: expectávimus lucem, et ecce ténebræ; splendórem, et in ténebris ambulávimus. Palpávimus sicut cæci paríetem, et quasi absque óculis adtrectávimus: impégimus merídie quasi in ténebris, et calíginósi quasi mórtui. Rugiêmus quasi ursi omnes, et quasi colúmbæ meditántes gemêmus: expectávimus judícium, et non est; salûtem, et elongâta est à nobis. Multiplicâtæ sunt enim iniquitátes nostræ coram te, et peccâta nostra respondérunt nobis: quia scélera nostra nobíscum, et iniquitátes nostras cognóvimus, peccâre et mentíri contra Dóminum: et avérsi sumus ne irêmus post tergum Dei nostri, ut loquerêmur calúmniam et transgressiónem: concépimus, et locúti sumus de corde verba mendácii. Et convérsum est retrórsùm judícium, et justítia longè stetit: quia córruit in platéa véritas, et æquitas non pótuit íngredi. Et facta est véritas in oblivióne: et qui recéssit à malo, prædæ pátuit: et vidit Dóminus, et malum appáruit in óculis ejus, quia non est judícium: et vidit quia non est vir: et aporiâtus est, quia non est qui occúrrat: et salvâvit sibi bráchium sanctum suum, et justítia ejus ipsa confirmâvit eum. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apóstoli ad Gálatas (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Fratres, omnis lex in uno sermóne complétur: Díliges próximum tuum sicut te ipsum. Quod si ínvicem mordêtis, et comédítis: vidête ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambulâte, et desidéria carnis non perficiêtis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum: spíritus autem advérsùs carnem: hæc enim ínvicèm adversántur sibi: ut non quæcúmque vultis, illa faciâtis. Quod si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta autem sunt ópera carnis: quæ sunt fornicátio, immundítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, hæreses, invídiæ, homicídia, ebríetas, comessatiónes, et his simília: quæ dico vobis, sicut et prædíxi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritûs est: cháritas, gáudium, pax, longanímitas, bónitas, benígnitas, fides, modéstia. Advérsùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, et concupiscéntiis. Si vívimus spíritu, spíritu ambulêmus. Non efficiâmur inânis glóriæ cúpidi ínvicèm provocántes ínvicèm invidéntes. (*Cap.* VI.) Fratres, etsi præoccupâtus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, compónite hujúsmodi in spíritu lenitâtis, considerans te ipsum, ne et tu tentêris. Alter altérius ónera portâte, et sic implébitis legem Christi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ante te, Dómine, omne desidérium nostrum: et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis. ℣. Ne derelínquas me Dómine Deus meus: ne discésseris à me. *Psalmus* XXXVII.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; A et gémitus noster non est abscónditus à te : præsta ergo, quæ desiderâmus; et parce, quæ géssimus : simúlque et fructum nostris tribue desidériis ; et véniam concède peccâtis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Humiliâta est in púlverem ánima nostra : adhæsit in terra venter noster : Exsúrge, quare obdórmis Dómine? exsúrge, et ne repéllas nos in finem. *Psalmus* XLIII.

℣. Deus áuribus nostris audívimus, et patres nostri annuntiavérunt nobis.

Orátio. Rex Deus noster, qui mandas salûtem Jacob, insurgéntium in nos tentatiónum ímpetus, tui nóminis majestâte devínce : et insidiántium inimicórum láqueos bráchii tui virtûte confrínge : ut qui B cordis secrêta cognóscis ; consciéntiæ máculas ábluas; fidem nostram in te firmam effícias; humilitâtem placâtus inténdas ; et in defensióne nostri semper exsúrgas. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificâbor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatióne invocásti me, et liberávi te, et exaudívi te in abscóndito tempestâtis. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram à solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decóris ejus. *Psalmus* XLIX.

℟. Custódi Dómine ánimas nostras, quia sanctus es : **450** salvum fac pópulum tuum, Deus, sperántem in te. C Quia tu suâvis, ac mitis es ; et multùm miséricors *P.* Invocántibus te. Auribus pércipe oratiónem nostram. ℣. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte coram ipso : et non sum decéptus. Negâvit consolári ánima mea. ℣. Prótege Dómine civitâtem istam, et esto adjûtor pópulo tuo, et libera nos ab ómnibus malis, quibus nos tradidísti. ℣. Dómine refúgium factus es nobis, à generatióne in generatiónem. Priúsquam fierent montes, aut firmarêtur orbis terræ ; à sæculo et in ætérnum tu es. ℣. Reddat tibi in memória, Deus, opus mánuum tuârum; ne recordâtus fúeris ómnibus sceléribus nostris : fac nobíscum propter nomen tuum. ℣. Glória, et honor.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, *P.* Redémptor, D peccántibus miserêre : ℣. Elíde nostrum fácinus, qui pro nobis es tráditus; *P.* Redémptor. ℣. Purífica nos à vítiis ; qui cœsus es álapis ; *P.* Redémptor. ℣. Qui pro nobis potâtus es felle, nos reple dulcédine; *P.* Redémptor. ℣. Accénde nos igne Crucis tuæ, quos redemísti sánguine ; *P.* Redémptor.

Orátio. Invocâmus te Dómine in die tribulatiónis, ut nos erípias, fidelque nutriméntis et nos créscere fácias : ut quod mente profícimus, tibi sérviat; et usus nostræ actiónis laus sit tui pérpetim nóminis.

Pater noster. A malo nos libera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Prophetia. Dómine miserêre nostri. *fol.* 434.

Antiphona 1. Audi Dómine deprecatiónem pópuli tui ; et cunctórum preces orántium in isto loco, Deus, de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suâvis, ac mitis es ; et multùm misericors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

Orátio. Salvos nos fac servos tuos, Dómine Deus noster, sperántes in te ; quia suâvis ac mitis multúmque misericors es : réspice in nos, ac miserêre nostri : ut nóminis tui magnitúdine cor nostrum lætêtur; te tímeat, ut lætêtur : deduc nos in via tua ; et ambulántes in veritâte tua consolâre adjutório, et ádjuva consolándo. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Tu nobis es, Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos : multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. ℣. Beâti, quorum remissæ sunt iniquitâtes : et quorum tecta sunt peccâta. *Psalmus* XXXI.

Orátio. Dona nobis Dómine peccatórum remissiónem, qui purgâtis præstas beatitúdinem : esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indúltor es libertâtis : et quia multa flagélla peccatórum in nobis, plâga inruénte, desæviunt, in te confidéndo circúmdari nos misericórdiâ tuâ sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Miserêre nobis Dómine, miserêre : quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *Psalmus* CXXII.

℟. Non est Deus præter te Dómine. Innova signa, et immûta mirabília. Miserêre plebi tuæ super quam invocâtum est nomen tuum. Miserêre civitâti sanctificatiónis tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis ; pro glória tua pópulum. ℣. Tu Dóminus noster suâvis, ac mitis es, pátiens, et cum omni misericórdia dispónens ómnia ; et si peccávimus in te; tui sumus expectántes misericórdiam tuam. ℣. Quique terrigínæ, ac fílii hóminum : simul in unum dives et pauper. ℣. Exáudi Dómine : placâre Dómine, adténde, et fac ; ne moréris propter temetípsum, Deus meus. ℣. Cognóscimus Dómine peccâta nostra, et iniquitâtes patrum nostrórum : peccávimus coram te; parce nobis Dómine. ℣. Miserêre Deus ómnium, quóniam ómnia potes, et dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Tu Dómine virtûtum cum tranquillitâte júdicas, et cum magna reveréntia dispónis ómnia. ℣. Ego sum Deus : ambulâte coram me, et estóte perfécti ; ut possideâtis terram hereditâtis vestræ. ℣. Ego sum, et pactum meum meum, dicit Dóminus. Convertímini ad me, et plángite : et ego consolâbor vos velócitèr. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Non est Deus.

Preces. Quos redemísti sánguine, *P.* Tuâ salva poténtiâ, Christe misericors : ℣. Pro quibus flagéllis cœsus addúctus es, *P.* Tuâ : ℣. Pro quorum crímine, Píssime, cruci affíxus es, *P.* Tuâ : ℣. Pro

quibus verberâtus, càpite percússus es, *P.* Tuâ : ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus; *P.* Tuâ salva poténtiâ.

Orátio. Miserére nobis Dómine; expectatióni nostræ quæsitum auxilium tribue : ut, qui superbó-
A rum repléti sumus contémptu, defensiónis tuæ munâmur auxílio.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Nonam dicátur, ut in Nona de secúnda Die Jejúnii præcedénti. fol. 445 et 446.

IN NOMINE DOMINI

INCIPIT

LIBER PRIMUS PSALMORUM

SECUNDUM DAVID PROPHETAM.

INCIPIT PRIMUS PSALMUS.

Prophetia de Domino Jesu Christo, sibe fructu justorum et interitu impiorum.

[I] Aña. *In lege Domini fuit voluntas eius die, ac nocte : in lege eius meditabitur.*

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit * et in catedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini fuit voluntas eius * et in lege eius meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est * secus decursus aquarum.

Quod fructum suum dabit in tempore suo : et folium eius non decidit * et omnia quæcumque fecerit, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic * sed tamquam pulbis, quem proicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgunt impii in iudicio * neque peccatores in consilio iustorum.

Quoniam nobit Dominus viam iustorum * et iter impiorum peribit.

II.

In finem Psalmus David.

Aña. *Nunc reges intelligite, erudimini omnes qui iudicatis terram : servite Domino in timore.*

Quare fremuerunt gentes * et populi meditati sunt inania?

Adstiterunt reges terræ * et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum eius.

Disrumpamus vincula eorum * et proiciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, inridebit eos * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua * et in furore suo conturbabit eos.

Diapsalma.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Syon montem sanctum eius * prædicans præceptum Domini.

Dominus dixit ad me : Filius meus es tu; * ego odie genui te.

B Pete a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite * erudimini omnes, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore * et exultate ei cum tremore.

Adpreendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus * et pereatis a via iusta.

Cum exarserit in brebi ira eius * beati omnes, qui confidunt in eum.

III.

Psalmus David, cum fugerit a facie Absalonis filii sui.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me?
C * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ * non est salus illi in Deo eius.

Diapsalma.

Tu autem, Domine, susceptor meus es * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamabi * et exaudibit me de monte sancto suo.

Diapsalma.

Ego dormibi, et quiebi, et resurrexi * quoniam Dominus suscitabit me.

Non timebo millia populi * circumdantis me :

Exurge Domine * salbum me fac Deus meus.

Quoniam tu percusisti omnes adversantes mihi
D sine causa * dentes peccatorum conteruisti.

Domini est salus * et super populum tuum benedictio tua.

IV.

Victori in Psalmis Cantici David.

Aña. *Quum invocarem te, exaudisti me : Deus iustitiæ liberasti me.*

[II] Quum invocarem te, exaudisti me, Deus, justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti me.

Miserere mei, Domine : * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo grabes corde : * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Diapsalma.
oniam magnificabit Dominus sanctum
ninus exaudiet me dum clamabero ad

, et nolite peccare; * quæ dicitis in
tris, et in cubilibus vestris compungi-

Diapsalma.
sacrificium iustitiæ, et sperate in Do-
i dicunt, quis ostendit nobis bona?
est super nos lumen vultus tui Domine *
am in corde meo.
s frumenti, vini, et olei sui * multipli-

s idipsum dormiam, et requiescam *
Domine, singulariter in spe constitui-

V.
pro hereditatibus. Canticum David.
exaudies vocem meam, Domine : mane et adorabo te.
auribus percipe, Domine, intellige cla-
n * intende voci orationis meæ,
, et Deus meus * quoniam ad te orabo,

dies vocem meam * mane adstabo tibi,

u es Deus nolens iniquitatem * non ha-
te malignus, neque permanebunt iniusti
tuos.
nine omnes, qui operantur iniquitatem
, qui locuntur mendacium.
guinum, et dolosum abominabit Domi-
utem in multitudine misericordiæ tuæ
ntroibo in domum tuam : adorabo ad
ctum tuum in timore tuo.
educ me in iustitia tua propter inimicos
in conspectu tuo viam meam.
non est in ore eorum veritas * cor eorum

patens est guttur eorum * linguis suis
ant.
os Deus * decidant a cogitationibus suis.
multitudinem impietantium eorum ex-
quoniam exacerbaberunt te, Domine.
omnes, qui sperant in te : in æternum
et inhabitabis in eis * et gloriabuntur in
ui diligunt nomen tuum.
tu Domine, benedices iustum : * Domine,
onæ voluntatis tuæ coronasti nos.

VI.
psalmis super octaba. Canticum David.
in ira tua arguas me, Domine.
e in ira tua arguas me * neque in furore
s me.
mei, Domine, quoniam infirmus sum *
omine.
turbata sunt ossa mea * et anima mea
valde.
omine, usquequo convertere, et eripe

A animam meam * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laborabi in gemitu meo, lababo per singulas noctes lectum meum * lacrimis stratum meum rigabo.

Turbatus est præ ira oculus meus * inveterabi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem : quoniam exaudibit Dominus vocem fletus mei * exaudibit Dominus deprecationem meam : Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et confundantur omnes inimici mei * avertantur retrorsum, et confundantur valde velociter.

VII.

B Psalmus David, quem canebat Domino pro verbis Cusi filii gemini.

Aña. *Iustum adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.*

Domine Deus meus in te sperabi * libera me ab omnibus persequentibus me, et eripe me.

Ne quando rapiat, ut leo, animam meam * dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

[III] Domine, Deus meus si feci istud : si est iniquitas in manibus meis; si reddidi retribuentibus mihi mala * decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat eam, et conculcet in terra vitam meam * et gloriam meam in pulverem deducat.

Diapsalma.

C Exurge Domine in ira tua * et exaltare in finibus inimicorum tuorum.

Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti : et sinagoga populorum circumdabit te * et propter hanc in altum regredere, Domine.

Judica populos : iudica me, Domine, salbum me fac secundum iustitiam meam * et secundum innocentiam manuum mearum super me.

Consummetur nequitia peccatorum; * et dirige iustum scrutans corda, et renes Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et patiens * nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi convertamini, gladium suum vibrabit * arcum D suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis * sagittas suas ardentes et fecit.

Ecce parturit iniustitia * concepit dolorem et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et fodit eum * et incidit in fobeam, quam operatus est.

Convertitur dolor eius in capite eius * et iniquitas eius in vertice ipsius descendit.

Confitebor Domino secundum iustitiam eius * et psallam nomini Domini altissimi.

VIII.

In finem pro torcularibus Psalmus David.

Aña. *Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra.*

Domine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elebata est magnificentia tua supra cœlos * ex ore infantium, et lactantium perfecisti laudem.

Propter inimicos tuos * ut dextruas inimicum, et defensorem.

Quoniam videbo cœlos, opera digitorum tuorum * lunam, et stellas, quas tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es eius * aut filius hominis, quoniam visitas eum.

Minorasti eum paulo minus ab angelis * gloria, et honore coronasti eum : et constituisti eum super opera manum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius, obes, et boves * universa insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

IX.

Victori pro morte filii Canticum David.

Aña. *Lætabor, et exultabo in te, et psallam nomini tuo, Altissime.*

Confitebor tibi, Domine; in toto corde meo * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor, et exultabo in te * et psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum * infirmabuntur, et perient a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum, et causam meam * sedes super tronum, qui iudicas æquitatem.

Increpasti gentes, et periit impius * nomen eorum delesti in æternum, et in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt framea in finem * et civitates eorum dextruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu * et Dominus in æternum permanet.

Parabit in iudicio sedem suam * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate.

Iudicabit populos cum iustitia, et factus est Dominus refugium pauperum * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te omnes, qui noberunt nomen tuum * quoniam non derelinquis quærentes te, Domine.

Psallite Domino, qui habitatis in Syon * adnuntiate inter gentes mirabilia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorum, memoratus est * et non est oblitus orationes pauperum.

Miserere mei Domine, et vide humilitatem meam de inimicis meis * qui exaltas me de portis mortis, ut adnuntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Syon : exultabo in salutari tuo.

Infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt * in laqueo, quem occultaberunt, compreensus est pes eorum.

Cognoscitur Dominus iudicia faciens * in ope-

A ribus manuum suarum compreensus est peccator.

Convertantur peccatores * in infernum omnes [IV] gentes, qui oblibiscuntur Dominum.

Quia non in finem oblibiscetur pauperis * patientia pauperum non peribit in finem.

Aña. *Tibi derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor.*

℟. Exurge, Domine, non prævaleat homo * iudicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue, Domine, legislatorem super eos * ut sciant gentes, quoniam homines sunt.

Diapsalma.

Ut quid, Domine, recessisti longe * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

In supervia impii incenditur pauper * compreenduntur in cogitationibus suis, quas cogitant. B

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ * et qui inique gerit, benedicetur.

Exacerbavit Dominum peccator * secundum multitudinem iræ suæ requiret.

Non est Deus in conspectu eius * polluntur viæ eius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo non mobebor * a generatione in generatione sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo * sub lingua eius labor, et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem * oculi eius in pauperem respiciunt. C

Insidiatur in occultis, sicut leo in cubili suo * insidiatur, ut rapiat pauperem, rapere pauperem.

Donec adducat eum in conversatione sua, et in laqueo suo humiliabit eum * inclinabit se, et cadet, dum dominabitur pauperi.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus * avertit faciem suam, ne videat usque in finem.

Exurge, Domine Deus meus, et exaltetur manus tua * ne oblibiscaris pauperem in finem.

Cuius causa irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requiret Deus.

Vides quoniam tu laborem, et dolorem consideras * ut tradas eum in manibus tuis.

D Tibi derelictus est pauper * pupillo tu eris adiutor.

Conteres brachia peccatoris, et maligni * requiretur delictum eius, nec invenietur.

Regnabit Dominus in æternum et in sæculum sæculi * peribitis gentes de terra eius.

Desiderium pauperum exaudibit Dominus * deprecationes cordis eorum exaudibit auris tua.

Iudicare pupillo, et humili * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

X.

In finem Psalmus David.

Aña. *Quoniam iustus Dominus, et iustitiam dilexit æquitatem vidit vultus eius.*

In Domino confido * quomodo dicitis animæ meæ transmigra in monte sicut passer.

Quoniam ecce peccatores tetenderunt arcum * paraberunt sagittas suas in faretra, ut sagittent in obscuro rectum corde?

Quoniam quem tu perfecisti, ipsi destruxerunt: * iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo * Dominus in cœlo sedes eius: oculi eius in pauperem respiciunt.

Palpebra eius interrogat filios hominum: Dominus interrogat iustum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluit super peccatores laqueus ignis * sulfur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, et iustitiam dilexit * æquitatem vidit vultus eius.

XI.

In finem pro octaba. Psalmus David.

Aña. *Propter miserias inopum, et gemitus pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.*

Salbum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus * quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum * labia dolosa in corde, et de corde locuti sunt mala.

Disperdat Dominus universa labia dolosa * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt: Lingua nostra magnificabimur * labia nostra a nobis sunt: quis noster est Dominus?

Prop'er miserias inopum, et gemitus pauperum * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam super salutarem meum * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini eloquia casta * argentum igne examinatum terræ purgatum septuplum.

Tu, Domine, serbabis nos, et custodies nos a generatione hac * in æternum.

In circuitu impii ambulabunt * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

XII.

In finem Psalmus David.

[v] Aña. *Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.*

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * quousque avertis faciem tuam a me?

Quandiu ponam consilium in animam meam * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur * inimicus meus super me?

Respice, et exaudi me, Domine Deus meus * inlumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte:

Ne quando dicat inimicus meus: * Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero * ego autem in tua misericordia sperabo.

Exultabit cor meum in salutari tuo * cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, et psallam nomini Domini altissimi.

XIII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Tu Deus noster es?*

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est, qui faciat bonum: non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt: simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Venenum aspidum sub labiis eorum * quorum os maledictione et amaritudine plenum est.

Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem: contritio, et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non agnoberunt * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem,

Qui devorant plebem meam, sicut cibum panis: Dominum non invocaberunt * illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est * consilium inopis confudisti, quoniam Deus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel * in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, et exultet Israel.

XIV.

Psalmus David.

Aña. *Quis habitabit, Domine, in tabernaculo tuo, aut quis requiescit in monte sancto tuo?*

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescit in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam: qui loquitur veritatem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua: nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximum suum * ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem Dominum magnificat.

Qui iurat proximo suo, et non decipit eum * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc * non commobebitur in æternum.

XV.

Titulus inscriptione Psalmus David.

Aña *Dixi Domino: Deus meus es tu.*

Conserva me, Domine, quoniam in te sperabi, dixi Domino: * Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non indiges.

Sanctis qui in terra sunt eius * mirificavit omnes voluntates suas inter illos.

Multiplicatæ sunt enim infirmitates eorum * post te acceleraberunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus * nec memor ero nomina illorum per labia mea. A

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei * tu es, qui restituisti mihi hereditatem meam.

Funes ceciderunt mihi in præclaris * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Domino, qui mihi tribuit intellectum * insuper et usque ad noctem increpaberunt me renes mei.

Prævidebam Dominum in conspectu meo semper * quoniam a dextris est mihi, ne unquam commobear.

Propter hoc delectatum est cor meum, et exultabit lingua mea * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in infernum * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. B

Notas mihi fecisti vias vitæ * adimplebis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem.

XVI.

In finem Oratio ipsi David.

[VI] Aña. *Exaudi Deus iustitiam meam, intende deprecationem meam, auribus percipe, Domine, orationem meam.*

Exaudi, Deus, iustitiam meam, intende deprecationem meam, * auribus percipe orationem meam, et non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat * oculi mei videant æquitatem.

Probasti cor meum, et visitasti * noctem igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas. C

Ut non loquatur os meum opera hominum * propter verba labiorum tuorum ego custodibi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis * ut non mobeantur vestigia mea.

Ego clamabi, quia exaudisti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui salbos facis sperantes in te * a resistentibus dexteræ tuæ.

Aña. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi; sub umbra alarum tuarum protege me.

℟. A facie impiorum, qui me afflixerunt : inimici mei animam meam circundederunt * adipe suo concluserunt : os eorum locutum est superbia. D

Proicientes me nunc circundederunt * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me, sicut Leo paratus ad prædam * et sicut catulus Leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eos, et subverte illos * eripe animam meam ab impio, frameam tuam de manu inimicorum.

Domine, a paucis a terra dispertire eos * et supplanta eos in vita ipsorum.

De absconditis tuis adimpletus est venter eorum * saturati sunt desideriis, et reliquerunt, quæ superfuerunt parvulis suis.

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo * satiabor, dum manifestabitur gloria tua.

XVII.

Victori servo Domini David, qui locutus est ad Dominum verba cantici hujus in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, et de manu Saul, et ait :

Aña. *Virtus mea : diligam te, Domine, firmamentum meum.*

Diligam te, Domine * virtus mea.

Dominus firmamentum meum, et refugium meum * et liberator meus.

Deus meus adiutor meus, et sperabo in eum * protector meus, et cornu salutis meæ, et redemptor meus.

Laudans invocabi Dominum * et ab inimicis meis salvus ero.

Circundederunt me gemitus mortis * et torrentes iniquitatis conturbaberunt me.

Dolores inferni invenerunt me * prævenerunt me laquei mortis.

Et in tribulatione mea invocabi Dominum * et ad Deum meum clamabi.

Et exaudibit de templo sancto suo vocem meam * et clamor meus in conspectu eius, et introibit in aures eius.

Respexit, et commota est, et contremuit terra * et fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est ei Deus.

Ascendit fumus in ira eius * et ignis a facie eius exardescit.

Carbones succensi sunt ab eo : et inclinavit cœlos, et descendit * et caligo sub pedibus eius.

Ascendit super Cherubin * et volavit.

Volavit super pennas ventorum, et posuit tenebras latibulum suum * in circuitu eius tabernaculum eius : tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu eius nubes transierunt * grando, et carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus * et altissimus dedit vocem suam.

Misit sagittas suas, et dissipavit eos * et fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum * et revelata sunt fundamenta orbis terræ.

Ab increpatione tua, Domine * et ab spiratione spiritus iræ tuæ.

Misit e summo, et accepit me et adsumsit me de multitudine aquarum * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis fortissimis * et ab his, qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ ; * et factus est Dominus protector meus.

Et produxit me in latitudine ; * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis potentibus ; * et ab insurgentibus in me eripuit me.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam * et secundum innocentiam manuum mearum retribuit mihi.

[VII] Quia custodibi vias Domini; * nec impie gessi a Deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt semper; * et iustitias eius non repputi a me.

Et ero immaculatus coram eo; * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam; * et secundum innocentiam manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Quum sancto sanctus eris; et cum viro innocente innocens eris * et cum electo electus eris, et cum perverso subverteris.

Quoniam tu populum humilem salbum facies; * et oculos superborum humiliabis.

Aña. *Quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus qui præcinxit me virtutem.*

℟ Quoniam tu inluminas lucernam meam, Domine * Deus meus inlumina tenebras meas.

Quoniam a te eripiar a tentatione; * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus inpolluta via eius: eloquia Domini igne examinata * protector est omnium sperantium in eum.

Quoniam quis Deus præter Dominum * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtutem * et posuit immaculatam viam meam.

Qui perficit pedes meos tamquam cervi * et super excelsa statuit me.

Qui docet manus meas ad prælium * posuisti ut arcum æreum brachia mea.

Dedisti mihi protectionem salutis tuæ * et dextera tua, Deus, suscepit me, et disciplina tua ipsa me docebit, et doctrina tua diriget me in finem.

Dilatasti gressus meos subtus me * et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et compreendam illos: et non revertar donec deficiant * affligam illos nec potuerunt stare: cadent subtus pedes meos.

Præcinxisti me virtutem ad bellum * supplantasti omnes insurgentes in me subtus me.

Et inimicorum meorum dedisti mihi dorsum * et odio me habentes disperdidisti.

Clamaberunt, nec erat, qui salbos faceret ad Dominum * nec exaudibit eos.

Comminuam illos, ut pulberem ante faciem venti * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi * constitues me in caput gentium.

Plebs, quem non cognobi, serbivit mihi * obauditu auris obaudibit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi * filii alieni inveteraverunt, et claudicaverunt a semitis tuis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus * et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictam mihi * et subdedisti populos sub me.

Liberator meus Dominus de gentibus iracundis, et A ab insurgentibus in me exaltabis me * a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam nomini tuo.

Magnificans salutem Regis ipsius, et faciens misericordiam Christo suo David; * et semini eius usque in sæculum.

XVIII.

Victori Canticum David.

Aña. *Præceptum Domini lucidum inluminans oculos.*

Cœli enarrant gloriam Dei * et opera manuum eius adnuntiat firmamentum.

Dies diei eructuat verbum * et nox nocti indicat scientiam.

B Non sunt loquelæ, neque sermones * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exibit sonus eorum; * et in fines orbis terræ verba illorum.

In sole posuit tabernaculum suum * et ipse tamquam sponsus procedens e thalamo suo.

Exultabit ut gigans ad currendam viam: e summo cœlo egressio eius * et occursum eius usque ad summum eius, nec est, qui se abscondat a calore eius.

Lex Domini inrepreensibilis convertens animas: * testimonium Dei fidele sapientiam præstans parvulis.

Iustitiæ Domini rectæ lætificantes corda * præceptum Domini lucidum inluminans oculos.

C Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi * iudicia Dei vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, et lapidem preciosum multum * et dulciora super mel, et favum.

Etenim servus tuus custodit ea * in custodiendo illa retributio multa.

Delicta quis intelligit? * ab occultis meis munda me Domine, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominata; tunc immaculatus ero * et mundabor a delicto maximo.

[VIII] Et erit, ut complaceant eloquia oris mei * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus * et redemtor meus.

XIX.

Victori Canticum David.

D Aña. *Protegat te nomen Dei Jacob, mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion tueatur te.*

Exaudiat te Dominus in die tribulationis * protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui * et holocaustum tuum pingue fiat.

Diapsalma.

Tribuat tibi Dominus secundum cor tuum * et omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo * et in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognobi, quoniam salvum faciet Dominus Christum

suum, et exaudiet eum de cœlo sancto suo * in potentatibus salus dexteræ eius. A

Hii in curribus, et in equis * nos autem in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt * nos vero resurreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem * et exaudi nos in quacumque die invocaberimus te.

XX.

In finem Psalmus David.

Aña. *Exaltare Domine in virtute tua, cantabimus, et psallimus virtutes tuas.*

Domine in virtute tua lætabitur rex * et super salutare tuum exultabit vecmenter.

Desiderium animæ eius tribuisti ei * et deprecationem labiorum eius non fraudasti eum. B

Quoniam prævenisti eum in benedictione dulcedinis * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petit, et tribuisti ei * longitudine dierum in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salute tua * gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictione in sæculum sæculi * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperabit in Domino * et in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis * in tempore vultus tui. C

Dominus in ira sua conturbabit eos * et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaberunt in te mala * cogitaberunt consilium, quod non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsum * et in reliquiis tuis præparare vultum illorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua * cantabimus, et psallimus virtutes tuas.

XXI.

In finem pro susceptione matutina Psalmus David.

Aña. *Deus Deus meus respice in me, et ne derelinquas me.* D

Deus Deus meus respice in me quare me dereliquisti * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, nec exaudies * in nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas laus Israel * in te speraberunt patres nostri : speraberunt, et liberasti eos.

Ad te clamaberunt, et salvi facti sunt * in te speraberunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes qui videbant me, subsanabant me * locuti sunt labiis, et moberunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum * salbum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui eduxisti me de ventre * spes mea ab uberibus matris meæ.

In te iactatus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu * ne discedas a me, quoniam tribulatio proxima est, et non est, qui adiubet.

Circundederunt me vituli multi * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt in me os suum * sicut Leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusa sunt * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefiens * in medio ventris mei.

Exaruit sicut testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis * et in pulverem mortis deduxerunt me.

Quoniam circundederunt me canes multi * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos * et dinumeraberunt omnia ossa mea.

[IX] Ipsi vero consideraberunt, et conspexerunt me * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaberis auxilium tuum a me * ad defensionem meam respice.

Eripe a framea animam meam * et de manu canis unicam meam.

Libera me de ore Leonis * et a cornibus unicornuorum humilitatem meam.

Aña. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesiæ laudabo te, Domine.

℟ Qui timetis Dominum, laudate eum * universum semen Jacob, magnificate eum.

Timeat eum omne semen Israel * quoniam non sprebit neque dispexit preces pauperum.

Neque avertit faciem suam a me; * et dum clamarem ad eum exaudibit me.

Apud te laus mihi est in Ecclesia magna * vota mea reddam coram timentibus eum.

Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt dominum, qui requirunt eum * vivit cor eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum universi fines terræ * et adorabunt in conspectu eius omnes patriæ gentium.

Quoniam Domini est regnum * et ipse dominabitur genti.

Manducaberunt, et adoraberunt omnes divites plebis in conspectu eius * procedunt universi, qui descendunt in terra.

Et anima mea ipsi vivet, * et semen meum serviet illi.

Adnuntiabitur Domino generatio ventura * et adnuntiabunt cœli iustitiam eius, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Nam et si ambulem in medio umbræ mortis, non timebo mala : quoniam tu mecum es Deus.*

Dominus regit me, et nihil mihi deerit * et in loco viridi, ibi me conlocabit.

Super aquam refectionis edocabit me * animam meam ibi convertit.

Deduxit me super semitam iustitiæ * propter nomen suum.

Nam et si ambulem in medio umbræ mortis * non timebo mala * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum * et poculum tuum inebrians, quam præclarum est.

Et misericordia tua subsequatur me omnibus diebus vitæ meæ * ut inhabitem in domo Domini in longitudine dierum.

XXIII.

In finem Psalmus ipsi David. Prima Sabbati.

Aña. *Ipse super maria fundavit eam et super flumina præparavit illam.*

Domini est terra, et plenitudo ejus * orbis terrarum, et universi qui habitant in ea.

Ipse super maria fundavit eam * et super flumina præparavit illam.

Quis ascendit in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius ? * innocens manibus, et mundo corde.

Qui non accepit in vano animam suam * nec iuravit proximo suo in dolo.

Hic accipiet benedictionem a Domino * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium Dominum * requirentium faciem Dei Jacob.

Tollite portas principes vestras, et elebamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in prælio.

Tollite portas principes vestras, et elebamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * virtutum ipse est Rex gloriæ.

XXIV.

In finem Psalmus ipsi David.

Aña. *Deus meus in te confido, non erubescam.*

Ad te, Domine, lebabi animam meam * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque inrideant in me inimici mei * etenim universi, qui te expectant, non confundantur.

Confundantur iniqui * facientes vana.

Vias tuas, Domine, notas fac mihi * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me * quia tu es Deus salutaris meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine * et misericordiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.

Delicta iuventutis, et ignorantiæ meæ ne memineris * secundum magnam misericordiam tuam memor esto mei.

Propter bonitatem tuam Domine, quia dulcis, et

A rectus Dominus * propter hoc legem statuit delinquentibus in viam.

[x] Diriget mites in iudicio * docebit mansuetos vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas * requirentibus testamentum eius, et testimonia ipsius.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo * copiosum est enim.

Quis est homo, qui timeat Dominum * legem statuit ei in via, qua elegit.

Anima eius in bonis demorabitur * et semen eius hereditatem possidebit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum * et testamentum ipsius, ut manifestetur illi.

Oculi mei semper ad Dominum * quia ipse evellet

B de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei * quoniam unicus, et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt * de necessitatibus meis eripe me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum * et dimitte omnia peccata mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et eripe me * Domine non confundar, quoniam invocabi te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi * quoniam sustinui te, Domine.

Redime me Deus Israel * ab omnibus angustiis

C meis.

XXV.

Psalmus ipsi David.

Aña. *Domine dilexi decorem domus tuæ et locum gloriæ maiestatis tuæ.*

Iudica me Domine, quoniam ego in innocentiam meam ingressus sum * et in Deo sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me * ure renes meos, et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est * et complacui in veritate tua.

Non sedi in concilio vanitatis * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odio habui congregationes malignantium * et cum

D impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas * et circumdabo altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis tuæ * et enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ * et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis animam meam * et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt * dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentiam meam ingressus sum * redime me, et miserere mei.

Pes enim meus stetit in via recta * in ecclesiis benedicam Domino.

XXVI.

Psalmus David priusquam ungueretur.

Aña. *Inluminatio mea, et salus mea Dominus, quem timebo?*

Dominus inluminatio mea, et salus mea * quem timebo?

Dominus defensor vitæ meæ * a quo trepidabo?

Dum adpropinquant super me nocentes * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra * non timebit cor meum.

Et si insurgat in me prælium * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluntatem Domini * et protegar a templo sancto eius:

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui, in petra exaltavit me.

Nunc autem exaltavit caput meum * super inimicos meos.

Circuibo, et immolabo in tabernaculo eius hostiam iubilationis * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Aña. *Expecta Dominum, viriliter age, et confortetur cor tuum, et expecta Dominum.*

Exaudi Domine vocem meam, quam clamavi ad te * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixi cor meum * quæsivi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me * nec declines in ira a servo tuo.

Adiutor meus es tu, Domine * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me * Dominus autem adsumsit me.

Legem mihi statue Domine in via tua * et dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in manibus persequentium me * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

[xi] Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age * confortetur cor tuum, et expecta Dominum.

XXVII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Dominus adiutor meus, et Redemtor meus, et in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.*

Ad te, Domine, clamabi * Deus meus, ne sileas a me, et ero similis descendentibus in lacum.

Exaudi vocem deprecationis meæ dum oro ad te * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cum peccatoribus * et cum operantibus iniquitatem, ne perdideris me.

Cum his qui locuntur pacem cum proximo suo * mala autem sunt in cordibus eorum.

Da illis, Domine secundum opera eorum, et secundum nequitiam studiorum ipsorum * et secundum opera manuum illorum retribue illis, redde retributionem ipsorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt in opera Domini, et in operibus manuum suarum non consideraberunt, * destrue illos, nec ædificabis eos.

Benedictus Dominus, * quoniam exaudibit vocem deprecationis meæ:

Dominus adiutor meus, et redemtor meus * et in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.

Et refloruit caro mea * et ex voluntate mea confitebor illi.

Dominus fortitudo plebi suæ * et protector salutarium Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuæ * et rege eos, et extolle eos usque in sæculum.

XXVIII.

Psalmus David in consummationem Tabernaculi.

Aña. *In templo Domini omnes dicent gloriam, et sedebit Dominus rex in æternum.*

Afferte Domino filii Dei * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam, et honorem: afferte Domino gloriam nomini eius * adorate Dominum in aula sancta eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros, et confregit Dominus cedros Libani * et comminuit eos tanquam vitulum Libani, et dilectus sicut filius unicornuorum.

Vox Domini intercidentis flammam ignis * Vox Domini concutientis solitudinem, et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabit Dominus condensa * et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitabit * et sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit * et benedicet populum suum in pace.

XXIX.

In finem Psalmus David pro dedicationis domus Domini.

Aña. *Domine Deus meus clamabi ad te, et sanasti me.*

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamabi ad te * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferis animam meam * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus * et confitemini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniam ira in furore eius * et vita in voluntate ipsius.

Ad vesperum demorabitur fletus * et ad matutinum lætitia. A

Ego autem dixi in mea abundantia : * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem * avertisti faciem tuam a me, et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo * dum descendero in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis * aut adnunciabit veritatem tuam?

Audibit Dominus, et misertus est mei * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi * B concidisti saccum meum, et præcinxisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

XXX.

In finem Psalmus David.

Aña. In te Domine sperabi non confundar in æternum : in tua iustitia libera me, et eripe me.

[xii] Inclina ad me aurem tuam * et accelera, ut eripias me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu * et propter nomen tuum dux mihi eris, et enutries me, et educes me de laqueo, quem statuerunt mihi. C

Quoniam tu es protector meus, Domine * in manus tuas commendo spiritum meum.

Redemisti me Domine Deus veritatis * odisti omnes observantes vanitatem supervacue.

Ego autem in Domino sperabo * exultabo, et lætabor in tua misericordia.

Quia respexisti humilitatem meam, salbam fecisti de necessitatibus animam meam * nec conclusisti me in manus inimici.

Statuisti in spatioso loco pedes meos * miserere mei Domine, quoniam tribulor.

Conturbatus est præ ira oculus meus * anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea * et anni mei in gemitibus. D

Infirmatus est in paupertate vigor meus * et ossa mea conturbata sunt.

Præ omnibus inimicis meis factus sum opprobrium vicinis meis nimium : * et timor notis meis.

Omnes qui videbant me foris, fugiebant a me * excidi tanquam mortuus a corde, et factus sum, sicut vas perditum.

Quoniam audibi vituperationem multorum * circum habitantium me.

In eo dum congregarentur omnes simul adversum me, ut acciperent animam meam : consiliati sunt * ego vero in te sperabi, Domine.

Dixi : Tu es Deus meus in manibus tuis tempora mea * libera me : et eripe me de manibus inimicorum meorum, et a persequentibus me.

Aña. *Domine, non confundar, quia invocabi te.*

℟. Inlumina faciem tuam super servum tuum * et salvum me fac in tua misericordia.

Domine non confundar quoniam invocabi te * erubescant impii, et deducantur in infernum.

Muta efficiantur labia iniqua * quæ locuntur adversus iustum iniquitatem, in superbia, et contemptu.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te! * et perfecisti sperantibus in te, in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abditu vultus tui, a conturbatione hominum * proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam * in civitate circunstantiæ.

Ego autem in pavore meo proiectus sum a vultu oculorum tuorum * ideo exaudisti vocem deprecationis meæ, dum orarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti eius * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet his, qui abundanter faciunt superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum * omnes qui speratis in Domino.

XXXI.

In finem intellectus David.

Aña. *Exultatio mea Deus : redime me a circundantibus me.*

Beati quorum remissæ sunt iniquitates * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum * nec est in ore eius dolus.

Quoniam tacui inveteraverunt omnia ossa mea * dum clamarem tota die.

Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua * conversus sum in ærumna, dum confringitur spina.

Delictum meum ego agnosco; * et iniustitias meas non operui.

Dixi : Pronunciabo adversum me iniustitias meas Domino * et tu remisisti impietatem cordis mei.

Pro hoc orabit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non adproximabunt.

Tu mihi es refugium a pressura, quæ circumdedit me * exultatio mea redime me a circumdantibus me.

Intellectum dabo tibi, et instruam te * in via qua egredieris : firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, in quibus non est intellectus * in freno, et camo maxillas eorum constringe, qui non adproximant ad te.

Multa flagella peccatorum * sperantes autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate iusti, * et gloriamini omnes recti corde.

XXXII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Confitemini Domino in cithara, in psalterio decem chordarum psallite ei.*

Gaudete iusti in Domino * rectos decet conlaudatio.

[XIII] Confitemini Domino in cithara * in psalterio decem chordarum psallite ei.

Cantate ei canticum novum * bene psallite ei in iubilatione.

Quoniam rectus est sermo Domini * et omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam, et iudicium * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt * et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra * ab ipso autem commovebuntur universi, et omnes qui inhabitant orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium : reprobat autem cogitationes populorum, * et reprobat consilia principum.

Consilium vero Domini manet in æternum * cogitationes cordis eius in sæculum sæculi.

Aña. *Anima nostra patiens est in Domino, quoniam adiutor, et protector noster est.*

Beata gens cuius est Dominus Deus eorum * populum quem elegit Dominus in hereditatem sibi.

E cœlo respexit Dominus, et vidit omnes filios hominum * de præparato habitaculo suo respexit super omnes, qui inhabitant orbem.

Qui finxit singillatim corda eorum; * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvabitur rex per multitudinem virtutis suæ * nec gigans salvus erit in abundantia fortitudinis suæ.

Fallax equus ad salutem * in abundantia autem virtutis suæ non erit salus.

Ecce oculi Domini super timentes eum * et in eos qui sperant in misericordia eius.

Ut eripiat a morte animas eorum * et alat eos in fame.

Anima autem nostra patiens est in Domino quoniam adiutor, et protector noster est, * et in ipso lætabitur cor nostrum, et in nomine sancto eius speravimus.

Fiat, Domine, misericordia tua super nos * sicut speravimus in te.

XXXIII.

Psalmus David cum immutavit vultum suum coram Abimelec, et immisit eum, et dixit :

Aña. *Magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius in unum.*

Benedicam Domino in omni tempore * semper laus eius in ore meo.

A In Domino laudabitur anima mea * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum * et exaltemus nomen eius in unum.

Inquisibi Dominum, et exaudibit me * et ex omnibus angustiis meis eripuit me.

Accedite ad Dominum, et inluminamini * et vultus vestri non erubescent.

Iste pauper clamavit et Dominus exaudivit eum * et ex omnibus tribulationibus eius liberavit eum.

Immittit angelum Dominus in circuitu timentium eum * et eruet eos.

Gustate, et videte, quam suavis est Dominus * beatus vir, qui sperat in eum.

B Timete Dominum omnes sancti eius * quoniam nihil deest timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt * inquirentes autem Dominum non deficient omni bono.

Aña. *Redimet Dominus animas servorum suorum, et non derelinquet omnes, qui sperant in eum.*

Venite filii, audite me * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam * et cupit videre dies bonos?

Cohibe linguam tuam a malo; * et labia tua ne loquantur dolum.

Declina a malo, et fac bonum * inquire pacem, et sequere eam.

Oculi Domini super iustos * et aures eius ad preces

C eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaberunt iusti, et Dominus exaudibit eos * et ex omnibus tribulationibus eorum liberabit eos.

Iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes iustorum * et de his omnibus liberabit eos Dominus.

Dominus custodit omnia ossa eorum * et unum ex eis non conteretur.

Mors peccatorum pessima, * et qui oderunt iustum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum * et non derelinquet omnes qui sperant in eum.

D XXXIV.

Psalmus ipsi David.

Aña. *Dic animæ meæ, Domine : Salus tua ego sum.*

Iudica, Domine, nocentes me * et expugna impugnantes me.

[XIV] Adprehende arma, et scutum * et exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam, et conclude adversus eos, qui me persecuntur * dic animæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundantur, et revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur * qui cogitant mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciem venti * et angelus Domini affligens eos. A

Fiant viæ eorum tenebræ, et lubricum * et angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitu laquei sui * vane exprobraberunt animam meam.

Veniat illis laqueus, quem ignorant, et captio, quam occultaberunt, adpreendat eos * et in laqueo incidant in idipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, delectabitur super salutare eius * omnia ossa mea dicent : Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortioris eius * et egenum, et pauperem a deripientibus eum.

Exurgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me * et retribuebant mihi mala pro bonis, et sterilitatem animæ meæ. B

Ego autem cum mihi molesti essent, induebam me cilicio, et humiliabam in ieiunio animam meam * et oratio mea in sinu meo convertebatur.

Sicut proximum, et sicut fratrem nostrum, sic complacebam * tamquam lugens, et contristatus, ita humiliabar.

Adversum me lætati sunt, et convenerunt * congregati sunt in me flagella, et ignoraberunt.

Dissoluti sunt, nec conpuncti sunt, tentaberunt me, et deriserunt derisu * stridebant super me dentibus suis.

Domine, quando respicies, restitues animam meam a malefactis eorum * et a leonibus unicam meam. C

Aña. Confitebor tibi, Domine, in ecclesia magna : in populo grabi laudabo te.

℣. Non insultent in me, qui adversantur mihi inique * qui oderunt me gratis, et annuebant oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur * et super iram dolose cogitabant.

Dilataberunt in me os suum * dixerunt : Euge, euge : viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas * Domine, ne discedas a me.

Exurge, et intende iudicio meo * Deus meus, et Dominus meus in causam meam.

Iudica me secundum misericordiam tuam, Domine Deus meus, non supergaudeant in me inimici mei * nec dicant in corde suo : Euge, euge animæ nostræ : D nec dicant : devorabimus eum.

Erubescant, et confundantur, qui gloriantur malis meis * induantur pudore, et confusione, qui magna locuntur adversum me.

Exultent, et lætentur qui volunt iustitiam meam * et dicant semper : Magnificetur Dominus; qui volunt pacem servi eius.

Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

XXXV.

In finem Sermo Domini. Psalmus David.

Aña. *Intuo, Deus, lumine videbimus lumen.*

℣. Dixit iniustus, ut delinquat sibi : * non est timor Dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius * ut inveniret iniquitatem suam, et odium.

Verba oris eius iniquitas, et dolus : noluit intelligere, ut bene ageret * iniquitatem meditatus est in cubili suo.

Adstitit omni viæ non bonæ * malitiam autem non odibit.

Domine, in cœlo misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei * iudicia tua velut abyssus multa.

Homines, et iumenta salbos facies, Domine * multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum in protectione alarum tuarum sperabunt * inebriabuntur ab uberibus domus tuæ, et torrentem voluntatis tuæ potum dabis eis.

Quoniam apud te est, Domine, fons vitæ * et in lumine tuo videbimus lumen.

Prætendo misericordiam tuam scientibus te * et iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ * et manus peccatorum non moveant me.

Ibi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

XXXVI.

Psalmus huic David.

Aña. *Delectare in Domino, et dabit tibi petitiones cordis tui.*

Noli æmulari inter malignantes * neque æmulatus fueris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fœnum cito arescent * et sicut olera herbarum cito cadent.

[xv] Spera in Domino, et fac bonitatem * et inhabita terram, et pasceris in divitiis eius.

Delectare in Domino * et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela ad Dominum viam tuam, et spera in eum * et ipse faciet et educet tamquam lumen iustitiam tuam, et iudicium tuum sicut meridiem.

Subditus esto Domino, et obsecra eum * noli æmulari eum, qui prosperatur in via sua, et in hominem facientem iniquitatem.

Desine ab ira, et derelinque indignationem * ne æmuleris, ut nequiter facias.

Quoniam qui inique agunt exterminabuntur * nam qui expectant Dominum, ipsi hereditatem possidebunt terram.

Pusillum adhuc, et non erit peccator * et quæres locum eius, nec invenies.

Mansueti autem possidebunt terram * et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator iustum, et fremet super eum dentibus suis * Dominus autem inridebit eum, quoniam prospicit, quod veniet dies eius.

Gladium evaginaverunt peccatores * tetenderunt arcum suum, ut deiciant inopem, et pauperem, et trucident rectos corde.

Framea eorum intret in cor ipsorum * et arcus eorum conteratur. A

Melius est modicum iusto * super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur * confirmat autem iustos Dominus.

Nobit Dominus vias immaculatorum * et hereditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo * et in diebus famis saturabuntur.

Quoniam peccatores peribunt : inimici autem Domini statim ut honorabuntur, et exaltabuntur * deficientes, ut fumus, deficient.

Mutuatur peccator, et non solbet * iustus autem miseretur, et tribuet.

Quoniam benedicentes eum, possidebunt terram * B maledicentes autem illum, disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur * et viam eius cupiet nimis.

Cum ceciderit iustus, non conturbabitur * quoniam Dominus confirmat manus eius.

Aña. *Expecta Dominum, et custodi vias eius, et exaltabit te.*

Iunior fui, et senui, et non vidi iustum derelictum * nec semen eius egens panem.

Tota die miseretur, et fœnerat * et semen eius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum * et inhabita in sæcula sæculorum.

Quoniam Deus amat iudicium * et non derelinquet C sanctos suos, in æternum conservabuntur.

Iniusti puniuntur * et semen impiorum peribit.

Iusti hereditatem possidebunt terram * et inhabitabunt in sæcula sæculorum super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam * et lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei eius in corde ipsius * et non supplantabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum, et quærit perdere eum * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius, nec damnabit eum quum iudicabitur illi.

Expecta Dominum, et custodi vias eius, et exaltabit te, ut hereditet terram * cum pereant peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, et elevatum super D cedros Libani * Transibi, et ecce non erat : quæsibi eum, et non est inventus locus eius.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem * quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt * simul reliquiæ impiorum peribunt.

Salus autem iustorum a Domino * et protector eorum est in tempore tribulationis.

Et adiuvabit eos Dominus, et liberabit eos : et eripiet eos a peccatoribus, * et salvos faciet eos : quoniam speraberunt in eum.

XXXVII.

Psalmus David in commemoratione.

Aña. *Ante te omne desiderium meum Deus : et gemitus meus non est absconditus a te.*

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi * et confirmasti super me manum tuam, nec est sanitas in carne mea.

A vultu iræ tuæ : et non est pax ossibus meis * a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ superposuerunt caput meum * sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Computruerunt, et deterioraberunt cicatrices meæ * a facie insipientiæ meæ.

Miseriis afflictus sum, et turbatus sum usque [xvi] in finem * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam anima mea completa est inlusionibus * et non est sanitas in carne mea.

Incurbatus autem, et humiliatus sum usquequaque * rugiebam a gemitu cordis mei.

Ante te omne desiderium meum Deus * et gemitus meus non est absconditus a te.

Cor meum conturbatum est in me, et dereliquit me virtus mea * et lumen oculorum meorum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei adversum me adpropriaberunt, et steterunt * et proximi mei a longe steterunt.

Et vim fecerunt, qui quærebant animam meam : et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitatem * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem velut surdus non audiebam * et sicut mutus, qui non aperuit os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens * et non habens in ore suo increpationes.

Quoniam in te Domine, sperabi ; tu exaudies, Domine, Deus meus ; quia dixi : Ne umquam insultent in me inimici mei * et dum commoverentur pedes mei super me, magna locuti sunt.

Quoniam ego ad flagella paratus sum * et dolor meus contra me est semper.

Quoniam iniquitatem meam ego pronuncio * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivent, et confortati sunt super me * et multiplicati sunt, qui oderunt me inique.

Qui retribuebant mihi mala pro bonis : detrahebant mihi, * quia subsecutus sum iustitiam.

Ne derelinquas me Domine Deus meus * ne discedas a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

XXXVIII.

In finem pro Iditun Canticum David.

Dixi : Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea * posui ori meo custodiam, dum consistit peccator adversum me.

Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis * et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me ; et in meditatione mea exardescit ignis * locutus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Domine, finem meum * et numerum dierum meorum, quid est, ut sciam, quid desit mihi.

Ecce veteres posuisti dies meos * et substantia mea, tamquam nihil ante te est.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Diapsalma.

Quamquam in imaginem Dei ambulet homo, * tamen vane conturbabitur.

Thesaurizat, et ignorat, cui congreget ea, et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? * et substantia mea tamquam nihil ante te est semper.

Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me * obprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, et non aperui os meum * quoniam tu es, qui fecisti me.

Amobe a me plagas meas: * a fortitudine enim manus tuæ ego defeci in increpationibus.

Propter iniquitatem erudisti hominem * et tabescere fecisti, velut aranea animam eius.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Exaudi orationem meam et deprecationem meam * auribus percipe lacrymas meas, ne sileas a me.

Quod incola ego sum apud te in terra * et peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam eam et * amplius iam non ero.

XXXIX.

In finem Psalmus David.

Aña. *Expectans expectabi Dominum; et respexit me, et eduxit me de lacu miseriæ.*

Expectans expectabi Dominum, et respexit me et exaudibit deprecationem meam * et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fœcis.

Statuit supra petram pedes meos et direxit gressus meos * et inmisit in os meum canticum novum, hymnum Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius * et non respexit in vanitate, et insania falsa.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua * et in cogitationibus tuis non est quis similis tibi.

Adnunciabi, et locutus sum * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, et oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi; * holocausta etiam pro delicto non postulasti.

[xvii] Tunc dixi ecce venio * in capite libri scriptum est de me.

Ut faciam voluntatem tuam, Deus meus, volui * et legem tuam in medio cordis mei.

℟. Bene nunciabi iustitiam tuam, Domine, in ecclesia magna * ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu cognobisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo * veritatem tuam, et salutare tuum dixi.

Non celabi misericordiam tuam * et veritatem tuam a sinagoga multa.

Tu autem, Domine, ne elongaberis misericordias

A tuas a me * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus * comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui, ut viderem.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * et cor meum dereliquit me.

Complacuit Domino, ut eriperet me * Domine, in auxilium meum respice.

Confundantur, et revereantur omnes inimici mei * qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Avertantur retrorsum, et confundantur * qui cogitant mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

B Exultent, et lætentur in te omnes, qui quærunt te Domine * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum * Dominus curam habet mei.

Adiutor, et liberator meus es tu * Domine, ne tardaberis.

XL.

In finem Psalmus David.

Aña. *Ego dixi: Domine, miserere mei: sana animam meam, quia peccabi tibi.*

Beatus, qui intelligit super egenum, et pauperem * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum * et beatum faciat eum.

C Et emundet de terra animam eius * et non tradat eum in manus inimici eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius * universum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi: Domine, miserere mei * sana animam meam, quia peccabi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi * quando morietur, et peribit nomen eius.

Et ingrediebantur, ut viderent * vanum locutum est cor eorum * congregaberunt iniquitatem ipsi sibi.

Et egrediebantur foris * et loquebantur simul in unum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei * adversum me cogitaberunt mala mihi, verbum iniquum mandaberunt adversum me.

D Numquid qui dormit, non adiciet * ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperabi * qui edebat panes meos, ampliabit adversum me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me * et retribuam illis.

In hoc cognobi, quoniam voluisti me * quia non gaudebit inimicus meus super me.

Propter innocentiam autem meam suscepisti me * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo * et usque in sæculum: fiat, fiat.

INCIPIT LIBER SECUNDUS.

XLI.

In finem Psalmus David intellectus filiis Choree.

Aña. *Sitibit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.*

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitibit anima mea ad Deum vivum * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte * dum dicitur mihi quotidie : ubi est Deus tuus ?

Hæc memoratus sum * et effudit in me anima mea.

Quoniam ingrediar in locum tabernaculi admirabilis domus Dei * in voce exultationis, et confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ? * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, et Deo meo.

A meipso anima mea turbata est * propterea memor ero tui, Domine, de terra Jordanis, et Hermonis a monte modico.

[xviii] Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me ingressi sunt.

In die mandabit Dominus misericordiam suam * et in nocte declarabit.

Apud me oratio mea Deo vitæ meæ * dicam Deo : Susceptor meus es, quare me oblitus es, et quare me repulisti : et contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea, exprobraberunt me, qui tribulant animam meam * dum dicitur mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, et Deo meo.

XLII.

In finem Psalmus David ad Judæos.

Aña. *Emitte lucem tuam, Domine, et veritatem tuam.*

℣ Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta * ab homine iniquo, et doloso eripe me.

Quia tu es Deus meus, et fortitudo mea * quare me reppulisti, et contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea * exprobraberunt me qui tribulant animam meam.

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in monte sancto tuo, et in tabernaculo tuo.

Et introibo ad altare Dei mei * ad Dominum, qui lætificat iuventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me ?

A Spera in Domino quoniam confitebor illi * salutare vultus mei et Deo meo.

XLIII.

In finem filii Coree intellectus Psalmus David.

Aña. *Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, qui mandas salutem Jacob.*

Deus auribus nostris audibimus * et patres nostri adnunciaberunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum * in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos * afflixisti populos, et expulisti eos.

Non enim in gladio suo possidebunt terram * et brachium eorum non liberabit eos.

Sed dextera tua, et brachium tuum, et inluminatio
B vultus tui * quoniam complacuit tibi in illis.

Quia tu es ipse rex meus, et Deus meus * qui mandas salutem Jacob.

In te enim inimicos nostros ventilabimus * et in nomine tuo spernimus omnes insurgentes in nos.

Non enim in arcu meo sperabo * et gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos ex affligentibus nos * et eos, qui nos oderunt, confudisti.

In Deo laudabimus tota die * et in nomine tuo confitebimur in sæcula.

Diapsalma.

Nunc autem reppulisti, et sprevisti nos * et non egredieris Deus e virtutibus nostris.

C Avertisti nos retrorsum præ inimicis nostris * et qui nos oderunt, diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam obes escarum * et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos in obprobrium vicinis nostris * inlusione et derisu his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinem gentium * commotione capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est * et confusio vultus mei operuit me.

A voce exprobrantis, et obloquentis * a facie inimici, et persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, et obliti non su-
D mus te * et inique non egimus in testamento tuo : et non recessit retro cor nostrum, nec declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis * et operuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad deum alienum * nonne Deus requiret ista ? ipse enim nobit occulta cordis.

Quoniam propter te morti afficimur tota die * extimati sumus, ut obes occisionis.

Exurge : quare obdormis, Domine? * exurge, et A ne repellas nos in finem.

Quare faciem tuam avertis * obliviseeris inopiæ nostræ, et tribulationis nostræ.

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra * et hæsit in terra venter noster.

Exurge, Domine, adiuva nos * et libera nos propter nomen tuum.

XLIV.

In finem pro his qui incommutabuntur filiis Core intellectus Cantico pro dilecto.

[XIX] Aña. Eructuabit cor meum verbum bonum : *dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

Speciosus forma * præ filiis hominum.

Diffusa est gratia in labiis tuis : propterea bene- B dixit te Deus in æternum * accingere gladio tuo circa femur, potentissime.

Speciem, et pulchritudinem tuam intende * prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam* et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ acutæ potentissime * populi infra te cadent, viscera inimicorum regis.

Aña. *Sedes tua Deus in sæculum sæculi : virga æquitatis virga regni tui : dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem.*

℟. Sedes tua Deus, in sæculum sæculi * virga recta est virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consorti- C bus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis * a gradibus eburneis, ex quibus te delectaberunt filiæ regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis * in vestito deaurato, circumamicta varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populum tuum, et domum patris tui * quoniam concupibit rex speciem tuam.

Quia ipse est Dominus Deus tuus * et adorabunt eum filiæ Tyri in muneribus.

Vultum tuum deprecabuntur * omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filiæ regis ab intus * in fimbreis D aureis circumamicta varietate.

Afferentur regi virgines post eam * proxime eius adducentur tibi in lætitia, et exultatione : adducentur in templo regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii* constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, Domine * in omni progenie, et generatione.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum * et in sæculum sæculi.

XLV.

In finem pro filiis Coree, pro Idithun Psalmus David.

Aña. *Deus, nostrum refugium, et virtus adiutor in pressuris, quæ nos invenerunt nimis.*

Deus, nostrum refugium et virtus * adiutor in tribulationibus, quæ nos invenerunt nimis.

Propterea non timebimus, dum conturbabitur terra * et transferentur montes in corde maris.

Sonaberunt et turbatæ sunt aquæ eius * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei * sanctificabit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius non commovebitur * adiuvabit eam Deus aspectu suo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna * dedit vocem suam Altissimus, et mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

Diapsalma.

Venite, et videte opera Domini * quæ posuit prodigia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ * arcum conteret, et confringet arma : et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Dominus* exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

XLVI.

Victorum filiorum Coree secunda Sabbati Canticum David.

Aña. *Elegit nos hereditatem sibi rex magnus Dominus super omnem terram.*

Omnes gentes plaudete manibus * iubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Deus summus, terribilis* rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis * et gentes suppedibus nostris.

Elegit nos hereditatem suam * speciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilatione * Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite * psallite regi nostro psallite; quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter.

Regnabit Dominus super omnes gentes * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populi convenerunt cum Deo Abraham* quoniam dii fortes terræ nimium elevati sunt.

XLVII.

In finem Psalmus Cantici pro filiis Coree secunda Sabbati.

[XX] Aña. *Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templo tuo.*

Magnus Dominus, et laudabilis valde * in civitate Dei nostri in monte sancto eius.

Dilatans exultationes universæ terræ * mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in gradibus eius dinoscetur * cum suscipiet ea.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt * et convenerunt in unum.

Ipsi videntes tunc admirati, conturbati, et commoti sunt * timor adprehendit eos.

Ibi dolores sicut parturientis * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audibimus, ita et vidimus in civitate Domini virtutum * in civitate Dei nostri, Deus fundabit eam in sæcula.

Diapsalma.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam * in medio templo tuo.

Secundum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ * iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam * narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius * et distribuite gradus eius, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi * et ipse reget nos in sæcula.

XLVIII.

In finem filiis Coree Psalmus David.

Aña. Audite hæc omnes gentes auribus percipite, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ filii hominum * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo ad similitudinem aurem meam * aperiam in psalterio propositionem meam.

Ut quid timebo in die mala * iniquitas calcanei mei circumdedit me.

Qui confidunt in virtute sua * quique in abundantia divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimet, redimet homo * non dabit Deo placationem suam, nec pretium redemptionis animæ suæ.

Laborabit in æternum, et vivet in finem * quoniam non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens, et stultus peribunt * et relinquent alienis divitias suas.

Sepulcra eorum domus eorum in æternum * tabernacula eorum in omni progenie, et generatione.

Invocabunt nomina eorum in terris ipsorum * et homo in honore cum esset, non intellexit : comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via eorum in scandalum ipsis * et postea in ore suo benedicent.

Diapsalma.

Sicut oves in infernum depositæ : mors depascit eos : et obtinebunt eos iusti in matutinum, et auxilium eorum veterascet in infernum * a gloria eorum, et a gloria sua expulsi sunt.

Veruntamen Deus liberabit animam meam de manu inferni * cum acceperit eam.

Ne timueris cum dives factus fuerit homo * et quum multiplicata fuerit gloria domus eius

A Quoniam non cum morietur accipiet omnia * neque simul descendet cum eo gloria domus eius.

Quoniam anima eius in vita ipsius benedicetur * et confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibunt usque in progenie patrum suorum * et usque in æternum non videbunt lumen.

Et homo in honore cum esset, non intellexit * comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

XLIX.

In finem Psalmus David.

Aña. *Invoca me in die pressuræ : et eripiam te, et glorificabis me.*

Deus deorum Dominus locutus est * et vocavit terram.

B A solis ortu usque ad occasum * ex Sion species decoris eius.

Deus manifeste veniet * Deus noster et non silebit.

Ignis ante eum ardebit * et in circuitu eius tempestas valida.

Advocabit cœlos sursum * et terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos eius, qui ordinent testamentum eius super sacrificia * et adnunciaberunt cœli iustitiam eius, quoniam Deus iudex est.

Diapsalma.

Audi, populo meus, et loquar * Israel, et [xxi] testificabor tibi, quoniam Deus, Deus tuus sum ego.

Non super sacrificia tua arguam te * holocausta C autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos * neque de gregibus tuis hircos.

Meæ sunt enim omnes feræ silbarum * iumenta in montibus, et bobes.

Cognobi omnia volatilia cœli * et species agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi * meus est enim orbis terræ, et plenitudo eius.

Numquid manducabo carnes taurorum * aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis * et redde Altissimo vota tua.

Invoca me in die tribulationis * et eripiam te, et glorificabis me.

D Peccatori autem dixit Deus : * Quare tu enarras iustitias meas, et adsumis testamentum meum per os tuum.

Tu vero odisti disciplinam * et proiecisti sermones meos post te.

Si videbas furem, simul cum eo currebas * et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundabit nequitia * et lingua tua concinnabit dolum.

Sedens adversus fratrem tuum detraebas * et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.

Hæc fecisti, et tacui * existimasti iniquitatem quod ero tibi similis?

Arguam te, et statuam illam * contra faciem tuam.

Intelligite hæc, omnes, qui obliviscimini Domi- A num * ne quando rapiat, et non sit, qui eripiat.

Sacrificio laudis honorificabit me * illic est iter, quod ostendam illi salutare meum.

L.

In finem Psalmus David cum veniret ad eum Natan propheta, quando intravit Bersabe, et dixit.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam * et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas.

Usquequaque laba me ab iniustitia mea * et a peccato meo munda me.

Quoniàm iniquitatem meam ego agnosco * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccabi, et malum coram te feci * ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas dum iudi- B caris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum * et in peccatis peperit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexsisti * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Adsparges me ysopo, et mundabor * lababis me, et supra nibem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et lætitiam * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * spiritum rectum innoba in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua * spiritum sanctum tuum ne auferas a me. C

Redde mihi lætitiam salutaris tui * spiritu principali confirma me.

Doceam inicos vias tuas * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ * laudabit lingua mea iustitias tuas.

Domine, labia mea aperies * et os meum adnuntiabit laudem tuam.

Quoniam, si voluisses sacrificium dedissem utique * holocaustis vero non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus * cor contritum et humiliatum Deus non spernet.

Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, D et holocausta * tunc inpones super altare tuum vitulos.

LI.

In finem Intellectus David cum advenit Dohec Idumæus, et adnunciavit Sauli, et dixit : Venit David in domum Abimelec, et dixit.

Aña. *Ego sicut oliva fructifera in domo Domini sperabi in misericordia tua, Deus.*

Quid gloriaris in malitia * qui potens es in iniquitate?

Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua * sicut rasorium acutum fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem * iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis * in lingua dolosa.

Propterea dextruat te Deus in finem, et evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo * et radicem tuam de terra vibentium.

Diapsalma.

[xxii] Tunc videbunt iusti et timebunt * et super eum ridebunt, et dicent :

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorium suum * sed speravit in multitudine divitiarum suarum et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliba fructifera in domo Domini * sperabi in misericordia tua Deus in æternum, et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti : et expectabo nomen tuum quoniam bonum est * ante conspectum sanctorum tuorum.

LII.

In finem pro Amalec Intellectus David.

Aña. *Dum reduxerit Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, et exultet Israel.*

Dixit insipiens in corde suo * non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intellegens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt, simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum non est usque ad unum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem?

Qui devorant plebem meam sicut cibum panis * Dominum non invocaberunt, illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipabit ossa hominum sibi placentium * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel : in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ * lætetur Jacob, et exultet Israel.

LIII.

In finem carminibus Intellectus David cum venissent Ziffei, et dicerent Sauli : Ecce David absconditus est penes nos.

Aña. Deus in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me * Deus exaudi orationem meam.

Auribus percipe * verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam * et non praposuerunt Deum ante conspectum suum.

Diapsalma.

Ecce enim Deus adiubat me * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Converte mala inimicis meis * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me * et super inimicos meos respexit oculus tuus.

LIV.

In finem carminibus Intellectus David.

Aña. *Ne despexeris deprecationem meam, intende in me, et exaudi me, Domine.*

Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam * intende in me, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaberunt in me iniquitates * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me * et formido mortis cecidit super me.

Timor, et tremor venerunt super me * et contexerunt me tenebræ, et dixi :

Quis dabit mihi pennas sicut columbæ * et volabo, ut requiescam?

Ecce elongabi fugiens, et mansi in solitudinem * expectabam Dominum, qui me salbum faceret a pusillo animo, et tempestate.

Præcipita, Domine, et divide linguas eorum * quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem, in civitate.

Die ac nocte circundabit eam super muros eius * iniquitas et labor in medio eius, et iniustitia : et non defecit de plateis eius usura, et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, supportassem utique * et si his, qui oderant me, adversum me magna locuti fuissent : absconderem me utique ab eo.

Tu vero homo unanimis, dux meus, et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos * in domo Domini ambulabimus cum consensu.

Veniat mors super illos * et descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitia in hospitiis eorum * in medio ipsorum.

Ego ad Deum clamabi, et Dominus exaudibit me * vespere, mane, et meridie.

Narrabo, et renunciabo, et exaudiet vocem meam * liberabit in pace animam meam ab [xxiii] his qui adpropinquant mihi, quoniam inter multos erat mecum.

Et exaudiet Deus, et humiliabit eos, qui est ante sæcula * et manet in æternum.

Non est enim illis commutatio * et non timuerunt Deum.

Extendit manum suam in retribuendo illis : contaminaverunt testamentum eius * divisi sunt ab ira vultus eius, et adpropriabit cor eius.

Mollierunt sermones suos super oleum * et ipsi sunt iacula.

Iacta in Deo cogitatum tuum, et ipse te enutriet * non dabit in æternum fluctuationem iusto.

Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus * viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos : ego vero in te sperabi, Domine.

A

LV.

Victori pro Cumulato, eo quod procul habierit David humilis, et simplex, quando tenuerunt eum Palæstini in Gethe.

Aña. *In me sunt Deus vota, quæ reddam laudationis tibi.*

Miserere mei, Domine, quoniam conculcabit me homo * tota die bellans tribulabit me.

Conculcaberunt me inimici mei tota die * ab altitudine dierum.

Quoniam multi, qui debellabant me, timebunt * ego vero in te sperabi, Domine.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

B Tota die verba mea abominabantur adversum me * omnia consilia eorum in malum.

Inhabitabunt abscondite : ipsi calcaneum meum observabunt expectantes animam meam * pro nihilo salvabis eos : in ira populos confringes.

Deus vitam meam adnunciabi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo * sicut in repromissione tua.

Tunc convertentur inimici mei retrorsum * in quacumque die invocavero te, ecce agnobi; quoniam Deus meus es tu.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem, in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

In me sunt Deus vota, quæ reddam * laudationis

C tibi.

Quia eripuisti animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu :

Ut placeam coram Domino * in lumine viventium.

LVI.

In finem Psalmus David pro populo, qui se elongaverunt ipsi David in titulis inscriptione, cum tenuerunt eum Allofili in Geth. Vox Pauli apostoli orantis.

Miserere mei, Dei, miserere mei : quoniam in te confidit anima mea * et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum * ad Dominum qui benefecit mihi.

Diapsalma.

D Misit de cœlo, et salvavit me * dedit in obprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam * et animam meam eripuit de medio catulorum leonum, dormibi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagitta * et lingua eorum machæra acuta.

Exaltare super cœlos Deus * et super omnem terram gloria tua.

Laqueos paraberunt pedibus meis * et incurbaberunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam fobeam * et ipsi inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum * cantabo et psallam.

Exurge gloria mea * exurge psalterium, et ci- A thara : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super cœlos Deus * et super omnem terram gloria tua.

LVII

In finem Psalmus David.

Aña. Si vere utique iustitiam loquimini, recta iudicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini * in terra iniquitates manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores ab utero ; * erraberunt a ventre : locuti sunt falsa.

Ira illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidæ surdæ, et obdurantes aures suas [xxiv,] quæ non exaudiunt voces incantantium * et venefici, quæ incantantur a sapiente.

Deus conteruit dentes eorum in ora ipsorum * molas leonum confregit Dominus ut ad nihilum deveniant velut aqua decurrens.

Extendit arcum sum donec infirmentur : * sicut cera liquefacta auferentur.

Supercecidit ignis super eos, et non viderunt solem * priusquam producat spinas vestras ramnus.

Sicut viventes * sic in ira obsorbet eos.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum * manus suas lababit in sanguine peccatorum.

Et dicet homo * si utique est fructus iusto, et utique est Deus iudicans eos super terram.

LVIII.

In finem Psalmus David, quando misit Saul et custodibit domum ejus, ut interficeret eum, et dixit :

Aña. *Exaltabo mane misericordiam tuam, quoniam factus es susceptor meus, et refugium meum in die pressuræ meæ.*

Eripe me de inimicis meis, Deus meus * et ab insurgentibus in me, libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem * et a viris sanguinum libera me.

Quia ecce occupaberunt animam meam : inruerunt in me fortes * neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : sine iniquitate cucurri et dirigebar.

Exurge in occursum mihi, vide : et tu, Domine Deus virtutum Deus Israel intende ad visitandas omnes gentes * non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertantur ad vesperum, et fame patientur, ut canes * et circuibunt civitatem.

Ecce ipsi loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum * quoniam quis audivit.

Et tu, Domine, deridebis eos, pro nihilo habebis omnes gentes * fortitudo mea, a te custodiar, quia Deus susceptor meus es, Deus meus misericordia eius præveniet me.

Deus meus estende mihi inter inimicos meos * ne occideris eos, ne quando oblibiscantur legis tuæ.

Disparge illos in virtute tua * et destrue eos protector meus, Domine.

Delicta oris eorum sermones labiorum ipsorum * et comprehendantur in superbia sua, et de exacratione, et mendacio convellantur.

Consumme eos in ira consummationis, et non erunt * et scient, quia Deus dominabibur Jacob et finium terræ.

Diapsalma.

Convertantur ad vesperum, et fame patientur, ut canes * et circuibunt civitatem.

Ecce ipsi dispargentur ad manducandum * si autem non saturabuntur, murmurabunt.

Ego autem cantabo potentiam tuam, et exaltabo mane misericordiam tuam * quia factus es susceptor B meus, et refugium meum in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es ,* Deus meus, misericordia mea.

LIX.

In finem qui inmutabuntur in titulis inscriptione. Psalmus David in doctrinam quando succendit Mesopotamiam, et Syriam, Sobab : et convertit Joab, et percussit in vallem Salinarum duodecim millia.

Aña. Deus reppulisti nos, et dextruxisti nos : iratus fuisti et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam * sana contritiones eius, quoniam mota est.

Ostendisti populo tuo dura * potasti nos vino compunctionis.

C Dedisti metuentibus te significationem * ut fugiant a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui * salbum me faciat dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : Lætabor, et dividam Sicimam * et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaat, et meus est Manasses * et Efrem, fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : Moab olla spei meæ * in Idumæa ostendam calceamentum meum : mihi allofili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circunstantiæ, aut quis deducet me usque in Idumæam * nonne tu, Deus, qui reppulisti nos, et non egredieris Deus e vir- D tutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * et vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LX.

In finem Psalmus David. Obsecratio cum bona gratia.

Aña. *A finibus terræ ad te clamabi, Domine.*

Exaudi, Deus, deprecationem meam * intende voci orationis meæ.

[xxv] A finibus terræ ad te clamabi * dum auxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea * turris titudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula * protegar A in velamento alarum tuarum.

Diapsalma.

Quoniam tu, Deus, exaudisti orationem meam * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adicies : annos eius usque in diem generationis, et generationum * permanebunt in æternum in conspectu Dei.

Misericordiam et veritatem * quis requiret eorum.

Sic psallam nomini tuo Deus, in sæcula * ut reddam vota mea de die in diem.

LXI.

Victori pro Iditun Psalmus David.

Doctrina sanitatis.

Aña. Nonne Deo subdita est anima mea, quoniam ab ipso est enim patientia mea : etenim ipse est Deus B meus, et salutaris meus, adiutor meus, non movebor amplius.

Quousque inruetis in homines interficientes universos * tamquam parieti inclinato, et maceriæ impulsæ;

Verumtamen honorem meum cogitaverunt repellere * cucurrerunt in siti.

Ore suo benedicebant * et corde suo maledicebant.

Diapsalma.

Verumtamen Deo subdita est anima mea * quia ab ipso est sufferentia mea.

Etenim ipse est Deus meus et salutaris meus * adiutor meus non emigrabor.

In Deo salutari meo, et gloria mea * Deus auxilii mei, spes mea in Deo est.

Sperate in eum omnis conventus plebis meæ * ef- C fundite coram illo corda vestra, quoniam Deus adiutor noster est.

Verumtamen vani filii hominum ; * mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate sua in idipsum.

Nolite sperare in iniquitatibus, et in rapinis nolite concupiscere * divitiæ si fluant nolite cor adponere.

Semel locutus est Deus : duo hæc audivi * quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia : quia tu reddes singulis secundum opera eorum.

LXII.

Psalmus David, cum esset in deserto Judææ.

Bona gratia eius, qui secundum Deum perfectus est.

Aña. *In deserto, et in invio, et in aquoso, Deus,* D *Deus meus ad te de luce vigilo.*

Deus, Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitibit in te anima mea * quam multipliciter, et caro mea in deserto, et in invio, et inaquoso :

Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam * quia melior est misericordia tua super vitam.

Labia mea laudabunt te, sic benedicam te in vita mea * et in nomine tuo lababo manus meas.

Sicut adipe, et pinguedine repleatur anima mea : * et labia exultationis laudabunt nomen tuum.

Sic memor fui tui super stratum meum * in matutinis meditabor in te, quia factus es adiutor meus, et in velamento alarum tuarum sperabo.

Adhæsit anima mea post te * me suscipiat dextera tua.

Ipsi vero in vano quæsierunt animam meam * introibunt in inferiora terræ : tradentur in manus gladii : pars vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Domino, laudabitur omnis qui iurat in eo * quoniam obstructum est os loquentium iniqua.

LXIII

Victori Psalmus David.

Doctrinæ Dei cultoris adtletæ.

Aña. Exaudi, Deus, orationem meam, cum tribulor : a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium * et a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt, ut gladium linguas suas * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt * firmaberunt sibi verbum malum, disputaberunt laqueos, dixerunt : Quis videbit eos ?

Prescrutati sunt iniquitatem * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedit homo ad cor altum * et exaltabitur Dominus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum * et pro nihilo habuerunt eos, et infirmatæ sunt super eos linguæ eorum.

[xxvi] Conturbati sunt omnes qui videbant eos * et timuit omnis homo.

Et adnunciaberunt opera Dei * et facta eius intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, et sperabit in eo * et laudabuntur omnes recti corde.

LXIV.

Psalmus David Canticum Iheremiæ et Ezeciel de verbo peregrinationis, quando incipiebat proficisci.

Vocatio gentium.

Aña. *Exitus matutini, et vesperi delectaberis, Deus.*

Te decet, Domine, ymnus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Iherusalem : * exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, et adsumsisti * inhabitabit in tabernaculis tuis.

Replebimur bonis domus tuæ * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster * spes omnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia, qui conturbas fundum maris * sonum autem fluctuum eius, quis sufferet.

Turbabuntur gentes * et timebunt omnes, qui inhabitant fines terræ a signis tuis.

Exitus matutini, et vesperi * delectaberis.

Visitasti terram, et inebriasti eam * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aqua * præparasti cibum A illorum, quia ita est præparatio tua.

Rivos eius inebria, multiplica generationes eius * in stillicidiis suis lætabitur, cum exorietur.

Benedicens coronam anni benignitatis tuæ * et campi tui repleantur ubertate.

Pinguescent fines deserti * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et convalles abundabunt frumento * etenim clamabunt, et ymnum dicent.

LXV.

In finem Canticum Psalmus David resurrectionis.

Vocatio gentium, et apostolorum testimonium.

Aña. *Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius, dicite Deo : Quam metuenda sunt opera tua.* B

Iubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius * date gloriam laudi eius.

Dicite Deo : Quam terribilia sunt opera tua * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi * psalmum dicat nomini tuo, Altissime.

Venite, et videte opera Domini * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, et flumen pertransibit pede * ibi lætabimur in idipsum.

Qui dominatur in virtute sua in æternum * oculi eius super gentes respiciunt.

Qui in ira provocant * non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deo nostro * et obaudite vocem laudi eius.

Qui posuit animam meam ad vitam * et non dedit C commoveri pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes super dorsum nostrum * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam * et induxisti nos in refrigerio.

Introibo in domum tuam cum holocaustis * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea, et locutum est os meum in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, et arietibus * offeram tibi boves cum ircis.

Venite, et audite, et narrabo vobis, omnes qui ti- D metis Dominum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamabi * et exultabi sub lingua mea.

Iniquitatem si conspexi in corde meo * non exaudiet Deus.

Propterea exaudibit me Deus * et intendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Dominus qui non amobit deprecationem meam * et misericordiam suam a me.

LXVI.

In finem Psalmus Cantici David.

Vocatio gentium, et apostolorum prædicatio.

Aña. *Inluminet Dominus vultum suum super nos.*

Deus misereatur nobis * et benedicat nos.

Inluminet Dominus vultum suum super nos * et misereatur nobis.

[xxvii] Ut cognoscamus in terra viam tuam * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, et exultent gentes * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.

Terra dedit fructum suum : benedicat nos Deus, Deus noster benedicat nos Deus * et metuant eum omnes fines terræ.

LXVII.

In finem Psalmus David.

Christi incarnatio, et Gentium vocatio.

Aña. Exurgat Deus, et dissipentur inimici eius * et fugiant, qui oderunt eum a facie eius.

Sicut defecit fumus, deficiant * sicut fluit cera a facie ignis : sic pereant peccatores a facie Dei : et iusti epulentur.

Exultent in conspectu Dei * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius * iter facite ei, qui ascendit ab occasu : Dominus nomen est ei.

Gaudete in conspectu eius * turbabuntur a facie eius patres orphanorum, et iudices viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui habitare facit unanimes in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine * similiter et eos, qui ira provocant, qui habitant in sepulcris.

Deus quum egredieris coram populo tuo * dum transgredieris per desertum.

Diapsalma.

Terra mota est, etenim cœli distillaberunt a facie Dei * mons Syna a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segrega Deus hereditati tuæ * etenim infirmata est.

Tu vero perfecisti eam * animalia tua inhabitabunt in ea.

Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus : * Dominus dabit verbum evangelizantibus in virtutibus multis.

Reges virtutum dilecti * et species domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pinnæ columbæ deargentatæ * et posteriora dorsi eius in specie auri.

Diapsalma.

Dum discernit cœlestis reges super terram * nivem dealbabuntur in Selmon.

Montem Dei montem uberem * mons coagulatus mons uber.

Ut quid suspicamini montem uberem * mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo.

Diapsalma.

Etenim Dominus habitabit usque in finem * semper.

A Aña. *Benedictus Deus, benedictus Dominus de die in diem.*

Currus Dei decem millium multiplex millia lætantium * Dominus in illis, in Syna, in sancto.

Ascendit in altum cepit captivitatem, dedit dona hominibus * etenim qui non credunt inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Deus * benedictus Dominus de die in diem :

Prosperum iter faciat nobis Deus salutaris noster * Deus noster, Deus salvificans, et Domini mors, et Domini exitus.

Verumtamen Deus conquassabit capita inimicorum suorum * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

B Dixit Dominus : Ex Basan convertar * convertar in profundum maris, ut tinguatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis tuis, ab ipso.

Visi sunt gressus tui, Deus : * ingressus Dei mei : regis qui est a sancto ipsius.

Prævenerunt principes coniuncti psallentibus * in medio iubencularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Dominum Deum * de fontibus Israel.

Ibi Beniamin adulescentior in pabore, principes Juda duces eorum * principes Zabulon, principes Neptalim.

Manda, Deus, virtuti tuæ * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

C A templo tuo in Iherusalem * tibi offerunt reges munera.

Increpa feram silvæ, concilia taurorum inter vaccas populorum * ut non excludantur hi, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto * Æthiopia præveniat dare manus Deo.

Regna terræ, cantate Deo, psallite Domino, psallite Deo * qui ascendit super cœlos cœlorum ad orientem.

Ecce dabit vocem suam vocem virtutis suæ * date honorem Deo.

Super Israel magnificentias eius, et virtutes eius * in nubibus.

D [xxviii] Mirabilis Deus in sanctis suis * Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ : benedictus Dominus.

LXVIII

In finem pro his qui immutabuntur. Psalmus David.

Passiones, et Judæorum abiectiones sic :

Aña. Salbum me fac, Deus Domine, quoniam introierunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi * et non est substantia.

Deveni in altitudinem maris * et tempestas dimersit me.

Laborabi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * qui oderunt me inique.

Confortati sunt super me, qui me persecuti sunt inimici mei iniuste * quæ non rapui tunc exolbebam.

Deus tu nosti insipientiam meam; * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui te expectant, Domine Deus virtutum * ne revereantur super me qui quærunt te Domine Deus Israel.

Quoniam propter te subportabi inproperium * operuit reverentia faciem meam.

Exter factus sum fratribus meis * et ospes filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me * et obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Humiliabi in ieiunio animam meam * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium * et factus sum illis in parabola.

Adversum me exercebantur, qui sedebant in porta * et in me psallebant, qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine * tempus beneplaciti.

Deus in multitudinem misericordiæ tuæ * exaudi me in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non inhærear : libera me ex odientibus me, et de profundo aquarum * non me dimergat tempestas aquæ, neque obsorbeat me profundum, neque opereat super me puteus os suum.

℟. Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Ne avertas faciem tuam a puero tuo * quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam * propter inimicos meos eripe me.

Tu enim scis inproperium meum, et confusionem, et verecundiam meam * in conspectu tuo omnes tribulantes me.

Inproperium expectavit cor meum, et miseriam : et sustinui, qui simul mecum contristaretur, et non fuit * et consolantem me, et non inveni.

Et dederunt in esca mea fel * et in siti mea potaberunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum * et in captionem, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant * et dorsum illorum semper incurba.

Effunde super eos iram tuam * et indignatio iræ tuæ adpreendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta * et in tabernaculis eorum non sit, qui inhabitet.

Quoniam quem tu percusisti, ipsi persecuti sunt me * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super impietatem ipsorum * et non intrent in tua iustitia.

Deleantur de libro viventium * et cum justis non scribantur.

Pauper ego, et dolens sum * et salus vultus tui A Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei mei cum cantico * magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum * cornua producentem, et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur * quærite Dominum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus * et vinctos suos non sprebit.

Laudent illum cœli et terra * mare et omnia repentia in eo.

Quoniam Deus salbum faciet Syon, et ædificabunt civitates Juda, et inhabitabunt ibi, et hereditabunt eam * et semen servorum eius possidebunt eam : et qui diligunt nomen eius, habitabunt in eam.

LXIX.

In finem Psalmus David in rememoratione Dei quando salvum fecit eum Dominus.

Deprecatio iusti, et ipsius Christi.

Aña. Deus in adiutorium meum, tu intende; Domine, ad adiuvandum me, festina.

[xxix] Confundantur, et revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur qui cogitant mihi mala.

Avertantur statim erubescentes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent, et lætentur in te omnes qui quærunt te Domine * et dicant semper : Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum * Dominus curam habet mei.

Adiutor et liberator meus es tu * Domine ne tardaberis.

LXX.

In finem Psalmus David filiorum Aminadab, qui fuerunt in captivitatem :

Christi passio, et resurrectio.

Aña. Deus, in te sperabi, Domine, non confundar in æternum : * in tua iustitia libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam * et libera me.

Esto mihi in Deum protectorem * et in locum munitum, ut salbum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu * Deus meus eripe me de manu peccatoris, et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine : * spes mea a iuventute mea.

In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu * in te est decantatio mea semper.

Tamquam prodigium factus sum multis * et tu adiutor fortis.

Replcatur os meum laude tua, ut possim cantare gloriam tuam * tota die magnificentias tuas.

Ne proicias me in tempore senectutis * et cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mala mihi : et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes : Deus dereliquit illum * persequimini, et compreendite eum quia non est qui eripiat eum.

Deus, ne elonges a me * Deus meus in adiutorium meum respice.

Confundantur, et deficiant detraentes animæ meæ * operiantur pudore, et confusione, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper in te sperabo * et adiciam super omnem laudem tuam.

Os meum pronuntiabit iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

Quia non cognobi negotiationes, introibo in poten-B tias Domini * memorabor iustitiæ tuæ solius.

Aña. *Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; et anima mea, quam redemisti Domine.*

Docuisti me, Deus, a iuventute mea * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua, et usque ad senectam, et senium Deus ne derelinquas me.

Donec adnuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est;

Potentiam tuam, et iustitiam tuam, Deus usque in sæculum * quæ fecisti magnalia, Deus, quis similis tibi.

Quia ostendisti mihi tribulationes multas, et malas * et conversus vivificasti me, et de abysso terræ iterum reduxisti me : multiplicasti iustitiam tuam : et conversus consolatus es me.

C Et ego confitebor tibi in vasis psalmorum * veritatem tuam psallam tibi in cithara, Deus sancte Israel.

Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

Dum confusi, et reveriti fuerint * omnes qui quærunt mala mihi.

LXXI.

In Salomone Psalmus David.

Prophetia Christi regni, et vocationes gentium.

Aña. *Suscipiant montes pacem populi tui, et colles iustitiam tuam.*

D Deus, iudicium tuum regi da * et iustitiam tuam filio regis.

Iudicare populum tuum in tua iustitia * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populi tui * et colles iustitiam tuam.

In sua iustitia iudicabit pauperes huius populi * et salbos faciet filios pauperum.

Et humiliabit calumniatorem * et permanebit cum sole, et ante lunam in sæcula sæculorum.

Et descendit, sicut pluvia in vellus * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, et multitudo pacis * donec extollatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare * et a flumi-A nibus usque ad terminos orbis terræ.

Coram illo Æthiopes procedunt * et inimici eius limum lingent.

[xxx] Reges Tarsis, et insulæ munera offerunt * reges Harabum, et Sababa dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ * omnes gentes serviunt ei.

Quia liberabit pauperem a potente * et inopem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi, et inopi * et animas pauperum salbas faciet.

Ex usuris, et iniquitatibus liberabit animas eorum * et præclarum nomen eius coram ipsis.

Et vivet, et dabitur ei de auro Harabiæ * et orabunt pro eo semper : tota die benedicent eum.

Et erit firmamentum in terra a summis montibus, superextolletur super Libanum fructus eius * et florebit de civitate, sicut fœnum terræ : et erit nomen eius benedictum in sæcula.

Ante solem permanet nomen eius * et ante lunam sedes eius.

Et benedicentur in eo omnes tribus terræ * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus * et benedictum nomen maiestatis eius in æternum, et in sæculum sæculi :

Et replebitur maiestate eius omnis terra * fiat, fiat.

INCIPIT LIBER TERTIUS.

LXXII.

Defecerunt Ymni David filii Jesse : Psalmus Asaph.

Confessio humanæ infirmitatis super impiis.

Aña. Quam bonus Deus Israel * eis qui recto sunt corde.

Mei autem pene moti sunt pedes * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelabi in peccatoribus * pacem peccatorum videns.

Quia non est declinatio mortis eorum nec firmamentum in plaga ipsorum.

In laboribus hominum non sunt * et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia eorum * operti sunt iniquitatem super impietatem suam.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum * transierunt in dispositione cordis.

Cogitaberunt, et locuti sunt nequitiam * iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlo os suum * et lingua eorum transiit super terram.

Ideo revertetur huc populus meus * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scibit Deus * et si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Numquid vane justificabi cor meum, et labi inter innocentes manus meas * et fui flagellatus tota die, et vindex meus in matutino.

Si dicebam : Narrabo sic * ecce generatio filiorum tuorum, cui disposui.

Existimabam, ut cognoscerem hoc, labor est ante me * donec intrem in sanctuarium Dei, et intellegam in nobissimo.

Verumtamen propter dolositates eorum posuisti eis mala * deiecisti eos, cum allebarentur

Quomodo facti sunt in desolatione subito defece-B runt, et perierunt propter iniquitatem suam * velut a somnio exurgentes.

Domine, in civitate tua * imaginem illorum ad nibilum rediges.

Quia exaruit cor meum, et renes mei resoluti sunt * et ego ad nihilum reductus sum, et nescibi.

Velut iumentum factus sum apud te * et ego semper tecum.

Tenuisti manum meam dexteram * et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria adsumsisti me.

Quid enim mihi restat in cœlo * et a te quæ volui super terram.

Defecit cor meum et caro mea robur cordis mei, et pars mea tu Deus in sæcula.

Quia ecce qui elongant se a te, peribunt * perdi-C disti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est * ponere in Deo spem meam, ut enarrem omnia promissa tua in portis filiæ Syon.

LXXIII.

Intellectus Asaph.

Vox Christi de futuro. Proclamatio nobissima Judæorum et circumventionis, quæ sub Vespesiano et Tito facta est.

Aña. *Memento congregationis tuæ Domine, quam creasti ab initio.*

[xxxi] Ut quid repulisti nos, Deus, in finem * iratus est furor tuus super obes gregis tui.

Memento congregationis tuæ * quam creasti ab initio.

D Liberasti virgam hereditatis tuæ * montem Syon in quo habitas in idipsum.

Eleba manum tuam in superbia eorum * in finem,

Quanta malignatus est inimicus in sanctis tuis * et gloriati sunt omnes, qui te oderunt.

In medio atrio tuo posuerunt signa sua, signa * et non cognoberunt, sicut in via supra summum.

Tamquam in silba lignorum securibus exciderunt eius * in idipsum.

Dipinne, et ascia deiecerunt ea, incenderunt igni

sanctuarium tuum * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo * cognatio eorum in idipsum :

Venite, comprimamus omnes dies festos Domini * de terra.

Signa nostra non vidimus * iam non est propheta, et nos non agnoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus * irritat adversarius nomen tuum in finem.

Ut quid avertis faciem tuam, et dexteram tuam *, e medio sinu tuo in finem.

Deus autem rex noster ante sæcula * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare * tu contribulasti capita draconum super aquas.

Tu confregisti caput draconis magni * et dedisti eum in esca populo Æthiopo.

Tu disrupisti fontes, et torrentes * tu exicasti flumina Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : tu fecisti solem, et lunam : tu fecisti omnes terminos terræ * æstatem, et ver tu fecisti ea.

Memor esto huius creaturæ tuæ * quia inimicus exprobravit Dominum : et populus insipiens exacerbavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentium tibi * animas pauperum tuorum, ne oblibiscaris in finem.

Respice in testamento tuo, quia repleti sunt * quia obscurati sunt terræ domorum iniquitantium.

Ne avertatur humilis factus confusus * pauper, et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Domine, iudica causam tuam * memor esto obprobrii servorum tuorum, et eorum, qui insipientes sunt tota die.

Ne oblibiscaris vocem quærentium te * superbia eorum qui te oderunt, ascendat in sempiternum.

LXXIV.

In finem ne disperdas David. Psalmus Asaph. Canticum.

Christi dictio deitatis et commemoratio divina.

Aña. Confitebimur tibi, Deus, confitebimur tibi : et invocabimus nomen sanctum tuum.

Narrabo omnia mirabilia tua * quum accepero tempus, ego iustitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes habitantes in ea * ego autem confirmabi columnas eius.

Dixi iniquis : Nolite inique agere * et delinquentibus : Nolite exaltare cornum.

Nolite in altum extollere cornum vestrum * et ne loquamini adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat * quia calix in manu Domini vini meri plenus est mixto, et inclinabit ex hoc in illud.

Veruntamen fæx eius non est exinanita * bibent ex eo omnes peccatores terræ.

Ego autem in sæcula lætabor, et psallam Deo

A Jacob et omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua iusti

LXXV.

In finem Ymnis Psalmus Asaph. Canticum pro Assiriis.

Vindictam adversum inpios secundum Dei iudicium.

Aña. *Inluminans tu mirabilis a montibus æternis.*

Notus in Iudea Deus * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius * et habitatio eius in Syon.

Ibi confregit cornu, arcum, * scutum, gladium, et bellum.

Inluminans tu mirabilis * a montibus æternis.

Turbati sunt omnes iusipientes corde * dormierunt

B somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaberunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi ? * ex tunc, [xxxii] et ab ira tua, e cœlo iudicium iaculatum est.

Terra tremuit, et quiebit, dum resurgeret in iudicio Deus * ut salvos faceret omnes quietos terræ.

Quia cogitatio hominis confitebitur tibi * et reliquæ cogitationes diem festum agent tibi.

Vobete, et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu eius offertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum * terribili præ regibus terræ.

C LXXVI.

Victori pro Iditum, Psalmus David.

De Dei patientia et mirabilium operum eius.

Aña. *In die tribulationis meæ Deum exquisibi : manibus meis nocte coram eo et non sum deceptus.*

Voce mea ad Dominum clamabi * et vox mea ad Deum : et respexit me.

In die tribulationis meæ Deum exquisibi * manibus meis nocte coram eo, et non sum deceptus.

Recusabi consolari animam meam * memoratus sum Dei, et lætatus sum.

Alienatus sum, et defecit paulisper spiritus meus * præoccupaberunt custodias omnes inimici mei, conturbatus sum, et non sum locutus.

D Recordatus sum dies antiquos * et annos æternos in mente habui.

Meditatus sum nocte cum corde meo * cogitabam, et ventilabam spiritum meum.

Et dixi : Numquid in sæcula repellet Deus : aut non apponat benefacere adhuc * aut in finem misericordiam suam amputabit a sæculo, et generatione.

Numquid oblibiscetur misereri Deus * aut continebit in ira misericordiam suam ?

Et dixi : Nunc cœpi * hæc mutatio dexteræ altissimi.

Memoratus sum operum Dei * quia memor ero a principio mirabilium tuorum.

Et meditatus sum in omnibus operibus tuis * et in adinventionibus tuis me exercebor.

· Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus, sicut A Deus noster * tu es Deus qui facis mirabilia magna solus.

Notam fecisti in populis virtutem tuam * liberasti brachio tuo plebem tuam, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, et timuerunt * conturbati sunt abyssi.

A multitudine sonitus aquarum * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ pertransierunt * vox tonitrui tui in rota.

Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * mota, et tremefacta est terra.

In mari viæ tuæ, et semitæ tuæ in aquis multis * et vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum * in manu B Moysi, et Aaron.

LXXVII.

Eruditionis Asaph.

Vox Christi de Judæis. Christi dictio ad Ecclesiam pro prioris populi iniquitate.

Aña. *Inclinate aurem vestram in verba oris mei : popule meus adtende legem meam.*

Adtende popule meus legem meam * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum * loquar propositiones ab initio sæculi.

Quanta audivimus, et cognovimus ea * et patres nostri adnuntiaverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum * in progenie altera. C

Narrate laudes Domini, et virtutes ejus * et mirabilia eius, quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Iacob * et legem posuit in Israel :

Quam mandavit patribus nostris * ut notam facerent ea filiis suis.

Ut cognoscat generatio altera * filii, qui nascentur, exurgent, et narrabunt ea filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam * et non oblibiscantur operum Dei sui : et mandata eius exquirant.

Ne fiant, sicut et patres eorum * genus prabum, et peramarum :

Genus, quod non direxit cor suum * et non credidit Deo spiritus eius.

Fi ii Efren intendentes arcum, et mittentes sagittas suas : * cum conversi sunt in die belli. D

Non custodierunt testamentum Dei sui * et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt beneficiorum eius * et mirabilium eius, quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit magnalia in terra Ægypti * in campo Taneos.

[xxxiii] Interrupit mare, et perduxit eos * et statuit aquas, quasi in utre.

Et eduxit eos in nubem diei * et nocte in inluminatione luminis.

Interrumpit in heremo petram * et adaquavit eos, velut in abyssus multa.

Et eduxit aquam de petra * et eduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei * in ira concitaberunt excelsum in siccitate.

Et temtaberunt Deum in cordibus suis * ut p terent escam animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo, et dixerunt * Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ * et torrentes inundaberunt.

Numquid, et panem poterit dare * aut parare mensam populo suo?

Ideo audibit Dominus, et distulit, et superposuit, et ignis accensus est in Jacob * et ira Dei ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in Deum suum * nec speraberunt in salutare eius.

Et mandavit nubibus desuper * et ianuas cœli aperuit.

Et pluit illis mannam manducare : panem cœli dedit eis * panem angelorum manducabit homo, frumentationem misit illis in abundantiam.

Aña. *Non sunt rememorati manus eius die, qua liberavit eos de manu tribulationis.*

℟. Et excitavit Austrum de cœlo * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulberem carnes * et sicut arenæ maris volatilia pinnata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum * circa tabernacula eorum.

Et manducaberunt, et saturati sunt nimis * et desiderium eorum obtulit eis.

Non sunt fraudati a desiderio suo * adhuc escæ eorum erat in ora ipsorum.

Ira Dei ascendit in eos, et occidit plurimos eorum * et electos Israel inpedibit.

In omnibus his peccaberunt adhuc * et non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum * et anni eorum cum festinantia.

Quum occideret eos, tunc quærebant eum * et convertebantur ante lucem, et veniebant ad eum.

Et rememorati sunt, quia Deus adiutor eorum est * et Deus excelsus liberator eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo * et lingua sua mentiti sunt ei.

Cor autem ipsorum non est rectum cum eo * nec fides habita est illis in testamento eius.

Ipse autem est misericors, et propitius fit peccatis eorum * et non disperdidit eos.

Et abundavit, ut averteret iram suam ab eis * et non accendit omnem iram suam.

Et rememorati sunt, quia caro sunt * spiritus vadens, et non rediens.

Quotiens exacerbaberunt eum in deserto * in ira concitaberunt eum in terra sine aqua.

Et conversi sunt, et tentaberunt Deum * et Sanctum Israel exacerbaberunt.

Non sunt rememorati manu eius * die qua liberavit eos de manu tribulationis.

Qui posuit in Ægypto signa sua * et prodigia sua in campo Taneos.

Convertit in sanguine flumina eorum * et puteales aquas eorum ne biberent.

Inmisit in eos muscam caninam, et comedit eos * et rana exterminavit eos.

Et dedit caniculæ fructus eorum * et labores eorum locustæ.

Occidit in grandine vineas eorum * et moros eorum in pruina, et substantias eorum in igne.

Et tradidit in grandine iumenta eorum * et possessiones eorum in igne.

Inmisit in eos iram indignationis suæ * indignationem, et iram, et tribulationem, inmissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit a morte animabus eorum * et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cam.

Et abstulit, sicut obes, populum suum * et perduxit eos, tamquam gregem in deserto.

Aña. *Adduxit eos in montem sanctificationis suæ.*

Et eduxit eos in spe, et non timuerunt * et inimicos eorum operuit mare.

Adduxit eos in montem sanctificationis suæ * montem hunc, quem adquisibit dextera eius.

Et eiecit a facie eorum gentes * sortem divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitavit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et temtaberunt et exacerbaberunt Deum excelsum * et testimonia eius non custodierunt.

Averterunt se, et non observaberunt, sicut et patres eorum * [xxxiv] et conversi sunt in arcum perversum.

In ira concitaberunt eum in collibus suis * et in sculptilibus suis æmulati sunt eum.

Audibit Dominus et sprebit * et ad nihilum redigit nimis Israel.

Et repulit tabernaculum Selon tabernaculum suum * in quo habitabit inter homines.

Et tradidit in captivitate virtutes eorum * et pulcritudines eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum * et hereditatem suam sprevit.

Iuvenes eorum comedit ignis * et virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt * et viduæ eorum non ploraberunt.

Et excitatus est, tamquam dormiens Dominus * et tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora * obprobrium sempiternum dedit eis.

Et repulit tabernaculum Joseph et tribum Efren non elegit * sed elegit tribum Juda, montem Sion, quem dilexit.

Et ædificabit sicut unicornuorum sanctificationem suam * in terra fundavit eam in sæcula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus obium * de post fœtantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum * et Israel hereditatem suam.

Et pabit eos sine malitia cordis sui * et in sensu manuum suarum deduxit eos.

LXXVIII.

Psalmus Asaph.

Vox Apostolorum post passionem Christi. Prophetia, quæ secundum Antiochum de Judæis contingit accedentium storiam in Maccabæis.

Aña. *Cito nos præveniat misericordia tua, Domine.*

Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum * posuerunt Jerusalem velut pomorum custodias.

Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus cœli * carnes sanctorum tuorum vestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum, velut aqua in circuitu Jerusalem * et non erat, qui sepeliret.

Facti sumus obprobrium vicinis nostris * inlusione, et derisu his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit velut ignis, zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noberunt * et in regna, quæ nomen tuum non invocaberunt.

Quia comederunt Jacob * et locum eius desolaberunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipet nos misericordia tua Domine * quoniam pauperes facti sumus nimis.

Diapsalma.

Adiuva nos Deus salutaris noster, et propter honorem nominis tui libera nos, et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum * ne quando dicant gentes : Ubi est Deus eorum.

Innotescat in nationibus coram oculis nostris * defensio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum * secundum multitudinem brachii tui posside filios morti punitorum.

Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum * improperium ipsorum, quod exprobraberunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et obes gregis tui confitebimur tibi in sæcula * et in sæculum sæculi narravimus laudem tuam.

LXXIX.

Pro his qui immutabuntur testium Asaph. Psalmus pro Asyriis.

Prophetia, quæ ob adversariis circumvallati sunt, et deprecatio de Christi adventu.

Aña. Qui regis Israel intende; qui deducis velut obem, Joseph.

℟ Qui sedes super Cherubin manifestare coram Efren * et Beniamin, et Manasse.

Excita potentiam tuam * et veni, ut salvos facias nos.

Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Domine Deus virtutum * quousque irasceris in orationem servi tui. A

Cibasti nos panem lacrymarum * et potum dedisti nobis in lacrymis ad mensuram.

Posuisti nos in contradictione vicinis nostris * et inimici nostri deriserunt nos.

[xxxv] Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Diapsalma.

Vineam ex Ægypto transtulisti * eiecisti gentes, et plantasti eam.

Viam fecisti in conspectu eius * et plantasti radices eius, et repleta est terra.

Operuit montes umbra eius * arbusta eius cedros Dei.

Extendisti palmites eius usque ad mare * et usque ad flumina propagines eius. B

Ut quid dextruxisti maceriam eius * et vindemiaberunt eam omnes transeuntes viam.

Exterminabit eam aper de silba * et singularis ferus depastus est eam.

Domine Deus virtutum convertere * nunc respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam, et dirige eam, quam plantavit dextera tua, et filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensam igni, et effosa manu ab increpatione vultus tui, Domine, peribunt * fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te, vivificabis nos * et nomen tuum invocabimus. C

Domine Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

LXXX.

In finem pro Torcularibus. Psalmus ipse Asaph, Quinta Sabbati.

Vocatio gentium, et doctrina eorum, qui acciderint priori populo.

Aña. Exultate Deo adiutori nostro : iubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum * psalterium iucundum cum cithara.

Canite in initio mensis tuba, in die insignis solemnitatis vestræ * quia præceptum Israel est, et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Ioseph posuit cum exiret de terra Ægypti * linguam, quam non noverat, audibit. D

Divertit ab oneribus dorsum eius * manus eius in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberabi te : et exaudibi te in abscondito tempestatis * probabi te ad aquas contradictionis.

Diapsalma

Audi populo meus, et loquar * Israel et testificabor tibi.

Israel si me audieris, non erit in te Deus recens neque adorabis deos alienos.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi de terra Ægypti * dilata os tuum, et ego adimplebo illud.

Et non audibit populus meus vocem meam * et Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum * et ambulaberunt in voluptatibus suis.

Si plebs mea audisset me, Israel si vias meas ambulasset, ad nihilum inimicos eius humiliassem * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei * et erit tempus eorum in æternum.

Cibabit eos ex adipe frumenti * et de petra melle saturabit eos.

LXXXI.

Psalmus ipsi Asaph.

Vox Christi ad Judæos. Argutio principum Judæorum.

Aña. *Judicate pupillo, et egeno : humilem, et pauperem iustificate.*

Deus stetit in sinagoga deorum * in medio autem deos discernit.

Quousque iudicatis iniquitatem * et facies peccantium sumitis.

Diapsalma.

Judicate pupillo et egeno * humilem et pauperem iustificate.

Eripite pauperem et egenum * de manu peccatoris liberate eum.

Nescierunt, nec intellexerunt, qui in tenebris ambulant * mobebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, dii estis * et filii excelsi omnes.

Vos autem, sicut homines moriemini * et sicut unus de principibus cadetis.

Exurge Domine iudica terram * quia tu hereditaberis omnibus gentibus.

LXXXII.

Canticum Psalmi Asaph.

Vox Christi de Judæis.

Deprecatio de quibus pro eo, qui passus est tristitias populi : et prophetia pro fine inimicorum Dei.

Aña. *Cognoscant gentes, quia nomen tibi Dominus : tu solus altissimus super omnem terram.*

℟. Deus quis similis tibi * ne taceas, neque conpescaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt * et qui te oderunt, lebaberunt caput.

[xxxvi] In plebem tuam adversus te cogitaberunt * consilium cogitaberunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt : Venite, disperdamus eos ex gente * et non memoretur nomen Israel amplius.

Quoniam cogitaberunt consilium in unum : adversus te testamentum disposuerunt * tabernacula Idumæorum, et Smaelitarum, Moab, et Agareni.

Gebal, et Ammon, et Amalec * et alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assirius simul venit cum illis * facti sunt in susceptione filiis Loth.

Diapsalma.

Fac illis, Deus, sicut Madian, et Sisaræ, et sicut Jabin in torrentem Cisson * disperierunt omnes in Endor : facti sunt sicut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Orep, Zeb, Zebee, et Salmana * omnes principes eorum, qui dixerunt : Hereditatem possideamus nobis sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos, ut rotam * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburet silbam * et velut si flamma comburet montes.

Ita persequere eos in tempestate tua * et in ira tua conturbabis eos.

Imple facies eorum ignominia * et quærant nomen tuum, Domine.

Confundantur, et turbentur in sæculum sæculi * et revereantur et pereant in æternum, et in sæculum sæculi.

Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus * tu solus altissimus super omnem terram.

LXXXIII.

Victori pro Torcularibus filiis Coreph. Psalmus.

Prophetia de Christo, et de Ecclesiis eius.

Aña. *Cor meum, et caro mea exultaberunt in Deum vivum.*

Quam amabilia sunt tabernacula tua, Domine Deus virtutum * concupibit, et defecit anima mea in atria, Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaberunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum * et turtur nidum, ubi reponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum * rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua * in secula seculorum laudabunt te.

Diapsalma.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te, Domine ascensus in corde eius disposuisti * in convallem plorationis in locum, quem fundasti ei.

Etenim benedictionem dabit, qui legem dedit * ambulabunt de virtute in virtute, et videbitur Deus deorum in Syon.

Diapsalma.

Domine Deus virtutum exaudi precem meam * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui * quia melior est dies una in atriis tuis super milia.

Elegi abiectus esse in domo Dei * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Dominus * gratiam, et gloriam dabit Deus.

Dominus non pribabit bonis * ambulantibus in innocentiam.

Domine Deus virtutum * beatus homo, qui sperat in te.

LXXXIV.

Victorum filiorum Coreb Psalmus David.

Prophetia de Christo et pro eis, qui per ipsum liberati sunt.

Aña. *Deus tu convertens vivificabis nos; et plebs tua lætabitur in te.*

℟. Benedixisti, Domine, terram tuam * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ * operuisti omnia peccata eorum.

Diapsalma.

Mitigasti omnem iram tuam * aversus es ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster * et averte iram tuam a nobis.

Non in æternum irascaris nobis * neque extendas iram tuam a progenie in progenie.

Deus tu convertens vivificabis nos * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus * quoniam loquetur pacem in plebem suam; et super sanctos suos : et in eos qui convertuntur ad ipsum corde.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius * ut inhabitet gloria in terram nostram.

Misericordia et veritas obviaberunt sibi * iustitia et pax complexæ sunt.

Veritas de terra orta est * et iustitia de cœlo prospexit.

[xxxvii] Etenim Dominus dabit benignitatem * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit * et ponet in via gressus suos.

LXXXV.

Psalmus ipsi David : Obsecratio David.

Vox Christi, sive populi ani.

Aña. *Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es, et multum misericors invocantibus te.*

℟. Inclina Domine aurem tuam et exaudi me * quoniam egenus et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus es * salvum fac servum tuum, Domine Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamabi tota die * lætifica animam servi tui, quia ad te Domine animam meam lebabi.

Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es * et multum misericors invocantibus te.

Auribus percipe orationem meam * et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamabi ad te * et exaudisti me.

Non est similis tibi in diis, Domine * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine * et honorificabunt nomen tuum, quia magnus es tu, et faciens mirabilia tu Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua * lætetur cor meum, et timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, et honorificabo nomen tuum, quia magna est

super me misericordia tua * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniusti insurrexerunt adversum me, et sinagoga potentium quæsierunt animam meam * et non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Et tu, Domine Deus meus, miserator, et misericors * patiens, et multum misericors, et verax.

Respice in me, et miserere mei * da potestatem puero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum, Deus, signum in bono, ut videant, qui me oderunt, et confundantur * quoniam tu, Domine, adiuvisti me, et consolatus es me.

LXXXVI.

Filiorum Corepp : Psalmus Cantici.

Christi incarnatio.

Aña. *Diligit Dominus portas Syon super tabernacula Jacob.*

℟ Fundamenta eius in montibus sanctis * diligit Dominus portas Syon super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te * civitas Dei.

Diapsalma.

Memor ero Raab, et Babilon * scientium me.

Ecce enim alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopus * qui fuerunt illic.

Mater Syon dicet, homo, et homo factus est in ea * et ipse fundabit eam Altissimus.

Dominus narravit scripturas populorum suorum * et principum eorum, qui fuerunt in ea.

Diapsalma.

Sicut lætantibus nobis omnibus * commemoratio est in te.

LXXXVII.

Canticum carminis filiorum Coreph. In finem pro Amalec ad respondendum Intellectum Eman Ezraelitæ.

Christi mortem prophetizabit.

Aña. *Et ego ad te Domine clamabi, et mane oratio mea præveniat te.*

℟ Domine Deus salutis meæ * per diem clamabi, et nocte coram te.

Intret oratio mea in conspectu tuo * inclina aurem tuam ad precem meam, Domine.

Quia repleta est malis anima mea * et vita mea in infernum adpropriabit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Et sicut vulnerati dormientes proiecti in monumentis, quorum non est memoria amplius * et quidem ipsi de manu tua expulsi sunt.

Posuerunt me in loco inferiori * in tenebris, et umbra mortis.

In me confirmata est iracundia tua * et omnes elationes tuas super me induxisti.

Diapsalma.

Elongasti notos meos a me * posuisti me abominationem eis : traditus sum, et non egrediebar.

Oculi mei infirmati sunt præ inopia * clamabi ad
A te, Domine Deus meus, tota die expandi manus meas ad te.

[xxxviii] Numquid mortuis faciens mirabilia * aut medici resuscitabunt, et confitebuntur tibi?

Diapsalma.

Numquid enarrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam * aut veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua * aut iustitia tua in terra obliterata?

Et ego ad te, Domine, clamabi * et mane oratio mea præveniat te.

Ut quid Domine reppulisti orationem meam, avertisti faciem tuam a me * pauper sum ego, et in laboribus a iubentute mea.

Exaltatus autem, et humiliatus sum * et con-
B fusus.

In me pertransierunt iræ tuæ * et terrores tui conturbaberunt me.

Circundederunt me sicut aqua tota die * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum * et notos meos præ miseria.

LXXXVIII.

Intellec. Etan Israelitæ.

Christi regnum ex semine David.

Aña. *In cœlis præparabitur veritas tua, Domine.*

Misericordias tuas, Domine * in æternum cantabo.

In generatione, et progenie * pronuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti : in æternum misericordia ædifi-
C cabitur * in cœlis præparabitur veritas tua.

Disposui testamentum electis meis * iurabi David servo meo.

Usque in æternum præparabo semen tuum * et ædificabo in generatione, et progenie sedem tuam.

Diapsalma.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine * et veritatem tuam in ecclesiis sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino * aut quis similis erit Deo inter filios Dei.

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum * magnus, et metuendus super omnes, qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi * potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

D Tu dominaris potestatem maris * motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum * et in virtute brachii tui dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra * orbem terrarum, et plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem, et mare tu creasti * Tabor et Ermon in nomine tuo exultabunt :

Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua * iustitia, et iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia, et veritas præibunt ante faciem tuam * beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in

nomine tuo exultabunt tota die * et in tua iustitia A exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es * et in beneplacito tuo exaltabitur cornum nostrum.

Quoniam a Domino est adsumtio * et a sancto Israel regi nostro.

Tunc locutus es in aspectu filiis tuis, et dixisti, Posui adiutorium super potentem * et exaltabi electum de populo meo.

Inveni David servum meum * oleo sancto linui eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo * et filius iniquitatis non nocebit eum.

Et concidam inimicos eius a facie ipsius * et odientes eum in fugam vertam. B

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso * et in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius * et in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordia mea * et testamentum meum fidele ipsi.

℟ Et ponam in sæcula sæculorum sedem eius * et tronum eius sicut dies cœli.

Si dereliquerint filii eius legem meam, et in iudiciis meis non ambulaberint, si iustificationes meas profanaberint, et mandata mea non custodierint * C visitabo in virga iniquitates eorum, et in flagellis peccata eorum.

Misericordiam autem meàm non auferam ab eis, neque nocebo eis in veritate mea : neque profanabo testamentum meum * et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel iurabi in sancto meo : si David mentiar semen eius in æternum manebit * et tronum eius sicut sol in conspectu meo.

[xxxix] Sicut luna perfecta in æternum manebit * et testis in cœlo fidelis.

Tu autem repulisti, et sprevisti * distulisti Christum tuum.

Avertisti testamentum servi tui * profanasti in terra sanctitatem eius.

Destruxisti omnes macerias eius * posuisti munitiones eius in formidine.

Dirupuerunt eum omnes transeuntes viam * factus est in opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram inimicorum eius * lætificasti omnes inimicos eius.

Avertisti adiutorium gladii eius * et non es auxiliatus ei in bello.

Disolbisti eum ab emundatione * et semen eius in terra conlisisti.

Minorasti paulo minus dies sedis eius * perfudisti eum confusione.

Diapsalma.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit, velut ignis, ira tua.

Memorare, quæ sit mea substantia * non enim vane constituisti filios hominum.

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem * aut quis eruit animam suam de manu inferni.

Diapsalma.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine * sicut iurasti David in veritate tua.

Memor esto obprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo multarum gentium * quod exprobraberunt inimici tui, Domine, quod exprobraberunt in commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum * fiat, fiat.

INCIPIT LIBER QUARTUS.

D

LXXXIX.

Oratio Moysi viri Dei.

Iudæorum obiecti.

Aña. *Sit splendor Domini Dei nostri super nos.*

Domine, refugium factus es nobis * a generatione in progenie.

Priusquam fierent montes, aut firmaretur orbis terræ * a sæculo. et in sæculum tu es.

Ne avertas hominem in humilitate * et dixisti : Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies una, * et sicut hesterna dies quæ præteriit, et sicut custodia in nocte, quæ pro nihilo habetur : ita erunt anni eorum.

Mane sicut herba transeat, mane floreat, et pertranseat * vespere decidat, induret, et arescat.

Quoniam defecimus in ira tua * et in furore tuo conturbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo * sæculum nostrum in inluminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt * et nos in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur * dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octuaginta annis * et plurimum eorum labor, et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo super nos * et corripiemur.

Quis nobit potentiam iræ tuæ * aut præ timore iram tuam dinumerare.

Dexteram tuam, Domine, notam fac nobis * et eruditos corde in sapientia.

Convertere, Domine, aliquantulum * et repropitiare super servos tuos. A

Satiati sumus mane misericordiam tuam * et exultabimus, et delectati sumus in omnibus diebus nostris.

Delectati sumus pro diebus quibus nos humiliasti * annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua Domine * et dirige filios eorum.

Sit splendor Domini Dei nostri super nos: et opera manuum nostrarum dirige in nos * et opus manuum nostrarum confirma.

XC.

Laus Cantici David.

Christi victoria omni qui secundum Deum persecutus est.

Aña. *In protectione Dei cœli commorabitur: dicit Deo: Susceptor meus es.*

Qui habitat in adiutorium Altissimi * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicit Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium * et a verbo aspero.

In scapulis suis obumbrabit tibi * et suppinnis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius * non timebis a timore nocturno.

xL] A sagitta volante per diem, a negotio perambulanti in tenebris * a ruina, et dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille et decem millia a dextris tuis * tibi autem non adpropiabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedent ad te mala * et flagellum non adpropiabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandabit de te * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te * ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, et basiliscum ambulabis * et conculcabis leonem, et draconem.

Quoniam in me sperabit liberabo eum * protegam eum, quia cognobit nomen meum.

Invocabit me, et ego exaudiam eum * cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, et glorificabo eum

Longitudine dierum adimplebo eum * et ostendam illi salutare meum.

XCI.

Psalmus Cantici in die Sabbati, qui secundum Deum requiescit.

Aña. Bonum est confiteri Domino: et psallere nomini tuo, Altissime.

Ad adnuntiandum mane misericordiam tuam * et veritatem tuam per noctem.

In decacorde psalterio * cum cantico, et cithara.

Quia delectasti me, Domine, in factura tua * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscit * et stultus non intelleget ea.

Quum exurentur peccatores sicut fœnum, et prascrutati sunt omnes, qui operantur iniquitatem, ut intereant in sæculum sæculi * tu autem Altissimus in æternum es, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine peribunt * et dispargentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornum meum * et senectus mea in misericordia uberi.

B Et respexit oculus tuus inimicos meos * et insurgentes in me malignantes audibit auris tua.

Justus, ut palma florebit * et sicut cedrus, quæ est in Libano, multiplicabitur.

Plantati in domo Domini * in atriis domus Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi * et bene patientes erunt.

Ut adnuntient, quoniam iustus Dominus Deus noster * et non est iniquitas in eo.

XCII.

Laus Cantici ipsius David in die Sabbato, quando fundata est terra.

Ymnus regni Christi in priori eius adventu.

C Aña. *Mirabiles elationes maris mirabilis in altis Dominus.*

Dominus regnabit, decorem induit * induit Dominus fortitudinem, et princinxit se virtute.

Etenim firmavit orbem terræ * quæ non commobebitur.

Parata sedes tua Deus * ex tunc, et a sæculo tu es.

Elebaberunt flumina, Domine * elebaberunt flumina voces suas.

Tollant flumina altitudines suas * a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua, Domine * credibilia facta sunt
D nimis.

Domum tuam decet sanctitas, Domine * in longitudine dierum.

XCIII.

Psalmus ipsi David, quarta Sabbati.

Judæis Ecclesiam Dei persequentibus.

Aña. *Non repellet Dominus plebem suam, et hereditatem suam non derelinquet.*

Deus ultionum Dominus * Deus ultionum liber egit.

Exaltare, qui iudicas terram * redde retributionem superbis.

Quousque peccatores, Domine * usquequo peccatores gloriabuntur.

Pronuntiabunt, et loquentur iniquitatem * loquen- A
tur omnes, qui operantur iniustitia.

Populum tuum, Domine, humiliaberunt * et hereditatem tuam vexaberunt.

Viduam, et advenam interfecerunt; et pupillos occiderunt, et dixerunt: Non videbit Dominus * nec intelleget hæc Deus Jacob.

Intelligite nunc, qui insipientes estis in populo * et stulti, aliquando sapite.

[XLI] Qui plantavit aurem non audiet * qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes non arguet qui docet nominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine * et de B
lege tua docueris eum.

Ut mitiges eum a diebus malis * donec fodiatur peccatori fobea.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam * et hereditatem suam non derelinquet.

Quousque iustitia convertatur in iudicio * et tenent eam omnes, qui recto sunt corde.

Diapsalma.

Quis resistet mihi adversus malignantes * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem.

Nisi Dominus adiuvisset me * paulo minus habitaberat in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus * misericordia tua, Domine, adiuvet me.

C

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo * exortationes tuæ delectaberunt animam meam.

Numquid adhærebit tibi sedes iniquitatis * qui fingis dolorem in præcepto?

Captabunt animam iusti * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium * et Deus meus in auxilium spei meæ.

Et reddet illis iniquitates ipsorum * et in malitia eorum disperdet eos Dominus Deus noster.

XCIV.

Ymnus Cantici David.

Vocatio Judæorum, et cognatio eorumdem.

Aña. *Præocupemus faciem Dei in confessione, et in* D
psalmis iubilemus ei.

Venite exultemus in Domino * iubilemus Deo salvatori nostro.

Præocupemus faciem eius in confessione * et in psalmis iubilemus ei.

Quoniam Deus magnus * Dominus rex magnus super omnem terram.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terræ * et altitudines montium ipse conspicit.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud * et arida manus eius fundaberunt.

Venite, adoremus, et procidamus ante Deum * et ploremus coram Domino, qui fecit nos.

Quoniam ipse est Dominus Deus noster * nos autem populus eius, et obes gregis eius.

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione * secundum diem tentationis in deserto.

Ubi temtaberunt me patres vestri * probaberunt, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic * et dixi: Semper errant corde.

Propter quod odio habui hanc generationem * et ipsi non cognoberunt vias meas.

Quibus iurabi in ira mea * si introibunt in requiem meam.

XCV.

Canticum ipsi David, Sermones quos locutus est quando Domus ædificabatur post Captivitatem.

Vocatio gentium, et Christi adventus.

Aña. *Bene nunciate de die in diem salutare Domini.*

Cantate Domino canticum novum * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini eius * bene nuntiate de die in diem salutare eius.

Adnunciate inter gentes opera eius * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis * terribilis super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium, dæmonia * Dominus vero cœlos fecit.

Confessio, et species in conspectu eius * sanctitas, et magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem * afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias, introite in atria eius, adorate Dominum in aula sancta eius * commoveatur a facie eius universa terra.

Dicite in nationibus: Dominus regnavit a ligno * etenim quorrexit orbem terræ, quæ non commovebitur.

Indicabit populos in iustitia * et gentes in ira sua.

Lætentur cœli, et exultet terra * mobeatur mare, et plenitudo eius.

Gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt * tunc exultabunt omnia ligna silbarum ante faciem Domini, quoniam venit, quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate * et populos in veritate sua.

XCVI.

Psalmus ipsi David, quando terra eius restituta est.

Ymnus regni Christi in secundo adventu.

[XLII] Aña. Dominus regnabit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu eius * iustitia, et iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante eum præcedet * et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini * a facie Dei tremuit omnis terra.

Adnunciaberunt cœli iustitiam eius * et viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate Dominum * omnes angeli eius.

Audibit, et lætata est Syon, et exultaberunt filiæ Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Quoniam tu es Deus altissimus super omnem terram * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odite malum * custodit Dominus animas servorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iustis * et rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino * et confitemini memoriæ sanctitatis eius.

XCVII.

Psalmus David.

Vocatio gentium, et Christi adventus.

Aña. *Notum fecit Dominus salutare suum, ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.*

Cantate Domino canticum nobum * quia mirabilia fecit Dominus.

Salvabit ei dextera eius * et brachium sanctum eius.

Notum fecit Dominus salutare suum * ante conspectum gentium revelabit iustitiam suam.

Memor fuit misericordiæ suæ Jacob * et veritati suæ domui Israel.

Viderunt omnes fines terræ * salutare Dei nostri.

Iubilate Deo universa terra * cantate et exultate, et psallite.

Psallite Deo nostro in cithara, in cithara, et voce psalmi * in tubis abietum, et voce tubæ corneæ: iubilate in conspectu regis Domino.

Commoveatur mare, et plenitudo eius * orbis terrarum, et universi, qui habitant in ea.

Flumina plaudent manibus in idipsum, montes exultaberunt ante faciem Domini quoniam venit * quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate * et populos in veritate sua.

XCVIII.

Psalmus David.

Ymnus regni Christi.

Aña. *Dominus in Syon magnus, et excelsus super omnes populos.*

Dominus regnabit irascuntur populi * qui sedes super Cherubin, mobeatur terra.

Dominus in Syon magnus * excelsus super omnes populos.

Confiteantur omnes nomini tuo magno, et terribili, quia sanctum est * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti æquitatem * iustitiam, et iudicium in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum * et adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctus est.

Moyses, et Aaron in sacerdotibus eius * et Samuel inter eos, qui invocant nomen eius.

A Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, et præcepta eius * quæ dederat illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos * Deus, tu propitius fuisti illis, et vindicans in omnia studia eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto eius * quoniam sanctus est Dominus Deus noster.

XCIX.

Psalmus in confessione.

Vocatio gentium.

Aña. Iubilate Deo omnis terra * servite Domino in lætitia.

B Intrate in conspectu eius in exultatione * scitote, quod Dominus ipse est Deus ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Nos autem populus eius * et obes pascuæ eius.

Intrate portas eius in confessione * et atria eius in ymnis confessionum.

Laudate nomen eius quoniam suavis est Dominus * in æternum misericordia eius, et usque in sæculum sæculi veritas eius.

C.

Psalmus David

Ymnus qui secundum Deum perfectus est.

[XLIII] Aña. *In matutinis, Domine, interfice omnia peccata nostra.*

C Misericordiam, et iudicium cantabo tibi, Domine * psallam, et intellegam in via immaculata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentiam cordis mei * in medio domus tuæ.

Non præponebam ante oculos meos actos malignos * facientes prævaricationes odibi, et non adhæsit mihi cor prabum.

Declinantes a me malignos non agnoscebam * detrahentem adversus proximum suum occulte eum persequebar.

Supervo oculo, et insatiabili corde * cum eo simul non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ * ut sedeant ii mecum.

Ambulans in via immaculata * hic mihi deserviebat.

D Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam * qui loquitur iniqua, non direxi in conspectu ocu'orum meorum.

In matutinis interficiebam omnes peccatores terræ * ut disperdam de civitate Domini omnes, qui operantur iniquitatem.

CI.

Oratio pauperis, cum anxiatus fuerit in conspectu Domini et fuderit orationem suam.

Tribulatio super priorem populum, et prophetia non populi, et vocatio gentium.

Aña. *In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me, Domine Deus meus.*

Domine, exaudi orationem meam * et clamor meus ad te perveniat.

A Non avertas faciem tuam a me in quacumque die tribulor inclina ad me aurem tuam * in quacumque die invocabero te velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei * et ossa mea sicut in frixorio confrixa sunt.

Percussus sum sicut fœnum, et aruit cor meum * quia oblitus sum mandocare panem meum.

A voce gemitus mei * adhæserunt ossa mea carni meæ.

Similis factus sum pellicano in solitudine : factus sum sicut nocticorax in domicilio * vigilabi, et factus sum sicut passer unicus in ædificio.

Tota die exprobrabant me inimici mei * et qui me laudabant, adversum me iurabant.

Quia cinerem sicut panem manducabam * et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ tuæ, et indignationis tuæ * quia lebasti, et ailisisti me.

Dies mei, sicut umbra præterierunt * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes * et memoriale tuum in sæculum sæculi.

Aña. *Timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.*

℟. Tu exurgens, misereberis Syon * quia venit tempus miserendi eius.

Quia beneplacitum habuerunt servi tui lapides eius * et terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine * et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificabit Dominus Syon * et videbitur in maiestate sua.

Et respexit in orationes pauperum * et non sprebit preces eorum.

Scribatur hoc in sæculum alterum * et populus qui nascetur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo * Dominus de cœlo in terra prospexit.

Ut audiret gemitus vinculatorum * et solbat filios interemtorum.

Ut adnuntietur in Syon nomen Domini * et laus eius in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum * et regna, ut serviant Domino.

Et respondit ei in via virtutis suæ * paucitatem dierum meorum enuncia mihi.

Et ne revoces me in dimidio dierum meorum * in sæcula sæculorum anni tui.

Initio terram tu fundasti, Domine * et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes * et omnia sicut vestimentum veterescent, et sicut opertorium mutabis ea, et mutabuntur.

Tu autem idem ipse es * et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum inhabitabunt ibi * et semen eorum in sæculum sæculi dirigetur.

CII.

Psalmus David.

Doctrina glorificationis.

Aña. *Miserator, et misericors Dominus quia non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.*

[XLIV] Benedic anima mea Domino * et omnia interiora mea nomini sancto eius.

Benedic anima mea Domino * et noli oblibisci omnes retributiones eius.

Qui propitius fit cunctis iniquitatibus tuis * qui sanat omnes langores tuos.

Qui redimet de interitu viam tuam * qui satiat in bonis desiderium tuum.

Qui coronat te in miseratione, et misericordia *
B renobabitur, sicut aquilæ iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus * et iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus, patiens, et multum misericors * non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.

Non secundum peccata nostra faciet nobis * neque secundum iniquitates nostras retribuet nobis.

Quia secundum altitudinem cœli a terra * confirmabit misericordiam suam super timentes eum.

Quantum distat oriens ab occasu * elongabit a nobis iniquitates nostras.

Sicut pater miseretur filiorum, sic misertus est
C Dominus timentibus eum * quia ipse scit figmentum nostrum.

Memento, Domine, quod terra sumus * homo sicut fœnum dies eius et sicut flos fœni, ita aruit.

Quia spiritus pertransibit ab eo, et non erit * et non agnoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini a sæculo est * et usque in sæculum sæculi super timentes eum.

Et iustitia eius super filios filiorum custodientibus testamentum eius * et memoria tenentibus mandata eius, ut faciant ea.

Dominus in cœlo parabit sedem suam * et regnum eius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes virtutes eius, qui facitis verbum eius * obedire voci
D sermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera eius ; * in omni loco dominationes eius : benedic anima mea Domino.

CIII.

Psalmus ipsi David.

Doctrina gentium, et eorum priori populo.

Aña. *Confessionem, et decorem induisti, amicta luce sicut vestimento.*

Benedic anima mea Domino * Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem * qui tegit in aquis superiora eius.

Qui ponit nubem ascensum suum * qui ambulat super pinnas ventorum.

Qui facit angelos suos spiritus * et ministros suos ignem urentem.

Qui fundavit terram super stabilitatem eius * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut palleum amictus eius * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient * a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi * in locum, quem fundasti ei.

Terminum posuisti eis, quem non transgredientur * neque convertentur operire terram.

Qui emittit fontes in convallibus * inter medios montium pertransibunt aquæ.

Potabuntur omnes bestiæ silvarum * expectabunt onagri sitim suam.

Super ea volucres cœli inhabitabunt * de medio petrarum dabunt voces suas.

Rigans montes de superioribus tuis * de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum pecoribus * et herbam servituti hominum.

Ut educat panem de terra * et vinum lætificet cor hominis.

Ut exilaret faciem in oleo * et panis cor hominis confirmet.

Satiabuntur omnia ligna silbarum * et cedri Libani, quos plantasti.

Illic passeres nidificabunt * fulices domus dux eorum.

Montes excelsi cervis * petræ refugium harenacis.

Fecit lunam in tempora, sol agnobit occasum suum * posuisti tenebras, et facta est nox.

℟. In ipsa pertransibunt omnes vestiæ silvarum * catuli leonum rugientes, ut rapiant, et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt * et in cubilibus suis se conlocaberunt.

Exiet homo ad opus suum * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti * repleta est terra creatura tua.

[xlv] Hoc mare magnum, et spatiosum * illic reptilia, quorum non est numerus : animalia pusilla, et magna.

Illic nabes pertransibunt * draco iste, quem confirmasti ad inludendum ei.

Omnia a te expectant, Domine * et tu das escam illis in tempore opportuno.

Dante te, illi colligent * aperiente autem te manum tuam, omnia replebuntur ubertate.

Avertente autem te faciem tuam turbabuntur * aufers spiritus eorum, et deficient, et in terram suam revertentur.

A Emitte spiritum tuum, et creabuntur * et renobabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum sæculi * lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respexit in terram, et facit eam tremere * qui tangit montes, et fumigabunt.

Cantabo Domino in vita mea * psallam Deo meo quandiu ero.

Suabis sit ei laudatio mea * ego vero delectabor in Domino.

Deficient peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint * benedic anima mea Domino.

CIV.

SECUNDA FERIA.

Alleluia, Alleluia.

B *Doctrina impietatis Judæorum Gentibus.*

Aña. *Quærite Dominum et confortamini : quærite faciem ejus semper.*

Confitemini Domino, et invocate nomen eius * adnuntiate inter gentes opera eius.

Cantate, et psallite magnalia eius * narrate omnia mirabilia eius.

Laudamini in nomine sancto eius * lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confortamini * quærite faciem eius semper.

Mementote mirabilium eius, quæ fecit * prodigia eius, et iudicia oris eius.

Semen Abraam servi eius * filii Jacob electi eius.

C Ipse Dominus Deus noster * in universa terra iudicia eius.

Memor fuit in sæculum testamenti sui * verbi, quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraam * et iuramenti sui Isaac.

Statuit illud Jacob in præcepto * et Israel in testamento æterno.

Dicens tibi : Dabo terram Canaam * funiculum hereditatis tuæ Israel.

Quum essent numero brebi * paucissimi, et incolæ in ea.

Et pertransierunt de gente in gentem * et de regno ad populum alterum.

Non permisit hominem nocere eis * sed corripuit pro eis reges.

D Nolite tangere Christos meos * et in prophetas meos nolite malignari.

Et vocavit famem super terram * et omne firmamentum panis contribit.

Misit ante eos virum * in servo venundatus est Joseph.

Humiliaberunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransivit anima eius, donec veniret verbum eius * eloquium Domini ignibit eum.

Misit rex, et solbit eum * princeps populorum, et dimisit eum.

Et constituit eum dominum domus suæ * et principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes suos, sicut se * et seniores suos prudentiam doceret.

TERTIA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

*Irrupit petram, et fluxerunt aquæ, et abie-
Iecco flumina.

ravit Israel in Ægypto * et Jacob habitavit
Cham.

tit populum suum nimis * et confortavit eum
micos eius.

rtit cor eorum, ut odiret populum ejus * et
ceret in servos eius.

Moysen servum suum * et Aaron, quem ele-
i.

in eis verba signorum suorum * et prodi-
n terra Cham.

enebras, et obscuravit eos * et exacerbabe-
bum eius.

rtit aquas eorum in sanguine * et occidit
rum.

terræ eorum ranas * in cubilibus eorum, et
eorum.

et venit cinomia, et scinifes * in omnibus
orum.

pluvias eorum in grandinem * ignem com-
s in terra ipsorum.

cussit vineas eorum, et ficulneas eorum * et
omne lignum finium eorum.

et venit lucusta, et brucus * cui non erat
.

Et manducavit omne fœnum terræ eorum
iem fructum terræ ipsorum.

cussit omne primogenitum in terra Ægypti
as omnis laboris eorum.

uxit eos in argento, et auro * et non erat in
rum infirmus.

us est Ægyptus in profectione eorum * quia
mor eorum super eos.

dit nubem in protectione eorum * et ignem
t eis per noctem.

unt carnes, et venit cuturnix * et panem
ravit eos.

it petram, et fluxerunt aquæ * et abierunt
flumina.

memor fuit verbi sancti sui * quod locutus
braham puerum suum.

uxit populum suum in exultatione * et electos
etitia.

lit eis regiones gentium * et civitates popu-
ossidebunt.

stodiant iustificationes Domini * et legem
irant.

CV.

QUARTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

*a vocationis Gentium et que in omnibus Dei
Verbi inluminationis.*

*Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet
udes eius.*

emini Domino, quoniam bonus * quoniam in
misericordia eius.

A Quis loquetur potentias Domini * auditas faciet omnes laudes eius.

Beati, qui custodiunt iudicium * et faciunt iustitias in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui * visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum * ad lætandum in lætitia gentis tuæ : ut lauderis cum hereditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris * injuste egimus, iniquitates fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua * et non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaberunt eum ascendentes in rubro mari *
B et liberavit eos propter nomen suum, ut notam faceret eis potentiam suam.

Et increpavit rubro mari, et recessit * et eduxit eos in aquis multis sicut in deserto.

Et liberavit eos de manu odientium * et redemit eos de manu inimicorum.

Et operuit aqua tribulantes eos * et unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbo eius * et cantaberunt laudes eius.

Acceleraberunt, et obliti sunt operum eius, * et non sustinuerunt consilium eius : et concupierunt concupiscentias in deserto.

Et temtaberunt Deum in siccitate, dedit eis petitiones eorum * et inmisit saturitatem in animas eo-
C rum.

Et irritaberunt Moysen in castris * et Haaron sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutibit Datan * et operuit super synagoga Abiron.

Exarsit ignis in synagoga eorum * et flamma comedit peccatores.

Fecerunt vitulum in Orep, et adoraberunt sculptilia * et mutaberunt gloriam suam in similitudinem vituli manducantis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui liberavit eos * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit disperdere eos, si non Moysen servus eius stetisset in contradictione in conspectu eius *
D ut averteret iram eius, ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem * et non crediderunt verbo eius.

Et murmuraberunt in tabernaculis suis * et non exaudierunt vocem Domini.

Et elebavit manum suam in illis, ut deiceret eos in deserto * et ut deiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos per regiones.

Et consecrati sunt Beelphegor * et manducaberunt sacrificia mortuorum.

Et irritaberunt eum in observationibus suis * et multiplicata est in eis ruina.

Stetit Finees, et exoravit, et cessavit quassatio *

et reputatum est illi ad iustitiam a generatione, et generatione usque in sæculum.

QUINTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Salba nos, Domine Deus noster.*

℟. Et irritaberunt eum ad aquas contradictionis, et vexatus est Moyses propter eos, quia exacerbaberunt spiritum eius * et non distinxit in labiis suis.

Et non disperdiderunt gentes * quas Dominus dixerat illis.

Et conmixti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum * et servierunt sculptilibus eorum, et factum est illis in scandalum.

[XLVII] Immolaberunt filios suos * et filias suas dæmoniis.

Effuderunt sanguinem innocentem * sanguinem filiorum suorum, et filiarum suarum : quod sacrificaberunt sculptilibus Chanaan.

Infecta est terra sanguinibus, et contaminati sunt in operibus eorum * et fornicati sunt in observationibus suis.

A Et iratus est animo Dominus in populum suum * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus nationum * et dominaberunt eis qui oderant eos.

Et tribulaberunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum * sæpe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaberunt eum in concilio suo * et humiliati sunt in suis iniquitatibus.

Et respexit eos cum tribularentur * in eo cum exaudiret orationes eorum.

Quia memor fuit testamenti sancti sui * et pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.

Et tradidit eos in misericordia * in conspectu hominum qui captibaberunt eos.

Salbos nos fac Domine Deus noster * et congrega

B nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum * et dicet omnis populus : fiat, fiat.

INCIPIT LIBER QUINTUS.

CVI.

SEXTA FERIA.

Alleluia.

Vocatio gentium.

Aña. *Dicant, qui redemti sunt a Domino, quos redemit de manu inimicorum.*

C Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant nunc gentes, quæ redemptæ sunt a Domino * quos redemit de manu inimicorum.

De regionibus congregavit eos * a solis ortu, et occasu, ab Aquilone, et mari.

Erraberunt in solitudine, in siccitate, in via * et civitatem habitationis illic non invenerunt.

Esurientes, et sitientes erant * et anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Quia saturabit animam inanem * et animam esurientem satiabit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis * vinculis ligatos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbaberunt eloquium Domini * et consilium Altissimi irritaberunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum * infirmati sunt, nec fuit, qui adiuvaret eos.

Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis * et vincula eorum disrupit.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Quia contribit portas æreas * et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis ipsorum * propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum * et adpropriaberunt usque ad portas mortis.

Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

SABBATO.

Aña. *Misit verbum suum, et sanavit nos Dominus; et eripuit nos de interitu.*

℟. Misit verbum suum, et sanavit eos * et eripuit eos de interitu eorum.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis * et pronuntient

D opera eius in exultatione.

Qui descendunt mare in nabibus * facientes operationes in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini * et mirabilia eius in profundo.

Dixit, et stetit spiritus procellæ * et exaltati sunt fluctus eius.

Ascendunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos * et anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt, sicut ebrius * et omnis sapientia eorum deglutita est.

[XLVIII] Et clamaberunt ad Dominum cum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Statuit procella in aura, et siluerunt fluctus eius * et lætati sunt, quod siluerunt.

Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * et de necessitatibus eorum liberavit eos. A

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Exaltent eum in ecclesia populi * et in cathedra seniorum laudent eum.

Quia posuit flumina in desertum * et exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in salsuginem * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit deserta in stagna aquarum * et terra sine aqua in exitus aquarum.

Et conlocavit illic esurientes * et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaberunt agros, et plantaberunt vineas * et fecerunt fructum nativitatis suæ.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis * et iumenta eorum non sunt minorata.

Pauci facti sunt, et vexati sunt * a tribulationibus malis, et dolore.

Effusa est contemtio super principes eorum * et seduxerunt eos vana ipsorum.

Et eduxit eos in invio, et non in via, et adiuvavit pauperem de mendicitate * et posuit sicut obes patris familias.

Videbunt recti, et lætabuntur * et omnis iniquitas obdurabit os suum.

Quis sapiens est, intelleget hæc * et tunc intelleget misericordias Domini.

CVII.

Canticum Psalmus David.

Passio Christi.

Aña. *Exurgam diluculo, et confitebor Domino.*

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum * cantabo et psalmum dicam tibi.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua * ut liberentur dilecti tui.

Salbum me faciat dextera tua, et exaudi me * Deus locutus est in sancto suo, lætabor, et dividam Sicimam, et convallem tabernaculorum dimetiar. D

Meus est Galaat, et meus est Manasses * et Efrem fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab olla spei meæ * in Idumæa extendam calciamentum meum, mihi allofili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circumstantiæ * aut quis deducet me usque in Idumæa.

Nonne tu, Deus, qui reppulisti nos * et non egredieris, Deus, e virtutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * et vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

CVIII.

Pro victoria David Canticum.

Victoria Christi.

Deus, laudem meam ne tacueris * quoniam os peccatoris, et dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me * et expugnaberunt me gratis.

Pro eo ut diligerent me, detrahebant mihi * ego autem orabam pro eis.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis * et odium pro dilectione.

Constitue super eum peccatorem * et diabolus stet a dextris eius.

Quum iudicatur, exeat condemnatus * et oratio
B eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci * et episcopatum eius accipiat alter.

Fiat tabernaculum eius desertum * et non sit, qui inhabitet in eo.

Fiant filii eius orfani * et uxor eius vidua.

℟ Commoti amoveantur filii eius, et mendicent * et eiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius * diripiant alieni omnes labores eius.

Non sit illi adiutor * nec sit, qui misereatur orfanis eius.

Fiant anni eius in interitu * in una generatione deleatur nomen eius.

Commemoretur iniquitas patrum eius in conspectu
C Domini * et peccatum matris eius non deleatur.

Fiat contra Dominum semper * ut disperdat de terra memoria eius.

Pro eo quod non sit recordatus facere misericordiam * et persecutus est hominem pauperem, [XLIX] et mendicum, et compunctum corde morti tradidit.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei * et noluit benedictionem, et prolongabitur ab eo.

Et induit se maledictionem, sicut vestimento * et intrabit sicut aqua in interiora eius, et sicut oleum in ossibus eius.

Fiat illi sicut vestimentum, quod operietur * et sicut zona, quæ semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum * et qui locuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, fac mecum misericordia propter nomen tuum * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quoniam egenus, et pauper sum ego * et cor meum conturbatum est in me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum * et excussus sum sicut locusta.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio * et caro mea immutata est propter oleum, et ego factus sum obprobrium illis.

Viderunt me, et moverunt capita sua * adiuba me, Domine Deus meus, salvum me fac propter misericordiam tuam. ut sciant, quia manus tua hæc est, et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices * qui insurgunt in

Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * et de ne-

me confundantur, servus autem tuus lætabitur in te. A

Induantur reverentia, qui detrahunt mihi * et operiantur, sicut diploide, confusionem suam.

Confitebor Domino nimis in ore meo * et in medio multorum laudabo eum.

Quoniam adstitit a dextris pauperum * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

CIX.

Canticum David.

Bona gratia.

Aña. *Tecum principium in die virtutis tuæ.*

Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis * donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis suæ emittit Dominus ex Syon * et dominabitur in medio inimicorum suorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ * in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. B

Iuravit Dominus, et non pœnitebit eum * tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melcisethec.

Dominus a dextris suis confringet * in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas * conquassabit capita in terra copiosa.

De torrente in via vivit * propterea exaltabit caput.

CX.

Alleluia.

Doctrina Christi.

Aña. *Principium sapientiæ timor Domini : intellectus bonus facientibus ea.*

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo * in concilio iustorum, et congregatione. C

Magna opera Domini * exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio, et magnificentia opus eius * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum * miserator, et misericors Dominus escam dedit timentibus se.

Memor fuit in sæculum testamenti sui * virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium * opera manuum eius veritas, et iudicium.

Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi * facta in veritate, et æquitate.

Redemtionem misit Dominus populo suo, mandavit in æternum testamentum suum * sanctum et terribile nomen eius. D

Principium sapientiæ timor Domini * intellectus bonus facientibus ea.

Laudatio eius * manet in sæculum sæculi.

CXI.

Alleluia.

Nobi populi vocatio.

Aña. *Misericors et miserator, et iustus Dominus. Iucundus homo, qui miseretur.*

Beatus vir, qui timet Dominum * in mandatis eius cupiet nimis.

Potens in terra erit semen eius * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, et divitiæ in domo ejus * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis corde * misericors, et miserator, et iustus Dominus.

Iucundus homo, qui miseretur, et commodat * disponit sermones suos in iudicio : quia in æternum non commobebitur.

In memoria æterna erit iustus * obaudita mala non timebit.

Paratum est cor eius sperare in Domino * [L] confirmatum est cor eius, non commobebitur, donec videat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus * iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis fremdet, et tabescet * desiderium peccatorum peribit.

CXII.

Alleluia.

Novi populi doctrina.

Aña. Laudate, pueri, Dominum : laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasu * laudate nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus * supra cœlos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat * et humilia respicit in cœlo, et in terra.

Suscitat a terra inopem * et ab stercore erigit pauperem.

Ut conlocet eum cum principibus, cum principibus populi sui * qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum lætantem.

CXIII.

Alleluia.

Aña. *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*

In exitu Israel de Ægypto * domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio eius * Israel potestas eius ; Israel regnavit in ea.

Mare vidit, et fugit * Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaberunt, ut arietes * et colles velut agni obium.

Quid est mare, quod fugisti * et tu Jordanis, quare conversus es retrorsum.

Montes quare exultastis, ut arietes * et colles, velut agni obium.

A facie Domini tremuit omnis terra * a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum * et rupes in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiam, et veritatem tuam * ne quando dicant gentes : Ubi est Deus eorum.

Aña. Deus autem noster in cœlo sursum : * in cœlo et in terra quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum, et aurum * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur * oculos habent, et non videbunt. A

Aures habent, et non audient, * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt * pedes habent, et non ambulabunt.

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illi fiant, qui faciunt ea * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel sperabit in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Domus Haaron sperabit in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Qui timent Dominum sperent in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri * et benedixit nobis.

Benedixit domum Israel, benedixit domum Aaron * benedixit omnes timentes Dominum, pusillos cum maioribus.

Adiciet Dominus super vos * et super filios vestros benedictionem.

Benedicti vos a Domino * qui fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Domino * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine * neque omnes, qui descendunt in infernum.

Sed nos, qui vibimus, benedicimus Domino * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

CXIV.

Alleluia.

Novi populi vocatio, vel perfectio.

Aña. *Misericors Dominus, et iustus, et Deus noster miseretur.*

Dilexi, quoniam exaudibit Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinabit aurem suam mihi * et in diebus meis invocabo eum.

Circumdederunt me dolores mortis * pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem, et dolorem inveni, et nomen Domini invocabi * o Domine libera animam meam.

Misericors Dominus, et iustus * et Deus noster miserebitur.

Custodiens parvulos Dominus * humiliatus sum, et liberavit me. D

Convertere animam meam in requiem tuam * quia Dominus benefecit mihi.

Quia eripuit animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

[u] Complacebo Domino * in regione vivorum.

CXV.

Alleluia.

Vocatio gentium.

Credidi propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excesu meo mentis meæ * : Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ præstitit mihi.

Calicem salutaris accipiam * et nomen Domini invocabo.

Pretiosa in conspectu Domini * mors sanctorum eius.

O Domine, ego servus tuus * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Disrupisti vincula mea * tibi sacrificabo hostiam laudis.

Vota mea Domino reddam in atriis domus Domini, in conspectu omnis populi eius * in medio tui Jerusalem.

CXVI.

Alleluia.

Victoria eorum qui in Christo agonizantur, et prophetia de Christo. B

Aña. *Confirma super nos Deus misericordiam tuam.*

Laudate Dominum, omnes gentes * et conlaudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius * et veritas Domini manet in æternum.

CXVII.

Alleluia.

Eruditioque secundum Deum inductionis.

Aña. *Fortitudo mea, et laudatio mea Dominus, et factus est mihi in salute.*

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicat nunc domus Israel, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius. C

Dicat nunc domus Aaron, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant nunc omnes timentes Dominum, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

In tribulatione invocabi Dominum * et exaudibit me in latitudine.

Dominus mihi adiutor est * et non timebo, quid mihi faciat homo.

Dominus mihi adiutor est * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est sperare in Domino * quam sperare in homine.

Bonum est confidere in Domino * quam confidere in principibus.

Omnes gentes circumdederunt me * et in nomine Domini ultus sum illos.

Circumdantes circumdederunt me * et in nomine Domini ultus sum illos.

Circumdederunt me sicut apes fabum, et exarserunt in me sicut ignis in spinis * et in nomine Domini ultus sum illos.

Impulsus versatus sum, ut caderem * et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, et laudatio Dominus * et factus est mihi in salute.

Vox lætitiæ, et salutis * in tabernaculis iustorum.

Dextera Domini fecit virtutem * dextera Domini exaltavit me.

Non moriar, sed vibam * et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus * et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino * hæc porta Domini, iusti introibunt per eam.

Confitebor tibi, Domine, quoniam exaudisti me * et factus es mihi in salute.

Lapidem quem reprobaberunt ædificantes * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud * et est mirabile in oculis nostris.

Hic est dies, quem fecit Dominus * exultemus, et lætemur in eo.

O Domine, salbos nos fac * o Domine, bona prospera.

Benedictus, qui venit in nomine Domini * benediximus vos de domo Domini.

Aña. Deus Dominus, * et inluxit nobis.

Constituite diem solemnem in confrequentationibus * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi Domine, quoniam exaudisti me * et factus es mihi in salute.

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXVIII.

Aleph.

Doctrina inambitionis.

Aña. *Tu mandasti mandata tua, Domine, custodire nimis.*

[LII] Beati immaculati in via * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui prescrutantur testimonia eius * in toto corde suo exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem * in viis eius ambulaberunt.

Tu mandasti mandata tua Domine * custodire nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas iustificationes tuas.

Tunc non confundar * dum respicio in omnia mandata tua.

Confitebor tibi, Domine, in directione cordis mei * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Iustificationes tuas custodiam * non me derelinquas usquequaque.

Beth.

Domus conversationis.

Aña. *In toto corde meo exquisibi te, Deus, ne repellas me a mandatis tuis.*

In quo corrigit iubenior viam suam * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisibi te * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine * doce me iustificationes tuas.

In labiis meis pronunciabi * omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis me exercebor * et considerabo vias tuas.

Et in tuis iustificationibus meditabor * non oblibiscar sermones tuos.

Gimel.

Plenitudo : angustia.

Aña. *Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua : incola ego sum in terra, ne absocondas a me mandata tua.*

Retribue servo tuo * vivam, et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra * ne abscondas a me mandata tua.

Concupibit anima mea desiderare iustificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti supervos * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me obprobrium, et contemtionem * quia testimonia tua exquisibi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur * servus autem tuus exercebatur in tuis iustificationibus.

Nam et testimonia tua meditatio mea est * et consolatio mea iustificationes tuæ sunt.

Deleth.

Tabularum.

Adhæsit pavimento anima mea * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias tuas pronunciabi, et exaudisti me * doce me iustificationes tuas.

Hanc viam iustificationum tuarum fac, ut intellegam * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amobe a me * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi * iudicia tua commemorabi.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri * quum dilatares cor meum.

He : : : :

Vibent.

Aña. *Legem pone mihi, Domine, viam iustitiæ tuæ, et exquiram eam semper de toto corde meo.*

Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et prescrutabor legem tuam * et custodiam illam de toto corde meo.

Deduc me in legem mandatorum tuorum * quoniam ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua * et non ad inutilitatem.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum * in timore tuo.

Amputa obprobrium meum, quod suspicatus sum * iudicia enim tua iucunda.

Ecce concupibi mandata tua in tua * iustitia vivifica me.

Vau Get.

Bonum salutare.

[LIII] Veniat super nos misericordia tua, Domine * salutare tuum, et eloquium tuum.

Et respondebor exprobrantibus mihi verbum * quia sperabi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque * quia in iudiciis tuis sperabi.

Et custodiam legem tuam semper * in æternum, et in sæculum sæculi.

Et ambulabi in latitudine * quia præcepta tua exquisibi.

Loquar de testimoniis tuis in conspectu regum, * et non confundar.

Et meditabor in mandatis tuis * quæ dilexi vehementer.

Et lebabi manus meas in mandatis tuis, quæ dilexi * et exercebor in mirabilibus tuis.

Zay. Hec. T.

Initium.

Memento verbi tui servo tuo * in quo mihi spem dedisti, Domine.

Hæc me consolata est in humilitate mea * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque * a lege autem tua non declinabi.

Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo, Domine * et delectatus sum.

Tædium tenuit me pro peccatoribus * derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles erant mihi iustificationes tuæ * in loco incolatus mei.

Memor fui in nocte nominis tui, Domine * et custodibi legem tuam.

Hoc mihi factum est * quia iustificationes tuas exquisibi.

Heth.

Vita vel vivacitas.

Portio mea, Domine, * dixi, custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam * de toto corde meo.

Miserere mei secundum eloquium tuum, quia cogitabi vias tuas * et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus * custodire mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me * et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.

Particeps sum ego omnium timentium te * et custodientium mandata tua.

Misericordia tua, Domine, plena est terra * iustificationes tuas doce me.

Teth.

Bonum.

Aña. *Bonus es, Domine : bonitate doce nos.*

Iucunditatem fecisti cum servo tuo, Domine * secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui * propterea eloquium tuum custodibi.

Bonus es, Domine * et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Quoagulatum est, sicut lac cor eorum * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi est, quod humiliasti me, Domine * ut discam justificationes tuas.

Bona mihi est lex oris tui * super millia auri, et argenti.

Ioth.

Principium aleo.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaberunt me * da mihi intellectum, ut discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur * quia in verbo tuo sperabi.

Cognobi, Domine, quia æquitas, et veritas, iudicia tua * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat nunc misericordia tua, et consoletur me * secundum eloquium tuum cum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, ut vibam * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me * ego autem exercebor in præceptis tuis.

Convertantur ad me timentes te * et qui noberunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in tuis iustificationibus * ut non confundar.

Kaph.

Manus.

[LIV] Defecit in salutari tuo anima mea * et in verbo tuo sperabi, Domine.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum * dicentes : Quando consolaberis me.

Quia factus sum, sicut uter in pruina * iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui, Domine * quando facies de persequentibus me iudicium.

Narraberunt mihi iniqui delectationes suas * sed non ita, ut lex tua, Domine.

Omnia mandata tua veritas * iniqui persecuti sunt me, sucurre mihi.

Paulo minus consummaberunt me in terra * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me * ut custodiam testimonia oris tui.

Lameth.

Disciplina, sive cordis auxilium.

Aña. *Fundasti terram, et permanet : ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi, Domine.*

In æternum, Domine * permanet verbum tuum A in cœlo.

In generatione et progenie * veritas tua.

Fundasti terram, et permanet * ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est * tunc forsitan perissem in humilitate mea.

In æternum non oblibiscar iustificationum tuarum * quia in ipsis vivificasti me, Domine.

Tuus sum ego, salvum me fac * ut custodiam iustificationes tuas.

Me expectaberunt peccatores, ut perderent me * testimonia autem tua non intellexerunt.

Omni consummationi vidi finem * latum mandatum tuum valdè.

Mem.

Sempiternum incipit.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super seniores intellexi * quia mandata tua exquisibi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos * ut custodiam verbum tuum.

A judiciis tuis non declinabi * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua * super mel, et fabum ori meo.

Mandata tua intellexi * propterea odio habui omnem viam iniquitatis.

Nun.

Sempiterna visio.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine * et lumen semitis meis.

Iurabi, et statui * custodire iudicia iustitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Domine * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei comproba, Domine * et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus tuis semper * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueos mihi * et a mandatis tuis non errabi.

Hereditatem adquisibi testimonia tua in æternum * quia exultatio cordis mei tu es.

Incliuabi cor meum ad faciendas iustificationes tuas * propter æternam retributionem.

Samec.

Adiutorium. Oculus.

Iniquos odio habui, et abominatus sum * legem autem tuam dilexi, Domine.

Adiutor et susceptor meus es tu * et in verbo tuo sperabi.

Declinate a me malignantes * et prescrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, ut vivam * et ne confundas me ab exspectatione mea.

Adiuva me, et salbabor * et meditabor in tuis iustificationibus semper.

Sprevisti omnes discedentes a iustificationibus tuis * quia iniusta cogitatio eorum est.

Prævaricatores reputabi omnes peccatores terræ * ideo dilexi testimonia tua semper.

Infige timori tuo carnem meam * a iudiciis enim tuis timui.

Ayn.

Sine oculus. nos.

Aña. *Excipe servum tuum in bono : ut non calumnientur mihi superbi.*

[LV] Feci iudicium, et iustitiam * Domine, ne tradas me persequentibus me.

B Excipe servum tuum in bono * ut non calumnientur mihi superbi.

Oculi mei defecerunt in salutari tuo * et in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo, Domine, secundum multam misericordiam tuam * et secundum iustificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum * ut sciam testimonia tua.

Tempus est benefaciendi, Domine * dissipaberunt legem tuam iniqui.

Ideo dilexi testimonia tua * super aurum, et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar * omnem viam iniquitatis odio habui.

C Phe.

Os..... iustitia.

Mirabilia testimonia tua, Domine * ideo scrutata est anima mea.

Declaratio sermonum tuorum inluminet me * et intellectum det parvulis.

Os meum aperui, et adtraxi spiritum * quia mandata tua concupiscebam.

Respice in me, et miserere mei * secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum * ut non dominetur mihi omnis iniustitia.

Erue me a calumniis hominum * ut custodiam præcepta tua.

Faciem tuam ostende super servum tuum * et doce

D me iustificationes tuas.

Rivos lacrymarum deduxerunt oculi mei * quia non custodierunt legem tuam.

Sade.

Justitiæ inscio.

Aña. *Cremavit me zelus domus tuæ, quia inimici mei verba tua obliti sunt.*

Iustus es Domine * et rectum iudicium tuum.

Mandasti iudicium, et testimonia tua * et veritatem tuam nimis.

Cremavit me zelus domus tuæ * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum valde * et servus tuus dilexit illud.

Adulescentior ego sum, et contemtus * iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua iusta in æternum * et lex tua veritas.

Tribulatio. et angustia invenerunt me * mandata autem tua meditatio mea est.

Æquitas et testimonia tua in æternum * intellectum eorum da mihi, Domine, et vivifica me.

Coph.

Vocatio aspice.

Aña. *Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.*

Exclamabi in toto corde meo, exaudi me, Domine * iustificationes tuas requiram.

Clamabi ad te salvum me fac * ut custodiam præcepta tua.

Præveni in maturitate, et exclamabi * et in verbo tuo sperabi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam exaudi, Domine, secundum multam et magnam misericordiam tuam * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Adpropriaberunt persequentes me iniuste * lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Domine * et omnia mandata tua veritas.

Ab initio cognobi de testimoniis tuis * quia in æternum fundasti ea.

Res.

Capitis.

Vide humilitatem meam, et eripe me * quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, et redime me * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe est a peccatoribus salus * quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Miserationes tuæ multæ, Domine * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi persequentes tribulabant me * a testimoniis tuis non declinabi.

Vidi incompositos, et tabescebam * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide, quia mandata tua dilexi * Domine, in tua misericordia vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Sin.

Dentium sedentes.

Principes persecuti sunt me gratis * et a verbis tuis formidavit cor meum.

[LVI] Lætor ego super eloquia tua * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam * et non est illis in scandalum.

A Expectabam salutare tuum, Domine * et mandata tua serbabi.

Custodibit anima mea testimonia tua * et dilexit ea valde.

Serbabi mandata tua, et testimonia tua * quoniam omnes viæ meæ in conspectu tuo, Domine.

Tav.

Signum.

Adpropriet oratio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructuabunt labia mea hymnum * quum docueris me iustificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquia tua * quoniam
B omnia mandata tua iusta sunt.

Adpropinquet postulatio mea in conspectu tuo, Domine * fiat manus tua ad liberandum me, quia mandata tua dilexi.

Concupibi salutare tuum, Domine * et lex tua meditatio mea est.

Vivit anima mea, et laudabit te * et iudicia tua adiubabunt me.

Errabi sicut obis quæ perierat * vivifica servum tuum, quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

CXIX.

Canticum gradum.

Ad Dominum, cum tribularer, clamabi * et exaudibit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis * et
C a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.

Sagittæ acutæ potentis * cum carbonibus desolatoriis.

Heu me, quod incolatus meus prolongatus est a me * habitabi cum habitantibus Cedar.

Multum incola fuit anima mea : cum his qui oderant pacem eram pacificus * dum loquebar illis inpugnabant me gratis.

CXX.

Canticum gradum.

Bonorum nuntiationes.

Aña. *Auxilium meum a Domino qui fecit cœlum,*
D *et terram.*

Lebabi oculos meos ad montes * unde veniat auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino * qui fecit cœlum, et terram.

Non det in commotione pedem tuum * neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque obdormiet * qui custodit Israel.

Dominus custodiat te * Dominus protectio tua super manum dexteræ tuæ.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dominus custodiat te ab omni malo * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum A tuum * ex hoc nunc et usque in sæculum.

CXXI.

Canticum gradum.

Orationis.

Aña. *Fiat pax in virtute tua, et abundantia in turribus tuis.*

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi * in domo Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in atriis tuis Ierusalem.

Ierusalem quæ ædificatur ut Civitas * cuius participatio eius in idipsum.

Illic enim ascenderunt tribus, tribus Domini * testimonium in Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio * sedes super B tronum David.

Rogate quæ pacis sunt Ierusalem * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos loquebar pacem de te * et propter domum Domini Dei mei quæsibi bona tibi.

CXXII

Canticum gradum.

Bona gratiæ.

Aña. *Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nobis.*

Ad te lebamus oculos nostros * qui habitas in C cœlis.

Ecce sicut oculi servorum ad manus dominorum suorum, [LVII] et sicut oculi ancillæ ad manus dominæ suæ * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nobis.

Miserere nobis, Domine, miserere nobis * quia multum repleti sumus contemtione :

Multumque repleta est anima nostra obprobriis abundantium * et dispectione superborum.

CXXIII.

Canticum gradum.

Restitutionis.

Aña. *Laqueus contritus est et nos liberati sumus.*

Nisi quod Dominus erat in nobis * dicat nunc Israel, nisi quod Dominus erat in nobis.

D Quum insurgerent homines in nos * forsitan vivos deglutissent nos.

Quum irasceretur animus eorum adversum nos * forsitan velut aqua obsorbuissent nos.

Torrentem pertransivit anima nostra * forsitan pertransisset anima nostra aquam inmensam.

Benedictus Dominus * qui non dedit nos in captura dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.

Laqueus contritus est * et nos liberati sumus.

Adiutorium nostrum in nomine Domini * qui fecit cœlum, et terram.

CXXIV.

Canticum gradum.

Speratio futurorum.

Aña. *Benefac Domine bonis, et rectis corde.*

Qui confidunt in Domino sicut mons Syon * non commobebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.

Montes in circuitu eius, et Dominus in circuitu populi sui * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non derelinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine * bonis, et rectis corde.

Declinantes autem ad obligationem, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem * pax super Israel.

CXXV.

Canticum gradum.

Ædificationis Ecclesiæ.

Aña. *Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.*

In convertendo Dominus captivitatem Syon * facti sumus, sicut consolati.

Tunc repletum est gaudium os nostrum * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, magnificavit Dominus facere cum istis : magnificavit Dominus facere nobiscum * facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram sicut torrens in austro * ut qui seminant in lacrymis, in gaudio metant.

Euntes ibant, et flebant * mittentes semina sua.

Venientes autem venient in exultatione * portantes manipulos suos.

CXXVI.

Canticum gradum.

Vocationis gentium.

Nisi Dominus ædificaberit domum * in vano laborant qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem * in vano vigilant, qui custodiunt eam.

In vanum est vobis ante lucem surgere * surgite, postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Quum dederit dilectis suis somnum ecce hereditas Domini filii * mereis fructus ventris ejus.

Sicut sagittæ in manu potentis * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis * non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta.

CXXVII.

Canticum gradum.

Victoriæ Dei militiæ

Aña. *Labores fructuum tuorum manducabis ; beatus es, et bene tibi erit.*

Beati omnes, qui timent Dominum * et qui ambulant in viis eius.

Labores fructuum tuorum manducabis * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua, sicut vitis abundans * in lateribus domus tuæ.

Filii tui, sicut nobella olivarum * in circuitu mensæ tuæ. A

Ecce sic benedicetur omnis homo * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * et videas quæ bona sunt in Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum * pax super Israel.

CXXVIII.

Canticum gradum.

Oratio martyrum.

[LVIII] Aña. *Benedictio Domini super vos: benedicimus vos in nomine Domini.*

Sæpe expugnaberunt me a iubentute mea, dicat nunc Israel * sæpe expugnaberunt me a iubentute mea: etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaberunt peccatores * prolongaberunt iniquitates suas.

Dominus iustus * concidet cervices peccatorum.

Confundantur, et convertantur retrorsum * omnes, qui oderunt Syon.

Fiant sicut fœnum ædificiorum * quod priusquam evellatur, arescit.

De quo non implebit manum suam, qui metit * et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt, qui præteriebant: benedictio Domini super vos * benedicimus vos in nomine Domini.

CXXIX.

Canticum gradum.

De humilitate.

Aña. *A vigilia matutina usque ad noctem: speret Israhel in Domino.*

De profundis clamabi ad te, Domine * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * ad orationem servi tui.

Si iniquitatem observaberis, Domine, * Domine, quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo tuo * sperabit anima mea in Domino.

A vigilia matutina usque ad noctem * a custodia matutina speret Israhel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia est * et copiosa apud eum redemtio.

Et ipse redimet Israhel * ex omnibus iniquitatibus ejus.

CXXX.

Canticum gradum.

Oratio David. Inluminatio Christi.

Aña. *Speret Israhel in Domino ex hoc nunc, et usque in sæculum.*

Domine, non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei * neque ambulabi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam * sed exaltabi animam meam.

Sicut ablactatus super matrem suam * ita retribues animam meam.

Speret Israhel in Domino * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

CXXXI.

Canticum gradum.

Populi Perfectio.

Memento Domine David * et omnes mansuetudines eius.

Sicut iuravit Domino * votum vobit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ * si ascendero in lectum stratus mei.

Si dedero somnum oculis meis, aut palpebris meis dormitationem * aut requiem temporibus meis.

Donec inveniam locum Domino * tabernaculum B Deo Jacob.

Ecce audibimus eum in Eufrata * invenimus eum in campis silbæ.

Introibimus in tabernaculo ejus * adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius.

Exurge Domine in requiem tuam * tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiam * et sancti tui lætentur in bonis.

Propter David servum tuum * non avertas faciem Christi tui.

Aña. *Parabi lucernam Christo meo.*

Iurabit Dominus David in veritate, et non frustrabit eum * de fructu ventris tui ponam super sedem meam.

C Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc, quæ docebo eos * et filii eorum sedebunt usque in æternum super sedem meam.

Quoniam elegit Dominus Syon * præelegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi * hic habitabo quoniam præelegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam * et pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutare * et sancti eius exultatione exultabunt.

Illic producam cornu David * parabi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione * super ipsum D autem floriet santificatio mea.

CXXXII.

Canticum gradum.

Populi perfectio.

Aña. *Sicut ros Hermon, quod descendit in montem Syon: [LIX] illic mandabit Dominus benedictionem.*

Ecce quam bonum et quam iucundum * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum a capite quod descendit in barbam in barbam Aaron * quod descendit in ora vestimenti eius.

Sicut ros Hermon, quod descendit in montem Syon * quoniam illic mandabit Dominus benedictionem, et vitam usque in sæculum.

CXXXIII.

Canticum gradum.

Populo venturo.

Ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini * qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta * et benedicite Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui fecit cœlum, et terram.

CXXXIV.

Alleluia.

Doctrinæ inductionis.

Aña. *Ego cognobi, quod magnus est Dominus : et Deus noster super omnes deos.*

Laudate nomen Domini * laudate servi Domini.

Qui statis in domo Domini * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia benignus Dominus * psallite nomini eius, quoniam suave est.

Quoniam Iacob elegit sibi Dominus * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognobi, quod magnus est Dominus * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus fecit * in cœlo, et in terra, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ * fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis * qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in medio tui, Ægypte * in Faraonem, et in omnes servos eius.

Qui percussit gentes multas * et occidit reges mirabiles.

Seon regem Amorrheorum, et Og regem Basan * et omnia regna Canaan occidit.

Et dedit terram eorum hereditatem * hereditatem Israel servo suo.

Domine, nomen tuum in æternum * Domine, memoriale tuum in sæculum sæculi.

Quia iudicabit Dominus populum suum * et in servis suis consolabitur.

Simulacra gentium argentum, et aurum * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audiunt * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt * pedes habent, et non ambulabunt.

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illis fiant, qui faciunt ea * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israhel benedicite Domino * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Domino * qui timetis Dominum, benedicite Domino.

A Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui habitat in Ierusalem.

CXXXV.

Alleluia.

Bona gratia liberatorum.

Aña. *In humilitate nostra memor fuit nostri Dominus, et redemit nos de manu inimicorum nostrorum.*

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Deo deorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit mirabilia magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

B Qui fecit cœlos intellectu * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui firmavit terram super aquas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit luminaria magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Solem in potestate diei * quoniam in sæculum misericordia eius.

Lunam et stellas in potestate noctis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit Ægyptum cum primitiis suis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et eduxit Israhel, e medio eius, * quoniam in sæculum misericordia eius.

C In manu forti, et brachii excelso * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui divisit mare rubrum in divisiones * quoniam in sæculum misericordia eius.

[LX] Et transduxit Israhel per medium eius * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui excussit Faraonem, et exercitum eius in mari rubro * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui transduxit populum suum per desertum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui eduxit aquam de petra rupis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit gentes multas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et occidit reges mirabiles * quoniam in sæculum misericordia eius.

D Seon regem Amorreorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et Og regem Bassan * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et omnia regna Canaan occidit * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et dedit terram eorum hereditatem * quoniam in sæculum misericordia eius.

Hereditatem Israhel servo suo * quoniam in sæculum misericordia eius.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri Dominus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et redemit nos de manu inimicorum nostrorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui dat escam omni carni * quoniam in sæculum A
misericordia eius.

Confitemini Deo cœli * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXXXVI.

Psalmus David et Iheremiæ.

Sanctorum voces, qui in cabtivitate sunt.

Super flumina Babilonis illic sedimus, et flevimus * dum recordaremur tui, Syon.

In salicibus in medio eius * ibi suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaberunt nos, qui cabtivos duxerunt nos verba canticorum * et qui adduxerunt nos,
dixerunt nobis : Hymnum cantate nobis de canticis B
Syon.

Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Ierusalem * oblibiscatur me dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis * si tui non meminero.

Si non præposuero Ierusalem * in principio lætitiæ meæ.

Memento Domine filiorum Edon in diebus Ierusalem * qui dixerunt : Exinanite, exinanite quousque ad fundamentum in ea.

Filia Babilonis misera * beatus qui retribuit tibi retributionem, quam tu retribuisti nobis.

Beatus, qui tenet * et allidet parvulos suos ad pe- C
tram.

CXXXVII.

Psalmus David.

Bona gratia. Prophetia David.

Aña. *In conspectu angelorum tuorum psallam tibi, Domine.*

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam exaudisti omnia verba oris mei * et in conspectu angelorum tuorum psallam tibi.

Adorabo ad templum sanctum tuum * et confitebor nomini tuo.

Super misericordiam, et veritatem tuam * quoniam magnificasti super omnia nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocabero te, velociter exaudi D
me Domine * multiplicasti animam meam in veritate tua.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ * quoniam audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in canticis Domino, quoniam magna est gloria Domini * quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, et alta de longe agnoscit.

Si ambulabero in medio tribulationis, vivificabis me * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salbum me fecit dextera tua.

Domine, retribue pro me * Domine misericordia tua in æternum : opera manuum tuarum ne despicias.

CXXXVIII.

Pro victori David Canticum.

Declaratio iusti cum Dei dicatione.

Aña. *Tu formasti me, posuisti super me manum tuam Domine.*

Domine probasti me, et cognobisti me * tu cognobisti sessionem meam, et resurrectionem meam : tu intellexisti cogitationes meas a longe.

Semitam meam, et limitem meum tu investigasti * et omnes vias meas prævidisti, quia non est dolus in lingua mea.

Ecce tu, Domine, cognobisti omnia * nobissima, et antiqua.

[LXI] Tu formasti me, et posuisti super me manum tuam * mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, nec potero ad eam.

Quo ibo ab spiritu tuo * et a facie tua quo fugiam?

Si ascendero in cœlum tu ibi es * et si descendero in infernum ades.

Si sumsero pinnas meas ante lucem * et habitabero in postremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me * et tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcaberunt me * et nox inluminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur a te * et nox sicut dies inluminabitur.

Sicut tenebræ eius, ita et lumen eius * quoniam tu possides renes meos, Domine.

Suscepisti me de utero matris meæ * confitebor tibi, Domine, quoniam terribiliter mirificatus es.

Mira opera tua, Deus * et anima mea novit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quæ fecisti in occultis * et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui * et in libro tuo omnes scribentur :

Dies firmabuntur * et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus * valde confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arena maris multiplicabuntur * et surrexi, et adhuc tecum sum.

Si occidas Deus peccatores, viri sanguinum declinate a me : quia dicitis in cogitationibus vestris * accipiant in vanitate civitates suas.

Nonne qui oderant te Deus, oderam illos * et super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Domine et scito cor meum * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est * et deduc me in via æterna.

CXXXIX.

Pro victoria Canticum David.

Voces quæ adversus Deum agonizantur.

Aña. *Domine Deus virtus salutis meæ, obumbra caput meum in die belli.*

Eripe me, Domine, ab homine malo * a viro iniquo libera me.

Qui cogitaberunt malitias in corde suo * tota die A constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas, sicut serpentes * venenum aspidum sub labiis eorum.

Conserva me, Domine, de manu peccatoris * ab hominibus iniquis libera me.

Qui cogitaberunt supplantare gressus meos * absconderunt supervi laqueos mihi.

Et funes extenderunt continuatis pedibus meis * iuxta iter scandala posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu * exaudi vocem deprecationis meæ.

Domine Deus virtus salutis meæ * obumbra caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori * cogitaberunt adversum me, ne derelinquas B me: ne umquam exaltentur.

Caput circuitus eorum * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones ignis; et in igne deiicies eos * et in miseriis non subsistunt.

Vir lingosus non dirigetur super terram * virum iniustum mala capiunt in interitu.

Cognobi, quoniam faciet Dominus iudicium inopis * et vindictam pauperis.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo * et habitabunt recti cum facie tua.

CXL.

Canticum David.

Oratio, qui secundum Deum perfecti sunt.

Domine, clamabi ad te, exaudi me * intende voci C orationis meæ, dum clamabero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo * elebatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circunstantiæ labiis meis * ut non declinet cor meum in verbum malum,

Ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus iniquitatem * et non comminabor cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, et increpabit me * oleo autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum, absorti sunt continuati petræ iudices eorum * audierunt verba mea, quoniam potuerunt.

D Sicut crassitudo terræ eructuat super terram * dissipata sunt ossa nostra secus infernum:

Quia ad te Domine Domine oculi mei * in te sperabi, ne auferas animam meam.

[LXII] Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi * et ab scandalis operantibus iniquitatem.

Cadent in retia eius peccatores * singulariter sum ego, donec transeam.

CXLI.

Eruditio David, cum essent in spelunca.

Vocem, qui propter Deum perfecti sunt.

Aña. *Effundam in conspectu Dei orationem meam, tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.*

Voce mea ad Dominum clamabi * voce mea Deum deprecatus sum.

Effundam in conspectu Dei orationem meam * tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.

In deficiendo in me spiritum meum * et tu cognobisti semitas meas.

In via hac quam ambulabam * absconderunt superbi laqueos mihi.

Considerabam a dextris, et videbam * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga mea * et non est, qui requirat animam meam.

Clamabi ad te, Domine, dixi: Tu es spes mea * portio mea in terra vibentium.

Intende voci orationis meæ, quia humiliatus sum nimis * libera me a persequentibus me quoniam confortati sunt super me.

Educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo * me expectant iusti donec retribuas mihi.

CXLII.

Canticum David.

Oratio confessionis.

Aña. *Auditam fac mihi mane misericordiam tuam.*

Domine exaudi orationem meam * auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua.

Exaudi me in tua iustitia, et ne intres in iudicio cum servo tuo * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vibens.

Quia persequutus est inimicus animam meam * humiliavit in terra vitam meam.

Conlocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi, et anxiatus est in me spiritus meus * in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum anticorum, et meditatus sum in omnibus operibus tuis * et in factis manuum tuarum meditabor.

Expandi manus meas ad te * anima mea velut terra sine aqua, velociter exaudi me.

Domine defecit spiritus meus, non avertas faciem tuam a me * et similis ero descendentibus in lacum

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam * quia in te sperabi Domine.

Demonstra mihi viam, per quam ambulem * quia ad te Domine animam meam lebabi.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, quoniam ad te confugibi * doce me facere voluntatem tuam, quia tu es Deus meus, spiritus tuus bonus deducet me in viam rectam.

Propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua * et educes de tribulatione animam meam.

Et in misericordia tua disperdes inimicos meos, et perde omnes, qui tribulant animam meam * quoniam serbus tuus sum ego.

CXLIII.

Psalmus David.

Aña. *Misericordia mea, et refugium meum, susceptor meus, et liberator meus.*

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum * digitos meos ad prælium. A

Misericordia mea, et refugium meum * susceptor meus, et liberator meus.

Protector meus, et in ipso sperabi * subiciens populos sub me.

Domine, quid est homo, quod innotuisti ei * aut filius hominis, quod reputas eum.

Homo vanitatis similis factus est * dies eius sicut umbra prætererunt.

Domine inclina cœlos, et descende * tange montes, et fumigabunt.

Corusca coruscationes, et dissipabis eos * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe et libera me de aquis multis * et de manu filiorum alienorum. B

Quorum os locutum est vanitatem * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi * in psalterio decem cordarum psallam tibi.

Qui das salutem regibus, et liberas David servum tuum de gladio maligno * eripe et libera me de aquis multis, et de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novella plantationis * stabillita a iuventute sua.

Filiæ eorum decoratæ * circumornatæ ut similitudo templi.

[LXIII] Promtuaria eorum plena * eructuantia ex hoc in illud. C

Oves eorum fœtosæ abundantes in itineribus suis * boves eorum crassi.

Non est ruina maceriæ * neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt * beatus populus cuius est Dominus Deus eorum.

CXLIV.

Hymnus David. Alep.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Suabis Dominus universis, et miserationes eius super omnia opera eius.*

Exaltabo te Domine rex meus, et Deus meus * et benedicam nomen tuum in æternum, et in sæculum sæculi. D

Per singulos dies benedicimus te * et laudamus nomen tuum in æternum, et in sæculum sæculi:

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * et magnitudinis eius non est finis.

Generatio, et generatio laudabunt nomen tuum * et potentiam tuam pronunciabunt.

Magnificentiam maiestatis tuæ, et sanctitatem tuam loquentur * et mirabilia tua narrabunt.

Virtutem terribiliorum tuorum dicent * et magnificentiam tuam loquentur.

Memoriam abundantiæ suabitatis tuæ eructuabunt * et in tua iustitia exsultabuntur.

Miserator et misericors Dominus * patiens, et multum misericors, et sanctus in omnibus operibus suis.

Suabis Dominus universis * et miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua * et sancti tui benedicent tibi.

Gloriam regni tui dicent * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam * et gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, Domine, regnum omnium sæculorum * et dominatio tua in omni progenie, et generatione.

℟. Fidelis Dominus in verbis suis * et sanctus in omnibus operibus suis.

Erigit Dominus omnes qui ruunt * et corrigit omnes elisos.

Oculi hominum in te sperant Domine et tu das escam illis in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam * et imples omnem animam benedictionem.

Iustus Dominus in viis suis * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus * invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet * et orationes eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se * et omnes peccatores disperdet.

Laudem Domini loquetur os meum * et benedicet omnis caro nomini sancto eius in æternum, et in sæculum sæculi.

CXLV.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cæcos.*

Lauda anima mea Dominum * laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quandiu ero.

Nolite confidere in principibus * neque in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exiet spiritus eorum, et revertetur in terram suam * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius * spes eius in Domino ipsius, qui fecit cœlum et terram, mare et omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem a sæculo * facit iudicium iniuriam patientibus, et dat escam esurientibus.

Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cæcos * Dominus diriget iustos.

Dominus custodit advenam; pupillum, et viduam suscipiet * et vias peccatorum exterminabit.

Regnabit Dominus in æternum * Deus tuus Syon in sæculum sæculi.

CXLVI.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Qui sanat contritos corde, et alligat contritiones eorum: magnus Dominus noster, et magna virtus eius.*

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus * Deo nostro iucunda sit laudatio. A

Ædificans Ierusalem Dominus * et dispersos Israhel congregans.

Qui sanat contritos corde * et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum * et omnibus eis nomina vocat.

[LXIV] Magnus Dominus noster, et magna virtus eius * et sapientiæ eius non est numerus.

Suscipiet mansuetos Dominus * humiliat autem peccatores usque ad terram.

Incipite Domino in confessione * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cœlum nubibus * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum * et herbam servituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum * et pullis corborum invocantibus eum.

Non in viribus equi voluntatem habebit * neque in tabernaculis viri beneplacitum est ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum * et in eos, qui sperant in misericordia eius.

CXLVII.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Iherusalem lauda Dominum; Deum tuum Syon lauda.*

Lauda Iherusalem Dominum * conlauda Deum tuum Syon.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum * benedixit filios tuos in te.

Qui posuit fines tuos pacem * adipe frumenti satians te.

Qui emittit eloquium suum terræ * velociter currit sermo eius.

Qui dat nibem sicut lanam * nebulam velut cinerem adspargit.

Qui emittit cristallum suum tamquam frusta panis * ante faciem frigoris eius quis subsistit.

Mittit verbum suum, et liquefaciet ea * flat spiritus eius, et fluent aquæ.

Pronuncians verbum suum Jacob * iustitia, et iudicia sua Israhel.

Non fecit taliter omni nationi eius * et iudicia sua non manifestabit eis.

CXLVIII.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Laudate Dominum de cœlis * laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes angeli eius * laudate eum, omnes virtutes eius.

Laudate eum sol et luna * laudate eum omnes stellæ et lumen.

Laudate eum cœli cœlorum * et aquæ, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt * ipse mandavit, et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi * præceptum posuit et non preteribit.

Laudate Dominum a terra * dracones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus tempestatis * qui faciis verbum eius.

Montes, et omnes colles * ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ, et universa pecora * serpentes, et volucres pinnatæ.

Reges terræ, et omnes populi * principes, et iudices terræ.

Iubenes, et virgines, seniores cum iunioribus * laudent nomen Domini. B

Quia exaltatum est nomen eius solius * confessio eius super cœlum, et terram.

Et exaltabit cornu populi sui * hymnus omnibus sanctis eius filiis populo adpropinquanti sibi.

CXLIX.

Alleluia.

Cantate Domino canticum nobum * laus eius in Ecclesiis sanctorum.

Lætetur Israhel in eo, qui fecit ipsum * et filii Syon exultent super regem suum.

Laudent nomen eius in choro * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo * et exaltabit mansuetos in salute. C

Exultabunt sancti in gloria * et lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in faucibus eorum * et gladii bis acuti in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus * et nobiles eorum in vinculis ferreis.

Ut fiat in eis iudicium conscriptum * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

CL.

Alleluia.

Laudate Dominum in sanctis eius * laudate eum in firmamento virtutis eius.

D Laudate eum in potentatibus eius * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et coro * laudate eum in cordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate [LXV] eum in cymbalis iubilationum * omnis spiritus laudet Dominum.

CLI.

Hic Psalmus proprie scriptus in David extra numerum cum pugnator esset adversus Goliam solus.

Pusillus eram inter fratres meos * et adolescentior in domo patris mei.

Pascebam obes patris mei * manus meæ fecerunt organum, et digiti mei abtaberunt psalterium.

Et quis adnuntiabit Domino meo * ipse Dominus exaudibit me.

Ipse exauditor omnium * ipse misit angelum suum, et tulit me de obibus patris mei, et unxit me in misericordia uuctionis suæ.

A Fratres autem mei boni, et magni * et non fuit in eis beneplacitum Domino.

Exibi obviam alienigenæ * et denutrabit me in simulacris suis.

Ego autem evaginato ab eo habens ipsius gladio amputabi caput eius * et abstuli opprobrium a filiis Israel.

INCIPIUNT CANTICI.

CANTICUM DEUTERONOMII.

Capitulo 33.

Aña. *Apparuit Dominus de monte Faran, et cum eo sanctorum milia.*

Dominus de Sina veniet : et de Seir ortus est nobis.

Apparuit Dominus de monte Faran : et cum eo sanctorum milia.

In dextera eius ignea lex : dilexit populos.

Omnes sancti in manu illius sunt : et qui adpropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius.

Manus eius pugnabunt pro eo : et adiutor illius contra adversarios eius erit.

Catulus leonis fluet largiter de Basan : habundantia perfructur : et plenus erit benedictione Domini mane, et meridie possidebit.

Quasi primogenita tauri pulcritudo eius cornua rinocerotis cornua illius : in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terre.

II.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 8 *et* 9.

Aña. *Deus fortis super tronum David sedebit ut confirmet illud usque in sempiternum.*

Liga testimonium et signa legem in discipulis meis : expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Jacob et prestolabor eum.

Ecce ego et pueri quos dedit mici Dominus in signum et in portentum Srahelis : a Domino exercituum, qui habitat in monte Syon.

Et quum dixerint ad vos querite a pitonibus : et a divinis, qui stridant in incantationibus suis.

Numquid non populus a Deo suo requirjt pro vivis ac mortuis : et ad legem magis, et ad testimonium.

Quod si non dixerint iuxta verbum hoc : non erit eis matutina lux.

Et transibit per eam, et corruet et esuriet : et cum esurierit irascetur et maledicet regi suo et Deo suo.

Et suscipiet [suspiciet] sursum : et ad terram intuebitur.

Et ecce tribulatio, et tenebre, dissolutio et angustia et caligo persequens : et non poterit avolare de angustia sua.

Primo tempore allebata est terra Zabulon, et terra Neptalim : et in novissimo adgravata est via maris trans Jordanem Galilee.

Gentium populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam : habitantibus in regione umbre mortis, lux horta est eis.

Multiplicasti gentem, non magnificasti letitiam le-
B tabuntur coram te sicut letantur in messe : sicut exultant victores, quando dividunt spolia.

Iugum enim honeris eius, et virgam humeris eius et sceptrum exactoris eius : superasti sicut in die Madian.

Quia omnis violenta predatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine : erit in combustione et cibus ignis.

Parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis : et factus est principatus eius super humeros eius.

Et vocabitur nomen eius : Admirabilis consiliarius.

Deus fortis pater futuri seculi : princeps pacis.

[LXVI] Multiplicabitur eius imperium : et pacis eius
C non erit finis.

Super solium David sedebit et super regnum eius : ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia amodo et usque in sempiternum.

Zelus Domini exercituum : faciet hoc.

III.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 10 *et* 11.

Aña. *Radix Gesse qui stat in signum populorum ipsum gentes deprecabuntur.*

Ecce Dominator Dominus exercituum confringet launculam in terrore : et excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur.

Et subvertentur condensa saltus ferro : et Libanus cum excelsis cadet.

D Et egredietur virga de radice Jesse : et flos de radice eius ascendet.

Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientie et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientie et pietatis : et replebit eum spiritu timoris Domini.

Non secundum visionem oculorum iudicabit : neque secundum auditum aurium arguet : set iudicabit in iustitia pauperes et arguet in equitate pro mansuetis terre.

Et percutiet terram virga horis sui : et spiritu labiorum suorum interficiet impium.

Et erit iustiti cingulum lumborum eius : et fides cincturium renum eius.

Habitabit lupus cum agne : et pardus cum edo accubabit.

Vitulus et leo et obis simul niorabuntur : et puer parvulus minabit eos.

Vitulus et ursus pascentur : et simul requiescent catuli eorum.

Et leo quasi bos comedet paleas et delectabitur infans ab ubere.

Super foramine aspidis et in cabernam reguli : qui ablactatus fuerit manum suam mittit.

Non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini : sicut aqua maris operientis in die illa.

Radix Gesse qui stat in signum populorum : ipsum gentes deprecabuntur et erit sepulcrum eius gloriosum.

B

IV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 30.

Deus ludicii Dominus : beati omnes qui expectant eum.

Populus enim Syon habitabit in Ierusalem plorans : nequaquam plorabis miserans miserebitur tui.

Ad vocem clamoris tui : statim ut audierit respondebit tibi.

Et dabit tibi Dominus panem artum et aquam brebem : et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum : et aures tue audient verbum post tergum monentis.

C

Hec via ambulate in ea neque ad dexteram neque ad sinistram, et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui : et vestimentum conflatilis auri tui et disperges ea sicut inmunditiam menstruate. Egredere dices ei.

Et dabitur plubia semini tuo ubicumque seminaberis in terra : et panis frugum terre erit uberrimus et pinguis.

Pascentur in possessione tua in die illa agnus spatiose et tauri tui et pulli asinorum tuorum qui operantur terram : commixtum migma comedent : sic in area ut ventilatum est.

Et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elebatum rivi currentium aquarum : in die interfectionis multorum cum ceciderit turris.

D

Et erit lux lune sicut lux solis : et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum : in die qua alligaberit Dominus vulnus populi sui et percussuram plage eius sanaberit.

Ecce nomen Domini venit de longinquo : ardens furor eius et gravis ad portandum.

Labia eius repleta sunt indignatione : et lingua eius quasi ignis devorans.

Spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium collium eternorum ad perdendas gentes in nihilum : et frenum erroris quod erat in maxillis populorum.

Canticum erit vobis sicut nox sanctificate solem- A nitatis : et letitia cordis sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad fortem Srahel.

Et auditam faciet Dominus gloriam vocis sue : et terrorem braeii sui ostendet in comminatione furoris et flamme ignis devorantis.

Allidet in turbine : et in lapide grandinis.

[LXVII] A voce enim Domini pabebit Assur virga percussus : et erit transitus virge fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum.

In tymphanis et citharis : et bellis precipuis expugnabit eum.

Flatus enim Domini : sicut torrens sulforis succendens eum.

V.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 35.

Aña. *Ecce Deus noster veniet et salvos nos faciet.*

Confortate manus dissolutas : et genua debilia roborate.

Dicite pusillanimes : confortamini et nolite timere.

Ecce Deus vester ultionem adducit retributionis : Deus ipse veniet et salvos nos faciet.

Tunc aperientur oculi cecorum : et aures surdorum patebunt.

Tunc saliet sicut cerbus claudus : et aperta erit lingua mutorum.

Quia scisse sunt in deserto aque et torrentes in solitudine et que erant arida in stagna et sitientes in fontes aquarum.

In cubilibus in quibus prius dracones habitabant horietur viror calami et iunci : et erit ibi semita et via et via sancta vocabitur.

Non transibit per eam pollutus set hec erit nobis directa via : ita ut stulti non errent per eam.

Non erit ibi leo et mala bestia non ascendet per ea : nec invenietur ibi.

Et ambulabunt qui liberati fuerint et redemti à Domino : convertentur et venient in Syon cum laude et letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium et letitiam obtinebunt : et fugiet dolor et gemitus.

VI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 40.

Aña. *Parate viam Domino rectas facite semitas Dei nostri.*

Consolamini consolamini popule meus : dicit Dominus Deus vester.

Loquimini ad cor Iherusalem et vocate eam quoniam completa est malitia eius, dimisse sunt iniquitates illius : suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.

Vox clamantis in deserto parate viam Domino : rectas facite in solitudine semitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltabitur : et omnis mons et collis humiliabitur.

Et erunt praba in directa : et aspera in vias planas. A

Et revelabitur gloria Domini : et videbit omnis caro pariter quod hos Domini locutum est.

Vox dicentis clama : et dixi quid clamabo.

Omnis caro fenum : et omnis gloria eius quasi flos agri.

Et siccatum est fenum et cecidit flos : quia spiritus Domini sufflabit in eo.

Vere fenum est populus et siccatum est fe ıum et cecidit flos : verbum autem Domini Dei nostri stabit in eternum.

Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam : qui evangelizas Iherusalem exalta et noli timere : dic civitatibus Juda, ecce Deus vester. B

VII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Aña. *Ecce Dominus in fortitudine veniet et bracium eius cum dominatione.*

Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet : et bracium eius dominebitur.

Ecce merces eius cum eo : et opus illius coram ipso.

Sicut pastor gregem suum pascit et in bracio suo congregabit agnos et in sinu suo levabit : fetas ipse portabit.

Quis mensus est pugillo aquas : et celos palmo ponderabit.

Quis appendit tribus digitis molem terre : et librabit in pondere montes et colles in statera ? C

Quis adiubit spiritum Domini : aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi ?

Quum quo inid [*Forte*, iniit] consilium et instruxit eum; et docuit eum semitam iustitie; et erudibit eum scientia : et viam prudentie ostendit illi.

Ecce gentes quasi stille situle : et quasi momentum instatere reputate sunt.

Ecce insule quasi pulvis exiguus et Libanus non sufficiet ad succendendum : et animalia eius non sufficient ad holocaustum.

Omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo : [LXVIII] et quasi nicilum et inane reputate sunt.

VIII. D

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 42.

Cantate Domino canticum nobum : laus eius ab extremis terræ.

Qui descenditis in mare et plenitudo eius : insule et habitatores earum.

Sublebetur desertum et civitates eius : in domibus habitabit Cedar.

Laudate eum habitatores petræ : de vertice montium clamate.

Ponent Domino gloriam : et laudem eius in insulis nuntiabunt.

Dominus sicut fortis egredietur : et sicut vir preliator suscitabit zelum.

Vociferabitur et clamabit : et super inimicos suos confortabitur.

Tacui semper silui patiens fui : sicut pariens loquar.

Dissipabo et obsorbebo simul desertos faciam montes et colles : et omne germen eorum exiccabo.

Ponam flumina in insulas : et stagna arefaciam.

Et deducam cecos in viam quam nesciunt : et in semitis quas ignoraberunt ambulare eos faciam.

Ponam tenebras coram eis in luce : et prava in recta.

IX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 49.

Aña. *Consolatus est Dominus populum suum : et pauperum suorum miserebitur.*

Hec dicit Dominus redemtor Srahel sanctus eius : ad contemtibilem animam et abominatam gentem ad servum dominorum.

Reges videbunt et consurgent principes et adorabunt propter Dominum quia fidelis est : et sanctus Srahel qui elegit te.

Hec dicit Dominus, tempore placito exaudibi te : et in die salutis auxiliatus sum tui.

Et serbabi et dedi te in fedus populi : ut suscitares terram et possideres hereditates dispersas.

Ut diceres his qui vincti sunt exite : et his qui in tenebris sunt revelamini.

Super vias pascentur : et in omnibus planis pascua eorum.

Non esurient neque sitient et non percutiet eos estus et sol : quia miserator eorum reget eos et ad fontes aquarum potabit illos.

Et ponam omnes montes meos in via : et semite mee exaltabuntur.

Ecce isti de longe venient et ecce illi ab Aquilone et mari : et isti de terra australi.

Laudate celi et exulta terra, iubilate montes laudem : quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum suorum miserebitur.

X.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 51.

Aña. *Salus mea in sempiternum erit dicit Dominus et iustitia mea in generatione et generatione.*

Adtendite ad me popule meus : et tribus mea me audite.

Quia lex a me exiet : et iudicium meum in luce populorum requiescet.

Prope est iustus meus et egressus est salbator meus : et bracia mea populos iudicabunt.

Me enim insule expectabunt : et bracium meum sustinebunt.

Lebate in celum oculos vestros : et videte sub terra deorsum.

Quia celi sicut fumus liquescent et terra sicut

vestimentum adteretur : et habitatores eius sicut hec interibunt. A

Salus autem mea in sempiternum erit : et iustitia mea non deficiet.

Audite me qui scitis iustum populum : lex mea in corda eorum.

Nolite timere obprobrium hominum : et blasfemias eorum ne metuatis.

Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis : et sicut lanam sic devorabit eos tinea.

Salus autem mea in sempiternum erit : et iustitia mea in generatione et generatione.

Consurge consurge induere fortitudine bracium Domini : consurge sicut in diebus antiquis in generationibus seculorum.

Numquid non tu percusisti supervum : vulnerasti draconem? B

Numquid non tu exsiccasti mare : aquam abyssi veementis.

Qui posuisti profundum maris viam : ut transirent liberati.

Et nunc qui redemti sunt a Domino convertentur et venient in Syon laudantes : et letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium et letitiam obtinebunt : et fugiet dolor et gemitus.

[LXIX] Ego ego ipse consolabor vos : ayt Dominus.

XI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 52.

Aña. *Quam pulcri super montes pedes adnuntiantis pacem predicantis salutem dicentis regnabit Dominus Deus tuus.* C

Consurge consurge induere fortitudine tua Syon : indere [induere] vestimentis glorie tue Iherusalem civitas sancta.

Quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus et immundus : excutere de pulvere consurge sede Iherusalem, solbe vincula colli tui captiba filia Syon.

Quia hæc dicit Dominus, gratis venumdati estis : et sine argento redimemini.

Quia hec dicit Dominus Deus, in Egypto descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniatus est eum.

Et nunc : quid mici est hec dicit Dominus, quoniam ablatus est populus meus gratis. D

Dominatores eius inique agunt dicit Dominus : et iugiter tota die nomen meum blasfematur.

Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse : quia ego ipse qui loquebar ecce adsum.

Quam pulcri super montes pedes evangelizantis et prædicantis pacem : adnuntiantis bonum prædicantis salutem dicentis Syon, regnabit Dominus Deus tuus.

Vox speculatorum tuorum lebaberunt vocem simul laudabunt : quia oculum ad oculum videbunt quum converterit Dominus Syon.

XII

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 56.

Aña. *Iuxta est salus mea ut veniat et iustitia mea ut reveletur ayt Dominus.*

Hec dicit Dominus, custodite iudicium et facite iustitiam : quia iuxta est salus mea ut veniat et iustitia mea ut reveletur.

Beatus vir qui facit hoc : et filius hominis qui adprehendit istut.

Custodiens sabbatum ne polluat illut : custodiens manus suas ne faciat omnem malum.

Et non dicat filius advene qui aderet Domino dicens : separationem dividet me Dominus a populo suo.

Et non dicat eunucus, ecce ego lignum aridum : quia hec dicit Dominus eunucis.

Qui custodierint sabbata mea et elegerint que volui et tenuerint fedus meum : dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen melius a filiis et a filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit.

Et filius advene qui aderet Domino ut colant eum : et qui diligunt nomen eius ut sint ei in servos.

Omnem custodientem sabbatum ne polluat illut et tenentes fedus meum : adducam eos in monte sancto meo et letificabo eos in domo orationis mee.

Holocausta eorum et victime eorum placebunt mici super altari meo : quia domus mea domus orationis vocabitur cuntis populis ayt Dominus Deus qui congregat dispersos Srahel.

XIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 62.

Aña. *Dicite filie Syon : ecce salbator tuus venit.*

Iurabit Dominus in dextera sua : et in bracio fortitudinis sue.

Si dedero triticum tuum ultra cibum inimicis tuis : et si biberint filii alieni vinum tuum in quo tu laborasti.

Quia qui congregabunt illut comedent et laudabunt Dominum : et qui comportant illut vibent in auriis sanctis meis.

Transite transite per portas, preparate viam populo meo : planum facite iter et eligite lapides.

Elevate signum ad populos : ecce Dominus auditum fecit ab extremis terre.

Dicite filie Syon ecce Salvator tuus venit : ecce merces eius cum eo et opus illius coram ipso.

Et vocabunt eos populus sanctus et redemti a Domino : tu autem vocaberis civitas quesita non derelicta.

XIV.

CANTICUM EX EVANGELIO SECUNDUM LUCAM.

Capitulo 1.

Aña. *Fecit mici magna qui potens est et sanctum nomen eius et misericordia eius in omni progenie et generatione.*

Magnificat anima mea Dominum : et exultabit spiritus meus in Deo salutari meo.

[LXX] Quia respexit humilitatem ancille sue : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mici magna qui potens est et sanctum nomen eius : et misericordia eius in progenies et progenies timentibus eum.

Fecit potentias in bracio suo : dispersit supervos mente et intellectu cordis sui.

Deposuit potentes de sede : et exaltabit humiles.

Esurientes replebit bonis : et divites dimisit inanes.

Suscepit Shrael puerum suum memorari misericordie sue : sicut locutus est ad patres nostros Abraham et semini eius usque in seculum.

XV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 45.

Aña. *Aperiatur terra et germinet salvatorem et iustitia oriatur simul.*

Rorate celi desuper : et nubes pluant iustum.

Aperiatur terra et germinet salvatorem : et iustitia oriatur simul ego Dominus creabi ea.

Ve qui contradicit finctori suo : testa de samiis terre.

Numquid dicit lutum figulo suo quid facis : et opus tuum absque manibus est?

Ve qui dicit patri quid generas : et mulieri quid parturis.

Hec dicit Dominus sanctus Srahel plastes eius : ventura interrogate me super filios meos et super opus manuum mearum mandate mici.

Ego feci terram : et hominem super eam creabi ego [1].

Manus mee tetenderunt celos : et omni militie eorum mandabi.

Ego suscitabo eum ad iustitiam : et omnes vias eius dirigam.

Ipse edificabit civitatem meam : et captivitatem meam dimittet.

Non in pretio neque in muneribus : dicit Dominus Deus exercituum.

Hec dicit Dominus, labor Egypti : et negotiatio Eziopie et Sabaim.

Viri sublimes ad te transibunt et tui erunt : post te ambulabunt, victi manibus pergent et te adorabunt teque deprecabuntur.

Tantum in te est Deus et non est absque te Deus : vere tu es Deus absconditus Deus Srahel salvator.

Confusi sunt et erubuerunt simul omnes habierunt in confusione fabricatores errorum : Srahel salvatus in Domino salute eterna.

Non confundemini : et non erubescetis usque in seculum seculi.

Quia hec dicit Dominus creans celos ipse Deus formans terram et faciens eam : ipse plastes eius.

Non in vanum creabit eam : sed ut habitaretur formabit eam.

A Ego Dominus et non est alius : non in abscondito locutus sum in loco terre tenebrose.

Non dixi semini Jacob, frustra queritis me : ego Dominus loquens iustitiam et adnuncians recta.

Congregamini et venite : et accedite simul qui salvatis ex gentibus.

Nescierunt qui lebant signum sculpture sue : et rogant Deum non salvantem.

Adnunciate et venite et consiliamini simul : quis auditum fecit hoc ab initio et tunc predixit illut.

Numquid non ego Dominus et non est ultra Deus absque me? Deus iustus et salvans non est preter me.

Convertimini ad me et salvi eritis omnes fines terræ : quia ego Dominus et non est alius.

B In memetipsum iurabi et egredietur de ore meo iustitie verbum et non revertetur : quia mici curbabunt omnia genu et iurabit omnis lingua.

Ergo in Domino dicent mee sunt iustitie, et imperium ad eum veniet : et confundantur omnes qui repugnant ei.

In domino iustificabitur : et laudabitur omne semen Srahel.

XVI

CANTICUM DE EVANGELIO SECUNDUM LUCAN.

Capitulo 2.

Aña. *Ego in Domino gloriabo gaudebo in Deo Ihesu meo.*

Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salu-
C tare tuum quod preparasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium : et gloriam plevis tue Srahel.

XVII.

[LXXI] CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 60.

Aña. *Inluminare Iherusalem adest enim lumen tuum.*

Surgo inluminare Iherusalem quia venit lumen tuum : et gloria Domini super te orta est.

Quia ecce tenebre operient terram : et caligo populos.

Super te autem orietur Dominus : et gloria eius in te videbitur.

D Et ambulabunt gentes in lumine tuo : et reges in splendore ortus tui.

Leba in circuitu oculos tuos et vide : omnes isti congregati sunt et venerunt tibi.

Filii tui de longe venient : et filie tue in latere surgent.

Tunc videbis et aflues : et admirabitur et dilatabitur cor tuum.

Quando conversa fuerit ad te multitudo maris : fortitudo gentium venerit tibi.

Inundatio camelorum operiet te : dromedario Madian et Eva.

[1] Hoc pronomen *ego* in Ms. exstat initio versus sequentis.

Omnes de Sabaa venient aurum et tus deferentes : et laudem Domino adnuntiantes.

Omne pecus Cedar congregabitur tibi : arietes Nabahot ministrabunt tibi.

Offerentur super placabili altari meo : et domus maiestatis mee glorificabo.

Qui sunt isti qui ut nubes volant : et quasi columbe ad fenestras suas.

Me enim insule expectabunt : et nabes maris in principio.

Ut adducant filios tuos de longe, argentum eorum et aurum eorum cum eis in nomine Domini Dei tui : et sancti Srahel quia glorificabit te.

Et edificabunt filii peregrinorum muros tuos : et reges eorum ministrabunt tibi.

In indignatione enim mea percussi te : et in reconciliatione mea misertus sum tui.

Et aperientur porte tue iugiter die ac nocte : et non claudentur.

Ut afferatur ad te fortitudo gentium : et reges eorum adducantur.

Gens enim et regnum quod non servierit tibi peribit : et gentes in solitudine vastabuntur.

℟ Gloria Libani ad te veniet et abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis mee : et locum pedum meorum glorificabo.

Et venient ad te curbi filii eorum qui humiliaberunt te : et adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detraebant tibi.

Et vocabunt te civitatem Domini Syon sancti Srahel : pro eo quod non fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret.

Ponam te in supervia seculorum : gaudium in generatione et generationem.

Et sugges lac gentium : et mamillas regum lactaberis.

Et scies quia ego Dominus salvans te : redemtor tuus fortis Jacob.

Pro ere afferam aurum et pro ferro afferam argentum et pro lignis hes : et pro lapidibus ferrum.

Et ponam visitationem tuam pacem : et prepositos tuos iustitiam.

Non audietur iniquitas ultra in terra tua : vastitas et contritio in terminis tuis.

Et occupabit salus muros tuos : et portas tuas laudatio.

Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem neque splendor lune inluminabit te : set erit tibi Dominus in lucem sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam.

Non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur : quia Dominus erit tibi in lucem sempiternam et complebuntur dies luctus tui.

Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram : germen plantationis mee opus manuum mearum ad glorificandum.

Minimus erit in mille : et parvulus in gentem fortissimam.

A Ego Dominus in tempore eius : subito faciat istut.

XVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 31.

Hec dicit Dominus : vox in excelso audita est lamentationis : fletus et ululatus : Racel plorans filios suos et noluit consolari super eos quia non sunt.

Hec dicit Dominus : quiescat vox tua a ploratu et oculi tui a lacrimis : quia est merces operi tuo ayt Dominus.

Et revertentur de terra inimici et est spes novissimis tuis ayt Dominus : et revertentur filii ad terminos suos.

Audiens audibi Efrain transmigrantem : castigasti
B me et eruditus sum quasi iubenculus indomitus.

[LXXII] Converte me et revertar : quia tu es Deus meus.

Postquam enim convertisti me egi penitentiam : et postquam ostendisti mici percussi femur meum.

Confusus sum et erubui : quoniam sustinui obprobrium adulescentie mee.

Si filius honorabilis mici Efrain si puer delicatus : quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius.

Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum. miserans miserebor eius ayt Dominus.

Statue tibi speculum pone tibi amaritudines : dirige cor tuum in viam rectam in qua tu ambulasti.

Revertere virgo Srahel revertere ad civitates tuas :
C usquequo deliciis disolveris filia vaga quia creabit Dominus novum super terram : FEMINA CIRCUMDABIT VIRUM.

INCIPIUNT CANTICI DE QUADRAGESIMA DICENDI.

XIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 58.

Clama ne cesses dicit Dominus : quasi tuba exalta vocem tuam.

Et adnuntia populo meo scelera eorum : et domui Jacob peccata eorum.

Me enim de die in diem querunt : et scire vias meas volunt.

D Quasi gens que iustitiam fecerit : et que iudicium Dei sui non dereliquerit.

Rogant me iudicia iustitie : adpropinquare Deo volunt.

Quare ieiunabimus et non aspexisti : humiliabimus animas nostras et nescisti ?

Ecce in diem ieiunii vestri invenitur voluntas vestra : et omnes debitores vestros repetitis.

Ecce ad lites et ad contentiones ieiunatis : et percutitis pugno impie.

Nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem : ut audiatur in excelso clamor vester.

Numquid tale est ieiunium quod elegi : per diem affligere hominem animam suam ?

Numquid contorquere quasi circulum caput suum : A et saccum et cinerem sternere ?

Numquid istum vocabi ieiunium : et diem acceptabilem Domino ?

Nonne hoc est magis : ieiunium quod elegi.

Dissolve colligationes impietatis : solve fasciculos deprimentes.

Dimitte eos qui confracti sunt liberos : et omne bonus eorum disrumpe.

Frange esurienti panem tuum : et egenos vagosque induc in domum tuam.

Quum videris nudum operi eum : et carnem tuam ne dispexeris.

Tunc erumpet quasi mane lumen tuum : et sanitas tua citius orietur.

Et anteibit faciem tuam iustitia : et gloria Domini B colliget te.

Tunc invocabis et Dominus exaudiet : clamabis et dicet : ecce adsum.

XX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Tren. *Capitulo* 5.

Recordare Domine quid acciderit nobis : intuere et respice obprobrium nostrum.

Hereditas nostra versa est ad alienos : domus nostra ad extra eos.

Pupilli facti sumus absque patre : matres nostre quasi vidue.

Aquas nostras pecunia bibimus : et ligna nostra pretio comparabimus.

Cervicibus minabamur : lassis non dabatur re- C quies.

Egipto dedimus manum et Assiriis dedimus colla nostra : ut saturaremur pane.

Patres nostri peccaberunt et non sunt : nos autem iniquitates eorum portabimus.

Servi dominati sunt nobis : et non fuit qui redimeret nos de manibus eorum.

In animabus nostris afferabamur panem nobis : a facie gladii in deserto.

Pellis nostra quasi clibanus exusta est : a facie tempestatum famis.

Mulieres in Syon humiliaberunt : et virgines in civitatibus Juda.

Principes manum suspensi sunt : et facies senum D non erubuerunt.

Adolescentibus impudice abusi sunt : et pueri in ligno corruerunt.

Senes de portis defecerunt : et iubenes de coro psallentium.

Defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu corus noster, cecidit corona capitis nostri : ve nobis quoniam peccabimus.

Propterea mestum factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri propter montem Syon quia disperiit : vulpes ambulaberunt per eum.

[LXXIII] Tu autem Domine in eternum permanes : et solium tuum in generatione et generatione.

Quare ergo in perpetuum oblivisceris nostri : derelinques nos in longitudine dierum.

Converte nos Domine ad te et convertemur : ronoba dies nostros sicut a principio.

Set proiciens reppulisti nos : iratus es contra nos veementer.

XXI.

ORATIO IHEREMIE [NEHEMIE] DE LIBRO ESDRE II.

Capitulo 1.

Aña. *Miserere Deus magne terribilis qui custodis pactum et misericordiam diligentibus te et custodientibus mandata tua.*

Queso Domine Deus celi fortis magne atque terribilis : qui custodis pactum et misericordiam cum his qui diligunt te et custodiunt mandata tua.

Fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti : ut audias orationem servi tui que ego oro quoram te odie nocte et die pro filiis Srahel servis tuis.

Et confiteor pro peccatis filiorum Srahel in quibus peccaberunt tibi : et ego et domus patris mei.

Peccavimus vanitate seducti sumus : et non custodibimus mandatum et cerimonias adque iudicia que precepisti Moysi servo tuo.

Memento verbi quod mandasti Moysi famulo tuo dicens : cum transgressi fueritis ego disperdam vos in populis.

Et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea, etiamsi adducti fueritis ab extrema celi inde congregabo vos : et inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum ibi.

Et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna : et in manu tua valida.

Obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui : ad orationes servorum tuorum qui volunt timere nomen tuum.

Et dirige servum tuum odie : et da ei misericordiam ante virum hunc.

XXII.

ORATIO MANASSE REGIS DE LIBRO PARALIPOMENON.

Aña. *Peccabi Domine peccabi et iniquitatem meam ego cognosco.*

Deus altissimus magnanimis, miserator et multe misericordie : patiens super mala hominum.

Tu ergo Domine secundum multitudinem bonitatis tue promisisti indulgentiam et remissionem delinquentibus tibi : et habundantiam misericordie tue, statuisti penitentiam peccatoribus ad salutem.

Tu ergo Domine Deus iustorum non posuisti penitentiam iustis tuis Abraham Ysaac et Jacob, qui non peccaberunt tibi set posuisti penitentiam michi peccatori : quoniam super numerum arene maris habundaberunt iniquitates mee : et non est declinatio multitudinis delictorum meorum.

Et nunc iuste contineor digne comprimor : percurbatus multis vinculis ferreis ad non erigendum caput.

Quoniam non sum dignus aspicere et videre altitudinem celi : pre iniustitiis meis.

Quoniam irritabi furorem tuum et feci malum e

ram te : statuens abominationes et multiplicans odiositates.

Et nunc flecto genua cordis mei : precans a te bonitatem.

Peccabi Domine peccabi : et iniquitatem meam ego agnosco.

Ne perdas me cum iniquitatibus meis neque in finem iratus contineas mala mea : neque condemnaberis me cum his qui sunt in inferibus [inferioribus] terre.

Tu es enim Deus penitentium : ut in me ostendas bonitatem tuam.

Indignum me salvabis secundum multitudinem misericordie tue : et glorificabo nomen tuum in omni vita mea.

Quoniam te laudat omnis virtus celorum : et tibi est gloria in secula seculorum.

XXIII.

CANTICUM TOBI.

Capitulo 13.

Magnus es Domine in eternum : et in omnia secula regnum tuum.

Quoniam tu flagellas et salvas, ducis ad infernum et reducis : et non est qui effugiat manum tuam.

Confitemini Domino filii Srahel : et in conspectu gentium laudate eum.

Quoniam ideo dispersit vos in gentes que ignorant eum ut vos narretis mirabilia eius : et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens preter eum.

Ipse castigabit nos propter iniquitates nostras : [LXXIV] et ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

Aspicite ergo que fecit vobiscum timore et tremore confitemini illi regemque seculorum : laudate et exultate eum in operibus vestris.

Ego autem in terra captivitatis mee confitebor illi : quoniam ostendit magestatem suam super gentem peccatricem.

Convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo : credentes quod faciet vobiscum misericordiam suam.

Ego autem et anima mea : in Deo lætabitur.

Benedicite Domino omnes electi eius : agite diem leticie et confitemini illi.

XXIV.

ORATIO DE LIBRO IHESU.

Capitulo 36.

Miserere nostri Deus omnium et respice nos : et ostende nobis lumen miserationis tue.

Et inmitte timorem tuum super gentes que non exquisierunt te : et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua.

Alleba manum tuam super gentes alienas : ut videant potentiam tuam.

Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in illis : ut cognoscant te sicut et nos cognobimus quoniam non est Deus preter te Domine.

Innoba signa : et inmuta mirabilia.

Glorifica manum : et bracium dextrum.

A Excita furorem : et effunde iram.

Extolle adversarium : et affige inimicum.

Festina tempus et memento finis : ut enarrent magnalia tua.

In ira flamme devorentur peccatores : et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem.

Contere caput principum iniquorum : dicentium non est alius preter nos.

Congrega omnes tribus Jacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarret magnalia tua : et hereditabis eos sicut ab initio.

Miserere plebi tue super quam invocatum est nomen tuum : et Srahel quem quoequasti primogenito tuo.

Miserere civitati sanctificationis tue : Iherusalem

B civitati requiei tue.

Reple Syon inenarrabilibus virtutibus tuis : et gloria tua populum tuum.

Da testimonium quia ab initio creature tue sunt : et suscita precationes quas locuti sunt in nomine tuo prophete priores.

Da mercedem sustinentibus te ut prophetui [prophetæ tui] fideles inveniantur : et exaudies orationes servorum tuorum.

Secundum benedictionem Haaron da populo tuo : et dirige nos in viam iustitie.

Ut sciant omnes qui inhabitant terram : quia tu es Deus conspector seculorum.

XXV.

C CANTICUM ZACCARIE [AZARIE] DE LIBRO DANIELIS.

Capitulo 3.

Aña. *Quecumque Domine fecisti nobis, vero iudicio fecisti, et hec omnia propter peccata nostra.*

Alia. *Iustus es Domine in omnibus que fecisti nobis et omnia opera tua veritas et recte sunt vie tue.*

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum et laudabilis : et gloriosum nomen tuum in secula.

Quia iustus es in omnibus que fecisti nobis et universa opera tua et vie tue recte : et omnia iudicia tua vera.

Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos : et super civitatem sanctam patrum nostrorum Iherusalem.

Quia in veritate et in iudicio induxisti omnia hec :

D propter peccata nostra.

Peccabimus enim et inique egimus recedentes a te : et deliquimus in omnibus et precepta tua non audibimus nec observabimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis esset.

Omnia ergo que induxisti super nos et universa que fecisti nobis : vero iudicio fecisti.

Et tradidisti nos in manibus inimicorum inicorum, pessimorum prevaricatorumque : et regi iniusto et pessimo ultra omnem terram.

Et nunc non possumus aperire os : confusio et obprobium facti sumus servis tuis et his qui colunt te.

Ne quesumus tradas nos in perpetuum propter nomen tuum : neque dissipes testamentum tuum neque auferas misericordiam tuam a nobis.

Propter Abraham dilectum tuum et Ysaac servum A
tuum et Srahel sanctum tuum : quibus locutus es pol icens quod multiplicares [LXXV] semen eorum sicut stellas celi : et velut arena que est in littore maris.

Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes : sumusque humiles in universa terra odie propter peccata nostra.

Et non est in hoc tempore princeps profeta et dux neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te : ut possimus invenire misericordiam tuam.

Set in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur sicut in holocaustis arietum et taurorum : et sicut in milibus agnorum pinguium sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo odie ut placeat tibi. B

Et perfice subsequentes te : quoniam non est confusio confidentibus in te.

Et nunc sequimur in toto corde nostro et timemus te : et querimus faciem tuam ne confundas nos.

Set fac nobiscum secundum mansuetudinem tuam : et secundum multitudinem misericordie tue : et erue nos in mirabilibus tuis et da gloriam nomini tuo Domine.

Confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala : confundantur in omni potentia sua et robur eorum conteratur.

Et scient quia tu es Dominus solus : et gloriosus in universo orbe terrarum.

XXVI.

INCIPIUNT CANTICI DE TRADITIONE DOMINI. C

CANTICUM DE LIBRO MACCABEORUM II.

Capitulo 1.

Aña. *Domine Domine Deus omnium creator terribilis et fortis iustus et misericors congrega dispersionem nostram, libera eos qui serviunt gentibus.*

Alia. *Domine Domine contemtos et abominatos respice, affliye comprimentes et contumeliam facientes in superbia ut sciant gentes quod tu es Deus noster.*

Domine Domine Deus omnium creator : terribilis fortis et misericors.

Qui solus es rex bonus, solus prestans, solus iustus : omnipotens et eternus.

Qui liberas Srahel de omni malo : qui fecisti patres electos et sanctificasti eos.

Accipe sacrificium pro universo populo tuo Srahel : D
et custodi partem tuam et sanctifica dispersionem nostram.

Libera eos qui serviunt gentibus : contemtos et abominatos respice, ut sciant gentes quod tu es Dominus Deus noster.

Affige comprimentes : et contumeliam facientes in superviam.

Constitue populum tuum in loco sancto tuo : sicut dixit Moyses.

XXVII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 11.

Aña. *Quasi agnus mansuetus ductus sum ad victimam.*

Tu Domine demonstrasti mici : et ego cognobi.

Nunc ostendisti mici studia eorum : et salvam fecisti a persequentibus animam meam.

Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam : et nunc cognobi quia super me cogitaberunt consilia.

Mittamus lignum in pane eius : et eradamus eum de terra viventium : et nomen eius non memoretur amplius.

Tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor : videam queso ultionem tuam ex eis tibi enim revelabi causam meam.

Iustus quidem tu es Domine : si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te.

Quare via impiorum prosperatur : bene est omnibus qui prævaricantur et inique agunt.

Plantasti eos et radicem miserunt : proficiunt et faciunt fructum.

Prope es tu hori eorum . et longe ha renibus eorum.

Et tu Domine nosti me et vidisti me : et probasti cor meum tecum.

Congrega eos quasi gregem ad victimam : et sanctifica ill s in die occisionis.

XXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 15.

Tu scis Domine recordate [recordare] mei et tuere me a persequentibus me et visita me : ab his qui persecuntur me.

Noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui pro te obprobrium inventi sunt sermones tui et comedi eos.

Et factum est mici verbum tuum in gaudio et in letitia cordis mei : quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum.

[LXXVI] Non sedi in concilio ludentium : et gloriatus sum.

A facie enim manus tue solus sedebam : quoniam comminatione replesti me.

Quare factus est dolor meus perpetuus : et plaga mea disperabilis rennuit curari.

Factum est mici : quasi mendacium aquarum infidelium.

Propter hoc hec dicit Dominus si converteris convertam te : et ante faciem meam stabis.

Etsi seperaberis pretiosum a vili : quasi hos meum eris.

Convertentur ipsi ad te : et tu non converteris ad eos.

Et dabo te populo huic in murum bereum fortem : et bellabunt adversum te : et non prevalebunt, quia ego tecum sum ut salvem te et eruam te dicit Dominus.

Et liberabo te de manu pessimorum : et redimam te de manu fortium.

A

XXIX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 18.

Adtende Domine ad me : et audi vocem adversariorum meorum.

Numquid reddetur pro bono malum : quia foderunt fobeam anime mee.

Recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum : et averterem indignationem tuam ab eis.

Propterea da filios eorum in fame : et deduc eos in manu gladii.

Fiant uxores eorum absque liberis et vidue : et viri earum interficiantur mortem.

Iubenes eorum confodiantur gladio in prelio : audiatur clamor de domibus eorum.

Adduces enim super eos latronem repente quia foderunt fobeam ut caperent me : et laqueos absconderunt pedibus meis.

Tu autem Domine scis omne consilium eorum : adversum me in morte.

Ne propitieris iniquitati eorum : et peccatum eorum a facie tua non deleatur.

Fiant corruentes in conspectu tuo : in tempore furoris tui abutere eis.

XXX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 20.

Aña. *Domine qui me persecuntur corruant et infirmi fiant.*

Seduxisti me Domine et seductus sum : fortior me fuisti et invaluisti.

Factus sum in derisu : tota die omnes subsanabant me.

Quia iam olim loquor vociferans : iniquitatem et vastitatem clamito.

Et factum est mici sermo Domini in obprobrium et in derisu tota die : et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis : et defeci ferre non sustinens.

Audibi enim contumelias multorum : et terrorem in circuitu.

Persequimini et persequamur eum : ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum.

Si quomodo decipiatur et prevaleamus adversus eum : et consequamur ultionem ex eo.

Dominus autem mecum est quasi bellator fortis : idcirco qui persecuntur me cadent et infirmi erunt.

Confundantur veementer . quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur.

Et tu Domine exercituum probator iusti qui probas renes et cor : videam queso ultionem tuam ex eis, tibi enim revelabi causam meam.

XXXI.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 23.

Contritum est cor meum in medio mei : contremuerunt omnia ossa mea.

Factus sum sicut vir ebrius : et quasi homo madidus a vino.

A facie Domini : et a facie verborum sanctorum eius.

Quia adulteriis repleta est terra : quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arba deserti.

Factus est cursus eorum malus : et fortitudo eorum dissimilis.

Propheta namque et sacerdos polluti sunt : et in domo mea inveni malum eorum ayt Dominus.

B Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris : impellentur enim et corruent in ea.

Auferam enim super eos mala : annum visitationis eorum ayt Dominus.

XXXII.

CANTICUM IHEREMIE [MICHEÆ] PROPHETE.

Capitulo 7.

Aña. *Nolite credere amico et nolite confidere in duce : quia inimici hominis domestici eius.*

[LXXVII] Nolite credere amico et nolite confidere in duce : ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra horis tui.

Quia filius contumeliam facit patri, filia consurgit adversus matrem suam, et nurus contra socrum suam : et inimici hominis domestici eius.

C Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum salvatorem meum : audiet me Deus meus.

Ne leteris inimica mea super me quia cecidi : consurgam.

Quum sedero in tenebris Dominus lux mea est : iram Domini portabo quoniam peccabi ei.

Donec iudicet causam meam et faciat iudicium meum : et educet me in luce videbo iustitiam eius.

Et aspiciet inimica mea et operietur confusionem : que dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus.

XXXIII.

CANTICUM EZECIELIS PROPHETE.

Capitulo 36.

Aña. *Effundam super vos aquam mundam dicit Dominus et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.*

D Tollam vos de gentibus et congregabo vos de universis terris : et adducam vos in terram vestram.

Et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris : et ab universis idolis vestris mundabo vos.

Et dabo vobis cor novum : et spiritum meum ponam in medio vestri.

Et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum : et spiritum meum ponam in medio vestri.

Et faciam ut in preceptis meis ambuletis : et iudicia mea custodiatis et operemini.

Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris :

et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum. A

XXXIV.

INCIPIUNT CANTICI DE RESURRECTIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO GENESIS.

Capitulo 49.

Aña. *Ad prædam Domine ascendisti ; requiescens accubuisti ut leo et virtute tua suscitatus es.*

Iuda te laudabunt fratres tui : manus tue in cervicibus inimicorum tuorum.

Adorabunt te filii patris tui : catulus leonis Juda.

Ad prædam fili mi ascendisti : requiescens adcubuisti ut leo et quasi leena quis suscitabit eum.

Non auferetur sceptrum de Juda nec dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio gentium. B

Ligans ad vineam pullum suum : et ad vitem o fili mi asinum suum.

Lababit vino stolam suam : et in sanguine ube palleum suum.

Pulcriores oculi eius vino : et dentes lacte candidiores.

Sedit in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula braciorum eius et manus illius per manum Dei omnipotentis : Jacob inde pastor egressus est lapis Srahel.

Deus patris tui erit adiutor tuus : et omnipotens benedicet tibi.

Benedictionibus celi desuper : benedictionibus abyssi jacentis deorsum.

Benedictionibus uberum et vulbe : benedictiones patris tui confortate sunt. C

Benedictionibus patrum eius : donec veniret desiderium collium eternorum.

Fiant in capite Joseph : et in vertice Nazorei inter fratres suos.

XXXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 43.

Aña. *Antiqua ne intueamini noba faciam : dicit Dominus.*

Ante me non est formator Deus : et post me non erit.

Ego sum ego sum Dominus : et non est absque me salvator.

Ego adnunciabi et salvabi : auditum feci et non fui in vobis Deus alienus. D

Vos testes mei dicit Dominus : et ego Deus ab initio.

Ego ipse et non est qui de manu mea eruat : operabor et quis avertit illut.

Hec dicit Dominus redemtor vester sanctus Srahel : propter vos emissi Babylonem et detraxi vectes universos : et Caldeos in nabibus suis gloriantes.

Ego Dominus sanctus vester : creans Srahel rex vester.

Hec dicit Dominus qui dedit in mari viam : et in aquis torrentibus semitam.

[LXXVIII] Qui eduxit quadrigam et equum, agmen et robustum simul obdormierunt : nec resurgerent.

Contriti sunt quasi linum et extincti sunt : ne memineritis priora et antiqua ne intueamini.

Ecce ego facio noba et nunc orietur : utique cognoscetis ea.

Ponam in deserto viam et in invio flumina : glorificabunt me vestie agri dracones et structiones.

Quia dedi in deserto aquas et flumina in invio : ut darem potum populo meo, electo meo, populum istum formabi mici, laudem meam narrabit.

XXXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 63.

Aña. *Salvabit mici bracium meum et iustitia mea ipsa auxiliata est mici.*

Quis est iste qui venit de Edon : tinctis vestibus de Bosra.

Iste formosus in stola sua : gradiens in multitudine fortitudinis sue.

Ego qui loquor iustitiam : et propugnator sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum et vestimentum tuum : sicut calcantium in torculari ?

Torcular calcabi solus : et de gentibus non est vir mecum.

Calcabi eos in furore meo et conculcabi eos in ira mea et adsparsus est sanguis eorum super vestimenta mea : et omnia indumenta mea inquinabi.

Dies enim ultionis in corde meo est : et annus retributionis mee venit.

Circum inspexi et non erat auxiliator : quæsibi et non fuit qui adiubaret.

Salvabit mici bracium meum : et iustitia mea ipsa auxiliata est mici.

Conculcabi populos in furore meo et inebriabi eos in indignatione mea : et detraxi in terra virtutem eorum.

XXXVII.

CANTICUM ESAYE [IEREMIE] PROPHETE.

Capitulo 31.

Aña. *Tamquam de somno suscitatus sum et vidi et somnus meus dulcis mici.*

Hec dicit Dominus exercituum Deus Srahel : adhuc dicent verbum istut in terra Juda et in urbibus eius quum convertero captivitatem eorum.

Benedicat tibi Dominus pulcritudo iustitie mons sanctus : et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius, simul agricole et minantes greges.

Quia inebriabi animam lassam : et omnem animam esurientem saturabi.

Ideo quasi de somno suscitatus sum : et vidi et somnus meus dulcis mici.

Ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum Srahel et domum Juda semine hominis : et semine iumentorum.

Et sicut vigilabi super eos ut evellerem et demolirem et dissiparem et dispergerem et affligerem : sic vigilabi super eos ut edificem et plantem ayt Dominus.

XXXVIII.

CANTICUM ESAYE [OSEÆ] PROPHETE.

Capitulo 6.

Ana. *Vivificabit nos Dominus post duos dies die tertia suscitabit nos et vibemus.*

Venite revertamur ad Dominum quia ipse cepit et sanabit nos : percutiet et curabit nos.

Vivificabit nos post duos dies, die tertia suscitabit nos et vibemus in conspectu eius : sciemur sequamurque ut cognoscamus Dominum.

Quasi diluculo preparatus est egressus eius : et veniet nobis quasi imber temporaneus et serotinus terre.

Quid faciam tibi Efraym quid faciam tibi Juda : misericordia vestra quasi lux matutina et quasi ros mane pertransiens.

Propter hoc dolabi in Prophetis et occidi eos in verbo horis mei : et iudicia mea quasi lux egredietur.

Quia misericordiam volui et non sacrificium : et scientiam Dei plusquam holocaustum.

XXXIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE.

Capitulo 3.

Aña. *Expecta me in die resurrectionis mee dicit Dominus ut congregem gentes et colligam regna.*

Expecta me dicit Dominus in die resurrectionis mee in futuro : quia iudicium meum ut congregem gentes et colligam regna.

Ut effundam super eos omnem indignationem meam : et omnem iram furoris mei.

In igne enim zeli mei devorabitur omnis terra : quia tunc reddam populis labium electum [LXXIX] ut vocent omnes in nomine Domini et serviant ei humero uno.

Ultra flumina Eziopie inde supplices mei : filii dispersorum meorum deferent munus mici.

In die illa non confunderis super cunctis adinventionibus tuis : quibus prevaricata es in me.

Quia tunc auferam de medio tui magni locus supervie tue : et non adicies exaltari amplius in monte sancto meo.

Et derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum : et sperabunt in nomine Domini reliquie Srahel.

Non faciet iniquitatem nec loquentur mendacium : et non invenietur in ore eorum lingua dolosa.

Quoniam ipsi pascentur et accubabunt : et non erit qui exterreat.

INCIPIUNT CANTICI DE SANCTIS.

XL.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 26.

Datio Dei permanet iustis : et profectus illius successus habebit in eternum.

Mulieris bone beatus vir : numerus annorum eorum duplex.

Mulier fortis oblectat virum suum : et annos vite illius in pace implevit.

A Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium Deum : dabitur viro pro factis bonis.

XLI.

CANTICUM DE LIBRO JUDICUM.

Capitulo 5.

Aña. *Diligentes te Domine : sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.*

Qui sponte obtulistis de Srahel animas vestras ad periculum : benedicite Dominum.

Audite reges, auribus percipite principes : ego sum ego sum que Domino canam, psallam Domino Deo Srahel.

Domine cum exires de Seyr et transires per regiones Edom : terra mota est celique ac nubes distillaberunt aquis.

B Montes fluxerunt a facie Domini : et Sinay a facie Dei Srahel.

Nova bella elegit Dominus : et portas hostium ipse subvertit.

Clipeus et hasta si apparuerit in quadraginta millibus Srahel : cor meum diligit principes Srahel.

Qui propria volumtate obtulistis vos discrimini : benedicite Domino.

Qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via ; loquimini ubi conlisi sunt currus : et hostium est suffocatus exercitus.

Ibi narrentur iustitie Domini : et clementie eius in fortes Srahel.

Tunc descendit populus Domini ad portas : et obtinuit principatum.

C Salvate sunt reliquie populi : Dominus in fortibus dimicabit.

Venerunt reges et pugnaberunt, pugnaberunt reges Canaan in Tanay iuxta aquas Magedon : et tamen nicil tulerunt predantes, de celo dimicatum est contra eos.

Sic pereant inimici tui Domine : qui autem te diligunt sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.

XLII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 61.

Aña. *Letitia sempiterna erit electis meis dum dedero opera eorum in veritate.*

Vos sancti Domini vocabimini : ministri Dei nostri dicetur vobis.

D Fortitudinem gentium comedetis : et in gloria eorum supervietis.

Pro confusione vestra duplici et rubore laudabunt partem eorum : propter hoc in terram suam duplicia possidebunt.

Letitia sempiterna erit eis : quia ego Dominus diligens iudicium : et odio habens rapinam in olocaustum.

Et dabo opus eorum in veritate : et fedus perpetuum feriam eis.

Et scietur in gentibus semen eorum : et germen eorum in medio populorum.

Omnes qui viderint eos cognoscent illos : quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

INCIPIUNT CANTICI DE UNO JUSTO.

XLIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 17.

Benedictus vir qui confidit in Domino : et erit Dominus fiducia eius.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum : quod ad humorem mittit radices suas, et non timebit dum venerit estus.

Et erit folium eius viride : et in tempore [LXXX] siccitatis non erit solicitus nec aliquando desinit facere fructum.

Sana me Domine et sanabor, salbum me fac et salbus ero : quia laus mea et virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt ad me : ubi est verbum Domini, veniat : et ego non sum turbatus te pastorem sequens : et diem hominis non concupibi tu scis.

Quod egressum est de labiis meis : rectum in conspectu tuo fuit.

Non sit mici formidinis : spes mea tu in die afflictionis mee.

Confundantur omnes qui me persecuntur et non confundar ego : pabeant illi et non pabeam ego.

Induc super eos diem afflictionis : et duplici contritione contere eos.

XLIV.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 51.

Aña. *Danti mici sapientiam dabo gloriam consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum ut non confundar.*

Priusquam errarem quesibi sapientiam : palam in oratione mea.

Ante tempus postulabam pro illam [illa] : et usque in nobissimis inquiram eam.

Defloruit tanquam precox uba : letatum est cor meum in ea.

Ambulabit pes meus iter rectum : a iubentute mea investigabam illam.

Inclinabi modice aurem meam et excepi illam : multam inveni micimetipsi sapientiam, multum profeci in ea.

Danti mici sapientiam dabo gloriam, consiliatus sum enim ut facerem illam : zelatus sum bonum ut non confundar.

Conculcata [*Forte*, conluctata] est anima mea in illam : et in faciendo eam confirmatus sum.

Manus mea extendi in altum : et insipientiam eius luxi.

Animam meam direxi ad illam : et in agnitione inveni eam.

Possedi cum ipsis cor ab initio : propter hoc non relinquar.

Venter meus conturbatus est querendo eam : propterea possidebo bonam possessionem.

Dedit enim mici Dominus linguam mercedem meam : et in ipsa landabo eum.

Adpropinquate ad me indocti : et congregate vos in domum disciplinе.

A Quid adhuc retardatis : aut quid dicitis in his, anime vestre sitiunt veementer.

Aperui hos meum et locutus sum : comparate vobis sine argento sapientiam et collum vestrum subicite iugo.

Et suscipiet anima vestra disciplina : in proximo est enim invenire eam.

Videte oculis vestris quoniam modice laborabi : et inveni mici multam requiem.

Adsumite disciplinam in multo numero argenti : et copiosum aurum possidete in ea.

Letetur anima vestra in misericordia eius : et non confundemini in laude ipsius.

Operamini opus vestrum ante tempus : et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

B

XLV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 42.

Ecce servus meus suscipiam eum : electus meus dicit Dominus : complacuit sibi in illo anima mea.

Dedi spiritum meum super eum : iudicium gentibus proferet.

Non clamabit neque accipiet personam : nec audietur foris vox eius.

Calamum quassatum non conteret : et linum fumigans non extinguet.

In veritate educet iudicium, non erit tristis neque turbulentus : donec ponat in terra iudicium, et legem eius insule expectabunt.

C

XLVI.

CANTICUM ZACHARIE PROPHETE.

Luce Capitulo 1.

Aña. *Tu puer propheta Altissimi vocaberis preibis enim ante faciem Domini parare vias eius ad dandam scientiam salutis plebi eius.*

Benedictus Dominus Deus Srabel : quia visitabit et fecit redentionem plevi sue.

Et erexit cornu salutis nobis : in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per hos sanctorum profetarum suorum : qui a seculo sunt.

Salutem de inimicis nostris : et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris,
D et memorari testamenti sancti sui : iusiurandum quod iurabit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta Altissimi vocaberis : [LXXXI] preibis enim ante faciem Domini preparare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius : in remissione peccatorum.

Per viscera misericordie Dei nostri : in quibus visitabit nos horiens ex alto.

Inluminare eis qui in tenebris et in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

XLVII.

INCIPIUNT CANTICI DE VIRGINIBUS.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 39.

Aña. *In canticis labiorum vestrorum dicite Domino : universa opera tua bona valde.*

Audite me divini fructus : et quasi rosa plantata super rivos aquarum fruticate.

Quasi Libanus : odorem suabitatis habete.

Florete flores quasi lilium date odorem frondete in gratiam et conlaudate canticum : et benedicite Dominum in operibus suis.

Date nomini eius magnificentiam : et confitemini illi in voce labiorum vestrorum : in canticis labiorum et citharis : et sic dicetis in confessione : opera Domini universa bona valde.

XLVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 61 *et* 62.

Gaudens gaudebo in Domino : et exultabit anima mea in Deo meo.

Quia induit me vestimentum salutis : et indumento iustitie circumdedit me.

Quasi sponsum decoratum corona : et quasi sponsam ornatam munilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum ; et sicut hortus semen suum germinat : sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis gentibus.

Propter Syon non tacebo, et propter Iherusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius : et salvator eius ut lampas accendatur.

Et videbunt gentes iustum tuum : et cuncti reges terre inclitum tuum.

Et vocabitur tibi nomen novum : quod hos Domini nominabit.

Et eris corona glorie in manu Domini : et diadema regni in manu Dei tui.

Non vocaberis ultra Derelicta : et terra tua non vocabitur amplius Desolata.

Set vocaberis Voluntas mea in ea : et terra tua inhabitabitur.

Quia complacuit Domino in te : et terra tua inhabitabitur.

Habitabit enim iuvenis cum virgine : et habitabunt in te filii tui.

Et gaudebit sponsus super sponsam suam : et gaudebit super te Dominus Deus tuus.

Super muros tuos Iherusalem constitui custodes : tota die et tota nocte in perpetuum non tacebunt.

Qui reminiscimini Dominum ne taceatis et ne detis silentium ei donec stabiliat : et donec ponat Iherusalem laudem in terra.

XLIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE.

Capitulo 3.

Lauda filia Syon, iubila Srahel : letare et exulta in omni corde filia Iherusalem.

A Abstulit Dominus iudicium tuum : avertit inimicos tuos rex Srahel.

Dominus in medio tui : non timebis malum ultra.

In die illa dicetur Iherusalem noli timere : Syon non dissolbantur manus tue.

Dominus Deus tuus in medio tui fortis : ipse salvabit te.

Gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione tua : et exultabit super te in laude.

Nugas qui a lege recesserunt, congregabo qui ex te erant : ut non ultra habeas super eos obprobrium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in tempore illo : et salvabo claudicantem et eam [ea] que eiecta fuerant congregabo.

B Et ponam eos in laudem et in nomen : in omni terra confusionis eorum.

In tempore illo quo adducam vos : et in tempore quo congregabo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem omnibus populis terre : quum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus Deus.

L.

CANTICUM ZACCARIE PROPHETE.

Capitulo 2.

Lauda et letare filia Syon : quia ecce ego veniam et habitabo in medio tui dicit Dominus.

[LXXXII] Et applicabuntur gentes multe ad Dominum in die illa, et erunt mici in populum et habitabo

C in medio tui : et scies quia Dominus exercituum misit me ad te.

Et possidebit Dominus Judam partem suam in terra sanctificata : et eliget adhuc Iherusalem.

Sileat omnis caro a facie Domini : quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

LI.

CANTICUM SALOMONIS IN SACRATIONE BASELICE.

Paralipom. II, capitulo 6.

Aña. *Sint Domine oculi tui aperti super domum istam.*

Domine Deus Srahel non est similis tui Deus in cœlo et in terra : qui custodis pactum et misericordiam cum servis tuis, qui ambulant coram te in

D toto corde suo.

Qui prestitisti servo tuo David patri meo quecumque locutus fueras ei : et que hore promiseras opere complesti sicut et presens tempus probat.

Nunc ergo Domine Deus Srahel : imple servo tuo David patri meo quecumque locutus es ei dicens :

Non deficiet ex te vir coram me : qui sedeat super thronum Srahel.

Ita tamen si custodierint filii tui vias meas et ambulaberint in lege mea : sicut et tu ambulasti coram me.

Et nunc Domine Deus Srahel : firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David.

Ergo nec [ne] credibile est : ut habitet Deus cum hominibus super terram ?

Si celum et celi celorum non te capiunt: quanto A magis domus ista quam edificabi.

Set ad hoc tantum facta est ut respicias ad orationem servi tui: et obsecrationem eius.

Domine Deus meus audi preces quas fundit famulus tuus coram te: ut aperias oculos tuos super domum istam diebus hac noctibus super locum in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum et exaudias orationem quam servus tuus orat in eo.

Exaudi preces famuli tui et populi tui Srahel: qui cumque oraberit in loco isto.

Exaudi de habitaculo sancto tuo id est de celis et propitiare: tu es enim Deus meus.

Aperiantur queso oculi tui: et aures tue intente sint ad orationem que fit in loco isto.

Nunc igitur consurge Domine Deus in requiem B tuam: tu et arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui Domine Deus induantur iustitiam: et sancti tui letentur in bonis.

Domine Deus ne avertas faciem Christi tui: memento misericordiarum David servi tui.

LII.

CANTICUM DE RESTAURATIONE BASELICE.

Tobie Capitulo 13.

Luce clara fulgebis: in omnibus finibus terre.

Nationes multe de loginco venient tibi: et habitatores a nobissimis partibus terre ad nomen Domini Dei.

Et munera sua in manibus habentes, regi celorum offerunt cum letitia: et nomen Domini magnum erit C in omnibus seculis seculorum.

Maledicti omnes qui spernunt te: et omnes qui blasfemant te.

Maledicti omnes qui oderunt te: et omnes qui dixserunt in te verbum durum.

Maledicti omnes qui deponunt te: et omnes qui dextruunt muros tuos, et omnes qui subvertunt turres tuas, et omnes qui succendunt habitationes tuas, et benedicti erunt in te omnes qui diligunt te in eternum.

Tunc gaude et letare cum filiis iustorum: quia omnes colligentur et benediceut Dominum in eternum.

Felices qui diligunt te, felices qui gaudent in pace tua, et felices omnes homines qui contrista- D buntur in flagellis tuis: quoniam gaudebunt omne gaudium tuum in secula.

Anima mea benedicet Dominum regem magnum quia liberabit Iherusalem: et edificabitur iterum domus eius, in omnibus seculis seculorum confitebitur regi celorum.

Ostie Iherusalem izmaracdo et saffiro fabricabuntur: et lapides pretiosi omnes muri tui.

Turres Iherusalem gemmis edificabuntur: et propugnacula eius auro mundo.

Platee Iherusalem canticum letitie dicunt: et per omnes vicos eius Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltat te, et benedictus in omnibus seculis seculorum: quoniam in te benedicet omne sanctum in eternum.

LIII.

[LXXXIII] CANTICUM BALE DE LIBRO NUMERI.

Capitulo 23.

Adsumta parabola sua dixit Balaam: de Aran adduxit me Balaac rex Moabitarum de montibus orientis.

Veni inquid et maledicere Jacob: propera et detestare Srahel.

Quomodo maledicam cui non maledixit Dominus: aut qua ratione detester quem Deus non detestatur.

De summis silicibus videbo eum: et de collibus considerabo illum.

Populus enim solus habitabit: inter gentes non reputabitur.

Quis dinumerare posit pulberem Jacob: aut nosse numerum stirpis Srahel.

Moriatur anima mea morte iustorum: et fiant nobissima mea horum similia.

Non est Deus sicut homo ut mentiatur: nec ut filius hominis ut mutetur.

LIV.

CANTICUM DE APOSTOLO.

Epist. 1. *ad Timot. Capitulo* 4 *et* 6.

Adprehende vitam eternam in qua vocatus es: et confessus bonam confessionem coram multis testibus.

Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate: in fide et in castitate.

Dum venio adtende lectioni: exortationi doctrine.

Noli neglegere gratiam que in te est: que data est tibi per profetiam cum impositione manuum.

Hec meditare in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus.

Adtende tibi et doctrine: insta in illis.

Hoc enim faciens: et te ipsum salvum facies et qui te audiunt.

LV.

INCIPIUNT CANTICI DE COTIDIANO.

CANTICUM MOYSI DE LIBRO EXODO.

Capitulo 15.

Cantemus Domino: gloriose enim honorificatus est.

Equum et ascensorem: proiecit in mare.

Adiutor et protector meus Dominus: et factus est mici in salute.

Hic Deus meus et honorificabo eum: Deus patris mei et exaltabo eum.

Dominus conterens bella Dominus nomen est ei: currus Faraonis et exercitum eius proiecit in mare.

Electos ascensores ternos strantes dimersit in rubro mari: pelago cooperuit eos dimersi sunt in profundum tamquam lapis.

Dextera tua Domine glorificata est in virtute: dextera manus tue confregit inimicos, et pre multitudine magestatis tue conteruisti adversarios.

Misisti iram tuam, et comedit eos tamquam stipulam: et pre spiritu iracundie tue divisa est aqua.

Steterunt tamquam murus aque : gelaberunt fluctus A in medio mari.

Dixit inimicus persequens, compreendam partibo spolia replebo animam meam : interficiam gladio meo et dominabitur manus mea.

Misisti spiritum tuum et cooperuit eos mare : dimersi sunt tamquam plumbum in aqua validissima.

Quis similis tibi in diis Domine quis similis tibi honorificus : in sanctis mirabilis, in magestatibus faciens prodigia.

Extendisti dexteram tuam et devorabit eos terra : gubernasti iustitia tua populum tuum hunc quem liberasti.

Consolatus es in virtute tua : in refectione sancta tua.

Audierunt gentes et irate sunt : dolores adpreenderunt inhabitantes Filistim. B

Tunc festinaberunt duces Edom : et principes Moabitarum, adpreendit eos timor : tabuerunt omnes inhabitantes Canaam.

Decidat super eos timor et tremor magnitudinis bracii tui : fiant tamquam lapis donec transeat populus tuus Domine, usque dum pertranseat populus tuus hunc quem liberasti.

Induc et planta eum in montem hereditatis tue : in preparata habitatione tua quam preparasti tibi Domine.

Sanctuarium tuum Domine quod preparaberunt manus tue : Domine qui regnas in eternum et in sempiternum et adhuc.

Quia introibit equitatus Faraonis quum quadrigis C et ascensoribus in mare et induxit super eos Dominus aquas maris : filii autem Srahel ambulaberunt per siccum per medium mare.

LVI.

[LXXXIV] CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 5.

Cantabo nunc dilecto canticum dilecte vinee mee : vinea facta est dilecta in loco uberi.

In cornu et macerie circumdedi et circumfodi : et plantabi vineam Sorech.

Et edificabi turrem in medio eius : et torcular fodi in ea.

Et sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Et nunc homo Iuda et qui habitatis in Iherusalem iudicate inter me et vineam meam : quid faciam D vinee mee adhuc quod ei non fecerim.

Quoniam sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Nunc autem adnunciabo vobis : quid facturus sum vinee mee.

Auferam maceriam eius et erit in direptione : et destruam parietes eius et erit in conculcatione.

Et derelinquam vineam meam : et non potabitur neque fodietur.

Et ascendunt in eam sicut in agrum incultum spine : et nubibus mandabo ne pluant super eam plubiam.

Vinea enim Domini Sabaoth domus est Srahel : et domo Juda nobellum dilectum.

Quoniam sustinui ut faceret iudicium : fecit autem iniquitatem et non iustitiam set clamorem.

LVII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 26.

Aña. *Anima mea desiderat te in nocte; de mane Domine vigilabo ad te.*

Urbs fortitudinis nostre : salvator.

Ponetur in ea murus : et antemurale.

Aperite portas ingrediatur gens iusta custodiens veritatem : vetus error habit.

Servabis pacem, pacem quia in te sperabimus : sperastis in Domino in seculis eternis in Domino Deo forti in perpetuum.

Quia incurbabit habitantes in excelso : civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram : detrahet eam usque ad pulberem.

Conculcabit eam pes : pedes pauperum gressus egenorum.

Semita iusti recta facta est : rectus callis iusti ad ambulandum.

In semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te : nomen tuum et memoriale tuum in desiderio anime.

Anima mea desiderat te in nocte : sed et spiritus meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te.

Quum feceris iudicia tua in terra : iustitiam discent habitatores orbis.

Misereamur impio, et non discet iniustitiam in terra sanctorum : inique gessit et non videbit gloriam Domini.

Domine exaltetur manus tua et non videant : videant et confundantur zelantes populi et ignis hostes tuos devoret.

LVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo eodem.

℣ XVIII. Preceptum.

Aña. *Vivent mortui tui interfecti mei resurgent.*

Domine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es in nobis.

Domine Deus noster possiderunt nos domini absque te : tantum in te recordemur nominis tui.

Morientes non vibant, gigantes non resurgant : propterea visitasti et conteruisti et perdidisti omnem memoriam eorum.

Indulsisti genti Domine : indulsisti genti, numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terre.

Domine in angustia requisierunt te : et in tribulatione murmuris doctrina tua in eis.

Sicut que concepit dum adpropinquaberit ad partum, dolens clamat in doloribus suis : sic facti sumus a facie tua Domine.

Concepimus et quasi parturibimus et peperimus spiritum : salutem non fecimus in terra ideo non ceciderunt habitatores terre.

Vibent mortui tui : et interfecti mei resurgent.

Expergescimini et laudate Dominum qui habitatis

in pulberem : quia ros lucis ros tuum, et terra gigantum detraes in ruinam.

Vade popule meus, intra in cubicula tua, claude hostia tua super te, abscondere modicum ad momentum : donec transeat indignatio.

LIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 33.

Aña. Audite qui longe estis que fecerim : dicit Dominus et cognoscite fortitudinem meam.

Conterriti sunt in Syon peccatores : possedit timor Ypocritas.

[LXXXV] Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante : aut quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis.

Qui ambulat in iustitiis : et loquitur veritatem.

Qui proicit avaritiam et calumniam : et excutit manus suas ab omni munere.

Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinem : et claudit oculos suos ne videat malum.

Iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius : panis ei datus est aque ejus fideles sunt.

Regem in decore suo videbunt, oculi eius cernent terram de longe : cor tuum meditabitur timore.

Ubi est literatus ubi legis ubi verba ponderans : ubi doctor parvulorum.

Populum imprudentem non videbis, populum altis sermonibus : ita ut non possis intelligere dissertitudinem lingue eius in qua nulla est sapientia.

Respice Syon civitatem solemnitatem [solemnitatis] nostre : oculi tui videbunt Iherusalem habitationem opulentam.

Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum : et omnes funiculi eius non rumpentur.

Quia solummodò ibi magnificus Dominus noster locus flubiorum : rivi latissimi et patentes.

Non transibit per eam navis remigum : neque triremis magna transgredietur eam.

Dominus enim Iudex noster, Dominus legifer noster : Dominus rex noster : Ipse salvabit nos.

LX.

CANTICUM IHONE PROPHETE.

Capitulo 2.

℣ XXXV. In ton.

Aña. *Quanta vobi reddam tibi salvatori meo Domino.*

Alia. *Fluctus tui Domine super me transierunt et ego dixi : expulsus sum ab oculis tuis putas videbo templum sanctum tuum.*

Clamabi de tribulatione mea ad Dominum : et exaudibit me.

De ventre inferni clamabi : et exaudibit vocem meam.

Et proiecisti me in profundum in corde maris : et flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui et fluctus tui super me ingressi sunt : et ego dixi abiectus sum a conspectu

A oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aque usque ad animam, abyssus ballabit me, pelagus cooperuit caput meum : ad extrema montium descendi, terre vectes concluserunt me in eternum.

Et sublevabis de corruptionem [corruptione] vitam meam : Domine Deus meus.

Quum angustiaretur in me anima mea, Domini mei recordatus sum : et veniet oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates : frustra misericordiam suam dereliquerunt.

Ego autem cum voce laudis immolabo tibi : quecumque vobi reddam pro salute Domino.

B

LXI.

CANTICUM DE LIBRO ESDRE IV.

Capitulo 8.

℣ XLII. Emitte.

Aña. *Tronus tuus Deus inextimabilis; et gloria inconpreensibilis : cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore, cuius aspectus arefacit abyssos et indignatio tabescere montes.*

Alia. *Miserere Domine eis qui non habent substantiam bonorum operum.*

Domine qui habitas in eternum : cuius oculi elati et superiora in aere.

Cuius tronus inextimabilis : et gloria inconpreensibilis.

C Cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore : corum observatio in vento et igni convertitur.

Cuius verbum firmum : et dicta perseverantia.

Cuius dispositio fortis : et iussio terribilis.

Cuius aspectus arefacit abysos, et indignatio tabescere montes : et veritas testificatur.

Exaudi Domine orationem servi tui : auribus percipe deprecationem figmenti tui, intende verba mea.

Dum enim vibo loquar : et dum sapio respondeam.

Ne aspicias populi tui delicta : set qui tibi in veritate servierunt.

Neque adtendas impie agendum [*Forte*, agentium] studia : set qui tua testamenta cum doloribus custodierunt.

D

Neque cogites perdere qui in conspectu tuo false conversati sunt : set memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoberunt.

Neque volueris perdere qui pecodum mores [LXXXVI] habuerunt : set respicias super eos qui legem tuam splendide docuerunt.

Neque indigneris eis qui vestiis peius sunt iudicati : set diligas eos qui semper in gloriam tuam confiderunt.

Quoniam nos et patres nostri talibus moribus egimus : tu autem propter nos peccatores misericors vocatus es.

Si enim decreberis ut nostri miserearis : tune misericors vocaberis.

Nobis enim non habentibus opera iustitie : iustis A quibus sunt opera multa reposita aput te Domine, ex propriis operibus percipient mercedem.

Quid est enim homo ut ei indigneris : aut genus corruptibile ut ita amariceris de ipso.

In veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit : et de confidentibus qui non deliquid.

Set in hoc enim adnunciabitur iustitia et bonitas tua Domine : quum misertus fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum.

LXII.

CANTICUM MOYSI DEUTERONOMIUM.

Capitulo 32.

℣ LVIII. Exaltabo.

Adtende celum et loquar : audiat terra verba ex B ore meo.

Expectetur sicut plubia eloquium meum : et descendat sicut ros verba mea.

Sicut nimbus super gramen et sicut nix supra fenum : quoniam nomen Domini invocabi : date magnitudinem Domino Deo vestro, Deus vera opera eius, et omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis et non est iniquitas in eo : iustus et sanctus Dominus.

Peccaberunt nonne hii filii inmaculati progenies praba et perversa : hec Domino retribuistl sicut populus fatuus et non sapiens.

Nonne hic ipse pater tuus : qui possedit fecit et creabit te.

Commemoramini dies anticos : intelligite annos C generationis et generationum.

Interroga patrem tuum et adnuntiabit tibi : seniores tuos et dicent tibi.

Quum partiretur altissimus nationes gentium quemadmodum dispersit filios Ade : statuit terminos gentium secundum numerum angelorum Dei.

Facta est portio Domini populus eius Jacob : funiculum hereditatis sue Srahel.

Sufficientiam dedit ei in terra deserta : in sitim caloris ubi non erat aqua.

Circumduxit et docuit : et custodibit eum sicut pupillam oculi.

Sicut aquila proteget nidum suum et super pullos suos conscendit : expandit alas suas et suscepit eos D et superposuit scapulis suis.

Dominus solus deducebat eos : et non erat cum eis Deus alienus.

LXIII.

CANTICUM ANNE DE LIBRO SAMUELIS I.

Capitulo 2.

℣ LXII. In deserto.

Confirmatum est cor meum in Domino : et exaltatum est cornum meum in Deo salutari meo.

Dilatatum est hos meum : super inimicos meos.

Letor ego in sanctitate tua quia non est alius Deus quomodo tu, nec est sanctus preter te : et non est iustus preter Deum nostrum.

Nolite gloriari et nolite alta loqui in supervia et ne exeat magniloquium ex ore vestro : quoniam Deus scientie Dominus est.

Deus qui parat adinventiones suas : arcus potentium infirmatus est et infirmi virtute precincti sunt.

Pleni panibus minorati sunt : et esurientes transierunt terram.

Sterilis peperit septem : et fetosa in filiis infirmata est.

Dominus mortificat et vivificat : ducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem et divitem facit : humiliat et exaltat.

Suscitat a terra inopem : et ab stercore erigit pauperem.

Et sedere facit eum cum potentibus populi : et tronum glorie hereditans illi.

Dat votum obtanti : et benedicet annos iusti.

Quoniam non in viribus potens est vir : Dominus infirmum facit adversarium suum Dominus sanctus.

Non glorietur sapiens in sua sapientia ; neque glorietur dives in divitiis suis ; neque glorietur fortis in fortitudine sua : set in eo glorietur qui gloriatur, scire et intelligere Dominum, et facere iudicium et iustitiam super terram.

Dominus ascendit in celos et tonat : et ipse iudicabit extrema terre.

Potens est et dat virtutem regibus nostris : et exaltabit cornu Christi sui.

LXIV.

[LXXXVII] CANTICUM DE LIBRO PARALIPOMENON I.

Capitulo 29.

℣ LXIV. Exitus.

Aña. *In manu tua Domine virtus et potentia in manu tua magnitudo et imperium omnium.*

Benedictus Dominus Deus Srahel patris nostri : ab eterno et usque in eterno.

Tua est Domine magnificentia et potentia : et gloria adque victoria et tibi laus.

Cuncta enim que in celo : et que in terra, tua sunt.

Tuum Domine regnum : et tu es super omnes principes.

Tue divitie et tua est gloria : et tu dominaris omnibus.

In manu tua Domine virtus et potentia : in manu tua magnitudo et imperium omnium.

Nunc igitur Domine Deus noster confitebimur tibi : et laudabimus nomen tuum inclitum.

Quis ego aut quis populus meus : ut possimus tibi hec universa promittere ?

Tua sunt enim omnia : et que de manu tua accepimus dedimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te : et advene sicut omnes patres nostri.

Dies nostri quasi umbra super terram : et nulla est mora.

Domine Deus Abraham, Ysaac, et Srahel patrum nostrorum : custodi in eternum hanc voluntatem cordis nostri, et semper in veneratione tua mens ista permaneat.

LXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 12.

℣ LXVI. Inluminet.

Aña. *Conversus est furor tuus et consolatus es me.*

Confitebor tibi Domine quoniam iratus es mici : conversus est furor tuus et consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus : fiducialiter agam et non timebo.

Quia fortitudo mea et laudatio mea Dominus : et factus est mici in salute.

Aurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : et dicetis in illa die.

Confitemini Domino et invocate nomen eius, notas facite in populis adinventiones eius : mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit : adnunciate hec in universa terra.

Exulta et lauda habitatio Syon : quoniam magnus in medio tui sanctus Srahel.

LXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 33.

℣ LXXV. Inluminans.

Domine miserere nostri : te enim expectabimus.

Esto bracium nostrum in mane : et salus nostra in tempore tribulationis.

A voce angeli fugierunt populi : et ab expectatione tua disperse sunt gentes.

Et congregabuntur spolie vestre sicut colligitur brucus : et velut quum fosse plene fuerint de eo.

Magnificatus est Dominus : quoniam habitabit in excelso.

Implebit Syon iudicio et iustitia : et erit fides in temporibus suis.

Divitie salutis sapientie et scientie : timor Domini ipse tesauros eius.

Ecce videntes clamabunt foris : angeli pacis amare flebunt.

Dissipate sunt vie, cessabit transiens per semitam, irritum factum est pactum : proiecit civitates, non reputabit homines.

Luxit et elanguit terra, confusus est Libanus et obsurduit : et factus est Saron sicut desertum, et concussa est Basan et Carmelus.

Nunc exurgam dicit Dominus : nunc exaltabor et nunc sublimabor.

LXVII.

ORATIO MARDOCEI DE LIBRO ESTER.

Capitulo 13.

Aña. *Miserere Domine plevi tue et ne despicias hereditatem tuam quam redemisti.*

Domine Domine rex omnipotens : in dicione tua cuncta sunt posita et non est qui tue possit resistere voluntati.

Si decreberis salvare Srahel : Tu fecisti celum et terram, et quicquid celi ambitu continetur.

Dominus enim omnium es : nec est qui resistat maiestati tue.

Et nunc Domine rex Deus Abraham : miserere po-

A pulo tuo quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere.

Ne despicias partem tuam : quam redemisti tibi ex Egibto.

Exaudi deprecationem meam : et propitius esto sorti et funiculo tuo.

[LXXXVIII] Et converte luctum nostrum in gaudium ut vibentes laudemus nomen tuum Domine : et non claudas ora te canentium.

LXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROFETE.

Capitulo 14.

℣ LXXXVII. Et ego.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum
B *Domine.*

Deducant oculi mei lacrimas per diem et noctem : et non taceant.

Quoniam contrictione magna contrita est virgo filia populi mei : plaga pessima veementer.

Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio : et si introiero in civitate ecce adtenuati fame.

Propheta namque et sacerdos : habierunt in terram quam ignoraberunt.

Numquid proiciens abiecisti Judam : aut Syon abominata est anima tua?

Quare ergo percussisti nos ita : ut nulla sit sanitas?

Expectabimus pacem : et non est.

Bonum et tempus curationis : et ecce turbatio.

C Cognobimus Domine impietates nostras, et iniquitates patrum nostrorum : quia peccabimus tibi.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum : neque facias nobis contumelia.

Solii glorie tue recordare : ne irritum facias fedus tuum nobiscum.

Numquid sunt sculptilibus gentium qui pluant : aut celi possunt dare imbrem.

Nonne tu es Domine Deus noster quem expectabimus : tu enim fecisti omnia hec.

LXIX.

CANTICUM DEUTERONOMIUM.

Capitulo 9.

℣ LXXXVIIII. Sit splendor.

D Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam quam redemisti in magnitudine tua : quos eduxisti de Egypto in manu forti.

Recordare servorum tuorum : Abraham Ysaac et Jacob.

Ne aspicias duritiam populi huius : et inpietatem adque peccatum.

Ne forte dicant habitatores terre de qua eduxisti nos : non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus est eis et oderat illos.

Idcirco eduxit eos : ut interficeret eos in solitudine.

Qui sunt populus tuus et hereditas tua : quos eduxsisti in fortitudine tua magna et in bracio tuo extento.

LXX.

CANTICUM IOSAFAT DE LIBRO PARALIPOMENON II.

Capitulo 20.

℣ XCI. Bonum est.

Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in celo : et dominaris cunctis regnis gentium.

In manu tua est fortitudo et potentia : nec quisquam tibi potest resistere.

Nonne tu Domine Deus noster in te fecisti omnes habitatores terre huius coram populo tuo Srahel : et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum.

Habitaberuntque in ea : et instruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes.

Si inruerint super nos mala gladii, iudicii, pestilentie et famis stabimus coram te in domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum : et clamabimus ad te in tribulationibus nostris, et exaudies, salbosque facies.

Nunc igitur Deus noster : ergo non iudicabis inimicos nostros?

In nobis quidem non tanta est fortitudo : ut possimus huic multitudini resistere que inruit super nos.

Set quum ignoremus quid agere debeamus : hoc solum residuum habemus, ut oculos nostros dirigamus ad te.

LXXI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 25.

℣ C. In matutinis.

Domine Deus meus es tu : exaltabo te et confitebor nomini tuo.

Quoniam fecisti mirabilia : et cogitationes antiquas fideles amen.

Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam domum alienorum : ut non sit civitas, et in sempiternum non edificetur.

Super hoc laudabit te populus fortis : civitas gentium robustarum timebit te.

Quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione : spes a turbine, umbraculum ab estu.

Spiritus enim robustorum : quasi turbo inpellens parietem.

[LXXXIX] Sicut estus in sitim tumulum alienorum humiliabis : et quasi calorem sub nube torrentem, propaginem fortium marcescere facies.

Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemie : pinguium medullatorum, vindemie defecate.

Et precipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos : et telam quam horditus est super omnes nationes. Precipitabit mortem in sempiternum.

Et auferet Dominus Deus lacrimam ab omni facie : et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est et dicetur in illa die.

Ecce Dominus Deus noster iste est : expectabimus eum, et salvabit nos.

A Iste Dominus sustinuimus eum, exultabimus et letabimur in salutare eius : quia requiescet manus Domini in monte isto.

LXXII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 37.

℣ CVII. Exurgam.

Domine exercituum Deus Srahel qui sedes super Cerubin : tu es Deus solus omnium regnorum terre.

Tu fecisti celum et terram : inclina Domine aurem tuam et audi, aperi oculos tuos et vide : et audi omnia verba Sennacerib, que misit ad blasfemandum Deum vibentem.

Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assiriorum terras et regiones earum : et dederunt deos

B earum igni.

Non enim erant dii, set opera manuum hominum ligna et lapis : et comminuerunt eos.

Et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius : ut cognoscant omnia regna terre quia tu es Dominus solus.

LXXIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 38.

℣ CXVII. Deus Dominus.

Aña. *Corripies me Domine et vivificabis me.*

Ego dixi, in dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi : quesibi residuum annorum meorum : dixi non videbo Dominum Deum in terra viben-

C tium.

Non aspiciam hominem ultra et habitatorem : quiebit generatio mea, ablata est et convoluta est a me quasi tabernacula pastorum.

Precisa est velut a texente tela vita mea, dum adhuc ordirer succidit me : de mane usque ad vesperum finiens me.

Sperabam usque in mane : quasi leo sic contribit omnia ossa mea.

Sicut pullus yrundinis sic clamabam : meditabar ut columba : adtenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso, Domine vim patior responde pro me.

Quid dicam aut quid respondebit mici quum ipse fecerim : recogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee.

D Domine si sic vibitur; et in talibus est vita spiritus mei : corripies me et vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima : tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Proiecisti post tergum tuum : omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi : neque mors laudabit te.

Non expectabunt qui descendunt in lacum : veritatem tuam.

Vivens vivens confitebitur tibi : sicut et ego odie pater filiis notam facio veritatem tuam.

Domine salvos nos fac : et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

LXXIV.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 51.

℣ CXVIII. Prevenerunt.

Aña. ***Qui fecit omnia ipse est Deus, et Israhel hereditas eius, Dominus exercituum nomen est illi.***

Iurabit Dominus exercituum per animam suam : quoniam replebo te hominibus quasi bruco : et super te celeuma cantabitur.

Qui fecit terram in fortitudine sua, preparabit orbem in sapientia sua : et prudentia sua extendit celos.

Dante eo vocem : multiplicabuntur aque in celo.

Qui lebat nubes ab extrema terre : fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de tesauris suis : stultus factus est omnis homo ab scientia sua.

Confusus est omnis conflator in sculptili : quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis.

Vana sunt enim opera et risui digna : in tempore visitationis sue peribunt.

Non sicut hec pars Jacob : quia qui fecit omnia ipse est Deus : et Srahel sceptrum [xc] hereditatis eius, Dominus exercituum nomen est illi.

LXXV.

CANTICUM ECCLESIASTICI.

Capitulo 11 et 12.

℣ CXXVIIII A vigilia.

Letare iubenis in adulescentia tua : et in bonis sit cor tuum in diebus iubentutis tue.

Et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum : et scito quod pro his omnibus adducet te Deus in indicio.

Aufer iram a corde tuo, et amobe malitiam a carne tua : adulescentia enim et voluptas vane sunt.

Memento Creatoris tui : in diebus iubentutis tue.

Antequam veniat tempus afflictionis : et adpropinquent anni de quibus dicas non mici placent.

Antequam tenebrescat sol, et lumen, et luna, et stelle : et revertatur nubes post plubiam.

Quando commovebuntur custodes domus, et mutabuntur viri fortissimi : et otiose erunt molentes in minuto numero.

Et tenebrescent videntes per foramina, et claudent ostia in platea : in umilitate vocis molentis.

Et consurgent ad vocem volucris et obsurdescent omnes filie carminis.

Excelsa quoque timebunt : et formidabunt in via.

A Florebit amigdalus et impinguabitur lucusta : et dissipabitur capparis.

Quoniam ibit homo in domum eternitatis sue : et circuibunt in platea plangentes.

Antequam rumpatur funis argenteus et recurrat vitta aurea : et conteratur idria super fontem, et confringatur rota super cisterna.

Et revertatur pulbis in terram suam unde erat : et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

LXXVI.

CANTICUM DE LIBRO JOB.

Capitulo 19.

℣ CXLII. Auditam.

Scio enim quod redemtor meus vivit : et in nobis-
B simo de terra surrecturus sum.

Et rursus circumdabor pelle mea : et in carne mea videbo Deum quem visurus sum.

Ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt : et non est alius.

Reposita est hec spes mea in sinu meo : et hereditas mea in Deo meo.

LXXVII.

CANTICUM ANGELORUM.

DE NATIVITATE CHRISTI.

Gloria in excelsis Deo.
Et in terra pax hominibus bone voluntatis.
Laudamus te.
Benedicimus te.
C Adoramus te.
Glorificamus te.
Ymnum dicimus tibi.
Gratias tibi agimus : propter gloriam tuam magnam.
Domine Deus : Rex celestis.
Deus pater omnipotens
Domine Fili unigenite.
Iesu Christe altissime.
Domine Deus.
Agnus Dei.
Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi : miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi : suscipe deprecationem nostram.
D Qui sedes ad dexteram : miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus.
Tu solus Dominus.
Tu solus altissimus.
Iesu Christe.
Cum sancto Spiritu : in gloria Dei Patris. Amen.

INCIPIUNT YMNI DE TOTO CIRCULO ANNI.

[xci] *Prologus Ymnorum.*

Miracula primeva ymnorum modula clara
Angelica promserunt, nascente Domino, ora
Videlicet paucis infusa celitus dona
Resumeret terrestri pastorum acie visa.
In veteri iam quidem ymnorum reculserant [*Forte* refulserat] ordo.
Cum trium ora iubenum fornacis igne devicto

Veterique Patri, Filio iam tunc et ipsis adiuncto
Sumserunt ymnum laudium cunctorum vite quod alto
Olimpiadis ambitu quodque terreni circuitus giro
Beato tamen cetui quam cuncto elemento creato
Toth sacra toth rura ymnizabere arte camena.
Ad nunc quod celebrat per tot pie orbe difusa
Nitens Ecclesia divino sacramento locata
Tandenque et Redemtor sacrum cene tempus adimplens
Eterno sit Patri ymnum concentum apostolico solvens
Vestigia beata orationis causa convertens
Exiit in montem quoevum exorare Parentem
Rector quoque fidei et cunctis per secla Magister
Admonet et Paulus ut psalmis loquamur et ymni
Nam ex hoc surrexit sacrata dogma ymnorum
Ilario Papa Ambrosio ceterisque more istorum
Ad laudem divinam ymnorum sic condere modos
Nunc laudes Domini nunc martyrum narrare triumphos
Omnemque celibem dirivare vocibus sonos
Et dulces reddere factori omnium melos.
Dei summa gloria laus et letitia constat
In his et Trinitas laudatur et Ecclesia fraglat
Dum ymnum dicimus honorem et gloriam damus
Ymnum dum canimus Ecclesia vota monstramus
Tandem et omnium finem noxiarum obtamus.

[XCII] *Ymnus de adventu Domini et Sanctorum festivitate ter mixtus qui in Matutinum dicendus est quando adventu Domini incipitur.*

Gaudete flores martirum,
Salbete plebes gentium,
Visum per astra mitite,
Sperate signum glorie.
Voces Prophetarum sonant,
Venire Ihesum nuntiant,
Redemtionis previa,
Qua nos redemit gratia.
Hic mane nostrum promicat,
Et corda leta exestuant.
Cum vox fidelis personat
Prenuntiatrix gloriam.
Tante salutis gaudium,
Quo est redemtum seculum,
Exceptionis inclitum
Abhinc ciamus canticum.
Adventus hic primus fuit
Punire quo non seculi
Venisset ulcus tergere
Salbandos [salbando] quod perierat.
Ad nunc secundus premonet
Adesse Christum ianuis
Sanctis coronas reddere
Celique regna pandere
Eterna lux promittitur
Sidusque salbans promitur
Iam nos iubar prefulgidum
Ad ius vocet celestium
Te Christe solum querimus
Videre sicut es Deus
Ut leta nos hec visio
Evellat omni tartaro
Quo dum Redemtor veneris
Cum candidato martyrum
Globo: adunes celibi
Nos tunc beato cetui
Deo Patri sit gloria
Eiusque soli Filio
Cum Spiritu Paraclito
Et nunc et in perpetuum.
Amen.

℣. Exultabunt sancti in

Ymnus in diem sancti Romani. XIV. Kalendas Decembris.

Romane Christi fortis assertor Dei. *Ut in ejus Festivitate, die* 18. *Novembris.*

℣. Iustorum anime in manu.

Ymnus in diem sancti Crispini.

Insignem Christi Crispinum laudemus martirem. *Ut in ejus Festivitate, die* 19.

℣. Iustum deduxit Dominus per viam.

Ymnus de adventu Domini cotidianus ad Vesperum.

Verbum supernum prodiens. *Ut in Breviario, fol.* 10.

℣. Deus manifeste veniet.

Alius ad Matutinum.

Vox clara ecce intonat. *fol.* 12.

Item Dominicalis dicendus tam ad Vesperum quam ad Matutinum.

Christi caterba clamitet. *fol.* 1.

℣. Excita potentiam.

Ymnus in diem sancte Cecilie.

Incliti festum pudoris. *Ut in ejus Festivitate die* 22. *Novembris.*

℣. Exultabunt sancti in gloria.

Ymnus in diem sancti Clementis.

Clementis festum celebratur odie. *Ut in ejus Festivitate, die* 23.

℣. Iustum deduxit Dominus.

[XCIII] *Ymnus in diem sancti Saturnini episcopi. Dicendus est totus in passionis in translatinis sue tantum ubi littera conspexeris Io Ta.*

Vocis audite nobitas refulsit. *Ut in ejus Festivitate, die* 29.

℣. In memoria.

Ymnus in diem sancti Andre apostoli.

Decus sacrati nominis. *Ut in ejus Festivitate, die* 30.

℣. Iustum deduxit Dominus.

Ymnus in diem sancte Leocadie.

Sanctissime Leocadie. *Ut in ejus Festivitate, die* 9. *Decembris.*

℣. Confessionem et decorem.

Ymnus in diem sancte Eulalie.

Laudem beate Eolalie. *Ut in ejus Festivitate, die* 10.

℣. Speciem et pulcritudinem.

Ymnus in diem sancte Marie.

A solis ortu cordine [cardine]. *Ut in Festo Annuntiationis B. M. V. die* 18.

In alia festivitate non dicitur.

Fit porta Christi pervia
Referta plena gratia
Transitque Rex et permanet
Clausa ut fuit per secula
Genus superni numinis
Processit aula Virginis
Sponsus Redemtor Conditor
Sue gigans Ecclesie
Honor Matris et gaudia
Inmensa spes credentium
Per atra mortis pocula
Resolbit nostra crimina.

In Nativitate Domini

Feno iacere pertulit
Presepe non aborruit
Parboque lacte pastus est
Per quem nec ales esurit
Gaudet corus celestium
Et angeli canunt Deum
Palamque fit pastoribus
Pastor creator omnium.

In apparitione Domini.

Hostis Erodes impie. *Ut in Breviario f.* 90.

In allisione infantum.

Katerva matrum personat. *fol.* 59.

De Lazaro.

Quarto die iam fetidus. *fol.* 91

In cena Domini ad Matutinum.

Tunc ille Iudas carnifex. *fol.* 91.

Ymnus in diem sancti Tome Apostoli.

[☧ Xpe rex mundi]

Festum Christe Rex per orbem. *Ut in ejus Festivitate, die* 21. *Decembris.*

℣. Iustum deduxit.

Ymnus in Nativitate Domini.

Veni Redentor gentium. *fol.* 45.

℣. Dominus dixit ad me.

Ymnus in sancti Stephani.

Christus est vita veniens in orbem. *f.* 51.

℣. In memoria.

Ymnus in diem sancte Eugenie.

Honore Sancte Eugenie. *Ut in ejus Festivitate, die* 12. *Decembris.*

℣. Exultabunt Sancti

Ymnus in diem sancti Jacobi fratris Domini.

Clara sanctorum una Iherusalem. *fol.* 59.

℣. Iustum deduxit.

Ymnus in sancti Johannis apostoli et Evangeliste.

Iste electus Iohannes. *fol.* 54.

℣. In memoria.

[xciv] *Ymnus sancti Jacobi fratris sancti Johannis.*

O Dei Verbum Patris ore proditum. *Ut in ejus Festivitate, die* 30. *Decembris.*

A *Ymnus in diem sancte Columbe.*

Nardus Columbe floruit. *Ut in ejus Festivitate, die* 31. *Decembris.*

℣. Speciem et pulcritudinem.

Ymnus in Circumcisione Domini.

Sacer octabarum dies. *fol.* 62.

℣. Domine Deus noster.

Ymnus in Apparitione Domini.

Inluminans Altissimum. *fol.* 85.

℣. Hostis Herodis impie.

Ymnus in diem sancti Juliani.

Insigne festum Juliani martiris. *Ut in ejus Festivitate, die* 9. *Januarii.*

℣. Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Sabastiani.

B Sebastiani martiris sollemne est festum
Beati · plebs fidelis concine ·
Benigna mente canticum novum Deo
Qui dat triumphum sanctis et victoriam
Iubetque celi possidere patriam
Vir hic fuit verax modestus sobrius
Mitis iucundus valde et carissimus
Sermone clarus lingua dissertissimus
Ad hoc latebat seculi sub clamide
Regnum ut poli predicaret omnibus
De ore sancti multitudo plebium
Precepta Christi audientes inquiunt
Sit turpe nobis actenus qui viximus
Obtemperando pessimis parentibus
Christum sequamur redemtorem omnium
C Sebastiane sancte noster vernule
Tu nos doce fobe guberna et protege
Ad passionem qualiter promtissimam
Venire mentem debeamus nabiter
Et fortiter crudelem hostem vincere
Fecit beatus sicut illi iusserat
Terrena cuncta mox iubet relinquere
Ex toto corde illi sicut stercora
Temnunt caduca illico et respuunt
Appeterent vitæ ut futura gaudia
Parentibus cum nuntiatum protinus
Esset venire magnis cum gurgitibus :
Quid vobis et filii contigit carissimi
Perdatis ut mundi jucunda et optima
D Et tenditis ad mortem ultro pessimam
Cepere sancti ad dolorem flectere
Cor ad parentum verba emollescere
Sed mox predicti martires effecti sunt
Corroborantur nimia constantia
Ad perferenda tormenta atrocia
Vobis jam Deus pandit poli januam
Ad illam ut venire sanctam patriam
Possitis in qua nulla mors sed gaudium
Perenne adque magna est iucunditas
Gustate et videte quam suabis est Dominus
Si pulcritudinem domorum queritis
Eterna civitas habet pulcras domos
Multasque mansiones in celestibus
Et angelorum ibi absque sillabis

Ter sanctum saluat multitudo iubilant
Ad laudem illic regis resonant organa
Fraglantque campi variis odoribus
Emicat jubar absque ullis umbribus
Serenitas ibi est absque nubilo
Et sempiternum lumen ibi est Deus
Quam magna multitudo est dulcedinis
Tue Deus quam te timentibus celas
Et perfecisti te valde diligentibus
Donumque gratie tue petentibus
Donas et indulgentiam piissime
Zoe beata mutaque permansera
Bis ternis cernit angelum Dei
Librum tenere de quo verba protulit
Sabastiani coram suis visibus
Clamore vocis Conditorem invocat
Beatus est credens tuis sermonibus
Sabastiane magne et mirabilis
Dixit jam credo Deum Dei Filium
Quemque meum pandit os velociter
Ut laudem illum in superna patria
Que vox potest laudes tuas Deus loqui
Que cogitare mens valet potentiam
Tuo repleti martires mox flammine
Ad passionem properant interriti
Ut te fruantur summo et bono Deo
Te adjuvante martires effecti sunt
Per servum tuum pium et sanctissimum
Sabastianum militem fortissimum
Per quos rogamus flebiles ut audias
Nostras preces noxasque omnes amputes
Adest dies percomta summis gaudiis
Que decoratam martirum victoriis
[xcv] Excipit sancta debota ecclesia
Ob hoc decenter in laudes altissimi
Ymnum promamus cantibus armonicis.
Hic vir inluster meritis ac verbibus
Ab idolorum ultibus [*Forte*, cultibus] nefariis
Plebes convertit divinis oraculis
Cultores reddit fidei catholice
Et amatores fervidos martirii.
Promto carorum fratrum nutans animum
Affatu firmat salubri ortamine
Parentum quoque coniugumque subolum
Adque carorum infidelem animum
Fidei sancte mancipabit cultui.
Hinc principante plebium Cromatium
Nicostratum vel Claudium vel Castulum
Necnon et Zoe simul et Castorium
Adletas fecit Christi Dei filium
Quod incuntanter perferrent martirium.
Qui innobati salutari labacro
Signis coruscant virtutibus eminant
Nam quemdam lapsum quassatis iam membribus
Res aurat orans illico Tiburtius
Que cum parentes Christo munus obtulit.
Hic vir inluster merito Cromatius
Spreto profano cultu idolatrie
Aderens caste discipline fidei
A Nexus dissolbit famulorum libere
Mancipans Christo quos jure possideret;
Mox se devotum exhibens Altissimo
Reliquid cuncta mundi transitoria
Adesit mente divinis obsequiis
Student [Studet] implere indita oracula
Forum spernit et secretum appetit -
Huic caterba aderent credentium,
Perferre pondus nequibens martirii
Cum quibus idem in Campano litore
Cenobialem vitam geret digniter
Deo se simul cuncti mactant hostia.
Romuleorum Principes sacrilegi
Ad hec commoti gravius deseviunt
Et exarsere furoreque ravido
B In persequendo Christi testes fidei
Libamen quoque diis nollent exibi:
Tunc Papa urbis convocato agmine
Catholicorum secum remanentium
Quosdam ex illos [illis] consecrat presbiteros
Quosdam honorat decore Levitico
Ceteros omnes fecit subdiacones.
Sabastiani auctoris studio
Omnium horum armata confessio
Ad passionem prosilit intrepida
Nam Zoe victrix prima vicit dimicans
Hinc Tranquillinus triunfat felicius :
Deinde simul Claudius Nicostratus
Castor, Victorque una cum Simpronio
C Sacra querentes corpora per litora
Subito capti ab insidiantibus
Salo immersi pro Christo peremti sunt.
Post hos beati preliantes pulcrius
Castulus sanctus nec non et Tiburtius
Superant ignes, tortorumque verbera :
Ense prostrati, migrant ad celestia,
Regno adsciti cum turba angelica.
Igitur temti ex hinc nobilissimi
Gemini fratres set uni vocabulo
Figuntur ligno ferreis aculeis
Stimulantur planta pedum clavibus :
Fatentes Christum lancea transfossi sunt
His universo laureati sanguine.
Rutilum sidus lucernaque fulgida
D Diu latere nullatenus potuit
Sabastiani inclita presentia
Ortator quique cunctis fuit strenuus.
Hic callidorum conventus insidiis
Regi oblatus extat imperterritus
Et sciscitatur numina cur temneret ?
Christum cunctanter laudando confessus est
Esse cum Patre Deum sempiterniter.
Huius ad vocem furens iudex implus
Jubet in campo hunc sagitis insui
Quo [Quod] genus pene huic ad exitium
Putans prodesse sibi ad vindicium
Amens relinquid ipsum velut mortuum :
Nullo beatus dolore conteritur
Cum armaretur divinis virtutibus

:onvalescens iam virtute preditus
ecutorem obviat modestius
onens morem Christiani dogmatis.
manis ille denuo deseviens
lis concidi Dei sanctum imperat
sinenter usque dum deficeret
nox ut ipsam perferret sententiam
tum efflat ad patria celica [patriam celicam]
Istete Dei gloriosi martires
ote Christi milites fortissimi
: faborem vobis obsequentibus
ocinate vobis diligentibus
ıfragate Christiano cetui :
ı clerus omnis adque Sacerdotium
.as omnis sexus vel conditio
·is congaudent odie victoriis
ete cunctis congrua remedia
ueque vestris competunt iam meritis :
i postulata conferendo plebibus
unimenta Christo servientibus
ibus sitis perenne solatium
:serandum paradisi aditum
] Qui hujus festum veneramur gaudium.
esta oramus Trinitas indifferens
lerata tibi confitentibus
solus nomen Deitatis obtines
· cum Filio atque Sancto Spiritu
rinitate regnas in perpetuum.
nen.
. Exultabunt sancti in gloria.

us in diem sancte Agnetis. XIII Kalendas Februarias.

;ne sepulcrum est Romulea in domo. *Ut in ejus vitate, die* 20. *Januarii.*
. Letetur mons Sion et exultent.

us in diem sanctorum Fructuosi episcopi, Augurii Eulogii diaconorum. XII Kalendas Februarias.

triplex honor o triforme culmen. *Ut in ejus vitate, die* 21.
. Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Vincenti.

lest miranda passio. *Ut in ejus Festivitate, die* 22.
. In memoria eterna.

us in diem sancti Babile episcopi. VIII Kalendas Februarias.

[℣ Christus est vita.]
Sacerdotum inclita corona. *Ut in ejus Festivitate,* 25.
. Iustorum anime.

us in diem sancti Tirsi. V Kalendas Februarias.

:ulta nimium turba fidelium. *Ut in ejus Festivi- die* 28.
. Exultabunt sancti.

Ymnus in diem sancte Agate.

[℣ Xpe celestis.]
stum insigne prodiit coruscum. *Ut in ejus Fes- te, die* 5. *Februarii.*
. Speciem et pulcritudinem.

A *Ymnus in diem sancte Dorote. VII Idus Februarias*

℣ Insigne festum.

Te decet ymnus in Syon Omnipotens
Dum quisque reddit votum in Iherusalem.
Fide sumens in voto constantiam
Expellit sese cunctis ab inlecebris
Ut te sequatur crucem sibi baiulans.
Hoc documento priores Apostoli
Egerunt actu fidei probabiles
Hoc predicando fundabere ecclesiam
Materque vera persistens incolomis
Enixa sponsum profert alma pignora.
In infolatus agmina potissima
Nectareosque fructus in martiribus
In confessores fert donum uberrimum
B Dum gloriatur in regnis celestibus
Se perceptura opes inefabiles.
Hinc odierno bis binis in testibus
Resultans victrix transmittit regalia
Tibi rex poli abta vel suabia
Munera vere balde probatissima
Que tuo idem lucravit ex sanguine.
In Dorotea ligustra ambrosea
Liliorumque ac rosarum destinat
Vel in Callistem Cristetemque violas
Oppletas valde odore gratissimo
Vel preciosum ferculum in Teufilò;
Quorum certatrix Dorotea prior est
Duplici comta laurea prefulgida
Virginitatis nempe hac martirii
C Adeptam fructum in lucro consortium
Sororum duum tertium vel Teufilo.
Cappadocene Cesaree civitas
Hec cives orta summo in presidio
Specimen urbi prebet imitabile
Fide prepollens vita morum enitens
Martiriali triumfum expediens.
Opinione huius sacre virginis
Infandus preses comperta Sabricius
Discutiendam sisti sibi precipit
Temtatur blandis ac suadellis decipi
Idem deterrit minis perasperrimis :
Quam ut prespexit preses inperterrita
Furens catasta trucidandam sublimat
D Set insons penam incunctanter perferens
Elata voce nomen Christi predicat
Unum cum Patre fore hac Paraclito.
Cuius ad finem [fidem] enervandam callidus
Christetem simul cum Callistem proverat
Sibimetipsi parilem ut faciant
Set mox correcte per ipsam credidere
Que facta esset celeps iam augustior
[xcvii] Quis enarrare tua Christe valeat
Miraculorum opera insignia
Que agis ipse dum sanctos glorificas ?
Nam stanti ales presul ad custodiam
Cum corruentes corrigas clementius.
Afflata cuius virgo sancta Flammine
Fert iam clapsis salutem sororibus

Restaurans mentem ortamentis fidei
In his ferborem recreat martirii
Quod properarent hic ad palmam alacres.
Inlusum ita se dolens Sapricius
Ambarum censet artus cupam urere
Quarum ex nece dum ulcisci nititur
Victrices fecit ethera conscendere
Ad obtinenda diadema regia.
Gavisa celeps dum ex hoc presisteret
Luenda penis sublimatur stipite
Dilaniatur flagris adque ungulis
Libenter perfert facies [faces] in lateribus
Ad palmas vultum properas illarum.
Atrocitatem supergressa presidis
Spiculatori perimenda traditur
Nubtura sponsum iam quoheres martirum
Sibi petenti Teufilo scolastico
Munere misso laureatur sanguine.
E paradiso destinata munera
Teufilus sumens admiratur stupidus
Trium melorum vel rosarum suabium
Quorum afflatus renovatur vivido
Credendo laudat Christum Dei Filium.
Quum esset olim crucis Christi derisor
Confessor factus repente potissimus
Diffuso ore crucifixum predicans
Simulacrorum imposturam in flammas
Funesta coram preside prenuntiat.
Tunc furens iudex hunc sistit eculeo
Afficiendum penis noxialibus
Quem ut advertit vultu imperterritum
Ac pertinacem in fide persistere
Perimit ense mox effecta martirem.
Ob hoc Redemtor supplices exposcimus
Ut quique horum congaudemus meritis
Et diem festum botibe excolimus
Ab his defensi careamus vitiis
Expiemurque cunctis a deliquiis.
Hii quoque nostris fabendo miseriam
Conpatiendoque necessitatibus
Cunctis adsistant patroni assidui
Ut nunc ereptos ab adversitatibus
Victuros secum profeant [provehant] ad premium.
Presta quesumus unitas potentia
Summa qui regis seculorum secula
Ut te fruamus sine fine tempora
Lux angelorum et dies perennius
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.
℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sancte Eulalie Barcinonensis.

Fulget honor sepulcri martiris Eulalie. *Ut in ejus Festivitate, die* 12. *Februarii.*

Ymnus in catedra sancti Petri.
VIII Kalendas Martias.

O Petre petra ecclesie. *Ut in hac Festivitate, die* 22.
℣. Gloria et divitie.

Ymnus in diem sanctorum Emeterii et Celedoni.
V Nonas Martias.

Scripta sunt celo duorum. *Ut in corum Festivitate, die* 3. *Martii.*

A *Ymnus dicendus Dominicos post Apparitione Domini ad Vesperum usque ad Dominico ante Carnes tollendas.*

Agni Genitor Domine. *Ut in Breviario, fol.* 65.

Ymnus in Carnes tollendas.

Alleluia piis edite laudibus. *fol.* 137.
℣. Quam dulcia.

Ymnus de Quadragesima.

O Nazarene lux Bethlem Verbum Patris. *fol.* 144, 145, 146, 147.

Item alius de mediante Quadragesima.

Fabens redemtis vota abstinentie,
Occurre fessis Dux verus Emmanuel,
B A quo dicata sanctius ieiunia
Forma futuri noscitur ad gloriam
Opus celeste regni esse ianuam.
Cui si consors clara sidus rutilans
Ignita lampas misceatur largitas,
Utraque libans celsa quisnam dextra
Riteque compos ut alis pinnigera
Volatu pernix poli adit intima.
[xcviii] Insigne cuius Moises misterium
Dei amicus extitit oraculo;
Raptus Elias celi curro igneo,
Fulta tuetur Ninnibe cum civibus
Quod verbi claret veritatis nuntius.
Passim deinde tu magister celibum
Quater dierum decies curriculo
C Victor triumfas paradisi heremo,
Morsu delicti abluens ieiunio,
Prorsus resistens temtatori callido.
Quod nos sequentes usitatim decimas
Saltim dierum nunc litamur hostia:
Tu quoque mitis iugis indulgentia,
Ut holocausta effice pinguissima,
Qua expiemur cordium piacula.
Poculum esto vite sitientibus,
Fons aque vive regni sors denarius,
Guile qui gustu in Adam cecidimus,
Surgendo in te ieiunando dapibus
Reficiamus cum supernis civibus.
Qui contritorum usu sacrificio
D Ades latroni in crucis patibulo;
Nobis adesto celitus tu Domine,
Nostri memento, nos de trono respice,
Quos redemisti tuo sacro sanguine.
Judex ut ipse quum tremendus veneris
Previa cruce angelorum humeris,
Terrore mundum tubeque concusseris,
Cum sanctis ipsi innobati gloriam,
Dextram tenentes evadamus tartara.
Prestaque summa Trinitas potentia,
Cuncta qui regis seculorum secula,
Ut te fruentes sine fine gloria,
Lux angelorum et dies perennius,
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.
Amen.

s per dies Sabbatos dicendus in Quadragessima A
ad Matutinum.

Aurora iam spargit polum
Terris dies inlabitur
Lucis resultet spiculum
Discedat omne lubricum
Fantasma noctis decidat
Mentis reatum subruat
Quicquid tenebris orrida
Nox adtulit culpe cadat
Ut mane illut obtimum
Quod prestolamus cernui
In luce nobis effluat
Dum hoc canora concrepat
Gloria Patri ingenito
B Gloria Unigenito
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Ymnus in Quadragessimam per dies Sabbatos
ad Vesperum.

lissimi Verbum Patris. *fol.* 94.

s dicendus in Quadragessima per dies Dominicos
ad Matutinum.

Te lucis auctor personet
Huius caterva carmina,
Quam tu replesti gratia,
Anastasis potentia.
Nobis dies hec innuit
Diem supremum sistere,
C Quam mortuos resurgere
Viteque fassis reddere.
Octaba prima redditur,
Dum mors habunda tollitur,
Dum mente circumcidimur,
Nobique demum nascimur.
Quum mane nostrum cernimus
Redisse victis hostibus,
Mundique luxum temnimus,
Panem salutis summimus.
Ieiuniorum victimis
Corpus litamur aridis,
Piisque parsimoniis
Sacris potimur hostiis.
Hec alma sit sollemnitas
D Sit clara hec festivitas,
Sit feriata gaudiis
Dies reducta ab inferis.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Ymnus in medianti die festo sibe in Lazaro tam
ad Vesperum quam ad Matutinum.

erbum Patris quod prodiit factum caro. *fol.* 252.
℣. Eripe me Domine.

Ymnus in Rames Palmarum.

'ocaris ad vitam sacrum Dei genus. *fol.* 334.
℣. Venite filii audite me.

Ymnus de Vespera in Cena Domini.

Iam legis umbra clauditur. *fol.* 354.

[XCIX] *Ymnus in Resurrectione Domini.*

Psallat altitudo celi. *fol.* 385.

II Feria.

Ecce quam [quem] Vates vetustis
Concinebant seculis,
Quem prophetarum fideles
Pagine spoponderant;
Emicat promissus olim,
Cuncta conlaudent eum.
Cantaris infusa limfa
Fit falernum nobile;
Nuntiat vinum minister
Esse promtum ex ydria;
Ipse Rex sapore tinctis
Obstupescit poculis.
Membra morbis ulcerosa,
Viscerum putredines,
Mando ut abluantur; inquid:
Fit ratum quod iusserat,
Turgidam cutem repugnans
Vulnerum piamina.
Tu perennibus tenebris
Iam sepulta lumina
Inliuis limo salubri,
Sacri odoris nectare,
Mox apertis ac medulla
Lux reducta est orbibus.
Increpans ventum furentem
Quod procellis tristibus
Vertat equor summo ab ymo,
Vexet et vagam ratem;
Ille iussit obsecundans
Mitis unda sternitur.

III Feria.

Extimum vestis sacrate
Furtim mulier adtigit,
Protinus salus secuta est,
Hora pallor deserit,
Sistitur rivus cruoris
Qui fluebat perpetim.
Exitu dulcis iubentus
Raptum abevum [*Forte*, ephebum] viderat
Orba quem mater supremis
Funerabat fletibus,
Surge dixit, ille surgit,
Matri et adstans retitur.
Sole iam quarto carentem,
Iam sepulcro absconditum
Lazarum iubet viere
Reddito spiramine;
Fetidum iecur reductus
Rursus intrat alitus.
Ambulat per stagna ponti,
Summa calcat fluctuum,
Mobilis licor profundi
Pendulam prestat viam

Nec fatescit unda sanctis
Pressa sub vestigiis.

IV Feria.

Suetus antro bustualis
Sub catenis frendere,
Mentis inpos efferatis
Percitis [Percitus] furoribus
Prosilit ruitque supplex,
Christum adesse ut senserat.
Pulsa pestis lubricorum
Mille formis demonum
Corripit greges subilli [gregis suilli]
Sordida sporcamina,
Seque nigris mergit undis
Et pecus limphaticum.
Quinque panibus peresis
Et gemellis piscibus,
Affatim refecta iam sunt
Accubantium milia;
Fert equalis ter quaternis
Ferculorum fragmina.
Tu cibus panisque noster,
Tu perennis suabitas;
Nescit esurire in evum
Qui tuam summit dapem,
Nec lacuna ventris implet,
Set fobet vitalia.

V Feria.

Clausus aurium meatus
Et sonorum nescius,
Purgat ad precepta Christi
Crassa queque obstacula,
Vocibus capax fruendis
Ac susurris previus.
Omnis egritudo cedit,
Langor omnis pellitur,
Lingua vatur [fatur] quam veterna
Vinxerat silentia,
Gestat et suum per orbem
Letus eger lectulum.
Quin et ipsum ne salutis
Inferi expertes forent
Tartarum benignus intrat,
Facta [*Forte*, Fracta] cedit ianua
Vectibus cadit refulsis [revulsis]
Cardo dissolubilis.
Illa promta ad inruentes
Ac revertentes tenax
Obice extorsus recluso
Porta reddit mortuos,
[c] Lege vestra et limen atrum
Iam recalcandum patet.
Set Deus dum luce fulba
Mortis antra inluminat,
Dum stupentibus tenebris
Candidum prestat diem,
Tristia squalentis ethere
Polluerunt [Palluerunt] sidera.
Sol refulgit et lugubri
Sordidus ferrugine,

A Igneum reliquid axem,
Seque merens abdidit,
Fertur orruisse mundum
Noctis eterne cahos.

VI Feria.

Solve vocem mens sonora,
Solbe linguam mobilem,
Dic tropeum passionis,
Dic triumfalem crucem;
Pange vexillum notatis
Quod refulget frontibus.
O novum cede stupenda
Vulneris miracula [miraculum],
Hinc cruoris fluxit unda,
Limfa parte ex altera;
B Limpha nempe dat labacrum,
Tunc corona ex sanguine est.
Vidit anguis immolatum [immolatam]
Corporis sacri hostiam;
Vidit et fellis perusti,
Vox venenum perdidit,
Saucius dolore multo
Colla fractus sivilat.
Quid tibi profane serpens
Profuit rebus novis
Plasma primum perculisse
Versipelli ortamine?
Diluit culpam recepto
Forma mortalis Deo.

Sabbato.

C Ad brebem se mortis usum
Dux salutis edidit,
Mortuos olim sepultosque
Ut redire insuescerent,
Dissolutis pristinorum
Vinculis peccaminum.
Tunc patres sanctique multi
Conditorem previum
Iam revertentem secuti
Tertio demum diem [die]
Carnis indumenta sumunt,
E que bustis prodeunt
Cerneres quoire membra
De fabilis aridis,
D Frigidum venis resumtis
Pulverem tepescere,
Ossa nervos ac medulla [medullas]
Glutino cutis tegi.

Ymnus post [Forte, *ante*] *Ascensione Domini.*

Post ut occasum resolbit
Vite et hominem reddidit
Arduum tribunal alti
Victor ascendit Patris;
Inclitam celo reportans
Passionis gloriam.
Macte iudex mortuorum,
Macte rex vibentium,
Dexter in Parentis arce,
Qui cluit virtutibus

A Omnium venturus inde
Iustus ultor criminum.
Te senes et te iubentus ,
Parvulorum te corus,
Turba matrum virginumque ,
Simplices puellule
Voce concordes pudici
Perstrepent concentibus.
Fluminum lapsus et unde,
Litorum crepidines ,
Imber, estus, nix, pruina,
Silva et aura, nox, dies,
Omnibus te concelebrent
Seculorum seculis.
Gloria Patri melodis
B Personemus vocibus ,
Gloria Christo canamus,
Gloriam Paraclito :
Qui Deus Trinus et unus
Regnat ante secula.
Amen.

mnus de Resurrectione Domini infra ebdomada ad Tertia.

[℣ Certum tenentes.]

Ihesu Redemtor omnium
Qui morte mortem conterens
Ab inferorum abdito
Die resurgis tertio
Tu nos misellos quesumus
Pro quos fudisti sanguinem
C Ceno piatos criminum
Reduc polorum sedibus
Quo hii nobum qui canticum
Tibi obantes precinunt
Adiuncti in celestibus
Te perfruamur largius
Presta :::::

ci] *In Resurrectione Domini Dominicalis ab octabas Pasce usque in Ascensione.*

Te centies mille legionum angeli. *fol.* 382.

mnus in diem sancte Engratie vel decem et octo martirum.

Bis nobem noster populus sub uno
Martirum servat cineres sepulcro,
Cesaraugustam vocitamus urbem,
D Res cui tanta est.
Plena magnorum domus angelorum
Non timet mundi fragilis ruinam
Toth sinu gestans simul offerenda
Munera Christo.
Quem Dei dextram quatiens coruscam
Nube subnixus veniet rubentem ,
Gentibus iustam possituros equo
Pondere libram.
Orbe de magno caput excitata
Obiam Christo properanter ibit,
Civitas queque pretiosa portans
Dona canistris.
Tu decem sanctos revees et octo
Cesaragusta studiosa Christi,
Vertice flavis oleis revincta
Pacis honore.
Sola in occursum numerosiores
Martirum turbas Domino parasti,
Sola predives pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populosa Penis,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.
Hinc et Engrati recubant tuarum
Ossa virtutum quibus efferati
Spiritu mundi violenta virgo
Dedecorasti.
Martirum nulli remeante vita
Contigit terris habitare nostris
Solus tu morti proprie subprestes
Vibis in orbem.
Vibis, ac pene seriem retexis,
Carnis et cese spolium retemtas,
Terra quam sulcos habeat amaros
Vulnera narrans.
Barbarus tortor latus omne carpsit,
Sanguis inpensus, lacerata membra,
Pectus abscissa patuit papilla
Corde sub ipso.
Iam minus mortis pretium peracta est,
Qui venenatos abolens dolores
Concita membra tribuit quietem
Fine supremo.
Cruda te longum tenuit cicatrix,
Et diu venis dolor hesit ardens ,
Dum putrescentes tenuat medullas
Tavidus humor.
Invidus quamvis obitum supremum
Persecutoris gladius negarit,
Plena te martir tamen ut peremta
Pena coronat.
Vidimus partem iecoris revulsam,
Ungulis longe iacuisset pressis,
Mors habet pellens aliquid tuorum
Te quoque viba.
Hunc novum nostre titulum fruendum
Cesaraguste dedit ipse Christus,
Iuge vibentis domus ut dicata
Martiris esset.
Ergo ter senis sacra candidatis,
Dives oblato simul et Luperco
Pergo conscriptum tibimet senatum
Pangere psalmis.
Ede Succesum, cane Martialem,
Mors et Urbani tibi concinatur,
Iulium cantus resonet, simulque
Quintilianum.
Publium pangat corus, et revolbat
Quale Frontonis fuerit tropeum,
Quid bonus Felix tulerit, quid acer
Cecilianus.
Quantus Euvoti tua bella sanguis

Tinxerit, quantus tua Primitive,
Dum tuos vivax recolat triumphos
Laus Apodemi.
Quatuor post hinc superest virorum
Nomen extolli, rennuente metro,
Quos Saturninos memorat vocatos
Prisca vetustas.
Hec sub altari sita sempiterno
Lapsisque nostris veniam precatur
Turba, quum servat procerum creatrix
Purpureorum.
Nos pio fletu date perluamus
Marmorum sulcos, quibus est operta
Spes, ut absolvat retinaculorum
Vincla meorum.
Sterne te toga generosa sanctis
Civitas mecum tumulis, deinde
Mox resurgentis animos et artus
Tota sequeris.
Gloriam psallat : : : : :

℣. Exultabunt sancti.

[CII] *Ymnus in diem sancti Torquati.*

Urbis Romulee iam toga candida. *Ut in ejus Festivitate, die* 1. *Maii.*

℣. In omnem terram.

Ymnus in diem sancte Crucis. V Nonas Maias.

Pange linguam gloriosi. *Ut in ejus Festivitate, die* 3 *Maii.*

℣. Dicite.

Ymnus in Ascensione Domini.

Eterne Rex Altissime. *fol.* 395.

℣. Ascendit Deus.

Ymnus de letanias.

Benignitatis fons Deus. *Ut in Breviario fol.* 69.

Ymnus in sanctum Pentecosten.

Beata nobis gaudia. *fol.* 422.

℣. Emitte spiritum tuum.

Ymnus in diem sancti Adriani.

Iherusalem gloriosa. *Ut in ejus Festivitate, die* 17. *Junii.*

℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sanctorum Siriaci et Paule. XIII Kalendas Junius.

[℣ Laudem beate Eulalie.]

Sacrum tempus in calculo
Anni revolbit circulus
Resonet laus in coro
Ex ore plevis et clero.
Christum Deum imni dicent,
Qui Siriaco martiri
Pauleque eius socie
Robur dedit constantie.
Preses namque Cartaginis
Illius erat temporis
Anolinus terribilis
Nomen gestabat inmanis.
Instat sanctos perquirere
Signato Christi nomine
Mox Siriacum et Paulam
A Silvanus duxit in aulam.
Tunc sciscitati martires
Fatentur Deum in celis
Nam non litare idolis
Almis professi sunt verbis.
Ex inc verba mulcentia
Sanctorum linit pectora
Set temnunt vana delubra
Et Christum credunt in astra.
Iudex repletus furia
Sacrata tundit corpora
Penarum mutat genera
Corda non mutat credula.
Iuxta beneque arbores
Palmarum cesi martires
B Latidum hictu anime
Migrant polorum in ede.
Moxque Silbanus corpora
Ignis proiecit in flammam
Sed imber ingens e celis
Extinxit impetum ignis.
Ob hoc precamur Domine
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe
Et que postcunt adtribue.
Quo dum vita peragimus
Eluas nos a vitiis
Et emendati moribus
Pollere fac virtutibus.
Deo Patri.

C ℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sancti Ihoannis. Nativitas.

Puer hic sonat Ihoannes. *Ut in ejus Festivitate, die* 24 *Junii.*

℣. Lucerna.

Alius ad Matutinum.

Clange liram Zaccarias. *Ibi.*

℣. Lucerna pedibus meis.

Ymnus in diem sancti Zoyli. V Kalendas Julias.

[℣ Vocis audite.]

Martiris gesta Zoylique corona. *Ut in ejus Festivitate, die* 27.

Ymnus sanctorum Petri et Pauli.

Apostolorum passio. *Ut in eorum Festivitate, die* 29.

D ℣. In omnem terram.

[CIII] *Ymnus in diem sancti Christofori.*

O beate mundi auctor. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. Iustorum.

Ymnus in diem sanctarum Juste et Rufine.

Adsunt Punicea floscula virginum. *Ut in earum Festivitate.*

℣. Letetur mons Sion.

Ymnus in diem sancti Sperati.

Sperati sancti martiris. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. Vox letitie.

Ymnus in diem sancti Cucufa.

Barcinon leto Cucufate vernans. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. Justum deduxit.

Ymnus in diem sancte Cristine.

Virginis sacre triumphum. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Felicis.

Fons vitæ Deus perennis. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. In memoria eterna.

Ymnus in diem sanctorum Justi et Pastoris.

O Dei perhenne Verbum. *Ut in eorum Festivitate, die 6 Augusti.*

℣. Ex ore infantium.

Ymnus in diem sancti Laurenti.

En martiris Laurentii. *Ut in ejus Festivitate, die 10.*

℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sancti Genesi.

O Rerum Domine Conditor omnium. *Ut in ejus Festivitate, die 25.*

℣. Justus ut palma.

in diem sancti Ieronti.

[℟ Laudem beate.]

Sacratum Christi antestitem. *Ut in ejus Festivitate, die 26.*

Ymnus in diem sancti Agustini.

[℟ Christus est vita.]

Lux Deus Christe pietas redundans. *Die 28.*

Ymnus in diem sancti Cipriani episcopi.

Urbis magister Tascie. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Mattei.

[℟ Clementis festum.]

Christe tu rerum opifexque operum,
Olimpum regis, aridaque sustines,
Polum decoras lumine sidereo,
Arbaque reples hominis ex traduce,
Iube ne salum effluat ex limite.

Tu Protoplausto ejusque prosapie.
Legis que sensum naturale inserit,
Ut ea fratri quem vult sibi inroget;
Demum Moises bis a te in tabulis
Denis accepit preceptis almificis.

Ex hinc Prophete bis octoni veniunt,
Populi corda ad salutem instruunt,
Errorem vanum idolorum dextruunt,
Credere Deum te celestem predicunt,
Et prestolare incarnatum proferunt.

Milibus quinque ducentis in serie
Habens hic mundus annos ab origine,
Tunc verus Agnus, natusque ex Virgine
Ter denis in te annps tue tempore
Sic a Iohannis tinctus est baptismate.

Dehinc prescitos elegis Apostolos
Petrum, Andream, Iohannem, et Iacobum,
Bartholomæum, Iudamque, et Simonem,
Tomam, Filippum, et Alfei Jacobum,
Matteum vero vocans a toloneo [telonio].

Hinc post ascensum Christe tuum ad celos
Propere pergitque ad Eziopios;
Mox a Candacis Eunuco susceptus est,
Prestigiator liberavit a magos [magis],
In somno vertit dracones sevissimos.

Exortat cetum vanos deos temnere,
Et Deum verum Jesum Christum credere,
A Ut paradisi fruantur delicie:
Mox ab Eglippo est arcitus principe
Et prolem eius suscitat a funere.

[CIV] Rex vidit credit et plebs templum co.
In quo rex lotus coniuxque babtismate
Quum Eufranone plebs et Eugenia
Almam ducentes vitam in progenie
Usque dum cepit Irtacus regimine.

Convocat namque rex rudis Apostolum
Eique regnum spopondit dimidium,
Ut celeps illi detur Eugenia,
Cui bis centum alme in cenobia
Virgines erant sacra cum velamina.

Ad hec Matheus Irtaco exortus est
Fas non est servus Regis sponsam ducere,
B Nec Christi sponsam fas est tue copule
Iungi: Irtacus ob hoc mox Apostolum
Percuti iussit punctum ictu gladii.

Orans confossum migrat celi anima,
Aurum mox prebet virgo Eugenia,
Et Christo dignam construunt baselicam,
In qua Matheus requiescit in urnam,
Vigent virtutes per eterna tempora.

Virgines uri rex precepit; sed flamma
Ventus invergens cremat regis atria:
Mox est percussus totus elebantia
Prolis arreptus demonis sevitia,
Set pater cesus ense efflat animam.

Rex num mox cepit frater Eugenie,
Beor gestabat nomen ex babtismate,
C Que sanctus martir unxeratque crismate,
Provincie sunt idemque baselice,
Que canunt Deo dulci modulamine.

Vota rex plevis Christe ratam [rata] effice,
Languidis fabe, elisosque erige,
Mentis solamen, functis dona requiem,
Arce et pestem, bellum, litem remobe,
Fraterno pacem solida in pectore.

Supplices Christe vernuli exposcimus,
Adsistat fauctor nobis hic Apostolus
Impetret nostris veniam sceleribus,
Evulsis cunctis vitiisque funditus,
Vita dum instat polleat virtutibus.

Gloria Patri personet Ingenito,
D Gloria Christo semper Unigenito,
Gloria Sancto Spiritui Paraclito,
Cuius eterna laus et potentia
Per infinita seculorum secula.

℣. In memoria.

Ymnus in Decollatione sancti Johannis Babtiste.

Hic Joannes mire natus. *Ut in hac Festivitate.*

℣. In memoria.

Ymnus in diem sancti Hieronimi presbiteri.

[℟ Insigne festum.]

Christus est virtus Patris sapientiam [sapientia]. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sanctorum virissimi Maxime et Julie.

Iucundum nobis hunc diem
Sanguis sacravit martirum

Virissimi et Maxime
Julieque sororis fides
Exultat in his Trinitas
Impari leto numero,
Polum repletur gaudio
De martirum consortio.
Trauntur ad supplicium
Nati gente nobilium;
Se nobiles esse credunt,
Mori si possent pro Domino.
Parari penas imperat
Dum fremit impius iudex,
Sanctos turbare nititur,
Quos conspicit immobiles.
Suspenduntur eculeo
Crucis armati vexillo
Pro rege vitam ponere
Morti fideles animas.
Merguntur equore vasto
Saxis colla prementibus
Veloces Christi milites
Ora tangunt quam remiges.
Vasca Caripdis reddidit
Olisipona meruit
Extrema terre finium
Cruore pollet martirum.
Inde grates persolvimus
Tibi Deo almifico
In Trinitate unico,
Qui das sanctis auxilium.
Ob hoc precamur, Domine,
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe,
Et que poscunt adtribue.
Presta....

Ymnus in diem sanctorum Fausti, Januarii et Martialis.
[℣ Christe rex mundi Creator.]
Misticum melos persolvat,
Et adtollat laudibus
Plebs dicata Deo Patri,
Et honore debito
Ymnum dulciter decantent
[cv] Christo et Paraclito.
Pro triumphis beatorum
Fausti, Januarii,
Tertiusque Martialis;
In agone vicerunt
Trinitatem confitendo
Suscepti martirio.
Voce declamans fidelis
Beatorum titulis,
Qualiter vicerunt hostem
Suis cum suppliciis,
Trinitatem confitendo
Adepti sunt gaudio.
Manibus cruentus hostis
Cum atroci ungula
Consecrata beatorum
Laniari corpora,

A Tensos pariter cesosque
Urens flamma cruciat.
Inde oculis evulsis
Cutenorum capita,
Nervorum conpage soluta
Servat hunc crudelitas,
Conteret piorum ossa
Et medulla penetrans.
Dextera protecti Christi
Non timent incendia,
Angelica medicina
Reformantur lumina,
Confractaque solidantur,
Et curantur vulnera.
Stupet tirannus valde
B Tanta in miracula
Cum incolomes videret,
Quos perire iusserat;
Qualiter vicissent cuncta
Tormentorum genera.
Illi patienter ferunt,
Quod furentes inferunt,
Scientes quod pro Christo
Tanta qui pertulerant,
Celitus adquirant lucra
Que fruuntur iugiter.
Quidam cernebant venire
Missa celi munera,
Angelorum magna turba
Sursum expectantium,
C Ut sanctorum coronaret
Gloriosa capita.
Adestote sancti Dei
Supplicanti populo
Et petentibus prebete
Quesitum remedium,
Regnum ut participentur
Vestro in consortio.
Presta....
℣. Justorum.

Ymnus in diem sanctorum Cosme et Damiani.
Plebs Deo dicata pollens. *Ut in eorum Festivitate.*
℣. Pretiosa.

Ymnus in diem sanctorum Servandi et Germani.
[℣ Christe rex mundi.]
D Christe verus Rex sanctorum. *Ut in eorum Festivitate.*
℣. Exultabunt.

Ymnus in diem sanctorum Vincenti Sabine et Cristete.
Huc vos gratifice plebs pia convocat. *Ut in eorum Festivitate.*
℣. Ut supra.

Ymnus in diem sancti Martini episcopi
Martine confessor Dei. *Ut in ejus Festivitate.*

Item Ymni de Sanctis.
Sanctorum meritis inclite gaudia
Pangamus socii gestaque fortia
Nam gliscit animus promere cantibus
Victorum genus obtimum
Hii sunt quos retinens mundus inorruit
Ipsum nam sterili flore per arduum

Sprevere penitus teque secuti sunt
Rex Christe bone celitus
Hii pro te furias adque ferocia
Calcarunt hominum sevaque verbera
Cessitis lacerans fortiter ungulas [Cessit iis... ungula]
Nec carpsit penetralia
Ceduntur gládii more videntium
Non murmur resonat non querimonia
Set corde tacito mens bene conscia
Conservat patientia
Que vox que poterit linguam retexere
Quod tu martiribus munera preparas
Rubri nam fluido sanguine laureis
Ditantur bene fulgidis
[cvi] Te Trina Deitas unaque poscimus
Ut culpas abluas noxia subtraas
Des pacem famulis nos quoque gloriam
Per cuncta tibi secula

Alius.

Rector Redemtor et Conditor
Qui tuis olim servulis
Huius dedisti seculis
Oblectamenta temnere
Nobis refunde celitus
Tuum Patrisque comparem
Quo corda nunc tepentia
Confraglent igne proprio
Illic relictis terreis
Te inspirante perciti
Strages secuti corporum
Regnum poli adepti sunt
Prostrati unde quesumus
Quo ob triunfos martires
Ymnum Deo persolvimus
Nunc annuis recursibus
Ipsorum interventibus
Cunctos ablutos sordibus
Sursum reduc ab infimis
Sacris reformans sedibus
Presta....

Alius.

Rex gloriose martirum
Corona confitentium
Qui dispuentes terrea
Perducis ad celestia
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus
Tropeo sacro pangimus
Ignosce quod deliquimus
Tu vincis in martiribus
Parcendo confessoribus
Tu vincis nostra crimina
Donando indulgentia

Alius.

Eterna Christi munera
Et martirum victorias
Laudes canentes devitas
Letis canamus mentibus
Ecclesiarum principes
Illic triumfales duces
Celestis aule milites
Et vera mundi lumina
Terrores [Terrore] victo seculi
Penisque spretis corporis
Mortis sacre compendio
Lucem beatam possident
Traduntur igne martires
Et bestiarum dentibus
Armata sevit vinculis
Tortoris insana manus
Nudata pendunt viscera
Sanguis sacratus funditur
Et permanet immobilis
Vite peremnis gratie
Devota sanctorum fides
Invicta spes credentium
Perfecta Christi caritas
Mundi triumfant principes
In his paterna gloria
In his voluntas Spiritus
Exultat in his Filius
Celum repletur gaudium
Te nunc Redemptor quesumus
Ut martirum consortio
Iungas precantes servulos
In sempiterna secula

Alius.

Laudes sanctorum martyrum
Quos sacra fecit passio
Christi conformes glorie
Puris canamus mentibus
Quos de futuris premiis
Securos celi milites
Nec mundi vobit vanitas
Nec terror fregit impius
Non tenebrosi carceres
Honus cervicis ferreis
Non manices vel conpede
Mentes mutarunt gaudia
Eterni fontis etiam
Semel rigati poculo
Sitim presentis corporis
Refrigerabat spiritus
Negato pane fortius
Non fame sentit sanctitas
Quos pascit verbo solito
Fide vibebant uberes
Cordis probato robore
Velcantes tot molestias
Agon suscepit publicus
Vitam petentes martires
Sic sancti quos non fregerant
Carcer famis et vincula
Alacres in supplicia
Mundi vicerunt principem
Suum Factorem Dominum
Christum sequentes martires

Post ignes truces gladios
Eternis florent premiis.

[CVII] *Ymni de uno Justo.*

Deus tuorum militum
Sors et corona premium
Laudes canentes martiris
Absolbe nexu criminis
Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenti noxia
Caduca rite deputans
Pervenit ad celestia
Penas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter
Pro te refundens sanguinem
Eterna dona possidet
Ob hoc precatu supplices
Te poscimus piissime
In hoc triumfo martiris
Dimitte noxiam servulis.

Alius.

Deus inmensa Trinitas
Unitas semper gloria
Pater Christe Paraclite
Rerum invicte Domine
Qui largitate muneris
Tuo prestasti martiri
Cuius festa votissima
Quam celebramus odie
Tormentaque sevissima
Hac varia supplicia
Victrice tua dextera
Mente robusta pertulit
Cuius adclines Domine
Te deprecamur largius
Etherea consortia
Celsa dona fastigia
Qui princeps esse principum
Rex misticus agnosceris
Agnita nostra crimina
Larga dele clementia
Adventus ut cum fulgidus
Tuus Christe patuerit
Tuo ducante martire
Leti pergamus obviam.

Alius.

Martir Dei qui unicum
Patris sequendo Filium
Victrix triumfas hostibus
Victor fruens celestibus
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vite remobens tedium
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis
Nos solve vinclis seculi
Amore Filii Dei
Tua accedat pietas
Qui Patri quoequalis es
A Simul et Sanctum Spiritum
Vivens per omne seculum.
Amen.

Ymnus unius Confessoris.

Summe Confessor sacer et sacerdos
Temporum meta rota torquet anni
Tempus est nobis tibi consecratum
Pangere festum.
Presul insignis meritisque clare
Te sacra cleri populique turba
Corde prostrati pietate multa
Vernula Patrem
Vota cunctorum relegas in aula
Regis eterni fobeas utrumque
Ordinem cuius pius extitisti
B Pastor in urbe
Questibus cunctis referunt gementes
Gestis culparum lachrimisque pandunt
Pessime mentis animeque nigre
Crimine dira
Dignaque pena revocat in ora
Nostro cum duro miseros perurguet
Pendere mundo variante facta
Celitus ira
Tu procul casu proibe tonantis
Pelle peccata tenue furorem
Pestis et morbus petimus recedat
Sospite cibe
Moribus cultis moderare vitam
Confert et sudam placidaque mentem
C Corda virtutum meditentur arma
Munera Christi
Sancte tu prebe quotiens rogaris
Profluos fructos plubiasque largas
Credimus cuncta Domino favente
Te dare posse
Credimus Christum pretium laborum
Premium iustum studiis dedisse
A quibus artus etiam solutus
Morte bearis
Gloria Christo patulo canamus
Ore prestantis [prestanti] sibi servienti
Tanta qui pollet Deitate simplex
Trinus et Unus.

D *Alius.*

Deus inmensa Trinitas
Corona confitentium
[CVIII] Et magna laus martirum
Sume preces fidelium.
Huius sancti pontificis
Et confessoris merita
Prestes nobis solacia
Cunctaque purges noxia
Ut confitentes erigas
Et peccatores redimas
Donando indulgentia
Et conferendo gratia
Et ut vir hic confessus est
Tuum nomen mortalibus

Ita devotis mentibus
Te fateamur omnibus

Ymnus de Virginibus.

Ihesu corona virginum
Quem mater illa concipit
Quem sola virgo parturit
Hec vota clemens accipe
Qui pascis inter lilia
Septus coreis virginum
Sponsas decoras glorie
Sponsisque reddens premia
Quocumque pergis virgines
Secuntur adque laudibus
Post te canentes cursitant
Innosque dulces insonant
Te deprecamur largius
Nostris adauge mentibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Ymnus de una Virgine.

Virgines proles opifexque matri
Virgo quem gessit peperitque Virgo
Virginis festum canimus tropeum
Accipe votum
Hec tua virgo duplici beata
Sortem dum gessit fragilem domare
Corporis sexum domuit cruentum
Corpore seclum
Inde nec mortem nec amica mortis
Seva penarum genera pavescens
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere celum
Huius obtentu Deus alme nostris
Parce iam culpis vitia remittens
Quo tibi puris resonemus almum
Pectoris ymnum
Gloria Patri Genitoque proli
Et tibi compar utriusque semper
Spiritus alme Deus unus omnis
Tempore seclis.
Amen.

Ymnus in sacratione baselice.

Ecce te Christe tibi cara semper
Te Redemptorem omnium potentem
Supplici poscit pietate patrem
Turba precantum.
Hic sacra ut sedis tua sempiterna
Perpetim constet maneatque nostris
Proxima culpis veniam perhactis
Corpore corde
Porta hic celi pateat sedentis
Clausa damnatis reserata iustis
Veritas vita via lux et ignis
Influe mitis.
Hic homo verus Deus et magister
Petra et pastor obis et sacerdos
Panis et vitis sator et creator
Respice plebem
Hic manet [*Forte*, manat] rupis latices beatos

A Abluet noxas vitiis peremtis
Innohet mentes maculas remotis
Fonte perennis
Hic caput membra propria reviset
Lectio pascat populos aperta
Sponsus ut tradat animis amicis
Oscula sancta
Fraglet hic virtus species decora
Summat hic dogma doceatque corda
Inriget summa dubiam patentes
Pectora vita
Lapsus et mestus pariterque lugens
Fessus et languens simul omnis errans
Quippiam quisquis humilis precatur
Omnia prestat
B Gloriam psallat : : : :

Ymnus in anniversario sacrationis baselice.

Christe cunctorum dominator alme
Patris eterni genitus ab ore
Supplicum vota pariter et ymnum
Cerne benignus
Cerne quod puro Deus in honore
Plebs tua supplex resonet in aula
Annua cuius reveunt colendum
Tempore festum
He [Hæc] domus rite tibi dedicata
Noscitur in qua populos sacratum
Corpus adsumit bibit et beati
Sanguinis austum
Hii sacrosancti latices veternos
C Diluunt culpas perimuntque noxas
Crismate vero genus ut creetur
Christicolarum
Hic salus egris medicina fessis
[CIX] Lumen orbatis veniamque nostris
Fertur offensis timor adque meror
Pellitur omnis
Demnis seva perit hic rapina
Pervicax montrum pavet et retemta
Corpora linquens fugit hic remotus
Ocius umbras
Hic locus nempe vocitatur aula
Regis inmensi niveaque celi
Portaque vite patriam petentes
Accipit omnes
D Turbo quam nullus quatit aut vagantes
Diruunt venti penetrantque nimbi
Non tetrus ledit piceus tenebris
Tartarus orrens
Quesumus ergo Deus ut sereno
Annuas vultu famulos gubernans
Qui tui summo celebrant amore
Gaudia templi
Nulla nos vite cruciet molestas [molestia]
Sint dies leti placideque noctes
Nullus ex nobis pereunte mundo
Sentiat ignes
Hic dies in quo tibi consecratam
Conspicis aram tribuat perennem

Gaudium nobis vigeatque longo
Tempore husu
Gloriam summo resonet Parenti
Gloria Christo pariterque sancto
Spiritui dulci modulemur ymno
Omni per evo.

Ymnus in restauratione baselice.

O beata Iherusalem
Predicanda civitas
Que tuis leta triumfis
In supernis civibus
Innobata regis amplo
Claritatis stigmate
Fulgidum gestans honorem
Plena mater filiis
Pacis alme gloriosis
Letabunda finibus
Rite restaurata claro
Sanctitatis lampade
Hic tui templi refulget
Sanctior memoria
Jure restaurationis
Lucido fundamine
Quum decoris pollet hacto
Dignitatis sidere
Te precamur hic adesse
Conditor sanctissime
Hicque promtus consecrandis
Sedibus inlabere
Adque consecrator ipse
Hic adesto iugiter
Iam templum tui honoris
Effice nos servulos
Non caro non corda nostra
Militent discrimini
Set tuo sacro dicati
Serviamus nomine
Hic tui altaris aram
Quum decoris gloriam
Rite rursus preparatam
Rex superne visita
Hic tua virtus redundet
Hic honor refulgeat
Regis hoc altare summi
Sit coruscum lumine
Sit honore mancipatum
Sit repletum munere
Sit beatum sit serenum
Sit placens Regi Deo
Hic tibi nostrorum alma
Cordium altaria
Consecra superne iudex
Innobans nos gratia
Sedibus inlapse donans
De supernis munera
Ut tibi per omne seclum
Trinitas sanctissima
Sit honor inmensa virtus
Et perennis gloria

A Qui Deus in Trinitate
Permanes in secula.
Amen.

Ymnus in ordinatione episcopi.

Verus Redemtor Christe lumen luminis
Imago Patris splendor invisibilis
De Patre natus antecedens tempora
Ex matre vero prodiens in tempore
Promissionis fedus implens devite
Tu es sacerdos tu sacerdotes creas
Tu principatum sortis huius floride
Aaron dedisti consecrator inclite
Perfusione sacri sancti unguinis
Et veste sancta vultum eius predicans
Sublimen cuius in caput premittitur
B Nitens olivum mitra auri lammina
Stola decoris vestimento poderis
Ambitur idem quem sacratum nuntiat
Inpressa vesti et colorum dignitas
Cuius iacintus torta bissus purpura
Cuius dicati preferentes gloriam
Vestis sacrata ora tintinabulis
[cx] Erat corusca rite dependentibus
Ut templum intrans audiretur pontifex
Distincta gemmis pulcritudo temporis
Affigebatur sub figuris obtimis
Izmaracdus illic Sardius topatius
Onicinus carbunclus ligurius
Saffirus iaspis et nitens crisolitus
C Berillus inde seu acates fulgidi
Cum amitisto ordinis sui loco
Distinctionis iuris illic positi
Dabant future gratie signaculum
Quod hec figure nuntiarent te Deum
Cuius dicate sacramentum gratie
Temtum per umbras transiendo seculi
Pervenit ad te liberator obtime
Ut que [quem] figure precinebant mistice
Completa in te veritas ostenderet
Hinc finis ipse legis ad iustitiam
Mundi reatum proximans detergere
Oblatus ipse tu oblator consecrans
In Patri aram conlocatam victimam
Hoc sacramento suscitans ecclesiam
D Caput cui factus et ducator pręvius
Duces in illam presulesque conlocans
Quorum regatur instruenda legibus
Ut erudita gratia pontificum
Vitare possit damna seva mortium
Hinc te corona Christe fratrum postulat
Succesionis clara huius gratia
Descendat in his quo futuros preligis
Uni columbe preferentis principes
Apostolatus gloriam his confereas.

Ad Matutinum.

Adest diei Christe consecratio
Honoris illi suscitati Antestitem
Nostri recursu innovate temporis
Qua hunc vel omnis personare convenit

Ecclesiarum deputatos principes
Sint sacrosancto consecrati unguine
Sint sanctitatis prenitentes lampade
Compunctionis compluantur munere
Confessionis innobentur cantico
Omni repulso criminum contagic
Sint carne puri sint et hore fulgidi
Sint ospitales sint amantes invicem
Signis coruscent sanitatum compotes
Virtute pellant spiritus demonia
Et veritatis convalescunt gratia
Retorta bissus castitatis fulgide
Et unitatis punice concordia
Indesinenter corda horum repleant
Que dum patenter mentibus insederint
Adstare possent Christi ad aram liberi
Sit his potestas et ligare et solbere
Episcopalis probra previlegio
Curare morbos corporum vel mentibus
Compassionis ferre testimonium
Portare motum litis orte scandalum
Ut de peractis sanctitatis cursibus
Vite coronam qua parasti omnibus
Te Christe vero corde diligentibus
Hic consequantur post triumphos seculi
Regno perenni consecrandi perpetim
Sit Trinitati sempiterna gloria
Honorque sumus et potestas inclita
Que Trinitas Pater Patrisque Filius
Cum spiritu unus Deus substantia
Per cuncta regnat in seculorum secula.

Ymnus in ordinatione regis.

Inclite Rex magne regum
Consecrator principum
Veritas signa Patris
Christe vero crismate
Quo fabente regna durant
Adque regem imperant
Provee regnum fidelis
Principis ad gloriam
Unguine sacro nitescat
Sanctitate floreat
Fulgeat vite corona
Polleat clementia
Gaudeat cum plebe totus
Tota plebs cum principe
Sit dies natalis huius
Feriata gaudio
Sit piis omnino votis
Plena exultatio
Ut pie tenendo regnum
Quum beatis moribus
In quibus nunc principatur
Sic modestus imperet
Quo simul cum his fruatur
Sempiterno munere

In natalicio regis.

Anni perhacto circulo
Ades dies celebrior
A Natale nobis principis
Noba recursi temporis
Quo matris alvo proditus
Diem petivit seculi
Lucisque huius pro die
Intravit ortum nesciens
Hunc tu creator obtime
Cunalibus infantie
Vectum per oras temporum
[CXI] Perfectum abtas in virum
Quem disciplinis erudis
Gratis peragens sensibus
Maturitate temporis
Honore ditas regio
Ob hoc Deus te poscimus
B Ut huius adsis questibus
Fabe rogantem munere
Poscentis audiens precem.

Ymnus de profectione exercitus qui usque in reversione dicendus est diebus letaniarum.

O verum regimen Christe fidelium
Qui vita via es hac pia veritas
Lustrans conspicuo lumine credulos
Obscurans quoque perfidos
Tu es unigena alma redemtio
Tu verus genitor nosque clientuli
Tante lacrimis pectora tundimus
Intende pie supplices
Rectores humiles quesumus patrie
Cum cunctis sibimet plebibus creditis
C Directo itinere inclite ducito
Dans pacis bona omnibus
Moysi qui famulo ad precem intuens
Ponti purpurea equora dividens
Traducis cuneos Israheliticos
Siccato maris alveo
Et qui ad nicilum principis illius
Faraonis opus calle potissimo
Calcando rediens impium ilico
Mersis linfa superfluens
Eius quique pius questibus annuens
Frendens prevalide mox truculentior
Divinis Amalec plectitur hictibus
Consumtis suis omnibus
D Dux esto placidus his tuis servulis
Virtus angelica illis adereat
Custus invigilet his tua gloria
Qui es summa benignitas
Ut tamquam vituli plebs tua commeans
Ex grege fidei ausibus liberis
Gentes barbaricas cornibus ventilet
Ac planta terat impios
Hostiles acies telaque bellica
Que frustrat minitrat [*Forte*, frustra minitat] turba [satellitum]
In necem populi tendere acrius
Everte Deus funditus
Cuius presidio inclitus belliger
David opilio mente tirannidem

Goliam subigiens saxeo impetu
Letus munere redditur
Post hunc qui etiam tempore postero
Judam munificum efficis prelio
Clemens salvivica castra fidelium
Depellens cito tedium
Nostrorum gemitus aspice principum
Vulgi funerea murmura contuens
Ex iusto iugulo deseca emulos
Tu regum pater omnium
Non nostris noceat pugio finibus
Set firmes animo principis incliti
In cunctis vigeat robore gratie
Facti undique compotes
Defende populum vindice dextera
Quem sacro pretio sanguinis emtus est
Hac vero labacri gurgite abluens
Toth sacras tibi militer [milites]
Victricem tribue Christe de hostibus
Palmam Christicolis celitus regibus
Ex totis viribus te redamantibus
Vota vita et actibus
Nunc cepta peragant gressibus prosperis
Cum pace redeant sedibus propriis
Pactumque recinant ymnum in etheris
Huiusce tibi vocibus
Sit Trino Domino gloria Unico
Regnum perpetuum aucta perennitas
Qui semper famulis comta corona es
Regnans seculis omnibus. Amen.

Ymnus pro varia clade.

Rex eterne Deus fons pietatis
Spes tranquilla salus vera medella
Defessis requies pascua vite
Lux indeficiens parce redundans
Ad te mestificati murmura dantes
Adclines famuli adsumus omnes
Nollensque miseros morte punire
Conversos potius vivere magis
Tu es confugium illut opacum
Ad quod dum titubans conscia culpis
Mens tandem properat percipit idem
Pro fraglis veniam adque salutem
Nos unde nimium territi actum
Quos cladis valide plectitur hictu
Ad te confugimus alme Redemtor
Ut culpam pietas mox sequatur
Mortem quam minitans voce profeta
Olim vaticinat sic Iheremias
Videmus proprius percite nostras
Nunc intrare domos adque fenestras
Davidque gravius tempore fluxit
Urbem depopulans impia clades
Nostris pro meritis finibus instans
Iam quoque gladio vindice truncat
[CXII] Morbi ecce lues longius crasans
Ad nos proclivior pene vicinat
Ad nunc pro vitiis proxima nostris
Consistit perimens agmina plebis
A Quosdam mortificans durius partes
Mittit funereos fibrium ignes
Ex quibus putriflua reddita membra
Non flat spiritus nec pulmo anelat
Virtus nulla viget carnis humane
Subsistit facilis fessa dolore
Hac laudis facie cuncta tabescunt
Ut cera solito igne fugatur
Infantes iuvenes sexus utrisque
Etas ipse senum cignea iamque
Lactantes etiam ubera matrum
Prostratur pariter vulnere diro
Replet te nimium civibus urbes
Castella populis villule omnis
Effecte vacue sunt solitudo
B Cultore manet arida tellus
Hanc peccata plagam nostra merentur
Hoc nostrum facinus parturit ulcus
Hec funesta quoque nempe iumenta
Admissa tribuunt nostra luenda
Hac proinde pium cernui omnes
Sanctum Christe tuum quesumus vultum
Qui semper bonus es adque benignus
Contritos releba corde piatos

Ad Sexta.

[℟ Rex eterne]

Iram quam merito sternimur auctor
Iam suspende cito iure paterno
Mucronemque plage valde frementem
C A nostris propitius partibus pelle
Dele iam maculas mente patratas
Purga quidquid inest vulnus inicum
Nodos perfidie redde solutos
Hac sevum quoibe celitus hictum
Pro nobis pietas tua te poscat
Spiraque tuis inclite sanctis
Talem pro miseris summere vocem
Que intrare tuas possit ad aures
Iam vide gemitus aspice planctus
Rugitum populi presulum adque
Sacrorumque pius principum audi
Singultus lacrimas flebiles questus
Nobis immeritis commoda aurem
Ne quamvis gravidos ponderis mole
D Consummas facili ulceris labe
Quas sacro redimis ipso cruore
Fletum qui sceleris Ninevitarum
Commutans melius ethere repente
Mortem quam timidi iam metuebant
Clemens innocuam esse quivisti
Toth tantaque tuum murmura nostra
Scandat flammigerum culminis arcem
Ex quo salvivicum rite fomentum
Cunctis adveniat ocius abtum
Temtos magne plagam inguinum o.
Incursis mortis varios acerve
Inpressum redige noxia queque
Dextera sancta tua parcitus arce
Celestis medice Christe tremende

Incursus varios mortis acerve
Inpensum redige tuque potenter
Languenti populo pande vigorem

Ad Nona.

[℟ Rex eterne]

Huius supplicium pestis amare
Depelle opifex crimine demto
Ut morvifuens [*Forte*, morbi fugiens] dira vetustas
Succedat populis aucta venustas
Mercedis proprie unguine sancto
Fauctor devilia membra fobeto
Nervos conglomera iam resolutos
Et vitam tribuens ablue nexus
Ad quamquam gravior culpa subinstet
Maior namque tua gratia polleat
Quo nostri honeris vincla resolvens
Concedes veniam devita laxes
Presta Ingenite gloria summa
Semper cum Genito omnia imples
Compar spiritui Trinitas una
Hac vera Deitas secla gubernans.

Ymnus de sterelitate pluvie.

Squalent arva soli pulbere multo
Pallet siccus aer terra fatescit
Nulla roris onus nulla venustas
Quando nulla vires gratia florum
Tellus dira sitit nescit aroris
Fons iam nescit aquas flumina cursus
Erbam nescit humus nescit aratrum
Magnorum rupta patet turpis iätu
Estu ferbet humus igneus ardor
Ipsas urit abes frondea ramis
Fessis tecta negant pulbis arene
Sicco dispuitur ore viantis
Ventis ora fere bestia ventis
Captantesque viri flammina venti
Ventis et volucres ora recludunt
Hac mulcere sitim fraude volentes
Fetus cerba suos pignera cerba
Fetus cerba siti fessa recusat
Fetus cerba pios mesta relinquit
Quesitam quoniam non veit erbam
Venerunt iuvenes pocula noti
Querentes puteum limfaque fugit
[CXIII] Et vasis vacuis tecta revisunt
Fletu seu proprio ore vibentes
Bos presepe suum linquid inane
Pratorumque volens carpere gramen
Nudam versat humum sic pecus omne
Fraudatum moriens labitur erbis
Radices nemorum rustica plebs
Explorat miseros curba labore
Solarique famen cortice querit
Nec sucos teneros arida prestet
Hanc peccata famem nostra merentur
Set mercem propriam Christo fobeto
Quo culpa gravior gratia maior
Iusti supplicii vincla resolbat
Iam celum reseres arbaque laxes

A Secundo placidus imbre rogamus
Elie meritis impia secla
Donasti plubiam nos quoque dones
Eterne Genitor gloria Christo
Semper cum Genito sit tibi sancto
Compari Spiritui qui Deus unus
Pollens perpetuis inclite seculis. Amen.
℣. Rigans Deus montes.

Ymnus de ubertate plubie.

Obduxere polum nubila celi
Abscondantque diem sol [sole] effugato,
Noctes continuas sidere nudas
Et lune viduas carpimus olim.
Ether dira micat igne corusco,
Concusoque tremit cardine mundus,
B Celi porta tonat, raptaque credas
Axis etherei vincla resolvi.
Excrescunt pluviis equora ponti,
Nec fines proprios iam freta norunt,
Terrarum tedio fluctuat unda,
Errabunda secat arva carina.
Portus nauta suos litora nauta
Secessusque suos nauta requirit
Ospes nauta satis vitibus ospes
Messes nauta supernavigat hostes.
Flentes agricole culta relinquunt,
Spectans naufragium triste laboris
Messi leta natat semina census
Nati tecta petunt arvaque migrant.
Cernas alta domus culmina ferri,
C Et mutatis locis lumina poni,
Mestas inter abes ludere pisces
In tremulis ludere tectis.
Eversa videas arbore nidos
Pullis quum teneris per freta duci,
Nec matrem exilio ponere curas
Maioresque metu cogere fretas.
Spectat turba virum turba fenestris,
Spectat feminei turba pudoris,
Deploratque famam turba precantium,
Victum navigiis nauta ministret.
Ihesu parce tua morte redemtis,
Prior dillubium pertulit etas,
Ut mundaret aqua crimina terras,
Set mundata tuo sanguine terra est.
D Ramum missa ferens hore columba,
Ramum pacifere munus olibe,
Exutas liquido flumine terras
Leto significat lapsa volatu.

Ymnus de nubentibus.

Tuba clarifica plebs Christi revoca
Hoc in ecclesia votiva gaudia
Fide eximia celebra munita,
Confitere piacula.
Rite magnalia clange deifica,
Celicas ianuas patentes intona
Quos [Quas] dira truserat veneni invi
Iam Christus cuncta reserat.
Sit fera framea serpentis lancea

Adam protoplaustum primevum incolam
Eva feminea polluit labia,
Et expulit a patria.
Usurpant vetita ligni pomifera
Deceptis oculis cernunt squalida
Exusta corpora flamma anguifera
Dolendo gignunt pignera.
Epitalamia usque dum reddita
Voce paradica receptant gratiam,
Crescite clamitat replete aridam,
Ornate tori talama.
Pistis nardifica arba ambrosea
Cum Christum celicum virgo puerpera
Redimens miseros ad vitam invita
Plaudete evangelizat.
Coreis timphahis exulta musica,
Et redde Domino vota perennia
Qui crucis gloriam [gloria] eruit animas,
Quas coluber momorderat.
Pusilla copula adsume fistulam,
Liram et tibiam, prestepe canticam
Voce organica carmen melodia
Gesta psalle divitica.
Fecunda Domine presentes nuptias
Prole dignissima, qui tibi serviant,
Et tuo nomini gratias referant,
Benedictique permaneant.
Cithara iubila, cimbala concrepa,
Cinara resona, nablum tripudia
Excelso Domino qui regit omnia
Per cuncta semper secula.
Amen.

[CXIV] *Ymnus generalis de infirmis.*

Xpe celestis medicina patris. *Fol.* 105.

Ymnus generalis defunctis.

Christe Rex mundi creator. *Ut in officio defunctorum.*

Ymnus in exequias defunctorum dicendus.

Deus igne fons animarum. *Ut in officio defunctorum.*

Ymnus unius defuncti.

Hinc functionis dies est
Credenti in te Rex Deus
Functi fidelis spiritus
Traduc coris celestium.
Huius tenebras discute,
Peccata huius dissice;
Locetur in celestibus
Iunctus polorum cibibus.
Serena huic micet dies,
Sidus perenne splendeat;
Nullus tenatur tediis,
Summis feratur gaudiis.
Ut inferorum carceres
Et claustra queque orrentia
Pertransiens, in ethera
Celi fruatur patria.
Hinc et recepto corpore
Resurgat hic ad gloriam
Tementis aucte gratie
Laudans perennis incola
Presta :::::

Ymni Dominicales cotidiani.

Inventor rutilis dux bone luminis. *Fol.* 91.

Alius.

O lux Beata Trinitas. *Fol.* 113.

Alius.

Intende nostris precibus,
Intende iam propitius
O Christi mundi gloria,
Festumque lumen inriga.
Te vespertina oratio,
Te matutina concinat,
Tibi indefesse personet
Ymnum cum dulci carmine.
Te vesperi laus congrua,
Te matutina vox canet:
Tibi omne tempus personet
Ymnum perennis glorie.

Alius.

Lux vera lucis claritas,
Lucis manens hereditas,
Laus in tenebris promitur,
Precantibus spelndor detur.
Te tempus omnis temporis,
Te quicquid in nobis viget
Conlaudet in perpetuis
Eternitatis seculis.

Alius.

Deus creator omnium
Polique rector, vestiens
Diem decora lumina,
Noctem sopora gratie.
Artus solutos ut quies
Recedet labores usui,
Mentesque fessas allebat,
Luctusque solbat anxios.
Gratos peracto iam dies
Et nocti exortu preces,
Voti reos ut adiubes
Ymnum canentes solbimus.
Exultare nostru lubrico,
Te cordi alta somniet,
Ne hostis invidi dolo
Pabor quiete suscitet.
Christum rogemus et Patrem
Christi Patrisque Spiritu,
Unum potens per omnia
Fobe precantes Trinitas.

Alius.

Christe lux mundi salus et potestas. *Fol.* 110.

Item Ymni cotidiani Vespertini.

II Feria ad Vesperum.

Lucis Creator obtime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis nobe
Mundi parans originem;

Qui mane iunctum vesperi
Diem vocari precipis,
Tetrum cahos inlabitur,
[cxv] Audi preces cum fletibus.
Ne mens grabata crimine
Vite sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis inligat.
Celorum pulset intimum,
Vitale tollat premium,
Vitemur omne noxium
Purgemus omne pessimum.
Presta....

II Feria ad Vesperum

Inmense celi Conditor,
Qui mixta ne confunderent
Aque fluenta dividens,
Celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus,
Simulque terre rivulis,
Ut unda flammas temperet,
Terre solum ne dissipet.
Infunde nunc Piissime
Donum perhennis gratie,
Fraudis nobe ne casibus
Nos error adterat vetus.
Lucem fides inveniat.
Sic luminis iubar ferat
Ut vana cuncta terreat
Et falsa nulla comprimat.
Presta....

III Feria.

Telluris ingens Conditor,
Mundi solum qui eruens
Pulsis aque molestiis
Terram dedisti inmobilem :
Ut germen abtum preferens
Fulvis decora floribus
Fecunda fructum sisteret
Pastumque gratum redderet.
Mentis perusta vulnera
Munda virore gratie,
Ut facta fletu diluat,
Motusque prabos adterat.
Iussis tuis obtemperet,
Nullis malis obproximet,
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis actum nesciat.
Presta.....

IV Feria.

Celi Deus sanctissime,
Qui lucidum centrum poli
Candore pingis igneo,
Augens decora lumina.
Quarto die qui flammeam
Solis rotam constituens,
Lune ministrans ordini
Vagos recursus siderum.
Ut noctibus vel luminis
A Direptionis terminum
Primordiis et mensuum
Signum dare notissimum.
Inlumina cor hominum,
Absterge sordes mentium,
Remobe culpe vinculum,
Everte moles criminum.

V Feria.

Magne Deus potentie,
Qui ex aquis ortum genus,
Partim remittis gurgiti,
Partim lebas in aere.
Dimersa limfis imprimens,
Subvecta celis inrogans,
Ut stirpe una prodita
B Diversa rapiant loca.
Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,
Nescire lapsum criminum.
Nec ferre mortis tedium.
Ut culpa nullum deprimat,
Nullum lebet iactantia,
Elisa mens ne concidat,
Elata mens ne corruat.

VI Feria.

Plasmator hominis Deus,
Qui cuncta solus ordinans
Humum iubes producere
Reptantis et ferre genus.
C Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis vivida,
Ut serviant per ordinem
Subdens dedisti hominem.
Repelle a servis tuis
Quicquid per inmunditiam
Aut moribus se sugerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum premia,
Da gratiarum munera,
Dissolbe litis vincula,
Adstringe pacis federa.

Sabbato.

Rerum Deus fons omnium,
Qui rebus actis omnibus,
D Totius orbis ambitu
Censu replesti munerum
Non actibus fessus manens,
Laboribus non saucius,
Cuncta quietem das egris,
Curis ruant ne morvidis.
Concede nunc mortalibus
Uti malorum hostiis
[cxvi] Instare iam virtutibus
Et munerare prosperis.
Terroris ut cum iudicis
Orror supremus ceperit,
Letemus omnes invicem
Pacis repleti munere

Ymnus de duodecima.

Te lucis ante terminum
Rerum Creator poscimus
Ut solita clementia
Sis presul ad custodiam
Procul recedant somnia
Et noctium fantasmata
Hostemque nostrum comprime
Ne polluantur corpora.

Ymnus ante completa.

Civis [cibis] resumtis congruis,
Cene peractis usibus,
Ad te Redemtor inclite
Laudes venimus promere.
Occurre nobis ocius
Tollas civi [cibi] gravedinem
Corpus parandum ad precem
Confessionis dans fidem.
Ut quicquid ore promimus
Tuis sacris in laudibus,
Nobis coronam conferens
Soli Deo dans gloriam.
Presta....

Ymni de completa.

Sol angelorum respice
Quem concupiscit mentium
Intento visu castitas
Sursum manentem cernere.
Quo cuncta pollent celitus
Cursu recursu prospero,
Quo vita constat omnium,
Intende gratis supplicum.
Da servulis custodiam,
Quo temperentur commoda,
Adversa sint innoxia,
Corrupta ne sint pectora.
Frugalitas tu sensuum
Sator, salus, refectio,
Potus cibusque, gaudium,
Lux adque virtus cordium :
Repelle membris lubricam,
Ne polluat lasciviam,
Ne feda vexet passio,
Culpetque mentis actio.
Virtutis infer copiam,
Qua conferas clementiam,
Oblitis ut peccaminum
Dones quieti temporum.
Votis rogamus affatim
Superna pax inlabere,
Quo cuncta tuta perpetim
Serves subactis scandalis.
Gloria....

Alius.

Cultor Dei memento
Te fontis et lavacri
Rorem subiisse sacrum
Te crismate innobatum.
Fac cum vocante somnum
A Castum petens cubile
Frontem locumque cordis
Crucis figura signet.
Crux pellit omne crimen,
Fugiunt crucem tenebre,
Tales dicata signo
Mens fluctuare nescit.
Procul o procul vagantum
Portenta somniorum,
Procul esto pervicac
Prestigiator estu.
O tortuose serpens,
Qui mille per meandros,
Fraudesque flexuosas
Agitans quieta corda.
B Discede, Christus hic est,
Hic Christus est, liquesce :
Signum quod ipse nosti
Damnat tuam caterbam.
Corpus licet fatescens
Iacet reclinet paululum,
Christum tamen sub ipso
Meditabimur sopore.
Gloria Deo Patri,
Et Christo vibo regi,
Paraclitoque sancto
Et nunc et in eternum. Amen.

Ymni de prima vigilia.

Obsidiones obvias
Paremus omnes carminum
C Contra tenebrarum ducem,
Contra tetrum satellitem.
Manus perarmet spes, fides,
Lumbos valens crux obtegat,
Cingamur ense spiritus
Propter timores noctium.
Ihesu manu fortissima
Salva fideles per fidem,
Everte adversos crucem
In pace cuncta protege.

[CXVII] *Alius.*

Adsunt tenebre prime
Noctis tetre excursus,
Cum canticis et ymnis
D Nunc dedicemur omnes.
Nam tempus illut hoc est,
Quod Iheremias dicit,
Surgendum esse nobis
Primordio in noctis.
Nos spiritu perarma,
Invicta radix David;
Disrumpe vincla noctis,
Et da iubar salutis.
Somni quies sit grata,
Mens pervigil resurgat,
Non sordidemur actu,
Nec spiritu grabemur.
Set corpore et mente
Spiritu ferbente

Vestigio impigro
Te consequamur, Christe.

Alius.

Noctis tetre primordia
In laudibus transegimus,
Nunc te precamur Trinitas,
Ut precinentes audias.
Tu omnibus da gratiam,
Tu fessa quoque alleba,
Errata dele crimina,
Exclude iuge scandalum.
Lux vera nos inluminet,
Mentis tenebras effuget;
Ut pax habundet omnibus,
Qui te Creator credimus.

Alius.

Quieti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtineat innocens,
Et Christo vigilet mens.
Pelle a nobis Deus,
Rogamus, omne tetrum:
Anguis piscis malignus
Virusque mortiferum
Ut sub umbra alarum
Tutissima tuarum
Protecti maneamus;
Ad tuasque laudes surgamus;
Sit gloria et honor
Deo Patri, et Proli,
Paraclito quoequali
In seculorum seculis.
Amen.

Item Dominicales.

Christe qui lux es et dies,
Noctis tenebras detege.
Lux ipse lumen preferens,
Vitam beatam predicans.
Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte;
Sit nobis in te requiem,
Quietam noctem tribue.
Ne gravis somnus inruat,
Hostis nobis subripiat,
Caro illi consentiat,
Et nos reos statuat.
Oculi somnium capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat
Famulos, qui te diligunt.
Defensor noster aspice,
Insidiantem reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.
Memento nostri Domine
In gravi isto corpore;
Qui es defensor anime
Adesto nobis Domine.
Tetre noctis insidias
A Huius timoris libera;
Tue lucis magnalia
Totum clerum inlumina.
Gloria Patri ingenito,
Gloria unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Alius

Lucis Auctor clemens, lumen inmensum,
Lumen, cuius fulget sanctus eternus
Christus, cum quo regnat quum ipso in unum
Et Sanctus Spiritus una potestas.
Tetre noctis huius caliginem pelle,
Serpentisque fraude, quæsumus, fuga,
B Nos armatos crucis signaculo salva:
Sacrosancto tuo nomine dita.
Quos peccati mole gravide pressos
Sua mille formis fraude decepit
Se victorem gaudens quoque se victum
Cognoscat virtutem Omnipotentis.
Pater immortalis omnium pastor
Invidentem hostem frange fuscantem;
Lumen nobis prebe perhenne de sancto
Tenebroso calle non paveamus
Redemtor eterne Rex omnis terre,
[cxviii] Delictorum pius gemitus adtende
Insidiantem hostem confringe salvator,
Nos eterne vite redde beatos.
C Noctem nobis istam dona quietam:
Inimicum hostem fuga a nobis:
Crucis signum vincat omne inimicum
Te, Christe, rogamus mane nobiscum.
Gloria, et honor, potestas, et virtus
Ingenito Deo, Genitoque Christo,
Spirituique simul Paraclito sancto;
Cuius verbo claret secula cuncta.

Ymnus ad quietem.

Tempus sopori congruum
Adest, quies sit temporum,
Stratum rigemus lacrimis,
Lectum lavemus fletibus.
Precelleamur simbolo,
D Succedat hinc oratio;
Hinc osculantes invicem
Armemur ipsi per crucem.
Sic fessa membra lectulo
Demus sub illo iudice,
Qui sic quiescentes excubat,
Ut dormientes protegat.
Discedat turba demonum,
Liquescet ars satellitum
Per nomen hoc crucis sacre,
Que te tuosque dissicet.
At tu Creator omnium
Procul repelle tedium,
Adversa cuncta dissices,
Tranquilla queque conferas.

Ymni de medium noctis.

Quod convolutis artubus
Somno gravatis torpunt
Delumens in somnio
Turpique fluxu in semine :
Fusis Pater piissime
Expostulamus fletibus,
Ut iam recedant sordida
Libidinum fantasmata.
Laba quod hostis polluit,
Quod sordidabit innova ;
Mundemur omnes sordidis
Carnis grabate spiritus.
Presta...

Alius.

Surgentes ad te Domine
Atre noctis silentio,
Vigiliis obsequiis
Patrum sequentes ordinem,
Quem nobis dereliquerunt
Iure hereditario,
Ministrantes excubiis
Tibi sancte Paraclite
Pari cum Patre clarus es
Quum Christo subtilissimus
Multismodus Spiritus
. . . .
Grex tuus tibi deditus
Nullo tenatur crimine,
Quem tuo Christe sanguine
Voluisti redimere.
Obes errantes previde
Pastor bone piissime,
Ad aulam celsitudinis
Tuis reporta humeris.
Tabefactus est saucius,
Abscedat princeps demonum,
Perdat predam de faucibus
Insatiata rabies.
Exultet Christus Dominus,
Psallat corus angelicus,
Laudes sonent in organo
Ter Sanctus dicat Domino.

Alius.

Ihesu defensor omnium
Protector et mirabilis,
Sueta noctis advenit
Et nos sopore dediti
In tuo Christe nomine
Qui custus et defensor es,
Et vigilemus spiritu,
Ut mereamur lampades.
Cantores tuos Domine,
Quos iubes nocte surgere
Ad invocandum tuum nomen,
Quod nobis est laudabile ;
Quem omnis terra metuit
Pro tanta magnitudine
Sequamur in laude tua,
A Quod pie Sancte poscimus.
Ymnorum concors personet
De corde te canentium
Sequamur tanti gaudii
Promissa Sancti Spiritus.
Clamor in nocte factus est,
Ihesus ingressus ianuis
Et vigilantes provocat
Intrare sancta regia.
Gaudet sponsus virginum
Ingressus in cubiculo,
Ubi coronas martirum
Refulgent ante Dominum.
[cxix] Mercedem tante glorie
Daturus es credentibus,
B Quod nobis sitit animus
Sic mereamur consequi.
Medium noctis tempore
Profetica vox admonet
Dicamus laudes Domino
Patri semper et Filio,
Sancto quoque Spiritui ;
Perfecta enim Trinitas
Uniusque substantie
Laudanda semper nobis est.
Medium noctis tempore
Pergens vastator angelus,
Egipto mortem inferens
Diluit primogenita.
Hec ora iustis salus est
C In quo se victus angelus
Ausus punire non fuit.
Signum formidans sanguine.
Egiptus flebat fortite
Tantarum dira funera,
Solus gaudebat Srahel
Agni protectus sanguine.
Nos vero Srahel sumus,
Letemur in te Domine,
Hostem prosternentes malum
Christi defensi sanguine.
Medium noctis tempore
Per voce evangelica
Venturus spossus creditur
Regni celestis Conditor.
D Occurrent sancte virgines
Obviam tunc adventui,
Claras gestantes lampades,
Magno letantes gaudio.
Stulte foris remanent,
Qui extinctas habent lampades,
Frustra pulsantes ianuam
Clausam iam regni regiam.
Quare vigilemus sobrie
Stantes mente splendidi,
Ut adveniente Ihesu
Digni occurramus obviam.
Medium noctis tempore
Paulus quoque et Sileas

Pro Christo vincti in carcere
Laudantes resoluti sunt.
Nobis hic mundus carcer est,
Christe resolve vincula,
Nostra relaxa crimina
In te sancte credentium.
Dignos nos fac Rex agie
Venturi regni glorie,
Eternis ut mereamur
Te laudibus concinere.
Presta...

Ymni de nocturnos.

Primo dierum omnium
Quo mundus exstat conditus,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa libera
Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius,
Et nocte queramus pium
Sicut Profetam novimus.
Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et hic piatos sordibus
Reddat polorum sedibus.
Ut quique sacratissimo
Huius diei tempore
Horis quietis psallimus
Donis beatis muneret.
Iam nunc paterna claritas
Te postulamus affatim,
Absit libido sordidans
Omnesque actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica
Compago nostri corporis,
Per que aberni ignibus
Ipsi crememur acrius.
Ob hoc Redemtor quesumus,
Ut probra nostra diluas,
Vite perhennis commoda
Nobis benignus conferas.
Quo carnis actu exules
Effecti ipsi celibes
Ut prestolantes cernui
Melos canamus glorie.
Presta....

V Feria.

Tu Trinitatis unitas
Orbem potenter qui regis,
Adtende laudum cantica,
Que excubantes psallimus.
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Quo flagitemus vulnerum
A te medellam omnium.
Ut quod suasi fraudibus
Satellitum deliquimus,
Abstergat illut celitus
Tua potestas glorie.
Ne corpus adsit sordidus,

A Ne torpor instet cordium,
[cxx] Et criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc Redemtor quesumus
Reple tuo nos munere,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

VI Feria.

Summe Deus clementie
Mundique factor macine,
Unus potentialiter
Trinusque personaliter
Nostros pius quum canticis
Fletus benigne suscipe,
Quo corda pura sordibus
B Te perfruamur largius.
Lumbos iecurque morvidum
Adure igni congruo,
Accincti ut sint perpetim
Luxu remoto pessimo.
Ut quique oras noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Donis beate patrie
Ditemur omnes affatim.

Sabbato.

Tu rex Redemtor omnium,
Qui cuncta que creata sunt,
Certis in evum legibus
Disponis adque ordinas.
C Nocturnis oris surgimus,
Actus iniquos pandimus,
Nostrique oris organum
Te laudat ymnis dulcibus.
Ut turba quodque demonum
Corrupit astu proprio,
Parcendo cures omnia
Et dona vite conferas.
Ne ipsa plebs nequissima
Auctrique cuncti criminis
Nos ad perhenne incendium
Secum cremandos adtraat.
Ad nunc gementes poscimus
Tuam Deus potentiam,
Ut nos ab omni liberos
D Reddas cito piaculo

II Feria.

Somno refectis artubus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis Pater canentibus
Adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Ut actuum sequentium
Tu Sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini,
Et nox diurno sideri,
Ut culpa quam nox intulit,
Lucis labescat munere.
Precamur idem supplices,

A

Noxas ut omnes ampules,
Et ora te canentium
Lauderis in perpetuum.

III Feria.

Consors paterni luminis,
Lux ipse lucis et dies,
Noctem canendo rumpimus,
Assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentium,
Fuga caterbas demonum',
Expelle somnulentia,
Ne pigritantes obruat.,
Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut prosis exorantibus,
Quod precinentes psallimus.

B

IV Feria.

Rerum Creator obtime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Te Christe sancte poscimus,
Ignosce tu criminibus,
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Mentes manusque tollimus,
Profetam sic in noctibus
Nobis gerendum precipit,
Paulusque gestis censuit.

C

Vides malum quod gessimus,
Occulta nostra pandimus,
Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccabimus.

Item alii ad galli cantum.

Noctis tempus iam preterit. *Fol.* 257.

Alius.

Gallo canente venimus. *Fol. eodem.*

Alius.

Hac noctis hora prescius. *Fol. eodem.*

[cxxi] *Alius.*

In matutinis surgimus. *Fol.* 103.

Ymnus Dominicalis ad pullorum cantu.

Eterne rerum Conditor. *Fol.* 3.

Ymnus Dominicalis ad Matutinum.

D

Te Deum laudamus : Te Dominum confitemur. *fol.* cxxvi

Incipiunt ymni Matutinarii cotidian

Splendor paterne glorie
De luce lucem proferens
Dux lucis et fons luminis
Dies diem inluminans
Verusque sol inlabere
Micans nitore perpetim
Iubarque Sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus
Votis vocemus te Patrem
Patrem perhennis glorie
Patrem potentis gratie
Culpam relegit lubricam
Informet actus strenuos
Dentem retundat invidi
Casos secundet asperos

. . . .

Hic in Codice desiderantur saltim duæ, vel forsan plures paginæ.

Ore peractus circulus
Deo sacratum promere
Ymnum perennis glorie.
Exurge Ihesu, alleba
Cordis rei fastidia,
Ut lingua clare concinat
Laudis tue magnalia.
Infunde lumen spiritus,
Da caritatem cordibus,
Quo te Deum per omnia
Laudemus semper secula.
Amen.

Ymnus de Tertia.

Certum tenentes ordinem,
Pio poscamus pectore
Hora diei tertia
Virtutem Trini nominis.
Ut simus habitaculo
Illi Sancto Spiritui,
Qui condam in Apostolis
Hac ora distributus est.
Quo gradientes ordinem
Ornavit cuncta splendide
Regni celestis Conditor
Eterne vite premiis.

Alius.

Te magestatis Domine
Trino pollentes nomine
Precamur tui famuli,
Libens ut nos exaudias.
Errata nostra dilue,
Vocem clamoris accipe
Largire te fabentibus [fatentibus]
Regni celestis premia.

Alius.

Nunc Sancte nobis Spiritus,
Unus [Unum] Patri cum Filio,
Dignare promtus ingeri
Nostro refusus pectore.
Hos, lingua, mens, sessus vigor,
Confessionem personet,
Flammescat igne caritas,
Accendat ardor proximos.

Ymnus de Quarta.

Qui amne nunc quadrifluo
Evangelistarum rigas
Mundi quaternos cardines,
Audi precamur supplices.
Scelus dimitte proprium,
Aufer tepores mentium,
Omnesque dignos effice
Conpunctionis munere.
Corpus libido non terat,

Non ira mestis subrepat,
Informet actum veritas,
Servet pudorem castitas.

Ymnus de Quinta.

Qui toth libri per Moysen
Evum ruentem intruis,
Quod sensibus nos corporis
Regis Redemtor precipis.
Fac nos tuis in legibus
Sic permanere perpetim,
[cxxii] Quo spiritu et corpore
Concinamus naviter.
Repelle quod pabescimus;
Concede quod te poscimus;
Ut te pium mitissimum
Laudemus in perpetuum.

Ymnus de Sexta.

Rector potens verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane instruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Alius.

Iam cursus ore sexies
Rotat diei tempore,
Nos admonet per omnia
Laudes defferre devitas.
Nunc Petrus orans, gentibus
Fidem futuram prospicit,
Nunc viba Christus femine
Instat fluenta tradere.
Hoc solus evo mistico
Tres Patriarcha ospitat
Carnis figure nuntios
Sub Trinitatis numinis [numine].
Perfecta summi calculi
Hec prima constat partibus,
Que ducta sese perficit,
Tenetque mundi fabricam.
Hec nempe Christi conditam [condita]
Manet tua potentia;
Cuius potestas glorie
Per cuncta regnat secula.

Ymnus de Septima.

Auctor perennis glorie,
Qui septiformis gratie
Das Spiritum credentibus
Adsiste mitis omnibus.
Expelle morbos corporum,
Mentes [Mentis] remobe scandalum,
Rescinde virus criminum,
Fuga dolores cordium.
Ut quum preces susceperis
Clemens tuarum plebium,
Redamus omnes gloriam
Trino Deo per secula.

Ymnus de Octava.

Octavus ore circulus
Iam vergit et nos instruit,
Diem futuri examinis
Deflere cum suspiriis.
Septem dierum cursibus
Nunc tempus omne ducitur
Octavus ille ultimus
Erit dies iudicii.
In quo Redemtor seculi
Non nos in ira arguas,
Set a sinixtris libera,
Ad dextram nos conloca.

Ymnus de Nona.

Fundere preces tempus est,
Diei cursus admonet
Canere laudis canticum
Tibi Redemtor omnium.
Serenam mentem effice,
Opus honestum perfice,
Precem orantum accipe,
Vitam perennem tribue.

Alius.

Convexa solis orbita
Nobem voluta circulis,
Ore peracto tramite
Ter conficit ternario.
Hoc passionis tempore
Conplevit Auctor omnium,
Nunc ad laborem vinee
Misit vocatos servulos.
Hac Petrus ora mistica
Clodi resolvit vincula;
Nunc visionum conditor
Terno recursu terminat.
In hac canamus gloriam
Cum voce puris mentibus
Deo creanti prospera
Peracta iustis secula.

Ymnus de Decima.

Iam dena nos preceptio
Legis sacrate premonet;
Ut in tenebris seculi
[cxxiii] Non militemur crimini.
Ob hoc Deus te poscimus,
Ut nos placatus corrigas,
Offensa nostra diluas,
Adversa quoque arceas.
Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurum premium,
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper secula.

Ymnus de Undecima.

Horis peractis úndecim
Ruit dies in vesperum,
Solbamus omnes devitum
Mentis benigne canticum.
Labor diurnus transiit,

Quo Christe nos conduxeras,
Da iam colonis vinee
Promissa dono gratia.
Mercedem quoque advocas,
Quos ad futurum muneras,
Nos in labore adiuba,
Et post laborem recrea.

Ymnus de Duodecima.

Quodquod · diem determinant
Hore Deus piissime,
Laudes honores debitas
Persolbat iste grex tibi.
Iacet nunc dies in vesperum,
Transit supernus lucifer,
Exurge, mentes innoba
A Iam spirituali gratia,
Discedat umbra criminum
Pellatur ira demonum
Cubile nostrum visitu
Tua Deus custodia.

Ad Vésperum.

Rerum Deus tenax vigor
Inmotus in te permanens
Lucis diurna tempora
Succesibus determina.
Largire clarum vespere
Quo vita nusquam decidat,
Set premium mortis sacre
Perennis instet gloria.

INCIPIUNT HORÆ CANONICÆ.

[CXXIV] INCIPIT AURORA,

QUÆ ANTE PRIMAM RECITATUR IN DIEBUS FERIIS PER TOTUM ANNUM.

Antiphona. Deus in adjutórium meum inténde: Dómine ad adjuvándum me festina.

Psalmus LXIX. Deus in adjutórium meum inténde. *Folio* XXVIII. CXVIII. *Psalmus David.* Beáti immaculáti in via. In quo córrigit juvénior viam suam. Retribue servo tuo, vivam. *Fol.* LII.

Reiterêtur Antiphona. Deus in adjutórium meum inténde: Dómine ad adjuvándum me festina.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Prævéni in maturitâte, et clamávi: quia in verbo tuo supersperávi. *P.* Allelúia. ℣. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò: ut meditârer elóquia tua. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Jam meta noctis tránsiit,
Somni quies jam prætériit,
Aurôra surgit fúlgida,
Spargit cœlum lux nova.
Sed cùm diéi spéculum
Cernâmus hinc nos omnes,
Ad te, supérne Lúcifer,
Preces necésse est fúndere.
Te lucis Sancte Spíritus,
Et charitâtis áctibus
Ad instar illud glóriæ
Nos innovátos éffice.
Præsta, Pater Piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; et libera nos propter nomen tuum.

B *Vel alius Vers.* A vigilia matutina usque ad noctem, Deus sancte, custódi nos.

Alius Vers. Adjûtor, et liberâtor noster es tu Dómine, ne tardáveris ad salvándum nos.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, qui es in cœlis: ℟. Amen. Sanctificêtur nomen tuum: ℟. Amen. Advéniat regnum tuum: ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiânum da nobis hódiè: ℟. Quia Deus es. Et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiônem: ℟. Sed libera nos à malo.

A malo nos libera, et in tuo timôre, et ópere bono nos confirma Trínitas Deus noster; tibique serviâmus Deo, ac Dómino nostro servitûte perénni: Qui vivis, et ómnia regis nunc, et in ætérna sæcula sæculórum. ℟. Amen.

C

Preces. Deus miserêre, Deus miserêre: Deus miserêre infirmis, oppréssis, dispérsis, captívis, itinerántibus, navigántibus, tribulántibus, pœniténtibus; et defúnctis fidélibus citò succúrre. Pater Cœléstis.

Aliæ Preces. Deus miserêre, Deus miserêre, Deus miserêre: Miserêre nobis, Dómine, miseris: Miserêre fámulis tuis; Miserêre infirmis, miserêre oppréssis, miserêre captívis, miserêre peregrinis, miserêre navigántibus, miserêre itinerántibus, miserêre pœniténtibus, miserêre lugéntibus, miserêre peccatóribus: Tu Christe parce Christiânis vivéntibus cunctis; quóniam meritórum nostrórum divérsis atD térimur malis: et quia coram te própriam fatêmur misériam, misericórdiæ tuæ opem in nobis sentiâmus; et óperum medélam et réquiem jubêto præstáre ómnibus fidélibus defúnctis. Amen.

INCIPIT ORDO PRIMÆ,

QUÆ DEBET DICI PER TOTUM ANNUM.

Antiphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculo: ut meditârer elóquia tua. 2. Prævenérunt. Glória, et honor. 3. Prævenérunt.

Psalmus LXVI. *Psalmus* CXLIV. *Psalmus* CXLIV. A Regnum tuum, Dómine, regnum, etc. *Psalmus* CXII. [CXXV] CXVIII. *Psalmus David*. Adhæsit paviménto ánima mea. Legem pone mihi Dómine. Véniat super nos misericórdia tua, Dómine. *Fol.* LII *et* LIII.

Antiphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò : ut meditárer elóquia tua.

Responsorium diēbus feriálibus. Adjûtor, et liberâtor noster es tu, Dómine. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtûte tua júdica me. *P*. Es tu, Dómine. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto : et nunc, et sempèr in sæcula sæculôrum. Amen. *P. Reiterētur Responsórium*. Adjûtor, et liberâtor.

Responsórium áliud feriâle. Adjuva nos Deus salutâris noster : ℣. Et propter honôrem nóminis tui Dómine libera nos. *P*. Salutâris noster. ℣. Glória, et honor. *P*. Adjuva nos, etc.

De Confessôre Responsórium. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine Allelúia : ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. *P*. Psallam. ℣. Glória, et honor.

Responsórium de uno justo sive Mártyre. De ore justi procêdit doctrina. Allelúia, allelúia : Favum mellis distillant lábia ejus. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquêtur judícium. *P*. Favum mellis. ℣. Glória, et honor. *Reiterētur* ℟.

De Sanctis sive de Martyribus Responsórium. Vincula Sanctôrum jam solûta sunt; et plagæ eôrum jam sanátæ sunt : quasi navigántes de mundo ferebántur in cœlum. ℣. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? *P*. Ferebántur. ℣. Glória, et honor.

In Quadragésima diēbus Fériis Responsórium. Quærite primùm regnum Dei : et hæc ómnia apponéntur vobis. ℣. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus sempèr. *P*. Et hæc ómnia. ℣. Glória. *P*. Quærite.

In Quadragésima diēbus Domínicis Responsórium. Servi Dei benedícite Dóminum, et collaudâte regem sæculôrum. Quia opórtet sempèr orâre et nunquàm deficere. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P*. Quia opórtet. ℣. Glória.

De Advéntu Dómini Responsórium. Montes fíliæ Sion ramos vestros exténdite, et germinâte, et fructum jocunditâtis afférte pópulo Dei Israël : quóniàm véniet dies Dómini. ℣. Laudâte cœli, et exúlta terra, jubilâte montes laudem : ℣. Et fructum jocunditâtis. *P*. Glória.

De Nativitâte Dómini Responsórium. Splendet hódiè cœlum, et terra : quia Salvâtor nobis natus est ad rediméndum peccâta nostra. Ipse est Dóminus Deus noster. ℣. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis : *P*. Ipse est Dóminus. ℣. Glória, et honor. *Reiterētur* ℟.

In diēbus festívis per totum annum Responsórium. Lux tua, Dómine, lúceat super nos : et majéstas tua illúminet nos Allelúia : Ut spíritu tuo repléti, non timeâmus insídias inimíci. Allelúia, allelúia. ℣. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserêre nobis. *P*. Ut spíritu tuo repléti. ℣. Glória, et honor. *P*. Lux tua, Dómine, etc. *Vel dicâtur istud Responsórium in Octávis Nativitâtis*.

Léctio libri Zachariæ Prophétæ (*Cap*. VIII).

Hæc dicit Dóminus : Revérsus sum ad Sion, et habitâbo in Hierúsalem : et vocâbitur Hierúsalem Civitas veritâtis, et Mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap*. XIII).

Fratres, Nox præcéssit, dies autem appropinquâvit. Abjiciâmus ergo à nobis ópera tenebrârum, et induâmus nos arma lucis. Sicùt in die honéstè ambulêmus : non in comessatiónibus, et ebrietátibus, non in cubílibus, et impudicítiis, non in contentióne, B et æmulatióne : sed induímini Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia. Cantâbo Dómino in vita mea. *P*. Allelúia : ℣. Psallam Deo meo quándiù ero. *P*. Allelúia.

Lauda. Allelúia, Déxtera Dómini fecit virtûtem *P*. Allelúia : ℣. Déxtera Dómini exaltâvit nos. *P*. Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dicitur Allelúia *in ista Lauda*.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
C Ne litis error ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
[CXXVI] Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas :
Ut, cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canâmus glóriam.
Iam nos secúndæ præmonet
Horæ perâctus círculus,
Deo sacrâtum prómere
Hymnum perénnis glóriæ.
D Exúrge Jesu álleva
Cordis rei fastídia;
Ut lingua clarè cóncinat
Laudis tuæ magnália.
Infúnde lumen Spíritus
Da claritâtem córdibus;
Quò te Deum per ómnia
Laudêmus sempèr sæcula.
Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, *P*. Et psállere nómini tuo Altíssime.

De Resurrectióne Responsórium. Dícite in natiónibus Allelúia : Dóminus regnâvit à ligno Allelúia, allelúia. ℣. Etenim corréxit orbem terræ, quæ non

commovébitur. *P.* Dóminus regnàvit. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* Dícite.

Hymnus.

Auróra lucis rútilat :
Cœlum láudibus íntonat :
Mundus exúltans júbilat :
Gemens inférnus úlulat.
Cùm rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara
Solvit à pœna míseros.
Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite ;
Triúmphans pompà nóbili,
Victor surgit de fúnere.
Solútis jam gemítibus,
Et inférni dolóribus :
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.
Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœnà mortis crudéli
Servi damnárunt ímpii.
Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus :
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quamtóciùs.
Illæ dum pergunt cóncitæ,
Apóstolis hæc dícere :
Vidéntes eum vívere,
Osculant pedes Dómini.
Quo agnito Discípuli
In Galilæam próperè
Pergunt, vidêre fáciem
Desiderâtam Dómini.
Claro paschàli gáudio
Sol mundo nitens rádio,
Cùm Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.
Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgidà,
Resurrexísse Dóminum,
Voce faténtur públicà.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside ;
Ut tibi laudes débitas
Reddàmus omni témpore.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, *P.* Et psállere nómini tuo Altíssime.

Et istud, quod séquitur, vidélicet Cánticum Benedíctus Dóminus Deus. *Et Psalmus* L *debet sempèr dici per totum annum in diébus Feriálibus, excépto témpore Resurrectiònis.*

A *Cánticum.* Benedictus es Dómino Deus patrum nostrórum. *Fol.* 6, *Psalmus* L.

Et nota, quòd in diébus Domínicis, et festívis debet semper dici Cánticum Te Deum laudàmus. *Et Cánticum* Glória in excélsis, *Et Symbolum* Crédimus in unum Deum.

Cánticum.

Te Deum laudàmus; te Dóminum confitêmur ;
Te ætérnum Patrem omnis terra venerâtur.
Tibi omnes Angeli, tibi Cœli, et univérsæ potestátes :
Tibi Chérubim ac Séraphim incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sibaoth.
B Pleni sunt cœli et terra glórià majestàtis tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus ;
Te prophetàrum laudábilis númerus ;
Te Mártyrum candidàtus laudat exércitus.
Te per orbem terràrum sancta confitétur Ecclésia
Patrem imménsæ majestàtis,
Ad venerándum tuum verum unigénitum Filium,
Sanctum quoquè Paráclitum Spíritum.
[cxxvii] Tu es rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptûrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum :
Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus te regna cœlôrum :
C Tu ad déxteram Dei sedes in glória Patris :
Judex créderis esse ventûrus.
Te ergo quæsumus; tuis fámulis súbveni, quos pretioso sánguine redemísti :
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine; et bénedic hereditáti tuæ :
Et rege eos : et extólle illos usquè in sæculum et in sæcula sæculórum. Amen.
Per síngulos dies benedícimus te :
Et laudàmus nomen tuum in ætérnum et in sæculum sæculi.
Dignàre, Dómine, die isto : sine tribulatiône et peccáto nos custodíre.
Miserêre nobis, Dómine, miserêre nobis.
D Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; sicut sperávimus in te.
In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum.
Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des in obpróbrium hereditàtem tuam.

Cánticum Angelòrum.

Glória in excélsis Deo : Et in terra pax homínibus bonæ voluntàtis. Laudàmus te, Benedícimus te, Adoràmus te, Glorificàmus te : Hymnum dícimus tibi : Grátias tibi ágimus propter glóriam tuam magnam, Dómine Deus Rex cœléstis Deus Pater omnípotens, Dómine Fili unigénite Jesu Christe Altíssime. Dómine Deus, agnus Dei, Fílius Patris, Qui tollis pec-

câta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccâta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus sanctus, Tu solus Dóminus, Tu solus Altíssimus, Jesu Christe, Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

Symbolum Apostolórum.

Crédimus in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factórem cœli et terræ, visibílium et invisibílium conditórem. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum, Ex Patre natum ante ómnia sæcula, Deum ex Deo, Lumen ex lúmine, Deum verum ex Deo vero, Natum, non factum (Homoúsion Patri; hoc est, ejúsdem cum Patre substántiæ:) per quem ómnia facta sunt, quæ in cœlo, et quæ in terra: Qui propter nos hómines, et propter nostram salûtem descéndit de cœlis, * Et incarnâtus est de Spíritu Sancto: natus ex María Vírgine: homo factus est. Passus sub Póntio Piláto: Sepúltus: Tértia die resurréxit: Ascéndit in cœlos: sedet ad déxteram Patris; Iterùm ventûrus est in glória judicâre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Crédimus in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem, ex Patre, et Fílio procedéntem, Cum Patre, et Fílio simùl adorándum, et glorificándum: qui locûtus est per Prophétas; In unam sanctam cathólicam atque Apostólicam Ecclésiam. Confitémur unum baptísma in remissiônem peccatórum. Expectâmus resurrectiónem mortuórum, Et vitam futúri sæculi. Amen.

℣. Satiâti sumus manè misericórdiâ tuâ: et exultávimus, et lætáti sumus in ómnibus diêbus nostris.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nostri agónis cursum ad finem bonórum óperum, et supérnæ beatitúdinis propítius perdúcere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula 3 in diêbus Festívis. Deus ad adjuvándum nos festína; ne aut inimícus præváleat, dùm differs adjutórium; aut desperátio succêdat, dùm retárdas auxílium: utrámque tuam opitulatiônem oppône; et piam cautiónem nobis et ómnibus Christiánis impénde: ut qui fidúciam nostram in tua collocâmus virtûte, sempèr tua muniâmur Divinitâte.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Benedicat nos Dóminus rector ætérnus. ℟. Amen. Prótegat, múniat, et ab omni malo defén-dat; ℟. Amen. Ut ercptos à malis herédes constítuat in cœlis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Capítula Feriális. Deus, in adjutórium nostrum inténde; Dómine, et ut nos ádjuves, festínans aggrédere: tribue itaquè vires explendi quod nóvimus, et perfectióni députa quod optâmus.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

[cxxviii] *Benedíctio.* Sit véritas, et misericórdia divína nobíscum; ut superâre valeâmus in bonis áctibus inimícum. ℟. Amen. Exúltet in suo benefício cor nostrum, ut décidant à nobis cuncta vúlnera delictórum. ℟. Amen. Déxtera ejus imbuat miseratóris triúmphum, quo veternósi hostis, Christo gubernánte, conterâmus acúleum. ℟. Amen.

Capítula Dominicális. Ad te, Dómine, effúndimus desidérium cordis nostri; cum láchrymis precâmur, ut áudias vocem nostri clamóris, et efféctum dona petitiónibus nostris: Estóque nobis, Dómine, in ómnibus bonis adjûtor promptíssimus, in perículis liberâtor assíduus: pelle à nobis dolum, intérime vitium. Præsta altérnæ dulcédinis increméntum. Sit nobis corréptio morum indulgéntia críminum; ut oratiónem nostram accípias; peccâta dimíttas; fide répleas; indulgéntiâ fóveas; misericórdiâ prótegas; advérsa déstruas; próspera concédas; habeâmus in hoc sæculo bonæ actiônis documéntum; castitâtis donum; charitâtis stúdium; sancti amôris afféctum; et in futúro cum sanctis Angelis adipiscâmur regnum; et propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus fidélibus Christiánis sempitérnam réquiem dona.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Benedicat nos omnípotens Dóminus cœléstibus bonis, et répleat spirituálibus donis. ℟. Amen. Concêdat nobis charitâtem, gáudium, patiéntiam, mansuetúdinem, spem, fidem et continéntiam; ℟. Amen. Ut repléti omnes bonis ejus, ad ætérnam vitam beatitûdinis pervenire possímus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

INCIPIT ORDO CANTANDUS VEL RECITANDUS AD TERTIAM.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem ejus in confessióne: et in psalmis jubilêmus ei. *Psalmus* xciv.

cxviii. *Psalmus David.* Meménto verbi tui servo tuo. Pórtio mea, Dómine. Jucunditâtem fecísti cum servo tuo. *Fol.* liii.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem ejus in confessióne: et in psalmis jubilêmus ei.

In diêbus Festívis Responsórium. Deféns0r juste, defénde nos: et libera nos de manu inimicórum nostrórum. ℣. Deus in nomine tuo salvos nos fac: et in virtûte tua. *P.* Líbera nos de manu. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

In diêbus Feriálibus Responsórium. [illegible] nobis, Deus, auxílium in tribulatióne: quia vana est salus hóminis. ℣. In Deo faciêmus virtûtem: et ipse ad nihilum dedûcet tribulántes nos. *P.* Quia vana est. ℣. Glória, et honor.

In Quadragésima diêbus Fériis Responsórium. Deprecêmur Dóminum: et placábilis erit nobis. Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Venite, exultêmus Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. *P.* Et exáudiet nos. ℣. Glória, et honor.

In diêbus Dominicis carnálibus Responsórium. Mi-

sericórdiam, et judicium cantábo tibi Dómine : Allelúia, allelúia. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domûs tuæ. *P.* Cantâbo tibi, Dómine. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Léctio libri Levítici (*Cap.* XXVI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ponam tabernáculum meum in médio vestri, et non abjíciet vos ánima mea. Habitábo inter vos, et ero vester Deus, vosque éritis pópulus meus, et ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Fratres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitâtis. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : *P.* Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Allelúia.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiónem nostram. *P.* Allelúia, allelúia : ℣. Et clamor noster ad te pervéniat. *P.* Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dicitur Allelúia *in ista Lauda.*

Hymnus.

Certum tenéntes órdinem,
Pio poscámus péctore
Horâ diéi Tértiâ
Virtûtem trini núminis.
Ut simus habitáculum
[CXXIX] Illi Sancto Spirítui.
Qui quondàm in Apóstolis
Hac horâ distribûtus est :
Quo gradiéntes órdine,
Ornávit cuncta spléndidè
Regni cœléstis Cónditor
Ætérnæ vitæ præmiis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm peccâta. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum miserére nobis, Dómine.

Supplicatio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nobis grátiam misericórdiæ suæ, et delictórum véniam propítius donâre dignétur. ℟. Præsta ætérne.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Dómine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi tértiâ in Crucis suspénsus patíbulo, totius mundi delíctum tuo abluísti supplício, eodémque horæ curriculo super cápita Apostolórum tuórum A igne Sancti Spíritûs dedísti donum : te quæsumus, et rogámus, ut eo múnere corda nostra irrádies, et ánimas benedícas.

Pater noster.

Benedíctio. Benedicat nos trina majéstas, et una Déitas : ℟. Amen. Pater et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Tales nos dies examinatiónis invéniat, quales fons regeneratiónis emisit. ℟. Amen.

De Advéntu Dómini Responsórium. Véniet Dóminus, et apparêbit in médio filiórum pópuli sui. De manu impiórum liberâbit eos, et de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit justum nobis. Et ipse salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. *P.* Et de manu impiórum liberâbit eos. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

B *Aliud.* Ecce Dóminus véniet, Redémptor noster sanctus Israël, Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me pópulus meus : et tribus mea me audite : quia propè est justus meus, et egréssus est Salvâtor meus, *P.* Corónam regni habens in cápite suo.

Aliud. ℣. Aspiciêbam in núbibus Cœli : et quasi Fílius hóminis veniêbat, *P.* Corónam regni. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur.*

Responsórium. Quarè tardas, Deus? Veni : et libera pópulum tuum ; te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, noli tardâre : reláxa facínora plebis tuæ; *P.* Te enim expéctat. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXV).

℟. Deo grátias.

C Hæc dicit Dóminus : Lætábitur desérta et invia, et exultâbit solitûdo, et florêbit quasi lílium. Gérminans germinâbit, et exultâbit lætabúnda et laudans : glória Líbani data est ei : decor Carméli, et Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres, gaudéte in Dómino semper : et iterùm dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus propè est. Nihil solíciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custo-D diat corda, et córpora vestra, et intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Veni, Dómine, et appáre pópulo tuo : *P.* Allelúia. ℣. Et reláxa facínora eórum. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Te majestâtis Dómine,
Trino coléntes nómine,
Precâmur tui fámuli ;
Libens ut nos exáudias.
Errâta nostra dilue ;
Vocem clamóris áccipe ;
Largíre te faténtibus
Regni cœléstis præmia.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Témpore Spiritûs Sancti. Glória tibi Trínitas. *Fol.* 422.

[cxxx] *Supplicátio.* Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ advéntûs sui nobis de die in diem cor novum, et spíritum rectum propítius innovâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Tértia jam, Dómine, diéi surgit hora, in qua Spíritum Sanctum in Aposto'órum córdibus infúndere dignâtus es; et ut váriis loqueréntur in linguis, eórum fáucibus resonásti: Præsta ergo, ætérne omnípotens Deus, ut sicùt in eódem témpore os eórum in tuis láudibus aperuisti, ità quoquè nos in futúro tuam misericórdiam cónsequi mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio. Custódiat nos Dóminus; ubíque præcêdat: et suórum mandatórum observatóres effíciat; ℟. Amen. Quique ad exorándum eum in hac hora diéi Tértia devótâ mente concúrrimus, occúrsum, atque subsídium sempèr habêre mereâmur ineffábile Trinitâtis; ℟. Amen. Ut ejus protectióne salváti cum eódem Dómino in ætérna sæcula mereâmur lætári. ℟. Amen.

In Quadragésima Responsórium. Ecce vénient dies Dómini magni, eleemósynæ, et jejúnii: estóte paráti benefácere oppréssis, víduis, et órphanis; ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. Quiéscite ágere pervérsè: díscite benefácere: quærite judícium: subveníte oppréssis; *P.* Ut recipiâtis. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Léctio libri Esaïæ Prophétæ (Cap. LV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locûtus est Esaías dicens: Quærite Dóminum, dùm inveníri potest: invocâte eum, dùm propè est. Derelínquat ímpius vias suas, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertâtur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Dóminum Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. IV).

℟. Deo grátias.

Fratres, Omnis sermo malus de ore nostro non procêdat: sed si quid bonum est ad ædificatiónem opportunitâtis, ut det grátiam audiéntibus. Et nolíte contristári Spíritum Sanctum Dei: in quo signáti estis in diem redemptiónis. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Deus exáudi oratiónem nostram, *P.* Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Et clamor noster ad te pervéniat. *P.* Rex ætérnæ glóriæ.

Hymnus.

Benignitâtis fons Deus,
Qui non habes finem boni,
Super malum sceléstium
Sempèr pius, sempèr bonus.
Mœstum satìs cor cædimus,
Et triste pectus túndimus;
Aquas pupíllæ fúndimus:
Mœstas genas indúcimus.
Egisse multùm pœnitet
Horrens tetrum, vel péssimum,
Turpissimúmque sórdidum;
Fatêmur omne nóxium.
Elâta vox te póstulat:
Tù parce, dicit, Cónditor;
Jam parce, clamat óbsecrans:
Ignósce quod commíssimus.
Non ira mœstos sórbeat;
Non pœna fessos cónterat:
Solâre contrítos citò,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiónum.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum, *ut suprà.*

Capítula. Exáudi oratiônem nostram, Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; et delicta nostra coram te pándimus: tibi, Deus, peccávimus; tibíque confitêntes véniam expóscimus: Et quia recéssimus à mandâtis tuis, et legi tuæ míniminè parúimus; convértere Dómine, super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo: Indúlge quæsumus nobis; et peccâtis nostris véniam tribue: tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre.

Pater noster.

Benedíctio. Deus, qui est fons indulgéntiæ, suscípiat litatiónem abstinéntiæ nostræ; [cxxxi] ℟. Amen. Quique est Omnípotens et substántia Divinitâtis, det posse parêre præcéptis. ℟. Amen. Et quod non póssumus carnáli ex infirmitâte perfícere, ipsius Divinitâte adjúti mereâmur adimplêre. ℟. Amen.

De Traditióne Dómini Responsórium. Miserêre, quia Deus es: misericors, miserêre; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misericors, miserêre.

Aliud Responsórium. Quot sunt dies servi tui, Dómine: quandò fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: et à mandâtis tuis non errávi. *P.* Dómine, quandò fácies.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. IX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego conflábo, et comprobâbo inimícos meos: quid enim áliud fáciam à fácie filii pópuli mei? Sagíttæ vulnerántes lingua eórum; dolum locúta est in ore eórum: pacem cum

amico suo lóquitur, et occúltè ponit ei insídias. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus? Si quis est vir sápiens, qui intélligit hoc, ad quem verbum Dómini fiat, annúntiet istud, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola prima Joánnis Apóstoli ad Gentes (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Charíssimi, Nolite dilígere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis díligit hunc mundum, non est cháritas Patris in eo: quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis, et concupiscéntia oculórum est, et supérbia vitæ: qui verò ex hoc mundo est, et mundus transit, et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum, quémodò Deus manet in ætérnum. ℟. Amen.

Lauda, *Hymnus*. Benignitátis fons. *ut suprà* ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, et dolóso líbera me.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos per stígmata passiónis suæ propítius justificáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capitula. Miserére nobis Dómine, miserére nobis: et in te confidéntes exáudi: adversántium arma confringe; et láqueos nobis déstrue præparátos: ut circúmdati claritáte cœlésti, non incidámus in fóveam mortis: sed paráto corde tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritátis; qui pro nobis sustulísti oppróbrium Crucis.

Pater noster.

Benedictio. Mors Christi admirábile sacraméntum depéllat à nobis ómnium conluviónes facinorum: ℟. Amen. Sanguis ejus ineffábile prétium extínguat in vos ómnium deformitátem vitiórum: ℟. Amen. Crucis ejus insígne vexíllum consórtes vos efficiat Angelórum. ℟. Amen.

De Resurrectióne Dómini Responsórium. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus Discípulis suis, cùm resurrexísset à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Et úndecim Discípuli abiérunt in Galilæam, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt. *P.* Cùm resurrexísset. ℣. Glória, et honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi fui in spíritu, et audívi vocem de cœlo dicéntem mihi: Ego sum primus, et ego novíssimus; et vivus, et fui mórtuus; et ecce sum vivens in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Resurréxit Dóminus Jesus Christus; *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Sit gloria illi in sæcula sæculórum. Amen. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Jam surgit hora Tértia,
Et nos inténti cúrrimus,
Psalléndi opus implêmus:
Christum laudêmus Dóminum.
[CXXXII] Horà quoque jam Tértià
Christus cruce suspénsus est,
Voluntátem Patris implévit,
Mundi peccátum ábstulit,
Conscéndit sedem própriam,
Sedet ad Patris déxteram;
Conláudant throni Dóminum,
Quem pérfidi negáverant.
Nos Christum Deum cólimus,
Judicémque sperâmus;
Quem Prophétæ cecinérunt,
Apóstoli secúti sunt.
Egréssus horà Tértià
Sanctus Pater famílias
Per síngulos denários
Condúxit operários.
In tua, Christe, vínea,
Quam præmio jam cérnimus,
Séquimur opus mysticum
Propter promíssum óptimum.
Ecce præcéssit jam hora,
In qua Sanctus Spíritus
Apostolórum váscula
De verbo fecit ébria.
Infúnde sensum, Dómine;
Ut te canámus láudibus:
Christe, Redémptor ómnium
Sanctífica nostrum chorum.
Glória tibi Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dóminus regnávit à ligno. Allelúia. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut sicut in hac hora diéi Tértia, Apostolórum corda Spíritus Sanctus illuminávit, et dócuit; ita nos indígnos, lúmine vero propítius illumináre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison.

Capitula. Dómine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horà diéi Tértià, propter rediméndum pópulum tuum te tradi voluísti, et inimicórum colla per poténtiam glóriæ ad nihilum reduxísti: concéde nobis, atque famíliæ tuæ de reátu consciéntiæ véniam, de morte vitam; ut te mérito inveniámus Redemptórem, quem nunc, et per ómnia sæcula crédimus esse júdicem, et piíssimum Salvatórem.

Pater noster.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui horâ diéi Tértiâ misit ad Apóstolos suos Spíritum Paráclitum; in viscéribus nostris innovet Spíritum rectum; ℟. Amen. Et quia mirábile in æquitâte pérmanet Sanctum, arcâna péctoris nostri répleat Spíritus Sanctus: ℟. Amen. Unigénitus Christus Dóminus, qui in fáciem discipulôrum suôrum flatu vivífico insufflâvit, ipse pópulum suum benedictiónibus fáciat abundâre per Spíritum principâlem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

De Ascensióne Responsórium. Quis dabit mihi pennas sicùt colúmbæ, et volâbo, ut requiéscam? ℣. Ecce elongâvi fúgiens: et mansi in solitúdine. *P.* Et volâbo, ut requiéscam? ℣. Glória, et honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. IV).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi fui in Spíritu, et vidi: et ecce sedes Dei pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens: et qui sedêbat, ipse vocabâtur Testis fidêlis, et immortâlis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Epistola Pauli Apóstoli ad Ephésios (Cap. IV).

℟. Deo grátias.

Fratres: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit super cœlos, ut adimplêret ómnia. Ipsi glória, et impérium in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Ascéndit Deus in jubilatióne, *P.* Allelúia. ℣. Ascéndit Dóminus in voce tubæ. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignâre promptus íngeri
Nostro refûsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flammésçat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
[CXXXIII] Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Veni Dómine, noli tardâre: et reláxa facínora plebis tuæ.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos glóriâ Ascensiónis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison.

INCIPIT ORDO AD SEXTAM DICENDUS VEL RECITANDUS.

Antiphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me. *Psalm.* LIII.

CXVIII. *Psalmus David.* Feci judícium et justítiam. Mirabília testimónia tua. Justus es, Dómine. *Fol.* LV.

A *Antiphona.* Deus in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me.

Diébus Festívis Responsórium. In omni loco, dominatiónes ejus: Bénedic ánima mea Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. Qui sanat omnes languóres tuos: Qui redêmit de intéritu vitam tuam. *P.* Bénedic ánima mea. ℣. Glória, et honor.

Diébus Feriálibus Responsórium. Miserêre, miserâtor: miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre nobis. ℣. Glória, et honor.

Diébus Domínicis Responsórium. Da nobis Dómine lætítiam cordis: et concêde pacem in diêbus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: et in virtúte tua líbera nos. *P.* Et concêde.

B ℣. Glória, et honor.

De Advéntu Dómini Responsórium. Hierúsalem lætâre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. Et áuferet à te stolam luctûs, et anxietátes, et induct te pulchritúdinem æquitâtis in advéntu suo. ℣. Et ponam visitatiónem tuam pacem, et præpósitos tuos justítiam. *P.* Et áuferet a te stolam. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Michææ Prophétæ (Cap. VI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Michæas, dicens: Indicâbo tibi ò homo quid sit bonum, et quid Dóminus quærat à te: útique fácere judícium et justítiam, et dilígere misericórdiam, et sollícitè ambulâre cum

C Dómino Deo tuo. ℟. Amen.

Epistola Pauli Apóstoli ad Romános (Cap. VII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Infélix ego homo, quis me liberâbit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salva, Dómine Deus noster: et côngrega nos de Géntibus Allelúia: ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: et gloriêmur in laude tua. *P.* Allelúia, allelúia.

De Resurrectióne Dómini Responsórium. Vidête magnália Dei, quæ fecit Dóminus; confortámini, et nolite timêre; *P.* Quia Deus pro nobis pugnat. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum omnes Gentes: conlaudâte omnes pópuli: *P.* Quia Deus pro nobis.

D ℣. Glória, et honor Patri.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre manè instruis,
Et ignibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salûtem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Quadragésima Hymnus.

Dicámus laudes Dómino
Fervénti valdè spíritu;
Hora volùta sexiès
Nos ad orándum próvocat.
Quia in hoc fidëlibus
Vera salûtis grátia,
Beáti Agni hóstia,
Virtûte crucis rédditur;
Cujus luce claríssima
Tenebréscit merídies :
Sumâmus toto péctore
[cxxxiv] Tantum splendórem grátiæ.
Amen.

Alius.

Jam cursus horæ Sextæ
Rotat diéi témpore,
Nos ádmonet per ómnia
Laudes reférre débitas.
Nunc Petrus orans, Géntibus
Fidem futûram próspicit :
Nunc viva Christus féminæ
Instat fluénta trádere.
Hoc solis ævo mysticè
Tres Patriárcha hóspitat
Carnis figúræ Núntios
Sub Trinitâtis númine.
Perfécta summi cálculi
Hæc prima constat pártibus;
Quæ ducta sese pérficit,
Tenétque mundi fábricam.
Hæc nempè Christe cóndita
Manent tuâ poténtiâ;
Cujus potéstas glóriæ
Per cuncta regnat sæcula.
Amen.

Clamóres 1. Ne projícias nos, Deus, à fácie tua : et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. 2. Ne projícias. 3. Ne projícias nos. ℣. A ruina, et Dæmónio meridiáno, Deus sancte custódi nos.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nobis auxílium de cœlo, et misericórdiam suam largam propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnipotens Deus.

Capitula. Deus, qui horârum témpora cónsecras, Sextæ horæ curriculo pro mundi salvatióne triumphásti in crucis patíbulo; tibi et Ecclésia tua sub hujus sanctificatióne témporis, et mentis obséquia defert, et confessiónis precámina profert : Proindè rogâmus, ut ita hujus celebritâtis obséquia tibi depromâmus, dum vívimus; ut ad te coronándi mercâmur venire post tránsitum.

Pater noster.

Benedíctio. Salutâre tuum Dómine, fámulis tuis tribúere dignâre; ℟. Amen. Oratiónes súscipe : petitiónes supple : et peccâta dimítte. ℟. Amen. A languóribus cura, et fidélium péctora à delictórum máculis purga. ℟. Amen.

A *Ad Sextam de Quadragésima Responsórium.* Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam : et avérte ab ira indignatiónis tuæ. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Joëlis Prophétæ (Cap. II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : quia benígnus, et misericors est. ℟. Amen.

Epístola I. Joánnis Apóstoli ad Gentes (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Charíssimi : Mandâtum novum scribo vobis, quod B est verum et in ipso, et in vobis : quóniam ténebræ transiérunt, et lumen verum jam lucet. Qui dicit se in luce esse, et fratrem suum odit, in ténebris est usque adhùc. Nam qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, et scándalum in eo non est. Qui autem odit fratrem suum, in ténebris est, et in ténebris ámbulat : et nescit quò eat : quóniam ténebræ obcæcavérunt óculos ejus. Scribo vobis, filíoli, quóniam remittúntur vobis peccâta propter nomen ejus; cui est honor et glória in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, Dómine, ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo.

Hymnus. Dicâmus laudes Dómino. *Folio* CXXXIII.

C *Capitula.* Accipe, Dómine, sacrifícium confessiónum nostrârum de manu linguæ nostræ, quam formásti, et excitásti; ut confiteâtur nómini sancto tuo : et sana vúlnera ánimæ nostræ, et dicent : Dómine, quis símilis tibi? Piè enim docet nos, quómodo misereâtur ei, qui sibi confitêtur. Solve ergo à nobis míseram stridéntem catênam vitiórum; et à jugo flagitiórum, quo demérsi sumus, nos érue : atque ab inténsa confusiónis calígine, serenitâtis tuæ pius illústra dilectióne.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui nos per abstinéntiam fecit esse devótos, effíciat nos castitâte mundíssimos; ℟. Amen. Quique nobis jejúnii inspi-D râvit votum, habère tribuat apud se mercêdem beatitúdinis invenire; ℟. Amen. Ut simus spíritu fructificántes, [cxxxv] qui carnáles per jejúnium cúpimus extínguere voluptátes. ℟. Amen.

De Traditióne Dómini Responsórium. Eripe me de inimícis meis Dómine; quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo : et à viro iníquo líbera me. *P.* Quia tu es. *Reiterêtur.*

Aliud Responsórium. Placábilis esto Dómine, et osténde te nobis in témpore tribulatiónis, et angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* In témpore tribulatiónis. *Reiterêtur* ℟.

Léctio libri Threnórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Hieremías : Misit inimicus A ignem in óssibus meis, et erudivit me : expándit rete pédibus meis, et convértit me retrórsùm. Justus est Dóminus, quia os ejus ad iracúndiam provocâvit : audite óbsecro univérsi pópuli : Pars mea Dóminus dixit ad ánimam meam : proptéreà expectâbo eum. ℟. Amen.

Epistola I Joánnis Apóstoli ad Gentes (Cap. v).

℟. Deo grátias.

Charíssimi : Hæc est annunciátio, quam audístis ab initio, ut diligâmus altérutrum. Non sicùt Cain, qui ex malígno erat, et occidit fratrem suum. Et propter quid occídit eum ? Quóniam ópera ejus malígna : fratris autem erant justa. Omnis autem, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scimus quóniam B omnis homicida non habet vitam ætérnam in se manéntem. In hoc cognóvimus charitâtem, quóniam pro nobis ánimam pósuit ; et nos debêmus pro frátribus ánimas pónere. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, ℣. Ut confiteâmur. *Hymnus.* Jam cursus. *Clamóres.* Ne projícias *fol.* CXXXIII, CXXXIV.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nos per stígmata passiónis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne, omnípotens Deus.

Capítula. Dic ánimæ nostræ, Dómine : Salus tua ego sum ; Quamque cernis imbecillitâtis suæ turbári contúitu, non sinas in ætérno elóquio : nec déseras C nostra íntima, dùm se iníquitas prodíderit virulénta : Sed nocéntes nos, tu júdica ; tuâque potestâte, nos impugnántes expúgna.

Pater noster.

Benedictio. Christus Dóminus, qui ínnocens expánsis mánibus pepéndit in ligno, Crucis suæ nos salvíficet sacraménto. ℟. Amen. Appensióne quoquè suâ sursùm nos állevet, qui pro nobis dignâtus est exaltári in Cruce ; ℟. Amen. Ut verè lucrum sánguinis ejus simus, qui in illo confidéntiam cordis nostri dirígimus. ℟. Amen.

INCIPIT ORDO AD HORAM NONÆ DICENDUS.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos : Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cœcos, dírigit D justos. *Psalmus* CXLV.

Psalmus CXXI. *Psalmus* CXXII. *Psalmus* CXXIII.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos : Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cœcos, dírigit justos.

Responsórium Feriâle. Salvus ero, Dómine, si me consolâtus fúeris, quamvis indignus ego sum. Credo, quia salvâbis me. ℣. Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantùm dic verbo. *P.* Credo, quia. ℣. Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Vivit ánima mea, Deus, et laudâbit te. ℣. Errávi sicùt ovis, quæ períerat : quære servum tuum, Deus ; *P.* Et laudâbit te. ℣. Glória, et honor.

In Advéntu Dómini Responsórium. Lætámini Gentes, et exultâte, quóniam véniet Dóminus ; *P.* Ut clarificet orbem terrârum : et fructus vester erit in jocunditâtem. ℣. Nolite ante tempus judicâre, quoadúsquè véniat Dóminus ; *P.* Ut clarificet.

De Resurrectióne Dómini Responsórium Domínicis diébus. Mane nobíscum Dómine, quóniam jam declinat dies in vésperum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Confirma super nos misericórdiam tuam : et véritas tua máneat nobíscum ; *P.* Quóniam jam declinat dies. ℣. Glória, et honor.

In Feriálibus Resurrectiónis Responsórium. Recordámini quálitèr locûtus est vobis Dóminus : Quia opórtet Fílium hóminis crucifígi, et die tértià resúrgere. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dixit Jesus discípulis suis : Hæc sunt verba, quæ locûtus sum ad vos, dùm adhùc [CXXXVI] essem vobíscum. *P.* Quia opórtet.

Responsórium in diébus Festivis. Glória magna est sequi Dóminum, quia nihil mélius, quàm timêre illum : nec dúlcius, quàm respícere in mandátis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nobis adhærêre Deo bonum est : et pónere in Deo spem nostram. *P.* Quia nihil mélius. ℣. Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum et terram. Allelúia. ℣. Levávi óculos meos ad montes, unde véniet auxílium mihi. *P.* A Dómino, qui fecit. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. vi).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : State super vias, et vidête, et interrogâte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, et ambulâte in ea ; et inveniêtis réquiem animâbus vestris. ℟. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses (Cap. III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Charitâtem tenête, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : grati estôte per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Vivit ánima mea, Deus, et laudâbit te : ℣. Et judícia tua adjuvâbunt me. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus per annum.

Fúndere preces tempus est ;
Dici cursus ádmonet
Cánere laudis cánticum
Tibi Redémptor ómnium.
Serênam mentem éffice ;
Opus honéstum pérfice ;
Preces orántum áccipe ;
Vitam perénnem tribue.
Præsta, Pater piíssime ;
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Quadragésima Hymnus.

Convéxa solis órbita,
Novem volùta círculis,
Horæ perácto trámite,
Ter cónficit ternário.
Hoc passiónis témpore
Complévit Auctor ómnium:
Nunc ad labórem víneæ
Misit vocátos sérvulos.
Hac Petrus horâ mysticâ
Claudi resólvit víncula;
Nunc visiónum cógnitor
Terno recúrsu términat.
In hac canâmus glóriam
Cum voce, puris méntibus,
Deo creánti próspera
Perácta justis sæcula.
Amen.

Clamor. 1. Propítius esto iniquitátibus nostris: et sana, Dómine, languóres nostros. 2. Propítius esto. 3. Propítius esto. Convértere Dómine aliquántulum, et repropitiàre super servos tuos.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nobis pœniténdi votum, et pœniténtiæ fructum, et vitæ ætérnæ remédium propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérno omnípotens Deus.

Capítula. Deus, qui pro mundi salvatióne Nonæ horæ currículo in Crucis stigmate glorióso triumphásti miráculo; et perémptâ morte Sanctórum ánimas éruens ab infernáli ergástulo, viam nobis reserásti, revertêndo ad súperos: quæsumus, ut ita nostro complaceâris obséquio, quàtenùs illic post tránsitum properêmus gressu percóncito, quò tu nostra præcessisti vera redémptio.

Pater noster.

Benedíctio. Salva plebem tuam Dómine, quam tu ipse creásti: ℟. Amen. Bénedic hereditâtem tuam, quam pretióso sánguine redemísti; ℟. Amen. Rege eam, et extólle eam usque in sempitérnum, et in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Responsórium de Quadragésima. Spes nostra in Deo est, et ipse adjuvâbit nos. ℣. Sperâte in eum omnis convéntus plebis meæ, et effúndite coram illo corda vestra. *P.* Et ipse adjuvâbit nos. ℣. Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Miserére nobis, Dómine: miserére nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserére. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LV).

℟. Deo grátias.

In diébus illis, Locûtus est Esaías dicens: Quærite Dóminum, dùm inveníri potest: invocâte eum, dùm prope est. Derelínquat [CXXXVII] ímpius vias suas, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertâtur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Dóminum Deum nostrum, quóniàm multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

A *Epístola I Joánnis Apóstoli ad Gentes* (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Charíssimi, Nemo vos sedûcat. Qui facit justítiam, justus est. Qui facit peccâtum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccâtum non facit: quóniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccâre, quóniam ex Deo natus est. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Vivit ánima. *P.* Et judícia tua. ℣. Rex ætérnæ.

Hymnus.

Perfécto trino número,
Ternis horârum términis,
Laudes canéntes débitas,
B Nonam dicéntes psállimus.
Sacrum Dei mystérium
Puro canéntes péctore;
Patris Magistri régulam
Signo salùtis próditam.
Et nos surgâmus spíritu
Adhæréntes Apóstolis:
Qui plantas habent débiles,
Christi virtûtem díligunt.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

C *Clamóres.* Propítius esto iniquitátibus: Et sana, Dómine. *Et ómnia ália, ut suprà præter Capítulam, quæ sit ista:*

Capítula. Miserére nobis, Dómine, quia peccávimus tibi; et propter durítiam cordis nostri in ipsa peccatórum morte durâmus: nos ore, nos corde, nos ópere, nos ómnibus vítiis inquináti vé iam póscimus: quia crimen agnóscimus; et ut peccáti noxam indúlgeas hujus, prostráti fidem committántes rogâmus.

Pater noster.

Benedíctio. Benedícat nos Dóminus, et propítius nos sanctificâre dignêtur: ℟. Amen. Fidem nostram róboret promíssis donórum cœléstium, et spem nútriat increméntis præséntium gaudiórum. ℟. Amen.
D Ipse nos gloríficet prǽmio æternitâtis, qui redímere dignâtus est prétio passiónis. ℟. Amen.

ORDO ANTE COMPLETORIA

DICENDUS VEL RECITANDUS IN QUADRAGESIMA.

Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti: replêta est terra creatúrâ tuâ. Quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine! Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. Quàm magnificâta. Qui dat escam omni carni: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, et honor. Confitémini Deo cœli: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória.

Hymnus.

Cibis resúmptis cóngruis,

Cœnæ peráctis úsibus,
Ad te, Redémptor ínclyte,
Laudes venímus prómere.
Occúrre nobis ócyùs,
Tollens cibi gravédinem,
Corpus parándum ad precem,
Confessiònis dans fidem.
Ut quicquid ore prómimus
Tuis sacris in làudibus,
Nobis corònam cónferens,
Soli Deo dans glóriam.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

HIC INCIPIUNT COMPLETORIA

IN HUNC MODUM, QUI SEQUITUR IN DIEBUS FESTIVIS.

Signâtum est super nos lumen vultûs tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A témpore fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe * constituísti me.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sanctò in sæcula sæculôrum. Amen. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima dicitur Laus tibi : laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in àtriis domûs Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * [CXXXVIII] et benedícite Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória, et honor. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima. Laus tibi : laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum : * et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

Dignâre, Dómine, nocte istâ, * sinè tribulatióne, et peccáto nos custodíre.

Miserére nobis, Dómine : * miserére nobis.

Quóniam tu es protéctor meus, * in manus tuas commendo spíritum meum.

Redemísti me Dómine * Deus veritâtis.

Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi : * sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Hymnus.

Sol Angelórum réspice,
Quem concupíscit méntium
Inténto visu cástitas,
Sursùm manéntem cérnere.
Quo cuncta pollent cœlitùs
Cursu recúrsu próspero :
Quo vita constat ómnium,
Inténde grates súpplicum.
Da sérvulis custódiam,
Quâ temperéntur cómmoda :
Advérsa sint innóxia ;
Corrúpta ne sint péctora.
Frugálitas tu sénsuum
Sator, salus, reféctio,
Potus, cibúsque, gáudium,
Lux, atque virtus córdium.
Repélle membris lúbricam,
Ne pólluat lascívia ;
Ne fœda vexet pássio,
Culpétque mentis áctio.
Virtûtis infer cópiam,
Quâ cónferas cleméntiam ;
Oblítus ut peccáminum,
Dones quiétem témporum.
Votis rogâmus affàtim
Supérna pax inlábere,
Quâ cuncta tuta pérpetìm,
Serves subáctis scándalis.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

Psalm. XC *statim séquitur.*

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis à timóre noctúrno.

Si ascéndero in lectum strati mei : * memor esto mei, Dómine.

Si dédero sómnium óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiónem, aut réquiem tempóribus meis : * memor esto mei, Dómine :

Donèc invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob : * memor esto mei Dómine.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. * Memor esto mei, Dómine.

Sicùt erat in princípio, et nùnc, et sempèr, et in sæcula sæculórum. Amen ; * Memor esto mei, Dómine.

Si ascéndero in lectum strati mei : * memor esto mei, Dómine.

℣. Te precor, Dómine, auctor lucis, et diéi, ne derelínquas me ; sed memor esto mei, Dómine.

Hymnus.

Cultor Dei meménto,
Te fontis, et lavácri
Rorem subísse sacrum,
Te chrismate innovâtum.
Fac cum vocánte somno,
Castum petens cubíle ;
Frontem, locúmque cordis
Crucis figûra signet.
Crux pellit omne crimen :
Fúgiant crucem ténebræ ;

Tali dicàta signo
Mens fluctuàre nescit.
Procùl procùl vagántium
Porténta somniórum,
Procùl esto pervicàci
Præstigiàtor astu.
O tortuóse serpens,
Qui mille per mæándros,
Fraudésque flexuósas
Agitas quiêta corda :
Discéde; Christus hic est,
Hìc Christus est, liquésce :
Signum, quod ipse nosti,
Damnat tuam catérvam.
Corpus licèt fatíscens,
Jacens reclinet paulùm ;
Christum tamen sub ipso
Meditàbimur sopóre.
Glória Deo Patri,
Et Christo vivo regi,
Paraclitóque Sancto,
Et nùnc, et in ætérnum.
Amen.

℣. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : [cxxxix] et non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nos in hac nocte, et in omni témpore Angélica custódia tueàtur ; et hostem cállidum, et cum áctibus suis procùl à córdibus, et à cubílibus nostris propítius expéllere, et effugàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Alia Supplicátio. Orêmus Pium, et exaudíbilem, etc., ut nos in hac nocte, et in omni témpore de insídiis inimíci propítius liberàre dignêtur. ℟. Præsta.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Redemptórem mundi Dóminum nostrum, etc. ; ut nos in hac nocte, et in omni témpore per Angelum suum sanctum ab ómnibus adversitátibus inimíci, et antíqui serpéntis propítius protégere et conservàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne, etc.

Capítula. Réspice, Dómine, super nos, et vigila super oves gregis tui, ne fur noctúrnus subrípiat, et furêtur. Tu es enim, Dómine, qui non dormis, neque obdórmitas ad custodiéndum ánimas nostras : illúmina cor nostrum lúmine veritàtis tuæ ; ut tua misericórdia sempèr fúlgeat in córdibus nostris.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Gregem tuum ne déseras, pastor bone, et visitàtor animàrum. ℟. Amen. Fuga insidiántem lupum, ut nullum in nobis nocéndi repériat locum. ℟. Amen. Noctúrnum furem intérfice, Christe, ut oves gregis tui in lúmine constitúti, íntegro possint número permanêre. ℟. Amen. Per misericórdiam

A tuam, Deus noster ; qui vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Amen.

Finítis Completóriis, omni témpore debent dici ista, quæ sequúntur.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi : sub umbra alàrum tuàrum prótege nos.

Orátio. Salvásti nos, Dómine Jesu Christe, per diem vigilántes ; custódi nos in hac nocte requiescéntes : quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos ; et custódiat in hac nocte, et in omni témpore. Amen.

Per misericórdiam tuam.

B Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiàmus, et requiescàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Pater noster.

In diêbus verò Sabbatórum vel præcipuàrum festivitàtum, finítis in órdinem Psalmis Completórii secúndùm usum modernórum, ut dictum est, dícitur istud Responsórium, et ália quæ sequúntur.

Responsórium. Gregem tuum ne déseras, Pastor bone, qui dormíre nescis in vigília : ℣. Et ne noctúrnis terróribus fatigêmur, cœléste super nos velàmen prætende, *P.* Qui dormíre nescis. ℣. Glória, et honor. *Duplicàtur Responsórium.*

C *Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (Cap.* xxxiv).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Salvàbo gregem méum, et non erit ultrà in rapínam ; et ídeò judicàbo inter pecus, et pecus. Et cessàre fáciam béstias péssimas de terra. Et qui in desértis hábitant, secúri dórmient, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses (Cap. iv).

℟. Deo grátias.

Fratres : Petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, et córpora vestra, et intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda in Quadragésima. Laus tibi, laus tibi, Dómine Jesu Christe : Illúmina Dómine óculos nostros,

D ne unquàm obdormiàmus in morte : ℣. Confírma super nos, Deus, misericórdiam tuam : et véritas tua manet nobíscum in ætérnum. *P.* Jesu Christe.

Lauda de Traditióne Dómini. Laus tibi, laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva plebem tuam, Dómine Rex ætérnæ glóriæ ; ℣. Rege eam Dómine, Rex ætérnæ glóriæ : *P.* Quam redemísti tuo sánguine. ℣. Laus.

[cxl] *Hymnus.*

Obsidiónes óbvias.
Parêmus omnes cárminum,
Contra tenebràrum ducem,
Contra tetrum satéllitem.
Manus perármet spes, fides ;

Lumbos, valens Crux óbtegat :
Cingâmur ense spiritûs
Propter timórem nóctium.
Jesu manu fortíssimâ
Salva fidéles per fidem,
Evérte advérsos Cruce,
In pace cuncta prótege.

Hymnus.

Adsunt ténebræ primæ ;
Noctis tetræ excúrsus
Cum cánticis, et hymnis
Nunc dedicêmus omnes.
Nam tempus illud hoc est,
Quod Hieremias dicit :
Surgéndum esse nobis
Primórdio in noctis.
Nos spíritu per arma,
Invícta radix David ;
Disrúmpe vincla noctis,
Et da jubar salûtis.
Somni quies sit grata :
Mens pérvigil resúrgat :
Non sordidêmur actu ;
Nec spíritu gravêmur :
Sed córpore, et mente
Spíritu fervénte,
Vestígio impigro
Te consequâmur, Christe.

Hymnus.

Noctis tetræ primórdia
In láudibus transégimus :
Nunc te precâmur, Trínitas ;
Ut præcinéntes áudias.
Tu ómnibus da grátiam ;
Tu fessa quoquè álleva,
Errâta dele críminum,
Exclùde juge scándalum.
Lux vera nos inlúminet,
Mentis tenébras éffuget ;
Ut pax abúndet ómnibus,
Qui te, Creâtor, crédimus.

Alius Hymnus.

Quiéti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtíneat innocens,
Et Christo vígilet mens.
Pelle à nobis, Deus,
Rogâmus, omne tetrum ;
Anguis prisci malígnum,
Virúsque mortiferum.
Ut sub umbrâ alârum
Tutíssimâ tuârum
Protécti maneâmus,
Ad tuasque laudes surgâmus.
Sit glória, et potéstas
Deo Patri, et Proli,
Paráclito coæquáli
In sæculórum sæcula.
Amen.

A *Psalmus* L. Cum glória, etc.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis à timóre noctúrno.

Kyrie eléison. Christe eléison, Kyrie eléison.

Pater noster. Deus, miserêre.

Hymnus in Quadragésima dicéndus.

Lucis auctor clemens, lumen imménsum :
Lumen, cujus fulget Sanctus ætérnus
Christus, cum quo regnat cum ipso in unum
Et Sanctus Spíritus, una potéstas.
Tetræ noctis hujus calíginem pelle,
Serpentísque fraudes, quæsumus, fuga :
Nos armátos Crucis signáculo salva :
Sacrosáncto tuo nómine dita.
Quos peccáti mole grávidè pressos,
B Suâ millefórmis fraude decêpit,
Se victórem gaudens, quoquè se victum
Cognóscat virtûte Omnipoténtis.
Pater immortâlis, ómnium Pastor,
Invidéntem hostem frange fuscántem ;
Lumen nobis præbe perénne de Sancto :
Tenebróso calle non paveâmus.
Redémptor ætérne, Rex omnis terræ,
Delictórum pius gémitus adténde :
Insidiántem hostem confrínge Salvâtor;
Nos ætérnæ vitæ redde beátos.
Noctem nobis istam dona quiêtam :
Inimícum hostem fuga à nobis :
Crucis signum vincat omne iniquum :
Te, Christe, rogâmus, mane nobíscum.
C Glória, et honor, potéstas, et virtus
Ingénito Deo, genitóque Christo,
Spiritulque simul Paráclito Sancto ;
Cujus verbo clarent sæcula cuncta,
Amen.

Psalmus L. ℣. Scuto.

Hymnus dicéndus diêbus Domínicis.

Christe, qui lux es, et dies,
Noctis ténebras détege :
Lux ipse lumen præferens,
Vitam beâtam prædicans.
[CXLI] Precâmur, Sancte Dómine,
Deféndе nos in hac nocte :
Sit nobis in te réquies,
D Quiêtam noctem tribue.
Ne gravis somnus inruat,
Nec hostis nos subrépat;
Nec caro illi conséntiens,
Et nos reos státuat.
Oculi sómnium cápiant :
Cor ad te semper vígilet :
Déxtera tua prótegat
Fámulos, qui te díligunt.
Defénsor noster áspice,
Insidiántem réprime :
Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercâtus es.
Meménto nostri Dómine
In gravi isto córpore ;

Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis Dómine.
Tetræ noctis insídias
Hujus timòris líbera :
Tuæ lucis magnálibus
Totum Clerum inlúmina.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Psalmus L.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis à timóre noctúrno.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo.

Deindè dicúntur Miseratiónes in quálibet Féria, pro ut sequúntur per órdinem in secúnda, et tértia, et quarta, quinta, sexta, et sábbato Féria. Et quia capítulæ præcédunt Miseratiónes : ideò sic ordinántur, prout debent dici in quálibet Féria.

Secúnda Féria, Capítula. Noctem nostram illúmina, ætérne omnípotens Deus, éffice nos fámulos tuos obdormíre quiétibus, et virtútibus sanctórum excitàre : ut ab omni inquietúdine tenebrárum, te auxiliánte, ad diem clarum pervenìre mereámur.

Pater noster.

Benedíctio. Crux Dómini nostri Jesu Christi à timóre nos deféndat inimíci. ℟. Amen. Lux veritàtis expéllat à nobis omnes ténebras cæcitàtis; ℟. Amen. Ut ejus illuminatióne salváti, ætérnam benedictiónem percípere mereàmur. ℟. Amen.

Tértia Féria, Capítula. Deus, lumen ætérnum, splendor síderum, cláritas nóctium, illuminátio incomprehénsa tenebrárum da nobis hanc noctem secùram, tranquíllam, ac quiétam ; et siqua hódiè peccáta contráximus, tu pius, et misériors indúlge propítius : preces quoquè famulórum libéntèr exáudi, et postulàta concéde.

Pater noster.

Benedíctio. Manus Dei Patris omnipoténtis auxiliètur nobis; ℟. Amen. Bráchium sanctum ejus confórtet nos. ℟. Amen. Nihil in nobis præváleat inimícus : ℟. Amen. Sed in ómnibus nobis aurem suam inclínet Dóminus noster Jesus Christus. ℟. Amen.

Quarta Féria, Capítula. Siqua, Dómine, in die peccàta contráximus ópere, sermóne et cogitatióne : tu dimítte : et hanc nobis noctem tranquíllam, pacíficam, ac sine peccáto concédere dignéris.

Pater noster, qui es.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui nos redémit : in hac nocte custódiat : ℟. Amen. Sanctíficet corda, et córpora nostra; ℟. Amen. Et in bonis áctibus cómpleat desidéria nostra. ℟. Amen.

Quinta Féria, Capítula. Custódi, Dómine, ánimas nostras, ac de manu tentatóris érue : elónga à nobis noctúrnum furem, et insídias falsitàtis ejus à nobis repélle; quia millefórmis in noctúrnis tempó-
A ribus adest, quærens decípere dormiéntem, quem vigilántem superàre non potest. Sed tu, Dómine, ut bonus pastor, ac piíssimus gubernàtor, gregem tuum ne déseras : ánimam tuam pro óvibus posuísti; et quos tuo pretióso sánguine redemísti, salva nos.

Pater noster, qui es.

Benedíctio. Gregem tuum, Pastor bone, placàtus adténde : et hos fámulos tuos de tuis benedictiónibus reple. ℟. Amen. Columitàtem mentis, et córporis tríbue : et perpétuam salùtem concéde. ℟. Amen. Dona nobis témpora quiéta, et pacífica, ut tibi serviàmus mente devótà. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula. Custódi nos quiescéntes in hac nocte, et velócitèr exaudíre dignéris, quas coram te fúndimus preces; et ut in ténebris non [CXLII] ti-
B meàmus inimícum tentatórem, circumválla nos fortitúdinis Cruce.

Pater noster.

Benedíctio. Benedictiónum suàrum super nos Dóminus imbrem infúndat; et Trínitas inseparábilis à nobis numquam recédat. ℟. Amen. Angélica visitatióne nos prótegat, et noctúrnum furem de cubílibus nostris expéllat : ℟. Amen. Ut cíngulo castitàtis adstríctos, in nulla nos ludificatiónis suæ arte detérreat inimícus. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula. Custódi nos, Dómine, sicut exaudíre, et custodíre dignàtus fuísti sanctum Daniélem orántem in lacu leónum, et non tetigérunt illum béstiæ ; quia fortíssima eum tua tegébat déxtera : fe-
C ræ feróces ante eum se solvébant, et odorántes fugiébant : Fúlgeat in nobis, Dómine, tuus Christus; et fúgiat à córdibus, et à cubílibus nostris pérfidus inimícus.

Pater noster.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui es lumen ætérnum; inlábere, quæsumus, sénsibus famulórum tuórum : ℟. Amen. Custódi gregem tuum; et lupum insidiatórem repélle. ℟. Amen. Omnium corda, et péctora consérva ; et noctúrnum furem cum Angelis suis ab eis procùl éffuga. ℟. Amen.

Sábbato, Capítula. Amove à nobis, Dómine, scándalum noctis; ut non timeàmus ambulàre in médio umbræ mortis : apprehéndat nos virga tua, et báculus tuus : virga Jesse per Beàtam Mariam : ipse nos
D perdùcat ad vigíliam matutínam, qui nos dócuit oràre, et dícere :

Pater noster, qui es.

Benedíctio. Exáudiat nos Dóminus, et benedicat. ℟. Amen. Prótegat ab hoste cállido, et ab omni malo deféndat; ℟. Amen. Et sub umbra alárum suàrum, nos in hac nocte, et in omni témpore custódiat. ℟. Amen.

His peráctis, quálibet die totius anni, finítis Completóriis in hunc modum, ante aspersiónem aquæ benedíctæ, debet dici iste Versículus, qui séquitur, et Orátio, quæ sibi júngitur.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi : sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Séquitur Orátio. Salvásti nos, Dómine Jesu Christe,

per diem vigilántes; custódi nos in hac nocte requiescéntes. quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos; et custódiat in hac nocte, et in omni témpore, et máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiâmus, et quiescâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Et quando spárgitur Aqua benedicta super altâre, dicat Présbyter: Benedîcat vos Pater, et dóceat Fílius, et illúminet Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et quando spárgitur Aqua benedicta fidélibus Christiânis, debet Présbyter dícere: Grátia Sancti Spíritûs mundet vos à delíctis ómnibus. *Vel sic:* Fílius Dei Patris omnipoténtis purget vos ómnibus inquinaméntis.

Secúndâ Fériâ, Miseratiónes. Miserêre nobis, Deus, miserêre nobis. *P.* Miserêre nobis, et esto placâtus. ℣. Audi pie, Rex ætérne, preces supplicántium, et avérte iram. Fácinus remítte cunctis, et quiêtem dona pópulo fidéli. *P.* Miserêre nobis Deus: ℣. Omnes simùl te precâmur, Jesu bone Deus, adténde misértus nostri, précibus exorâtus: et quæsita præbe pópulo tuo fidéli. *P.* Miserêre nobis Deus. ℣. Præbe pacem, da quiêtem, et trànquillitâtem témporum. Precâmur: mitte Angelum salûtis, et precántibus fave de tuis excélsis. *P.* Miserêre nobis Deus. ℣. Esto nobis, Deus pie, júgitèr defénsor, simul et protéctor: sume arma, et exúrge, et fer opem nobis, et adésto clemens. *P.* Miserêre nobis Deus.

Tértiâ Fériâ, Miseratiónes. Miserêre Miserâtor, et esto placâtus: miserántem te osténde, et peccâta dimítte: ex María natus homo, in natúra Deus, *P.* Remítte iniquitâtes, quas tibi peccávimus: ℣. Per quem te semper in cœlis crédimus regnántem; ita careâmus malis, te auxiliánte. *P.* Remítte iniquitâtes. ℣. Te rogâmus, te precâmur, Sancte pie Deus; ut nos respícias, Christe, míseros placâtus. *P.* Remítte. ℣. Grex tuus tibi fatêtur mala, quæ commísit: tu Pater Sancte, ab hostis vorâtu. ℣. Aggraváti sumus: nostra peccâta plorâmus: non sinas, quod adquisísti, ab Angelis deléri. ℣. Ecclésiæ cathólicæ totius convéntus ad te proclamántes: præbe pietâtis locum. ℣. Peregrínis, sive egénis pátriam [CXLIII] redde: ægris pristinam salûtem, defunctísque réquiem.

Quartâ Fériâ Miseratiónes. Miserêre Dómine, miserêre nobis: tibi soli peccávimus, *P.* Indúlge nobis, rogâmus. ℣. Lapsi sumus grávitèr in peccâtis magnis; véniam precâmur. Christe parce nostris delíctis. ℣. Scelus flemus admissum; non reddas, ut merêmur. Pater pie, dele noxam, et peccâta reláxa. ℣. Pœniténtibus convérsis redde cor contritum: et elisis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Paupéribus, egénis, itinerántibus, náufragis, lapsis, víduis, pupíllis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Peregrínis, oppréssis, dispérsis, et captívis, vinctis, ægris, et defúnctis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Si peccávimus in te, tui sumus, Deus, expectántes, Dómine, misericórdiam tuam. ℣. Quid est homo, Dómine, ut ei indignèris: aut genus corruptíbile, ut ita de ipso amârè irascâris? ℣. Nemo de génitis est, qui non ímpiè gessit; nec de confiténtibus, qui tibi non delíquit. ℣. In hoc nuntiábitur bónitas tua, Deus, cùm misértus fúeris iniquitátibus nostris.

Quintâ Fériâ. Miseratiónes. Miserêre, miserêre, *P.* Dómine: nos peccávimus; tu dimítte, *P.* Dómine. ℣. Nos errâmus; tu eménda, *P.* Dómine. ℣. Pro infírmis te precâmur, *P.* Dómine. ℣. Pro defúnctis te rogâmus, *P.* Dómine. ℣. Pro captívis te rogâmus, *P.* Dómine. ℣. Pro itinerántibus te postulâmus, *P.* Dómine. ℣. Pro navigántibus te precâmur, *P.* Dómine. ℣. Pro pœniténtibus te exorâmus, *P.* Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, *P.* Dómine.

Sextâ Fériâ, Miseratiónes. Dómine, miserêre nobis: Dómine, miserêre nobis; *P.* Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Dómine, audi lachrymántes; Dómine, véniam peténtes; *P.* Et avérte. ℣. Dómine, pupillórum précibus súbveni misértus, et clemens; *P.* Et avérte. ℣. Dómine, propter temetípsum súscipe singulórum preces; *P.* Et avérte. ℣. Dómine, ne spernas plebem; qui tuam pietâtem exquirunt; *P.* Et avérte iram.

Sábbato, Miseratiónes. Miserêre, miserêre, miserêre, Jesu bone. *P.* Peccâtis nostris finem pone: ℣. Audi pie, et inténde, et geméntes consolâre, Pater pie, Rex ætérne. ℣. Auctor noster, et Redémptor, plebis tuæ sis protéctor, peccatorúmque indúltor. ℣. Prostráti omnes rogâmus: ut agnóscas, supplicâmus; ut dimittas, exorámus; ℣. Qui pro nobis formam servi indúere voluísti, pœniténtes jam exáudi; ℣. Qui latrônem confiténtem paradíso collocásti; et álium condemnásti; ℣. Qui pro nobis sustulísti passiônem quoquè Crucis, jam meménto servis tuis. ℣. Cruce tuâ jam prótege, quos per eam redemísti: déxterâ tuâ jam custódi; ℣. Qui Lázarum jam putèntem de sepúlchro suscitásti, oves tuas tu custódi. ℣. Rex ætérne, Jesu bone, à mácula nos absólve, et in bonis nos confírma; ℣. Defúnctis dona réquiem: dona paradísum: cólloca vinctos Sanctórum catérvæ.

In témpore Traditiònis Dómini, Miseratiónes. Deus miserêre, Deus miserêre, miserêre Deus, miserêre. *P.* Christe miserêre: ℣. Tu cæcis lumen, surdis audítum, mutis elóquium, atque claudis gressum, virtus debílium: ℣. Tu pastor et ovis in via salûtis: tu passus pro nobis: tu victor perénnis: Christe, parce nobis. ℣. Audi víduas: rege pupíllos: órphanis, et vinctis, fidélibus cunctis, solâmen tríbue. ℣. Adténde, et audi precántes: súbveni: furôrem rémove: præsídium præbe, Redémptor ætérne.

Orátio. Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis: et iniquitâtum nostrârum clemens cópiam dignêris abolêre: ut quicquid, suadénte inimíco, in hujus diéi spátio, cogitâtu, dicto, vel facto delíquimus, tu

qui pius es, et misericors, indúlge propítius : ut A noctúrnam evadéntes decípulam, ad constitútum ministeriórum órdinem exurgéntes, laudatiónis tibi júbilum persolvâmus indémnes. ℟. Amen.

Orátio. Miserére nobis Dómine, miserére nobis : et pupíllis, atque egénis, elísis, seu peregrínis, mœstis, ac lapsis solâmen tribue clemens : oppréssos réleva, dispérsos cóngrega, captívos révoca, infírmos vísita, pœniténtibus, reísque dele crímina : et univérsis christiánis cóngrua largíre subsídia; itinerántibus, et vinctis, seu fidélibus cunctis sospitâtem animárum et córporum, accúmula : innumerósa nostra dele scélera ; et propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus sempitérnam réquiem dona. ℟. Amen.

Et istæ duæ Oratiónes debent dici in témpore Quadragesimáli post Miseratiónes ; una ipsárum unâ die, et áltera in ália die : et [CXLIV] *his finítis, Présbyter debet spárgere Aquam benedíctam, ut suprà dictum est.*

Séquitur Benedíctio mensæ.

℣. Oculi hóminum in te sperant Dómine : et tu das escam illis in témpore opportúno. ℣. Glória, et honor. ℣. Aperis tu manum tuam : et imples omnem ánimam benedictióne. ℣. Glória et honor. ℣. Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : et vivet cor eórum in sæculum sæculi. *Et hic non dícitur* Glória ;

Et sic accédens Miníster, qui panes mensæ íntulit, et impónit hunc versum :

Qui dat escam omni carni : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, etc. C

Benedíctio. Sanctífica, Dómine, hanc escam et potum, quæ sumptúri sumus : ut per manus sancti Angeli tui sanctificâta, útraque súmere mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, et ómnia regis in ómnia sæcula sæculórum. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi; sanctificâtum, et benedíctum : reficiâmur cum pace. ℟. Deo grátias.

Et dùm prándium, vel cœna fit, omnes siléntium debent habére : et inter Regulâres persónas liber régulæ debet legi, ne fábulæ vulgáres intermittántur : quo prándio perácto, vel cœna impónitur ista Lauda :

Vox lætítiæ et salûtis Allelúia. *P.* In tabernáculis justórum. Allelúia, allelúia. Ecce quàm bonum, et quàm jocúndum, habitâre fratres in unum. *P.* In B tabernáculis justórum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In tabernáculis.

Impónitur iste versículus.

Refecísti nos Dómine in factúra tua : et in opéribus mánuum tuárum exultábimus. ℣. Glória, et honor Patri.

Orátio. Tibi grátias ágimus, et te benedícimus, Dómine Jesu Christe : qui nos satiáre dignâtus es escâ et potu carnáli ; réfice nos dono spirituáli, et líbera nos ab omni nexu peccáti ; ut tibi semper serviâmus illæsi. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster ; qui vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi : Dóminus abundáre fáciat servis suis omni benedictióne, et pace. Amen. ℣. Semper lætítia in domo ista cum frátribus istis. Amen.

INCIPIT COMMUNE.

INCIPIT

OFFICIUM UNIUS INFIRMI,

SIVE PLURIMORUM INFIRMORUM :

Et dicitur officium istud in sexta feria, quando non habuerit aliqua festa recitare, vel in alio tempore, quando sibi placuerit recitare illud.

[CXLV] *Ad Vésperos.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum D pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Sana, Dómine, omnes languóres nostros. Allelúia. ℣. Rédime de intéritu vitam nostram. Allelúia, allelúia.

Antiphona. Christe Dómine, qui es médicus salutâris, *P.* Tribue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine salvos nos fac, ò Dómine bona prosperáre. *P.* Tribue. ℣. Glória, et honor. *P.* Tribue.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fáciat déxtera tua. Allelúia. *P.* Exáudi nos Dómine Deus noster : Allelúia, allelúia, ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo : et gloriémur in laude tua. *P.* Exáudi. ℣. Glória, et honor. *P.* Exáudi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster : Allelúia. *P.* Et cóngrega nos de natiónibus : Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo : et gloriémur in laude tua. *P.* Et cóngrega. ℣. Glória. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Christe, cœléstis medicína Patris,
Verus humánæ médicus salûtis,
Próvidæ plebis précibus poténtèr
Pande favórem.

En ob infírmos tibi supplicâmus,
Quos nocens pestis valitúdo quassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestâte maniféstus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriónis.

Psalmus.

Eripe ánimam meam ab impio, * frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Eripe me de manu inimicòrum nostròrum, * et à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitâtem : * et de viris sánguinum salva me.

Eripe me de luto ut non infigar : * líbera me ab his qui odérunt me, et de profúndis aquârum.

Eripe me, quia tu scis impropérium meum, * et confusiónem meam, et reveréntiam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

Eripe me, et líbera me de aquis multis; et de manu filiórum alienórum. * Quorum os locûtum est vanitâtem : et déxtera eórum, déxtera iniquitâtis.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem à diripiéntibus eum.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Glória et honor.

Antiphona. Vivent mórtui tui Dómine, et interfécti mei resúrgent. Allelúia, allelúia. ℣. Expergiscímini, qui dormítis in púlvere : et laudâte Dóminum Deum vestrum. Allelúia, allelúia.

Psalmus David.

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Usquequò Dómine obliviscêris in finem? * úsquequò avértis fáciem tuam à me?

Usquequò improperâbit me inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Usquequò Dómine irascêris in finem : * accendêtur velut ignis zelus tuus?

Usquequò Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

Usquequò gravi corde? ut quid dilígitis vanitâtem, et quæritis mendácium?

Usquequò judicâtis iniquitâtem : * et fácies peccatórum súmitis?

Glória, et honor.

Antiphona. Rédime Dómine ánimas servórum tuórum. *P.* Allelúia. ℣. Custódi ómnia ossa eórum; et non derelínquas ánimas servórum tuórum. *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor Patri.

A *Psalmus David.*

Rédime me, et miserêre mei : pes meus stetit in via recta : * in Ecclésiis benedícam te Dómine.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non derelínquet omnes qui sperant in eo.

Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, et Joseph.

Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : * mandâvit in ætérnum testaméntum suum.

Glória, et honor.

Antiphona. Non intres in judício *P.* Cum servis tuis, Dómine ; ℣. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. *P.* Cum servis. ℣. Glória, et honor. *P.* Cum servis.

Psalmus.

B Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appônet ut complacítior sit adhuc?

Numquid in ætérnum irascêris nobis? * aut [CXLIX] exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Numquid irascêtur per singulos dies?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiâbit veritâtem tuam?

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrâbit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * aut veritâtem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra oblivióuis?

Numquid adhæret tibi sedes iniquitâtis, * qui fingis labórem in præcépto?

C Numquid in flumínibus irâtus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? aut in mari indignátio tua?

Numquid non Deus est pater tuus, * qui possêdit, et fecit, et creâvit te?

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundâvit eam Altíssimus.

Numquid obliviscêtur miseréri Deus? * aut continêbit in ira sua misericórdias suas? Glória, et honor.

Antiphona. Crédimus, quia Redémptor noster resuscitâbit nos : *P.* Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum. ℣. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et in carne. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in carne

D nostra vidébimus Dóminum Deum.

Lauda. Allelúia. Fac cum servis tuis Deus, *P.* Secúndùm misericórdiam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab initio. *P.* Secúndùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Secúndùm.

Lauda. Allelúia. Educ eos Dómine de ténebris, et umbra mortis : *P.* Et víncula eórum disrúmpe. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab initio. *P.* Et víncula. ℣. Glória, et honor. *P.* Et víncula.

Hymnus.

Deus ígnee fons animârum,
Duo qui sócias eleménta :
Vivum simùl, ac moribúndum

Vidète, vidète, quóniam ego sum Dóminus, * et non est álius præter me :

Ego sum qui occídam, et vívere fáciam : * percútiam, et ego sanàbo.

Matutinárium. Illúmina Dómine vultum tuum super nos, et miserère nobis : *P.* Ut cognoscàmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur nobis, et benedícat nos : *P.* Ut cognoscàmus.

Lauda. Laudàte Dóminum omnes gentes Allelúia, allelúia : et collaudàte eum omnes pópuli. *P.* Quóniam confirmàta est super nos [CXLVII] misericórdia ejus : et véritas Dómini manet in ætérnum. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. XXIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego visitàbo vos : et suscitàbo super vos verbum meum bonum, et redúcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, et non afflictiónis, ut dem vobis fidem, salùtem, et patiéntiam. Et invocábitis me, et timébitis : orábitis me, et ego exáudiam vos. Quærètis me, et inveniètis : cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Christe cœléstis. *Ut suprà in Vésperis.*

Capitula. Réspice, Dómine, super fámulos tuos, omnes fidéles ægrótos, tui nominis invocatióne gaudéntes : tríbue eis medicínam cœléstem : tutèlam mentis infúnde : et ab omni infirmitàte, et languòre eos liberàre dignàre.

Pater noster. A malo nos libera. *Fol.* 10.

Lauda. Salvos nos fac. *Ut suprà in Vésperis.*

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomònis (Cap. VII).

℟. Deo grátias.

Fili, Custódi sermónes meos, et præcépta mea recónde tibi. Serva mandàta mea, et vives. ℟. Amen.

Antíphona. Dóminus virtûtum, ipse est Rex glóriæ. *Psalmus* XXIII.

Orátio. Dómine fortis et potens, Dómine virtûtum, ipse es Rex glóriæ : ab omni peccáto cor nostrum munda, et manus nostras innóxias serva ; et ánimas nostras à vanitàte dissócia : ut in loco sancto tuo stare, et à te Dómino Deo nostro benedictiònem mercàmur percípere. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Psalmus CXXIV.

Antíphona. Ad te Dómine levávi ánimam meam : Deus meus in te confído, non erubéscam : nequè irrídeant me inimíci mei. *Reiterêtur Antíphona.* Ad te Dómine.

Orátio. Ad te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precàmur ; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat : ne inimíci derídeant promitténdo terrèna, quam spirituàlis grátia pértrahit ad supérna. Tu ítaquè Deus Omnípotens, id sápere concéde, ut veritáti pótiùs,

A quàm mendácio ámbiat inhærère; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id et morbum supérbiæ cáveat, et tuórum præmia bonórum cum Sanctis participàre suéscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vide humilitàtem meam, Dómine, vide labórem meum : et dimítte peccàta mea.

Psalmus XXIV.

Vide humilitàtem meam, et labórem meum : * et dimitte mihi ómnia peccàta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam, et éripe me : * non confúndar quóniam invocávi te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustí-
B nui te, Dómine.

Rédime me Deus Israël, * ex ómnibus angústiis meis.

Glória, et honor. *Reiterêtur Antíphona.* Vide humilitàtem.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine : ad liberándum nos, *P.* Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtúte tua líbera nos. *P.* Ne tardáveris. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Lauda. Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius, *P.* Nisi tu Deus, ℣. Qui orári possit. *P.* Nisi, ℣. Qui miseréri possit. *P.* Ni-
C si. ℣. Qui contrítos sanet, *P.* Nisi, ℣. Qui infírmos vísitet, *P.* Nisi, ℣. Qui captívos líberet, *P.* Nisi. *Reiterêtur* Non est álius.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus; ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curàre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

[CXLVIII] *Capítula.* Ad te, Dómine, levántes ánimas nostras, precàmur; ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs dimergúntur voto : dona humilitàtem, quam ipse vídeas; et pérfice fructuósum labórem, ut peccàta dimíttas : simplícitas et æquitas nostris inhæreant ánimis ; dolus et inju-
D stítia procùl recédant à nobis.

Pater noster. Sed libera nos.

A malo nos líbera, et in tuo timòre, et ópere bono nos confírma, Trínitas Deus noster; qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur in diébus fériis per totum annum. Ad Sextam, et Nonam, ómnia dicántur, ut in álio témpore.

INCIPIT
OFFICIUM MORTUORUM.
Ad Vésperos.

Antíphona. Eripe Dómine ánimas nostras de morte, ut placeàmus tibi in lúmine vivéntium.

Psalmus.

Eripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Eripe me de manu inimicórum nostrórum, * et à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitàtem : * et de viris sánguinum salva me.

Eripe me de luto ut non infigar : * líbera me ab his qui odérunt me, et de profúndis aquàrum.

Eripe me, quia tu scis impropérium meum, * et confusiónem meam, et reveréntiam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntàtem tuam, quia Deus meus es tu.

Eripe me, et líbera me de aquis multis; et de manu filiórum alienórum. * Quorum os locûtum est vanitàtem : et déxtera eórum, déxtera iniquitàtis.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem à diripiéntibus eum.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Glória et honor.

Antiphona. Vivent mórtui tui Dómine, et interfécti mei resúrgent. Allelúia, allelúia. ℣. Expergiscímini, qui dormítis in púlvere : et laudàte Dóminum Deum vestrum. Allelúia, allelúia.

Psalmus David.

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Usquequò Dómine oblivíscèris in finem ? * úsquequò avértis fáciem tuam à me ?

Usquequò improperàbit me inimícus : * irrítat adversàrius nomen tuum in finem ?

Usquequò Dómine irascèris in finem : * accendètur velut ignis zelus tuus ?

Usquequò Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur ?

Usquequò gravi corde ? ut quid dilígitis vanitàtem, et quæritis mendácium ?

Usquequò judicàtis iniquitàtem : * et fácies peccatórum súmitis ?

Glória, et honor.

Antiphona. Rédime Dómine ánimas servórum tuórum. ℟. Allelúia. ℣. Custódi ómnia ossa eórum; et non derelínquas ánimas servórum tuórum. ℟. Allelúia. ℣. Glória, et honor Patri.

A *Psalmus David.*

Rédime me, et miserère mei : pes meus stetit in via recta : * in Ecclésiis benedícam te Dómine.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non derelínquet omnes qui sperant in eo.

Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, et Joseph.

Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : * mandàvit in ætérnum testaméntum suum.

Glória, et honor.

Antiphona. Non intres in judício ℟. Cum servis tuis, Dómine ; ℣. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. ℟. Cum servis. ℣. Glória, et honor. ℟. Cum servis.

Psalmus.

B Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Numquid in ætérnum irascèris nobis ? * aut [CXLIX] exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Numquid irascètur per síngulos dies ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiàbit veritàtem tuam ?

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitàbunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narràbit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * aut veritàtem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis ?

Numquid adhæret tibi sedes iniquitàtis, * qui fingis labórem in præcépto ?

C Numquid in flumínibus iràtus es Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? aut in mari indignàtio tua ?

Numquid non Deus est pater tuus, * qui possédit, et fecit, et creàvit te ?

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundàvit eam Altíssimus.

Numquid obliviscètur miseréri Deus ? * aut continèbit in ira sua misericórdias suas ? Glória, et honor.

Antiphona. Crédimus, quia Redémptor noster resuscitàbit nos : ℟. Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum. ℣. Fidèlis Dóminus in ómnibus verbis suis : et sanctus in ómnibus opéribus suis. ℟. Et in carne. ℣. Glória, et honor. ℟. Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum.

D *Lauda.* Allelúia. Fac cum servis tuis Deus, ℟. Secúndùm misericórdiam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creàsti ab inítio. ℟. Secúndùm. ℣. Glória, et honor. ℟. Secúndùm.

Lauda. Allelúia. Educ eos Dómine de ténebris, et umbra mortis : ℟. Et víncula eórum disrúmpe. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creàsti ab inítio. ℟. Et víncula. ℣. Glória, et honor. ℟. Et víncula.

Hymnus.

Deus ígnee fons animàrum,
Duo qui sócias eleménta :
Vivum simùl, ac moribúndum

Hóminem, Pater effigiásti.
Tua sunt, tua Rector útraque :
Tibi cópula júngitur horum;
Tibi, dùm vègetàta cohærent
Spíritus simùl et caro servit.
Rescíssa sed ista seórsùm,
Solvunt hóminem, perimúntque;
Humus éxcipit árida corpus,
Anima rapit auræ liquòrem.
Quia cuncta creàta necésse est
Labefácta senéscere tandèm,
Compactáque dissociári,
Et díssona texta retéxi.
Hinc máxima cura sepúlchris
Impénditur : hinc resolútos
Honor últimus áccipit artus,
Et fúneris ámbitus ornat.
Hoc próvida Christicolàrum
Piétas studet; ut potè credens
Fore prótinùs ómnia viva,
Quæ nunc gélidus sopor urget.
Qui jacta cadávera passìm
Miserans tegit ággere terræ :
Opus éxhibet ille benígnum
Christo pius omnipoténti.
Quia lex éadem movet omnes
Gémitum dare sorte sub una :
Cognatáque fúnera nobis
Aliéna in morte dolère.
Séquimur tua dicta, Redémptor,
Quibus atrà morte triúmphans,
Tua per vestígia mandas,
Sócium crucis ire latrònem.
Patet ecce fidélibus ampli
Via lúcida jam paradísi ;
Licet et nemus illud adíre
Hómini, quod adémerat anguis.
Illic precor, Optime Ductor,
Fámulam tibi præcipe mentem
Genitáli in sede sacrári,
Quam líquerat exul, et errans.
Animas, non ímmemor ob hoc,
Quarum mémores sumus ipsi,
Deus, sorde rogàmus, piàtas,
Erébi rogis fac aliénas.
Sit honor tibi, fons pietàtis :
Laus, glória, summa potéstas
Patri, Génito, sive Dómino
Orbis Regi ; qui Deus unus.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus: ut spíritus, et ánimas famulórum suórum, ómnium fidélium defunctórum, inter ágmina Beatórum propítius collocàre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capitula. Deus, apud quem mortuórum spíritus vivunt, et in quo electórum ánimæ, [CL] depósito carnis ónere, plenà felicitàte lætántur ; præsta supplicántibus nobis, ut ánimæ famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctórum, quæ temporáli carérunt per corpus visiónis hujus lúminis usu, ætérnæ illius lucis solátio potiántur. Non eas torméntum mortis attíngat ; non dolor horréndæ visiónis affíciat ; non pœnális timor excrúciet ; non reórum próxima caténa constríngat : sed concéssà sibi delictórum véniâ, optàta quiétis mereántur cónsequi gáudia repromíssa.

Pater noster : Et ne nos.

A malo nos líbera, et in tuo timóre, et ópere bono nos confírma, Trínitas Deus noster ; qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Humiliàte vos benedictióni.

℟. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte suà subvènit mórtuis, orántes nos exáudiat pro fidélibus defúnctis ; ℟. Amen. Ut nostris précibus, et nobis salùtem optábilem, et illis impetrèmus quiètem : ℟. Amen. Quò fides qua cum illis simùl Dómino crédimus, et nos justíficet à delíctis, et illos líberet à supplíciis. ℟. Amen.

Lauda. Defunctórum ánimas. *P.* Non derelínquas in inférnum Dómine : Allelúia, allelúia. ℣. Quia tu Dómine suàvis, et mitis ; et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *P.* Non derelínquas. ℣. Glória, et honor. *P.* Non derelínquas.

Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Orátio. Commendàmus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui *N.*, et ánimas famulórum famularúmque tuàrum *N. N.* ; precamúrque te, Christe Jesu Salvàtor mundi, ut propter quam ad terram misericórditèr descendísti, Patriarchàrum tuórum sínibus insinuàre non rénuas. Agnósce Dómine creatùram tuam, non ex diis aliénis creàtam, sed à te solo Deo vivo et vero ; quia non est Deus álius præter te, et non est secúndùm ópera tua : lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitàtum ejus antiquàrum, et ebrietàtum, quas suscitàvit furor, sive fervor mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamèn Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negàvit, sed crédidit ; et zelum Dei hábuit in se : et Deum, qui fecit ómnia, adoràvit.

Per misericórdiam. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctórum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN AGENDA MORTUORUM.

Antiphona. Réquiem ætérnam. *Psalmus* L. *Totus cum Glória.*

Antiphona. Réquiem ætérnam det tibi Dóminus : et lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Responsórium. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam illi : *P.* Pater, peccávi tibi, indúlge mihi. ℣. Dum adhuc longè esset, vidit eum pater ejus, et

misericórdià motus, cécidit super collum ejus, dixitque illi filius : *P.* Pater.

Abicidária. Deus miserère, Deus miserère : heu me! *Reiterétur.* Deus miserère. *P.* Miser, infélix, malum quod gessi, non intelléxi : heu me! ℣. Ad te Dómine ánimam levo : heu me! occúlta cordis jam reus pando : heu me! *P.* Miser, infélix. ℣. O vita omnis valdè amára! heu me! in qua commísi plúrima mala : heu me! *P.* Miser, infélix. ℣. Oculi mei, fúndite aquas : heu me! forsitàn Deus delet peccáta : heu me! *P.* Miser, infélix.

Antíphona. Nunc reges intellígite. *Psalmus* II. *Totus cum Glória.*

Antíphona. Nunc reges intellígite : erudímini omnes, qui judicátis terram. Servíte Dómino in timóre.

B *Responsórium.* Scio Dómine, quia nihil in terra sine causa. *P.* Quia homo náscitur ad labórem, et avis ad volándum. ℣. Ego verò deprecábor Dóminum; et ad eum ponam elóquium meum. *P.* Quia homo náscitur.

Abicidária. Deus miserère, Deus miserère in peccátis ejus. *Reiterétur.* Deus miserère. ℣. Ecce nunc advénit diræ mortis dies, et hora extréma vitæ, ut cum eis pátribus locátus, simul jam quiéscat. *P.* Deus miserère. ℣. Vos amíci mei, soróres, et matres super me doléntes, ad Dóminum piè súpplices fúndite dignas pro me preces. *P.* Deus miserère.

Antíphona. Confírma super nos. *Psalmus* CXVI. *Totus cum Glória.*

C *Antíphona.* Confírma super nos Deus misericórdiam tuam.

[CLI] *Responsórium.* Peccántem me quotídiè, nec pœniténtem Dómine, timor mortis contúrbat me : et quia in inférno nulla est conféssio, *P.* Miserère mei Deus, miserère mei. ℣. Peccávi, Dómine, peccávi; et iniquitátes meas ego agnósco : peto obsecrans te : *P.* Miserère mei Deus.

Abicidária. Miserère, miserère, miserère illi Deus. *P.* Miserátor, miserère : véniam ei concéde. ℣. Agnus Dei, qui ut ovis immolátus es pro nobis, et ut homo indignáris, Deus verus adoráris. *P.* Miserátor. ℣. Jesu dulcis, Jesu pie, Fili vírginis Maríæ, qui pro nobis ascendísti crucem; Pater, parce isti. *P.* Miserátor. ℣. Terge mala, quæ commísit : dele noxam : quod delíquit : et concéde locum lucis sempitérnæ amœnitátis. *P.* Miserátor.

D *Supplicátio.* Orémus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut et spíritum, et ánimam fámuli sui in locum lucis inter ágmina Beatórum propítius collocáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Orátio. Tibi Dómine, commendámus ánimam fámuli tui, ut defúnctus sæculo tibi vivat; et quæ per fragilitátem mundánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Dicat Sacérdos : In nómine Dómini nostri Jesu

A Christi omnes ánimæ fidélium defunctórum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutìnum.

Lauda. Cor contritum et humiliátum Deus ne despícias. *Psalmus* L. *Totus cum Glória.*

Orátio. Cordis nostri secréta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, aspersióne mundéntur : ut recédat à nobis cállidus seminátor; et Christus Dóminus in nobis máneat perpétuus consolátor. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine, quod terra sumus : Homo, sicut fœnum dies ejus, sicut flos fœni, ita spíritus pertransívit ab eo.

Psalmus David.

Ad te levámus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ad te Dómine clamábo : et ad Deum meum deprecábor. * Quæ utílitas in sánguine meo, dum descéndero in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas à me : * nequándò táceas à me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Ad te clamavérunt patres nostri, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ad te clamávi : dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me. * Et deduxísti me, quia factus es spes mea : turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Ad te orábo, Dómine, manè : exáudies vocem meam. * Manè astábo tibi, et vidébo : quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : Deus meus in te confído, non erubéscam : neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * éripe me de inimícis meis.

Réquiem ætérnam det tibi Dóminus : * et lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Orátio. Pétimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimas famulórum tuórum ómnium fidélium defunctórum pietátis tuæ rore perfúndas : líberes eas de mánibus terribílium ministrórum : de loco ardóris edúcas : ad paradísi stúdia júbeas perveníre; ut Abrahæ sinu collocátas, cum Sanctis tuis ómnibus in prima anástasi susciténtur. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine, quia ventus est vita nostra : anni nostri velóci cursu transiérunt. Jam miserère nobis, quia pulvis sumus.

Psalmus David.

Miserère mei, et exáudi oratiónem meam. * Miserère mei Dómine : vide humilitátem meam de inimícis meis.

Miserère mei Dómine, quóniam infírmus s

* sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea. Et ánima mea turbáta est valdè.

Miserére mei Dómine: quóniam únicus et pauper sum ego. * Tribulatiónes cordis mei [CLII] multiplicátæ sunt: de necessitátibus meis érue me.

Miserére mei: pes meus stetit in via recta: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Miserére mei, et exáudi me. Tibi dixit cor meum, * exquisívit te fácies mea: fáciem tuam Dómine requíram. Ne avértas fáciem tuam à me.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor: conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus: * quóniam defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

Miserére mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: * et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum, dele iniquitátem meam.

Miserére mei Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. * Et in umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iniquitas.

Miserére mei, conculcávit me homo: totà die impúgnans tribulávit me. * Conculcavérunt me inimíci mei totà die: quóniam multi bellántes advérsùm me.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi totà die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine levávi ánimam meam.

Miserére mei, et da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ. Fac mecum signum in bono.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multùm repléti sumus despectióne.

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Deus, qui humanárum animárum amátor es; ánimas famulórum tuórum ómnium fidélium defunctórum, quas vera, dum in corpóribus manérent, ténuit fides; ab omni cruciátu inferórum redde extórres: ut segregátæ ab infernálibus cláustris, Sanctórum mereántur adjuvári consórtiis. ℟. Amen.

Antiphona. Meménto Dómine congregatiónis tuæ, quam creásti ab inítio.

Psalmus David.

Líbera me, nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salùtis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Líbera me ab his qui odérunt, * et de profúndis aquárum.

Líbera me, quia egênus et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intrà me.

Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Líbera me de aquis multis; et de manu filiórum alienórum. * Quorum os locútum est vanitátem: et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Líbera me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me:

Líbera ánimam meam Dómine à lábiis iniquis, * et à lingua dolósa.

A Líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Líbera Deus Israël afflíctos, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Liberásti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servis tuis misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiant vicem, qui tuam in votis tenuérunt fidei veritátem; ut sicut hic vera fides junxit eos fidélium turmis, ita eos illûc tua miserátio sóciet Angélicis choris. ℟. Amen.

Abicidária. Miserére, miserére, miserére illi, Deus. *P.* Christe Redémptor, véniam ei concéde. ℣. Mundi

B Rector, et Redémptor Jesu Christe, rerum Actor. *P.* Christe Redémptor. ℣. Qui exáudis obsecrántes, et geméntes intuéris. *P.* Christe Redémptor. ℣. Qui expéctas pœniténtes, et peccáta deplorántes. *P.* Christe. ℣. Sacerdótum audi preces, aures tuas implorántum. *P.* Christe Redémptor. ℣. Sepultùra domus mea tenebrósa, et dolorósa. *P.* Christe.

Orátio. Delicta juventútis, et ignorántiæ ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndùm magnam misericórdiam tuam, memor esto illius in Glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collætèntur illi Angeli, in regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Michaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum: Véniant illi óbviàm sancti Angeli, et perdúcant eum in cœléstem

C civitátem Hierúsalem: Suscípiat eum Beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves cœléstis regni tráditæ sunt: Adjuvet eum Sanctus Paulus, qui dignus fuit esse vas electiónis: Intercédat pro eo Sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, [CLIII] cui reveláta sunt secréta cœléstia: Orent pro illo omnes Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi: Intercédant pro eo omnes Sancti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus pervenire mereátur ad Glóriam regni cœléstis, præstante Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre.

In secúndo Noctúrno.

Antiphona. Sedéntes in ténebris, et umbra mortis:

D vinctos vínculis tu resólve Dómine.

Psalmus David.

Quia tu Dómine suávis, ac mitis es; * et multùm miséricors invocántibus te.

Tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Tu Dómine adjuvísti me, * et consolátus es me.

Tu Dómine suscéptor meus * glória mea, et exáltans caput meum.

Tu Dómine servábis et custódies nos * à generatióne hac in ætérnum.

Tu Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Tu Dómine, * benedixísti justo.

Tu Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas

me : misericórdia et véritas tua sempèr suscepérunt me.

Tu Dómine eruísti ánimam meam ut non periret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccàta mea.

Tu Dómine deridèbis malos : * et ad níhilum dedúces omnes gentes.

Réquiem, etc.

Orátio. Súscipe piissime Deus in sinu Abrahæ Patriárchæ ánimas famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctórum; eósque cum Sanctis et eléctis adjúnge : non eis culpa carnis ad pœnam; sed prosit eis tuæ pietas miseratiónis ad véniam. ℟. Amen.

Antíphona. Animas páuperum tuórum, Dómine, ne obliviscàris in finem.

Psalmus David.

Tui sunt cœli, et tua est terra, * mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Tu fecísti omnes términos terræ : æstàtem et ver : tu plasmásti ea. * Tu eruísti ánimam meam ut non periret : projecísti post tergum tuum ómnia peccàta mea.

Tu fundásti orbem terræ : aquilónem, et mare tu creásti.

Tu illúminas lucérnam meam Dómine : Deus meus illúmina ténebras meas.

Tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliàbis.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * et ex tunc ira tua.

Réquiem, etc.

Orátio. Pétimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimæ famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctórum, mutàtà sorte trístium mansiónum, felíci perfruántur societàte Justórum. ℟. Amen.

Antíphona. Parce nobis, Dómine, quia ánimas amas.

Psalmus David.

Ad te levàmus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereàtur nostri.

Ad Dóminum meum clamávi : et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus introívit in aures ejus.

Ad Dóminum cum tribulàrer clamávi : et exaudívit me. * Dómine líbera ánimam meam á lábiis iníquis, et à lingua dolósa.

Ad ómnia mandàta tua dirigèbar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Precàmur te, Deus Omnípotens; ut defunctórum ánimæ in te credéntes, ac de tua pietàte, misericordiàque tuà sperántes, sic à delictis ómnibus A absolvántur, ut nulla in ætérna confusióne obnóxiæ te eántur. ℣. Amen.

Abicidária. Miserère, miserère, Deus, miserère : véniam ei concède, et peccàta dele. ℣. Aurem tuæ pietàtis pulsàmus modò : tu réquiem attribue fámulo tuo. *P.* Miserère. ℣. O Jesu Redémptor, Bone, Sancte, Ætérne, huic, pro quo te supplicàmus, véniam dona. *P.* Miserère. ℣. Dimítte illi ómnia ejus delícta : ejus facta non requíras in die illa. *P.* Miserère. ℣. Vos oràte, Sacerdótes, pro me ad Deum, ut non invéniar reus jam ante eum. *P.* Miserère. ℣. Simùl et omnes Levítæ gémitum date : qui ministràtis Christi ante altàre. *P.* Miserère.

[CLIV] *Orátio.* Deus, cui ómnia vivunt, et cui non péreunt moriéndo córpora nostra, sed mutántur in B mélius : Te súpplices deprecàmur, ut súscipi fácias ánimam fámuli tui per manus sanctórum Angelórum tuórum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ Patriárchæ, resuscitandámque in novíssimo magni judícii die : et quicquid vitiórum, falléntе diábolo, contráxit, tu pius, et misérícors ábluas indulgéndo. ℟. Amen.

In tértio Noctúrno.

Antíphona. Noli nos relínquere Dómine : ne tradas ánimas nostras império inimicórum.

Psalmus David.

Dómine diléxi decórem domûs tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Dómine servàbis nos : et custódies nos * à gene- C ratióne hac in ætérnum.

Dómine à paucis divide eos, in vita eórum * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Dómine, Dómine virtus salùtis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Dómine recessísti longè, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Dómine Deus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Dómine in voluntàte tua, præstitísti decóri meo virtùtem : * Avertísti fáciem tuam à me, factus sum conturbàtus.

D Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitàte eórum, à leónibus únicam meam.

Dómine Dómine Rex deórum, cœlórum, * ne extérmines pópulum tuum, et hereditàtem tuam, quam liberásti de império inimicórum.

Réquiem ætérnam.

Orátio. Súscipe, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* quam hódiè de ergástulo hujus sæculi vocàre dignàtus es; et líbera eam de locis pœnàrum : quiètis, ac lucis ætérnæ beatitúdine perfruàtur; et inter Sanctos et eléctos tuos in resurrectiónis glória resuscitári mereàtur. ℟. Amen.

Antíphona. Resúrgunt mórtui tui, Deus : resúrgunt qui in monuméntis sunt, et lætabúntur coram te.

Psalmus David. Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus, et pauper sum ego, A

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicá i sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * dírige filios eórum.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum.

Réquiem ætérnam.

Orátio. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine; quóniam nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium tribuàtur ei remíssio peccatórum. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei christiánæ commendat : sed grátià tuà illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui, dùm víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis. ℟. Amen. B

Antíphona. Vivent mórtui tui Deus; interfécti mei resúrgent.

Psalmus David.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Lætábitur justus in Dómino, et sperávit in eo, et laudabúntur omnes recti corde. * Lætábor et exultábo in te : psallam nómini tuo Altíssime. C

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimus.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi : * et gloriámini omnes recti corde.

Lætámini justi in Dómino : et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Lætétur cor quæréntium Dóminum. * Quærite Dóminum, et confirmámini.

Réquiem.

Orátio. Clementíssime Dómine, audi servórum tuórum preces; et ánimam fámuli tui *N.* inter victrícium turmárum catérvas fácito [CLV] collocári : à dextris quoquè Filii tui Dómini nostri misericórdiam inventúrus adsístat; et Sanctórum tuórum consórtio deputátus, regnum cœléste sinè fine possídeat. ℟. Amen. D

Abicidária. Miserére, miserére, miserére illi Deus : malis ejus finem pone : pone, et doléntes consoláre. *P.* Jam Dómine miserére. ℣. Audite me, omnes fratres, seu defunctórum matres; ordo fratrum, et soróres piá voce ejulántes : *P.* Jam Dómine miserére. ℣. Libera me de inférno, tu Fili Dei Patris : propter temetípsum, Christe, pone finem malis meis : *P.* Jam Dómine. ℣. Bona umbra nos tegébat, quandò arbor hìc adstábat; intùs foris nos ornábat, et nos omnes gubernábat. *P.* Jam Dómine.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui mortem móriens devicísti : et vitam mórtuis reddidísti : quæsumus poténtiam tuam; ut servus tuus, cujus hódiè commemoratiónem fácimus, sinístræ partis contagióne exútus, déxteram téneat : ut sine metu, sine corruptióne, sine mortalitáte, quam diútiùs concupívit prodúctus ad pátriam, ibi sit, ubi omnis turba Justórum in æqualitáte pérmanet Angelórum. ℟. Amen.

In láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : misericors, et miserátor, et justus Dóminus.

Cánticum. Matthæi (Cap. XXII).

Accessérunt ad Jesum Sadducæi, qui dicunt non esse resurrectiónem : * et interrogavérunt eum, dicéntes :

Magister, Móyses dixit, Si quis mórtuus fúerit, non habens filium, * frater ejus ducat uxórem illius, et súscitet semen fratri suo.

Erant autem apud nos septem fratres : et primus, uxóre ductà, defúnctus est : * et non habens semen, relíquit uxórem suam fratri suo.

Similitèr secúndus, et tértius usque ad séptimum : * Novíssimè autem ómnium, et múlier defúncta est.

In resurrectióne ergo, cujus erit de septem uxor? * omnes enim habuérunt eam.

Respóndens autem Jesus, ait illis : * Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei.

In resurrectióne enim, nec nubent, neque nubéntur, * sed sunt sicut Angeli Dei in cœlo.

De resurrectióne autem mortuórum, * non legístis, quod dictum est à Dómino dicénte nobis :

Ego sum Deus Abraham, * et Deus Isaac, et Deus Jacob ?

Non est Deus mortuórum, * sed vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Reiterétur Antíphona. Exórtum est.

Ad Benedíctus. Antíphona. Exáudi Dómine vocem meam, quà clamávi ad te : miserére ei, et exáudi me.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Reiterétur Antíphona. Exáudi Dómine.

Sono. Vivent mórtui tui Deus : *P.* Interfécti mei resúrgent : ℣. Et lætabúntur omnes, qui sunt super terram. *P.* Interfécti mei.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum Allelúia : Et conláudet eum. Allelúia, allelúia. *Psalmus CL.*

Reiterétur Lauda. Omnis spíritus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. LVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Oriétur in ténebris lumen vobis, et ténebræ vestræ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit vobis Dóminus sempèr, et replébit splendóribus ánimas vestras, et ossa vestra liberábit, et éritis quasi hortus írriguus, et sicut fons

aquârum, cui non deficiunt aquæ, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen. A

Hymnus.

Christe Rex, mundi Creâtor,
Et Redémptor inclyte,
Vota plebis obsecrántis,
Tu benigne súscipe:
Súpplici voce precâmur,
Postulâtus ádveni.
Mortis olim tu poténtèr
Vincens ut princeps,
Tártara sæva petísti
Dira claustra díruens,
Férrea vincla resólvens,
[CLVI] Et retrúsos éximens.
Hoc triúmpho confiténtes,
Mente pronâ quæsumus;
Mortis ut tu des quiétem,
Cum quiéte gáudium:
Dézteræ Patris trophæo
Cum beátis ómnibus.
Non eos flamma perûrat:
Non catêna vinciat:
Vermis illius pavéndi
Nemo pœnam séntiat;
Sed tuo dono beáti,
Absque fine gáudeant.
Præstet hæc Unitas semper,
Atque summa Trínitas;
Cujus est perénne nomen
Sempitérna cláritas;
Ac Deus trinus, et unus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus: ut spíritus et ánimas famulôrum suórum, ómnium fidélium defunctórum, inter ágmina beatórum propítius collocâre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Rogâmus sanctam cleméntiam tuam, Pater Omnípotens Deus, propter ánimas famulôrum tuórum, ómnium fidélium defunctórum, quas ex hujus vitæ confráctibus, et terréni córporis conluvióne subtráhere voluisti; ut eas supérnæ congregatióni adsócies, atque ab inferórum sédibus eréctas cœléstibus habitáculis álliges: ita ut eórum caro, quæ nunc jacet exanimâta, evígilet gloriósa. Non sint pœnárum obnóxiæ; sed spíritu grátiæ copulátæ: ómnia facta eórum, dicta, et cogitâta piâ benignitâte indúlgeas: ut per Unigénitil tui grátiam, et partem accípiant Glóriæ, et plenitúdinem resurrectiónis in futúro cum Sanctis ómnibus váleant obtinére.

Pater noster. A malo nos libera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui morte. *Lauda.* Defunctórum ánimas. *Orátio.* Commendâmus tibi Dómine. *Et ómnia ália ut suprà. Fol.* 110.

INCIPIT

OFFICIUM UNIUS MARTYRIS PRÆCIPUI

SEX CAPPARUM, VEL QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutína. *P.* Usque ad noctem ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo Dómine. Fiant aures tuæ inteudéntes, in oratiónem servi tui. *P.* Usquè ad noctem.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sonus. Deus præcinxit me virtûte: *P.* Et pósuit immaculâtam viam meam. Allelúia, ℣. Déxterâ tua Dómine suscêpit me: et disciplina tua ipsa me dócuit. Allelúia. *P.* Et pósuit immaculâtam.

B *Dicat Présbyter.* Dóminus sit ℟. Et cum.

Antíphona. Hic vir justus et fidélis in vita sua multa fecit bona; *P.* Et post mortem laudabília ópera ejus: ℣. Hic accípiet benedictiónem à Dómino: et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* Et post mortem. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculórum. Amen. *P.* Et post mortem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus; *P.* Et erit sicùt ros, Israël: germinâbit sicut lílium, et florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum præ régibus terræ. *P.* Et erit sicut ros. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculó-
C rum. Amen. *P.* Et florêbit. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Insignem Christi Mártyrem
Laudêmus ore et péctore,
Quem clara mortis glória
Cœléstem fecit íncolam.
Hic testis namquè fidei
Auctórem Christum prædicans,
Litâre Sacris Géntium
Contémpsit impertérritus.
Non illum pœna cárceris,
Non rigor sævus gládii,
Non ferri, non incéndia
Fide certántem exásperant.
Sepúlchro corpus rédditum
D Mortis piáto vúlnere:
[CLVII] Emícans in cœlum volat
Christum secûtus spíritus.
Quem cingit corónâ Deus,
Claro corúscat lúmine;
Lætum victórem choris
Consóciat Angélicis.
Mors ista pretiósa est
Cum Sanctis: et Beâta gens,
Quâ cœlum justis pánditur,
Quâ regnum lucis tráditur.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito

In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiônem Sanctæ Mariæ Vírginis, et genitrícis suæ, et per intercessiônem Sancti Mártyris sui *N.* nobis remissiônem peccatórum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Beatissimi Mártyris tui *N.* Dómine natalítia honôre débito venerántes déxteræ tuæ opem exquírimus; et graváti delictórum nostrôrum póndere divínam poténtiam expóscere non metúimus; quantóque fragílitas nostra vitiórum óbice verberêtur perpéndere non valêmus; qui recedéndo à te, et per tot abrúpta gradiéndo facinorum, cæcitâtis peccâtum incúrrimus, et te, qui verum justítiæ lumen es, contemnéndo carúimus: assiste, quæsumus nunc, Trínitas incommutábilis Deus, famíliæ tuæ précibus exorâtus; cunctorúmque in hac hora vespertína súscipe vota, cunctorúmque pius crímina laxa: et ómnium facinorum labe detérsâ, cœléstis pátriæ cunctis præmia tribúere promíssa dignéris.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Petitiónes nostras supérna Divínitas súppleat, et desidéria nostra beatíssimi Mártyris sui *N.* intercessiône profíciat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens audítor assístat, et cunctórum piácula bonitâte propitiâ absólvat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærêre fáciat, et in futúro suórum nos gáudiis jungat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: et diréxit gressus meos; *P.* Et immísit in os meum allelúia; Hymnum Deo nostro. Alleluia. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi. *P.* Et immísit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et immísit.

Orátio. Præsta. *Hic infrà.*

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Reiterêtur Antiphona. Lábia.

Orátio. Exúltent Dómine. *Fol.* 60.

Antiphona 1. Coronâvit eum Dóminus, et benedíxit. ℟. Diléxit illum, *P.* Et suprà multa múnera constítuet illum. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis, *P.* Et diléxit illum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et suprà.

Orátio. Concêde, omnípotens Deus, ut sicut gloriosíssimus Martyr tuus *N.*, per Christum Dóminum in Ecclésia devícit viríliter adversárium, in Christo Ecclésia déstruat inimícum: ut pópulus fidélium ætérnam pacem et gáudium obtíneat, dùm ad te quoquè securitâtis conquírit provéntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona. 2. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus: *P.* Et índuam illum stolam cándidam; quia servâvit mandâta mea; *P.* Et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et índuam illum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et propter nomen meum.

Orátio. Præsta nobis, Deus, ut beatíssimus Martyr tuus *N.* assíduum det patrocínium: ut ejus quoquè præclârum ássequi mereâmur exémplum; quem protectórem sentiéntes impensíssimè, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In paradíso deliciârum constítuam illum, dicit Dóminus; *P.* Quia servâvit mandâta mea, et legem meam diléxit. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: et bráchium meum confortâbit eum: *P.* Quia servâvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia servâvit.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimo Mártyri tuo *N.*, post patrâtam victóriam, concessísti regni poténtiam: circa nos, Omnípotens, [CLVIII] defensiónis tuæ pone custódiam; ut quibus regnándi felícitas non debêtur, delinquéndi ferocitâte sublâtâ, in te requiescéndi secúritas conferâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, *P.* Sed habêbit lucem vitæ, dicit Dóminus. ℣. Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum: et tollat crucem suam, et sequâtur me. *P.* Sed habêbit. ℣. Glória, et honor Patri.

Reiterêtur Responsórium. Ego sum lux.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Lætor in sanctitâte tua. quóniam non est álius Deus quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Fólio* 86.

Reiterêtur Antiphona. Lætor.

℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam non est.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

P. In mercêdem justi. ℣. Glória, et honor. *P.* In mercêdem.

Benedicâmus Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum; hymnum dicâmus, et superexaltêmus eum in sæcula sæculórum. Amen.

Reiterêtur Antiphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono, Allelúia, ℣. Ut vídeant qui me odérunt, et confundántur: quóniam tu Deus adjuvísti me, et consolâtus es me. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia.

Psalmus 148. *Psalmus* 149. *Psalmus* 150.

P. Fác mecum Deus. ℣. Glória, et honor. *P.* Signum in bono. Allelúia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* 18).

℟. Deo grátias.

Tétigit justum tentátio mortis, et commótio in ere-

mo facta est multitúdinis : sed non diù permánsit A ira tua. Próperans enim homo sinè queréla propugnávit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, et per incénsum deprecatiônem allégans, réstitit iræ, et finem impósuit necessitáti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatúrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatórem projècit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervâtim cecidissent super altérutrum mórtui, inter stetit, et amputâvit ímpetum, et divisit illam quæ ad vivos ducêbat viam. In veste enim podèris, quam habêbat, totus orbis terrârum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant sculpta, et magnificéntia tua in diadémate cápitis illius erat inscrípta. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexum críminis.
Hic nempè mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadúca ritè députans,
Pervênit ad cœléstia :
Pœnas cucúrrit fórtitèr,
Et sústulit virílitèr,
Pro te effúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris,
Dimítte noxam sérvulis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi.
Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capitula. Acceptábile Deo, nobis quoque convéniens est, ut álacres ac solémnes ad celebrándum tabernáculi glóriam conveniâmus, dilectíssimi fratres : ut dùm ultrícis manûs reverénter dependímus obsequêlam, copiósam hauriâmus divínæ grátiæ opuléntiam.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Lauda. In psaltério, et cíthara dicam : Allelúia. *P.* In psaltério decem chordârum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* In psaltério decem chordârum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In psaltério decem chordârum.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper, ℟. Et cum Spíritu tuo.

Benedictio. Petitiónes nostras su, érna Divínitas súpleat, et desidéria nostra beatíssimi [CLIX] Mártyris sui *N.* intercessióne perfíciat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens audítor adsistat, et cunctórum piácula bonitâte propítiâ ábluat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærêre fáciat, et in futúro suórum nos gáudiis jungat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius et, etc.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio.*

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam : et veritâtem tuam per noctem.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te, quia suscepísti confractiónem fragilitâtis nostræ : concêde nobis diem istum jocúndum, et pacíficum, sine scándalo, sine mácula, sine ulla tentatióne; ut adveniéntes, ad vésperum te collaudêmus Regem ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam. Fidélium ánimæ, ómnium defunctórum, per misericórdiam Dei cum Christo sine fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

B

ALIUD OFFICIUM

UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, et honóre coronásti eum Dómine : ℣. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, et confundántur : quóniam tu Deus adjuvísti me, et consolâtus es me. *P.* Allelúia.

Antiphona. Oculus Dei aspéxit justum in bono, et elêgit illum ab humilitâte sua. Audívit eum, et vocem ipsius. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius : et non supplantabúntur gressus ejus. *P.* Et elêgit illum ab humilitâte sua. Audívit eum et vocem ipsius. ℣. C Glória, et honor. *P.* Audívit eum, et vocem ipsius.

Lauda. Justus ut palma florêbit Allelúia : Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. *P.* Potens in terra erit semen sanctum ejus : ℣. Generátio rectórum benedicêtur. *P.* Sicut cedrus Líbani. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut cedrus Líbani.

Hymnus. Insígnem Christi Mártyrem. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi, *fol.* 156 *et* 157.

Capitula. Adésto, Dómine, celebrántibus Ecclésiæ tuæ mystéria, quæ dependúnt in laudem *N.* Mártyris tui atque Pontíficis : sint grata in óculis tuis; neque frustrêmur in noctúrnis áctibus, qui gloriósum Mártyrem tuum vespertínis offíciis frequentâmus : sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona; et D qui honorífìcè recólimus Mártyrem, ipsius vitæ teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Patrocínio sancti sui *N.* atque Pontíficis preces nostras, et holocáusta Christus Dóminus clemênter custódiat. ℟. Amen. Ejus intercéssu postulatiónes nostras adténdat, et ab ómnibus peccâtis purificátos custódiat; ℟. Amen. Ut pássio, quæ áffuit ad Glóriam, comitêtur nobis ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus supra. *fol.* 157.

Orátio. Interveniénte beatíssimo Mártyre tuo *N.* atque Pontífice custódi nos, Dómine ab inimícis; dum aut certándi instántiam súmimus, aut perículi fóveam evitâmus : osténde mendáces, qui nos ódiis

malignis inféstant : et dùm máculas infigunt, tu benignè emúndes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psal.* L.

Reiterêtur Antíphona. Lábia mea Dómine.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra. *Fol.* 60.

℟. Iste sanctus clamávit, et Dóminus exaudivit eum : *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Interveniénte beatíssimo Mártyre tuo, *ut hic suprà.*

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus : inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea. *P.* Custódi me, ut pupíllam óculi. Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Exáudi Deus oratiónem meam cùm tribulor : à timóre inimíci líbera ánimam meam. *P.* Custódi me. ℣. Glória, et honor. *P.* Custódi.

Orátio. Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta : ut beátus Martyr tuus *N.* in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc caput pro membris adhibère non cesset : cápiti próximus [CLX] regat totum, et prótegat corpus, adimpéndens ubériùs, quo se exúltat obtinuísse felícius. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Homo justus erit quasi flos agri, et redolêbit gratus odor ejus : *P.* Et omnis qui sperat in Deum laudábit eum. ℣. Beátus qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberábit eum Dóminus. *P.* Et omnis qui sperat. ℣. Glória, et honor. *R.* Et omnis qui sperat.

Orátio. Dómine Deus, beátus Mártyr tuus *N.* vincat suis méritis nostra flagítia; qui non suis, sed divínis virtútibus sæviéntium pótuit superáre supplícia : et qui dudùm in illis vicit attrocitátibus impietâtem, in nobis ipsa manu tua malæ cupiditátis súperet voluntâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justus justificêtur, et sanctus sanctificêtur *P.* Adhùc. Beátus, qui lavit stolam suam : ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándidâ veste, et non delêbo nomen ejus de libro vitæ. *P.* Adhùc. Beátus. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Justus justificêtur.

In Láudibus.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi : dat votum optánti, et benedícet annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Fólio* 86. *Reiterêtur Antíphona.* Thronum.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio Dómini mercêdem justi festinat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

Reiterêtur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine

A Allelúia, allelúia. ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia : Laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia. Justus si morte præoccupâtus. *Folio* 53.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Folio* 128.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nos grátia ipsíus, et per intercessiónem sanctæ Maríæ Vírginis et Genitrícis suæ, et per intercessiónem sancti *N.* Mártyris sui atque Pontíficis, nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiónem ómnium nostrórum peccatórum propítius, et pacem nobis donáre dignêtur. ℟. Præsta omnípotens Deus.

B Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum *N.* atque Pontíficem de hóstibus triumpháre fecisti; eódem intercedénte, rémove Ecclésiæ hostes ; in Ecclésia auge credéntes : illi virtûte assíduâ repellántur ; isti grátiâ indeféssâ multiplicéntur : ut tuam in Mártyre fortitúdinem advérsi séntiant, et favórem subjécti cognóscant.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Lauda. In psaltério, et cíthara dicam : Allelúia. *P.* In psaltério decem chordárum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* In psaltério decem chordárum. ℣. Glória, et honor. *P.* In psaltério decem chordárum.

C *Benedíctio.* Patrocínio sancti sui *N.* Mártyris. *Fol.* 119.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio. Lauda.* Ad annuntiándum manè.

Orátio. Manè Dómine orátio nostra. *Fol.* 153.

SEQUUNTUR ALII VESPERTINI UNIUS MARTYRIS SIMPLICIS NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, *P.* Dómine, lumen sémitis meis. ℣. Voluntária oris mei cómproba Deus : et judícia tua doce me. *P.* Dómine, et lumen sémitis meis.

Sonus. Bénedic ánima mea Dóminum : qui sanat
D omnes languóres tuos ; *P.* Et de intéritu vitam tuam. Allelúia. ℣. Qui corónat te in miseratióne et misericórdiâ : renovábit sicut áquilæ juventûtem tuam. *P.* Et de intéritu.

Antíphona. Benè nuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna, *P.* Ecce lábia mea non prohíbui : Dómine, tu cognovísti. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi. *P.* Ecce lábia mea. ℣. Glória et honor. *P.* Ecce lábia mea.

Lauda. Beátus vir. Allelúia. *P.* Qui implêvit, Allelúia [CLXI] desidérium suum Allelúia. ℣. Benignus vir qui miserêtur et cómmodat, dispónit sermónes suos in judício : quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Qui implêvit. Allelúia. ℣. Glória, et honor. *P.* Desidérium suum. Allelúia.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Fol.* 146.

Capítula. Grátias tibi ágimus, omnípotens Deus, in quo nóvitèr ostendúntur spei fructus, quibus promérendi fidúciam tam fortíssimi Mártyris tui *N.* præstâtur infatigábilis intercéssus: quò invíctus Christi tui miles offícii sui non immemor, qui trádidit ánimam suam pro Christo, non cesset preces offérre pro pópulo Christiáno.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Mártyri suo *N.* patiéndi cóntulit votum, patiéntiam nobis tríbuat contra omnes inlécebras vitiórum: ℟. Amen. Et qui illi donávit, perácta passióne, corónam; nobis cónferat, perácto luctámine mundi, gáudia promíssa. ℟. Amen. Ut qui hac die tanti Mártyris solémnia celebrâtis, cum eódem post tránsitum conlocáti, in cœléstibus sédibus gaudeátis. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Benefécit Dóminus cum ánima ejus. *P.* Et apéruit illi jánuam fidei. Allelúia, allelúia. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabúntur gressus ejus. *P.* Et apéruit illi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apéruit.

Orátio. Præsta nobis, omnípotens Deus; ut beátus *N.* Martyr tuus assíduum det patrocínium: ut ejus quoque præclárum ássequi mereámur exémplum; et sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequámur C fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antiphona. Laudábit lingua mea justítias tuas, Deus meus. *Psalmus* L.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas: et exúltent lábia nostra præcónio veritátis: ut non dissolvántur vanilóquio falsitátis: Sicque tibi confiténdo, remíssis crimínibus in te exultémus: ut in congregatióne justórum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiámur herédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. 1. Iste homo in certámine fortis factus D est; *P.* Et à persequéntibus liberátus est: quóniam perseverávit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* Et à persequéntibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et à persequéntibus.

Orátio. Præsta nobis omnípotens Deus. *Ut hic suprà.*

Antiphona. 2. Ecce intélliget puer meus, excélsus erit et sublímis; *P.* Et ego suscípiam eum. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: et bráchium meum confortábit eum. *P.* Et ego. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ego.

Orátio. Fac nos, Dómine, beáti *N.* Martyris tui sequi pedes: ut ejus muníti suffrágio, respuámus A falácias dæmonum; cujus instrúcti patrocínio, videámus bona Dómini in regióne vivórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ecce servus meus suscípiam eum: *P.* Eléctus meus complácuit sibi in illo ánima mea. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. *P.* Eléctus meus. ℣. Glória, et honor. *P.* Complácuit sibi.

Orátio. Ætérnum nomen virtútis tuæ, omnípotens Deus, orámus: ut nos Mártyris tui *N.* et ómnium Sanctórum méritis sócios fide pares, devotióne strénuos, passióne consímiles; et in resurrectione felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Per.

℟. Justus si morte præoccupátus fúerit, *P.* Anima B ejus in refrigério erit. ℣. In memória ætérna erit justus: obaudítu malo non timébit. *P.* Anima ejus. ℣. Glória, et honor. *P.* Anima ejus.

In Láudibus.

Antiphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Fol.* 86. *P.* Thronum glóriæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Dat votum optánti.

[CLXII] *Ad Benedíctus. Antiphona.* Benedíctio Dómini in mercédem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi Dómine allelúia, allelúia, super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus.* 148.

Prophetia. Justus si morte præoccupátus. *Fol.* 53.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *fol.* 155. *Capítula.* Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum. *Lauda.* In psaltério, et cíthará. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui Mártyri suo. *Fol.* 191.

INCIPIT OFFICIUM

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM MARTYRUM.

SEX CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: *P.* Miséricors, et miserátor, et justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justórum, et præparávit iter Sanctórum. *P.* Miséricors.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis, Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: et æstimáta est malítia éxitus illórum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antiphona. Viri justi, germináte sicut rosæ gérminant sub umbra montis; *P.* Et quasi lílium odórem suavitátis habéte. ℣. Gaudéte justi in Dómino:

rectos decet collaudátio. *P.* Et quasi lilium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lilium.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctórum requîram, dicit Dóminus: *P.* Et habitàbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et habitàbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et habitàbo.

Hymnus.

Sanctórum méritis inclyta gáudia
Pangàmus sócii, géstaque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit:
Ipsum nam stérili flore per áridum
Sprevère pénitùs, tèque secúti sunt,
Rex Christe bone cœlitùs.

Hi pro te fúrias, atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævàque vérbera:
Cessit his lácerans fórtitèr úngula
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens benè cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine láureis
Ditántur benè fúlgidis.

Te summa Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nobísque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Mariæ Virginis, et Genitrícis suæ, et per intercessiónem sanctórum Mártyrum suórum. *NN.* nobis remissiónem peccatórum, et pacem propítius donàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison, Kyrie, eléison.

Capítula. Christe, qui es Dei Patris indeficiens lumen, tibi hoc diéi vergéntis occiduo, et adveniéntis primórdio, in commemoratiónem sanctórum Mártyrum tuórum *NN.* votívas fúndimus preces; fidélitèr exorántes: ut iisdem suffragántibus, famulórum tuórum concórdes, et pacíficas oratiónes ad vocem sacrificii vespertíni hymnis oblátas et cánticis, miséricors et placàtus acceptáre dignèris.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Méritis Sanctórum suórum *NN.* divína píetas benedictiónem nobis impértiat. ℟. Amen. Preces nostras propitiàtus exáudiat. ℟. Amen. Ita sua occúrrat nobis in véniam, et mortem nostram commóveat in vitam. ℟. Amen.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum; *P.* Laus et jocúnditas apprehéndet [CLXIII]

A eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore. *P.* Laus et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus et jocúnditas.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et sicut beatissimis sanctis tuis *N. N.* digna præmia reddis: in nostris parce, et miserère peccátis: ut absolúti de prætéritis, mereàmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per.

In nómine Dómini.

SEQUUNTUR MATUTINI DE SANCTIS, VEL PLURIMORUM MARTYRUM PRÆCIPUIS, VEL SOLEMNIBUS.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutàris tui: spíritu
B principáli confirma nos Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam salutàris tui, quam amísimus iníquè geréndo, et prætermísimus negligéndo: Tu ad eam nos révoca, et eam nobis restáura: ut peccàto expúlso, succédat justítia: et, mœstítiâ repúlsâ, adsit lætítia: Da, quæsumus, hanc jocunditàtem, ut pervenire mereàmur ad ætérnam salùtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dómini: *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justórum à Dómino Deo est: in témpore opportúno, et in témpore tribulatiónis. *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Glória, et honor. *P.* Et delecténtur.

C *Orátio.* Meménto nostri, Dómine. *Ut hic suprà.*

Antíphona. Qui persequebántur justos, dimersísti, Dómine, in profúndum; *P.* Et in colúmna nubis dux eórum fuísti. ℣. Quia tu Dómine suàvis, et mitis; et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *P.* Et in colúmna. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in colúmna nubis.

Orátio. Gáudium nostrum, et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens. fac nos, quæsumus, plácidâ tibi Sanctórum sorte gaudère: et illic laudes tuas rectórum múnere pérpetim decantàre. ℟. Amen.

Antíphona. Propè timéntes Deum, salutàre ipsius, et super sanctos suos, *P.* Et in eos qui convertúntur
D ad ipsum. ℣. Fidèlis Dóminus in ómnibus verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et in eos. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in eos.

Orátio. Beatissimórum Mártyrum *N. N.* præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quórum in hoc sæculo gloriósum celebràmus triúmphum, eórum in ætérnum précibus adjuvèmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui certàmen habuérunt pro fide, inimicus in eis potestàtem non habèbit: quia clamavérunt unà voce, dicéntes: *P.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, excélsus, Sanctus, et immortàlis, miserère nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumeràre nullus póterat: et clamábant voce magnâ,

dicéntes : ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium* Sancti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum Júdicum (*Cap.* 5).

Qui sponté obtulístis de Israël ánimas vestras ad perículum, * benedícite Dóminum.

Audíte reges, percípite áuribus príncipes : * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, et psallam Dómino Deo Israël.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * et transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlíque ac nubes stillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * et Sinaï à fácie Dómini Dei Israël.

In diêbus Samgar fílii Anath, in diêbus Jahel, quievérunt sémitæ : * et ingrediebántur per eas, ambulavérunt per calles dévios.

Cessavérunt fortes in Israël, et quievérunt : * donèc súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israël.

Nova bella elègit Dóminus, * et portas hóstium ipse subvértit

Clypeus et hasta si apparúerint in quadragínta míllibus Israël. * Cor meum díligit príncipes Israël :

Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, * benedícite Dóminum.

Qui ascénditis super niténtes ásinos, et sedêtis in judício, et ambulâtis in via, * loquímini. Ubi collísi sunt currus hóstium, et suffocâtus est exércitus,

[CLXIV] Ibi narréntur justítiæ Dómini * et cleméntia in fortes Israël.

Tunc descéndit pópulus Dómini ad portas, * et obtínuit principâtum.

Surge, surge Débbora, surge, surge, lóquere cánticum : * surge Barac, et apprehénde captívos tuos, fili Abínoëm

Salvátæ sunt relíquiæ pópuli, * Dóminus in fórtibus dimicâvit.

Ex Ephraïm delebo eos in Amalec, * et post eum Bénjamin

In pópulos tuos, o Amalec : de Machir príncipes descendérunt, * et de Zábulon qui exércitum dúcerent ad belländum.

Duces Issachar fuêre cum Débbora, et Barach vestígia sunt secúti, * qui quasi in præceps ac in bárathrum se discrímini dedit :

Diviso contra se Ruben, * magnanimórum repérta conténtio est.

Quarè hábitas inter duos términos, * ut áudias síbilos gregum ?

Gath trans Jordânem quiescêbat, * et Dan vacâbat návibus :

Aser habitâbit in líttore maris, * et in pórtibus morabâtur.

Zábulon verò et Néphtalim obtulérunt ánimas suas morti * in regióne Cane.

A Venérunt reges et pugnavérunt, pugnavérunt reges Chánaan in Thanach juxta aquas Magéddo, * et tamen nihil tulérunt prædántes.

De cœlo dimicâtum est contra eos : stellæ manéntes in órdine et cursu suo, advérsùs Sísaram pugnavérunt.

Torrens Cison traxit cadávera eórum, * torrens Cádumim, torrens Cison :

Concúlca ánimam robustórum : * úngulæ equórum cecidérunt, fugiéntibus ímpetum, et per præceps rugiéntibus fortíssimis hóstium.

Maledícite terræ Meroz, dixit Angelus Dómini : * maledícite habitatóribus ejus, quia non venérunt in auxílium Dómini, in adjutórium fortissimórum ejus.

B Benedícta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi,* benedicâtur in tabernáculo suo.

Aquam peténti lac dedit, * et in phíala príncipum óbtulit bútyrum.

Sinístram manum misit ad clavum, et déxteram ad fabrórum málleos, * percussítque Sísaram quærens in cápite vúlneris locum, et tempus válidè pérforans.

Inter pedes ejus ruit : defécit, et mórtuus est : * ante pedes illíus volvêbatur, et jacêbat exánimis et miserâbilis.

Per fenéstram respíciens, ululâbat mater; * et de cœnáculo loquebâtur, dicens :

Cur morántur régredi currus ejus ? * Quarè tardavérunt pedes quadrigárum illíus ?

C Una sapiéntior cæteris uxóribus ejus, * hæc sócrui verba respóndit :

Fórsitan nunc dívidet spólia, * et pulchérrima feminárum elígitur ei :

Vestes quoquè diversórum colórum Sísaræ tradéntur in prædam, * et supéllex vária ad ornánda colla congerúntur.

Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine : * qui autem te díligunt, sicut sol in ortu respléndens, ita rútilent.

Glória, et honor Patri.

P. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti, et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

D *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Reiterêtur Antíphona Sancti.

Sonus. Salus justórum à Dómino est : et salvâbit eos Allelúia, allelúia ; ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvâbit eos. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Justi in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideò suscepérunt regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini : quóniam déxterâ suâ teges

eos, et bráchio suo deféndit illos. Tunc stabunt justi A in magna constántia advérsùs eos qui se angùstiavérunt, et qui abstulérunt labóres illórum. Vidéntes turbabúntur terróre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salùtis, dicéntes inter se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spirítûs geméntes : Hi sunt quos aliquándò habúimus in risu, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabàmus insániam, et finem illórum sinè honóre : quómodò computáti sunt ínter filios Dei, et ínter sanctos sors illórum invénta est. ℟. Amen.

[CLXV] *Hymnus.*

Laudes sanctórum Mártyrum,
Quos sacra fecit pássio
Christi confórmes glóriæ,
Puris canàmus córdibus :
Quos de futúris præmiis
Secúros cœli milites,
Nec mundi movit vánitas,
Nec terror fregit ímpius.
Non tenebrósi cárceres,
Onus cervícis férreum,
Non mánicæ, vel compédes
Méntium mutárunt gáudia.
Ætérni fontis étiam
Semel rigáti póculo,
Sitim præséntis témporis
Refrigeràbat Spíritus.
Negáto pane fórtius,
Non famem sentit sánctitas;
Quos pascit verbo sólito
Fide bibébant úberes.
Cordis probáto róbore,
Velántes tot moléstias
Agon suscêpit públicus
Vitam peténtes Mártyres.
Sic Sancti, quos non frégerant
Carcer, fames, et víncula,
Alacres in supplícia
Mundi vicérunt Príncipem.
Suum factórem Dóminum
Christum secúti Mártyres,
Post ignes, cruces, gládios,
Ætérnis florent præmiis.
D o Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus. *fol.* CLXII.

Capítula. Deus, qui in ómnium Sanctórum protectióne mirábilis, hunc diem præcipuórum Mártyrum tuórum *N.N.* consecràsti : quæsumus poténtiam tuam : et da Ecclésiæ tuæ cathólicæ de tantis gaudère princípibus : ut illórum sequi mereàmur piâ devotióne doctrínam; qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt : et qui tibi de tuo múnere placuérunt, eórum précibus adjúti, mereàmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularentur : Allelúia; *P.* Cùm exaudiret oratiónes eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberàvit eos. *P.* Cùm exaudiret. ℣. Glória. *P.* Cùm exaudiret.

Benedíctio. Méritis sanctórum. *fol.* CLXII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. *fol.* CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM

QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

B *Sonus.* Gaudéte justi in Dómino : rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordàrum psállite Deo. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, *P.* Et velut germen olivæ per totam noctem. ℣. Beàta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; pópulus, quem elêgit in hereditàtem sibi. *P.* Et velut. ℣. Glória, et honor. *P.* Et velut.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde : *P.* Quóniam ipsi Deum vidébunt. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in C omni témpore. *P.* Quóniam ipsi. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus. Sanctórum méritis. *Supplicátio.* Orémus. *fol.* CLXII.

Capítula. Deus, Sanctórum ómnium gloriósa, et copiósa misericórdia, exáudi súpplicem tibi plebem, per sanctórum Mártyrum tuórum *N.N.* à te suffrágia postulántem : rege nos per altérnas témporum vices, et dispares diérum, ac nóctium successiónes pari protectióne custódi : ut adjúti sanctórum præcipuórum Mártyrum tuórum *N.N.* précibus; qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus; noctem quoquè hanc plácidam tibi, animàrum, et córporum puritáte ducàmus.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

D *Benedíctio.* Sanctórum præcipuórum Mártyrum suórum *N.N.* nos Dóminus múniat patrocínio, et éxpiet à peccáto. ℟. Amen. Illórum nos effíciat suffragatióne felices; quorum [CLXVI] nunc sumus solemnitátibus obsequéntes. ℟. Amen. Et cum illis páritèr mereàmur íngredi cælum; quorum nunc in terra celebràmus triúmphum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Deus, qui sanctórum Mártyrum tuórum *N.N.* méritis agnósceris esse mirábilis : esto placábilis excéssibus nostris, et auxiliàtor in ómnibus opportúnis : sitque honor virtûtis tuæ, quòd glorificas sanctos, et grátia, quòd justíficas ímpios. ℟. Amen.

Per.

In nómine Domini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutàris tui : et spíritu principáli confirma nos Dómine. *Psalmus* L. *Reiterètur.* Da nobis.

Orátio. Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Sanctis tuis, Dómine magna erat lux; *P.* Eò quòd ignem uréntem, colúmnam lucis habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebàtur ad eos. *P.* Eò quòd. ℣. Glória, et honor. *P.* Eò quòd.

Orátio. Deus, qui Sanctórum. *Ut hic suprà.*

Dóminus sit. ℟. Et cum

Antiphona 2. Quanta malignàtus est inimicus in sanctis tuis. Et gloriáti sunt omnes qui te odérunt, in médio átrii tui. *P.* Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eórum in fine. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum : in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. *P.* Et gloriáti sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Eleva manum.

Orátio. Deus, qui virtùtem Sanctis, et sanctimóniæ ornaménta lárgiris : hanc Ecclesiam honóres Martyribus tuis *N.N.* exhibéntem, sanctitàtis per órna insígnibus : ut qui gloriántur victóres triúmpho extàre Mártyres, sic ætérnis Sanctórum tuórum felicitátibus copuléntur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Sancti tui Dómine. *P.* Quasi oves exultavérunt, glorificántes te : ℣. Quia liberásti eos. *P.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltabúntur. *P.* Quasi. ℣. Glória, etc. *P.* Quia liberásti.

Orátio. Sanctos tuos, Dómine, Martyres *N.N.* virtùte tuæ déxteræ fultos, invícto agône certásse recólimus; undè eórum memórias venerâmur páritèr et orâmus : ut sicut illústres eos tui nóminis conféssio præbuit, ita nostri sedulitàte obséquii, dignéntur júgiter nobis adésse patróni. ℟. Amen.

Per.

℟. Beáti, qui habent partem in prima resurrectiòne : in eis secúnda mors non habêbit potestàtem. ℣. Beáti, qui persecutiònem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *P.* In eis secúnda mors. ℣. Glória, et honor. *Reiterètur Responsórium.* Beáti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes sancti in manu Dei sunt : et qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsius.

Cánticum Deuteronómii. (*Cap.* XXXIII).

Dóminus de Sina venit, * et de Seir ortus est nobis :

Appáruit de monte Pharan, * et cum eo sanctórum míllia.

In déxtera ejus ígnea lex. * Diléxit pópulos.

Omnes sancti in manu ejus sunt : * et qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsius.

A Legem præcépit nobis Móyses, * hereditàtem multitúdinis Jacob.

Erit apud rectíssimum rex, * congregàtis princípibus pópuli cum tríbubus Israël.

Vivat Ruben, et non moriàtur, * et sit parvus in número.

Audi Dómine vocem Judæ, * et ad pópulum suum intróduc eum :

Manus ejus pugnavérunt pro eo, * et adjùtor illius contra adversários ejus erit.

Perféctio tua, et doctrina tua * Levi viro sancto tuo,

Quem probásti in tentatiône, * et judicásti ad aquas contradictiónis.

Qui dixit patri suo, et matri : Néscio vos; * et B frátribus suis : Ignóro illos : et nesciérunt fílios suos.

Hi custodiérunt elóquium tuum, et præcéptum servavérunt, * judícia tua ò Jacob, et legem tuam ò Israël :

Ponent thymiama in furóre tuo, et holocáustum super altàre tuum.

Bénedic Dómine fortitúdini ejus, * et ópera mánuum illius súscipe.

Pércute dorsa inimicórum ejus : * et qui odérunt eum, non consúrgant.

Amantíssimus Dómini Bénjamin habitábit confidentèr in eo : * et quasi in thálamo totà die morábitur, inter húmeros illius requiéscet.

[CLXVII.] Benedicat Dóminus terram Joseph, * de C pomis cœli, et rore, atque abysso subjacénte. De pomis frúctuum solis ac lunæ.

Vértice antiquórum móntium, de pomis collórum æternórum : * et de frúctibus terræ, et plenitúdine ejus.

Benedíctio illius qui appárùit in rubo, véniat super caput Joseph, * et super vérticem nazaræi inter fratres suos.

Quasi primogénita tauri pulchritùdo ejus, córnua rhinocerótis córnua ipsius : * in ipsis ventilábit gentes usquè ad términos terræ :

Hæ sunt multitúdines Ephraim, * et hæc míllia Manásse.

Lætàre Zábulon in éxitu tuo, * et Issachar in tabernáculo tuo.

D Pópulos ad montem vocábunt : * ibi immolábunt víctimas justítiæ.

Qui inundatiònem maris quasi lac sugent, * et thesáuros abscónditos arenárum.

Benedíctus ille in latitúdine Gad : * quasi leo requiévit, cepit bráchium ac vérticem.

Et vidit principàtum suum, quòd in parte doctórum esset repósitus :

Qui fuit cum princípibus pópuli, * et fecit justítias Dómini, et judícium suum cum Israël.

Dan cátulus leónis, * fluet lárgitèr de Basan.

Néphtalim abundántià perfruétur, et plenus erit benedictiòne Dómini : * mare et merídiem possidébit.

Benedictus in filiis Aser, * sit placens in frátribus A
suis,

Tingat in óleo pedem suum : * ferrum et æs calceaméntum ejus.

Sicut dies juventûtis tuæ, * ita et senéctus tua.

Non est álius ut Deus fortíssimus : * accénsor cœli auxiliâtor tuus.

Magnificéntiæ ejus discurrunt nubes, habitácula ejus sursùm, * et subtèr bráchia sempitérna : ejiciet à facie tua inimícum, dicétque : Contérere.

Habitâbit Israël confidéntèr, et solus : * óculi Jacob in terra fruménti et vini, cœlíque caligâbunt rorè.

Beâtus tu Israël : * quis símilis tibi pópule, qui salvâris à Dómino?

Scutum auxílii tui : * et gládius glóriæ tuæ. B

Negâbunt te inimíci tui, * et tu eórum colla calcâbis.

P. Et qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrina ipsius. Glória, et honor.

P. Et qui appropínquant.

Orátio. Venisse te Dóminum cum Sanctórum míllibus, et ventûrum Prophetârum vaticíniis audiéntes, expóscimus : ut, qui te ad redemptiónem mundi venísse jam crédimus, ventûrum quoquè ad judícium, purgâtis córdibus præstolêmur : ut, quia in manu tua Sanctórum multitûdo consístit, in remédio pietâtis tuæ réditus à te peccántium cumulêtur : quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satiêmur sempèr doctrínâ intimæ visiónis. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6.

Sonus. Via justórum régia facta est Allelúia. Iter sanctórum præparâtum est. Allelúia, allelúia, allelúia, ℣. Hic est cívitas, et salvátio justórum. Pone murum, et juxtà murum congregatiónes Sanctórum. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget D
illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et æstimâta est malítia éxitus illórum ; et ab itinere justo abiérunt in extermínium : et quod à nobis est iter extermínii : illi autem sunt in pace. Et si coràm homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitâte plena est. In paucis vexâti, et in multis benè disponéntur : quóniam Deus tentâvit illos, et invênit eos dignos se. Tanquàm aurum in fornâce probâvit illos, et quasi holocáusti hóstiam accêpit illos, et in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justi, et tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnâbit illórum Dóminus in perpétuum.

℟. Amen.

Hymnus.

Rex gloriôse Mártyrum,
Coróna confiténtium ;
Qui respuéntes térrea
Perdûcis ad Cœléstia.
Aurem benígnam prótinùs
Appóne nostris vócibus :
Trophéa sacra pángimus :
Ignósce quod delínquimus.
[CLXVIII] Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo confessóribus :
Tu vince nostra crimina,
Donándo indulgéntiam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXII.

Capítula. Deus, qui beatórum tuórum *N.N.* Mártyrum solícitus custos, et amplíficus remunerâtor exístis : hanc plebem nostram agónibus congaudéntem, inténde clemens, et da síngulis quod poscunt, qui Sanctis tribuísti de hoste triúmphum : ut quos per carnis mortem tibi placuísse meminimus, patrónos apud te sempèr strénuos habeâmus.

Pater noster. Liberâti. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beâti, qui custódiunt judícium, C
et fáciunt justítiam in omni témpore. *P.* Laus. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus.

Benedictio. Sanctórum præcipuórum. *fol.* CLXV. In nómine.

Commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum. *Orátio.* Manè Domine. *fol.* CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM
DUARUM CAPPARUM VEL NOVEM LECTIONUM.
Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sonus. Allelúia. Justi in perpétuum vivent Allelúia, ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sanctórum ossa germinâbunt de loco suo ; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda florébunt. ℣. Plantâti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et nómina. ℣. Glória. *P.* Et nómina.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocâbant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : *P.* In colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitâtibus eórum liberâvit eos. *P.* In colúmna. ℣. Glória, etc. *P.* In colúmna.

Hymnus. Sanctórum méritis.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXII.

Capítula. Sancte Dómine, in cujus honóre Mártyrum tuórum *N.N.* piâ confessióne lætâmur. orâmus te, et quæsumus; ut qui propter David servum tuum

Christi tui fáciem non avértis, propter nos fámulos tuos, Sanctórum Mártyrum tuórum *N.N.* suffrágia non retárdes

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vos Dóminus intercéssu sanctórum Mártyrum suórum *N.N.*, et déxterâ suâ protéctos custodíre dignétur. ℟. Amen. Líberet vos eórum méritis à cunctis vitæ præséntis illécebris; et grátiam Sancti Spíritûs infúndat in córdibus vestris. ℟. Amen. Auferat à vobis omnes máculas delictórum; et perdúcat vos ad splendórem ómnium Sanctórum suórum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur Allelúia. *P.* Cùm exaudíret oratiónes eórum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Cùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Cùm.

Orátio. Confiténtes tibi, Dómine, in ómnibus opéribus tuis, te benedícent in Sanctis: Te quæsumus, ut nos Mártyrum tuórum *N.N.* intercessióne sanctífices, et perfectióne corónes. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Ad Matutinum.

Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctórum: et magno clamóre dicébant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvábit eos Dóminus, et liberâbit eos: qui speravérunt in eo. *P.* Et magno clamóre. ℣. Glória, et honor. *P.* Salus Deo nostro.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine. *Quære retrò hic in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Floréte Sancti sicut rosa plantáta super aquas, *P.* Et quasi lílium date odórem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et quasi lílium. ℣ Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

[CLXIX] *Orátio.* Exultátio sanctórum tuórum *N. N.* Mártyrum, Dómine Deus Sancte, quæsumus, te requiréntes, et invocántes exáudi; et hæc nobis múnere pietâtis attríbue: ut dùm litâmus triumphis Mártyrum, salvémur suffrágiis Sanctórum. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Fílius Dei lætâtus est super justos; et in paradíso delitiárum constítuit illos. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cum tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberávit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in.

Orátio. Rédime, Dómine, in te sperántium ánimas nostras: et quia servos tuos nos esse confídimus, Amicórum tuórum suffrágiis commendâmur: nec unquam eórum auxílio deserâmur; quorum nunc te précibus annúere felicitér gratulâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operati
A sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitâte sua. *P.* Et fortes, ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.* Sancti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Gloriósus Dóminus in Sanctis, gloriósus, et mirábilis.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* LXXXIII.

Antíphona. Gloriósus Dóminus in Sanctis ejus.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Antíphona. Sancti et húmiles corde.

Sonus. Via justórum facta est, allelúia: Iter Sanctórum
B præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hic est cívitas, et salvátio justórum. Pone murum, et juxta murum congregatiónes Sanctórum. Iter Sanctórum præparâtum est. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

P. Iter Sanctórum præparâtum est. Allelúia.

Prophetia. Justórum ánimæ.

Hymnus. Rex gloriôse.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem.

Capítula. Deus, qui beatórum Mártyrum.

Benedíctio. Benedícat vos Dóminus. *fólio* CLXV, LXVI, LXVII, LXVIII.

In nómine Dómini.

C *Fiat commemorátio. Antíphona.* Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. *fol.* CLIX.

INCIPIT HISTORIA

UNIUS CONFESSORIS PONTIFICIS PRÆCIPUI.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiónem, et decórem induísti: *P.* Amíctus sicut lumen vestiméntum. ℣. Conféssio et spes in conspéctu ejus: sánctitas et magnificéntia in sanctitâte ejus. *P.* Amíctus sicut lumen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: narrâbo mirabília tua. Allelúia. ℣. Lætâbor et exul-
D tâbo in te Dómine: psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: *P.* In consílio justórum, et congregatióne. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo. *P.* In consílio. ℣. Glória, et honor. *P.* In consílio.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex Allelúia: *P.* Et collaudâbo Deum salvatórem meum. Allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo. *P.* Et collaudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et collaudâbo.

Hymnus.

Summe Conféssor, sacer, et sacérdos,
Témporum metas rota torquet anni;
Tempus est nobis tibi consecrátum
Pángere festum.

Præsul insígnis, meritísque clare,
Te sacra Cleri, populíque turba
Corde prostráti, pietáte multá
Vérnula Patrem.

Vota cunctórum rélegas in aula
Regis ætérni: fóveas utrúmque
Ordinem; cujus pius extitísti
Pastor in urbe.

Quéstubus cunctis réferunt geméntes;
Gestis culpárum, lachrymísque pandunt
[CLXX] Péssimæ mentis, animæque nigræ
Crímina dira.

Dignáque pœna révocat in ora
Nostra, cùm dira míseros perúrget
Péndere mundo, variánte facta
Cœlitùs irâ.

Tu procùl casus próhibe tonántis;
Pelle peccáta, ténua furórem:
Pestis et morbus, pétimus, recédant,
Sóspite cive.

Móribus cultis moderáre vitam,
Conférque sudam, placidámque mentem:
Corda virtútum mediténtur alma
Múnera Christi.

Sancte, tu præbe, quótiens rogáris,
Prófluos fructus, pluviásque largas:
Crédimus, cuncta, Dómino favénte,
Te dare posse.

Crédimus Christum prétium labórum,
Præmium justum stúdiis dedisse;
A quibus per artus étiam solútos
Morte, beáris.

Glóriam Christo pátulo canámus
Ore præstánti sibi serviénti;
Tantá qui pollet Deitáte simplex,
Trinus et Unus. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ vírginis et genitrícis suæ, et sancti *N.* Episcopi et Confessóris, nobis salútem ánimæ, et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propítius donáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Tu Patérnæ Divinitátis consors, et Unigéniti connéxe Sancte Spíritus, tuam quæsumus, in hæc sacrifícia vespertína appóne cleméntiam: Ut plebs, quæ tuum honórat Confessórem, famulántér te quæsumus, séntiat in benefíciis largitórem, et sua quisque vota se obtinuísse congáudeat; dùm Confessóris sui atque Pontíficis *N.* recúrsis festivitátibus célebrat Natálem.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

A *Benedíctio.* Per intervéntum beatíssimi Antístitis et Confessóris sui *N.* benedíctio Dómini largíssima véniat super vos. ℟. Amen. Orationíbus vestris accómmodet aurem, et petitiónum vestrárum propitius exáudiat precem. ℟. Amen. Viam salútis, ipso intercedénte, in hujus vitæ cursu præambulémus; ut ad culmen regni cœléstis omnes illæsi perveniámus. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia, *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantátum est. *P.* Quasi sálices. ℣. Glória, et honor. *P.* Juxta.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici *N.* dedísti, ut caro ejus requiésceret, et pro nóminis confessióne corónam justítiæ
B cónsequi posset: da nobis míseris, ut qui confessiónis méritum non habémus, ejus précibus et méritis vindíctam scélerum evadámus: et sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptióne críminum líbera, spirítui pòst sociáta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniámus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine. *Fiat commemorátio.*

Antíphona. Véspere, manè, et merídie te laudámus Dómine.

Orátio. Dómine Deus omnípotens, qui véspere et manè et merídie unum diem vocári jussísti; et ut sol agnósceret occásum suum imperásti: áperi,
C quæsumus, ténebras córdium nostrórum; ut, te radiánte, cognoscámus te Deum verum et lumen ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Sequitur Matutinum unius præcipui confessoris et pontificis.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalm.* L.

Reiterétur Lábia mea Dómine.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra, annuntiándo justítias tuas: et exúltent lábia nostra præcónio veritátis, ut non dissolvántur vaniloquio falsitátis: Ut qui tibi confiténdo, remissis crimíni-
D bus, in te exultámus; in congregatióne justórum, sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiámur herédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. *P.* Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: nec dabis sanctum tuum vidére [CLXXI] corruptiónem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, et implébis me lætítiá cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usquè in finem: *P.* Quóniam non derelínques. ℣. Glória, et honor. *P.* Nec dabis sanctum tuum.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici *N.* dedísti, ut caro ejus requiésceret, et pro nóminis confessióne corónam justítiæ cónsequi posset: da nobis míseris, ut qui confessió-

nis méritum non habêmus, ejus précibus et méritis A vindíctam scélerum evadàmus: et sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptióne críminum líbera, spirítui pòst sociàta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniàmus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Custodísti corpus meum ab omni pollutióne: *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitàvit ætérnas. ℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: et dixi: Illúmina ténebras meas. *P.* Odor tuus Dómine. ℣. Glória, et honor. *P.* Odor tuus.

Orátio. Christe Jesu Dei Fílius, qui custodísti corpus beatíssimi Confessóris tui atque Pontíficis *N.* ab omni pollutióne; in quo odor tui múneris concupi- B scéntias excitàvit ætérnas: éxcita in nos talem charitàtis tuæ amórem, quo voluptátes superêmus carnàles; et sic vivàmus, ut non futúras veniàmus in pœnas: ut qui ultiónem merêmur proméritam; beatitúdinis regnum consequàmur intercessiónibus sanctis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Fácies tua tamquám aqua munda illuminábitur: *P.* Vultus autem tuus sicut lúcifer oriêtur à meridiánâ parte; germinàbit tibi vitam. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custódit te. *P.* Vultus. ℣. Glória. *P.* Vultus.

Orátio. Ætérne omnípotens Deus, qui sanctum Pontíficem et Confessórem tuum *N.*, cujus nunc C præsénti festivitàte gaudêmus, ità pro nomine tuo fórtitèr mundi fallácias repugnàre fecísti, ut nihil præsénti sæculo, tuo magno præférret amóri; nobis quoquè peccatóribus fámulis tuis, ejus concède précibus; ut nullis impedíti adversitátibus inimíci, ad te Dóminum properàre festinêmus invícti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

[CLXXI] *Responsórium.* Ecce Dómine in toto corde suo te solum Conféssor tuus *N.* confitétur et credit; dùm concéptum amórem tuæ fidei confiténdo narrat, et mirabília tua de toto corde pronúntiat; ut credéntes vitam habeàmus in illo, *P.* In quo ille per confessiónem méruit inveníre mercédem. ℣. Lætàre ergo, et exultàre nos fac in te júgitèr, et evidéntèr: ut in te habeàmus post discrímina réquiem. *P.* In D quo ille. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium* Ecce.

Orátio. Mirábilis in Sanctis tuis, Dómine virtûtum, exáudi súpplices tuos, et peccatóribus nobis beatíssimi Confessóris tui atque Pontíficis *N.* patrocínia largíre, et charitàtis perpétuæ ubertàtem attríbue. Ille corónam virtûtis méruit; nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum, et pacem perpétuæ charitàtis cónsequi mereàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitêbor tibi Domine. quia liberásti me à rugiéntibus, parátis ad escam, et de manu quæréntium ánimam meam.

Cánticum Ecclesiástici (cap. LI*).*

Confitêbor tibi Dómine Rex, * et collaudàbo te Deum salvatórem meum.

Confitêbor nómini tuo magno: * quóniam adjûtor et protéctor factus es mihi,

Et liberásti ánimam meam a perditióne, * et à láqueo linguæ iníquæ, et à lábiis operántium mendácium,

Et contra assisténtes factus es mihi adjûtor. * Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui

A rugiéntibus, parátis ad escam, * et de manu quæréntium ánimam, et de portis tribulatiónis quæ circúmdedit me:

A pressúra flammæ quæ circúmdedit me, * et in médio ignis non æstuávi:

De altitúdine ventris ínferi, et lingua iníqua, et à verbo mendácii, * à rege injusto, et à lingua injústa:

Laudàbit usque ad mortem ánima Dóminum, * et vita mea in inférno appropínquans erat in inférno deórsùm.

Circumdedérunt me úndiquè et non erat qui adjuvàret. * Respíciens eram ad adjutórium meum, et non erat.

[CLXXII] Memoràtus sum misericórdiæ tuæ Dómine, * et operatiónis tuæ, quæ à sæculo sunt:

Quóniam éruis sustinéntes te, * et líberas eos de mánibus géntium.

Exaltásti in terra habitatiónem meam, * et pro mórtuo defléndo deprecàtus sum.

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis, * et in témpore superbórum sine adjutório.

Laudàbo nomen tuum assíduè, * et collaudàbo eum in confessióne,

Exaudíta est orátio mea. * Liberásti ánimam meam

A perditióne, * et eripuísti me de témpore iníquo.

Proptéreà confitêbor, et laudem dicam tibi, * et benedícam nómini Dómini.

Cùm adhuc júnior sum, priúsquam errárem, * quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea.

Ante tempus postulàbam pro illa, * et usquè in novíssimo inquíram eam. Et défluì tamquam præcox uva,

Lætátum est cor meum in ea. * Ambulàvit pes meus iter rectum,

A juventûte mea investigàbam illam. * Inclinávi módicè aurem meam, et excépi illam.

Multum invéni mihimetípsi sapiéntiam, * multùm profécì in ea.

Dánti mihi sapiéntiam, dabo gloriam. * Consiliàtus enim ut fácerem illam: zelàtus sum, ut non confúndar.

Colluctàta est ánima mea in illa, * et in faciéndo eam confirmàtus sum.

Manus meas exténdi in altum, * et insipiéntiam A
ejus luxi.

Viam meam diréxi ad illam, * et in magnitúdinem invéni eam.

Posséди cum ipsa cor ab inítio : * propter hoc non relínquar.

Venter meus conturbâtus est quæréndo eam : * proptéreà possidêbo bonam possessiônem.

Dedit enim mihi Dóminus linguam mercêdem meam : * et in ipsa laudâbo eam.

Appropinquâte ad me indócti, * et congregâte vos in domum disciplínæ :

Quid adhuc retardâtis? et quid dícitis? * ánimæ vestræ sitiunt veheménter.

Apérui os meum, et locûtus sum : * comparâte vobis sine argénto, B

Et collum vestrum subjícite jugo, et suscípiat ánima vestra disciplínam : in próximo est enim invenîre eam.

Vidête óculis vestris, quóniam módicùm laborávi, * et invéni multam réquiem.

Assúmite disciplínam in multo número argénti, * et copiósum aurum possidête in ea.

Lætêtur ánima vestra in misericórdia ejus, * et non confundémini in laude ipsius.

Operámini opus vestrum ante tempus, * et dabit vobis mercêdem vestram in témpore suo.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine : quia liberásti, *ut suprà.*

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festinat. C

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sonus. In conspéctu Angelôrum psallam tibi Dómine Allelúia : ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram Allelúia : Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Reiterêtur Antíphona.* Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram. ℣. Glória, et honor. *P.* Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. *Ut suprà.*]

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (cap. XLII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus, suscípiam D
eum : eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedit spíritum meum, judícium super géntibus profert. Non clamâbit, neque accípiet persónam, neque audiêtur foris vox ejus. Cálamum quassâtum non cónteret, et lignum fúmigans non extínguet : in veritâte edûcet judícium. Non erit tristis, nec turbuléntus, donèc ponat in terra judícium : et legem ejus ínsulæ expectábunt. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus imménsa Trínitas,
Coróna confiténtium,
Et magna laus Mártyrum,
Sume preces fidélium.

Hujus sancti Pontíficis
Et Confessôris mérito
Præstes nobis solátia ;
Cunctâque purges nóxia :

Ut confiténtes érigas,
Et peccatóres rédimas,
Donándo indulgéntiam,
Et conferéndo grátiam.

Et ut vir hic conféssus est
Tuum nomen mortálibus ;
[CLXXIII] Ita devótis méntibus
Te fateâmur ómnibus.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *f.* CLXX.

Capítula. Christe Deus, qui per Apóstolum tuum oris confessiônem ad salûtem prodésse dixísti ; Confessôris tui atque Pontíficis *N.* précibus cónsule nostræ salúti : ut ea, quæ corde crédimus, ore autem proféssi fuérimus, à te exaudíri ócyùs mereâmur, quo jubénte, dicâmus :

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Germinábunt ossa tua.

Benedíctio. Per intervéntum beatíssimi. *fólio.* CLXX.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio.*

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam. *Orátio.* Manè Dómine orátio nostra. *fólio* CLIX.

INCIPIT OFFICIUM
UNIUS CONFESSORIS PRÆCIPUI NON PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiônem, et decôrem. *fólio* CLXII.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. In conspéctu Angelôrum psallam tibi Dómine Allelúia : Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine, quóniam exaudísti me : *P.* Et factus es mihi in salûtem. ℣. Deus cánticum novum cantâbo tibi : in psaltério decachórdo psallam tibi. *P.* Et factus es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor Dómino Allelúia *P.* Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor et exsultâbo in te Dómine : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Secúndùm justítiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et psallam. Allelúia.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini sacrâtus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódiè lætus méruit secrêta
Scándere cœli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit, et quiêtus ;

Vita dum præsens vegetâvit ejus
Córporis artus.
Ad sacrum cujus túmulum frequéntèr
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravâta,
Restituántur.
Undè nunc noster Chorus in honórem
Ipsius, hymnum canit hunc libéntèr;
Ut piis ejus méritis juvêmur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli résidens cacûmen
Totius mundi máchinam gubérnat
Trinus, et unus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Mariæ Vírginis et Genitrícis suæ, et sancti Confessóris sui *N.* nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Ætérne omnipotens Deus, à quo omne bonum exóritur, et melióri cursu progréditur: qui fidem róboras confessórum, præsta toleràntiam bonórum, dùm sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam Dómine póscimus; ut preces nostras dignántèr atténdas, et cleméntèr accípias, quas in honórem pláciti beatíssimi Confessóris tui *N.* adhibêmus: ut ejus interventu, cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitántèr obtíneant; et ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Confessórem suum *N.* se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur nos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟. Amen. [CLXXIV] Et qui in ore suo accépta sibi confessiónis cóntulit cántica, ipse confessiónem nostram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi Confessóris sui *N.* confiténdo, et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi sumus, mereâmur esse in cœlo. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt ossa. *fol.* CLXX.

Orátio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessóris tui *N.* veneratióne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: et sicut illi corónam sanctæ perfectiónis tribuísti; ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio. folio* 170.

Ad Matutinum.

Lábia mea Dómine. *Psalmus* L. *P.* Et os meum. *Orátio.* Laudet te Dómine. *fol.* CLXX.

Antiphona 1. Confitêbor tibi Dómine in vasis psal- A mórum: veritâtem tuam psallam tibi Deus meus. ℣. Gaudêbunt lábia mea dùm cantávero tibi: et ánima mea, quam redemísti. *P.* Veritâtem. ℣. Glória, et honor. *P.* Veritâtem tuam.

Orátio. Exémplis, ac méritis sanctíssimi Confessóris sui *N.* institúti, ætérno Regi, ac Patri Deo preces, fratres charíssimi, cum omni humilitâte fundâmus: ut sicut illum pro nostræ eruditiónis exémplo, diversârum colluctatiónum fecit exémpla subire; ita intercedéndi pro nobis apud pietâtis suæ cleméntiam ei tríbuat pleníssimam facultâtem. ℟. Amen.

Antiphona 2. Habêbis fidúciam, repósitâ tibi spe, et depósitus in terram secûrus dórmies: et requiésces, et non erit qui extérreat te. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdórmiet, qui cu- B stódit te. *P.* Secûrus dórmies. ℣. Glória et honor. *P.* Et requiésces.

Orátio. Inténtâ, fratres charíssimi, Dóminum oratióne poscâmus; ut hunc diem, quem sancti sui *N.* conféssio illústrat, triúmphum célebre nobis ac pósteris in rebus et actiónibus propitiâtus concédât: ut cujus veneratóres merêmur esse in sæculo, ejus méritis nostrórum cónsequi mereâmur véniam delictórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In pace dórmiam, et requiéscam: quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in consílio justórum, et congregatióne. *P.* Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam tu.

C *Orátio.* Tuam, clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessóris tui *N.* veneratióne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: et sicut illi corónam sanctæ perfectiónis tribuísti; ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce quómodò móritur justus, et nemo consíderat; et viri justi tollúntur, et nemo cónspicit corde; à fácie iniquitâtis sublâtus est justus: erit pax sepultúræ ejus. ℣. Justus, si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus in refrigério: erit pax. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce quómodò.

D *Orátio.* Confessóris tui beatíssimi *N.* ánnuâ recursióne, Dómine, memóriam solémnitèr recoléntes, supérnæ grátiæ aspersióne locupléta: ut cujus nunc festa devóto prosequúntur adnísu, ejus quoquè pérpetim cleménti regántur, et protegántur intúitu. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitêbor tibi Dómine. *fólio* CLXXI. *Cánticum.* Confitêbor tibi Dómine. *P.* Quia liberásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Et de manu.

Ad Benedíctus. Antiphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus. *fol.* 6. *P.* In mercédem justi. ℣. Glória, et honor. *P.* In mercédem justi. ℣. Benedicâmus Patrem. *P.* In mercêdem justi. *Sono.* In conspéctu Angelórum. *fol.* CLXXII.

A *Lauda*. Allelúia. Confessio ejus super cœlum et terram Allelúia : *P*. Exaltàvit cornu pópuli sui. Allelúia. ỹ. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* 148.

Antequam dicátur. Glória, et honor Patri. [CLXXV] *P*. Exaltàvit cornu. ỹ. Glória, et honor. *P*. Allelúia. Conféssio ejus. *Totum*.

Prophetia. Hæc dicit Dóminus. *Hymnus*. Deus imménsa. *fol*. CLXXII. *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem. *Capitula*. Ætérne omnípotens Deus. *fólio* CLXXI. *Laudà*. Germinàbunt ossa *fol*. 170. *Benedictio*. Christus Dóminus, qui beatíssimum. *fol*. CXXIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. *fol*. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS SIMPLICIS DUARUM CAPPARUM, VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiónem, et decórem. *Sonus*. Confitébor tibi Dómine. *fol*. CLXIX.

Antiphona. Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : *P*. Quóniam exaudisti verba oris mei. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ỹ. Deus meus es tu, confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltàbo te. *P*. Quia exaudisti. ỹ. Glória, et honor. *P*. In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitébor Dómino. *Hymnus*. Iste Conféssor. *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem. *fólio* CLXXIII.

Capitula. Gloriòse, ac misericors Dómine, qui beàto Confessóri tuo *N*. tibi nimis in ore suo confitéri dedisti; teque in médio Justórum, ejus confessióne laudári voluisti : idem Conféssor tuus in hoc vespertíno témpore cognóscis esse prolàtus : At tu Dómine, qui largitus es pro tui nóminis confessióne corónam; nobis quoquè peccatóribus misericórdiam, et confiténtibus delícta nostra, impetrándi quæ póscimus, præsta efficáciam.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol*. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui est Confessórum remunerátio, Confessóris sui *N*. suffrágio, nos sanctæ confessiónis magníficet dono; ℟. Amen. Ut tanti Confessóris sui verácitèr imitándo exémplum, ad cœléste mereàmur perveníre promíssum : ℟. Amen. Detque nobis se confiténdi votum, qui eidem confessiónis cóntulit præmium. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinàbunt. *fol*. CLXX.

Orátio. Deus Dèi Fílius, quem ille Conféssor tuus *N*. in toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corónam; da in ore nostro confessiónem, quæ nos expúrget à crímine : ut quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiàmus ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini

Fiat commemorátio.

Antiphona. Véspere, et mane.

Orátio. Dómine Deus. *fol*. CLXX.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea Dómine. *Psalm*. L.

Orátio. Laudet te, Dómine. *fol*. CLXX.

Antiphona. Confitébor tibi in pópulis Dómine : psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ỹ. O Dómine ego servus tuus : ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. P. Psalmum dicam. ỹ. Glória, et honor. *P*. Psalmum dicam.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Ut hic suprà*.

Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo : *P*. Et in médio multórum laudàbo eum. ỹ Quóniam
B ástitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. *P*. Et in médio. ỹ. Glória, et honor Patri. *P*. Et in médio.

Orátio. Beàtum satis, Dómine, *N*. Confessórem tuum esse fecisti : qui in toto corde suo tibi conféssus, in concilio Justórum, et congregatióne probátur esse conspícuus : Da ergo nos méritis ejúsdem, ut confessióne simplicióri mundári à crímine, et Sanctórum mereàmur congregatióni, et cœtibus interésse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. In pace dórmiam et requiéscam : *P*. Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituisti me. ỹ. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo :
C narràbo ómnia mirabília tua. *P*. Quóniam tu Dómine. ỹ. Glória, et honor. *P*. Quóniam tu Dómine.

Orátio. Deus, qui beatíssimi *N*. confessiónem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eum efficeres [CLXXVI] regni tui, quo in conspéctu Angelórum tibi psálleret; áccipe nunc per eum confessiónis nostræ votum, qui illum produxisti ad præmium : et qui illum per confessiónem voluisti esse beàtum, nos post lapsum in hoc mundo, demùm ad ætérnam coronándos pértrahas pátriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iste homo in professióne sua non est prævaricàtus; et in témpore oppressiónis suæ fidélis invéntus est : ídeo diléctus factus est à Dómino Deo suo.
D ỹ. Homo iste conservàvit legem Dei excélsi in angústia, et tentatióne. *P*. Fidélis invéntus est. ỹ. Glória, et honor. ℟. Iste homo.

Antiphona, ad Cánticum. Confitébor Dómine. *Cánticum*. Confitébor tibi Dómine. *Ad Benedictus*. *Antiphona*. Benedíctio Dómini. *Cánticum*. Benedictus es Cum sono. In conspéctu. *Et lauda*. Allelúia. Conféssio. *Psalm*. CXLVIII. *Prophetia*. Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus. *Hymnus*. Deus imménsa. *fol*. CLXXII. *Supplicátio*. Orêmus Redemptórem mundi. *Capitula*. Gloriòse, ac misericors. *Quære retrò fólio præcedénti*. *Lauda*. Germinàbunt ossa. *fol*. CLXX. *Benedictio*. Dóminus Jesus Christus. *Hic supra*. In nómine Dómini, etc.

INCIPIUNT HORÆ,

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM CONFESSORUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miseràtor, et justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justórum, et preparàvit iter Sanctórum. *P.* Misericors, et miseràtor, et justus Dóminus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Salus justórum à Dómino est : et salvàvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Qui speravérunt in Deum : *P.* Et salvàvit eos. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Juste, Confessórum ópes multa repósita apud te sunt. *P.* Dómine, ex propriis opéribus mercédem recípiunt. ℣. Justi verò inperpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eorum. ℣. Glória, et honor. *P.* Dómine, ex própriis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocàbant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebàtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberàvit eos. *P.* In colúmna nubis. ℣. Glória, et honor. *P.* In colúmna.

Hymnus. Sanctórum méritis, *fol.* CLXI.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut per grátiam ipius, et per intercessiónem sanctæ Mariæ Vírginis ejus genitrícis, et sanctórum confessórum suórum NN. nobis salútem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Deus, qui sanctórum Confessórum tuórum providéntiâ mirábili hunc diem solemnitàte consecrásti ; da Ecclésiæ tuæ Católicæ, quæsumus poténtiam tuam, de tantis gaudère princípibus ; ut illórum regi mereàmur piâ devotióne, doctrinaríque, qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt : ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eórum précibus adjúti mereàmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vos, omnípotens Deus sanctórum Confessórum suórum *NN.* grátia gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitem fidei, expectatiónem spei, et dulcédinem charitàtis ; ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, eórum festa celebrántes fieri étiam partícipes mereámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput sanctórum confessórum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore. *P.*

A Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus.

Orátio. Propitiàre, Dómine, supplicatiónibus nostris; et exémplo sanctórum Confessórum tuórum *N.N.* [CLXXVII.] flammam in nobis accénde charitàtis : et quorum nos jubes esse imitatóres, præsta esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antiphona. Véspere, et mané.

Orátio. Dómine Deus omnípotens. *fol.* CLXX.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutàris tui : et spíritu principáli confirma nos Dómine. *Psalmus* L.

B *Orátio.* Redde nobis lætítiam. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Hi sunt qui mortáles túnicas deposuérunt, et immortàlem vitam sumpsérunt : *P.* Modò coronántur, et accípiunt palmam ; ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : et benè patiéntes erunt, ut annúntient. *P.* Modò. ℣. Glória, et honor. *P.* Modò.

Orátio. Deus, exultátio et palma sanctórum Confessórum *NN.* exáudi nos súpplices tuos : et præsta, ut quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári, et conservári mereàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Venite ad me, omnes sancti mei,

C dicit Dóminus, Qui laboràtis, et oneráti estis, et ego refíciam vos. ℣. Venite filii, audite me : timórem Dómini docébo vos. *P.* Qui laboràtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui laboràtis.

Orátio. Propitiàre, Dómine. *Hic suprà.*

Antiphona 3. Venite benedícti patris mei, dicit Dóminus : Percípite regnum, quod vobis paràtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illuminámini : vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite.

Orátio. Beatissimórum memóriam Confessórum suórum honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecémur ; ut nos eórum oratiónibus circumsépti, eruàmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

D ℟. Viri sancti, vobis apértus est paradísus, plantàta est arbor vitæ, præparàta est abundántia, ædificàta est cívitas, invénta est réquies, perfécta est cháritas. Infírmitas à vobis extíncta est : dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, et quàm jocúndum, habitàre fratres in unum. *P.* Perfécta est cháritas. ℣. Glória, et honor. ℟. Viri sancti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Domine, qui te díligunt sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilent.

Cánticum. Qui sponté obtulístis. *f.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Via justórum facta est, Allelúia : iter Sanctórum præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hic est civitas, et salvâtio justórum : pone murum, et juxta murum congregatiônem Sanctórum. *P*. Iter Sanctórum. Psalmus CXLVIII

Prophetia. Justórum ánimæ in manu. *Hymnus*. Rex gloriôse Mártyrum. *fol*. CLXVII. *Supplicâtio*. Orêmus. *fol*. CLXII. *Capitula*. Deus, qui sanctórum Confessórum. *fol*. CLXXVI. *Lauda*. Gáudium sempitérnum. *Benedictio*. Benedicat vos omnipotens. *Quære in Vésperis præcedéntibus*.

INCIPIT OFFICIUM

PLURIMORUM EPISCOPORUM ET CONFESSORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctórum : *P*. Et in fines orbis terræ verba illórum. Allelúia. Allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quibus non audiántur voces eórum. *P*. Et in fines.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Isti sunt viri nomináti in virtûte. *P*. Doctóres pópuli, faciéntes judícium in doctrina sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P*. Doctóres pópuli. ℣. Glória, et honor. *P*. Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum. *P*. Disciplinâ, et sapiéntiâ replêvit illos Dóminus. Allelúia.

Lauda. Creâvit in illis grátiam spíritûs sui, et intelléctu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P*. Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor. *P*. Creâvit in illis.

[CLXXVIII] *Hymnus*. Rex gloriôse. *fol*. CLXVII

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos grátiâ ipsius, et per intercessiônem sanctórum Episcopórum et Confessórum nobis remissiônem peccatórum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison, ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Omnípotens Deus, qui diversitátes gratiârum in Ecclésia tua distríbuens, álios Martyriáli excelléntiâ cónsecras, álios grátiâ Confessiónis exórnas : da nobis, ut qui Confessórum tuórum *N.N.* hódiè solémnia celebrâmus, tibi placêre ex confessiône nostrórum áctuum mereâmur : ut rogatúri ea, quæ, Filio tuo docénte, didícimus, exaudiâmur, cùm clamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui justificatórum decôre, et pœniténtium confessiône indúitur; Confessórum suórum *N.N.* prece det vobis itâ per confessiônem malè gesta deflêre, ut justificatiônis fulgeâtis decôre. ℟. Amen. Quique se confiténtes justíficat, nos per pœniténtiam próvehat ad corônam; ℟. Amen. Ut qui nunc in Confessórum *N.N.* recordatiône et vota promíttis, et laménta, in retribu-

A tióne cum eis gáudia obtineâtis perpétua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini, auro fulgéntia Allelúia; *P*. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P*. Quia spontè. ℣. Glória, et honor. *P*. Quia.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor syderum, stela spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et Sanctórum erudítio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ suæ virgâ per sanctórum suórum *N. N.* intercessiônem assíduam : Sicque quod prædicavérunt spéndidè inluminâti, agéndo existâmus corde ; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audîvit) post óbitum ac-
B cedâmus indénnes, et à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per

In nómine Dómini.

Ad Matutinum. Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine. *fol*. CLXIII.

Antiphona 1. Ii sunt qui missi sunt per orbem terrârum, et prostavérunt se ante Agnum, *P*. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctórum cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exîvit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba illórum. *P*. Habéntes phíalas áureas. ℣. Glória, et honor. *P*. Habéntes.

Orátio. Beatissimórum Episcopórum memóriam,
C et sanctórum Cofessórum *NN.* toleràntiam honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur : ut nos eórum orationibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Beti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus es; *P*. Quibus à princípio præparâtum est regnum; quorum ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P*. Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P*. Quibus.

Orátio. Beáti verè Dómine, et nímio honóre digni sunt, quorum tu pósito esse dignâtus es; ídeóque interventu sanctórum tuórum *N. N.* et Sociórum,
D quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis Pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat : et post cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlesti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Lege tuam splendidé docuérunt; *P*. Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebitur in ætérnum in Hierúsalem. *P*. Quorum sunt óper[illegible] honor. *P*. Quorum.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Quære* [illegible] *præcedéntibus*.

℟. Sancti, qui in justitia erudiér[illegible]

gébunt sicut splendor firmaménti : P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitáte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus [CLXXIX] in charitáte non ficta, et eórum doctrínâ fulget Ecclésia, ut sol et luna. P. Et sicut. ℣. Glória, et honor. P. Et sicut.

Orátio. Christe Dei Filius, qui Sanctos tuos *NN.* præsciens, ante mundi constitutiónem eos éligis et in exémplum nostrum hic eos constítuis : fac ita nos sanctórum *N.N.* Episcopórum et Confessórum prædicaménto obediéntes exístere ; ut adoptiónem filiórum post nostrum óbitum mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui propria voluntâte obtulístis vos discrímini; benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *f.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti, et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcédentibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XLIV.)

℟. Deo grátias.

Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtûte, et prudéntiâ suâ præditi, nuntiántes in dignitâte prophetârum, et imperántes in præsénti sæculo, et virtûte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In pueritia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrántes laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi non fúerint : et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit : et cum sémine ipsórum persevérant bona, heréditas nepótum illórum, et in testaméntis stetit semen illórum ; et filii illórum propter illos : usquè in ætérnum manêbit semen eórum : et glória eórum non derelinquêtur. Córpora eórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum manêbit in generatiône et generatióne. Sapiéntiam ipsórum narrant pópuli, et laudem eórum núntiat Ecclésia. ℟. Amen.

Hymnus. Rex gloriôse Martyrum. *folio* CLXVII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *folio* CLXII. *Capítula.* Omnipotens [illegible]. Vos estis [illegible] Dóminus, [illegible]

dia matutína usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem ancillæ tuæ. P. Usquè ad noctem.

Sonus. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus, in sæcula ; P. Ut reddam vota mea de die in diem. Allelúia. ℣. Deduxísti me Dómine, quia factus es fidúcia mea : turris fortitúdinis à fácie inimíci. Habitâbo in sanctuário tuo Deus in sæcula. P. Ut reddam vota.

Antíphona. Osténde mihi fáciem tuam Sion, et vox tua in áuribus meis : dulcis est enim mihi vox tua, et fácies tua decóra. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere domum patris tui. P. Dulcis est. ℣. Glória, et honor. P. Dulcis est.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi auróra valdè rútilans ? Filia Sion, tota formósa et suâvis es. Pulchra ut luna, et elécta ut sol. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Tota formósa. ℣. Glória, et honor. P. Pulchra ut luna.

Lauda. Speciósa facta es, et suâvis in delíciis tuis : Allelúia. Pulchritûdo tua símilis est palmæ indesinéntis in plenitúdine claritâtis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et conlâuda Deum tuum Sion. P. Pulchritûdo. ℣. Glória et honor. P. Pulchritûdo tua.

Lauda. Spécie et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procêde, et regna, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter veritâtem et mansuetúdinem, et justítiam : et dedûcet te [CLXXX] mirabílitèr déxtera tua. P. Inténde, prósperè. ℣. Glória, et honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo ;
Vírginis festum cánimus, trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beâtâ
Sorte, dum gessit frágilem domâre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Indè nec mortem, nec amica mortis
Sæva pœnârum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrâtum
Scándere cœlum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vitia remíttens ;
Quo tibi puri resonêmus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque sempèr
Spíritus alme, Deus unus omni
Témpore sæcli.

Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptórem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem intemerátæ glorióssæ beatíssimæ Vírginis Maríæ genitrícis suæ, et sanctæ *N.* vírginis et martyris, nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissió-

nom peccatórum, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus, fructum promíttis sperâre centésimum; intercéssu vírginis tuæ nostrórum víncula solve peccatórum: ut qui cárneâ fragilitâte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam *N.* casto servâvit pudóre; castitâtis nos dono muníficet: ℟. Amen. Et qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fídei, nos suæ connéctat indissolúbili charitâti; ℟. Amen. Ut eam pro nobis apud se suffragatrícem admíttat, quam ipse sibi incorrúpto amôre assúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum in Cades Allelúia: et sicut olíva speciósa in campis. Allelúia. Sicit vitis fructificávi suavitâtem odóris, Allelúia, allelúia, allelúiâ. ℣. Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dómini sperâbo et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Sicut vitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui castimóniam diligis, et virginitâtem ampléctcris, sanctâ vírgine tuâ *N.* intercedénte pro nobis, nostris ignósce piáculis: et nobis ita in præsénti donum tríbue castitâtis, ut lætêmur in futúro cum Angelis sanctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, manè, et merídie. *Orátio.* Dómine Deus Omnípotens. *folio* CLXX.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis: sicque lingua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotióne laudet: atque ità præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur; ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dilectióne ætérnâ Dóminus diléxit te; proptéreà attráxit te ad misericórdiam. *P.* Adhuc ædificâvit te Dóminus Deus tuus, virgo Israël. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum; neque obdórmiet qui custódit Israël. *P.* Adhuc ædificâvit te. ℣. Glória, et honor. *P.* Adhuc ædificâvit te.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui et méritis beatíssimam *N.* dotâre jussísti, ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ [CLXXXI] efficerêtur; nec defíceret inquiréndo, donec potirêtur Martyrii præmio: præsta nobis ejus intercessióne; ut sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, et vicit; ità nos justi-

A tiæ sequáces effecti, pietâtis tuæ intúitu justificêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima mea, una es colúmba mea, *P.* Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Et mácula. ℣. Glória, et honor. *P.* Et mácula.

Orátio. Deus largítor divitiârum cœléstium, et mirábilis peráctor múnerum æternórum, qui beatíssimam *N.* in sæculo páuperem elegísti; sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti: paupertâtem spíritûs nos sequi semper attríbue, per quam possímus tuæ majestâti per ómnia complacêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Veni sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. *P.* Currâmus in odórem unguentórum
B tuórum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: nec obdórmiet qui custódit Israël. *P.* Currâmus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Currâmus.

Orátio. Christe Dómine, qui sacris virgínibus tantam tríbuis fortitúdinem, ut sæculum vincéntes et carnem, pro te mori festínant: intercéssu vírginis tuæ *N.* et mártyris, flammam in nos tuæ charitâtis accénde; ut nec titillatiónes nos carnis illíciant, nec sæculi blandiménta decípiant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Gaude fília Sion, dicit Dóminus: Spíritus meus, qui est in te, et verba mea quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui *P.* Usquè in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsa-
C lem Dóminum: lauda Deum tuum Sion. *P.* Usquè in. ℣. Glória, et honor. *P.* Gaude fília.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *Require retrò in superióribus Vésperis.*

In Láudibus

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, quia índuit me vestiméntum salutâris: et induméntum jocunditâtis circúmdedit me: tamquàm sponsam decorâvit me corónâ.

Cánticum Esaiæ (*Cap.* LXI, LXII). ℟. Deo grátias. Gaudens gaudêbo in Dómino, etc., *fol.* 81.

Repétitur Antíphona.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino de excélso in omni benedictióne et laude.

D *Cánticum.* Benedíctus es Dominc Deus patrum. *fol.* 6.

Sonus. Dóminus Deus cœli benedícat tibi: honor regni dábitur in manu tua, et adorábunt coram te filii multârum géntium. Allelúia. ℣. Audi fília Sion, quia exaltâta es, et fácies tua fulget in templo Dei: sol justítiæ ingréssu tuo oriêtur. Allelúia, allelúia

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (Cap. XXXI).

℟. Deo grátiàs.

Longè Dóminus appáruit mihi, et dixit: In charitâte perpétua diléxi te: ídeò attráxi te, miserans. Rursùm ædificâbo te, et ædificáberis virgo Israël: adhuc ornáberis tympanis tuis, et egrediêris in

choro psallentium. Adhuc plantàbis víneam in móntibus Samaríæ : plantábunt plantántes, et dónec tempus véniat, non vindemiábunt : quia erit dies, in qua clamábunt custódes in monte Ephraim : Súrgite, ascendàmus in Sion ad Dóminum Deum nostrum. Quia hæc dicit Dóminus : Exultàte in lætitia Jacob, et hinnite contra caput géntium : personàte, cánite, et dícite : Salva Dómine pópulum tuum, relíquias Israël. ℟. Amen. A

Hymnus. Vírginis Proles. *Supplicátio*. Orêmus. *Quære. fol.* CLXXX.

Capitula. Deus, qui Sanctos tuos únicà dilectióne compléctens, et gémínà ad te charitàte tendéntes sæculáribus evéllis ærúmnis; áccipe Ecclésiæ tuæ votíva congratulatióne obséquia : ut, qui dilectióne mémores Vírginis méritum prædicàmus honôrem; B proficiénte in nobis bonitàtis augménto, per charitàtem próximi, tuæ quoque mereàmur dilectíoni conuécti.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma, *fol.* CLXXX. *Benedicio*. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam *N*. *Quære in Matutínis præcedéntibus*.

[CLXXXII] In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Fiat commemorátio ut in fólio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM,

SIVE HISTORIA

PLURIMARUM VIRGINUM.

Ad Vésperas.

C

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dùm perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P*. Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtúte tua mare : contribulásti cápita dracónum super aquas. *P*. Tu fecísti.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum

Sonus. Allelúia. Justítià plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ *P*. Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, et laudábilis valdè in civitàte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilàtans exultatiónes univérsæ terræ. *P*. Propter judícia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

D

Antiphona. Ecce istæ religiósæ féminæ patiéntes, et castæ, curam domûs suæ geréntes : *P*. Nihil habéntes, et ómnia possidéntes. ℟. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. *P*. Curam domûs. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Nihil habéntes.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Fíliæ tuæ, Hierúsalem, in látere surgent. ℣. Tunc vidêbis, et afflues, *P*. Et dilatàbitur cor tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et colláuda Deum tuum Sion. *P*. Tunc vidêbis. ℣. Glória, et honor. *P*. Et dilatábitur.

Hymnus.

Jesu, corôna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quem sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decôrus glórià,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces ínsonant.
Te deprecàmur lárgiùs,
Nostris adáuge méntibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiônis vúlnera.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptorem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem intemerátæ, et gloriósæ, sempérque Vírginis Maríæ genitrícis ejus, et sanctàrum vírginum, et mártyrum suàrum *N.N.* nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eleison. ℟. Christe eleison. Kyrie eleison.

Capitula. Omnípotens sempitérne Deus, qui bonitàte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctàrum *N.N.* vírginum et mártyrum oratióni nostræ aurem tuæ pietàtis inclína; et contra invisíbilis hostis amaríssima tela tentatiónis, victrícia nobis fídei pórrige arma : ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitàte terràrum veræ fídei protectióne salvêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui vírgines suas *N.N.* casto sibi servâvit pudóre, castitàtis nos dono muníficet : ℟. Amen. Et qui illas subarrhàvit sibi ánnulo fídei, nos suæ connéctat indissolúbili charitàti : ℣. Amen. Ut eas pro nobis apud se suffragatríces admittat, quas sibi indisrúpto amóre assúmpsit sponsas. ℟. Amen.

Per

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem, et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P*. Et processérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Et processérunt.

Orátio. Adésto Dómine. *Quære infrà in istis Matutínis*.

Ad Matutinum

Da nobis lætítiam salutàris tui. *Psalmus* L. *Oratio*. Redde nobis lætítiam *Quære fólio* CLXIII.

[CLXXXIII] *Antiphona* 1. Ut colúmbæ mansuétæ plaudébant sibi alis suis, et gloriabántur in itínere suo : pópulus autem gaudébat gáudio magno in lætítia eárum. ℣. Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Et gloriabántur. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Pópulus autem.

Orátio. Gloriósè Rex Christe, cui Virgínitas flórida nitet; dùm sanctitáte perspícuos claríficas, et Vírgines beatitúdine claritátis gloríficas : dùm Vírgines te sequúntur, tibíque gloriósè martyrio conjungúntur : Te súpplices deprecámur, ut pietátis tuæ medélam impértias crimínibus ómnium, quorum non debétur glória meritórum; et quibus dígnitas non est ex mérito, ex indulgéntia pietátis Vírginum dona. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Offeréntur Regi vírgines post eam : próximæ ejus adducéntur nobis in lætítia et exultatióne. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne. ℣. Glória. *P.* Próximæ.

Orátio. Virga æquitátis, virga regni tui Dómine : ipsa nos córrigat, à plagáque éruat; atque eámdem correctiónem et íngerat pœná, et ínstruat disciplíná : Sit ergo nobis hæc virgínitas non perdítio, sed doctrina : fac et nos dilígere justítiam; et odíre iniquitátem : ac per spéciem tuam pulchritudinémque curréntes, dedúcat nos mirabilitèr déxtera tua; et mortificáto in nobis incentívæ libídinis ardóre, accínge lumbos nostros custódiá castitátis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Omnis glória fíliæ Regis ab intùs, Vírgines sequúntur eum : *P.* Ducéntur in lætítia et exultatióne : ducéntur in templo Regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : constítues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur in lætítia. ℣. Glória. *P.* Ducéntur

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietáte virtútum, sceptrum tuum perornétur disciplína officiórum : quodque ejus ornaméntis affígitur, separári ab ea nullátenus patiàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

℟. Símile est regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso óbviàm. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ℣. Médiá autem

A nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *P.* Et quæ parátæ. ℣. Glória, etc. *Reiterétur Responsórium.*

Orátio. Adésto, Dómine tibi supplicántibus; et invocántibus nomen sanctum tuum placátus inténde : atque intervéntu sanctárum vírginum *N. N.* eréctos nos, ac redémptos in sæculo gaudère concéde : ut cálicis permixtióne, cujus nos fusióne redémptos fatémur, ipsíus transformatióne ab hac ignobilitáte ad ætérnam glóriam perducámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

B *Ad Benedictus. Antíphona.* Benedicámus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedictus es Deus. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. Justítiá plena est. *Requíre retrò in Vésperis.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus.* 148.

Léctio libri Ecclesiástici (Cap. XXXIX).

℟. Deo grátias.

Audíte me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivum aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte. Floréte flores, quasi lílium, date odórem, et frondéte in grátiam, et conlaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus C suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, in cánticis labiórum, et cítharis, et sic dicétis in confessióne : Opera Dómini univérsa valdè bona. ℟. Amen.

Hymnus. Jesu, coróna Vírginum. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Requíre retrò in Vésperis.*

[CLXXXIV] *Capítula.* Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta; tribue nobis intercessióne sanctárum vírginum et mártyrum tuárum *N. N.* casto ore verba tua deprómere, et corde puríssimo judiciórum tuórum mandáta serváre : ut in te lætétur cópia redemptórum, qui es coróna justórum : tibi decantémus psalmum lætítiæ; cujus múnere perveniámus ad fructum justítiæ.

D Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus, qui vírgines. *Quære ut suprà.*

INCIPIT SANCTORALE.

[CLXXXV] DIE IX JANUARII.

IN SOLEMNITATE SANCTORUM JULIANI ET BASILISSÆ, VEL COMITUM EJUS.

Ad Vésperos.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Exortum est in ténebris. *Sono.* Justórum ánimæ. *Requíre in commúni. fol.* CLXII.

Antíphona. Isti sunt Sancti pleni innocéntiá, quos et virgínitas decorávit, *P.* Et Martyrii palma partícipes in regno Dei. ℣. Gaudéte justi in Dó-

mino : rectos decet collaudátio. *P.* Et Martyrii. ℣. A
Glória. *P.* Et Martyrii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Isti sunt Sancti, qui in isto sæculo non sunt pollúti : Vírgines enim sunt; *P.* Ideò lavérunt stolas suas, et dealbavérunt illas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : et quorum tecta sunt peccáta. *P.* Ideò. ℣. Glória. *P.* Ideò.

Hymnus.

Insígne festum Juliáni mártyris,
Quo cara stringens Vírginis consórtia,
Cœlos adéptus fit supérnus íncola :
Plebis dicátæ multitúdo pérsonet,
Fidésque plena singulórum núnciat.
Hic Juliánus sorte claro gérmine,
Civis togátæ urbis Antiochíæ,
Imbútus omni disciplínâ ártium,
Inlústre pignus únicum paréntibus,
Vitam gerêbat consecrâtam móribus.
Qui bis novénis ánnuis recúrsibus,
Spem cùm seréndæ prolis in se osténderet,
Adsunt paréntes : Jure nuptum súggerunt,
Quò liberórum casta procreátio
Avos perénni consecrâret nómine.
Sed ecce, Christi servus ad Deum fugit
Septèm diêbus, noctibúsque pérvigil :
Quid ipse dicat, quid velit, jam cónsulit.
Adest Deus, docet fidêlem sérvulum :
Jubens, salûtis áppetit connúbium.
Firmâtus idem grátiæ oráculis,
Surgit, paréntì lætior conséntiens :
Ex more virgo tunc puélla quæritur;
Mox Basilíssa sorte huic despónditur,
Decus decóri compar hic adjúngitur.
Adest et ipse nuptiárum jam dies :
Urbis vocâta multitúdo cónvenit :
Plebes vicínæ civitâtum cónfluunt;
Urbâna lætæ concinéntes cántica,
Amóre carnis perstrepéntes cymbala.
Sparsis sonórum músicis convéntibus,
Melos per omnem civitâtem pérsonat,
Cantu sonóra concrepábant órgana,
Lyræ strepéntes tinniébant chórdulæ,
Clavis platéæ perstrepébant cítharis.
Sed hæc Beâtus géstiens contémnere,
Mentem futúræ præparat victóriæ :
At ipse victor, tráditâ cum Vírgine,
Intrat sacrâtum jam thori cubículum,
Illic reclínes contuéntur mox Deum.
Sed prima Virgo dona sentit múnerum,
Quibus, beáto mox odóris néctare
Thoris refúsa, jam sacrâta horrésceret :
Hinc fundaménta contreméscunt léctuli,
Et luce clarâ innovántur cœlibes.
Fulgóre jam post hinc præeúnte lámpadum,
Rex Christus illis luce clarâ osténditur,
Chori Angelórum, vel sacrárum Vírginum
Visu salûtis intuéntur cérnuo;
Jam tunc fovéntur, tunc docéntur ámpliùs.
Hoc sacrosáncto provocáti múnere,
Jungúntur ambo junctiône spíritûs,
Et carnis actum nesciéntes lúbricum,
Tenent beâtum cœlibes connúbium,
Quo spirituáles próferant partus Deo.
Functis deindè prótinùs paréntibus,
Claro supérstites liberórum nómine,
[CLXXXVI] Fundos, domósque prædiórum dívidunt
Quibus virórum, virginúmque fúlgida
Dicánda Christo cónsecrant cœnóbia.
Sed palma florens Juliáni mártyris,
Decem virórum míllibus præténditur,
Iisdem patérno quos regêbat ámbitu.
Hinc et choréis Basilíssa Vírginum
B Stipâta floret grátiâ charísmatum.
Erat futúro Mártyri hoc próprium,
Cum sacrosáncta Basilíssa cónjuge;
Ut oris ejus igne tactus quíspiam,
Statim supérnam consecûtus grâtiam,
Terréna linquens, stríngeret cœléstia.
Sic sic docéntes Plébium frequéntiam,
Sic multa Christo consecrántes míllia,
Duæ lucérnæ candelábro impósitæ,
Luceni seréno claritâtis lúmine,
Fulgent perénni gratiárum lámpade.
Hinc, Basilíssâ commonénte vírgines,
Colúmna lucis éminens appáruit,
Styli beâtam scriptiônem præferens,
C Quæ deputâtam Vírginum frequéntiam,
Deo placénte, prædicâret fúlgidam.
Sui precátus Virgo vota óbtinens,
Præmíttit omnes jam locándas Vírgines
Cœléstis aulæ in beáto sídere,
Quas ipse claro fine mortis ádsequens,
Oratióni incúbans, defúngitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, et potéstas ínclyta :
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

Hymnus.

Jam passiônis inchoándæ glória
D Fidem beáti Juliáni próvocat,
Quam Marciânus nuntiâtam non ferens,
Omnes fidéles, Mártyrum sacríchoros
Flammis perúri per satéllem præcipit.
Ast Juliánum, quem rebéllem pértulit,
Jubet stupéndis verberári fústibus :
Sed unus ex his cæsor ausu péstifer,
Sacrâta diris membra tundens íctibus,
Carens océlli ultus est mox lúmine;
Quem Juliânus carne, corde illúminans,
Christo futûrum præparâbat Mártyrem :
Ast ipse tractus per platéas dúcitur,
Torquéndus omni sævitâtum póndere,
Pœnísque duris vulnerándus ácritèr.
Jam turbuléntu Præsidâlis óptio

Manus meas extendi in altum, * et insipiéntiam A ejus luxi.

Viam meam diréxi ad illam, * et in magnitúdinem invéni eam.

Posséди cum ipsa cor ab inítio : * propter hoc non relínquar.

Venter meus conturbàtus est quæréndo eam : * proptéreà possidèbo bonam possessiónem.

Dedit enim mihi Dóminus linguam mercédem meam : * et in ipsa laudàbo eam.

Appropinquàte ad me indócti, * et congregàte vos in domum disciplínæ :

Quid adhuc retardàtis? et quid dícitis? * ánimæ vestræ sitiunt veheménter.

Apérui os meum, et locùtus sum : * comparàte vobis sine argénto, B

Et collum vestrum subjícite jugo, et suscípiat ánima vestra disciplínam : in próximo est enim inveníre eam.

Vidète óculis vestris, quóniam módicùm laborávi, * et invéni multam réquiem.

Assúmite disciplínam in multo número argénti, * et copiósum aurum possidète in ea.

Lætètur ánima vestra in misericórdia ejus, * et non confundémini in laude ipsius.

Operámini opus vestrum ante tempus, * et dabit vobis mercèdem vestram in témpore suo.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine : quia liberásti, *ut suprà.*

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctio Dómini in C mercèdem justi festinat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sonus. In conspéctu Angelórum psallam tibi Dómine Allelúia : ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, et confitèbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram Allelúia : Exaltàvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Reiterètur Antiphona.* Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram. ℣. Glória, et honor. *P.* Exaltàvit cornu pópuli sui. Allelúia. *Ut suprà.*]

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (cap. XLII).

℟. Deo grátias. D

Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus, suscípiam eum : eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea ; dedit spíritum meum, judícium super géntibus profert. Non clamàbit, neque accípiet persónam, neque audiètur foris vox ejus. Cálamum quassàtum non cónteret, et lignum fúmigans non extínguet : in veritàte edùcet judícium. Non erit tristis, nec turbuléntus, donèc ponat in terra judícium : et legem ejus ínsulæ expectàbunt. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus imménsa Trínitas,
Coróna confiténtium,
Et magna laus Mártyrum,
Sume preces fidélium.
Hujus sancti Pontíficis
Et Confessóris mérito
Præstes nobis solátia ;
Cunctàque purges nóxia :
Ut confiténtes érigas,
Et peccatóres rédimas,
Donándo indulgéntiam,
Et conferéndo grátiam.
Et ut vir hic conféssus est
Tuum nomen mortálibus ;
[CLXXIII] Ita devótis méntibus
Te fateàmur ómnibus.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem. *f.* CLXX.

Capítula. Christe Deus, qui per Apóstolum tuum oris confessiónem ad salùtem prodésse dixísti ; Confessóris tui atque Pontíficis *N.* précibus cónsule nostræ salùti : ut ea, quæ corde crédimus, ore autem profèssi fuérimus, à te exaudíri ócyùs mereàmur, quo jubénte, dicàmus :

Pater noster. A malo nos libera. *fol.* 10.

Dicat Présbyter. Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Germinàbunt ossa tua.

Benedictio. Per intervéntum beatíssimi. *fólio.* CLXX.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio.*

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam. *Orátio.* Manè Dómine orátio nostra. *fólio* CLIX.

INCIPIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS PRÆCIPUI NON PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessionem, et decórem. *fólio* CLXIX.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. In conspéctu Angelórum psallam tibi Dómine Allelúia : Adoràbo ad templum sanctum tuum, et confitèbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine, quóniam exaudísti me : *P.* Et factus es mihi in salùtem. ℣. Deus cánticum novum cantàbo tibi : in psaltério decachórdo psallam tibi. *P.* Et factus es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitèbor Dómino Allelúia *P.* Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætàbor et exsultàbo in te Dómine : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Secúndùm justítiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et psallam. Allelúia.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini sacràtus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódiè lætus méruit secrèta
Scándere cœli.
Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit, et quiètus;

Vita dum præsens vegetâvit ejus
Córporis artus.
Ad sacrum cujus túmulum frequéntèr
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravâta,
Restituántur.
Undè nunc noster Chorus in honórem
Ipsius, hymnum canit hunc libéntèr;
Ut piis ejus méritis juvêmur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli résidens cacûmen
Totius mundi máchinam gubérnat
Trinus, et unus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis et Genitrícis suæ, et sancti Confessóris sui *N*. nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propitius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Ætérne omnípotens Deus, à quo omne bonum exóritur, et melióri cursu progréditur: qui fidem róboras confessórum, præsta toleràntiam bonórum, dùm sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam Dómine póscimus; ut preces nostras dignántèr atténdas, et cleméntèr accípias, quas in honórem pláciti beatíssimi Confessóris tui *N*. adhibêmus: ut ejus interventu, cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitántèr obtíneant; et ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Confessórem suum *N*. se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur nos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟. Amen. [CLXXIV] Et qui in ore suo accépta sibi confessiónis cóntulit cántica, ipse confessiónem nostram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi Confessóris sui *N*. confiténdo, et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi sumus, mereâmur esse in cœlo. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt ossa. *fol*. CLXX.

Orátio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessóris tui *N*. veneratióne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: et sicut illi corónam sanctæ perfectiónis tribuísti; ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio. folio* 170.

Ad Matutinum.

Lábia mea Dómine. *Psalmus* L. *P*. Et os meum. *Orátio*. Laudet te Dómine. *fol*. CLXX.

Antiphona 1. Confitêbor tibi Dómine in vasis psal- A mórum: veritâtem tuam psallam tibi Deus meus. ℣. Gaudébunt lábia mea dùm cantávero tibi: et ánima mea, quam redemísti. *P*. Veritâtem. ℣. Glória, et honor. *P*. Veritâtem tuam.

Orátio. Exémplis, ac méritis sanctíssimi Confessóris sui *N*. institúti, ætérno Regi, ac Patri Deo preces, fratres charíssimi, cum omni humilitâte fundâmus: ut sicut illum pro nostræ eruditiónis exémplo, diversârum colluctatiónum fecit exémpla subíre; ita intercedéndi pro nobis apud pietâtis suæ cleméntiam ei tríbuat pleníssimam facultâtem. ℟. Amen.

Antiphona 2. Habêbis fidúciam, repósitâ tibi spe, et depósitus in terram secûrus dórmies: et requiésces, et non erit qui extérreat te. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custódit te. B *P*. Secûrus dórmies. ℣. Glória et honor. *P*. Et requiésces.

Orátio. Inténtâ, fratres charíssimi, Dóminum oratióne poscâmus; ut hunc diem, quem sancti sui *N*. conféssio illústrat, triúmphum célebre nobis ac pósteris in rebus et actiónibus propitiâtus concédât: ut cujus veneratóres merêmur esse in sæculo, ejus méritis nostrórum cónsequi mereâmur véniam delictórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In pace dórmiam, et requiéscam: quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in consílio justórum, et congregatióne. *P*. Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, et honor. *P*. Quóniam tu.

C *Orátio*. Tuam, clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessóris tui *N*. veneratióne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: et sicut illi corónam sanctæ perfectiónis tribuísti; ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce quómodò móritur justus, et nemo consíderat; et viri justi tollúntur, et nemo cónspicit corde; à fácie iniquitâtis sublâtus est justus: erit pax sepultúræ ejus. ℣. Justus, si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus in refrigério: erit pax. ℣. Glória, et honor. *P*. Ecce quómodò.

D *Orátio*. Confessóris tui beatíssimi *N*. ánnuâ recursióne, Dómine, memóriam solémnitèr recoléntes, supérnæ grátiæ aspersióne locupléta: ut cujus nunc festa devóto prosequúntur adnísu, ejus quoquè pérpetim cleménti regántur, et protegántur intúitu. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitêbor tibi Dómine. *fólio* CLXXI. *Cánticum*. Confitêbor tibi Dómine. *P*. Quia liberásti. ℣. Glória, et honor. *P*. Et de manu.

Ad Benedíctus. Antiphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum*. Benedíctus. *fol*. 6. *P*. In mercédem justi. ℣. Glória, et honor. *P*. In mercédem justi. ℣. Benedicâmus Patrem. *P*. In mercédem justi. *Sono*. In conspéctu Angelórum. *fol*. CLXXII.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et A terram Allelúia : *P.* Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. ỳ. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* 148.

Antequam dicâtur. Glória, et honor Patri. [CLXXV] *P.* Exaltâvit cornu. ỳ. Glória, et honor. *P.* Allelúia. Conféssio ejus. *Totum.*

Prophetia. Hæc dicit Dóminus. *Hymnus.* Deus imménsa. *fol.* CLXXII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capitula.* Ætérne omnípotens Deus. *fólio* CLXXI. *Laudà.* Germinábunt ossa *fol.* 170. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssimum. *fol.* CXXIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorâtio. fol. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS SIMPLICIS DUARUM CAPPARUM, VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiónem, et decôrem. *Sonus.* Confitêbor tibi Dómine. *fol.* CLXIX.

Antiphona. Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : *P.* Quóniam exaudísti verba oris mei. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ỳ. Deus meus es tu, confitêbor tibi : Deus meus es tu, et exaltâbo te. *P.* Quia exaudísti. ỳ. Glória, et honor. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit. ñ. Et cum.

Lauda. Confitêbor Dómino. *Hymnus.* Iste Conféssor. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *fólio* CLXXIII.

Capitula. Glorióse, ac misericors Dómine, qui beáto Confessóri tuo *N.* tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio Justórum, ejus confessióne laudári voluísti : idem Conféssor tuus in hoc vespertíno témpore cognóscis esse prolâtus : At tu Dómine, qui largitus es pro tui nóminis confessióne corónam ; nobis quoquè peccatóribus misericórdiam, et confiténtibus delícta nostra, impetrándi quæ póscimus, præsta efficáciam.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui est Confessórum remunerátio, Confessóris sui *N.* suffrágio, nos sanctæ confessiónis magníficet dono ; ñ. Amen. Ut tanti Confessóris sui verácitèr imitándo exémplum, ad cœléste mereâmur perveníre promíssum : ñ. Amen. Detque nobis se confiténdi votum, qui eídem confessiónis cóntulit præmium. ñ. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt. *fol.* CLXX.

Orátio. Deus Dèi Fílius, quem ille Conféssor tuus *N.* in toto corde confèssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corónam; da in ore nostro confessiónem, quæ nos expúrget à crímine : ut quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiâmus ñ. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini

Fiat commemorátio.

Antiphona. Véspere, et mané.

Orátio. Dómine Deus. *fol.* CLXX.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea Dómine. *Psalm.* L.

Orátio. Laudet te, Dómine. *fol.* CLXX.

Antiphona. Confitêbor tibi in pópulis Dómine : psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ỳ. O Dómine ego servus tuus : ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. P. Psalmum dicam. ỳ. Glória, et honor. *P.* Psalmum dicam.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Ut hic suprà.*

Antiphona. Confitêbor Dómino nimis in ore meo : *P.* Et in médio multórum laudâbo eum. ỳ Quóniam B ástitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. *P.* Et in médio. ỳ. Glória, et honor Patri. *P.* Et in médio.

Orátio. Beâtum satis, Dómine, *N.* Confessórem tuum esse fecísti : qui in toto corde suo tibi conféssus, in concílio Justórum, et congregatióne probátur esse conspícuus : Da ergo nos méritis ejúsdem, ut confessióne simplicióri mundári à crímine, et Sanctórum mereâmur congregatióni, et cœtibus interésse. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. In pace dórmiam et requiéscam : *P.* Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ỳ. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : C narrâbo ómnia mirabília tua. *P.* Quóniam tu Dómine. ỳ. Glória, et honor. *P.* Quóniam tu Dómine.

Orátio. Deus, qui beatíssimi *N.* confessiónem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eum efficeres [CLXXVI] regni tui, quo in conspéctu Angelórum tibi psálleret; áccipe nunc per eum conféssiónis nostræ votum, qui illum produxísti ad præmium : et qui illum per confessiónem voluísti esse beâtum, nos post lapsum in hoc mundo, demùm ad ætérnam coronándos pértrahas pátriam. ñ. Amen.

Per misericórdiam.

ñ. Iste homo in professióne sua non est prævaricâtus; et in témpore oppressiónis suæ fidêlis invéntus est : ídeo diléctus factus est à Dómino Deo suo. D ỳ. Homo iste conservâvit legem Dei excélsi in angústia, et tentatióne. *P.* Fidêlis invéntus est. ỳ. Glória, et honor. ñ. Iste homo.

Antiphona, ad Cánticum. Confitêbor Dómine. *Cánticum.* Confitêbor tibi Dómine. *Ad Benedictus. Antiphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es Cum sono. In conspéctu. *Et lauda.* Allelúia. Conféssio. *Psalm.* CXLVIII. *Prophetia.* Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus. *Hymnus.* Deus imménsa. *fol.* CLXXII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Capitula.* Glorióse, ac misericors. *Quære retrò fólio præcedénti. Lauda.* Germinâbunt ossa. *fol.* CLXX. *Benedictio.* Dóminus Jesus Christus. *Hic supra.* In nómine Dómini, etc.

spéctu Dómini : *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus A autem justórum à Dómino : et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et delecténtur. ℣. Glória. *P.* Et delecténtur.

Orátio. Meménto nostri, Dómine; et sicut sanctis tuis Juliáno et Basilíssæ et Comítibus ejus martyrii digna præmia reddis; ita nostris parce et miserêre peccátis : ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Justi suscepérunt mortem, ut non confunderéntur, sed confortáti sunt, ut non prævaricárent testaméntum sanctum : *P.* Et loquebántur omnes propter regnum Dómini, et propter testaméntum patrum nostrórum. ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : et benè patiéntes erunt. B *P.* Et loquebántur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et loquebántur.

Orátio. Eccè, Dómine, clara est vox, quæ nos invítat ad convívium, vel ad gáudium Sanctórum, ubi epulántur omnes amíci tui : concêde nobis fámulis tuis, quæsumus, afféctum tuæ dilectiónis, qui nos ad supérna ádtrahat; atque intervéntu martyrum tuórum Juliáni et Cómitum ejus, supérno múnere conquisíti, per ipsos introdúci ad Sanctórum ætérna tabernácula mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradísus, plantâta est arbor vitæ, præparâta est abundántia, ædificâta est cívitas, invénta est réquies, *P.* Perfécta est C cháriotas, infírmitas à vobis extíncta est. Dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, et quàm jocúndum habitâre fratres in unum. *P.* Perfécta est. ℣. Glória, et honor. *P.* Perfécta est.

Orátio. Trínitas vera indivísa, Deus summe et une, et trine, qui per parvi témporis tribulatiônem, vel ad réquiem ætérnam ire promíttis; præsta nobis per intercéssum sanctórum Juliáni et Sociórum ejus mártyrum, ut spíritu ambulêmus, et desidéria carnis non perficiâmus; et sic paréntes nostros renuntiémus, ut à te non recedâmus : ut, dùm cháritas tua, quæ data est per Spíritum Sanctum, se in nostris diffúderit córdibus, tuis inhæréndo vestígiis, coronémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Laúdibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *Quære fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, Spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6. *Sono.* Via justórum facta est. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ in manu Dei sunt. *Quære fol.* CLXVII.

Hymnus.

Juliáni vita mártyris
Amóre Christi nóbilis
Excélsa mundi réspuens,
Arcem tenêre vult cœli.
Jubêtur à Paréntibus
Accípere conjúgium :
Nec patri fuit óbvius,
Nec Deo mente pérfidus.
Consúlto lucis Auctôre,
Jussa complêre súggerit :
Lætus pater indúcitur,
Basilissâque póscitur.
Jungúntur fide cómpares;
Agunt cœléstes núptias :
Sed illi cordis órgano
Rénibus uri póstulant.
Intrántes in cubículo
Odor rosârum infúnditur :
Conséntit virgo íntegrum
Servâre contubérnium.
Qui captus Antiochíæ
Sub Marciáno præside.
Torquêtur membris ómnibus,
Extínctum novat óculum.
Quo deprecánte, pérfida
Evérsa sunt et idôla.
[CXCI] Resúrgit Anastásius,
Convérsus est et Célsius.
Cupas implent incéndii,
Stuppâ, pice, et bitúmine :
Inlæsi et hinc éxeunt
Ac templa evérsa díluunt.
Adquírit Matrem Puer :
Fit Fílius Pater Matris :
Secúndæ Nativitâtis
Fílius Matrem regénerat.
Missus in Amphiteátro
Béstiis, pardus leo blandítur :
Et percússus indè vúlnere;
Raptus arce est in glória,
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclyto
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXXXVII.

D *Capitula.* Dómine Jesu Christe, qui Juliânum et Basilíssam ita grátiæ tuæ opibus præmuníisti, ut sic spirituâlis conjúgii cópulâ necteréntur, ne carnis commixtióne ullâtenùs misceréntur : tu nos ad eórum exémplum efficias castimóniæ sublímes, et in diligéndo te, fervôre Sancti Spirítûs coæquâles : et sicut illos effecísti tibi vasa mundíssima, sic carnâli in nobis voluptâte devíctâ, plúrimos exémplo eórum accéndas ad cœléstia regna.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *Quære fol.* CLXII.

Benedictio. Christus Dóminus, qui inter Juliânum. *Quære fol.* CLXXXVIII.

In nómine Dómini etc.

Sono. Via justórum facta est, Allelúia : iter Sanctórum præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hic est cívitas, et salvâtio justórum : pone murum, et juxta murum congregatiônem Sanctórum. *P.* Iter Sanctórum. Psalmus CXLVIII

Prophetia. Justórum ánimæ in manu. *Hymnus.* Rex gloriôse Mártyrum. *fol.* CLXVII. *Supplicâtio.* Orêmus. *fol.* CLXII. *Capitula.* Deus, qui sanctórum Confessórum. *fol.* CLXXVI. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Benedicat vos omnípotens. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

INCIPIT OFFICIUM

PLURIMORUM EPISCOPORUM ET CONFESSORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum. Allelúia. Allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in fines.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Isti sunt viri nomináti in virtûte. *P.* Doctóres pópuli, faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Doctóres pópuli. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum. *P.* Disciplinâ, et sapiéntiâ replêvit illos Dóminus. Allelúia.

Lauda. Creâvit in illis grátiam spíritûs sui, et intelléctu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor. *P.* Creâvit in illis.

[CLXXVIII] *Hymnus.* Rex gloriôse. *fol.* CLXVII

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos grátiâ ipsius, et per intercessiônem sanctórum Episcopórum et Confessórum nobis remissiônem peccatórum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison, ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Omnípotens Deus, qui diversitátes gratiârum in Ecclésia tua distríbuens, álios Martyriáli excellêntiâ cónsecras, álios grátiâ Confessiônis exórnas : da nobis, ut qui Confessórum tuórum *N.N.* hódiè solémnia celebrâmus, tibi placêre ex confessiône nostrórum áctuum mereâmur : ut rogatúri ea, quæ, Fílio tuo docénte, didícimus, exaudiâmur, cùm clamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui justificatórum decôre, et pœniténtium confessiône indúitur; Confessórum suórum *N.N.* prece det vobis ità per confessiônem malè gesta deflêre, ut justificatiônis fulgeâtis decôre. ℟. Amen. Quique se confiténtes justíficat, nos per pœniténtiam próvehat ad corônam; ℟. Amen. Ut qui nunc in Confessórum *N.N.* recordatiône et vota promíttis, et laménta, in retribu- A tiône cum eis gáudia obtineâtis perpétua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini, auro fulgéntia Allelúia; *P.* Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia spontè. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor syderum, stela spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et Sanctórum erudítio copiôsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ suæ virgâ per sanctórum suórum *N. N.* intercessiônem assíduam : Sicque quod prædicavérunt spéndidè inlumináti, agéndo existâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audîvit) post óbitum B accedâmus indémnes, et à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per

In nómine Dómini.

Ad Matutinum. Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Ii sunt qui missi sunt per orbem terrârum, et prostavérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctórum cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exîvit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes phíalas áureas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

C *Orátio.* Beatissimórum Episcopórum memóriam, et sanctórum Confessórum *NN.* tolerántiam honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur : ut nos eórum orationibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Beati, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est; *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum; quorum ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus.

Orátio. Beáti verè Dómine, et nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es; ídeóque intervéntu sanctórum tuórum *N. N.* et Sociórum, D quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis Pátriæ in nobis flagitiis usquequâque intérimat : et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlesti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Legem tuam spléndidè docuérunt; *P.* Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebitur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. *P.* Quorum sunt ópera. ℣. Glória, et honor. *P.* Quorum.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Sancti, qui in justitia erudiórunt multos, ful-

gébunt sicut splendor firmaménti : *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus [CLXXIX] in charitâte non ficta, et eôrum doctrínâ fulget Ecclésia, ut sol et luna. *P.* Et sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui Sanctos tuos *NN.* præsciens, ante mundi constitutiónem eos éligis et in exémplum nostrum hic eos constítuis : fac ita nos sanctórum *N.N.* Episcopórum et Confessórum prædicaménto obediéntes exístere ; ut adoptiónem filiórum post nostrum óbitum mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In Lâudibus.

Ad Cânticum. Antíphona. Qui propria voluntâte obtulístis vos discrímini; benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui sponté obtulístis. *f.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti, et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcédentibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XLIV.)

℟. Deo grátias.

Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ a sæculo. Domináutes in potestátibus suis, hómines magni virtûte, et prudéntiâ suâ prædíti, nuntiántes in dignitâte prophetârum, et imperántes in præsénti sæculo, et virtûte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In pueritia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cârmina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in lâudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrántes laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi non fúerint : et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit : et cum sémine ipsórum persevérant bona, heréditas nepótum illórum, et in testaméntis stetit semen illórum ; et filii illórum propter illos : usquè in ætérnum manêbit semen eórum : et glória eórum non derelinquêtur. Córpora eórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum manêbit in generatióne et generatióne. Sapiéntiam ipsórum narrant pópuli, et laudem eórum núntiat Ecclésia. ℟. Amen.

Hymnus. Rex gloriôse Martyrum. *folio* CLXVII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *folio* CLXII. *Capítula.* Omnípotens Deus, qui diversitâtes. *Lauda.* Vos estis vasa sancta Dómini. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui justificatórum. *fol.* CLXXVIII.

INCIPIT OFFICIUM
DE UNA VIRGINE PRÆCIPUA.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino, à custó-

A dia matutína usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem ancíllæ tuæ. *P.* Usquè ad noctem.

Sonus. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus, in sæcula ; *P.* Ut reddam vota mea de die in diem. Allelúia. ℣. Deduxísti me Dómine, quia factus es fidúcia mea : turris fortitúdinis à fácie inimíci. Habitâbo in sanctuário tuo Deus in sæcula. *P.* Ut reddam vota.

Antíphona. Osténde mihi fáciem tuam Sion, et vox tua in áuribus meis : dulcis est enim mihi vox tua, et fácies tua decóra. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et obliviscere domum patris tui. *P.* Dulcis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Dulcis est.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi auróra valdè rútilans ? Fília Sion, tota formósa

B et suâvis es. Pulchra ut luna, et elécta ut sol. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Tota formósa. ℣. Glória, et honor. *P.* Pulchra ut luna.

Lauda. Speciósa facta es, et suâvis in delíciis tuis : Allelúia. Pulchritûdo tua símilis est palmæ indesinéntis in plenitúdine claritâtis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et conlâuda Deum tuum Sion. *P.* Pulchritûdo. ℣. Glória et honor. *P.* Pulchritûdo tua.

Lauda. Spécie et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procéde, et regna, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter veritâtem et mansuetúdinem, et justítiam : et dedûcet te [CLXXX] mirabílitèr déxtera tua. *P.* Inténde, prósperè. ℣. Glória, et honor. *P.* Al-

C lelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo ;
Vírginis festum cánimus, trophæum,
Accipe votum.
Hæc tua Virgo dúplici beátâ
Sorte, dum gessit frágilem domâre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.
Indè nec mortem, nec amica mortis
Sæva pœnârum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrâtum
Scándere cœlum.
Hujus obténtu, Deus alme, nostris
D Parce jam culpis, vítia remíttens ;
Quo tibi puri resonêmus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus omni
Témpore sæcli.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptórem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem intemerátæ gloriósæ beatíssimæ Vírginis Maríæ genitrícis suæ, et sanctæ *N.* vírginis et mártyris, nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissió-

nem peccatórum, et pacem propitius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitulà. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitàtem servántibus, fructum promittis speràre centésimum; intercéssu vírginis tuæ nostrórum víncula solve peccatórum : ut qui cárneà fragilitàte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam *N.* casto servàvit pudóre; castitàtis nos dono muníficet : ℟. Amen. Et qui illam subarrhàvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili cha i- táti ; ℟. Amen. Ut eam pro nobis apud se suff·agatrícem admíttat, quam ipse sibi incorrúpto amóre assúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Sicut palma exaltàta sum in Cades Allelúia : et sicut olíva speciósa in campis. Allelúia. Sicit vitis fructificávi suavitàtem odóris, Allelúia, allelúia, allelúià. ℣. Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dómini speràbo et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Sicut vitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui castimóniam díligis, et virginitàtem amplécteris, sanctà vírgine tuà *N.* intercedénte pro nobis, nostris ignósce piáculis : et nobis ita in præsénti donum tríbue castitàtis, ut lætêmur in futúro cum Angelis sanctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antiphona. Véspere, manè, et merídie. *Orátio.* Dómine Deus Omnípotens. *folio* CLXX.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea Dómine apéries : et os meum annuntiàbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra præcónio veritàtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitàtis : sicque lingua nostra judícium veritàtis loquàtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimà devotióne laudet : atque ità præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur; ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dilectióne ætérnà Dóminus diléxit te; proptéreà attráxit te ad misericórdiam. *P.* Adhuc ædificàvit te Dóminus Deus tuus, virgo Israël. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum ; neque obdórmiet qui custódit Israël. *P.* Adhuc ædificàvit te. ℣. Glória, et honor. *P.* Adhuc ædificàvit te.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui et méritis beatíssimam *N.* dotàre jussísti, ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ [CLXXXI] efficerêtur; nec deficeret inquiréndo, donec potirêtur Martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessióne; ut sicut illa pro tuo nómine dimicàvit, et vicit ; ità nos justí-

A tiæ sequáces effecti, pietàtis tuæ intúitu justificémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Una es próxima mea, una es columba mea, *P.* Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Et mácula. ℣. Glória, et honor. *P.* Et mácula.

Orátio. Deus largítor divitiàrum cœléstium, et mirábilis peráctor múnerum æternórum, qui beatíssimam *N.* in sæculo páuperem elegísti ; sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti : paupertàtem spiritûs nos sequi sempèr attríbue, per quam possímus tuæ majestáti per ómnia complacère. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. 3. Veni sponsa à Líbano, veni à mon-
B tibus páscuæ. *P.* Curràmus in odórem unguentórum tuórum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : nec obdórmiet qui custódit Israël. *P.* Curràmus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Curràmus.

Orátio. Christe Dómine, qui sacris virgínibus tantum tríbuis fortitúdinem, ut sæculum vincéntes et carnem, pro te mori festínant : intercéssu vírginis tuæ *N.* et mártyris, flammam in nos tuæ charitàtis accénde ; ut nec titillatiónes nos carnis illíciant, nec sæculi blandiménta decípiant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Gaude filia Sion, dicit Dóminus : Spíritus meus, qui est in te, et verba mea quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui *P.* Usquè in sempitérnum. ℣. Lauda Hierús-
C lem Dóminum : lauda Deum tuum Sion. *P.* Usquè in. ℣. Glória, et honor. *P.* Gaude filia.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *Require retrò in superióribus Vésperis.*

In Láudibus

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, quia índuit me vestiméntum salutàris : et indumén tum jocunditàtis circúmdedit me : tamquàm sponsam decoràvit me corónà.

Cánticum Esaiæ (*Cap.* LXI, LXII). ℟. Deo grátias. Gaudens gaudêbo in Dómino, etc., *fol.* 81.

Repétitur Antiphona.

Ad Benedictus. Antiphona. Filia Sion, bénedic Dómino de excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dominc Deus patrum.
D *fol.* 6.

Sonus. Dóminus Deus cœli benedicat tibi : honor regni dábitur in manu tua, et adorábunt coram te filii multàrum géntium. Allelúia. ℣. Audi filia Sion, quia exaltàta es, et fácies tua fulget in templo Dei : sol justítiæ ingréssu tuo oriétur. Allelúia, allelúia

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia : laudàte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátiàs.

Longè Dóminus appáruit mihi, et dixit : In charitàte perpétua diléxi te : ídeò attráxi te, miserans. Rursùm ædificàbo te, et ædificáberis virgo Israël : adhuc ornáberis tympanis tuis, et egrediéris in

choro psalléntium. Adhuc plantâbis víneam in món- A tibus Samaríæ : plantábunt plantántes, et donèc tempus véniat, non vindemiábunt : quia erit dies, in qua clamábunt custódes in monte Ephraim : Súrgite, ascendâmus in Sion ad Dóminum Deum nostrum. Quia hæc dicit Dóminus : Exultâte in lætitia Jacob, et hinnite contra caput géntium : personâte, cánite, et dicite : Salva Dómine pópulum tuum, relíquias Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Vírginis Proles. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære. fol.* CLXXX.

Capitula. Deus, qui Sanctos tuos únicâ dilectióne complécteris, et gèminâ ad te charitâte tendéntes sæculáribus evéllis ærúmnis; áccipe Ecclésiæ tuæ votíva congratulatióne obséquia : ut, qui dilectióne mémores Vírginis méritum prædicâmus honórem ; B proficiénte in nobis bonitâtis augménto, per charitâtem próximi, tuæ quoque mereâmur dilectióni connécti.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma, *fol.* CLXXX. *Benedicio.* Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam *N. Quære in Matutínis præcedéntibus.*

[CLXXXII] In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Fiat commemorâtio ut in fólio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM,

SIVE HISTORIA

PLURIMARUM VIRGINUM. C

Ad Vésperas.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dùm perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare : contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum

Sonus. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ *P.* Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce istæ religiósæ féminæ patiéntes, et castæ, curam domûs suæ geréntes : *P.* Nihil habéntes, et ómnia possidéntes. ℟. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. *P.* Curam domûs. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Nihil habéntes.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Fíliæ tuæ, Hierúsalem, in látere surgent. ℣. Tunc vidêbis, et afflues, *P.* Et dilatábitur cor tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et colláuda Deum tuum Sion. *P.* Tunc vidêbis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dilatábitur.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quem sola Virgo párturit ;
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decôrus glóriâ,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque laudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces ínsonant.
Te deprecâmur lárgiùs,
Nostris adáuge méntibus,
Nescire prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptorem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem intemerátæ, et gloriósæ, sempérque Vírginis Mariæ genitricis ejus, et sanctârum vírginum, et mártyrum suârum *N.N.* nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eleïson. ℟. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Capitula. Omnipotens sempitérne Deus, qui bonitâte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctârum *N.N.* vírginum et mártyrum oratióni nostræ aurem tuæ pietâtis inclína; et contra invisíbilis hostis amaríssima tela tentatiónis, victrícia nobis fidei pórrige arma : ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitâte terrârum veræ fidei protectióne salvêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui vírgines suas *N.N.* casto sibi servâvit pudóre, castitâtis nos dono munificet : ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit D sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti : ℣. Amen. Ut eas pro nobis apud se suffragatrices admittat, quas sibi indisrúpto amóre assúmpsit sponsas. ℟. Amen.

Per

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem, et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Et processérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et processérunt.

Orátio. Adésto Dómine. *Quære infrà in istis Matutinis.*

Ad Matutinum

Da nobis lætítiam salutáris tui. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis lætítiam *Quære fólio* CLXIII.

Ad Matutinum. A

Antiphona. Da nobis lætitiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis Dómine lætitiam. *folio* CLXIII.

Antiphona 1. Inlúxit in córdibus nostris Dóminus, qui dixit de ténebris lumen *P.* Splendéscere, ad illuminatiónem sciéntiæ claritâtis Dei, in fáciem Jesu Christi. ℣. Præoccupémus fáciem ejus in confessióne: et in psalmis jubilémus ei. *P.* Splendéscere. ℣. Glória, et honor. *P.* Splendéscere.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum vírginum Agnêtis et Emerentiánæ mártyrum inlucéscens, fecisti de ténebris lumen splendéscere: ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent illuminátæ per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis: ut calígine nostrórum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. B ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Nos omnes, revelátâ facie glóriam Dómini speculántes, in ejúsdem imáginem transformámur à claritâte in claritâtem, tanquàm Dómini spíritu. Non ambulâmus *P.* In astútia, neque adulterêmur verbum Dei, sed in manifestatióne veritâtis. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: benè psállite ei in jubilatióne. *P.* In astútia. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In astútia.

Orátio. Revelátâ fácie, tuam, Christe Dómine, glóriam speculántes, rogâmus, atque expóscimus, ut à claritâte spei in claritâtem illius perféctæ rei, mereâmur perféctiùs transformári: ut sicut hæ vír- C gines tuæ Agnes et Emerentiâna de virtûte passiônis in virtûtem æternitâtis proficiéntes, tanquam à claritâte in claritâtem translátæ sunt; itâ nos et in hac spe, qua consístimus, beátè vivâmus: et dùm de hac vita ad illam pervenérimus, tecum sinè fine regnêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Audíte me divíni fructus, et benedícite Dómino, *P.* Et confitémini illi in voce labiórum nostrórum, et dícite. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte, et psállite illi: narrâte ómnia mirabília ejus. *P.* Et confitémini illi. ℣. Glória et honor Patri. *P.* Et confitémini illi.

Orátio. Deus qui harum vírginum tuárum Agnêtis, etc. *Quære retrò in Vésperis de isto festo.* D

℟. Símile est regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt sponso in óbviàm. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias: et clausa est jánua. ℣. Médià nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exîte óbviàm ei. *P.* Et quæ parátæ erant. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et quæ parátæ.

Orátio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum lætítiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus: quò, dùm clamor factus fúerit, tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus, coronándi [CXCVII] adnumerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, et, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine sicut sol in ortu suo respléndens: ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël. *Cánticum* Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justítiâ est plena. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis *Prophetia.* Audîte me divíni fructus. *fol.* CLXXXIII.

Hymnus.

Necnon et ipsos prótegit ádvenas
Puro ac fidéli péctore súpplices;
Duplex coróna est præstita Mártyri
Intáctum ab omni crímine virginali
Mortis deindè glória líberæ.
Ajunt maritáli vix hábilem thoro
Primis in annis fore puéllulam
Christi caléntem fórtitèr impii
Jussis renisam: quóminùs idólis
Addícta, sacram desérerel fidem.
Tentâta binis nam priùs ártibus,
Nunc ore blandi júdicis inlici:
Nunc sæviéntis carníficis minis
Stabat feróci róbore pértinax;
Corpúsque duris excruciátibus
Ultrò offerêbat, non rénuens mori.
Tunc atrox tyránnus, si fácile est, ait,
Pœnam subáctis ferre dolóribus,
Et vita vilis spérnitur: at pudor ejus
Dicátæ virginitâtis impeténdus est.
Hanc in lupânar trádere públicum
Certum est: ad aram ni caput ápplicet,
Ac de Minérva jam véniam roget;
Quam virgo pergit témnere vírginem:
Omnis juvéntus írruet, et novum
Ludibriórum mancípium petet.
Haud (inquit Agnes) ímmemor est itâ
Christus suórum, perdat, ut áureum
Nobis pudórem? nos quoquè déserat?
Præstò est pudícis; nec pátitur sacræ
Integritâtis múnera póllui.
Ferro, ímpia sobóles, potes servire:
Non inquinâbis membra libídine.
Sic elocûtam publícitùs jubet,
Flexam in platéas sístere vírginem:
Stantem réfugit mœsta frequéntia
Avérsa vultus, ne petulántiùs
Quisquam veréndum conspíceret locum.
Inténdit unus, fortè procácitèr,
Os in puéllam, nec trépidat sacram
Spectâre formam lúmine lúbrico.
Gehennâlis ignis flámmis in modum
Vibrâtur ardens, atque óculos ferit:
Cœcus corúsco lúmine córruit,
Atque in platéæ púlvere pálpitat.
Tollunt sodáles semínecem solo,
Verbisque deflent exequiálibus:
Ibat triúmphans virgo, Deum Patrem
Christúmque sacro cármine cóncinens,

Quod sub profáni labe perículi
Castum lupânar nec violábile
Aspécta victrix virgínitas foret.
Sunt qui rogâtam retúlerint preces,
Fudisse Christo, rédderet ut reo
Lucem jacénti; tum ínvenit hálitum.
Vitæ innovâtum úsibus íntégris
Primum; sed Agnes hunc hábuit gradum :
Cœléstis aulæ mox álius datur.
Accénsus iram, nam furor íncitat,
Hostis cruéntus, vincor, ait, gemens :
Stringe ferrum miles, et éxere
Præcépta summi régia Príncipis.
Ut vidit Agnes, stare trucem virum :
Mucróne nudo, lætior hæc ait :
Exúlto talis quòd pótiùs venit,
Vesânus, atrox, túrbidus ármiger,
Quàm si venîret lánguidus ac tener,
Mollísque Ephœbus tinctus arómate,
Qui me pudóris fúnere pérderet.
Hic hic amâtor, jam fáteor, placet :
Ibo irruéntis gréssibus óbviàm,
Nec demorâbor vota caléntia,
Ferrum in papíllas omne recépero,
Pectúsque ádimet vim, gládii traham;
Sic nupta Christo transíliam poli :
Omnes ténebras, æthere célsior.
Ætérne Rector dívide jánuas
Cœli obserátas terrígenis priùs,
Ac te sequéntem, Christe, ánimam voca
Cum virgináli tunc Patris hóstia.
Sic fata, Christum vértice cérnuo
Supplex adôrat; vulnus ut ímminens
Cervix subîret prona parátiùs.
Ast ille tantam spem péragit manu.
Uno sub ictu, nam caput ámputat,
Sensum dolóris mors cita prævenit :
Exûtus indè spíritus émicat;
Libérque in auras éxilit, Angeli
Sepsêre eúntem trámite cándido.
Mirâtur orbem sub pédibus situm :
Spectat ténebras árdua súbditas;
Ridétque solis quod rota círcuit;
[CXCVII] Quod mundus omnis volvit et implicat;
Rerum quod atro túrbine vívitur,
Quod vana sæcli mobílitas rapit
Reges, tyránnos, impéria, et gradus,
Pompásque honôrum stultè tuméntium,
Argénti et auri vim rábidam sitim,
Cunctis petîtam per várium nefas,
Splendóre multo structa habitácula,
Illûsa pictæ vestis inánia,
Iráti, mortem, vota, perícula,
Nunc triste longum, nunc breve gáudium,
Livôris atri fumíficas faces,
Nigréscit undè spes hóminum et decus :
Et quod malôrum tétrius ómnium est,
Gentilitâtis sórdida núbila
Hæc calcat Agnes, ac pede procúlcat,

A Stans, et dracônis calce premens caput;
Terrêna mundi, qui ferus ómnia
Spargit venénis, mergit et ínferis.
Nunc virgináli perdómitus solo
Cristas Cérberi déprimit ígnei;
Nec victus audet tóllere vérticem :
Cingit corónis interéà Deus
Frontem duâbus Mártyris innubæ;
Una decémplex édita séxiès
Merces perénni lúmine cónficit;
Centênus extat fructus in áltera.
O virgo felix, ò nova glória
Castum vel ipsum redde fórnicem :
Purga jam corda propitiábili
Fulgóre, nostrum si jecur ímpleas,
B Nil non pudícum est, quàm pia víscera.
Dignèris almo vel pede tángere
Quæ tibi vota plebs pia dédicat;
Et à delíctis sérvulos éxpia,
Quos tua cernis gáudia psállere.
Sursùm voláto pérnici vólitans,
Mitte deórsùm gáudia pópulis,
Qui tui psallunt múnere cives,
Dans nobis cunctis vívere sæculis.
Sit Trinitáti glória únicæ,
Virtus, potéstas, summa poténtia;
Regnum reténtans, qui Deus unus est
Per cuncta sempèr sæcula sæc'ôrum.
Amen.

C *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Mutátis nomínibus. fol.* CLXXXII.

Capítula. Omnípotens Deus, qui bonitâte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctârum virginum Agnêtis et Emerentiânæ oratióni nostræ aurem tuæ pietâtis inclína; et contra invisíbilis hostis amaríssima tela, victrícia nobis protectiónis, ac fidélia pórrige arma : ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitâte terrârum veræ fidei protectióne salvêmur, piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem; *P.* Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætétur mons Sion, exúltent fíliæ Judæ, propter judícia D tua Dómine. *P.* Et processérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et processérunt.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírgines suas Agnêtem et Emerentiânam casto sibi servâvit pudóre, castitâtis nos dono muníficet : ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolubílitèr charitáti; ℟. Amen. Ut eas pro nobis suffragatríces admíttat, quas sibi incorrúpto amóre assúmpsit sponsas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXI JANUARII.

IN SANCTORUM FRUCTUOSI, AUGURII, ET EULOGII.

Ad Vésperum. Lauda. Exórtum est. *Quære fol.* CLXII.

Sono. Dum succenderétur fornax, præparáti sunt

Ananías, Azarías, et Misaël ad comburéndum: et ingréssi in ignem sic, satiabántur ardóre flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante: intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant: *P.* Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula. Amen: allelúia. ℣. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt: non veréntes flammam ignis tamquam ex uno ore canébant: Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula amen: allelúia. ℣. Tunc illi tres tamquam ex uno ore hymnum canébant, et benedicébant, et magnificábant Dóminum de camíno ignis ardéntis, dicebántque: Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula amen: allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igne probáti Sancti, *P.* Et quasi hóstia holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram: et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et quasi hóstia. [CXCIX] ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi hóstia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, *P.* Per quam osténdit Deus lucem eis: Allelúia, allelúia: ℣. Expándit nubem in protectiónem eórum, et ignem ut lucêret eis per noctem. *P.* Per quam osténdit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Per quam ostendit.

Hymnus.

O triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Iberis,
Quorum præsídio fovêmur omnes.

Circúmstans Chorus ex utrôque sexu,
Vestrum psállite ritè Fructuósum:
Laudans Augúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans.

Ii inter rápidos focos crepántes
Intrant pássibus, et minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis;
Quos olim fúgiet perénnis ignis.

Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere cóntigit Tonántis!
Cunctis pro pópulis rogâte Christum,
Ut nos Tartáreo tegat ab igne.

Ætérno Genitóri Glória, Christo
Semper génito, sit tibi semper
Compar Spirítui; qui Deus unus
Pollea perpétuis ínclyte sæculis.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *Mutátis nomínibus. Quære fol.* CLXII.

Capítula. Probâta satis est, Dómine, tuórum trium vita et festa Sanctórum, ut auri fúlgidum radiántis metállum: quorum fidem, dum probábili camíno exáminas, laudábili judício tibi placitûram adsignas; Habes ergo in tribus his manípulis Sacerdótum, quos ad te mater nostra misit Ecclésia, discrêta quidem órdinum, sed veneránda offícia Sacerdótum: In A Fructuóso síquidem Pontificális grátia fulgens; In Augúrio, et Eulógio Levíticæ dignitâtis ministérium clarens: Nostra ergo vota ii tuis obtútibus sanctificánda insínuent: ille, ut pro te more Sacerdótii consecránda perórnet; horum ministério cálicem salutârem sumâmus ad vitam: illius invocatióne sanctificáti perducâmur ad glóriam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus, Dei Fílius, qui tribus Púeris in camíno pósitis, quartum se dignâtus est demonstrâre, grátiâ vos suæ visiónis inlúminet; ℟. Amen. Et qui Fructuósum cum suis Diacónibus sacerdótem inter crepántes ignes calóre amóris sui non est passus extíngui, nullo vos tentatiónum igne patiâtur adúri: ℟. Amen. Ut refectiónem, quam illi post B ignes sæculi percípere meruérunt, et vos post vitæ hujus excúrsum capiâtis in regióne vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos Allelúia: *P.* Et ex ómnibus pressúris eórum liberâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum: et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Mira satis, Dómine, tuórum trium est constántia Sacerdótum, Fructuósi vidélicet Epíscopi, Augúrii et Eulógii Levitârum: quorum unita, nec divisa devótio, dum succensióne fornâcis præparántur ad comburéndum, constántèr persístunt in C combustióne viríliter, plus caléntes amóre tuo, quàm devícti incéndio aliéno: cum, etsi córpora cedunt flammis, victríces ánimæ rapiúntur in æthera; Da ergo nobis, eórum méritis à tentatiónum igne non tangi, ab ætérnis ardóribus érui, et post excúrsum sæculi, ignítis tibi desidériis copulári. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine, lætítiam. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Dum succenderêtur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, Misaël ad comburéndum: et D ingréssi in ignem, tunc deambulábant per médium flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante non tétigit eos ignis: sic púeri lætántes canébant: *P.* Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula amen, benedícimus te. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos, et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Deus omnípotens. ℣. Glória, et honor. *P.* Deus omnípotens.

[CC] *Orátio.* Mira satis, Dómine, tuórum. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. 2. Hi tres missi sunt in médium fornâcis conligáti, et deambulábant per médium flammæ, *P.* Et odor ignis non fuit in illis, et aspéctus quarti símilis Fílio Dei. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus, quem elégit Dóminus, in here-

ditàtem sibi. *P.* Et odor ignis. ℣. Glória. *P.* Et odór.

Orátio. Hi tres pro tuo nómine in fornàcis médio constitúti, quæsumus, Dómine, mereâmur pro nobis in camino sæculi consisténtibus exaudíri; ut odor ignis, qui vitiórum foménto nutrítur, nullo modo se nobis adtigísse lætêmur: quáliter aspéctûs tui glóriâ inter flammas sæculi recreáti, à lapsu críminum et absolùti reperiâmur, et liberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 3. Tres púeri jussu regis in fornâce missi sunt: non veréntes flammam ignis dicébant: Benedictus es. *P.* Hi tres, quasi ex uno ore laudábant de camíno ignis, dicébant: Allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberàvit eos. *P.* Hi tres. ℣. Glória. *P.* Hi tres.

Orátio. Tres púeri, Babylónico camino probáti, laudis tibi hóstiam, Christe Dómine, inter ignes pósiti cecinérunt, quibus plus virtûte tuâ caléntibus non pótuit nocére ignis admótus: Erue ergo nos de ígnibus vitiórum, et succénde vapôre virtûtum: ut, præcálidi charitâtis tuæ incéndio, victóriam mereâmur ferre de mundo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitâbo sanctos meos in médio ignis, et è médio flammæ liberábo eos, et dabo eis regnum *P.* In ætérnum et in sæculum sæculi. ℣. Exultâbunt sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. *P.* In ætérnum. ℣. Et dabo opus eórum in veritâte, et fœdus perpétuum fériam eis. *P.* In ætérnum. ℣. Glória, et honor. *P.* In ætérnum.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis visitàre dignâtus es, dum de médio flammæ eos coronándos adsùmis, quos viríliter pro te certántes martyrium peregisse cognóscis; érue vitam nostram à camíno facínorum, et vísita nos consolatiónibus gratiârum: ut cùm his tribus Martyribus mereâmur habêre in cœléstibus partem, quibus non passióne, sed fide dignóscimur consórtes éffici. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Ananías, Azarías, Misaël, benedícite Deo, *P.* Qui vos liberàvit de camíno ignis ardéntis. ℣. Exultàte Deo adjutóri nostro: jubilàte Deo Jacob. *P.* Qui vos liberàvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui vos liberàvit.

Orátio. Ananías, Azarías, Misaël, tres illi púeri Babylónico igne probáti, magnum spécimen Sanctis, Dómine, martyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eórum veneránda victória: In illis quidem ignis aufûgit, ne moreréntur; in istis admissus est, ut coronaréntur: dum et in illis, nec dum témpore passiónis alto, pœnâlis ignis non pótuit córpora sacrâta contíngere; et in istis, témpore accépto, quo Christo moriénte via jam paradísi apérta consísteret, applícita igni tunc córpora exungueret, quando jam Beátis apérta paradísi jánua esset: Benedícimus ergo te Deum, qui et illos liberásti à flammis,

A et istos coronásti post flammas: qui et pro liberándis illis ignes adspárgis; et pro adsuméndis istis ignes admíttis: Da ergo nobis, utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiórum carnálium igne; ut ignita eloquiórum tuórum concremáti dulcédine, ad te mereâmur pervenîre in pace. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ananías, Azarías et Misaël servi Dei excélsi. *P.* Magnus est Dóminus, qui de igne liberàvit nos. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Magnus est. ℣. Gloria, et honor. *P.* Magnus.

Orátio. O beatíssimi Mártyres Christi, servi Dei excélsi; magnus est Dóminus, qui de igne non vos
B ad hóc liberàre vóluit, ut vita in vobis sæculi permanêret: Qui ergo inter calóres ígnium vitam meruístis perpétuam, nos inter vapóres sæculi prece operíte continuâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. 3. Ananías, Azarías, et Misaël timéntes Dóminum, qui éruit eos de médio ardéntis flammæ, *P.* Canébant: Allelúia de excélso. [cci] ℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis: et in cátedra seniórum laudent eum. *P.* Canébant allelúia. ℣. Gloria, et honor, etc. *P.* Canébant allelúia.

Orátio. Ecce, ad instar trium illórum Puerórum, hi quoque Mártyres tui, in ignes sæculi pósiti, et in camíno pro tuo nómine constitúti, símili te, Dómine,
C devotiónis more conláudant; et illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui eruéras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudum ófferunt precem, sed ut à te per ignis supplícia coronéntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertâte: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, et ab ardóribus libídinum líberi, et à futúris mereámur supplíciis liberári. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Stetérunt contra hos-
D tes, et de inimícis se vindicavérunt. *P.* Fortes. ℣. Glória, etc. *P.* Fortes.

Orátio. Admirábile satis est, Dómine, Christiánæ Fídei sacraméntum, per quod Mártyres tui regna vicérunt, justítiam operati sunt, ignísque ímpetum extinxérunt: Fac nos ergo, ád instar illórum símili fidei calóre fervéscere: ut dum fortes extitérimus mundáno in bello, ætérno mereâmur munerári de præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Notum tibi fácimus, rex, quia non cólimus deos tuos, et simulácra, quæ constituísti, non adoramus. *P.* Habêmus enim in cœlis Deum, qui de mánibus tuis, rex, potens est liberâre nos. ℣. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône: et

vana salus hóminis. *P.* Habêmus. ℣. Glória. *P.* Habêmus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem Mártyres tui in Cœlis se habêre Deum proféssi sunt, qui de mánibus persecutôris eos posses erípere, dum falsôrum deórum simulácra contémnerent adorâre : fac, nos te semper in veritâte dilígere, teque étiam fidéliter adorâre ; ut, omnímodâ simulacrórum superstitióne devíctâ, plácitâ tibi Mártyrum tuórum imitántes sequâmur vestígia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ignem, quem tu rex minâris nobis, Deus in cœlo potens est liberâre nos ex eo. *P.* Quòd si nolúerit, scito, quia non sacrificâmus idólis. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. *P.* Quòd si nolúerit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quòd si nolúerit.

Orátio. Ignis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solum minâtus, sed et præparâtus est ad comburéndum, mirábile illis áttulit vincéndi compéndium : dum ipsa accelerátio pœnæ citátim eos dírigit ad consummatiónem victóriæ : ut per hoc quod citò flammis adústi sunt, per hoc quàmtótiùs gradum corónæ scándere promeréntur : Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuórum futúrus ille ignis, impiórum cruciátibus præparâtus, in nullo nos attíngere áudeat ; sed, Deitâtis tuæ vexíllo poténtiâ liberáti, sceptrum mereâmur cœléstis percípere regni. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tamquam aurum in fornâce probâvit justos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accêpit illos : *P.* Et invênit dignos se. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et edúxit eos in viam rectam ; ut irent in civitâtem habitatiónis. *P.* Et invênit. ℣. Glória, etc. *P.* Et invénit.

Orátio. Unigénitus Dei Fílius, qui Justos tuos tamquam aurum fornâcis igne exáminas ; córdium nostrórum, quæsumus, vires inspícias : et juxtà posse nostrum, si placet tibi, ita nos igne tribulatiónum tentári permitte ; ut de bono patiéntiæ hereditâtem mereâmur in cœléstibus obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

℟. Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei ad mortem ánimas tradidérunt ; quos lima justítiæ, velut aurum puríssimum probâvit : *P.* Regnant in perpétuum, nec ab ínvicem segregabúntur. ℣. Sancti amábiles et decóri, quòmodo in vita sua dilexérunt se ínvicem ; ita et in morte non sunt divísi. *P.* Regnant. ℣. Glória, et honor. *P.* Regnant.

Orátio. Dómine Jesu Christe, pro cujus testaménto Sancti tui ad mortem suas ánimas tradidérunt, tenti caténis, maceráti carcéribus, [CCII] perústi incéndiis ; eórum méritis, justítiæ nos limâ compóne, et velut aurum puríssimum in omni sanctitâtis ópere éffice : ut, qui tibi devótis córdibus famulâmur, nullo modo in perpétuum à Deitâtis tuæ consórtio segregêmur. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ut aurum igni probáti sunt Sancti, *P.* Et tamquam hóstiam holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P.* Et tamquam. ℣. Glória, etc. *P.* Et tamquam.

Orátio. Christe, Fílius Dei, qui Mártyres tuos, ut aurum probâtum igni, ita tibi in holocáusti hóstiam accéptos esse fecísti ; ánnue précibus nostris, ut ignítis resultántes voluptátibus carnis, provéntum mereâmur obtinêre ætérnæ felicitâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Descéndit Angelus de cœlo, et excússit flammam, et fecit médium fornâcis quasi ventum roris flantem, *P.* Et non tétigit justos ignis, neque moléstus eis fuit. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiêbat eos : in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P.* Et non tétigit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non tétigit.

Orátio. Deus, qui ministério descendéntis è cœlo Angeli tui, trium Puerórum flammas mirífice dispersísti : ut vim natúræ suæ in illis urens ignis amítteret, qui tuis obtútibus placuíssent : redde nos à concrematióne vitiórum extráneos : à diáboli láqueis fácito esse nos líberos ; et tuis nos Martyribus post tránsitum adsócia coronándos. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 3. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux ; *P.* Propter quod igni ardéntem colúmnam ducem habuérunt. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Propter quod. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Propter quod.

Orátio. Magna, Dómine, Sanctis tuis est lux, dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habêre meréntur, quâ et inluminántur, quid fáciant ; et adjuvántur, ut intelIécta perfíciant : Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuórum ; ut lúminis tui ducátu tenebrósum sæculi hujus iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Probásti nos Deus : igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum : Posuísti tribulatiónes in dorso nostro. Transívimus per ignem et aquam : *P.* Et induxísti nos in refrigérium. ℣. Salvásti enim nos, Deus, ex affligéntibus nos : et eos, qui nos odérunt confudísti. *P.* Et induxísti. ℣. Glória, et honor. *P.* Et induxísti.

Orátio. Deus, qui probatióne sólitâ pietâtis probâre Sanctos tuos voluísti in terris : nec plus eos tentári permíttis, quàm quod in eis donum toleràntiæ adésse conlâtum tuo múnere præspicis : érue nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentâtio ipsa non nos in confusiónem erróris, sed in ampléxum veritâtis valénter adstríngat. ℟. Amen.

Per

Antiphona 1. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux. *P.* Eó quód ignem uréntem colúmnam ducem habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiêbat eos : in colúmna nubis loquebátur ad eos. *P.* Eò quòd. ℣. Glória, etc. *P.* Eò quòd. A

Orátio. Deus, qui Sanctos tuos multiplícibus torméntis hóminum súbdere voluísti, ut habérent de patiéntia lucrum, de passióne tropbæum; érue nos à supplíciis inferórum, ut et hìc nos devótio tibi beneplácita jungat, et in futúro fides, quâ te crédimus, in ætérnis sédibus introdûcat, ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Quanta malignâtus est inimícus in Sanctis tuis : et gloriáti sunt qui te odérunt in médio átrio tuo. *P.* Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eórum in finem. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum : in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. *P.* Elevavérunt. ℣. Glória. *P.* Elevavérunt. B

Orátio. Dómine Jesu Christe, cujus poténtiâ sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, et justítiam operáti sunt; peccatóribus nobis favórem tuæ pietâtis indúlge : ut per fidem, quà Sancti regna vicérunt, per eam nos peccatóres cœléste mereâmur obtinêre consórtium. ℟. Amen.

Per.

[CCIII] *Antiphona* 3. Sancti tui, Domine, quasi oves exultavérunt, *P.* Glorificántes te; quia liberásti eos. ℣. Dómine, in lúmine vultùs tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltábunt totâ die : et in tua justítia exultabúntur. *P.* Glorificántes. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Glorificántes. C

Orátio. Deus, qui ineffábili splendóre pia tuórum mártyrum péctora replevísti, corónas tuo múnere refulgéntes, quasi ut hìc ex passióne spei grátiâ mercavérunt, illic à te percípere in múnere mereántur : fac, nos splendêre et lucé e de beneplácita tibi dulcédine proximórum, et dignitâte óperum perfectórum : ut, etsi effusióne sánguinis corónas non mereâmur accípere, ex fructu dilectiónis veræ perpétuam mereâmur apud te obtinêre hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Beáti óculi, qui vident, quæ vos vidêtis; et aures, quæ áudiunt, quæ audístis, quia in multis tribulatiónibus mecum permansístis, dicit Dóminus. *P.* Amen dico vobis, quia vobis datum est nosse mystérium regni cœlórum, et nómina vestra scripta sunt in cœlo. Allelúia. ℣. Veníte benedícti Patris mei, possidéte vobis regnum parâtum à constitutióne mundi. *P.* Amen dico vobis. ℣. Glória. *P.* Amen. D

Orátio. Adésto nobis, Omnípotens Deus, sanctórum tuórum Fructuósi Agurii, et Eulógii triumphâlem celebrántibus diem, et lætítiam spirituálium tríbue gaudiórum concédens eórum intercessióne sepúlhis réquiem, offerentiúmque tibi corpóribus sospitâtem : quorum sic fides membris igne decidéntibus arsit, ut sentírent corruptíbilis natúræ deféctum, et nescírent cœléstis ánimi mutâre propósitum, ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo resplêndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui sponté. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt; non veréntes flammam igni, dicébant : Benedíctus es. ℣. Hi tres, quasi ex uno ore decantábant regi magno, dicebántque : Benedíctus es.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Dum succenderêtur fornax. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Laudæ. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (cap. XVI).

℟. Deo grátias.

Passi sunt justi digna torménta, et per multitúdinem bestiârum extermináti sunt. Pro quibus torméntis benè disposuísti pópulum tuum, quibus dedísti concupiscéntiam delectaménti sui, novum sapórem, escam parans eis ortygométram : ut illi quidem concupiscéntes escam propter ea, quæ illis osténsa et missa sunt, étiam à necessária concupiscéntia averteréntur. Hi autem in brevi ínopes facti, novam gustavérunt escam. Oportêbat enim illis quidèm sinè excusatióne supervenîre intéritum exercéntibus tyránnidem : his autem tantùm osténdere, quemádmodùm inimíci illórum exterminaréntur. Etenim dum pérvenit illis sæva bestiârum ira, mórsibus pervérsórum serpéntium exterminabántur. Non in perpétuum permánsit ira tua, sed ad correptiónem in brevi turbâti sunt, signum habéntes salûtis ad commemoratiónem mandáti legis tuæ. Qui enim convérsus est, non per hoc, quod vidêbat, sanabâtur, sed per te ómnium Salvatórem. ℟. Amen.

Hymnus.

Felix Tarrâco, Fructuóso vestris
Adtolit caput ígnibus chorus
Cum Levítis géminis procul relúcens :
His piis nos Deus ádspicit benígnus.
Arcem quandóquidem potens Ibêram,
Trino Mártyre Trínitas corónat :
Ardens Agúrius capéscit æthera;
Necnon Eulógius, simul supérnum
Christi lúcidus ad sedîle tendit.
Dux et prævius, et magíster illis
Ad tantum decus, ex Episcopáli
Clarus nómine Fructuósus ibat.
Accitus quia Præsidis repénte
Jussu, vénerat ad forum Sacérdos,
Levítis comitántibus duóbus :
Inde ad carcerêam viros catênam
Pastus sánguine cárnifex trahêbat :
Gaudet cúrrere Fructuósus ultrò.
Ac, ne quis sócios timor ferîret,
Præcéptor véhemens eúndo firmat,
Incendítque fidem calôre Christi.

Mecum state viri : vocat cruéntus
[CCIV] Ad pœnam cóluber Dei ministros :
Ne mors térreat, en paràta palma.
Carcer Christicolis gradus corónæ est,
Carcer próvehit ad supérna cœli,
Carcer concíliat Deum beàtis :
His dictis, ádeunt specum reórum.
Exércent ibi mysticum lavàcrum,
Et purgàmen aquæ : stupent ténebræ.
Sex hic contínuis latent diêbus,
Tandem stant trucis ad tribûnal hostis.
Fratres tergéminos tremunt catástæ.
Judex Æmiliànus imminêbat,
Atrox, túrbidus, insolens, profânus
Aras dæmoníacas coli jubêbat.
Tu, qui Doctor, ait, seris novéllum
Comménti genus, ut leves puéllæ
Lucos destítuant, Jovem relínquant :
Damnes, si sápias, Augústi dogma.
Jussum est Cæsaris ore Galiæni,
Quod princeps colit, ut colàmus omnes.
Hæc fanti, plácidus refert Sacérdos :
Ætérnum colo príncipem, diêrum
Factórem, Dominúmque Galiæni,
Et Christum Patre prosàtum perénni,
Cujus sum fámulus, gregísque Pastor.
Subrídens ait ille : Jam fuísti.
Nec differt furor, aut refrênat iram,
Sævis déstinat ígnibus cremàndos :
Exsúltant, prohibéntque flere vulgum.
Quosdam de pópulo videt sacérdos
Libàndum sibi póculum offeréntes :
Jejunàmus, ait, recúso potum ;
Nondum nona diem resignat hora :
Numquam conviolàbo jus dicàtum,
Nec mors ipsa meum sacrum resólvet :
Sic Christus sítiens Crucis sub hora
Oblàtum sibi póculum recúsans
Nec libàre volens, sitim perêgit.
Intrant intéreà locum rotúndà
Conclùsum càveà, madens feràrum
Multo sánguine, quem furor frequéntat,
Cùm spectácula perstrépunt cruénta.
Ac vilis gladiàtor, ense duro,
Percússus cadit, et fremit volúptas,
Hic flammánte pyrà, niger minister
Ardens supplícium paràre jussus,
Constrùxit fáscibus rogum suprémis :
Qui cum córpora concremánda solvit,
Fervéntes ánimas amóre lucis,
Fracto cárceris expedíret antro.
Certant officiis pii sodàles :
Plantis calciaménta dissolútis,
Pronus detráhere studêbat unus.
Sed sanctus vetat ora Fructuósus
Inclinàta premi : facéssite, inquit,
Ne nostram gravet obsequêla mortem.
At quin ipse meos pedes resólvam,
Ne vestígia præpedita vinclis

A Tardis gréssibus ínruant in ignem.
Cur laménta rigant genas madéntes ?
Cur vestri memor, ut fiam, rogàtis ?
Cunctis pro pópulis rogàbo Christum.
Vix hæc edíderat, reláxat ipse
Induménta pedum, velut Móyses,
Quondam fécerat ad rubum propínquans :
Non calcàre sacram crematiónem,
Aut adstàre Deo priùs licêbat,
Quàm vestígia pura figeréntur.
Stabat calce mera : resúltat ecce
Cœlo spíritus, et serit loquêlam,
Quæ cunctos tremeféeit audiéntes.
Non est, crédite, pœna, quam vidêtis,
Quæ puncto ténui citàta transit ;
B Nec vitam rapit illa, sed refórmat.
Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere, cóntigit Tonántis !
Quas olim fúgiet perénnis ignis.
Hæc inter rápidis focos crepántes
Intrant pássibus, et minántur ipsi
Flammàrum crepitántibus camínis.
Nexus dénique, qui manus retrórsùm
In tergum renováverant revinctas,
Intáctà cute décidunt adústi.
Non ausa est cohibêre pœna palmas
In morem Crucis àd Patrem levándas :
Solvit bráchia, quæ Deum precéntur.
Priscórum specimen trium putàres,
C Quos olim Babylónicum per ignem
Cantántes stúpuit tremens Tyránnus.
Illis sed pia flamma tunc pepércit
Nondum témpore passiónis apto,
Nec mortis decus inchoánte Christo.
Hos, cùm diffúgeret vapóreus ardor,
Orant, ut celer ignis advolàret,
Et finem daret ánxiis perículis.
Exoràta suos obire tandem
Majéstas fámulos, jubet cadúcis
Missos corpóribus, sibíque reddi.
Vidit Præsidis ex domo Satélles
Cœlum Martyribus patêre apértum,
Insignésque viros per astra ferri.
Quin, et filiólæ monens herili
D Osténdit scéleris notam patérni,
Cœlo vívere, quos ferus perêmit.
Hæc tum virgínitas palam vidêre
Pérfidum méruit paréntem cœcum,
Ut crimen Dómini domus timêret.
Tunc corpóribus sacris favíllæ,
[CCV] Et perfúsa mero legúntur ossa,
Quæ raptim sibi quisque vindicàbat.
Fratrum tantus amor domum reférre
Sanctórum cínerum dicàta dona,
Aut gestàre sinu fidêle pignus.
Sed et relíquias resuscitándas,
Et mox cum Dómino simul futúros,
Discrétis loco dividant sepùlchris :
Cérnui níveis stolis amicti

Mandant restítui, cadavéraque claudi,
Mixto mármori púlvere sacránda.

O triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Ibéris,
Exultâre tribus libet Patrónis :
Quorum præsídio fovémur omnes
Terrârum pópuli Pyrinæârum.
Circúmstet chorus ex utróque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, anicla :
Vestrum psállite rite Fructuósum,
Laudans Agúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans,
Reddâmus páribus pares Camænas.
Hinc aurâta sonent in arce tecta,
Blandum littoris extet inde murmur,
Et carmen freta feriâta pangant.
Olim tempus erit rúente mundo,
Quum te Tarrâco Fructuósus acri
Solvet supplício tegens ab igne.
Fors dignábitur, et meis medêlam
Torméntis dare, prosperánte Christo,
Dulces Hendecasyllabos revólvens,
Atque tripúdians cœlo admixtus Chorus
Per sæcula vivens in æthera.
Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito sit tibi semper,
Compar Spirítui ; qui Deus unus
Polles perpétuis ínclyte sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nomínibus*, *f.* CLXII.

Capítula. Christe, Dei Fílius, qui et tribus in camíno pósitis púeris liberâtor miríficus adfuísti ; et tribus his martyribus Fructuóso, Agúrio, et Eulógio, probátis ígnibus claruísti : dum et illis parâtam camíno mortem evádere, et istis corónas invenire, flammis córpora extinguéntibus, concessísti : præbens in utrísque discrêta gratiârum offícia, dum et illos ignis non tángeret, et istos adtíngens facíliùs coronâret ; suspéndens ab illis mortem, consúmens in istis laudábilem passiónem ; utrorúmque votis obsequénti famulátu ignis ipse desérviens, dum et ab illis, ne moreréntur, recéderet ; et ad istos, ut coróna præoptâta veniret : da nobis, ut in utrorúmque sanctitâte lætántes, sic victórias Mártyrum celebrêmus, ut infinitâ cum eis lætítiâ gaudeâmus.

Pater noster. Liberâti à malo.

Lauda. Colúmnam ignis. *Fol.* CXCIX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Fructuósum Epíscopum cum suis Diacónibus examinátos igne perdúxit ad regnum, liberátos vos à camíno libídinum herédes effíciat regni Cœlórum. ℟. Amen. Et qui córporum illórum cíneres, usurpátos à frátribus, uno in loco tumulándos vóluit congregâre, ab unitâte vos non dívidat sanctæ matris Ecclésiæ : ℟. Amen. Ut eum inter flammas concupiscéntiæ liberatórem mereámini invenire, in quo illi post esúriem merucrunt invenire refectiónem. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

DIE XXII JANUARII.

IN FESTO SANCTI VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *Fol.* CLVI.

Sono. Spes mea tu es, pórtio mea in terra vivórum. *P.* Réspice Deus ad oratiónem meam. Allelúia. ℣. In conspéctu Dómini effúndam oratiónem meam, tribulatiónem meam ante ipsum pronuntiâbo. Cum defécerit à me spíritus meus, et tu cognovísti Dómine. *P.* Réspice. ℣. Dómine in via ista, per quam ambulâbam, abscondérunt muscípulam mihi. Intendêbam in dézteram, et vidêbam : et non erat, qui recognósceret me. *P.* Réspice Deus. ℣. Fuga mea à me périit, nec est qui
B quærat ánimam meam. Dómine clamâvi ad te : *P.* Réspice Deus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Líbera me Dómine de luto, ut non inhæream : éruar ex his qui odérunt me. *P.* Et de profúndo aquârum. Non me dimérgat tempéstas aquæ, nec obsórbeat me [CCVI] profúndum. ℣. Salvum me fac Deus : quóniam introiérunt aquæ usque ad ánimam meam. *P.* Et de profúndo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et de profúndo.

Orátio. Deus, qui multis passiónum genéribus mirificè vincéntem Vincéntium coronâsti, líberans illum ab omni exítio tormentórum, ut vestígia ejus, quæ luto non inhæserant vitiórum, mirificè calcárent
C omne crudelitâtis supplícium : ne aquârum obsorberêtur profúndo, qui mente sæculum calcans, jam heres esset próximus cœlo : præbe nobis précibus tanti Mártyris, nec luto vitiórum adtíngi, nec profúndâ desperatiónis vorágine operíri ; sed cándidâ consciéntiæ libertâte decóri tibi præsentêmur in die judícii. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego in labóribus multis fui, et in cárcere. Ter virgis cæsus sum, nocte et die in profúndo maris fui ; *P.* Et ex his ómnibus liberâvit me Deus, qui est benedíctus in sæcula. ℣. Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, qui odérunt me gratis. *P.* Et ex his ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex his ómnibus.

D Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam : Allelúia. *P.* Pélagus úndique me vallâvit ; in médio mare novíssimè liberâsti me Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. *P.* Pélagus úndique. ℣. Glória, et honor. *P.* Pélagus.

Hymnus.

Adest miránda pássio
Levítæ Sancti mártyris,
Cui clara virtûte flagrans
Coróna Vincénti datur.
Beâtus ille spíritus,
Quem post triúmphum prælii,
Post vincla dira cárceris,

Cœléstis aula súscipit.
Omnes mirántur pérpetim
Post factum cruórem Mártyrem,
Quem testulârum frágmina
Mucróne acúto vúlnerant.
Dolóre nullo frángitur
Nullâque pœnâ víncitur,
Flammas ferens per úngulas
Robústa permánsit fides.
Ex hinc repónunt móllibus
Christi fidêlem mílitem
Carnis relícto póndere,
Ad astra migrat Spíritus.
Vesânus Imperâtor feris
Jactum cadâver mandat:
Custóde Corvo, córpore
Fames lupína péllitur.
Gravis Tyránnum éxcitat
Furor, jubétque Mártyrem
Insútum parvo ecúleo
Ponti profúndo immérgere.
Honor summus tunc rédditur,
Jubénte Christo, líttori;
Refécus undis lévibus
Prævênit omnes rémiges.
Tu solus ò bis ínclyte,
Solus brávii dúplicis
Palmam tulísti, tu duas
Simùl parásti láureas.
Adésto nunc, et pércipe
Voces precántum súpplices,
Nostri reátus éfficax
Orâtor ad Thronum Patris.
Per te, per illum cárcerem
Honóris augméntum tui,
Per vincla, flammas, úngulas,
Per carcerâlem stípitem,
Per fragmen illud tésteum,
Quo parta crevit glória,
Per quem treméntes pósteri
Exosculâmur léctulum.
Miserêre nostrârum precum,
Placâtus ut Christus suis
Inclínet aurem prósperam;
Noxas nec omnes ímputet.
Si ritè solémnem diem
Venerêmur ore, et péctore
Si sub tuórum gáudio
Vestigiórum stérnimur:
Paulísper huc inlábere,
Christi favórem déferens,
Sensu graváti ut séntiant
Levâmen indulgéntiæ.
Sic nulla jam restat mora,
Quum excitâtam nóbilis
Carnem resûmat spíritus,
Virtúte perfúnctam pari.
Ut quæ labórum párticeps,
Commúne discrimen tulit,
A Sit et cohéres glóriæ
Cunctis in ævum sæculis.
Præsta Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

[CCVII] *Supplicátio.* Orêmus. *mutáto nómine. folio* CLXVII.

Capítula.

Adest, Dómine, testis tui solémne illud, atque famosíssimum festum, quod ánnuis recúrsibus mortálium obtútibus præsentâtur, in quo hic Vincéntius martyr tuus mirabilitèr vincens, et solo probâtus et pélago, nec terrénis supplíciis víncitur, nec maríuis B gurgítibus compedítur, vincens et ténebras páritèr et caténas: dùm prædicâtor lúminis nec vinculórum víncitur pœnis, nec tenebrósis remóti cárceris superâtur angústiis; sed pótiùs, qui verè conféssus nomen fúerat veritâtis, in veritâte famulántia sibi vidêret cœléstis obséquia lucis: Qui ergo devóti ánnuâ devotióne tanti Mártyris solémne festum suscípimus, quæsumus, ut susceptiónis hujus apud te præmio munerêmur, quo memoráti Mártyris intervéntu remóveas à nostris fínibus plagam, et tollus nocibilitâtis incómmoda: quo et provéntus frugum plácidos terra partúriat, et ánimæ nostræ divínis fonte virtútibus concaléscant · ut expúlsis tenebrârum opéribus in tuo Christe lúmine cuncta superántes advérsa, C et hic et in futúro gáudia nobis in commûne exoptâta provéniant; qui nos oráre præstas, et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui virílitèr vincénti Vincéntio, tenebróso adsisténti in cárcere, et lúmine est infûsus et múnere, sic luce suâ nos visitet, ut ætérni múneris conlatióne ditíficet; ℟. Amen. Quique illi refúlsit inter ténebras cárceris, inlucéscat in córdibus vestris ad evadénda futúræ supplícia ultiónis: ℟. Amen. Ut, qui ipso vocábulo sui nóminis victor comprobâtus est, passiónis suæ nos précibus consórtes effíciat in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet: *P.* Et sapiéntia tua velut ornaméntum áureum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non det in commotiónem D pedem tuum: neque dormi et qui custódit te. *P.* Et sapiéntia. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sapiéntia.

Orátio. Deus, qui mirabilitèr vincénti Vincéntio datûrum te manna abscónditum promisísti, ut qui mortálium devícerat género tormentórum, immortalitâtis útiquè múnere ditarétur; concéde nobis méritis ejus, qui te fide nómine et passióne secûtus est, ut nomen novum, quod nobis in Christianitâtis título est conlâtum, et in hac vita possessiónem bonórum óperum novam nobis adcúmulet, et in futúro ætérnum nobis regnum, et gáudium præparet sine fine. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea Dómine apéries : et os meum annuntiàbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine. *fol*. CLXXX.

Antiphona 1. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. *P*. Transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. ℣. Introíbo in domum tuam cum holocáustis : reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea. Et locùtum est os meum, in tribulatióne mea. *P*. Transívi. ℣. Glória, et honor, *P*. Transívi.

Orátio. Benedícimus te, omnípotens Deus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum, sicut quondàm tres púeros, ab ignis incéndio liberásti : cùm ejus útiquè membris adhíbita flamma, et si esset quæ exúreret, non tamèn esset quæ vínceret; ejus ergo précibus rorem misericórdiæ tuæ nostris infúnde viscéribus, ut madefácto igne carnàlis incéndii, flamma in nobis tepéscat peccáti : quæ et si à nobis naturálitèr non desístat, quæsumus, ne fragilitàtem nostram materiálitèr succénsam combùrat; sed ita grátia natúræ subvéniat, ut quod orígine cárêmus, múnere restínguere valeàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Protéctor tuus ego sum, noli timêre, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te. *P*. Flúmina non conclúdent te, quia tenêbo manum tuam. ℣. Per diem sol non uret te; neque luna per noctem. *P*. Flúmina. ℣. Glória, et honor. *P*. Flúmina.

Orátio. Christe Fílius Dei, protéctor beatíssimi Vincéntii mártyris gloriósi, qui ejus manum mirabílitèr auxílii vice susténtans, nec flammis adúri, nec aquis passus es superári; da nobis, ut nec ignes libídinum nos in quocúmque contáminent, nec flúmina odiórum in quocúmque contúrbent : sed [CCVIII] protectiònis tuæ dexterà, quà testis tuus adjûtus est, ut marìna superàret discrímina; nos quoquè adjuvêmur, ne futûram veniàmus in pœnam. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Tanquam unum ex princípibus elêgit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in prælium. *P*. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornàvit me corónà. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. P. Dedit mihi Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P*. Dedit mihi.

Orátio. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum ætérno nómine munerásti, et eum ex princípibus in passióne elegísti; ut qui causà nóminis tui blasphemántem sustinuísset invídiam, in tuo nómine laudántium súmeret obsequêlam, et ornáres illum corónà : tríbue ergo exultántibus fámulis indeféssum triumphántis auxílium, ut intercessióne sédulà refórmet malè scissa induménta baptísmatis, quem pro te dimicántem martyrii cruóre respérsà stolà induísti decóris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Probásti me, Dómine, sicut probàtur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo : transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. Introíbo in domum Dómini, *P*. Qui exaudívit deprecatiónem meam. ℣. Veníte, et audíte, et narràbo vobis, omnes qui timêtis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. *P*. Qui exaudívit. ℣. Glória, et honor. *P*. Qui.

Orátio. Deus, qui probatióne sólità pietàtis probári Sanctum tuum voluísti in terris, nec plus eum tentári permíttis, quàm quod in eum donum tolerántiæ adésse conlàtum tuo múnere præspicis; érue nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulàtu fidélitèr serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusióne mœròris, sed in ampléxu veritàtis valéntèr adstríngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Vocávi te nómine tuo, dicit Dóminus. Si transfretáveris aquas, flúmina te non conclúdent. *P*. Et si per ignem transíre cœperis, flamma non ardêbit in te. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducàbis : beàtus es, et benè tibi erit. *P*. Et si per ignem. ℣. Glória, et honor. *P*. Et si per ignem.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui tuum esse Vincéntium mártyrem ex nómine ipso pronúncias, dum tibi útique vicit, pro tuo nómine militans, et in transfretatióne aquàrum, et combustióne ígnium : dum illi adésse dignàris, insuperàbilem illum in ipsis passiónibus tuo reddis auxílio; quæsumus pietàtem tuam, prótegas supplicatiónibus nostris, ut qui in illo vicísti pondus aquæ, et flammas à nobis æternòrum ígnium extínguas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Perféctio, et doctrina viro sancto tuo, quem probásti Dómine in tentatióne. Ponent thymíama in conspéctu tuo : *P*. Et adolêbit incénsum super altàre tuum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntàte labiórum ejus non fraudásti eum. *P*. Et adolêbit. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Et adolêbit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Vincéntius beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitùtus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc Caput pro membris adíre non cesset; Capitíque próximus regat totum, et prótegat corpus : id impéndens ubériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : *P*. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortàbit eum. *P*. Vincénti. ℣. Glória, et honor. P. Vincénti.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimo mártyri tuo Vincéntio obediéntiæ aurem tribúere dignàtus es, quà salúbri cordis intelléctu agnósceret, quid sibi Spíritus díceret; da nobis méritis ejus, édere de ligno vitæ, et fructum cápere hereditàtis perpétuæ : ut cives Paradísi tui mereàmur exsístere,

qui tui nunc Mártyris incólimus devotíssimè passiónem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Vocávi te nómine tuo : meus es tu. Si transfretáveris aquas, ego tecum sum, nec flúmina te conclúdent : *P.* Per ignem si transíre cœperis, flamma non contaminábit. ℣. Et dedi hómines pro te, et pópulos pro ánima tua. Noli timére, serve meus rectíssime, [CCIX] quem elégi. *P.* Per ignem. ℣. Glória, et honor. *P.* Per ignem.

Orátio. Omnípotens Dóminus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum passiónis stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti : cùm eum dimicántem nec pœna superáret, nec immérsum unda supprímeret : quia ei et illic adfuísti, ne cruciátibus vincerétur, et hic præstitísti, ut contra natúram flúctibus portarétur ; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Qui vícerit, et serváverit usque in finem ópera mea, *P.* Dabo illi potestátem super Gentes, et reget eas in virga férrea. ℣. Et ponam in mari manum ejus : et in flumínibus déxteram ejus. *P.* Dabo illi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dabo illi.

Orátio. Dómine Deus, præsta propítius ; ut beatíssimus Vincéntius martyr tuus vincat suis méritis nostra flagítia, qui non suis, sed divínis víribus sæviéntium pótuit superáre supplícia : et qui dudùm in illis vicit impietátis atrocitátem ; in nobis malæ cupiditátis súperet voluntátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Adpropiáte ad me pópuli, et congregáte vos in domum disciplínæ Dei nostri. Vidéte Vincéntii glóriam, quóniam propter quod laborávit, invénit multam réquiem : in faciéndo eam confirmátus est. *P.* Lætétur ánima nostra in misericórdia Dei. ℣. Magnificáte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in unum. *P.* Lætétur. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætétur.

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum in tuo nómine laborántem fecísti in misericórdia tua lætári ; quæsumus divinitátis tuæ poténtiam, ut imitaménto ejus, et vota nostra pro tuo nómine sint accépta, et nostrórum óperum efficiéntia tibi máneat in ómnibus placitúra : ut vincéntes mundi discrímina, mereámur effici perénnis ædifícii constructúra. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antíphona 3. Vincénti dábitur coróna vitæ, et à morte non lædétur ; *P.* Sed dábitur illi stella matutína : ℣. Et ego primogénitum ponam illum, et excélsum apud reges terræ. *P.* Sed dábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Sed dábitur.

Orátio. Deus, qui vincénti Vincéntio potentiálitèr semper in cunctis ejus et opéribus et passiónibus claruísti ; dùm pro his ómnibus, et coróná illum vitæ ditíficas, et, ut à morte non læderétur, matutínæ stellæ promissióne conróboras : quæ útiquè resurrectiónis lucem insínuans, matutína profundè vocáta, quia noctem fugat, et lucem adnúntiat : dùm, depúlsâ nocte sæculi, promíttitur sydus múneris sempitérni · hujus ergo stellæ matutínæ nos, Dómine Jesu Christe, fácito cómpotes esse : ut promissiónis tuæ consolatióne lætántes, ad fructum justítiæ tuæ mereámur perveníre indémnes. ℟. Amen.

Per.

℟. Vincénti dabo corónam, et fáciam illum colúmnam in templo Dei : *P.* Adscríbam super eum nomen civitátis Hierúsalem, et nomen meum novum. ℣. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedére in throno Patris mei. *P.* Adscríbam. ℣. Glória, et honor. *P.* Adscríbam.

Orátio. Dómine Jesu Christe qui mirabilitèr Vincénti huic mártyri tuo et corónam de victória præstas, et colúmnam in templo tuo, quasi decórem ædifícii, futúrum esse adsígnas : dùm ei et coronánda vincéndi stúdia súggeris, et invíctam perseverántiæ voluntátem in passiónibus prælargíris ; da nobis exémplo ejus, et diligéndi te votum æquále, et vincéndi voluntátem : ut ita nomen civitátis illíus novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quálitèr, dùm indesinéntèr obtútum mentis nostræ in illíus visióne defígimus, in ejus pace perénnitèr jocundémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam : abyssus vallávit me, pélagus coopéruit caput meum. Clamávi ad te Dómine, exáudi me.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. *f.* 315.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem justi festínat.

[CCX] *Cánticum.* Benedíctus es. *fol.* 6.

Sono. Projecérunt me in médio mari : et facta est mihi tranquíllitas magna. *P.* Quia liberásti me Dómine de abysso, et misértus es mei. Allelúia, allelúia. ℣. Qui conscéndunt mare in návibus, operántes in aquis multis ; ipsi vidérunt mirabília tua. *P.* Quia liberásti me. ℣. Abominátus sum in médio aquæ : et habitávi in corde maris, et invocávi te Dómine. *P.* Quia liberásti me. ℣. Imperásti procéllæ, et stetit in aura : et fluctuátæ sunt undæ maris, et congratulátus sum nimìs. *P.* Quia liberásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia liberásti me.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis, Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XLIII, XLIV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus, creans te Jacob, et formans te Israël : Noli timére, quóniam redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. Cùm transíeris per aquam, tecum ero, et flúmina non opérient te : cùm ambuláveris in igne, non combúreris, et flamma non ardébit in te : Quia ego Dóminus Deus tuus sanctus Israël salvátor tuus. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, et gloriósus : ego diléxi te, ego dabo hómines

pro te, et pópulos pro ánima tua. Noli timêre, quó- A
niam tecum ego sum. Hæc Dóminus dicit fáciens et fórmans te, ab útero auxiliâtor tuus: noli timêre serve meus Jacob rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquam super sitiéntem, et fluénta super áridam: effúndam enim spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas, quasi sálices juxta fluéntes aquas. ℟. Amen.

Hymnus.

Beâte Martyr próspera
Diem triumphâlem,
Quo sánguinis merces tibi,
Coróna Vincénti datur.
Hic te ex ténebris sæculi,
Tortôre victo, et júdice, B
Evéxit ad cœlum dies,
Christóque ovántem réddidit.
Nunc Angelórum párticeps,
Nunc lucis insígnis stolâ,
Quam testis indomábilis
Rivis cruóris láveras.
Cùm te satélles Idóli,
Præcínctus atris légibus,
Litâre diis Géntium
Ferox caténis cógeret.
Ac verbo Príncipum molli
Suadéndo blandè effûdit,
In catástas ne vita
Líbera rapta décidat.
Rex, inquit, máximus Orbis, C
Qui sceptra gestat Romulêa,
Servîre sanxit ómnia
Priscis deórum cúltibus.
Vos Nazaréni adsístite,
Fidémque et ritum spérnite,
Hæc saxa, quæ princeps colit,
Placâte fumo, et víctimâ.
Exclâmat hic Vincéntius,
Levîta de Tribu sacra
Miníster altâris: Deum
Excólimus nos verum.
Tibi ista præsint númina,
Tu saxa, tu lignum colas,
Tu mortuórum mórtuus D
Fias deórum póntifex.
Nos lucis auctórem Patrem,
Ejúsque Christum fílium,
Quem solum ac verum Deum,
Datiâne, confitémur.
Hic ille jam commótior:
Audésne, infelix, ait,
Jussa deórum, et príncipum
Violâre verbis ásperis?
Jus est sacrâtum, et públicum,
Cui cedit humânum genus,
Nec te jubénte férvidè
Infans perîclum pérmovet?
Hoc namque decrétum cape,
Aut ara, thure, et céspite
Precánda jam nunc est tibi,
Aut mors luénda sánguine
Respóndit ille altrínsecùs:
Age ergo quicquid vírium,
Quicquid potestâtis tibi est,
Palàm relúctor, exérce.
Vox nostra quæ sit áccipe:
Et Christus, et Pater est Deus,
Servi hujus et testes sumus,
Extórque, si potes, fidem.
Torménta, carcer, úngulæ,
Stridens flammis flamma,
Atque ipsa pœnârum última,
Mors Christiânis ludus est.
Vestra insânis vánitas,
Scutúmque vestri Cæsaris,
Condígna vestris sénsibus
Coli jubêtis númina.
[ccxi] Excíssa fabríli manu,
Cavis recócta, et fóllibus,
Quæ voce, quæ gressu carent,
Immóta, cæca ligna sunt.
His sumptuósa à spléndido
Délubra crescunt mármore:
His colla mugiéntium
Percússa taurórum cadunt.
Adsunt et illic spíritus:
Sunt et magístri críminum,
Vestræque salûtis áucupes
Vagi, impoténtes, sórdidi:
Qui vos laténtèr íncitos
In omne compéllunt nefas,
Vastâre justos nécibus,
Plebem piórum cárpere.
Norunt et ipsi, ac séntiunt
Pollêre Christum, et vívere,
Ejúsque jam jam ádfore
Regnum treméndum pérfidis.
Clamant paténtèr dénique
Pulsi ex látebris córporum,
Virtûte Christi et nómine,
Dénique iîdem dæmones.
His intonántem Mártyrem
Judex profânus non tulit,
Conclâmat: Os obstrúite,
Ne plura jactet ímprobus:
Vocem loquéntis cláudite,
Raptúmque lictóres date,
Illum seórsum cánibus
Pastum, manúsque exércite.
Infixus in prætórium
Convitiâtor séntiat,
Impúnè ne quos sibi
Diis extruéndis jússerit.
Tibi ergo soli cóntumax
Tarpéia calcéntur sacra?
Tu porrò solus ópteras
Romam, Senâtum, Cæsares?

Vinctum retórtis bráchiis,
Sursùm, ac deórsùm exténdite,
Compágo donec óssium
Divúlsa, membrâtìm crepent.
Post hinc divérsis íctibus
Nudâta costârum sunt ábdita,
Ut per lacúnas vúlnerum
Jecur retéctum pálpitet.
Ridêbat hæc miles Dei,
Manus cruéntas íncrepans,
Quòd fibra non profúnditùs
Intrarétque artus úngula.
Ac jam omne robur ártium
Eviscerándo césserat,
Nisúsque ávenis sólverat,
Fesso lacertórum toro.
Ast ille tanto lætior,
Omni vacántem núbilo
Frontem serênam lúmine
Te, Christe, præséntem videns.
Quis vultus iste, proh pudor!
Datiânus ajêbat furens:
Gaudet, revínctus, et próvocat
Tortórem tortus ácrior.
Nil illa vis exércita
Tot noxiórum mórtibus
Agône in isto próficit,
Ars idolôrum víncitur.
Sed vos alúmni cárceris
Párcite, ait, invícto,
Cohibéte paulùm dextras,
Respiret ut lassus vigor.
Per sicca rursùs úlcera,
Dùm sese cicátrix cólligit
Refrigeráti sánguinis
Manus resúlcans díruit.
His contra Levítes refert:
Suam tuórum præspicis
Languêre virtûtem canum
Age ipse major cárnifex.
Osténde, quo pacto queant
In recéssus rescíndere
Manus et ipse intérsere,
Rivósque fervéntes bibe.
Erras, cruénte, si meam
Te reris pœnam súmere,
Cum membra morti obnóxia
Dilaniáta intérficis.
Est alter homo intrínsecùs,
Violâre quem nullus potest:
Liber, quiêtus, íntеger,
Exors dolôrum trístium
Hoc, quod labóras pérdere
Tantis furôris víribus,
Vas est solùtum, ac fictile,
Quovis frangéndum modo.
Quinimò nunc eníteге
Illud secâre, ac pléctere:
Cùm perstat intùs, qui tuam
A Calcat, Tyránne, insániam.
Hunc tu lacésse, hunc distórre
Invíctum, insuperábilem,
Nullis procéllis súbditum,
Soli hunc subjéctum Deo.
Hæc fatur, et stridéntibus
Laniâtur uncis dénuò,
Cui Prætor ore súbdolo
Anguinat verba et síbilat:
[ccxii] Si tanta cállidi péctoris
Prædûrat obstinátio,
Pulvinar ut nostrum inâne
Abominêris tángere:
Saltèm laténtes páginas,
Librósque opértos déroga,
B Quibus sectam pravam séminas:
In istis creméntur ígnibus.
His, Martyr, audítis, ait:
Quem tu malígne mysticis
Minâris ignem litteris,
Flagrâbis ipse hoc jústius.
Nonnè scimea cœléstis
Vindex erit volúntas,
Tanti venéni intérpretem
Linguam perúrens fúlmine.
Vides favíllas índices
Gomorrhæórum críminum:
Sodomítæ cladis cinis
Testes perénnis fúneris.
C Exémplar hoc semper tuum est;
Fuligo quem mox súlphuris,
Bitûmen, et mista pice
Imo implicábunt tártaro.
His persecûtor sáucius
Pallet, labéscit, et statìm
Insâna tórquens lúmina,
Spumásque frendens égerit.
Tunc deindè cunctâtus diù,
Decérnit extrêma ómnium:
Ignis, graváti, et lúminis
Exerceâtur quæstio,
Hæc ille sese ad múnera
Gradu citáto prórupit,
Ipsósque pernix gáudio,
D Pœnæ ministros prævenit.
Ventum ad palæstram gloriæ,
Spes certat, et crudélitas:
Luctâmen anceps cónserunt
Illic Martyr, illic cárnifex.
Serra léctulum régula
Dente frequénti exásperant,
Cùm multa carbônum strues
Vivum vapôrat hálitum.
Hunc spontè conscéndit rogum
Vir sanctus, ore intérrito,
Cœli et corónæ cónscius,
Celsum tribûnal scándere.
Subter crepánte aspérgine
Scintillat excúrsus salis,

Punctisque fervens stridulis
Sparsímque artus figitur.
Arvína post hinc ígneum
Impréssa cratem lambit,
Vix unda foris fúmida
In membra sensìm líquitur.
Illic ínterìm immótus manet,
Tamquàm dolórum néscius,
Tendítque in altum lúmina :
Nam vincla palmas présserant :
Sublàtus indè fórtior,
Lúgubre in antrum trúditur :
Ne liber ortus lúminis
Animàret altum spíritum.
Est intus imo ergástulo
Locus ténebris nígrior,
Quem saxa mersi fórnicis
Angústa clausu strángulant.
Ætérna nox illic latet
Expers diúrni síderis :
Hic carcer horréndus suos
Habére fertur ínferos.
In hoc bárathrum conjécit
Truculéntus hostis Mártyrem,
Lignóque plantas ínserit;
Divaricátis crúribus.
Quin addit ad hæc pœnam novam,
Crucis perícli artíficis,
Nulli tyránno cógnitam,
Nec fando compértam retrò.
Fragménta testárum jubet
Hirta impolítis úngulis
Acuminàta, infórmia,
Tergo jacéntis stérnere.
Totum cubíle spículis
Armant dolóre saxísque :
Insómne qui subtèr latus
Mucróne pulset óbvio.
Hac ille versàtur umbra
Meditàre artes, quas strúxerat;
Sed Beélzebud cállida
Comménta Christus destrúxit.
Nam carceràlis cæcitas
Splendóre lucis fúlgurat,
Dupléxque morsus stípitis
Ruptis cavérnis díssilit.
Agnóscit hic Vincéntius
Adésse, quod speráverat,
Tanti labóris præmium,
Christum datórem lúminis :
Cernit deínde frágmina
Jam testulárum, móllibus
Vestíri semet flóribus,
Redolénte nectar cárcere.
Quin et frequénter Angeli
Stant, et loquúntur cóminùs,
Quorum unus ore augústior
Compéllat his dictis virum :

A [ccxiii] Exúrge Martyr ínclyte,
Exúrge secúrus tui,
Exúrge, et almis cœtibus
Noster sodális adhære.
Præsta Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *Fol*. CLXXXVII.

Capítula. Dómine Clementíssime Deus, tribue; ut fortíssimus Vincéntius martyr tuus, qui, pro te viríliter dímicans, tuo múnere vicit, ità nobis in tuo nómine júgitèr adsit, ut victor ecúlei, victor exístat peccáti : quotidiánas ábluat culpas, qui tot tantásque supergréssus est pœnas; ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit B triumphàtor, pro servis exístat magníficus intercéssor.

Pater noster. Liberáti. *fol*. 2.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut. *fol*. CCV.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui poténtèr vincénti mártyri suo Vincénti matutínam stellam donàvit in múnere, et primæ resurrectiónis et futúræ vos gáudiis ditet; ℟. Amen. Et qui eídem Vincénti manna dedit abscónditum, obténtu ejus glorióso vos immortalitàtis véstiat induménto : ℟. Amen. Ut exémplo memoráti mártyris et cárceres vincéntes et flammas; edúcti è cárcere sæculi, flammas evadàtis ætérni supplícii. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In exeúnte Vésperâ.

C *Lauda*. Speràvit ánima mea in Dómino.

Sono. Spes mea tu es pórtio mea. *fol*. CCV.

Antíphona. Vincéntius sanctus, ut solis rádius splendet, et sicut lília campi floret. *P*. Portans odórem suavitàtis in conspéctu Dómini. ℣. Dómine in virtúte tua lætàbitur Rex : et super salutàre tuum exultàbit vehemèntèr. *P*. Portans. ℣. Glória, et honor. *P*. Portans.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Corónam spléndidam sempitérnam Allelúia. *P*. Vincénti dabo. Allelúia, allelúia. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortàbit eum. *P*. Vincénti. ℣. Glória, et honor. *P*. Vincénti.

Hymnus. Adest miránda pássio.

D *Supplicátio*. Orémus Redemptórem. *fol*. CLXXXVII.

Capítula. Deus, qui Levítam tuum Vincéntium tanto virtútum múnere decorásti, ut ministérii sacri fretus offício, Fílium tuum Dóminum nostrum secutúrus in passióne, ejúsdem Christi tui cálicem ministràret prius credéntibus in salútem : tu nos fácito coram te dignè tractàre suscépta ministeriórum officia, quorum gestándam suscépimus obsequélam; quò martyr tuus Vincéntius divíno auctus spíritu, persequéntem Datiánum objéctibus duris adgréditur, cùm contra Valérium Epíscopum suum lévitèr musitásse conquerétur : méritis suis tribuat ómnibus in hac vita feliciórem excúrsum, in futúro regnum beatitúdinis infinítum : ut sícuti eum inter pœnas suscepísti te confiténtem; ita nunc júbeas exaudíre pro

nobis orántem, cùm ad te proclamavérimus è terris. A
Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, lumen ætérnum, qui novâ luce mártyri suo Vincéntio pósito refúlsit in cárcere, inlucéscat in córdibus vestris ad ætérnam remuneratiónem : ℟. Amen. Et qui corpus ejus in médio mari demérsum maríuis gurgítibus revocâvit ad littus, révocet vitam vestram ab intéritu, et nóxiis áctibus : ℟. Amen. Quique, corvo obsequénte, dilatâvit prædícti Mártyris glóriam, devotiónem vestram sóliiâ propitiatióne suscípiat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet.

Orátio. Deus qui mirabilitèr. *fol.* CCVII.

DIE XXV JANUARII. B

IN FESTO SANCTI BABILÆ EPISCOPI, ET TRIUM PUERORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antíphona. Justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dómini. *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justórum à Dómino : et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et delecténtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et delecténtur.

[CCXIV] *Lauda.* Justi jocundéntur Allelúia, *P.* Et læténtur, Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ, et salûtis in tabernáculis justórum. *P.* Et læténtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et læténtur : Allelúia, allelúia.

Hymnus. C

O Sacerdótum ínclyta coróna,
Atque corúscum Levitárum ordo,
Clero adscito, præcinâmus hymnum
Mente benígnâ.
Formam exémpli Bábilas Antístes
Nobis tenéndam dímicans impréssit;
Ne templi Dei óstia pandâmus
Cállido hosti.
Hic vir virtûte fidei munítus
Antiochênam dum régeret arcem,
Sprêvit profânum átriis sanctis
Numeriânum.
Illicò captus sístitur tyránno,
In fola verus Christo immolándus :
Versutiósa ábdicat assérta, D
Vera uténdo.
Réputans namque dógmata pervérsa,
Rerum fatêtur ómnium Auctórem,
Celsi Paréntis coætérnam prolem
Orbem creásse.
Aris hortâtur dæmonum litare,
Spernens arctâtur vacis catenârum,
Colo gravâtur póndere bolârum,
Compêde pede.
Fit gregi pastor magnum documéntum,
Urbi mostrâtur véluti contémptus :
Hinc ovans defert Christo vota laudum
Victor insignis.
Fictilem vicit ratiocinándo;
Vanas pérdocet liberáles artes,
Indicit sensum pótiùs disértum
Trium puerórum,
Sóboles sequens génitrix, quos mittit
Agonizándos Præsule cum almo :
Quália pati Patrem et Magístrum
Eúmdem dicunt.
Hic quippè parens verus ut Abraham est,
Hóstia qui se tribus cum Púeris
Obtulit sacrâ stípitis in ara
Regi polórum.
Inter insóntes lotis ulnis ambit
Sacrum altâre stípiti elâtus,
Dira dùm perfert vincla vel torménta,
Cómitans docet.
Simul conféssi nomen Trinitâtis,
Sústinent simul lacerántem ictus ;
Sed rapuêre ab hoste trophæum
Dono divíno.
Ad periméndum póstmodùm prodúcti,
Alacres pergunt, carmen præcinéntes
Tripúdii psalmi, ultrícem quadragénum,
Voce sonórâ.
Tunc Præsul plebem contéstans affâtur ;
Ità ut esset vinclis onerâtus,
Ad confundéndum júdicem profânum
Sepelirêtur.
Párvulos quoquè Bábilas litándos
Patri adsígnat ense verberándos ;
Quorum agônem púlchriùs consúmat
Sánguine fuso.
Quique concépti urnâ sepulchráli,
Vigent perénni memóriâ passi,
Sede promíssâ potiti in arcem
Diadémate.
Bino in ipsis múnere per ipsos
Obtines missos, cívitas quæsita :
Nímiùm gaude, glórians in Christo
Júbilo magno.
Hic obsequénda membra redivíva
Póssidet ; sursùm ánimas victríces
Stolis indútas cándidis, fulgéntes,
Palmas geréntes.
Inde Redémptor eerne de supérnis
Ratem redémpti gregis, incubántem
Sæcli in mare, túrbina impulsántem
Tentatiónum.
Déxteræ tuæ auxílium præbe,
Eámque cunctis à malis defénde :
Tecum victuram vehens in supérnis
Ævo perénni.
Glória summa, Christe, tibi sempèr,
Simùl cum Patre, Spiritûque Sancto :
Sit nunc, et sempèr soli tibi Deo
Trino, et uno.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutátis nomínibus*, *fol.* CLXXXVII.

Capítula. Inténdite, fratres charíssimi, sacerdótis

Babilæ inconvúlsæ spei vi tùtem, triúmque Puerórum robustiórem ánimi fidem, quàm valéntem córporis qualitàtem; quos prædictus doctor egrégius gládio contínuo percussúros, sacris ulnis congeminándo, compléctitur; grátias flebílitèr réferens Creatóri, quòd eos, quos de manu ejus accéperat coronándos, obtúlerit illi: Horum ígitur exémplum constántiæ imitántes, mores corrigàmus in mélius, charitàtem teneàmus ad ínvicèm, per dilectiònem excéptum ministérium expleàmus; et ad servitùtem Dei cæteros inflammémus: Operári justítiam delectémur, [ccxv] nóxia fugiàmus, spíritu orémus, atque dicàmus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Bábilæ précibus solvántur vestra peccàta; cujus virtùte Numeriáno domùs Dei obseràta sunt límina; ℟. Amen. Ejúsque suffrágio animàrum vestràrum vos gaudeàtis obtinuísse lucrum, cujus documénto trium Puerórum societas méruit subíre Martyrium: ℟. Amen. Ut sicut iìdem infántuli, magístro subsequénte, gládii pro Christo párili animadversióne truncáti sunt; sic vos unítà vincti societàte, divínum sempèr agàtis obséquium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Præsta, Dómine, ut dùm Sanctòrum Bábilæ, et trium Puerórum veneránda templa suscípimus; ipsi tibi templum puri cordis, et impollúti córporis éffici mereàmur: atque in domùs tuæ receptáculis perdurántes, electórum tuórum mereàmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. *Fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Fecisti Dómine in mari viam, et inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens: *P.* Quia potens es, transcúntes mare salvàre. ℣. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles spíritu salvàbit. *P.* Quia potens. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia potens es.

Orátio. Noli nos, Dómine, nostris onerâre pondéribus: et qui Judææ pártibus innotésceris, plúrimùm deprecàmur; ut nostris pectóribus immorêris: et cujus Hierúsalem nomen est magnum; intercessióne Sanctòrum Bábilæ, et trium Puerórum mártyrum sit in nostra conversatióne præcípuum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Transiérunt mare rubrum, quasi per áridam terram, hæc dicit Dóminus. Transíte, transíte: *P.* Quia ego vos dedùcam de terra mea. ℣. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Omnípotens Deus, qui óculos tuos dírigis super justos, méritis eórum preces nostras dignántèr inténde: ut et à peccátis nostris vultùs visitatióne purgémur, et número tuórum misericórdiæ tuæ múnere sociémur.

Antíphona 3. Deus qui glorificàris in concílio Sanctórum, *P.* Magnus et metuéndus es: Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Magnus. ℣. Glória, et honor. *P.* Magnus.

Orátio. Præsta Dómine, ut dùm Sanctórum.

Quære in istis Vésperis præcedéntibus.

℟. In paradíso Dei requiéscunt sancti, quorum fructus indeficiens persevérat, in quo est satíetas et medélla. *P.* Supra stellas fulgébunt fácies eórum. ℣. Fulgébunt justi, et tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrent. *P.* Supra stellas. ℣. Glória, et honor. *P.* Supra.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine sicut sol in.

Cánticum. Qui sponté obtulistis. *Ad Benedictus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *fol.* CLIV. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudàte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIV. *Prophetía.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O Sacerdótum. *fol.* CCXIV. *Supplicátio* Orémus, *mutátis nomínibus. fol.* CLXXXVII.

Capítula. Deus, Sanctórum glória, et copiósus misericordiâ, exáudi plebem tibi súpplicem, per Sanctórum te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, et per díspares diérum, ac nóctium successiónes pari protectióne custódi; ut adjúti sanctórum tuórum Bábilæ, et trium Puerórum mártyrum precibus, qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus, noctem quoquè hanc beneplácità tibi animàrum, et córporum puritàte ducàmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctórum. Allelúia. *P.* Lætétur Israel in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Càntate Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Lætétur. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætétur.

[CCXVI.] *Benedíctio.* Beatissimórum mártyrum suórum Bábilæ, et trium Puerórum vos Dóminus intercessióne custódiat: ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placàtus inténdat; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propitiàtus omíttat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE XXVIII JANUARII.

IN FESTO SANCTI TYRSI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis. *P.* Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus Sanctis. *P.* Et rectis corde.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. *P.* Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite Deo. *P.* Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni. *P.* Et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. ỳ. Quóniam Deus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P.* Et lavérunt ỳ. Glória, et honor. *P.* Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quón'àm ipsi Deum vidébunt. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ỳ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Allelúia. ỳ. Glória et honor. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nímiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum : módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus ; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflátus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, íncrepat :
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus ?
Infélix ! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nititur
Eléctam ánimam trádere : pótiùs
Divérsa génera pértulit innocens
Pœnárum, cúpiens præmia cœlica.
Athléta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi répperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idóla témneret.
Tunc læto símulans ore locútus est :
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsénsum tríbuens, ut sacrífices diis ;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et ínvidus :
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Gastrum perníciter ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat :
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer ímperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat :
Agnósce Dóminum, lúbrice et ínvide,
Cùm cernis ópera magna et ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense suscíperet membra fidélia.
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm miríficus in te credéntibus !
Pravis muscípula sis ! Sanctus in æthera
A Christi gloríficat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem ;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus :
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia ;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula et ómnia :
Fervens óleum, plumbum, et úngulas ;
Ut Sanctum súperet mártyrem, et necet.
Cernens profícere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua !
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum :
Judex non méruit cérnere Angelos.
[ccxvii] Debêmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem ; Inquiunt :
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
C Desígnans locum ubi córpora cóndere
Debérent : véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus :
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum : dele chirógraphum ;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
D Dans nobis auxílium témpore cóngruo.
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde : témpora próspera tríbue ;
Victum paupéribus ; subsídium víduis :
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtúte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *mutátis nomínibus. fol.* CLXXVIII.

Capitula. Auctor lucis, fons lúminis, et imménsi cláritas splendôris, Christe, ingéniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavácro sitiénti portitôrem lúminis núntium cœlis destinásti; ut ille eum extériùs luminâret, quem ab intùs accénderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrâtor mentis assíduus: arde quæsumus in méntibus nostris almo ignis tui fervôre, quem te ab arce missûrum tuo es pollícitus ore: ut flagrans intériùs ad exurénda vítia, lustret extérius ad capiénda præmia sempitérna, piíssimus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, à quo beatíssimus martyr Tyrsus antè est passiône frûitus, quàm lavácro, ipse nos muníficet dono æternitâtis, et remúneret præmio sempitérno benedictiônis: ℟. Amen. Et qui illum mari projéctum Angelis vehéntibus reportâvit ad littus, vos secum adsóciet in polôrum sédibus lætabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr invocêtis Deum et Patrem, quem idem martyr Tyrsus et sub aquis liberâ invocâvit voce. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris tui, Christe Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis præparâtum esse prædixísti ab orígine mundi; fac ergo nos etsì immériti eos ádsequi: ut qui beatíssimi mártyris tui Tyrsi vel sociórum ejus festum incólimus, perénniter cum eísdem Sanctis jocundêmur: et sicut idem Mártyrem tuum sectóribus serrâ non permisísti secári; ità nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclésiæ nullâ patiâris occasiône divélli; sed cum benedíctis percipiâmus regnum, quod Sanctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætitiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona. 1. Veníte ad me Sancti mei, dicit Dóminus: Vindemiâte fructum labórum vestrôrum, germen justítiæ, *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliôrum, et rosârum in témpore suo. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Veniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invitáti, ut vindémient fructus labórum suôrum; fac nos per misericórdiam eos ádsequi in vivéntium terra: ut qui beatíssimum athlétam tuum Tyrsum priùs martyrio consecrásti, quàm lavácro, priùs fide, quàm regeneratiône, priùs étiam supplício, quam baptismo; tu ómnibus dimíttas nobis peccâta, et dones nobis regnum hereditâtis perpétuæ: ut per bonam operatiônem, et conversatiônem perveniâmus in paradisum delitiârum, [CCXVIII] et gaudéntes de

A labôrum nostrôrum fructu, vindemiêmus fructus nostros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antíphona 2. Veníte ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, *P.* Qui laborâtis, et oneráti estis, et ego reficiam vos. ℣. Veníte filii, audíte me: timôrem Dómini docêbo vos; *P.* Qui laborâtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, et pro te multum sustinuérunt, ut eos requiéscere fácias, sicut promisísti eis dicens: Ego reficiam vos: fac ergo nos in Ecclésia tua orántes, eos totâ mentis intentiône ádsequi, ut consequâmur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnêmur in pœna, qui ex nostro mérito non merémur véniam: qui beatíssimum Tyrsum prævenísti in benedictió-

B nem grátiæ, osténdens illi in ténebris lumen, et perfectiônem grátiæ post labôrem: rogâmus ergo etsi immériti, ut suffrágio prædícti Mártyris, labôre nostro oneráti, reficiâmur cum Sanctis tuis verbi tui mellífluâ doctrinâ in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antíphona 3. Veníte benedícti patris mei, dicit Dóminus, *P.* Percípite regnum, quod præparâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illumináмini: et vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Clarificâtum est nomen Dómini Jesu Christi in

C Sanctis pro patiéntia, et fide, in ómnibus persecutiónibus, quas sustinuérunt, *P.* Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo et passi sunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitâtem habitatiônis. *P.* Ut digni. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut digni.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* VI *Sono.* Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de Cœlis, Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIX. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent, et apud. *fol.* CLXIV. *Hymnus.* Exúlta nimiùm turba. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orê-

D mus Redemptôrem.

Capitula. Dómine Deus omnípotens tuôrum ante mundi constitutiônem præscius electôrum, Tyrsi mártyris tui et Cómitum ejus ánnuis recúrsibus solémnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delícta propítius: Et qui pro tuo nómine tot tantásque pértulit pœnas, suffrágio suo nostras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus absolúti, ad te post tránsitum mereâmur pervenire stolâ decóris indúti Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum

novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. A
glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedíctio. Interventu sanctôrum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedíctio vos prótegat, et ab omni malo deféndat. ℟. Amen. Eórum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli B
tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare. Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; et cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; et te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgôre claréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatiône vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. Læ- C
têtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, *P.* Proptèr judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : Cantâte, et exultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Jubilâte Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; et prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus glorificâtus es módu- D
lis populôrum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanêre puríssima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populôrum. *P.* Lumen ad revelatiônem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! *P.* Lumen ad. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testaménti sui : verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. *P.* Ante conspéctum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ante conspéctum.

Hymnus.

Sacer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptiône
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elêgit.

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini :
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.

Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ Presentatiônis ipsíus, et Purificatiônis ejus genitrícis Maríæ nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiônem, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædixit, Mater impósuit, Símeon cognóvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérditis miseratiônis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Et, qui Simeônis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictiône perpétuâ lætabúndos. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis

suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes [ccxx] sui amóris connexióne depúrget; ℟. Amen. Et, qui vos filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promísit, hereditâtis beátæ conlatióne muníficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini: *P.* Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Et laus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laus.

Orátio. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largíre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis accêpit: ut, qui lumen ad revelatiónem géntium éxtitit, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus: hanc gaudêmus in nobis largítam; hanc étiam usque in finem à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiónem tuam: ut privêtur maledíctio pœnæ, et ditéscat in nobis fructus justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templo, ut fácerent pro eo secúndùm legem Móysi: *P.* Accêpit Símeon in mánibus, et benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P.* Accêpit Símeon. ℣. Glória, et honor. *P.* Accêpit.

Orátio. Omnípotens Deus Pater. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Símeon in templo elevâvit vocem, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: *P.* Quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. *P.* Quia vidérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia vidérunt.

Orátio. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeónis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut quia vídimus et crédimus Salutâre tuum; in pace, cùm jússeris dimittâmur: non quò à te dimíssos fines vitæ accipiâmus; sed, per te absolútos à débito, in fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti. *P.* A Patre plenum grátiæ, et veritâtis. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtútum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in sæcula. *P.* A Patre. ℣. Glória, et honor. *P.* A Patre.

Orátio. Vídimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Primogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, et in sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquéntem; Largíre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, et Dóminus, et Deus est. *P.* Iste consolábitur nos à plaga nostra, et à labóre in terra captivitâtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmerum ejus. *P.* Iste consolábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Iste consolábitur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es redémptio nostra et salus nostra, sana plagam contritiónis nostræ: qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; et qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nóstra que stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum Dómine, *P.* Quod præparásti ad revelatiónem géntium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime: *P.* Quod præparásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Quod præparásti.

Orátio. Fac nos, Dómine, ut Salutâre tuum, quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício sentiâmus: ut, qui ad revelatiónem præparâtus est Géntium, non ad punitiónem, sed ad salvatiónem se júdicem íngerat redemptórum. ℟. Amen.

Antiphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est [ccxxi] in lege Dómini. *P.* Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dómino, et benedícite nomen ejus: benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. *P.* Quia omne. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia omne.

Orátio. Dómine Deus, qui omne masculínum, adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos tibi in sanctitâte, et justítiâ deservíre: ut, qui vulvam matérni úteri incorruptióne sanctíficas, ætérnæ sanctificatiónis præmio credéntes adtóllas: ut, qui gloriósum nomen tuum in géntibus núntiant, remuneratórem te suum in futúro cognóscant. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu secúndùm quod scriptum est in lege Dómini *P.* Par túrturum, aut duos pullos columbârum: allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dóminum. *P.* Par túrturum. ℣. Glória, et honor. *P.* Par túrturum.

Orátio. Deus, qui in expiatióne pariéntium par túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis columbârum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem impléro

venísti, non sólvere, in nobis Evangélii grátiam di- A gnéris opuléntiùs propagàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia vidérunt óculi mei salutàre tuum. *P.* Lumen ad revelatiónem Géntium. ℣. Jocunditàtem fecisti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lumen. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largire credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutàre tuum vídimus, visiòne grátiæ tuæ munerémur : Ut, qui lumen ad revelatiónem éxtitit Géntium, indúltor criminum ípsemet credéntium sentiàtur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus. B

Ad Cánticum. Antíphona. Lætabúntur omnes. *Cánticum.* De nocte vigilat. *Orátio.* Deus, qui notum fecísti. *fol.* 64.

Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriàbor : gaudébo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Lucæ I).

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutàre tuum, * quod paràsti ante fáciem ómnium populòrum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculòrum. C

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justítià est plena déxtera tua. *fol.* CLXXXII.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis allelúia : laudàte eum in excélsis allelúia. Laudàte eum omnes Angeli ejus : laudàte eum omnes virtútes ejus : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia. Audi me, Jacob, et Israël, quem. *fol.* 65. *Hymnus.* Sacer Puritàtum dies. *Quære in Vésperis precedéntibus. Et Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Capítula.* Notum factum est salutàre Dómini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciétur in Sion nomen Dómini, et laus. *Benedictio.* Et qui Simeónis justi mánibus. *Quære in Vésperis præcedéntibus, fol.* CCXIX.

DIE V FEBRUARII. D

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni dábitur in manu tua ; *P.* Et adorábunt coram te fílii multàrum géntium : allelúia. ℣. Audi, fília Sion, quia exaltàta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ in gressu tuo oriétur : allelúia. *P.* Et adorábunt.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis? *Lauda.* Spécie, et pulchritúdine tuà. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Adésto, plebs fidíssima,
Venústum festum : gràtià
[f. CXXII] Laudum deprôme cármina,
Christóque vota máxima.

Beàta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.

Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctàtur in imo cárceris.

Sævi furóre júdicis
Christi puélla térritur ;
Sed virgo sancta ímpiis
Libàre rénuit aris.

Tu nunc demum Martyr ácrius
Adfíceris verbéribus ;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.

Magnus sed Christi sénior.
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papíllam íntegram,
Curátque ómnia vúlnera.

Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.

Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrà pronúncians
Defensiónem Patriæ.

Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.

Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntià
Extínguit mox incéndia,

Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatórum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómmoda :

Quæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.

Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiéte plácidus :
Tutélam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicàtio. Orémus, *mutáto nómine. fo* CLXXXVIII.

Capítula. Deus conlátor justítiæ, et castimón

prærogâtor, a quo Agatha fámula tua visitâtam se fore respíciens, et in vulnerátis membris récipit sanitâtem; et noctis medio revíncta cárcere, cœlésti promerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te et córpore valéntes et ánimo purióres éffice: quò, dum spirituâlis afféctus in intérno se diffúderit corde, fidéli ad te ore proclamándo conláudent.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Animârum vestrârum Christus Dóminus vúlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo nómine abscisam non déstitit curâre mamíllam: ℟. Amen. Atque, cujus méritis à fínibus remôvit ac detrâxit incéndia, ejus nunc opitulatióne flammam à vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. Ut, quæ cœlésti inscriptióne liberátrix advocâta est pátriæ, omnes in commûne patrocínio indeféssø consérvet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *fol.* CLXXX.

Orátio. Deus, qui sanctæ Agathæ fídei baptísmo stolam índuis, et glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, dum eam post martyrii palmam laureándo corónas; concêde nobis, précibus ejus, ut confessiónis verídicæ vestíti decôre, justítia indúti et sanctitâte, futûrâ tibi præsentêmur in réquie. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Virgo sápiens benedicêtur: timôrem autem Dómini ipsa conlándat. Date ei de fructu mánuum suârum, *P.* Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis: beâtus es, et benè tibi erit. *P.* Ut laudéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut laudéntur.

Orátio. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedíceris, et Dei in átriis [CCXXIII] coronâris, dum de fructu mánuum tuârum à Dómino véniam promerêris; detur nobis, quæsumus, tuí mérito sapiéntiæ laudatiónem habêre, et in Christi timóre te adjuvánte permanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum benedíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Virgo prudentíssima, quò progrédieris quasi auróra valdè rútilans? fília Sion, *P.* Tota formósa et suâvis es: pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. ℣. Spécie tuâ, et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procêde, et regna, propter veritâtem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedûcet te mirabíliter déxtera tua. *P.* Tota formósa. ℣. Glória, et honor. *P.* Tota formósa.

Orátio. Virgo tua, Christe, Agatha prudénter gloriósa effécta est, quæ, consurgénti auróræ comparâta, pulchra atque elécta, ut Sol, probâtur, et Luna; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena claréscit in sánguine; et, ut Sol flagrans atque immi-

A nutiónem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædíctæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis lácbrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, *P.* Et índui te stolâ decóris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Ilierúsalem Dóminus: et dispersiónes Israël cóngregans. *P.* Et índui te. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra fília Ilierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est: ascénde quasi sponsa Líbanum. *P.* Et pércipe

B benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amica mea formósa, et veni. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret, eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturâle incéndium extinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo in Dómino. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Fília Sion, bénedic.

C *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dóminus Deus cœli benedícat tibi. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Longè Dóminus appáruit. *fol.* CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit corúscum:
Voces in aula résonent cunctórum:
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.

Hæc virgo sancta, germíneque clara
Sæculi cuncta réspuit cadûca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.

Judex iníquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
D Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcêpit:

Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis:
Audi præcéptum Júdicis monéntis:
Adóra deos, et lucrâre vitam,
Præmiaque multa.

Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta:

Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idóla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.

Irâtus judex síbilat crudêlis:

Tortóres suos éxcitat immànis,
Torquéri jubet delicàtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quà credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudèlis et sæva :
Virginis sacræ torquêtur mamilla :
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacràtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmôtus factus est immànis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres :
Unum oppréssit nómine Silvànum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitàtis,
Tremóre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi ;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflàvit ánimam in cœlos
Togà cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes :
Péssimà morte mórsibus equórum
Nece vastàtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructàvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beàtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna ;
Nobis indígnis ob honôrem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vità habeàtur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornàtus,
Ut dignè possit tuum immolàre
Corpus beàtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narràvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritàte júngitur, et sánguine sociàtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreàmus, ne à te ultériùs recedàmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedictio.* Animàrum vestràrum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requíram eum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebràre festum :
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purà.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beàtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciàtur diris;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idòla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitàta soror,
Sive Callistes, tibi conquisìvit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberàta :
Sic Deo dignam ánimam donàvit

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis:
Vidit, et stupet nímium sagàce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitàndo Christum
In'imat: Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse clarum
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum:
Sérvulis præbe véniam malórum:
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre:
Pacis utàmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscèdat, fugiátque languor:
Quod jugum premit pópulos, depélle:
Sit quies defúnctis, medicína ægris;
Vítaque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlórum teneàmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet:
Glóriam dicat, canat, et revólvat:
Nómini trino, Deitàti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanére, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi: quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitàtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitàtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres: ut utràque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currámus, et patérnis affectibus implorántem te erga nos semper placábilem sentiàmus, cùm ad te proclamavérimus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêen et Callísten pœnitúdinis accéptàvit laménta: ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salùtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et gràtiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis: Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetita concessísti, et Theóphilum regni tui cohærédem fecísti: eórum précibus emundémur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiàmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum: et de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣. B Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystêen et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat: ac præsta nobis, ut germinémus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, florcàmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florèbit: et sicut cedrus, quæ C est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Floréte Sancti sicut rosa plantàta super aquas: *P.* Et quasi lílium date odórem suavitàtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in àtriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantàta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lílium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornàtur, fide adjuvàtur, ex ópere consecràtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde: et per D pœniténtiam nos tibi fácias complacére, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulistis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudàte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus*. Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula*. Fac nos, Dómine. *Lauda*. Gáudium sempitérnum. *Benedictio*. Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus*.

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono*. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antiphona*. Virgo prudentíssima. *Lauda*. Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinôna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens corôna,
Plebs fidêlis ínclyta.
Virginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honôrem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sístitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrônum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honôrem
Nix polórum prótegit:
Sic calôre plena sancto,
Passiónem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis peráctâ,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scilicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calôris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad pernícíem,
Péstilens morbus recédat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiéta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patrôna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicina cœlis
Ad favôrem glóriæ.
Inter hæc admixtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honôrem consecrâvit
Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Eulâliæ festum, quod ânnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honôre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiónem læta procédens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut fácias nos símili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitâtis perfectióne idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum A criminum liberáti perducámur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestívit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis : ℟. Amen. Et qui eam ultra ætátem fecit esse victricem, ejus intervéntu peccáta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereámur inveníre quiétem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tríbuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et B lascíviæ superáret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturále incéndium exstinguámus, dum salutáre remédium obtinémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. C ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque obdormítet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et rege ætérno, dum illam victrícem fecísti de glorióso martyrio : quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogámus atque exposcimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltáta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. D ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Eulláliæ, Dómine Deus, quam tu úbique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti : præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carére, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornáta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem? et ádipe fruménti sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possímus ad convívium mensæ tuæ perveníre; ut, qui beatíssimam Eulláliam vírginem per sánguinis effusiónem coróná decóris laureásti : nos quoque speciósi ante te appareámus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amíca mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Deus qui beátam Eulláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis períre, quicquid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profecisse nobis lætítiam gratulémur : ut, quod illá effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Eulláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentíva carnis vestræ devíncere; et perfécté devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus pruinis vestívit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitátis; ℟. Amen. Ut cum illá perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obsequéntes celebrátis solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcinxit *Quære fol.* CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

tem: et exaltávi eléctum de plebe mea. *P.* Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beátus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocátus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrátus es;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conláta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligáta solvat crimina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut píissimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruámur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Fílius, qui supra petram ædificatúrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolórum ómnium príncipi claves regni cœlórum dedísti: ut in illo primùm ædificáta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectúrus Ecclésiam, suscépit pontificális grátiæ culmen, suscipiámus nos perfectiónis omnímodæ sanctitátem: ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestátem, per eum nostra júbeas peccáta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundávit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elégit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres efficiat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadátis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros: Israël germinábit sicut lílium, et florébit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges

A terræ. *P.* Et erit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit sicut.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolórum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, et te interrogánte, et ille respondénte, dignus probarétur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intráre mereámur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

B *Antíphona* 1. Beátus es Simon Bar-Jona: *P.* Quia caro et sanguis non revelávit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elégit te. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est: et vocávit terram, à solis ortu usque ad occásum: ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia caro. ℣. Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Iliesu Salvátor noster et Dóminus, qui primátum Apostólicæ dignitátis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignátus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem signíficat, Petríque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largíre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditátis mereámur esse consórtes: ut caro

C et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis dominátum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii post futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te. *P.* Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requiram. *P.* Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. *Require retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in

D prælium: *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornávit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superáre praeséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignéris à vitiórum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem è médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii; *P.* Ut immaculàtam ófferas oblatiónem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem: et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculàtam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculàtam.

Orátio. Christe, Filius Dei vivi, quem Petrus super petram solidàtus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocàtus est à petra, in qua est fundàta Ecclésia; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ intróitum: ut per quem doctrinæ sublimis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepisse cómmoda sentiàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ herédítans illi: dat votum optánti, et benedicet annos justi.

Cánticum. Confirmàtum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem.

Cánticum. Benedictus es, Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. Deus præcínxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Ecce in justítia regnàbit rex, et princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquétur et planè. Non vocábitur ultrà is, qui insípiens est, princeps: neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquétur, et cor ejus fáciet iniquitàtem, ut perfíciat simulatiónem, et loquàtur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam: esuriéntis vasa péssima sunt: ipse enim cogitatiónes concinnàvit ad perdéndos mites in sermóne mendácii, cum loquétur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitàbit, et ipse super duces stabit. Mulieres opuléntæ súrgite, et audite vocem meam: fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundàtur super vos spíritus de excélso: et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputàbitur. Et habitàbit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedébit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedébit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opuléntia, ait Dóminus omnipotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære retrò in istis Véspeiis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod pri- **A** mus, filium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum; percéptæ hujus privilégio potestàtis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriósus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cithara. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Christus Dei Filius. *Quære in istis Véspeiis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcípui folio CLVI, *et post Prophetiam legàtur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

B In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit: Viri fratres, oportet impleri scriptùram, quam prædíxit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumeràtus erat in nobis, et sortitus fúerat sortem ministérii hujus. Hic itaque adquisivit agrum de mercéde iniquitàtis, et suspénsus crépuit médius: et diffùsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguà eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea: et episcopàtum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui no- **C** bíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intràvit et exivit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quà assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominàtus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátûs, de quo prævaricàtus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et adnumeràtus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

D IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutinum.*

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotàvit litteris:
Sánguinis notis eádem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Terra libèra stémmate :
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatórum púdicus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hausit undas,
Cædit ictu dúplici :
Inlitas cruóre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Vóce, votis, múnere,
Exter, hic nec non et urbis
Ut colónus ádvenit :
Fama nam terras in omneis
Præcucúrrit próditrix,
Hic patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hic rogándo
Frustrà congéssit preces :
Lætus hinc tersis revértit
Supplicàtor flétibus :
Omne, quod justum popóscit,
Impetràtum séntiens :
Tanta pro nostris períclis
Cura suffragántum est ;
Non sinunt inàne, ut ullus
Voce murmur fúderit ;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
Dona terris influunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis irrigant :
Nil suis bonis negàvit
Christus umquam téstibus :
Isti sunt quos nec caténa
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio ;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior :
Hoc genus mortis decòrum est ;
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hóstico donàre ferro,
Morte et hostem víncere :
Pulchra res ! ictum sub ense
Persecutòris pátitur :
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur ;
Lota mens in fronte
Rubrósi decòris éxilit.
Nec rudem crudi labòris
Ante vitam dúxerant
Milites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat :
[CCXXXII] Suéta virtus bello ense
Armis militat sacràtis,
A Cæsaris vexilla línquunt ;
Signum Crucis éligunt :
Proque ventósis dracónum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracónem súbdidit.
Vile censent expéditis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferire,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinàre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israélis pósteros,
Auctor aulæ mundiàlis
B Ire ad aram jússerat :
Idólis litàre nigris,
Esse Christi réfugas.
Líberam succíncta ferro
Pestis urgébat fidem :
Illa virgas, et secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectàbat
Christi amòre intérrita,
Carcer inligàta duris
Colla baccis ímpetit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putàtur,
C Vox fidélis pléctitur :
Tunc et ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit :
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite ;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequàque sústinet.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, *mutátis*
D *nomínibus*, *folio* CLXXXVII.

Capítula. Ecce sacrórum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietàtis intentióne rogàmus; ut, quorum conditióne córporum libéram dédicas terram, eórum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueàris Ecclésiam : quò, eisdem suffragántibus, à te promereàmur audíri, à quo præcéptum suscípimus exorándi :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2

Benedíctio. Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius et Celedónius mártyres ob confessiónis fideíque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utróque múnere gratiárum ; ℟. Amen. Ut per eos et fidei et confessiónis virtúte polléntes : ætérni cœléstis pátriæ ha-

beámini cives, quórum hódiè géminum festum celebrâtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eórum géminâ susceptiône córporum gratulâtur, sic tota Ecclésia eôrum se tuéri ac deféndi patrocíniis gratulêmur. ℟. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duórum chara fratrum
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris misceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signórum magistri,
Et vos tribúni adsistite,
Aureos offérte torques
Sauciórum præmia:
Clara vox hic Angelórum
Vocat stipéndia;
Christus illic candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infámes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.
[ccxxxiii] Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrita colla
Dúritèr ambit circulis
O vetustâtis siléntis
Obsolêta oblivio!
Invidéntur ista nobis,
Fama et ipsa extinguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudita sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiónis próditum,
Dúlcibus linguis per aures
Posterórum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capillum tracti,
Quo viros dolòre tortor
Quâve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patère cœli
Præmicándo osténderent,
Illius fidem figúrans
Nube fertur ánulus:
Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequâcem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum reprêssit hærens,
Ac stupóre obpálluit;
Sed tamen perêgit ictum,
Ne periret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudélis héroum
Immolârit sánguinem?
Credis in Deum relâtum
Hostiârum spíritum?
Cerne quàm palàm feróces
Hic domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes et ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
Sistitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstióne
Non suórum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scínditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit et suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.
His modis spurcum latrónem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit

Prædo vexàtus relictis
E medúllis éxilit :
Linquit inlæsam rapinam,
Fáucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capillum
Salva reddit omnia,
Cónfitens ardère sese,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgàta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit :
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvàtor ipse,
Quo fruàmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecràvit óppido :
Sospítantque nunc Colónos
Quos Ibèrus àlluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salùte læta
Vox maritàrum strepet :
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacràta gáudiis.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiàrum copiàque;
Deum cuncta faténtur
Sæculòrum sæcula.
Amen.

[CCXXXIV] FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ,
VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimòrum Martyrum. fol. CLXII. *excépto Hymno, qui est iste :* Bis novem noster. *fol.* CL.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exìvit sonus Sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illòrum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Isti sunt viri nomináti in virtùte : *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrina sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplinà et sapiéntià replèvit illos Dómi-
A nus. Allelúia; *P.* Creàvit in illis grátiam Spiritùs sancti sui : intelléctu replèvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberàvit eos. *P.* Creàvit in illis. ℣. Glória, et honor *P.* Creàvit in illis.

Hymnus.

Urbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsígnat fidei prisca relátio.
Hi sunt perspícui lúminis índices
Torquàtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæcilióque sunt.
Hi evangélico lámpade prædíti
B Lustraut Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.
Accis contínuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quà procul ínsident :
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.
Illic discípuli Idóla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli :
Quos dùm sic ágere flétibus immoraut,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.
Mox insàna fremens turba satéllitum,
In his cùm fidei stígmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
C Incúrsu céleri hos agit in fugam.
Sed pons præválido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.
Hæc prima fidei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, et óbsecrat,
Sanctórum mónita péctore cónlocans.
Tunc Christi fámula obséquio parens
Sanctórum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.
Illic Sancta Dei fémina tinguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur :
D Plebs hic contínuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.
Post hæc Pontíficum chara sodálitas
Partitur próperans septem in úrbibus,
Ut divisa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.
Per hos Hespériæ fínibus índita
Inlúxit fidei grátia præcoquax :
In signis váriis, atque poténtià
Virtùtum, hómines crédere próvocant.
Ex hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis :
Sic sparso cínere, una coróna est.
Hinc te turba potens única séptiès

Orátu pétimus péctoris ábdita;
Ut vestris précibus, sidus in æthereis
Portémur sócii cívibus Angelis.
Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæculórum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutátis nomínibus, fol.* CLXII.

Capitula. Ecce Dómine, nostrórum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiána nostris primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcílii [CCXXXV] et Hesychii, vespertínum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes, ut eórum nos précibus à críminum squalóre depúrges, et spirituálium charismatum grátiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitáre dignátus es.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus itíneri gloriósus effectus est ductor, ipse vestrórum críminum sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eórum Discípulos miro pontis frágmine liberávit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiórum carnálium incentívis; ℟. Amen. Ut illo ardóre spíritûs quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeátis et terréna respúere, et cœléstia semper ánimo retinére. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte: Allelúia. *P.* Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia spontè. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia spontè.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio honóre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignátus es; ideóque interventu sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequáque intérimat: et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrárum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes phíalas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ fínibus índitæ ad effugándam ejus tetræ noctis infidelitátem cœlitùs missæ: ob hujus ergo muneris grátiæ à te nobis conlátæ refíciat nos fra-
A grántia odóris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptórum dignè redoléntium; ex quo dógmate pleníùs reférti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Beáti, et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est: *P.* Quibus à princípio præparátum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

B *Antiphona* 3. Legem tuam splendídè docuérunt, quorum sunt ópera multa. *P.* Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Repósita. ℣. Glória, et honor. *P.* Repósita.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor síderum, stella spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et sanctórum erudítio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus intercessiónem assíduam: sicque, quod prædicavérunt splendídè inlumináti, agéndo exsitámus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audivit) post óbitum accedámus indémnes, et à nexu
C peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitáte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta; et ab eórum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Sanctos tuos prásciens, ante mundi constitutiónem eos éligis, et in exémplum nostrum hic eos constítuis; fac nos ita Sanctórum prædicaménto obediéntes exístere, ut adoptióne filiórum post nostrum óbitum mereámur
D cómpotes esse. [CCXXXVI] ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ voluntáte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es, Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, alle-

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis:
Vidit, et stupet nímium sagâce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitándo Christum
Intimat: Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuôrum:
Sérvulis præbe véniam malôrum:
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amôre,
Festa qui digno cólimus honôre:
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor:
Quod jugum premit pópulos, depélle:
Sit quies defúnctis, medicína ægris;
Vítaque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlôrum teneâmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet:
Glóriam dicat, canat, et revólvat:
Nómini trino, Deitâti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capitula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecisti ex aspéctu delectábilis pomi: quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitâtis ad culmen eum perféctæ fecisti pertíngere passiônis, supplício eum glorificans crucis; sic nos odóre charitâtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres: ut utrâque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currâmus, et patérnis affectibus implorántum te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêten et Callísten pœnitúdinis acceptâvit laménta: ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odôre Christi repleámini et grâtiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis: Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetita concessísti, et Theóphilum regni tui coherédem fecisti: eórum précibus emundêmur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum: et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystêten et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat: ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, floreâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antiphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florêbit: et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas: *P.* Et quasi lílium date odórem suavitâtis. ℣. Plantâti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lílium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde: et per pœniténtiam nos tibi fácias complacére, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.*

ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum A criminum liberáti perducámur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestivit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis : ℟. Amen. Et qui eam ultra ætátem fecit esse victrícem, ejus intervéntu peccáta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereámur invenire quiétem : ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tríbuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superáret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturále incéndium extinguámus, dum salutáre remédium obtinémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. C ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque obdormitet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et rege ætérno, dum illam victrícem fecísti de glorióso martyrio : quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogámus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antíphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltáta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. D ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Eulállæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti : præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carére, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornáta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem ? et ádipe fruménti sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possímus ad convívium mensæ tuæ perveníre; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiónem coróná decóris laureásti : nos quoque speciósi ante te appareámus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Véspeiis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Véspeiis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beátam Euláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis períre, quicquid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profecísse nobis lætítiam gratulémur : ut, quod illá effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentíva carnis vestræ devíncere; et perféctè devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus prunis vestívit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitátis; ℟. Amen. Ut cum illá perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcínxit *Quære fol.* CLVI.

Antíphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super potén-

Antiphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni. *P*. Et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. ỷ. Quóniam Deus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P*. Et lavérunt ỷ. Glória, et honor. *P*. Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quón'àm ipsi Deum vidébunt. *P*. Allelúia, allelúia, allelúia. ỷ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P*. Allelúia. ỷ. Glória et honor. *P*. Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nimiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris inclyti
Est festum : módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflátus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, íncrepat :
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus?
Infélix! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nítitur
Eléctam ánimam trádere : pótiùs
Divérsa génera pértulit ínnocens
Pœnárum, cúpiens præmia cœlica.
Athléta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi réperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idóla témneret.
Tunc læto símulans ore locútus est :
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsénsum tríbuens, ut sacrífices diis;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et ínvidus :
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Gastrum perníciter ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat :
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer ímperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat :
Agnósce Dóminum, lúbrice et ínvide,
Cùm cernis ópera magna et ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense suscíperet membra fidélia.
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm miríficus in te credéntibus!
Pravis muscípula sis! Sanctus in æthera
A Christi gloríficat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus :
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula et ómnia :
Fervens óleum, plumbum, et úngulas;
Ut Sanctum súperet mártyrem, et necet.
Cernens profícere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua!
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum :
Judex non méruit cérnere Angelos.
[ccxvii] Debêmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem; Inquiunt :
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
C Desígnans locum ubi córpora cóndere
Debérent : véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus :
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum : dele chirógraphum;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
D Dans nobis auxílium témpore cóngruo.
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde : témpora próspera tríbue;
Victum paupéribus; subsídium víduis :
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtúte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. *mutátis nomínibus. fol.* CLXXXVIII.

Capitula. Auctor lucis, fons lúminis, et imménsi cláritas splendóris, Christe, ingéniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavácro sitiénti portitórem lúminis núntium cœlis destinásti; ut ille eum extériùs luminâret, quem ab intùs accénderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrâtor mentis assíduus: arde quæsumus in méntibus nostris almo ignis tui fervóre, quem te ab arce missûrum tuo es pollícitus ore: ut flagrans intériùs ad exurénda vítia, lustret extérius ad capiénda præmia sempitérna, piíssimus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, à quo beatíssimus martyr Tyrsus antè est passióne frúitus, quàm lavácro, ipse nos muníficet dono æternitâtis, et remúneret præmio sempitérno benedictiónis: ℟. Amen. Et qui illum mari projéctum Angelis vehéntibus reportâvit ad littus, vos secum adsóciet in polórum sédibus lætabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr invocêtis Deum et Patrem, quem idem martyr Tyrsus et sub aquis liberâ invocâvit voce. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris tui, Christe Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis præparâtum esse prædixísti ab orígine mundi; fac ergo nos etsì imméritì eos ádsequi: ut qui beatíssimi mártyris tui Tyrsi vel sociórum ejus festum incólimus, perénniter cum eísdem Sanctis jocundémur: et sicut idem Mártyrem tuum sectóribus serrâ non permisísti secári; ità nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclésiæ nullâ patiâris occasióne divélli; sed cum benedíctis percipiâmus regnum, quod Sanctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætitiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antiphona. 1. Veníte ad me Sancti mei, dicit Dóminus: Vindemiâte fructum labórum vestrórum, germen justítiæ, *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliórum, et rosârum in témpore suo. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Veniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invitáti, ut vindémient fructus labórum suórum; fac nos per misericórdiam eos ádsequi in vivéntium terra: ut qui beatíssimum athlêtam tuum Tyrsum priùs martyrio consecrásti, quàm lavácro, priùs fide, quàm regeneratióne, priùs étiam supplício, quam baptismo; tu ómnibus dimíttas nobis peccâta, et dones nobis regnum hereditâtis perpétuæ: ut per bonam operatiónem, et conversatiónem perveniâmus in paradísum delitiârum, [CCXVIII] et gaudéntes de labórum nostrórum fructu, vindemiémus fructus nostros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antiphona 2. Veníte ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, *P.* Qui laborâtis, et onerâti estis, et ego refíciam vos. ℣. Veníte fílii, audíte me: timórem Dómini docêbo vos; *P.* Qui laborâtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, et pro te multum sustinuérunt, ut eos requiéscere fácias, sicut promisísti eis dicens: Ego refíciam vos: fac ergo nos in Ecclésia tua orántes, eos totâ mentis intentióne ádsequi, ut consequâmur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnémur in pœna, qui ex nostro mérito non merémur véniam: qui beatíssimum Tyrsum prævenísti in benedictiónem grátiæ, osténdens illi in ténebris lumen, et perfectiónem grátiæ post labórem: rogâmus ergo etsi imméritì, ut suffrágio prædícti Mártyris, labóre nostro onerâti, reficiâmur cum Sanctis tuis verbi tui mellíflua doctrínâ in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antiphona 3. Veníte benedícti patris mei, dicit Dóminus, *P.* Percípite regnum, quod præparâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illuminámini: et vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Clarificâtum est nomen Dómini Jesu Christi in Sanctis pro patiéntia, et fide, in ómnibus persecutiónibus, quas sustinuérunt, *P.* Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo et passi sunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitâtem habitatiónis. *P.* Ut digni. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut digni.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* VI *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de Cœlis, Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIX. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent, et apud. *fol.* CLXIV. *Hymnus.* Exúlta nimiùm turba. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptórem.

Capitula. Dómine Deus omnípotens tuórum ante mundi constitutiónem præscius electórum, Tyrsi mártyris tui et Cómitum ejus ánnuis recúrsibus solémnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delicta propítius: Et qui pro tuo nómine tot tantásque pértulit pœnas, suffrágio suo nostras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus absolúti, ad te post tránsitum mereâmur pervenire stolâ decóris indúti Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctórum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum

novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israél. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedíctio. Interventu sanctórum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedíctio vos prótegat, et ab omni malo deféndat. ℟. Amen. Eórum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Laudи. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam B cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare. Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; et cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; et te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgôre claréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatiône vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, *P.* Proptèr C judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : Cantâte, et exultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Jubilâte Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; et prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædictus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus glorificâtus es módulis populórum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanêre puríssima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatiônem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *P.* Lumen ad. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testa- A ménti sui : verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. *P.* Ante conspéctum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ante conspéctum.

Hymnus.

Sacer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptiône
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elêgit.

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.

Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ Presentatiónis ipsius, et Purificatiónis ejus genitrícis Mariæ nobis salûtem D ánimæ, et córporis, et remissiónem, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus præfixit, Mater impósuit, Símeon cognóvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérditis miseratiónis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Et, qui Simeónis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictiône perpétuâ lætabúndos. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis

suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes [ccxx] sui amóris connexióne depúrget; ℟. Amen. Et, qui vos filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promísit, hereditâtis beátæ conlatióne muníficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini: *P*. Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P*. Et laus. ℣. Glória, et honor. *P*. Et laus.

Orátio. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largíre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis accêpit: ut, qui lumen ad revelatiónem géntium éxtitit, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus: hanc gaudêmus in nobis largítam; hanc étiam usque in finem à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiónem tuam: ut privêtur maledíctio pœnæ, et ditéscat in nobis fructus justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templo, ut fácerent pro eo secúndùm legem Móysi: *P*. Accépit Símeon in mánibus, et benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P*. Accêpit Símeon. ℣. Glória, et honor. *P*. Accêpit.

Orátio. Omnípotens Deus Pater. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Símeon in templo elevâvit vocem, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: *P*. Quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. *P*. Quia vidérunt. ℣. Glória, et honor. *P*. Quia vidérunt.

Orátio. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeónis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut quia vídimus et crédimus Salutâre tuum; in pace, cùm jússeris dimittâmur: non quò à te dimíssos fines vitæ accipiâmus; sed, per te absolútos à débito, in fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti. *P*. A Patre plenum grátiæ, et veritâtis. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtútum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in sæcula. *P*. A Patre. ℣. Glória, et honor. *P*. A Patre.

Orátio. Vídimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Pri-

A mogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, et in sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquéntem; Largíre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, et Dóminus, et Deus est. *P*. Iste consolábitur nos à plaga nostra, et à labóre in terra captivitâtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmerum ejus. *P*. Iste consolábitur. ℣. Glória, et honor. *P*. Iste consolábitur.

B *Orátio*. Dómine Jesu Christe, qui es redémptio nostra et salus nostra, sana plagam contritiónis nostræ: qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; et qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nóstra que stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum Dómine, *P*. Quod præparásti ad revelatiónem géntium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime: *P*. Quod præparásti. ℣. Glória, et honor. *P*. Quod præparásti.

Orátio. Fac nos, Dómine, ut Salutâre tuum, quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício sentiâmus: ut, qui ad revelatiónem præparâtus est C Géntium, non ad punitiónem, sed ad salvatiónem se júdicem íngerat redemptórum. ℟. Amen.

Antiphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est [ccxxi] in lege Dómini. *P*. Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dómino, et benedícite nomen ejus: benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. *P*. Quia omne. ℣. Glória, et honor. *P*. Quia omne.

Orátio. Dómine Deus, qui omne masculínum, adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos tibi in sanctitâte, et justítiâ deservíre: ut, qui vulvam matérni úteri incorruptióne sanctíficas, ætérnæ D sanctificatiónis præmio credéntes adtóllas: ut, qui gloriósum nomen tuum in géntibus núntiant, remuneratórem te suum in futúro cognóscant. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu secúndùm quod scriptum est in lege Dómini *P*. Par túrturum, aut duos pullos columbârum: allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dóminum. *P*. Par túrturum. ℣. Glória, et honor. *P*. Par túrturum.

Orátio. Deus, qui in expiatióne pariéntium par túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis columbârum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem implêre

venísti, non sólvere, in nobis Evangélii grátiam di- A
gnéris opuléntiùs propagàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia vidérunt óculi mei salutàre tuum. *P.* Lumen ad revelatiônem Géntium. ℣. Jocunditàtem fecísti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lumen. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largíre credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutàre tuum vídimus, visiône grátiæ tuæ munerémur : Ut, qui lumen ad revelatiônem éxtitit Géntium, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiàtur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus. B

Ad Cánticum. Antíphona. Lætabúntur omnes. *Cánticum.* De nocte vígilat. *Orátio.* Deus, qui notum fecísti. *fol.* 64.

Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriàbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Lucæ I).

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutàre tuum, * quod paràsti ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiônem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum. C

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justítià est plena déxtera tua. *fol.* CLXXXII.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis allelúia : laudàte eum in excélsis allelúia. Laudàte eum omnes Angeli ejus : laudàte eum omnes virtútes ejus : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía. Audi me, Jacob, et Israël, quem. *fol.* 65. *Hymnus.* Sacer Puritàtum dies. *Quære in Vésperis precedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* Notum factum est salutàre Dómini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciêtur in Sion nomen Dómini, et laus. *Benedíctio.* Et qui Simeônis justi mánibus. *Quære in Vésperis præcedéntibus, fol.* CCXIX.

DIE V FEBRUARII. D

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni dábitur in manu tua ; *P.* Et adorábunt coram te fílii multàrum géntium : allelúia. ℣. Audi, fília Sion, quia exaltàta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ in gressu tuo oriêtur : allelúia. *P.* Et adorábunt.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis? *Lauda.* Spécie, et pulchritúdine tuà. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Adésto, plebs fidíssima,
Venústum festum : grátià
[CCXXII] Laudum deprôme cármina,
Christóque vota máxima.

Beàta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.

Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctàtur in imo cárceris.

Sævi furôre júdicis
Christi puélla térritur ;
Sed virgo sancta ímpiis
Libàre rénuit aris.

Tu nunc demum Martyr ácrius
Adfíceris verbéribus ;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.

Magnus sed Christi sénior.
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papíllam íntegram,
Curátque ómnia vúlnera.

Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.

Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrâ pronúncians
Defensiônem Patriæ.

Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.

Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntià
Extínguit mox incéndia,

Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatórum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómmoda :

Quæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.

Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiête plácidus :
Tutêlam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine. folio* CLXXXVIII.

Capítula. Deus conlátor justítiæ, et castimóniæ

prærogâtor, a quo Agatha fámula tua visitâtam se fore respíciens, et in vulnerátis membris récipit sanitâtem; et noctis medio revíncta cárcere, cœlésti promerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te et córpore valéntes et ánimo purióres éffice: quò, dum spirituâlis afféctus in intérno se diffúderit corde, fidéli ad te ore proclamándo conláudent.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Animârum vestrârum Christus Dóminus vúlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo nómine abscisam non déstitit curâre mamíllam: ℟. Amen. Atque, cujus méritis à fínibus remóvit ac detrâxit incéndia, ejus nunc opitulatióne flammam à vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. Ut, quæ cœlésti inscriptióne liberátrix advocâta est pátriæ, omnes in commûne patrocínio indeféssο consérvet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *fol.* CLXXX.

Orátio. Deus, qui sanctæ Agathæ fídei baptísmo stolam índuis, et glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, dum eam post martyrii palmam laureándo corónas; concède nobis, précibus ejus, ut confessiónis verídicæ vestíti decóre, justítia indúti et sanctitâte, futûrâ tibi præsentêmur in réquie. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Virgo sápiens benedicêtur: timórem autem Dómini ipsa conlándat. Date ei de fructu mánuum suârum, *P.* Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis: beâtus es, et benè tibi erit. *P.* Ut laudéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut laudéntur.

Orátio. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedíceris, et Dei in átriis [CCXXIII] coronâris, dum de fructu mánuum tuârum à Dómino véniam promeréris; detur nobis, quæsumus, tuî mérito sapiéntiæ laudatiónem habêre, et in Christi timóre te adjuvánte permanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum benedíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi auróra valdè rútilans? fília Sion, *P.* Tota formósa et suâvis es: pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. ℣. Spécie tuâ, et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procède, et regna, propter veritâtem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedûcet te mirabíliter déxtera tua. *P.* Tota formósa. ℣. Glória, et honor. *P.* Tota formósa.

Orátio. Virgo tua, Christe, Agatha prudénter gloriósa effécta est, quæ, consurgénti auróræ comparâta, pulchra atque elécta, ut Sol, probâtur, et Luna; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena claréscit in sánguine; et, ut Sol flagrans atque imminutiónem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædíctæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, *P.* Et índui te stolâ decóris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus: et dispersiónes Israël cóngregans. *P.* Et índui te. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est: ascénde quasi sponsa Líbanum. *P.* Et pércipe benedictiónem fídei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amíca mea formósa, et veni. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammâsti, ut et lascíviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret, eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturâle incéndium exstinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo in Dómino. *Ad Benedictus. Antiphona.* Fília Sion, bénedic. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dóminus Deus cœli benedícat tibi. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Longè Dóminus appáruit. *fol.* CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit coruscum:
Voces in aula résonent cunctórum:
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.

Hæc virgo sancta, germíneque clara
Sæculi cuncta réspuit cadûca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.

Judex iníquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcêpit:

Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis:
Audi præcéptum Júdicis monéntis:
Adóra deos, et lucrâre vitam,
Præmíaque multa.

Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta:

Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idóla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.

Irâtus judex síbilat crudélis:

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat:
Corpus intáctum Dómino consérvat:
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva:
Vírginis sacræ torquêtur mamílla:
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat:
Per totam noctem lux è cœlis émicat:
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmótus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres:
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honôris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes:
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia:
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna;
Nobis indignis ob honôrem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus:
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honôris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honôrem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requiram cum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntium,
Plebs pia optat celebrâre festum:
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corônam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisîvit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta:
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis :
Vidit, et stupet nímium sagâce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitándo Christum
Intimat : Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum :
Sérvulis præbe véniam malórum :
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre :
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sit quies defúnctis, medicína ægris;
Vitaque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlórum teneâmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino, Deitâti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecisti ex aspéctu delectábilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitâtis ad culmen eum perféctæ fecisti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitâtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres : ut utrâque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currâmus, et patérnis afféctibus implorántum te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêten et Callisten pœnitúdinis acceptâvit laménta : ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et grâtiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas

A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetita concessísti, et Theóphilum regni tui coherédem fecisti : eórum précibus emundémur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sanctórum ossa germinâbunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣.

B Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystêten et Callisten, quas insídiis hostis antiquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocâsti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat : ac præsta nobis, ut germinémus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, floreâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac liberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt sancti sicut lilium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florébit : et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣.

C Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas : *P.* Et quasi lilium date odórem suavitâtis. ℣. Plantâti in domo Dómini, in âtriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lilium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lilium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lilium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde : et per

D pœniténtiam nos tibi fácias complacêre, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponté obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedíctio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens corôna,
Plebs fidélis ínclyta.
Vírginem vidéte vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honôrem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrónum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honôrem
Nix polórum prótegit:
Sic calôre plena sancto,
Passiônem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicisse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis perâctà,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calôris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
Péstilens morbus recédat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patrôna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicina cœlis
Ad favôrem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honôrem consecrâvit
Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honôre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiônem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut facias nos simili accensiône amôris tui strénuos, et sanctitâtis perfectiône idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiônem venerâmur et sepúlchrum;

ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum críminum liberáti perducámur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestívit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis: ℟. Amen. Et qui eam ultra ætátem fecit esse victrícem, ejus intervéntu peccáta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereámur invenire quiétem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tribuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superáret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturále incéndium extinguámus, dum salutáre remédium obtinémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sǽculum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdormítet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et rege ætérno, dum illam victrícem fecísti de glorióso martyrio: quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogámus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltáta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Euláliæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti: præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carére, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornáta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem? et ádipe fruménti

A sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possímus ad convívium mensæ tuæ pervenire; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiónem coróná decóris laureásti: nos quoque speciósi ante te appareámus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est: adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et

B pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beátam Euláliam ante passió-

C nis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis perire, quicquid à te docta fórtiter credidisset: dona nobis, ut quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profecisse nobis lætítiam gratulémur: ut, quod illá effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentíva carnis vestræ devíncere; et perfécté devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis

D corpus niválibus prunis vestívit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitátis; ℟. Amen. Ut cum illá perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcínxit *Quære fol.* CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

tem: et exaltávi eléctum de plebe mea. *P.* Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beâtus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas âffluens,
Ligâta solvat crimina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, f l.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Filius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolórum ómnium príncipi claves regni cœlórum dedísti: ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscêpit pontificâlis grátiæ culmen. suscipiâmus nos perfectiónis omnímodæ sanctitâtem: ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundâtos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elégit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres effíciat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dilígam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros: Israël germinâbit sicut lilium, et florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges

A terræ. *P.* Et erit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit sicut.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolórum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarêtur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

B *Antíphona* 1. Beâtus es Simon Bar-Jona: *P.* Quia caro et sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elégit te. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia caro. ℣. Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Iliesu Salvâtor noster et Dóminus, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem signíficat, Petríque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largîre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes: ut caro C et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis dominâtum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Filium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te, *P.* Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requiram. *P.* Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui oves. *Requíre retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in D prælium: *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Filius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia; pórrige nobis auxílium désteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiórum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem è médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii; *P.* Ut immaculátam ófferas oblatiónem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem : et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculátam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculátam.

Orátio. Christe, Fílius Dei vivi, quem Petrus super petram solidátus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocátus est à petra, in qua est fundáta Ecclésia; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ introitum : ut per quem doctrinæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ hereditans illi : dat votum optánti, et benedicet annos justi.

Cánticum. Confirmátum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. Deus præcínxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnábit rex, et princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquétur et planè. Non vocábitur ultrà is, qui insípiens est, princeps : neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquétur, et cor ejus fáciet iniquitátem, ut perfíciat simulatiónem, et loquátur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiónes concinnávit ad perdéndos mites in sermóne mendácii, cum loquétur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitábit, et ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, et audíte vocem meam : fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundátur super vos spíritus de excélso : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputábitur. Et habitábit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedébit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedébit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opuléntа, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod pri-

A mus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum; percéptæ hujus privilégio potestátis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriósus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *Quære in istis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcípui folio CLVI, *et post Prophetiam legátur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

B In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, oportet impleri scriptúram, quam prædíxit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortitus fúerat sortem ministérii hujus. Hic itaque adquisívit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguà eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui no-

C biscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quà assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathiam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathiam, et adnumerátus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

D IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutínum.*

Ad Vésperas.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotávit lítteris :
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Terra Ibèra stémmate:
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatórum púdicus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hauxit undas,
Cædit ictu dúplici:
Illitas cruóre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Voce, votis, múnere,
Exter, hic nec non et urbis
Ut colónus ádvenit:
Fama nam terras in omneis
Præcucúrrit próditrix,
Hic patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hic rogándo
Frustrà congéssit preces:
Lætus hinc tersis revértit
Supplicâtor flétibus:
Omne, quod justum popóscit,
Impetràtum séntiens:
Tanta pro nostris períclis
Cura suffragántum est;
Non sinunt inâne, ut ullus
Voce murmur fúderit;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
Dona terris influunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis írrigant:
Nil suis bonis negâvit
Christus umquam téstibus:
Isti sunt quos nec caténa
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior:
Hoc genus mortis decórum est;
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hóstico donâre ferro,
Morte et hostem víncere:
Pulchra res! ictum sub ense
Persecutóris pátitur:
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur;
Lota mens in fronte
Rubrósi decóris éxilit.
Nec rudem crudi labóris
Ante vitam dúxerant
Milites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat:
[CCXXXII] Suéta virtus bello ense
Armis militat sacrátis,
A Cæsaris vexilla linquunt;
Signum Crucis éligunt:
Proque ventósis dracónum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracónem súbdidit.
Vile censent expéditis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferire,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinâre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israélis pósteros,
Auctor aulæ mundiális
B Ire ad aram jússerat:
Idólis litâre nigris,
Esse Christi réfugas.
Líberam succincta ferro
Pestis urgêbat fidem:
Illa virgas, et secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectâbat
Christi amóre intérrita,
Carcer inligâta duris
Colla baccis ímpetit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putâtur,
C Vox fidélis pléctitur:
Tunc et ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit:
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequâque sústinet.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, *mutátis*
D *nomínibus, folio* CLXXXVII.

Capítula. Ecce sacrórum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietâtis intentióne rogâmus; ut, quorum conditióne córporum líberam dédicas terram, eórum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueâris Ecclésiam: quò, eísdem suffragántibus, à te promereâmur audíri, à quo præcéptum suscépimus exorándi:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2

Benedíctio. Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius et Celedónius mártyres ob confessiónis fideíque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utrôque múnere gratiârum; ℟. Amen. Ut per eos et fidei et confes sionis virtûte polléntes: ætérni cœléstis pátriæ ha-

beámini cives, quórum hódiè géminum festum celebràtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eórum géminà susceptióne córporum gratulàtur, sic tota Ecclésia eórum se tuéri ac deféndi patrocíniis gratulémur. ℟. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duórum chara fratrum
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris misceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signórum magistri,
Et vos tribúni adsístite,
Aureos offérte torques
Sauciórum præmia:
Clara vox hic Angelórum
Vocat stipéndia;
Christus illic candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infámes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.
[ccxxxiii] Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrita colla
Dúritèr ambit círculis
O vetustàtis siléntis
Obsoléta oblivio!
Invidéntur ista nobis,
Fama et ipsa extínguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudita sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiónis próditum,
Dúlcibus linguis per aures
Posterórum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capillum tracti,
Quo viros dolòre tortor
Quàve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patêre cœli
Præmicándo osténderent,
Illius fidem figúrans
Nube fertur ánulus:
Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequácem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupóre obpálluit;
Sed tamen perégit ictum,
Ne periret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudélis héroum
Immolàrit sánguinem?
Credis in Deum relàtum
Hostiàrum spíritum?
Cerne quàm palàm feróces
Hic domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes et ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
Sístitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstióne
Non suórum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scínditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit et suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.
His modis spurcum latrónem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit

Prædo vexâtus relíctis
E medúllis éxilit :
Linquit inlæsam rapînam,
Faucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capillum
Salva reddit omnia,
Cónfitens ardêre sese,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgâta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit :
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvâtor ipse,
Quo fruâmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecrâvit óppido :
Sospítantque nunc Colónos
Quos Ibêrus âlluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salûte læta
Vox maritârum strepet :
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacrâta gáudiis.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum copiáque;
Deum cuncta faténtur
Sæculôrum sæcula.
Amen.

[CCXXXIV] FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ, VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Martyrum. fol. CLXII. *excépto Hymno, qui est iste :* Bis novem noster. *fol.* CL.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Isti sunt viri nomináti in virtûte : *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrina sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ et sapiéntiâ replêvit illos Dómi-
A nus. Allelúia; *P.* Creâvit in illis grátiam Spíritûs sancti sui : intelléctu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor *P.* Creâvit in illis.

Hymnus.

Urbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsígnat fidei prisca relátio.
Hi sunt perspícui lúminis índices
Torquâtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæcilióque sunt.
Hi evangélico lámpade præditi
B Lustraut Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.
Accis contínuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quâ procul ínsident :
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.
Illic discípuli Idóla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli :
Quos dùm sic ágere flétibus ímmoraut,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.
Mox insâna fremens turba satéllitum,
In his cùm fidei stígmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
Incúrsu céleri hos agit in fugam.
C Sed pons præválido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.
Hæc prima fidei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, et óbsecrat,
Sanctórum mónita péctore cónlocans.
Tunc Christi fámula obséquio parens
Sanctórum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.
Illic Sancta Dei fémina tínguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur :
D Plebs hic contínuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.
Post hæc Pontíficum chara sodálitas
Partitur próperans septem in úrbibus,
Ut divisa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.
Per hos Hespériæ fínibus índita
Inlúxit fidei grátia prǽcocax :
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtûtum, hómines crédere próvocant.
Ex hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis :
Sic sparso cínere, una coróna est.
Hinc te turba potens única séptiès

Orátu pétimus péctoris ábdita;
Ut vestris précibus, sidus in ætheris
Potiémur sócii cívibus Angelis.
Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæculórum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutátis nomínibus, fol.* CLXII.

Capítula. Ecce Dómine, nostrórum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiána nostris primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcílii [ccxxxv] et Hesychii, vespertínum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes, ut eórum nos précibus à críminum squalóre depúrges, et spirituálium charísmatum grátiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitáre dignátus es.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus itíneri gloriósus efféctus est ductor, ipse vestrórum críminum sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eórum Discípulos miro pontis frágmine liberávit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiórum carnálium incentívis; ℟. Amen. Ut illo ardóre spíritûs quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeâtis et terréna respúere, et cœléstia semper ánimo retinére. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte: Allelúia. *P.* Quia sponté obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia sponté. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia sponté.

Orátio. Beáti veré, Dómine, et nímio honóre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignátus es; ideóque interv́entu sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequáque intérimat: et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrárum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes phíalas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ fínibus índitæ ad effugándam ejus tetræ noctis infidelitátem cœlitùs missæ: ob hujus ergo munus grátiæ à te nobis collátæ refíciat nos fragrántia odóris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptórum dignè redoléntium; ex quo dógmate pleníùs reférti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Beáti, et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est: *P.* Quibus à princípio præparátum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Legem tuam spléndidè docuérunt, quorum sunt ópera multa. *P.* Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Repósita. ℣. Glória, et honor. *P.* Repósita.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor siderum, stella spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et sanctórum erudítio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus intercessiónem assíduam: sicque, quod prædicavérunt spléndidè inlumináti, agéndo existámus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audívit) post óbitum accedámus indémnes, et à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitáte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta; et ab eórum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiónem eos éligis, et in exémplum nostrum hic eos constítuis; fac nos ita Sanctórum prædicaménto obediéntes exístere, ut adoptióne filiórum post nostrum óbitum mereámur cómpotes esse. [ccxxxvi] ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntáte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui sponté obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia,

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat:
Corpus intáctum Dómino consérvat:
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva:
Vírginis sacræ torquêtur mamílla:
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat:
Per totam noctem lux è cœlis émicat:
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmôtus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres:
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Litteris sacris.
Judex iniquus, numquam erubéscens,
Volvens inquirit ejus facultátes:
Péssimâ morte mórsibus equôrum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia:
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna;
Nobis indígnis ob honôrem ejus
Dilue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus:
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requiram cum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelôrum,
Vita sanctórum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebrâre festum:
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idôla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisívit
Igne pietas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta:
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis :
Vidit, et stupet nim'um sagâce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitáudo Chri-tum
In'imat : Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum :
Sérvulis præbe véniam malórum :
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amôre,
Festa qui digno cólimus honôre :
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscêda', fugiátque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sit quies defúnctis, medicína ægris;
Vítaque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlórum teneâmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canôra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino, Deitâti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitâtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiónis, supplício eum glorificans crucis; sic nos odóre charitâtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres : ut utrâque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currâmus, et patérnis afféctibus implorántem te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrág'o múniat, qui per eam Crystêten et Callisten pœnitúdinis acceptâvit laménta : ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et grâtiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas

A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetíta concessísti, et Theóphilum regni tui coherédem fecísti : eórum précibus emundémur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda florúerunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣.

B Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystêten et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocâsti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat : ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, floreâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antiphona 2. Germinábunt sancti sicut lilium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florêbit : et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣.

C Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas : *P.* Et quasi lilium date odórem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lilium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lilium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut li'ium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde : et per

D pœniténtiam nos tibi fácias complacêre, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetía.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mârtyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens coróna,
Plebs fidêlis inclyta.
Vírginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honôrem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrônum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honórem
Nix polôrum prótegit:
Sic calôre plena sancto,
Passiônem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis peráctà,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus retêntans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calôris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
B Péstilens morbus recêdat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patrôna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicina cœlis
Ad favórem glóriæ.
Inter hæc admixtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honôrem consecrâvit
C Sempitérni númínis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capítula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honóre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiónem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptúra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut fácias nos símili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitâtis perfectióne idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum A criminum liberáti perducámur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestívit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis: ℟. Amen. Et qui eam ultra ætátem fecit esse victrícem, ejus intervéntu peccáta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereámur inveníre quiétem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tríbuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et B lascíviæ superáret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturále incéndium extinguámus, dum salutáre remédium obtinémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. C ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdormítet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et rege ætérno, dum illam victrícem fecísti de glorióso martyrio: quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogámus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltáta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. D ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Eulália, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti: præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carére, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornáta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem? et ádipe fruménti sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possímus ad convívium mensæ tuæ perveníre; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiónem coróná decóris laureásti: nos quoque speciósi ante te appareámus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, filia Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est: adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beátam Euláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis períre, quicquid à te docta fórtiter credidisset: dona nobis, ut quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam proficísse nobis lætítiam gratulémur: ut, quod illá effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentíva carnis vestræ devíncere; et perféctè devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus prunis vestívit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitátis; ℟. Amen. Ut cum illá perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcínxit *Quære fol.* CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

novum : quia mirabilia fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedictio. Interventu sanctórum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedictio vos prótegat, et ab omni malo deféndat. ℟. Amen. Eórum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscipitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli B tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare. Tu contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; et cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; et te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgóre caréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatióne vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justitiâ est plena déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, *P.* Propter C judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : Cantâte, et exultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Jubilâte Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; et prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædictus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus glorificâtus es módu- D lis populórum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanêre puríssima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *P.* Lumen ad. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testa- A ménti sui : verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. *P.* Ante conspéctum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ante conspéctum.

Hymnus.

Sacer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptióne
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elêgit.

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.

Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ Presentatiónis ipsíus, et Purificatiónis ejus genitrícis Maríæ nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiónem, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus præfixit, Mater impósuit, Símeon cognóvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérditis miseratiónis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Et, qui Simeónis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictióne perpétuâ lætabúndos. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis

suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes [ccxx] sui amôris connexiône depûrget; ℟. Amen. Et, qui vos filios Abrahæ in seipso, qui est semen ejus, benedícere promisit, hereditâtis beâtæ conlatiône muníficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini : *P.* Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Et laus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laus.

Orátio. Omnipotens Deus Pater et Dómine, largîre credénti tuo pópulo pacem : ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis accêpit : ut, qui lumen ad revelatiônem géntium éxtitit, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus : hanc gaudêmus in nobis largîtam; hanc étiam usque in finem à te pétimus largiéndam : Effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiônem tuam : ut privêtur maledíctio pœnæ, et ditéscat in nobis fructus justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templo, ut fácerent pro eo secúndùm legem Móysi : *P.* Accêpit Símeon in mánibus, et benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P.* Accêpit Símeon. ℣. Glória, et honor. *P.* Accêpit.

Orátio. Omnípotens Deus Pater. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Símeon in templo elevâvit vocem, dicens : Nunc dimittis servum tuum in pace : *P.* Quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum : ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. *P.* Quia vidérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia vidérunt.

Orátio. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre : ut quia vídimus et crédimus Salutâre tuum; in pace, cùm jússeris dimittâmur : non quò à te dimíssos fines vitæ accipiâmus; sed, per te absolútos à débito, in fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti. *P.* A Patre plenum grátiæ, et veritâtis. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtútum, in civitâte Dei nostri : Deus fundâvit eam in sæcula. *P.* A Patre. ℣. Glória, et honor. *P.* A Patre.

Orátio. Vídimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Pri-

A mogénitum múnere : illîc únicum Patris, hîc præcípuum inter fratres : ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum : illîc æquáliter subsisténtem, et in sinu Patris manéntem, hîc sócios non derelinquéntem; Largîre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in Mundo : quibúsque advenísti priùs redémptor, existe in futúro remunerâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, et Dóminus, et Deus est. *P.* Iste consolábitur nos à plaga nostra, et à labôre in terra captivitâtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est princìpâtus ejus super húmerum ejus. *P.* Iste consolábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Iste consolábitur.

B *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui es redémptio nostra et salus nostra, sana plagam contritiônis nostræ : qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; et qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostra que stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum Dómine, *P.* Quod præparásti ad revelatiônem géntium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime : *P.* Quod præparásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Quod præparásti.

Orátio. Fac nos, Dómine, ut Salutâre tuum, quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício

C sentiâmus : ut, qui ad revelatiônem præparâtus est Géntium, non ad punitiônem, sed ad salvatiônem se júdicem íngerat redemptórum. ℟. Amen.

Antiphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est [ccxxi] in lege Dómini. *P.* Quia omne masculînum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dómino, et benedícite nomen ejus : benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. *P.* Quia omne. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia omne.

Orátio. Dómine Deus, qui omne masculînum, adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos tibi in sanctitâte, et justítiâ deservîre : ut, qui vulvam matérni úteri incorruptiône sanctíficas, ætérnæ

D sanctificatiônis præmio credéntes adtóllas : ut, qui gloriósum nomen tuum in géntibus núntiant, remuneratórem te suum in futúro cognóscant. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu secúndùm quod scriptum est in lege Dómini *P.* Par túrturum, aut duos pullos columbârum : allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini : laudâte servi Dóminum. *P.* Par túrturum. ℣. Glória, et honor. *P.* Par túrturum.

Orátio. Deus, qui in expiatiône pariéntium par túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis columbârum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia : ut, qui legem implêre

venisti, non solvere, in nobis Evangélii grátiam di- A gnéris opuléntiùs propagàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia vidérunt óculi mei salutàre tuum. *P.* Lumen ad revelatiônem Géntium. ℣. Jocunditàtem fecisti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lumen. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnipotens Deus Pater et Dómine, largire credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutàre tuum vídimus, visiône grátiæ tuæ munerêmur : Ut, qui lumen ad revelatiônem éxtitit Géntium, indúltor criminum ípsemet credéntium sentiàtur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus. B

Ad Cánticum. Antiphona. Lætabúntur omnes. *Cánticum.* De nocte vigilat. *Orátio.* Deus, qui notum fecisti. *fol.* 64.

Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriàbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Lucæ I*).*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutàre tuum, * quod paràsti ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiônem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum. C

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justitià est plena déxtera tua. *fol.* CLXXXII.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis allelúia : laudàte eum in excélsis allelúia. Laudàte eum omnes Angeli ejus : laudàte eum omnes virtútes ejus : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía. Audi me, Jacob, et Israël, quem. *fol.* 65. *Hymnus.* Sacer Puritàtum dies. *Quære in Vésperis precedéntibus. Et Supplicàtio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* Notum factum est salutàre Dómini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciêtur in Sion nomen Dómini, et laus. *Benedíctio.* Et qui Simeônis justi mánibus. *Quære in Vésperis præcedéntibus, fol.* CCXIX.

DIE V FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS. D

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni dàbitur in manu tua ; *P.* Et adoràbunt coram te filii multàrum géntium : allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltàta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ in gressu tuo oriêtur : allelúia. *P.* Et adoràbunt.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis? *Lauda.* Spécie, et pulchritúdine tuà. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Adésto, plebs fidíssima,
Venústum festum : gràtià
[fol. CXXII] Laudum deprôme cármina,
Christóque vota máxima.

Beàta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.

Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctàtur in imo cárceris.

Sævi furôre júdicis
Christi puélla térritur ;
Sed virgo sancta ímpiis
Libàre rénuit aris.

Tu nunc demum Martyr ácrius
Adfíceris verbéribus ;
Péctoris papilla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.

Magnus sed Christi sénior
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papíllam íntegram,
Curàtque ómnia vúlnera.

Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.

Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrà pronúncians
Defensiônem Patriæ.

Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.

Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntià
Extínguit mox incéndia,

Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatórum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómmoda :

Quæ olim concives tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.

Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiéte plácidus :
Tutélam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine. fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Deus conlàtor justítiæ, et castimón

prærogâtor, a quo Agatha fámula tua visitâtam se fore respíciens, et in vulnerátis membris récipit sanitâtem; et noctis medio revíncta cárcere, cœlésti promerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te et córpore valéntes et ánimo purióres éffice : quò, dum spirituâlis afféctus in intérno se diffúderit corde, fidéli ad te ore proclamándo conláudent.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Animârum vestrârum Christus Dóminus vúlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo nómine abscisam non déstitit curâre mamíllam : ℟. Amen. Atque, cujus méritis à fínibus remóvit ac detrâxit incéndia, ejus nunc opitulatióne flammam à vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. Ut, quæ cœlésti inscriptióne liberátrix advocâta est pátriæ, omnes in commúne patrocínio indeféssо consérvet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *fol.* CLXXX.

Orátio. Deus, qui sanctæ Agathæ fídei baptísmo stolam índuis, et glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, dum eam post martyrii palmam laureándo corónas; concéde nobis, précibus ejus, ut confessiónis verídicæ vestíti decóre, justítia indúti et sanctitâte, futúrâ tibi præsentêmur in réquie. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Virgo sápiens benedicêtur : timórem autem Dómini ipsa conláudat. Date ei de fructu mánuum suârum, *P.* Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis : beâtus es, et benè tibi erit. *P.* Ut laudéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut laudéntur.

Orátio. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedíceris, et Dei in átriis [CCXXIII] coronâris, dum de fructu mánuum tuârum à Dómino véniam promerêris; detur nobis, quæsumus, tuî mérito sapiéntiæ laudatiónem habêre, et in Christi timóre te adjuvánte permanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum benedíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Virgo prudentíssima, quò progrédieris quasi auróra valdè rútilans? fília Sion, *P.* Tota formósa et suâvis es : pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. ℣. Spécie tuâ, et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procéde, et regna, propter veritâtem, et mansuetúdinem, et justítiam : et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. *P.* Tota formósa. ℣. Glória, et honor. *P.* Tota formósa.

Orátio. Virgo tua, Christe, Agatha prudénter gloriósa effécta est, quæ, consurgénti auróræ comparâta, pulchra atque elécta, ut Sol, probâtur, et Luna; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena claréscit in sánguine; et, ut Sol flagrans atque immi-

A nutiónem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædíctæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, *P.* Et índui te stolâ decóris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus : et dispersiónes Israël cóngregans. *P.* Et índui te. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : ascénde quasi sponsa Líbanum. *P.* Et pércipe B benedictiónem fídei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amica mea formósa, et veni. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret, eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturâle incéndium extinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo in Dómino. *Ad Benedictus. Antíphona.* Fília Sion, bénedic. C *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dóminus Deus cœli benedícat tibi. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Longè Dóminus appáruit. *fol.* CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit corúscum :
Voces in aula résonent cunctórum :
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.

Hæc virgo sancta, germíneque clara
Sæculi cuncta réspuit cadúca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.

Judex iníquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
D Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcêpit :

Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis :
Audi præcéptum Júdicis monéntis :
Adóra deos, et lucrâre vitam,
Præmíaque multa.

Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta :

Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idóla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.

Irâtus judex síbilat crudélis :

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva :
Vírginis sacræ torquétur mamílla :
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavóre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furóre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmótus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres :
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremóre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi ;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Litteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes :
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna ;
Nobis indígnis ob honórem ejus
Dilue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honóre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requíram eum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebrâre festum :
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris ;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisívit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta :
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphilo mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis :
Vidit, et stupet nímium sagâce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitándo Christum
Intimat : Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum :
Sérvulis præbe véniam malórum :
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre :
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sit quies defúnctis, medicína ægris ;
Vitaque apta.
Simul ut tecum, Dorothéa sancta,
Aulam cœlórum teneâmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

Capitula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitâtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitâtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres : ut utrâque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currâmus, et patérnis afféctibus implorántum te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystéten et Callísten pœnitúdinis acceptâvit laménta : ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum ; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et grátiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas

A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetíta concessísti, et Theóphilum regni tui cohærédem fecísti : eórum précibus emundêmur ab omni contagióne peccáminum ; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣.

B Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystéten et Callísten, quas insídiis hostis antiquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti ; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat : ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui ; et sicut lília munda, florcâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antiphona 2. Germinábunt sancti sicut lilium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florêbit : et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣.

C Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Floréte Sancti sicut rosa plantâta super aquas : *P.* Et quasi lilium date odórem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit ; et sicut lilium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde : et per

D pœniténtiam nos tibi fácias complacére, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponté obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudáte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A
nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate; B
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens coróna,
Plebs fidélis ínclyta.
Virginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salûtis Júdicem. C
Hæc enim cæsa catómis
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrônum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honórem
Nix polórum prótegit:
Sic calóre plena sancto,
Passiónem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicisse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis peráctà,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calóris omnes
Sanctitáte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad pernícíem,
Péstilens morbus recédat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiéta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patróna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicina cœlis
Ad favórem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honórem consecrâvit
Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Eulâliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honóre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis decet exémplo: hæc enim ad passiónem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptúra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut facias nos símili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitâtis perfectióne idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum críminum liberáti perducàmur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestivit, vestiri vos fáciat justitiæ stolis et opéribus sanctitàtis : ℟. Amen. Et qui eam ultra ætàtem fecit esse victrícem, ejus intervéntu peccàta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereàmur invenire quiétem : ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tribuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltàta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superàret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eàdem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturàle incéndium extinguàmus, dum salutàre remédium obtinémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Benedicta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque obdormitet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedicta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et rege ætérno, dum illam victrícem fecísti de glorióso martyrio : quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogàmus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob méritum prædictæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltàta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransieris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Eulàliæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti : præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carére, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornàta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocàta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem ? et ádipe fruménti A sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possimus ad convívium mensæ tuæ pervenire; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiónem corónâ decóris laureásti : nos quoque speciósi ante te appareàmus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opàca, filia Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et B pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedictus Dóminus, qui induit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudàte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beàtam Euláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid oràret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis perire, quicquid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut C quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profecisse nobis lætítiam gratulémur : ut, quod illà effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereàmur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltàta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedictio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentiva carnis vestræ devíncere; et perfécté devicto mundo, victóriam in cœléstibus reportàre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis D corpus nivàlibus prunis vestivit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitàtis; ℟. Amen. Ut cum illà perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebràtis solemnitàtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima. *Sono.* Deus præcinxit *Quære fol.* CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificàbo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

tem: et exaltávi eléctum de plebe mea. *P.* Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beátus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocátus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrátus es;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conláta ergo glóriæ
In te potéstas ǽffluens,
Ligáta solvat crímina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruámur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, f. l.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Fílius, qui supra petram ædificatúrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolórum ómnium príncipi claves regni cœlórum dedísti: ut in illo primùm ædificáta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectúrus Ecclésiam, suscépit pontificális grátiæ culmen. suscipiámus nos perfectiónis omnímodæ sanctitátem: ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestátem, per eum nostra júbeas peccáta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundávit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elégit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres effíciat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadátis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros: Israël germinábit sicut lílium, et florébit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. *P.* Et erit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit sicut.

Orátio. Christe, Deí Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolórum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarétur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intráre mereámur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

Antíphona 1. Beátus es Simon Bar-Jona: *P.* Quia caro et sanguis non revelávit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elégit te. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est: et vocávit terram, à solis ortu usque ad occásum: ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia caro. ℣. Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Iliesu Salvátor noster et Dóminus, qui primátum Apostólicæ dignitátis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignátus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem signíficat, Petríque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largíre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditátis mereámur esse consórtes: ut caro et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis dominátum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te. *P.* Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requíram. *P.* Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. *Require retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in prælium: *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornávit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superáre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignéris à vitiórum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elègit te Pontíficem è médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii; *P.* Ut immaculàtam ófferas oblatiónem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem : et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculàtam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculàtam.

Orátio. Christe, Filius Dei vivi, quem Petrus super petram solidàtus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocàtus est à petra, in qua est fundàta Ecclésia; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accèpit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ introítum : ut per quem doctrinæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ herédítans illi : dat votum optánti, et benedicet annos justi.

Cánticum. Confirmàtum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. *fol.* 6. *Sono.* Deus præcinxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnàbit rex, et princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultàbunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquètur et planè. Non vocàbitur ultrà is, qui insípiens est, princeps : neque fraudulénter appellàbitur major. Stultus enim fátua loquètur, et cor ejus fáciet iniquitàtem, ut perfíciat simulatiónem, et loquàtur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiónes concinnàvit ad perdéndos mites in sermóne mendácii, cum loquètur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitàbit, et ipse super duces stabit. Mulieres opuléntæ súrgite, et audíte vocem meam : fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundàtur super vos spíritus de excélso : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputàbitur. Et habitàbit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedèbit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedèbit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opuléntæ, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orèmus Redemptórem. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod primus, filium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum; percéptæ hujus privilégio potestàtis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriósus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *fol.* CLVIII. *Benedictio.* Christus Dei Fílius. *Quære in istis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcípui folio CLVI, *et post Prophetíam legàtur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, oportet impleri scriptúram, quam prædixit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumeràtus erat in nobis, et sortítus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque adquisívit agrum de mercède iniquitàtis, et suspénsus crépuit médius : et diffùsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarètur ager ille, linguà eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopàtum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intràvit et exìvit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quà assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominàtus est Justus, et Mathiam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátûs, de quo prævaricàtus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathiam, et adnumeràtus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutínum.*

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotàvit lítteris :
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Terra lìbèra stémmate:
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatórum pudícus
Esset hospes córporum.
   Hic caléntes hauxit undas,
Cædit ictu dúplici:
Illitas cruòre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Voce, votis, múnere,
   Exter, hic nec non et urbis
Ut colónus ádvenit:
Fama nam terras in omneis
Præcucúrrit próditrix,
Hic patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
   Nemo puras hic rogándo
Frustrà congéssit preces:
Lætus hinc tersis revértit
Supplicàtor flétibus:
Omne, quod justum popóscit,
Impetràtum séntiens:
   Tanta pro nostris períclis
Cura suffragántum est;
Non sinunt inàne, ut ullus
Voce murmur fúderit;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
   Inde largo fonte abyssi
Dona terris ínfluunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis írrigant:
Nil suis bonis negàvit
Christus umquam téstibus:
   Isti sunt quos nec caténa
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior:
   Hoc genus mortis decòrum est:
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hostico donàre ferro,
Morte et hostem víncere:
   Pulchra res! ictum sub ense
Persecutòris pátitur:
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur;
Lota mens in fronte
Rubrósi decòris éxilit.
   Nec rudem crudi labòris
Ante vitam dúxerant
Milites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat:
[CCXXXII] Suéta virtus bello esse
Armis mílitat sacràtis,

A Cæsaris vexílla línquunt;
Signum Crucis éligunt:
Proque ventósis dracónum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracónem súbdidit.
   Vile censent expéditis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferìre,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinàre strágibus.
   Fortè tunc atrox, secúndus
Israélis pósteros,
Auctor aulæ mundiàlis
B Ire ad aram jússerat:
Idólis litàre nigris,
Esse Christi réfugas.
   Líberam succíncta ferro
Pestis urgêbat fidem:
Illa virgas, et secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectàbat
Christi amòre intérrita,
   Carcer inligàta duris
Colla baccis ímpetit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putàtur,
C Vox fidélis pléctitur:
   Tunc et ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit:
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
   Ætéreo glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequàque sústinet.
   Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi, *mutátis*
D *nomínibus, folio* CLXXXVII.

Capítula. Ecce sacrórum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietàtis intentióne rogámus; ut, quorum conditióne córporum lìberam dédicas terram, eórum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueàris Ecclésiam: quò, eísdem suffragántibus, à te promereàmur audíri, à quo præcéptum suscípimus exorándi:

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2

Benedíctio. Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius et Celedónius mártyres ob confessiónis fideíque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utróque múnere gratiàrum; ℟. Amen. Ut per eos et fidei et confessiónis virtúte polléntes: ætérni cœléstis pátriæ ha-

beámini cives, quórum hódiè géminum festum celebrâtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eórum géminâ susceptióne córporum gratulâtur, sic tota Ecclésia eórum se tuéri ac deféndi patrociniis gratulêmur. ℟. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duórum chara fratrum
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris misceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signórum magistri,
Et vos tribúni adsístite,
Aureos offérte torques
Sauciórum præmia:
Clara vox hic Angelórum
Vocat stipéndia;
Christus illic candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infámes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.
[ccxxxiii] Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrita colla
Dúritèr ambit círculis
O vetustâtis siléntis
Obsoléta oblivio!
Invidéntur ista nobis,
Fama et ipsa extínguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudíta sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiónis próditum,
Dúlcibus linguis per aures
Posterórum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capíllum tracti,
Quo viros dolóre tortor
Quâve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patére cœli
Præmicándo osténderent,
Illius fidem figúrans
Nube fertur ánulus:
Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequâcem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupóre obpálluit;
Sed tamen perêgit ictum,
Ne periret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudélis héroum
Immolârit sánguinem?
Credis in Deum relâtum
Hostiárum spíritum?
Cerne quàm palàm feróces
Hic domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes et ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
Sistitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstióne
Non suórum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scinditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit et suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.
His modis spurcum latrónem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit

Prædo vexâtus relictis
E medúllis éxilit :
Linquit inlæsam rapinam,
Fáucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capillum
Salva reddit omnia,
Cónfitens ardêre sese,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgâta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit :
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvâtor ipse,
Quo fruâmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecrâvit óppido :
Sospítantque nunc Colónos
Quos Ibérus ábluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salûte læta
Vox maritârum strepet :
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacrâta gáudiis.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum copíaque;
Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula.
Amen.

[CCXXXIV] FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ,
VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Martyrum. fol. CLXII. *excépto Hymno, qui est iste :* Bis novem noster. *fol.* CL.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eôrum. *P.* Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Isti sunt viri nomináti in virtûte : *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplinâ et sapiéntiâ replêvit illos Dóminus. Allelúia; *P.* Creâvit in illis grátiam Spirítûs sancti sui : intelléctu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor *P.* Creâvit in illis.

Hymnus.

Urbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsígnat fídei prisca relátio.
Hi sunt perspícui lúminis índices
Torquâtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæciliôque sunt.
Hi evangélico lámpade præditi
Lustraut Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.
Accis continuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quâ procul ínsident :
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.
Illic discípuli Idóla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli :
Quos dùm sic ágere flétibus ímmoraut,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.
Mox insâna fremens turba satéllitum,
In his cùm fídei stígmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
Incúrsu céleri hos agit in fugam.
Sed pons prævâlido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.
Hæc prima fídei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, et óbsecrat,
Sanctórum mónita péctore cónlocans.
Tunc Christi fámula obséquio parens
Sanctórum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.
Illic Sancta Dei fémina tinguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur :
Plebs hic continuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.
Post hæc Pontíficum chara sodálitas
Páriter próperans septem in úrbibus,
Ut divisa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.
Per hos Hespériæ finibus índita
Inlúxit fídei grátia præcocax :
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtûtum, hómines crédere prôvocant.
Ex hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Conséptí túmulis, úrbibus in suis :
Sic sparso cínere, una coróna est.
Hinc te turba potens única séptiès

Orâtu pétimus péctoris ábdita;
Ut vestiis précibus, sidus in ætheris
Portêmur sócii cívibus Angelis.

Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæculórum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nomínibus*, *fol.* CLXII.

Capítula. Ecce Dómine, nostrórum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiâna nostris primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcílii [CCXXXV] et Hesychii, vespertínum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes, ut eórum nos précibus à críminum squalóre depúrges, et spirituálium charismatum grâtiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitâre dignâtus es.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus itíneri gloriósus efféctus est ductor, ipse vestrórum críminum sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eórum Discípulos miro pontis frágmine liberâvit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiórum carnálium incentívis; ℟. Amen. Ut illo ardóre spíritûs quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeâtis et terrêna respúere, et cœléstia semper ánimo retinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte: Allelúia. *P.* Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia spontè. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia spontè.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio honóre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es; ideóque intervéntu sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat: et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrârum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phialas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exivit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes phíalas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ finibus índitæ ad effugándam ejus tetræ noctis infidelitâtem cœlitùs missæ: ob hujus ergo muneris grátiæ à te nobis collátæ refíciat nos fragrántia odóris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptórum dignè redoléntium; ex quo dógmate pléniùs reférti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Beáti, et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est: *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio. *Quære retrò in Véspeřis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Legem tuam spléndidè docuérunt, quorum sunt ópera multa. *P.* Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Repósita. ℣. Glória, et honor. *P.* Repósita.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor síderum, stella spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et sanctórum erudítio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus intercessiónem assíduam: sicque, quod prædicavérunt spléndidè inluminâti, agéndo exi tâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audîvit) post óbitum accedâmus indémnes, et à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta; et ab eórum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiónem eos élígis, et in exémplum nostrum hic eos constítuis; fac nos ita Sanctórum prædicaménto obediéntes exístere, ut adoptióne filiórum post nostrum óbitum mereâmur cómpotes esse. [CCXXXVI] ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Véspeřis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat:
Corpus intáctum Dómino consérvat:
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva:
Vírginis sacræ torquêtur mamílla:
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat:
Per totam noctem lux è cœlis émicat:
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmótus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres:
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes:
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia:
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna;
Nobis indígnis ob honórem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus:
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requíram eum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntium,
Plebs pia optat celebrâre festum:
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisívit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta:
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis :
Vidit, et stupet nímium sagàce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitándo Chri tum
In'imat : Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse clarum
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum :
Sérvulis præbe véniam malórum :
Fac tuos nobis sócios patrónes
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre :
Pacis utàmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sit quies defúnctis, medicina ægris;
Vítaque apta.
Simul ut tecum, Dorothéa sancta,
Aulam cœlórum teneàmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino, Deitàti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutátio nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanére, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecisti ex aspéctu delectábilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insinuans Trinitàtis ad culmen eum perféctæ fecisti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitàtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres : ut utràque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currámus, et patérnis afféctibus implorántum te erga nos semper placábilem sentiàmus, cùm ad te proclamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystéten et Callisten pœnitúdinis accepitàvit laménta : ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salùtis viam revérsæ sunt, sic vos, relictis superstitiónibus mundi, sequámini Christum ; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et gràtià. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas

A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetita concessísti, et Theóphilum regni tui cohærédem fecisti : eórum précibus emundémur ab omni contagióne peccáminum ; pacémque cum eis capiàmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio*. Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P*. Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. *P*. Et nómina. ℣.

B Glória, et honor Patri. *P*. Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicina, qui beatíssimas vírgines Crystéten et Callisten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat : ac præsta nobis, ut germinémus de loco nostro in diem advéntûs tui ; et sicut lília munda, floreàmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antiphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P*. Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florébit : et sicut cedrus, quæ

C est in Líbano, multiplicábitur. *P*. Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P*. Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Florête Sancti sicut rosa plantàta super aquas : *P*. Et quasi lílium date odórem suavitàtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P*. Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P*. Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothéa, velut rosa plantàta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lilium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornàtur, fide adjuvàtur, ex ópere consecràtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde : et per

D pœniténtiam nos tibi fácias complacére, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P*. Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P*. Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P*. Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum*. Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona*. Sancti, et húmiles. *Cánticum*. Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Sono*. Salus justórum à Dómino. *Lauda*. Laudáte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia*. Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedíctio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mârtyris Eulâliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos :
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens coróna,
Plebs fidélis ínclyta.
Vírginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sístitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrónum,
In Cruce suspénditur :
Corpus illic ad honôrem
Nix polórum prótegit :
Sic calôre plena sancto,
Passiónem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus :
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis perâctâ,
Gáudiis adtóllitur :
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus retêntans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria :
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat :
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calôris omnes
Sanctitâte fúlgeant :
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
B Péstilens morbus recédat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora :
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patróna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicína cœlis
Ad favôrem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honórem consecrâvit
C Sempitérni núminis :
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas :
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito :
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia :
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutâto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beâtæ vírginis Eulâliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honôre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo : hæc enim ad passiónem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut fácias nos símili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitâtis perfectióne idóneos : ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum A críminum liberáti perducámur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Filius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestívit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis : ℟. Amen. Et qui eam ultra ætátem fecit esse victrícem, ejus intervéntu peccáta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereámur invenire quiétem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tribuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et B lascíviæ superáret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturále incéndium extinguámus, dum salutáre remédium obtinémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. C ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque obdormítet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et regeætérno, dum illam victrícem fecísti de glorióso martyrio : quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogámus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltáta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. D ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Euláliæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti : præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carére, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et ornáta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem ? et ádipe fruménti sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possímus ad convivium mensæ tuæ perveníre; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiónem corónâ decóris laureásti : nos quoque speciósi ante te appareámus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, filia Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beátam Euláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericórditer docuísti ; dum in eam non facis perire, quicquid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut quod de te scímus et crédimus, ad ætérnam profecísse nobis lætítiam gratulémur : ut, quod illâ effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedictio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentíva carnis vestræ devíncere ; et perfécté devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus prunis vestívit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitátis ; ℟. Amen. Ut cum illâ perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcínxit *Quære fol.* CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

Antiphona. Contempserunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni. *P*. Et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. ỷ. Quóniam Deus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P*. Et lavérunt ỷ. Glória, et honor. *P*. Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quón'àm ipsi Deum vidébunt. *P*. Allelúia, allelúia, allelúia. ỷ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P*. Allelúia. ỷ. Glória et honor. *P*. Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nímiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum : módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus ; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflátus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, íncrepat :
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus ?
Infélix ! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbricius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nititur
Eléctam ánimam trádere : pótiùs
Divérsa génera pértulit innocens
Pœnárum, cúpiens præmia cœlica.
Athléta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi réperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idóla témneret.
Tunc læto símulans ore locútus est :
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsénsum tribuens, ut sacrífices diis ;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et invidus :
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Castrum perníciter ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat :
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer ímperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat :
Agnósce Dóminum, lúbrice et ínvide,
Cùm cernis ópera magna et ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense susciperet membra fidélia.
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm mirificus in te credéntibus !
Pravis muscípula sis ! Sanctus in æthera
A Christi gloríficat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem ;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus :
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia ;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula et ómnia :
Fervens óleum, plumbum, et úngulas ;
Ut Sanctum súperet mártyrem, et necet.
Cernens proficere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua !
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum :
Judex non méruit cérnere Angelos.
[ccxvii] Debêmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem ; Inquiunt :
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
C Desígnans locum ubi córpora cóndere
Debérent : véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia ;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pervolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus :
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum : dele chirógraphum ;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
D Dans nobis auxílium témpore cóngruo.
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde : témpora próspera tríbue ;
Victum paupéribus ; subsídium víduis :
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia ;
Virtúte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.
Amen.

cátio. Orêmus Redemptôrem. mutátis nomi- l. CLXXXVIII.
la. Auctor lucis, fons lúminis, et imménsi splendóris, Christe, ingéniti Patris unigé- es, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis la- itiénti portitôrem lúminis núntium cœlis i; ut ille eum extériùs luminâret, quem ab éonderas; ut fleret lucérna pédibus, qui es- âtor mentis assíduus : arde quæsumus in nostris almo ignis tui fervôre, quem te ab sûrum tuo es pollícitus ore : ut flagrans in- d exurénda vítia, lustret extérius ad ca- ræmia sempitérna, piíssimus.
noster. Liberáti à malo. fol. 2.
ictio. Christus Dei Fílius, à quo beatíssimus Tyrsus antè est passiône frúitus, quàm lavá- nos muníficet dono æternitâtis, et remú- æmio sempitérno benedictiônis : ℟. Amen. lum mari projéctum Angelis vehéntibus re- ad littus, vos secum adsóciet in polôrum sé- tabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr Deum et Patrem, quem idem martyr Tyr- b aquis líberâ invocâvit voce. ℟. Amen. isericórdiam.
. Respéxit eos cùm tribularéntur. fol.

. Veniéntes ad te benedícti Patris tui, Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis um esse prædixísti ab orígine mundi; fac etsi immériti eos ádsequi : ut qui beatís- rtyris tui Tyrsi vel sociórum ejus festum s, perénniter cum císdem Sanctis jocundè- t sicut idem Mártyrem tuum sectóribus n permisísti secári; ità nos ejus suffrágio à iatris Ecclésiæ nullâ patiâris occasióne di- d cum benedíctis percipiâmus regnum, ctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæ- ℟. Amen.
sericórdiam.
iine Dómini.

Ad Matutînum.

ona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* bis. *fol.* CLXIII.
ona. 1. Venîte ad me Sancti mei, dicit Dó- Vindemiâte fructum labórum vestrórum, ustítiæ, *P.* Cujus odor est magnus, sicut rum, et rosârum in témpore suo. ℣. Plan- mo Dómini, in átriis domûs Dei nostri floré- Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus. . Veniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invi- indémient fructus labôrum suórum; fac nos ricórdiam eos ádsequi in vivéntium terra : beatíssimum athlétam tuum Tyrsum priùs consecrásti, quàm lavácro, priùs fide, generatióne, priùs étiam supplício, quam ; tu ómnibus dimíttas nobis peccâta, et bis regnum hereditâtis perpétuæ: ut per erationem, et conversatiônem perveniâmus sum delitiârum, [CCXVIII] et gaudéntes de A labôrum nostrórum fructu, vindemiêmus fructus nostros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antiphona 2. Venîte ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, *P.* Qui laborâtis, et oneráti estis, et ego refíciam vos. ℣. Venîte filii, audîte me : timôrem Dómini docêbo vos; *P.* Qui laborâtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, et pro te multum sustinuérunt, ut eos requiéscere fácias, sicut promisísti eis dicens : Ego refíciam vos : fac ergo nos in Ecclésia tua orántes, eos totâ mentis intentióne ádsequi, ut consequâmur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnêmur in pœna, qui ex nostro mérito non merémur véniam : qui beatíssimum Tyrsum prævenísti in benedictió- B nem grátiæ, osténdens illi in ténebris lumen, et perfectiónem grátiæ post labórem : rogâmus ergo etsi immériti, ut suffrágio prædícti Mártyris, labôre nostro oneráti, reficiâmur cum Sanctis tuis verbi tui mellifluâ doctrínâ in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antiphona 3. Venîte benedícti patris mei, dicit Dóminus, *P.* Percípite regnum, quod præparâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illuminámini : et vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Clarificâtum est nomen Dómini Jesu Christi in C Sanctis pro patiéntia, et fide, in ómnibus persecutiónibus, quas sustinuérunt, *P.* Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo et passi sunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam : ut irent in civitâtem habitatiônis. *P.* Ut digni. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut digni.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* VI *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de Cœlis, Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIX. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent, et apud. *fol.* CLXIV. *Hymnus.* Exúlta nímiùm turba. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orê- D mus Redemptôrem.

Capítula. Dómine Deus omnípotens tuórum ante mundi constitutiônem præscius electórum, Tyrsi mártyris tui et Cómitum ejus ánnuis recúrsibus solémnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delícta propítius : Et qui pro tuo nómine tot tantásque pértulit pœnas, suffrágio suo nostras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus absolúti, ad te post tránsitum mereâmur pervenîre stolâ decóris indúti Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctórum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum

novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedictio. Interventu sanctórum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedíctio vos prótegat, et ab omni malo deféndat. ℟. Amen. Eórum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare. Tu contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecísti.

B

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; et cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; et te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgóre caréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatióne vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, *P.* Proptèr judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

C

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : Cantâte, et exultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Jubilâte Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; et prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus glorificâtus es módulis populórum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanêre puríssima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *P.* Lumen ad. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testaménti sui : verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. *P.* Ante conspéctum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ante conspéctum.

A

Hymnus.

Sacer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptióne
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elêgit.

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.

Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ Presentatiónis ipsius, et Purificatiónis ejus genitrícis Maríæ nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiónem, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

D

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus præfixit, Mater impósuit, Símeon cognóvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérditis miseratiónis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Et, qui Simeónis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictióne perpétuâ lætabúndos. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis

gnum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis A
[ccxx] sui amóris connexióne depúrget; ℟.
Et, qui vos filios Abrahæ in seípso, qui est
ejus, benedícere promísit, hereditâtis beátæ
óne muníficet. ℟. Amen.
misericórdiam.
da. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini: *P.*
s ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, alle-
. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
es reges terræ glóriam tuam. *P.* Et laus. ℣.
, et honor. *P.* Et laus.
io. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largîre
i tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâ-
alutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis
: ut, qui lumen ad revelatiónem géntium
, indúltor críminum ípsemet credéntium sen- B
℟. Amen.
misericórdiam tuam.
ómine Dómini.

Ad Matutinum.

phona. Dómini est salus: et super pópulum
benedíctio tua. *Psalmus* III.
io. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus:
audêmus in nobis largítam; hanc étiam usque
m à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæ-
, super pópulum tuum benedictiónem tuam:
vêtur maledíctio pœnæ, et ditéscat in nobis
justítiæ. ℟. Amen.
misericórdiam.
phona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum
in templo, ut fácerent pro eo secúndùm le- C
óysi: *P.* Accêpit Símeon in mánibus, et be-
Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis
âte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P.* Ac-
ímeon. ℣. Glória, et honor. *P.* Accêpit.
io. Omnípotens Deus Pater. *Quære retrò in*
ésperis præcedéntibus.
phona 2. Símeon in templo elevâvit vocem,
: Nunc dimíttis servum tuum in pace: *P.*
idérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. No-
cit Dóminus salutâre suum: ante conspé-
géntium revelâvit justítiam suam. *P.* Quia vi-
. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia vidérunt.
io. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeónis
fac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut D
dimus et crédimus Salutâre tuum; in pace,
sseris dimittâmur: non quò à te dimíssos fi-
accipiâmus; sed, per te absolútos à dé-
n fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟.

misericórdiam.
phona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam
Unigéniti. *P.* A Patre plenum grátiæ, et ve-
℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civi-
mini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus
it eam in sæcula. *P.* A Patre. ℣. Glória, et
P. A Patre.
io. Vídimus glóriam tuam, Dómine, glóriam
Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Pri-

mogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præ-
cípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in
frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, et in
sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquén-
tem; Largîre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus
es propitiâtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs
redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen.
Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, et
Dóminus, et Deus est. *P.* Iste consolábitur nos à
plaga nostra, et à labóre in terra captivitâtis no-
stræ. ℣. Párvulus natus est nobis, fílius datus est
nobis, et factus est principâtus ejus super húmerum
ejus. *P.* Iste consolábitur. ℣. Glória, et honor. *P.*
Iste consolábitur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es redémptio
nostra et salus nostra, sana plagam contritiónis
nostræ: qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; et
qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæ-
sumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues,
nóstra que stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen.
Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum
Dómine, *P.* Quod præparásti ad revelatiónem gén-
tium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, et psállere
nómini tuo Altíssime: *P.* Quod præparásti. ℣. Gló-
ria, et honor. *P.* Quod præparásti.

Orátio. Fac nos, Dómine, ut Salutâre tuum,
quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício
sentiâmus: ut, qui ad revelatiónem præparâtus est
Géntium, non ad punitiónem, sed ad salvatiónem
se júdicem íngerat redemptórum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut
sísterent eum Dómino, sicut scriptum est [ccxxi] in
lege Dómini. *P.* Quia omne masculínum adapériens
vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dó-
mino, et benedícite nomen ejus: benè nunciâte de
die in diem salutâre ejus. *P.* Quia omne. ℣. Glória,
et honor. *P.* Quia omne.

Orátio. Dómine Deus, qui omne masculínum,
adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos
tibi in sanctitâte, et justítiâ deservîre: ut, qui vul-
vam matérni úteri incorruptióne sanctíficas, ætérnæ
sanctificatiónis præmio credéntes adtóllas: ut, qui
gloriósum nomen tuum in géntibus núntiant, re-
muneratórem te suum in futúro cognóscant. ℟.
Amen.
Per.

Antíphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu
secúndùm quod scriptum est in lege Dómini *P.* Par
túrturum, aut duos pullos columbârum: allelúia.
℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dómi-
num. *P.* Par túrturum. ℣. Glória, et honor. *P.* Par
túrturum.

Orátio. Deus, qui in expiatióne pariéntium par
túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis co-
lumbârum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro
nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem implêro

venísti, non sólvere, in nobis Evangélii grátiam di- A gnèris opuléntiùs propagàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia vidérunt óculi mei salutàre tuum. *P.* Lumen ad revelatiônem Géntium. ℣. Jocunditàtem fecísti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lumen. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largíre credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutàre tuum vídimus, visiône grátiæ tuæ munerêmur : Ut, qui lumen ad revelatiônem éxtitit Géntium, indúltor críminum ipsemet credéntium sentiàtur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus. B

Ad Cánticum. Antíphona. Lætabúntur omnes. *Cánticum.* De nocte vígilat. *Orátio.* Deus, qui notum fecísti. *fol.* 64.

Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriàbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Lucæ I).

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutàre tuum, * quod paràsti ante fáciem ómnium populòrum.

Lumen ad revelatiônem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum. C

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justítià est plena déxtera tua. *fol.* CLXXXII.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis allelúia : laudàte eum in excélsis allelúia. Laudàte eum omnes Angeli ejus : laudàte eum omnes virtútes ejus : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetìa. Audi me, Jacob, et Israël, quem. *fol.* 65. *Hymnus.* Sacer Puritàtum dies. *Quære in Vésperis precedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptòrem. *Capítula.* Notum factum est salutàre Dómini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciêtur in Sion nomen Dómini, et laus. *Benedíctio.* Et qui Simeônis justi mánibus. *Quære in Vésperis præcedéntibus, fol.* CCXIX.

DIE V FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS. D

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni dábitur in manu tua ; *P.* Et adoràbunt coram te fílii multàrum géntium : allelúia. ℣. Audi, fília Sion, quia exaltàta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ in gressu tuo oriêtur : allelúia. *P.* Et adoràbunt.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis? *Lauda.* Spécie, et pulchritúdine tuà. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Adésto, plebs fidíssima,
Venústum festum : gràtià
[fol. CCXXII] Laudum deprôme cármina,
Christóque vota máxima.

Beàta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.

Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctàtur in imo cárceris.

Sævi furôre júdicis
Christi puélla térritur ;
Sed virgo sancta ímpiis
Libàre rénuit aris.

Tu nunc demum Martyr ácrius
Adfíceris verbéribus ;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.

Magnus sed Christi sénior.
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papíllam íntegram,
Curátque ómnia vúlnera.

Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.

Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrâ pronúncians
Defensiônem Patriæ.

Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.

Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntià
Extínguit mox incéndia,

Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatòrum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómmoda :

Quæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.

Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiéte plácidus :
Tutêlam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine. fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Deus conlátor justítiæ, et castimóni

›rærogâtor, a quo Agatha fámula tua visitâtam se ›ore respíciens, et in vulnerátis membris récipit sa›itâtem; et noctis medio revíncta cárcere, cœlésti ›romerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te ›t córpore valéntes et ánimo puriores éffice : quò, ›um spirituális afféctus in intérno se diffúderit cor›e, fidéli ad te ore proclamándo conláudent.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Animârum vestrârum Christus Dóminus ›úlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo ›ómine abscisam non déstitit curâre mamíllam : ℟. Amen. Atque, cujus méritis à fínibus remóvit ›c detrâxit incéndia, ejus nunc opitulatióne flam›nam à vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. ›Et, quæ cœlésti inscriptióne liberátrix advocâta est ›átriæ, omnes in commûne patrocínio indeféssso ›onsérvet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *fol.* CLXXX.

Orátio. Deus, qui sanctæ Agathæ fídei baptísmo ›tolam índuis, et glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, ›um eam post martyrii palmam laureándo cor›nas; ›oncêde nobis, précibus ejus, ut confessiónis verí›icæ vestíti decóre, justítia indúti et sanctitâte, fu›úrâ tibi præsentêmur in réquie. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Virgo sápiens benedicêtur : timórem ›utem Dómini ipsa conlándat. Date ei de fructu má›nuum suârum, *P.* Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis : beâ›us ›s, et benè tibi erit. *P.* Ut laudéntur. ℣. Glória, et ›onor. *P.* Ut laudéntur.

Orátio. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens ›enedíceris, et Dei in átriis [CCXXIII] coronâris, dum de ›ructu mánuum tuârum à Dómino véniam promerê›is; detur nobis, quæsumus, tuî mérito sapiéntiæ ›udatiónem habêre, et in Christi timóre te adju›ánte permanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum ›enedíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Virgo prudentíssima, quò progréde›is quasi auróra valdè rútilans? fília Sion, *P.* Tota ›rmósa et suâvis es : pulchra, ut Luna, elécta, ut ›ol. ℣. Spécie tuâ, et pulchritúdine tuâ inténde, ›rósperè procéde, et regna, propter veritâtem, et ›ansuetúdinem, et justítiam : et dedúcet te mira›íliter déxtera tua. *P.* Tota formósa. ℣. Glória, et ›onor. *P.* Tota formósa.

Orátio. Virgo tua, Christe, Agatha prudénter glo›iósa effécta est, quæ, consurgénti auróræ compa›âta, pulchra atque elécta, ut Sol, probâtur, et Lu›a; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena cla›éscit in sánguine; et, ut Sol flagrans atque immi-

A nutiónem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædíctæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis lácbrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, *P.* Et índui te stolâ decôris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus : et dispersiónes Israël cóngregans. *P.* Et índui te. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : ascénde quasi sponsa Líbanum. *P.* Et pércipe B benedictiónem fídei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amíca mea formósa, et veni. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret, eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturâle incéndium exstinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo in Dómino. *Ad Benedictus. Antiphona.* Fília Sion, bénedic. C *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dóminus Deus cœli benedícat tibi. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Longè Dóminus appáruit. *fol.* CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit coruscum :
Voces in aula résonent cunctórum :
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.

Hæc virgo sancta, germíneque clara
Sæculi cuncta réspuit cadûca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.

Judex iníquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
D Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcêpit :

Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis :
Audi præcéptum Júdicis monéntis :
Adóra deos, et lucrâre vitam,
Præmiáque multa.

Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta :

Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idóla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.

Irâtus judex síbilat crudélis :

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat:
Corpus intáctum Dómino consérvat:
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva:
Vírginis sacræ torquêtur mamílla:
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat:
Per totam noctem lux è cœlis émicat:
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmôtus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres:
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honôris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes:
Péssimâ morte mórsibus equôrum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia:
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna;
Nobis indígnis ob honôrem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus:
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honôris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honôrem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedictio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antiphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requíram cum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebrâre festum:
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Vincere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callistes, tibi conquisivit
Igne pietas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta:
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis:
Vidit, et stupet nímium sagâce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitáudo Chri-tum
In'imat: Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum:
Sérvulis præbe véniam malórum:
Fac tuos nobis sócios patrónes
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre:
Pacis utâmur páriter counéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor:
Quod jugum premit pópulos, depélle:
Sit quies defúnctis, medicína ægris;
Vitaque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlórum teneâmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet:
Glóriam dicat, canat, et revólvat:
Nómini trino, Deitâti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi: quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insinuans Trinitâtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitâtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres: ut utrâque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currâmus, et patérnis afféctibus implorántem te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêten et Callísten pœnitúdinis acceptâvit laménta: ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relictis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et grátiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis: Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetita concessísti, et Theóphilum regni tui coherédem fecísti: eórum précibus emundêmur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda florébunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum: et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystêten et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat: ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, floreâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antiphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florêbit: et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Floréte Sancti sicut rosa plantâta super aquas: *P.* Et quasi lílium date odórem suavitâtis. ℣. Plantâti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lilium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde: et per pœniténtiam nos tibi fácias complacêre, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponté obtulísti. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antiphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate; B
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens coróna,
Plebs fidêlis ínclyta.
Virginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis C
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrónum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honórem
Nix polórum prótegit:
Sic calóre plena sancto,
Passiónem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis perâctà,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singultûum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calóris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
Péstilens morbus recêdat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patróna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicína cœlis
Ad favórem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honórem consecrâvit
Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honôre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiónem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut facias nos símili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitâtis perfectióne idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ssiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum A
ım liberáti perducámur ad cœlum.
r noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.
dictio. Christus Dei Filius, qui exánime beá-
ginis corpus níveo candóre vestívit, vestíri
ciat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis:
ıen. Et qui eam ultra ætátem fecit esse vi-
ı, ejus intervéntu peccáta vestra hábeant fi-
t in futúro suis méritis mereámur invenire
n: ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cón-
ælum, nobis post lapsum tríbuat consórtium
ırum. ℟. Amen.
misericórdiam.
la. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.
io. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu
ıctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et
æ superáret flammam, et eam ignis extérior
eret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ
orem infúnde: ut naturále incéndium extin-
s, dum salutáre remédium obtinémus. ℟.

misericórdiam.
ómine Dómini.

Ad Matutinum.

phona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psal-*

io. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.
iphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo,
nnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non dis-
laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. C
ın det in commotiónem pedem tuum: neque
altet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣.
, et honor. *P.* Propter hoc.
io. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo
no et rege ætérno, dum illam victrícem fecí-
glorióse martyrio: quaprópter sanctam cle-
m tuam rogámus atque expóscimus, ut laus tua
ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob
ım prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua
lleant. ℟. Amen.
misericórdiam.
XVIII] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus
ta est super sídera, et bráchium ejus in núbi-
eli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet.
ıus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum
nsíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Gló-
tri. *P.* Et nomen.
tio. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vír-
Eulálíæ, Dómine Deus, quam tu útique super
exaltásti, dum per martyrii glóriam eam co-
i: præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris
, et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟.

phona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et
es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es spe-
invocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia.
ıi pósuit fines tuos pacem? et ádipe fruménti
sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.*
Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vesti-
méntis glóriæ, quibus possímus ad convívium men-
sæ tuæ perveníre; ut, qui beatíssimam Euláliam
vírginem per sánguinis effusiónem coróná decóris
laureásti: nos quoque speciósi ante te appareámus
in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, filia Hierúsalem,
quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non
est: adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pér-
cipe benedictiónem fídei à Dómino Deo tuo. ℣.
Surge, própera amíca mea, formósa, et veni. *P.* Et
pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et
B pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu.
Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus,
qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.*
LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.*
CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære
retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beátam Eulálíam ante passió-
C nis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericór-
diter docuísti; dum in eam non facis perire, quic-
quid à te docta fórtiter credidísset: dona nobis, ut
quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profe-
císse nobis lætítiam gratulémur: ut, quod illá effu-
sióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui
Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Eulálíam vír-
ginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos
ejus précibus, et incentíva carnis vestræ devíncere;
et perféctè devícto mundo, victóriam in cœléstibus
reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis
D corpus niválibus prunis vestívit ad glóriam, ipse
corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem
sanctitátis; ℟. Amen. Ut cum illá perfectiónis me-
reámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis
solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcínxit
Quære fol. CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves
regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

tem: et exaltávi eléctum de plebe mea. *P*. Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P*. Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beâtus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Illic primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Câthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas âffluens,
Ligâta solvat crimina,
Portásque Avérni óbstruat.
Illnc Pastor ut piissimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polôrum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, f l.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Filius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatissimo Petro Apostolôrum ómnium príncipi claves regni cœlôrum dedísti: ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscêpit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiônis omnímodæ sanctitâtem: ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundâtos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elêgit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres effíciat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P*. Et erit, sicut ros: Israël germinâbit sicut lilium, et florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges A terræ. *P*. Et erit. ℣. Glória, et honor. *P*. Et erit sicut.

Orátio. Christe, Deí Filius, qui oves tuas sub testimónio dilectiônis tuæ Apostolôrum ómnium príncipi Petro commendâsti; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarêtur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

B *Antíphona* 1. Beâtus es Simon Bar-Jona: *P*. Quia caro et sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elêgit te. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. *P*. Quia caro. ℣. Glória. *P*. Quia caro.

Orátio. Iliesu Salvâtor noster et Dóminus, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatissimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem signíficat, Petríque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largíre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatôrum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes: ut caro et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis C dominâtum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judicii pòst futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te. *P*. Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requiram. *P*. Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P*. Et ánimam.

Orátio. Christe, Deí Fílius, qui oves. *Require retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in D prælium: *P*. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P*. Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P*. Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltâsti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, effectus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiórum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem è médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii; *P.* Ut immaculâtam ófferas oblatiónem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem : et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculâtam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculâtam.

Orátio. Christe, Fílius Dei vivi, quem Petrus super petram solidâtus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocâtus est à petra, in qua est fundâta Ecclésia; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ intróitum : ut per quem doctrínæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ herédítans illi : dat votum optánti, et benedícet annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. Deus præcinxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnâbit rex, et princípibus ejus in judício præerit. Non caligâbunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultâbunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquêtur et planè. Non vocâbitur ultrà is, qui insípiens est, princeps : neque fraudulénter appellâbitur major. Stultus enim fátua loquêtur, et cor ejus fáciet iniquitâtem, ut perficiat simulatiónem, et loquâtur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiónes concinnâvit ad perdéndos mites in sermóne mendácii, cum loquêtur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitâbit, et ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, et audíte vocem meam : fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundâtur super vos spíritus de excélso : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputâbitur. Et habitâbit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedêbit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedêbit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opulénta, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod primus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum; percéptæ hujus privilégio potestâtis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriósus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *Quære in istis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcípui folio CLVI, *et post Prophetiam legâtur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, opórtet impléri scriptúram, quam prædíxit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerâtus erat in nobis, et sortítus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque acquisívit agrum de mercède iniquitâtis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarêtur ager ille, linguâ eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopâtum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrâvit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quâ assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominâtus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolâtûs, de quo prævaricâtus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et adnumerâtus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutinum.*

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotâvit lítteris :
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Terra ibèra stémmate :
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatórum púdicus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hauxit undas,
Cædit ictu dúplici :
Inlitas cruóre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Voce, votis, múnere,
Exter, hic nec non et urbis
Ut colónus ádvenit :
Fama nam terras in omneis
Præcucúrrit próditrix,
Hic patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hic rogándo
Frustrà congéssit preces :
Lætus hinc tersis revértit
Supplicátor flétibus :
Omne, quod justum popóscit,
Impetràtum séntiens :
Tanta pro nostris períclis
Cura suffragántum est ;
Non sinunt inàne, ut ullus
Voce murmur fúderit ;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
Dona terris ínfluunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis írrigant :
Nil suis bonis negàvit
Christus umquam téstibus :
Isti sunt quos nec caténa
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio ;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior :
Hoc genus mortis decòrum est :
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hostico donàre ferro,
Morte et hostem víncere :
Pulchra res ! ictum sub ense
Persecutòris pátitur :
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur ;
Lota mens in fronte
Rubrósi decòris éxilit.
Nec rudem crudi labòris
Ante vitam dúxerant
Milites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat :
[CCXXXII] Suéta virtus bello ense
Armis militat sacrátis,
A Cæsaris vexílla línquunt ;
Signum Crucis éligunt :
Proque ventósis dracónum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracónem súbdidit.
Vile censent expéditis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferire,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinàre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israèlis pósteros,
Auctor aulæ mundiàlis
B Ire ad aram jússerat :
Idólis litàre nigris,
Esse Christi réfugas.
Líberam succíncta ferro
Pestis urgèbat fidem :
Illa virgas, et secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectàbat
Christi amòre intérrita,
Carcer inligàta duris
Colla baccis impetit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putàtur,
C Vox fidèlis pléctitur :
Tunc et ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit :
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite ;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequàque sústinet.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutátis* D *nomínibus, folio* CLXXXVII.

Capítula. Ecce sacrórum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietàtis intentióne rogámus ; ut, quorum conditióne córporum Ibéram dédicas terram, eórum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueàris Ecclésiam : quò, eísdem suffragántibus, à te promereàmur audíri, à quo præcéptum suscípimus exorándi :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2

Benedictio. Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius et Celedónius mártyres ob confessiónis fideíque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utróque múnere gratiárum ; ℟. Amen. Ut per eos et fidei et confessiónis virtúte polléntes ; ætérni cœléstis pátriæ ha-

beámini cives, quórum hódiè géminum festum celebrâtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eórum gémina susceptiône córporum gratulâtur, sic tota Ecclésia eórum se tuéri ac deféndi patrocíniis gratulêmur. ℟. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duórum chara fratrum
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulisset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris misceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signórum magistri,
Et vos tribúni adsistite,
Aureos offérte torques
Sauciórum præmia:
Clara vox hic Angelórum
Vocat stipéndia;
Christus illic candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infâmes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.
[ccxxxiii] Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrita colla
Dúritèr ambit circulis
O vetustâtis siléntis
Obsoléta oblívio!
Invidéntur ista nobis,
Fama et ipsa extínguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudita sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiónis próditum,
Dúlcibus linguis per aures
Posterórum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capíllum tracti,
Quo viros dolóre tortor
Quâve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patêre cœli
Præmicándo osténderent,
Illius fidem figúrans
Nube fertur ánulus:
Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequácem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupóre obpálluit;
Sed tamen perégit ictum,
Ne periret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudélis héroum
Immolârit sánguinem?
Credis in Deum relâtum
Hostiârum spíritum?
Cerne quàm palàm feróces
Hic domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes et ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
Sístitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstióne
Non suórum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scínditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit et suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.
His modis spurcum latrónem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit

Prædo vexâtus relíctis
E medúllis éxilit :
Linquit inlæsam rapinam,
Fâucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capillum
Salva reddit omnia,
Cónfitens ardére scse,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgâta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit :
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvâtor ipse,
Quo fruâmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecrâvit óppido :
Sospitantque nunc Colónos
Quos Ibêrus âlluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salùte læta
Vox maritârum strepet :
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacrâta gáudiis.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum copiâque;
Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula.
Amen.

[CCXXXIV] **FESTA APRILIS.**

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ, VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Martyrum. fol. CLXII. *excépto Hymno, qui est iste :* Bis novem noster. *fol.* CL.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illòrum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Isti sunt viri nomináti in virtûte : *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplinâ et sapiéntiâ replêvit illos Dómi-
A nus. Allelúia; *P.* Creâvit in illis grátiam Spirítûs sancti sui : intelléctu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor *P.* Creâvit in illis.

Hymnus.

Urbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsignat fidei prisca relátio.
Hi sunt perspicui lúminis índices
Torquâtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæcilióque sunt.
Hi evangélico lámpade præditi
B Lustrant Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.
Accis contínuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quâ procul ínsident :
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.
Illic discípuli Idóla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli :
Quos dùm sic ágere flétibus ímmorant,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.
Mox insâna fremens turba satéllitum,
In his cùm fidei stigmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
C Incúrsu céleri hos agit in fugam.
Sed pons præválido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.
Hæc prima fidei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, et óbsecrat,
Sanctórum mónita péctore cónlocans.
Tunc Christi fámula obséquio parens
Sanctórum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.
Illic Sancta Dei fémina tínguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur :
D Plebs hic contínuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.
Post hæc Pontíficum chara sodálitas
Partitur próperans septem in úrbibus,
Ut divisa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.
Per hos Hespériæ finibus índita
Inlúxit fidei grátia præcocax :
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtûtum, hómines crédere próvocant.
Ex hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis :
Sic sparso cínere, una coróna est.
Hinc te turba potens única séptiès

ětimus péctoris ábdita;
ıis précibus, sidus in ætheris
ur sócii cívibus Angelis.
ıno Dómino glória único,
ım Génito, atque Paráclito;
ıs Dóminus Trinus et Unus est,
ım válidè sæcula cóntinens.
ı.
ılicátio. Orêmus, mutátis nomínibus, fol. CLXII.
ula. Ecce Dómine, nostrórum Præsulum me-
ı faciéntes, quorum doctrínis fides Christiána
primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidé-
ecúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæ-
xxxv] et Hesychii, vespertínum tibi hoc lumen
ıs, obsecrántes, ut eórum nos précibus à
m squalóre depúrges, et spirituálium charí-
ı grátiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ
ıagam visitáre dignâtus es.
' noster. Liberáti à malo. fol. 2.
ıictio. Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus
gloriósus efféctus est ductor, ipse vestrórum
ım sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eórum
los miro pontis frágmine liberâvit ab impiis,
ıiat à cunctis vitiórum carnálium incentívis;
eu. Ut illo ardóre spíritûs quo Christi nomen
pártibus crédimus prædicásse, eo valeâtis et
respúere, et cœléstia semper ánimo retinêre.
en.
nisericórdiam.
a. Vos estis vasa sancta Dómino auro ful-
Allelúia. P. Quia spontè obtulístis Dómino
mas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣.
ti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram.
ı spontè. ℣. Glória, et honor. P. Quia

o: Beáti verè, Dómine, et nímio honôre digni
ıorum tu pórtio esse dignâtus es; ideóque
ıtu sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum
icquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœ-
ıtriæ in nobis flagrans usquequâque intéri-
pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in
ıa sunt, nos piétas tua cœlésti in regno ad-
℟. Amen.
nisericórdiam.
mine Dómini.

Ad Matutinum.

ıona. Da nobis. Psalmus L. Orátio. Redde
ómine. fol. CLXIII.
ıona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem
ı, et prostravérunt se ante Agnum, P. Ha-
ıhialas áureas plenas incénsu, quæ sunt me-
ıanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In
terram exivit sonus eórum: et in fines orbis
rbæ illórum. P. Habéntes phíalas. ℣. Glória,
·. P. Habéntes.
ı. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus
e finibus índitæ ad effugándam ejus tetras
ıfidelitâtem cœlitùs missæ: ob hujus ergo
grátiæ à te nobis conlátæ reficiat nos fra-

A grántia odóris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptórum dignè redoléntium; ex quo dógmate pléniùs reférti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Beáti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est: P. Quibus à princípio præparátum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. P. Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. P. Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

B *Antiphona* 3. Legem tuam spléndidè docuérunt, quorum sunt ópera multa. P. Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Repósita. ℣. Glória, et honor. P. Repósita.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor síderum, stella spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et sanctórum erudítio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus intercessiónem assíduam: sicque, quod prædicavérunt spléndidè inlumináti, agéndo exiстâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audívit) post óbitum accedâmus indémnes, et à nexu C peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitâte non ficta; et ab eórum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. P. Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. P. Et sicut stellæ.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiónem eos éligis, et in exémplum nostrum hic eos constítuis; fac nos ita Sanctórum prædicaménto obediéntes exístere, ut adoptióne filiórum post nostrum óbitum mereâmur D cómpotes esse. [CCXXXVI] ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es, Dómine. fol. 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, alle-

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlâtas viríliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva :
Vírginis sacræ torquêtur mamilla :
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furóre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmótus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres :
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars parietis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremóre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi ;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Litteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes :
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna ;
Nobis indígnis ob honórem ejus
Dilue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honóre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVIII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccâtis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedictio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis precedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

C IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requíram cum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntium,
Plebs pia optat celebrâre festum :
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris ;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idôla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisívit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta :
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphi'o mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis :
Vidit, et stupet ním:um sagàce
Munus, et aptum.
Ille fide plenus vocitáudo Chri-tum
In'imat : Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse clarum
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum :
Sérvulis præbe véniam malórum :
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre :
Pacis utàmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sit quies defúnctis, medicina ægris;
Vitaque apta.
Simul ut tecum, Dorothéa sancta,
Aulam cœlórum teneàmus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino, Deitàti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insinuans Trinitàtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitàtis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres : ut utràque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currámus, et patérnis affécibus implorántem te erga nos semper placábilem sentiàmus, cùm ad te proclamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêten et Callísten pœnitúdinis acceptàvit laménta : ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salútis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et grátiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetíta concessísti, et Theóphilum regni tui cohærédem fecísti : eórum précibus emundémur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiàmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystêten et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fídei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat : ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, florcámus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florébit : et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Floréte Sancti sicut rosa plantàta super aquas : *P.* Et quasi lílium date odórem suavitàtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantàta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lílium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornàtur, fide adjuvàtur, ex ópere consecràtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde : et per pœniténtiam nos tibi fácias complacére, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui sponté obtulísti. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudàte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A
nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stigmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens corôna,
Plebs fidélis ínclyta.
Vírginem vidéte vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrônum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honôrem
Nix polórum prótegit:
Sic calôre plena sancto,
Passiónem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis perâctâ,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singultûum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calôris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad pernícíem,
B Péstilens morbus recêdat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patrôna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicína cœlis
Ad favôrem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
C Ad honôrem consecrâvit
Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculôrum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honôre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiónem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut fácias nos simíli accensióne amôris tui strénuos, et sanctitâtis perfectiône idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ssiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum
m liberáti perducámur ad cœlum.
noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.
lictio. Christus Dei Filius, qui exánime beá-
inis corpus níveo candóre vestívit, vestíri
iat justítiæ stolis et opéribus sanctitátis :
m. Et qui eam ultra ætátem fecit esse vi-
, ejus interventu peccáta vestra hábeant fi-
in futúro suis méritis mereámur invenire
; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cón-
lum, nobis post lapsum tribuat consórtium
um. ℟. Amen.
isericórdiam.
. Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.
. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu
tam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et
superáret flammam, et eam ignis extérior
ret; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ
rem infúnde : ut naturále incéndium extin-
, dum salutáre remédium obtinémus. ℟.

isericórdiam.
mine Dómini.

Ad Matutinum.

hona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psal-*

. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.
phona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo,
mibus muliéribus; *P.* Propter hoc non dis-
us tua ab ore hóminum usque in sæculum.
i det in commotiónem pedem tuum : neque
ltet, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣.
et honor. *P.* Propter hoc.
o. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo
o et rege æté no, dum illam victrícem fecí-
gloriósо martyrio : quaprópter sanctam cle-
a tuam rogámus atque expóscimus, ut laus tua
ab ore nostro nullátenus discédat; sed ob
n prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua
eant. ℟. Amen.
misericórdiam.
[xviii] *Antiphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus
a est super sídera, et bráchium ejus in núbi-
li; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet.
s, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum
sieris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Gló-
ri. *P.* Et nomen.
io. Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vír-
ulálie, Dómine Deus, quam tu úbique super
maltásti, dum per martyrii glóriam eam co-
: præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris
et in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟.

hona 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et
es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es spe-
nvocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia.
pósuit fines tuos pacem ? et ádipe fruménti
sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.*
Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vesti-
méntis glóriæ, quibus possímus ad convivium men-
sæ tuæ pervenire; ut, qui beatíssimam Euláliam
vírginem per sánguinis effusiónem coróná decóris
laureásti : nos quoque speciósi ante te appareámus
in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, fília Hierúsalem,
quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non
est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pér-
cipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣.
Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et
pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et
pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu.
Quære retrò in istis Véperis præcedéntibus.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus,
qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.*
LXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.*
CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære*
retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capitula. Deus qui beátam Euláliam ante passió-
nis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericór-
diter docuísti; dum in eam non facis períre, quic-
quid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut
quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profe-
cisse nobis lætítiam gratulémur : ut, quod illá effu-
sióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui
Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedictio. Christus Dóminus, qui Euláliam vír-
ginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos
ejus précibus, et incentiva carnis vestræ devíncere;
et perfécte devícto mundo, victóriam in cœléstibus
reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis
corpus niválibus prunis vestívit ad glóriam, ipse
corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem
sanctitátis; ℟. Amen. Ut cum illá perfectiónis me-
reámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis
solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcínxit
Quære fol. CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves
regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

Antiphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni. *P*. Et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. ỷ. Quóniam Deus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P*. Et lavérunt ỷ. Glória, et honor. *P*. Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quón'àm ipsi Deum vidébunt. *P*. Allelúia, allelúia, allelúia. ỷ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P*. Allelúia. ỷ. Glória et honor. *P*. Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nímiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum : módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus; cùm míniinè créderet in Deum,
Afflàtus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, íncrepat :
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus?
Infélix! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nititur
Eléctam ánimam trádere : pótiùs
Divérsa génera pértulit ínnocens
Pœnàrum, cúpiens præmia cœlica.
Athléta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi répperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idóla témneret.
Tunc læto símulans ore locùtus est :
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsénsum tribuens, ut sacrífices diis;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et ínvidus :
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Castrum perníciter ádfore præcipit
Plenum lymphà, caput Mártyris súffocat :
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer ímperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat :
Agnósce Dóminum, lúbrice et ínvide,
Cùm cernis ópera magna et ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense susciperet membra fidélia.
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm mirificus in te credéntibus!
Pravis muscípula sis! Sanctus in athera
A Christi glorificat omnipoténtiam.
Victus non válvit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus :
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula et ómnia :
Fervens óleum, plumbum, et úngulas;
Ut Sanctum súperet mártyrem, et necet.
Cernens profícere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua!
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum :
Judex non méruit cérnere Angelos.
[ccxvii] Debêmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem; Inquiunt :
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
C Desígnans locum ubi córpora cóndere
Debérent : véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus :
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum : dele chirógraphum;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
D Dans nobis auxílium témpore cóngruo.
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde : témpora próspera tribue;
Victum paupéribus; subsídium víduis :
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtúte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *mutátis nomínibus. fol.* CLXXXVIII.

Capitula. Auctor lucis, fons lúminis, et imménsi cláritas splendôris, Christe, ingéniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavácro sitiénti portitôrem lûminis núntium cœlis destinásti; ut ille eum extériùs luminâret, quem ab intùs accénderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrâtor mentis assíduus: arde quæsumus in méntibus nostris almo ignis tui fervôre, quem te ab arce missûrum tuo es pollícitus ore: ut flagrans intériùs ad exurénda vítia, lustret extérius ad capiénda præmia sempitérna, piíssimus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Fílius, à quo beatíssimus martyr Tyrsus antè est passiône frúitus, quàm lavácro, ipse nos muníficet dono æternitâtis, et remúneret præmio sempitérno benedictiônis: ℟. Amen. Et qui illum mari projéctum Angelis vehéntibus reportâvit ad littus, vos secum adsóciet in polôrum sédibus lætabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr invocêtis Deum et Patrem, quem idem martyr Tyrsus et sub aquis líberâ invocâvit voce. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris tui, Christe Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis præparâtum esse prædixísti ab orígine mundi; fac ergo nos etsì immériti eos ádsequi: ut qui beatíssimi mártyris tui Tyrsi vel sociórum ejus festum incólimus, perénniter cum eísdem Sanctis jocundémur: et sicut idem Mártyrem tuum sectóribus serrâ non permisísti secári; itâ nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclésiæ nullâ patiâris occasiône divélli; sed cum benedíctis percipiâmus regnum, quod Sanctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antiphona. 1. Veníte ad me Sancti mei, dicit Dóminus: Vindemiâte fructum labôrum vestrórum, germen justítiæ, *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliórum, et rosârum in témpore suo. ℣. Plantâti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Veniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invitâti, ut vindémient fructus labórum suôrum; fac nos per misericórdiam eos ádsequi in vivéntium terra: ut qui beatíssimum athlêtam tuum Tyrsum priùs martyrio conseccrásti, quàm lavácro, priùs fide, quàm regeneratiône, priùs étiam supplício, quam baptismo; tu ómnibus dimíttas nobis peccâta, et dones nobis regnum hereditâtis perpétuæ: ut per bonam operatiônem, et conversatiônem perveniâmus in paradísum delitiârum, [CCXVIII] et gaudéntes de labôrum nostrórum fructu, vindemiêmus fructus nostros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antiphona 2. Veníte ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, *P.* Qui laborâtis, et onerâti estis, et ego reficiam vos. ℣. Veníte filii, audíte me: timórem Dómini docêbo vos; *P.* Qui laborâtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, et pro te multum sustinuérunt, ut eos requiéscere fácias, sicut promissísti eis dicens: Ego reficiam vos: fac ergo nos in Ecclésia tua orántes, eos totâ mentis intentiône ádsequi, ut consequâmur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnêmur in pœna, qui ex nostro mérito non merémur véniam: qui beatíssimum Tyrsum prævenísti in benedictiônem grátiæ, osténdens illi in ténebris lumen, et perfectiônem grátiæ post labôrem: rogâmus ergo etsi immériti, ut suffrágio prædícti Mártyris, labôre nostro onerâti, reficiâmur cum Sanctis tuis verbi tui mellifluâ doctrinâ in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antiphona 3. Veníte benedícti patris mei, dicit Dóminus, *P.* Percípite regnum, quod præparâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illuminámini: et vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Clarificâtum est nomen Dómini Jesu Christi in Sanctis pro patiéntia, et fide, in ómnibus persecutiónibus, quas sustinuérunt, *P.* Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo et passi sunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitâtem habitatiônis. *P.* Ut digni. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut digni.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol. *Cánticum.* Qui spontè obtulísti. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* VI *Sono.* Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de Cœlis, Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIX. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent, et apud. *fol.* CLXIV. *Hymnus.* Exúlta nímiùm turba. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem.

Capitula. Dómine Deus omnípotens tuórum ante mundi constitutiônem præscius electôrum, Tyrsi mártyris tui et Cómitum ejus ánnuis recúrsibus solémnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delícta propitius: Et qui pro tuo nómine tot tantásque pértulit pœnas, suffrágio suo nostras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus absolúti, ad te post tránsitum mereâmur pervenire stolâ decôris indúti Piíssime.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum

novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ỹ. A
glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedictio. Interventu sanctórum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedíctio vos prótegat, et ab omni malo deféndat. ℟. Amen. Eórum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Laudа. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam B cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ỹ. Tu confirmásti in virtûte tua mare. Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; et cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; et te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgóre claréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatiône vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, *P.* Proptèr C judícia tua. Allelúia, allelúia. ỹ. Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : Cantâte, et exultâte, et psállite. ỹ. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Jubilâte Deo. ỹ. Glória, et honor. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; et prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædictus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus glorificâtus es módu- D lis populórum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanêre puríssima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ỹ. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *P.* Lumen ad. ỹ. Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ỹ. Memor fuit in ætérnum testaménti sui : verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. *P.* Ante conspéctum. ỹ. Glória, et honor. *P.* Ante conspéctum.

Hymnus.

Sacer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptiône
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elêgit.

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docêrent.

Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ Presentatiónis ipsíus, et Purificatiónis ejus genitrícis Maríæ nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiônem, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus præfíxit, Mater impósuit, Símeon cognóvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriósus, sis étiam pérditis miseratiónis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Et, qui Simeônis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictiône perpétuâ lætabúndos. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis

gnum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis A
[ccxx] sui amôris connexiône depúrget; ℟.
Et, qui vos filios Abrahæ in seipso, qui est
ejus, benedícere promísit, hereditâtis beátæ
ône muníficet. ℟. Amen.
misericórdiam.
la. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini: P.
ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, alle-
. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
es reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ℣.
et honor. P. Et laus.
io. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largíre
i tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâ-
lutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis
: ut, qui lumen ad revelatiônem géntium
indúltor críminum ípsemet credéntium sen- B
℟. Amen.
nisericórdiam tuam.
mine Dómini.

Ad Matutinum.

hona. Dómini est salus: et super pópulum
enedíctio tua. *Psalmus* III.
o. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus:
udêmus in nobis largítam; hanc étiam usque
n à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæ-
super pópulum tuum benedictiônem tuam:
êtur maledíctio pœnæ, et ditéscat in nobis
justítiæ. ℟. Amen.
nisericórdiam.
hona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum
in templo, ut fácerent pro eo secúndùm le- C
ysi: P. Accépit Símeon in mánibus, et be-
Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis
ite Dei nostri, in monte sancto ejus. P. Ac-
meon. ℣. Glória, et honor. P. Accêpit.
o. Omnípotens Deus Pater. *Quære retrò in
speris præcedéntibus.*
hona 2. Símeon in templo elevâvit vocem,
Nunc dimíttis servum tuum in pace: P.
lérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. No-
it Dóminus salutâre suum: ante conspé-
ntium revelâvit justítiam suam. P. Quia vi-
℣. Glória, et honor. P. Quia vidérunt.
o. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis
ac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut D
imus et crédimus Salutâre tuum; in pace,
seris dimittâmur: non quò à te dimíssos fi-
accipiâmus; sed, per te absolútos à dé-
fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟.

isericórdiam.
hona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam
nigéniti. P. A Patre plenum grátiæ, et ve-
℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civi-
mini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus
eam in sæcula. P. A Patre. ℣. Glória, et
P. A Patre.
o. Vídimus glóriam tuam, Dómine, glóriam
nigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Pri-
mogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præ-
cípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in
frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, et in
sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquén-
tem; Largíre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus
es propitiâtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs
redémptor, existe in futúro remunerâtor. ℟. Amen.
Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, et
Dóminus, et Deus est. P. Iste consolábitur nos à
plaga nostra, et à labôre in terra captivitâtis no-
stræ. ℣. Párvulus natus est nobis, fílius datus est
nobis, et factus est principâtus ejus super húmerum
ejus. P. Iste consolábitur. ℣. Glória, et honor. P.
Iste consolábitur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es redémptio
nostra et salus nostra, sana plagam contritiônis
nostræ: qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; et
qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæ-
sumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues,
nóstra que stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen.
Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum
Dómine, P. Quod præparásti ad revelatiônem gén-
tium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, et psállere
nómini tuo Altíssime: P. Quod præparásti. ℣. Gló-
ria, et honor. P. Quod præparásti.

Orátio. Fac nos, Dómine, ut Salutâre tuum,
quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício
sentiâmus: ut, qui ad revelatiônem præparâtus est
Géntium, non ad punitiônem, sed ad salvatiônem
se júdicem íngerat redemptórum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut
sísterent eum Dómino, sicut scriptum est [ccxxi] in
lege Dómini. P. Quia omne masculínum adapériens
vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dó-
mino, et benedícite nomen ejus: benè nunciâte de
die in diem salutâre ejus. P. Quia omne. ℣. Glória,
et honor. P. Quia omne.

Orátio. Dómine Deus, qui omne masculínum,
adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos
tibi in sanctitâte, et justítiâ deservíre: ut, qui vul-
vam matérni úteri incorruptiône sanctíficas, ætérnæ
sanctificatiônis præmio credéntes adtóllas: ut, qui
gloriósum nomen tuum in géntibus núntiant, re-
muneratórem te suum in futúro cognóscant. ℟.
Amen.
Per.

Antíphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu
secúndùm quod scriptum est in lege Dómini P. Par
túrturum, aut duos pullos columbârum: allelúia.
℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dómi-
num. P. Par túrturum. ℣. Glória, et honor. P. Par
túrturum.

Orátio. Deus, qui in expiatiône pariéntium par
túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis co-
lumbârum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro
nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem implêro

venísti, non sólvere, in nobis Evangélii grátiam di- A gnèris opuléntiùs propagàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia vidérunt óculi mei salutàre tuum. *P.* Lumen ad revelatiônem Géntium. ℣. Jocunditàtem fecisti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lumen. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnipotens Deus Pater et Dómine, largìre credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutàre tuum vídimus, visiône grátiæ tuæ munerêmur : Ut, qui lumen ad revelatiónem éxtitit Géntium, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiàtur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus. B

Ad Cánticum. Antíphona. Lætabúntur omnes. *Cánticum.* De nocte vigilat. *Orátio.* Deus, qui notum fecísti. *fol.* 64.

Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriàbor : gaudèbo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Lucæ I).

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutàre tuum, * quod paràsti ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum. C

Cánticum. Benedictus. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justítià est plena déxtera tua. *fol.* CLXXXII.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis allelúia : laudàte eum in excélsis allelúia. Laudàte eum omnes Angeli ejus : laudàte eum omnes virtútes ejus : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetìa. Audi me, Jacob, et Israël, quem. *fol.* 65. *Hymnus.* Sacer Puritàtum dies. *Quære in Vésperis precedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* Notum factum est salutàre Dómini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciêtur in Sion nomen Dómini, et laus. *Benedíctio.* Et qui Simeónis justi mánibus. *Quære in Vésperis præcedéntibus, fol.* CCXIX.

DIE V FEBRUARII. D

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni dàbitur in manu tua ; *P.* Et adoràbunt coram te filii multàrum géntium : allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltàta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ in gressu tuo oriêtur : allelúia. *P.* Et adorábunt.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis? *Lauda.* Spécie, et pulchritúdine tuà. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Adésto, plebs fidíssima,
Venústum festum : grátià
[CCXXII] Laudum deprôme cármina,
Christóque vota máxima.

Beàta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.

Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctàtur in imo cárceris.

Sævi furôre júdicis
Christi puélla térritur ;
Sed virgo sancta ímpiis
Libàre rénuit aris.

Tu nunc demum Martyr ácrius
Adfíceris verbéribus ;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.

Magnus sed Christi sénior.
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papíllam íntegram,
Curàtque ómnia vúlnera.

Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.

Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrâ pronúncians
Defensiônem Patriæ.

Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.

Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntià
Extínguit mox incéndia,

Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatórum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómmoda :

Quæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.

Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiête plácidus :
Tutêlam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine. f* CLXXXVIII.

Capítula. Deus conlátor justítiæ, et castimó

âtor, a quo Agatha fámula tua visitâtam se spíciens, et in vulnerátis membris récipit sa-; et noctis medio revíncta cárcere, cœlésti êtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti nostram inrádians mentem, ad vidéndum te ore valéntes et ánimo purióres éffice : quò, irituâlis afféctus in intérno se diffúderit cor-li ad te ore proclamándo conláudent.
noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.
tictio. Animârum vestrârum Christus Dóminus tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo abscisam non déstitit curâre mamíllam : en. Atque, cujus méritis à finibus remóvit âxit incéndia, ejus nunc opitulatióne flam-vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. e cœlésti inscriptióne liberátrix advocâta est omnes in commúne patrocínio indeféssoet. ℟. Amen.
misericórdiam.
a. Sicut palma exaltâta sum. *fol.* CLXXX.
o. Deus, qui sanctæ Agathæ fidei baptísmo induis, et glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, m post martyrii palmam laureándo cor nas; nobis, précibus ejus, ut confessiónis veri-stíti decóre, justítia indúti et sanctitâte, fu-i præsentêmur in réquie. ℟. Amen.
misericórdiam.
mine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutînum.

hona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os nnuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.
o. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.
hona 1. Virgo sápiens benedicêtur: timôrem Dómini ipsa conláudat. Date ei de fructu má-uârum, *P.* Ut laudéntur in portis ópera ejus. óres frúctuum tuórum manducâbis : beâ us enè tibi erit. *P.* Ut laudéntur. ℣. Glória, et *P.* Ut laudéntur.
o. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens cris, et Dei in átriis [CCXXIII] coronâris, dum de mánuum tuârum à Dómino véniam promerê-ur nobis, quæsumus, tuí mérito sapiéntiæ mem habére, et in Christi timóre te adju-ermanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum i. ℟. Amen.
misericórdiam.
hona 2. Virgo prudentíssima, quò progréde-si auróra valdè rútilans? fília Sion, *P.* Tota et suâvis es : pulchra, ut Luna, elécta, ut . Spécie tuâ, et pulchritúdine tuâ inténde, è procêde, et regna, propter veritâtem, et túdinem, et justítiam : et dedûcet te mira-déxtera tua. *P.* Tota formósa. ℣. Glória, et *P.* Tota formósa.
o. Virgo tua, Christe, Agatha prudénter glo-fécta est, quæ, consurgénti auróræ compa-lchra atque elécta, ut Sol, probâtur, et Lu-n clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena cla-a sánguine; et, ut Sol flagrans atque immi-nutiónem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædictæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, *P.* Et índui te stolâ decôris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus : et dispersiónes Israël cóngregans. *P.* Et índui te. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra fília Hierúsalem, quia perfécta es et decôra, et reprehénsio in te non est : ascénde quasi sponsa Líbanum. *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amica mea formósa, et veni. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammâsti, ut et lascíviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret, eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturâle incéndium extinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.
Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo in Dómino. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Fília Sion, bénedic. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dóminus Deus cœli benedícat tibi. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetía.* Longè Dóminus appáruit. *fol.* CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit corúscum :
Voces in aula résonent cunctórum :
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.
Hæc virgo sancta, germíneque clara
Sæculi cuncta réspuit cadûca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.
Judex iníquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcêpit :
Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis:
Audi præcéptum Júdicis monéntis :
Adóra deos, et lucrâre vitam,
Præmíaque multa.
Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta :
Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idóla vana cogit adoránda ;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.
Irâtus judex síbilat crudélis :

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlâtas viríliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva :
Vírginis sacræ torquêtur mamílla :
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmótus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres :
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi ;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honôris
Tábulas signat áureis scriptas
Líttеris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes :
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna ;
Nobis indígnis ob honórem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honóris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXVIII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociátur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio*. Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis precedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono*. Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona*. Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda*. Sánguinem Sanctórum requíram cum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebrâre festum :
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corônam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris ;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisívit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta :
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphilo mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis:
Vidit, et stupet nímium sagáce
Munus, et aptum.
Hic fide plenus vocitándo Christum
Intimat: Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum:
Sérvulis præbe véniam malórum:
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amóre,
Festa qui digno cólimus honóre:
Pacis utámur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscédat, fugiátque languor:
Quod jugum premit pópulos, depélle:
Sit quies defúnctis, medicína ægris;
Vitaque apta.
Simul ut tecum, Dorothéa sancta,
Aulam cœlórum teneámus amplam,
Nostraque Christo sint reboántia
Ora canóra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet:
Glóriam dicat, canat, et revólvat:
Nómini trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

C

Capítula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timóre permanére, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi: quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitátis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiónis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odóre charitátis tuæ refíciens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres: ut utráque virtúte valéntes post te in odórem unguentórum tuórum currámus, et patérnis afféctibus implorántem te erga nos semper placábilem sentiámus, cùm ad te proclamavérimus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystéten et Callísten pœnitúdinis acceptávit laménta: ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salútis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odóre Christi repleámini et grátiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis: Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas

A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetíta concessísti, et Theóphilum regni tui cohærédem fecísti: eórum précibus emundémur ab omni contagióne peccáminum; pacémque cum eis capiámus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo; *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justórum: et de his ómnibus liberávit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣.

B Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicína, qui beatíssimas vírgines Crystéten et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fídei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat: ac præsta nobis, ut germinémus de loco nostro in diem advéntûs tui; et sicut lília munda, floreámus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eórum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florébit: et sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Floréte Sancti sicut rosa plantáta super aquas: *P.* Et quasi lílium date odórem suavitátis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothéa, velut rosa plantáta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; et sicut lílium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornátur, fide adjuvátur, ex ópere consecrátur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde: et per

D pœniténtiam nos tibi fácias complacére, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justórum à Dómino. *Lauda.* Laudáte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetía.* Justórum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedíctio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mârtyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiónum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinóna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens coróna,
Plebs fidélis inclyta.
Virginem vidéte vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sistitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrónum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illic ad honórem
Nix polórum prótegit:
Sic calóre plena sancto,
Passiónem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Virginem vicisse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis peráctà,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calóris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
B Péstilens morbus recédat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patróna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicina cœlis
Ad favórem glóriæ.
Inter hæc admixtus ipse
Conquirat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honórem consecrâvit
C Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natóque
Semper, et Paráclito:
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capitula. Adest, Dómine, beátæ virginis Eulàliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscipimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitàle solum meritórum títulis prætulit, honóre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædificat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiónem læta prosiliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsita. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut facias nos símili accensióne amóris tui strénuos, et sanctitâtis perfectióne idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiónem venerâmur et sepúlchrum;

ónibus nostris vel sepúlchris nostrórum
liberáti perducámur ad cœlum.
)ster. Liberáti à malo. *fol.* 2.
tio. Christus Dei Filius, qui exánime beá-
is corpus níveo candóre vestívit, vestiri
justitiæ stolis et opéribus sanctitátis :
. Et qui eam ultra ætátem fecit esse vi-
jus intervéntu peccáta vestra hábeant fi-
ı futúro suis méritis mereámur invenire
℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cón-
m, nobis post lapsum tríbuat consórtium
n. ℟. Amen.
ericórdiam.
Sicut palma exaltáta. *fol.* CLXXX.
Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu
m Euláliam mártyrem inflammásti, ut et
uperáret flammam, et eam ignis extérior
t; eádem interveniénte misericórdiæ tuæ
m infúnde : ut naturále incéndium extin-
dum salutáre remédium obtineámus. ℟.

sericórdiam.
ne Dómini.

Ad Matutinum.

na. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psal-*

Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.
ona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo,
bus muliéribus ; *P.* Propter hoc non dis-
ı tua ab ore hóminum usque in sæculum.
let in commotiónem pedem tuum : neque
t, qui custódit te. *P.* Propter hoc. ℣.
honor. *P.* Propter hoc.
Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo
et rege æté:no, dum illam victrícem feci-
erióse martyrio : quaprópter sanctam cle-
uam rogámus atque expóscimus, ut laus tua
ore nostro nullátenus discédat ; sed ob
prædictæ vírginis corda nostra in lege tua
at. ℟. Amen.
isericórdiam.

ıı] *Antíphona* 2. Grandis pulchritúdo ejus
st super sídera, et bráchium ejus in núbi-
P. Et nomen ejus in ætérnum pérmanet.
, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum
eris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Gló-
P. Et nomen.
Grandis ítaque est pulchritúdo beátæ vír-
iliæ, Dómine Deus, quam tu útique super
stásti, dum per martyrii glóriam eam co-
præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris
in ætérnum tecum sine fine gaudére. ℟.

na 3. Indúta es vestiméntis glóriæ, et
ornaméntis sanctis ; *P.* Et facta es spe-
ocáta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia.
ósuit fines tuos pacem ? et ádipe fruménti

A sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possimus ad convívium mensæ tuæ pervenire ; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiónem corónâ decóris laureásti : nos quoque speciósi ante te appareámus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opáca, fília Hierúsalem, quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et pércipe benedictiónem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amica mea, formósa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiónem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et

B pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedictus Dóminus, qui induit me. *Cánticum.* Gaudens gaudébo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedictus. Antíphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophétia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hic honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beátam Euláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid oráret, misericórditer docuísti ; dum in eam non facis perire, quicquid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut quod de te scimus et crédimus, ad ætérnam profecisse nobis lætítiam gratulémur : ut, quod illâ effusióne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

C Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltáta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedictio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrícem, fáciat vos ejus précibus, et incentiva carnis vestræ devíncere ; et perféctè devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportáre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis

D corpus niválibus pruinis vestívit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiónem sanctitátis ; ℟. Amen. Ut cum illâ perfectiónis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrátis solemnitátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *Sono.* Deus præcinxit *Quære fol.* CLVI.

Antiphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super poten-

tem: et exaltávi eléctum de plebe mea. *P.* Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beâtus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligâta solvat crímina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Recísa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Fílius, qui supra petram ædificatúrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolórum ómnium príncipi claves regni cœlórum dedisti: ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscêpit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiónis omnímodæ sanctitâtem: ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elégit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres effíciat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros: Israël germinâbit sicut lílium, et florébit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges

A terræ. *P.* Et erit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit sicut.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolórum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarêtur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

B ***Antíphona*** 1. Beâtus es Simon Bar-Jona: *P.* Quia caro et sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elêgit te. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia caro. ℣. Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Ihesu Salvâtor noster et Dóminus, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem significat, Petrique vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largíre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes: ut caro et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis
C dominâtum non hâbeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te, *P.* Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requîram. *P.* Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. *Require retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in
D prælium: *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et digitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiórum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem è médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii; *P.* Ut immaculátam ófferas oblatiónem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem : et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculátam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculátam.

Orátio. Christe, Fílius Dei vivi, quem Petrus super petram solidátus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocátus est à petra, in qua est fundáta Ecclésia; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ introitum : ut per quem doctrinæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ herédítans illi : dat votum optánti, et benedicet annos justi.

Cánticum. Confirmátum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. *fol.* 6. *Sono.* Deus præcinxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnábit rex, et princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquétur et planè. Non vocábitur ultrà is, qui insípiens est, princeps : neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquétur, et cor ejus fáciet iniquitátem, ut perfíciat simulatiónem, et loquátur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiónes concinnávit ad perdéndos mites in sermóne mendácii, cum loquétur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitábit, et ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, et audite vocem meam : fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundátur super vos spíritus de excélso : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputábitur. Et habitábit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedébit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedébit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opuléntia, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod prímus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum; percéptæ hujus privilégio potestátis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriósus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *Quære in istis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcípui folio CLVI, *et post Prophetiam legátur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, oportet impleri scriptúram, quam prædíxit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortítus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque acquisívit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguà eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quà assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathiam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathiam, et adnumerátus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutinum.*

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotávit litteris :
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Terra Ibèra stémmate :
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatórum púdicus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hausit undas,
Cædit ictu dúplici :
Inlitas cruóre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Voce, votis, múnere,
Exter, hic nec non et urbis
Ut colónus ádvenit :
Fama nam terras in omneis
Præcucúrrit próditrix,
Hic patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hic rogándo
Frustrà congéssit preces :
Lætus hinc tersis revértit
Supplicàtor flétibus :
Omne, quod justum popóscit,
Impetràtum séntiens :
Tanta pro nostris perículis
Cura suffragántum est ;
Non sinunt inàne, ut ullus
Voce murmur fúderit ;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
Dona terris ínfluunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis írrigant :
Nil suis bonis negàvit
Christus umquam téstibus :
Isti sunt quos nec caténa
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio ;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior :
Hoc genus mortis decórum est :
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hostico donàre ferro,
Morte et hostem víncere :
Pulchra res ! ictum sub ense
Persecutòris pátitur :
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur ;
Lota mens in fronte
Rubrósi decòris éxilit.
Nec rudem crudi labòris
Ante vitam dúxerant
Milites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat :
[CCXXXII] Suèta virtus bello ense
Armis militat sacrátis,
A Cæsaris vexílla línquunt ;
Signum Crucis éligunt :
Proque ventósis dracónum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracónem súbdidit.
Vile censent expéditis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum feríre,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinàre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israélis pósteros,
Auctor aulæ mundiàlis
B Ire ad aram jússerat :
Idólis litàre nigris,
Esse Christi réfugas.
Líberam succíncta ferro
Pestis urgèbat fidem :
Illa virgas, et secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectàbat
Christi amòre intérrita,
Carcer inligàta duris
Colla baccis ímpetit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putàtur,
C Vox fidèlis pléctitur :
Tunc et ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit :
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite ;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequàque sústinet.
Amen.

Supplicàtio. Orémus Redemptórem mundi, *multis*
D *nomínibus, folio* CLXXXVII.

Capitula. Ecce sacrórum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietàtis intentióne rogàmus; ut, quorum conditióne córporum Ibèram dédicas terram, eórum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueàris Ecclésiam : quò, eisdem suffragántibus, à te promereàmur audíri, à quo præcéptum suscépimus exorándi :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2

Benedíctio. Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius et Celedónius mártyres ob confessiónis fideíque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utróque múnere gratiàrum ; ℟. Amen. Ut per eos et fidei et confessiónis virtúte polléntes : ætérni cœléstis pátriæ ha-

beámini cives, quórum hódiè géminum festum cele- A
brâtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eórum gémina susceptióne córporum gratulâtur, sic tota Ecclésia eórum se tuéri ac deféndi patrocíniis gratulémur. ℟. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duórum chara fratrum
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas :
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última :

Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam :
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas : B
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.

Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris misceat :

Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris :
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei. C

Ite signórum magístri,
Et vos tribúni adsistite,
Aureos offérte torques
Sauciórum præmia :
Clara vox hic Angelórum
Vocat stipéndia ;

Christus illic candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infâmes deos :
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.

[ccxxxiii] Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres :
Néxibus manus utrásque D
Flexus invólvit rigor :
Et calybs adtrita colla
Dúritèr ambit círculis

O vetustátis siléntis
Obsolêta oblívio!
Invidéntur ista nobis,
Fama et ipsa extinguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;

Ne tenácibus libéllis
Erudita sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiónis próditum,
Dúlcibus linguis per aures
Posterórum spárgerent :

Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capíllum tracti,
Quo viros dolóre tortor
Quâve pompa ornáverit.

Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore :
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patêre cœli
Præmicándo osténderent,

Illius fidem figúrans
Nube fertur ánulus :
Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orárium ;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.

Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur ;
Ac diu visum sequácem
Téxtilis candor fugit ;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs :

Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupóre obpálluit ;
Sed tamen perégit ictum,
Ne periret glória.

Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudélis héroum
Immolârit sánguinem ?
Credis in Deum relâtum
Hostiárum spíritum ?

Cerne quàm palàm feróces
Hic domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia ;
Strángulant mentes et ipsas,
Seque míscent sénsibus.

Tunc suo jam plenus hoste,
Sistitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina ;
Expiándus quæstióne
Non suórum críminum.

Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili :
Scinditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur ;
Crescit et suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.

His modis spurcum latrónem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit

Mecum state viri : vocat cruéntus
[CCIV] Ad pœnam cóluber Dei ministros :
Ne mors térreat, en paràta palma.
Carcer Christicolis gradus corónæ est,
Carcer próvehit ad supérna cœli,
Carcer concíliat Deum beátis :
His dictis, ádeunt specum reórum.
Exércent ibi mysticum lavácrum,
Et purgâmen aquæ : stupent ténebræ.
Sex hic contínuis latent diêbus,
Tandem stant trucis ad tribûnal hostis.
Fratres tergéminos tremunt catástæ.
Judex Æmiliànus imminêbat,
Atrox, túrbidus, insolens, profânus
Aras dæmoniacas coli jubêbat.
Tu, qui Doctor, ait, seris novéllum
Comménti genus, ut leves puéllæ
Lucos destítuant, Jovem relínquant :
Damnes, si sápias, Augústi dogma.
Jussum est Cæsaris ore Galiæni,
Quod princeps colit, ut colâmus omnes.
Hæc fanti, plácidus refert Sacérdos :
Ætérnum colo príncipem, diêrum
Factôrem, Dominúmque Galiæni,
Et Christum Patre prosâtum perénni,
Cujus sum fámulus, gregísque Pastor.
Subridens ait ille : Jam fuísti.
Nec differt furor, aut refrênat iram,
Sævis déstinat ígnibus cremândos :
Exsúltant, prohibéntque flere vulgum.
Quosdam de pópulo videt sacérdos
Libándum sibi póculum offeréntes :
Jejunâmus, ait, recúso potum ;
Nondum nona diem resígnat hora :
Numquam conviolâbo jus dicâtum,
Nec mors ipsa meum sacrum resólvet :
Sic Christus sitiens Crucis sub hora
Oblâtum sibi póculum recúsans
Nec libâre volens, sitim perêgit.
Intrant intéreà locum rotúndà
Conclùsum càveà, madens ferârum
Multo sánguine, quem furor frequéntat,
Cùm spectácula perstrépunt cruénta.
Ac vilis gladiâtor, ense duro,
Percússus cadit, et fremit volúptas,
Hic flammánte pyrà, niger minister
Ardens supplícium parâre jussus,
Constrùxit fáscibus rogum suprémis :
Qui cum córpora concremánda solvit,
Ferventes ánimas amôre lucis,
Fracto cárceris expedíret antro.
Certant officiis pii sodáles :
Plantis calciaménta dissolútis,
Pronus detráhere studêbat unus.
Sed sanctus vetat ora Fructuósus
Inclinâta premi : facéssite, inquit,
Ne nostram gravet obsequêla mortem.
At quin ipse meos pedes resólvam,
Ne vestígia præpedíta vinclis

A Tardis gréssibus ínruant in ignem.
Cur laménta rigant genas madéntes ?
Cur vestri memor, ut fiam, rogâtis ?
Cunctis pro pópulis rogâbo Christum.
Vix hæc edíderat, relàxat ipse
Induménta pedum, velut Móyses,
Quondam fécerat ad rubum propínquans :
Non calcâre sacram crematiónem,
Aut adstâre Deo priùs licêbat,
Quàm vestígia pura figeréntur.
Stabat calce mera : resúltat ecce
Cœlo spíritus, et serit loquêlam,
Quæ cunctos tremefêcit audiéntes.
Non est, crédite, pœna, quam vidêtis,
Quæ puncto ténui citàta transit ;
B Nec vitam rapit illa, sed refórmat.
Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere, cóntigit Tonántis !
Quas olim fúgiet perénnis ignis.
Hæc inter rápidis focos crepántes
Intrant pássibus, et minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis.
Nexus dénique, qui manus retrórsùm
In tergum renováverant revínctas,
Intáctà cute décidunt adústi.
Non ausa est cohibêre pœna palmas
In morem Crucis àd Patrem levándas :
Solvit bráchia, quæ Deum precéntur.
Priscôrum specimen trium putâres,
C Quos olim Babylónicum per ignem
Cantántes stúpuit tremens Tyránnus.
Illis sed pia flamma tunc pepércit
Nondum témpore passiônis apto,
Nec mortis decus incboánte Christo.
Hos, cùm diffúgeret vapóreus ardor,
Orant, ut celer ignis advolâret,
Et finem daret ânxiis perículis.
Exoràta suos obire tandem
Majéstas fámulos, jubet cadúcis
Missos corpóribus, sibíque reddi.
Vidit Præsidis ex domo Satélles
Cœlum Martyribus patêre apértum,
Insignésque viros per astra ferri.
Quin, et filiólæ monens herili
D Osténdit scéleris notam patérni,
Cœlo vívere, quos ferus perêmit.
Hæc tum virgínitas palam vidêre
Pérfidum méruit paréntem cœcum,
Ut crimen Dómini domus timêret.
Tunc corpóribus sacris favíllæ,
[CCV] Et perfúsa mero legúntur ossa,
Quæ raptim sibi quisque vindicâbat.
Fratrum tantus amor domum reférre
Sanctórum cínerum dicàta dona,
Aut gestâre sinu fidêle pignus.
Sed et relíquias resuscitándas,
Et mox cum Dómino simul futúros,
Discrétis loco dívidant sepúlchris :
Cérnui níveis stolis amícti

Mandant restitui, cadaveráque claudi,
Mixto mármori púlvere sacránda.

O triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitàtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Ibéris,
Exultàre tribus libet Patrónis :
Quorum præsídio fovêmur omnes
Terràrum pópuli Pyrinæàrum.
Circúmstet chorus ex utróque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, anicla :
Vestrum psállite rite Fructuósum,
Laudans Agúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans,
Reddàmus páribus pares Camænas.
Hinc auràta sonent in arce tecta,
Blandum líttoris extet inde murmur,
Et carmen freta feriàta pangant.
Olim tempus erit rúente mundo,
. Quum te Tarràco Fructuósus acri
Solvet supplício tegens ab igne.
Fors dignábitur, et meis medèlam
Torméntis dare, prosperánte Christo,
Dulces Hendecasyllabos revólvens,
Atque tripúdians cœlo admixtus Chorus
Per sæcula vivens in æthera.
Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito sit tibi semper,
Compar Spirítui ; qui Deus unus
Polles perpétuis inclyte sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nomínibus*, *f*. CLXII.

Capitula. Christe, Dei Filius, qui et tribus in camino pósitis púeris liberàtor miríficus adfuísti ; et tribus his martyribus Fructuóso, Agúrio, et Eulógio, probátis ígnibus claruísti : dum et illis paràtam camino mortem evádere, et istis corónas invenire, flammis córpora extinguéntibus, concessísti : præbens in utrísque discréta gratiàrum officia, dum et illos ignis non tàngeret, et istos adtíngens facíliùs coronàret : suspéndens ab illis mortem, consúmens in istis laudábilem passiônem ; utrorúmque votis obsequénti famulátu ignis ipse desérviens, dum et ab illis, ne moreréntur, recéderet ; et ad istos, ut coróna præoptàta veniret : da nobis, ut in utrorúmque sanctitàte lætántes, sic victórias Mártyrum celebrêmus, ut infinítà cum eis lætítià gaudeàmus.

Pater noster. Liberáti à malo.

Lauda. Colúmnam ignis. *Fol*. CXCIX.

Benedictio. Christus Dóminus, qui Fructuósum Epíscopum cum suis Diacónibus examinátos igne perdúxit ad regnum, liberátos vos à camino libídinum herédes efficiat regni Cœlórum. ℟. Amen. Et qui córporum illórum cíneres, usurpàtos à frátribus, uno in loco tumulándos vóluit congregàre, ab unitàte vos non dívidat sanctæ matris Ecclésiæ : ℟. Amen. Ut eum inter flammas concupiscéntiæ liberatórem mereámini invenire, in quo illi post esúriem merucrunt invenire refectiônem. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

DIE XXII JANUARII.

IN FESTO SANCTI VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. *Fol*. CLVI.

Sono. Spes mea tu es, pórtio mea in terra vivórum. *P*. Réspice Deus ad oratiônem meam. Allelúia. ℣. In conspéctu Dómini effúndam oratiônem meam, tribulatiônem meam ante ipsum pronuntiàbo. Cum defécerit à me spíritus meus, et tu cognovísti Dómine. *P*. Réspice. ℣. Dómine in via ista, per quam ambulàbam, abscondérunt muscípulam mihi. Intendêbam in déxteram, et vidêbam : et non erat, qui recognósceret me. *P*. Réspice Deus. ℣. Fuga mea à me périit, nec est qui
B quærat ánimam meam. Dómine clamávi ad te : *P*. Réspice Deus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona 1. Líbera me Dómine de luto, ut non inhæream : éruar ex his qui odérunt me. *P*. Et de profúndo aquàrum. Non me dimérgat tempéstas aquæ, nec obsórbeat me [CCVI] profúndum. ℣. Salvum me fac Deus : quóniam introiérunt aquæ usque ad ánimam meam. *P*. Et de profúndo. ℣. Glória, et honor. *P*. Et de profúndo.

Orátio. Deus, qui multis passiônum genéribus miríficè vincéntem Vincéntium coronásti, líberans illum ab omni exítio tormentórum, ut vestígia ejus, quæ luto non inhæserant vitiórum, miríficè calcárent
C omne crudelitàtis supplícium : ne aquàrum obsorberêtur profúndo, qui mente sæculum calcans, jam heres esset próximus cœlo : præbe nobis précibus tanti Mártyris, nec luto vitiórum adtíngi, nec profúndà desperatiônis vorágine operíri ; sed cándidà consciéntiæ libertàte decóri tibi præsentêmur in die judícii. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego in labóribus multis fui, et in cárcere. Ter virgis cæsus sum, nocte et die in profúndo maris fui ; *P*. Et ex his ómnibus liberàvit me Deus, qui est benedictus in sæcula. ℣. Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, qui odérunt me gratis. *P*. Et ex his ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P*. Et ex his ómnibus.

D Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam : Allelúia. *P*. Pélagus úndique me vallàvit ; in médio mare novíssimè liberàsti me Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. *P*. Pélagus úndique. ℣. Glória, et honor. *P*. Pélagus.

Hymnus.

Adest miránda pássio
Levítæ Sancti mártyris,
Cui clara virtûte flagrans
Coróna Vincénti datur.
Beàtus ille spíritus,
Quem post triúmphum prælii,
Post vincla dira cárceris,

lúia: laudáte eum in excélsis, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ (*Cap.* XLIV).

℟. Deo grátias.

Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magnos virtúte, et prudéntiâ suâ prædíti, nunciántes in dignitáte prophetárum, et imperántes in præsénti sæculo, et virtúte prudéntiæ pópulos sanctíssima verba. In pueritia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Omnes dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, requírunt B nomen narrántes laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit, et cum sémine ipsórum persevérat bona heréditas nepótum illórum, et in testaméntis stetit semen illórum: et filii illórum propter illos. Usque in ætérnum manébit semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora eórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum manébit in generatióne. Sapiéntiam ipsórum narrant pópuli, et laudem eórum núnciat Ecclésia.

℟. Amen.

Hymnus. Urbis Romúleæ. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.* C

Capitul. Adest, Dómine, clara et énitens tuórum illa septem Pontíficum revolúti témporis ánnua celébritas: alma solémnitas! per quos dudum occidentális plagæ novéllæ fidei gérmine prædicatiónis sárculo planiáre dignátus es normam; per quos nefáriæ superstitiónis coruscánte lúminis rádio effugáre dignátus es dogma. Iis ergo interveniéntibus árdeant in conspéctu glóriæ tuæ desideriórum nostrórum clíbana: deferántur precum verídica holocáusta: accepténtur votórum pura libámina: his orántibus, tribuátur cunctis sacrosáncto altário tuo deserviéntibus, nívei candóris múndítia castitátis; Virgínibus almi pudóris mentis: et córporis remuneránda intégritas; continéntibus, et ómnibus in commúne fidélibus, óperis sancti efféctus à te in futúro exámine D ritè beándus. Torquátus ex his nobis prórroget monílium ornaménta virtútum: Tésiphons à te, qui es fons vitæ, ubérrimo doctrínæ gúrgitis póculo sátiet: Hesychius scéleris nostri piácula mundet: Indalétius index bonórum óperum spirituálium aliménta minístret: Secúndus futúri advéntûs tui gáudio electórum participio jungat: Euphrásius quadrifluo Evangeliórum amne Cathólicæ fidei dógmata firmet: Cæcílius cœtibus Angelórum nos adsóciet. Sic quoque plebs alúmna Sanctórum tuórum in cánticis labiórum et laudis júbilo festa ritè éxcolens, septemplíciter dono gratiárum exúberet: ut ad id, quod óculus non vidit, nec auris audívit, quod præparásti his, qui te díligunt, críminum mole demptâ, A æthéreis sédibus contutánda prædictórum ducátu perducátur ad regnum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino. *Benedíctio.* Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE II MAII.

IN FESTO SANCTI FELICIS DIACONI HISPALENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima. *fol.* CLVI. *Sono.* Fac mecum, Deus. *fol.* CLVIII.

[CCXXXVII] *Antíphona.* Beátus vir, qui non est lapsus verbo oris sui, et non est compúnctus tristítiâ delícti. *P.* Felix, qui non hábuit mœstítiam in ánima suo. ℣. Beátus, qui intélligit super egénum, et páuperem: in die mala liberávit eum Dóminus. *P.* Felix, qui non. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Felix, qui non.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Beátus, cujus Deus Jacob adjútor, est spes ejus in Dómino Deo ipsius: *P.* Qui fecit cœlum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt: ℣. Qui ingréditur sinè mácula, et operátur justítiam: qui lóquitur veritátem in corde suo: *P.* Qui fecit cœlum. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui fecit cœlum.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Beátus vir, cujus est auxílium abs te, Dómine: ascénsum in corde ejus disposuísti. *P.* Ambulábit de virtúte in virtútem. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos, et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Ambulábit. ℣. Glória, et honor. *P.* Ambulábit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Beátus servus ille, quem advéniens Dóminus ejus invénerit benefaciéntem. *P.* Verum dico vobis, quod super ómnia bona constítuet illum: Allelúia, allelúia. ℣. Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: non confundétur, dum loquétur inimícis suis in porta. *P.* Verum. ℣. Glória, et honor. *P.* Verum.

Hymnus. Deus tuórum. *fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orémus, *mutáto nómine, fólio* CLVII.

Capítula. Felix martyr tuus, Dómine, et nómine probátus et múnere consecrátus, dum eum ex nómine vocas, et múnere cónsecras: ut eum et nuncupáres præscítum, et glorificáres eléctum; Confessiónis ergo hujus nos partícipes éffice, et beatitúdinis cómpetes redde: ut, te annuénte, infelíces éruat de ergástulis inferórum, cum ipse Felix pérmanet in ætérnum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum hunc Mártyrem et mérito felícem fecit esse et nómine, ab omni vos infelicitátis labe expúrget; ℟. Amen. Ut, qui per illum felíciter temporáles infelícium infelicitátes devícit, felicitáti vos ætérnæ jùbeat munerári: ℟. Amen. Ut, qui per hunc Mártyrem indúltæ felicitátis privilégio gaudet, in ætérna vos

feliciâque [*F.* félicitate] sinè fine lætabúndos oblé-ctet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius inúndans in throno honôris. *P.* Dócuit sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dócuit sapiéntiam.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse et nómine voluísti et mérito, suo nos suffrágio tueâtur in sæculo; ut cùm tristítia ánimi et si fuit temporáliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocêret: tristítiam nocitûram à nostris córdibus suâ submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereâmus, supplício dignêris liberâre perpétuo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia nostra. *folio* 60.

Antiphona 1. Felix in glória est imitándus in timôre Dómini; *P.* Quia in bonitâte, et alacritâte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus: et ab audítu malo non timébit. *P.* Quia in bonitâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia in bonitâte.

Orátio. Omnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felicis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adímplens illum spíritu sapiéntiæ, et véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ: quò infelicitâtem sæculi felíciter vincens, felicitâtis illius sanctæ Hierúsalem mereâtur éffici heres; da nobis felíci ejus mérito triumphâre, ut infelicitâtes nostræ felíci ejus suffrágio propellántur, et vita ipsa in mélius commutêtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, et non éxcidit ab spe sua. *P.* Jocunditâte et exultatiône thesaurizâvit super eum Dóminus, et nómine ætérno hereditâvit illum.[ccxxxviii] ℣. Cibâvit illum pane vitæ et intelléctûs, et aquâ sapiéntiæ salutâris potâvit illum: *P.* Jocunditâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; et fácere mala, et non fecit: *P.* Ideò stabillita sunt ópera ejus in Dómino, et eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℣. Benignus vir, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Ideò stabillita. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ideò stabillita sunt.

Orátio. Felix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felicem, ut transgressiônis nésciat voluptâtes: ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cùm útique pos- A sit à rectis sémitis deviâre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitâtis hujus promèruit donum, nostræ infelicitâtis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernáti, et voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, et transgressiônis culpas ignorêmus perfícere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias et thesáuros. *P.* Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua: ℣. Ideò stabillita sunt dona ejus in Deo suo, et eleëmósynas illius enarrâvit Ecclésia sanctórum. *P.* Quis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quis est.

Orátio. Deus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in B tantum fecísti Felícem mártyrem tuum esse felícem, ut nec post aurum abiret, nec in thesáuros et pecúnias sperâret: cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo; da nobis, ut totius avarítiæ retinácula perhorréntes, justítiæ verbum in ore portêmus: quò legem et misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felícis tui mérito superêmus, et felicitâtem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, et benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Quære fólio* LXXXVI. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine Deus. C *fólio* 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulâtus tristitiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, et non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia sua morâtur, et qui in justítia sua meditâtur, et in sensu cogitâvit inspec- D tiónem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, et obviâbit illi quasi mater honorificâta, et quasi simíliter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ et intelléctûs, et aqua sapiéntiæ salutâris potâbit illum. Et firmâbitur in illo, et non flectêtur: et continêbit illum, et non confundêtur: et exaltâbit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplébit illum spíritus sapiéntiæ et intelléctûs, et stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem et exultatiônem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Lauda.* Allelúia. Benedíctio ejus sicut flú-

tem : et exaltávi eléctum de plebe mea. *P.* Et tibi dabo. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

A

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beátus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Câthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris :
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligâta solvat crimina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Reclsa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Filius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolôrum ómnium príncipi claves regni cœlôrum dedisti : ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dil gere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectùrus Ecclésiam, suscêpit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiónis omnímodæ sanctitâtem : ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Filius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundâtos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elêgit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres efficiat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros : Israël germinâbit sicut lilium, et florêbit. Allelúia, allelúia. ỳ. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. *P.* Et erit. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et erit sicut.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolôrum ómnium príncipi Petro commendâsti; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarêtur esse Pastor Ecclésiæ : fac nos verídicè amatóres tuos semper existere : ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

B

Antiphona 1. Beâtus es Simon Bar-Jona : *P.* Quia caro et sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elêgit te. ỳ. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia caro. ỳ. Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Iesu Salvâtor noster et Dóminus, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem significat, Petrique vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat : largíre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes : ut caro

C

et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis dominâtum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Filium Dei, nos impleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas : tu nosti, Dómine, quia amo te. *P.* Et ánimam meam ponam pro te. ỳ. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam : vultum tuum Dómine requíram. *P.* Et ánimam. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui oves. *Require retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in

D

prælium : *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ỳ. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ỳ. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Filius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiórum tentatiónibus erúere : ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem è A médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii; *P.* Ut immaculátam ófferas oblatiónem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem : et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculátam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculátam.

Orátio. Christe, Filius Dei vivi, quem Petrus super petram solidátus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocátus est à petra, in qua est fundáta Ecclésia; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ intróitum : ut per quem doctrinæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepisse cómmoda sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ hereditans illi : dat votum optánti, et benedicet annos justi.

Cánticum. Confirmátum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedictio Dómini in mercédem.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. Deus præcínxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnábit rex, et princípibus ejus in judicio præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquétur et planè. Non vocábitur ultrà is, qui insípiens est, princeps : neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquétur, et cor ejus fáciet iniquitátem, ut perficiat simulatiónem, et loquátur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiónes concinnávit ad perdéndos mites in sermóne mendácii, cum loquétur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitábit, et ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, et audíte vocem meam : fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundátur super vos spíritus de excélso : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputábitur. Et habitábit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedébit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedébit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opulénta, ait Dóminus omnipotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod primus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum; percéptæ hujus privilégio potestátis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriósus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Christus Dei Filius. *Quære in istis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcipui folio CLVI, *et post Prophetíam legátur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (Cap. I).

B ℟. Deo grátias.

In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, oportet impleri scriptúram, quam prædixit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortitus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque acquisívit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguà eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à C baptísmate Joánnis usque ad diem, quà assúmptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dicitur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et adnumerátus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

D IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutínum.*

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotávit lítteris :
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Vinctum retórtis bráchiis,
Sursùm, ac deórsùm exténdite,
Compàgo donec óssium
Divùlsa, membràtìm crepent.
Post hinc divérsis íctibus
Nudàta costàrum sunt ábdita,
Ut per lacúnas vúlnerum
Jecur retéctum pàlpitet.
Ridêbat hæc miles Deí,
Manus cruéntas íncrepans,
Quòd fibra non profúnditùs
Intraréique artus úngula.
Ac jam omne robur ártium
Eviscerándo césserat,
Nisúsque ávenis sólverat,
Fesso lacertórum toro.
Ast ille tanto lætior,
Omni vacántem núbilo
Frontem serênam lúmine
Te, Christe, præséntem videns.
Quis vultus iste, proh pudor!
Datiânus ajêbat furens:
Gaudet, revínctus, et próvocat
Tortórem tortus ácrior.
Nil illa vis exércita
Tot noxiórum mórtibus
Agône in isto próficit,
Ars idolórum víncitur.
Sed vos alúmni cárceris
Párcite, ait, invícto,
Cohibête paulùm dextras,
Respîret ut lassus vigor.
Per sicca rursùs úlcera,
Dùm sese cicàtrix cólligit
Refrigeráti sánguinis
Manus resúlcans díruit.
His contra Levítes refert:
Suam tuórum præspicis
Languêre virtûtem canum
Age ipse major cárnifex.
Osténde, quo pacto queant
In recéssus rescíndere
Manus et ipse intérsere,
Rivósque fervéntes bibe.
Erras, cruénte, si meam
Te reris pœnam súmere,
Cum membra morti obnóxia
Dilaniâta intérficis.
Est alter homo intrínsecùs,
Violâre quem nullus potest:
Liber, quiêtus, íntеger,
Exors dolórum trístium
Hoc, quod labóras pérdere
Tantis furóris víribus,
Vas est solûtum, ac fictile,
Quovis frangéndum modo.
Quinimò nunc eníтere
Illud secâre, ac pléctere:
Cùm perstat intùs, qui tuam
A Calcat, Tyránne, insániam.
Hunc tu lacésse, hunc distórre
Invíctum, insuperábilem,
Nullis procéllis súbditum,
Soli hunc subjéctum Deo.
Hæc fatur, et stridéntibus
Laniâtur uncis dénuò,
Cui Prætor ore súbdolo
Anguinat verba et síbilat:
[ccxii] Si tanta cállidi péctoris
Prædùrat obstinâtio,
Pulvinar ut nostrum inâne
Abominêris tángere:
Saltêm laténtes páginas,
Librósque opértos dérega,
B Quibus sectam pravam séminas:
In istis creméntur ígnibus.
His, Martyr, audítis, ait:
Quem tu malígne mysticis
Minàris ignem lítteris,
Flagrâbis ipse hoc jústius.
Nonnè scimea cœléstis
Vindex erit volúntas,
Tanti venéni intérpretem
Linguam perúrens fúlmine.
Vides favíllas índices
Gomorrhæórum críminum:
Sodomítæ cladis cinis
Testes perénnis fúneris.
C Exémplar hoc semper tuum est;
Fulgo quem mox súlphuris,
Bitûmen, et mista pice
Imo implicábunt tártaro.
His persecûtor sáucius
Pallet, labéscit, et statìm
Insâna tórquens lúmina,
Spumásque frendens égerit.
Tunc deindè cunctâtus diù,
Decérnit extrêma ómnium:
Ignis, graváti, et lúminis
Exerceâtur quæstio,
Hæc ille sese ad múnera
Gradu citáto prórupit,
Ipsósque pernix gáudio,
D Pœnæ ministros prævenit.
Ventum ad palæstram gloriæ,
Spes certat, et crudélitas:
Luctâmen anceps cónserunt
Hic Martyr, illic cárnifex.
Serra léctulum régula
Dente frequénti exásperant,
Cùm multa carbónum strues
Vivum vapórat hálitum.
Hunc spontè conscéndit rogum
Vir sanctus, ore intérrito,
Cœli et corónæ cónscius,
Celsum tribûnal scándere.
Subter crepánte aspérgine
Scintíllat excúrsus salis,

Punctisque fervens strídulis
Sparsímque artus figitur.
Arvína post hinc ígneum
Impréssa cratem lambit,
Vix unda foris fúmida
In membra sensìm líquitur.
Ille ínterim immótus manet,
Tamquàm dolórum néscius,
Tendítque in altum lúmina :
Nam vincla palmas présserant :
Sublàtus indè fórtior,
Lúgubre in antrum trúditur :
Ne liber ortus lúminis
Animàret altum spíritum.
Est intus imo ergástulo
Locus ténebris nígrior,
Quem saxa mersi fórnicis
Angústa clausu strángulant.

Ætérna nox illic latet
Expers diúrni síderis :
Hic carcer horréndus suos
Habère fertur ínferos.

In hoc báratbrum conjécit
Truculéntus hostis Mártyrem,
Lignóque plantas ínserit;
Divaricàtis crúribus.

Quin addit ad hæc pœnam novam,
Crucis perícli artíficis,
Nulli tyránno cógnitam,
Nec fando compértam retrò.

Fragménta testàrum jubet
Hirta impolítis úngulis
Acuminàta, infórmia,
Tergo jacéntis stérnere.
Totum cubíle spículis
Armant dolóre saxísque :
Insómne qui subtèr latus
Mucróne pulset óbvio.
Hac ille versàtur umbra
Meditàre artes, quas strúxerat ;
Sed Beélzebud cállida
Comménta Christus destrúxit.
Nam carceràlis cæcitas
Splendóre lucis fúlgurat,
Dupléxque morsus stípitis
Ruptis cavérnis díssilit.
Agnóscit hic Vincéntius
Adésse, quod speráverat,
Tanti labóris præmium,
Christum datórem lúminis :
Cernit deínde frágmina
Jam testulàrum, móllibus
Vestíri semel flóribus,
Redoléнte nectar cárcere.
Quin et frequénter Angeli
Stant, et loquúntur cóminùs,
Quorum unus ore augústior
Compéllat bis dictis virum ·

A [ccxiii] Exúrge Martyr ínclyte,
Exúrge secúrus tui,
Exúrge, et almis cœtibus
Noster sodàlis adbære.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *Fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Clementíssime Deus, tribue; ut fortíssimus Vincéntius martyr tuus, qui, pro te viriliter dímicans, tuo múnere vicit, ità nobis in tuo nómine júgitèr adsit, ut victor ecúlei, victor exístat peccáti : quotidiánas ábluat culpas, qui tot tantásque supergréssus est pœnas; ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit
B triumphàtor, pro servis exístat magníficus intercéssor.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut. *fol.* CCV.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui poténtèr vincénti mártyri suo Vincénti matutínam stellam donàvit in múnere, et primæ resurrectiónis et futúræ vos gáudiis ditet; ℟. Amen. Et qui eídem Vincénti manna dedit abscónditum, obténtu ejus glorióso vos immortalitàtis véstiat induménto : ℟. Amen. Ut exémplo memoráti mártyris et cárceres vincéntes et flammas; edúcti è cárcere sæculi, flammas evadàtis ætérni supplícii. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In exeúnte Vésperá.

C *Lauda.* Speràvit ánima mea in Dómino.

Sono. Spes mea tu es pórtio mea. *fol.* CCV.

Antíphona. Vincéntius sanctus, ut solis rádius splendet, et sicut lília campi floret. *P.* Portans odórem suavitàtis in conspéctu Dómini. ℣. Dómine in virtúte tua lætábitur Rex : et super salutàre tuum exultàbit vehemèntèr. *P.* Portans. ℣. Glória, et honor. *P.* Portans.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Corónam spléndidam sempitérnam Allelúia. *P.* Vincénti dabo. Allelúia, allelúia. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. *P.* Vincénti. ℣. Glória, et honor. *P.* Vincénti.

Hymnus. Adest miránda pássio.

D *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *fol.* CLXXXVII.

Capitula. Deus, qui Levítam tuum Vincéntium tanto virtútum múnere decorásti, ut ministérii sacri fretus offício, Fílium tuum Dóminum nostrum secutúrus in passióne, ejúsdem Christi tui cálicem ministràret prius credéntibus in salútem : tu nos fácito coram te dignè tractàre suscépta ministeriórum offícia, quorum gestándam suscépimus obsequélam; quò martyr tuus Vincéntius divíno auctus spíritu, persequéntem Datiánum objéctibus duris adgréditur, cùm contra Valérium Epíscopum suum lévitèr musitásse conquerétur : méritis suis tríbuat ómnibus in hac vita felicióren excúrsum, in futúro regnum beatitúdinis infinitum : ut sicuti eum inter pœnas suscepísti te confiténtem; ita nunc júbeas exaudíre pro

nobis orántem, cùm ad te proclamavérimus è terris. A Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus, lumen ætérnum, qui novà luce mártyri suo Vincéntio pósito refúlsit in cárcere, inlucéscat in córdibus vestris ad ætérnam remuneratiônem : ℟. Amen. Et qui corpus ejus in médio mari demérsum marínis gurgítibus revocâvit ad littus, révocet vitam vestram ab intéritu, et nóxiis áctibus : ℟. Amen. Quique, corvo obsequénte, dilatâvit prædícti Mártyris glóriam, devotiônem vestram sólità propitiatiône suscípiat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet.

Orátio. Deus qui mirabílitèr. *fol.* CCVII.

B

DIE XXV JANUARII.

IN FESTO SANCTI BABILÆ EPISCOPI, ET TRIUM PUERORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antiphona. Justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dómini. *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justórum à Dómino : et protéctor eórum est in témpore tribulatiônis. *P.* Et delecténtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et delecténtur.

[CCXIV] *Lauda.* Justi jocundéntur Allelúia, *P.* Et læténtur, Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ, et salûtis in tabernáculis justôrum. *P.* Et læténtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et læténtur : Allelúia, allelúia.

Hymnus.

C

O Sacerdôtum inclyta coróna,
Atque corúscum Levitârum ordo,
Clero adscíto, præcinâmus hymnum
Mente benígnâ.
Formam exémpli Bábilas Antístes
Nobis tenéndam dímicans impréssit :
Ne templi Dei óstia pandâmus
Cállido hosti.
Hic vir virtûte fidei munítus
Antiochênam dum régeret arcem,
Sprêvit profânum átriis sanctis
Numeriânum.
Illicò captus sístitur tyránno,
In fola verus Christo immolándus :
Versutiósa ábdicat assérta,
Vera uténdo.
Réputans namque dógmata pervérsa,
Rerum fatêtur ómnium Auctôrem,
Celsi Paréntis coætérnam prolem
Orbem creásse.
Aris hortâtur dæmonum litare,
Spernens arctâtur vacis catenârum,
Colo gravâtur póndere bolârum,
Compêde pede.
Fit gregi pastor magnum documéntum,
Urbi mostrâtur véluti contémptus :
Hinc ovans defert Christo vota laudum
Victor insígnis.
Fictílem vicit ratiocinándo ;
Vanas pérdocet liberâles artes,
Indicit sensum pótiùs disértum
Trium puerôrum,
Sóboles sequens génitrix, quos mittit
Agonizándos Præsule cum almo :
Quália pati Patrem et Magístrum
Eúmdem dicunt.
Hic quippè parens verus ut Abraham est,
Hóstia qui se tribus cum Púeris
Obtulit sacrà stípitis in ara
Regi polôrum.
Inter insóntes lotis ulnis ambit
Sacrum altâre stípiti elâtus,
Dira dùm perfert vincla vel torménta,
Cómitans docet.
Simul conféssi nomen Trinitâtis,
Sústinent simul lacerántem ictus ;
Sed rapuêre ab hoste trophæum
Dono divíno.
Ad periméndum póstmodùm prodúcti,
Alacres pergunt, carmen præcinéntes
Tripúdii psalmi, ultrícem quadragénum,
Voce sonórà.
Tunc Præsul plebem contéstans affâtur ;
Ità ut esset vinclis onerâtus,
Ad confundéndum júdicem profânum
Sepelirêtur.
Párvulos quoquè Bábilas litándos
Patri adsígnat ense verberándos ;
Quorum agónem púlchriùs consúmat
Sánguine fuso.
Quique concépti urnà sepulchráli,
Vigent perénni memórià passi,
Sede promíssà potíti in arcem
Diadémate.
Bino in ipsis múnere per ipsos
Obtines missos, cívitas quæsita :
Nímiùm gaude, glórians in Christo
Júbilo magno.
Hic obsequénda membra redivíva
Póssidet ; sursùm ánimas victríces
Stolis indútas cándidis, fulgéntes,
Palmas geréntes.
Inde Redémptor eerne de supérnis
D Ratem redémpti gregis, incubántem
Sæcli in mare, túrbina impulsántem
Tentatiónum.
Déxteræ tuæ auxílium præbe,
Eámque cunctis à malis defénde :
Tecum victuram vehens in supérnis
Ævo perénni.
Glória summa, Christe, tibi sempèr,
Simùl cum Patre, Spiritûque Sancto :
Sit nunc, et sempèr soli tibi Deo
Trino, et uno.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutátis nomínibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Inténdite, fratres charíssimi, sacerdôti

Orâtu pétimus péctoris ábdita;
Ut vestris précibus, sidus in ætheris
Potiêmur sócii cívibus Angelis.

Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæ lórum válidè sæcula cóntinens.

Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nomínibus*, *fol.* CLXII.

Capítula. Ecce Dómine, nostrórum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiâna nostris primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcilii [CCXXXV] et Hesychii, vespertínum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes, ut eórum nos précibus à críminum squalóre depúrges, et spirituálium charísmatum grâtiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitâre dignâtus es.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui Torquáti et Sociórum ejus itíneri gloriósus efféctus est ductor, ipse vestrórum críminum sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eórum Discípulos miro pontis frágmine liberâvit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiórum carnálium incentívis; ℟. Amen. Ut illo ardóre spíritûs quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeâtis et terrêna respúere, et cœléstia semper ánimo retinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte: Allelúia. *P.* Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia spontè. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia spontè.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es; ideòque intervéntu sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat: et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrárum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes phíalas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ fínibus índitæ ad effugándam ejus tetræ noctis infidelitâtem cœlitùs missæ: ob hujus ergo muneris grátiæ à te nobis conlátæ refíciat nos fra-

A grántia odôris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptórum dignè redoléntium; ex quo dógmate pléniùs reférti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Beáti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est: *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

B *Antiphona* 3. Legem tuam splendidè docuérunt, quorum sunt ópera multa. *P.* Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Repósita. ℣. Glória, et honor. *P.* Repósita.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrórum, fulgor síderum, stella spléndida et matutína, cláritas sempitérna, et sanctórum erudítio copiósa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctórum tuórum Torquáti et Sociórum ejus intercessiónem assíduam: sicque, quod prædicavérunt splendidè inluminâti, agéndo exitâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris au-

C dívit) post óbitum accedâmus indémnes, et à nexu peccáminum liberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta; et ab eórum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiónem eos éligis, et in exémplum nostrum hic eos constítuis; fac nos ita Sanctórum prædicaménto obediéntes existere, ut adoptióne filiórum post nostrum óbitum mereâmur

D cómpotes esse. [CCXXXVI] ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, alle-

Antiphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni. *P.* Et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. ỹ. Quóniam Deus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P.* Et lavérunt ỹ. Glória, et honor. *P.* Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniàm ipsi Deum vidébunt. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ỹ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Allelúia. ỹ. Glória et honor. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nímiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum : módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus ; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflátus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, íncrepat :
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus ?
Infélix ! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nítitur
Eléctam ánimam trádere : pótiùs
Divérsa génera pértulit ínnocens
Pœnárum, cúpiens præmia cœlica.
Athléta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi réperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idóla témneret.
Tunc læto símulans ore locútus est :
Te, Tyrse, cúpio consilio meo
Adsénsum tribuens, ut sacrífices diis ;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et ínvidus :
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Castrum pernícitèr ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat :
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer imperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat :
Agnósce Dóminum, lúbrice et ínvide,
Cùm cernis ópera magna et ínclyta.
Turris construítur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense suscíperet membra fidélia.
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm mirificus in te credéntibus !
Pravis muscípula sis ! Sanctus in æthera
A Christi glorificat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem ;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus :
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia ;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula et ómnia :
Fervens óleum, plumbum, et úngulas ;
Ut Sanctum súperet mártyrem, et necet.
Cernens profícere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua !
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum :
Judex non méruit cérnere Angelos.
[ccxvii] Debémus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem ; Inquiunt :
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
C Desígnans locum ubi córpora cóndere
Debérent : véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus :
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum : dele chirógraphum ;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
D Dans nobis auxílium témpore cóngruo.
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde : témpora próspera tríbue ;
Victum paupéribus ; subsídium víduis :
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia ;
Virtúte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.
Amen.

felicitàque [F. félicitate] sinè fine lætabúndos oblé- ctet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedictio ejus sicut flúvius inúndans in throno honóris. *P.* Dócuit sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dócuit sapiéntiam.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse et nómine voluísti et mérito, suo nos suffrágio tueâtur in sæculo; ut cùm tristítia ánimi et si fuit temporáliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocêret: tristítiam nocitûram à nostris córdibus suâ submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereâmus, supplício dignêris liberâre perpétuo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia nostra. *folio* 60.

Antiphona 1. Felix in glória est imitándus in timóre Dómini; *P.* Quia in bonitâte, et alacritâte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus: et ab audítu malo non timêbit. *P.* Quia in bonitâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia in bonitâte.

Orátio. Omnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felicis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adímplens illum spíritu sapiéntiæ, et véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ: quò infelicitâtem sæculi felíciter vincens, felicitâtis illius sanctæ Hierúsalem mereâtur éffici heres; da nobis felíci ejus mérito triumphâre, ut infelicitátes nostræ felíci ejus suffrágio propelléntur, et vita ipsa in mélius commutêtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, et non éxcidit ab spe sua. *P.* Jocunditâte et exultatióne thesaurizâvit super eum Dóminus, et nómine ætérno hereditâvit illum.[ccxxxviii] ℣. Cibâvit illum pane vitæ et intelléctûs, et aquâ sapiéntiæ salutâris potâvit illum: *P.* Jocunditâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; et fácere mala, et non fecit: *P.* Ideò stabilíta sunt ópera ejus in Dómino, et eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Ideò stabilíta. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ideò stabilíta sunt.

Orátio. Felix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felícem, ut transgressiónis nésciat voluptátes: ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cùm útique pos- A sit à rectis sémitis deviâre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitâtis hujus promeruit donum, nostræ infelicitâtis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernáti, et voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, et transgressiónis culpas ignorêmus perfícere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias et thesáuros. *P.* Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua: ℣. Ideò stabilíta sunt dona ejus in Deo suo, et eleëmósynas illius enarrâvit Ecclésia sanctórum. *P.* Quis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quis est.

Orátio. Deus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in B tantum fecísti Felicem mártyrem tuum esse felícem, ut nec post aurum abíret, nec in thesáuros et pecúnias sperâret: cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo; da nobis, ut totius avarítiæ retinácula perhorréntes, justítiæ verbum in ore portêmus: quò legem et misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felicis tui mérito superêmus, et felicitâtem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ herédítans illi: dat votum optánti, et benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Quære fó- C lio* LXXXVI. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine Deus. *fólio* 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulâtus tristitiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, et non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia sua morâtur, et qui in justítia sua meditâtur, et in sensu cogitâvit inspec- D tiónem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, et obviâbit illi quasi mater honorificâta, et quasi simíliter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ et intelléctûs, et aqua sapiéntiæ salutáris potâbit illum. Et firmâbitur in illo, et non flectêtur: et continêbit illum, et non confundêtur: et exaltâbit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplêbit illum spíritus sapiéntiæ et intelléctûs, et stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem et exultatiónem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Lauda.* Allelúia. Benedíctio ejus sicut flú-

vius. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssi- A
mum. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Exeúnte Vésperâ Lauda.* Sperâvit ánima mea. *fólio* CCV. *Sono.* Fac mecum, Deus, signum in bono. *Quære fol.* CLIX.

Antiphona. Orâte ad Dóminum, viri sancti, ut concédat pópulo suo salûtem; *P.* Et omnis infírmitas auferâtur à nobis. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Et omnis. ℣. Glória. *P.* Et omnis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora sanctórum quiescéntium in loco [CCXXXIX] isto, orâte pro nobis ad Dóminum; *P.* Ut donet pacem super terram et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum, omnes Gentes: et conlaudâte eum omnes pópuli. *P.* Ut donet. ℣. Glória. *P.* Ut donet. B

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Lauda.* Allelúia. Benedictio ejus. *Orátio.* Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in próximis Vésperis præcedéntibus.*

DIE III.

IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox: *P.* Tu fecísti Solem et Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtute tua mare: contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecísti. C

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. O bona Crux, quæ decórem et pulchritúdinem de mánibus Dómini suscepísti, quia diù desiderâta, sollícitè amâta, sine intermissióne quæsita. Allelúia. ℣. Sancta Crux, ántequàm te Dóminus adscénderet, timórem terrênum habuísti; modò verò, quia invénta es amórem cœléstem óbtinens, pro voto suscíperis. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Gloriêmur in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; *P.* Per quem nobis mundus crucifixus est, nosque mundo. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Per quem nobis. ℣. Glória, et honor. *P.* Per quem nobis. D

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Pacificâvit ómnia per sánguinem Crucis suæ, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt, Dóminus Jesus Christus: *P.* Quóniam in ipso hábitat omnis plenitûdo Divinitâtis corporáliter: *P.* Qui est caput omnis principátus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Quóniam in ipso. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui est caput.

Hymnus.

Pange, lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolâtus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret indè,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitûdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne factus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involûta
Virgo mater álligat;
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.

Lustra sex qui jam peràcta
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Cruce levâtur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, lánceâ
Mite corpus perforâtur:
Sanguis undâ prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla talem silva profert
Fronde, flore, et gérmine;
Dulce lignum, dulcem clavum
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas,
Ut supérni membra Regis
[CCXL] Mite tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparâre
Nautæ mundi náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.

Glória, et honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Una Patri, Filióque,

Inclyto Paráclito,
Cui laus, et potéstas,
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos vexíllo Crucis suæ propítius justificáre dignétur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula. Dómine Jesu Christe noster Cónditor et Redémptor, qui nosti nos cecidísse sáucios in delíctis; érige nos in virtúte et victória sanctæ Crucis: da nobis salútis esse præmium, quod tibi pro nobis fuit pœnále supplícium: ut eo quod tu mortem sustulísti ad mortis victóriam, nos habeámus ad peccatórum véniam, et vitam ætérnam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui pacificávit ómnia per sánguinem. Crucis suæ, verá nos crucifixióne mortíficet: ℟. Amen. Ut erécti semper in victóriam Crucis, devícto semper diábolo triumphémus: ℟. Amen. Quò venerábile Crucis festum devotióne promptíssimá celebrántes, et hic et in ætérnum mereámur esse felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse diléxit nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse diléxit.

Orátio. Christe Dei Fílius, in cujus nómine per Crucis mystérium omne genu flectétur; da nobis in Cruce tua copiósiùs exultáre, ut in ejus victória, et illæsi mare sæculi transeámus, et ad te coronándi post nostrum tránsitum accedámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi: et resurréxi, quóniam Dóminus suscitávit me. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirémus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatórum lecto surgámus: nec ultrà jam obruámur pœná peccáti, qui nos redémptos congaudémus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. In nómine Dómini omne genu flectátur cœléstium, terréstrium et infernórum; *P.* Quia Dóminus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. *P.* Ideò Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitátis orbem: *P.* Quia Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ideò Dóminus.

A *Orátio.* Christe Dei Fílius. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Christus Jesus, qui, cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est, esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, *P.* Formam servi accípiens, humiliávit se usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Formam servi accípiens. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Formam servi.

Orátio. Christe Jesu, qui, mortalitátis nostræ formá suscéptá, mortis nostræ et Crucis voluísti sustinére injúriam; da nobis, ut Crucis tuæ munímine e rcumsépti devincámus omnes láqueos inimíci. ℟. Amen.

B Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justè júdicans peccáta nostra portávit córpore suo super lignum; *P.* Ut à malis separáti cum justítia vivámus. ℣. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia. *P.* Ut à malis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut à malis.

Orátio. Justè quidem, Dómine, júdicans peccáta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestáte, sed justítiá devicísti: ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti erámus, per indébitam mortem tuam ad libertátis grátiam redeámus; [CCXLI] fac nos ergo ut in te semper líberi esse possímus, quáliter tecum et hic et in ætérnum sinè fine vivámus. ℟. Amen.

C Per misericórdiam.

℟. Jesum Nazarénum, quem unxit Deus Spíritu Sancto, et virtúte, quem Judæi repulérunt, et occidérunt suspendéntes in ligno: Hunc Deus suscitávit post diem tértium, et dedit illum maniféstum fieri non omni pópulo; sed nobis prædestinátis ab eo, qui cum ipso manducávimus, et conversáti sumus. *P.* Posquàm resurréxit à mórtuis. ℣. Appáruit Dóminus, jánuis clausis, discípulis suis. *P.* Postquàm. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Postquàm.

Orátio. Jesu Nazaréne, qui à Judæis suspénsus in ligno, magno resurrectiónis devíctá morte triumphásti miráculo; dignáre te maniféstum fieri in córdibus nostris: et, qui post mortem Crucis resúrgens, tuis es manifestátus discípulis; post vúlnera nostræ corruptiónis, tuæ nos subsequántur múnera pietátis.
D ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est.

Cánticum. Cantémus Dómino: gloriósè. *Quære fol.* 369.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. O bona Crux. *Quære in Vespéris præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de Cælis Allelúia: lau-

dâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. A

Prophetia. Ego Joánnes fui in spíritu, et osténdit mihi. *fol.* 392.

Hymnus. Pange lingua gloriósi.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Ineffábile satis est, Dómine, mystérium Crucis tuæ, quo et mortis potestâtem evácuas, et resurrectiónis luce coruscas; Da ergo nobis et initia, et perfectiônem sanctæ virtùtis: ut, dum prædicâmus glóriam Crucis, ad præmium mereâmur pertingere immortalitâtis.

Pater noster. Liberâti à malo. *fólio* 2.

Lauda. Dóminus Jesus Christus.

Benedictio. Christus Dei Filius. *Quære in Vésperis præcedéntibus.* B

DIE XX.

IN SANCTORUM CYRIACI, ET PAULÆ, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum, fol. CLXII, *excépto Hymno, qui est iste:* Sacrum tempus in cálculo. *fólio* CII.

FESTA JUNII.

DIE XVII.

IN FESTIVITATE SANCTI ADRIANI ET NATALIÆ.

Ad Vésperum.

Antiphona. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis. *P.* In hora sacrifícii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Michaël unus príncipum priórum véniet, ut sanctificéntur multi. *P.* In hora. C

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Desidérium bonum justis dábitur. *P.* Et múlier gratiósa invéniet glóriam. ℣. Justi vero hereditâte possidébunt terram: et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et múlier. ℣. Glória, et honor. *P.* Et múlier.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Desidérium justórum omne bonum est. Allelúia, *P.* Et múlier servans sémitas justítiæ, vias sanctórum custódiens. Allelúia, allelúia. ℣. Salus autem justórum à Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiônis. *P.* Et múlier. ℣. Glória, et honor. *P.* Et múlier.

Hymnus. D

Hierúsalem gloriósa,
Mater una Mártyrum,
Sors beâta post labóres,
Jus pium post túrbines,
Quæ tuórum læta cursu
Prómptior adtólleris;

Terge luctum, sume plausum,
Pande portum cívibus:
Excipe quos sustinébas
Post triúmphos lætior,
In quibus victrix resúltas,
Da decus victóriæ.

[CCXLII] Adriânus cum beâta
Cónjuge Natáliâ,
Férculum duplex amóris,
Unio charísmatis,
Munus ígneum, pignus almum,
Cœlibe connúbium:

Hoc die tibi dicántes
Vota conciéntiæ,
Cúrsibus ad te recúrrunt:
Hinc ovántes ínvicem,
Dant Deo dona vicíssim
Conjugâlis grátiæ.

Enitet ille suprémo
Passiónis stígmate;
Hæc piæ compassiónis
Destináto múnere:
Cursus est divérsus illis,
Sors, et una glória.

Hic viris pro spe supérna
Conligátis míscitur;
Adnotári cum Beâtis
Semper optat íllicò:
Hincque vaccis inligâtur,
Huícque rursus tráditur.

Uxor hunc visûra surgens
Péreitis congréssibus,
Cárceres adit remótos,
Castra cernit Mártyrum;
Osculat víncla beâta,
Fert viro constántiam.

Suàdit útpotè Palæstræ
Vim sacræ certáminis;
Suàdit hinc promíssa cœli,
Suàdit et plus pérpetim
Voce, voto et impetráto,
Múneris instántiâ.

Liber hujus evocâtu
Vínculis carnálibus
Cæditur, exenterâtur,
Néxibus disténditur;
Et pedum compâge truncus
Córpore dissólvitur.

Chara hujus in suprémis
Mota conjux ósculis,
Surge, dixit, pone dextram,
Quam recísam cónjugi
Des mihi pignus amóris,
Des stipem dulcédinis.

His manum libens teténdit,
Quam recísit cárnifex:
Nec morâ mox inter ipsa
Enecâtus vúlnera,
Cónjugem dote secúndâ
Sánguinis herédítat;

Quæ sacri labóris usum
Prórogans certántibus,
Quicquid est pœnâle, substat
Molle tritum débile:
Præmonet, jubet, fovétque
Provocátrix glóriæ.

Cérneres virile robur

conátibus,
fessis medéri,
e vúlnerum
lagas foméntis,
élis cóngruis
ens manu, vel ore
m discrímini,
consúlta pacis,
um solâminis;
ns effécta cunctis,
r in síngulis;
amen viri coróna
mphos réddita,
am corpus piórum
uóribus,
s perfert ab illis,
s hæc vícerit.
rum verè honéstum
n connúbii!
cursus labórum
is únicæ!
urrunt, ambo vincunt;
que glória.
na, Custos Supérne,
n divérsitas,
s, signes ad illam
dos Pátriam,
laudes Beáti,
ones ínsonant.
ille hîc corúscat
Archángelus,
Deus patrándis
virtútibus:
m nomen vigóris
e múneris.
ergo imprecátu,
um Mártyrum,
bis hanc medélam,
tum díluas,
m nodos resólve,
otum grátiæ;
reménda judicántis
s inlúxerit,
uorum prædicâmus,
ur gáudiis;
s non est coróna,
ad glóriam.
II] Laus tibi per omne tempus
indífferens,
onor, virtúsque summa,
ris glória;
minum te sæculórum,
in sæcula.
en.
. Orémus Redemptórem, *mutátis nomí-*
XXXVII.
Christe, qui multíplici diversitâte virtû-
óso certámine passiónum beátos márty-
n atque Natáliam provexísti ad regnum:

A dum et illum robore patiéndi, et istam prævenis grátiâ obsequéndi: cùm et per illum substérnis fidei hostes, et per hanc vinctos pro te réficis mártyres; da nobis, utrâque virtûte posse adipíscere quod optâmus, et evádere quod pavéscimus: ut, vitiórum carnálium victóres effécti, bonórum exhibitióne obsequiórum coram te efficiâmur idónei: et qui corpórei sánguinis effusióne non merêmur corónam, votórum impensióne perducâmur ad véniam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui sanctos suos Adriânum atque Natáliam altérnâ decertándi decorâvit virtûte, devotiónem vestram unióne charitâtis exórnet; ℟. Amen. Quique potentiáli obséquio fámulæ suæ Natáliæ Mártyres refrigerâvit in pœnis, B corda vestra ju-tíficet à d líctis, et vota remúneret pro susceptióne hujus festivitâtis: ℟. Amen. Ut per quem Sanctis ministrâvit solátii verbum, per eum nobis præroget petitiónis efféctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Coróna Sanctórum timor Dómini; grátia autem mulíeris sédulæ delectâbit virum suum. Allelúia: *P.* Quia mandâta Dómini in corde mulíeris sanctæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; pópulus, quem elégit Dóminus in hereditâtem sibi. *P.* Quia mandâta. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Christe, qui divérsis beatórum certamínibus, Adriáni scílicet atque Natáliæ, et Mártyrum medéris discrímini, et exémplum secutúræ prærogas C plebi: dum et illi corpus ad agónes corróboras, et hujus os beneficiéntiæ satisfactióne inflámmas; esto inluminátio nostra, et salus: váleat corpus nostrum servitûtis tuæ dúcere jugum: os salûtis meditâre præcónium: nihil possit caro, quod tibi displíceat: nulla os prædicet, quæ à tua præceptióne dissén tiant; exúltet ergo cor nostrum, et caro nostra in te Deum vivum: ut te opitulánte illis jungâmur post tránsitum, quibus hîc vivéntes dependímus famulâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

D *Orátio.* Redde nobis. *Fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum. *P.* Dábitur viro pro factis bonis. ℣. Beâti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Dábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Dábitur.

Orátio. Christe, qui divérsis beatórum. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. In congregatióne Sanctórum multa glória, *P.* Et lex clementíæ in lingua mulíeris sanctæ. ℣. Salus autem justórum à Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et lex clementíæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et lex.

Orátio. Deus, qui Beatórum gáudio atque certámini votum Adriáni tui mártyris miscuísti, dum et

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlátas viríliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudélis et sæva :
Vírginis sacræ torquêtur mamílla :
Diùque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmótus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres :
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi ;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honôris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex inîquus, numquam erubéscens,
Volvens inquîrit ejus facultátes :
Péssimâ morte mórsibus equórum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna ;
Nobis indígnis ob honórem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A Sacérdos vitâ habeâtur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honôris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætémur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
B Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio*. Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

C IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono*. Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antiphona*. Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda*. Sánguinem Sanctórum requîram eum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntium,
Plebs pia optat celebrâre festum :
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.
D Dúplici portat mérito corónam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Vincere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idóla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisîvit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta :
Sic Deo dignam ánimam donâvit

quéndi glorificávit ex grátia ; ℟. Amen. Illórum quoque nos suffrágio tueátur, quorum plagis Natália famulátûs sui depéndit obséquium. ℟. Amen. Ut præséntis diéi solemnitáte ovántes et hic et in futúro eórum gáudiis mereámini esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Lux justórum lætíficat eos : sápiens autem *P.* Múlier ædíficat domum suam. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Múlier ædíficat. ℣. Glória, et honor. *P.* Múlier ædíficat.

Orátio. Christe, qui divérsis. *Quære in primis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XIX.

IN FESTO SANCTORUM GERVASII ET PROTASII, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum, novem lectiónum, excépto hymno, qui est iste :

Grates tibi Jesu novas
Novo repérto múnere,
Protásio et Gervásio
Martyribus invéntis, cano.
Piæ latébant hóstiæ,
Sed non latébant; nam Sacer
Latère sanguis non potest,
Qui clamat ad Deum Patrem.
Cœlo refúlgens grátia
Artus revelàvit sacros :
Nequîmus esse mártyres,
Sed reperîmus mártyres.
His qui requirat téstium
Voces, ubi facta est fides ;
Sanâtur impos mentis,
Ope fatêtur mártyres.
Cæcus recépto lúmine,
Mortísque sacræ méritum probat :
Sevêrus est nomen viri ;
Visus minístri públici.
Ut mártyris vestem ádtigit,
Et ora tersit núbila,
Lumen refúlget illicò,
Fugítque pulsa cæcitas.
Solúta turba vínculis,
Spiris dracónis líbera
Emíssa totis úrbibus
Domum redit cum gáudio.
Vetústa sæcla vídimus,
Jactátaque dæmónia,
Tactûque et umbrâ corporum
Ægris salûtem rédditam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN DOMINICO PRO ADVENTU SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Die mandàvit Dóminus misericórdiam suam, *P.* Et nocte declaràvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es,

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam ; et in nocte declâras : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; et in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Deus præcínxit me virtûte : et pósuit immaculâtam viam meam. Allelúia. Déxtera tua Dómine, suscêpit me : et disciplína tua ipsa me dócuit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Benedícam te Dómine Deus meus : *P.* Et laudâbo nomen tuum, quia tu es, qui facis mirabília solus. ℣. Exultâbo te Dómine Rex meus, et Deus meus : et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi [CCXLVI] *P.* Et laudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laudâbo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Laudem Dómini loquêtur os meum. Allelúia : *P.* Et benedícet omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter hoc delectâtum est cor meum, et exultâvit lingua mea : ínsuper et caro mea requiéscit in spe. *P.* Et benedícet. ℣. Glória, et honor. *P.* Et benedícet.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. *fol.* 113.

Supplicâtio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut grátiâ advéntûs sancti Joánnis Baptistæ et præcursóris sui nobis remissiónem peccatórum et pacem propítius largíri dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison, ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capítula. Deus auctor lúminis, cónditor claritâtis, qui submovísti ómnia ópera tenebrârum, ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret; réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, et hanc grátiam benedictiônis à nobis ómnibus exorâtus infúnde : ut sicut hæc flamma ad altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras ac repéllit ; ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus vos custódiat propítius, et benedícat placâtus : ℟. Amen. Cleméntia sua vos prótegat, et à cunctis malis incessánter deféndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere dignos, qui peccatórum véniam concédit benígnus. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Misit me sanâre contribulatos corde Allelúia : *P.* Prædicâre captívis redemptiónem, et cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Tunc dixi : Ecce vénio : in cápite libri scriptum est de me, ut fáciam voluntâtem tuam, Deus meus, et legem tuam, in médio cordis mei. *P.* Prædicâre. ℣. Glória, et honor. *P.* Prædicâre.

Orátio. Dómine Deus, qui ad advéntum Unigéniti Filii tui Joánnem púerum præcúrrere voluísti, ut missus à te viam Christo incredulórum córdibus præparet, sanándo contribulátos corde, et cæcis restituéndo lúminis claritâtem ; suffrágio ejus et cæcitâtem cordis nostri inlúmina, et tribulatiónes córdium nostrórum in ætérnum gáudium muta : ut, qui

in nativitàte Unigéniti Filii tui gáudio Christiáno adtóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnàrum vínculis contristémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 2.

Orátio. Dómine Deus Pater omnípotens inspiràtor precum, teque invocántium velox auditor; voci nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appóne, et nostrôrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve: ac sicut nos gallòrum canóribus ad matutinum gràtià próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiônis prænúncias; ita nunc hymnizántibus nobis intúitu supérno adsíste: sic quæsumus, famulàtûs nostri vota súscipias; ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdià sublevándo perdúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Voce meà ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum adnunciàbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Antiphona. Confitêbor tibi in pópulis, Dómine: psallam tibi inter gentes. *Psalmus* LVI.

Orátio. Ad te Dómine clamórem nostræ vocis emíttimus; tibíque, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicâmus: et, quia tu nosti subjectiónis nostræ infírma, virtûte nos déxteræ tuæ corróbora: dele mala nocéntia; et ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confídit humána fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Omnis lex, et prophétæ usque ad Joánnem prophetavérunt: et si vultis scire, ipse est Helías, qui ventûrus est. *P.* Qui habet aurem audiéndi, áudiat. ℣. Audi, pópulus meus, et loquar; Israël, et testificâbor tibi: Deus Deus tuus sum ego. *P.* Qui habet. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui habet.

[CCXLVII] *Orátio.* Crédimus Dómine Jesu, quòd Præcúrsor tuus Joánnes, quod Prophétæ in ænígmate prophetavérunt, ipse dígito osténdit, dicens: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccâtum mundi. Proinde te quæsumus et rogâmus, ut, qui primi advéntûs tui ventûrum te prædicàvit, in secúndo advéntu tuo, dum judicàre véneris vivos et mórtuos, nos ad déxteram tuam coronándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Joánnes erit gáudium et exultátio: erit enim magnus coram Dómino: *P.* Et Spíritu Sancto replébitur adhuc in matris útero. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. *P.* Et spíritu. ℣. Glória, et honor. *P.* Et spíritu.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui non solùm nativitâte Præcursôris tui Joánnis multos gaudêre et exultàre prænúncias, sed ipsum quoque Joánnem gáudium et exultatiónem futûrum esse signíficas: ut, qui te in mundo magníficis vócibus nunciàret, ab ip- A so matris útero sanctificâtus procéderet; sanctificatiónis tuæ nos índue libertâte, ut Spíritu Sancto repléti, mundiálium curàrum fasce depósito, Angelôrum mereâmur adunari consórtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium: *P.* Ut testarétur de luce; ut omnes credant per eum. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Ut testarêtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut testarêtur.

Orátio. Homo missus à te, Christe, Joánnes, tibi redditùrus testimónium in mundo advénit: qui útique efféctus inítium grátiæ testarêtur de luce converténte corda filiórum ad patres eórum; da ergo nobis méritis ejus, ut convérsis córdibus te sequá- B mur; ut, et si vita nostra testimónio próprii lapsûs impeditur, tuis tamen munéribus decorêtur: ut cùm tuam fecérimus in ómnibus voluntâtem, tibi soli videâtur vita nostra testimónium reddidísse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me: bene nunciàre géntibus. *P.* Misit me, sanàre contribulátos corde, prædicàre captívis redemptiónem, et cæcis réddere lumen. ℣. Joánnes testificabâtur Deum, et clamâvit, dicens: Post me venit, qui ante me factus est. *P.* Misit. ℣. Glória, et honor. *P.* Misit.

Orátio. Deus Pater, qui unctiónis tuæ Spíritum super Joánnem púerum contulisti, quo præcúrsor C efféctus Unigéniti Redemptóris pacem prædicâret in pópulis, et lugéntium daret gáudium votis, qui plenus esset spíritu veritâtis; præbe nobis tanti vatis munímine annum placábilem dúcere, et in sanctitâte et justítia tibi usque ad nostrum óbitum deservíre: quò et in hac vita tuæ dulcédinis fructum, et in ætérnum capiâmus gáudium sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64.

D *Ad Benedictus. Antiphona.* Servi Dei, Dóminum benedícite: quia vos éruit ab ínferis, et de manu mortis liberâvit vos.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Deus præcínxit me. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. XL).

℟. Deo grátias.

Consolámini, consolámini pópulus meus, dicit Dóminus Deus vester. Loquímini ad cor Hierúsalem, et vocâte eam: quóniam complêta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illius: suscêpit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccâtis suis. Vox cla-

mántis in desérto : Paráte viam Dómino, rectas fá- A cite sémitas Dei nostri in solitúdine. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons, et collis humiliábitur, et erunt prava in diręcta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidêbit omnis caro páriter quod os Dómini locûtum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamabo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Et siccâtum est fœnum, et cécidit flos; verbum autem [CCXLVIII] Dómini Dei nostri stabit in ætérnum. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patéruæ. *fol.* 67. *Supplicátio*. Orêmus, *ut suprà*.

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies : jam fugátis ténebris auróra rubéscit in luce : jam claret luce puríssimâ cœlum, et Sol refúlgens rádios suos infert mundo : cuncta próperant, cuncta festí- B nant : optant te Dóminum habêre propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt páriter et defensórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Allelúia. Ego sum vox clamántis in desérto : *P*. Paráte viam Dómino, rectas fácite sémitas ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini in virtúte : vox Dómini in magnificéntia. *P*. Paráte viam. ℣. Glória, et honor. *P*. Paráte.

Benedíctio. Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus*.

DIE XXIV.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *Fólio* CLVI. C

Sonus. Priúsquam te formârem in útero, novi te : et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, *P*. Et prophêtam in géntibus pósui te. Allelúia. ℣. Exténdit Dóminus manum suam ad me, et tétigit os meum : et dixit mihi : Ecce dedi sermónes meos in ore tuo : et constítui te in hodiérna die super gentes, et regna. *P*. Et prophêtam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Multi in nativitâte ejus gaudébunt : erit enim magnus coram Dómino : et Spíritu sancto replébitur : *P*. Et multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P*. Et multos. *P*. Glória, et honor Patri. ℣. Et multos. D

Orátio. Deus, qui nos in Nativitâte Præcursóris tui Joánnis voluísti gaudêre; fac nos plenum gáudium à te in futúra examinatióne percípere : ut méritis ejus, qui advéntum tuum in spíritu et virtûte Heliæ præcessísse agnóscitur, et hic et in ætérnum copiósis gáudiis conlætêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. De ventre matris meæ vocâvit me Dóminus nómine meo. Et pósuit os meum ut glá- dium acûtum : *P*. Sub velaménto manûs suæ protéxit me : pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. *P*. Sub velaménto. ℣. Glória, et honor. *P*. Sub velaménto.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómino, *P*. Rectas fácite sémitas Dei vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestâtis intónuit : Dóminus super aquas multas. *P*. Vox Dómini. ℣. Glória, et honor. *P*. Vox Dómini.

Hymnus.

Nativitâtem Púeri,
Prophetámque Altíssimi
Esse dicit, quem méritò
Corde canâmus, et ore.
Vetulísque Paréntibus,
Alvo concéptus stérili,
Extrêma Mundi témpora,
Partum præcéssit Vírginis.
Ut vox clamans in ínvio,
Adnúncians Justítiam,
Christi clarus præcónio
Viam parâret córdibus.
Intra matérni córporis
Adhuc locâtus víscera,
Accépto sensit spíritu,
Mundi salútans Dóminum.
Exúltat Infans gáudio,
Et lucem lucis Fílium
Intrà natúræ ténebras
Nec dum progréssus índicat.
Mater : Prophêta núntiat,
Te esse plenam grátiâ;
Non ex viríli commércio,
Sed Dei fœtam mystério.
Ac sic in diem sæculi
Verbum ructándum fit Dei;
Facta Mater hæc stérilis,
Fructum præsâgit Vírginis,
Matre majórem Fílium,
Sanctum Ministrum Baptísmi :
Sic se priórem post natum,
Lumen perfûdit Dóminum.
Deum Patrem cum Fílio,
[CCXLIX] Simul cum sancto Spíritu,
Unum poténtem nómine
Fusis orêmus précibus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXVII.

Capítula. Adsunt, Dómine, princípia Christiánæ lætítiæ, quibus olim, nascitûrum in carne, Verbum vox sanctificâta præcéssit, et Lúminis ortum Lucis protestâtor insígniter nunciâvit : ex quo et Christiánæ fidei sacraménta, et salutâris lavácri prodiérunt insígnia : cujus concéptus miráculum, cujus natívitas gáudium approbâtur; quæsumus ergo, ut qui natâlem nunc Præcursóris tui ovántes suscípimus, ad festum quoque natâlis tui purgâtis córdibus accedâmus : ut vox, quæ te prædicâvit in erémo, nos purget in sæculo; et qui viam ventúro Dómino præparans, córpora vivéntium suo lavit baptísmate, no-

tem: et exaltávi eléctum de plebe mea. *P*. Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P*. Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beátus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Filii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Câthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligâta solvat crímina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Fílius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolórum ómnium príncipi claves regni cœlórum dedísti: ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscépit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiónis omnímodæ sanctitâtem: ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introíre.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elégit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres effíciat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P*. Et erit, sicut ros: Israël germinâbit sicut lilium, et florébit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. *P*. Et erit. ℣. Glória, et honor. *P*. Et erit sicut.

Orátio. Christe, Deí Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolórum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarétur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

Antíphona 1. Beátus es Simon Bar-Jona: *P*. Quia caro et sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elégit te. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decóris ejus. *P*. Quia caro. ℣. Glória. *P*. Quia caro.

Orátio. Iiesu Salvâtor noster et Dóminus, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es; cujus prima vocâtio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiónem signíficat, Petríque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largíre nobis, eo suffragánte; ut et doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes: ut caro et sanguis, quæ revelatiónem tui ignórant, in nobis dominâtum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futûri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te, *P*. Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsivi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requîram. *P*. Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P*. Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. *Requíre retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elégit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in prælium: *P*. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P*. Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P*. Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatióne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiónem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiórum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

mini paràre vias ejus, ad dandam sciéntiam salùtis A plebi ejus.

Cánticum Zachari (Lucæ I).

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitàvit, et fecit redèmptiònem plebis suæ :

Et eréxit cornu salùtis nobis, in domo David púeri sui. * Sicut locùtus est per os sanctórum prophetàrum suórum, qui ab ævo sunt :

Et liberàvit vos de inimícis vestris, et de manu ómnium, qui odérunt nos : * Ad faciéndam misericórdiam cum pàtribus nostris :

Et memorári testaménti sancti sui. * Jusjurándum, quod juràvit ad Abraham patrem nostrum, datùrum se nobis :

Ut sinè timòre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviàmus in sanctitàte et justítia coram B ipso ómnibus diēbus nostris.

Et tu puer, prophèta Altíssimi vocáberis : * præibis enim ante fáciem Dómini paràre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salùtis plebi ejus, * in remissiònem peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitàvit nos, óriens ex alto :

Inluminàre eis, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antíphona. Tu autem.

Orátio. Christe Dei Filius, qui sanctificàtum tibi Joánnem Præcursòrem tuum, prophètam tibi éligis; præparans tibi viam in princípio viàrum tuàrum ; et C per te púerum illum ante te boni núncium déstinas; concède nobis sursùm semper corda habère : ut Verbum, quod Vox adhuc tenta prædicàvit in útero, peccatóres indúltæ pietàtis muníficet dono. ℟. Amen. Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festinat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Hæc dicit Dóminus : Priúsquam te formàrem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, *P.* Sanctificávi te. Allelúia ; ℣. Prophètam quoquè géntibus dedi te : Et ómnia quæcúmque mandávero tibi, loquēris. Ne tímeas : Ecce dedi verba mea in ore tuo : et pósui te príncipem super gentes, et super regna. *P.* Sanctificávi te. D

[CCLI] *Lauda.* Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia : laudàte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. LXI).

℟. Deo grátias.

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me : ad adnunciándum mansuétis misit me, ut medèrer contrítis corde, et prædicàrem captívis indulgéntiam, et clausis apertiònem : ut prædicàrem annum placábilem Dómino, et diem ultiònis Deo nostro : ut consolàrer omnes lugéntes : ut pónerem lugéntibus gáudium in Sion ; et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœròris : et vocabúntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. Et dabo opus eórum in veritàte, et fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciētur in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum : omnes, qui víderint eos, cognóscent eos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus.

Clange lyram Zacharías
Sacerdótum Princeps,
Cui copulàta conjunx
Ab Aaron filiàbus
Thalamórum inhærébat
Sólita prænúntiis.

Opéribus Sanctióres
Præpollébant céteris;
Ac syncéris in mandátis
Incedébant Dómini,
Et, nullà prole conlátà,
Pergébant ad sénium.

Mox enim hora refúlsit
Incensórum témpore,
Suètum gestàbat vates
Ignem in thuríbulis
Sacris déferens odorem
Nectáreum átriis.

Audit cœlitus affàtum,
Et sonòrum Núncium,
Cujus candòre præviso,
Tremor vatem írruit,
Quem blandis robustiòrem
Réddidit sermónibus.

Ecce juncta thorum tibi
Conjunx parit sóbolem ;
Quam prótinùs nuncupàbis
JOANNEM vocábulo :
Cujus totum prædicàtur
Per Orbem Natívitas.

Hic coram Dómino Magnus
Matris infrà úterum
Replètus Spíritu Sancto,
Præcursùrus Dóminum ;
In virtùte, spiritùque
Præmissùrus Heliæ.

Tália, Sacer ; è contra
Sic respóndit Angelo :
Ecce jam nostra sub annis
Emarcuérunt víscera :
Ac vétulis denegàtur
Sénsibus postéritas.

Ego sum missus ab Astris
Angelórum sócius ;
Et tu Divínis vidèris
Præcéptis incrédulus,
Propter quod carens loquélà
Eris tacens lábiis.

Tempóribus jam complétis,
Natus infans cérnitur,
Cujus nomen prænotàvit
Pater in volúmine;
Vinculo solúto linguæ

Conlaudâvit Dóminum.
Glória, et honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum.

Capítula. Omnípotens Deus, te súpplices pétimus et rogâmus, ut in hac festivitâte Præcursôris et Baptístæ tui Joánnis Nativitâte pópulo tuo tríbuas eruditiônem spirituálium gaudiôrum, et ómnium fidélium mentes dírige in viam salûtis et pacis: ut, quem manifestâvit absolútio núntii, ímpleat præséntia nunciáti.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Ex útero matris meæ vocâvit me.

Benedíctio. Omnípotens Deus Pater, qui Unigénito. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol.* CLX. *Sono.* Priúsquam te formârem. *Quære in primis Vésperis.*

Antíphona. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum et síceram non bibet, *P.* Et omne immúndum non manducâbit ex útero matris suæ. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: [CCLII] glóriam et magnum decôrem impónes super eum. *P.* Et omne.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Confortábitur puer, allelúia: et magnus erit ante Deum Allelúia; *P.* Et multôrum corda convértet ad Dóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Hic accípiet benedictiônem à Dómino: et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* Et multôrum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et multôrum.

Hymnus.

Puer hic sonat Joánnes,
Géniti Dei alúmnus,
Dómini potens amícus,
Rútilis lucérna orbis,
Rútilo perácto Sole.
Sapiéntia loquélæ,
Deitâtis aptus Index,
Vétulæ refûsus alvo,
Uteri senílis ortus,
Pátrio decôre clarus.
Précibus fave, rogâmus,
Píetas redúndet alma,
Míseris adésto nobis,
Répleat salus labéntes,
Fácinus remítte cunctis.
Pátriam regat modéstus,
Acies recêdat, ensis
Périmens ruat, prémentem
Gládium retúndat ignis,
Júgulum reclînet hostis.
Sit honor Deo, et Unigénito ab ore Patris;
Sit Paráclito perénni
Símilis tenax potéstas,
Et apex honôris alti.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. Deus, in cujus laude et glória depénditur, quicquid sanctôrum tuôrum cúltibus atque officiis exhibêtur; áccipe devotiônem nostram, et inlústra festivitâtem, quam hodiérno die Baptísta Domínicus consecrâvit, lucérna lúminis accéndit, Verbi vox íntulit, testis veritâtis appáruit: cujus spíritus præscius exultâvit in útero, cujus effúsio gáudium sparsit in sæculo, cujus ortus adnunciâvit fídei sacraménta, cujus concéptus infidêlis oris clausit offícia. Tríbue, pétimus, Dómine, in nobis extrêmam saltem fídei líneam, quâ inhæréntes mereámur adtíngere, et gradâtim vestígiis eórum, ne relabâmur, insístere: ut sicut, pública nunc commúnibus gáudiis vota persólvimus, ita própria, quæ quotidiánis proféctibus pláceant, exolvâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui Joánnem advéntûs sui Prævium lucérnam sibi accéndit, per quam viderêtur; accensiônis sanctæ vos ígnibus concremâre dignêtur: ℟. Amen. Et, qui illúm matris effêcit exultâre in útero, vos spirituálium gaudiôrum muníficet increménto; ℟. Amen. Ut, quem ille nascitûrum præcéssit in spíritu et virtûte Helíæ, ipse vos introdûcat ad gáudia vitæ perpétuæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Repleâtur os meum, Deus, laude tuâ, Allelúia; *P.* Ut possim cantâre glóriam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis valdè: terríbilis super omnes deos. *P.* Ut possim. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut possim.

Orátio. Vox verbi amícus sponsi. *Requíre in primis Vésperis.*

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTI ZOILI MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiônum folio CLX, *excépto Hymno, qui est iste:*

Hymnus.

Martyris gestans, Zoïli corônam
Obviàm Christo properánter ibit
Civitas quoque pretiósa portans
Dona victóris.
Hoc colunt cives, velut ipsa membra
Cespes inclúdat, suos et patérnos
Servet ampléctens túmulo beáti
Mártyris ossa.
Noster, et nostrâ puer in palæstrâ
Arte virtûtis, fídei cóllybo
Cunctis horréndum dídicit domâre
Víribus hostem.
Mártyrum nulli, remeánte vitâ,
Cóntigit terris habitâre nostris:
Solus tu morti própriæ supérstes
Vivis in Orbem.
Mártyres servas: Pâtriam corónes

[CCLIII] Déditam sacris : Chorus inde surgit;
Tendit in Cœlum níveus togátæ
Nobilitâtis.
Solus occúrrens numerosióres
Mártyrum turbas Dómino parásti :
Solus prædives pietâte, multâ
Luce fruêris.
En Zóile tuæ victóriæ palmam
Clerus hic tantus péperit triúmphum :
Hic sacerdôtum infulâta domus
Célebret votum.
Glóriam psallat Chorus, et resúltet.
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

DIE XXVIII.

IN VIGILIA APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine lætítiam. *Quære folio* CLXIII.

Antiphona 1. Dedi eis præcépta mea, dicit Dóminus : *P.* Et judícia mea osténdi illis propter nomen meum, ut laudêtur in Sion. ỷ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Et judícia mea. ỷ. Glória, et honor. *P.* Et judícia mea.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratióne datûrum, ut supra thronos duódecim sédeant, et potestâtem duódecim tribus judicándi accípiant; quo promissiónis múnere et Petrum post negatiónem obléctas, et Paulum post excúrsum infidelitâtis remúneras : dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negâvit, et isti post conversiónem remissíbile éxtitit, quod deliquit; da nobis utriúsque méritis evitâre delictum, ubértim flere commíssum, lácrymis errâta detérgere, eleêmósynis perpetrâta punire : ut relinquéntes mundum ex ánimo, æternitâtis mereâmur consolári promisso. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Ego elégi vos, ut fructum plúrimum afferâtis : *P.* Et fructus vester máneat in ætérnum. ỷ. Accédite ad Deum, et inluminámini : et vultus vestri non erubéscent. *P.* Et fructus. ỷ. Glória, et honor. *P.* Et fructus vester.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui gratúito vocatiônis múnere, et Petrum primum, et Paulum últimum Apóstolum elegísti : ut et ille præcédens et hic sequens uníus vocatiônis et Apostolâtûs grâtiâ præditi, dum doctrína suâ mundi agrum spárgerent, fructum tibi plúrimum deportârent; præbe nobis eísdem suffragántibus, ita laborâre in sæculum, ut fructus labórum nostrôrum à te comprobâtus máneat in ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : *P.* Valdè confortâtus est principâtus eórum. ỷ. Ecce tu, Dómine, cognovisti ómnia A novíssima et antíqua : tu formásti me, et posuísti super me manum tuam. *P.* Valdè confortâtus est. ỷ. Glória, et honor Patri et Filio. *P.* Valdè confortâtus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum, unum cruce, álterum gládio consecrásti; præsta nobis, ut et Petrus crucem suam tollens te sequéndo nos âdtrahat, et Paulus pro te dimicándo atque spirituáli affécto carnália dececándo nos tibi conjúngat; ille dóceat in cruce manêre, iste gládio triumphâre : ut tibi nos et per Petrum crux ófferat conjungéndos, et per Paulum gládio consóciet coronándos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui justítiâ erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ỷ. Isti sunt viri sancti quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta : et ab eórum doctrína fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ỷ. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui sponté obtulístis. *Quære fólio* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. Justi et Sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

[CCLIV] *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Salus justórum à Dómino est. *P.* Et salvâvit eos. Allelúia, allelúia; ỷ. Quóniam speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvâvit.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justi in perpétuum. *Fol.* CLXIV. *Hymnus.* Laudes Sanctórum. *Fol.* CLXV. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem, *mutátis nomínibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. In duóbus ecce fámulis atque Apóstolis tuis Christe Deus mira, te concedénte, gratiârum dona partíta sunt; dum et Petrus signórum est ostensióne magníficus, et Paulus legis eruditióne perféctus : dum et ille virtútibus pollet, et hic lítteris claret : dum et ille umbrâ suâ sanat infirmos, et hic verbo súscitat mórtuos. Quæsumus, ergo, ut hæc duo candelâbra in conspéctu tuo semper lucéntia pro nobis ómnibus te rogatûra adsístant : quáliter quicquid de illórum doctrínâ percépimus, effécto óperum impleâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Respéxit eos. *Benedíctio.* Méritis Sanctórum. *Quære fólio* CLXV.

DIE XXIX.

IN FESTIVITATE SANCTORUM PETRI ET PAULI APOSTOLORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exívit sonus sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in fines. A

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrárum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Habéntes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona 2. Isti sunt viri nomináti in virtúte, *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus adnúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres. B

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui singulári electiónis tuæ múnere in hoc voluísti tuos discípulos demonstráre connéxo amóre charitátis, quo perfectióne claréscerent ; ut, quorum doctríná fundarétur Ecclésia, dilectiónis pótiùs quàm signórum decorarétur poténtiâ ; ut omne ædifícium ejus pótius charitáte quàm signis monstrarétur esse miríficum ; dum in ipsa dispensatióne tui múneris doctrínam signa sequúntur, non doctrína signórum órdines antecédat ; dum veritátis prædicátio signórum roborátur auxílio ; te quæsumus, te rogámus, ut in charitáte beneplácita tibi corda nostra permansúra státuas, áuferens à nobis dolósi péctoris locum, et éxpians malè consuétæ discórdiæ signum : quò per eos, quorum doctríná fulget Ecclésia, fulgórem mereámur obtinére in vivéntium terra. ℟. Amen. C

Per.

Antiphona 3. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, *P.* Et dedit eis glóriam sempitérnam : quorum doctríná fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi. *P.* Et dedit eis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dedit.

Orátio. Ineffábilem satis, Christe, mellis tui crédimus esse favum, quod in ore tuórum tribuísti Apostolórum : quia suávitas verbi, quæ illis erat in péctore, hæc in illórum ore flammescéntes sciéntiæ rívulos formans, et audítum plébium resérvat, ut créderent, et corda nutriébat, ut amáre fácerent, quod audíssent : intùs illis áderat, quod foris áliis redundábat : unde et per hoc tibi appropinquáre meréntur, quia, quæ vócibus docuérunt, opéribus exéquúti sunt. Tribue ergo nobis, ut, quia in eórum prædicatióne surréxit Ecclésia, in eórum prece roboráta consístat : ut, quorum doctrína favis est satiáta, eórum précibus vitæ hujus naufrágia ad Christum coronánda pertránseat. ℟. Amen. D

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Lætítia sempitérna erit eléctis meis. *P.* Cùm dédero ópera eórum in ligno vitæ. [CCLV] ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Cùm dédero. ℣. Glória, et honor. *P.* Cùm dédero.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplíná et sapiéntiá replévit illos Dóminus. Allelúia. *P.* Creávit in illis grátiam spíritûs sui, et intelléctu replévit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberávit eos. *P.* Creávit in illis. ℣. Glória, et honor. *P.* Creávit in illis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Lætítia sempitérna erit vobis, dicit Dóminus. *P.* Quia in terra vestra duplícia possidébitis. Allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum, et terram. *P.* Quia in terra. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus.

Apostolórum pássio
Diem sacrávit sæculi,
Petri triúmphum nóbilem,
Pauli corónam próferens.

Conjúnxit æquáles viros
Cruor triumphális necis ;
Deum secútos ; Præsulem
Christi coronávit fides :

Primus Petrus Apóstolus ;
Nec Paulus impar grátiæ :
Electiónis vas sacræ
Petri adæquávit fidem.

Verso Crucis vestígio,
Simon honórem dans Deo,
Suspénsus ascéndit, dati
Non ímmemor Oráculi.

Præcínctus, ut dictum est,
Senex elevátus ab áltero,
Quò nolet, ibit, sed volens
Mortem subégit ásperam.

Hic Romæ celsus vértice,
Devotiónem éxtulit ;
Fundáta tali sánguine,
Et Vatis tanti, nóbilis.

Tantæ per Urbis ámbitum
Stipáta tendunt ágmina,
Trinis celebrátur viis
Festum sacrórum Mártyrum.

Prodíre quis Mundum putet,
Concúrrere plebem Deo
Eléctam : Géntium caput,
Fides magístra Géntium ?

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio.
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem, *mutátis nomínibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui primum atque novíssimum Apóstolos tuos Petrum et Paulum in summa perfectiónis arce locásti ; ut eléctio Apostó-

licæ dignitàtis et in illo prima, et in isto consummàta dignoscerètur; hos Ecclésiæ tuæ concède præsules, quos príncipes elegísti; hos gubernatóres justítiæ, quos duces et egrégios deputásti; ut eam fóveant præsídiis indefésis, quam fundavérunt præcéptis óptimis et exémplis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, quem et virtus Petri et doctrina Pauli Unigénitum esse Filium Dei Patris declaràvit in mundo, ab omni vos mundánæ conversatiònis dignètur emundàre contagiòne : ℟. Amen. Idem quoque, pro quo et Petrus cruce, et Paulus gládio interémpti sunt, possessóres vos fáciat regni cœlórum; ℟. Amen. Ut regnum cœlórum, de quo ipsi claves per Apostolátus grátiam accepérunt, nunquam vobis pro mérito eísdem aperiéntibus obclaudàtur. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte allelúia; *P.* Quia sponté obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, et testificàbor tibi : Israël, si me audíeris. *P.* Quia sponté. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia sponté.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratiòne datùrum, ut supra thronos duódecim sédeant, et potestàtem duódecim tribus judicándi accípiant : quo promissiònis múnere et Petrum post negatiònem obléctas, et Paulum post excúrsum infidelitàtis remúneras; dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negàvit, et isti post conversiònem remissíbile éxtitit quod delíquit; da nobis utriúsque méritis oblitteràre delíctum, et ubértim flere commissum : lácrymis erràta detérgere, eleēmósynis perpetràta puníre; ut relinquéntes mundum [CCLVI] ex ánimo, æternitàtis mereàmur consolári promisso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Honoráti sunt ámici tui, Deus : valdè confortàtus est principàtus eórum. *P.* Dinumeràbo eos, et super arénam multiplicabúntur : ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia, novíssima et antiqua : tu formásti me, posuísti super me manum tuam. *P.* Dinumeràbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Dinumeràbo.

Orátio. Honoráti sunt amíci tui Christe; dum in omnem terram exíret sonus eórum; non quo mundiáli municipátu in terrénis exercérent; sed quo prædicándi potestàte orbem implérent; et in faciéndis virtútibus principaréntur; dum et in Petro virtus osténsa, et in Paulo sciéntia clara tuméntem mundi poténtiam miti jugo tuo substernéndam humíliat : ánnue précibus nostris; ut, beneficia, quibus principáti sunt mundo, numquam desint à pó-

A pulo christiáno : sed intermináhili illo afféctu dulcédinis, quo se in hac vita pósiti ínvicem dilexérunt, et votis et précibus supplicántium adésse dignéntur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem, *P.* Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltábunt totâ die : et in tua justítia exaltabúntur. *P.* Ne servírent. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ne servírent.

Orátio. Isti sunt, Christe Dómine, amíci tui Petrus et Paulus, qui tradéntes córpora sua ad mortem, effécti sunt ductóres grátiæ, fundatóres Ecclésiæ :

B quos et únitas prædicándi et felícitas moriéndi nec dívidi passa est, nec elidi. Quæsumus ergo, ut, qui illórum doctrinâ pópulos tibi fecísti esse credéntes, eórum prece nos effícias regni cœléstis coherédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Viríliter certáti sunt, et transiérunt de morte ad vitam : *P.* Isti sunt amíci tui, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Isti sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Isti sunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Petrum et Paulum viríliter certántes, unum cruce et álterum gládio dignàtus es consecràre : ut pro amóre tui nómi-

C nis fidà dilectiòne, et ille crucis exítium, et hic gládii susciperet ictum; da nobis, ut símili te dilectiòne sequéntes et per Petrum crucis intrêmus in secrétum, et per Paulum spirituàlis verbi semper gládio muniàmur : quo et per crucem Christi cruciàtus evadàmus inférni, et per gládium spíritûs penetrêmus ábdita cœli. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hi ostendérunt cærimónias pópulo et ritum : demonstravérunt homínibus cólere Deum, quóniam prædestináti erant de cunctis plébibus, quòd essent timéntes Deum; *P.* Eò quòd in homínibus præcépta ejus implevérunt. ℣. Hi sunt, qui in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis in

D láudibus habéntur. *P.* Eò quòd. ℣. Glória, et honor. *P.* Eò quòd.

Orátio. Hi sunt, Dómine, Apóstoli tui Petrus, et Paulus, qui legis cærimónias et ritum coléndi te pópulis demonstrántes, dum diffúso ore invictàque constántià semen verbi tui per incredulórum corda spárgerent, optábili necáti sunt passiòne; cum et Paulus dissólvi cúpiens, gládio necàtus intériit, et Petrus invérsis se poscit vestígiis crucifigi. Unde tuam póscimus pietàtem, ut, qui illos glorióso coronásti martyrio, nos futúro líberes à torménto : ut verbum tuum, quod illis gloriósis in mundo vócibus sparsérunt, nos sanctificàtum in receptáculum nostri péctoris conservêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII.

Orátio. Christe Dei Filius, qui præcedéntibus Prophétis, novæ grátiæ filios introdûcis; dum Apóstolos Prophétis, quasi filios pátribus, [CCLVII] succédere facis; qui própriâ voluntâte ánimas suas ófferunt: quorum sors útique inter Sanctos invénta; quia prædicátio Apostolórum, præcedéntium Prophetârum est vaticínio roborâta: te póscimus et rogâmus, ut, qui utrorúmque testamentórum rádiis dispositióne mirificâ ordinâsti, quò in veritâtis ostensióne dignè facis atque pulchérrimè vetéribus nova succéderent; fácias nos ipsis Apóstolis tuis herédes semper exístere: ut quia per illos suscépimus fidem; cum his étiam habeâmus te semper hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. Justi et sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Pròphetia. Multam glóriam fecit Dóminus. *fol.* CLXXIX. *Hymnus.* Apostolórum pássio. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui advérsas potestátes per summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum déstruis et distúrbas; ut prædicatióni veritâtis Apostólico ore deprómptæ, nec nequitiâ malórum nec versútiâ possit obviâre magórum: dum et Simónem magum Petrus dejêcit, et Elimam Paulus cæcitâte percússit; adésto nobis, ut in Ecclésia tua omnes córruant, qui contúrbant: et turbéntur, qui veniéntes ad fidem præpedîre conántur; cùm pótiùs tendéntes ad regna cœléstia, quo Pauli docéntis addúxerit píetas, intromíttat Petri potéstas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Vos estis vasa. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære in primis Vésperis.*

Antíphona. Legem tuam splêndidè docuérunt; *P.* Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Quorum sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Quorum sunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Induit eos allelúia *P.* Stolam glóriæ: vitam in te et disciplînam dedit eis Allelúia, allelúia. ℣. Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: confortâta

A est, et non pótero ad eam. *P.* Stolam. ℣. Gloria, et honor. *P.* Stolam.

Hymnus. Apostolórum pássio. *Supplicâtio.* Orémus. *Quære in primis Vésperis.*

Capitula. Pretiósam in conspéctu Dómini mortem sanctórum tuórum Petri et Pauli Apostolórum ánnuis recúrsibus honorántes, damus glóriam laudi tuæ, quia luminária pretiósa à te vero lúmine indeficiénte succénsa non solùm dum legúntur, sed dum colúntur, inlústrant: quia hi sunt duæ olivæ, et duo candelâbra áurea in conspéctu tuo, atque in univérsa terra éxiit sermo oris eórum; quorum intercessiónibus exorâtus dum súscipis devotiónis officium, precum, quæsumus, largiâris efféctum, dum clamavérimus è terris.

B Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Omnípotens Deus, qui omne remédium pietâtis tribuit míseris, det vobis Petri lácrymis emundári ab ómnibus culpæ contágiis. ℟. Amen. Concédat doctrína Pauli suscípere vos sapiéntiam verbi; ℟. Amen. Ut ille per pœniténtiam, iste per doctrínam fáciat vos perveníre ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Lex veritâtis habitâvit in ore eórum, Allelúia. *P.* Quóniam iníquitas non est invénta in lábiis eórum: fructum vitæ in pace perfécerat. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtûte multâ. *P.* Quóniam iníquitas. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam iníquitas.

C *Orátio.* Christe, Dei Fílius, qui præcedéntibus. *Quære retrò in Láudibus præcedéntibus.*

FESTA JULII.

DIE XII.

IN FESTO SANCTÆ MARTIANÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

CCLIII. *Ad Vésperum.*

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia: Psallam nómini tuo Deus. *Antíphona.* Osténde mihi fáciem tuam, Sion. *Lauda.* Sicut palma exaltâta. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Sacræ triúmphum mártyris
Célebret vox Ecclésiæ:
D Cámæna sit cunctis una
Martiánæ in laudem vírginis.
Quæ, passiónis præmium,
Dum tendit adipísci:
Ultrò ad palæstram glóriæ
Audet prompta concúrrere.
Hæc namque adstántem dæmonis
Cernens adlísit effígiem;
Sub cujus larga pérpetim
Fluébat unda gréssibus.
Mox flagris cæsa tráhitur
Celsa ad Prætóris átria:
Atque ille ludis állicit,
Prostérnit membra Vírginis,
Quam prædo pudicítiæ,

felicitàque [*F.* felicitate] sinè fine lætabúndos obléctet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius inúndans in throno honóris. *P.* Dócuit sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dócuit sapiéntiam.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse et nómine voluísti et mérito, suo nos suffrágio tueâtur in sæculo; ut cùm tristítia ánimi et si fuit temporáliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocêret: tristítiam nocitûram à nostris córdibus suâ submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereâmus, supplício dignêris liberâre perpétuo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia nostra. *folio* 60.

Antiphona 1. Felix in glória est imitándus in timôre Dómini; *P.* Quia in bonitâte, et alacritâte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus: et ab audítu malo non timébit. *P.* Quia in bonitâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia in bonitâte.

Orátio. Omnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felícis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adimplens illum spíritu sapiéntiæ, et véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ: quò infelicitâtem sæculi felíciter vincens, felicitâtis illius sanctæ Hierúsalem mereâtur éffici heres; da nobis felíci ejus mérito triumphâre, ut infelicitátes nostræ felíci ejus suffrágio propellántur, et vita ipsa in mélius commutêtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, et non éxcidit ab spe sua. *P.* Jocunditâte et exultatiône thesaurizâvit super eum Dóminus, et nómine ætérno hereditâvit illum.[ccxxxviii] ℣. Cibâvit illum pane vitæ et intelléctûs, et aquâ sapiéntiæ salutâris potâvit illum: *P.* Jocunditâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; et fácere mala, et non fecit: *P.* Ideò stabilíta sunt ópera ejus in Dómino, et eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Ideò stabilíta. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ideò stabilíta sunt.

Orátio. Felix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felícem, ut transgressiónis nésciat voluptátes: ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cùm útique pos-

A sit à rectis sémitis deviâre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitâtis hujus proméruit donum, nostræ infelicitâtis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernáti, et voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, et transgressiónis culpas ignorêmus perfícere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias et thesáuros. *P.* Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua: ℣. Ideò stabilíta sunt dona ejus in Deo suo, et eleëmósynas illius enarrâvit Ecclésia sanctórum. *P.* Quis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quis est.

Orátio. Deus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in B tantum fecísti Felícem mártyrem tuum esse felícem, ut nec post aurum abíret, nec in thesáuros et pecúnias sperâret: cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo; da nobis, ut totius avarítiæ retinácula perhorréntes, justítiæ verbum in ore portêmus: quò legem et misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felícis tui mérito superêmus, et felicitâtem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ herédítans illi: dat votum optánti, et benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Quære fólio* LXXXVI. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine Deus. C *fólio* 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulâtus tristitiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, et non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia sua morâtur, et qui in justítia sua meditâtur, et in sensu cogitâvit inspec-D tiónem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, et obviâbit illi quasi mater honorificâta, et quasi simíliter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ et intelléctûs, et aqua sapiéntiæ salutáris potâbit illum. Et firmábitur in illo, et non flectêtur: et continêbit illum, et non confundêtur: et exaltâbit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplêbit illum spíritus sapiéntiæ et intelléctûs, et stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem et exultatiônem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Lauda.* Allelúia. Benedíctio ejus sicut flú-

vius. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssi- A
mum. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Exeúnte Vésperâ Lauda.* Sperâvit ánima mea. *fólio* CCV. *Sono.* Fac mecum, Deus, signum in bono. *Quære fol.* CLIX.

Antiphona. Orâte ad Dóminum, viri sancti, ut concédat pópulo suo salûtem ; *P.* Et omnis infírmitas auferâtur à nobis. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Et omnis. ℣. Glória. *P.* Et omnis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora sanctórum quiescéntium in loco [CCXXXIX] isto, orâte pro nobis ad Dóminum ; *P.* Ut donet pacem super terram et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum, omnes Gentes : et conlaudâte eum omnes pópuli. *P.* Ut donet. ℣. Glória. *P.* Ut donet. B

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Lauda.* Allelúia. Benedictio ejus. *Orátio.* Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in próximis Vésperis præcedéntibus.*

DIE III.

IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti Solem et Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtute tua mare : contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecísti. C

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. O bona Crux, quæ decórem et pulchritúdinem de mánibus Dómini suscepísti, quia diù desiderâta, sollícitè amâta, sine intermissióne quæsita. Allelúia. ℣. Sancta Crux, ántequàm te Dóminus adscénderet, timórem terrênum habuísti ; modò verò, quia invénta es amórem cœléstem óbtinens, pro voto suscíperis. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Allelúia. Gloriémur in Cruce Dómini nostri Jesu Christi ; *P.* Per quem nobis mundus crucifixus est, nosque mundo. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per quem nobis. ℣. Glória, et honor. *P.* Per quem nobis. D

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Pacificâvit ómnia per sánguinem Crucis suæ, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt, Dóminus Jesus Christus : *P.* Quóniam in ipso hábitat omnis plenitûdo Divinitâtis corporáliter : *P.* Qui est caput omnis principátus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Quóniam in ipso. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui est caput.

Hymnus.

Pange, lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolâtus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu córruit :
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret indè,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitûdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne factus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involûta
Virgo mater álligat ;
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.
Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Cruce levâtur
Immolándus stípite.
Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, lánceâ
Mite corpus perforâtur :
Sanguis undâ prófluit :
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine !
Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis :
Nulla talem silva profert
Fronde, flore, et gérmine ;
Dulce lignum, dulcem clavum
Dulce pondus sústinet.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera ;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas,
Ut supérni membra Regis
[CCXL] Mite tendas stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi ;
Atque portum præparâre
Nautæ mundi náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.
Glória, et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,

feliciáque [*F.* felicitate] sinè fine lætabúndos oblé-ctet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius inúndans in throno honôris. *P.* Dócuit sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dócuit sapiéntiam.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse et nómine voluísti et mérito, suo nos suffrágio tueâtur in sæculo; ut cùm tristítia ánimi et si fuit temporâliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocêret: tristítiam nocitûram à nostris córdibus suâ submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereâmus, supplício dignêris liberâre perpétuo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia nostra. *folio* 60.

Antiphona 1. Felix in glória est imitándus in timôre Dómini; *P.* Quia in bonitâte, et alacritâte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus: et ab audítu malo non timébit. *P.* Quia in bonitâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia in bonitâte.

Orátio. Omnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felicis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adímplens illum spíritu sapiéntiæ, et véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ: quò infelicitâtem sæculi felíciter vincens, felicitâtis illius sanctæ Hierúsalem mereâtur éffici heres; da nobis felíci ejus mérito triumphâre, ut infelicitâtes nostræ felíci ejus suffrágio propellántur, et vita ipsa in mélius commutêtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, et non éxcidit ab spe sua. *P.* Jocunditâte et exultatiône thesaurizâvit super eum Dóminus, et nómine ætérno hereditâvit illum. [CCXXVIII] ℣. Cibâvit illum pane vitæ et intelléctûs, et aquâ sapiéntiæ salutâris potâvit illum: *P.* Jocunditâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; et fácere mala, et non fecit: *P.* Ideò stabilíta sunt ópera ejus in Dómino, et eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℣. Benignus vir, qui miserêtur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Ideò stabilíta. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ideò stabilíta sunt.

Orátio. Felix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felicem, ut transgressiônis nésciat voluptâtes: ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cùm útique pos-

A sit à rectis sémitis deviâre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitâtis hujus proméruit donum, nostræ infelicitâtis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernâti, et voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, et transgressiônis culpas ignorêmus perfícere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias et thesáuros. *P.* Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua: ℣. Ideò stabilíta sunt dona ejus in Deo suo, et eleëmósynas illius enarrâvit Ecclésia sanctórum. *P.* Quis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quis est.

Orátio. Deus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in B tantum fecísti Felicem mártyrem tuum esse felicem, ut nec post aurum abíret, nec in thesáuros et pecúnias sperâret: cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo; da nobis, ut totius avarítiæ retinácula perhorréntes, justítiæ verbum in ore portêmus: quò legem et misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felícis tui mérito superêmus, et felicitâtem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ herédítans illi: dat votum optánti, et benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Quære fólio* LXXXVI. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine Deus. C *fólio* 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulâtus tristítiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, et non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia sua morâtur, et qui in justítia sua meditâtur, et in sensu cogitâvit inspec- D tiônem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, et obviâbit illi quasi mater honorificâta, et quasi simíliter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ et intelléctûs, et aqua sapiéntiæ salutâris potâbit illum. Et firmábitur in illo, et non flectêtur: et continébit illum, et non confundêtur: et exaltâbit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplébit illum spíritus sapiéntiæ et intelléctûs, et stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem et exultatiônem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Lauda.* Allelúia. Benedíctio ejus sicut flú-

supérnæ beatitúdinis attingâmus consórtium. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuciâbit laudem tuam.

Orátio. Exúltent in te Dómine lábia nostra præcónio veritâtis, ne resolvántur vaniléquio falsitâtis; et tibi semper glóriam dicant ; ne indecénter rixârum litígiis pérstrepent : Anima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Memória ejus in benedictiône honôris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus ; *P.* Quóniam diréxit ad Deum cor suum : Dóminus autem exaudivit vocem ipsius. ỳ. Totâ die miserétur et cómmodat : et semen ejus in benedictiône. *P.* Quóniam diréxit. ỳ. Glória, et honor. *P.* Quóniam diréxit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui nómine et méritis Justam vocâre jussísti ; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fíeret, nec defíceret inquiréndo, ne potirêtur martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessiône, ut, sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, et vicit, ita nos justítiæ sequáces effécti pietâtis tuæ intúitu mereâmur justificári. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Justítias Dómini non répuli à me. *P.* Et ero immaculâta coram eo. ỳ. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam : et secúndùm innocéntiam mánuum meârum retríbuit mihi. *P.* Et. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et ero.

Orátio. Deus largítor divitiârum cœléstium et mirábilis patrâtor múnerum æternórum, qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti ; paupertâtem spíritûs nos sequi semper attríbue, quâ póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Justa cognôvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum, *P.* Et ingréssa est in número sanctórum. ỳ. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntâte labiórum ejus non fraudásti eam. *P.* Et ingréssa. ỳ. Glória, et honor. *P.* et ingréssa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, in cujus virtúte beatíssima Justa confídens monstrum horréndum dejêcit, quod étiam poténtiâ majestâtis tuæ ob róborem martyrii commínuit et attrivit ; da nobis eâdem patrocinánte ómnium inlecebrârum cavêre perícula : ut dum inspiratórem nequitiârum contérimus, cum tua Justa victoriârum láureis potiâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Justa cum Dómino gloriâtur, quóniam conféssa est Deum coram homínibus, propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo ; *P.* Ut auferâtur à nobis ira Dómini. ỳ. Justa cognóvit justítiam, A et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum. *P.* Ut auferâtur. ỳ. Glória, et honor. *Reiterâtur* ℟. Justa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ protegúntur et coronántur, quæ in [CCLXIII] hoc sæculo tuo amôre fervéscunt, et témpore, quo martyrium ímminet, sibi negántes ad te pervenire promptíssimè concupíscunt, ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessôrem státue : ut ejus auxílio non destituâmur, cujus memóriæ cánticum laudatiônis impéndimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, et gloriabúntur in itínere suo : *P.* Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eârum. B ỳ. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Pópulus. ỳ. Glória, et honor. *P.* Pópulus.

Orátio. Dómine Deus, qui virgínibus tuis glorióso amôre flagrántibus concessísti, et quærere, et in deléctu ardêre ; concêde nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labôris mereâmur reportâre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam : próximæ ejus. *P.* Adducéntur nobis in lætítia et exsultatiône. ỳ. Mémores erunt nóminis tui, Deus, in omni progénie et generatiône. *P.* Adducéntur. ỳ. Glória, et honor. *P.* Adducéntur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem fíliæ Tyri in C munéribus, fíliæ útique géntium, adorâre prædictæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulâta dignóscitur ; in munéribus útique non quæstu pecúniæ conquisísti, sed in actiónibus sanctitâtis : quibus tibi omnis pia ánima júngitur, et à quo sic credéntibus múnera tribuántur : da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitâtis opéribus deprecêmur, quò justítiam et misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat et votis et opéribus exequâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 6. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus : vírgines sequúntur eum : ducéntur in lætítia et exsultatiône. *P.* Ducéntur in templum regis. ỳ. Pro D pátribus tuis nati sunt fílii : constítues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur. ỳ. Glória, et honor. *P.* Ducéntur.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere : ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent inluminátæ per grátiam ; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis, ut calígine nostrórum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ỳ. Médiâ nocte

clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviam A ei. *P.* Et quæ. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.*

Orátio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum prudéntiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus : quò, dum clamor factus fúerit, ut tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fâtuis, sed cum prudéntibus Virgínibus coronándi adnumerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Audíte Reges, áuribus percípite príncipes : Ego sum quæ Dómino canam, psallam Deo Israël :

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Orátio. Deus, qui omnem Vírginum glóriam, filiârum útique Regis, intrínsecùs esse vis; ut testimónium aliénæ laudis non áppetant, quas virtus in ætérna lætíficat; ánnue nobis eârum Vírginum précibus, B et ut humánas laudes effúgere, et boni óperis intrà nos testimónium deportâre : quò et vírgines persistâmus in fide, et incorrúptam ex hoc capiâmus hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Dóminus mihi dat linguam. *Quære fol.* 378.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis [CCLXIV] Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis C Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Jesu (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

Audíte me divíni fructus, et quasi rosa plantâta super rivos aquârum fructificâte. Quasi líbanus odórem suavitâtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odórem, frondête in grátiam et conlaudâte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, in cánticis labiórum, et cítharis, et sic dicêtis in confessióne : Opera Dómini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

Concéntu párili Justam canâmus
Virgo, quæ Deo plácuit pudóre
A primis pudíca rúdibus annis,
Devícto líbitu cælebs permánsit.

Hæc quæstu labóris, vasis fictílibus,
Victum paupéribus præbet; sibíque
Contémnens sæculum, Christum secûta
Sic perénniter vivit semper in æthera.

Ætérnis dénique pollens oráculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans
Cœléstis spícula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.

Illicò súbiens dura torménta,
Altis supplíciis vitam réperit
Cœléstem, méruit quam terra potens,
Solérsque fáta illa victrix quæsivit.

Hanc pro piáculis jam Christe nostris
Suffragatrícem admítte semper :
Ut cives strénuè prótegat, suo
Sánguine múniens, precêque tutans.

Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spíritu perénni, honor
Sit tibi, glória semper,
Pollens pérpetim sit.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, *ut suprà in Vésperis.*

Capítula. Deus, qui gressus sanctíssimæ Justæ in Evangélii pacis præparatióne ita munísti, ut nec lassitúdo laborióse itíneris teneritúdinem córporis emollíret, nec róborem mentis pœnârum divérsitas enervâret : da nobis humílibus tuis mundanæ dilectiónis itínera declinâre atque contémnere, et per viam pacis, quà ad te perveniâmus, gressus nostros cleménter impône.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberâti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliâte. Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Providébam Dóminum, *ut suprà in vésperis.*

Benedíctio. Custódiat vos Dóminus omnípotens sanctârum suârum Justæ et Rufinæ précibus exorâtus : ℟. Amen. Sit vobis ubíque propítius, qui in Sanctis suis semper est gloriósus; ℟. Amen. Atque ipsius pietâte ab ómnibus malis erépti chrísmate repleâmini Spíritûs Sancti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutínà. *P.* Usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiónem ancíllæ tuæ. *P.* Usque ad noctem. ℣. Glória, et honor. *P.* Usque ad noctem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sono. Audi fília, et vide, et inclina aurem tuam. D *P.* Quia concupívit rex pulchritúdinem tuam. Allelúia. ℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum Fíliæ : in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites terræ. Omnis glória ejus. *P.* Quia concupívit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Laudâbit usque ad mortem ánima mea Dóminum, qui éruit me à rege injústo : *P.* Et à pressúra flammæ, quæ circúmdedit, et in medio ignis non sum æstuâta. ℣ Benedícam Dóminum in omni témpore : semper laus ejus in ore meo. *P.* Et à pressúra ℣. Glória et honor Patri. *P.* Et à pressúra.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinâsti Dómine, *P.* Et [CCLXV]

non est invénta in me iníquitas. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Et non est. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et non est.

Hymnus.

Adsunt punícea flóscula vírginum,
Cœlésti plácido rore viréntia,
Quarum vasa Poli stígmate síderum
Sæcli flammígero igne probâta sunt.
Hæc primum ólei ímbribus ínlita
Ignéscit fácibus cordis in æthera ;
Noctis perfídiam, hostis et ímpetum
Vincens fídei lúmine óptimo.
En JUSTA páriter, atque RUFINA est,
Quæ clarent méritis, móribus ínclytis :
Discréto síquidem nómine Vírgines,
Uno sed stúdii múnere Mártyres.
Thesáurum Dómini légibus ínclytum
Vasis fictílibus córporis únici
Gestántes, prétio váscula dístrahunt,
Quo quæstu sátient víscera páuperum ;
Sed his subsídiis cállidus ártifex
Frangit testácea váscula ínvidens ;
Ne testa hóminum scánderet æthera,
Et pulvis fieret glória cœlica.
Hinc robústa fides frágmine fíctili
Gliscens martyrium córporis éxcipit ;
Præstans femíneo præmia séxui,
Quo celso váleant sídere inlábi.
Ob hoc vita, salus, et via, véritas
Te summis précibus rex Christe póscimus ;
Harum suffrágio nos tibi cónsecres,
Quarum tu fídei voce placâtus es.
Mente nos fácito lámpade vírgines ;
Fluxu corpóreo éffice líberos ;
Ut votis rígidis corda caléntia
Gestántes hábeant regna perénnia.
Te nostra júbilet glória pérpetim ;
Qui solus Dóminus Trinus, et unus es :
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans, ómnibus ímperans.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Mutáto nómine, ut suprà.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus leo non solùm à nece beatíssimæ vírginis et mártyris Rufinæ abstínuit, verùm étiam feritâte depósitâ ejus immaculâtum corpus odorâtus præsénti moléstiâ contíngere non præsûmit ; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti immanitâtem non timeâmus leônis horréndi, sed majestâtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiône nostra máneat aliênus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui beatíssimam Rufinam virginitâtis ac pudicítiæ ornâvit decôre, mentes nostras éxpiet ab omni mundánæ corruptiônis contagiône . ℟. Amen. Qui huic præstitit suam idólis non inclinâre cervícem, à vobis árceat

A spirítuum malignôrum tentatiônem ; ℟. Amen. Et, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eâdem patrociniánte réduces vos gaudeâtis fieri paradíso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honôris et grátiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificâvi suavitâtem odôris : Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui spécie, et pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Rufinam speciósam pulchrámque, dum díligis, B fácis, et ingénti amôre despóndes : adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ patrocíniis indeféssis ; ut, quam tanta píetas triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antiphona. Laudábit lingua mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXXI.

Antiphona 1. Confirmâvit Dóminus bráchia ejus in opus bonum ; *P.* Et probâvit eam, quia bonum est operári : non extinguêtur lucérna ejus per totam noctem. ℣. Conféssio et magnificéntia opus ejus ; et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Et probâvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et probâvit.

C *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus fructum promíttis repensâre centésimum ; intercéssu vírginis ac mártyris tuæ Rufinæ nostrórum solve víncula peccáminum : ut, qui carnis fragilitâte [CCLXVI] dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. In congregatiône sanctôrum sicut cedrus *P.* Exaltâta sum in Líbano, et quasi cypréssus in móntibus Hermon elevâta sum. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei, in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Exaltâta. ℣. Glória. *P.* Exaltâta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui virgo et martyr Rufina et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, D dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut expiáti à peccátis tibi ita pareâmus, ne à te ultérius recedâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Stolam glóriæ índuit eam Dóminus. Jocunditâtem et exultatiônem thesaurizâvit super eam, et nómine ætérno hereditâvit illam. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* Et nómine. ℣. Glória. *P.* Et nómine.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam tuam Rufinam tibi, et testem, et vírginem consecrásti, dum te incorrúpta séquitur, et pro te gloriósa mactâtur ; ánnue nobis précibus ejus, ut, eádem suffragánte, quamvis indígni, et castitâtis donum,

A et confessiónis mereâmur obtinêre triúmphum. ℟. Amen.

Per.

℟. Fília Sion, quiéscat vox tua à plorátu, et óculi tui à lácrymis : quia est merces óperi tuo, et spes novíssimis tuis. *P.* Revértere, quia miserans miserêbor tibi, et dírigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. ℣. Recordâtus sum tuî, miserans adolescéntiam tuam, et charitâtem desponsatiónis tuæ. *P.* Revértere. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Fília Sion.

Orátio. Dómine, cujus múnere gémino exúltat martyr Rufina præmio, dum vel ad pudicítiam ornaménti, et cunctórum sit ad martyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernâre flóribus, quæ ætérnis digna sunt frúctibus : et ita vel voto, vel

B efféctu tanta vestígia Mártyris persequâmur; ut nec libido nos súbruat, sed cástitas téneat, et próprios conféssio probet líberos, et perféctio ámbiat munerándos. ℟. Amen.

Per.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi audítum tuum. *Quære fol.* 22.

Antíphona. Ego in Dómino.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

C *Sono.* Dóminus mihi dat linguam. *fol.* CCLIX. *Laude.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Hæc dicit Dóminus : Lauda stérilis, quæ non paris. *Quære fol.* CCLIX. *Hymnus.* Adsunt punícea flóscula Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære retrò in primis Vésperis. Capítula.* Audi, Dómine, vocem nostri clamóris. *Quære fol.* CCLX. *Lauda.* Rami mei rami honóris et grátiæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus. Benedíctio.* Omnípotens Deus. *Quære folio* CCLXV.

In exeúnte véspera sanctârum vírginum Justæ et Rufinæ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes. *Sono.* Alleláia. Justítiâ plena est. *Quære fol.* CLXXXII.

Antíphona. In Hierúsalem cum máximo solátio éritis; vidébitis, *P.* Et gaudébitis corde : ossa quoque

D vestra velut herba renascéntur. ℣. Gaudéte justi in Dómino : rectos decet conlaudátio. *P.* Et gaudébitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et gaudébitis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora Sanctórum quiescéntium in loco isto, orâte pro nobis ad Dóminum, *P.* Ut donet pacem super terram, et réquiem tempóribus nostris. Alleláia, alleláia. ℣. Laudâte nomen Dómini, laudâte servi Dómini. *P.* Ut donet. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut donet.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctórum ossa púllulent de loco suo; consolâti sunt Jacob, *P.* Et redemérunt se fide virtûtis suæ : Alleláia, alleláia. ℣. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio, super manum déxteræ tuæ. *P.* Et redemérunt ℣. Glória, et honor. *P.* Et redemérunt.

[CCLXVII] *Hymnus.* Jesu coróna Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* CLXXXII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimas vírgines Justam et Rufinam vasa misericórdiæ tibimet effecísti, ut quæstu fictílium vasculórum conténtæ, regnum mereréntur futúræ vitæ intrâre, da nobis eârum intercéssu, ut váleat unusquisque nostrûm vas suum possidêre in honórem et sanctificatiónem : quò, devictis voluptâtum carnálium incentívis, ad corónam mereâmur pertíngere sanctitâtis.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui Justam et Rufinam vasa sibi consecrâvit mundíssima, vos in vasis virtûtum éligat coronándos; ℟. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculórum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri : ℟. Amen. Ut eârum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtûtum, lútei córporis in vobis fragmen solidâre dignêtur : ℟. Amen. Quáliter sanctificatióne prædíti animârum et córporum, regna mereâmur introíre cœlórum. ℟. Amen.

Lauda. Exaltâtæ sunt fíliæ Hierúsalem. *Quære fol.* CLXXXII. *Orátio.* Deus, qui virginâlis. *fol.* CCLXII.

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. *Sono.* Justórum ánimæ in manu Dei. *Quære fol.* CLXVII.

Antíphona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accípient regnum decóris, et diadêma pulchritúdinis de manu Dómini. ℣. Et adjuvâbit eos, et liberâbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Ideò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ideò.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

Sperâti Sancti mártyris
Palmam virtûtis ínclytam
Altérnis ínvicem choris
Hymnis canâmus mysticis.

Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthágo servat Mártyrem :
Amplectítque Occíduus
Christo dicâtus Pópulus.

Floret ejúsdem túmulus
Exímiis virtútibus;
Ut passiónis glóriam
Amplíficent miràcula.

Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad víctimam,
Negâvit, esse, fórtitèr,
Thura libánda idólis.

Exclâmat namque prótinus :

Christi miníster ego sum,
Quosque vidètis Sócios,
Tales adésse crédite.
His dictis Præsul ímpius
Commótus irâ insániæ,
Ferire jubet gládio
Colla piórum Mártyrum.
Per hoc trophæum fidei
Evolavérunt ánimæ;
Peténtes Patris sólium
Pares corónas cápiunt.
Sicque geréntes stígmata
Christi in carne própria,
Confórmes facti sunt Christo
Cœlésti regno, ac præmio.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutáto nómine. Quære fol.* CLXXXVII.

Capítula. Mirábilis es, Dómine, et inæstimábilis in Sanctis tuis, qui es auctor præclàrus ómnium mirabilium, et gloriósi certáminis in futúra beatitúdine clemens remunerâtor. Te ígitur ineffábilis et misericors Deus, póscimus, et mente cérnui flagitâmus; ut Speráti tui mártyris prece sperántium in te votis fáveas, et sacrifícii vespertíni odoraménta suscípias, et nostrôrum elógia delictórum pius abóleas à pressúris mundiálium, jugum intolerábile tuo à pópulo suspéndas, frugum opuléntiam tribuas, intemperántiam árceas, et cunctis fidélium [CCLXVIII] languóribus antídoti salutáris medélam impértias: ut igne tribulatiónis examináti tibi, quocúmque íeris, stolis albis indúti, cœtibus sanctórum Speráti et Cómitum ejus admísti deprománus júgiter, atque dicâmus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Meritis sanctórum suórum Speráti et Cómitum ejus benedíctio cœléstis adhæreat sénsibus vestris, et ditet vos munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Et, quorum festa ovántes suscípitis, eórum patrocínio defensáti ad Christum indémnes post tránsitum perveníre possítis. ℟. Amen. Vos omnes, qui in hoc die fidei alacritâte Deum devotióne cernuâ precatúri convenístis, ætérna præmia in futúro adipiscámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Invocábant Dóminum, *P.* Et ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Orátio. Deus exultátio et palma sanctórum Speráti et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerâmur, et emoluménta recólimus,

A eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, et liberâbit eos: et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos, quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor. *P.* Salus.

Orátio. Deus exaltátio et palma, *ut suprà in Vésperis.*

B *Antiphona* 2. Fílius Dei lætâtus est super justos: *P.* Et in paradíso deliciárum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et sicut sanctis tuis Speráti vel Cómitum ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserêre peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino: protéctor eórum est, in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dómi-
C nus, *P.* Et liberâbit eos: et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberâbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberâbit.

Orátio. Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácita tibi sanctórum Speráti et Cómitum ejus mártyrum sorte gaudêre: et illic laudes tuas Rectórum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Apud Deum. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur*
D ℟. Justi.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui sponté obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antiphona.* Sancti et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es. *Sono.* Salus justórum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent. *Quære folio* CLXIV. *Hymnus.* Speráti sancti mártyris. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Ingéniti Patris Unigénite Fílius Dei, Spirítui Sancto coætérnus et consubstantiâlis, qui ab arce sedis æthéreæ hujus mundi ínfima petens ad adoptándum hóminem non horruísti vestiméntum súmere carnis, et ad liberatiónem fidélium non es

mántis in desérto : Paràte viam Dómino, rectas fácite sémitas Dei nostri in solitúdine. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons, et collis humiliábitur, et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidêbit omnis caro páriter quod os Dómini locùtum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamabo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Et siccàtum est fœnum, et cécidit flos; verbum autem [CCXLVIII] Dómini Dei nostri stabit in ætérnum. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies : jam fugátis ténebris auróra rubéscit in luce : jam claret luce puríssimà cœlum, et Sol refúlgens rádios suos infert mundo : cuncta próperant, cuncta festínant : optant te Dóminum habêre propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt páriter et defensórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Allelúia. Ego sum vox clamántis in desérto : *P.* Paràte viam Dómino, rectas fácite sémitas ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini in virtùte : vox Dómini in magnificéntia. *P.* Paràte viam. ℣. Glória, et honor. *P.* Paràte.

Benedíctio. Christus Dóminus. *Quære in Véspetis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. *Fólio* CLVI.

Sonus. Priúsquam te formàrem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, *P.* Et prophêtam in géntibus pósui te. Allelúia. ℣. Exténdit Dóminus manum suam ad me, et tétigit os meum : et dixit mihi : Ecce dedi sermónes meos in ore tuo : et constítui te in hodiérna die super gentes, et regna. *P.* Et prophêtam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona 1. Multi in nativitàte ejus gaudébunt : erit enim magnus coram Dómino : et Spíritu sancto replébitur : *P.* Et multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et multos. *P.* Glória, et honor Patri. ℣. Et multos.

Orátio. Deus, qui nos in Nativitàte Præcursóris tui Joánnis voluísti gaudêre; fac nos plenum gáudium à te in futúra examinatióne percípere : ut méritis ejus, qui advéntum tuum in spíritu et virtùte Heliæ præcessísse agnóscitur, et hic et in ætérnum copiósis gáudiis conlætêmur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. De ventre matris meæ vocàvit me Dóminus nómine meo. Et pósuit os meum ut gládium acûtum : *P.* Sub velaménto manûs suæ protéxit me : pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. *P.* Sub velaménto. ℣. Glória, et honor. *P.* Sub velaménto.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vox clamántis in desérto : Paràte viam Dómino, *P.* Rectas fácite sémitas Dei vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestàtis intónuit : Dóminus super aquas multas. *P.* Vox Dómini. ℣. Glória, et honor. *P.* Vox Dómini.

Hymnus.

Nativitàtem Púeri,
Prophetámque Altíssimi
Esse dicit, quem méritò
Corde canâmus, et ore.
Vetulísque Paréntibus,
Alvo concéptus stérili,
Extrêma Mundi témpora,
Partum præcéssit Vírginis.
Ut vox clamans in invio,
Adnúncians Justítiam,
Christi clarus præcónio
Viam paràret córdibus.
Intra matérni córporis
Adhuc locàtus víscera,
Accépto sensit spíritu,
Mundi salútans Dóminum.
Exúltat Infans gáudio,
Et lucem lucis Fílium
Intrà natúræ ténebras
Nec dum progréssus índicat.
Mater : Prophêta núntiat,
Te esse plenam grátià;
Non ex viríli commércio,
Sed Dei fœtam mystério.
Ac sic in diem sæculi
Verbum ructándum fit Dei;
Facta Mater hæc stérilis,
Fructum præsàgit Vírginis,
Matre majórem Fílium,
Sanctum Ministrum Baptísmi :
Sic se priórem post natum,
Lumen perfùdit Dóminum.
Deum Patrem cum Fílio,
[CCXLIX] Simul cum sancto Spíritu,
Unum poténtem nómine
Fusis orêmus précibus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Adsunt, Dómine, princípia Christiánæ lætítiæ, quibus olim, nascitúrum in carne, Verbum vox sanctificàta præcéssit, et Lúminis ortum Lucis protestàtor insígniter nunciàvit : ex quo et Christiánæ fidei sacraménta, et salutàris lavácri prodiérunt insígnia : cujus concéptus miráculum, cujus natívitas gáudium approbàtur; quæsumus ergo, ut qui natàlem nunc Præcursóris tui ovántes suscípimus, ad festum quoque natàlis tui purgàtis córdibus accedàmus : ut vox, quæ te præd'càvit in erémo, nos purget in sæculo; et qui viam ventúro Dómino præparans, córpora vivéntium suo lavit baptísmate, no-

Nititur milítibus;
Quem virilem prorsùs esse
Bello adprobáverat.
Elegánsque statúrâ,
Mente elegántior
Visu fulgens, corde vibrans,
Et capíllis rútilans;
Ore Christum, corde Christum
Christóphorus ínsonat.
Iste nempe línguæ nostræ
Nésciens elóquia,
Christi in virtúte dari
Sibi Patrem ímprecans:
Illicò, Deo favénte,
Loquebâtur ómnia.
Tunc deínde Aulam Christi
Precatûrus adhærens,
Postulâta impetrâvit
Virgam suam fróndere;
Virtûte corroborâtus
In agóne próficit.
Veritâtis plenâ fide
Insequens vestígia
Mílitum se persequéntium
Frágmina multíplicat,
Quod véherent saturáti
Plena cuncti sáccula.
Ad fidem Christi proínde
Evocáti mílites
Cum beáto Christóphoro
Fonte almo laváeri
Expiáti gestiébant
Rudiménto grátiæ.
Vatem hunc, deínde isti
Coniigâtum mílites,
Unâ voluntâte sistunt
Décii conspéctibus;
Quem diro sermóne Sanctus
Prótinùs adgréditur.
Nec morâtus Rex crudélis
Furibúndus ácriter,
Sanctum jubet Christóphorum:
Pensum radi úngulis;
Denudátis ejus costis,
Cárnibus excérperent.
Aquilínam tunc deínde,
Sanctámque Galléniam
Vehementer pœnis actas
Litat Christo Mártyres:
Pugióne consecrâvit
Memorâtos Mílites.
Ignibus post hæc Beâtum
Députat atrócibus:
Adtigit núsquam illum
Flammæ Pyrus válidus;
Nam secus, ut aurum fulgens
Rútilans adgréditur:
Sóciis dehinc ad astra decem
Missis milítibus;

A Quos pro Christo dessecâvit
Gládius tyránnicus;
Ense idem verberâtus
Æthera provébitur.
Inde omnes, te precâmur
Sponsor fidelíssime,
Ut tuæ promissiónis
Fœdera non ádnegas,
Quæ cum sancto Christóphoro
Pepigísti dúlciter
Sed per eum mereâmur
Adsequi cœléstia,
Amputâta prorsùs à nobis
Omnia plácula;
Et fúlgeat perénnis
B Deus in æterna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptórem mundi, *ut suprà.*

Capítula. Christe Deus, rex Sanctórum, cónditor et inluminâtor ómnium sæculórum, qui mirabílibus remúneras almum vidélicet donis Christóphorum; testem útique tuum, alienígenâ licèt abstráctus à gente, tuóque prorsùs clementíssimè magno documísti [CCLXXI] exémplo, belligerâtor ut efficerêtur fortíssimus, in advérsis expugnatórque clarêret: dum captivus inter hostes, et grandis de mínimo apparêret útique gloriósus, fierétque de mílite dux fidélium populórum; te quæsumus, te rogâmus, acclíves expóscimus, vocísque cum gemítibus tuam omnipoténtiam invocâmus; ut nos dignêris tuis in átriis C patrocínio indeféssо mártyris tui Christóphori et Cómitum ejus, benigníssimè tuéri, gemitúsque singulórum misericors propítius exaudire: flentes precâmur, et lamentántium precem, votâque fidélium, expóscimus, cleménter benignèque ut áudias: et, qui amissa deplórant, postulátis fruántur. Tuis coram conspéctibus sit, Dómine, populórum hæc orátio deprecatióne assídua, fore tuæ cleméntiæ majestâtis acceptábilis: sit, Dómine, in hac solemnitâte testis tui Christóphori fidélium convéntus exorábilis, sitque tui spíritùs virtûte roborâtus. Inspice, clementíssime, devotiónem acceptábilem: tibi, Christe, éffice puríssimam voluntâtem: cleménter operatiônem tríbue justam; ac per ómnia misericors D et clemens concéde, quod dignè suscípias, et incessánter nobis miserêre, placabíliter dignos ut efficias:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus sanctificatiônum, et dominátor cœléstium virtûtum, preces suórum populórum exaudire dignêtur sui per suffrágia testis Christóphori Sociorúmque ejus ánnuâ devotióne excoléntes: ℟. Amen. Ipse remunerâtor adsíduus sancti mártyris Christóphori solemnitâte fáciat adésse devótos, quos inspicit suo nunc obsequéntes in templo: ℟. Amen. Suæ conventícula plebis vota libens accípiat intervéntu Christóphori gloriosíque mártyris sui; placatúsque ipse Omnípotens, pius, ut pater, singulórum crímina parcat; ℟. Amen. Quia pius

est, et miséricors in ómnia sæcula sæculórum. A ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P*. Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberávit eos Dóminus. *P*. Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P*. Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctórum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos sýpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutáris tui : spíritu principáli confirma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutáris tui; quam amíssimus iníquè geréndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca ; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succédat justítia; et mœstítiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditátem, ut pervenire mereámur ad ætérnam salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant : *P*. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvábit eos C Dóminus, et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P*. Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Salus.

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hic suprà*.

Antiphona 2. Filius Dei diréctus est super justos ; *P*. Et in paradíso deliciárum constituet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberávit eos. *P*. Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis ; ut absolúti de prætéritis, mereámur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam. D

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino : protéctor eórum est in die pressúræ. Adjuvábit eos Dóminus. *P*. Et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P*. Et liberábit. ℣. Glória, et honor. *P*. Et liberábit.

[CCLXXII] *Orátio*. Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctórum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére : et illic laudes tuas Rectórum múnere peréntim decantáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P*. Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitáte. *P*. Fortes. ℣. Glória, et honor. *P*. Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum*. Dóminus de sina véniet. *Ad Benedictus. Antiphona*. Sancti, et húmiles corde. *Cánticum*. Benedíctus es Dómine. *Sono*. Via justórum. *Lauda*. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia*. Justórum ánimæ. *fol*. CLXVII. *Hymnus*. O beáte mundi auctor. *Supplicátio*. Orémus Redemptórem mundi. *Capítula*. Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus*. *Lauda*. Laus Dómini. *fol*. CCLXIX *Benedíctio*. Deus sanctificatiónum. *Quære in Vésperis* B *præcedéntibus*.

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiónum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufáte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitána
Cívitas misit, dedit et beátum
Quando Felicem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.
Hi, sequestráto túmuli honóre, C
Próprias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinóne Hic celebrátur aurâ
Ille Gerúndâ.
Hinc cruor hujus Cucufátis almi
Factus est nostræ regiónis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.
Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritúra;
Quæ reformáta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minácem D
Ignis admóti périmit vigórem;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam.
Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardóris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocétur
Suppliciórum.
Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue et civem; pópulum tuére;

Et sacerdótum pia corda mulce A
Pacis amóre.
Crímine dempto, ánimus viréscat :
Pane cœlésti satiêmur omnes :
Carnis elápsæ vitiâta membra
Spíritus ornet.
Non ruinóso perimâmur actu,
Non cibis corpus, vitiísque pressum
Non in occúltis ánimus cremêtur
Igne malórum.
Ut pia tecum, Cúcufas beâte,
Regna cœlòrum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canórem,
Góriam Patri célebrant honóre :
Glóriam Nato récinent perénni, B
Cum quibus Sanctus sociâtus extat
Spíritus unus.
Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLVI.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandátis ejus cúpit [CCLXXIII] nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Allelúia, allelúia. *Antíphona.* Justus si morte præoccupâtus fúerit, *P.* Anima ejus in refrigério C erit. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Anima ejus. ℣. Glória. *P.* Anima.

Orátio. Præcínge nos, Dómine, virtúte, quâ sanctum tuum Felicem conlatióne sanctitâtis firmásti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invíctos inlécebra : atque ita in nos cupiditâtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passióne devíctâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære folio* CLIX.

Hymnus.

Fons Deus vitæ perénnis,
Lux origo lúminis,
Aspice plebem canéntem D
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felícis almi
Pángimus insígnia :
Tu resólve vincla linguæ,
Dans sonóra cántica;
Ut tua ritè queâmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiâlis disciplinæ
Dum studêret litteris,
Artium fumósa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Trúditur in cárcere :
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Sístitur Aræ, cruéntis
Ut litâret idólis :
Réspuit infâme factum
Voce Christum prófitens
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis;
Nempe mulis alligâtus
Dissipâtur ártubus;
Flúctibus presso marínis,
Unda turgens súbditur :
Angelus immíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore;
Postque pœnas, et caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Cárnea claustra relínquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix
O beâta cívitas!
Nil malórum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre :
Postulâta promerêtur,
Quisquis hic conflúxerit.
Hic Dei virtûte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácritèr;
Utque fumus, et favílla
Nil vigóris óbtinet.
Hic salus optâta fessis,
Sed è cœlis prófluit,
Visio cæcis patéscit:
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hic recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precâmur,
Una summa Trínitas:
Mártyris ut impetrâtu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.
Clerus hic vitâ nitéscat,
Et Sacérdos flóreat :
Plebs fidélis, quod requírit,
Impetrásse séntiat :
Omnis ætas, atque sexus
Hoc patróno gáudeat.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia

[CCLIII] Déditam sacris : Chorus inde surgit ;
Tendit in Cœlum níveus togátæ
Nobilitátis.
Solus occúrrens numerosióres
Mártyrum turbas Dómino parásti :
Solus prædives pietáte, multá
Luce fruéris.
En Zóile tuæ victóriæ palmam
Clerus hic tantus péperit triúmphum :
Hic sacerdótum infoláta domus
Célebret votum.
Glóriam psallat Chorus, et resúltet.
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

DIE XXVIII.

IN VIGILIA APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine lætítiam. *Quære folio* CLXIII.

Antíphona 1. Dedi eis præcépta mea, dicit Dóminus : *P.* Et judícia mea osténdi illis propter nomen meum, ut laudétur in Sion. ỳ. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Et judícia mea. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et judícia mea.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratióne datúrum, ut supra thronos duódecim sédeant, et potestátem duódecim tribus judicándi accípiant ; quo promissiónis múnere et Petrum post negatiónem obléctas, et Paulum post excúrsum infidelitátis remúneras : dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negávit, et isti post conversiónem remissíbile éxtitit, quod delíquit ; da nobis utriúsque méritis evitáre delíctum, ubértim flere commíssum, lácrymis errâta detérgere, eleēmósynis perpetráta punire : ut relinquéntes mundum ex ánimo, æternitátis mereámur consolári promisso. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Ego elégi vos, ut fructum plúrimum afferátis : *P.* Et fructus vester máneat in ætérnum. ỳ. Accédite ad Deum, et inluminámini : et vultus vestri non erubéscent. *P.* Et fructus. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et fructus vester.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui gratúito vocatiónis múnere, et Petrum primum, et Paulum últimum Apóstolum elegísti : ut et ille præcédens et hic sequens unius vocatiónis et Apostolátûs grátiâ prædíti, dum doctrína suâ mundi agrum spárgerent, fructum tibi plúrimum deportárent ; præbe nobis eísdem suffragántibus, ita laboráre in sæculum, ut fructus labórum nostrórum à te comprobátus máneat in ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : *P.* Valdè confortátus est principátus eórum. ỳ. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia

A novíssima et antíqua : tu formásti me, et posuísti super me manum tuam. *P.* Valdè confortátus est. ỳ. Glória, et honor Patri et Fílio. *P.* Valdè confortátus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum, unum cruce, álterum gládio consecrásti ; præsta nobis, ut et Petrus crucem suam tollens te sequéndo nos ádtrahat, et Paulus pro te dimicándo atque spirituáli afféctu carnália desecándo nos tibi conjúngat ; ille dóceat in cruce manêre, iste gládio triumpháre : ut tibi nos et per Petrum crux ófferat conjungéndos, et per Paulum gládio consóciet coronándos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui justítiâ erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ
B cœli in perpétua æternitáte. ỳ. Isti sunt viri sancti quos elégit Dóminus in charitáte non ficta : et ab eórum doctrína fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ỳ. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *Quære fólio* CLXIII.

Ad Benedictus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. Justi et Sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

[CCLIV] *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

C *Sono.* Salus justórum à Dómino est. *P.* Et salvávit eos. Allelúia, allelúia ; ỳ. Quóniam speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvávit.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis. Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justi in perpétuum. *Fol.* CLXIV. *Hymnus.* Laudes Sanctórum. *Fol.* CLXV. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem, *mutátis nomínibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. In duóbus ecce fámulis atque Apóstolis tuis Christe Deus mira, te concedénte, gratiárum dona partíta sunt ; dum et Petrus signórum est ostensióne magníficus, et Paulus legis eruditióne perféctus : dum et ille virtútibus pollet, et hic lítteris claret : dum et ille umbrâ suâ sanat infírmos, et hic
D verbo súscitat mórtuos. Quæsumus, ergo, ut hæc duo candelábra in conspéctu tuo semper lucéntia pro nobis ómnibus te rogatúra adsístant : quáliter quicquid de illórum doctrínâ percépimus, efféctu óperum impleámus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Respéxit eos. *Benedictio.* Méritis Sanctórum. *Quære fólio* CLXV.

DIE XXIX.

IN FESTIVITATE SANCTORUM PETRI ET PAULI APOSTOLORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exívit sonus sanctórum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illórum.

supérnæ beatitúdinis attingâmus consórtium. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuciábit laudem tuam.

Orátio. Exúltent in te Dómine lábia nostra præcónio veritàtis, ne resolvántur vanilóquio falsitàtis; et tibi semper glóriam dicant ; ne indecénter rixàrum litígiis pérstrepent : Anima quoque nostra, quam redèmisti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereàtur habêre propitium. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Memória ejus in benedictiòne honòris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus ; *P.* Quóniam diréxit ad Deum cor suum : Dóminus autem exaudivit vocem ipsius. ℣. Totà die miserètur et cómmodat : et semen ejus in benedictiòne. *P.* Quóniam diréxit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam diréxit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui nómine et méritis Justam vocàre jussísti ; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirêtur martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessiòne, ut, sicut illa pro tuo nómine dimicàvit, et vicit, ita nos justítiæ sequáces effécti pietàtis tuæ intúitu mereàmur justificári. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Justítias Dómini non répulià me. *P.* Et ero immaculàta coram eo. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam : et secúndùm innocéntiam mánuum meàrum retribuit mihi. *P.* Et. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ero.

Orátio. Deus largìtor divitiàrum cœléstium et mirábilis patràtor múnerum æternórum, qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti ; paupertàtem spíritûs nos sequi semper attríbue, quà póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacère. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Justa cognóvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exoràvit Altíssimum, *P.* Et ingréssa est in número sanctórum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuisti ei : et voluntàte labiórum ejus non fraudásti eam. *P.* Et ingréssa. ℣. Glória, et honor. *P.* et ingréssa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, in cujus virtúte beatíssima Justa confidens monstrum horréndum dejècit, quod étiam poténtià majestàtis tuæ ob róborem martyrii comminuit et attrivit ; da nobis eàdem patrocinánte ómnium inlecebràrum cavère perícula : ut dum inspiratórem nequitiàrum contérimus, cum tua Justa victoriàrum láureis potiàmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Justa cum Dómino gloriàtur, quóniam confésa est Deum coram homínibus, propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo ; *P.* Ut auferàtur à nobis ira Dómini. ℣. Justa cognóvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exoràvit Altíssimum. *P.* Ut auferàtur. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Justa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ protegúntur et coronántur, quæ in [CCLXIII] hoc sæculo tuo amóre fervéscunt, et témpore, quo martyrium ímminet, sibi negántes ad te perveníre promptíssimè concupíscunt, ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessórem státue : ut ejus auxílio non destituàmur, cujus memóriæ cánticum laudatiónis impéndimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, et gloriabúntur in itinere suo : *P.* Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eàrum. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judicia tua Dómine. *P.* Pópulus. ℣. Glória, et honor. *P.* Pópulus.

Orátio. Dómine Deus, qui virgínibus tuis glorióso amóre flagrántibus concessísti, et quærere, et in deléctu ardère ; concéde nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labòris mereàmur reportàre mercédem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam : próximæ ejus. *P.* Adducéntur nobis in lætítia et exsultatiòne. ℣. Mémores erunt nominis tui, Deus, in omni progénie et generatiòne. *P.* Adducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Adducéntur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem fíliæ Tyri in munéribus, fíliæ úbique géntium, adoràre prædíctæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulàta dignóscitur; in munéribus úbique non quæstu pecúniæ conquisísti, sed in actiónibus sanctitàtis : quibus tibi omnis pia ánima júngitur, et à quo sic credéntibus múnera tribuántur : da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitàtis opéribus deprecémur, quò justítiam et misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat et votis et opéribus exequàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 6. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus : vírgines sequúntur eum : ducéntur in lætítia et exsultatióne. *P.* Ducéntur in templum regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt fílii : constitues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ducéntur.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere : ut quæ vitiátæ fúerant per natùram, essent inluminátæ per grátiam ; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salùtis, ut calígine nostrórum vitiórum detérsà, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlòrum decem vírgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ℣. Médià nocte

clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviam A ei. *P.* Et quæ. ỳ. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.*

Orátio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum prudéntiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus : quò, dum clamor factus fúerit, ut tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeàmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus coronándi adnumerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Audîte Reges, áuribus percípite príncipes : Ego sum quæ Dómino canam, psallam Deo Israël :

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Orátio. Deus, qui omnem Vírginum glóriam, filiàrum útique Regis, intrínsecùs esse vis; ut testimónium aliénæ laudis non áppetant, quas virtus in ætérna lætíficat; ánnue nobis eàrum Vírginum précibus, et ut humánas laudes effúgere, et boni óperis intrà nos testimónium deportàre : quò et vírgines persistâmus in fide, et incorrúptam ex hoc capiàmus hereditàtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Dóminus mihi dat linguam. *Quære fol.* 378.

Lauda. Allelúia. Laudàte Dóminum de cœlis [CCLXIV] Allelúia, allelúia : laudàte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Jesu (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

Audîte me divíni fructus, et quasi rosa plantàta super rivos aquàrum fructificàte. Quasi líbanus odôrem suavitàtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odôrem , frondête in grátiam et conlaudàte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiôrum vestrórum, in cánticis labiórum, et cítharis, et sic dicêtis in confessiône : Opera Dómini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

Concéntu párili Justam canâmus
Virgo, quæ Deo plácuit pudôre
A primis pudica rúdibus annis,
Devícto libitu cælebs permánsit.
Hæc quæstu labôris, vasis fictílibus,
Victum paupéribus præbet; sibíque
Contémnens sæculum, Christum secûta
Sic perénniter vivit semper in æthera.
Ætérnis dénique pollens oráculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans
Cœléstis spícula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.
Illicò súbiens dura torménta,
Altis supplíciis vitam réperit
Cœléstem, méruit quam terra potens,
Solérsque fata illa victrix quæsivit.
Hanc pro piáculis jam Christe nostris
Suffragatrícem admítte semper :
Ut cives strénuè prótegat, suo
Sánguine múniens, precêque tutans.
Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spíritu perénni, honor
Sit tibi, glória semper,
Pollens pérpetim sit.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, *ut suprà in Vésperis.*

Capítula. Deus, qui gressus sanctíssimæ Justæ in Evangélii pacis præparatióne ita munísti, ut nec lassitûdo laboriósi itíneris teneritúdinem córporis B emollíret, nec róborem mentis pœnàrum divérsitas enervàret : da nobis humílibus tuis mundanæ dilectiônis itínera declinàre atque contémnere, et per viam pacis, quâ ad te perveniàmus, gressus nostros cleménter impône.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliàte. Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Providêbam Dóminum, *ut suprà in vésperis.*

Benedíctio. Custódiat vos Dóminus omnípotens sanctàrum suàrum Justæ et Rufinæ précibus exoràtus : ℟. Amen. Sit vobis ubíque propítius, qui in Sanctis suis semper est gloriósus; ℟. Amen. Atque ipsius pietàte ab ómnibus malis erépti chri- C smate repleámini Spíritûs Sancti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. A custódia matutinâ. *P.* Usque ad noctem. ỳ. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. *P.* Usque ad noctem. ỳ. Glória, et honor. *P.* Usque ad noctem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sono. Audi fília, et vide, et inclina aurem tuam. D *P.* Quia concupívit rex pulchritúdinem tuam. Allelúia. ỳ. Ipse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum Fíliæ : in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites terræ. Omnis glória ejus. *P.* Quia concupívit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Laudàbit usque ad mortem ánima mea Dóminum, qui éruit me à rege injústo : *P.* Et à pressúra flammæ, quæ circúmdedit, et in medio ignis non sum æstuàta. ỳ Benedicam Dóminum in omni témpore : semper laus ejus in ore meo. *P.* Et à pressúra ỳ. Glória et honor Patri. *P.* Et à pressúra.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti Dómine, *P.* Et [CCLXV]

non est invénta in me iníquitas. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Et non est. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et non est.

Hymnus.

Adsunt punícea flóscula vírginum,
Cœlésti plácido rore viréntia,
Quarum vasa Poli stígmate síderum
Sæcli flammígero igne probáta sunt.

Hæc primum ólei ímbribus ínlita
Ignéscit fácibus cordis in æthera ;
Noctis perfídiam, hostis et ímpetum
Vincens fídei lúmine óptimo.

En JUSTA páriter, atque RUFINA est,
Quæ clarent méritis, móribus ínclytis :
Discréto síquidem nómine Vírgines,
Uno sed stúdii múnere Mártyres.

Thesáurum Dómini légibus ínclytum
Vasis fictílibus córporis únici
Gestántes, prétio váscula dístrahunt,
Quo quæstu sátient víscera páuperum ;

Sed his subsídiis cállidus ártifex
Frangit testácea váscula ínvidens ;
Ne testa hóminum scánderet æthera,
Et pulvis fíeret glória cœlica.

Hinc robústa fides frágmine fictili
Gliscens martyrium córporis éxcipit ;
Præstans femíneo præmia séxui,
Quo celso váleant sídere inlábi.

Ob hoc vita, salus, et via, véritas
Te summis précibus rex Christe póscimus ;
Harum suffrágio nos tibi cónsecres,
Quarum tu fídei voce placátus es.

Mente nos fácito lámpade vírgines ;
Fluxu corpóreo éffice líberos ;
Ut votis rígidis corda caléntia
Gestántes hábeant regna perénnia.

Te nostra júbilet glória pérpetim ;
Qui solus Dóminus Trinus, et unus es :
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans, ómnibus ímperans.

Amen.

Supplicátio. Orémus. *Mutáto nómine, ut suprà.*

Capitula. Dómine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus leo non solùm à nece beatíssimæ vírginis et mártyris Rufínæ abstínuit, verùm étiam feritáte depósitâ ejus immaculátum corpus odorátus præsénti moléstiâ contíngere non præsúmit ; præsta nobis, ut nitóre tui Sancti Spíritûs circumsépti immanitátem non timeámus leónis horréndi, sed majestátis tuæ virtúte repúlsus semper à læsióne nostra máneat aliénus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui beatíssimam Rufínam virginitátis ac pudicítiæ ornávit decóre, mentes nostras éxpiet ab omni mundánæ corruptiónis contagióne . ℟. Amen. Qui huic præstitit suam idólis non inclináre cervícem, à vobis árceat

A spirítuum malignórum tentatiónem ; ℟. Amen. Et, sicut illa post victóriam lætátur cum Christo, ita eâdem patrocinánte réduces vos gaudeátis fíeri paradíso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honóris et grátiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperábo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui spécie, et pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Rufínam speciósam pulchrámque, dum díligis,
B facis, et ingénti amóre despóndes : adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ patrocíniis indeféssis ; ut, quam tanta píetas triumphántem provéxit ad laudem, perdúcat súpplices ad salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Laudábit lingua mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXXI.

Antiphona 1. Confirmávit Dóminus bráchia ejus in opus bonum ; *P.* Et probávit eam, quia bonum est operári : non extinguétur lucérna ejus per totam noctem. ℣. Conféssio et magnificéntia opus ejus ; et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Et probávit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et probávit.

C *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitátem servántibus fructum promíttis repensáre centésimum ; intercéssu vírginis ac mártyris tuæ Rufínæ nostrórum solve víncula peccáminum : ut, qui carnis fragilitáte [CCLXVI] dejícimur, ejus patrocínio sublevémur. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. In congregatióne sanctórum sicut cedrus *P.* Exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in móntibus Hermon elevàta sum. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperábo in misericórdia Dei mei, in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Exaltáta. ℣. Glória. *P.* Exaltáta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui virgo et martyr Rufína et integritáte júngitur, et sánguine sociátur,
D dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut expiáti à peccátis tibi ita pareámus, ne à te ultérius recedámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Stolam glóriæ índuit eam Dóminus. Jocunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eam, et nómine ætérno hereditávit illam. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. *P.* Et nómine. ℣. Glória. *P.* Et nómine.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam tuam Rufínam tibi, et testem, et vírginem consecrásti, dum te incorrúpta séquitur, et pro te gloriósa mactátur ; ánnue nobis précibus ejus, ut, eâdem suffragánte, quamvis indígni, et castitátis donum,

et confessiónis mereâmur obtinêre triúmphum. ℟. Amen.

Per.

℟. Fília Sion, quiéscat vox tua à plorátu, et óculi tui à lácrymis : quia est merces óperi tuo, et spes novíssimis tuis. *P.* Revértere, quia míserans miserêbor tibi, et dírigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. ℣. Recordâtus sum tui, míserans adolescéntiam tuam, et charitâtem desponsatiónis tuæ. *P.* Revértere. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Fília Sion.

Orátio. Dómine, cujus múnere gémino exúltat martyr Rufina præmio, dum vel ad pudicítiam ornaménti, et cunctórum sit ad martyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernâre flóribus, quæ ætérnis dignæ sunt frúctibus : et ita vel voto, vel effectu tanta vestígia Mártyris persequâmur; ut nec libido nos súbruat, sed cástitas téneat, et próprios conféssio probet líberos, et perféctio âmbiat munerándos. ℟. Amen.

Per.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi audítum tuum. *Quære fol.* 22.

Antíphona. Ego in Dómino.

Ad Benedictus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Dóminus mihi dat linguam. *fol.* CCLIX. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Hæc dicit Dóminus : Lauda stérilis, quæ non paris. *Quære fol.* CCLIX. *Hymnus.* Adsunt puníceа flóscula Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære retrò in primis Vésperis. Capítula.* Audi, Dómine, vocem nostri clamôris. *Quære fol.* CCLX. *Lauda.* Rami mei rami honôris et grátiæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus. Benedictio.* Omnípotens Deus. *Quære folio* CCLXV.

In exeúnte véspera sanctârum vírginum Justæ et Rufinæ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes. *Sono.* Allelúia. Justítiâ plena est. *Quære fol.* CLXXXII.

Antíphona. In Hierúsalem cum máximo solátio éritis; vidébitis, *P.* Et gaudébitis corde : ossa quoque vestra velut herba renascéntur. ℣. Gaudête justi in Dómino : rectos decet conlaudátio. *P.* Et gaudébitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et gaudébitis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora Sanctórum quiescéntium in loco isto, orâte pro nobis ad Dóminum, *P.* Ut donet pacem super terram, et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini, laudâte servi Dómini. *P.* Ut donet. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut donet.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctórum ossa púllulent de loco suo; consoláti sunt Jacob, *P.* Et redemérunt se fide virtûtis suæ : Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio, super manum dexteræ tuæ. *P.* Et redemérunt ℣. Glória, et honor. *P.* Et redemérunt.

[CCLXVII] *Hymnus.* Jesu coróna Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* CLXXXII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimas vírgines Justam et Rufinam vasa misericórdiæ tibimet effecísti, ut quæstu fictílium vasculórum conténtæ, regnum mereréntur futúræ vitæ intrâre, da nobis eârum intercéssu, ut váleat unusquisque nostrûm vas suum possidêre in honórem et sanctificatiónem : quò, devíctis voluptâtum carnálium incentívis, ad corónam mereâmur pertíngere sanctitâtis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Omnípotens Deus, qui Justam et Rufinam vasa sibi consecrâvit mundíssima, vos in vasis virtûtum éligat coronándos; ℟. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculórum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri : ℟. Amen. Ut eârum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtûtum, lútei córporis in vobis fragmen solidâre dignêtur : ℟. Amen. Quáliter sanctificatióne prædíti animârum et córporum, regna mereâmur introîre cœlórum. ℟. Amen.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem. *Quære fol.* CLXXXII. *Orátio.* Deus, qui virginâlis. *fol.* CCLXII.

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. *Sono.* Justórum ánimæ in manu Dei. *Quære fol.* CLXVII.

Antíphona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accípient regnum decóris, et diadêma pulchritúdinis de manu Dómini. ℣. Et adjuvâbit eos, et liberâbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Ideò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ideò.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

Speráti Sancti mártyris
Palmam virtûtis ínclytam
Altérnis ínvicem choris
Hymnis canâmus mysticis.

Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthâgo servat Mártyrem :
Amplectítque Occíduus
Christo dicâtus Pópulus.

Floret ejúsdem túmulus
Exímiis virtútibus;
Ut passiónis glóriam
Amplíficent miràcula.

Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad víctimam,
Negâvit, esse, fórtitèr,
Thura libánda idólis.

Exclâmat namque prótinus :

Ad Cánticum. Antiphona. Benedíctus Dóminus. A
Cánticum. Gaudens gaudêbo. *Fol.* CLXXXI.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

Sono. Dóminus mihi dat linguam eruditiônis Allelúia ; ut sciam, quando opórteat me dicere allelúia. *P.* Posuísti me in matutínum, et adpósuit mihi aurem audiéndi allelúia, allelúia. ℣. Petívi Deum meum sapiéntiam, et dixit ad me : Ecce feci secúndùm verbum tuum, et dedi tibi cor sápiens et intélligens, ita ut scias et intélligas, quómodo te dícere opórteat allelúia, allelúia. ℣. Ego quasi terebynthus expándi ramos meos. Ego feci, ut orirêtur lúcifer in cœlo allelúia. Ego, omnes qui me amant, dílìgo : éxitus enim mei éxitus vitæ sunt. B
Transite ad me omnes qui me concupíscitis, et à generatiònibus meis implemíni : quia spes mea est allelúia, et supra melle dulcis est allelúia. *P.* Posuísti me.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis : Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LIV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Lauda stérilis quæ non paris : decánta laudem, et quæ non pariébas : quóniam multæ fíliæ desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Dilâta locum tentórii tui, et pelles tabernaculórum tuórum exténde, ne parcas ; longos fac funículos tuos, et clavos tuos consólida. C
Ad déxteram enim tuam et ad lævam penetrâbis : et semen tuum gentes [CCLX] possidêbit, et civitátes desértas hereditâbit. Noli timêre, quia non confundêris, nec erubésces : non enim te pudêbit, quia confusiónes adolescéntiæ tuæ oblivíscêris, et obpróbrium viduitâtis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tui qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus : et redémptor tuus sanctus Israël, Deus omnes ad te revocâbit. Quia ut mulíerem derelíctam et mœréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adolescéntie abjéctam, dixit Dóminus Deus tuus. Ad punctum in módico derelínqui te, et in miseratiónibus magnis congregâbo te. In moménto indignatiônis meæ abscóndam fáciem meam parúmper a te, et in misericórdia sempitérna misértus sum tui : dixit re- D
démptor tuus sanctus Israël Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Sacræ triúmphum. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcédentibus.*

Capitula. Audi, Dómine, vocem nostri clamôris, et affèctum dona petitiónibus nostris : pelle à nobis dolum : procul éffuga júrgium : intérime vítium, ac præsta altérna dulcédinis increménta : nostrum namque agnóscimus méritum, sed tuum séquimur salûbre præcéptum. Ob hoc, quæsumus, in nullo confundâmur, sed nos exaudíre dignéris è cœlis, cum ad te proclamavérimus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Speciósa facta. *Benedíctio.* Omnípotens Dóminus. *In Vésperis præcedéntibus.*

In Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Sperâvit ánima. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini. *Fol.* CLXXIX.

Antiphona. In petra exaltásti me. Deduxísti me, quia factus es spes mea : turris *P.* Fortitúdinis à fácie inimíci. ℣. Inhabitâbo in tabernáculo tuo in sæcula : prótegar in velaménto alârum. *P.* Fortitúdinis. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortitúdinis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua. Allelúia. Super mel et favum. Allelúia. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine : totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Sacræ triúmphum. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus salvâtor noster, qui ætérnam integritâtem custôdis, corruptiónem nostræ carnis sustêntas indulgéntiâ, córporis compositióni parcis : quique integritâtem custôdis à te virgínibus collâtam, ut eam fáceres ad destinâtum pervenire méritum ; te quæsumus, ut ejus obténtu ita nos éluas à libídinum incentívis, quò cunctis resisténdo advérsis fiduciáliter ad te proclamêmus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam Martiânam casto sibi desponsâvit amóre, castitâtis vos dono muníficet : ℟. Amen. Et qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitâti ; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatrícem admíttat, quam sibi incorrúpto amóre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Speciósa facta es. *Quære in primis Vésperis. Orátio.* Dómine Jesu Christe, *ut suprà.*

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ JUSTÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutína *P.* Usque ad noctem, ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiónem ancíllæ tuæ. *P.* Usque ad noctem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Diffûsa est grátia in lábiis tuis Allelúia : *P.* Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi : Allelúia. ℣. Nati sunt tibi fílii : constítues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui, Dómine in progénie et generatióne. *P.* Proptéreà.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Memória Justæ cum láudibus, [CCLXI] quæ apud Deum nota est et apud hómines et in perpétuum coronâta triúmphat. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Nota. ℣. Glória, et honor. *P.* Nota.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Benedicta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus. *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdórmiet qui custódit te. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Hierúsalem cívitas sancta ornaménto Justæ decoràta, *P.* Cujus platéæ résonant laudes de die in diem. ℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. *P.* Cujus. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude fília Sion: lætàre et exúlta in omni corde fília Hierúsalem: *P.* Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ábstulit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus.

Virginis sacræ triúmphum
Plebs alúmna párili
Concéntu Justæ cœlésti
Paràtum ex grátia,
Résonet, piísque modis,
Almis pandat cánticus.

Cliens ex te, Christe, cœtus
Addit vota dédicans
Mártyris, ut prece queat
Própriis, ut piáculis
Horréndis semper carère,
Munitus suffrágiis.

Hæc sæpè mundum, hosténique
Vicit simul ímpium:
Te cordis amóre sequens
Tetrum calcat Zábulon:
Geméllà serta corónâ
Cœlo pollet pérpetim.

Hujus incolátu magis
Hæc sors claret óccidens
Récinens semper triúmphum
Locis præstet cæteris;
Céspite sacrum cruórem
Cœlo arrham víndicans.

Intrépida Deo sæpè
Fámulans, comminuit
Tenàcis mundíque vitam,
Simulàcrum prophànum;
Illico Regis treméndam
Pàtitur senténtiam.

Váriis afflícta pœnis,
Mentis calens ígnibus;
Glàdio confóssa hostis,
Cœlo réddit spíritum:
Hinc loco mutàtur corpus
Vivens Deo pérpetim.

Sacris Vírginum supérnis
Accita consórtiis,
Sánguine contémnit hostem,
Mente vicit Zábulon:
Gémina proinde cluit
Laureàta glóriâ.

Hæc supérno soli Regi
Ovans, sic perpétuis
Angelòrum mixta choris,
Novum pangit cánticum:
Triúmphat potita regno
Sempitérnæ glóriæ.

Inde cérnui precàmur,
Rex Seréne, sérvuli,
Et simul piaculórum
Pandéntes facínora;
Jam medélis fove Pater,
Quos treméntes cónspicis.

Hujus sacro impetràtu
Terge nostra crímina,
Scélerum nodos resólve;
Da foménta grátiæ;
Et tecum semper victúri
Gloriêmur Agie.

Pelle iram, arce pestem
A nostris confínibus:
Glàdium hostis retúnde
Hujus prece Mártyris;
Et supérnam præsta quiêtem,
Tuis Christe fámulis.

Glóriam Patri canàmus,
Christóque perpétuò;
Etiam cum Sancto simul
Utriúsque Spíritu;
Qui Deus unus ætérnus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicàtio. Orèmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXX.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitàtem servàntibus fructum promíttis repensàre centésimum; intercéssu vírginis tuæ [CCLXII] Justæ nostrórum víncula solve peccatórum: ut, qui carnis fragilitàte dejícimur, ejus patrocínio sublevémur.

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam Justam casto servàvit pudóre, castitàtis vos dono muníficet: ℟. Amen. Et, qui illam subarrhàvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatricem admíttat, quam sibi incorrúpto amóre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Providèbam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *P.* Propter hoc jocundàtum est cor meum, et exultàvit lingua mea. Allelúia. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Orátio. Deus, qui virginàlis pudicítiæ título passiónis vexíllo beátas vírgines et mártyres tuas Justam et Rufinam glorificásti, da nobis sic sacræ castitàtis flóribus exornári, ut cum fructu bonórum óperum

supérnæ beatitúdinis attingâmus consórtium. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuciâbit laudem tuam.

Orátio. Exúltent in te Dómine lábia nostra præcónio veritâtis, ne resolvántur vanilóquio falsitâtis; et tibi semper glóriam dicant; ne indecénter rixârum litígiis pérstrepent : Anima quoque nostra, quam redémisti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Memória ejus in benedictióne honóris in omni ore quasi mel indulcâbitur nomen ejus; *P.* Quóniam diréxit ad Deum cor suum : Dóminus autem exaudívit vocem ipsius. ℣. Totâ die miserétur et cómmodat : et semen ejus in benedictióne. *P.* Quóniam diréxit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam diréxit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui nómine et méritis Justam vocâre jussísti; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirêtur martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessióne, ut, sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, et vicit, ita nos justítiæ sequâces effécti pietâtis tuæ intúitu mereâmur justificâri. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Justítias Dómini non répuli à me. *P.* Et ero immaculâta coram eo. ℣. Et retribuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam : et secúndùm innocéntiam mánuum meârum retríbuit mihi. *P.* Et. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ero.

Orátio. Deus largítor divitiârum cœléstium et mirâbilis patrâtor múnerum æternórum, qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti; paupertâtem spíritûs nos sequi semper attríbue, quâ póscimus, tuæ majestâti per ómnia complacêre. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Justa cognóvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum, *P.* Et ingréssa est in número sanctórum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntâte labiórum ejus non fraudásti eam. *P.* Et ingréssa. ℣. Glória, et honor. *P.* et ingréssa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, in cujus virtúte beatíssima Justa confídens monstrum horréndum dejêcit, quod étiam poténtiâ majestâtis tuæ ob róborem martyrii comminuit et attrívit; da nobis eâdem patrocinánte ómnium inlecebrârum cavêre perícula : ut dum inspiratórem nequitiârum contérimus, cum tua Justa victoriârum lâureis potiâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Justa cum Dómino gloriâtur, quóniam conféssa est Deum coram homínibus, propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo; *P.* Ut auferâtur à nobis ira Dómini. ℣. Justa cognóvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum. *P.* Ut auferâtur. ℣. Glória, et honor. *Reiterâtur* ℟. Justa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ protegúntur et coronántur, quæ in [CCLXIII] hoc sæculo tuo amóre fervéscunt, et témpore, quo martyrium ímminet, sibi negántes ad te pervenîre promptíssimè concupíscunt, ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessórem státue : ut ejus auxílio non destituâmur, cujus memóriæ cánticum laudatiónis impéndimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, et gloriabúntur in itínere suo : *P.* Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eârum. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Pópulus. ℣. Glória, et honor. *P.* Pópulus.

Orátio. Dómine Deus, qui virgínibus tuis glorióso amóre flagrántibus concessísti, et quærere, et in deléctu ardêre; concêde nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labóris mereâmur reportâre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam : próximæ ejus. *P.* Adducéntur nobis in lætítia et exsultatióne. ℣. Mémores erunt nominis tui, Deus, in omni progénie et generatióne. *P.* Adducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Adducéntur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem fíliæ Tyri in munéribus, fíliæ útique géntium, adorâre prædíctæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulâta dignóscitur; in munéribus útique non quæstu pecúniæ conquisísti, sed in actiónibus sanctitâtis : quibus tibi omnis pia ánima júngitur, et à quo sic credéntibus múnera tribuántur : da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitâtis opéribus deprecémur, quò justítiam et misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat et votis et opéribus exequâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 6. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus : vírgines sequúntur eum : ducéntur in lætítia et exsultatióne. *P.* Ducéntur in templum regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt fílii : constitues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ducéntur.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere : ut quæ vitiâtæ fúerant per natûram, essent inluminâtæ per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis, ut calígine nostrórum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte

est, et misericors in ómnia sæcula sæculórum. A ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberávit eos Dóminus. *P.* Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctórum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam. B

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutáris tui : spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutáris tui; quam amíssimus iníquè geréndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca ; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succédat justítia; et mœstítiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditátem, ut pervenire mereámur ad ætérnam salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Salus. C

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hic suprà.*

Antiphona 2. Fílius Dei diréctus est super justos ; *P.* Et in paradíso deliciárum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberávit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereámur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam. D

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino : protéctor eórum est in die pressúræ. Adjuvábit eos Dóminus. *P.* Et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberábit. ℣. Glória, et honor, *P.* Et liberábit.

[CCLXXII] *Orátio.* Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctórum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére : et illic laudes tuas Rectórum múnere perpétim decantáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitáte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum.* Dóminus de sina véniet. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O beáte mundi auctor. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laus Dómini. *fol.* CCLXIX *Benedíctio.* Deus sanctificatiónum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiónum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufáte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitána
Cívitas misit, dedit et beátum
Quando Felícem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.
Hi, sequestráto túmuli honóre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinóne Hic celebrátur aurâ
Ille Gerúndâ.
Hinc cruor hujus Cucufátis almi
Factus est nostræ regiónis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.
Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritúra;
Quæ reformáta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minácem
Ignis admóti périmit vigórem;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam.
Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardóris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocátur
Suppliciórum.
Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue et civem; pópulum tuére;

Et sacerdótum pia corda multe A
Pacis amóre.
Crímine dempto, ánimus viréscat :
Pane cœlésti satiêmur omnes :
Carnis elápsæ vitiàta membra
Spíritus ornet.
Non ruinóso perimâmur actu,
Non cibis corpus, vitiísque pressum
Non in occúltis ánimus cremêtur
Igne malôrum.
Ut pia tecum, Cúcufas beâte,
Regna cœlòrum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canórem,
Glóriam Patri célebrant honóre :
Glóriam Nato récinent perénni, B
Cum quibus Sanctus sociàtus extat
Spíritus unus.
Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLVI.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandátis ejus cúpit [CCLXXIII] nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Allelúia, allelúia. *Antíphona.* Justus si morte præoccupâtus fúerit, *P.* Anima ejus in refrigério C erit. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Anima ejus. ℣. Glória. *P.* Anima.

Orátio. Præcinge nos, Dómine, virtúte, quâ sanctum tuum Felicem conlatióne sanctitâtis firmásti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invictos inlécebra : atque ita in nos cupiditâtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passióne devíctâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære folio* CLIX.

Hymnus.

Fons Deus vitæ perénnis,
Lux origo lúminis,
Aspice plebem canéntem D
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felícis almi
Pángimus insígnia :
Tu resólve vincla linguæ,
Dans sonóra cántica ;
Ut tua ritè queâmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiâlis disciplínæ
Dum studêret lítteris,
Artium fumósa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Trúditur in cárcere :
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Sistitur Aræ, cruéntis
Ut litâret idólis :
Réspuit infâme factum
Voce Christum prófitens
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis ;
Nempe mulis alligâtus
Dissipâtur ártubus ;
Flúctibus presso maríuis,
Unda turgens súbditur :
Angelus immíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore ;
Postque pœnas, et caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Cárnea claustra relinquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix
O beâta cívitas!
Nil malòrum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre :
Postulâta promerêtur,
Quisquis hic conflúxerit.
Ille Dei virtúte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácritèr ;
Utque fumus, et favílla
Nil vigóris óbtinet.
Hic salus optâta fessis,
Sed è cœlis prófluit,
Vísio cæcis patéscit :
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hic recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precâmur,
Una summa Trínitas :
Mártyris ut impetrâtu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.
Clerus hic vitâ nitéscat,
Et Sacérdos flóreat :
Plebs fidélis, quod requírit,
Impetrásse séntiat :
Omnis ætas, atque sexus
Hoc patróno gáudeat.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiárum cópia

et confessiónis mereámur obtinére triúmphum. ℟. Amen.

Per.

℟. Fília Sion, quiéscat vox tua à plorátu, et óculi tui à lácrymis: quia est merces óperi tuo, et spes novíssimis tuis. *P.* Revértere, quia miserans miserébor tibi, et dírigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. ℣. Recordátus sum tui, míserans adolescéntiam tuam, et charitátem desponsatiónis tuæ. *P.* Revértere. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Fília Sion.

Orátio. Dómine, cujus múnere gémino exúltat martyr Rufina præmio, dum vel ad pudicítiam ornaménti, et cunctórum sit ad martyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernáre flóribus, quæ ætérnis dignæ sunt frúctibus: et ita vel voto, vel efféctu tanta vestígia Mártyris persequámur; ut nec libido nos súbruat, sed cástitas téneat, et próprios conféssio probet líberos, et perféctio ámbiat munerándos. ℟. Amen.

Per.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego in Dómino gloriábor: gaudébo in Deo Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi audítum tuum. *Quære fol.* 22.

Antíphona. Ego in Dómino.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Dóminus mihi dat línguam. *fol.* CCLIX. *Lauda.* Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Hæc dicit Dóminus: Lauda stérilis, quæ non paris. *Quære fol.* CCLIX. *Hymnus.* Adsunt punícea flóscula Vírginum. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære retrò in primis Vésperis. Capítula.* Audi, Dómine, vocem nostri clamóris. *Quære fol.* CCLX. *Lauda.* Rami mei rami honóris et grátiæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus. Benedíctio.* Omnípotens Deus. *Quære folio* CCLXV.

In exeúnte véspera sanctárum vírginum Justæ et Rufinæ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes. *Sono.* Allelúia. Justítiâ plena est. *Quære fol* CLXXXII.

Antíphona. In Hierúsalem cum máximo solátio éritis; vidébitis, *P.* Et gaudébitis corde: ossa quoque vestra velut herba renascéntur. ℣. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet conlaudátio. *P.* Et gaudébitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et gaudébitis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora Sanctórum quiescéntium in loco isto, oráte pro nobis ad Dóminum, *P.* Ut donet pacem super terram, et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudáte nomen Dómini, laudáte servi Dómini. *P.* Ut donet. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut donet.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctórum ossa púllulent de loco suo; consoláti sunt Jacob, *P.* Et redemérunt se fide virtútis suæ: Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio, super manum déxteræ tuæ. *P.* Et redemérunt ℣. Glória, et honor. *P.* Et redemérunt.

[CCLXVII] *Hymnus.* Jesu coróna Vírginum. *Supplicátio.* Orémus. *fol.* CLXXXII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimas vírgines Justam et Rufinam vasa misericórdiæ tibimet effecísti, ut quæstu fictílium vasculórum conténtæ, regnum mereréntur futúræ vitæ intráre, da nobis eárum intercéssu, ut váleat unusquísque nostrûm vas suum possidére in honórem et sanctificatiónem: quò, devíctis voluptátum carnálium incentívis, ad corónam mereámur pertíngere sanctitátis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui Justam et Rufinam vasa sibi consecrávit mundíssima, vos in vasis virtútum éligat coronándos; ℟. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculórum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri: ℟. Amen. Ut eárum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtútum, lútei córporis in vobis fragmen solidáre dignétur: ℟. Amen. Quáliter sanctificatióne prædíti animárum et córporum, regna mereámur. introíre cœlórum. ℟. Amen.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem. *Quære fol.* CLXXXII. *Orátio.* Deus, qui virginális. *fol.* CCLXII.

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. *Sono.* Justórum ánimæ in manu Dei. *Quære fol.* CLXVII.

Antíphona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accípient regnum decóris, et diadéma pulchritúdinis de manu Dómini. ℣. Et adjuvábit eos, et liberábit eos: et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. *P.* Ideò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ideò.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

Speráti Sancti mártyris
Palmam virtútis ínclytam
Altérnis ínvicem choris
Hymnis canámus mysticis.

Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthágo servat Mártyrem:
Amplectítque Occíduus
Christo dicátus Pópulus.

Floret ejúsdem túmulus
Exímiis virtútibus;
Ut passiónis glóriam
Amplíficent miracula.

Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad víctimam,
Negávit, esse, fórtitèr,
Thura libánda idólis.

Exclámat namque prótinus:

supérnæ beatitúdinis attingâmus consórtium. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries : et os meum annuciábit laudem tuam.

Orátio. Exúltent in te Dómine lábia nostra præcónio veritâtis, ne resolvántur vanilóquio falsitâtis; et tibi semper glóriam dicant ; ne indecénter rixârum litígiis pérstrepent : Anima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Memória ejus in benedictióne honôris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus ; *P.* Quóniam diréxit ad Deum cor suum : Dóminus autem exaudîvit vocem ipsius. ℣. Totâ die miserêtur et cómmodat : et semen ejus in benedictiône. *P.* Quóniam diréxit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam diréxit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui nómine et méritis Justam vocâre jussísti ; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirêtur martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessiône, ut, sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, et vicit, ita nos justítiæ sequáces effécti pietâtis tuæ intúitu mereâmur justificâri. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Justítias Dómini non répulià me. *P.* Et ero immaculâta coram eo. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam : et secúndùm innocéntiam mánuum meârum retríbuit mihi. *P.* Et. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ero.

Orátio. Deus largítor divitiârum cœléstium et mirábilis patrâtor múnerum æternórum, qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti ; paupertâtem spirítûs nos sequi semper attríbue, quâ póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Justa cognôvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum, *P.* Et ingréssa est in número sanctórum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntâte labiórum ejus non fraudásti eam. *P.* Et ingréssa. ℣. Glória, et honor. *P.* et ingréssa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, in cujus virtúte beatíssima Justa confidens monstrum horréndum dejêcit, quod étiam poténtiâ majestâtis tuæ ob róborem martyrii commínuit et attrîvit ; da nobis eâdem patrocinánte ómnium inlecebrârum cavêre perícula : ut dum inspiratórem nequitiârum contérimus, cum tua Justa victoriârum láureis potiâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Justa cum Dómino gloriâtur, quóniam confésa est Deum coram homínibus, propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo ; *P.* Ut auferâtur à nobis ira Dómini. ℣. Justa cognôvit justítiam,

A et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum. *P.* Ut auferâtur. ℣. Glória, et honor. *Reiterâtur* ℟. Justa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ protegúntur et coronántur, quæ in [CCLXIII] hoc sæculo tuo amôre fervéscunt, et témpore, quo martyrium ímminet, sibi negántes ad te pervenîre promptíssimè concupíscunt, ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessôrem státue : ut ejus auxílio non destituâmur, cujus memóriæ cánticum laudatiónis impéndimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, et gloriabúntur in itínere suo : *P.* Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eârum.

B ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Pópulus. ℣. Glória, et honor. *P.* Pópulus.

Orátio. Dómine Deus, qui virgínibus tuis glorióso amôre flagrántibus concessísti, et quærere, et in deléctu ardêre ; concéde nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labôris mereâmur reportâre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam : próximæ ejus. *P.* Adducéntur nobis in lætítia et exsultatióne. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Deus, in omni progénie et generatióne. *P.* Adducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Adducéntur.

C *Orátio.* Dómine Jesu Christe, quem fíliæ Tyri in munéribus, fíliæ útique géntium, adorâre prædictæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulâta dignóscitur ; in munéribus útique non quæstu pecúniæ conquisísti, sed in actiónibus sanctitâtis : quibus tibi omnis pia ánima júngitur, et à quo sic credéntibus múnera tribuántur : da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitâtis opéribus deprecêmur, quò justítiam et misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat et votis et opéribus exequâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 6. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus : vírgines sequúntur eum : ducéntur in lætítia et exsultatióne. *P.* Ducéntur in templum regis. ℣. Pro

D pátribus tuis nati sunt fílii : constítues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ducéntur.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere : ut quæ vitiâtæ fúerant per natûram, essent inluminátæ per grátiam ; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis, ut calígine nostrórum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlôrum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. *P.* Et quæ parâtæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte

clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviam A ei. *P.* Et quæ. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Respensórium.*

Orátio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum prudéntiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritàte servêmus : quò, dum clamor factus fúerit, ut tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus coronândi adnumerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Audíte Reges, áuribus percípite príncipes : Ego sum quæ Dómino canam, psallam Deo Israël :

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Orátio. Deus, qui omnem Vírginum glóriam, filiàrum útique Regis, intrínsecùs esse vis ; ut testimónium aliénæ laudis non áppetant, quas virtus in ætérna lætíficat ; ánnue nobis eârum Vírginum précibus, et ut humánas laudes effúgere, et boni óperis intrà nos testimónium deportâre : quò et vírgines persistâmus in fide, et incorrúptam ex hoc capiâmus hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Dóminus mihi dat linguam. *Quære fol.* 378.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis [CCLXIV] Allelúia, allelúia : laudàte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Jesu (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

Audíte me divíni fructus, et quasi rosa plantàta super rivos aquârum fructificâte. Quasi líbanus odórem suavitàtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odôrem , frondête in grátiam et conlaudàte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiôrum vestrôrum, in cánticis labiôrum, et cítharis, et sic dicêtis in confessiône : Opera Dómini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

Concéntu párili Justam canâmus
Virgo, quæ Deo plácuit pudôre
A primis pudíca rúdibus annis,
Devícto líbitu cælebs permánsit.
Hæc quæstu labôris, vasis fictílibus,
Victum paupéribus præbet ; sibíque
Contémnens sæculum, Christum secûta
Sic perénniter vivit semper in æthera.
Ætérnis dénique pollens oráculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans
Cœléstis spícula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.
Illicò súbiens dura torménta,
Altis supplíciis vitam réperit
Cœléstem, méruit quam terra potens,
Solérsque fâta illa victrix quæsivit.
Hanc pro piáculis jam Christe nostris
Suffragatrícem admítte semper :
Ut cives strénuè prótegat, suo
Sánguine múniens, precêque tutans.
Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spíritu perénni, honor
Sit tibi , glória semper,
Pollens pérpetim sit.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, *ut suprà in Vésperis.*

Capítula. Deus, qui gressus sanctíssimæ Justæ in Evangélii pacis præparatiône ita munísti, ut nec lassitûdo laboriósi itíneris teneritúdinem córporis B emollíret, nec róborem mentis pœnàrum divérsitas enervâret : da nobis humílibus tuis mundanæ dilectiônis itínera declinàre atque contémnere, et per viam pacis, quà ad te perveniâmus, gressus nostros cleménter impône.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberâti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliàte. Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Providêbam Dóminum, *ut suprà in vésperis.*

Benedíctio. Custódiat vos Dóminus omnípotens sanctàrum suàrum Justæ et Rufinæ précibus exorâtus : ℟. Amen. Sit vobis ubique propítius, qui in Sanctis suis semper est gloriósus ; ℟. Amen. Atque ipsius pietàte ab ómnibus malis erépti chrí- C smate repleámini Spíritûs Sancti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutinâ. *P.* Usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. *P.* Usque ad noctem. ℣. Glória, et honor. *P.* Usque ad noctem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sono. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. D *P.* Quia concupìvit rex pulchritúdinem tuam. Allelúia. ℣. Ipse est Dóminus Deus tuus ; et adorábunt eum Fíliæ : in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites terræ. Omnis glória ejus. *P.* Quia concupivit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antiphona. Laudàbit usque ad mortem ánima mea Dóminum, qui éruit me à rege injústo : *P.* Et à pressúra flammæ, quæ circúmdedit, et in medio ignis non sum æstuâta. ℣ Benedícam Dóminum in omni témpore : semper laus ejus in ore meo. *P.* Et à pressúra ℣. Glória et honor Patri. *P.* Et à pressúra.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti Dómine, *P.* Et [CCLXV]

non est invénta in me iníquitas. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Et non est. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et non est.

Hymnus.

Adsunt punícea flóscula vírginum,
Cœlésti plácido rore viréntia,
Quarum vasa Poli stígmate síderum
Sæcli flammígero igne probâta sunt.
Hæc primum ólei ímbribus ínlita
Ignéscit fácibus cordis in æthera ;
Noctis perfídiam, hostis et ímpetum
Vincens fídei lúmine óptimo.
En JUSTA páriter, atque RUFINA est,
Quæ clarent méritis, móribus ínclytis :
Discréto síquidem nómine Vírgines,
Uno sed stúdii múnere Mártyres.
Thesáurum Dómini légibus ínclytum
Vasis fictílibus córporis únici
Gestántes, prétio váscula dístrahunt,
Quo quæstu sátient víscera páuperum ;
Sed his subsídiis cállidus ártifex
Frangit testácea váscula ínvidens ;
Ne testa hóminum scánderet æthera,
Et pulvis fíeret glória cœlica.
Hinc robústa fides frágmine fíctili
Gliscens martyrium córporis éxcipit ;
Præstans femíneo præmia séxui,
Quo celso váleant sídere inlábi.
Ob hoc vita, salus, et via, véritas
Te summis précibus rex Christe póscimus ;
Harum suffrágio nos tibi cónsecres,
Quarum tu fídei voce placâtus es.
Mente nos fácito lámpade vírgines ;
Fluxu corpóreo éffice líberos ;
Ut votis rígidis corda caléntia
Gestántes hábeant regna perénnia.
Te nostra júbilet glória pérpetim ;
Qui solus Dóminus Trinus, et unus es :
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans, ómnibus ímperans.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Mutáto nómine, ut suprà.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus leo non solùm à nece beatíssimæ vírginis et mártyris Rufínæ abstínuit, verùm étiam feritáte depósitâ ejus immaculâtum corpus odorâtus præsénti moléstiâ contíngere non præsûmit ; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti immanitâtem non timeâmus leônis horréndi, sed majestâtis tuæ virtúte repúlsus semper à læsióne nostra máneat aliênus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui beatíssimam Rufínam virginitâtis ac pudicítiæ ornâvit decóre, mentes nostras éxpiet ab omni mundánæ corruptiônis contagióne . ℟. Amen. Qui huic præstitit suam idólis non inclinâre cervícem, à vobis árceat A spirítuum malignórum tentatiónem ; ℟. Amen. Et, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eâdem patrocinánte réduces vos gaudeâtis fíeri paradíso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honóris et grátiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificávi suavitâtem odóris : Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui spécie, et pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Rufínam speciósam pulchrámque, dum díligis, B fácis, et ingénti amóre despóndes : adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ patrocíniis indeféssis ; ut, quam tanta píetas triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Laudâbit lingua mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXXI.

Antíphona 1. Confirmâvit Dóminus bráchia ejus in opus bonum ; *P.* Et probâvit eam, quia bonum est operári : non extinguêtur lucérna ejus per totam noctem. ℣. Conféssio et magnificéntia opus ejus ; et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Et probâvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et probâvit.

C *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus fructum promíttis repensâre centésimum ; intercéssu vírginis ac mártyris tuæ Rufínæ nostrórum solve víncula peccáminum : ut, qui carnis fragilitâte [CCLXVI] dejícimur, ejus patrocínio sublevémur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. In congregatióne sanctôrum sicut cedrus *P.* Exaltâta sum in Líbano, et quasi cypréssus in móntibus Hermon elevâta sum. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei, in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Exaltâta. ℣. Glória. *P.* Exaltâta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui virgo et martyr Rufína et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, D dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut expiáti à peccátis tibi ita pareâmus, ne à te ultériùs recedâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Stolam glóriæ índuit eam Dóminus. Jocunditátem et exultatiônem thesaurizâvit super eam, et nómine ætérno hereditâvit illam. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et nómine. ℣. Glória. *P.* Et nómine.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam tuam Rufínam tibi, et testem, et vírginem consecrâsti, dum te incorrúpta séquitur, et pro te gloriósa mactâtur ; ánnue nobis précibus ejus, ut, eâdem suffragánte, quamvis indígni, et castitâtis donum,

est, et misericors in ómnia sæcula sæculórum. A
℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. *P.* Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctórum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam. B

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutàris tui : spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutàris tui; quam amísimus iníquè gerêndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca ; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succédat justítia; et mœstitiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditàtem, ut pervenîre mereàmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvàbit eos Dóminus, et liberàbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Salus. C

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hic suprà.*

Antiphona 2. Fílius Dei diréctus est super justos; *P.* Et in paradíso deliciàrum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberàvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereàmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam. D

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino : protéctor eórum est in die pressúræ. Adjuvàbit eos Dóminus. *P.* Et liberàbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberàbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberàbit.

[CCLXXII] *Orátio.* Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácità tibi sanctórum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére : et illic laudes tuas Rectórum múnere pér, etiam decantàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitàte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum.* Dóminus de sina véniet. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudàte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O beàte mundi auctor. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Capítula.* Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laus Dómini. *fol.* CCLXIX *Benedíctio.* Deus sanctificatiónum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiónum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufàte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitàna
Cívitas misit, dedit et beàtum
Quando Felícem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.
Hi, sequestràto túmuli honóre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinóne Hic celebràtur aurâ
Ille Gerúndâ.
Hinc cruor hujus Cucufàtis almi
Factus est nostræ regiónis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beàndus
Mílite tortus.
Cæde percússus nímiâ fuéntis,
Víscera fudit quasi peritûra;
Quæ refurmàta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minàcem
Ignis admóti périmit vigórem;
Nequit adúrere nimis in beàto
Córpore flammam
Cratis ignítæ fácibus cremàri
Jussus ardóris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocêtur
Suppliciórum.
Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decisi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue et civem; pópulum tuére;

Et sacerdótum pia corda mulce A
Pacis amóre.
Crímine dempto, ánimus viréscat :
Pane cœlésti satiêmur omnes :
Carnis elápsæ vitiâta membra
Spíritus ornet.
Non ruinóso perimâmur actu,
Non cibis corpus, vitiísque pressum
Non in occúltis ánimus cremêtur
Igne malórum.
Ut pia tecum, Cúcufas beâte,
Regna cœlórum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canórem,
Góriam Patri célebrant honóre :
Glóriam Nato récinent perénni, B
Cum quibus Sanctus sociâtus extat
Spíritus unus.
Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLVI.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandâtis ejus cúpit [CCLXXIII] nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Allelúia, allelúia. *Antíphona.* Justus si morte præoccupâtus fúerit, *P.* Anima ejus in refrigério C erit. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandâtis ejus cupit nimis. *P.* Anima ejus. ℣. Glória. *P.* Anima.

Orátio. Præcínge nos, Dómine, virtûte, quâ sanctum tuum Felicem conlatióne sanctitâtis firmásti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invíctos inlécebra : atque ita in nos cupiditâtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passióne devíctâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære folio* CLIX.

Hymnus.

Fons Deus vitæ perénnis,
Lux origo lúminis,
Aspice plebem canéntem D
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felícis almi
Pángimus insígnia :
Tu resólve vincla linguæ,
Dans sonóra cántica;
Ut tua ritè queâmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiâlis disciplínæ
Dum studêret litteris,
Artium fumósa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Trúditur in cárcere :
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Sístitur Aræ, cruéntis
Ut litâret idólis :
Réspuit infâme factum
Voce Christum prófitens
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis;
Nempe mulis alligâtus
Dissipâtur ártubus;
Flúctibus presso marínis,
Unda turgens súbditur :
Angelus immíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore;
Postque pœnas, et caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Cárnea claustra relínquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix
O beâta cívitas!
Nil malórum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre :
Postulâta promerêtur,
Quisquis hic conflúxerit.
Hic Dei virtûte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácritèr;
Utque fumus, et favílla
Nil vigóris óbtinet.
Hic salus optâta fessis,
Sed è cœlis próflúit,
Visio cæcis patéscit:
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hic recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precâmur,
Una summa Trínitas:
Mártyris ut impetrâtu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.
Clerus hic vitâ nitéscat,
Et Sacérdos flóreat :
Plebs fidèlis, quod requírit,
Impetrásse séntiat :
Omnis ætas, atque sexus
Hoc patróno gáudeat.
Glória Patri, Natóque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia

est, et miséricors in ómnia sæcula sæculórum. A
℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. *P.* Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctórum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereàmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutàris tui : spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutàris tui; quam amísimus iníquè gerêndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca ; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succédat justítia; et mœstitiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenire mereâmur ad ætérnam salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvàbit eos Dóminus, et liberàbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Salus. C

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hic suprà.*

Antiphona 2. Filius Dei diréctus est super justos ; *P.* Et in paradíso deliciàrum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberàvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam. D

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino : protéctor eórum est in die pressúræ. Adjuvàbit eos Dóminus. *P.* Et liberàbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberàbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberàbit.

[CCLXXII] *Orátio.* Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctórum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére : et illic laudes tuas Rectórum múnere pérpetim decantàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitàte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum.* Dóminus de sina véniet. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudàte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O beàte mundi auctor. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laus Dómini. *fol.* CCLXIX
B *Benedíctio.* Deus sanctificatiónum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiónum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufàte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitàna
Civitas misit, dedit et beàtum
Quando Felícem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.
Ili, sequestráto túmuli honóre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinóne Hic celebràtur aurà
Ille Gerúndà.
Hinc cruor hujus Cucufàtis almi
Factus est nostræ regiónis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum ;
Moxque bis seno térritur beándus
Milite tortus.
Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritúra ;
Quæ reformàta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minàcem
Ignis admóti périmit vigórem ;
Nequit adúrere nimis in beàto
Córpore flammam.
Cratis ignitæ fácibus cremàri
Jussus ardóris nutriménta gliscunt ;
Sed nihil Christi fámulo nocétur
Suppliciórum.
Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum ;
Instrue et civem ; pópulum tuére ;

Nititur militibus;
Quem virilem prorsùs esse
Bello adprobáverat.
Elegánsque statúrâ,
Mente elegántior
Visu fulgens, corde vibrans,
Et capillis rútilans;
Ore Christum, corde Christum
Christóphorus insonat.
Iste nempe linguæ nostræ
Nésciens elóquia,
Christi in virtûte dari
Sibi Patrem imprecans:
Illicò, Deo favénte,
Loquebâtur ómnia.
Tunc deinde Aulam Christi
Precatûrus adhærens,
Postulâta impetrâvit
Virgam suam fróndere;
Virtûte corroborâtus
In agône próficit.
Veritâtis plenâ fide
Insequens vestigia
Militum se persequéntum
Frágmina multiplicat,
Quod véherent saturáti
Plena cuncti sáccula.
Ad fidem Christi proinde
Evocâti milites
Cum beáto Christóphoro
Fonte almo laváeri
Expiáti gestiébant
Rudiménto grátiæ.
Vatem hunc, deinde isti
Conligâtum milites,
Unâ voluntâte sistunt
Décii conspéctibus;
Quem diro sermône Sanctus
Prótinùs adgréditur.
Nec morâtus Rex crudélis
Furibúndus ácriter,
Sanctum jubet Christóphorum:
Pensum radi úngulis;
Denudátis ejus costis,
Cárnibus excérperent.
Aquilinam tunc deinde,
Sanctámque Galléniam
Veheménter pœnis actas
Litat Christo Mártyres:
Pugióne consecrâvit
Memorátos Milites.
Ignibus post hæc Beâtum
Députat atrócibus:
Adtigit núsquam illum
Flammæ Pyrus válidus;
Nam secus, ut aurum fulgens
Rútilans adgréditur:
Sóciis dehinc ad astra decem
Missis militibus;
A Quos pro Christo dessecâvit
Gládius tyránnicus;
Ense idem verberâtus
Æthera provébitur.
Inde omnes, te precâmur
Sponsor fidelíssime,
Ut tuæ promissiónis
Fœdera non ádneges,
Quæ cum sancto Christóphoro
Pepigisti dúlciter
Sed per eum mereâmur
Adsequi cœléstia,
Amputâta prorsùs à nobis
Omnia plácula;
Et fúlgeat perénnis
B Deus in ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus redemptórem mundi, *ut suprà.*

Capitula. Christe Deus, rex Sanctórum, cónditor et illuminâtor ómnium sæculórum, qui mirabílibus remúneras almum vidélicet donis Christóphorum; testem útique tuum, alienígenâ licèt abstráctus à gente, tuóque prorsùs clementíssimè magno docuísti [CCLXXI] exémplo, belligerâtor ut efficerêtur fortíssimus, in advérsis expugnatórque claréret: dum captivus inter hostes, et grandis de mínimo apparêret útique gloriósus, fierétque de mílite dux fidélium populórum; te quæsumus, te rogâmus, acclives expóscimus, vocísque cum gemítibus tuam omnipoténtiam invocâmus; ut nos dignêris tuis in átriis
C patrocínio indeféssō mártyris tui Christóphori et Cómitum ejus, benigníssimè tuéri, gemitúsque singulórum misericors propítius exaudire: flentes precâmur, et lamentántium precem, votâque fidélium, expóscimus, cleménter benignèque ut áudias: et, qui amissa deplórant, postulátis fruántur. Tuis coram conspéctibus sit, Dómine, populórum hæc orátio deprecatióne assídua, fore tuæ cleméntiæ majestâtis acceptábilis: sit, Dómine, in hac solemnitâte testis tui Christóphori fidélium convéntus exorábilis, sitque tui spirítûs virtûte roborâtus. Inspice, clementíssime, devotiónem acceptábilem: tibi, Christe, éffice puríssimam voluntâtem: cleménter operatiónem tríbue justam; ac per ómnia miséricors
D et clemens concéde, quod dignè suscípias, et incessánter nobis miserére, placabíliter dignos ut effícias:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus sanctificatiónum, et dominâtor cœléstium virtútum, preces suórum populórum exaudíre dignêtur sui per suffrágia testis Christóphori Sociorúmque ejus ánnuâ devotióne excoléntes: ℟. Amen. Ipse remunerâtor adsíduus sancti mártyris Christóphori solemnitâte fáciat adésse devótos, quos inspicit suo nunc obsequéntes in templo: ℟. Amen. Suæ conventícula plebis vota libens accípiat intervéntu Christóphori gloriosique mártyris sui; placatúsque ipse Omnípotens, pius, ut pater, singulórum crímina parcat; ℟. Amen. Quia pius

est, et misericors in ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P*. Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberávit eos Dóminus. *P*. Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P*. Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctórum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutáris tui : spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutáris tui; quam amísimus iníquè geréndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succédat justítia; et mœstítiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditátem, ut perveníre mereámur ad ætérnam salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant : *P*. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P*. Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Salus.

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hic suprà*.

Antiphona 2. Fílius Dei diréctus est super justos; *P*. Et in paradíso deliciárum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberávit eos. *P*. Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereámur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino : protéctor eórum est in die pressúræ. Adjuvábit eos Dóminus. *P*. Et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P*. Et liberábit. ℣. Glória, et honor. *P*. Et liberábit.

[CCLXXII] *Orátio*. Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctórum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére : et illic laudes tuas Rectórum múnere pér, etim decantáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P*. Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitáte. *P*. Fortes. ℣. Glória, et honor. *P*. Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum*. Dóminus de sina véniet. *Ad Benedictus. Antiphona*. Sancti, et húmiles corde. *Cánticum*. Benedíctus es Dómine. *Sono*. Via justórum. *Lauda*. Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia*. Justórum ánimæ. *fol*. CLXVII. *Hymnus*. O beáte mundi auctor. *Supplicátio*. Orémus Redemptórem mundi. *Capítula*. Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus*. *Lauda*. Laus Dómini. *fol*. CCLXIX *Benedíctio*. Deus sanctificatiónum. *Quære in Vésperis præcedéntibus*.

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiónum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufáte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitána
Civitas misit, dedit et beátum
Quando Felícem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.
Hi, sequestráto túmuli honóre,
Própias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinóne Hic celebrátur aurâ
Ille Gerúndâ.
Hinc cruor hujus Cucufátis almi
Factus est nostræ regiónis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, reclamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.
Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritúra;
Quæ reformáta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minácem
Ignis admóti périmit vigórem;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam.
Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardóris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocétur
Suppliciórum.
Sústinet post hinc pius ille cardus
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue et civem; pópulum tuére;

stitia ejus manet in ætérnum, Allelúia. ỷ. Cornu ejus exaltábitur in glória. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Vir, qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur : *P*. De pánibus suis dedit páuperi. ỷ. Beâtus qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus : Allelúia. *P*. De pánibus suis. [CCLXXVIII] ỷ. Glória, et honor Patri. *P*. De pánibus suis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Qui óbtinet sapiéntiam, salvus erit. Qui dat paupéribus, numquam egêbit. *P*. Justus autem in gáudio et jocunditâte erit : ỷ. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P*. Justus autem. ỷ. Glória, et honor Patri. *P*. Justus autem.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Consolâtus est páuperem : consolábitur ipse in eum. *P*. De suis pánibus tríbuit ínopi : victóriam et honôrem accêpit : Allelúia. ỷ. Benígnus vir qui miserêtur et cómmodat, dispônet sermónes suos in judício : quia in ætérnum non commovébitur. *P*. De suis pánibus. ỷ. Glória, et honor. *P*. De suis.

Hymnus.

En mártyris Lauréntii
Armâta pugnâbat fides,
Postquàm vapor diútinus
Decóxit exústum latus.
Fore hoc sacérdos díxerat,
Jam Xystus affixus cruci,
Lauréntium flentem videns
Crucis sub ipso stípite :
Desíste discéssu meo
Fletum doléntér fúndere :
Præcêdo, frater ; tu quoque
Pòst hôc sequêris tríduo.
Extrêma vox Epíscopi
Prænunciátrix glóriæ
Nihil feféllit : nam dies
Prædícta palmam præstitit.
Hinc sancte Lauréuti tuam
Nos passiônem quærimus :
Quod quisque supplex póstulat,
Cunctis favéndo proróga.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutáto nómine*. *Quære fol*. CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium igne charitâtis tuæ ardéntem, et cupiditâtum et passiônum incéndia fecísti evíncere : dum et aurum calcat et flammam, et in páuperum erogatiònem munílicus, et in combustiônem sui córporis reperítur devôtus ; da nobis obténtu suffrágii illius, ut vapôre Spiritûs Sancti accénsi flammas superêmus libídinis, et igne concremêmur omnímodæ sanctitâtis : quò inter Sanctos illos sors nostra inveniâtur post tránsitum, pro quibus nunc tibi depéndimus famulâtum.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberâti à malo. *fol*. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, cui beâtus Lauréntius decóctum sui córporis præbuit holocáustum, mentes vestras cóncremet cœléstium incensiône virtûtum : ℟. Amen. Et, quem ille assâtus in cratícula confitéri non déstitit, confessiónis sanctæ vos dignêtur præmiis consolári : ℟. Amen. Et inter flammas sæculi constitúti ipsi soli flammescâtis per stúdia sanctitâtis, cui hic martyr inhæsit post incéndia passiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol*. CLXVII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum respuéntem vilíssimum Mundum, aurum ostendísti puríssimum, quod ignis útique non consúmeret, sed approbâret : et quantò plus ardêret, tantò ámplius rutilâret ; tríbue nobis, ut cupiditâtis incéndia non consúmant, quos tam fulgénda Mártyris tui exémpla clarificant. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio*. Exultent, Dómine. *Require folio* CLXXX.

Antiphona 1. Manifésta sunt dona ejus in Deo suo. *P*. Et eleēmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ỷ. Méliùs est módicum justo super divítias peccatórum multas. *P*. Et eleēmósynas. ỷ. Glória, et honor Patri, et Filio. *P*. Et eleēmósynas illius.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum ámpliùs refulgêre méritis quàm flammis áffici præstitísti : ut fortíssimus Martyr plus amóre quàm fervóre fervêret, tríbue, ut scintíllà fidei ejus ita inflammêmur, ne ab igne sæculi consumêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Vir misericórdiæ invênit grátiam in óculis omnis carnis. *P*. Diléctus à Deo, et homínibus : cujus memória in benedictióne est. ỷ. A Dómino gressus hóminis [CCLXXIX] dirigêtur : et viam ejus cúpiet nimis. *P*. Diléctus à Deo. ỷ. Glória, et honor Patri. *P*. Diléctus à Deo.

Orátio. Dómine Jesu, Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum suscepísti in tuo nómine in morem holocáusti decócti, ut totus tibi integer membris offerrêtur et ánimis : méritis ejus annuéndo concêde, ut sacrifícium contríti cordis in nobis cleméntèr accéptes, quos Mártyris tui súpplices cultóres agnóscis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Tamquàm unum ex princípibus clêgit me Dóminus, et ut virum fortem constituit me prælium. *P*. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ỷ. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, digi-

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine fol.* CLXXXVII.

Capítula. Adest, Dómine, óculis præsentâta mortálium clara illa et énitens solémnitas Innocéntium, in qua pignus géminum et geminâtum dulcédinis férculum Cœlum intrâre merêtur : dum clara síbimet societâte germánitas et in Justo justíssima, et in Pastóre agnóscitur pia ; dum charórum ora infántium invicem se ad passiónis glóriam exhortántur. Da ergo nobis Justi tui précibus justítiam servâre dum vívimus, et Pastóris protectióne evádere quod timêmus : ut et Justus justítiam, quam in nómine portat, in supplicántium méritis clariórem osténdat, et Pastor benignitâtis gubernáculo nos protectûrus excípiat : ut et per Justum justi, et per Pastórem gubernácula pastóris egrégii mereâmur introíre beáti.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui justus coronâtor justôrum et pastor pius est animârum, et per Justum vos ab injustítia liberet, et per Pastórem pastóris Christi vos protectióne sanctíficet. ℟. Amen. Per Justum vos efficiat amatóres justítiæ, et per Pastórem pastu vos fóveat glóriæ infinítæ : ℟. Amen. Ut, dum justítia Justi commendábiles vos fécerit Deo, Pastóris gubernáclo herédes mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt sancti : Allelúia. *P.* Et odor Dei appâret super illos. Allelúia, allelúia. ℣. Plantâti in domo Dómini, in âtriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et odor Dei. ℣. Glória, et honor Patri et Fílio. *P.* Et odor Dei.

Orátio. Indue nos, Dómine, candóre justítiæ, qui, pro te occísis párvulis, Justum et Pastórem perpétuam donásti múneris claritâtem : ut, qui illos per martyrium candidátos supra nivem pulchrióres constítuis, nos per confessiónem puríflces à delíctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII. *Antíphona* 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctórum. *Fol.* CLXVIII.

Orátio. Magno te, Dómine, clamóre Sancti omnes mirabíliter impetunt, dum ultiónem persequéntium non vócibus corpóreis [CCLXXVII], sed desidériis præstolántur. Et ídeò pétimus, ut, qui illórum voces vel desidéria exáudis ad votum, confiténtium te ánimas non patiâris ætérnum pértrahi ad torméntum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Illi sunt, qui mortáles túnicas deposuérunt, *P.* Et immortâlem vitam sumpsérunt : modò coronántur, et accípiunt palmas. ℣. Adhùc multiplicabúntur in senécta úberi : et benepatiéntes erunt. *P.* Et immortâlem vitam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et immortâlem.

Orátio. Indue nos, Dómine, *ut suprà in Vésperis.*

Antíphona 3. Fílius Dei lætâtus est super justos ; A *P.* Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Vide, Dómine, et audi geméntis Ecclésiæ vocem quæ suórum deflet infántium necem. Esto ergo illi consolâtor de fíliis, qui filiórum ejus pater agnósceris ; ut in te et de interemptórum número gáudeat, et de adversariórum réditu hilaréscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Viri sancti. *Quære fol.* CLXXVII.

Orátio. Fac nos, Dómine, innocéntes et rectos tibi semper adsístere, quò tuæ rectitúdini compâge in-
B dissolúbili adhæréntes pro te occisórum parvulórum mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndùm propósitum Dei vocáti sunt sancti. *P.* Quos præscívit, et prædestinâvit confórmes fieri imágini Fílii Dei. ℣. Quos vocâvit, hos et justificâvit : quos autem justificâvit, et illos magnificâvit. *P.* Quos præscívit.

Orátio. Sanguis ínnocens et justus innocéntium animârum indeféssò vocis clamóre te póstulet pro nobis, Unigénite Fílius Dei Patris ; quò illic numerósitas fidélium coronánda pervéniat, ubi ipsórum innocéntia coronâta perdûrat. ℟. Amen.

C Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Quæsumus Sancti. *Cánticum.* Dóminus de Sina. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Via justórum recta. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Quære folio* CLXVII. *Prophetia.* Justórum ánimæ in manu Dei sunt. *Quære fol.* CLXVII. *Hymnus.* O Dei perénne. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. O filiórum Dei beatíssime sanguis, qui cùm judícii témpore vindicáberis : ante judícium succúrre pópulis Christiánis : ut, quia pro te últio
D restituâtur à Dómino inimícis, per te peccatórum remíssio donêtur ómnibus Christiánis.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt. *Benedíctio.* Deus, qui justus coronâtor. *Require in Vésperis præcedéntibus.*

DIE X.

IN FESTO SANCTI LAURENTII ARCHIDIACONI ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ et honóre coronásti eum, *P.* Dómine : ℣. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Sono. Dispérsit, et dedit paupéribus Allelúia : ju-

quem honorificè recólimus mártyrem, ipsius vitæ A teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Postulatiónes vestras grátia supérna exáudiat, et dona cœléstia vobis intercéssu mártyris sui Felícis impértiat: ℟. Amen. Impertiéndo ditet, ditándo multíplicet, multiplicándo consérvet, et conservándo lætíficet; ℟. Amen. Ut, qui votis fidei festum mártyris honorâtis, cuncta, quæ cómpetunt, ejus mérito capiâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus, ut palma. *fol.* CLIX. *Orátio*, *ut suprà in primis Vésperis.*

DIE VI.

IN FESTO SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS MARTYRUM.

Ad Vésperum. B

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII. *Sono.* Allelúia. Justi in perpétuum vivent. *fol.* CLXVIII. *Antiphona.* Viri justi, germinâte sicut. *fol.* CLXII. *Lauda.* Rexpéxit eos, cùm tribularéntur. *fol.* CLXV.

Hymnus.

O Dei perénne Verbum,
Patris ore próditum,
Organum, qui imbecílle
Admoves Infántium
Dans eis spirâre flatum,
Vocis ut promant sonum :
Tu pius adésto nobis,
Solve fibras gútturis,
Ora instrue loquélis,
Corda reple lácrymis; C
Ut sacrórum festa dignis
Præcinâmus cánticis.
Ecce Justus, ecce Pastor,
Ambo juncti sánguine,
Quos pia fraternitâtis
Vinxerat germánitas,
Junxit æquâlis sacrátæ
Passiônis únitas.
Hi tamen scholis reténti,
Dum instruúntur lítteris,
Audiéntes, quòd tyránnus
Intrat urbem pérsequens,
Illicò scholam relínquunt,
Et tabéllas abnuunt : D
Appetunt cursu deínde
Præsidis præséntiam,
Et crucem Christi sequéndo,
Corpus armant débile,
Quo triúmphos passiônis
Expedírent fórtiter.
Hoc repénte Daciáno
Nunciántes, ínquiunt :
Ecce advenire Christum
Profiténtes párvuli,
Mortis ultrò passiônes,
Atque cædes pérpeti.
Túrbidus ast inde Præses
Cóncitans senténtiam,
Ad suos truces minístros,
Ut teneántur clámitat :
Fústibus jubens tenélla
Dissecári córpora.
Tunc sacrátâ voce sese
Adloquúntur ínvicem :
Temnérent ut temporáles
Ritè pœnas córporis,
Quò futûrum possidérent
[CCLXXVI] Gáudium cum Angelis.
Audiens mox Daciânus
Mártyrum constántiam,
Excitâtus in furôre
Dictat hanc senténtiam :
Ut perémpti ambo fratres
Morte dirâ intércidant.
Prótinus eos furéntes
Pértrahunt satéllites
Ad locum campi paténtem,
Quem ferunt Laudábile :
Ense illic verberántur,
Laureántur sánguine.
O locum verè beâtum,
Quo cruor recónditur
Sanctus ille Parvulórum
Ad salûtem plébium !
Quovè multa sanitâtum
Signa ægris éfluunt.
Nempe hic Divina virtus
Vincit iras Dæmonum ;
Curat ulcus, membra sanat,
Et dolóres témperat,
Vota cunctórum recéptat,
Et ruéntes súblevat.
Jam tuórum passióne
Freta gaudet cívitas
Jure Complutensis, almo
Quo láveris sánguine;
Et Geméllis mox camœnas
Redde voto débitas.
Hinc, Deus, te postulâmus,
Ut precántes áudias :
Pelle morbos, solve vincla,
Et relâxa crímina;
Atque inlæsi futûram
Appetâmus Pátriam.
Nóminis tui amórem
Da tuis in sérvulis,
Temporâle nil amêmus,
Diligâmus ínvicem :
Te sequâmur, te canâmus,
Te fruâmur pérpetim.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ Deum te sæculórum
Pérsonet in sæcula.
Amen.

cœlis ; acúleo deceptóriæ voluptâtis in nobis obtúnde. A
nominéque tuum sanctum nobis júgiter confitéri permítte : ut carnuléntæ fæcis inlécebras evincéntes, Sanctórum mereâmur consórtia gloriántes. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent. *fol.* CLXXX.

Antiphona 1. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus : *P.* Inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea. ℣. Custódi me, ut pupíllam óculi : sub umbra alârum tuárum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis. [CLXXXII] *P.* Custódi. ℣. Glória, et honor. *P.* Exáudi.

Orátio. Dómine Jesu Christe, *ut suprà in Vésperis.* B

Antiphona 2. Iste sanctus clamâvit, et Dóminus exaudívit eum : *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus liberâvit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generâtio rectórum benedicêtur. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Perármâ, Dómine, os nostrum ad prædicándæ veritâtis offícium, qui os Hippólyti tui cæsum reddidísti invíctum : et, sicut illius méruit conféssio glóriam, ita nostra supplicátio exaudíri mereâtur véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ecce intélligens puer meus excélsus erit et sublímis ; *P.* Et ego suscípiam eum : ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Et ego. ℣. Glória, et honor. *P.* Et. C

Orátio. Christe Dómine omnípotens, qui sanctum mártyrem tuum Hippólytum, dum equinâ feritâte per spinârum traherêtur acúmina, Angélicis evéctum mánibus in regna conlocásti sidérea ; natúræ nostræ substántiam, quam luxúria pétulans defrenatórum more cornípedum pernoxiórum acúleos distrahéndo diláceret, grátiæ subveniéntis evéctu cœléstem reduc ad pátriam : ut, quia mole críminum adgraváti sursùm adsúrgere non valêmus, pietâtis tuæ favóribus erigâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Invocávi Altíssimum poténtem, et expugnâvit minístros meos ; quia adstábilem me fecit contra hostes, et confrêgit murmúria malítiæ eórum. *P.* Dóminus fortis permánsit mecum in ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos : et diréxit gressus meos. *P.* Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Dóminus. D

Orátio. Sancte martyr Hippólyte, virtútum títulis ínclyte, ac laudum cópiâ gloriósè, adsíste nobis orántibus, precésque nostras divínis offer audítibus : ut tua nobis pássio quæsítum prǽstet remédium, quæ certándi præbuit mirábile documéntum. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum. *Ad Benedíctus. Antiphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus. *Sono.* Séptiès in die. *Lauda.* Laudâte. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justus si. *fol.* 53. *Hymnus.* Adsunt, ò pópuli. *Quære in præcedéntibus Vésperis. Et Supplicátio.* Orêmus.

Capítula. Post pi eum fuscæ noctis atrâ calígine chaos luce purâ Phœbi prævia jam surgit auróra, quæ pep'o lactis pallhâta monstríferæ quiêtis extrêma contérminat, et redivívi lúminis inítia repræséntat ; ob hoc, celsi lúminis imménsa Potéstas, omnímodo te poscit nostra fragílitas, ut sacri memor Hippólyti pro te quondàm trucidáti, nobis plácidus hódiè et benígnus adsístas : ac, sicut illi toleràntiam tribuísti discríminis subeúndi, ita nobis adtríbuas fortitúdinem squaléntem labem críminis evincéndi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara dicam : *P.* In decem chordârum dulcísona est : Allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* In decem. ℣. Glória, et honor. *P.* In decem.

Benedíctio. Mártyris Hippólyti. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XV.

IN FESTO ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis, *P.* Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beâta es Regína, quæ próspicis, quasi lumen. *P.* Et egrédere.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Dóminus Deus cœli benedicat tibi : honor regni David in manu tua. *P.* Et adorábunt coram te filii multârum géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltâta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ ingréssu tuo oriêtur. *P.* Et adorábunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

[CCLXXXIII] *Antiphona.* Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus : *P.* Propter hoc non discêdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque dórmiet qui custódit te. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude, filia Sion : lætâre, et exúlta in omni corde, filia Hierúsalem : *P.* Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus.

O ! Decus sacrum Vírginum,
Quem virgo vehit únicum,
Et vírgines almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.
Qui plaustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis vírginum
Cluit caput præcípuum.
Hoc templum jam terrígenum

Christi minister ego sum,
Quosque vidètis Sócios,
Tales adésse crédite.
His dictis Præsul impius
Commótus irâ insániæ,
Ferire jubet gládio
Colla piórum Mártyrum.
Per hoc trophæum fidei
Evolavérunt ánimæ;
Peténtes Patris sólium
Pares corónas cápiunt.
Sicque geréntes stigmata
Christi in carne própria,
Confórmes facti sunt Christo
Cœlésti regno, ac præmio.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutáto nómine. Quære fol.* CLXXXVII.

Capitula. Mirábilis es, Dómine, et inæstimábilis in Sanctis tuis, qui es auctor præclârus ómnium mirabílium, et gloriósi certáminis in futúra beatitúdine clemens remunerâtor. Te ígitur ineffábilis et misericors Deus, póscimus, et mente cérnui flagitâmus; ut Speráti tui mártyris prece sperántium in te votis fáveas, et sacrifícii vespertíni odoraménta suscípias, et nostrórum elógia delictórum pius abóleas à pressúris mundiálium, jugum intolerábile tuo à pópulo suspéndas, frugum opuléntiam tribuas, intemperántiam árceas, et cunctis fidélium [CCLXVIII] languóribus antídoti salutáris medêlam impértias: ut igne tribulatiónis examináti tibi, quocúmque íeris, stolis albis indúti, cœtibus sanctórum Speráti et Cómitum ejus admísti depromâmus júgiter, atque dicâmus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Meritis sanctórum suórum Speráti et Cómitum ejus benedíctio cœléstis adhæreat sénsibus vestris, et ditet vos munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Et, quorum festa ovántes suscípitis, eórum patrocínio defensáti ad Christum indémnes post tránsitum pervenire possítis. ℟. Amen. Vos omnes, qui in hoc die fídei alacritáte Deum devotióne cernuâ precatúri convenístis, ætérna præmia in futúro adipiscámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Invocábant Dóminum, *P.* Et ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Orátio. Deus exultátio et palma sanctórum Speráti et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerâmur, et emoluménta recólimus,

A eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, et liberâbit eos: et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos, quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor. *P.* Salus.

Orátio. Deus exaltátio et palma, *ut suprà in Vésperis.*

B *Antiphona* 2. Fílius Dei lætâtus est super justos: *P.* Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et sicut sanctis tuis Speráti vel Cómitum ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis; ut absolúti de prætéritis, mercâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino: protéctor eórum est, in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dómi-

C nus, *P.* Et liberâbit eos: et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberâbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberâbit.

Orátio. Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácita tibi sanctórum Speráti et Cómitum ejus mártyrum sorte gaudêre: et illic laudes tuas Rectórum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Apud Deum est merces eórum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Apud Deum. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur*

D ℟. Justi.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es. *Sono.* Salus justórum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent. *Quære folio* CLXIV. *Hymnus.* Speráti sancti mártyris. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Ingéniti Patris Unigénite Fílius Dei, Spirítui Sancto coætérnus et consubstantiális, qui ab arce sedis æthéreæ hujus mundi ínfima petens ad adoptándum hóminem non horruísti vestiméntum súmere carnis, et ad liberatiónem fidélium non es

℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómi- A
ni, sperábo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Et quási. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi.

Orátio. Ecce Dómine, sicut cedrus exaltáta hódiè in cœlis gloriósa virgo María pérmanet, dum, sicut oliva speciósa, in fátuis méntibus prudéntiæ óleum impéndit, et, ut vitis fructíficans, suavitátem bonæ vitæ terris emísit. Proindè quæsumus, ut odóre virtútum per ejus obténtum propináti in terris, sic fœtórem lascívæ carnis omnímodo respuámus, ut de bonórum óperum méritis coram te sine fine gloriémur. ℟. Amen.

Per.

℟. Vox de cœlo facta est ad eam, dicens: Veni, áccipe corónam, quam tibi ab inítio promísi: suscípient B
te Angeli mei; *P.* Et perdúcent te in civitátem illam sanctam Hierúsalem. ℣. Quóniam Angelis suis mandávit de te: ut custódiant te in ómnibus viis tuis: in mánibus enim suis portábunt te. *P.* Et perdúcent. ℣. Glória, et honor. *P.* Et perdúcent.

Orátio. Virgo Christi María, cujus hódiè procéssio sacra inter lília opáca, vírginum vidélicet super ágmina, mirábilis mansit in sede supérna; efficiátur, quæsumus, per sacrum favórem tuum nobis indígnis réquies futúra, quò tu potuísti assúmi tanti miráculi glória: quátenùs Domínicam vocem illam aure cordis mereámur audíre, quæ de supérnis te assuméndo inquit: Adscénde: ibídem verò perceptúri cum ómnibus Sanctis ætérnam réquiem, ubi à Dómino te C
credímus adquisísse fidei sinceríssimæ benedictiónem. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus. *Cánticum.* Gaudens. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Fília Sion. *Cánticum.* Benedíctus. *Sono.* Dóminus de cœlo. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laudáte Dóminum de cœlis.

[CCLXXXV] *Léctio libri Canticórum* (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

O pulchra Dei virgo inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum tuórum. Adsimilávi te amíca mea. Quàm pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turris. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. (*Cap.* II.) Surge, própera amíca mea, D
et veni. Jam enim hiems tránsiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra. Surge, osténde mihi fáciem tuam, et sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. (*Cap.* III.) Quæ est ista, quæ ascéndit super desértum, sicut virgúlta fumi ex aromátibus myrrhæ, et thuris, et univérsi púlveris pigmentárii? (*Cap.* IV.) Quàm pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo quod intrinsecùs latet, sicut turris David. Tota enim pulchra es, et mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, et coronáberis. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus plenus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. (*Cap.* VI.) Una est colúmba mea, et perfécta mea, una est matris regína, elécta genitríci suæ. Vidérunt illam fíliæ Hierúsalem, et beatíssimam prædicavérunt; regínæ et concubínæ laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut Luna, elécta ut Sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? (*Cap.* VIII.) Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, enixa super diléctum suum? Pone me ut signáculum super cor tuum, et quasi monile in bráchio tuo, ut signáculum super bráchium tuum, et vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus.

Hymnum Maríæ Vírginis
Decantémus cum Angelis,
Quam Christus Dei Fílius
Sanctificávit útero.

Adsumptiónem ipsius
Celebrémus cum Angelis,
Concéssâ nobis réquie,
Remótis pravis hóstibus.

Mater, quæ virum rénuit,
Mater, quæ Christum méruit;
Virgo ante partum, quæ fuit;
Virgo post partum cláruit.

Jam Christus de Deo génitus,
Non raptum fáciens Deo,
Formam servi suscípiens,
Servíle corpus ínserit.

Nec fessum fregit Vírginis
Egréssus templum átriis;
Sed claustrum, quod invénerat,
Clausum relíquit Vírginis.

O verè sacer álveus!
Cujus milésque glóriæ,
Quem cœlum terrâque non capit;
Vírginis verò úterus!

Sed nos ad te concúrrimus,
Alma Parens, et póscimus:
Erue nos de géntibus
Tuis beátis précibus.

Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petámus grémium
Diù per omne sæculum.

Amen.

Supplicátio. Orémus, *ut suprà.*

Capítula. Matutínis précibus te Dóminum exorámus piíssimum; ut, sicut inlústris gloriosíssima Virgo hódiè María per decus virginitátis supérnam adépta est sedem, sic per méritum illius acceptabilíssimi favóris apud te conlætári mereámur in cœléstibus regnis:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Rami mei. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Véspera ómnia dicántur ut in primis Vésperis, excéptis Capítula et Benedictióne.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sic Vírginem matrem honorificásti, quoúsquè Assumptiónis grátiâ

eam coram te suffragatricem pro nobis effecisti incomparábilem; indígni quæsumus Divinitàtis tuæ cleméntiam, quàtenus per obténtum illius beatíssimæ Genitrícis, quam cælibem hódiè fecisti in cœléstibus regnis, emundàti ab univérsis contágiis audeàmus exclamàre, et dícere :

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Exoràtu Vírginis sacræ Mariæ vestra sint mérita radícitùs coram Christo et abólita plácula : ℟. Amen. Et, sicut illa hódiè conlætàtur in sede supérna cum Angelis sanctis, sic vos gaudeàtis adquisísse paradisum [CCLXXXVI] ætérnæ felicitàtis : ℟. Amen. Quò ánimâ simul et córpore íntegri et sani hinc exeúntes, ad illam feliciter et dignè perveniàtis sedem, quò ipso miseránte ab ea divélli nullátenùs possitis. ℟. Amen.

Per.

DIE XXIV.

IN FESTIVITATE SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. *Sonus.* Fac mecum, Deus, signum in bono.

Antiphona. Oculus Dei adspéxit justum. *fol.* CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia : *P.* Ab audítu malo non timébit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum : in mandàtis ejus cupit nimis. *P.* Ab audítu. ℣. Glória, et honor. *P.* Ab audítu.

Hymnus.

Ætérni Proles Patris, et ínclyte
Compar et illi esse qui nósceris
Spíritus almus, certam poténtiam
Tenens per ævum rebus in ómnibus :
Bartholomæus ecce discípulus
Tuus ab intus sanctus et ephébus
Apostolòrum, sorte miríficus;
Nunc ecce fulget æthere sublímis,
Cujus dicàta festa se pródeunt,
Nunc et perénni múnere pópulos
Certè refóveant; nec non et ímbuant
Cadûca sæculi témnere fórtiter;
Cujus precàtu, sublímis Póntifex,
Te te rogàmus infírmi sérvuli,
Probra dimíttas, múnera præbeas;
Tua sit grátia míseris sérvulis.
Bartholomæe martyr Apóstole,
Dignàre nobis esse per ómnia
Sæcula patrónus, et fave cérnuos,
Nosque beátos éffice sérvulos :
Tui precàtu grátia fáveat,
Quos obsequélam cónspicis áffatim,
Tibi dedísse súpplices ánnua
Cursu labéntis témpora sæculi.
Sit tibi laus, Christe, per ómnia,
Ætérno Patri sitque poténtia;
Sit dono quoque glória pérpetim,
Unus qui regis ómnia sæcula.
Amen.

Supplicàtio. Orémus, *mutàto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Christe Dei Filius, Dei virtus, et Dei sapiéntia, qui per úterum Vírginis nasci dignàtus es verus Deus invisíbilis, et verus homo in carne apparuisti visíbilis; per intercéssum sancti Bartholomæi Apóstoli et Mártyris tui peccatórum abluàmur à crímine, et mereàmur terram repromissiónis, illam scilicèt beatitúdinem perfectiónis intràre : quàtenùs per te, qui eúmdem mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum, cujus solemnitàtem hódiè ob laudem tui nóminis vel miráculum Deitàtis devotíssimè celebràmus, multis sanctórum Angelórum custódiis seu adminículis roborásti; cujúsque íntima sancti Spíritûs calóre perflásti, fácias nos illæsos evádere láqueos inimíci : Ut, sicut ille à te potestàtem accépit pónere pedes suos super serpéntes et scorpiónes et suprà virtûtem inimíci, ita et nos sumàmus invíctum de tua sancta potestàte auxílium, ut conculcémus et extinguàmus régulum et basilíscum, qui nonnúmquàm per negligéntiam nostram regnant in nos regno peccáti; Quáliter puro corde et purgàtis lábiis tibi mereàmur digníssimè deservíre in terris :

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui per mártyrem suum Bartholomæum Apóstolum insígne fecit miráculum, dum ad sui nóminis fidem et regem convértit et pópulum, fáciat vos adipísci regnum cœlórum : ℟. Amen. Et, qui per illum calliditàtem Zábuli manifèstam fecit cúneis populórum, per ejus interréntum adsístat vos in congregatióne Sanctórum suórum : ℟. Amen. Et per hunc eúmdem Apóstolum suum Bartholomæum, qui et aurum et gemmárum, ut lutum, répulit ornaménta; per eum vos Christus Dóminus fáciat adscéndere sursùm, ubi ejus interminábile super omnem creatûram regnat impérium. ℟. Amen.

Lauda. Díligam eum. *fol.* CLVI.

Orátio. Deus imménse et glorióse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatórum solemnitàtibus veneràmur, atque in certamínibus Vincéntium conlaudàmus; adésto précibus supplicántium intervéntu [CCLXXXVII] mártyris tui Bartholomæi Apóstoli : ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exoràtus in misericórdia plácitum inveniàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent te, Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Coróaam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; et índuam illum stolam cándidam; *P.* Quia servàvit mandàta mea, et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso : et in nómine meo exaltàbitur cornu meum. *P.* Quia servàvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia servàvit.

Orátio. Dona nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam et insipiéntiæ nostræ ignávia auferàtur, et beatitúdinis glória conferàtur; ut, dum mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum decóris stolà circúmdas, in nobis induméntum Baptismi, quod peccándo p.+

est, et misericors in ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberávit eos Dóminus. *P.* Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctórum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amóre relíquias venerámur, et emoluménta recólimus, eórum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutáris tui : spíritu principáli confírma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutáris tui; quam amíssimus iníquè geréndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca ; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succédat justítia; et mœstítiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditátem, ut pervenire mereámur ad ætérnam salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctórum: et magno clamóre dicébant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Salus.

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hic suprà.*

Antiphona 2. Filius Dei diréctus est super justos ; *P.* Et in paradíso deliciárum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberávit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserére peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereámur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Salus justórum à Dómino : protéctor eórum est in die pressúræ. Adjuvábit eos Dóminus. *P.* Et liberábit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberábit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberábit.

[CCLXXII] *Orátio.* Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctórum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére : et illic laudes tuas Rectórum múnere pérpetim decantáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leónum, convaluérunt de infirmitáte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum.* Dóminus de sina véniet. *Ad Benedictus. Antiphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudáte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O beáte mundi auctor. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laus Dómini. *fol.* CCLXIX *Benedíctio.* Deus sanctificatiónum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiónum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufáte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.

Munus hoc clarum tibi Scillitána
Cívitas misit, dedit et beátum
Quando Felicem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.

Hi, sequestráto túmuli honóre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinóne Hic celebrátur aurâ
Ille Gerúndâ.

Hinc cruor hujus Cucufátis almi
Factus est nostræ regiónis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vivere præstat.

Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum ;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.

Cæde percússus nimiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritúra ;
Quæ reformáta récipit in alvum
Sanus ad horam.

Missus in flammis, précibus minácem
Ignis admóti périmit vigórem ;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam.

Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardóris nutriménta gliscunt ;
Sed nihil Christi fámulo nocétur
Suppliciórum.

Sústinet post hinc pius ille cardus
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.

Jam fave, Martyr, précibus cliéntum ;
Instrue et civem ; pópulum tuére ;

A

... sacerdòtum pia corda mulce
Pacis amòre.
Crímine dempto, ánimus viréscat:
Pane cœlésti satiêmur omnes:
Carnis elápsæ vitiàta membra
Spíritus ornet.
Non ruinòso perimàmur actu,
Non cibis corpus, vitiisque pressum
Non in occúltis ánimus cremétur
Igne malòrum.
Ut pia tecum, Cúcufas beàte,
Regna cœlòrum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canòrem, B
Góriam Patri célebrant honòre:
Glóriam Nato récinent perénni,
Cum quibus Sanctus sociàtus extat
Spíritus unus.
Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLVI.
Sono. Allelúia. Beàtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cúpit [CCLXXIII] nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sæculum sæculi. P. Allelúia, allelúia. *Antíphona.* Justus si morte præoccupàtus fúerit, P. Anima ejus in refrigério C erit. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Anima ejus. ℣. Glória. P. Anima.

Orátio. Præcínge nos, Dómine, virtûte, quâ sanctum tuum Felicem conlatiône sanctitàtis firmàsti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invictos in'écebra: atque ita in nos cupiditàtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passiône devictâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen.
Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.
Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære folio* CLIX.

Hymnus.

Fons Deus vitæ perénnis,
Lux orígo lúminis,
Aspice plebem canéntem
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felícis almi
Pángimus insígnia:
Tu resólve víncla linguæ,
Dans sonòra cántica;
Ut tua ritè queàmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiàlis disciplínæ
Dum studéret lítteris,
Artium famósa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Tráditur in cárcere:
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Sistitur Aræ, cruéntis
Ut litàret idólis:
Réspuit infàme factum
Voce Christum prófitens
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis;
Nempe mulis alligàtus
Dissipàtur ártubus;
Flúctibus presso marínis,
Unda turgens súbditur:
Angelus immíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore;
Postque pœnas, et caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Cárnea claustra relínquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix
O beàta cívitas!
Nil malòrum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre:
Postulàta promerêtur,
Quisquis hic conflúxerit.
Hic Dei virtûte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácritèr;
Utque fumus, et favílla
Nil vigòris óbtinet.
Hic salus optàta fessis,
Sed è cœlis prófluit,
Vísio cæcis patéscit:
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hic recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precàmur,
Una summa Trínitas:
D
Mártyris ut impetrátu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.
Clerus hic vitâ nitésc
Et Sacérdos flóreat:
Plebs fidélis, quod rec
Impetrásse séntiat:
Omnis ætas, atque se
Hoc patróno gáudea
Glória Patri, Nat
Semper et Paráclit
Laus, potéstas, atq
Gratiàrum cópia

lúimus, eódem intercedénte propítius ábluas; et cum A sanctus ille martyr tuus coronâtur in vasis virtûtum, nos expiêmur à contagióne peccáminum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Coronâvit eum Dóminus, et benedíxit, et diléxit illum: *P.* et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sinè mácula, et operâtur justítiam: qui lóquitur veritâtem in corde suo. *P.* Et supra. ℣. Glória. et honor. *P.* Et supra.

Orátio. Ætérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orâmus, ut nos mártyris tui Bartholomæi Apóstoli et ómnium sanctórum méritis sócios fide, pares devotióne, strénuos passióne, consímiles et in resurrectióne felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

B *Antíphona* 3. Certâmen bonum certávi, cursum consummávi. *P.* De cætero repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. *P.* De cætero. ℣. Glória, et honor. *P.* De cætero.

Orátio. Deus imménse. *Quære, ut suprà in Vésperis præcedéntibus. Responsórium.* Ego sum lux. *fol.* CLVIII.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es.

C *Sono.* Séptiès in die. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetía.* Justus si. *fol.* 53. *Hymnus.* Ætérni Proles. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Supplicátio.* Orêmus Redemptórem.

Capítula.

Ecce, Dómine, Apóstoli tui et mártyris Bartholomæi ánnua suscípitur incolénda festívitas, quæ totam Cathólicæ plebis togam ad gáudia próvocat, dum se ejus miráculis toto jam mundo dilâtat. Quæsumus proíndè; ut, qui illi per Spíritum sanctum dedísti potestâtem imperándi demónibus, grátiam misericórdiæ tuæ à nobis non áuferas ad te in ejus honóre húmili voto curréntibus: ut, qui graváti delíctis, ejus venerábile nunc incólimus festum, ejus méritis beáti cœléste veniâmus ad regnum; ut, si D de própriis non merêmur justificári, ejus patrocínio Sanctis tuis mercâmur in perpétuum sociári:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Diligam eum ex toto. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Benedíctio.* Christus Dóminus, qui per mártyrem, *ut suprà.*

DIE XXV.

IN FESTO SANCTI GENESII.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *fol.* CLVI. *Sono.* Bénedic, ánima mea. *fol.* CLX. *Antíphona.* Sanctus tuus. *Quære in Sancto Hippólyto. Lauda.* Benefêcit Dóminus eum. *fol.* CLXI.

Hymnus.

O rerum, Dómine, cónditor ómnium,
Plectrum contínuò gútturis ádmove,
Certâmen tríbuens pándere návitèr
Athlétæ tui ínclyti.

[CCLXXXVIII] Gliscit nam nimiùm péctoris íntimum
Malens bellígeri prómere mílitis
Actus conspícuos, gestâque fórtia,
Et dona tua óptima.

Genésius ígitur ille juvénculus
Civis exímius Arélatis óppidi,
Ætâtis péragens flóscula prímulæ
Injúncto paret órdini.

Excéptor ítaque dumqûe nitésceret
Ac jussa tábulis pública scriberet
Afflâtus súbitò múnere cœlico,
Quo vota cúmulat pia.

Extémplò offícium ábnuit ímpium,
Et ceris rénuit imprímere manum
Cœléstis cúpiens éffici áccola
Vitâ, votísque, móribus.

Pòst evangélicus sermo ut íntonat,
Divérsas látebras per loca áppetens
Sese occúltè récipit in ábditis
Horróre nimis térritus.

Quem quærens válidè turba satéllitum,
Nec, ut cúperat, réperit úspiàm;
Vastis tùm réboans ríctibus árbiter
Ferrum súmite, clámitat:

Festínis próperè pércite gréssibus;
Invéntum réfugam pléctite pércite;
Qui nostra mónita témnere ausus est
Nec sacros deos íncolit.

Quod fama réferens Mártyris áuribus,
Ablûtum, neque se nósceret, æquore
Ferventi Rhódanum spíritu áppetit,
Quo sorde queant áblui.

Auro lucídior inde regrédiens
Repértus, júgulis stérnitur ímpetu,
Cœli agmínibus íllicò júngitur
Comptus vértice láureâ.

Ob hoc Cunctípotens, quæsumus áffatim,
Testis quoque tui ipse precántibus
Accéptes plácide vota fidélium,
Dimittásque piáculum.

Ac culpæ cúmulus fúnditùs súbruat;
Subcréscat júgiter grátia áptior;
Ut Sancti méritis cælibes rédditi
Abscêdat procul última.

Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtûte sólitâ qui regit ómnia
Susténtans piè cóndita.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptórem mundi, *ut suprà.*

Capítula. Unigénite Dei Fílius, qui beatíssimum athlétam tuum Genésium primævæ ætâtis flóscula peragéntem dúplici victoriæ título coronásti, dum

quem honorificè recólimus mártyrem, ipsius vitæ A
teneàmus sanctíssimæ dignitàtem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Postulatiónes vestras grátia supérna exáudiat, et dona cœléstia vobis intercéssu mártyris sui Felícis impértiat: ℟. Amen. Impertiéndo ditet, ditándo multíplicet, multiplicándo consérvet, et conservándo lætíficet; ℟. Amen. Ut, qui votis fidei festum mártyris honoràtis, cuncta, quæ cómpetunt, ejus mérito capiàtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus, ut palma. *fol.* CLIX. *Orátio*, *ut suprà in primis Vésperis.*

DIE VI.

IN FESTO SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS MARTYRUM.

Ad Vésperum. B

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII. *Sono.* Allelúia. Justi in perpétuum vivent. *fol.* CLXVIII. *Antiphona.* Viri justi, germinàte sicut. *fol.* CLXII. *Lauda.* Rexpéxit eos, cùm tribularéntur. *fol.* CLXV.

Hymnus.

O Dei perénne Verbum,
Patris ore próditum,
Organum, qui imbecílle
Admoves Infántium
Dans eis spiràre flatum,
Vocis ut promant sonum:
Tu pius adésto nobis,
Solve fibras gútturis,
Ora ínstrue loquélis,
Corda reple lácrymis; C
Ut sacrórum festa dignis
Præcinàmus cánticis.
Ecce Justus, ecce Pastor,
Ambo juncti sánguine,
Quos pia fraternitàtis
Vinxerat germánitas,
Junxit æquàlis sacrátæ
Passiònis únitas.
Hi tamen scholis reténti,
Dum instruúntur lítteris,
Audiéntes, quòd tyránnus
Intrat urbem pérsequens,
Illicò scholam relínquunt,
Et tabéllas abnuunt: D
Appetunt cursu deinde
Præsidis præséntiam,
Et crucem Christi sequéndo,
Corpus armant débile,
Quo triúmphos passiònis
Expedirent fórtiter.
Hoc repénte Daciáno
Nunciántes, ínquiunt:
Ecce advenire Christum
Profiténtes párvuli,
Mortis ultrò passiònes,
Atque cædes pérpeti.
Túrbidus ast inde Præses
Cóncitans senténtiam,
Ad suos truces ministros,
Ut teneántur clámitat:
Fústibus jubens tenélla
Dissecári córpora.
Tunc sacrátâ voce sese
Adloquúntur ínvicem:
Temnérent ut temporáles
Ritè pœnas córporis,
Quò futûrum possidérent
[CCLXXVI] Gáudium cum Angelis.
Audiens mox Daciànus
Mártyrum constántiam,
Excitàtus in furóre
Dictat hanc senténtiam:
Ut perémpti ambo fratres
Morte dirâ intércidant.
Prótinus eos furéntes
Pértrahunt satéllites
Ad locum campi paténtem,
Quem ferunt Laudábile:
Ense illic verberántur,
Laureántur sánguine.
O locum verè beàtum,
Quo cruor recónditur
Sanctus ille Parvulórum
Ad salûtem plébium!
Quovè multa sanitàtum
Signa ægris éffluunt.
Nempe hic Divina virtus
Vincit iras Dæmonum;
Curat ulcus, membra sanat,
Et dolóres témperat,
Vota cunctórum recéptat,
Et ruéntes súblevat.
Jam tuórum passiône
Freta gaudet cívitas
Jure Compluténsis, almo
Quo láveris sánguine;
Et Geméllis mox camœnas
Redde voto débitas.
Hinc, Deus, te postulàmus,
Ut precántes áudias:
Pelle morbos, solve vincla,
Et reláxa crímina;
Atque inlæsi futûram
Appetàmus Pátriam.
Nóminis tui amórem
Da tuis in sérvulis,
Temporàle nil amêmus,
Diligàmus ínvicem:
Te sequàmur, te canàmus,
Te fruàmur pérpetim.
Laus tibi per omne tempus,
Trinitas indifferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulàris glória;
Quæ Deum te sæculórum
Pérsonet in sæcula.
Amen.

Clades abscédant, fames, atque languor,
Nóxia quæque.
Clerus doctrínâ rútilet corúscâ :
Póntifex celsum ápicem reténtet
Labe abstérsâ, operibúsque almis
Pòst placitûra.
Laus tibi insúltet júbilo perénni,
Trínitas simplex, Deitásque una,
Cuncta qui condens, ópifex in æthere,
Créderis auctor.
Amen.

FESTA SEPTEMBRIS.

Jejúnium observâtur tribus diébus ante Festum sancti Cypriáni. Si volúeris recitâre, quære fol. 431.

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI CYPRIANI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, et honor.

Sono. Fac mecum. *Quære fol.* CLIX.

Antiphona. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso : *P.* Glóriam et magnum decórem super eum impónes. ℣. Vitam pétiit, et dedísti ei longitúdinem diérum in ætérnum et in sæculum sæculi. *P.* Glóriam et magnum decórem. ℣. Glória, et honor. *P.* Glóriam.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei, Allelúia : *P.* Sicut et ego vici, et sédeo in illum : Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus, qui intélligit super egênum et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus. *P.* Sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut.

Hymnus.

Urbis magíster Tásciæ
Tu,Cypriâne Póntifex,
Fax luminósa, et éfficax,
Verbo docens, et sánguine.
Tu martyr, et doctor pius,
Utróque clarus dógmate :
Et stúltis verba ímbuis,
Et doctis exémplis foves.
Cœléstis ille Spíritus,
Qui in Prophétis præfuit,
Te inrigâvit cœlitùs,
Implêvit, egit, cómpluit.
[CCXCIII] Hinc fonte claro lúminum
Mentes foves fidélium ;
Artus pererrans ínvios,
Cibis palâtum récreans.
Tu passiónis glóriam
Quæstu obláto dístrahis,
Mercède mortem cómparans,
Cùm te ferîret cárnifex.
Sic sic docens quod verum est,
Fundis beâtum sánguinem·
Ditas cruóre Africam,
Verbo docens Hespériam.

A Tu Doctor in terra pius,
Tu Martyr in cœléstibus,
Quod prædicásti dógmate
Fac nos tenêre per precem.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, ut suprà.*

Capítula. O decus orbis, ò doctor único, veritâtis magíster cathólice, Catholicórum ducâtor Ecclésiæ, Cypriâne martyr sanctíssime ! qui Christum et voce prædicándo et sánguine, et linguâ amœnus, et passióne B monstrâris esse conspícuus : dum, quæ doces, agis, et quæ agis, pósteris docéndo derelínquis : in utrósque admirábilis et præclârus; dum et Doctor miríficus, et martyr agnósceris gloriósus; dum et doctrínâ clares in sæculo, et de effúso sánguine lætâris in cœlo : te quæsumus, te rogâmus, rege, fove, ínstrue nos tuis semper suffrágiis páriter et doctrínis : ímbue ore néscios, précibus tuêre infírmos, verbis doce, quid ágere, méritis óbtine, quo possímus intrâre : illinc riga ignorántiam verbis; hic contínuis fragilitâtem nostram fovêto suffrágiis : ut per Deum unum in Trinitâte perfécta, quem tu et doctrínâ prædicásti et sánguine, nos et dictórum tuórum fructus hic libéntius hauriâmus, et meritórum tuórum gáudiis post tránsitum satiêmur per C ipsum; qui nos dócuit orâre et dícere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cypriânum Ecclésiæ suæ Præsulem, et doctrínæ magistério clarum, et Martyrem fecit esse conspícuum; impleat vos et grátiâ sanctæ doctrínæ, et amôris sui opuléntiæ dulcédine; ℟. Amen. Ut et in verbis Mártyris correctiónem vitæ íntegram adsumâtis, et in exémplis ejus adipiscámini, quod vos herédes effíciat in cœléstibus regnis : ℟. Amen. Quò et per ejus doctrinam peccatórum à vobis rubigo effúgiat, et per ejus suffrágia vita vobis concedâtur ætérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

D *Lauda.* Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandátis ejus cupit nimis Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* In mandátis. ℣. Glória, et honor. *P.* In mandátis.

Orátio. Debitas tibi, Dómine ætérne, reférimus grates, et Jesu Christo Dómino nostro, in cujus similitúdinem beatíssimus Cypriânus, dum offert víctimam, ipse est víctima; dum sacerdótium éligit, martyrium devótus implêvit. Obtíneat ígitur apud te, Deus summe; ut des míseris indulgéntiam post delíctum, qui méruit post sacerdótium subíre martyrium. ℟. Amen.

Per.

stitia ejus manet in ætérnum, Allelúia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glória. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Vir, qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur : *P*. De pánibus suis dedit páuperi. ℣. Beàtus qui intélligit super egénum, et páuperem : in die mala liberàbit eum Dóminus : Allelúia. *P*. De pánibus suis. [CCLXXVIII] ℣. Glória, et honor Patri. *P*. De pánibus suis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Qui óbtinet sapiéntiam, salvus erit. Qui dat paupéribus, numquam egèbit. *P*. Justus autem in gáudio et jocunditàte erit : ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum : in mandàtis ejus cupit nimis. *P*. Justus autem. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Justus autem.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Consolàtus est páuperem : consolábitur ipse in eum. *P*. De suis pánibus tríbuit inopi : victóriam et honórem accèpit : Allelúia. ℣. Benignus vir qui miserètur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : quia in ætérnum non commovébitur. *P*. De suis pánibus. ℣. Glória, et honor. *P*. De suis.

Hymnus.

En mártyris Lauréntii
Armàta pugnàbat fides,
Postquàm vapor diútinus
Decóxit exústum latus.
Fore hoc sacérdos díxerat,
Jam Xystus affixus cruci,
Lauréntium flentem videns
Crucis sub ipso stípite :
Desíste discéssu meo
Fletum doléntér fúndere :
Præcèdo, frater ; tu quoque
Pòst hóc sequèris tríduo.
Extrèma vox Epíscopi
Prænunciátrix glóriæ
Nihil feféllit : nam dies
Prædícta palmam præstitit.
Hinc sancte Lauréuti tuam
Nos passiónem quærimus :
Quod quisque supplex póstulat,
Cunctis favéndo proróga.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, *multo nómine*. *Quære fol*. CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium igne charitàtis tuæ ardéntem, et cupiditàtum et passiónum incéndia fecisti evíncere : dum et aurum calcat et flammam, et in páuperum erogatiónem munificus, et in combustiónem sui córporis reperitur devótus ; da nobis obténtu suffrágii illius, ut vapóre Spíritûs Sancti accénsi flammas superèmus libídinis, et igne concremémur omnímodæ sanA ctitàtis : quò inter Sanctos illos sors nostra inveniàtur post tránsitum, pro quibus nunc tibi dependimus famulàtum.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberàti à malo. *fol*. 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, cui beàtus Lauréntius decóctum sui córporis præbuit holocáustum, mentes vestras cóncremet cœléstium incensióne virtùtum : ℟. Amen. Et, quem ille assàtus in cratícula confitéri non déstitit, confessiónis sanctæ vos dignétur præmiis consolári : ℟. Amen. Et inter flammas sæculi constitúti ipsi soli flammescàtis per stúdia sanctitàtis, cui hic martyr inhæsit post incéndia passiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

B *Lauda*. Státuit Dóminus. *fol*. CLXVII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum respuéntem vilíssimum Mundum, aurum ostendisti puríssimum, quod ignis útique non consúmeret, sed approbàret : et quantò plus ardèret, tantò ámplius rutilàret ; tríbue nobis, ut cupiditàtis incéndia non consúmant, quos tàm fulgénda Mártyris tui exémpla clarificant. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio*. Exultent, Dómine. *Require folio* CLXXX.

Antiphona 1. Manifésta sunt dona ejus in Deo suo. C *P*. Et eleëmósynas illius enarràbit Ecclésia sanctórum. ℣. Méliùs est módicum justo super divítias peccatórum multas. *P*. Et eleëmósynas. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P*. Et eleëmósynas illius.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum ámpliùs refulgère méritis quàm flammis áffici præstitísti : ut fortíssimus Martyr plus amóre quàm fervóre fervèret, tríbue, ut scintíllà fídei ejus ita inflammémur, ne ab igne sæculi consumémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 2. Vir misericórdiæ invénit grátiam in óculis omnis carnis. *P*. Diléctus à Deo, et homínibus : cujus memória in benedictióne est. ℣. A Dómino gressus hóminis [CCLXXIX] dirigètur : et D viam ejus cúpiet nimis. *P*. Diléctus à Deo. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Diléctus à Deo.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum suscepisti in tuo nómine in morem holocáusti decócti, ut totus tibi integer membris offerrétur et ánimis : méritis ejus annuéndo concède, ut sacrifícium contríti cordis in nobis cleméntèr accéptes, quos Mártyris tui súpplices cultóres agnóscis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Tamquàm unum ex princípibus elègit me Dóminus, et ut virum fortem constituit me prælium. *P*. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornàvit me corónà. ℣. Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, digi-

Hæc namque Dómino Augústa desérviens,
Semet dum dédicat Príncipi cœlico,
Livòre dæmonum púngitur illicò,
Ne Christum voce prædicet.
Felix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugítu
Murmur, súbito múnere Spíritûs
Et mente clarà rédditur.
Pudíca móribus, inclyta génere,
Immíxta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo mílitat, mente delíberat,
Ut virgo quoque máneat.
Sed hostis nóscitur ipse, qui invidus
Furòrem júdicis cóncitat invidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat ímpiè.
Virgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès índidit
Dicàtos nísibus passióni Mártyrum,
Certàmen læta súscipit.
Flammas ingréditur, cíngitur ígnibus,
Se Christo réddere vócibus íntonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.
Inlæsa pródiens, cárcere tráditur,
Miréntur mílites tália cóminùs
Vidísse: sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitèr.
Arénà súbitò ponti demérgere
Dicàtam Dómino vírginem imperat,
Insóntem rábidus perdúcere cúpiens;
Et Martyr vota sólvere.
Sed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitùs ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi.
Undè nunc ávidi, Virgo, te gnáviter
Oràmus pópuli, lavácri filii,
Mittens, miseránsque cœlica múnera,
Piórum preces áudias.
Jam, Christe, míseris esto miséricors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tríbuens,
Dómine Deus, ómnibus.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtùte sólità, qui regit ómnia,
Susténtat piè cóndita.
Amen.

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTI MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Glórià et honòre. *Sono.* Fac mecum. *Antiphona.* Oculus Dei. *fol.* CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: P. Ab audítu malo non timèbit Allelúia, allelúia. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandàtis ejus
A cupit nimis. P. Ab audítu. ℣. Glória, et honor. P. Ab audítu.

Hymnus.

Præclàrum Christi mílitem
Virtùtum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.
Matthæus namque iste est,
Quem clarà voce Dóminus
Sese deflúxa arcéssens
De telónio rápuit.
Cuique celsum ápicem
Apostolátûs tribuit;
Et clarum Evangélici
Deínde decus cóntulit.
B Qui solus axem férvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammàvit igne cœlitùs.
Fugàvit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armàvit sacris mónitis
Dicàtos Christo pópulos.
Castis edóctus régulis,
Plebem lucràtus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.
Qui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædicáminis
C Cæsus dicto occúbuit.
Nostrísque libens précibus
Adsit patrônus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exóret Príncipem.
Nobis adquírat gáudia
Præséntis ævi, ac supèr
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tribuat.
Deo Patri sit glória,
[CCXCVI] Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

D *Supplicátio.* Orèmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui elegisti tuà ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognómen, Apóstolum et Evangelistam; ítaque in vértice Ecclésiæ eum statuisti ex publicáno à te, Christe, eléctum, primum in Judæa quidèm evangelizàre fecísti, et póstmodùm in Macedónia te prædicans pastórum sic requiéscit in móntibus; ànnue précibus nostris, ut ejus intervéntu nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod ille gloriósus in mundo vócibus sparsit, nos sanctificàtum in receptáculum uostri péctoris conservèmus; qui nos docuísti oràre et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui ingénti

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Consolàtus est páuperem.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Glória et honôre. *Sono.* Dispérsit, et dedit paupéribus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Ingréssus sum in tabernáculum Cæsaris : *P.* Interrogàtus, Christum conféssus sum : accusàtus, non denegávi : pertráctus, Deum meum ténui, et tenêbo. ℣. Transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. *P.* Interrogàtus. ℣. Glória, et honor. *P.* Interrogàtus.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti, Dómine, *P.* Et non est invénta in me iníquitas : Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Et non est. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non est.

Hymnus. En mártyris Lauréntii. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus.

Capitula. Deus, qui in veri holocáusti hóstiam igne examinàtum Levítam suscepísti Lauréntium; quo more holocáusti decóctus ad te perveníret ínteger, pro míseris rogatùrus; ejus, quæsumus suffrágiis, in nobis ómnibus ignis cœléstis faces accénde, ut purgàtâ consciéntiâ ad te mereâmur proclamàre et dícere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus ad vota nostra respíciat, pro quo Xystus maceràtus, et Lauréntius consúmptus est flammâ. ℟. Amen. Eóque favénte sic per Xystum grex Cathólicus tueàtur, ut per Lauréntium salutàris cálicis potatiône salvêtur. ℟. Amen. Quò et illo tuénte et isto suffragánte sic illius accendâmur exémplo, ut istius relevêmur suffrágio ; ℟. Amen. Ipso præstánte et auxiliánte, qui cum Patre et Spíritu Sancto unus Deus vivit, et regnat in ætérna sæcula sæculorum. ℟. Amen.

[CCLXXXI] *Lauda.* Státuit Dóminus. *Fol.* CLVII. *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum, *ut suprà.*

DIE XIII.

IN FESTO SANCTI HIPPOLYTI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit. *fol.* CLVI. *Sonus.* Bénedic, ánima. *fol.* CLX.

Antíphona. Sanctus tuus índuit justítiam ; et in nómine tuo méruit victóriam. *P.* Pius es, Dómine, qui sine præmio das corónam. ℣. Vitam pétiit : et dedísti ei in longitúdinem diérum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Pius es. ℣. Glória, et honor. *P.* Pius es.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Benefêcit Dóminus. *fol.* CLXI.

Hymnus.

Adsunt, ô pópuli, festa celébria,
Quæ felix révehit témporis órbita,
A In sese rédiens axe volúbili :
Laudem sidéreo réd.le Príncipi.

Hic namque Hippólytus témpore térrea
Despéctus, nívea scandit ad æthera,
Cum solvens ánimam córpore, vívidam
Cœléstem méruit súmere láuream.

Dum dux bellígerus esset hic ágminis,
Jussis Cæsáreis cárcere Mártyrem
Servándum récipit, qui Cruce prævià
Dat cæcis óculis pérdita lúmina.

Cernens Hippólytus signa favéntia,
Mox Christo Dómino credit, et ímpia
Spernens dæmónici dógmatis idóla,
Junctis Christícolis vócibus íncrepat.

Tunc Cæsar rábido férvidus ímpetu
B Os sanctum lápide scíndere præcipit :
Longè dissíliunt frágmina déntium ;
Sed vox Unigénitum prædicat únicum.

Férreis percálidus únguibus ártifex
Armat spiníferi spícula cárdui :
Corrúpta pénitùs víscera Mártyris
Perfúndunt rósei flúmina sánguinis.

Hinc ad cornípedum terga ferócium
Innéxu réligant : tractus in áspera,
Vitâlem súbitò liquit anhélitum,
Dirum quo váluit víncere sæculum.

Ob hoc supplíciter Rex Deus ómnium
Rogántes pétimus, Martyr ut ínclytus
Adsístat míseris fautor, et ímpetret
C Conféssis véniam corde piácula.

Sit vita lócuples, frúgibus áffluens,
Rerum prospícitas cóngrua pólleat :
Bellum dispéreat, pax bona prófluat,
Virtútes vígeant, crímina tránseant.

Sit Patri ingénito glória máxima,
Sit compar Génito, atque Paráclito,
Unus qui rétinet sceptra perénniter
Vivens perpétuis témpora sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capitula. Lux Angelórum, et hóminum splendor, diérum et témporum candor, animârum et corporum Christe Domine Deus, ob reveréntiam tui testis Hippólyti flammícomæ claritúdinis munus oblàtum
D lucífluo Sancti Spiritûs respórgens inlápsu tuis éffice nútibus plácitum, nobis redde prodíficum : ut et visíbili fulgóre nigróris noctísvagi furva coérceat, et invisíbili múnere maledúlcium scabra peccáminum erràta consûmat.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Martyris Hippólyti det vobis imménsa gáudia Christus : ℟. Amen. Próspera tríbuat, et vitæ dura repéllat : ℟. Amen. Concêdat véniam culpis, et præmia votis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui tantam Hippólyto testi tuo virtûtem ánimi contulísti, ut férreis præcíssus acúleis, te Deum esse proclamâret in

Hæc namque Dómino Augústa desérviens,
Semel dum dédicat Príncipi cœlico,
Livóre dæmonum púngitur illicò,
Ne Christum voce prædicet.
Felix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugítu
Murmur, súbito múnere Spíritûs
Et mente clarâ rédditur.
Pudíca móribus, inclyta génere,
Immíxta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo mílitat, mente delíberat,
Ut virgo quoque máneat.
Sed hostis nóscitur ipse, qui ínvidus
Furòrem júdicis cóncitat ínvidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat ímpiè.
Virgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès índidit
Dicátos nisibus passióni Mártyrum,
Certâmen læta súscipit.
Flammas ingréditur, cíngitur ígnibus,
Se Christo réddere vócibus íntonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.
Inlæsa pródiens, cárcere tráditur,
Mirántur mílites tália cóminùs
Vidisse: sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitèr.
Arénâ súbitò ponti demérgere
Dicâtam Dómino vírginem ímperat,
Insóntem rábidus perdúcere cúpiens;
Et Martyr vota sólvere.
Sed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitùs ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi.
Undè nunc ávidi, Virgo, te gnáviter
Orâmus pópuli, lavácri fílii,
Mittens, miseránsque cœlica múnera,
Piórum preces áudias.
Jam, Christe, míseris esto misèricors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tríbuens,
Dómine Deus, ómnibus.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtùte sólitâ, qui regit ómnia,
Susténtat piè cóndita.
Amen.

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTI MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ et honóre. *Sono.* Fac mecum. *Antiphona.* Oculus Dei. *fol.* CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: P. Ab audítu malo non timèbit Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus A cupit nimis. P. Ab audítu. ℣. Glória, et honor. P. Ab audítu.

Hymnus.

Præclârum Christi mílitem
Virtûtum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.
Matthæus namque iste est,
Quem clarâ voce Dóminus
Sese deflúxa arcéssens
De telónio rápuit.
Cuique celsum ápicem
Apostolátûs tríbuit;
Et clarum Evangélici
Deínde decus cóntulit.
B Qui solus axem férvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammâvit igne cœlitùs.
Fugâvit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armâvit sacris mónitis
Dicátos Christo pópulos.
Castis edóctus régulis,
Plebem lucrâtus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.
Qui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædieáminis
C Cæsus dicto occúbuit.
Nostrísque libens précibus
Adsit patrônus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exóret Príncipem.
Nobis adquírat gáudia
Præséntis ævi, ac supèr
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tríbuat.
Deo Patri sit glória,
[CCXCVI] Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

D *Supplicátio.* Orèmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui elegísti tuâ ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognómen, Apóstolum et Evangelistam; ítaque in vértice Ecclésiæ eum statuísti ex publicáno à te, Christe, eléctum, primum in Judæa quidèm evangelizâre fecísti, et póstmodùm in Macedónia te prædicans pastórum sic requiéscit in móntibus; ánnue précibus nostris, ut ejus intervéntu nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod ille gloriósus in mundo vócibus sparsit, nos sanctificâtum in receptáculum uostri péctoris conservémus; qui nos docuísti oráre et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui ingénti

Numen cudit cœlicolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, et omne tártarum.
Qui Matrem, ac Discipulum
Consímiles in éxitu
Fecísti, ut prodígium,
Propter decus virgíneum.
Quorum dum tumba córpora
Lege suscêpit própria;
Elata hinc divínitùs
Sunt, ubi cernit Fílium.
Nec credi fas ullo modo
Potest jam tali Fílio
Matris interire tábida
Sic dilábi sacra caro.
Quam et si sopor ádiit,
Et lacu terræ látuit,
Quáliter hæc adsúmitur,
Pósteà sed cœlo tráditur.
Qui sic suscêpit Vírginem
Poli térræque regínam,
Et Angelórum cómpotem
Fecit in arcem sublímem.
Dies, quo hæc subdúcitur
Mater cunctárum géntium,
Cœli quo petit íntimum
. . . .
Illic virgo sanctíssima
Nostra defer precámina,
Quò tu transísti glóriâ
Adsumptiónis ínclytâ.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ ipsius, et per intercessiónem Assumptiónis Sanctæ Maríæ Vírginis et genitrícis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. O inlibâtum donum, ò decus certè virgíneum! ò sacræ prolis opus dicâtum, et vas septifórmi dono dignè farcitum sacra Virgo María, omnísque pudicítiæ præmium! cujus concéptio mystérium, cujus manifestátio privilégium, cujúsque parturítio salûtem gignit et gáudium, quam neque virile aliquándo commércium, neque titillans umquam lascívum, neque ullum contaminâvit óbstinans delictum; jam precámina verè credéntium ibidèm defer, ubi assúmpta pérmanes sanctórum serta vel vírginum: illic, quæsumus, nobis esto refúgium, quo de terrénis meruísti adtólli divínitùs ad poli fastígium. Et, sicut per tuum hoc totum digna fuísti cónsequi simplum, sic mereâmur, quamtótiùs per nostrum semivivum duplum in utróque reviviscí per Christum Dóminum nostrum, quo docénte dídicimus:

A Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Matrem suam olim de deórsùm, ubi vóluit, piè adsúmpsit, dignêtur nos sibi semper trájici mente, quos cleménter creâvit. ℟. Amen. Et, sicut ex ea Natus poténter mundo præbuit lumen, sic corde inlumináti per eam súperam mereâmur conscéndere sedem. ℟. Amen. Quò, sicut illa milítiæ cœléstis exércitùs sui Assumptióne sistit gavisa, sic ómnium nostrórum críminum mœstítiâ defæcáti quandóque mereâmur beatióres adtólli in cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCLXXXIV] *Lauda.* Rami mei rami honóris et grátiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificâvi suavitâtem odóris. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego

B autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Orátio. Hæc est, Dómine Deus, gloriósa illa virgo María, quæ hódie à convâlle lachrymârum et mundi desérto cognóscitur superássumi incúmbeas super diléctum Unigénitum tuum, Filiúmque suum loco vidélicet inenarrábili: cujus verò quasi signáculum et monile detégitur pretiósum, dum unius natúræ illud corpus confitêmur Domínicum istius inlibâtæ genitrícis à Divinitâte assúmptum. Proindè quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illùc extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiónem hódiè

C præcéssit digna suffragátrix pro nobis ac beatíssima virgo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *fol.* CLXXX. Psal. L.

Orátio. Exúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritâtis ad conlaudándam veram Assumptiónem inlibâtæ Maríæ genitrícis; et quæ de terris potentiáliter méruit subdúci, supérnisque sédibus divinitùs adtólli; mereâmur per ejus favórem ab ómnibus hic peccátis érui, et illùc Beatórum fulgéntibus choris misericórditer introdúci. ℟. Amen.

Per.

Antiphona. 1. Dilectióne. *fol.* CLXXX. *Orátio.* Hæc est. *In Vésperis præcedéntibus.*

D *Antiphona* 2. Virgo prudentissima. *folio* CLXXI.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui hódiè à desérto mundáno et tristíficâ Ægypto gloriósam cœli regínam assumpsísti Maríam, tecúmque in supérnam sedem pulchram ut Lunam, et eléctam ut Solem, esse voluísti; fac nos Solis ardóre insoléntèr per diem nusquam adúri, neque per noctem Lunæ æstibus indecénter concremári: ut tam ánimæ quàm córporis mœrôre novâti mereâmur per Assumptiónem genitrícis tuæ ibidem, ubi præcéssit, beatióres indúci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In congregatióne sanctórum heréditas mea. Sicut cedrus exaltâta sum in Líbano. *P.* Et quasi cypressus in móntibus Hermon, elevâta sum-

℣. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Domini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Et quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi.

Orátio. Ecce Dómine, sicut cedrus exaltâta hódiè in cœlis gloriósa virgo María pérmanet, dum, sicut oliva speciósa, in fátuis méntibus prudéntiæ óleum impéndit, et, ut vitis fructíficans, suavitâtem bonæ vitæ terris émisit. Proindè quæsumus, ut odóre virtûtum per ejus obténtum propinâti in terris, sic fœtórem lascívæ carnis omnímodo respuâmus, ut de bonórum óperum méritis coram te sine fine gloriémur. ℟. Amen.

Per.

℟. Vox de cœlo facta est ad eam, dicens : Veni, áccipe corónam, quam tibi ab inítio promísi : suscípient te Angeli mei; *P.* Et perdúcent te in civitâtem illam sanctam Ilierúsalem. ℣. Quóniam Angelis suis mandâvit de te : ut custódiant te in ómnibus viis tuis : in mánibus enim suis portábunt te. *P.* Et perdúcent. ℣. Glória, et honor. *P.* Et perdúcent.

Orátio. Virgo Christi María, cujus hódiè procéssio sacra inter lília opâca, vírginum vidélicet super âgmina, mirábilis mansit in sede supérna; efficiâtur, quæsumus, per sacrum favórem tuum nobis indígnis réquies futûra, quò tu potuísti assúmi tanti miráculi glória : quátenùs Domínicam vocem illam aure cordis mereâmur audire, quæ de supérnis te assuméndo inquit : Adscénde : ibidem verò perceptúri cum ómnibus Sanctis ætérnam réquiem, ubi à Dómino te erédimus adquisísse fidei sinceríssimæ benedictiónem. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus. *Cánticum.* Gaudens. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Filia Sion. *Cánticum.* Benedíctus. *Sono.* Dóminus de cœlo. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis.

[CCLXXXV] *Léctio libri Canticórum (Cap. I).*

℟. Deo grátias.

O pulchra Dei virgo inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum tuórum. Adsimilávi te amíca mea. Quàm pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turris. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbârum. (*Cap.* II.) Surge, própera amíca mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra. Surge, osténde mihi fáciem tuam, et sonet vox tua in âuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. (*Cap.* III.) Quæ est ista, quæ ascéndit super desértum, sicut virgúlta fumi ex aromátibus myrrhæ, et thuris, et univérsi púlveris pigmentárii? (*Cap.* IV.) Quàm pulchra es! óculi tui columbârum, absque eo quod intrinsecùs latet, sicut turris David. Tota enim pulchra es, et mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, et coronáberis. Hortus conclûsus soror mea sponsa, hortus conclûsus, fons signâtus. Emissiónes tuæ paradísus plenus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. (*Cap.* VI.) Una est colúmba mea, et perfécta mea, una est matris regína, elécta genitríci suæ. Vidérunt illam filiæ Ilierúsalem, et beatíssimam prædicavérunt; regínæ et concubínæ laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut Luna, et elécta ut Sol, terríbilis ut castrórum ácies ordinâta? (*Cap.* VIII.) Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, eníxa super diléctum suum? Pone me ut signáculum super cor tuum, et quasi monile in bráchio tuo, ut signáculum super bráchium tuum, et vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus.

Hymnum Mariæ Vírginis
Decantêmus cum Angelis,
Quam Christus Dei Filius
Sanctificâvit útero.

Adsumptiónem ipsius
Celebrêmus cum Angelis,
Concéssâ nobis réquie,
Remótis pravis hóstibus.

Mater, quæ virum rénuit,
Mater, quæ Christum méruit;
Virgo ante partum, quæ fuit;
Virgo post partum cláruit.

Jam Christus de Deo génitus,
Non raptum fáciens Deo,
Formam servi suscípiens,
Servile corpus ínserit.

Nec fessum fregit Vírginis
Egréssus templum átriis;
Sed cláustrum, quod invéneraí,
Clausum relíquit Vírginis.

O verè sacer álveus!
Cujus milésque glóriæ,
Quem cœlum terrâque non capit;
Vírginis verò úterus!

Sed nos ad te concúrrimus,
Alma Parens, et póscimus :
Erue nos de géntibus
Tuis beátis précibus.

Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Matutínis précibus te Dóminum exorâmus piíssimum; ut, sicut inlústris gloriosíssima Virgo hódiè María per decus virginitâtis supérnam adépta est sedem, sic per méritum illius acceptabilíssimi favóris apud te conlætári mereâmur in cœléstibus regnis :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Rami mei. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Véspera ómnia dicántur ut in primis Vésperis, excéptis Capítula et Benedictióne.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sic Vírginem matrem honorificásti, quoúsquè Assumptiónis grátiâ

Véteri ænígmati.
Tu rémove tela lapsa,
Sontes iras dæmonum :
Pelle ulcus, arce morbum,
Aufer omne scándalum ;
Pax, salus, fidésque fervens
Omnem tegat ánimum.
Ecce cuncti conglobáti
Revolúto témporis
Anno, allelúia Aulæ tuæ
Dedicâtum sólvimus ;
Sit ratum ut regi Christo
Tu fave, dum vívimus.
Præbe nobis mente cæcis
Esse mundos córpore,
Ne cadâmus cœno molli
Sáucii libídine;
Quo surgâmus ad salûtem,
Tu cleménter súbleva.
Témpora fave tranquilla,
Auge pacis fœdera ;
Ensis urbis nostræ fines
Hostílis non dissecet :
Labes ullum, plagæ ullum,
Te duce, non trucídent.
Discat sexus, omnis ætas
Cassa mundi línquere :
Verum Christi callem clives
Discâmus concúrrere :
Quo queâmus cœli portam
Tránsitum pòst pétere.
Ultimò die, cùm ille
Resurgéndo fúlserit,
Non reórum sorte vincti
Mancipêmur tártaro;
Sed urbáno lucis loco
Deputêmur líbero.
Duplex tunc honor, dum Sanctis
Digna merces rédditur ;
Non indígnis mala nobis
Obligent, quæ géssimus ;
Sed nutándi transferâmur
Ex fide sidéribus.
Quo tibi precánti, alme
Michaël fortíssime,
Hierúsalem gloriósæ
Sint eníxi cármine ;
Ut imménso perfruâmur
Ritè lucis lúmine.
Laudem soli Trino fantes
Número multímodam ;
Spíritûs, Patris, et Agni
Mox adépti déxteram,
Gaudeâmus, exultêmus
Affátim per sæcula
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Deus, Pater omnípotens, creàtor ómnium et cónditor elementórum, qui Michaêlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nunciórum, quorum exhibítio tuo obséquium dat império, nec tali umquam fatigántur officiórum nómine ; sonat ex mystério, et virtus pollet ex mérito ; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur, et âëre corporáti Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter páreant ; quorum incorpórea manet substántia, et cùm locáliter circumscribántur, indeféssè tamen Creatòris conspéctu fruántur ; concéde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli et ómnium Angelórum cónsequi véniam delictórum : ut, qui in eórum honôre [CCCII] tibi Deo nostro laudem depromimus, ætérnæ beatitúdinis étiam consequâmur véniam sempitérnam.

B Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Fílius único Patris únicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelórum, gloriári vos fáciat de perfectióne óperum bonórum : ℟. Amen. Et, qui Michaêlem Archángelum sublimem fecit honôre, vos suo fáciat flagrâre ex amóre : ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensórem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiórem. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Dóminus de cœlo parâvit sedem suam Allelúia : *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. *P.* Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícite, Angeli Dómini Dómino : benedícite, cœli Dómino. *P.* Et regnum. ℣.
C Glória, et honor Patri. *P.* Benedícite Dóminum.

Orátio. O! Michaël princeps exércitûs Angelórum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populórum : ut et justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, et injústi ad pœniténtiam convérsi véniam non despérent accípere. Sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutâris. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. *fólio* CLXIII.

Antíphona 1. Vidi Angelum volántem per médium
D cœlum, habéntem Evangélium ætérnum, et dicéntem : *P.* Timéte Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam, et honórem, ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Timéte Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Timéte Dóminum.

Orátio. O ! Michaël princeps. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Ego Jesus mitto Angelum meum, testificári homínibus. *P.* Ecce vénio citò, et merces mea mecum est, sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audite hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Ecce vénio citò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce vénio citò.

Orátio. Mitte nobis, Deus clemens, Michaêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicó-

rum nostrórum líberet, et tibi Dómino Deo nostro illæsos præséntet; et ipsum semper in adjutórium habeámus, quem in tuo múnere sublimátum agnóscimus: ut ejus suffrágio resisténdo vítiis, floreámus virtútibus, et depósito piaculórum elógio conscriptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Pósiti sunt throni, et antiquus diérum sedébit: vestitum ejus sublime: *P.* Et thronus ejus flamma ignis: míllia míllium serviébant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiónis. *P.* Et thronus ejus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et thronus.

Orátio. Dómine Deus omnípotens, qui Angelos tuos, spíritus facis; et minístros tuos, flammam ignis: accénde in nobis, quǽsumus, ignem illum charitátis tuæ, quem sacri oris allóquio mitténdum dignátus es pollicéri: et sic in nos árdeat fide et ópere; ut, deséctis vítiis, polórum cívibus fáciat sociári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Dóminus de Sina véniet: descéndet super montem Pharan, et apparébit ab oriénte: solus ante illum vadit Angelórum exércitus, et cum eo sanctórum míllia. *P.* Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrína ipsius: ipse thálamo suo, ut sponsus procédens, cujus benedictióne omnis terra fructíficat. ℣. Exultávit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. P. Legem in déxtera. ℣. Glória, et honor Patri. P. Legem in déxtera.

Orátio. Tuam, clementíssime Pater, súpplices exorámus cleméntiam, ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Michaélis veneratióne suscépimus, ipse tibi comméndes: et, sicut illi corónam sanctæ perfectiónis tribuísti, ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiáris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

[CCCIII] *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antiphona. Appáruit de monte Pharam Dóminus, et cum eo sanctórum míllia.

Cánticum. Dóminus de Sina véniet. *Orátio.* Venisse te Dóminum. *Quære fol.* CLXVII.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus, *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine, Allelúia: ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Daniélis Prophétæ (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Anno tértio Cyri regis Persárum, verbum revelátum est Daniéli cognoménto Balthásar, et verum verbum, et fortitúdo magna: intelexítque sermónem: intelligéntiá enim est opus in visióne. In diébus illis ego Daniël lugébam trium A hebdomadárum dies, panem desiderábilem non comédi, et caro et vinum non introiérunt in os meum, sed nec unguénto unctus sum; donec compleréntur trium hebdomadárum dies. Die autem vicésimá et quartá mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce virum vestitum líneis, et renes ejus accíncti auro obrizo: et lumbi ejus accíncti colóre opham, et corpus ejus quasi crysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ erant deórsùm usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániël solus visiónem: porrò viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, et fugé-B runt in abscóndito. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quicquam vírium. Et audívi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, vultúsque meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániël, vir desideriórum, intéllige verba mea, quæ loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc ergo missus sum ad te. Cùmque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli timére Dániël: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dómini Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego C veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Michaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum: veni ut docérem te, quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visióne índiges. Cùmque loquerétur mihi hujuscémodi verbis, dejéci vultum meum in terra, et tácui. Et ecce quasi similitúdo fílii hóminis tétigit lábia mea: et apéruit os meum, et locútus sum, et dixi ad eum qui stabat contra me: Dómine mi, in visióne tua dissolútæ sunt compáges meæ, et nihil in me remánsit vírium. Et quómodo potest servus Dómini mei loqui cum Dómino meo? nihil in me remánsit ví-D rium, sed hálitus meus intercludítur. Rursùm ergo tétigit me quasi visio hóminis, et confortávit me, et dixit: Noli timére, vir desideriórum: pax tibi: confortáre, et esto robústus. Cùmque loquerétur mecum, conválui, et dixi: Lóquere, Dómine mi, quia confortásti me. Et ait: Numquid scis quare vénerim ad te? et nunc revértar ut prælier advérsùs príncipem Persárum: cùm enim egréderer, appáruit princeps Græcórum véniens. Verùmtamen annunciábo tibi quod expréssum est in scriptúra veritátis: et nemo est adjútor meus in ómnibus his, nisi Michaël princeps vester (*Cap.* XI). Ego autem ab anno primo Darii Medi stabam ut confortarétur et roborarétur. Et nunc veritátem annúncio tibi (*Cap.* XII). In témpore autem illo consúrget Michaël princeps

Véteri ænígmati.
Tu rémove tela lapsa,
Sontes iras dæmonum :
Pelle ulcus, arce morbum,
Aufer omne scándalum ;
Pax, salus, fidésque fervens
Omnem tegat ánimum.
Ecce cuncti conglobáti
Revolúto témporis
Anno, allelúia Aulæ tuæ
Dedicàtum sólvimus ;
Sit ratum ut regi Christo
Tu fave, dum vívimus.
Præbe nobis mente cæcis
Esse mundos córpore,
Ne cadâmus cœno molli
Sáucii libídine;
Quo surgâmus ad salûtem,
Tu cleménter súbleva.
Témpora fave tranquílla,
Auge pacis fœdera ;
Ensis urbis nostræ fines
Hostilis non dissecet :
Labes ullum, plagæ ullum,
Te duce, non trucídent.
Discat sexus, omnis ætas
Cassa mundi línquere :
Verum Christi callem clives
Discâmus concúrrere :
Quo queâmus cœli portam
Tránsitum pòst pétere.
Ultimò die, cùm ille
Resurgéndo fúlserit,
Non reórum sorte vincti
Mancipêmur tártaro;
Sed urbáno lucis loco
Deputêmur líbero.
Duplex tunc honor, dum Sanctis
Digna merces rédditur ;
Non indignis mala nobis
Obligent, quæ géssimus ;
Sed nutándi transferâmur
Ex fide sidéribus.
Quo tibi precánti, alme
Michaël fortíssime,
Hierúsalem gloriósæ
Sint eníxi cármine ;
Ut imménso perfruâmur
Ritè lucis lúmine.
Laudem soli Trino fantes
Númini multímodam ;
Spíritûs, Patris, et Agni
Mox adépti déxteram,
Gaudeâmus, exultêmus
Affátim per sæcula
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Deus, Pater omnípotens, creàtor ómnium et cónditor elementórum, qui Michaëlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nunciórum, quorum exhibítio tuo obséquium dat império, nec tali umquam fatigántur officiórum nómine ; sonat ex mystério, et virtus pollet ex mérito ; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur, et àëre corporáti Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter páreant ; quorum incorpórea manet substántia, et cùm locáliter circumscribántur, indeléssè tamen Creatóris conspéctu fruántur ; concéde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli et ómnium Angelórum cónsequi véniam delictórum : ut, qui in eórum honóre [CCCII] tibi Deo nostro laudem deprómimus, ætérnæ beatitúdinis étiam consequâmur véniam sempitérnam.

B Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Fílius única Patris únicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelórum, glorificári vos fáciat de perfectióne óperum bonórum : ℟. Amen. Et, qui Michaëlem Archángelum sublimem fecit honóre, vos suo fáciat flagràre ex amóre : ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensórem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiórem. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Dóminus de cœlo parâvit sedem suam Allelúia : *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. *P.* Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícite, Angeli Dómini Dómino : benedícite, cœli Dómino. *P.* Et regnum. ℣.

C Glória, et honor Patri. *P.* Benedícite Dóminum.

Orátio. O ! Michaël princeps exércitûs Angelórum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populórum : ut et justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, et injústi ad pœniténtiam convérsi véniam non despérent accípere. Sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutàris. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. *fólio* CLXIII.

Antiphona 1. Vidi Angelum volántem per médium

D cœlum, habéntem Evangélium ætérnum, et dicéntem : *P.* Timéte Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam, et honórem, ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Timéte Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Timéte Dóminum.

Orátio. O ! Michaël princeps. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Ego Jesus mitto Angelum meum, testificári homínibus. *P.* Ecce vénio citò, et merces mea mecum est, sanàre languóres pópuli mei. ℣. Audite hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Ecce vénio citò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce vénio citò.

Orátio. Mitte nobis, Deus clemens, Michaëlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicó-

omnium gressus, ea nos via perdúcat ad vitam, quæ mártyrem tuum éxtulit ad corónam. ℟. Amen.

Per.

Responsórium. Ego sum lux. *fol.* CLVIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui mirabíliter Genésio huic mártyri tuo et corónam de victória præstas, et colúmnam in templo tuo quasi decórem ædifícii futúrum esse adsígnas, dum ei et coronánda vincéndi stúdia súggeris, et invíctam perseverántiæ voluntátem in passiónibus prælargíris; da nobis exémplo ejus et diligéndi te votum æquále, et vincéndi voluntátem : ut ita nomen civitátis illius novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quáliter, dum indesinénter obtútum mentis nostræ in illius visióne defígimus, in ejus pace perénniter jocundémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[ccxc] *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.

Cánticum. Confirmátum est cor meum.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Bénedic, ánima mea, Dóminum. *fol.* CLX. *Lauda.* Laudáte. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Sapiéntia justum dedúxit. *fol.* 56. *Hymnus.* O rerum, Dómine, cónditor. *Supplicátio.* Orémus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Adest, Dómine, famosíssimi athlétæ tui Genésii mártyris festum, cui tuo pro nómine certánti viríliter caput à córpore gládii mucróne desécium est válidè. Et ídeò piis supplicatiónibus exorámus tuam largam poténtiam, Omnípotens Deus; ut eódem patrocinánte ita corda corporáque nostra ab ómnibus vítiis desecáre dignéris, quátenus átria cœli, quæ ille ádiit per triúmphum martyrii, nos ablúti máculis delictórum introísse gratulémur in hymnis confessiónum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Genésium, *in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperá ómnia dicántur, sicut in primis Vésperis, excéptis Capítulá, et Benedictióne, quæ sequúntur.

Capítula. Deus, qui voléntes prævenis fide, atque credéntes subsequéndo facis non frustrà in te credidísse; quique beatíssimum Genésium priùs grátiâ prævenísti dulcédinis, quàm regeneratióne baptísmatis; te supplíciter deprecámur, ut jam præveniámur miseratiónibus tuis, quò ad te fiduciáliter possímus proclamáre è terris:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Grátia Christi, quæ beatíssimum Genésium mártyrem prævénit fide, vos subsequátur in múnere. ℟. Amen. Et, qui illum aquis Rhódani originàli solvit à vínculo, vos hujus cálicis vivíficet sacraménto. ℟. Amen. Atque qui illum fluviáli consecrávit ex gúrgite, vos mundiáli non súbruat tempestáte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXVI.

IN FESTO SANCTI GERONTII EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiónem et decórem. *Sono.* Confitébor tibi, Dómine. *fol.* CLXIX. *Antíphona.* Confitébor tibi, Dómine. *fólio* CLXIX. *Lauda.* Confitébor tibi, Dómine rex. *fólio* CLXIX.

Hymnus.

Sacrátum Christi Antístitem,
Geróntium Confessórem,
Dignis canámus láudibus,
Et celebrémus vócibus.
Hic fertur Apostólico
Vates fulsísse témpore
Et prædicásse suprémum
Patrem poténtis Fílii.
Quique dum per occíduam
Percúrreret clarus plagam,
Tandem irâ Gentílium
Ad passiónem tráhitur.
Sed mox præcépto Præsulis
Nodis gravátur férreis :
Horréndis umbris cárceris
Datur in jus carnífcis.
Quem ferunt vinctum vínculis
Inter palléntes ténebras,
Raptam è sacro córpore
Dedísse cœlo ánimam.
Sic inter Apostólica
Locátus jam consórtia,
Gaudet cœlésti glóriâ,
Et clarâ Christi grátiâ.
Namque infulátus gémino
Fulget et nitet præmio;
Sacerdotáli título
Confessiónis mérito.
Glória Patri pérsonet,
Christóque Unigénito,
Paraclitóque Spirítui
In sæculórum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

[ccxci] *Capítula.* O gloriósæ ac miséricors Dómine, qui beatíssimo confessóri tuo Geróntio Episcopo tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio justórum ejus confessióne laudári voluísti, ut eum in terris confiténtem et in concílio Sanctórum gloríficans fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum; ut ejus précibus tríbuas à peccáti contagióne purgári, ab ardóribus perpétuis érui, et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum confessórem suum Geróntium Epíscopum se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : ℟.

magnus, qui stat pro filiis pópuli tui : et véniet A tempus quale numquam fuit ab eo quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud. Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit in libro scriptus. Et multi de his qui dormiérunt in terræ púlvere, evigilábunt : álii in vitam ætérnam ; álii in opprobrium ut vídeant semper. Qui autem docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti : et qui ad justítiam [ccciv] erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Tu autem Dániël claude sermónem, et signa librum usque ad tempus statûtum : pertransíbunt plúrimi, et múltiplex erit sciéntia. Et vidi ego Dániël, et ecce quasi duo albi stabant, unus hinc super ripam flúminis, et álius inde ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro, qui indûtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis : Usque- B quò finis horum mirabílium? Et audívi virum, qui indûtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cùm levásset déxteram et sinístram suam in cœlum, et jurásset per vivéntem in ætérnum, quia in tempus témporum, et dimídium témporis. Et cùm complêta fúerit dispérsio manus pópuli, complebúntur univérsa hæc. Et ego audivi, et non intelléxi. Et dixi : Dómine mi, quid erit post hæc? et ait : Vade, Dániël, usque ad tempus præfinítum. Eligéntur, et dealbabúntur, et quasi ignis probabúntur multi : et ímpiè agent ímpii, neque intélligent omnes ímpii, porrò docti intélligent. Et à témpore cùm ablâtum fúerit juge sacrifícium, et pósita fúerit abominátio in desolatiónem, dies mille ducénti nonagínta. Beâtus, qui expéctat, et pérvenit usque ad dies mille C trecéntos et trigínta et quinque. Tu autem vade ad præfinítum : et requiésces, et stabis in sorte tua in fine diêrum. ℟. Amen.

Hymnus

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmnæ glóriæ,
Vota simul exhibête,
Et crímina pándite;
Ut cunctórum auctor clemens
Cunctis præstet præstita.
Michael étenim ille
Sublimâtus nómine,
Aulæ cœli conspícuus
Amóri, summi Dei
Princeps Angelòrum factus,
Celsúsque vocábulo.
Cujus nomen ex virtûte,
Et opus ex múnere
Ab Omnipoténtis manu
Obtínuit servándum;
Ut in Deo gloriétur
Cùm sóciis consórtibus.
Summus Dómini est iste
Magnus factus núncius,
Qui tetrum illum horréndum
Refugúmque ángelum,
Debellándo præcípitem
Demérsit in erêbo.
Iste semper est protéctor,
Et defénsor ómnium :
Ut cunctórum postulâta
Regi Deo ófferat;
Et ab illo destinâtam
Plebi præstet grátiam.
Magna síquidem est ista
Dei festívitas,
Hujus almi Archángeli
Michaelis Núncii;
Quam nos celebrâre opórtet
Susciperéque devótè;
Ut ex ejus impetrâtu
Mereâmur ómnium
Obtinêre apud Deum
Véniam peccáminum :
Et beâtæ vitæ regno
Pérfrui post tránsitum.
Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens :
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito;
Cujus laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. O lux lúminis, splendor inenarrábilis, Christe Deus, sapiéntia, virtus, et glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne sidus salûtis, et debelláto príncipe tenebrârum, ad súperos remeásti Verbum caro factum ; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritâte splendória tui profusíssimam claritâtem : constítue nobis patrónum vel defensórem summum Angelum Michaêlem, qui introítum nostrum, exitúmque custódias, et in déxteræ tuæ partem nos coronatûrus admíttas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol. 2.*

Lauda. Dóminus in cœlo.

Benedíctio. Christus Dei Filius. *Quære in Vésperis præcedéntibus*

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI.

Omnia dicántur unius Confessòris non Pontíficis, D CLXXIII, *excépto*

Hymno.

Christus est virtus, Patris sapiéntia
Cunctis, quos replet spirituáli grátiâ.
[cccv] Ut possint probè dirígere nórmulam,
Et proximórum inlustrâre opâca :
Ut dignè queant frui cœléstibus.
Ipsius dono perflâtus egrégius
Olim hic vates nómine Hierónymus,
Omnibus notus doctrinârum fóntibus,
Cunctos inrígans ex almis dogmátibus;
Ut sol respléndet in ortu ignícomus.
Hic procul cuncta sæculi negótia
Percálcans pede, velut spurcíssima
Indecorósa, respuítque sæcula

Alens inopum egenâque víscera,
Sibi ætérna adquírens stipéndia.
Sic quoque vitam áppetit monásticam,
Et sese valdè stringit à régula;
Paréntes, domos, emíttens, et pátriam,
Béthlehem invenit rura beatíssima,
In qua perēgit consummâta ópera.
Dum esset fervens caléns que ingénio,
Gentiliúmque summo cum stúdio
Pro elegánte lepôre prosático,
Opúsculum ánimo recónderet,
Tali merêtur córrigi oráculo.
Nam ecce morbus invâdit corpúsculum,
Jamque reclinis dolóre in léctulo,
Ex more quippe fúnerum vulgárium
Obsequiôrum, tantum ut spíritum
Rédderet polo, et membra túmulo
Reconderéntur répentè: sed cóncitò
Alta pénetrans dúcitur in spíritu,
Sístitur nempe Príncipi æthéreo;
Procul adstábant milliârum légio
Exercitántum illi absque número:
Mox tonans verba feriéndo conquêrit:
Christíque servum mox ut esse cómperit
Non ita verbis, ut testâtur, ásserit·
Cordis thesáurum judicándo áperit,
Tullianúmque veráciter prótulit.
Vérbera jubet per membra indúcere:
Córpori densa flagélla ingérere:
Própere lingua ululáto gémere
Cœpit testári: Si umquam hunc légere
Ausus fúero, te negávi, Dómine.
Tunc Angelôrum adstántium míllia
Súpplici prece flexa orant génua;
Ut illi quæque donarêtur vénia:
Sicque revérsus dissecâta córpora
Cunctis osténdit, ut gesta verácia
Hoc probaréntur; non falsa somnífera,
De quibus sæpe inlúdimur ímproba:
Sicque corréctus à Divína glória
Ambit præcélsa cœléstè Deífica;
Nec sibi affécta ultrà mundiália.
Tanto doctrínæ fulget ex hinc lúmine:
Tanto corúsco jubar pollet, flóride
Instrúctu ut suo rútilet inspléndidè
Plebs Christi, quæ est redémpta sánguine,
Ipsius dono réfice nos Agie.
Tu noster splendor, tu nobísque déstina,
Per te claréscit ubíque Ecclésia:
Tu præliâtor in fide cathólica,
Aries ingens fortis es in dógmata
Hæreticôrum déstruens macériam.
Te invidôrum inséquitur áctio,
Te criminatôrum stultôrum fáctio,
Tibíque cedit falsa commentátio,
Mínimè valens lúbrica inténtio,
Frívola, quia revértitur in níhilo.
Tibi resístens probâtur hæréticus,
Moxque rejéctus deputâtur ínscius:

A Annuens tibi quisquis hic Cathólicus
Nóscitur fore conféstim in áctibus
Idóneus, probus, doctrinísque prófluus.
Tutâre plebem hanc sanctis suffrágiis,
Corda perlústra ex cœlicis donis,
Et solidâta in pacis dogmátibus
Flóreant verbo: fœcúndi in frúctibus
Adsístant cunctis in supérnis sédibus.
Præsta tu, Pater Deus clementíssime,
Unus cum Prole simul cum Sancto
Spíritu; qui cuncta gubérnas império
Júgiter, semper, per ævi spátium,
Per infiníta sæculórum sæcula.
Amen.

B

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

IN SANCTORUM VERISSIMI, MAXIMÆ ET JULIÆ.

Omnia dicántur ut in Commúni plurimórum Mártyrum, excépto Hymno, qui est iste: Jucúndum nobis nunc diem. *fol.* CIV.

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem et decôrem. *Sono.* Confitêbor tibi. *Lauda.* Confitêbor. *Quære fólio* CLXIX.

Hymnus.

En Evangelístæ adest
Festum Lucæ, Dómine,
C [CCCVI] Quem à sæculo sublimásti;
Pauli nam Apóstoli
Médicus sistit cœléstis
Spirítui vel córpori.
Hic dies canéndus dignus
Músicis sic plácidis,
Quem debêmus celebrâre
Intimis fortíssimis;
Ut à Christo eruâmur
Péssimis perículis:
Iste virgo extitísse;
Junctus nam cœlíbibus
Sine crímine servívit
Dómino in ómnibus:
Sic à Deo diadêma
D Accipit felícius.
Sancto Spíritu instigánte,
In Achájæ pártibus
Evangélium descrípsit
Plébibus fidélibus,
Quod dídicit à Paulo
Vel Missum óptimis in mánibus.
Postéaquam namque exarâvit
Actus Apostólicos;
Nam in civitâte Romæ
Ad docéndos pópulos
Per quem et perfêcit almos
Plácidos Cathólicos.
Hic civis Antiochênus
Lucas arte médicus,

Rursus et alúmnus Doctor
Gregis; nam sermónibus
Atris dedit sospitâtem
Membris et spirítibus.
Septémdenis annis vixit,
Bis duo in árida,
Sancto Spiritûque plenus
Obiit et in Bithynia,
Post impléta Christi jussa
Póssidet cœléstia.
Unde te precâmur, Christe,
Auctor fidelíssime;
Ut per ejus impetrâtum
Careâmus crímine;
Et per illum te fruâmur
Firmâ beatitúdine.
Sit per ejus intervéntum
Vera infidélium fides,
Fidelque firma véritas
Credéntium pólleat,
Nihil mali arbitrántes
In suórum córdibus.
Sit terræ suæ pax,
Móribus tempéries;
Duplicéntur agri messes
Centum quoque sépties;
Sit Cathólicis defúnctis
Sempitérna glória.
Amen.

Supplicatio. Orêmus, *mutáto nómine. folio* CLXXXVII.

Capitula. Beâtum satis, Dómine, Confessórem tuum Lucam Evangelístam esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justórum et congregatióne probâtur esse conspícuus: Da ergo nobis méritis ejus; ut confessióne simplici oris mundáti à crímine, Sanctórum mereâmur et congregatióni cœlésti interésse.

Pater noster. Liberáti a malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui est confessórum remunerátio, confessóris sui Lucæ Evangelístæ suffrágio vos sanctæ confessiónis muníficet dono. ℟. Amen. Detque vobis se confiténdi votum, qui eidem confessiónis cóntulit præmium; ℟. Amen. Ut tanti confessóris sui Lucæ Evangelístæ veráciter imitándo exémplum, ad cœléste mereâmur perveníre promíssum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt. *fol.* CLXX.

Orátio. Deus, qui confessórem tuum Lucam Evangelístam in sæcula sæculórum gaudére et exultâre fecísti; ut tibi soli sine fine psallens laudi déferat hymnum, cujus ex confessióne méruit obtinére electórum consórtium: te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra refloreat, et à malis áctibus emendâta nitéscat: ut, qui jam meréntur pro crimínibus pœnam, pro confessióne et cultu fidei Christiánæ futûram mereántur perveníre ad glóriam. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio*. Laudet te, Dómine. *fol.* CLXX. *Antiphona*. Caro mea. *fol.* CLXX. *Orátio*. Deus, qui confessórem, *hic suprà*.

Antiphona 2. Fácies tua tamquam aqua munda illuminábitur; *P.* Vultus autem tuus sicut lúcifer oriêtur à meridiána parte: germinábit tibi vita ℣. Per diem Sol non uret te: neque Luna per noctem. *P.* Vultus. ℣. Glória, et honor. *P.* Vultus.

[CCCVII] *Orátio*. Deus Dei Fílius, quem Lucas Evangelísta Antístes toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo perdúctus est ad corónam; da in ore nostro confessiónem, quæ expúrget à crímine: ut, quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. Custodísti corpus meum ab omni pollutióne. *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. *P.* Odor tuus. ℣. Glória, et honor. *P.* Odor tuus.

Orátio. Deus, qui beatíssimi Lucæ Evangelístæ confessiónem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssima exaudísti, ut partícipem effíceres regni tui, quo in conspéctu Angelórum psálleret tibi; áccipe nunc per eum confessiónis nostræ votum, qui illum perduxísti ad præmium: et, qui illum confessórem voluísti esse beâtum, nos post lapsus, quibus in hoc mundo decídimus, ad ætérnam coronándos pértrahas Pátriam. ℟. Amen.

Per.

Responsórium. Iste homo. *fol.* CLXXVI.

Orátio. Mirábilis in Sanctis tuis Dómine, virtútum, exáudi súpplices tuos; et peccatóribus nobis beatíssimi confessóris tui Lucæ Evangelístæ patrocínia largíre, et charitâtis perpétuæ ubertâtem attribue: Illéque corónam virtûtis ut méruit; et nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum et pacem perpétuæ charitâtis cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitébor tibi. *Cánticum*. Confitébor. *Ad Benedictus. Antiphona*. Benedíctio. *Cánticum*. Benedíctus es. *Sono*. In conspéctu. *Lauda*. Laudáte. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia*. Hæc dicit Dóminus. *fol.* CLXXII. *Hymnus*. En Evangelístæ adest. *Supplicátio*. Orêmus. *In Vésperis præcedéntibus*.

Capitula. Deus, quem fidélium linguæ confiténdo conláudant, et confessórum devótio copiósè exáltat; præbe nobis obténtu confessóris tui Lucæ Evangelístæ obtinêre quæ póscimus, et evádere quæ timémus: Deus enim noster es tu, et confitébimur tibi; te quoque Deum in nostris córdibus exaltêmus devóti. Fac nos ergo tibi indesinénter et ópere simul et verbo hærêre, qui nos fecísti veritâtem fidei Christiánæ cognóscere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Hæc namque Dómino Augústa desérviens,
Semel dum dédicat Príncipi cœlico,
Livòre dæmonum púngitur illicò,
Ne Christum voce prædicet.
Felix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugítu
Murmur, súbito múnere Spíritûs
Et mente clarâ rédditur.
Pudica móribus, inclyta génere,
Immíxta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo mílitat, mente deliberat,
Ut virgo quoque máneat.
Sed hostis nóscitur ipse, qui invidus
Furòrem júdicis cóncitat invidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat impiè.
Virgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès índidit
Dicátos nísibus passióni Mártyrum,
Certâmen læta súscipit.
Flammas ingréditur, cíngitur ígnibus,
Se Christo réddere vócibus íntonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.
Inlæsa pródiens, cárcere tráditur,
Miråntur mílites tália cómminùs
Vidísse: sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitèr.
Arénâ súbitò ponti demérgere
Dicâtam Dómino vírginem imperat,
Insóntem rábidus perdúcere cúpiens;
Et Martyr vota sólvere.
Sed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitùs ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi.
Undè nunc ávidi, Virgo, te gnáviter
Orâmus pópuli, lavácri filii,
Mittens, miserànsque cœlica múnera,
Piórum preces áudias.
Jam, Christe, míseris esto misériсors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tríbuens,
Dómine Deus, ómnibus.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtûte sólitâ, qui regit ómnia,
Susténtat piè cóndita.
Amen.

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTI MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ et honóre. *Sono.* Fac mecum. *Antiphona.* Oculus Dei. *fol.* CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: *P.* Ab audítu malo non timébit Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus
A cupit nimis. *P.* Ab audítu. ℣. Glória, et honor. *P.* Ab audítu.

Hymnus.

Præclárum Christi mílitem
Virtûtum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.
Matthæus namque iste est,
Quem clarâ voce Dóminus
Sese deflúxa arcéssens
De telónio rápuit.
Cuique celsum ápicem
Apostolátûs tríbuit;
Et clarum Evangélici
Deinde decus cóntulit.
B Qui solus axem férvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammâvit igne cœlitùs.
Fugâvit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armâvit sacris mónitis
Dicátos Christo pópulos.
Castis edóctus régulis,
Plebem lucrâtus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.
Qui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædicáminis
C Cæsus dicto occúbuit.
Nostrísque libens précibus
Adsit patrónus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exóret Príncipem.
Nobis adquírat gáudia
Præséntis ævi, ac supèr
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tríbuat.
Deo Patri sit glória,
[CCXCVI] Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui elegísti tuâ ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognómen, Apóstolum et Evangelístam; ítaque in vértice Ecclésiæ eum statuísti ex publicáno à te, Christe, eléctum, primum in Judæa quidèm evangelizâre fecísti, et póstmodùm in Macedónia te prædicans pastórum sic requiéscit in móntibus; ánnue précibus nostris, ut ejus intervéntu nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod ille gloriósus in mundo vócibus sparsit, nos sanctificâtum in receptáculum uostri péctoris conservêmus; qui nos docuísti oràre et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui ingénti

pietàte Apóstolum suum Matthæum Evangelistam ex publicáno fecit mirificum, nos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri : ℟. Amen. Et, qui illum exaltàvit vocatione promptíssimâ, ab omni nos mundánæ conversatiónis dignêtur erúere contágio : ℟. Amen. Et, qui voce prædicatiônis et Apostolátûs grátiâ illum ditàvit in mundo, nos spirituàlium gaudiôrum munifícet increménto. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus ; *P.* Et erit sicut ros Israël ; germinàbit sicut lílium et florébit. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantàtum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Et erit sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit.

Orátio. Dona nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam et insipiéntiæ nostræ ignávia auferàtur, et beatitúdinis glória conferàtur : ut, dum mártyrem tuum Matthæum Apóstolum et Evangelístam decôris solà circúmdas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo polluímus, eôdem intercedénte, propítius ábluas : et, cùm sanctus ille Martyr tuus coronàtur in vasis virtútum, nos expiêmur à contágio peccáminum. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia. *Psalmus* L. *Orátio.* Exultent. *fólio* CLXXX.

Antíphona 1. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus ; et índuam illum stolam cándidam : *P.* Quia servàvit mandàta mea, et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso : et in nómine meo exaltábitur cornu ejus : *P.* Et propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Et propter.

Orátio. Da nobis, *ut hic suprà.*

Antíphona 2. Coronàvit eum Dóminus, et benedíxit, et dilèxit illum, *P.* Et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sine mácula, et operàtur justítiam : qui lóquitur veritàtem in corde suo. *P.* Et supra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et supra.

Orátio. Ætérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, oràmus : ut nos mártyris tui Matthæi Apóstoli et Evangelístæ, et ómnium Sanctôrum méritis sócios, fide pares, devotiône strénuos, passiône consímiles ; et in resurrectióne felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Certàmen bonum certávi, cursum consummávi : *P.* De cétero repósita est mihi coróna justítiæ ; ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. *P.* De cétero. ℣. Glória, et honor. *P.* De cétero.

Orátio. Deus imménse et gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus ; adésto précibus supplicántium interventu mártyris tui Matthæi Apóstoli et Evangelístæ : ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exoràtus in misericórdia placitum inveniàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux. *fol.* CLVIII.

Orátio. Deus, cujus honor sánctitas est, quem diligere salus est, et amàre perféctio ; inlábere in córdibus nostris : da in omni Ecclésia tua mártyris tui Matthæi Apóstoli et Evangelístæ lucére vestígia ; ut, te regénte ómnium gressus, ea nos via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen.

[CCXCVII] *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius ; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.

Cánticum. Confirmàtum est cor.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es. *fol.* 6.

Sono. Séptiès in die. *Lauda.* Laudàte Dóminum. *fol.* CLX. *Psal.* CXLVIII. *Prophetia.* Justus si morte præoccupàtus. *fol.* 53.

Hymnus.

Solémne rútilat ac venerábile
Nunc festum : Pópuli, péctora pándite :
Cœlésti Dómino múnera sólvite,
Et grates piè réddite.

Eléctus Dómini namque discípulus
Matthæus vocàtus nimis et ínclytus,
Coléndus pópulis áffuit ómnibus :
Clarête benè móribus.

Hic Christi sócius, factus Apóstolus,
Dat sancta pópulis múnera lítteris ;
Et clarus ópere flóruit ætheris
Osténdens bona méritis.

Clarens offíciis iste Deíficus
Vidétur régiis impériis Deus
In mundo pósitus celsus homínibus ;
Ut vitam daret ómnibus.

Dum membra rélevat hic puerília :
Gubérnans dícitur cuncta polífera :
Rex dare illi jubet íllicò múnera
Admírans sibi plácita.

Sed Sanctus negat hinc se fore mox Deum,
Seséque intonat omninò sérvulum
Creântis mínimum plebis Apóstolum
Tenéntem quoque sæculum.

Sed cœlum aspíciens terréna déspicit,
Et celsa résonans ínfima réspuit :
Temnens pestífera, magnífica áppetit,
Et Christo rata súggerit.

Pudíca cúpiens óptima prædicat,
Et Christo Dómino sic piè máncipat,
Quas illi fámulas ànteà nóverat,
Ac vota pia cúmulat.

Qui sacerdótio dum benè fúngitur,
Mucróne gládii súbitò ferítur,
Ac sanctis pópulis æthere júngitur,
Et cœlo pius índitur.

Hic talis, quæsumus, Cónditor ínclyte,

succenderêtur. *Quære in Vésperis præcedéntibus.* A
Lauda. Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Passi sunt. *fol.* CCIII. *Hymnus.* Mysticum melos persólvat. *folio.* CCV. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Deus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, et lux veritâtis, qui beatíssimos mártyres tuos Faustum, Januárium, Martiâlem ita irradiâre dignâtus es, ut sæviéntium impiórum minas nullómodò formidárent; sed ad te unum et verum Deum, qui eos ante sæcula prædestinâre dignâtus es, pótiùs properárent : Concêde nobis indígnis et peccatóribus fámulis tuis; ut, quorum festa álacres ovantésque venerâmur, eórum consórtium cónsequi mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Colúmnam ignis. *fol.* CXCIX. *Benedictio, ut suprà in Vésperis.* B

In exeúnte Véspera omnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capitulâ, Benedictiône et Lauda.

Capítula. Deus, qui ad suppleméntum legis et Prophetârum únicum tuum Dóminum nostrum Jesum Christum in hujus sæculi Véspera destinâre dignâtus es, ut ambulántibus in ténebris et in umbra mortis tuæ lucis ætérnæ iter osténderet, et perpétuæ mortis ténebras aperíret; præsta nobis, ut in hac festivitâte sanctórum tuórum Fausti, Januárii et Martiâlis, ita eórum intercéssu gressus nostri firmi permáneant, ut à tuis sémitis non recédant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Obténtu mártyrum suórum Fausti, Januárii et Martiâlis, benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, quæ illos próvehit ad cœlos : ℟. Amen. C
Trínitas sancta, quæ in illis fuit usque in finem, vobíscum permáneat in ætérnum; ℟. Amen. Ut, sicut illi per justítiam certáti sunt usque ad mortem, ita vos eórum sequéndo vestígia liberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXVIII. *Orátio.* Lætífica, Dómine, *ut in primis Vésperis.*

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTORUM COSMÆ ET DAMIANI MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. D

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem : lignum enim vitæ in odôrem unguénti : *P.* Et non laborábunt; neque fatigabúntur. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non.

Lauda. Respéxit eos. *fol.* CLXV.

Hymnus.

Plebs Deo dicâta, pollens
Et catérva múltiplex,
Cœtus, et convéntus omnis,
Temtus orbis ámbitu
[CCCXI] Sánguinis quos mundat unda
Singulâris víctimæ.

Aurium claros meâtus,
Et profúnda péctoris,
Cordis íntima, simúlque
Mentis alta pándite :
Res pia narrâtur : omnes
Illùc venite præpetes.

En novâ processióne
Prósilit miráculum,
Dum medéllæ substat ordo
Plenus omni múnere;
Nam vigent Cosmas, et alter
Damiânus ínclyti.

Ore, tactu, posse, jussu,
Cum medéndi grátia,
Igne ferri, igne verbi
Cuncta siccant mórbida :
Arte libri, arte cœli
Tota curant lánguida.

Quicquid ills esse substat
Ad salûtem, próficit :
Una virtus format ipsa :
Quæque sunt vitália,
Dum viget totum, quod ore,
Quod manu detérminant.

Ossa, nervi, vel medúlla,
Sanguis, artus, víscera,
Spíritus, et omne pectus
Anxiósum tædiis :
Tot à Sanctis ferre plenam
Sic medéllam póstulant;

Ut ruat Dæmon, et horror,
Languor, ulcus décidat,
Grátia culpam sequâtur,
Et scelus cleméntia :
Sit malis omnínò finis
Et bonis ætérnitas.

Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória,
Quæ Deum te sæculórum
Pérmanet in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutâto nómine, fólio* CLXXXVII.

Capítula. Deus medicína languéntium, sánitas infirmórum, curâtor córporum, sanâtor próvidus animârum, qui beatíssimos viros Cosmam et Damiânum gémină medéndi arte fecísti esse indústrios : quò et verbo et ópere humánis languóribus subvenírent, qui curatóres et animârum et córporum eódem génere medéndi gémino extitíssent : dum et signis utráque curant, et in utrorúmque artifício mánuum mirábiles extant : dum et mundiáli arte corpóribus, et cœlésti medéntur medicámine animâbus : Te quæsumus, te rogâmus; ut eísdem patrocinántibus, vulnéribus nostris próvidam medéndi curam impértias; intérnas externásque passiónes remóveas : quò sanátis córdibus atque corpóribus, dum in hac peregrinatiône beneplácitam tibi persólvimus servi-

Orátio. Deus Dei Filius, qui in cruce tua. *Quære suprà in Vésperis.* A

Antiphona. Educ, Dómine, de cárcere ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : *P.* Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. ℣. Inténde ad oratiónem meam : quia humiliátus sum nimis. *P.* Me expéctant justi. ℣. Glória, et honor. *P.* Me expéctant.

Orátio. Educ, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui sputa pro nobis perpéssus es et flagélla : ut précibus justi hujus Joánnis Baptístæ et mártyris tui ex hoc mundo edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débita post óbitum nostrum tibi præcónia cum Sanctis ómnibus præconêmur cum laude assíduâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster. B

Antiphona 3. In vita sua fecit mirabília, et post mortem suam operâtus est. *P.* Multà dejécit à se ignem terræ; et in verbo Dómini exultâvit. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Multà dejécit. ℣. Glória, et honor. *P.* Multà dejécit.

[ccxcix] *Orátio.* Pretiósa est, Dómine, in conspéctu tuo mors beatíssimi Joánnis Baptístæ, qui, dum petulántis Príncipis fácinus árguit, justítiam exequéndo promêruit in cárcere decollári : ut qui habêret vigôrem in verbo, non perférret pavôrem ex glàdio, cùm sanguis ejus meretríciæ saltatiônis compensatiône taxâtus eò tibi pretiósior esset, quò effúndi pro justítia meruísset. Concêde ergo nobis, ut sanguis illius, qui pro veritâte effùsus est, pro nobis te in supplicatiône adíre non cesset : voxque illa, C quæ pro stupri crímine percússit adúlterum regem, pro fidélium populórum indulgéntiâ te exorâre non cesset. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Cùm essem clausus in vestibulum cárceris, factus est sermo Dómini ad me, dicens : Eruens liberâbo te de gládio. *P.* Quia fidúciam habuísti in me, ego salvâbo te. ℣. Liberâbo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Christe, Dei Filius, quem Joánnes filium hóminis, et nascéndo præcéssit, et moriéndo præcucúrrit; ánnue nobis précibus tanti vatis, ut justítiam, pro qua ille méruit decollári in cárcere, nos D semper retentêmus in ópere : ut, sicut ille eam prædicándo pro veritâte est mórtuus, ita nos eam servándo in veritâte vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum est cor meum. *fólio* 55.

Orátio. Christe, Dei Filius, de quo Joánnes, præcúrsor nativitâtis tuæ et mortis exístens, prophetíæ suæ vaticínio testâtus est, quód te créscere, et illum mínui oportêret, cùm et Dóminus sublimâtus sis Cruce, et fámulus comminûtus sit cápite: da nobis, ut eà fide, quâ tanta pietâtis mystéria venerâmur, eà étiam, gáudia pátriæ cœléstis intrêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedictus es Dómine Deus patrum. *Quære fol.* 6.

Sono. Bénedic ánima mea Dóminum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justus si morte. *Requíre fol.* 53.

Hymnus.

Almi Prophétæ progénies pia,
Clarus Parénte, nobilior Patre,
Quem matris alvus cláudere néscius,
Ortus seníli pródiit índice.
Quem virginâlis régia glória
Summi Tonántis nómine pígneris,
Gestâret aulæ nóbilis íntimo
Claustro pudóris fértilis íntegro
Vox suscitâvit missa puérperam,
Fovítque vatis gáudia párvuli :
Matres pro tanto múnere pígneris,
Mutus locûtus nómine filii est.
Scribéndus hic est, vocis ut áudiat
Nostræ canórem, díraque víncula
Dissólvat ore largo, prophético,
Verbórum habens lítteram nóminis.
Vox namque Verbi, vox Sapiéntiæ est :
Major Prophétis, sed minor Angelis,
Qui præparâvit corda fidélium,
Stravítque rectas justítiæ vias.
Assértor, qui non ope régiâ,
Nec morte durâ líquerat trámitem
Veri, ac actus : Non licet, ait, tibi
Uxórem habêre Fratris adúlteram.
Hinc ira Regis, sævaque fúnera
Saltatiônis múnere véndita :
Mensas Tyránni, et vírginis ébrios
Luxus replêvit sánguine sóbrio.
Hic vítricus dat dona vesánior,
Quàm si venênum pócula tráderet :
Negâre præstat, quam dare, vítrico
Odísse præstat; plus nocet et hic amor
Glória Patri ætérno Dómino,
Glória Christo regi perpétuo,
Qui dominâtur cum Sancto Spíritu,
Et regnum ejus per omne sæculum.
Amen.

Supplicâtio. Orêmus Redemptórem, *ut suprà.*

Capítula. Deus, qui beatíssimum Joánnem mu... plícium palmârum flóribus coronásti : dedísti e... ei, ut esset Sanctus ante ortum, Prophêta post... tum, Baptísta in Jordáne, Evangelísta in solitúdi... Martyr morte; da nobis supplícibus servis tuis... sicut ille secûtus est vestígia Unigéniti filii tui ... mini Salvatóris, sic nos vias sequâmur Domi... præcursóris : Et, sicut illi donâre [ccc] dignâtus ut pro veritâte morerêtur, sic nobis tríbue, ut in ... ritâte vivâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo. *fólio* CLVI.

Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in A Jerúsalem. *P.* Et dedit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dedit eis.

Hymnus.

Christus verus rex Sanctórum,
Et sacrátor mártyrum,
Tu es véritas et via,
Vitáque credéntium ;
Tu optántibus das votum
Et Beátis brabium
Tibi laudum vota pandit
Cuncta chors fidélium ;
Qui Servándo et Germáno
Robur mox exímium
Concessísti, ut víncerent
Dimicándo Zábulum.
Præses namque mundiális
Ire ad Aram præcipit :
Idólis litáre vanis,
Fortes Christi mílites ;
Noxiúmque hostiárum
Immolári sánguine.
Illi pœnas expectábant
Christi amóre intérriti :
Dulce tunc illis cremári,
Dulce ferrum pérpeti,
Validísque offerénda
Córpora supplíciis.
Nos Christum nempe faténtes
Execrámus idóla ;
Et cœléstem adorántes
Témnimus terréstria :
Absit, ut ritu propháno
Inclinémus córpora.
Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres :
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor :
Et calybs adtrita colla
Duris ambit círculis.
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur ;
Quosque Christus candidátis
Adgregat cohórtibus :
Miscet choris Angelórum,
Et corónat præmiis.
State nunc, hymnístæ cuncti
Voce, votis, múnere ;
Atque in laudem Sanctórum
Vox cunctórum ínsonet :
Hic dies et festa nobis,
Sit sacrátum gáudium.
Glória Deo parénti
In excélsis résonet :
Glóriam canámus Christo
Atque Sancto Spirítui ;
Cui laus et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus. *ut suprà.*

Capítula. In hac tuórum mártyrum Servándi et Germáni, Christe Deus, passiónis die lætántes, véniam de nostris dare flagitámus offénsis ; poscéntes, ut, qui eórum gládii animadversióne non terruísti constántiam, nostra eísdem interveniéntibus et áblutas crímina, et suscípias postu'áta.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Servándi prece Christus Dóminus in sui vos nóminis timóre consérvet, et Germáni obténtu germináre vos fáciat sémine multiplicáto justítiæ ; ℟. Amen. Horum quoque instruménto floreátis páriter et suffrágiis, qui divísi córpore indivísà fruúntur præséntià veritátis ; ℟. Amen. Ut ad instar eórum amabíliter vestris divínum suscipiátis cervi- B cibus jugum, sicut illi suo pro Dómino meruérunt suscípere gládium ℟. Amen.

Per.

Lauda. Accípite jocunditátem glóriæ vestræ, Allelúia, *P.* Grátias agéntes Deo, qui vos ad cœléstia regna vocávit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Venite filii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *P.* Grátias agéntes. ℣. Glória, et honor. *P.* Grátias.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo et Germáno tantam grátiam in passióne dedísti, ut insígniter apértum fidei víncerent hostem, qui primùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent ; præbe nobis auxílium de tua pietáte firmíssimum, quo muníti atque præcíncti et rebellántem spirítui C carnem valeámus compéscere, et nos ipsos intrépidos studeámus bellis spirituálibus præparáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum. Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orá io.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aqua válida. [CCCXIV] *P.* Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : et mirabília ejus fíliis hóminum. *P.* Terra. ℣. Glória, et honor. *P.* Terra.

Orá io. Deus, qui sanctis tuis Servándo, *ut suprà.*

Antíphona. Dedit eis Dóminus potántiam regni adD versùs eos, qui persequebántur illos ; *P.* Et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum totà nocte : ℣. Misit verbum suum, et sanávit eos : et erípuit eos de intéritu eórum. *P.* Et fuit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fuit.

Orátio. Dei Fílius Christe, qui méliùs contritióne cordis, quàm múnerum oblatióne placáris ; réspice, Deus, ad preces servórum tuórum, ut in hac die, quo prædícti Mártyres pro te vibrántis gládii mucróne desécti sunt, utrobique à te cóngrua remédia nobis flagitántibus largiántur. ℟. Amen.

Antíphona. Veníte ad me, omnes Sancti mei, dicit Dóminus : vindemiáte fructum labórum vestrórum germen justítiæ ; *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliórum et rosárum in témpore suo. ℣. Ve-

nite filii, audite me : timórem Dómini docébo vos. A
P. Cujus. ℣. Glória et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Deus, in cujus conspéctu facta est commemorátio, qui mártyrum tuórum córpora unius glóriæ remuneratióne indivísè fervéntia divísis in regiónibus locans, et Servándum Gaditáno sítui donas, et Germánum Emeriténsium cívibus cómmodas; præsta nobis, grátiæ tuæ luce inluminâti, corporáliter divísi, unitátem retentêmus dulcédinis, et collécti in unum redundêmus múnere charitâtis. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non inhabitabántur : in locis secrétis fixérunt castra : de inimícis se vindicavérunt. *P.* Sitiérunt, et invocavérunt te : et data est illis aqua de petra altíssima. B
℣. Panem cœli dedit eis : panem Angelórum manducavérunt. *P.* Sitiérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Sitiérunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntáte. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Justi, et sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es.

Sono. Via justórum. *Lauda.* Laudáte. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non habitabántur, et in locis secrétis fixérunt castra. Stetérunt C contra hostes, et de inimícis se vindicavérunt. Sitiérunt : et invocavérunt te, et data est illis aqua de petra altíssima, et réquies sitis de lápide duro. Et réddidit justis mercêdem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi et in luce stellárum totâ nocte : tránstulit illos mare rubrum, et tránstulit illos per aquam nímiam. Inimícos illórum demérsit in mare, ex altitúdine inferórum edúxit illos. Ideò justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter. ℟. Amen.

Hymnus. Christus verus rex Sanctórum. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Capítula.* In hac tuórum. *Lauda.* Accípite. *Benedíctio.* Servándi prece. D
In Vésperis præcedéntibus.

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTORUM VINCENTII, SABINÆ, ET CHRYSTETÆ MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum sex cappárum, fol. CLXII. *excépto*

Hymno.

Huc vos gratíficè, plebs pia cónvocat
Virtútum Dóminus, téstium átria
Conférte dápibus vota caléntia,
Cœlórum locet in íntima.
Juncti Martyribus júngite gáudia ;
Vincentii téneat múnera vox pia :
Sabina récinat cœlicâ lítterâ,
Chrystetes bona æthera.
Ili mundi mísera, lucra per árdua,
Spernunt hóminum vafra doléntia :
[cccxv] Cædunt punícea colla per ómnia,
Rex Christe, tibi laureántia.
Simplex ac Trinitas te Deus únitas
Rogâmus, précibus horum ut áudias,
Quæ ipsi pétimus : corda caléntia,
Imménsè bone, próroga.
Sit Trina Déitas, ac tibi glória,
Qui unus rétinens ómnia, júdicas
Largè contínua pérpetim sæcula :
Sed ultra benè prósperans.
Amen.

DIE XXVIII.

IN FESTO APOSTOLORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære fol.* CLXXVII.

Hymnus.

Nôte pópuli, psállite præpetes :
Judas cum sócio Simóne cælibes
In festa vadant cœtibus ínclytis,
Jam cunctis tribuunt gáudia sérvulis.
Vox ecce résonat príncipis ephébi;
Vovéntes íllico rédditе, sérvuli,
Vota, quæ Dómino promíttis; ínclyti
Ut vestrum accípiant munus Apóstoli.
Dignum nunc précibus prómere cánticum,
Dignúmque Súperûm stríngere Príncipem,
Det suis pópulis nunc piè grátiam,
Det pòst æthéream cónsequi Pátriam.
Ac, nexu scélerum jam sibi trádito,
Adésse váleant Príncipi cœlico :
Ac, dempto crímine trámite pérvio,
Afflâti máneant ritè Paráclito.
Sic Judas pópulos ínstruat, et Simon
Sub Christo plácido currat in trámite,
Serváre mónita légibus índita;
Suprêma ut váleant cónsequi præmia.
Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, sive Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæculórum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *ut in áliis.*

Capítula. Deus Sanctórum glória, et copiósus misericórdiâ; exáudi súpplicem tibi plebem per Sanctórum te suffrágia postulántem : rege nos per altérnas témporum vices, et dispares diêrum ac nóctium successiónes pari protectióne custódi : ut adjúti sanctórum tuórum Simónis et Judæ Apostolórum précibus, qui diem hunc per misericórdiam prósperum dúximus; noctem quoque hanc plácitam tibi animárum et córporum puritáte ducâmus.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Sanctórum suórum Simónis et Judæ

Apostolórum vos Dóminus múniat patrocínio, et éxpiet à peccáto : ℟. Amen. Illórum vos efficiat suffragatióne felíces, quorum nunc estis solemnitáti-bus obsequéntes : ℟. Amen. Quò cum illis páriter mereámini íngredi cœlum, quorum nunc in terra celebrâtis triúmphum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte Allelúia; *P.* Quia sponté obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, et testificâbor tibi : Israël, si me audíeris. *P.* Quia sponté. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Deus, qui sanctis Apóstolis tuis Simóni et Judæ durum martyrii gradum scándere et velle tribuis, et posse concêdis; (tu das voluntâtis inítium, tu óperis largíris effêctum), exáudi nos fámulos tuos, et tu nobis da fervéndæ devotiónis inítium, et tribue bonæ consummatiónis effêctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis *Quære fol.* CLXIII.

Antiphona. Honoráti sunt amíci tui, Deus : valdè confortâtus est principâtus eórum. *P.* Dinumerâbo eos, et super arênam multiplicabúntur. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia novíssima et antíqua : tu formásti me, et posuísti super me manum tuam. *P.* Dinumerâbo. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dinumerâbo.

Orátio. Deus, sub cujus altâre sanctórum Apostolórum Simónis et Judæ ánimæ plácidè requiéscunt, et stolam charitâtis accípiunt; nos quoque fámulos tuos in commilitónum número fidélis promissor adjúnge : ut vita saltim nostra pervéniat ad misericórdiam; si mors non provéneril ad corónam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCCXVI] *Antiphona.* Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem : *P.* Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt totâ die : et in tua justítia exaltabúntur. *P.* Ne servírent. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne servírent.

Orátio. Deus qui sanctis, *ut suprà. Antiphona* 3. Viríliter certáti. *fol.* CCLVI.

Orátio. Sanctórum ómnium decus, et glória, Deus, quibus et certántibus præmium condonásti, et ut víncerent fortitúdinem præstitísti : quæsumus sanctam cleméntiam tuam, ut nos húmiles fámulos tuos ab ómnibus malis ceréptos, eórum vestígiis fácias sociátos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Hi ostendérunt cærimónias. *fol.* CCLVI.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ. *Cánticum.* Qui sponté. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* Justi, et sacerdótes. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *fólio* CLXXVIII. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Multam glóriam. *fol.* CCXXVI. *Hymnus.* Itóte pópuli. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Hi sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hilares ad corónam : per quorum intercessiónem tu, Dómine Deus omnípotens, quemádmodùm mártyres et Apóstolos tuos Simónem et Judam à diáboli versútia líberos præstitísti; ita nos indígnos fámulos tuos eórum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Vos estis. *fol.* CLXXVIII. *Benedictio.* Sanctórum suórum, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ et Benedictióne.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui conveniéntibus nobis in honórem sanctórum tuórum Apostolórum et mártyrum Simónis et Judæ, propítius adésse dignâris; fac nos eórum doctrínæ sequáces : fac amábiles, et docíbiles : ut ab eis nos inveniámur indémnes, quos fidei scimus egrégios ductatóres. Hábeat cum illis spes nostra glóriæ præmium, qui postquàm magístri doctrína fulsérunt, meruérunt obtinêre martyrio. Fúlgeat Ecclésia illórum doctrinâ, quorum in illa habeâtur prædicátio gloriósa. Adsint míseris nobis in ómnibus adjutóres, qui Ecclésiæ mirábiles extitérunt doctóres. Erigant lapsos ad pœniténtiam, qui exímii facti sunt per doctrínam. Impetrent peccatóribus scélerum véniam, qui doctrinis fundavérunt Ecclésiam : ut, qui illórum victóriis excitáti, eórum solémnia celebrâmus; eórum méritis à criminibus absolúti, ad te post tránsitum veniâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Patris Unigénitus Filius, qui sanctis Apóstolis suis Simóni, et Judæ potestâtem dedit dæmónibus imperándi, grátiâ vos protégere, et munîre dignêtur Spíritûs Sancti. ℟. Amen. Et qui illis dedit; ut, contémptis divítiis, temporâlem appéterent paupertâtem, de præsénti et temporâli vita felicitèr vos duci jùbeat ad beâtam : ℟. Amen. Ut, qui pro illius amóre Sanctórum suórum memóriam recólitis, coram illo pòst, cum eísdem in cœléstibus gaudeâtis, ℟. Amen.. Cum eódem Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto regit ómnia in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXX.

IN FESTIVITATE SANCTI MARCELLI MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Mártyris, excépto Hymno.

Martyris festum rútilat, beáti
Ecce Marcélli : Pópuli venite,
Cárminis Deo resonêmus Hymnum
Voce sub unâ.

[cccxvii] Mores doces cives, pópulos sequáces, A
Indui Christum, fúgere cadúca,
Spíritûs probra stúdio domâre
Témpore toto.
Abnuit pompas, réfugit honóres;
Atque dùm miles haberêtur atrox,
Comìnùs cessit mánibus hábita
Régia jussa.
Arripit mentis gládium, dicáto
Múnere pollens, Dómini Tonántis
Térrea tranat céleri voláto
Omnia vincens.
Ritè compúnctus ánimum perármat,
Spíritu doctus súperat profânum
Júdicem; verbis plácidus cruórem
Fúndere gliscens.
Rectus ab hinc fámulus Tonántis,
Mentis insístit précibus vigôre:
Novit et vota Dóminus, et reddit
Mente poténti.
Celsos honóres et opes fugáces
Spernit, effúlgens ánimi nitôre;
Votâque Christo célebrans, reténtat
Péctore grates.
Cælicâ mente, religióne mallens
Fíeri civem, dicat hic se totum
Æthere Tonánti, júgitèr manénti
Omne per ævum.
Ecce, qui jussus pâtriam tuéri,
Arma projècit, Dómini se servum
Gliscit ætérni, résonans dicâta
Cármina Christo.
Exindè exclâmat rábidus tyránnus:
Iste Marcéllus, mea qui præcépta
Temnit, et arma putat abnegánda,
Morti ne detur?
Læta Marcélli fámuli Beátì
Inde vox cœpit resonâre Christum;
Et benè truci véniat ut ipsi
Præsidi poscit.
Laus enim non est, quæritúrque verbis,
Martyr résonat mérito cruóris,
Sermo nil potest, ánimus repéndat
Múnera laudis.
Licèt hic sensus máneat acûtus,
Mentis et vigor habeâtur omnis;
Quod tamen Sanctis datur in futúro
Témpore munus!
Loqui nec ullus valet unquam homo
Carne vestitus frágili, beándus
Cláustra cùm carnis líquerit, resúrgens
Júdice Christo.
Vócibus ergo plácidis rogâmus
Te, Deus, omnes, humilique mente,
Dones defúnctis réquiem misértus,
Gáudia vivis.
Ut sine culpa fámuli, Beáti
Festa Marcélli celebrêmus, unà
Teque laudêmus páritèr per ævum
Dúlcibus Hymnis.
Sic tuæ plebi véniam canénti
Próroga; ut nostra scélera dimittas
Testis, et prece réseres Marcélli
Abdita cœli.
Sit honor unà Pater alme semper,
Et tibi Christo, paritérque dona
Cuncta qui cingis, Deus unus extans
Sæcla sæclórum.
Amen.

In Domínico Kalendárum Novémbrium. Quære in Dominicáli, fol. 429.

Officium jejuniórum Kalendárum Novémbrium observátur tribus diébus ante Festum Sancti Martini. Quære in fine Dominicális, fol. 441.

B

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiónem et decórem. *Sono.* Confitébor tibi. *Antíphona.* Confitébor tibi Dómine in toto. *fol.* CLXIX. *Lauda.* Confitébor Dómino. *fol.* CLXXIII.

Hymnus.

Martine Conféssor Dei
Valens vigóre spíritûs,
Carnis fatíscens ártubus
Mortis futúræ præscius:
Qui pace Christi áffluens,
In unitáte Spíritûs,
C Divisa membra Ecclésiæ
Pacis refórmas únicæ:
Quem vita fert probábilem,
Quem mors cruénta non tædet,
Cùm cállidi versútiam
In mortis horâ dérogas.
Hæc plebs, fide promptíssima,
Tui diéi gáudia
Votis colit fidélibus;
Adésto mitis ómnibus.
Per te quies sit témporum,
Vitæ detur solátium;
Pacis redúndet cómmodum,
[cccxviii] Sedétur omne scándalum.
D Ut charitáte Spíritûs
Sic affluâmus ínvicèm,
Quò corde cum suspíriis
Christum sequâmur íntimis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Beâtus est, Dómine, Martinus ille tuus conféssor mirificus, qui cogitándo de páupere, últimam pervenire méruit ad mercêdem: et ideò in die mala salvâtus, quia à te, Dómine, adjûtus. Da ergo

Alens inopum egenâque viscera,
Sibi ætérna adquírens stipéndia.
Sic quoque vitam áppetit monásticam,
Et sese valdè stringit à régula ;
Paréntes, domos, emíttens, et pátriam,
Béthlehem ínvenit rura beatíssima,
In qua perêgit consummâta ópera.
Dum esset fervens caléns que ingénio,
Gentiliúmque summo cum stúdio
Pro elegánte lepôre prosático,
Opúsculum ánimo recónderet,
Tali merêtur córrigi oráculo.
Nam ecce morbus invâdit corpúsculum ,
Jamque reclínis dolóre in léctulo ,
Ex more quippe fúnerum vulgárium
Obsequiórum, tantum ut spíritum
Rédderet polo, et membra túmulo
Reconderéntur répentè : sed cóncitò
Alta pénetrans dúcitur in spíritu,
Sístitur nempe Príncipi æthéreo ;
Procul adstábant milliârum légio
Exercitántum illi absque número :
Mox tonans verba feriéndo conquêrit :
Christique servum mox ut esse cómperit
Non ita verbis, ut testâtur, ásserit ·
Cordis thesáurum judicándo áperit,
Tullianúmque verâciter prótulit.
Vérbera jubet per membra indúcere :
Córpori densa flagélla ingérere :
Própere língua ululáto gémere
Cœpit testári : Si umquam hunc légere
Ausus fúero, te negávi, Dómine.
Tunc Angelórum adstántium míllia
Súpplici prece flexa orant génua ;
Ut illi quæque donarêtur vénia :
Sicque revérsus dissecâta córpora
Cunctis osténdit, ut gesta verácia
Hoc probaréntur ; non falsa somnífera,
De quibus sæpe inlúdimur ímproba :
Sicque corréctus à Divína glória
Ambit præcélsa cœléstè Deífica ;
Nec sibi affèctat ultrà mundiália.
Tanto doctrínæ fulget ex hinc lúmine :
Tanto corúsco jubar pollet, flóride
Instrúctu ut suo rútilet inspléndidè
Plebs Christi, quæ est redémpta sánguine,
Ipsius dono réfice nos Agie.
Tu noster splendor, tu nobísque déstina,
Per te claréscit ubíque Ecclésia :
Tu præliâtor in fide cathólica,
Aries ingens fortis es in dógmata
Hæreticórum déstruens macériam.
Te invidórum inséquitur áctio,
Te criminatórum stultórum fáctio,
Tibique cedit falsa commentátio,
Mínimè valens lúbrica inténtio,
Frívola, quia revértitur in níhilo.
Tibi resístens probâtur hæréticus,
Moxque rejéctus deputâtur ínscius :
A Annuens tibi quisquis hic Cathólicus
Nóscitur fore conféstim in áctibus
Idóneus, probus, doctrinísque prófluus.
Tutâre plebem hanc sanctis suffrágiis,
Corda perlústra ex cœlicis donis,
Et solidâta in pacis dogmátibus
Flóreant verbo : fœcúndi in frúctibus
Adsístant cunctis in supérnis sédibus.
Præsta tu, Pater Deus clementíssime,
Unus cum Prole simul cum Sancto
Spíritu ; qui cuncta gubérnas império
Júgiter, semper, per ævi spátium,
Per infiníta sæculórum sæcula.
Amen.

B

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

IN SANCTORUM VERISSIMI, MAXIMÆ ET JULIÆ.

Omnia dicántur ut in Commúni plurimórum Mártyrum, excépto Hymno, qui est iste : Jucúndum nobis nunc diem. *fol.* CIV.

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiónem et decórem. *Sono.* Confitébor tibi. *Lauda.* Confitébor. *Quære fólio* CLXIX.

Hymnus.

En Evangelístæ adest
Festum Lucæ, Dómine,
C [cccvi] Quem à sæculo sublimásti ;
Pauli nam Apóstoli
Médicus sistit cœléstis
Spirítui vel córpori.
Hic dies canéndus dignus
Músicis sic plácidis,
Quem debêmus celebrâre
Intimis fortíssimis ;
Ut à Christo eruâmur
Péssimis perículis :
Iste virgo extitísse ;
Junctus nam cælíbibus
Sine crímine servívit
Dómino in ómnibus :
Sic à Deo diadêma
D Accipit felícius.
Sancto Spíritu instigánte,
In Acháiæ pártibus
Evangélium descrípsit
Plébibus fidélibus,
Quod dídicit à Paulo
Vel Missum óptimis in mánibus.
Postéaquam namque exarâvit
Actus Apostólicos ;
Nam in civitâte Romæ
Ad docéndos pópulos
Per quem et perfécit almos
Plácidos Cathólicos.
Hic civis Antiochénus
Lucas arte médicus ,

Si nos benignus, et pius respexeris,
Qui tanta tantis contulisti sérvulis,
Ut nihil Patróno isto desit grátiæ.
Culpas geméntes pándimus misérrimi,
Non obsequêlam perditúri crédimus;
Cùm copiósâ páscitur poténtiâ
Regis; et adstat Supplicâtor óptimus,
Qui fléctere iram poterátque nóxiam.
Ne quod beátis séntiat cohórtibus,
Hostis duéllis pullulâre cásibus:
Ne vas cadûcum germinâret ódia,
Fraudem dolúmve permovéri máchinis,
Flammâ pudícis conflagrâre líliis.
Hæc mente fixâ clara dùm revólvimus,
Libet dicâtum prædicâre sérvulum;
Tuum minístrum, Christe Jesu, vérnulum;
Et festa mixtis gáudiis cum pángimus,
Sequâtur in die tota te laudátio.
Tu sacra templa, tu Pater, cœléstia
Habes sacrâta, tu Deus; per sæcula
Regno potîris, et regis præséntiâ
In Sancta Sanctis cérneris mirábilis,
Regnánsque solus mira factis éxeris.
Hinc obsecrâmus expiári múnere,
Redíre prorsùs ut signas; jam pérditos
Cœli recéptes, collocésque in Régia:
Qui das, resúrgant ut peremptа córpora,
Concéde, corda ut convaléscant grátiâ.
Nostrum reâtum confiténtes pródimus,
Frænátos ictus óccidat sententia,
Quæ rodit atram dira consciéntiam:
Rogâre donat, cùm volúntas próspera
Tua paténtem prodit os ac jánuam.
Moménta nulla tránsvolant in témpora,
Quæ non sint turpi sordidâta crímine:
Succédat antè, quæsumus, contágia,
Sit digna nostris péssimis purgátio,
Quàm reddat ultrix pœnam factis débitam.
Vidêmus orbos restitútos lúmine,
Claudósque plantis exilíre túmidis;
Consúmpta tabe membra convaléscere;
Mortis sopôre pressa demùm súrgere
Lætos deindè convenîre sóspites;
Tortos repélli, et fugári dæmonas
Torméntis pœnis ejulántes Tártari:
Adíre et cœlum versipéllis ángeli,
[cccxx] Suo laténter confodîque vúlnere,
Suísque telis sauciâtum cónteri.
Ut Conditôris hæc patent mirácula,
Sic claudicántes mentis ægritúdine:
Serpens repúlsus déserat nequíssimus;
Sic nigra corda núbilo socórdiæ
Fulgóre suo prómicent claríssima.
Hæc nempè virtus Christus est tutíssima,
Æmiliânum quæ tulit per árdua
Vitæ trophæa, quæ corônat præmio:
Nostris ut esset sæculis sectábilis;
Forétque fortis advocâtus ínfimis.
Hymnîte mecum consonánte carmine,
A Narrâte cuncta, prædicâte, et psállite
Regi perénni, cujus hæc sunt ómnia,
Nostri clamôris et resúltent cántica,
Polîque templa résonent concéntibus.
Offérte Summo glóriam et Sublími,
Offérte honôrem Trinitáti máximum,
Offérte grates sæculôrum Príncipi,
Offérte psalmum vócibus, vel áctibus,
Offérte laudem sempitérna in sæcula.
Amen.

DIE XVII.

IN FESTO SANCTI ACISCLI, ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia. Justi in perpétuo vivent. *folio* CLXII.

Antiphona. Ecce odor Sanctôrum meôrum *P.* Sicut odor agri pleni, quem benedixit Dóminus. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: et vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decoris ejus. *P.* Sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sicut lília munda. *fol.* CCLXXVI.

Hymnus.

Gaudête flores Mártyrum;
Salvête plebes géntium;
Visum per astra míttite;
Sperâte signum glóriæ.
Voces Prophetârum sonant,
Ventre Jesum núnciant;
Redemptiônis prævià,
C Quà nos redêmit, grátià.
Hic manè nostrum prómicat,
Et corda læta exæstuant;
Cùm vox fidélis pérsonat,
Prænuntiátrix glóriæ.
Tantæ salûtis gáudium,
Quo est redémptum sæculum,
Exceptiônis ínclytum
Ab hinc ciâmus cánticum.
Advéntus hic primus fuit
Punire quo non sæculum
Venisset, ulcus térgere
Salvándo quod períerat:
At nunc secúndus præmonet,
D Adésse Christum jánuis:
Sanctis corónas réddere,
Cœlique regna pándere.
Ætérna lux promittitur,
Sidúsque salvans prómitur;
Jam nos juvar refúlgidum
Ad jus vocet cœléstium.
Te, Christe, solum quærimus
Vidêre, sicut es Deus;
Ut læta nos hæc visio
Evéllat omni tártaro.
Quò dùm Redémptor véneris,
Cum candidáto Mártyrum
Globo, adúnes cælibi
Nos tunc beátos cœtui

Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Deus Omnípotens, qui glorióso dispositiónis múnere ante sæcula cuncta dispônis, quæ per sæcula ordinâta discúrrere vis; dùm ex te ante ómnia témpora consempitérnum, coæqualémque, omnipoténtem et consubstantiâlem tibi únicum Fílium prodíre vis; quem in finem sæculôrum vísibus hóminum visíbilem hóminem osténdis: ut humânum genus, quod fraus diáboli expúlerat à paradíso, ejus humilitâte reférres in Cœlum: Quem ad conjungéndam sibi Ecclésiam ut sponsum è thálamo procedéntem destinásti; de cujus útero procreâta Sanctôrum ágmina tamquàm rosas, vel lilia Mártyrum, Confessôrum, vel Vírginum ággregas cópiæ: qui per te tibi placéntes, tuâque jussa impléntes, Mundum omnem velut níhilum reputántes, pro te córpore cæsi, ánimas sanctórum Acíscli atque [CCCXXI] Victóriæ, quorum ánnuâ vice festa suscípimus, eôrum méritis sempitérna præmia capiâmus. Et quia odor majestâtis tuæ mirè flagrans, jam desiderábile illud advéntûs tui nos invítat suscípere festum, precántes pétimus, et crebrâ supplicatióne depóscimus; ut sic inchoâta advéntûs tui gáudia cum hymnis, et cánticis, et psalmis, modulatióne vocis statútis peragâmus diêbus; ut ad sanctum diem Filii tui Natâlem purgátis máculis delictôrum, cum fructu accedâmus óperum bonôrum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus Pater Omnípotens, qui fons est, et origo totíus divinitâtis, præmio vos múneret sempitérnæ salûtis. ℟. Amen. Jesus Christus Dei Fílius, qui est coæquâlis Patri, et Spirítui Sancto, ab omni vos júbeat purgári delícto; ℟. Amen. Sanctus quoquè Spíritus, qui est sánctitas Patris, et Fílii, répleat vos grátiâ nóminis sui. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Deus, qui sanctis, gloriosísque martyribus Acíscio et Victóriæ, Hierúsalem illam sanctam visiônem pacis, ubi cum máximo solátio beatitúdinem sempitérnam obtíneant, pollicêris; ut vidéntes gáudeant, et gáudia ipsa in eis infiníta permáneant: præbe nobis horum obténtu, et sanctæ visiônis beatitúdine pérfrui, et spirituáli gáudio in ætérna réquie refovéri: ut sicut eôrum ossa, quæ sunt animârum virtútes, herbârum more reviréscunt (dum eôrum exémplis álii incitáti, per sancta desidéria obtinent mérita sanctitâtis), ita étiam nos hæc eórum sequéndo vestígia, perveniâmus ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

A *Ad Matutinum.*

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: et spíritu principâli confirma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis lætítiam salutâris. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, et cum eo sanctôrum míllia. In déxtera ejus ígnea lex. Omnes sancti in manu ejus sunt. *P.* Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient doctrínam ipsíus. ℣. Deus manifêstè véniet: Deus noster, et non silêbit. *P.* Et qui appropínquant. ℣. Gloria, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Et qui appropínquant.

Orátio. Fac nos, Dómine, sicut lília munda in átriis domûs tuæ florêre, et odôrem boni óperis ad B exémplum piæ conversatiónis fidélibus exhibêre: ut sanctôrum tuórum Acíscli atque Victóriæ præsidiis freti, et láqueos evadâmus inimíci, et ætérnam beatitúdinem mereâmur obtinêre cum Sanctis ómnibus, et eléctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus. *P.* Quia ecce ego vénio, ut clarificer in médio Sanctôrum meôrum. ℣. Ecce óculi Dómini super timéntes eum: et in eis, qui sperant in misericórdia ejus. *P.* Quia ecce ego vénio. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Quia ecce.

Orátio. Cum exultatiône magna, Dómine, præstolâmur vidêre glóriam majestâtis tuæ, in qua suscépti sunt Sancti, ut cum eísdem (licèt immériti) C fruâmur beatitúdine regni tui: ut (quia illos præcépto legis tuæ impléto, verè scimus esse beátos) méritis eôrum nos effícias à crimínibus nostris líberos. Quò, sicut in sanctis tuis promptuáriis ánimæ eôrum congregátæ, cum magno requiéscunt gáudio; sic étiam nos eôrum suffrágiis mereâmur sempitérnæ beatitúdinis consolári de præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Expectâbo nomen sanctum tuum, Dómine: *P.* Quóniam bonum est ante conspéctum ómnium Sanctôrum tuórum. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: aut quis símilis erit Deo inter fílios Dei? *P.* Quóniam bonum est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam bonum est.

D *Orátio*. Deus qui sanctis gloriosísque martyribus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, descéndet super montem Pharan: et apparêbit ab Oriénte solus: ante illum vadit Angelôrum exércitus, et cum eo Sanctórum míllia. *P.* Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrína ipsíus. Ipse è thálamo suo, ut spónsus procêdet, cujus benedictiône omnis terra fructíficat. ℣. Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. *P.* Legem [CCCXXII] in déxtera. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Legem.

Orátio. Te, Dómine, de Sina cum Sanctórum míllibus ventûrum, Prophetârum vaticíniis audiéntes, expóscimus, ut qui te ad redemptiônem mundi venísse jam crédimus, ventûrum quoquè ad judícium

purgátis córdibus præstolêmur: ut (quia in manu A tua Sanctórum multa retribútio consistit) in remédio pietâtis tuæ réditus ad te peccántium cumulêtur; quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satiêmur semper doctrinâ íntimæ visiónis. ℟. Amen.

Per.

Antiphona. Vidébunt cum exultatióne magnam glóriam Dei, quæ suscêpit justos: quia vivéntes servavérunt legem. *P.* Nunc in promptuáriis ejus ánimæ eórum congregâtæ requiéscunt cum siléntio multo. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudivit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Nunc. ℣. Glória, et honor. *P.* Nunc.

Orátio. Deus Dei Filius, quem Sancti omnes cum exultatióne magna præstolántes visúri sunt in ea B glória, in qua Patri símilis es in natúra; sanctórum suórum Acíscli et Cómitum ejus devótè celebrántes solémnia, peccatórum dele chirógrapha: ut qui adventus tui in hoc die inchoâmus gáudia, cum eis in illa futúra Beatitúdine post tránsitum mereâmur jocundári in pátria. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Gáudium, et lætítiam tenébunt Sancti, dolor, et gémitus fúgiet ab eis. *P.* Ego Dóminus consolâbor eos Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Ego Dóminus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ego Dóminus.

Orátio. O gáudium magnum lætítiæ sempitérnæ, Christe Fílius Dei: quod post luctum amârum Sanctis tuis dulcédinis tuæ præstas obtûtum, ut dolor, et C gémitus ibídem jam non hábeat locum; nobis non meréntibus consolatiónis tandèm impénde remédium: ut qui à te elongáti sumus per culpam, Sanctórum cœtibus aggregári mereâmur, et cum eis obtinêre lætítiam infinitam. ℟. Amen.

Per.

Antiphona. Audite pópuli omnes: quia Dóminus egrediétur de loco suo, *P.* Et descéndet concúlcans extrêma terræ. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite qui habitâtis orbem. *P.* Et. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Audívimus, Christe, confitêmur, et crédimus, quod de sinu Patris egrédiens véneris, ut carnis nostræ vestiménto cingerêris: liberatúrus scílicèt, suscéptæ Incarnatiónis mystério, quod períerat D natúræ vitiátæ contágio. Fac ergo nos pronuntiâta advéntûs tui gáudia promptíssimâ susceptiónis devotióne excípere: et quia tu è loco pátrio, secretóque progrédiens, salvatûrus hómines, humânum properásti ad públicum, nos à loco críminis exeúntes, mundatióres cóncitum Divinitâtis tuæ prospectêmus advéntum: ut extrêma vitæ nostræ nullius discríminis conculcatióne invólvens; sic provoces terróre justítiæ, ut sólitâ justífices pietâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Beáti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: *P.* Amen dico vobis, quia præcinget se, et ministrâbit illis. Allelúia. ℣. Et si vénerit in secúnda et tértia vigília, invénerit eos vigilántes. *P.* Amen dico. ℣. Glória, et honor. *P.* Amen dico.

Orátio. Beáti verè Dómine, servi illi, et multo honóre digni, qui legem meditántes, advéntus Filii tui invénerit vigilántes. Idcircò quæsumus Omnípotens Pater, ut à somno experrécti, ejus præstolêmur, sicuti est, vidêre fáciem usquequâque intrépidi: ut quia revérà exigéntibus méritis, ejus non sumus digni adipísci grátiam, interveniéntibus Sanctis tuis, quorum hódiè celebrâmus solémnia, et hic in bonis áctibus resurgâmus ad vitam, et illic ultrícem evadâmus ætérni ipsius Júdicis iram. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, et cum eo Sanctórum míllia.

Cánticum. Dóminus de Sina venit.

Orátio. Venísse te Dóminum. *fol.* CLXVI.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti, et húmiles.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6.

Orátio. Aspícimus, Dómine, et purgáto fidei óculo jam vidêmus, quòd inenarrábilis sit [CCCXXIII] lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad oriéntem prospiciénti, à te Dómino in múneris conlatióne refúlsit; et ídeò quæsumus, ut, qui eam Incarnatiónis tuæ gáudiis prætulísti, nos in sinu ejus inlæsos consérves à contagióne totíus piáculi: quò in illa, et operum nos dígnitas salvet, et præstolátio advéntûs tui sine fine justíficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Via justórum. *Lauda.* Allelúia. Laudâte Dóminum. *Psalmus.* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* Gaudête flores Mártyrum. *Supplicátio.* Orêmus, *Retrò in Vésperis.*

Capitula. Flagrat, Christe, tuus pretiósior in géntibus odor, quo terrêna áppetis, et cœléstia non relínquis; quo in regiónibus abdicátos longínquis, ad núntium bonum in odórem unguentórum tuórum post te cúrrere facis. Præsta ergo, ut quod in odóris hujus percípimus fide, ætérno capiâmus in múnere: ut ob hoc quod te concínimus afféctibus vocum, pleníssimè lætêmur in retributióne justórum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Deus Pater Omnípotens. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI ROMANI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antiphona. Gaudête, quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. *P.* Beáti óculi, qui vident quæ vos vidêtis; et aures, quæ áudiunt quæ auditis. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Beáti. ℣. Glória, et honor. *P.* Beáti.

Lauda. Sánguinem Sanctórum requíram. *fólio* CLXII.

succenderêtur. *Quære in Véspéris præcedéntibus.* A *Lauda.* Laudàte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Passi sunt. *fol.* CCIII. *Hymnus.* Mysticum melos persólvat. *fólio.* CIV. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà.*

Capitula. Deus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, et lux veritàtis, qui beatíssimos mártyres tuos Faustum, Januárium, Martiàlem ita inradiàre dignàtus es, ut sæviéntium impiórum minas nullómodò formidárent; sed ad te unum et verum Deum, qui eos ante sæcula prædestinàre dignàtus es, pótiùs properárent : Concêde nobis indígnis et peccatóribus fámulis tuis; ut, quorum festa álacres ovantésque venerámur, eórum consórtium cónsequi mereàmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Colúmnam ignis. *fol.* CXCIX. *Benedictio, ut suprà in Vé peris.* B

In exeúnte Véspera omnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capitulâ, Benedictióne et Lauda.

Capitula. Deus, qui ad suppleméntum legis et Prophetàrum únicum tuum Dóminum nostrum Jesum Christum in hujus sæculi Véspera destinàre dignàtus es, ut ambulántibus in ténebris et in umbra mortis tuæ lucis ætérnæ iter osténderet, et perpétuæ mortis ténebras aperíret; præsta nobis, ut in hac festivitàte sanctórum tuórum Fausti, Januárii et Martiàlis, ita eórum intercéssu gressus nostri firmi permáneant, ut à tuis sémitis non recédant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Obténtu mártyrum suórum Fausti, Januárii et Martiàlis, benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, quæ illos próvehit ad cœlos : ℟. Amen. C Trínitas sancta, quæ in illis fuit usque in finem, vobíscum permáneat in ætérnum; ℟. Amen. Ut, sicut illi per justítiam certàti sunt usque ad mortem, ita vos eórum sequéndo vestigia líberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXVIII. *Orátio.* Lætífica, Dómine, *ut in primis Vésperis.*

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTORUM COSMÆ ET DAMIANI MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem : lignum enim vitæ in odórem unguénti : *P.* Et non laborábunt; neque fatigabúntur. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non.

Lauda. Respéxit eos. *fol.* CLXV.

Hymnus.

Plebs Deo dicàta, pollens
Et catérva múltiplex,
Cœtus, et convéntus omnis,
Temtus orbis ámbitu
[CCCXI] Sánguinis quos mundat unda
Singulàris víctimæ.
Aurium claros meàtus,
Et profúnda péctoris,
Cordis íntima, simúlque
Mentis alta pándite :
Res pia narràtur : omnes
Illùc venite præpetes.
En novà processióne
Prósilit miráculum,
Dum medéllæ substat ordo
Plenus omni múnere;
Nam vigent Cosmas, et alter
Damiànus ínclyti.
Ore, tactu, posse, jussu,
Cum medéndi grátia,
Igne ferri, igne verbi
Cuncta siccant mórbida :
Arte libri, arte cœli
Tota curant lánguida.
Quicquid illis esse substat
Ad salûtem, próficit :
Una virtus format ipsa :
Quæque sunt vitália,
Dum viget totum, quod ore,
Quod manu detérminant.
Ossa, nervi, vel medúlla,
Sanguis, artus, víscera,
Spíritus, et omne pectus
Anxiósum tædiis :
Tot à Sanctis ferre plenam
Sic medéllam póstulant;
Ut ruat Dæmon, et horror,
Languor, ulcus décidat,
Grátia culpam sequàtur,
Et scelus cleméntia :
Sit malis omnínò finis
Et bonis ætérnitas.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulàris glória,
Quæ Deum te sæculórum
Pérmanet in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

D *Capitula.* Deus medicina languéntium, sánitas infirmórum, curàtor córporum, sanàtor próvidus animàrum, qui beatíssimos viros Cosmam et Damiànum géminâ medéndi arte fecísti esse indústrios : quò et verbo et ópere humánis languóribus subvenírent; qui curatóres et animàrum et córporum eódem génere medéndi gémino extitíssent : dum et signis utráque curant, et in utrorúmque artifício mánuum mirábiles extant : dum et mundiáli arte corpóribus, et cœlésti medéntur medicámine animábus : Te quæsumus, te rogàmus; ut eísdem patrocinántibus, vulnéribus nostris próvidam medéndi curam impértias; intérnas externásque passiónes remóveas : quò sanátis córdibus atque corpóribus, dum in hac peregrinatióne beneplácitam tibi persólvimus servi-

tûtem, consummátæ salûtis mereâmur pervenire ad A réquiem.

Pater noster. Liberâti á malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui sanctos suos Cosmam et Damiânum gloriósâ medéndi arte fecit esse conspícuos, à cunctis vos languóribus effíciat aliénos; ℟. Amen. Et, quos vóluit infirmitátibus curatiónes impéndere, per eôrum preces sanitâtum prærogel ubertâtem; ℟. Amen. Ut eôrum curatiône atque suffrágio latens paténsque in vobis peccatórum languor effúgiat, quibus à Deo curándi potéstas concéssa est maniféstа. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Cosmæ et Damiáno géminas contulísti ante mortem corónas, dando illis B et in medéndi arte affécturn et victóriam per supplícium: te rogâmus et pétimus, ut ánimæ atque córpori nostro horum intervéntu salûtem impértias; et vita nostra incentivórum cáreat morbo; et desideriórum concréscat spirituálibus documéntis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *fol.* CLXIII. *Antíphona* 1. Palmæ fuérunt. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Mirábilem te in sanctis tuis Cosmâ et Damiáno Dóminum Deum virtûtum plúrimùm deprecâmur: ut des nobis ad advérsa expellénda virtûtem, qui Sanctis tuis tribuísti ad promerénda cœléstia dignitâtem: fortitúdinem quoque plebi tuæ, quæsumus, C ut iisdem suffragántibus largiàris, quos tuæ amicítiæ sociâre ingénitâ bonitâte dignàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justi, quorum ópera multa [CCCXII] repósita, *P.* Apud te, Dómine, ex própriis opéribus mercédem recipiunt. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram, et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Apud te. ℣. Glória, et honor. *P.* Apud te.

Orátio. Deus sanâtor noster et médicus sempitérne, qui Cosmam et Damiânum inconcússos fide, insuperábiles in virtûte fecísti, ut per suscépta vúlnera vulnéribus mederéntur humánis, qui ante passiônem ex D terréno medicámine salûtis operárii essent in pópulis; hos, quæsumus, nostris infirmitátibus et custódes et médicos députa: per hos sanéntur infirma: per eos adquirâtur ánimæ medicína. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo, et nómina eôrum, sicut lília munda floruérunt. ℣. O Dómine, salvos nos fac: ò Dómine, bona próspera. *P.* Et nómina eôrum. ℣ Glória, et honor. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus, qui, *ut suprà in Vésperis.*

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii: *P.* Fortes facti sunt in bello: ℣. Obduravérunt ora leónum, conva'uérunt de infirmitâte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. P. Fortes.

Orátio. Deus, in cujus conspéctu facta est commemorátio mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni: qui pro te nervis cæsi, marínis flúctibus dédili, flammis injécti, equúleo impósiti, Cruci affíxi, et invicti per passiônem triumphatóres extitérunt per mortem: te votis supplícibus implorâmus, ut in hoc die passiônis eórum sit pópulo fidéli spirituális lætítia, et gáudia tribuántur ætérna. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Omnes Sancti. *Cánticum.* Dóminus de Sina. *fol.* CLXVI. *Ad Benedictus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine. *Sono.* Via justórum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *fol.* CLXVII. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LXI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Vos omnes sancti Dei vocabímini: et minístri Dómini Dei nostri, dicêtur vobis: Fortitúdinem géntium comedétis, et in glória eórum superbiétis. Pro confusiône vestra dúplici et róbore laudábunt partem eórum: propter hoc in terra suâ duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, et ódio habens rapínam in holocáustum: et dabo opus eórum in veritâte, et fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciêtur in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum: omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Plebs Deo. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capitula.* Deus medicina. *Lauda.* Gáudium. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui. *In primis Vésperis.*

DIE XXIII.

IN FESTO SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII. *Sono.* Gaudéte, justi. *fol.* CLXV.

Antíphona. Magnum odôrem dedérunt Sancti: flores apparuérunt in terra nostra. *P.* Lætâta est Hierúsalem, et exultavérunt civitâtes Judæ. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt totâ die, et in tua justítia exaltabuntur. *P.* Lætâta est. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Lætâta est.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Beáti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est, *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum; *P.* Horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. *P.* Horúmque. ℣. Glória, et honor. *P.* Horúmque.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctis præparâtum est ab Altíssimo [CCCXIII] regnum: ipse pascit eos. *P.* Et dedit eis montem germinántem rosas et lília. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons

Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in A Hierúsalem. *P.* Et dedit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dedit eis.

Hymnus.

Christus verus rex Sanctórum,
Et sacrátor mártyrum,
Tu es véritas et via,
Vitáque credéntium ;
Tu optántibus das votum
Et Beátis brabium
Tibi laudum vota pandit
Cuncta chors fidélium ;
Qui Servándo et Germáno
Robur mox exímium
Concessisti, ut víncerent
Dimicándo Zábulum.
Præses namque mundiális
Ire ad Aram præcipit :
Idólis litáre vanis,
Fortes Christi mílites ;
Noxiúmque hostiárum
Immolári sánguine.
Illi pœnas expectábant
Christi amóre intérriti :
Dulce tunc illis cremári,
Dulce ferrum pérpeti,
Validísque offerénda
Córpora supplíciis.
Nos Christum nempe faténtes
Execrámus idóla ;
Et cœléstem adorántes
Témnimus terréstria :
Absit, ut ritu propháno
Inclinémus córpora.
Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres :
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor :
Et calybs adtrita colla
Duris ambit círculis.
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur ;
Quosque Christus candidátis
Adgregat cohórtibus :
Miscet choris Angelórum,
Et corónat præmiis.
State nunc, hymnístæ cuncti
Voce, votis, múnere ;
Atque in laudem Sanctórum
Vox cunctórum ínsonet :
Hic dies et festa nobis,
Sit sacrátum gáudium.
Glória Deo paréntì
In excélsis résonet :
Glóriam canámus Christo
Atque Sancto Spirítui ;
Cui laus et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus. *ut suprà.*

Capítula. In hac tuórum mártyrum Servándi et Germáni, Christe Deus, passiónis die lætántes, véniam de nostris dare flagitámus offénsis ; poscéntes, ut, qui eórum gládii animadversióne non terruísti constántiam, nostra eísdem interveniéntibus et áblues crímina, et suscípias postu'áta.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Servándi prece Christus Dóminus in sui vos nóminis timóre consérvet, et Germáni obténtu germináre vos fáciat sémine multiplicáto justítiæ ; ℟. Amen. Horum quoque instruménto floreátis páriter et suffrágiis, qui divísi córpore indivísá fruúntur præséntiá veritátis ; ℟. Amen. Ut ad instar eórum amabíliter vestris divínum suscipiátis cervícibus jugum, sicut illi suo pro B Dómino meruérunt suscípere gládium ℟. Amen.

Per.

Lauda. Accípite jucunditátem glóriæ vestræ, Allelúia, *P.* Grátias agéntes Deo, qui vos ad cœléstia regna vocávit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Veníte fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *P.* Grátias agéntes. ℣. Glória, et honor. *P.* Grátias.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo et Germáno tantam grátiam in passióne dedísti, ut insígniter apértum fidei víncerent hostem, qui primùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent ; præbe nobis auxílium de tua pietáte firmíssimum, quo muníti atque præcíncti et rebellántem spirítui C carnem valeámus compéscere, et nos ipsos intrépidos studeámus bellis spirituálibus præparáre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum. Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antiphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur inlæsi in aqua válida. [cccxiv] *P.* Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : et mirabília ejus fíliis hóminum. *P.* Terra. ℣. Glória, et honor. *P.* Terra.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo, *ut suprà.*

Antiphona. Dedit eis Dóminus poténtiam regni adD vérsùs eos, qui persequebántur illos ; *P.* Et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum totá nocte : ℣. Misit verbum suum, et sanávit eos : et erípuit eos de intéritu eórum. P. Et fuit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fuit.

Orátio. Dei Fílius Christe, qui méliùs contritióne cordis, quàm múnerum oblatióne placáris ; réspice, Deus, ad preces servórum tuórum, ut in hac die, quo prædícti Mártyres pro te vibrántis gládii mucróne desécti sunt, utróbique à te cóngrua remédia nobis flagitántibus largiántur. ℟. Amen.

Antiphona. Veníte ad me, omnes Sancti mei, dicit Dóminus : vindemiáte fructum labórum vestrórum germen justítiæ ; *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliórum et rosárum in témpore suo. ℣. Ve-

nite filii, audite me : timórem Dómini docébo vos. A
P. Cujus. ℣. Glória et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Deus, in cujus conspéctu facta est commemorátio, qui mártyrum tuórum córpora unius glóriæ remuneratióne indivisè fervéntia divísis in regiónibus locans, et Servándum Gaditáno sitúi donas, et Germánum Emeriténsium cívibus cómmodas; præsta nobis, grátiæ tuæ luce inluminâti, corporáliter divísi, unitâtem retenteâmus dulcédinis, et collécti in unum redundêmus múnere charitâtis. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non inhabitabántur : in locis secrétis fixérunt castra : de inimícis se vindieavérunt. *P.* Sitiérunt, et invocavérunt te : et data est illis aqua de petra altíssima. B
℣. Panem cœli dedit eis : panem Angelórum manducavérunt. *P.* Sitiérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Sitiérunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ voluntâte. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Justi, et sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedicite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es.

Sono. Via justórum. *Lauda.* Laudâte. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non habitántur, et in locis secrétis fixérunt castra. Stetérunt C contra hostes, et de inimícis se vindicavérunt. Sitiérunt : et invocavérunt te, et data est illis aqua de petra altíssima, et réquies sitis de lápide duro. Et réddidit justis mercêdem labôrum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi et in luce stellârum totâ nocte : tránstulit illos mare rubrum, et tránstulit illos per aquam nímiam. Inimícos illórum dimérsit in mare, ex altitúdine inferórum edúxit illos. Ideò justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter. ℟. Amen.

Hymnus. Christus verus rex Sanctórum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capitula.* In hac tuórum. *Lauda.* Accípite. *Benedíctio.* Servándi prece. D
In Vésperis præcedéntibus.

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTORUM VINCENTII, SABINÆ, ET CHRYSTETÆ MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum sex cappârum, fol. CLXII. *excépto*

Hymno.

Huc vos gratíficè, plebs pia cónvocat
Virtútum Dóminus, téstium átria
Conférte dápibus vota caléntia,
Cœlórum locet in íntima.
Juncti Martyribus júngite gáudia ;
Vincentii téneat múnera vox pia :
Sabina récinat cœlicâ lítterâ,
Chrystetes bona æthera.
Ili mundi mísera, lucra per árdua,
Spernunt hóminum vafra doléntia :
[CCCXV] Cædunt punícea colla per ómnia,
Rex Christe, tibi laureántia.
Simplex ac Trinitas te Deus únitas
Rogâmus, précibus horum ut áudias,
Quæ ipsi pétimus : corda caléntia,
Imménsè bone, próroga.
Sit Trina Déitas, ac tibi glória,
Qui unus rétinens ómnia, júdicas
Largè contínua pérpetim sæcula :
Sed ultra benè prósperans.
Amen.

DIE XXVIII.

IN FESTO APOSTOLORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære fol.* CLXXVII.

Hymnus.

Nôte pópuli, psállite præpetes :
Judas cum sócio Simône cælibes
In festa vadant cœtibus ínclytis,
Jam cunctis tribuunt gáudia sérvulis.
Vox ecce résonat príncipis ephébi;
Vovéntes íllico rêddite, sérvuli,
Vota, quæ Dómino promittis; ínclyti
Ut vestrum accípiant munus Apóstoli.
Dignum nunc précibus prómere cánticum,
Dignúmque Súperûm stríngere Príncipem,
Det suis pópulis nunc piè grátiam,
Det pòst æthéream cónsequi Pátriam.
Ac, nexu scélerum jam sibi trádito,
Adésse váleant Príncipi cœlico :
Ac, dempto crímine trámite pérvio,
Afflâti máneant ritè Paráclito.
Sic Judas pópulos ínstruat, et Simon
Sub Christo plácido currat in trámite,
Servâre mónita légibus índita;
Suprêma ut váleant cónsequi præmia.
Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, sive Paráclito ;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæculórum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *ut in áliis.*

Capitula. Deus Sanctórum glória, et copiósus misericórdiâ; exáudi súpplicem tibi plebem per Sanctórum te suffrágia postulántem : rege nos per altérnas témporum vices, et dispares diêrum ac nóctium successiónes pari protectióne custódi : ut adjúti sanctórum tuórum Simônis et Judæ Apostolórum précibus, qui diem hunc per misericórdiam prósperum dúximus; noctem quoque hanc plácitam tibi animârum et córporum puritâte ducâmus.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Sanctórum suórum Simônis et Judæ

Signántem locum, quem ut idem pupûgit,
Elicit undam affluéntem in flúvium.
Hæc fama cunctas per gyrum provincias
Complens, tunc plebes ad credéndum éxcitat :
Quæ confluéntes, suscépto baptismate,
Cápiunt normam fidei cathólicæ ;
Condunt et ædes quindecénnas quínquies.
Ob hoc crescénte æmulâ invídiâ,
Profúndo mari mérgitur cum ánchora,
Ibi humâtur sepulchráli cámerâ,
In qua recéptus extat nunc Ecclésia,
Ubi fidéles cónfluunt per sæcula.
Qui cursu anni tectus aquâ válidâ
Alto in mari subtùs undas látitat :
Cujus recúrrens ánnua festívitas,
Recédens mare ferè tria milliária,
Per septem dies vias præbet fúlgidas.
Cujus sepúlchrum velut aurum rútilat,
Anchora colli ut árgéntum émicat :
Fiunt virtútes per fidéles pétitas
Agéntes Deo grátias multímodas ;
Qui præstat Sanctis tanta mirabília.
Te ergo, Clemens martyr alme, súpplices
Agônis tui celebrántes gáudia,
Te hodiérno póscimus cum flétibus,
Ut reis adsis : succúrras labéntibus ;
Ac per te culpæ careâmus cúmulo.
Exémplo tuo versi à pejóribus,
Ad melióra adtendâmus júgitèr,
Optima ambiéntes, et nos digniùs,
Mandâta vitæ servêmus, feliciùs
Ut post Sanctórum adunêmur cœtibus.
Ipsum rogêmus Verbum Patris Unicum,
Et obsecrêmus almúmque Spíritum ;
Ut mundi procul áuferat jactántiam :
Virtûtum nobis donet abundántiam :
Per quem ætérnam habeâmus glóriam.
Præsta, quæsumus, unita poténtia,
Replénsque globi cunctam solus máchinam,
Virtûte firmans, ingens adésto glóriâ
Ætérnâ, cujus laus, et cleméntia,
Et honor jugis, áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *ut suprà.*

Capitula. Omnipotens Deus, qui beatissimum Cleméntem episcopum, et mártyrem passiónum [cccxxix] stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti : cùm dimicántem nec pœna superâret, nec immérsum unda supprímeret : quia ei et illic adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, et hic præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur : Miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut quod à celebrántibus devotíssimè créditur, credéntibus impensíssimè conferâtur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem episcopum, nec infíxum in limo profúndi, nec marinórum flúctuum fecit lege tenéri : ipse vos à vestris cœnósæ voluptâtis erípiat colluviónibus.

A ℟. Amen. Et qui in altitúdinem maris corpus Mártyris scópulis non permísit tenéri, à cunctis vos tentatiónibus líberet, et à profúndo flagitiórum erípiat ; ℟. Amen. Ut eódem patrocinánte, pervenîre vos fáciat ad gáudia infiníta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Conclusérunt me aquæ in médio mari : et tempéstas demérsit. Allelúia. *P.* Clamávi ad te Dómine : et sanásti me. Allelúia, allelúia. ℣. Ego verè oratiónem meam ad te Dómine : tempus beneplácitì Deus. *P.* Clamávi. ℣. Glória, et honor. *P.* Clamávi.

Orátio. Deus, qui consecrâtum tibi corpus Cleméntis mártyris infíxum in limo profúndi ad súperos revocásti, ut cujus mens tibi plácitâ devotióne inhæ-
B serat, ejus córpori marína famularéntur obséquia ; te quæsumus, te rogâmus, ut méritis hujus Mártyris nulla nos tentatiónum aqua opériat, nulla étiam tempéstas críminum in peccatórum profúndo demérgat ; sed leni manus tuæ remígio sustentáti, ad litus mereâmur perveníre justítiæ líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio,* Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX. *Antiphona.* Infíxus sum, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus. Orátio.* Deus qui consecrâtum tibi, *ut hic suprà.*

Antiphona. Emítte, Dómine, manum tuam de alto, éripe me, *P.* Et líbera me de aquis multis ; et de manu filiórum alienórum. ℣. Benedictus Dóminus
C Deus meus, qui docet manus ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Et líbera. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Dómine, qui beatíssimum Cleméntem mártyrem tuum de malignórum consílio líberas éruens illum de aquis multis ; et victórem efficiens in passiónibus univérsis : libera nos de manu filiórum alienórum ; ut insidiántibus inimícis vita nostra lædénda non páteat : nec illórum procéritas sæva de ruínæ nostræ cásibus hilaréscat : sed gládio verbi tui accíncti, et hic advérsa superêmus intrépidi, et pòst ad te mereâmur perveníre inlæsi, et beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Beâtus homo, qui spem habet in
D Deum : erit Dóminus fidúcia ejus. *P.* Ossa ejus florébunt quasi lignum, quod plantâtum est super aquas, ℣. Quod fructum suum dabit in témpore suo : et fólium ejus non défluet, et ómnia quæcúmque fécerit prosperabúntur. *P.* Ossa eius. ℣. Glória, et honor. *P.* Ossa ejus.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimum Cleméntem martyrii corónâ decorásti, ut sanctificâtus inter collégas, coronâtus inter cœlícolas præfulgêret : sit nunc, te annuénte, plebi tuæ præcípuus Patrônus, qui magnus éxtitit in eléctis : ut, quia non sperâvit in hómine, sed te pósuit in adjutórium, ejus suffrágio firmêtur spes aucta credéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[cccxvii] Mores doces cives, pópulos sequáces, A
Indui Christum, fúgere cadûca,
Spíritûs probra stúdio domâre
Témpore toto.
Abnuit pompas, réfugit honóres;
Atque dùm miles haberêtur atrox,
Comminùs cessit mánibus hábita
Régia jussa.
Arripit mentis gládium, dicáto
Múnere pollens, Dómini Tonántis
Térrea tranat céleri volátu
Omnia vincens.
Ritè compúnctus ánimum perármat,
Spíritu doctus súperat profânum
Júdicem; verbis plácidus cruórem
Fúndere gliscens.
Rectus ab hinc fámulus Tonántis,
Mentis insistit précibus vigôre:
Novit et vota Dóminus, et reddit
Mente poténti.
Celsos honóres et opes fugáces
Spernit, effúlgens ánimi nitôre;
Votâque Christo célebrans, reténtat
Péctore grates.
Cœlicâ mente, religiône mallens
Fíeri civem, dicat hic se totum
Æthere Tonánti, júgitèr manénti
Omne per ævum.
Ecce, qui jussus pâtriam tuéri,
Arma projècit, Dómini se servum
Gliscit ætérni, résonans dicâta
Cármina Christo.
Exindè exclâmat rábidus tyránnus:
Iste Marcéllus, mea qui præcépta
Temnit, et arma putat abnegánda,
Morti ne detur?
Læta Marcélli fámuli Beáti
Inde vox cœpit resonâre Christum;
Et benè truci véniat ut ipsi
Præsidi poscit.
Laus enim non est, quæritúrque verbis,
Martyr résonat mérito cruôris,
Sermo nil potest, ánimus repéndat
Múnera laudis.
Licèt hic sensus máneat acûtus,
Mentis et vigor habeâtur omnis;
Quod tamen Sanctis datur in futúro
Témpore munus!
Loquì nec ullus valet unquam homo
Carne vestítus frágili, beándus
Cláustra cùm carnis liquerit, resúrgens
Júdice Christo.
Vócibus ergo plácidis rogâmus
Te, Deus, omnes, humilíque mente,
Dones defúnctis réquiem misértus,
Gáudia vivis.
Ut sine culpa fámuli, Beáti
Festa Marcélli celebrêmus, unà
Teque laudêmus paritèr per ævum
Dúlcibus Hymnis.
Sic tuæ plebi véniam canénti
Próroga; ut nostra scélera dimíttas
Testis, et prece réseres Marcélli
Abdita cœli.
Sit honor unà Pater alme semper,
Et tibi Christo, paritérque dona
Cuncta qui cingis, Deus unus extans
Sæcla sæclórum.
Amen.

In Domínico Kalendárum Novémbrium. Quære in Dominicâli, fol. 429.

Officium jejuniórum Kalendárum Novémbrium observátur tribus diêbus ante Festum Sancti Martíni. Quære in fine Dominicâlis, fol. 441.

B

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem et decórem. *Sono.* Confitêbor tibi. *Antiphona.* Confitêbor tibi Dómine in toto. *fol.* CLXIX. *Lauda.* Confitêbor Dómino. *fol.* CLXXIII.

Hymnus.

Martíne Conféssor Dei
Valens vigôre spíritûs,
Carnis fatíscens ártubus
Mortis futúræ præscius:
Qui pace Christi áffluens,
In unitâte Spíritûs,
C Divísa membra Ecclésiæ
Pacis refórmas únicæ:
Quem vita fert probábilem,
Quem mors cruénta non tædet,
Cùm cállidi versútiam
In mortis horâ dérogas.
Hæc plebs, fide promptíssima,
Tui diéi gáudia
Votis colit fidélibus;
Adésto mitis ómnibus.
Per te quies sit témporum,
Vitæ detur solátium;
Pacis redúndet cómmodum,
[cccxviii] Sedêtur omne scándalum.
D Ut charitâte Spíritûs
Sic affluâmus ínvicèm,
Quò corde cum suspíriis
Christum sequâmur íntimis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Beâtus est, Dómine, Martînus ille tuus conféssor miríficus, qui cogitándo de páupere, últimam pervenîre méruit ad mercêdem: et ídeò in die mala salvâtus, quia à te, Dómine, adjûtus. Da ergo

nobis ejus suffrágiis, ut nuditâtem nostram aspiciéntes ad tui tégminis umbráculum convolêmus : et ita vestiâmur dono virtûtum, ut partícipes ejus fieri, cujus nunc festum incólimus, mereâmur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Martínum confessiônis decorâvit honôre, illam in vobis confessiônem adtríbuat, quâ extínguat peccâta. ℟. Amen. Et qui per eum inópiam satiâvit egéntium, ipse per illum remuneránda vota suscípiat populôrum; ℟. Amen. Ut eôdem intercedénte mereántur vota fidélium, quo largiénte debílitas refécta est egenôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa. *fol.* CLXX.

Orátio. Totâ die, Dómine, justus tuus miserêtur et cómmodat : qui toto hujus mortâlis vitæ currículo temporália donat, ut ætérna recípiat ; Semen ejus super nos in benedictiône fructíficet ; ut meritôrum ejus partem habéntes, præmiôrum quoque illius mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine. *Psalm.* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXI. *Antiphona.* Caro mea requiéscet. *fol.* CLXX.

Orátio. Jucúndus satis est Dómine, homo, qui te Christe inspiránte miserêtur et cómmodat : quod Martínum confessôrem tuum implésse mirabílitèr crédimus : dùm géminæ eleêmósynæ officiósus, et córpora dono, et corda pascit elóquio : Unde flébiles te quæsumus et rogâmus, ut utrôque dono in hac vita muníti, ad te quandôque perveniâmus ad tránsitum coronándi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Fácies tua tamquàm. *fol.* CLXVI.

Orátio. Illius, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatióne diffúderit; fac nos ergo confessôris tui Martíni imitatóres exístere : ut primùm miseratóres nostri effécti, dignas nobis eleêmósynas prærogántes, et nobis à malè gestis parcâmus, et in próximis bona, quæ póssumus, impendâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Custodísti corpus meum. *fólio* CLXXI.

Orátio. Jesu, Deus noster et Dómine, qui inlústrem méritis Martínum confessôrem atque pontíficem ita fecísti sapiéntiam custodíre, ut in glória mererêtur, et jocunditâte consístere; da nobis veræ sapiéntiæ intelléctum, et sanctæ operatiônis stúdium : ut paupéribus erogántes substántiam, facínorum evadâmus vindíctam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ecce, Dómine, in toto. *fol.* CLXXI.

Orátio. Ecce, Dómine, in toto corde suo te solum confèssor tuus Martínus confitêtur et credit; dùm concéptum amôrem tuæ fidei confiténdo narrat, et mirabília tua devóto ore pronúnciat. Lætári ergo et exultâre nos fac in te et júgitèr et evidéntèr : ut in te habeâmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiónem méruit inveníre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitêbor tibi Dómine. *Cánticum.* Confitêbor tibi Dómine rex. *fol.* CLXXI.

Orátio. Fac nos, Dómine, inténtis córdibus die ac nocte in legis tuæ meditatiône versári : ut meditántes elóquia tua inténto cordis stúdio, fructum tibi reportêmus in témpore [CCCXIX] opportúno : quò beatíssimi Martíni Confessôris tui adjúti suffrágiis, cœlum, quod ille mercâtus est méritis, nos fácias intrâre tuæ grátiæ donis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedíctio Dómini: *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam. *Lauda.* Allelúia. Confessio ejus super. *Psalmus.* CXLVIII. *Prophetía.* Hæc dicit Dóminus : *Cánticum.* Ecce servus meus. *fol.* CLXI. *Hymnus.* Martíne Confèssor Dei. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Adspírat ecce, Dómine, dies illa multíplici gaudiôrum decôre vestíta, quam beatíssimi Confessôris tui Martíni Epíscopi inlústrat Excéssio : in qua dum præscius futúræ mortis, cœlum lætus vellet intrâre, obsisténtem sibi diábolum mirâ verbôrum poténtiâ visus est terruísse ; unde tuam proni quæsumus pietâtem ; ut obténtu ejus adversárius idem à nobis semper effúgiat, quálitèr nec vivéntes nos in quocúmque suppléntet, nec moriéntes quólibet modo contáminet.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinâbunt ossa tua. *fol.* CLXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII.

IN FESTO SANCTI ÆMILIANI ABBATIS ET CONFESSORIS.

Omnia dicántur unius Confessôris, fólio CLXXIII, *excépto quod séquitur.*

Hymnus.

O magne rerum Christe Rector ínclyte !
Parent Olympi pérpetim cui sídera :
Et vota festis ánnuis favéntia
Largíre nobis casta, præbe et sóbria,
Placâre quæ possint tuam cleméntiam.

Plebs ecce cuncta débitum recúrsibus
Solvit diêrum, prona corde et córpore ;
Confisâ mente déprecans suffrágium ;
Ut singulôrum ponderâta quæstibus,
Sustóllat alma péctora indulgéntia.

Lætum repéndit cárminum concéntibus
Cantum, sonôro pangit ore, et fáucibus
Tuâ poténtèr, súpplicans, ut déxterâ
Probrósa tollens, acta nostra córrigas,
Sis et malôrum fautor intùs fléntium.

Semper peténtes impetrâre póssumus
Nostri medélam morbi, expiâtos móribus ;

Si nos benignus, et pius respexeris,
Qui tanta tantis contulísti sérvulis,
Ut nihil Patróno isto desit grátiæ.
Culpas geméntes pándimus misérrimi,
Non obsequêlam perditúri crédimus ;
Cùm copiósâ páscitur poténtiâ
Regis; et adstat Supplicâtor óptimus,
Qui fléctere iram poterátque nóxiam.
Ne quod beátis séntiat cohórtibus,
Hostis duéllis pullulâre cásibus :
Ne vas cadûcum germinâret ódia,
Fraudem dolúmve permovéri máchinis,
Flammâ pudícis conflagrâre líliis.
Hæc mente fixâ clara dùm revólvimus,
Libet dicâtum prædicâre sérvulum ;
Tuum minístrum, Christe Jesu, vérnulum ;
Et festa mixtis gáudiis cum pángimus,
Sequâtur in die tota te laudátio.
Tu sacra templa, tu Pater, cœléstia
Habes sacrâta, tu Deus; per sæcula
Regno potîris, et regis præséntiâ
In Sancta Sanctis cérneris mirábilis,
Regnánsque solus mira factis éxeris.
Hinc obsecrâmus expiári múnere,
Redîre prorsùs ut signas; jam pérditos
Cœli recéptes, collocésque in Régia :
Qui das, resúrgant ut perémpta córpora,
Concéde, corda ut convaléscant grátiâ.
Nostrum reâtum confiténtes pródimus,
Frænátos ictus óccidat sentént a,
Quæ rodit atram dira consciéntiam :
Rogâre donat, cùm volúntas próspera
Tua paténtem prodit os ac jánuam.
Moménta nulla tránsvolant in témpora,
Quæ non sint turpi sordidâta crímine :
Succêdat antè, quæsumus, contágia,
Sit digna nostris péssimis purgátio,
Quàm reddat ultrix pœnam factis débitam.
Vidêmus orbos restitútos lúmine,
Claudósque plantis exilîre túmidis ;
Consúmpta tabe membra convaléscere ;
Mortis sopôre pressa demùm súrgere
Lætos deindè convenîre sóspites ;
Tortos repélli, et fugári dæmonas
Torméntis pœnis ejulántes Tártari :
Adîre et cœlum versipéllis ángeli,
[CCCXX] Suo laténter confodîque vúlnere,
Suísque telis sauciâtum cónteri.
Ut Conditôris hæc patent mirácula,
Sic claudicántes mentis ægritúdine :
Serpens repúlsus déserat nequíssimus ;
Sic nigra corda núbilo socórdiæ
Fulgóre suo prómiceat clarissima.
Hæc nempè virtus Christus est tutíssima,
Æmiliânum quæ tulit per árdua
Vitæ trophæa, quæ corônat præmio :
Nostris ut esset sæculis sectábilis ;
Forétque fortis advocâtus ínfimis.
Hymnîte mecum consonánte carmine,
A Narrâte cuncta, prædicâte, et psállite
Regi perénni, cujus hæc sunt ómnia,
Nostri clamôris et resúltent cántica,
Polique templa résonent concéntibus.
Offérte Summo glóriam et Sublími,
Offérte honôrem Trinitáti máximum,
Offérte grates sæculôrum Príncipi,
Offérte psalmum vócibus, vel ácibus,
Offérte laudem sempitérna in sæcula.
Amen.

DIE XVII.

IN FESTO SANCTI ACISCLI, ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia Justi in perpétuo vivent. *fólio* CLXII.

Antiphona. Ecce odor Sanctórum meórum *P.* Sicut odor agri pleni, quem benedixit Dóminus. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram. A solis ortu usque ad occásum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sicut lília munda. *fol.* CCLXXVI.

Hymnus.

Gaudête flores Mártyrum ;
Salvête plebes géntium ;
Visum per astra míttite ;
Sperâte signum glóriæ.
Voces Prophetârum sonant,
Venîre Jesum núnciant ;
Redemptiônis prævíâ,
C Quâ nos redêmit, grátiâ.
Hic manè nostrum prómicat,
Et corda læta exæstuant ;
Cùm vox fidêlis pérsonat,
Prænuntiátrix glóriæ.
Tantæ salûtis gáudium,
Quo est redémptum sæculum,
Exceptiônis ínclytum
Ab hinc ciâmus cánticum.
Advéntus hic primus fuit
Punîre quo non sæculum
Venisset, ulcus térgere
Salvándo quod períerat :
At nunc secúndus præmonet,
D Adésse Christum jánuis :
Sanctis corónas réddere,
Cœlíque regna pándere.
Ætérna lux promittitur,
Sidúsque salvans prómitur ;
Jam nos juvar refúlgidum
Ad jus vocet cœléstium.
Te, Christe, solum quærimus
Vidêre, sicut es Deus ;
Ut læta nos hæc vísio
Evéllat omni tártaro.
Quò dùm Redémptor véneris,
Cum candidáto Mártyrum
Globo, adúnes cælibi
Nos tunc beátos cœtui

Et sese Cruci trádidit.
En tibi Jesus omnípotens
Cujus Cruce suspénsus est,
E cœlis evocàtus est,
Per fidem coronàtus est.
Non timens cruciátibus;
Sed se in Cruce póstulat,
Ut inde emigràverit
Ad sedem veri Dómini.
Tunc pópuli clamóribus
Dantes voces in áuribus,
Ægæe inique, pérfide,
Defénde Apóstolum.
Jam jam in Cruce pósitus
Veritàtem prædicans,
Ornàtus móribus bonis,
Pius, sanctus, castíssimus.
Ægæas vero tetérrimus
Dœmónibus arrípitur,
Inférno suscípitur,
Ténebris sociàtus est.
Frater verò ipsius,
[cccxxxiv] Tenens corpus Apóstoli,
Sepelivit intrépidus,
Cum magna multitúdine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, *ut suprà.*

Capitula. In tuo, Christe, córpore Crucis tuæ venerántes arcànum, quæ, et te Dóminum redemptiónem inferéntem Mundo suscèpit, et Discípulum moriéntem mélius victùrum tibi restítuit : rogàmus te, atque expóscimus, ut nos illi jungas in múnere, cujus hic venerántes incólimus passiónem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cithara. *Require fólio* CLX.

Benedictio. Omnipotèns Dóminus. *Quære in Véperis præcedéntibus.*

Exeún'e Vésperà.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol.* CLX.

Sono. O bona Crux, quæ. *In Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Qui mihi minístrat, me sequàtur; *P.* Et ubi ego sum, ibi erit et minister meus. ℣. Quid retribuam Dómino, pro ómnibus quæ præstitit mihi? Cálicem salutàris accípiam : et nomen Dómini invocàbo. *P.* Et ubi ego sum. Glória, et honor Patri. *P.* Et ubi.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Euge serve bone, et fidèlis, super pauca fuisti fidèlis, in multa te conlocàbo. *P.* Intra in gáudium Dómini tui. Alleluia, allelúia. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducàbis : beàtus es, et benè

A tibi erit. *P.* Intra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Intra.

Hymnus. Deus sacráti nóminis. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum, *ut suprà.*

Capitula. Deus à quo Unicus Fílius tuus in hunc Mundum missus, ac pro nobis in Cruce suspénsus, nostræ redemptiónis prétium dedit sánguinem suum; ut reconciliáti per ejus mortem, filiórum apud te promereàmur adoptiónem; ejúsdem nostri mediatóris obténtu, nobis nec meréntibus tríbue : ut possimus te Patrem fiduciálitèr appellàre, et oratióne, quam ipso Dómino docénte, didícimus, ad te non solùm vócibus, sed et méritis proclamêmus
B è terris :

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Sanctus Andréas Apóstolus, qui pro crucifixo Dómino, ac Redemptóre nostro est in Cruce suspénsus, coram ipso Dómino grátiæ, próvidus vobis exístat semper Patrónus; ℟. Amen. Et ob cujus celebrándam solemnitàtem, álacer est hódiè vester convéntus, sit pro peccátis vestris ante Deum intercéssor assíduus : ℟. Amen. Ac sicut hic Sanctus virtùte fretus Dómini crucifixi, per Crucis victóriam diábolum superàvit; ita vos per mortificatiónem Crucis cuncta vítia conculcêtis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Statuit Dóminus. *fol.* CLVII.

C *Orátio.* Vir Dei Sanctus. *In Vésperis præcedéntibus.*

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX, *excéptis Hymnis, ad Vésperum, et Matutinum.*

Hymnus.

O Christi Martyr, et inclyta
Virgo, sacràta Bárbara,
Cujus pugnæ sunt súbdita
Caro, mundus, et tártara!
Tu lux orta de ténebris,
D Luce perfúndens sæculum,
Abstrácta ab illécebris
Frangis salùtis æmulum.
Mirè fenéstrà tríplici
Ornas patris palátium,
Fide demónstrans símplici
Trinitàtis mystérium.
Das natùram marmóream,
Maledicéndo rústico,
Qui mentem gerens sáxeam,
Nutu te prodit pùblico.
Abscindit natæ júgulum
Pater ferà crudélior,
Sed per cœléste spículum
Mors ipsum ferit sævior

[cccxxxv] Patri, Nato, Paráclito, A
Decus, honor, et glória:
Sanctæ sint hujus mérito
Nobis ætérna gáudia.
In cœlésti collégio
Nova collêga cólitur,
In Sanctórum rosário
Novéllus flos prodúcitur.
Bárbara florens grátiâ,
Forma facta humílium,
Læta potítur glóriâ,
Sortis consors sublímium.
Metit de sparso sémine
Plenæ messis manípulum,
Fallens subter tegímine
Nostræ salûtis æmulum. B
Hæc carnis supercília
Spirítui dat súbdita:
Mundum vicit, et vítia,
Se victâ, victrix ínclyta.
De ténebris misériæ
Sequáces stellæ præviæ,
Quærâmus Patrem grátiæ,
Consórtes tandem glóriæ.
Amen.

Ad Matutînum, Hymnus.

Gaude mater Ecclésia,
Matérnis plaudens pláusibus,
Pro benedícta fília
Frequens in Dei láudibus. C
Bárbaram Christi fámulam
Laudêmus unanímiter,
Et crucis Christi bájulam
Imitêmur felicitèr.
Christum faténdo síquidèm
Astruit fidem, clárius
Discéptans contra præsidem,
Vincit torménta fórtiùs.
Patérnam premit rábiem
Certans in Christi nómine,
Hostílem frangit áciem
Glorióso certámine.
Manus patérna júgulat
Puéllam, et contínuò
Perit: dœmon stímulat D
Parricídam tonítruo.
Nos in campo certáminis,
Sanctæ zelántes glóriam,
Divíni ductu lúminis,
Tendâmus ad victóriam.
Præstet hoc Sancta Trínitas,
Sanctæ Bárbaræ méritis,
Ad te, summa Suávitas,
Rectis nos ducens sémitis.
Amen.

DIE VI.

IN FESTO SANCTI NICOLAI EPISCOPI,

Omnia dicántur unius Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX, *excéptis Hymnis ad Vésperum et ad Matutînum.*

Hymnus.

Adest dies sanctíssima
Virtûte sacrâ spléndida,
Quâ Nicolâus sédibus
Locâtur in cœléstibus.
Sic parvus infans córpore;
Magnus tamen Dei fide
Quartâ, et sextâ fériâ,
Semèl sugêbat úbera.
Virtûte fulgens nóbili,
Jejúniis, vigíliis
Domâbat corpus júvenis;
Ne fœdarêtur vítiis.
Sic Præsul Christi nóbilis
Pro sanctitâte mériti,
Qui illum exornáverat
Cœléstis regni glóriâ.
Adésto Præsul ínclyte,
Precésque nostras súscipe;
Offérque summo Præsuli,
Preces devótas pópuli.
Sit Trinitáti glória,
Ætérna laus, et ínclyta
Deo Patri, et Fílio,
Et flámini cum Spíritu.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Exúltet aula cœlica,
Lætêtur mundi máchina,
Dum refert solis órbita
Nicolâï memóriam.
Qui vagítus infántiæ
Decorâvit mirificè,
Dans virtûtum primórdia
Inter ortûs crepúndia.
Quartâ, cum sexta féria,
Semèl sugêbat úbera,
Jam in ætâte ténera
Hac usus abstinéntiâ.
Cujus tumba fert óleum,
Matres olivæ nésciunt:
Quod natûra non prótulit,
Marmor sudándo párturit.
O venerânde Póntifex!
Pius, nec tardus ópifex
Cunctis, qui corde crédulo
Te quærunt in perículo:
[cccxxxvi] Aufer mentis dispéndia,
Confer vitæ stipéndia;
Ut post carnis exília,
Tecum simus in glória.
Præsta Pater ingénite,
Jesu, cum sacro Néumate;
Ut Nicolâï précibus,
Cœli jungâmur cívibus.
Amen.

DIE IX.

IN FESTO SANCTÆ LEOCADIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, et decôrem induísti. *Sono.* Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo. *Fol.* CLXIX.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : qui exaudísti verba oris mei. *P.* In conspéctu Angelôrum psallam tibi : ℣. Deus meus es tu, et confitêbor tibi : Deus meus exaltâbo te. *P.* In conspéctu Angelôrum psallam tibi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Exúlta satis fília Sion, júbila tu Israël : *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, et salvâtor. ℣. Conféssio, et magnificéntia opus ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Ecce Rex tuus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Rex tuus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex. Allelúia. *fol.* CLXIX.

Lauda. Confitêbor Dómino Allelúia, secúndùm justítiam ejus. Allelúia. *P.* Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor et exultâbo in te : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Et psallam. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et psallam.

Hymnus.

Sanctíssimæ Leocádiæ
Solémne festum pródiit,
Quo vana terræ déspuens,
Ad Regna cœli tránsiit.
Omnes veníte súpplices,
Cordis reâtum pándite :
Gaudéndo vota sólvite,
Deôque grates réddite.
Hæc namque Virgo nóbilis,
Exórta claro gérmine,
Conféssa Christum fórtitèr,
Pœnas libéntèr pértulit.
Corrépta jussu Præsidis,
Vaccis ligâtur férreis ;
Ut, vinculôrum póndere
Fides puéllæ céderet.
Illic per abstinéntiam
Christo placêre cógitans,
Laudum repéndit grátias,
Precúmque defert víctimas.
Sed mox beátæ Eulâliæ
Mortem sacrâtam cómperit :
In carcerâli vínculo
Cœlo refúdit spíritum.
Nunc Virgo sancta, quæsumus,
Et lachrymándo póscimus ;
Ut probra nostra díluas,
Et vota Christo déferas.
Tu nostra Civis ínclyta,
Tu es Patróna vérnula,
Ab urbis hujus término
A Procùl repélle tædium.
Non hostis hic præváleat,
Non morbus aut penúria :
Recêdat omne nóxium,
Et conferâtur cómmodum.
Sic vita rebus áffluat,
Ne corda luxu sórdeant;
Cunctísque propter crímina
Donêtur indulgéntia.
Deo perénnis glória,
Et gratiârum cópia,
Qui cuncta volvit témpora,
Et regnat ante sæcula.
Amen.

B *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui es sponsus Vírginum, et múnere cœlésti remunerâtor Confessôrum : qui sanctam Leocádiam, et permanêre vírginem præstas, et confessôrem gloríficas; te acclíves rogâmus; ut intervéntu ejus, sicut illa confiténdo cœléste proméruit regnum, ita nos perpétuum evadâmus supplícium.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimam Leocádiam se dignè confitéri coram homínibus fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : ℟. Amen. Et qui [CCCXXXVII] in ore ejus accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse devotiónem vestram remunerándam suscípiat ; ℟. Amen.
C Ut exémplo beátæ vírginis Leocádiæ, confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculo, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo; ℟. Amen. Qui in Trinitâte pérmanet Deus in sæcula sæculôrum. Amen.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tanquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Juxta. ℣. Glória, et honor. *P.* Juxta.

Orátio. Dómine, qui es magnus, et gloriósus, da nobis fámulis tuis, ut, dùm óperum tuórum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam tuam débitâ confessióne laudêmus ; atque intercessióne gloriósæ vír-
D ginis et confessóris tuæ Leocádiæ tribue nobis, perféctum intelligéntiæ decus timóris obediéntiâ ágere, et mandâta tua fidélia omni custódiâ cordis diligéntèr explêre. ℟. Amen.

Per miseric rdiam tuam Deus noster, etc.

Ad Matutinum. Antíphona. Laudâbit lingua mea justítias tuas Deus meus. *Psalmus* L.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXX.

Antíphona. Fília Sion, ego diléxi te, dicit Dóminus, *P.* Et misericórdia mea non recêdet à te. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Et misericórdia mea. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et misericórdia.

A

...ater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. *Bene-*
...*auda.* Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII. *Bene-*
...*tio.* Christus Dóminus, qui clinguem. *In Vésperis*
...*ecedéntibus.*

DIE XIX.

...FESTO SANCTI CRISPINI EPISCOPI, ET CONFESSÔRIS.

Omnia dicántur uníus Confessóris Pontíficis, fólio CLXIX, *excépto*

Hymno.

Insignem Christi Críspinum laudémus mártyrem,
Qui suum lavit sacro corpus sánguine;
[CCCXXV] Et unum Deum sequens Trino nómine,
Mundum relínquens, simùl ejus cópias,
In regno Dei consors factus Angelis.
Non blandiménta hujus ævi aspiciens,
Rectórem Mundi Dóminum perspiciens
Illum secûtus magnâ cum lætítia,
Paradisóque próperans felicitèr,
Nefándum hostem répulit pernicitèr.
Frontique suæ signum Christi pósuit,
Quod ipsum Dei pietas edócuit;
Quandóque serpens insultáre vóluit,
Sed ille forti et álacri ánimo
Renuntiâvit ínvido diábolo.
Omnipoténtis Dei vera grátia
Tantam Crispíno tríbuit constántiam;
Ut carcer, pœnæ, flagra, vel incéndia,
Nec sitis corpus famésve commácuerent;
Ejúsque fidem violáre póterant.
Lætúsque miles cum cœlum aspíceret;
Paráta cervix gládium suscípiens;
Suóque fuso dedicáto sánguine,
Sepúlchro corpus humâtum recónditur,
Astigitánæ urbíque repónitur.
Ad cujus corpus sacrum ægri véniunt,
Claudíque, surdi, cæci vel lunátici,
Christum confessi salûtem recípiunt:
Et vera sancti Mártyris orácula,
Sanitatísque medêlam accípiunt.
Tu intercéssor alme Martyr prævius
Pro nostris malis intercède crébriùs;
Ut abluántur nostra cuncta crímina:
Animas nostras, corpúsque omne líberet
De persequéntis inimíci insídiis.
Indúlge nobis, Pater clementíssime,
Pro tui sancti intercéssu Mártyris,
Dele secréta, cuncta laxa crímina;
Ut ánnuis in tuis semper láudibus
Istud canâmus festum læti córdibus.
Glóriam Patri personêmus fámuli:
Glóriam Christo concinâmus paritèr;
Qui nos redêmit pretióso sánguine:
Mittens in nobis Spíritum Paráclitum,
Hærédes fecit in cœlésti gáudio.
Amen.

DIE XXII.

IN FESTIVITATE SANCTÆ CÆCILIÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS, ET COMITUM EJUS.

Ad vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. *fólio* CLXII. *Sono.* Gaudête justi in Dómino. *fol.* CLXV.

Antiphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus : *P.* Quia ecce ego vénio; ut clarificer in médio Sanctórum meórum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubiláte in voce exultatiónis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Véniet Dóminus Deus, et omnes Sancti cum eo. Allelúia. *P.* Et erit in die illa quæ nota est Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Venite, et vidéte
B ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram. *P.* Et erit in die illa. ℣. Glória, et honor Patri et Filio. *P.* Et erit.

Hymnus.

Inclyti festum pudóris
Vírginis Cæcíliæ
Gloriósâ præcinâmus
Voce prompti péctoris,
Quo solûta lege mortis
Tóllitur in ætheris :
Gérmine hæc Virgo clara,
Sanctitâte clárior,
Péctore Christum reténtans,
Huncque solum prædicans,
Ore Sponsum mente sæculum
C Vicit hostem sánguine.
Péctoris sacri recéssum
Munit Evangélio :
Squálido corpus beâtum
Próterit cilício,
Noctis horas et diéi
Mentis implens cántico.
Hæc enim sortita sponsum
Gérminis perfúlgidi,
Angelum Dei fatêtur
Se habêre víndicem :
Hunc veréndo, ut pudóri
Det honórem cómmonet.
Sponsus hic furóre cæco
D Comminâtur Vírgini;
Sed beâta Virgo factis
Dicta prorsùs cómprobans,
Angelum, munúsque Cœli
Mox adésse præstitit :
Affuit promíssus idem
Vir coruscis véstibus,
Exhibens sertis corónas
Flóribus præfúlgidas
In rosis docens cruórem;
Castitâtem líliis.
Múnere hoc provocâtus
Sponsus ad Christi fidem
[CCCXXVI] Illicò fratris salût
Imprecâtus óbtinet;

Hincque ambo passiónis
Consecrántur sánguine.
Tunc deínde Virgo Christi
Cónsequens Cæcília,
Hanc triumphális honóris
Promerêtur glóriam;
Igneis termis retrûsa
Fit calóris néscia.
Plus calens sic igne Christi
Vicit ignem Sæculi;
Et vibrántis ensis ictum
Ter, valénter sústulit;
Postque terris membra ponit,
Spíritu Cœlos petit.
Inde nobis sacra Virgo
Mitte cœli múnera,
Liliórum, vel rosârum
Munus inde próroga;
Unde hausísti supérna
Veritâtis gáudia.
Líliis corúsca in nos
Cástitas præfúlgeat,
Púniceis rosis volúntas
Passiônis férveat;
Críminis mole subáctâ,
Innovêmur grátiâ.
Ecce advéntum futúri
Præstolâmur Júdicis:
Sustinêmus et beâta
Illa lucis gáudia:
Non rei tunc puniâmur,
Non cremêmur ígnibus;
Mártyrum sed sacrosánctis
Aggregáti cœtibus,
Evadâmus, quod timêmus,
Contuéntes glóriam,
Regis almi ad corônam
Evocáti déxteram.
Ut tuam, Christe, vidéntes
Sérvuli præséntiam
Gratulêmur, gaudeâmus,
Personêmus glóriam,
Cúriæ cœléstis arce
Confovéndi in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ùt suprà.*

Capítula. Atténdite dilectíssimi fratres, quid Sanctórum orátio váleat, quidve pro ímpiis oppósitæ sitórum intercessiónes obtíneant: cùm oránte Urbáno, et vírginis Cæcíliæ vota impléntur, et Valeriáni atque Tibúrtii fides aucta, martyrii glóriâ decorâtur. Proínde exténsis ad cœlum palmis petâmus nobis auxílium de supérnis, invocántes eum ex pietâte, ætérnúmque terríbilem ventûrum expavescâmus júdicem; profectò étenim erit per illum nobis vita ætérna, per quem virgo Cæcília non fuit in ardóribus concremâta. Qui enim illos in martyrii certámine pósitos exaudîvit, exáudiet nos, cùm ad eum fudé-

A rimus clamórem gémitûs nostri, proclamântes atque dicéntes:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui inter Valeriânum atque Cæcíliam spirituâle sanxit esse connúbium, ipse vobis cœléstis concórdiæ tríbuat increméntum: ℟. Amen. Quique Tibúrtium fratris prece perdúxit ad fidem, ipse per vos accéndat plúrimos ad diligéndam ætérnæ glóriæ mansiônem; ℟. Amen. Ut horum semper foveámini præsídiis, quorum nunc pátulâ exultatiône lætámini de triúmphis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectiône sustinébunt Deum; *P.* Quia regnum, et pax est eléctis ejus. Allélui̇a, allelúia. ℣. Clamavérunt, et Dóminus exaudívit eos:
B et ex ómnibus tribulatiônibus eórum liberâvit eos. *P.* Quia regnum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia regnum.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui solus nóminis tui sciéntiam habes, et magníficæ virtûtis poténtiam óbtines: quem nemo cognôvit nisi Pater, ejúsque revelátio; per intervéntum Mártyrum tuórum Cæcíliæ, et ejus Cómitum revéla nobis tanti mystérii majestâtem: et ita te unum cum Patre, et Spíritu Sancto credéntes, inseparábilem cognoscâmus, ut fidei mérito semper propítium, mitémque in confessiône inveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

C *Antíphona.* Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXII.

Antíphona. Implébitur vísio, dicit Dóminus. *P.* Ut véniat Sanctus Sanctórum, et finem accípiet peccâtum. ℣. Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non aproximâbunt. *P.* Ut véniat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut véniat.

[CCCXXVII] *Orátio.* Deus, qui in loco sanctificatiônis, te ungi Sanctum Sanctórum prophetáli vaticínio prædixísti; conláta in nos tuæ unctiônis mystéria, inviolâta consérva: ut iniquitâte delétâ, ita finem peccâtum nostrum accípiat, ut mérito perveniâmus ad justítiam sempitérnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Non defíciet princeps de pópulo Judá,
D neque dux de femóribus ejus, quoadúsque véniet Sanctus Sanctórum, *P.* Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Jurâvit Dóminus, et non pœnitêbit eum: tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Orátio. Deus, qui Jacob Patriárchæ nostro Prophétæ atque fámulo tuo pietâtis sacraméntum revélas; dùm per eúmdem nobis adnúntias dicens: Non defíciet princeps de Judá, neque dux de femóribus ejus, usque ad unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: áperi nobis mystéria pietâtis tuæ, quò quicquid in nobis obscûrum observâbat antíquitas, verbórum tuórum apériat véritas: quálitèr ut, luce suâ Jesus Christus Fílius tuus, qui est expe-

Illa perósa quiètis opem
Degéneri toleràre morà,
[CCCXL] Nocte fores sinè teste movet,
Séptaque claustra fugax áperit,
Indè per invia carpit iter.
Ingréditur pédibus láceris
Per loca senta situ, et vépribus,
Angélico comitàta choro :
Et licet hórrida nox síleat,
Lucis habet tamen illa ducem.
Sic hábuit generósa Patrum
Turba columníferum rádium :
Scíndere qui tenebrósà potens
Nocte viam face perspícuà
Præstitit, intereúnte Chaô.
Non áliter pia Virgo viam
Nocte secùta, diem méruit,
Nec ténebris adopérta fuit,
Regna Canópica cùm fúgeret,
Et super astra paràret iter.
Illa gradu cita pervígili,
Míllia multa priùs péragit,
Quàm plaga pandat Eóa polum :
Manè supérba tribunália adit,
Fáscibus adstat et in médiis.
Vocíferans ita : Quis furor est,
Pérdere præcípites ánimas;
Et male pródiga corda
Stérnere rasílibus scópulis;
Omnipatrémque negàre Deum?
Quæritis, ò miseránda manus,
Christícolum genus? En! ego sum
Dœmónicis inimica sacris :
Idóla prótero sub pédibus;
Péctore, et ore Deum fáteor.
Isis, Apóllo, Venus nihil est,
Maximiànus et ipse nihil :
Illa nihil, quia facta manu;
Hic, mánuum quia facta colit :
Frívola útraque, et útraque nihil.
Maximiànus opum Dóminus,
Et tamen ipse cliens lápidum,
Prostítuat, voveátque suis
Numínibus caput ipse suum;
Péctora cur generósa quatit?
Dux bonus, árbiter egrégius
Sánguine páscitur ínnocuo :
Corporibúsque piis ínhians,
Víscera sóbria dilácerat,
Gaudet et excruciàre fidem.
Ergo agè tortor adùre, seca,
Dívide membra coácta luto.
Sólvere rem frágilem, fácile est;
Non penetrábitur intérior
Exagitánte dolòre ánimus.
Tálibus éxcitus in fúrias
Prætor, ait; Rape præcípitem
Lictor, et óbrue supplíciis :
Séntiat esse deos pátrios,

A Ne témneat Príncipis impérium;
Quàm cúperem tamen, ante necem,
Si potis es revocàre tuam
Torva Puéllula nequítiam!
Réspice, gáudia quanta metas,
Quæ tibi fert Geniàlis honor!
Te láchrymis labefácta domus
Proséquitur, generísque tui
Ingerit ánxia nobílitas
Flore quòd óccidis in ténero,
Próxima dótibus, et thálamo.
Non movet áurea pompa thori?
Non píetas veneránda senum,
Quos temerária debílitas?
Ecce paràta ministéria

B Ex cruciabílibus exítiis.
Aut gládio ferière caput;
Aut laniábere membra feris;
Aut fácibus data fumíficis,
Flebilitérque ululánda tuis
In cíneres resolùta flues.
Hæc, rogo, quis labor est fúgere?
Si módicum salis emínulis,
Thuris et exíguum dígitis
Tángere Virgo benígna velis,
Pœnam gravem proh aufúgeris.
Martyr ad ista, nihil : sed enim
Infremit, inque Tyránni óculos
Sputa jacit : simulàchra dehinc
Díssipat, impositámque molam

C Thuríbulis pede prosilivit.
Nec mora, Carnífices gémini
Lánceà péctora dilácerant;
Et latus úngula Virgíneum
Pulsat utrúmque, et ad ossa secat,
Eulálià numeránte notas.
Scríberis ecce mihi, Dómine
Quàm libet hos ápices légere,
Qui tua, Christe, trophæa notant,
Nomen et ipsa sacrum lóquitur
Púrpura sánguinis elíciti.
Hæc sinè flétibus et gémitu
Læta canèbat et intrépida :
Dirus abest dolor ex ánimo,

D Mémbraque tincta cruòre novo,
Fonte cutem recalénte lavant.
Ultima carnificina dehinc,
Non lacerátio vulnífica
Cratis genus, nec aràta cutis;
Flamma, sed úndique lampádibus
In látera, stomachúmque furit.
[CCCXLI] Crinis et odor ut in júgulos
Flúxerat, invólitans húmeris,
Quò pudibúnda pudicítia,
Virgineúsque lateat honos,
Tégmine vérticis oppósito.
Flamma crepans volat in fáciem,
Perque comas vegetàta, caput
Occupat, exuperátque ápicem :

Signántem locum, quem ut idem pupûgit,
Elicit undam affluéntem in flúvium.
Hæc fama cunctas per gyrum provincias
Complens, tunc plebes ad credéndum éxcitat:
Quæ confluéntes, suscépto baptísmate,
Capiunt normam fidei cathólicæ;
Condunt et ædes quindecénnas quínquies.
Ob hoc crescénte æmulâ invídiâ,
Profúndo mari mérgitur cum ánchora,
Ibi humâtur sepulchráli cámerâ,
In qua recéptus extat nunc Ecclésia,
Ubi fidéles cónfluunt per sæcula.
Qui cursu anni tectus aquâ válidâ
Alto in mari subtùs undas látitat:
Cujus recúrrens ánnua festívitas,
Recédens mare ferè tria milliária,
Per septem dies vias præbet fúlgidas.
Cujus sepúlchrum velut aurum rútilat,
Anchora colli ut argéntum émicat:
Fiunt virtútes per fidéles pétitas
Agéntes Deo grátias multímodas;
Qui præstat Sanctis tanta mirabília.
Te ergo, Clemens martyr alme, súpplices
Agônis tui celebrántes gáudia,
Te hodiérno póscimus cum flétibus,
Ut reis adsis: succúrras labéntibus;
Ac per te culpæ careâmus cúmulo.
Exémplo tuo versi à pejóribus,
Ad melióra adtendâmus júgitèr,
Optima ambiéntes, et nos dígniùs,
Mandâta vitæ servêmus, felíciùs
Ut post Sanctórum adunêmur cœtibus.
Ipsum rogêmus Verbum Patris Unicum,
Et obsecrêmus almúmque Spíritum;
Ut mundi procul áuferat jactántiam:
Virtûtum nobis donet abundántiam:
Per quem ætérnam habeâmus glóriam.
Præsta, quæsumus, unita poténtia,
Replénsque globi cunctam solus máchinam,
Virtûte firmans, ingens adésto glóriâ
Ætérnâ, cujus laus, et cleméntia,
Et honor jugis, áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capitula. Omnípotens Deus, qui beatíssimum Cleméntem epíscopum, et mártyrem passiônum [CCCXXIX] tumulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti: cùm dimicántem nec pœna superáret, nec immérsum unda supprímeret: quia et illic adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, et hic restitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur: miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut quod à celebrántibus devotíssimè créditur, credéntibus impensíssimè conferâtur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem epíscopum, nec infíxum in limo profúndi, nec marinórum flúctuum fecit lege tenéri: ipse vos à vestris cœnósæ voluptâtis erípiat colluviónibus.

A ℟. Amen. Et qui in altitúdinem maris corpus Mártyris scópulis non permísit tenéri, à cunctis vos tentatiónibus líberet, et à profúndo flagitiórum erípiat; ℟. Amen. Ut eódem patrocinánte, perveníre vos fáciat ad gáudia infiníta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Conclusérunt me aquæ in médio mari: et tempéstas demérsit. Allelúia. *P.* Clamávi ad te Dómine: et sanásti me. Allelúia, allelúia. ℣. Ego verè oratiónem meam ad te Dómine: tempus beneplácíti Deus. *P.* Clamávi. ℣. Glória, et honor. *P.* Clamávi.

Orátio. Deus, qui consecrâtum tibi corpus Cleméntis mártyris infíxum in limo profúndi ad súperos revocásti, ut cujus mens tibi plácitâ devotiône inhæ-
B serat, ejus córpori marina famularéntur obséquia; te quæsumus, te rogâmus, ut méritis hujus Mártyris nulla nos tentatiónum aqua opériat, nulla étiam tempéstas críminum in peccatórum profúndo demérgat: sed leni manus tuæ remigio sustentáti, ad litus mereâmur perveníre justítiæ líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio,* Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX. *Antiphona.* Infíxus sum, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus. Orátio.* Deus qui consecrâtum tibi, *ut hic suprà.*

Antiphona. Emítte, Dómine, manum tuam de alto, éripe me, *P.* Et líbera me de aquis multis; et de manu filiórum alienórum. ℣. Benedíctus Dóminus
C Deus meus, qui docet manus ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Et líbera. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Dómine, qui beatíssimum Cleméntem mártyrem tuum de malignórum consílio líberas éruens illum de aquis multis; et victórem effíciens in passiónibus univérsis: líbera nos de manu filiórum alienórum; ut insidiántibus inimícis vita nostra lædénda non páteat: nec illórum procéritas sæva de ruínæ nostræ cásibus hilaréscat: sed gládio verbi tui accíncti, et hic advérsa superêmus intrépidi, et pòst ad te mereâmur perveníre inlæsi, et beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

D *Antiphona.* Beâtus homo, qui spem habet in Deum: erit Dóminus fidúcia ejus. *P.* Ossa ejus florébunt quasi lignum, quod plantâtum est super aquas, ℣. Quod fructum suum dabit in témpore suo: et fólium ejus non défluet, et ómnia quæcúmque fécerit prosperabúntur. *P.* Ossa eius. ℣. Glória, et honor. *P.* Ossa ejus.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimum Cleméntem martyrii corónâ decorásti, ut sanctificâtus inter collégas, coronâtus inter cœlícolas præfulgêret: sit nunc, te annuénte, plebi tuæ præcípuus Patrônus, qui magnus éxtitit in eléctis: ut, quia non sperâvit in hómine, sed te pósuit in adjutórium, ejus suffrágio firmêtur spes aucta credéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

columbàrum, absque eo quod intrínsecùs latet. A ℣. Spécie tuâ et pulchritúdine tuâ inténde, próspera procêde, et regna, propter veritâtem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedûcet te mirabilitèr déxtera tua. *P.* Quàm pulchra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quàm pulchra.

Orátio. Virgo Christi Eulália, quæ ad vocem vocántis Sponsi surrexísti ad fidem, properásti ad réquiem, sponsâta de sánguine, formósa Baptísmate, ecce jam hyems tránsiit, imber ábiit; quia omnis temporâlis tribulátio à te devícta recéssit: recêdat ergo à nostris méntibus, te oránte, impugnátio virtûtum: ut, qui credulitâtis dono pleni consístimus, sanctitâtis ope pleníssimâ fulgeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Quæ est ista, quæ progréditur ut auróra consúrgens, *P.* Pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordinâta? ℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. *P.* Pulchra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Pulchra.

Orátio. Christe Dei Fílius, ad quem beâta Eulália desiderábili voto progréditur ut auróra; exáudi plebem tibi supplicántem per eam: tríbue nobis, et servâre quod sumus à te potentiálitèr cónditi, et copiósiùs amâre quod exístimus miseratióne redémpti: ut et lunæ comparâti Ecclésiæ fulgeâmus in grémio, et elécti ut sol, claritâtis niteâmus exémplo. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Advéntus tuus mihi sicut vitis floréscit: et quasi myrrha elécta dedísti suavitâtem odôris: *P.* Et quasi bálsamum non mixtum odor tuus: et ut rosa fragrans tabernácula tua. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque dormitet qui custôdit te. *P.* Et quasi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et quasi.

Orátio. Mira satis Dómine, quod in advéntu tuo martyr tua Eulália quasi vitis vera fructíficans, et quasi myrrha elécta odôrem grátiæ fidélibus propínans in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio: te quæsumus, te rogâmus, ut suffrágiis ejus, odôre virtutum odóres críminum fugiâmus: ut cœlésti illo inspirámine recreáti, cunctórum vitiórum fœtóribus éxules reperiâmur, et sóbrii. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Procêde inter lilia opâca, fília Hierúsalem: quia perfécta es et decóra, et reprehénsio in te non est. Ascénde quasi sponsa à Líbano, et pércipe benedictiônem fidei *P.* A Dómino Deo tuo. ℣. Veni sponsa à Líbano, veni, coronáberis. *P.* A Dómino. ℣. Glória, et honor. *P.* A Dómino.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Euláliam Vírginem. *Quære in Vésperis præcedentibus.*

Antíphona. Vox túrturis audita est in terra nostra: víneæ floréntes dedérunt odôrem. *P.* Vox tua suâvis, et fácies tua decóra. Diléctus meus mihi, et ego illi. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi. *P.* Vox tua. ℣. Glória, et honor. *P.* Vox tua.

Orátio. Sponsa Christi Dei Filii in óculis fidélium quasi turtur, virgo Eulália ánnuis recúrsibus quodámmodò providêtur; dum honor sepúlchri ejus humánis obtútibus præsentâtur, et obsequéndus honorífice aperítur; dum vox ejus suâvis, et fácies ejus púlchrior exundánti claritâte fructíficat: Concêde ergo [cccxliii] nobis, ut odor virtûtum ejus sopítum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet; ut, qui nùnc percípimus ex odôre lætítiam, póst percipiâmus ex pœnitentiâ glóriam indeféssam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Egrédere tanquam sponsa consúrgens, *P.* Pulchra ut luna, et elécta ut sol, et ornâta. ℣. B Per diem sol non uret te: neque luna per noctem. *P.* Pulchra. ℣. Glória, et honor. *P.* Pulchra.

Orátio. Gloriósa facta est virgo tua, Christe, Eulália, quæ consurgénti auróræ comparâta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probâtur: dùm clarióri rútilans lúmine, et ut luna plena, claréscit passióne, et ut sol flagrans, atque imminutiônem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere: da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis, láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Gaude virgo fília Sion, jocundâre, et lætâre fília Hierúsalem: *P.* Quóniam ecce Rex C tuus venit tibi mitis. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ecce. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam ecce.

Orátio. Dómine Deus, qui Prophetáli vaticínio fíliam Hierúsalem jocundári, et lætári pronúncias; fac nos in Sacraméntis profluéntibus exultâre et Filii tui Dómini nostri óperum adsúrgere dignitâte: ut dùm his fidem conjúngimus, per intércessum vírginis Euláliæ cœlorum gáudiis potiâmur; Per ineffábilem divitiárum tuárum poténtiam summe, et admirábilis Deus noster, qui es benedictus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Veni sponsa mea: quam pulchra facta es, et decóra valdè! Surge, áccipe óleum sapiéntiæ, própera *P.* In advéntum Dómini Dei tui. ℣. Spécie tuâ D et pulchritúdine tuâ inténde, próspera procêde, et regna. *P.* In advéntum. ℣. Glória et honor Patri. *P.* In advéntum.

Orátio. Sponsa Christi virgo Eulália, quæ pulchra facta es, et decóra, quæ óleum sapiéntiæ accípiens, candôrem útique Baptísmatis vehis; dùm ex Laváoro fidem pércipis, per quam inter filias Hierúsalem mirificè coronâris: per te, quæsumus, ut candôrem castitâtis mereâmur adtíngere, quæ Christo de virginitâte meruísti placêre: ut per te proféctum obtineâmus virtûtis, per quam devícta est crudélitas persequéntis; ut sit nomen benedictum in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *ut suprà.*

Capitula. Magnum, Dómine, pietâtis est sacraméntum, quod osténsum est in carne, justificâtum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicâtum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória; quo justus ex fide vivit, quo ímpius ad te recúrrit: Quæsumus ergo, ut, qui inlustratióne advéntûs tui præséntis mártyris Saturníni Epíscopi cor perlustrâre dignâtus es, quò extórtam pœnis vitam, te in múnere perceptûrus, amítteret, nostrum quoquè cor dignêris dono tuæ grátiæ emollíre, quò tibi peccâta nostra devótâ pandâmus fide; à te étiam postulâtum remédium impetrêmus: ut te, quem ille nobíscum olim venísse jam crédidit pro Mundi salvatióne, nos quoquè per eum te ventûrum mereâmur liberatôrem nostrum excípere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Fílius cujus fides justíficat ímpium, Justi hujus précibus vestrôrum solvat víncula peccatórum: ℟. Amen. Et qui ventûrus ad Judícium sustinêtur, ejus, cujus festum cólitis, fáciat vos obtinêre consórtium; ℟. Amen. Ut, cum hoc Mártyre advéntus Christi glóriâ vos et in futúris gáudiis sóciet, et æternitâtis præmio ditet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Beâtus vir, qui timet. *Fol.* CCXCIII.

Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris tui Saturníni Epíscopi, ita sapiéntiæ ubertâte replésti, ut diversitâte virtûtum circumséptus appárens, jocunditâte, et decóre illum cœlésti gloriósum osténderes: quò et lábia sua custódiens, sciéntiam et legem in ore ejus exquíreres: pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, et sapiéntiæ veræ perfectiónem: ut in eo quod ille tibi multos convértit ab iniquitâte, in eo nos júbeas perénnitèr convérti, et jocundári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent te Dómine. *fol.* CLXXX. *Antiphona* 1. Homo Dei osténdit. *Orátio.* Débitas tibi Dómine. *Antiphona* 2. Homo iste perfêcit ómnia. *Fol.* CCXCIII.

Orátio. Christe Deus, ómnium gratiârum largítor, qui primum, ac summum Tolosánæ civitâtis fámulum tuum Saturnínum Sacerdôtem instituísti: ad te, qui es retribûtor justíssimus, sine confusióne perveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Iste homo honorificâtus est. *fol.* CCXCIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es ineffábilis bónitas, et invícta potéstas, pro cujus nómine beatíssimus Saturnínus Præsul, et martyr, dùm litári aris dœmoníacis rénuit, ad Capitólium à turbis attráhitur, furentísque tauri supplício consecrâtur: tu ejus méri- A tis nostras súscipe preces, et omnes fidéles in commúne pro tua miseratióne justífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Lábia sacerdôtis custódiunt. *fol.* CCXCIV.

Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum est cor meum. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Cantâbo virtûtem. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Vir iste conservâvit. *Fol.* CCXCIV. [CCCXXXII] *Hymnus.* Vocis audítæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptô-
B rem. *In Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Christe, Dei Fílius, qui justis judex ad judícium sustinêris, da nobis justi hujus précibus emundári ab injustítiis nostris: ut, qui advéntûs tui triúmphis ejus celebránda admíscitur celébritas, ejus exceptióne, dona perénnis múneris consequâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Beâtus vir. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN FESTIVITATE SANCTI ANDREÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, et honóre. *fol.* CLIX.

Sono. O bona crux. *Fol.* CCXXXIX.

Antiphona. Allelúia. Ego enim per legem, legi
C mórtuus sum, *P.* Ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. ℣. Dóminus pars hereditâtis meæ, et cálicis mei: tu es, qui restítues mihi hereditâtem meam. *P.* Ut Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut Deo. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Loquêbar de testimóniis tuis in conspéctu regum: et non confundêbar. *P.* Et meditâbar in mandátis tuis, quæ diléxi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine: salutâre tuum, et elóquium tuum. *P.* Et meditâbar. ℣. Glória, et honor. *P.* Et meditâbar.

Hymnus.

Decus sacráti nóminis,
D Noménque vitam exprímens,
Hic te decôrum prædicat
Crucis beâtæ glóriâ.

Andréa Christi Apóstole,
Hoc ipse jam vocábulo
Decórus; idem mysticè
Signâris isto nómine.

Quem Crux ad alta próvehit,
Crux quem beâta díligit,
Cui Crux amâta præparat
Lucis futûra gáudia.

In te Crucis mystérium
Cluit geméllo stígmate;
Dum probra vincis per Crucem,
Crucísque pandis sánguinem.

Jam nos fovêto lánguidos,
Curámque nostrî súscipe;
Quò per Crucis victóriam
Cœli petâmus pátriam.
Præsta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Christus Dóminus noster, qui beatíssimum Andrêam, et Apostolátûs grátiâ, et martyrii decorásti corónâ; hoc illi speciálitèr in múnere præstans, ut Crucis prædicándo mystérium, ad Crucis mererêtur pervenîre patíbulum : da nobis, ut sanctæ Crucis tuæ veríssimi amatóres effécti, abnegántes nosmetípsos tollâmus Crucem nostram, et sequâmur te; ut passiónibus tuis in hac vita communicántes, ad ætérnam vitam pervenîre mereâmur felíces.

Pater noster. Liberáti a malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui ánimam Andréæ Apóstoli suscêpit in Cruce, ab omni cruciátu vos líberet damnatiônis ætérnæ; ℟. Amen. Et, quo prædicánte, adquisîvit sibi pópulos creditúros, eo precánte, credéntes effíciat gloriósos; ℟. Amen. Ut exémplo Apóstoli sui Crucis Christi amatóres effécti, et hic vitiôrum superêtis incéndia, et pòst ad æternitâtis mereámini pervenîre promíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus suprà. *fol.* CLVII.

Orátio. Vir Dei sanctus Andréas, Christe, tuus ille Apóstolus, qui te vidísse illâ visiône pacis novíssimê protestâtur, dùm secrêta sanctæ Crucis se agnovísse fatêtur, sit pro nobis apud te intercéssor assíduus : ut, qui te prædicâvit voce simùl et córpore, et sánguine, nobis apud te opitulêtur, et doctrínâ simul, et prece. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine. *Fol.* CLXXX.

Antíphona. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : *P.* Per quem [CCCXXXIII] mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et respéxit me : Et exaudîvit deprecatiônem meam. *P.* Per quem. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Per quem.

Orátio. Fac nos, Deus Pater, in Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri Cruce pleníssimè gloriári, ut conféssio oris cum efficiéntia óperis, sic concórdet in nobis, quálitèr veríssimè crucifigéntes nos Mundo, æternitâtis mereâmur satiári de præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Salve Crux, quæ diù fatigâta requiéscis expéctans me certíssimè. Scio gaudêre te, suscípiens Discípulum ejus, qui pepéndit in te. ℣. Audîvit Dóminus, et misértus est mihi : Dóminus factus est A adjùtor meus. *P.* Scio. ℣. Glória, et honor. *P.* Scio.

Orátio. Sancte Dei Apóstole, qui, diu fatigâtam, Crucem in tua expectatiône, tandem requievísse in tua perventiône, piis afféctibus clamas : concêde plenum nobis gáudium in tua passiône habêre, ut suffrágio tuo nobis futûrum præpares regnum, quibus non tam verbo, sed et sánguine relíquisti exemplôrum, virtutúmque documéntum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Bona Crux, áccipe me, et redde me Dómino meo : *P.* Quia per te redêmit me ille, qui pepéndit in te. ℣. Deus in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me, et éripe. *P.* Quia per te redêmit. ℣. Glória, et honor B Patri. *P.* Quia per te.

Orátio. Crucis tuæ, Dómine, amôre Apóstolus tuus et martyr Andréas mirífícè flagrans, per eam se tibi Dómino suo reddi exóptat, per quam se redémptum esse non dúbitat : quæsumus ergo, ut obténtu ejus, qui in ea Cruce pepéndit, felícitèr nos à cunctis poténtèr dignêris futúræ ultiónis cruciátibus liberâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Vir sanctus Dei, dùm aspíceret cœlum, voce magnâ dicêbat : Tu es Deus meus, et Dóminus meus, quem vidi, in quo crédidi, quem diléxi. *P.* Ne me patiâris ab ímpio júdice depóni, qui jam secrêta sanctæ Crucis agnóvi. ℣. Homo iste supplicâbat in conspéctu Dómini, dicens : Deus Pater, et C Dominâtor vitæ meæ. *P.* Ne me patiâris. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ne me patiâris.

Orátio. Vir Dei sanctus Andréas. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor, gaudêbo in Deo, Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi audítum. *fol.* 22.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. O bona Crux. *Quære in Vésperis præced ntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : lau- D dâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía. Justus si morte præoccupâtus. *fol.* 53.

Hymnus.

Omnipoténti Dómino
Prostráti omnes súpplices
Reddâmus grátias pro
Sancti Andréæ certámine.
Redemptórem dépreeans,
Ipsum verum agnóscere,
Dœmónibus invidêre,
Fallácibus resístere.
Juvâtus Christo Dómino
Prædicâvit Achâiæ :
Convértitur omnis pópulus,

Et sese Cruci trádidit.
En tibi Jesus omnípotens
Cujus Cruce suspénsus est,
E cœlis evocâtus est,
Per fidem coronâtus est.
Non timens cruciátibus;
Sed se in Cruce póstulat,
Ut inde emigráverit
Ad sedem veri Dómini.
Tunc pópuli clamóribus
Dantes voces in áuribus,
Ægæe inique, pérfide,
Defénde Apóstolum.
Jam jam in Cruce pósitus
Veritâtem prædicans,
Ornâtus móribus bonis,
Pius, sanctus, castíssimus.
Ægæas vero tetérrimus
Dœmónibus arrípitur,
Inférno suscípitur,
Ténebris sociâtus est.
Frater verò ipsius,
[cccxxxiv] Tenens corpus Apóstoli,
Sepelivit intrépidus,
Cum magna multitúdine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, *ut suprà*.

Capítula. In tuo, Christe, córpore Crucis tuæ venerántes arcânum, quæ, et te Dóminum redemptiónem inferéntem Mundo suscêpit, et Discípulum moriéntem mélius victùrum tibi restítuit : rogâmus te, atque expóscimus, ut nos illi jungas in múnere, cujus hic venerántes incólimus passiônem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Lauda. In psaltério et cithara. *Require fólio* CLV.

Benedictio. Omnipotèns Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus*.

Exeún'e Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol*. CLX.

Sono. O bona Crux, quæ. *In Véspteris præcedéntibus*.

Antíphona. Qui mihi ministrat, me sequâtur; *P*. Et ubi ego sum, ibi erit et minister meus. ℣. Quid retribuam Dómino, pro ómnibus quæ præstitit mihi? Cálicem salutâris accípiam : et nomen Dómini invocâbo. *P*. Et ubi ego sum. Glória, et honor Patri. *P*. Et ubi.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Euge serve bone, et fidêlis, super pauca fuisti fidêlis, in multa te conlocâbo. *P*. Intra in gáudium Dómini tui. Allelúia, allelúia. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis : beâtus es, et benè

A tibi erit. *P*. Intra. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Intra.

Hymnus. Deus sacrâti nóminis. *Quære in Vésperis præcedéntibus*.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum, *ut suprà*.

Capítula. Deus à quo Unicus Fílius tuus in hunc Mundum missus, ac pro nobis in Cruce suspénsus, nostræ redemptiônis prétium dedit sánguinem suum; ut reconciliáti per ejus mortem, filiórum apud te promereâmur adoptiônem; ejúsdem nostri mediatôris obténtu, nobis nec meréntibus tríbue : ut possimus te Patrem fiduciálitèr appellâre, et oratiône, quam ipso Dómino docénte, didícimus, ad te non solùm vócibus, sed et méritis proclamêmus

B è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Benedíctio. Sanctus Andréas Apóstolus, qui pro crucifixo Dómino, ac Redemptóre nostro est in Cruce suspénsus, coram ipso Dómino grátiæ, próvidus vobis exístat semper Patrônus; ℟. Amen. Et ob cujus celebrándam solemnitâtem, álacer est hódiè vester convéntus, sit pro peccátis vestris ante Deum intercéssor assíduus : ℟. Amen. Ac sicut hic Sanctus virtûte fretus Dómini crucifixi, per Crucis victóriam diábolum superâvit; ita vos per mortificatiônem Crucis cuncta vitia conculcêtis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol*. CLVII.

C *Orátio*. Vir Dei Sanctus. *In Vésperis præcedéntibus*.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX, *excéptis Hymnis, ad Vésperum, et Matutinum*.

Hymnus.

O Christi Martyr, et inclyta
Virgo, sacrâta Bárbara,
Cujus pugnæ sunt súbdita
Caro, mundus, et tártara!
Tu lux orta de ténebris,
D Luce perfúndens sæculum,
Abstrácta ab illécebris
Frangis salùtis æmulum.
Mirè fenéstrâ tríplici
Ornas patris palátium,
Fide demónstrans símplici
Trinitâtis mystérium.
Das natûram marmóream,
Maledicéndo rústico,
Qui mentem gerens sáxeam,
Nutu te prodit público.
Abscindit natæ júgulum
Pater ferâ crudélior,
Sed per cœléste spículum
Mors ipsum ferit sævior

[cccxxxv] Patri, Nato, Paráclito,
Decus, honor, et glória:
Sanctæ sint hujus mérito
Nobis ætérna gáudia.
In cœlésti collégio
Nova collêga cólitur,
In Sanctórum rosário
Novéllus flos prodúcitur.
Bárbara florens grátiâ,
Forma facta humílium,
Læta potitur glóriâ,
Sortis consors sublímium.
Metit de sparso sémine
Plenæ messis manípulum,
Fallens subter tegímine
Nostræ salûtis æmulum.
Hæc carnis supercília
Spirítui dat súbdita:
Mundum vicit, et vítia,
Se victâ, victrix ínclyta.
De ténebris misériæ
Sequáces stellæ præviæ,
Quærâmus Patrem grátiæ,
Consórtes tandem glóriæ.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Gaude mater Ecclésia,
Matérnis plaudens pláusibus,
Pro benedícta filia
Frequens in Dei láudibus.
Bárbaram Christi fámulam
Laudêmus unanímiter,
Et crucis Christi bájulam
Imitêmur felícitèr.
Christum faténdo síquidèm
Astruit fidem, cláriùs
Discéptans contra præsidem,
Vincit torménta fórtiùs.
Patérnam premit rábiem
Certans in Christi nómine,
Hostilem frangit áciem
Glorióso certámine.
Manus patérna júgulat
Puéllam, et contínuò
Perit: dœmon stímulat
Parricidam tonitruo.
Nos in campo certáminis,
Sanctæ zelántes glóriam,
Divíni ductu lúminis,
Tendâmus ad victóriam.
Præstet hoc Sancta Trínitas,
Sanctæ Bárbaræ méritis,
Ad te, summa Suávitas,
Rectis nos ducens sémitis.
Amen.

DIE VI.

IN FESTO SANCTI NICOLAI EPISCOPI,

Omnia dicántur unius Confessóris Pontíficis, fol. CLXIX, *excéptis Hymnis ad Vésperum et ad Matutinum.*

Hymnus.

Adest dies sanctíssima
Virtûte sacrâ spléndida,
Quâ Nicolâus sédibus
Locâtur in cœléstibus.
Sic parvus infans córpore;
Magnus tamen Dei fide.
Quartâ, et sextâ fériâ,
Semèl sugêbat úbera.
Virtûte fulgens nóbili,
Jejúniis, vigíliis
Domâbat corpus júvenis;
Ne fœdarêtur vítiis.
Sic Præsul Christi nóbilis
Pro sanctitâte mériti,
Qui illum exornáverat
Cœléstis regni glóriâ.
Adésto Præsul ínclyte,
Precésque nostras súscipe;
Offérque summo Præsuli,
Preces devótas pópuli.
Sit Trinitáti glória,
Ætérna laus, et ínclyta
Deo Patri, et Filio,
Et flámini cum Spíritu.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Exúltet aula cœlica,
Lætêtur mundi máchina,
Dum refert solis órbita
Nicolâi memóriam.
Qui vagîtus infántiæ
Decorâvit mirífice,
Dans virtûtum primórdia
Inter ortûs crepúndia.
Quartâ, cum sexta féria,
Semèl sugêbat úbera,
Jam in ætâte ténera
Hac usus abstinéntiâ.
Cujus tumba fert óleum,
Matres olívæ nésciunt:
Quod natûra non prótulit,
Marmor sudándo párturit.
O veneránde Póntifex!
Pius, nec tardus ópifex
Cunctis, qui corde crédulo
Te quærunt in perículo:
[cccxxxvi] Aufer mentis dispéndia,
Confer vitæ stipéndia;
Ut post carnis exília,
Tecum simus in glória.
Præsta Pater ingénite,
Jesu, cum sacro Néumate;
Ut Nicolâi précibus,
Cœli jungâmur cívibus.
Amen.

Sed igne trusus, illæsus ámbulat.
Adhuc Abúndus dùm piè spéctitat,
Sese citàtim Mártyri sóciat;
Mentémque Christo súbitò délibat;
Ipsique Olybrio vócibus ínrogat.
Cujus cum fama præsidi pérsonat;
Infremit irâ, terrêre íncboat:
Sanctus Abúndus, ut idólis cedat;
Illisque cedens thus liber éfferat.
Sed quia Sanctus vinci nequíverat,
Justum sodàlem fácibus ímperat
Adúri, cujùs ut vita péreat,
Jamque citò discrímini cedat.
Mare sed is qui pédibus ámbulat;
Poténsque clausos córpore tránsvolat;
Ignis pœnas hos fúgere próvocat,
Itemque tutos sistere fáctitat.
Hos ipse Sanctis æthere sóciat,
Et ignis ille flámmeus évolat,
Et quos uréndo flamma suscéperat,
Extrita rore frígida cónsecrat.
Ut nec capillus cápitis árdeat;
Nec ipsa vestis ígnibus hæreat;
Sed rore tincta, tútave máneat:
Hæc cuncta regens Spíritus áctitat,
Exémplo quorum nunc pius áudeat
Quisque fidêlis, munus et ínferat
Sui precâtus, menteque sérviat,
Qui misértus ómnia júdicat.
Ipse precántum vota suscípiat;
Et paradisi jánuam apériat,
Qui in æthere tonans nos plus ádjuvat,
Cúnctaque solus dimicàre vult.
Sit honor illi, qui solus íntonat
De sede poli, cúnctaque júdicat:
Eique sese lingua subjíciat;
Per omne sæculum cármina cóncinat.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *ut in áliis.*

Capítula. Deus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, et lux veritàtis, lætífica pópulum tuum in hac celebritâte beatissimórum mártyrum tuórum Justi et Abúndi: ut [CCCXLIX] qui suis méritis contristántur, eôrum orationibus consoléntur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Obténtu mártyrum suórum Justi et Abúndi, benedictio Dómini vos comitêtur in terris, qui illos provéxit ad cœlos: ℟. Amen. Illórum vos effíciat suffragatiône felíces, quorum nunc estis solemnitátibus exequéntes: ℟. Amen. Ut sicut illi pro justítia certáti sunt usque ad mortem; ita et vos eórum sequéndo vestígia, líberi properétis ad cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectiône. *Et ómnia alia usque ad Capítulum dicántur successivè, ut in festo Cæcíliæ vírginis, fol.* CCCXXVI.

Capítula. Da nobis, Dómine, gáudia felicitàtis ætérnæ, te ut semper gaudêre possímus, ne despicábili tristítia obruâmur, et in nullo de temporálibus solíciti simus: ut, qui te prope esse jam crédimus, mitíssimum cùm véneris sentiâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Fidéles in dilectiône.

Benedíctio. Obténtu Mártyrum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XVIII.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis: *P.* Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beâta es regina, quæ próspicis quasi lumen. *P.* Et egrédere. ℣. Adstitit regina in vestitu deauráto. *P.* Et egrédere. ℣. Egrédere, quasi Luna valde rútilans. *P.* Et egrédere. ℣. Egrédere, quasi sponsa consúrgens pulchra, ut Luna. *P.* Et egrédere.

Orátio. Virgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris, ornâre tympanis tuis, id est, membris Ecclésiæ, ut te habeâmus patrônam in sæculo, quam beâtam reginam crédimus permanêre in futúro: ut prospiciéntes te lumen credulitàtis nostræ sine dúbio esse; te interpellánte, favórem beatitúdinis mereâmur firmíssimè obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Appáruit Angelus Mariæ, dicens: Ecce concípies, et páries filium. *P.* Et vocàbis nomen ejus Emmánuel: Allelúia. ℣. Spíritus sanctus véniet in te, et virtus excélsi obumbràbit te: quod autem nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *P.* Et vocàbitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et vocábitur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia: vidi portam in domo Dómini clausam: et dixit ad me Angelus: Porta ista, quam vides, non aperiêtur: neque áliquis per eam transibit. *P.* Quóniam Dóminus Deus Israël egrediêtur per eam, et erit clausa. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. *P.* Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Orátio. Verbum virtûtis, et sapiéntia Patris, quod matérni úteri portam nec ingrédiens víolas, nec concéptus corrúmpis Vírginem, nec parturitiône matrem virginitâte privàre dignósceris; præsta nobis, ut obténtu suo, quæ te génuit Filium, nobis prærogêt, quod rogâtur; et quæ te méruit sine cóitu párere, nos concéptu tuo fáciat parturire: ut in portis Sion dilatántes os nostrum, salûtis concipiâmus spíritum: et sic novæ natiônis tuæ prædicêmus miráculum, ut cor nostrum fides semper possídeat incorrúpta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dabit vobis Dóminus signum in terra: virgo in útero accípiet, et páriet filium, et vocàbitis nomen ejus Emmánuel. *P.* Scitóte, gentes, quóniam nobiscum est Deus. ℣. Audi pópulus meus, et testificâbor tibi: Israël, si me audíeris. *P.* Scitóte, gentes. ℣. Glória, et honor. *P.* Scitóte, gentes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Orátio. Beáta Dei virgo, quæ in Sion speculatióne A glorióa consístis, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicêtur : da nobis Dómine méritis suis, ut amóre divíno flagrántes, in futúro judício inveniâmur indémnes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Lætâre filia Sion, quia gaudêbit super te Deus tuus : silêbit in dilectióne tua, *P.* Et exultâvit super te in laude. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et exultâvit. ℣. Gloria et honor. *P.* Et exultavit.

Orátio. Lætâre filia Sion, quia gaudet Unigénitus Dei Filius super te, et exúlta in laude, dùm te, et incorrúptam Vírginem esse præstat, et confessiónis honóre gloríficat : quæsumus proíndè, ut per te, qui utróque B múnere clares, vita nostra, quæ dono virginitâtis caret, confessiónis saltìm virtúte fructíficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona. Exúlta satìs filia Sion, júbila tu Israël : *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, et salvâtor. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque dórmiet qui custódit te. *P.* Ecce Rex tuus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce Rex tuus.

Orátio. Própera in occúrsum Dei tui Virgo filia Sion, quia ipse véniet tibi mansuêtus, confórtans, et redintegrans te in confessióne sua : proíndè pétimus, ut vita nostra intercessióne tuâ augeâtur in méritis tuis : ut, qui tibi occúrrit in sæculo gratíssimus coronâtor, in judício sit nobis futúro clementíssimus liberâtor. ℟. Amen. C

Per misericórdiam.

℟. Exúlta satìs filia Sion, lauda et lætâre filia Hierúsalem : quia ecce Rex tuus véniet tibi mitis, et salvâtor : ipse pauper ascéndens super pullum filium subjugâlis. Et dissipábitur arcus belli : et loquêtur pacem géntibus, *P.* Quóniam potéstas ejus à mari usque ad mare et à flumínibus usque ad fines terræ. Quid enim bonum ejus, aut quid pulchrum ejus est, nisi fruméntum electórum, aut vinum gérminans vírgines? Pétite ab eo plúviam in témpore serótino, et dabit imbrem vobis, et herbam in agris. ℣. Visitâbit Dóminus pópulum suum, domum Judá et constítuet eum sicut equum speciósum in certámine. *P.* Quóniam potéstas. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam potéstas. D

Orátio. Exúlta satis filia Sion : quia ecce Rex tuus véniet tibi mansuêtus, cujus dono et fruméntum Confessórum clarèscit virtútibus, et intégritas Vírginum fulgéscit in láudibus. Præsta ergo nobis, ut inter fruménta electórum mereâmur justificâti quandóque admítti, qui nunc nostrórum óperum manémus flagítiis coopérti : ut, quæ apud Deum meruísti de confessióne corónam, nobis confiténtibus obtíneas apud ipsum peccatórum nostrórum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen. Quia pius est, et miseratiónis dignóscitur Dóminus, in ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Benedicta tu à Deo altíssimo [cccxxxviii] præ ómnibus muliéribus. *P.* Propter hoc non discêdat laus tua de ore hóminum, usque in sæculum. ℣. Glorióa dicta sunt de te cívitas Dei. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Orátio. Gloriósa facta est virgo tua, Christe, Leocádia, quæ consurgénti auróræ comparâta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probâtur : dùm clarióri rútilans lúmine, et ut luna plena, claréscit in confessióne, et ut sol flagrans, atque imminutiónem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere : da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delictis, vel láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen.

Per.

Antiphona. Egrédere quasi auróra consúrgens, *P.* Pulchra ut luna, et elécta ut sol, et ornâta. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Pulchra. ℣. Glória, et honor. *P.* Pulchra.

Orátio. Deus, qui navem Ecclésiæ tuæ, pro Mundi istius perículis fluctuántem, óptimus nauta gubérnas; et ne infidelitâtis procéllâ obruâtur, vigilantíssimus custos sollícitas : ómnibus ejus lavácro renâtis tríbue per intercéssum gloriósæ confessóris et vírginis tuæ Leocádiæ, persecutiónum tempestátes in tui nóminis confessióne devíncere, tibíque plácitum sacrifícium nosmetípsos offérre : quique mirabílitèr prospíciunt in profúndum, remígio déxteræ tuæ perducántur in cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus.

Antíphona. Speciósa facta es Allelúia. *fol.* CLXXIX *Orátio* Dómine, qui es magnus, *ut suprà*, *fol.* CCCXXXVII. *Responsórium.* Speciósa, et decóra.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœléstibus hábitas gloriósus, humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitâtis vítio impedita, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena, et filiis numerósa; ita mens nostra, ab sterilitâte óperum infœcúnda, te tribuénte, per intervéntum gloriósæ confessóris et vírginis tuæ Leocádiæ, possit semen verbi suscípere, et copiósis frúctibus reddâre : noménque tuum, à solis ortu usque ad occasum præclárum, cordis ámbitu unanimitâte diligenter et fidei assensióne laudâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Confitêbor tibi, Dómine, quia. *Cánticum.* Confitêbor.

Ad Benedíctus. Antíphona. Filia Sion benedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne, et laude.

Cánticum. Benedíctus.

Sono. In conspéctu. *Psal.* CXLVIII. *fol.* CLXXII. *Prophetia.* Longè Dóminus. *fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Sanctíssimæ Leocádiæ. *Supplicátio.* Orêmus. *In Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Gloriòse ac miséricors Dómine, qui beâtæ Leocádiæ tibi nimis in ore suo confitéri dedisti !

teque in médio Justórum ejus confessióne laudàre voluísti ; ut eam et in terris confiténtem , et in concílio Sanctórum gloríficans fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum ; ut ejus précibus tribuas nobis à peccáti contagióne purgári ; ab ardoribúsque perpétuis érui ; et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi. A

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *fol.* CLXX.

Benedíctio. Deus, qui confessióne ínclytam Leocádiam, ad Confessórum fecit pervenire decórem, justíficet vos ab omni contagióne culpæ : ℟. Amen. Et qui illam confessiónis ubertàte fecit esse conspícuam, vos evidéntià veræ pœniténtiæ gloriósos effíciat ; ℟. Amen. Ut sicut dulcis fuit in oro hujus Vírginis conféssio Christi, ita dulcéscat in vestris córdibus amor regni perpétui. ℟. Amen. B

Per.

Exeúnte Vésperà, ómnia dicántur , ut in primis Vésperis, excéptis Capítula, et Benedictióne, quæ sequúntur.

Capítula. Accipe, Deus, nostrórum confessiónem labiórum, omniúmque ligaménta solve facinorum : quò hujus vírginis tuæ Leocádiæ prece, et vítiis careàmus, et munéribus ampliémur, cùm ad te proclamavérimus è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

[CCCXXXIX] *Benedíctio.* Christus Deus Filius, qui in confessióne sui nóminis spíritum suscépit Leocádiæ, vestram suscípiat fidélem remuneratúrus devotiónem : ℟. Amen. Quique Confessóris hujus festum in cánticis confessiónum attóllitis, à Deo remunerémini sempitérnis; ℟. Amen. Ut illic remuneránda provéniat devótio vestra, quò beatíssimæ Leocádiæ conféssio perdúcta est muneránda : ℟. Amen. Concedénte grátià divinitàtis illius; qui est benedíctus in sæcula sæculórum. ℟. Amen. C

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Germinábunt.

Orátio. Dómine, qui es magnus , *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE X

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. *Quære fol.* CLXXIX. *Sono.* Dóminus Deus cœli. *Fol.* CLXXXI. D

Antíphona. Allelúia. Gaude, et lætàre filia Sion : quóniam ecce ego vénio, et habitàbo in médio tui, dicit Dóminus. *P.* Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in illa die. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Lingua mea calamus scribæ, vel citèr scribéntis. *P.* Et applicabúntur. ℣. Glória, et honor Patri etc. *P.* Et applicabúntur.

Orátio. Gaude. et lætàre filia Sion, quia in médio tui habitatórum se Dóminus promíttit, dùm te, et in passióne victrícem, et ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatióne salvémur, qui diem tuum venerántes incólimus, et qui in te vicísse crédimus Christum, nos per eum vicísse lætémur impulsiónes carnálium passiónum ; ℟. Amen. Quia nunc unum cum Patre, et Spíritu Sancto póssidet nomen in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Colúmna speciósa, perfécta auro, gemmísque præcíncta. *P.* Cujus caput plenum est rore, et crines guttis. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Cujus caput. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Cujus caput.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Filia Sion, usque ad te véniet Dominàtor Israël. *P.* Et véniet potéstas prima regnum filiæ Hierúsalem : egréssus ejus à diébus æternitàtis. Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et véniet potéstas. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et véniet.

Hymnus.

Gérmine nóbilis Eulalia,
Mortis et índole nobílior,
Emeritam sacra virgo suam,
Cujus ab úbere progénita est,
Ossibus ornat, amóreque colit.
Próximus Occíduo locus est,
Qui tulit hoc decus egrégium,
Urbs potens, pópulis lócuplex :
Sed magè sánguine martyrii,
Virgineóque potens título.
Currículis tribus atque novem
Tres annos quatèr attigerat;
Cùm crepitánte pyra trépidos
Térruit áspera carnífices,
Supplícium subit dulce rata.
Jam déderat priùs indícium,
Téndere se Patris ad sólium ;
Et sua membra dicàta thoro
Ipsa crepúndia repúlerat,
Lúdere néscia pusílla.
Spérnere súccina, flores, rosas,
Fulva monília respúere :
Ore sevèra, modésta gradu,
Móribus et nimiùm téneris,
Caníciem meditàta senum.
Ast ubi se furiàta lues
Excitat in fámulos Dómini,
Christicolásque cruénta jubet
Thura cremàre, jecur pécudis
Mortíferis adolère diis :
Infrémuit sacer Eulàliæ
Spíritus, ingeniíque ferox
Túrbida frángere bella parat,
Et rude pectus, anhéla Deo
Fémina próvocat arma virûm.
Sed pia cura paréntis agit,
Virgo animósa domi ut láteat,
Abdita rure, et ab urbe procùl;
Ne fera sánguinis in prétium
Mortis amóre puélla ruat.

Illa perósa quiêtis opem
Degéneri tolerâre morâ,
[cccxl] Nocte fores sinè teste movet,
Séptaque claustra fugax áperit,
Indè per ínvia carpit iter.
Ingréditur pédibus láceris
Per loca senta situ, et vépribus,
Angélico comitâta choro :
Et licet hórrida nox síleat,
Lucis habet tamen illa ducem.
Sic hábuit generósa Patrum
Turba columníferum rádium :
Scíndere qui tenebrósâ potens
Nocte viam face perspícuâ
Præstitit, intereúnte Chaô.
Non áliter pia Virgo viam
Nocte secûta, diem méruit,
Nec ténebris adopérta fuit,
Regna Canópica cùm fúgeret,
Et super astra parâret iter.
Illa gradu cita pervígili,
Míllia multa priùs péragit,
Quàm plaga pandat Eôa polum :
Manè supérba tribunália adit,
Fáscibus adstat et in médiis.
Vocíferans ita : Quis furor est,
Pérdere præcípites ánimas;
Et male pródiga corda
Stérnere rasílibus scópulis;
Omnipatrémque negâre Deum?
Quæritis, ò miseránda manus,
Christícolum genus? En! ego sum
Dœmónicis inimíca sacris :
Idôla prótero sub pédibus;
Péctore, et ore Deum fáteor.
Isis, Apóllo, Venus nihil est,
Maximiânus et ipse nihil :
Illa nihil, quia facta manu;
Hic, mánuum quia facta colit :
Frívola útraque, et útraque nihil.
Maximiânus opum Dóminus,
Et tamen ipse cliens lápidum,
Prostítuat, voveátque suis
Numínibus caput ipse suum;
Péctora cur generósa quatit?
Dux bonus, árbiter egrégius
Sánguine páscitur ínnocuo :
Corporibúsque piis ínhians,
Víscera sóbria dilácerat,
Gaudet et excruciâre fidem.
Ergo agè tortor adûre, seca,
Divide membra coácta luto.
Sólvere rem frágilem, fácile est;
Non penetrábitur intérior
Exagitánte dolôre ánimus.
Tálibus éxcitus in fúrias
Prætor, ait; Rape præcípitem
Lictor, et óbrue suppliciis :
Séntiat esse deos pátrios,
A Ne témneat Príncipis impérium;
Quàm cúperem tamen, ante necem,
Si potis es revocâre tuam
Torva Puéllula nequítiam!
Réspice, gáudia quanta metas,
Quæ tibi fert Geniâlis honor!
Te láchrymis labefácta domus
Proséquitur, generísque tui
Ingerit ánxia nobílitas
Flore quòd óccidis in ténero,
Próxima dótibus, et thálamo.
Non movet áurea pompa thori?
Non píetas veneránda senum,
Quos temerária debílitas?
Ecce parâta ministéria
B Ex cruciabílibus exítiis.
Aut gládio feriêre caput;
Aut laniábere membra feris;
Aut fácibus data fumíficis,
Flebilitérque ululánda tuis
In cíneres resolûta flues.
Hæc, rogo, quis labor est fúgere?
Si módicum salis emínulis,
Thuris et exíguum dígitis
Tángere Virgo benígna velis,
Pœnam gravem proh aufúgeris.
Martyr ad ista, nihil : sed enim
Infremit, inque Tyránni óculos
Sputa jacit : simulâchra dehinc
Díssipat, impositámque molam
C Thuríbulis pede prosilivit.
Nec mora, Carnífices gémini
Lánceâ péctora dilácerant;
Et latus úngula Virgíneum
Pulsat utrúmque, et ad ossa secat,
Euláliâ numerânte notas.
Scríberis ecce mihi, Dómine
Quàm libet hos ápices légere,
Qui tua, Christe, trophæa notant,
Nomen et ipsa sacrum lóquitur
Púrpura sánguinis elíciti.
Hæc sinè flétibus et gémitu
Læta canêbat et intrépida :
Dirus abest dolor ex ánimo,
D Mémbraque tincta cruôre novo,
Fonte cutem recalénte lavant.
Ultima carnificina dehinc,
Non lacerátio vulnífica
Cratis genus, nec arâta cutis;
Flamma, sed úndique lampádibus
In látera, stomachúmque furit.
[cccxli] Crinis et odor ut in júgulos
Flúxerat, invólitans húmeris,
Quò pudibúnda pudicítia,
Virgineúsque lateat honos,
Tégmine vérticis oppósito.
Flamma crepans volat in fáciem,
Perque comas vegetâta, caput
Occupat, exuperátque ápicem :

Virgo citum cúpiens óbitum,
Appetit et bibit ore rogum.
Emicat inde Colúmba replens
Mártyris os, nive candidior
Visa relínquere, et astra sequi :
Spíritus hic erat Eulaliæ
Lactéolus, celer, innócuus.
Colla fluunt, abeúnte ànimà,
Et rogus ígneus emóritur :
Pax datur ártubus exánimis,
Flatus in æthera plaudit ovans,
Témplaque celsa petit vólucer.
Vidit et ipse satélles Avem
Féminæ ab ore meàre palam :
Obstupefáctus, et attónitus
Prósilit, et sua gesta fugit;
Lictor et ipse fugit pávidus.
Ecce nivem glaciàlis hyems
Ingerit, et tegit omne forum :
Membraque tegit simul Eulaliæ,
Ossa jacent sub gélido,
Pallíoli vice lintéoli.
Cedat amor lachrymántum hóminum,
Qui celebràre suprêma solent :
Flébile cedat et officium :
Ipsa eleménta, jubénte Deo,
Exéquias tibi, Virgo, ferunt.
Nunc locus Emérita est túmulo
Clara Colónia Vettóniæ,
Quam memorábilis amnis Ana
Præterit, et viridánte rapax
Gúrgite mœnia pulchra pluit.
Hic, ubi mármore perspícuo
Atria lúminant alma viàtor,
Et peregrinus, et indígena :
Reliquias, cinerésque sacros
Servat humus veneránda sinu.
Tecta corúsca super rútilant
De laqueáribus auréolis,
Sáxaque cæsa solum váriant :
Flóribus ut roruléntа putes
Prata rubéscere multímodis.
Cárpite purpúreas víolas,
Sanguineósque crocos métite :
Non caret his geméllis hyems,
Laxat et arctat tepens glácies,
Flóribus ut cúmulet cálathos.
Ista comántibus è fóliis
Múnera, virgo puérque date;
Ast ego serta choro et in médio
Texta feram pede Dactylico,
Vília, márcida, festa tamèn.
Sic venerári ossa libet,
Ossibus Altàre et impósitum :
Illa Dei sita sub pédibus
Próspicit hæc, populósque suos
Cármine própio tali fóveat.
Láudibus éfferant exímiis
Astra, solum, mare, quicquid habet,
A Te, Génitor, Genitúmque tuum,
Símplicem étiam et Spíritum
Perpétuis résonent módulis.
Festi hujus in láudibus, Dómini
Vócibus íntonet alma cohors,
Victrícem qui fecit Eulaliam,
Sócians æthéreis cívibus pérpetim
Trinus, Unus Dóminus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Jesu, Dei Filius, qui hortum Electórum ingrédiens, inter lília pásceris, quandò in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctàrum Vírginum cœtibus decoràris, ubi beatíssimam Euláliam mirabílitèr B introdúcens, ita miríficis eam flóribus maluísti fulcire, ut odor virtûtum ejus tanquàm flóscula arómatum ad nos usque descénderet : te súpplici intentiône rogâmus, ut, amótis figúris véteris Testaménti, quæ, velut umbræ, in typicis observatiónibus præcessérunt, dies illa, Evangélica útique tradítio, in nobis aspirándo proficiat, quálitèr ità exémplo vírginis Euláliæ Evangélii lucem totâ devotiône sequâmur, ut umbras præteríti errôris, et críminis nesciâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus virtútum, per quem sancta Eulália, dùm ad passiônem vadit, ad glóriam pervênit, det vobis, nec vitiórum passiónibus adstríngi, et à passiônum vítiis liberári : ℟. Amen. Quæ sua membra C non vítiis, sed pro Deo passiónibus súbdidit, obtíneat vos numquàm tentatiónum certamínibus vinci; ℟. Amen. Ut, sicut illa post passiônem obtínuit corônam, ita vos per pœniténtiam veniàtis ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCCXLII] *Lauda.* Sicut palma exaltàta sum in gáudio. Allelúia. Et sicut oliva speciósa in campis, Allelúia. *P.* Sicut vitis fructificávi suavitàtem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, speràbo; et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Sicut vitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut vitis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beàtam Euláliam vírginem in ténero ætàtis statu, nec mundi inlécebris, D nec persecutórum permisísti superári torméntis : in qua múnere tuo, nec sexus víncitur, nec afféctus; cujus constántiam nec sævítia térruit, nec pœna edómuit, nec úngula mínuit, nec flamma compéscuit : Hujus ergo deprecátio pro nobis ita apud te præváleat, ut mala à nobis præséntia, futúraque remóveat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona Lábia mea apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antiphona. Surge, própera sponsa mea, et veni. Jam enim hyems tránsiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terram nostram. *P.* Quàm pulchra es amica mea, et quàm decôra! Pulchrióres óculi tui

Natum Mariâ Virgine.
Gaudête quicquid géntium
Judæa, Roma, et Græcia,
Ægyptus, Thrax, Persa, Scytha;
Rex unus omnes póssidet.
Laudâte vestrum Príncipem
Omnes beáti ac pérditi;
Ubi imbecílli, ac mórtui,
Jam nemo post hæc mórtuus.
Fit porta Christi pérvia,
Reférta plena grátiâ;
Transitque rex, et pérmanet
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra Mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Lapis de monte véniens,
Mundúmque replens grátiâ,
Quem non præcissum mánibus
Vates vetústi núnciant.
Qui, verbum, caro factus est
Præcónio Angélico,
De claustris virginálibus
Vírginis virgo natus est.
Rorem dedérunt æthera
Nubésque Justum fudérunt;
Patens excêpit Dóminum
Terra salûtem génerans.
Mirábilis concéptio
Christum prótulit sóbolem,
Ut Virgo partum fúnderet,
Post partum virgo sísteret.
Exúltet omnis ánima
Nunc Redemptórem géntium,
Mundi venísse Dóminum
Redímere quos cóndidit.
Creâtor cuncti géneris,
Orbis, quem totus non capit,
In tua, sancta Génitrix,
Sese recláusit víscera:
Quem, Pater ante témpora
Deus, Deúmque génuit,
Matris alma virgínitas
Cum témpore partum édidit,
Tollens cuncta facínora,
Et donans sancta múnera,
Augméntum lucis ádferens,
Ténebris damnum ínferens.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

A *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. O sacratíssima Verbi ancilla et mater, quam osténdit generátio Vírginem, et virgínitas cómprobat Genitrícem! pátulo pietâtis sinu concurréntem ad te pópulum súscipe: Tu profúsis pietâtis viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sánguine: tu præbe úbera creándis, quæ nutrix facta es creatôris: tuo obséquio servitûtis tuæ glorífica, quos tibi dari íuspicis obsequêlam: simus tuo præmuníti suffrágio præsidióque, qui suávi servítio tuo servitûtis tuæ delectâmur pérfrui jugo: ut omnes, qui ob honórem Conceptiônis tuæ hoc in loco tuis decantâmus in láudibus, in tua pérpetim servitûte vivâmus, veniéntes ad B eum, explósâ críminum labe, cujus te votívis excólimus officiis Genitrícem: ut et hic nos tu multíplici afféctu tueâris in sæculum, et pòst ex te génitus regnatúros possídeat in ætérnum; qui nos dócuit orâre, et dícere:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

In exëunte Vésperâ.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis. *Sono.* Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce. *Quære retrò in primis Vésperis.*

Antiphona. O quàm magnum miráculum inaudí-C tum! Virtus de cœlo prospéxit, obumbrâvit úterum Vírginis. *P.* Potens est majéstas inclúdi infrà cubículum cordis, jánuis clausis. ℣. Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit. *P.* Potens est. ℣. Glória, et honor. *P.* Potens est.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beâta sum, quæ crédidi; *P.* Quóniam implebúntur ómnia, quæ dicta sunt mihi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Deus, [CCCLVI] cánticum novum cantâbo tibi: in psaltério decem chordârum psallam tibi. *P.* Quóniam implebúntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus. A solis ortus. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in primis Vésperis.*

D *Capitula.* Beâta est, Christe, gloriósa sæculi dominátrix María virgo tua, quæ ab Angelo crédidit, quod perficeréntur ea, quæ à Dómino dicta sunt illi: præsta ergo nobis, expóscimus, ut, qui concéptum Vírginis celebrántes perégimus, ad festum nativitâtis tuæ emaculâtis córdibus veniâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Verbum, quod matrem fecit, ut Virgo manêret, nobis adtríbuat virginitâtis opem: ℟. Amen. Et qui intácta ejus servâvit víscera ventris, Custos dignêtur vester adésse jugis; ℟. Amen. Ut, qui concéptum matris celebrâtis ovándo, Lux sitis in mundo, justificánte Deo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo

ı. Gaude et lætàre in omni corde, filia
:ce Dóminus in médio tui fortis exultà-
ı in laude. ℣. Delectàre in Dómino : et
petitiónes cordis tui. *P.* Ecce Dóminus.
et honor Patri. *P.* Ecce Dóminus.
;aude et lætàre filia Sion, quia ábstulit
ıimícos tuos, dùm te, et in passióne vic-
ıb omni contágio hæresum réddidit inno-
ıæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni
salvêmur, qui diem tuum venerántes in-
t qui in te vicisse crédimus Christum,
ı vicisse lætémur impulsiónes carnálium
℟. Amen.
ricórdiam.
ı. Veni sponsa ad præparàtum regnum
ntra in gáudium, *P.* Et pércipe benedic-
ómino. ℣. Non det in commotiónem pe-
: neque obdormítet qui custódit te. *P.*
℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et pér-

ómine Jesu Christe, qui beatíssimæ már-
:ulàliæ corpúsculum in Cruce pendéntem
parsióne vestísti, ut et candor virginem, et
indúeret mártyrem : adsíste nobis pro-
ıntis in mártyre semper osténde benefi-
per illam, et supérna dona prærogas, et
xcúbias miráculis própagas, et Ecclésiæ
n visitándo dignántèr inrádias. ℟. Amen.
ricórdiam tuam.
a. Virgo Israël, ornáberis tympanis tuis,
ediêris in choro psalléntium. ℣. Audi
e, et inclina aurem tuam : et oblivíscere
ıum, et domum patris tui. *P.* Et egrediê-
ria, et honor. *P.* Et egrediêris.
ómine Jesu Christe, qui ánimam famulæ
æ beatíssimæ mártyris pro te felicitèr
em exáminas per flammam, súscipis per
et tíbimet cópulas in glória sempitérna :
ɪʟɪv] nobis, ut Spíritus mártyris non de-
ıntibus in suffrágio, qui étiam persequén-
sit insígni miráculo; nec aliquándo recé-
ı ab Ecclésia, quæ apud te requiéscit
ula. ℟. Amen.
ricórdiam tuam.
dicit Dóminus : Dilectióne ætérnâ diléxi
téreà attráxi te ad misericórdiam. Adhuc
ı, et ædificáberis virgo Israel : tolle tym-
m, et procéde in choro psalléntium, quó-
:t tibi dies consolatiónis. ℟. Recordàtus
iserans adolescéntiam tuam, et charità-
ısatiónis tuæ. *P.* Proptéreà attráxi. ℣.
ıonor Patri. *P.* Proptéreà.
ıudi, et súscipe precántium vota, dilécta
ulália, quæ sponsa Christi de fide, soror
esse de sánguine : éffluant in nobis flo-
m, effúgiant umbræ tentatiónum : exém-
ıficiàmus in mélius, ne in detériùs con-
itæ dona perdàmus : ut cùm tempus pu-
énerit; et fides, quà Christum crédimus,

A nos líberet à supplíciis, et affectus, quo illi propinquàre nítimur, nos ditet munéribus sempitérnis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Tu nosti, Dómine, quia non coméderim in mensa execratiónis, nec bíberim vinum libáminum : nunquàm enim lætàta est ancílla tua, nisi in te, Dómine.

Cánticum Esther (*Cap.* xɪv).

Dómine mi, rex omnípotens, ádjuva me sollícitam, et cujus prætér te nullus auxiliàtor est áliu*.
* Perículum meum in manu mea est.

Audívi enim à patre meo, quòd tu Dómine tu-
B lísti Israël de cunctis géntibus, * et patres nostros ex ómnibus retrò majóribus suis,

Ut possidéres hereditàtem sempitérnam, * fecistíque eis sicut locûtus es.

Peccávimus in conspéctu tuo, et idcírcò tradidísti nos in manu inimicórum nostrórum :

Justus es Dómine : * et nunc non eis súfficit, quòd duríssimâ nos ópprimunt servitúte,

Sed robur mánuum suárum, idolórum poténtiæ deputántes, * volunt tua mutàre promíssa, et delère hereditàtem tuam,

Et cláudere ora laudántium, * atque extínguere glóriam templi et altàris tui,

Ut apériant ora géntium, et laudent idolórum fortitúdinem, * et prædicent carnàlem regem in sempi-
C térnum.

Ne tradas Dómine sceptrum tuum his, qui non sunt, * ne rídeant ad ruínam nostram :

Sed convértere consílium eórum super eos, * et eum, qui in nos cœpit sævíre, dispérde.

Meménto Dómine, et osténde te nobis in témpore tribulatiónis nostræ, * et mihi da fidúciam rex deórum, et univérsæ, Dómine, potestàtis :

Tribue sermónem compósitum in ore meo in conspéctu leónis, et transfer cor illíus in ódium hostis nostri, * ut et ipse pereat, et cæteri qui ei consénliunt.

Nos cum líbera manu tua ádjuva, nullum álium habêmus auxiliatórem, * nisi te, Dómine, habens ómnium sciéntiam; et nosti quòd óderim glóriam ini-
D quórum.

Et detéster cubíle incircumcisórum, * et omnis alienígenæ.

Tu scis necessitàtem meam, quòd óderim signum supérbiæ et glóriæ meæ, * quod est super caput meum in diêbus ostentatiónis meæ,

Et detéster illud quasi pannum menstruàtæ, * et quòd non compórtem illud in diêbus siléntii mei.

Et quòd non coméderim in mensa Aman, * nec mihi placúerit convívium regis, nec bíberim vinum libáminum :

Et quòd nunquàm lætàta sit ancílla tua, ex quo huc translàta sum usque in præséntem diem, * nisi in te Dómine Deus Abraham.

Deus fortis super omnes, exáudi vocem eórum

qui nullam áliam spem habent, et libera nos de A manu iniquórum, et érue me à timóre meo.

Orátio. Auxílio tuo, Dómine, defendéndam, tuendámque nostram commíttimus imbecillitâtem, ut tuum sit, nos evádere de muscípulis impiórum, cujus fuit, venerándam Euláliam non cédere terróribus persequéntium; ac sicut illam atrócitas non térruit sæviéntis, ita non queant indúcere nos decípula oblatrántis; ut ipse unus per nos vincâtur suis convítiis et erróribus cunctis, qui expugnâtus est per Euláliam, passióne superánte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne, et laude.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

[CCCXLV] *Orátio.* Beâta Dei Virgo, quæ in Sion B speculatióne gloriósa consístis, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicêtur: da nobis Dómine méritis suis, ut amóre divíno flagrántes, in futúro judício inveniâmur indémnes. Amen. Et adjúti grátiâ divinitâtis illius, qui est pius, et miséricors in ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Egrédere post vestígia gregum tuórum, virgo fília Sion, et pasce agnos tuos. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Intra in hortum meum sponsa mea, fília Hierúsalem. Ecce flores tui germinâbunt in terram. Pasce jam inter lília, donec respiret dies, et amoveántur umbræ.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, al- C lelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (Cap. XXIV).

℟. Deo grâtias.

Sapiéntia laudâbit ánimam suam, et in Dómino honorábitur, in médio pópuli sui gloriábitur, in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtûtis illius honorábitur, in médio pópuli exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur, in multitúdine electórum habêbit laudem, et inter benedíctos benedicêtur, dicens: Quasi cedrus exaltâta sum in Líbano, et quasi cypréssus in montem Sion: quasi palma exaltâta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: Quasi oliva speciósa in cam- D pis, et quasi plátanus dilatâta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum aspálathum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitâtem odóris: quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi líbanus non incénsus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus expándi ramos meos, et rami mei rami honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi odórem suavitâtis: et flores mei flores honóris et honestâtis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, sanctæ spei. In me grátia omnis vitæ et veritâtis, in me omnis spes vitæ et virtus. Transite ad me omnes qui concupíscitis me, et à generatiónibus meis impleámini: Spíritus enim meus súpra mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: Memória mea in generatióne sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sitiunt. Qui áudiunt me, non confundéntur, et qui operántur in me, non peccant. Qui elúcidant me, vitam ætérnam possidébunt. ℟. Amen.

Hymnus.

Laudem beátæ Eulâliæ
Puro canámus péctore:
Quam Christus inter Mártyres
Casto sacrâvit sánguine.
Quæ clausa duris póstibus,
Intérque fortes cárdines;
Somni, cibíque néscia
Christum canêbat pérvigil.
Custos treméndi lúminis
Lux stupêbat in vínculis
In Cárceris angústia
Mentis beátæ gáudia.
Judex furóre túrbidus,
Surgit cruéntis fáucibus,
Et íncrepat noctis moram,
Sanctam datûrus hostiam.
Lentóque primo vérbere
Christi Puélla cæditur;
Sed consecrâre pérnegat
Libâmen aris ímpium.
Tunc in recíso stípite
Ductis in altum bráchiis,
Latus Puéllæ cæditur,
Núdaque flammis úritur.
Victor recêdit spíritus,
Corpus relínquens pállidum;
Quod lege mortis pérditum
Redûcat ad vitam Deus.
Jam jam quiéti psállite,
Patríque laudem dícite,
Christúmque laudêmus pium,
Simúlque Sanctum Spíritum.
Hæc nos redêmit Trínitas,
Cujus perénnis glória
In sæcla nescit mori,
Vivens per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *tóto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui beâta Eulália et virgo plácuit, et martyr adhæsit: dum tibi virgo pérmanet casta, et pro te exténditur in catásta; dum tibi corpus servat íntegrum, et pro te gaudet úngulis exarâtum: ejus pudicítiæ, atque victóriæ favens, nobis propítius esse dignâre; ut et immundítiæ nostræ ejus oratióne abluántur [CCCXLVI] et torménta ejus fortitúdine resolvántur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *Benedictio.* Deus virtûtum. *Requíre in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol.* CLX.

niam cognóvit nomen meum. *P.* Et memor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et memor.

Aliud ℟. Allelúia. In lábiis justi hærêbit grátia : os ejus quærêtur in Ecclésia, et verba illius *P.* Cogitábunt recta Allelúia, allelúia. ℣. De ore justi procédunt mella : dulcêdo mellis est lingua ejus : fàvum distíllans lábia ejus. *P.* Cogitábunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Cogitábunt.

Orátio. Præsta nobis, omnípotens Deus, beatíssimi testis tui Thomæ Apóstoli assíduum patrocínium : ut ejus quoque præclârum asséqui mereâmur exémplum, et sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lætor in sanctitâte. *Cánticum.* Confirmâtum est cor meum. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini in mercêdem justi festinat. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus. *fólio* 6. *Sono.* Deus præcínxit me virtûtem. *fólio* CLVI. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

[CCCLIX] *Léctio libri Ecclesiástici Salomônis* (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui invéntus est sine mácula : qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúniam et thesáuros. Quis est hic, et laudábimus eum ? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probâtus est in illo, et perféctus invéntus est, et erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus ; et fácere mala, et non fecit : ideò stabilita sunt bona illius in Deo, et eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℟. Amen.

Hymnus.

Cunctus mundus pátule triúmphat :
Jesus è cœlis véniens corúscat,
Cujus advéntu renovâtur orbis
Pérpetim omnis,

Prómite ob Thomæ gens mores beátos :
Hinc dies summus dicâtur almus,
Quod fidem Christi cécinens in Indos,
Númerat illos.

Sanctus, et cónscius Pátriæ supérnæ,
Gentem adquírit pietâte Christi ;
Ritè conjúnxit sibi Hymnum
Illa poténter.

Ædem expônit nímiam in arvam
Regis ipsórum mérito fruéndam,
Quem potiùs reserâta ibidem
Intulit illam.

Inde hic Martyr inciditur serris,
Sanctus accitus, inlita cruóre
Membra sic ponit, succúrrat terra
In die áltera.

Doctus insígnia sócius perémptus :
Aulam frater parat, et Redemptóri
Cópiam reddens, Creatóri nostro
Illicò pareus.

Christe cum Sanctis véneris in die,
Adtrahe Princeps pópulos jam ad te ;
A Ignem atrócem fugiâmus ; ipsúmque
Cœlitùs canâmus.

Glóriam psallat Chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *ut suprà.*

Capítula. Exáudi, Dómine, has famíliæ tuæ voces, quas humílitèr in preces fúndimus ; et propitiâtus tribue, quæ súpplices deprecâmur : ut qui hunc celebérrimum diem in honórem beatíssimi mártyris tui Thomæ Apóstoli cólimus, tam digni omnes inveniâmur in hoc ipso nostræ devotiônis obséquio,
B quàm ille hoc suo pótuit obtinêre suffrágio, quo te jubénte, dicâmus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In Psaltério et cíthara. *fol.* CLX.

Benedíctio. Beatíssimi Mártyris Thomæ Apóstoli vos Dóminus intercessióne custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat ; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propiciâtus dimíttat ; ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI FRATRIS SANCTI JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem : lignum enim vitæ in odórem unguénti. *P.* Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confídunt in Dómino sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem sanctórum. *fol.* CLXII.

Hymnus.

O Dei Verbum Patris ore próditum,
Rerum Creâtor, et verum princípium,
D Auctor perénnis, lux, origo lúminis,
Enixus alvo gloriósæ Vírginis,
Christe tu noster révera Emmánuël,
Rex, et sacérdos, cui sacri lápides
En ter quatérni onychinus, áchates,
Nitens beryllus, saphirus, carbúnculus,
Vel amethystus, sárdius, topázius,
Smarágdus, ïaspis, ligúrius, chrysólitus
Ritêque gemmis Sol, dies, duodénis
Enitens horis, margarítis óptimis,
Inlúxit mundo jam fugátis ténebris,
Et candelábro tibi superpósito,
[CCCLX] Micans lucérnis bis senis Apóstolis.
Petrúsque Romam, frater ejus Achájam,
Indiam Thomas, Levi Macedóniam,

nas, díluat culpas, impértiat grátiam, et árceat quæcúmque nobis vidéntur esse advérsa. Si enim rogavérimus eum fiduciálitèr, spes nobis est, quòd exáudiet vocem nostri clamôris, cùm ad eum, ea quæ Dómino Jesu Christo edocénte didícimus, proclamavérimus è terris : A

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus summus, atque ætérnus terribilis, in cujus servítium Eugénia viríli hábitu, detónsis crínibus, se óbtulit servitûram, fáciat vos desséctis atque recísis curis sæculi, adprehéndere vitam immaculâtam : ℟. Amen. Quique ejus virginitâtem Melántiam falléntem manifésiam effêcit cúneis populôrum, osténdat in vobis divítias misericordiârum suârum; ℟. Amen. Atque cum illa post tránsitum mereámini partem habêre, quæ pro Christo Dómino suo méruit laureári. ℟. Amen. B

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Eugéniæ vírgini, et ejus Comítibus martyribus tantam grátiam in passiône dedísti, ut ínsigniter apértum fidei víncerent hostem, quamprimùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent: præbe nobis auxílium de tua pietâte firmíssimum, quo muníti, atque præcincti, et rebellántem spirítui carnem valeâmus compéscere, et nos ipsos intrépidos studeâmus bellis spirituálibus præparâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

C *Antíphona.* Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *Fol.* CLXIII. *Antíphona.* Sancti tui Dómine. *Orátio.* Sanctos tuos Dómine Eugéniam et ejus Cómites mártyris virtûte tuæ déxteræ fultos, invícto. *Quære fol.* CLXVI.

Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirâbile consecuti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur inlæsi in aqua válida. *P.* Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum. *P.* Terra appáruit. ℣. Glória et honor. *P.* Terra.

Orátio. Deus, qui Sanctis, *ut hìc suprà.*

Antíphona. Salus justôrum. *fol.* CCLXVIII.

Orátio. Deus, qui et virtûtem Sanctis, et sanctimóniæ ornaménta largîris; hanc Ecclésiam in honôrem mártyrum Eugéniæ vírginis, et ejus Cómitum exhibéntem, sanctitâtis perórna insígnibus : ut qui gloriántur victóres triúmpho stare Mártyres, sint ætérnis Sanctôrum tuórum felicitátibus compléxi. ℟. Amen. D

Per misericórdiam.

Responsórium. Beáti qui habent. *fol.* CCXVI.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te. *Cánticum.* Qui spontè. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es. *Sono.* Salus justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Fol.* CLXIV. *Prophetía.* Justôrum ánimæ. *Fol.* CLXVII. *Hymnus.* Honôre sanctæ Eugéniæ. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítul* Vidête, vidête. *In Vésperis præcedéntibus.*

[CCCXLVIII] *Lauda.* Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo qui fec ipsum Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur Israë

Benedíctio. Deus summus atque ætérnus. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI JUSTI ET ABUNDI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Gaudête justi. *Fo* CLXV. *Antíphona.* Gáudium magnum. *Lauda.* Véni Dóminus. *fol.* CCCXXV.

Hymnus.

Vox ecce Vatum vívida pérsonat
Venîre Christum, nascique núntiat;
Nunc festa cujus plebs pia célebrat;
Quæ ferens undam lúcidam prómicat.
Quem Gabriêlis vox clara núntiat;
Quem Virgo parit, quæ sola rútilat,
Fœtósa Virgôque lactat,
Nutríxque Virgo se cui dédicat.
Cujus dicâta pássio próvocat,
Ut quis fidêlis sánguine rúbeat,
Et passiônis múnere polleat,
Utrôque sese périmi gáudeat.
Justi, et Abúndi quem sequi cúrsitat
Sacra volúntas ; quem quoquè núntiat
Sequi debêre ; qui in fide látitat
Se fore fortem vocêque júbilat.
Hos hunc sequéntes, périmi júdicat
Numeriânus, qui Olybrio hoc ímperat
Ut Christiános ensi subjíciat,
Christíque Servos publícitùs ópprimat
Justum en Olybrius, ut áudii
Furôre raptus, nec neve quæritat,
Si Christiânus ipse sit explôrat :
Sed Christi Servus íllicò clámitat :
Se esse fidêlem : nec mori dúbitat.
Præses in ita contérritus próvocat
Membra fidêlis, nec neve clámitat ;
Ut hunc rotârum ars sæva próterat.
Sed mens ditâta mínimè trépidat ;
Vocêque clarâ cántica júbilat :
Quem sibi Christus ita miríficat,
Ut vota vincens, jam liber ófferat.
Ferox Tyránnus vócibus intonat:
Fornax ut atrox ígnibus árdeat,
Testis et Almi membra suscípiat,
Offérre thura Martyr ut ámbulat,
Aut igni ira cóncita péreat :
Seque sevéræ morti subjíciat,
Flammæque rogis citus inhæreat :
Ne contráire præsidi váleat.
Sed quem ditâta mens benè súblevat ;
Et meritórum grátia dédicat,
Nec flamma vincit, nec pœna súperat ;

Sed igne trusus, illæsus ámbulat.
Adhuc Abúndus dùm piè spéctitat,
Sese citàtim Mártyri sóciat;
Mentémque Christo súbitò délibat;
Ipsique Olybrio vócibus ínrogat.
Cujus cum fama præsidi pérsonat;
Infremit irà, terrêre íncboat:
Sanctus Abúndus, ut idólis cedat;
Illisque cedens thus liber éfferat.
Sed quia Sanctus vinci nequíverat,
Justum sodàlem fácibus ímperat
Adúri, cujùs ut vita péreat,
Jamque citò discrímini cedat.
Mare sed is qui pédibus ámbulat;
Poténsque clausos córpore tránsvolat;
Ignis pœnas hos fúgere próvocat,
Itemque tutos sístere fáctitat.
Hos ipse Sanctis æthere sóciat,
Et ignis ille flámmeus évolat,
Et quos uréndo flamma suscéperat,
Extrita rore frígida cónsecrat.
Ut nec capíllus cápitis árdeat;
Nec ipsa vestis ígnibus hæreat;
Sed rore tincta, tútave máneat:
Hæc cuncta regens Spíritus áctitat,
Exémplo quorum nunc pius áudeat
Quisque fidélis, munus et ínferat
Sui precàtus, menteque sérviat,
Qui misértus ómnia júdicat.
Ipse precántum vota suscípiat;
Et paradísi jánuam apériat,
Qui in æthere tonans nos pius ádjuvat,
Cúnctaque solus dimicàre vult.
Sit honor illi, qui solus íntonat
De sede poli, cúnctaque júdicat:
Eique sese lingua subjíciat;
Per omne sæculum cármina cóncinat.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *ut in áliis*.

Capítula. Deus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, et lux veritàtis, lætífica pópulum tuum in hac celebritàte beatissimórum mártyrum tuórum Justi et Abúndi: ut [CCCXLIX] qui suis méritis contristántur, eórum oratiónibus consoléntur

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Obténtu mártyrum suórum Justi et Abúndi, benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, qui illos provéxit ad cœlos: ℟. Amen. Illórum vos effíciat suffragatióne felíces, quorum nunc estis solemnitátibus exequéntes: ℟. Amen. Ut sicut illi pro justítia certáti sunt usque ad mortem; ita et vos eórum sequéndo vestígia, líberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectióne. *Et ómnia alia usque ad Capítulum dicántur successivè, ut in festo Cæcíliæ vírginis, fol.* CCCXXVI.

Capítula. Da nobis, Dómine, gáudia felicitàtis ætérnæ, te ut semper gaudêre possímus, ne despicá-

A bili tristítia obruàmur, et in nullo de temporálibus solíciti simus: ut, qui te prope esse jam crédimus, mitíssimum cùm véneris sentiàmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Fidéles in dilectióne.

Benedíctio. Obténtu Mártyrum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XVIII.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis: *P.* Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beàta es regina, quæ próspicis quasi lumen. *P.* Et egrédere. ℣. Adstitit regina in vestítu deauráto. *P.* Et egrédere. ℣. Egrédere, quasi Luna valde rútilans. *P.* Et egrédere.

B ℣. Egrédere, quasi sponsa consúrgens pulchra, ut Luna. *P.* Et egrédere.

Orátio. Virgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intelligeris, ornàre tympanis tuis, id est, membris Ecclésiæ, ut te habeàmus patrónam in sæculo, quam beàtam regínam crédimus permanêre in futúro: ut prospiciéntes te lumen credulitàtis nostræ sine dúbio esse; te interpellánte, favórem beatitúdinis mereâmur firmíssimè obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce concipies, et páries fílium. *P.* Et vocàbis nomen ejus Emmánuel: Allelúia. ℣. Spíritus sanctus véniet in te, et virtus excélsi obumbràbit te: quod autem nascètur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *P.* Et

C vocábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et vocábitur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia: vidi portam in domo Dómini clausam: et dixit ad me Angelus: Porta ista, quam vides, non aperiêtur: neque áliquis per eam transíbit. *P.* Quóniam Dóminus Deus Israël egrediêtur per eam, et erit clausa. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. *P.* Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Orátio. Verbum virtùtis, et sapiéntia Patris, quod matérni úteri portam nec ingrédiens víolas, nec concéptus corrúmpis Vírginem, nec parturitióne matrem virginitàte privàre dignósceris; præsta nobis,

D ut obténtu suo, quæ te génuit Fílium, nobis prærogêt, quod rogàtur; et quæ te méruit sine cóitu párere, nos concéptu tuo fáciat parturíre: ut in portis Sion dilatántes os nostrum, salùtis concipiàmus spíritum: et sic novæ natiónis tuæ prædicêmus miráculum, ut cor nostrum fides semper possídeat incorrúpta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dabit vobis Dóminus signum in terra: virgo in útero accípiet, et páriet fílium, et vocàbitis nomen ejus Emmánuel. *P.* Scitóte, gentes, quóniam nobíscum est Deus. ℣. Audi pópulus meus, et testificàbor tibi: Israël, si me audíeris. *P.* Scitóte, gentes. ℣. Glória, et honor. *P.* Scitóte, gentes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Illumináre, Hierúsalem, *P*. Ecce rex tuus venit, et majéstas Dómini obumbrâvit te. Allelúia, allelúia, allelúia. Lauda, Hierúsalem, Dóminum : conláuda Deum tuum, Sion. *P*. Ecce rex tuus. ℣. Glória, et honor. *P*. Ecce rex tuus.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Adúsque terræ límitem,
Christum canâmus Príncipem,
Natum María Vírgine.
[CCCL] Beâtus auctor sæculi,
Servîle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Clausa Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secrêta, quæ non nóverat.
Domus púdici péctoris,
Templum repénte fit Dei
Intácta nésciens virum,
Verbo creâvit Fílium.
Eníxa est puérpera :
Quem Gábriël prædíxerat;
Quem Matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sénserat.
Fit porta Christi pérvia,
Reférta plena grátiâ ;
Transítque rex, et pérmanet,
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni Núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium,
Per atra mortis pócula
Mundi resólvit crímina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio.
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicâtio. Orêmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut per intervéntum et méritum gloriósæ sanctæ Maríæ Vírginis et genitrícis suæ nobis remissiônem peccatórum et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus :

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson : Kyrie eléïson.

Capitula. Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis : ut tuo gaudeâmus múnere, digni intercéssu tuo, peccáminum apud Deum obtinêre remissiônem, cujus sexus absque pudôris corruptióne ómnium génuit Salvatórem.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol*. 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignâtus est nasci, suæ vos Genitrícis inter- A céssu sanctíficet ; ℟. Amen. Quique matrem servâvit à corruptélæ contágio, suum vestri cordis emáculet à delícto ; ℟. Amen. Et, qui eam fecit Vírginem manêre post partum, cœlum vobis tríbuat possidêre post tránsitum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo partúriens generâbit. Allelúia. *P*. Et erit iste pax in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem : *P*. Et erit iste. ℣. Glória, et honor. *P*. Et erit iste.

Orátio. Grátiam plenam habêre te crédimus, ò Virgo Christi génitrix et humáni géneris reparátrix gloriósa María, quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus B Fílius Dei, à domínio in nos sæviéntis eríperet inimíci, et in regno ætérno consórtes fáceret sibimetípsi. Proínde quæsumus, te rogâmus, ut adsis patrôna nobis, ut et mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, et post in regno suo perénniter habitatúros introdûcat : præsta nobis, ut, qui te concupíscens sibi advocâvit in matrem, nobis concupiscéntiæ suæ opuléntam largiâtur dulcédinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona Adspérsit me Dóminus Deus hyssópo, et mundâvit me : lavâvit me, et supra nivem dealbâvit me. *Psalmus* L.

C *Orátio*. Deus, qui semper, quæ vera sunt, díligis; et quæ sunt occultâta tuâ sapiéntiâ maniféstas; qui virginâlem úterum pro mundi salvatióne íngredi dignâtus es : adspárge nos hyssópo verbi tui ; et munda nos ab iniquitátibus nostris : ut qui tibi soli peccávimus, et malum géssimus coram te ; non irâtus peccâtis tríbuas pœnam ; sed propítius spíritum rectum, qui te ínvocet, in nostris infúnde viscéribus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ave María, grátiâ plena Dóminus tecum : Benedícta tu inter mulíeres, *P*. Et benedíctus fructus ventris tui. ℣. Diffûsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. *P*. Et bene- D díctus. [CCCLI] ℣. Glória, et honor. *P*. Et benedíctus.

Orátio. Grátiam plenam habêre te. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Magnum miráculum vídimus in Vírginis conceptióne, ut nec virginitâtem amíterret, nec genitrícum póndera didicísset. *P*. Sola méruit Deum ferre post cœlos : sola méruit Virgo ventre post partum. ℣. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrârum, et univérsi qui hábitant in eo. *P*. Sola méruit. ℣. Glória, et honor. *P*. Sola méruit.

Orátio. Magnum valdè miráculum vídimus in Vírginis conceptióne, ut nec decôre pudôris carêret, nec genitrícum ónera sustinêret : nec enim fas erat, ut illa habêret suspíria, quæ ómnium gáudia parié-

bat; aut origo lætítiæ nósceret vim dolòris : sic A
étenim sola méruit virgo venire post partum, quia in ipsa Verbum est caro factum. Ob hoc te precámur, Jesu bone, ut, sicut Genitríci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedéndo remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Spíritus Dómini supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbràbit tibi. *P.* Proptérea, quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitàtem : proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. *P.* Proptérea. ℣. Glória, et honor. *P.* Proptérea.

Orátio. Sancte Spíritus, qui es sanctificàtio Patris, et Fílii, inlàbere córdibus nostris, ut de te, quæ vera sunt, sapiàmus, et quæ vera sunt, confiteàmur : bonus enim spíritus es in ómnibus, quia ómnia, quæ vis, recté vis; tu Vírginem nostram replevísti, et almà sanctificatiónis tuæ gràtià inlustrásti : tu ex ea nobis oblatiónem novam in terram súbitò protulísti, ut in ejus lúmine ambulántes salùtem animàrum nostràrum cónsequi mereàmur felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Maríam Vírginem, dicens : Ave María, grátià plena : Dóminus tecum : Benedícta tu inter mulíeres. *P.* Proptéreà et, quod nascêtur ex te Sanctum vocábitur, Fílius Dei. ℣. Spíritus sanctus supervéniet in te, et B virtus Altíssimi obumbràbit tibi. *P.* Proptéreà et, quod. ℣. Glória, et honor. *P.* Proptéreà.

Orátio. O sanctíssime Gábriël, ò fortitùdo summi Patris, ò núncius veritàtis, ò desinàtor divini mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis, salùtas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, María : Meus Dóminus tecum : benedíctam esse inter mulíeres affàris : Verbum ex ea prodire clangis : et ut Fílius Dei vocitarêtur, mirificà adtestatióne profitêris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritàtis ad Vírginem accessísti mirificus, petitiónem nostram divinis offer in áuribus : et ita per te ábdita cognoscàmus mystéria, ut númquam incidàmus inimíci ergástula; ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cui te prævium ad Vírginem venire denúncias, habeàmus et véniæ rédditum, et ætérnæ pátriæ veríssimum incolàtum. ℟. Amen.

Antiphona 1. In me spes omnis vitæ et virtùtis. Ego mater pulchræ dilectiónis. *P.* Et rami mei honóris et grátiæ. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Lingua mea cálamus scribæ, velóciter scribéntis. *P.* Et rami. ℣. Glória, et honor. *P.* Et rami.

Orátio. Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit et crescit usque ad perféctum diem, cujus rami mártyres, cujus perpendícula efféci sunt Confessóres, inter quos beatíssima Virgo María génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dum odórem grátiæ fidélibus propínat in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio : Quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odóre virtùtum odóres críminum fugiàmus; ut cœlésti illo spirámine recreáti à cunctórum vitiórum fœtóribus éxules reperiàmur, et sóbrii. ℟. Amen.

Antiphona 2. Indùta es vestiméntis glóriæ, et ornàta es ornaméntis sanctis. *P.* Et facta es speciósa invocàta Dómino. ℣. Dóminus custódit te ab omni malo : custódit ánimam tuam Dóminus. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Virgo Christi María glóriæ nunc vestiméntis indùta et ornaméntis sanctis ornàta, quæ útique facta es speciósa, dum invocàta à Dómino mater effíceris Dómini, et elécta ancílla Fílii, dum aure cóncipis verbum, et nobis et tibi géneras Dóminum, concurréntis ad te plebículæ súscipe vota, [CCCLII] et Fílio tuo Dómino nostro nostræ servitùtis defer obséquia : ut, qui vitiórum impúlsu ad prona dilábimur, tuis méritis ad cœléstia sublevémur : et qui meritórum ornaméntis ornári non póssumus, tuo intervéntu à crimínibus expiáti conceptiónis tuæ sacratíssimum festum ánnuis recúrsibus celebrêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Dedit illi Dóminus sapiéntiam, et beàtam fecit eam, et circumcínxit illam zonam glóriæ. *P.* Et índuit eam stolam decóris, et coronàvit eam in vasis virtùtum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generàtio rectórum benedicêtur. *P.* Et índuit eam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índuit eam. C

Orátio. Dómine, Deus Pater, qui beátæ Genitríci Fílii tui Dómini nostri sapiéntiam contulísti, dum et beàtam illam éfficis, et glóriæ zonam circumcíngis, et stolam decóris índuis, scílicet ut virgo concípiat, et virgo páriat, et sui partûs glória toto in mundo dilatàta fructíficet; da nobis talem spíritûs sapiéntiam, quæ nos coram te beátos efficiat ópere, dignitàte et spléndidos reddat, et indútos decóris stolà : ut, sicut Virgo María Dei Sapiéntiam concípiens univérsæ creatùræ génuit Dóminum, ita nos sapiéntià repleàmur, quà tibi efficiàmur placàbiles in vasis virtùtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Fília Sion, consecràbis Dómino multitúdines D populórum : et tu Béthlehem domus acceptiónis paucíssima in míllibus Judà : ex te pródiet princípium regni Israël. *P.* Cujus progréssio ab inítio sæculi. Propter quod tempus parturiéntis advênit : et páries velóciter Redemptórem ómnium filiórum Israël. ℣. Béthlehem civitas Dei summi, ex te pródiit Dominàtor Israël. *P.* Cujus progréssio. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus progréssio.

Orátio. Jesu, virtùtum ómnium Deus, qui per beatæ Genitrícis tuæ mystérium cónsecras tibi multitúdines populórum, dum novo miráculo Vírginem conceptióne mirábili ditas, et matrem virginitàtis honóre non privas, ut Incarnatiónis tuæ mystérium, et singulàre citra similitúdinis exémplar manêret, et admirábile sinè áliquà dissertióne ratiónis existeret;

dona nobis, hujus arcàna mystérii, et plenâ fide cognóscere, et plenióri charitàtis ardóre diligere: ut per hoc, quod de te, quæ vera sunt, crédimus; ad hoc, quod de te diligéntibus tríbuis, ardéntiùs veniàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Tu turris regis nebulósa, filia Sion, ad te véniet Salvàtor: *P*. Et véniet potéstas prima regnum filiæ Hierúsalem. ℣. Rogáte, quæ ad pacem sunt Hierúsalem: et abundántia diligéntibus te. *P*. Et véniet. ℣. Glória, et honor. *P*. Et véniet.

Orátio. Jesu Dómine, qui nativitàte divinâ præcèdis ómnia, et in fine sæculórum násceris, univérsa ut rédimas, miseris dans in omnipoténtia inítium rebus, et in humilitàte justificatiónem reddens homínibus, cum nebulósæ turris hospítium ingréderis, et ad eam potéstas prima regnatúrus accédis: tribue nobis, illo te spíritu confitéri, quo per úterum Vírginis humánæ voluísti mortalitáti conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Béthlehem domus Euphràta, non es mínima in princip bus Judá: ex te egrediétur rex, qui regat pópulum meum Israël. *P*. Et egréssus ejus à diébus æternitàtis. ℣. Mater Sion dicet: Homo, et homo factus est in ea: et ipse fundàvit eam Altíssimus. *P*. Et egréssus. ℣. Glória, et honor. *P*. Et egréssus.

Orátio. Magna est, Dómine, Bethlehem civitas, illa Incarnatiónis tuæ altrix, Prophetárum inlustràta præcóniis; dum ex ea prodítùrus adnunciàris, et in ea gloriósus osténderis: cum illic spécie et pulchritúdine beatíssimam matrem tuam ac vírginem decoràsti Maríam, quæ te méritò incorrúpta édidit, sicut incorrúpta concépit. Adésto proíndè míseris nobis précibus ejus adsíduis: ut, sicut illam generátio tua provéxit ad laudem, ita nos ejus mérita próvehant ad salútem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Usquequò dolens avertèris? *P*. Generàbis Dóminum Salvatórem oblatiónem novam in terra: ambulábunt hómines in salvatióne. ℣. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. *P*. Generàbis Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P*. Generàbis Dóminum.

Orátio. Jesu Dómine, qui nascitúrus ex Vírgine, et caput Serpéntis antiqui, et totius delectatiónis contágia proculcásti, dum te oblatiónem novam Virgo mater parturíret in terris, quam exulàre cupièbat serpens è sédibus suis; largire nobis, ita serpéntis hujus [CCCLIII] mysticum, omniúmque peccáminum odire contáctum, ut te solum ánima nostra diligat, quem et inimícus retributióne percípiat, et in æternitàtis delectatióne possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Audite signum à Dómino, plebs Dei: Invénta est virgo in útero habens de Spíritu Sancto; et nomen Vírginis María: Spíritus enim Sanctus supervénit illi, et virtus Altíssimi obumbràvit eam; ut adimpleàtur, quod dictum est per Prophétam à Dómino: Ecce virgo habèbit filium, *P*. Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Venit Angelus Dómini ad Maríam Vírginem, dicens: Ecce concípies, et páries filium, *P*. Et nomen ejus. ℣. Glória, et honor. *P*. Et nomen.

Orátio. Ineffábile unigénitum Patris ingéniti Verbum, quo nascénte pudor matris Vírginis cláruit, et cláritas novæ generatiónis inlúxit: te enim faciénte, facta sunt cuncta, quæ Incarnatiónis tuæ mystério crédimus operàta; scilicèt, quòd Angelus Joseph viro Genitrícis tuæ appáruit, quòd te in ea natum de Spíritu Sancto esse prædíxit: præsta ita proinde nobis, quæsumus, méritis sanctæ Matris tuæ et Vírginis, ut, conceptióne Sancti Spiritûs fœcundáti, sic te concipiàmus in corde, ut non áliud, quam te, semper parturiàmus in ópere. ℟. Amen.

Antiphona 1. Magníficat ánima mea Dóminum: et exultàvit spíritus meus in Deo salutári meo. *P*. Quóniam respéxit humilitàtem ancillæ suæ. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? *P*. Quóniam respéxit. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Quóniam respéxit.

Orátio. Quanta tibi sanctíssima Virgo Dei et mater, divina pietas magna et amplióra distríbuit, ut, cùm esses virgo terrígena, facta es Altíssimi mater et vérnula: ut, qui sanctum ipsius nomen in omni generatióne et prosápià nunciásti, nobis infirmis succúrrat detérsâ malè rancóris suggestióne: Et, qui tibi ádfuit óptimus habitàtor, in nobis præésse dignétur mitíssimus retribûtor: ut per unum Deum in Trinitàte perféctum et credulitàtis mérita vígeant, et distributiónis gáudia coaléscant; et quia imméritò hoc depóscimus, tu regina et mater creatóris ómnium sæculórum et per te fruàmur paradísi flórea rura qui integra permansísti virgo Deífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ipsi soli sum sponsàta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem Sol et Luna mirántur. *P*. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne comméndo. ℣. Ad ipsum ore meo clamávi, et exultávi sub lingua mea. *P*. Ipsi soli. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Ipsi soli.

Orátio. Jesu, Dei Filius, qui beatissimam Maríam sic Vírginem ádprobas, ut matrem osténdas: sic matrem honóras, ut vírginem admirábili concéptu efficias, dum tua Déitas ad eam Angelum déstinat, à quo se inter mulíeres áudiat benedíctam: concéde súpplici famíliæ tuæ, ut ad instar ejus cor nostrum castitàte fructíficet, et jussis tuis óbsequi non recúset: quò cum ea mereâmur último Judícii témpore à dextris tuis adsístere, quam nunc crédimus vírginem te veráciter generásse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi: In omnem terram, et in omni pópulo primàtum hábui: superbórum et humílium colla própriâ virtùte calcávi. ℣. Donec intrem in

sanctuárium Dei: et intélligam in novíssima. *P.* Et in omni. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in omni.

Orátio. Christe, Dei Sapiéntia summi Patris et Verbum, qui ædíficas tibi complissimam domum, Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, et de qua fructum benignitátis tuæ prodúcis, dum in ea et absque veste corpórea Deus ingréderis, et de qua vestitus carne procédis; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificátam nos tibi domum effícias de qua, ut sponsus procédens, óperum nostrórum dignitáte circumfúltus appáreas. ℟. Amen.

℟. Plácuit Deo cástitas et immaculáta virgínitas; *P.* Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas: de Verbo partum osténdit admirábilem genuísse Vírginem Deum et hóminem. ℣. Adnunciavérunt cœli justitiam ejus: et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Orátio. Decántet tibi, Dómine, omnis creatúra cánticum novum, qui in Vírgine María ostendísti novæ parturitiónis miráculum: ut fémina circúmdaret virum, et virgo sine viri cóitu virilem páreret sexum: [CCCLIV] Præsta ígitur nobis ejus suffrágio tuéri in sæculo, quæ te partu édidit incorrúpto: mens nostra fulgóre Sancti Spíritûs vegetáta, ita amórem tuæ dilectiónis concípiat, ut bonórum semper áctuum partúriat increménta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Missus est Gábriël Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph adnúncians Verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum. *P.* Ecce concípies, et páries: et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. *P.* Ecce concípies. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce concípies.

Orátio. Sancta Dei Génitrix, quæ salutáta ab Angelo, aure cóncipis Verbum, fide matúras obséquium, carne géneras Fílium, de lúmine expavéscens, de grátia præveniénte confídens; súpplicum vota éfficax áccipe p'ébium, et preces opuléntur remúnera singulórum, ut matérno cunctos grémio solatúros (*sic*) accípiens, quos in hac peregrinatióne ad te concurréntes réspicis cérnuos, Jesu Christo fílio tuo Dómino nostro repræséntes inlæsos. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie et generatióne.

Cánticum (*Lucæ* I).

Magníficat ánima mea Dóminum: * et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ:

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est,

Et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie et generatióne * super timéntes eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente intelléctus cordis eórum.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * memor misericórdiæ suæ:

Quæ locútus est ad patres nostros, Abraham, * et sémini ejus usque in sæculum.

Glória, et honor.

Orátio. Magníficat ecce te, Dómine, redemptórem nostrum beátæ Genitrícis voce omnis convéntus Ecclésiæ: quia respexísti humilitátem Ancíllæ tuæ, cùm te et Virgo sancta concépit; et Ecclésia credéndo cognóvit: cùm de illa prodíeris; et istam redímeres: cùm illam beátam dicunt omnes gentes; in istam beatificéntur popu'órum ómnium natiónes: Súscipe ergo, Dómine, Israël pópulum tuum, memor misericórdiæ tuæ; qui locútus es pátribus nostris: ut compleméntum sit Divínæ promissiónis, totius Mundi redémptio singuláris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio, et honor, et glória, et potéstas Deo nostro: quóniam venérunt núptiæ Agni, gaudeámus, et lætémur in eo.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis, Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XLIII).

℟. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, et elevávit me spíritus, et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebátur: et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat à majestáte ejus. Et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est Dómini domum. Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxtà me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestígii pedum meórum, ubi hábito in ætérnum. *Capit.* 44. Post hæc convérti me ad viam portæ sanctuárii, quæ respiciébat ad Oriéntem: quæ erat clausa. Et dixit Dóminus ad me: Porta ista, quam vides clausa, non aperiétur: et vir non transíbit per eam: quóniam Dóminus Deus Israël ingrediétur per eam, et erit clausa príncipi. Et princeps ipse sedit in ea, ut cómedat panem coram Dómino. Rursúmque vidi: Et ecce glória Dómini implévit domum Dei, et audívi vocem dicéntis: [CCCLV] Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. ℟. Amen.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Et usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,

Natum Mariâ Vírgine.
Gaudête quicquid géntium
Judæa, Roma, et Græcia,
Ægyptus, Thrax, Persa, Scytha;
Rex unus omnes póssidet.
Laudâte vestrum Príncipem
Omnes beâti ac pérditi;
Ubi imbecílli, ac mórtui,
Jam nemo post hæc mórtuus.
Fit porta Christi pérvia,
Reférta plena grátiâ;
Transitque rex, et pérmanet
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra Mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Lapis de monte véniens,
Mundúmque replens grátiâ,
Quem non præcíssum mánibus
Vates vetústi núnciant.
Qui, verbum, caro factus est
Præcónio Angélico,
De claustris virginálibus
Vírginis virgo natus est.
Rorem dedérunt æthera
Nubésque Justum fudérunt;
Patens excêpit Dóminum
Terra salûtem génerans.
Mirábilis concéptio
Christum prótulit sóbolem,
Ut Virgo partum fúnderet,
Post partum virgo sísteret.
Exúltet omnis ánima
Nunc Redemptórem géntium,
Mundi venísse Dóminum
Redímere quos cóndidit.
Creâtor cuncti géneris,
Orbis, quem totus non capit,
In tua, sancta Génitrix,
Sese recláusit víscera:
Quem, Pater ante témpora
Deus, Deúmque génuit,
Matris alma virgínitas
Cum témpore partum édidit,
Tollens cuncta facínora,
Et donans sancta múnera,
Augméntum lucis ádferens,
Ténebris damnum ínferens.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

A *Supplicátio*. Orêmus Redemptôrem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. O sacratíssima Verbi ancilla et mater, quam osténdit generátio Vírginem, et virginitas cómprobat Genitrícem! pátulo pietâtis sinu concurréntem ad te pópulum súscipe: Tu profúsis pietâtis viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sânguine: tu præbe úbera creándis, quæ nutrix facta es creatóris: tuo obséquio servitûtis tuæ glorífica, quos tibi dari inspícis obsequélam: simus tuo præmuníti suffrágio præsidióque, qui suávi servítio tuo servitûtis tuæ delectâmur pérfrui jugo: ut omnes, qui ob honórem Conceptiónis tuæ hoc in loco tuis decantâmus in láudibus, in tua pérpetim servitûte vivâmus, veniéntes ad B eum, explósâ críminum labe, cujus te votívis excólimus officiis Genitrícem: ut et hic nos tu multíplici afféctu tueâris in sæculum, et pôst ex te génitus regnatúros possídeat in ætérnum; qui nos dócuit orâre, et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus. *Benedictio*. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

In exéunte Vésperâ.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis. *Sono*. Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce. *Quære retrò in primis Vésperis.*

Antiphona. O quàm magnum miráculum inaudi- C tum! Virtus de cœlo prospéxit, obumbrâvit úterum Vírginis. *P*. Potens est majéstas inclúdi infrà cubículum cordis, jánuis clausis. ℣. Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit. *P*. Potens est. ℣. Glória, et honor. *P*. Potens est.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beâta sum, quæ crédidi; *P*. Quóniam implebúntur ómnia, quæ dicta sunt mihi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Deus, [CCCLVI] cánticum novum cantâbo tibi: in psaltério decem chordârum psallam tibi. *P*. Quóniam implebúntur. ℣. Glória, et honor. *P*. Quóniam.

Hymnus. A solis ortus. *Supplicátio*. Orêmus. *Quære in primis Vésperis.*

D *Capitula*. Beâta est, Christe, gloriósa sæculi domínátrix María virgo tua, quæ ab Angelo crédidit, quod perficeréntur ea, quæ à Dómino dicta sunt illi: præsta ergo nobis, expóscimus, ut, qui concéptum Vírginis celebrántes perégimus, ad festum nativitâtis tuæ emaculâtis córdibus veniâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Verbum, quod matrem fecit, ut Virgo manêret, nobis adtríbuat virginitâtis opem: ℟. Amen. Et qui intácta ejus servâvit víscera ventris, Custos dignêtur vester adésse jugis; ℟. Amen. Ut, qui concéptum matris celebrâtis ovándo, Lux sitis in mundo, justificánte Deo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo.

Orátio. Grátiam plenam habére. *Quære retrò in pri-* A
mis Vésperis.

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, et honóre. *fol.* CLIX. *Sono*. Deus præcínxit me. *fol.* CLVI.

Antiphona. Coronàvit eum Dóminus, et benedíxit, et diléxit illum. *P*. Et supra multa múnera constítuit eum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquêtur judícium. *P*. Et supra. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Et supra.

Dòminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Corónâ gratiàrum coronàvit eum Dóminus. *P*. Et coróna deliciàrum protéxit illum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beàtus vir, qui timet Dómi- B
num: in mandátis ejus cupit nimis. *P*. Et coróna. ℣. Glória, et honor. *P*. Et coróna.

Hymnus.

Festum, Christe Rex, per orbem
Inlúxit almíficum,
In quo tibi confitêtur
Cuncta cohors fidélium
Glóriam, persólvunt hymnum
Pro triúmphis Mártyrum.
Gloriósus, ecce, tuúsque
Thomas, Discípulus,
Cicatríces contractándo,
Créditus est Dóminus:
Inter fratres gloriósus C
Extitit Apóstolus.
Núncius venit de Indis,
Quærere artíficem:
Architéctum construère
Régium palátium:
In foro deambulàbat
Cunctórum venálium.
Hábeo servum fidèlem,
Locùtus est Dóminus,
Ut exquíris talem, aptum
Esse hunc artíficem:
Abbanes videns, et gaudens,
Suscèpit Apóstolum.
Tráditur Regis minístris
Sanctus Dei Apóstolus: D
Elióphorum ingréssus,
Suscèpit convívio;
Digna sui percussóris
Réddita est últio.
Rex ut vidit, et audìvit
Insígne miráculum,
Juvénes, ut benedìcat,
Supplicánter póstulat:
Sic Baptísmo candidátos
Cónsecrat velámine.
Gundáphorus Rex Indórum,
Iníquus, ac pérfidus,
Romanórum more, sibi
Vóluit palátium;
Hujus opus construére
Præcipit Apóstolo.
Sed beàtus, atque sanctus
Dídymus Apóstolus
Erogándo Regis aurum,
Cónstruit palátium,
Rútilum, corúscum gemmis,
In supérnis sédibus.
Cárcere mox Rex Abbanem
Trusit cum Apóstolo:
Gath infírmus Regis frater
Migrat ab hoc sæculo;
Cœlo ductus vidit dignum,
Fratrísque palátium.
Angeli éxpetunt Christo;
Ut resúrgat mórtuus;
[CCCLVII] Gundáphoro reddat aurum;
Emat ædifícium,
Et resólvat vinculàtum
Dómini Discípulum.
Illicò surgens, expónit
Sacrum regi órdinem:
In cárcerem deinde petit;
Ejicit Apóstolum,
Obsecrant úndique fratres
Veniámque críminum.
Nunc Thomas in campum vocat
Pópulos Indánicos;
Lápidem conscéndit altum,
Corda mulcet géntium;
Per Baptísma pollicêtur
Véniam peccáminum.
Indiam superiórem
Vísitans adgréditur,
Dogma Christi prædicándo,
Fundàvit Ecclésiam;
Infinita per Baptísma
Consecràvit míllia.
Mira quippè, ac stupénda
Fáciens mirácula,
Sinticæque restauràvit
Corporália lúmina;
Láticis perfúndit undam,
Illam et Mindóniam.
Christiàna jam probàta
Regis uxor Treptia,
Regnum Christi concupíscens,
Réspuit terréstria,
Ulcerósus scaber
Ut sanêtur, póstulat.
Précibus Thomæ à Christo
Angelus dirígitur,
Exuit in parte totam
Ulcerósam túnicam;
Novæ cutis induménta
Vestìvit corpórea.
Templum Solis comminútum,
Córruit cum idólo;
Ac metállum pretiósum

Sólvitur in púlverem
Rex illius civitâtis
Fugit cum Carísio.
Tunc sacérdos idolôrum
Furibúndus ástitit
Gládio transverberâvit
Sanctum Christi Mártyrem
Gloriôso passiónis
Laureâtum sánguine.
O beâta inter omnes
Edéssena civitas,
Quæ pignus suscêpit almum
Dómini Discípulum,
Ubi corpus requiéscit
Cum honóre cónditum.
Inde cuncti te precâmur
Summi Patris Fílium,
Mitte nobis de supérnis
Invíctum auxílium:
Ut credéntes evadâmus
Ætérnum supplícium;
Ut sub uno cuncta cohors
Conjúncta fidélium,
Te sequâmur, te canâmus,
Te fruâmur pérpetim:
Húmili confessióne
Proclamémus glóriam.
Glória Patri, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine*, *fólio* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Deus, omnípotens Pater, qui regnas in ætérnum, et in sæculum sæculi, qui in lúmine hábitas, incomprehensíbilis: Deus qui cœlum, terrámque firmásti: qui duo lumინária magna fecísti: Deus qui hóminum genus condidísti, ut te non solum cœléstia, sed étiam terréstria conditôrem suum cóngrua laudatióne magnificárent: qui Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ad nos de sede Glóriæ tuæ dirígere dignâtus es, qui nos ab originâli delícto liberâret, et tibi Deo, ut pius Dóminus reformâret; ut hóminem, quem ínvidus prædo sua deceptióne demérserat in inférnum, ejus invícta poténtia ad sedem, unde nunquàm discésserat, sublevâret in cœlum; rogâmus te, Dómine, ut in hujus vespertíni sacrifícii horâ incénsi, ob honórem sancti Thomæ Apóstoli, et mártyris tui, plebi tuæ propitiéris, et abstérgas ab eis sordes cuncti delícti: ut qui in nómine tuo vicit cállidum hostem, pro nobis fámulis tuis ferre non déneget opem: ut et de diáboli insidiatôris muscípula liberêmur; et, cunctis peccátis abstérsis, cum Sanctis tuis in regno tuo páriter tripudiêmus, Piíssime:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus per intervéntum beatíssimi Apóstoli sui Thomæ véniam vobis delictôrum tríbuat, et culpas vestras miserâtus ignóscat. ℟. Amen. Peccâta vestra á vobis sustóllat, et delícta vestra laxándo [CCCLVIII] dimíttat. ℟. Amen. Críminum vestrórum máculas ábluat; et intercedénte beatíssimo Apóstolo suo, indulgéntiam vobis propítius concêdat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Stâtuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Orátio. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum Thomam Apóstolum in miseratióne, et misericórdia coronásti: dùm illi, et in te crédere, et per te pati donásti: ut temporâlem sústinens pœnam, corônam ráperet sempitérnam: intercessióne ejus præsta nobis fámulis tuis, ut si passiónis eminéntiam non attíngimus, passiónis ignorántiâ careâmus: ut quibus virtûtum títuli non adscribántur ad glóriam, vitiórum dedécora deleántur, ne veniâmus in pœnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum. Antiphona. Lábia mea apéries.

B *Psalmus I. Orátio*. Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona. Posuísti Dómine super caput ejus corônam de lápide pretióso. *P*. Glóriam, et magnum decôrem super eum impónens. ℣. Beâtus vir, qui non ábiit in consílio impiôrum, et in via peccatôrum non stetit, et in cáthedra pestiléntiæ non sedit. *P*. Glóriam, et magnum. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Glóriam.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui posuísti in cápite mártyris tui Thomæ Apóstoli corônam de lápide pretióso, in fundaménto fundâtam; ut non confundâtur, quia in te crédidit; coronêtur, quia pro te ánimam pósuit: Sit ergo intercessiónibus ejus in nobis fámulis tuis fides vera quâ in te credâmus; conféssio sédula, quâ te étiam coram persecutóribus promptíssimâ devotióne confiteâmur: quátenùs interveniénte tanto Mártyre, coram te, et Angelis tuis minimè confundâmur. ℟. Amen.

C Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Perféctio, et doctrina viro sancto tuo, quem probásti, Dómine, in tentatióne; óbtulit thymiâma in conspéctu tuo, *P*. Et adolêvit incénsum super altáre tuum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquêtur judícium. *P*. Et adolêvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Et adolêvit.

Orátio. Omnípotens Deus, qui mártyrem tuum, *ut supra in Vésperis*.

Antíphona. Protexísti eum, Dómine, à convéntu malignántium Allelúia, *P*. Et à multitúdine operántium iniquitâtem Allelúia. ℣. Jocunditâtem fecísti cum

D servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P*. Et à multitúdine. ℣. Glória, et honor. *P*. Et à multitúdine.

Orátio. Deus, qui vitam sancti tui Thomæ Apóstoli mártyris, ea ratióne erexísti, ut ille coronarêtur méritis, nosque provocarêmur exémplis: tríbue, ut cujus hódiè natalítii diem débito honóre venerâmur, ipsi defensóri ante conspéctum majestâtis tuæ sociêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Invéni unum justum, qui plácuit ante me, et dedi signum meum inter me et ipsum: ut dùm cœperit sacrificâre mihi, odorâbo odôrem suavitâtis; *P*. Et memor ero testaménti sancti mei: ut jam ultra non déleam univérsam carnem. ℣. Quóniam in me sperâvit, liberâbo eum: prótegam eum, quó-

niam cognóvit nomen meum. *P*. Et memor. ℣. Glória, et honor Patri. *P*. Et memor.

Aliud ℟. Allelúia. In lábiis justi hærêbit grátia : os ejus quærêtur in Ecclésia, et verba illius *P*. Cogitábunt recta Allelúia, allelúia. ℣. De ore justi procédunt mella : dulcêdo mellis est lingua ejus : fàvum distíllans lábia ejus. *P*. Cogitábunt. ℣. Glória, et honor. *P*. Cogitábunt.

Orátio. Præsta nobis, omnípotens Deus, beatíssimi testis tui Thomæ Apóstoli assíduum patrocínium : ut ejus quoque præclârum asséqui mereâmur exémplum, et sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. *Antíphona*. Lætor in sanctitâte. *Cánticum*. Confirmâtum est cor meum. *Ad Benedíctus*. *Antíphona*. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat. *Cánticum*. Benedíctus es Dómine Deus. *fólio* 6. *Sono*. Deus præcínxit me virtûtem. *fólio* CLVI. *Lauda*. Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

[CCCLIX] *Léctio libri Ecclesiástici Salomônis* (*Cap*. XXXI).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui invéntus est sine mácula : qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúniam et thesáuros. Quis est hic, et laudábimus eum ? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probâtus est in illo, et perféctus invéntus est, et erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus ; et fácere mala, et non fecit : ideò stabilíta sunt bona illius in Deo, et eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℟. Amen.

Hymnus.

Cunctus mundus pátule triúmphat :
Jesus è cœlis véniens corúscat,
Cujus advéntu renovâtur orbis
Pérpetim omnis,
Prómite ob Thomæ gens mores beátos :
Hinc dies summus dicâtur almus,
Quod fidem Christi cécinens in Indos,
Númerat illos.
Sanctus, et cónscius Pátriæ supérnæ,
Gentem adquírit pietâte Christi;
Ritè conjúnxit sibi Hymnum
Illa poténter.
Ædem expônit nímiam in arvam
Regis ipsórum mérito fruéndam,
Quem potiùs reserâta ibídem
Intulit illam.
Inde hic Martyr incíditur serris,
Sanctus accítus, ínlita cruôre
Membra sic ponit, succúrrat terra
In die áltera.
Doctus insígnia sócius perémptus :
Aulam frater parat, et Redemptóri
Cópiam reddens, Creatóri nostro
Illicò parens.
Christe cum Sanctis véneris in die,
Adtrahe Princeps pópulos jam ad te ;
A Ignem atrócem fugiâmus ; ipsúmque
Cœlitùs canâmus.
Glóriam psallat Chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *ut suprà*.

Capítula. Exáudi, Dómine, has famíliæ tuæ voces, quas humilitèr in preces fúndimus ; et propitiâtus tribue, quæ súpplices deprecâmur : ut qui hunc celebérrimum diem in honórem beatíssimi mártyris tui Thomæ Apóstoli cólimus, tam digni omnes inveniâmur in hoc ipso nostræ devotiônis obséquio, B quàm ille hoc suo pótuit obtinêre suffrágio, quo te jubénte, dícâmus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Lauda. In Psaltério et cithara. *fol*. CLX.

Benedíctio. Beatíssimi Mártyris Thomæ Apóstoli vos Dóminus intercessiône custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat ; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propiciâtus dimíttat; ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, etc.

Dóminus sit semper vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI FRATRIS SANCTI JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono*. Justórum ánimæ. *fol*. CLXII.

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem : lignum enim vitæ in odórem unguénti. *P*. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confídunt in Dómino sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P*. Et non. ℣. Glória, et honor. *P*. Et non.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem sanctórum. *fol*. CLXII.

Hymnus.

O Dei Verbum Patris ore próditum,
Rerum Creâtor, et verum princípium,
D Auctor perénnis, lux, origo lúminis,
Eníxus alvo gloriósæ Vírginis,
Christe tu noster révera Emmánuël,
Rex, et sacérdos, cui sacri lápides
En ter quatérni onychinus, áchates,
Nitens beryllus, saphírus, carbúnculus,
Vel amethystus, sárdius, topázius,
Smarágdus, ïaspis, ligúrius, chrysólitus
Ritêque gemmis Sol, dies, duodénis
Enitens horis, margarítis óptimis,
Inlúxit mundo jam fugátis ténebris,
Et candelábro tibi superpósito,
[CCCLX] Micans lucérnis bis senis Apóstolis.
Petrúsque Romam, frater ejus Achájam,
Indiam Thomas, Levi Macedóniam,

Jacóbus Jebus, et Ægyptum Zelótes,
Bartholomæus tenens Lycaóniam
Mathías Pontum, et Philíppus Gállias.
Magni deinde filii tonitrui,
Adépti fulgent prece Matris ínclytæ
Utrique vitæ cúlminis insígnia :
Regens Joánnes dextram solus Asiam,
Ejúsque frater potítus Hispániam.
Clari Magístro, cláteris innóxia
Adsciti dextram, pacis unus fœdera
Tractus : sinístram alter in senténtiam,
Utrique regna, bis elécta pígnora,
Mitídépoli próperant ad glóriam.
Advéctus, inquam, gloriósus præmio,
Eléctus isthinc ábitur martyrio,
Christi vocátur Zebedæi Jacóbus,
Apostolátùs jure implens débita,
Victórque rapit passiónis stígmata.
Divíno quippe óbsitus suffrágio
Idem Magórum sontes iras, dæmonum
Coërcens virus, punit æmulántia :
Viváxque demum in stolis, oráculis
In signo detur pœnitens cor crédulum.

Perpléxus olim voti compos cómmodat
Rima peténti ægro adminícula :
O, tánti pandit fidei charísmata,
Vexílla pacis ad salùtis cópiam,
Enseque functus se commùnit glóriâ.
O vere digne sánctior Apóstole
Caput refúlgens áureum Hispániæ!
Tutórque nobis, et patrónus vérnulus,
Vitándo pestem, esto salus cœlitùs :
Omníno pelle morbum, ulcus, fácinus.
Adésto favens gregi, pius créditor,
Mitísque pastor gregi, clero, pópulo;
Ope supérnâ ut fruâmur gáudio :
Regno potiti vestiâmur glóriâ
Ætérnâ : per te evadâmus tártarum.

Præsta, quæsumus, Unica poténtia,
Replénsque glóriâ cunctam solus máchinam,
Virtus perénnis ingens, adésto glória
Ætérna ; cujus laus est et cleméntia ;
Et honor jugis áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Súbjuga, Clementíssime Deus, nostras tuo jugo cervíces; ut onus tuum, quod amántibus leve est, ita optábili devotióne ferâmus, sicut Jacóbus Apóstolus tuus pro innéxo collo suo fune ad passiónem tractus est lætabúndus : atque hoc mirâculo cor inludéntis sibi ita compúnxit, ut eum sacraméntis instrúctum fidei, fáceret ad glóriam pervenire martyrii : sicque ipse pòst in confessióne Filii tui cápite desécto interémptus occúbuit pervéniens ad eum in pace ; pro quo hanc sustínuit passiónem : ipse est enim Unigénitus tuus Fílius, qui dedit ánimam suam redemptiónem pro multis ; per

A quem nostris, tu Deus Pater, júbeas párcere delíctis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Deus, Dei Patris Fílius, quem Jacóbus, relícto patre in navi, totâ secútus est intentióne cordis, indesinénter vos fáciat suis inhærère vestígiis : ℟. Amen. Quique hoc Apóstolo cultóres dæmonum convértit ad fidem, concédat nobis vana sæculi respuéndo, se in veritáte dilígere ; ℟. Amen. Ut ejus remunerémini præsídiis, cujus hódiè triúmphum excólitis passiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Christus, cujus virtus, atque poténtia tantum in Apóstolo tuo Jacóbo emicuit, ut in nó-
B mine tuo emíssis à se dæmoniórum catérvis potentiáliter méruit imperâre; tu Ecclésiam tuam ab adversántium impugnatióne defénde : ut virtúte spiritûs exsuperándo advérsa, illius doctrinam ópere cómpleat, cujus hódiè exémplum piæ passiónis honórat. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis lætítiam. *fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos. *P.* Et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellârum totâ nocte. ℣. Misit verbum suum, et sanâvit eos : et
C erípuit eos de intéritu eórum. *P.* Et fuit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et fuit.

Orátio. Christus, cujus virtus. *Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona 2. Venite ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus : vindemiáte fructum labórum vestrórum, germen justítiæ. *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliórum et [CCCLXI] rosârum in témpore suo. ℣. Venite, filii, audite me : timórem Dómini docébo vos. *P.* Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus odor.

Orátio. Sancte et misericors Deus, qui glorificâris in concílio Sanctórum ; magnúsque metuéndus super omnes gentes potentiáliter existens ; quem Jacóbus relícto Zebedæo patre ita secútus est, ut obnixè di-
D ligéndo fieret eléctus in vita, mundus in consciéntia, probábilis in doctrína ; postrémò ita sciéntiam comméndans ex ópere, ut pro te truncáto interierit cápite, quem pro se vel ómnibus nóverit ánimam posuisse : tu, Dómine, précibus nostris ejus obténtâ fave placâtus, ut véniam nostrórum mereâmur apud te obtinêre delictórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo, *P.* Et nómina eórum sicut lília munda floruérunt. ℣. O Dómine salvos nos fac. O Dómine bona prosperâre. *P.* Et nómina. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et nóminà.

Orátio. Pretiósa est tuo, Dómine, in conspéctu mors Sanctórum tuórum : qui ad te vocans Jacóbum

Apóstolum útique tuum in navi rétia componéntem, A spiritualibúsque doctrínis pópulos ut erudiret, elegisti, et pro effusióne sui sánguinis lætarètur in cœlo; pétimus omnipoténtiam tuam, ut, dum præséntia mala patientíssimè toleravérimus, et nunc et in ætérnum in pace, et charitàte tecum sine fine vivàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti qui certàmen habuérunt pro fide, inimicus in eis potestàtem non habèbit, quia clamavérunt unà voce dicéntes: *P.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, exáudi nos: Sanctus immortàlis, miserère nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumeràre nullus póterat, et clamàbant voce magnà dicéntes: *P.* Sanctus Deus. ℣. Glória, et honor. *P.* Sanctus Deus. B

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntàte obtulistis vos discrímini, benedícite Dóminum narràntes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulistis.

Ad Benedictus. Antíphona. Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Via justórum. *Lauda.* Laudàte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXVII.

Hymnus.

Gáudeat cuncta pia plebs alúmna:
Resúltet voce simul et cruóre:
Pacis fœnore semper Christum roget
Laudis honóre. C
Véritas, vita, spes semper tranquilla
In tui almi Jacobique sancti
Jam cruciàmur, ignibus cremàmur
Caténis magnis.
Magus hic ait Dominúsque noster:
Dira resólve ígneà caténà
Nihil nocénte: mihi nunc afférte
Magum iníquum;
Ad cujus jussu prótinùs occurrérunt:
Eum jam vinctum ante pedes sistunt;
Ut dimicéntur, atque vindicéntur,
Et cruciéntur.
Réspice post hinc te habère patrem
Quamquam iníquum, géneri humàno
Christum quem negábas, Creatórem esse, D
Verum agnósce.
Verum agnósco, ait, Salvatórem,
Reque expósco, Sancte intercéssor:
Véniam, credo, Dómino favénte,
Te dare posse.
Sústulit post hinc feriéntis ulcus;
At collo fune tractàtus, colligàtur
Sic ab Heróde cápite pléctitur,
Sic ordinàtur.
Et ducunt vinctum transeúntem vicum,
Claudus ab eo quærit aliméntum,
Cujus virtùte ágitur rectus. sanus
Pergit ad horam.
Tunc cernit tortor clodo gressu dato
Sic affàtus: Christus conlaudàtur;
Cujus virtùte ægris salus datur
Per suos Sanctos.
Glóriam psallat chorus, et resúltet;
Glóriam dicat, canat, et revólvat:
Nómini Trino, Deitàti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orèmus redemptórem. *Capítula.* Subjuga clementíssime Deus. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedíctio.* Christus Deus Dei Patris, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXXI.

IN FESTO SANCTÆ COLUMBÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

[CCCLXII] *Lauda.* Speràvit ánima mea. *fol.* CLXXIX. *Sono.* Dóminus Deus cœli. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *fol.* CLXXIX. *Lauda.* Sicut palma. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Nardus Colúmbæ flóruit,
Ligústra flagrant hórtuli;
Fulcite lætam flóribus,
Stipàte malis Vírginem.
Hæc Regis apta ampléxibus,
Et ósculis: gratíssima
Christo fidem, quam spónderat
Cruóris arrha cónsecrat.
Igne geméllos sæculi
Stravit, subègit, dépulit;
Flammam petúlcam Bárbari,
Focósque ádmotos sibi.
Cum in lupànar pósita
Intràntes ad se, lúridam
Libídinem compéscuit,
Sesèque flammis éxurit.
Sic liberàta ab ígnibus,
Locis retrácta scénicis,
Mucróne stricto pléctitur,
Nuptùra cœlo adscíscitur;
Cui vox ab astris résonans:
Veni Colúmba, pérsonat;
Tu vócibus nostris favens,
Fac nos Polórum cómpotes.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus; ut nos grátiâ nativitàtis suæ, et per intercessiónem sanctæ Colúmbæ vírginis et mártyris suæ, nobis remissiónem, et pacem donàre dignètur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Capítula. Deus, qui beatíssimam Colúmbam columbàrum simplicitàte fecisti esse miríficam, ut innocéntiâ fidei Christiánæ te et Virgo sequerètur et Martyr: dum tibi et corpus intáctum servàvit. et vi-

ctrix jam Martyr adhæsit : dum data à te, formátâ è A cœlis voce, vocâtur, et per te in cœlis mirificè coronâtur; optâta nostris méntibus gáudia præsta, ut ejus méritis nostrôrum críminum victóres effécti, in cœléstibus mereâmur sédibus conlocári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui beatíssimam Colúmbam vírginem victrícem esse vóluit flammæ, extínguat in vobis omnem carnis titillatiónis ardórem : ℟. Amen. Et per quem illa cœléste voce méruit vocári ad præmium, per eam vos mereámini sanctitâtis obtinêre propósitum; ℟. Amen. Ut exémplo ejus, sicut illa pro eo cervícem suam materiáli súbdidit gládio, ita vos ánimas vestras divíno semper subjugêtis império. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Speciósa facta es. *fol.* CLXXIX.

Orátio. Omnípotens, sempitérne Deus, qui beâtam Colúmbam vírginem, et mártyrem tuam, per mártyrii palmam hodiérnâ die fecísti conscéndere glóriam : da nobis, ejus suffragántibus méritis, cunctôrum véniam delictôrum, ut ad ejúsdem mereâmur pertíngere consórtia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona. Colúmba speciósa, perfécta, auro gemmísque præcíncta; *P.* Cujus caput plenum est rore, et crines guttis. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Cujus caput. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cujus caput.

Orátio. Una, et perfécta virgo Christi Colúmba, quæ et unitâte fidei clara, et perfectióne óperum monstrâris esse conspícua; fac nos ergo précibus tuis intrà sinum matris Ecclésiæ ita inculpabíliter dégere, ut coronándi ad promíssa mereâmur cœléstia pervenire. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona. Una es próxima mea : una es Colúmba mea, *P.* Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te : neque luna per noctem. *P.* Et mácula non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et mácula.

[CCCLXIII] *Orátio.* Una, nec divísa próxima tua, Christe, Ecclésia : una est ecce Colúmba, quæ nec in fide habens rugam, nec in ópere máculam; interpéllet te, quæsumus, pro crimínibus nostris, ut in ejus córpore felicitâte perpétuâ consisténtes, æternôrum cívium mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Veni Colúmba sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. *P.* Currâmus in odórem unguentórum tuórum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque obdórmiet qui custódit te. *P.* Currâmus. ℣. Glória, et honor. *P.* Currâmus.

Orátio. Bona est, Dómine, próxima tua virgo Colúmba, quæ dum próxima tibi efficitur, soror tua de sánguine speciósa monstrâtur per própriam passiónem; ejus ergo intervéntu passiónum à nobis máculas terge, ut speciósi à te et votis, et opéribus rédditi, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introíre beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Gaude fília Sion, dicit Dóminus : Spíritus meus, qui est in te, et verba mea, quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui *P.* Usque in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Usque. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Usque.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, qui. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Fília Sion. *Cánticum.* B Gaudens gaudêbo. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctus Dóminus. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Dóminus Deus cœli. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Longè Dóminus appáruit mihi. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Nardus Colúmbæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum; *supra in Vésperis.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sermónibus Colúmbæ beatíssimæ vírginis et mártyris, evértis sensum júvenis petulántis : ut, qui nomen tuum blasphematûrus, ad Vírginis prostitutiónem ingréditur, prædicâtor tuus esse, egrédiens monstrarêtur; da nobis méritis Vírginis tuæ, ut de malis áctibus vitam in méliùs commutêmus, quò incentívis caréntes C libídinum, æternôrum mereâmur percípere præmia gaudiórum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. *Lauda.* Speciósa facta es, et suávis, *suprà in Vésperis.*

Benedíctio. Deus, qui unitâte et perfectióne Colúmbæ vírginis gaudet, innocéntiâ vos columbârum remúneret : ℟. Amen. Et qui se de cœlo vócibus intonans, apértos ejus méritis núntiat cœlos, vos in cœléstibus cónlocet sédibus numerándos; ℟. Amen. Ut qui illam oblectâtur post glóriam passiónis, illic muneránda semper dirigâtur ácies mentis nostræ. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

Ad Tértiam de Defúnctis quæ debet ingredi in fine Laudum de Defúnctis, fol. CLVI. *Ubi dicit :* Incipit Offícium.

Antíphona. Rédime me Dómine, et miserêre mei; D ut in Ecclésiis benedícam te Dómine.

Psalmus XXV.

Júdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmâbor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritâte tua.

Non sedi in concílio vanitâtis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi congregatiónes malignórum : * et cum ímpiis non sedêbo.

Lavâbo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altâre tuum Dómine.

Ut áudiam vocem laudis tuæ, * et enárrem univérsa mirabília tua. A

Dómine diléxi decórem domûs tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia ingréssus sum : *[CCCLXIV] rédime me, et miserére mei.

Pes enim meus stetit in via recta : * in ecclésiis benedicam te Dómine.

Glória, et honor.

Orátio. Rédime nos Dómine, et miserére nobis ; ut vox nostra tibi in Ecclésiis psallat, et vita te in plébibus benedicat : ure renes nostros et cor nostrum tuæ charitàtis exámine ; atque à nobis omnes háctenus réseca voluptátes : ut nec libido renum nostrórum compágem solvat ; et fluxus malæ cogitatiónis à sede nostri cordis abscédat. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi ad te : miserére mei, et exáudi me.

Psalmus XXVI.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo ?

Dóminus defénsor vitæ meæ, * à quo trepidábo ?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimici mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, non timébit cor meum. * Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluntátem Dómini, * et prótegar in templo sancto ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo in die malórum : * protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc ecce exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíbo, et immolábo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi à te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam : * vultum tuum Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * et ne declínes in ira à servo tuo.

Adjûtor meus es tu Dómine * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem mihi constítue Dómine in via tua : * et dírige me in sémita recta propter inimícos meos.

Ne tradas me in ánimas persequéntium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et expécta Dóminum. B

Glória, et honor.

Orátio. Exáudi Dómine vocem nostram, quâ clamâmus ad te ; et cor nostrum quærat fáciem tuam : ut qui te nunc conspícimus per ænigma ; fácie ad fáciem præséntes domûs tuæ possímus beatitúdinem promeréri. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Dóminus adjûtor meus : et in ipso sperávit cor meum et adjûtus sum. *Psalmus David* XXVII.

℟. Defénsor juste, defénde nos, et líbera nos *P.* De manu inimicórum nostrórum. ℣ Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* De manu. ℣. Glória. *Reiterétur Responsórium.*

C *Lauda.* Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiónem nostram : *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et clamor noster ad te véniat. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces. Miserére Dómine ; *P.* Qui potens es in misericórdia, ℣. Audi preces súpplicum ; *P.* Qui potens. ℣. Benígno vultu nos cónspice ; *P.* Qui potens. ℣. Crímina nostra dílue ; *P.* Qui potens. ℣. Delíctis tríbue véniam ; *P.* Qui potens. ℣. Defúnctis dona réquiem ; *P.* Qui potens. *Reiterétur Miserére.*

Capítula. Adjûtor et Redémptor noster et Dómine ádjuva nos : et reflóreat caro nostra vel viróre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitàte : et quia tu fortitûdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditátem tuam copiâ benedictiónis exálta. D

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, omnes ánimæ fidélium defunctórum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

APPENDIX.

FESTA BREVIARIO GOTHICO-HISPANO ADDITA

IN EDITIONE CARDINALIS XIMENII,

ANNO MDII;

NUNC VERO HIC APPOSITA,

Ne hujusmodi rei memoria pereat.

1 *Invenitur folio* CCLI, *col.* 3, *prædictæ editionis* A *sequens Festum in prima Dominica post sanctum Pentecosten.*

Qui vult scire, et denuntiare populo, quot sunt dies indulgentiæ, quæ a summis Pontificibus, omnibus in Christo fidelibus vere pœnitentibus, divina Officia audientibus in hoc sanctissimo Festo conceduntur, sciat isto modo:

Papa Urbanus, hujus solemnitatis institutor, concessit primis Vesperis centum: Matutinis centum: Missæ centum: Secundis Vesperis centum; cuilibet vero aliarum Horarum minorum quadraginta: Cuilibet diei Octavarum omnibus Horis simul, centum.

Papa Martinus omnes istas indulgentias suo ordine in duplo concessit.

Papa vero Eugenius tot concessit quot Martinus. B *Sunt igitur primis Vesperis ducentum: Matutinis ducentum: Missæ ducentum: secundis Vesperis ducentum: cuilibet aliarum Horarum ducentum: Cuilibet vero diei Octavarum ad omnes Horas simul, ducentum: Jejunanti vigilia, vel facienti aliquam eleemosynam loco jejunii, ducentum. Si festum Corporis Christi, et Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ eodem die occurrerint, fiat ad plenum de Corpore Christi.*

In Sexta vero feria fiat ad plenum de Sancto Joanne, cum commemoratione Corporis Christi. Per totam autem Octavam, fiat ad plenum de Corpore Christi, cum commemoratione Sancti Joannis.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Ad Vesperum.

C

Lauda. Apud te est Dómine. *P.* Fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen. ℣. Filii hóminum, in protectióne alárum tuárum sperábunt: et inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ: et torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis. *P.* Fons vitæ.

Oratio. Dómine, apud quem est fons vitæ. *Quære fol.* 423.

Sono. Accépit Jesus panem, et benedixit, deditque discípulis suis, et dixit: Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Dóminus parâvit mensam suam. Misit servos suos, cónvocans cum multa prædicatióne ad cratêrem, dicens: Si quis est insípiens, divértat à me. Et egéntibus sensu dixit: *P.* Veníte, et édite de meis pánibus. ℣. Panem Angelórum manducâvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. *P.* Veníte, et édite. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Veníte.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Bíbite vinum quod míscui vobis. Allelúia. *P.* Derelínquite insipiéntiam, et vivâtis. Allelúia, allelúia. ℣. Edúcas panem de terra, et vinum lætíficat cor hóminis. *P.* Derelínquite. ℣. Glória, et honor. *P.* Derelínquite.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversâtus,
Sparso verbi sémine;
Sui moras incolâtus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observâtâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
2 Ad firmándum cor syncérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerêmur cérnui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque,
Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque,
Sit et benedictio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut grátiâ Córporis, et Sánguinis ipsius nobis remissiónem peccatórum, et pacem nobis donâre dignétur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Kyrie eléïson. Christe eléison.

Capitula. Omnípotens Imménse et Misericors Dómine, quem non tótiens delinquéndo exásperant peccatóres, oppône iræ tuæ misericórdiam : et quótiens te provocâmus ut férias, tótiens tibi tua piétas intervéniat, ut ignóscas. Sátia nos itaquè panè Angelórum, ut ejus percéptâ fortitúdine, et malígni cállidam versútiam devincâmus, et patefáctis cœli jánuis, ad eúndem cibum, te adjuvánte, introeâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Omnipoténtis Dei vos grátia prótegat, famemque vestram spirituáli cibo reficiat. ℟. Amen. Sitim quoquè vestram justitiæ fluminibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapórem. ℟. Amen. Ut tam carne contríti, quàm spíritu sanctificáti, ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Similitèr. Allelúia et cálicem et Allelúia. *P*. Postquam cœnâvit, dicens Allelúia : ℣. Cálicem salutáris accípiam : et nomen Dómini invocâbo. *P*. Postquam. ℣. Glória, et honor. *P*. Postquam cœnâvit.

Oratio. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tribue quæsumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormivi, et resurréxi : quóniam Dóminus suscêpit me. *Psalmus* III.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis ideò suscepisti, ne nos ámpliùs obdormirêmus in morte; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatórum lecto surgâmus : nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri Sánguinis tui. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 1. Sapiéntia ædificâvit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem. Mactâvit suas hóstias, *P*. Miscuit vinum suum in cratêre, et parâvit suam mensam. ℣. Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : non sunt fraudáti à desidério suo. *P*. Miscuit. ℣. Glória, et honor Patri. *P* Miscuit vinum.

A *Oratio*. Deus, qui panem cœli fíliis hóminum tribuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe sátias; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tribue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo Patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Bíbite vinum quod míscui vobis. *P*. Derelínquite insipiéntiam, et vivêtis; et quærite prudéntiam, ut in ætérnum regnêtis. ℣. Panem Angelórum manducâvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. *P*. Derelinquite. ℣. Glória, et honor. *P*. Derelinquite.

Oratio. Pars hereditâtis nostræ, Dómine, in tua consíste æternitâte : Unde precâmur te Dómine, pietâte sólitâ hereditâtem tuam consérva; et cálicem B cœnæ Dómini, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præsta. ut sicut redemptiónis præclâra sunt múnera, ita Redemptóris sit adquisítio copiósa : quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetim heréditas tua : ut nec in inférnum ánimam nostram relinquas; sed incorrúptæ tecum semper victóriam attóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

3 *Antiphona* 3. Unus panis, et unum corpus multi sumus : *P*. Omnes, qui de uno pane, et de uno Cálice participâmus. ℣. Parásti in dulcédine tua, Deus páuperi : Deus, qui habitâre facis unánimes in domo. *P*. Omnes, qui. ℣. Glória, et honor. *P*. Omnes, qui.

C *Oratio*. Quot sibi, Dómine, præstitísti redemptiónis tuæ benefíciis, tua tibi retríbuat creatûra; quæ percépto Cálice salutâris evádere se sentit mortis dispéndia, nisi ut redemptióni tuæ fidélia déferat vota; et mortificatâ obscuritâte in átriis domus Dei famulátûs exhibeat obsequêlam. Sanitâtem, Deus noster tribue : ut disrúptis peccáminum vínculis, opus, quo placêris, agâmus, atque in médio Hierúsalem in laudem tuam placens tibi sacrificium offerâmus : quosque nunc mendáces profert mentis excéssus : illos cathólicæ credulitâtis véritas ad te viséndum intromittat secûros. ℟. Amen.

Per.

℟. Hic est panis de cœlo descendens. si quis ex ipso manducáverit, non moriêtur; sed habêbit vitam D ætérnam : et ego suscitâbo eum in novíssimo. *P*. Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. Qui credunt in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. ℣ Caro mea, verè est cibus, et Sanguis meus verè est potus. *P*. Si quis.

Oratio. Dómine virtûtum, oratiónes servórum tuórum non irâtus, sed placâtus áccipe : et quæ nos orâre opórteat, dignâre monstrâre : eósque æternitâtis cibo confórta, quos panis lachrymárum contúrbat : et tam mensurábili fletu flúmina lachrymárum óculi fluant, ut miseratiónum tuárum cópiam, criminibus eli is, inflectant; quique Redemptóris nostri advéntum treméntes pavêmus, ejus gloriósum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Sacrifícium justi accéptum est, et memóriam ejus non obliviscêtur Dóminus.

Canticum Ecclesiastici Salomonis (*Cap.* xxxv).

Sacrifícium salutâre est atténdere mandátis, et discédere ab omni iniquitâte; * propitiatiónem litâre sacrifícium.

Qui facit misericórdiam, * offert sacrifícium.

Beneplácitum est Dómino recédere ab omni iniquitâte: * et deprecátio recédere ab injustítia.

Non apparêbis ante conspéctum Dei tui vácuus: * quòd hæc ómnia propter mandâta Dómini fluunt.

Oblátio justi impínguat altâre, * et odor suavitâtis est in conspéctu Altíssimi.

Sacrifícium justi accéptum est, * et memóriam ejus non obliviscêtur Dóminus.

Ad Benedictus. Antiphona. Sacerdótes sancti incénsum, et panes ófferunt Deo.

Canticum. Benedictus es Dómine Deus. *folio* 6.

Sono. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum omnes Angeli ejus: Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Sapientiæ Salomonis (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Beâtus homo qui audit, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salûtem à Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam; et omnes, qui me odérunt díligunt mortem (*Cap.* IX). Sapiéntia ædificâvit sibi domum, excídit columnas septem. Immolâvit víctimas suas, míscuit vinum, et pósuit mensam suam. Misit servos suos vocâre ad arcem, et mœnia civitâtis, dicens: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locûtus est: Venite, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis. Relínquite infántiam, et vidéte, et ambulâte per vias prudéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia:
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Quâ Christus créditur agnum et ázyma
Dedisse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Dominicum datum discípulis,
4 Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatêmur mánibus.
Dedit ex frûgibus córporis férculum,
Dedit ex vítibus sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

A Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlitûs figúris términum:
O res mirábilis! mandûcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísitas, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quò téndimus,
Ad lucem, quam tu hábitas.
℟. Amen.

Supplicatio. Orêmus pium. *Hic supra folio* 2.

B *Capitula.* Ponéntes spem nostram in te, Dómine, non oblivíscimur óperum tuórum, cùm per justítiam, atque cleméntiam, mirábilis in sanctis, et terríbilis osténderis ímpiis: qui opportûna remédia justis; ac débita supplícia recompénsas iníquis: quæsumus, itaquè piíssime: ut quos à terrénis hóstibus éruis, præceptórum luce clarífices: tentatiónum fluctus ámovens, iter salutíferum pandas: Christi tui Córpore, tamquàm cœlésti pane, in hujus sæculi desérto refícias.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Simíliter Allelúia et cálicem. *Hic supra folio* 2.

Oratio. Deus, qui unigéniti filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, pretióso sánguine humânum genus C redímere voluísti: concéde propítius: ut qui ad adorándum vivíficum corpus Christi advénimus, à peccatórum nostrórum néxibus liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tertiam.

℟. Caro mea, verè est cibus: et sanguis meus, verè est potus. *P.* Qui mandûcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Allelúia. ℣. Meus est cibus, ut fáciam voluntâtem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. *P.* Qui mandûcat. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui mandûcat.

Prophetia. Beâtus homo, qui audit me. *Require retro in Matutinis superioribus.*

D *Lauda.* Allelúia. Panem de cœlo dedit eis, Allelúia. ℣. Panem Angelórum manducâvit homo. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperum.
In morte à discípulo
Suis tradéndus æmulis:
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Uni trinôque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término

Nobis donet in pátria.

Amen.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti: ℟. Et de petra melle saturávit eos.

Supplicatio. Orémus pium. *hic supra folio* 2.

Capitula. Excélse Dómine esto adjútor noster; et ad tuórum liberatiónem próperans occúrre celéritèr: ut de abundántia virtútis repleámur adjutório fortitúdinis; et ex redundántis grátiæ donis ditémur munéribus: ac profiténtes ore dilectiónem, lingua mendácio non tórpeat: sed puritátem mentis assígnet nostri proféssio oris; et órgano péctoris laus tua nostris semper résonet in lábiis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Benedicat vobis omnípotens Dóminus, qui est ómnium Creátor, et Cónditor sempitérnus. ℟. Amen. Corpus vestrum servet immaculátum, et ánimas vestras misericórditer tueátur: ℟. Amen. Sicque vos ab omni crímine peccatórum reddat innóxios, ut in vobis permáneat Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Per alias Horas, scilicet a Sexta, et Nona, omnia dicantur, ut in diebus festivis, quæ dicuntur per totum annum.

Per Octavam Corporis Christi, omnia dicantur, ut in die.

FESTA JANUARII.

In Sancti Pauli primi Eremitæ.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis. fol CLXXV.

In Sancti Juliani Presbyteri.

Omnia dicantur 5 *unius Confessoris novem lectionum, folio* CLXXV.

In Octava Epiphaniæ Domini.

Omnia dicantur sicut in die, fol. 85.

In Sancti Hilarii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Felicis in Pincis Martyris et Confessoris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum. fol. CLX.

In Sancti Mauri Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXIX.

In Sancti Marcelli Papæ et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

In Sancti Antonii Monachi.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis quatuor capparum, fol. CLXXIII.

In Spensipi et Lesipi.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Priscæ Virginis.

*Omnia dicantur unius Virginis, fol.*CLXXIX.

In Sancti Juliani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Ildefonsi Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, sex capparum, fol. CLXIX.

In Sancti Timothei Episcopi discipuli Pauli.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Solemnitate Sanctæ Mariæ de Pace.

Omnia dicantur ut in festo Assumptionis Virginis Mariæ, fol. CCLXXXII. *Ubi dicitur* Assúmptio, *ibi dicatur* Descénsio.

In Conversione Sancti Pauli Apostoli.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Projecti Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum. folio. CLVI.

In Sancti Polycarpi Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis novem lectionum, fol. CLVI.

In Sancti Joannis Chrysostomi Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Joannis Presbyteri et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Agnetis secundo.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Valerii Episcopi, et Confessoris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Octava Sancti Ildefonsi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol CLXIX.

In Sanctæ Matildis reginæ.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Cyri et Joannis Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXIX.

In Sancti Ignatii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

FESTA FEBRUARII.

In Sanctæ Birgittæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Blasii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis sex capparum, fol. CLVI.

In Sancti Gilberti Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Vedasti et Amandi Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Confessorum, fol. CLXXVII.

In Sanctæ Apolloniæ virginis et martyris.

Omnia dicantur unius virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Scholasticæ virginis.

Omnia dicantur unius virginis, fol. CLXXIX.

In Translatione Sancti Eugenii Episcopi.

Omnia dicantur unius martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Valentini martyris.

Omnia dicantur unius martyris, novem lectionum, fol. CLIX.

In Sanctæ Julianæ virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

Pantaleonis martyris, sociorumque ejus.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum sex capparum, fol. CLXII.

In Sancti Columbani Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis novem lectionum, fol. CLXXV.

In Translatione Sancti Augustini.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

FESTA MARTII.

In Sancti Adriani martyris.

Omnia dicantur unius martyris simplicis, fol. CLX.

In Sancti Donati martyris. B

Omnia dicantur unius martyris simplicis, fol. CLX.

In Sancti Thomæ de Aquino, de Ordine Prædicatorum.

Omnia ❻ *dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol.* CLXXIII.

In Sanctæ Perpetuæ et Felicitatis.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, fol. CLXXXII.

In Sancti Juliani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Apolloniæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Facundi et Primitivi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Gregorii Papæ et Confessoris. C

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Leandri Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Leonis Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Petri Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

IN SANCTI GABRIELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox: *P.* Tu fecísti D solem et lunam: ℣. Tu confirmásti in virtúte tua mare: tu contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis. *P.* In hora sacrifícii vespertíni Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Gábriël unus príncipum priórum véniet, ut sanctificéntur multi. *P.* In hora sacrifícii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Thronus tuus, Deus inæstimábilis, et glória incomprehensíbilis: cui adstat omnis exércitus Angelórum cum tremóre, *P.* Cujus adspéctus siéfacit abyssos, et indignátio tabéscere facit montes. ℣. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? potens A es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Cuj[...] adspéctus. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus adspéctu[...]

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus. *P.* [...] dúcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. *P.* A[...] oráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, et læt[...] est Sion. Et exultavérunt fíliæ Judææ, propter judí[...] tua Dómine. *P.* Dedúcat nos. ℣. Glória, et ho[...] Patri. *P.* Dedúcat nos.

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmna glóriæ
Vota simul exhibéte,
Crimináque pándite;
Ut cunctórum auctor clemens
Cuncta præstet petíta,

Gábriël étenim ille
Sublimátus nómine,
Aulâ cœli conspícuus,
Summi Dei núntius,
Princeps Angelórum factus,
Celsúsque vocábulo.

Cujus nomen ex virtúte,
Et opus ex múnere
Ab omnipoténte raptus
Obtínet conservátum;
Ut gloriémur in Deo
Cum consórte sócii.

Summus Dómini est iste
Magnus factus núntius
Qui tetrum illi horréndum
Refugúmque ángelum
Ad glóriam debellándo
Demérsit in erébo.

Iste súperest protéctor,
Defénsor ómnium,
Ut cunctórum postuláta
Regi Deo ófferat;
Et ab illo destinátam
Plebi præstet grátiam.

Magna siquidem est
Ista diéi festívitas,
Cujus nomen Archángeli
Gabriélis núntii,
Quem opórtet celebráre
Et dignè, suscípere dévotè:

Ut ex hujus impetrátu
Mereámur ómnium
Obtinére apud Deum
Véniam peccáminum;
Et beátæ vitæ regnum
Pérfrui post tránsitum.

Sit glória, sit honórque
Patri, quoque et Fílio,
Simúlque et coæquáli
Spirítui Paráclito;
Qui unus in Trinitáte
Regnat ante sæcula.
Amen.

7 *Supplicatio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut per intercessiônem sancti Gabriêlis Archángeli nobis remissiónem peccatôrum et pacem donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. A

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison : Kyrie eléison.

Capitula. Dómine Deus Pater omnípotens creâtor ómnium et cónditor elementôrum, qui Gabriêlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nuntiôrum, quorum exhibítio tuo obsecúndat império, nec tálium umquam fatigántur officiórum, nomen sonat ex mystério, et virtus pollet ex mérito; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur ex âëre corporáti, Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter appáreant; quorum incorpórea manet substántia, et cum locáliter circumscribántur, indeféssè tamen Creatôris conspéctu fruántur; concêde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli Gabriêlis et ómnium Angelôrum, cónsequi véniam delictórum : ut, qui in eórum honôre tibi Deo nostro laudem deprómimus et vota, ætérnæ beatitúdinis consequâmur véniam sempitérnam.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Filius, únici Patris Unicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelôrum, gloriári vos fáciat de perfectióne bonórum óperum; ℟. Amen. Et, qui Gabriêlem Archángelum sublímem fecit honôre, vos suo fáciat flagrâre ex amôre; ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensórem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiórem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam : Allelúia. *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine : adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo. *P.* Et regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedícite Dóminum, omnes.

Oratio. O Gábriêl princeps exércitûs Angelôrum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populórum; ut et justi justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, et injústi ad pœniténtiam convérsi véniam accípere non despérent : sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis, Dómine. *Fol.* CLXIII.

Antiphona 1. Missus est Gábriêl Angelus ad Maríam, vírginem desponsâtam Joseph, annúncians verbum, et expavéscit virgo de lúmine. Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : *P.* Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. *P.* Ecce concípies. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce concípies.

Oratio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplices exorámus cleméntiam; ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Gabriêlis veneratióne suscépimus, ipse tibi comméndes : et sicut illi corónam sanctæ perfectiónis tribuísti, ita nobis ejus intercessióne ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

B *Antiphona* 2. Vidi Angelum volántem per médium cœlum, habéntem evangélium ætérnum, et dicéntem: *P.* Timête Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam et honôrem. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Timête. ℣. Glória, et honor. *P.* Timête.

Oratio. O Gábriel princeps. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre homínibus : Ecce vénio citò. *P.* Et merces mea mecum est sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Et merces mea. ℣. Glória, et honor. *P.* Et merces mea.

Oratio. Mitte nobis, Deus clemens, Gabriêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicórum nostrórum líberet, et tibi Dómino Deo nostro inlæsos præséntet; 8 et ipsum semper in adjutórium habeâmus, quem in tuo múnere sublimâtum agnóscimus : ut ejus suffrágio resisténdo vítiis, floreâmus virtútibus, et depósito piaculórum elógio conscríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen. C

Per misericórdiam.

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Maríam Vírginem, dicens : Ave María, grátiâ plena : Dóminus tecum : Benedícta tu inter mulíeres. *P.* Proptéreà et quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *P.* Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. *P.* Proptéreà et quod. ℣. Glória, et honor. *P.* Proptéreà.

Oratio. O sanctíssime Gábriël! ò fortitûdo summi Patris, ò núncius veritâtis, ò destinâtor divini mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis; salútas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, María : Meus Dóminus tecum : benedíctam esse inter mulíeres, affâris : Verbum ex ea prodíre, clangis : et ut Fílius Dei vocarêtur, mirificâ adtestatióne profitêris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritâtis ad Vírginem accessísti, mirificus petitiónem nostram divínis offer in áuribus : et ita per te ábdita cognoscâmus mystéria, ut numquam incidâmus inimíci ergástula, ut per ipsum summi Patris Verbum, cujus te prævium ad Vírginem venire denúncias, habeâmus et véniæ rédditum, et ætérnæ pátriæ veríssimum incolâtum. ℟. Amen. D

Per misericórdiam.

In Laudibus. A

Ad Canticum. Antiphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, et cum eo sanctórum míllia.

Canticum. Dóminus de Sina. *fol.* CLXVI.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, rex Israël.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine Alleluia: ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. *P.* Allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ezechielis Prophetæ (*Cap.* IX, X, XI).

℟. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, et elevàvit me B spíritus Dómini, et vidi. Et ecce vir, qui indûtus erat lineis, qui habêbat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti mihi. Et vidi, et ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis saphirus, et quasi spécies similitúdinis solis, appáruit super eo. Et dixit ad virum, qui indûtus erat lineis, et ait: Sume ignem de médio rotàrum, quæ sunt inter Chérubim. Et ingréssus vidi, et ecce quátuor rotæ juxta Chérubim: rota una juxtà cherub unum, et rota ália juxtà cherub unum: spécies autem erat rotàrum quasi vísio lápidis chrisóliti. Stántibus illis, stabant: et cum elevátis elevabántur: spíritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi: et stetit super Chérubim. Et elevàvit me Spíritus, et introdúxit C me ad portam domûs Dómini orientàlem, quæ réspicit solis ortum. Et adscéndit glória Dómini de médio civitàtis, stetítque super montem, qui est ad oriéntem urbis, et glória Dei Israël erat super ea. ℟. Amen.

Hymnus. Prompta cuncta Cathólicæ. *Supplicatio.* Orêmus Redemptórem. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. O lux lúminis splendor inenarrábilis, Christe Deus! sapiéntia, virtus, et glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne sidus salûtis, et debellàto príncipe tenebràrum ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritàte splendóris tui profusissimam claritàtem: constítue nobis patrônum D vel defensórem summum tuum Angelum Gabriêlem, qui intróitum nostrum, exitúmque custódiat, et in déxteræ tuæ partem nos coronatúros admíttas.

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in cœlo paràvit. *Benedictio.* Christus Dei Fílius. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

In Sancti Eduardi regis et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum fol. CLX.

In Sancti Joseph Confessoris.

Omnia dicantur 9 *unius Confessoris non Pontificis, folio* CLXXIII.

In Sancti Euberti Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis novem lectionum, folio CLXIX.

In Sancti Benedicti Abbatis et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, folio CLXXIII.

In Sancti Pauli Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Marcelli Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctæ Mariæ Ægyptiacæ.

Omnia dicantur ut in festo Sanctæ Mariæ Magdalenæ, folio 11 in Appéndice.

FESTA APRILIS.

In Sanctæ Theodosiæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Ambrosii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Isidori Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Fructuosi Episcopi Bracharensis.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Thuribii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Eleutherii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sancti Victoris Bracharensis Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sanctæ Euphemiæ Virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Tiburtii, et Valeriani, et Maximi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Vitalis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris simplicis, folio CLX.

In Sancti Prudentii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Georgii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris quatuor capparum folio CLVI.

In Sancti Felicis et Fortunati martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Proficii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionem, folio CLX.

In sancti Marci Evangelistæ.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis sex capparum, folio CLVI.

In Sancti Cleti martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Marcellini et Petri martyrum. A

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Georgii Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Vitalis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Petri martyris, Ordinis Prædicatorum,

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, folio CLVI.

In Sancti Eutropii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris duarum capparum, folio CLX.

FESTA MAII. B

In Sanctorum Philippi et Jacobi Apostolorum.

Omnia dicantur ut in festo Apostolorum Simonis et Judæ, folio CCCXV. *Hymnus.* O Dei Verbum Patris. *Folio* CCCLIX.

In Sancti Athanasii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis sex capparum, folio CLXIX.

In sanctorum Alexandri, Eventii, et Theoduli martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Quiriaci Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Conversione Sancti Augustini.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio C CLXIX.

In Sancti Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Omnia dicantur, ut in festo Sancti Joannis Apostoli, et Evangelistæ, folio 53.

In Inventione clavorum Dominicorum.

Omnia dicantur, ut in festo Inventionis Sanctæ Crucis, folio CCXXXV.

In Sanctæ Trepetæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

10 *In Sanctæ Domitillæ Virginis.*

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Isidori Militis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Gregorii Nazianzeni Episcopi et Doctoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Translatione Sancti Nicolai Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Gordiani, et Epimachi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Majoli Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Pontii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris quatuor capparum folio CLVI.

In Sanctorum Nerei, et Achillei, atque Pancratii martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Victoris, et Coronæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Bonifacii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sanctæ Pontianæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Petri Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Ibonis Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Mancii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris simplicis, folio CLX.

In Translatione Sancti Dominici, Ordinis Prædicatorum.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Urbani Papæ, et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Translatione Sancti Francisci.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Augustini Anglorum Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Germani Episcopi, et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sanctæ Petronillæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

FESTA JUNII.

In Sanctorum Nicomedis, et Reveriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Marcellini, et Petri martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

D

In Sanctorum Medardi, et Geraldi Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Episcoporum, folio CLXXVII.

In Sanctorum Primi, et Feliciani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Barnabæ Apostoli.

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, folio CLVI. *Hymnus.* O Dei Verbum Patris ore proditum. *Quære in festo Sancti Jacobi Apostoli fratris Sancti Joannis, folio* CCCLIX.

In Sancti Onophrii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII. A

In Sancti Antonii de Padua Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, folio CLXXV.

In Sancti Basilii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Viti, et Modesti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Chirici, et Julitæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem letionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Marci, et Marcelliani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctæ Florentiæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Silvestri Papæ.

Omnia dicantur unius Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctæ Consortiæ Virginis cum undecim millium martyrum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Translatione Sancti Eligii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis folio CLXIX.

11 *In Sanctorum Joannis et Pauli martyrum.*

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem letionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Leonis Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Commemoratione Sancti Pauli Apostoli.

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, fol. CLVI.

FESTA JULII.

Octava Sancti Joannis Baptistæ.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCXLVIII.

Visitatio Sanctæ Elisabeth.

Omnia dicantur ut in Assumptione Sanctæ Mariæ Virginis, fol. CCLXXXII.

In Sancti Processi, et Valeriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Octava Apostolorum Petri et Pauli.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLIV

Martialis Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

Octava Visitationis.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLXXIV.

Septem Fratrum martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

Translatio Sancti Benedicti.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Margaritæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Quirici martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Alexii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Triumphi Sanctæ Crucis.

Omnia dicantur ut in Inventione, fol. CCXXXIX.

In sanctæ Marinæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Margaritæ Virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Praxedis Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

IN FESTO SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ.

Ad Vesperum.

B *Lauda.* Confessiónem, et decórem induísti *P.* Amícta lumen sicut vestiménto. ℣. Conféssio, et spécies in conspéctu ejus : sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus. *P.* Amícta. ℣. Et ego confitêbor Dómino in vasis psalmórum. *P.* Amícta. ℣. Glória, et honor. *P.* Amícta.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : narrâbo mirabília tua. Allelúia. *P.* Lætâbor, et exultâbo in te, Dómine : psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : quia exaudísti verba oris mei. *P.* In conspéctu Angelorum psallam tibi : ℣. Deus meus es tu, et

C confitêbor tibi : Deus meus et exaltâbo te. *P.* In conspéctu. ℣. Glória. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex Allelúia : *P.* Et conlaudâbo Deum Salvatórem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor, Dómine. *P.* Et. ℣. Glória. *P.* Et.

Hymnus.

Pro speciáli línteo
Servivit capitílio :
Inter sacra convívia
Non défuit invídia.

Quæ protoplástum pépulit
De paradísi glória,
Cujus longum exílium
D Crucis servit patíbulum.

Nam quidam corde túmido
Improperâbant Dómino :
Si nosset hic mystéria
Divinitâtis íntima ?

Non síneret se tángere
Peccatrícem mulíerem :
Respóndens autem próvidè
Rimâtor consciéntiæ,

Cujus non latet óculum
Creatúræ latíbulum,
Propónens immutábilem
Remissiónis spéciem
Simon inquit doméstice,

(Affatus allegóricè) :
Duo fuérunt hómines
Divérso vincti fœnore
Quingéntis alter númmulis,
Alter vero quinquagénis :
Qui repetíti débitum
Non habuêre prétium :
Compássus corde créditor
12 Indúlsit benefícium.
Dic ítaque, Quis plúrimum
Ilorum diléxit ? Præmium,
Quod promisísti ómnibus
Te verè diligéntibus,
Cum Patre, et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutato nomine*, *fol*. CLXXXVII.

Capitula. Deus, qui beátæ Mariæ Magdalénæ pœniténtiam ita tibi plácitam, gratámque fecísti, ut non solùm ei peccàta dimítteres, sed étiam singulári tui amôris grátià cordis ejus íntima perlustràres ; da nobis tuæ propitiatiônis abundántiam, ut ejus solemnitàte lætêmur, cujus précibus apud te à peccatôrum nostrorum máculis emundêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol*. 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteàtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat ; ℟. Amen. Ut exémplo Maríæ Magdalénæ confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia *P*. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantàtum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P*. Juxtà fluéntes. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P*. Juxtà fluéntes.

Orátio. Deus, qui beatíssimæ Mariæ Magdalénæ confessiônem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eam effíceres regni tui, quæ in conspéctu Angelôrum tibi psálleret ; áccipe nunc per eam confessiônis nostræ votum, qui illam produxísti ad præmium : Et, qui illam per confessiônem voluísti esse beàtam, nos post lapsum quidèm confessiônem in hoc mundo demus, ut ad ætérnam coronándos pértrahat pátriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuntiàbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Oratio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. *Quære fol*. CLXI.

Antiphona 1. Confitèbor tibi in pópulis, Dómine : *P*. Psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O

A Dómine, ego serva tua, et filia ancíllæ tuæ. *P*. Psalmum dicam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P*. Psalmum dicam.

Oratio. Deus Dei Fílius, quem illa beàta María Magdalêna in toto corde conféssa nomen tuum honorificándo, perdúcta est ad corônam ; da in ore nostro confessiônem, quæ nos expúrget à crímine : ut, quicquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro prodésse ætérni muneris sentiàmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Confitêbor Dómino nimis in ore meo : *P*. Et in médio multôrum laudàbo eum. ℣. Quóniam ádstitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. *P*. Et in médio. ℣. Glória, et honor, *P*. Et in.

B *Orátio*. Beàtam satis, Dómine, beàtam Mariam Magdalênam esse fecísti, quæ in toto corde suo tibi conféssa, in concílio Justôrum et congregatiône probàtur esse conspícua : Da ergo nobis méritis ejus ; ut confessiône símplici oris mundáti à crímine, Sanctôrum mereàmur, et congregatióni, et cœtibus interésse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In pace dórmiam, et requiéscam. *P*. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : in concílio justôrum, et congregatiône. *P*. Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P*. Quóniam.

Oratio. Deus, qui beatíssimæ Maríæ. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

C ℟. Stabat María Magdaléne ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret, prospéxit, ubi pósitum erat corpus Jesu : et vidit duos Angelos in albis sedéntes. *P*. Et convérsa retrórsùm vidit Jesum stantem, et venit 13 annúncians discípulis : Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ : Múlier, quid ploras ? quem quæris ? *P*. Et convérsa. ℣. Glória, etc. *Reiteretur Responsorium.*

Oratio. Sublàtum te, Dómine, è sepúlchro fructuósa illius Maríæ Magdalénæ inquisítio flétuum effusiône conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabàtur : Quæsumus ergo, ut desidérium amôris tui similiter in nobis accéndas : ut et in perquiréndo valentióres, et inveniéndo te mereàmur sinè fine D esse felices. ℟. Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. *Antiphona*. Ecce in pace amaritùdo mea amaríssima : tu autem eripuísti ánimam meam ut non perírem, sed projecísti post tergum tuum ómnia peccàta mea.

Canticum. Ego dixi in dimídio diérum. *Quære fol*. 122.

Reiteretur Antiphona. Ecce in pace amaritùdo.

Oratio. Eripe Dómine ánimas nostras, ut non pereàmus in intéritu : nostrôrum ómnium facínera peccatôrum post tergum prójice tuum ; ut non dejiciàmur pérditi in inférnum ; sed à te vivificátos hîc fateàmur ; et veritàtem tuam expectántes, psal-

mos nostros in domum tuam júgiter decantémus. A
℟. Amen.

Per.

Ad Canticum. Antiphona. Confitêbor tibi. *Canticum.* Confitêbor tibi Dómine Rex. *folio* CLXXI.

Oratio. Ineffábilis bonitâtis auctor et Dómine, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ linguam imples confessióne, et cordis remúneras charitâtem : dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeâmus in diêbus nostris. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude. *Canticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine, Allelúia : ℣. Adorâbo ad templum sanctum B tuum, et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram, Allelúia : Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Proverbiorum Salomonis (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Mulíerem fortem quis invéniet? procùl, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis ejus non indigêbit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diêbus vitæ suæ. Quæsîvit lanam et linum, et operâta est consílio mánuum suârum : Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. Et de nocte consúrgens, deditque C prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerâvit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suârum plantâvit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborâvit bráchium suum. Gustâvit quia bona est negotiátio ejus : non extinguêtur in nocte lucérna ipsíus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperes. Non timebit dómui suæ à frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícia. Stragulâtam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in porta vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor ornaméntum ejus, et ridêbit in die novíssimo. Os D suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerâvit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comêdit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt; vir ejus, et laudâvit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu autem supergréssa univérsas. Fallax imâgo, et vana est pulchritúdo : múlier timens Deum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suârum : et laudent eam in portis ópera ejus. Amen.

Hymnus. Pro speciáli línteo. *Supplicatio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Capitula.* Deus, qui de beátæ Maríæ Magdalénæ. *Lauda.* Germinábunt. ℟. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Require in Vesperis præcedentibus.*

In Festo Apollinaris Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

IN FESTO SANCTÆ ANNÆ, MATRIS VIRGINIS MARIÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessiónem, et decórem. *Sono.* Confitêbor tibi, Dómine. *fol.* CLXIX. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : quia exaudísti verba oris mei. *P.* In conspéctu Angelórum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu, et confitêbor tibi. Deus meus, et exaltâbo te. *P.* In conspéctu : ℣. Glória, et honor. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi, Dómine rex : Allelúia : *P.* Et conlaudâbo Deum Salvatórem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor Dómino. *P.* Et conlaudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et conlaudâbo.

Hymnus.

Lucis hujus festa colat
Plebs honésta Dómino,
Et cœlórum dignis
Confrequéntet hymnis.

Mater Matris Christi
Ex hoc mundo tristi
Migrans fide bona,
Dona vitæ dona.

Annam sic expréssè
Fudit radix Jessè,
Ut sit Mater Matris
Nati Dei Patris.

Ex hac carnis planta
Surgit Virgo Sancta :
Ex hoc fluit fonte
Lapis cæsus monte.

Cœlo jam sublâta
Múlier beâta
Suo Nos precátu
Purget à reátu.

Trino laus et uni
Deo sit commúni
Cum quo vivit Anna
Simul cum María.

Clara diéi gáudia
Modulêtur Ecclésia,
In Anna Dei fámula,
Pangens cœli mirácula.

Anna Regum progénies,
Et Sacerdótum séries;
Stirpem illústrem Pátribus
Suis ornâvit áctibus.

Nupta cœli judício
Fidéli matrimónio;
Fructum concêpit cœlicum
Juxta verbum Angélicum.

Infœcúnda pro témpore;
Et prope marcéscens córpore
Decréto Patris lúminum

Parit Reginam Vírginum.
Obténtu Matris fíliæ
Maríæ plenæ grátiæ
Nobis auctórem ómnium
Fac habêre propitium.
Sit laus Patérno lúmini,
Sit Filio, sit Flámini,
Qui nos per Annæ méritum
Cœli tradûcat áditum.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptôrem, *mutato nomine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, et melióri cursu progréditur, qui fidem róboras confessórum; præsta toleránliæ donum, dum sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam, dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas; et cleménter accípias, quas in honôrem fúndimus beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ: ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant: et ab ómnibus absolúti delíctis cœleste regnum sine fine possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ matri Maríæ Vírginis genitrícis suæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteâtur vos coram Patre suo. ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis **15** genitrícis suæ confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi. *folio.* CLXX.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus et gloriósus; da nobis fámulis tuis, ut, dum óperum tuórum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam tuam débitâ confessióne laudêmus; atque intercessióne gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ tribue nobis perféctum intelligéntiæ decus, timóris obediéntiam ágere, et mandâta tua fidélia omni custódiâ cordis diligéntèr explêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea. *fol.* CLXXXI. *Ps.* L. *Oratio.* Exúltent te Dómine. *fol.* CLXXXI.

Antiphona 1. Ego in sæcula gaudêbo: Allelúia. *P.* Confitêbor allelúia, et psallam Deo allelúia, allelúia. ℣. Convértere ánima mea in réquiem tuam: quia Dóminus benefêcit mihi. *P.* Confitêbor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Confitêbor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Annam matrem Maríæ Vírginis genitrícis tuæ in sæcula sæculórum gaudêre et exultâre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessióne méruit obtinêre consórtium; te devótis

A córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra refflóreat, et à malis áctibus emendâta nitéscat; ut, qui jam merêmur pro crimínibus pœnam, confessióne et cultu fidei christianæ ad futûram mereâmur pervenire glóriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Speciósa facta es Allelúia, *P.* Et odor vestimentórum tuorum super ómnia arómata. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et odor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et odor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus et gloriósus. *Hic supra.*

Antiphona 3. Confitêbor tibi, Dómine, quóniam terríbiliter mirificâtus es: mira ópera tua, Deus,

B *P.* Et ánima mea novit nimis. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in concílio justórum, et congregatióne. *P.* Et ánima mea. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánima mea.

Oratio. Dómine Jesu Christe miséricors et pie, qui de cordis virtúte glorificas justos, et sine ópere justíficas peccatóres; qui confiténtes in Mundo beatíficas, et confiténtes in cœlo gloríficas; tríbue nobis interventu beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ, cujus solémnia celebrántur, tibi Dómino confitéri pio cordis afféctu; ut própria pandéntes piácula, invenire mereâmur, pro quibus gémimus, véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

C ℟. Speciósa et decóra facta est beâta Anna mater Maríæ Vírginis genitrícis suæ, dicit Dóminus. *P.* Et odor tuus, velut bálsamum non mistum: fácies autem tua, sicut sol splendens in ortu suo. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. *P.* Et odor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et odor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœléstibus hábitas gloriósus; humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; atque sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitâtis vítiis impedîta, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena et fíliis numerósa; ita, te tribuénte, per interventum gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ mens nostra ab sterilitâte

D óperum infœcúnda, possit semen verbi suscípere, et copiósis frúctibus redundâre: noménque tuum ubíque præclârum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, et fidei assensióne laudâre. ℟. Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitêbor tibi, Dómine.

Canticum. Confitêbor, Dómine rex. *folio* CLXXI.

Oratio. Dómine Jesu Christe laudábilis nimis et magne, te implorántes exquírimus; te quæréntes expóscimus interventu gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ: fac nobíscum misericórdiam propter nomen tuum: et in quibus à te peccándo recéssimus, confessióne húmili maneâmus: **16** et pietâte, quâ redemísti captívos, et misericórdiâ adjuvásti oppréssos; ipsa nunc, quæ géssimus.

dilue; atque in parte déxteræ tuæ, quos redemisti, státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni bénedictióne, et laude.

Canticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum. *Lauda.* Allelúia. Conféssio ejus. *fol.* CLXXII. *Prophetia.* Mulierem fórtem quis invéniet? procùl. *Hic fol.* 13.

Hymnus.

Orbis exúltans célebret hoc festum,
Prósequens Annam matrem Matris Christi,
Quà sacris áctibus accéptat
Gáudia vitæ.
Abrahæ proles sacerdótum sériem,
Fíliam regis, spem, Hebræam stírpem
Sanctórum méritis et vitæ
Nóbili canit.
Stérili ventre prius infœcúnda
Nutu Divíno péperit Maríam
Dóminam regum et verum florem
Virginitàtis.
Atque, illà mediánte, Jesu Christe nostros
Terge reátus nóxia propúlsans
Fília succúrre matri..........
Donet hoc nobis píetas cum miti
Spíritu Sancto : précibus juvémur
Matris Annæ in omni.........
Témpore sæcli.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptórem mundi, *Mutato nomine. fol.* CLXXXVII.

Capitula. Glorióse, ac misériсors Dómine, qui beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio Justórum, ejus confessióne laudári voluísti, ut eam et in terris confiténtem et in concílio Sanctórum gloríficans fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagióne purgári, ab ardóribus perpétuis érui, et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

In Sanctorum Septem Dormientium.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Nazarii, et Celsi, et Pantaleonis Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVI.

In Sancti Felicis Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Simplicii, Faustini, et Beatricis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Marthæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Abdon, et Sennen.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Germani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

FESTA AUGUSTI.

Vincula Sancti Petri.

Omnia dicantur ut in Cathedra, fol. CCXXVIII.

In Sanctorum Machabæorum martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

In Sancti Stephani Papæ et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Inventione Sancti Stephani protomartyris.

Omnia dicantur ut in die, fol. 51.

In Sancti Petri Oxomensis.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In festo Sanctæ Mariæ de Nivibus.

Omnia dicantur ut in die Assumptionis, folio CCLXXXII.

In Sancti Dominici Confessoris de Ordine Prædicatorum.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Transfigurationis Domini.

Omnia dicantur ut in die Sanctæ Trinitatis.

In Sanctorum Xyxti Papæ, Felicissimi, et Agapiti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Donati Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Mammetis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLVI.

In Sanctorum Cyriaci, Largi, Sociorumque **17** *ejus.*

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Tiburtii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Laurentii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctæ Claræ Virginis, de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Eusebii Presbyteri et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

Octava Sancti Laurentii.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLXXVII.

In Sancti Agapiti martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Ludovici Episcopi et Confessoris de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX. A

In Sancti Bernardi Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXVIII.

Octava Sanctæ Mariæ.

Omnia dicantur, ut in die, fol. CCLXXXII.

In Sanctorum Fabriciani, et Filiberti Abbatis, et martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Timothei et Simphoriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Ludovici Regis Franciæ Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Rufi martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Victoris Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctorum Juliani et Hermetis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Sabinæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Felicis et Audacti martyrum.

fol. CLXVIII.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Sancti Ægidii Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctorum Vincentii et Leti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antonini martyris.

Omnia dicantur unius Martyris præcipui, fol. CLVI.

In Sanctæ Obdulliæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Nativitatis Sanctæ Mariæ Virginis.

Omnia dicantur ut in Assumptione, fol. CCLXXXII.

In Sanctorum Gorgonii et Dorothei Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Prothi et Hyacinthi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

Exaltatio Sanctæ Crucis.

Omnia dicantur, ut in Inventione Sanctæ Crucis, fol. CCXXXIX.

In Sancti Cornelii Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

Octava Nativitatis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur sicut in die, fol. ut hic supra.

In Sanctorum Nicomedis et Valeriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vincentii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Lamberti Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sanctorum Luciæ et Geminiani.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Mauri cum Sociis suis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum duarum capparum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Eletæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Fortunati Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius confessoris Pontificis, folio B CLXIX.

FESTA OCTOBRIS.

In Sanctorum Germani, Remigii et Vedasti Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Confessorum Pontificum, fol. CLXXVII.

In Sancti Leodegarii Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Francisci Confessoris de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Fidis virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

C *In Sancti Lini Episcopi et Martyris.*

Omnia **18** *dicantur unius Martyris Pontificis, fol.* CLIX.

In Sancti Marci Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Sergii et Bacchi Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Marcellini Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLVI.

In Sanctorum Dionysii, Rustici, et Eleutherii.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum duarum capparum, fol. CLXVIII.

D *In Sancti Geraldi Confessoris.*

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Callixti Papæ et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sancti Ufrani Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In sancti Victoris Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum fol. CLX.

In Sancti Lupi Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol CLXIX.

In Sanctæ Irenæ Virginis et Martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX. A

In Sancti Caprasii Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sanctarum Ursulæ et Undecim millium Virginum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Sanctarum Nunillonis et Alodiæ Virginum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Sancti Fructi Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Dedicatione Ecclesiæ Toletanæ.

Omnia dicantur, ut in festo Spiritus Sancti, folio 419.

In Sanctorum Crispini et Crispiniani Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Eustachii Sociorumque ejus Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In festo Belli de Benamarin.

Omnia dicantur ut in Inventione Sanctæ Crucis, fol. CCXXXIX.

In Sanctorum Claudii et Sociorum ejus Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Quintini Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLX.

FESTA NOVEMBRIS.

FESTIVITAS OMNIUM SANCTORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII. *Sono.* Gaudéte justi. *fol.* CLXV. *Antiphona.* Viri justi. *fol.* CLXII. *Lauda.* Invocábant Dóminum. *fol.* CLXVIII.

Hymnus.

Christe Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos:
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoquè ágmina
Cœléstium spiríttuum,
Prætérita, præséntia,
Futúra mala péllite.

Vates ætérni júdicis,
Apostolíque Dómini:
Supplicitèr expóscimus,
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei ínclyti,
Confessorésque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cœléstia.

Chorus Sanctárum Vírginum:
Monachorúmque ómnium:
Simùl cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus:
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácritèr.

Glória Patri ingénito,
Ejusque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem, *mutatis nominibus, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Deus, qui es in ómnium Sanctórum tuórum protectióne mirábilis: quíque hunc diem præcípuum ómnium Sanctórum tuórum solemnitáte consecrásti: quæsumus poténtiam tuam, da Ecclésiæ tuæ Cathólicæ de tantis gaudére princípibus; ut illórum sequi mereámur piâ devotióne doctrínam, B 19 qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eórum précibus adjúti, mereâmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster. Liberáti a malo. *fol.* 2.

Benedictio. Benedícat vos omnípotens Deus, ómnium Sanctórum grátiâ gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitátem fidei, expectatiónem spei, et dulcédinem charitátis: ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, quorum festa celebrátis; fíeri étiam esse in cœlo partícipes mereámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXIII.

Oratio. Deus, exultátio, et palma Sanctórum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta: ut quorum in C tuo amóre relíquias venerâmur, et moniménta recólimus; eórum méritis ab ómnibus malis liberári, et conservári mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis. *Fol.* CLXIII.

Antiphona. In die insígnis solemnitátis nostræ benedícite Deum; corónam anni benignitátis tuæ, *P.* Et campi tui repleántur ubertáte. ℣. Te decet hymnus Deus in Sion: et tibi reddétur votum in Hierúsalem. *P.* Et campi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et campi.

Oratio. Benedic, Dómine, corónam anni benignitátis tuæ in die insignis solemnitátis nostræ: ut et D mentes cópiâ doctrínæ refúlgeant; et campi donórum tuórum ubertáte pinguéscant: quò ita nobis sustentátio cum tua grátia largiátur, ut et caro frúgibus, et ánima divínis pasta, conlætétur virtútibus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Christus Jesus. *Oratio.* Christe Jesu qui mortalitátis. *folio* CCXL.

Antiphona. Pósiti sunt throni, et antíquus diérum sedébat: vestiméntum ejus sublíme: et thronus ejus flamma ignis. *P.* Míllia míllium serviébant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiónis. *P.* Míllia míllium. ℣. Glória, et honor. *P.* Míllia míllium.

Oratio. Rex regum imménse, cui Deus cœli regnum

forte, et potens, et honorâtum dedit, dùm ómnia potestáti tuæ subjêcit, cui míllia míllium Angelôrum ministrant : da réquiem pópulo tuo ab ómnibus onéribus, quibus oneráti consístimus ; ut, qui ascendísti gloriósus in cœlum, mitis exístas, cùm manifestâta fûerit grátia tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Omnium Rex, Creâtor, et Dóminus dócuit sapiéntiam. *P.* Sanctus Spíritus únicus, simplex, multímodus, subtílis, incoinquinâtus, suâvis, et charus. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Sanctus Spíritus. ℣. Glória, et honor. *P.* Sanctus.

Oratio. Omnium rerum Creâtor et Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis : et unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitâtis osténsi, sed unitâte virtûtis innéxi : ut unióne persónæ cáreant, et in unitâte natúræ permáneant : nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum. Hâc ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitióne credéntes, póscimus, et rogâmus, ut manifestatióne Spirítûs tui, ita cor nostrum inrádies, ut et carnis ópera declinêmus, et perfectiônem sanctitâtis omnímodè consectêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum : *P.* Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiæ habet sensum. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Et hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Et hoc.

Oratio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in médio nostri, qui mundis nôs aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam : quò nec libido templum cordis nostri contâminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnálitèr in quocúmque contrístet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini. Et vidi, et ecce spíritus fulgens veniêbat ab oriénte, et nubes magnæ erant in eo. *P.* Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat spíritus, páritèr elevabántur et rotæ, sequéntes eum. Spíritus enim erat in rotis. *P.* Et ignis. **20** ℣. Glória, et honor. *P.* Et ignis.

Oratio. Deus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum terrâmque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est super cor nostrum tenebrósum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur : ut in corde nostro copiósâ virtûtum exundatióne fructíficans, indesinénti nos igne amóris tui accéndat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Dilectióne ætérnâ. *fol.* CLXXX.

Oratio. Hæc est, Dómine Deus, gloriósa illa Virgo Maria, quæ hódiè à convállе lachrymârum, et mundi desérto cognóscitur superassúmi, incúmbens super diléctum unigénitum tuum, Filiúmque suum, loco vidélicèt inenarrábili : cujus verò quasi signáculum, A et mollе detégitur pretiósum, dùm unius natúræ illud corpus confitêmur Domínicum, istius inlibátæ Genitrícis, à Divinitâte assúmptum. Proinde quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illic extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiônem hódiè præcéssit digna suffragátrix pro nobis, ac beatíssima Virgo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Ego Jesus mitto Angelum. *Oratio.* Mitte nobis, Deus clemens, Michaêlem. *fol.* CCCII. *Antiphona.* Ex útero matris. *Oratio.* Christe Dei Fílius, qui Præcursôrem. *fol.* CCL. *Responsorium.* Hic est Præcúrsor. *Oratio.* Deus qui Joánnem Præcursôrem. *Antiphona.* Honoráti sunt. *Oratio.* Honoráti sunt. *fol.* CCLVI. *Antiphona.* Beâti, et multò. *fol.* CLXXVIII.

B *Oratio.* Beâti verè, Dómine, et nímio honóre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es : ideóque intervéntu sanctôrum tuórum Episcopôrum, et Confessôrum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat; et post cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos pietas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Omnis glória fíliæ regis. *Oratio.* Deus, cujus sedes. *Responsorium.* Símile est regnum cœlórum decem. *Oratio.* Adésto, Dómine, tibi supplicántibus. *Antiphona.* Hi sunt, qui. *fol.* CLXVIII. *Oratio.* Deus exultátio. *Antiphona.* Veníte ad me. *Oratio.* Propitiâre, Dómine. *Antiphona.* Veníte benedícti.

C *Oratio.* Beatissimórum. *fol.* CLXIII. *Responsorium.* Sancti, qui certâmen. *fol.* CLXIII.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Dómine, qui te díligunt, sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilant.

Canticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti, et húmiles.

Canticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Via justórum. *fol.* CLXVII. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent. *fol.* CLIV.

Hymnus.

Jesu Salvâtor sæculi :
Redémptis ope súbveni :
Et pia Dei Génitrix
Salûtem posce míseris.
Cœtus omnes Angélici,
Patriarchârum cúnei,
Et Prophetârum mérita,
Nobis precéntur véniam.
Baptísta Christi Prævius,
Et cláviger æthéreus,
Cum cæteris Apóstolis,
Nos solvant nexu críminis.
Chorus sacrâtus Mártyrum,
Conféssio Sacerdótum,
Et virginâlis cástitas,
Nos à peccátis ábluant.
Monachórum suffrágia,

Omnésque cives cœlici
Annuant votis súpplicum;
Et vitæ poscant præmium.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orêmus, *ut supra.*

21 *Capitula.* Hi sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corônam : per quorum intercessiónem tu Dómine, Deus Omnípotens, quemádmodum omnes Sanctos tuos à diábolí versútia líberos præstitísti, ita nos indígnos fámulos tuos eórum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini. *fol.* CCXV.

Benedictio. Benedicat nos Omnipotens. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

In Commemoratione Defunctorum.

Folio CXLVIII.

In Sancti Leonardi Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Octava Omnium Sanctorum.

Omnia dicantur ut in die, fol. Hic 18.

In Sanctorum Quatuor Coronatorum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Theodori martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Mennæ martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In translatione Sancti Ludovici Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Bricii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Eugenii Archiepiscopi Toletani martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

In Octava Sancti Martini.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXVII.

In Sancti Obdonis Abbatis Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol. CLXXV.

IN FESTO SANCTÆ ELISABETH DE HUNGARIA.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessiónem, et decórem. *Sono.* Confitébor tibi. *fol.* CLXIX. *Antiphona.* Confitébor tibi Dómine in toto corde meo. *fol.* CLXIX. *Lauda.* Confitébor tibi Dómine Rex. *fol.* CLXIX.

Hymnus.

Novum sydus emicuit,
Error vetus conticuit,
A Novo splendóre rútilat.
Plebs novas laudes júbilat.
In cujus nunc præcónia
Linguam solvat Ecclésia,
Novi præcónis glóriam
Promat, sperándo véniam.
Dies solémnis ágitur,
Dies salútis cólitur,
Dies, quò spes promíttitur,
Hac attestánte, rédditur.
Ergo, tu Dei fámula,
Elísabeth, per sæcula
Christo conrégnans, véniam
Nobis poscas, et grátiam.
Deo Patri sit glória,
B Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritui Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptórem, *mutato nomine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, ætérne, omnipotens, à quo bonum omne exóritur, et melióri cursu progréditur : qui fidem róboras Confessórum, præsta toleránt iæ donum, dùm sævit acérbitas persequéntium : omnipoténtiam tuam, Dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas, et cleménter accípias, quas in honórem fúndimus beátæ Elísabeth : ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod
C fide póstulant, indubitánter obtíneant : et ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum sine fine possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimam Elísabeth se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟. Amen. Et qui in ore suo accépta sibi confessiónis cóntulit cántica, ipse confessiónem vestram remunerándam suscípiat. ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Elísabeth confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, 22 partícipes ejus, quem confési estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices. Alle-
D lúia. *fol.* CLXX.

Oratio. Deus qui beatíssimæ Elísabeth confessiónem. *fol.* CLXXV.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalmus* L. *Oratio.* Laudate Dómine lingua. *fol.* CLXI. *Antiphona.* Confitébor tibi in pópulis. *Oratio.* Deus Dei Filius. *Antiphona.* Confitébor Dómino nimis. *Oratio.* Beâtam satis Dómine Elísabeth. *Antiphona.* In pace dórmiam. *fol.* CLXXV. *Oratio.* Deus, qui beatíssimæ Elísabeth confessiónem. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

℟. Confitébor Dómino nimis in ore meo : et in médio multórum laudábo eum. Quóniam ástitit à dextris mihi, *P.* Ut salvam fáceret à persequéntibus

animam meam. ℣. Quóniam abscóndit me in taber- A náculo suo : in die malórum protéxit me. *P.* Ut salvam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut salvam.

Oratio. Exúrge, glória nostra, Deus : et éripe ab hoste captívos, atque pro quibus magnificàtus es usque ad cœlos, hos in te confidéntes intuère placàtus; et ipse da in tribulatióne auxílium, qui nostræ salútis es compleméntum. Confessòris tuæ itaque beátæ Elisabeth sic nos tuère subsídio : ne, nostro exigénte mérito, tradàmur in inférnum; sicque remúnera præmio, ut confiténtes perdúcas in cœlum. ℟. Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitèbor tibi Dómine.

Canticum. Confitèbor tibi, Dómine Rex. *fol.* CLXXI. B

Oratio. Ineffábilis bonitàtis auctor, et Dómine, qui beatíssimæ Elísabeth linguam imples confessióne, et cordis remúneras charitàtem ; dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeàmus in dièbus nostris. ℟. Amen.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Domino Deo excélso in omni benedictióne, et laude.

Canticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. In conspéctu Angelórum. *fol.* CLXXIII. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Mulierem fortem quis invéniet? *Hic fol.* 13.

Hymnus.

Nunc cunctórum vox jocúnda
Decántet Ecclésiæ :
Nam congáudet lætabúnda
Sion mater, fíliâ
Ascendénte de profúnda
Convàlle misériæ.

Quam regàli stirpe natam
In annis infántiæ,
Vir accèpit desponsàtam
Indolis exímiæ;
Supèr tamen inspiràtam
Voto continéntiæ.

Fide, prole, sacraménto,
Ratum hoc conjúgium
Vero docet arguménto :
Quod patrum cœléstium,
Vitæ sanctæ succreménto,
Attigit consórtium :

Lege carnis non extérnit
In se fortem spíritum ;
Sed implèvit fide, voto ;
Nec relìquit írritum,
Quod à Deo mens perácta,
Cerèbat propósitum.

Hæc insígnis, hæc beàta,
Páuperum solátium,
Fastu mundi non elàta,
Nec patrum nobílium,
In se carne trucidàtâ,
Crucifixit vítium.

Innocéntem conservávit
Doctor innocéntiæ,
Quam se diù perforàvit
Clavis pœniténtiæ :
Passiónem consummàvit
Cruce patiéntiæ.

Feras sensu paupertàtis
Rédimens delícias,
De thesáuro pietàtis
Fudit auri cópias,
Et multórum egestàtis
Supplèvit inópias.

Fecit opus, fuso sibi
Quærens alimóniam,
Et viléscens ipsa sibi,
Sprevit ignomíniam :
Sciens soli, Christe, tibi
Rectè dare glóriam.

Glória sit tibi, bone
23 Christe nunc, et júgiter :
Qui certántes in agône
Adjuvas fidéliter,
Et mercèdem das corónæ
Vincénti viríliter.

Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Require in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. Gloriòse, ac misericors Domine, qui beàtæ Elisabeth tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio justórum, ejus confessióne C laudári voluísti, ut eam, et in terris confiténtem, et in consílio Sanctórum glorificans, fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tribuas nobis à peccáti contagióne purgári, ab ardóribus perpétuis érui, et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinàbunt ossa tua. *fol.* CLXX. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

In Festo Sanctæ Felicitatis martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Festo Sancti Chrysogoni martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLX.

D IN FESTO S. CATHARINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX, *excepto hymno de Vesperis et Matutinis, qui sequuntur.*

Hymnus.

Catharina mirábilis,
Atque Deo amábilis,
Per ómnia laudábilis,
Nobis succúrre míseris.

Adsis nobis exúlibus,
Tuum festum coléntibus,
Et caréntes virtútibus,
Nos súbleva sydéribus.

De tuis sacris óssibus
Manat liquor languéntibus,

Curans eos dolóribus
Tuis orationibus
Post triúmphum martyrii,
Te portavérunt Angeli
In montem sanctum Sínaï :
Sic jússerat vox Dómini.
Quæ dùm eras in sæculo,
Corde vivêbas Dómino,
Florens flore virgíneo,
Regis nitens in sólio.
Undè Virgo sanctíssima,
Nos de morte perpétua
Salva prece assiduâ
Per sæculórum sæcula.
Hoc Deus dei omnípotens,
Et Filius omnípotens,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuo.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Congaudéntes cum Angelis,
Et cum choris virgíneis,
Festum colâmus vírginis
Catharínæ cum cánticis :
Quam Dóminus in cárcere
Per colúmbam mirificè
Suâ pavit dulcédine
De dono suæ grátiæ.
Hanc Spíritus sic docuit
Sapiéntèr, ut dócuit
Quòd in doctis prævâluit;
Nec superári pótuit.
De cujus sacro vúlnere
Lac manâvit pro sánguine :
Hoc non venit ex úbere;
Sed ex divino múnere.
Hujus sacri rigámine,
Nos fóveat Rex grátiæ :
Ut ánimæ in éxitu,
Donis fruâmur glóriæ.
Ad festum sanctæ vírginis
Catharínæ, et mártyris,
Dei lætántur pópuli
Per omne tempus sæculi.
Hæc nam Virgo Deo digna,
Pia, dulcis, ac benígna,
Bis sex dies jejunándo
Complèvit in ergástulo
Cui missus est Michaël
Archángelus, et sígnifer,
Ut secùra de prælio
Sit Dei adjutório.
Qui pugnántes vitúperat
Illos, cum quibus lis erat,
Dicens : Qui in Deo sperat,
Semper vincit, et súperat.
Demùm Christus appáruit,
Quem Virgo sancta méruit

A Vidêre; quòd rénuit
24 Mundum, de quo non dóluit.
Virgo nata Regis Costi,
Miserêre semper nostri :
Ne sit dies judícii
Nobis pœna supplicii.
Illud imple, quod petísti :
Et tu Rex, qui promisísti,
Ut ánimæ in éxitu
Sit nobis salus véniæ.
Laus, honor, et impérium
Sit Creatóri ómnium,
Cum Nazaréno Filio,
Et Spíritu Paráclito.
B Presta Pater ingénite,
Et tu Fili Altíssime,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuum.
Amen.

In Sancti Petri Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLVI.

In Sanctorum Facundi et Primitivi et Agricolæ et Vitalis martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII, *excepto hymno.* Gaudête flores mártyrum, *fol.* CCCXX.

In Sanctorum Chrysanti, Mauri et Dariæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

C

FESTA DECEMBRIS.

In Sancti Eligii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Anastasiæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

Octava Sancti Andreæ Apostoli.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXXXII.

In Festo Conceptionis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur ut in Assumptione Virginis Mariæ, fol. CCLXXXII, *et ubi dicitur* Assúmptio *dicatur* Concéptio.

In Sancti Damasci Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

D *In Sanctæ Luciæ virginis et martyris.*

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

Octava Conceptionis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur ut in die Assumptionis Beatæ Mariæ, fol. CCLXXII.

Octava Sanctæ Leocadiæ.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXXXVI.

In Sancti Dominici Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol. CLXXV.

In Translatione Sancti Isidori Archiepiscopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Genovefæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

INDEX RERUM ANALYTICUS.

Numeri Arabici columnas hujus editionis repræsentant. De ciffris crassioribus vide Monitum editoris ad tom I

ORDO RERUM

QUÆ IN HOC TOMO CONTINENTUR.

FINIS TOMI OCTOGESIMI SEXTI.

Parisiis. — Ex Typis J. P. MIGNE.